

تہ فیسری قرآنی

بہارِ نبی

بہارِ نبی

تہ فیسری سورۃ (المانہ)

عہ لی باپیر

تفسیری نورثانی

بہارِ رو بہ

علی باپیر

بہرگی چوارہم

تہفسیری سوورہتی (المائدة)

پښانه ی کتیب

ناوی کتیب : ته فسیری قورټانی به رزو به پیژ

نووسه: علی باپیر

نه خشه ساری ناوه وه: عزالدین محمد عمر.

نوره و سالی چاپ: یه که م ۱۴۳۵ ک - ۲۰۱۴ ز.

تیراژ: ۲۰۰۰ دانه.

له به ریوه به رایه تی گشتی کتیبخانه کان ژماره ی سپاردنی (۷) ی سالی (۲۰۱۲) ی پی دراوه

مافی له چاپدانه وه ی پاریزراوه بو نووسه ر

پیشہ کی ہم تفسیر بہ گشتی

الْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَغِيثُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهِ وَأَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۰۲) ﴿آل عمران،
﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا رَوْحَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا
وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (۱) ﴿النساء، ﴿يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (۷۰) ﴿يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ
يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (۷۱) ﴿الأحزاب.

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ
مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خوینہرہ بہرزو خو شہ ویستہ کان!

هیج گومانی تیدانیہ - بو مروقی پروادار - کہ نہو تہمہ نہی لہ خزمہت دواہین کتیبی
خوا (قورئان) دا بہ سہر دہبری، جا بہ ہر شیوہیک لہ شیوہکانی لہ خزمہت دابووندا بی؛
خویندہنہو، تیفکرین و رامان، فیہرکردن، کارپیگردن ... ہتد، بہباشترین جیگرتن جیگا
دہگری و خواوہنہکھی لہ دنیاو دوارؤژدا لیی بہ ہرہمہنہدہ.

(۱) نہوہ پیی دہگوتری: (خطبة الحاجة) کہ پیغہمبہر ﷺ ہاودلانی بہرزی فیہر دہکرد پیش ہر
قسہیکہ گرنگ بیلین، وہک وتاری جومعہو داخواییکردن (خطبة) و .. ہتد، وہ نہم وتارہ ہہرکام
لہ: الترمذی: (۱۱۰۵)، والنسائی: (۱۱۰۴)، وابن ماجہ: (۱۸۹۲) وأحمد: (۳۷۲۰)، وطبرانی: (۲۴۱۴)
ہیناویانہو (مسلم) یش بہشیکی ہیٹاؤہ.

منیش که - وهك باسکردنی چاکه‌ی خوا (التحدّث بنعمة الله) ده‌یخه‌مه‌روو- له‌وه‌تی فامم کردۆته‌وه‌، خوای به‌به‌زه‌یی و به‌خشهر چاکه‌ی له‌گه‌ڵ کردووم، به‌ فه‌رمایشتی به‌رزو بئ وینه‌ی خۆیه‌وه‌ سه‌رگه‌رمی کردووم، به‌ر له‌ ته‌مه‌نی بیست سائی یه‌وه‌ هیدایه‌تی داوم، که‌ قورئانی به‌پێزو پێز له‌به‌ر بکه‌م، سه‌رقاللی خویندنه‌وه‌ی ته‌فسیره‌کانی قورئان و تیۆهرامانی ئایه‌ته‌ پر به‌ره‌که‌ته‌کانی و، لیۆردبوونه‌وه‌یان بم.

هه‌ر بۆیه‌ش تیکرای کتیب و نامیلکه‌و وتارو دهرسه‌کانم، که‌م و زۆر له‌به‌ر رۆشنایی قورئان دابوون، که‌ دیاره‌ هه‌ر ئەمه‌ش شتیکی س‌روشتیه‌؛ ئاخر ئایا ئیسلام بیجگه‌ له‌ قورئان پاشان سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ نه‌ه‌یش هه‌ر روونکردنه‌وه‌ی قورئان و چۆنیه‌تی جیبه‌جیکردن و کارپیکردنیه‌تی، شتیکی دیکه‌یه‌؟! بیگومان نه‌خیر.

ئعجا له‌میژ سالی‌ش بوو که‌ براو خوشکانیکی دلس‌وزی نزیک و ئاشنام، داوایان لێده‌کردم که‌ ده‌ست بکه‌م به‌ دانانی ته‌فسیر و لیکدانه‌وه‌یه‌کی قورئان، هه‌تا له‌ په‌مه‌زانی سالی (١٤٢٨)دا هاته‌ دڵمه‌وه‌، که‌ ناوی خوای لیبه‌ینم و ده‌ست به‌ کاره‌ گه‌وره‌و گرنگه‌ بکه‌م، به‌لکو ورده‌ ورده‌ به‌پیی بو‌ارو دهرفه‌ت، هه‌ر س‌ال‌ه‌ هه‌ندیکی لی نه‌نجام بده‌م، له‌گه‌ڵ سه‌رقاللی زۆرو جو‌راو جو‌ریشدا، هه‌تا دهرفه‌تیکی وام بو‌ دهره‌خس‌ی که‌ بتوانم خیرایی تیدا بکه‌م و خۆمی بۆ یه‌ک‌لایی (متفرغ) بکه‌مه‌وه‌و، خوا پشتیوان بئ ته‌واوی بکه‌م، ئەگه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه‌ ماب‌ی.

سه‌رچاوه‌ی دانانی ئەم ته‌فسیر و لیکدانه‌وه‌یه‌شم وی‌پرای سه‌رنجدانی زۆریه‌ی ئەو ته‌فسیرانه‌ی که‌ باون و ده‌ستم پێیان گه‌یشته‌وه‌، بریتیه‌ له‌ وردبوونه‌وه‌و تیۆهرامانی خۆم له‌ خودی قورئان، چونکه‌ بیگومان قورئان هه‌ندیکی هه‌ندیکی روون ده‌کاته‌وه‌: (القرآن یفس‌ر بعضه‌ بعضاً)، پاشان سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ری خواش روونکه‌ره‌وه‌ (مبین‌)ی قورئانه‌، وه‌ك خوا ﷻ فه‌رموویه‌تی:

﴿... وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ﴿٤٤﴾ النحل،

واته‌: وه‌ زیکرمان بۆ لای تۆ ناردۆته‌ خوار تا‌کو ئەوه‌ی بۆ خه‌لکی نی‌رراوته‌ خوار، بۆیان روون بکه‌یه‌وه‌، وه‌ به‌لکو خو‌شیان بیربکه‌نه‌وه‌.

ئومیدیشم وایه‌ - به‌ یارمه‌تی خوای به‌خشهر ﷻ - شایسته‌یی ئەوه‌م هه‌ب‌ی ته‌فسیر و لیکدانه‌وه‌یه‌کی وا بۆ قورئان پێشکه‌ش به‌ مس‌و‌لمانانی کوردستان بکه‌م،

کە لە قورئان بوەشیتەووە مایە بەهرە سوودی خوێنەرانی، بەتایبەتیش کە زیاتر لە سی (۳۰) سائە لەگەڵ قورئانی بەرزو مەزن و تەفسیرەکانی و کتێبەکانی سوننەتدا خەریکم و دەیان کتێب و بەرهەمی جۆراوجۆرم لە زۆربەی بوارەکانی زانستەکانی شەریعەتدا پێشکەش کردوون.

شایانی باسیشە کە ئەو بیست و دوو مانگ زیندانی کرانەم لەلایەن ئەمریکاوە - لە (۲۰۰۲/۷/۱۰ تاكو: ۲۰۰۵/۴/۲۸) - دەرفەتێکی گەورەو گرنگ بوو، بۆ زیاتر پێدا قوولبوونەووەی کتێبی خوا تبارك و تعالی، وە بۆ پەیداوونی تیگەشتنی تایبەت لەبارەى زۆرێك لە ئایەتەکانی یەو، ئەم راستییەش لە کتێبی: (الإسلام كما يتجلّى في كتاب الله تعالى) دا زۆر درەوشاوەتەو^(۱)، بەلام هەلبەتە نالایم و هیچکەسیش بۆی نیە بڵێ: کە ئەم تەفسیرەى من تێروتەواوە، چونکە وێرەى سنوورداریبوونی توانا و بڕسەم لە بەرانبەر کتێبی لە هەموو پوێتیکەووە پەها (مطلق) و بیسنوور (لا محدود)ی خوا، نەشم وێستوووە کە زۆر بەملاولادا بچم و بچمە نیو هەندێك وردەکارییەو، کە یان من تێیدا پسپۆرو شارەزا نیم، یان خوێنەر پێویستی پێی نیە، لە کاتیکدا دەیهوێ لە قورئان تێبگات و بزانی خوا (تبارك وتعالى) راستەوخۆ چى پێ فەرموووە؟!

ئنجای هەر لێرەشەو بە پێویستی دەزانم پێر بە دل سوپاسی ئەو برا گەنجە ڕووح سووک و گورج و گۆل و داسۆزە بکەم (جەزى نەکرد ناوی بەینم)، کە هەڵسا بە نووسینەووە هێنانه سەر کاغەزو، پاشان تاپکردن و دوایی پێداچوونەووە هەلەگیرى، سەرچەم ئەم زنجیرە دەرسە، کە لە ئەسڵدا لە شیوەى وتار (محاضرة)دا پێشکەش کراون، هەروەها هەڵسا بە (تخریج)ی سەرچەم دەقەکانی سوننەت، لە سەرچاوە متمانە پێکراوەکانەووە، زەحمەت و ماندوووبوونیکی زۆری بە سەرچەم بەرگەکانی ئەم تەفسیرە کێشاوە، خوا بە باشترین شیوە پاداشتی

(۱) ئەو کتێبە کە ئێستا لەژێر چاپدا بە لە بەیرووت و ئومید وایە بەم زوانە بکەوێتە بەر دیدی خوێنەرانی، سەرچەم هەشت بەرگ و زیاتر لە سی هەزار (۳۰۰۰) لاپەرەییەو، هەولم داوە بەگشتی تێیدا باسی سەرچەم لایەنەکانی ئیسلام بکەم، تاکە سەرچاوەشم قورئان بووە، وێرەى دەقەکانی سوننەت، کە لە هۆش (ذاكرة)دا بووون.

بداتەو، ھەر صالح و ساغ و سەلامەت و سەربەرزىي^(۱)، لە خواى بەرزو بىھاوتاش داواكارم ئەو جۆرە گەنج و لاوانە لە كورن و كچان لەنيو گەلەكەماندا زۆر بكات.

شايانى باسشە كە ئىمە لەم تەفسىرەماندا باسى بەش (جزء) ەكانى قورئان و دابەشكردنەكانى دىكەى وەك: - (حزب) - ناكەين، چونكە ھەر سوورەتيك بۆخوى شتيكى سەربەخويەو سەرجم ئايەتەكانى وەك ئالقەكانى زنجيريك پيگەو پەيوەستن و، ئاشكراشە كە دابەشكرانى سەرجم قورئان بۆسى (۳۰) بەش (جزء) و شەست (۶۰) (حزب)، شتيكە لەلايەن زانايانەو كراو، بۆ ئاسانكارىي خويندى قورئان، ديارە ئىمە لە دابەشكردنى بەرگەكانى ئەم تەفسىرەشدا ديسان حيساب بۆ بەشەكان (أجزاء) ناكەين و بە گويەرى سوورەتەكان بەرگەكانى ديارى دەكەين.

دوا قسەشم ئەو ديه كە:

ئەم تەفسىرە - وەك پيشتر گوتمان - لە ئەسلىدا بەشيۆدى دەرس و وتار پيشكەش كراو، بەلام دواتر خۆم دووجار بە وردىي پيدا چوومەو بەپي پيوست دەستكاريم كردو، ديارە ھەموو دەرسيكيش بەناوى خوا ستايشى خوا ﷻ دەستى پيكرود، بەلام ئىمە لە سەرەتاي دەرسەكانەو ئەوانەمان لا بردو، بۆ زۆر دووبارە نەبوونەو، ئەو (خطبة الحاجة) يەى لە سەرەتاي ئەم پيشەكەيەو ھاتو، لەحياتى سەرەتاي سەرجم دەرسەكانە.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ، وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

دوشەممە ۲۵ رجب ۱۴۳۲

۲۰۱۱/۶/۲۷ ھەولير

(۱) ئەو برا دلسۆزە ئىستاش پاش سوورەتى (المائدة)، سەرگەرمى سوورەتى (الأنعام) ەو عەزميشى جەزم كردو، كە ئەگەر تەمەنمان بەردەوام بى، ھەتا كۆتايى ئەم تەفسىرە سەرگەرمى كارەكەى بى.

پێشەکی ئەم بەرگە

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَاتِهِ وَ سَلَامُهُ وَ بَرَكَاتُهُ عَلَى عَبْدِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
السَّائِرِينَ عَلَى دَرَبِهِ .

خوێنه‌رانی به‌پێز !

سوپاس و ستایش بۆ خوای به‌رزو مەزن، که دواى هەرسێک سوورپەتی به‌پێزی
فاتحەو به‌قه‌ره‌و ئالى عیمران، یارمەتی داین سوورپەتی پێر فەرۆ به‌ره‌گەتی
نیسانیش تەفسیر بکەین.

شایانی باسیشە که ئێمه له تەفسیرکردنی سوورپەتی (المائدة)یش دا هەر له‌سه‌ر
هەمان نه‌خشەو به‌نامه‌ی که له سه‌ره‌تای ئەم تەفسیره‌وه پامان گه‌ياندوه، به‌رده‌وام
بووین و هه‌ولیشمان داوه له‌م به‌رگه‌دا له‌و تێبینی و پێشنیارانه‌ی خوێنه‌رانی
سه‌نگین و شیرین که له‌سه‌ر به‌رگی یه‌که‌م دووهمی ئەم تەفسیره‌، خستبوویاننه
روو، به‌هره‌مند بین و هیواداریشین خوێنه‌ره‌ خوشه‌ویسته‌کان به‌رده‌وام له‌ تێبینی و
سه‌رنجه‌کانی خۆیان له‌ هەر روویکه‌وه بن، بێ‌به‌شمان نه‌که‌ن، چونکه‌ فەرمايشتی به‌رزو
به‌پێزی خوای بێ‌وینه‌و تاک، هه‌تا خزمه‌نی بکری هەر که‌مه‌و، هه‌موو شتیکی باشی
شایسته‌یه، ئەوه‌نده‌ی له‌توانادا هه‌ی و بلوی.

هیواداریشم سه‌رجه‌م خوشک و برایانی مسو‌لمانی به‌هره‌مند له‌م تەفسیره‌،
دوعامان بۆ بکه‌ن بۆ هیدایه‌ت و به‌رچاو روونی زیاترو، به‌رده‌وام بوونیش هه‌تا
ته‌واوکردنی تەفسیرکردنی تیکرای سوورپه‌ته‌ موباره‌که‌کانی قورئانی به‌رزو به‌پێز.

سبحانک اللّٰهم وبحمدک أشهد أن لا اله الا أنت أستغفرک وأتوب إلیک

١٠ ی رەجەبی ١٤٣٤ ک

٢٠ ی مایسی ٢٠١٣ ز

هه‌ولێر

پێناسەی سوورەتی (المائدة) و نیوەڕۆکەکی

بەپێزان!

خوا یاربێ هەولێ دەدەین بەر لەوێ راستەوخۆ بچینه سەر تەفسیرکردنی ئەم سوورەتە موبارەکە پێناسەیهکی بکەین و، پێگە و گرنگیی و پلە و پایە بێخەینەر و، پاشان خالە هاوبەش و وێکچوووەکانی لەگەڵ سوورەتی (النساء) دا، وە خالە جیاوازیەکانیشیان دەخەینەر و.

پاشان سەردێڕ و نیوەڕۆکی بابەتەکانی لە دوو توێی بیست و پێنج (۲۵) دەرسدا دەخەینەر و:

وشەی (المائدة) کە دیارە ئەم سوورەتە بەو دەوێ ناوێراوە، واتە: سفرە و خوان، کە ئەویش بە سەرھاتیکی هەیه دوایی دەبێگەین، کە گورتەکە ئێوەیە کاتیئێک حەوارییەکانی عیسا عليه السلام، خوا لێیان راوی بێ، داوا لە عیسا عليه السلام دەکەن سفرە و خوانیکیان لە ئاسمانەوێ بۆ دابەزیێن، ئەویش داوا لە خوا بێ پەر وەردگار دەکات، خواش ﷻ دەفەر موی: باشە من ئەو سفرە و خوانە دادەبەزیێم، بەلام لەمەودوا هەر کەسێک بێڕوایی، بە شیوەیهک سزای دەدەم، هیچ کەس لە جیهانیان بەو شیوەیه سزا نەدای، جا لەبەر ئەوەی ئەو بەسەرھاتە بەسەرھاتیکی زۆر سەرنج ڕاکێشە، ئەم سوورەتە بەو بەسەرھاتەوێ ناوێراوە.

دیارە سوورەتی (المائدة) بە پێی ریزبەندیی سوورەتەکانی (مُصْحَف) پێنجەمین سوورەتە، بەم شیوەیه: (الفاتحة، البقرة، آل عمران، النساء، المائدة)، بەلام لە پرووی کاتی دابەزێنراوەیەو لە دواوای تەمەنی پێنجەمبەردا ﷺ دابەزیو، واتە: لە کۆتایی دابەزینی قورئان دایە، بەلکو وەک دوایی باسی دەکەین، هەندێک لە زانیان گوتوویانە: کۆتا سوورەتە کە لە قورئان دابەزێنراوە، واتە: دوا ئەو پەنگە نایەتی دیکە دابەزێن، بەلام هیچ سوورەتێک بە تەواویی لە دوا سوورەتی (المائدة)

دانه‌به‌زیئراوه، ئه‌وه له‌سه‌ر رای زۆر له زانیان، وه‌ چه‌ند ده‌قیکی سوننه‌ت هه‌ن که پێگه‌و پایه‌ی به‌رزی سوورەتی (المائدة) مان بۆ ده‌رده‌خه‌ن:

یه‌که‌م: ﴿عَنْ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ قَالَ: حَجَجْتُ فَدَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَقَالَتْ لِي: يَا جُبَيْرُ! هَلْ تَقْرَأُ الْمَائِدَةَ؟ فَقُلْتُ: نَعَمْ، فَقَالَتْ: أَمَّا إِنَّهَا آخِرُ سُورَةٍ نَزَلَتْ، فَمَا وَجَدْتُمْ فِيهَا مِنْ حَلَالٍ فَاسْتَحِلُّوهُ، وَمَا وَجَدْتُمْ فِيهَا مِنْ حَرَامٍ فَحَرِّمُوهُ﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (٢٥٥٨٨)، وَالنَّسَائِيُّ فِي (الكُبْرَى) بِرَقْم: (١١١٣٨)، وَابْنُ الْمُنْذِرِ، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (٣٢١٠) وَصَحَّحَهُ، وَابْنُ مَرْدَوَيْهِ وَالْبَيْهَقِيُّ، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ رِجَالُهُ ثِقَاتٌ، رِجَالُ الصَّحِيحِ)، واته: جوبه‌یری کوری نو‌فه‌یر (دیاره‌ یه‌کێک بووه‌ له زانیانی تابعین، واته: دوا‌ی جیلی هاوه‌لان خوا لییان رازی بێ) ده‌لی: چه‌جم کرد له‌ چه‌جه‌که‌مدا چوومه‌ لای عایشه‌ دایکی ئیمانداران خوا لێی رازی بێ (دیاره‌ له‌ پشت به‌رده‌وه‌ قسه‌ی له‌گه‌لدا کردوه‌) پێی گوتم: ئه‌ی جوبه‌یر! سوورەتی مائیده‌ت خویندۆته‌وه‌، یان ده‌خوینی؟ گوتم: به‌لی، گوتی: ناگاداره‌! کۆتا سوورەته‌ دابه‌زیبێ، بۆیه‌ هه‌رشتیکی تێدا‌یه‌و به‌ چه‌لالی داناوه‌ ئیوه‌ش به‌ چه‌لالی دابنێن و پێوه‌ی پابه‌ندبێ، وه‌ هه‌ر شتیکی فه‌ده‌غه‌ کردوه‌ به‌ فه‌ده‌غه‌ی دابنێن و پێوه‌ی پابه‌ندبێ.

دووه‌م: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ آخِرَ سُورَةٍ نَزَلَتْ سُورَةُ الْمَائِدَةِ وَالْفَتْحِ﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (٦٦٤٣)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (٣٢١١) وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ وَلَمْ يَخْرُجَاهُ، وَوَافَقَهُ الذَّهَبِيُّ فِي التَّلْخِصِ)، واته: عه‌بدو‌للای کوری عه‌م‌ر خوا لییان رازی بێ، ده‌لی: کۆتا سوورەت له‌ قورئان دابه‌زیبێ سوورەتی (المائدة)‌یه‌، له‌گه‌ل سوورەتی (الف‌تح).

سییه‌م: ﴿عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ يَزِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: إِنِّي لَأَخِذَةٌ بِزِمَامِ الْعُضْبَاءِ نَاقَةً رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، إِذْ أُنْزِلَتْ عَلَيْهِ الْمَائِدَةُ كُلُّهَا، فَكَادَتْ مِنْ ثِقَلِهَا تَدُقُّ بِعَضْرِ النَّاقَةِ﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (٢٧٦١٦)، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: حَسَنٌ لِغَيْرِهِ، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي (الكُبْرَى) بِرَقْم: (٤٤٨)، وَالْبَيْهَقِيُّ)، واته: ئه‌سمائی کچی یه‌زید خوا لێی رازی بێ، ده‌لی: من جله‌وی (العضباء)‌م گرتبوو { (عضباء) ناو، یاخود نازناوی حوشت‌رێک بوو، که پێغه‌مبه‌ر ﷺ سواری بووه‌، عه‌ره‌ب عاده‌تیان وابوو، هه‌ر

ولأخیکى سوارى ناویکیان لیناوه، جا ئەگەر گویدریژ بووبی، ئەگەر هیستر بووبی، ئەگەر حوشتەر بووبی، ئەگەر ئەسپ بووبی، دەلی: من جلەودەگەیم گرتبوو، کاتیک کە سوورەتی (المائدة) ھاتە خوار ھەمووی پیکەود، لەبەر قورسایى خەریک بوو لاقى حوشتەرکە بشکى لەبن پیغەمبەردا ﷺ، (کاتیک کە پیغەمبەرى خوا ﷺ) وەحى بۆ ھاتوو قورسایى زۆرى گەشتۆتە سەر، دیارە کە سوارى ولأخیش بووبی لەگەل خۆشیدا ولأخەکەشى قورس کردووە وە لە ریوایەتى دیکەدا ھاتووە دەلی: پیغەمبەر ﷺ دابەزى، وە پۆشاکیکمان بەسەر دادا، تا وەحییەکە تەواو بوو.

چارەم: ﴿عَنْ ضَمْرَةَ بْنِ حَبِيبٍ وَعَطِيَةَ بْنِ قَيْسٍ قَالَا: إِنَّ سُورَةَ الْمَائِدَةِ مِنْ آخِرِ الْقُرْآنِ تَنْزِيلًا، فَأَجْلُوا حُلَالَهَا وَحَرِّمُوا حَرَامَهَا﴾^(۱)، واتە: (ضَمْرَةُ بْنُ حَبِيبٍ وَعَطِيَةُ بْنُ قَيْسٍ)، {کە دیارە تابیعین بۆیە ئەم دەقە بە (مُرْسَل) دادەنری، وە ھەر دەقیک کە ھاوێلان گیراییانەووە لە پیغەمبەرەووە ﷺ، ئەو بە فەرمووە (حَدِيث) دادەنری، جا ئەو کاتە بە پێی پلەگەى یان (حَسَن)، یان (صَحِيح)، کە ئەو کاتە حوکمەگەى جیایە { ئەو دوو نەفەرە دەلین: پیغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى سوورەتی (المائدة) کۆتا سوورەتە لە قورئان دابەزینرابی، بۆیە ھەرچى حەلالیکی تێدايە پێوہى پابەندبن و بە حەلالى دابنن، وە ھەرچى قەدەغەيەکی تێدايە پێوہى پابەندبن و بە قەدەغەى دابنن.

پینجەم: ھەروەھا لە (حَسَنَ الْبَصَرِي) گیرادراووتەووە کە گوتوویەتى: {لَيْسَ فِي هَذِهِ السُّورَةِ مَنْسُوخٌ}، واتە: ئەم سوورەتە ھیچ ئایەتى تێدانین کە نەسخ کرابن.

ھەروەھا (أَبِي مَيْسَرَةَ) ئەویش لە زانایانى تابیعینە، وەك (حَسَنَ الْبَصَرِي) پەحمەتى خوايان لى بى، ئەویش گوتوویەتى: (فِيهَا ثَمَانِي عَشْرَةَ فَرِيضَةً، وَلَيْسَ فِيهَا مَنْسُوخٌ)، واتە: ھەژدە (۱۸) شتی تێدا فەرزکراون، وە ھیچ ئایەتى تێدانین مەنسوخ بن.

دیارە حوکمە شەریعیەکانى کە لەم سوورەتەدا ھەن زیاترن لە ھەژدە، لەوانەيە مەبەستى پێ ھەژدە بابەتى سەرەکی بى، ئەم دەقەنەش (جمال الدين القاسمي) لە (محاسن التأويل: ج ۶، ص ۱۴) ھیناونى.

خالە ھاوبەشەکانی یان ویکیچوووەکانی نیوان سوورەتی (المائدة) و سوورەتی (النساء)

۱- سوورەتی (المائدة) ش وەك سوورەتی (النساء) ژمارەیهکی زۆر یاسای شەرعیی گرتوونە خۆی، کە زیاتر لە سەد (۱۰۰) یاسای شەرعیی تێدا هەن، کە راستەوخۆ نایەتەکان دەیانگەیهێنن، وە دیارە زانایانیش بە شیوازی هەڵهێنجانی خۆیان، زیاتر لەو ژمارەهەشیان لێ هەڵهێنجاون، بەئێكو (ابْنُ الْعَرَبِيِّ) کە یەکیکە لە زانایانی مالیکی مەزھەب لە کتێبهکە خۆی (احکام القرآن) دا دەڵێ: زیاتر لە هەزار (۱۰۰۰) حوکمی شەرعیی لە سوورەتی (المائدة) هەڵهێنجرێ، وە دیارە سوورەتی (النساء) ییش کە پێشتر باسمان کردووە، ژمارەیهکی زۆر یاسای شەرعیی تێدان.

۲- خاڵێکی دیکە ھاوبەشیان ئەوەیە کە هەردووکیان باسو خواستێکی زۆری جوولەکەو نەصرانی یەکانیان تێدا هەن، هەم سوورەتی (النساء) کە پێشتر تەفسیرمان کرد، هەم سوورەتی (المائدة) ش، زۆر باسی جوولەکەو نەصرانی یەکان دەکەن، خۆی پەروردگار سەرزنەشتو سەرکۆنەیان دەکات، باسی کەموکوری یەکانیان دەکات، باسی هەڵەکانیان دەکات، باسی هەڵۆیستە خراپەکانیان دەکات.

۳- خاڵێکی دیکە ھاوبەشیان ئەوەیە کە هەردووکیان باسی موناڤیق و دڵ نەخۆشەکانیان تێدا ڕاوە، کەسانیک بوون کە لە نیو مسوڵمانان خۆیان بە مسوڵمان پێشانداو، بەلام لە واقعیدا کافر بوون، ئەوە بە موناڤیقی داناون، یاخود مسوڵمان بوون، بەلام ئیمانەکیان تەواو نەبوو، ئەوە بە دڵ نەخۆشی لە قەڵەم داو، ئنجا لە هەردوو سوورەتەکانی (النساء) و (المائدة) دا زۆر باسی موناڤیقەکان و دڵ نەخۆشەکانیش ڕاوە.

۴- خاڵێکی دیکە ھاوبەشیان ئەوەیە کە لە هەردووکیاندا رێنمایی مسوڵمانان ڕاوە بۆ چۆنیەتی مامەڵەکردن لەگەڵ خاوەن کتێبهکان و، وە لەگەڵ موناڤیقەکان و، وە لەگەڵ

ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکانیشدا، کە دیارە ئەو کاتە ئەو سێ کۆمەڵە بوو ون: موناڤیق، خاوەن کتیب، کە جوولەکەو نەصرانیی یەکان بوون، لەگەڵ ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، ئنجا لە سوورەتی (النساء) و لە سوورەتی (المائدة) شدا لە چەند شوێنیکدا مسوڵمانان ئاراستە کراون ئامۆژگاری کراون کە چۆن مامەڵە لەگەڵ ئەو سێ جۆرە خەڵکەدا بکەن.

٥- خالێکی دیکە ھاوبەشیان ئەوەیە کە لە هەردووکیاندا داکۆکی کراوە کە مسوڵمانان دەبێ بە دادگەری و بە ئینصاف لەگەڵ غەیری خۆیاندا مامەڵە بکەن، وە هەولبەدەن دادگەریی بچەسپێن لەگەڵ نەیارەکانیاندا و لەبەر ئەوە کە کافرو بیپروان، تووشی نادادگەری و بێ ئینصافی نەبن، چونکە مسوڵمان دەبێ دادگەری لەگەڵ مسوڵمان و نامسوڵماندا.

٦- خالێکی دیکە ھاوبەشیان ئەوەیە کە لە هەردووکیاندا باسی جەنگ و جیهاد و فیداکاریی لە پێناوی خوادا کراوە، دیارە لە سوورەتی (النساء) دا زیاتر، وە لە سوورەتی (المائدة) شدا لە چەند شوێنیکدا ئاماژە کراوە بە جەنگ و جیهاد لەپێناو خوادا.

٧- خالێکی دیکە ھاوبەشیان ئەوەیە کە لە هەردووکیاندا پرستەیی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا﴾، ئەو ئەوانەو ئیمانێتان هێناوە! زۆر دووبارە بۆتەوه، لە سوورەتی (النساء) دا، یازدە (١١) جار، وە لە سوورەتی (المائدة) دا، شازدە (١٦) جار ئەم پرستە موبارەکە دووبارە بۆتەوه.

پېئاسەى دەرسەكانى سوورەتى (المائدة)

ئىمە سوورەتى (المائدة) مان دابەشكردوہ بۇ بىستو پېنج دەرس، ئنجا واباشە پېش ئەوہى بچىنە سەر دەرسەكان، چاويك بە كۆى ئەو دەرسانەدا بخشىنن، بۇئەوہى نەخشەى ئەو سەدو بىست ئايەتەى سوورەتى (المائدة) مان لەبەرچاوبى كە باسى چى دەكەن؟ وە چەند بابەتيان ئىدا باسكراون بە شىوہى سەرەكى؟!

دەرسى يەكەم: لە سوورەتى (المائدة) لە ئايەتى ژمارە (۱ - ۵) دەگريتە خۇى، ديارە جگە لە (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) كە لە سەرەتای ھەموو سوورەتيكە، بيجگە لە سوورەتى (التوبة)، ئەو پېنج ئايەتە باسى بابەندىي ئيمانداران دەكەن بە گرى بەستەكانەوہ، بە پەيمانەكانيانەوہ، وە پاشان باسى پاراستنى دروشمەكانى دىندارىي، وە خۇپاراستن لە خواردنە پيس و زيان بەخشەكانى وەك: مردارو خوین و گوشتى بەرازو، ئەو شتەى كە بۇ غەيرى خوا سەربرابى و ... ھتد، وە ھەلال بوونى خواردنە خۇش و بە سوودەكان، وە رەوايى ھاوسەرگيرىي لەگەل ئافرەتانى پاكى بروادار، وە ئافرەتى پاكى خاومەن كتيبەكان، وە خۇ دوورگرتن لە داوين پيسىي، دەكەن.

دەرسى دووہم: دوو ئايەتمان بۇ تەرخان كردوون، ئايەتەكانى ژمارە (۶ - ۷) كە خوا ﷻ لە ئايەتى ژمارە (۶) دا باسى دەستنويز دەكات، وە يەكەمەين ئايەتە كە لە قورئاندا تەرخان كرابى بۇ باسى دەستنويز گرتن، وە باسى تەيەمموم دەكات، كە ئەگەر ئينسان ئاوى دەست نەكەوت بۇ دەستنويز تەيەمموم بكات، وە پاشان باسى خۇشۇردن دەكات لە لەش پيسىي، وە ئەگەر ئاوى دەست نەكەوت، ديسان باسى تەيەمموم دەكات، وەك بە ديل بۇ خۇشۇردن، وە لە ھەموو قورئاندا تەنيا ئەم ئايەتە باسى دەستنويزو تەيەمموم دەكات، وە تەيەمموم چ وەك بەديل بۇ دەستنويز، چ وەك بەديل بۇ خۇشۇردن، جگە لە ئايەتى ژمارە (۴۲)ى سوورەتى (النساء) كە باسى خۇشۇردن و تەيەممومى دەكردو پيشتر تەفسىرمان كردوہ،

هەرودها لە ئایەتی ژمارە (۷) دا خۆی پەرودردگار بە ئیمانداران دەفەرموی: یادى ئەو پەیمانە بکەن کە لەگەڵ خوادا بەستوویمانە.

دەرسی سێیەم: چوار ئایەتەکانی: (۸ - ۱۱) دەگرێتە خۆی، کە خۆی پەرودردگار لەو ئایەتەدا فەرمان بە ئیمانداران دەکات کە دادگەربن، وە شایەدیی بدن بە دادگەریی، وە چاکەى خوا لەسەر خۆیان یاد بکەنەو، کە سەلامەتى کردوون و دلتیای کردوون لە مەترسی دوژمنان.

دەرسی چوارەم: سێ ئایەتەکانی: (۱۲ - ۱۴) دەگرێتە خۆی، کە باسی ئەزموونی شکست خواردووی جوولەگەو نەصرانیی یەکان دەکەن، لە بواری پابەندیی بە پەیمانی خواوە کە چۆن پەیمانیاں بە خوا ﷻ داوە، دوایی پەیمانەکیان شکاندووە، نەیانتوانیوە بەو بەلێن و پەیمانەو پابەندبن، کە دیارە خوا ﷻ زۆرجار باسی کەموکوورپی و پەیمان شکینیی و لاساری جوولەگەو نەصرانیی یەکان دەکات، بۆئەوێ بۆ مسوڵمانان ببە جیگەى پەندو عیبرت و دەرسیان لى وەرگیرن، هەرودها بۆئەوێ کە ئەوانیش بناسن چ مالتیک بوون، وە کاتى خۆی چیاى کردووە؟

دەرسی پێنجەم: پێنج ئایەتەکانی: (۱۵ - ۱۹) دەگرێتە خۆی، کە خوا تییاندا بانگی خاوەن کتیبەکان دەکات بۆ ئیسلامەتیی کە ئیمان بێنن و بێنە نیۆ ئیسلامەو، وە پاشان سەرزەنشتیان دەکات لەسەر بیروپرای ئەفسانەیی و هەلبەستراویان، بە تاییەت نەصرانیی یەکان.

دەرسی شەشەم: حەوت ئایەتەکانی: (۲۰ - ۲۶) دەگرێتە خۆی، کە باسی بەسەرھاتی موسا ﷺ دەکەن، کە وەك گوتەم سێ بە سەرھات لە سوورەتی (المائدة) دا هەن، یەكێك لە بەسەرھاتەکان بەسەرھاتی موسا و گەلەکەیهتی، کە موسا ﷺ فەرمان دەکات بە گەلەکەى خۆی، (بەنى ئیسرائیل) تا بچنە یەكێك لە شارەکانەو، جا توێژەرەوانی قورئان گوتووینە: فلان شارە، یان فیسار شارە، گرنگ ئەوێ بە شارێك بوو لە شام، موسا ﷺ دواى ئەوێ خوا بەنى ئیسرائیلی لە میسر لە چنگی فیرعەون رزگار کرد، وە ئەوانیش هاتوون بۆ شام بۆ دەشتی (سینا) فەرمانیاں پێ دەکات، بچنە شارێکەو، ئەوانیش سەرپێچیی دەکەن، وە پرۆبیانوی

زۆر دیننەو، تا سەرەنجام دەلێن: ﴿فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَهُنَا

قُلُودٌ ﴿٢٤﴾، واتە: ئەو مووسا! تۆ و پەروەردگارت بچن بجهنگن ئیمەش لێره دانیشتووین، هەر کاتێک ئیوه شەرەگەتان تەواو کرد ئیمەش دێین، ئنجا لەسەر ئەو خوای دادگەر سزای بەنی ئیسرائیل دەدات، وە (٤٠) سال بە سەرگەردانیی لە دەشت و بیابانی (سینا) دا دەمی نەو، وەك دوایی باسی دەکەین.

دەرسی حەوتەم: پێنج ئایەتەکانی: (٢٧ - ٣١) دەگریته خۆی، کە بەسەرھاتی دوو دەم لە سوورەتی (المائدة) دا باس دەکەن، کە بریتییە لە بەسەرھاتی هەردوو کۆرەکە ی ئادەم، خوا دەفەرموی: ﴿وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِم نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ﴾، بەسەرھاتی دوو کۆرەکە ی ئادەمیان بەسەردا بخوینەو، کە زۆر لە توێژەرەوان بە (قابیل و هابیل) ناویان دەبەن، کۆرە خراپەکە ناوی (قابیل)ە، چاکەکەشیان ناوی (هابیل)ە.

دەرسی هەشتەم: سێ ئایەتەکانی: (٣٢ - ٣٤) دەگریته خۆی، کە باسی حیکمەتی سزای قەتلی بە ناهەق دەکەن، حیکمەتی چییە خوای پەروەردگار ئەو سزایە ی بۆ قەتلی بە ناهەق داناوە؟! وە پاشان باسی سزای ڕیگری، ئەوانە ی کە ڕیگری دەکەن، وە باسی تۆبە وەرگرتن لە پەشیمان بووەوانی ڕیگری کاران دەکەن.

دەرسی نۆیەم: شەش ئایەتەکانی: (٣٥ - ٤٠) دەگریته خۆی، کە باسی پارێز لە خوا ﷻ کردن، وە ھۆکار بۆ لای خوا پەیداکردن، وە جەنگ و جیھاد لە پیناوی خواداو، پاشان سزای سەختی کافران لە قیامەت، وە دوایی باسی سزای دزی دەکەن، وە پاشان باسی کەسانێک کە لە دزی پەشیمان دەبنەو، کە خوای بە بەزەیی لەگەڵیان میھرەبان و لێبوردەییە.

دەرسی دەیەم: سێ ئایەتەکانی: (٤١ - ٤٣) دەگریته خۆی، کە ئاگادارکردنەو ی پیغەمبەر ﷺ و مسوڵمانانە لە پیلانی جوولەکەو موناڤیقەکان، وە چۆنیەتی مامەڵەکردنیان لەگەڵ جوولەکەکان و موناڤیقەکاندا، بەتایبەت پیغەمبەری خوا ﷺ، وەك سەرۆکی دەوڵەتی ئیسلامیی، کە دەبێ چۆن مامەڵەیان لەگەڵدا بکات؟

دەرسی یازدەهەم: چوار ئایەتەکانی: (٤٤ - ٤٧) دەگریتە خوێ، باسی نێردرانی هەر کام لە تەوڕات و ئینجیل و فەزکردنی کار پێکردنیان دەکات، وە پێویست کردنی، سزای قەتڵ، وە سزای کەسێک کە لووتی کەسێک دەبێ، گوێی دەبێ، ددانی دەشکێن، برینداری دەکات، باسی ئەوە دەکات، وە باسی ئەوە دەکات کە هەر کەسێک حوکم نەکات بە کتێبی خوا و بەوێی کە خوا ناردوویەتە خوار، چ بەنسبەت ئۆممەتانی پێشوو، چ بەنسبەت ئۆممەتی پێغەمبەر ﷺ، ئەوە ئەو جۆرە کەسانە بە کافر لە هەندێ حالتدا، وە بە زالم لە هەندێ حالتدا، وە بە فاسق لە هەندێ حالتدا، ناوزەد دەکێن، یاخود بە ئیعتیباری پێوا نەبوونیان بە حوکمی خوا، بە کافر لە قەڵەم دەدرێن، وە بە ئیعتیباری پابەند نەبوونیان بە شەریعەتەو بەزایەدانی هەقی خەڵک، بە زالم لە قەڵەم دەدرێن، وە بە ئیعتیباری ئەوە کە لە زاتی خۆیاندا سەرپێچیی دەکەن، بە فاسق و لاپڕی لە قەڵەم دەدرێن، کە دواوی بە دریزی باسی ئەو ئایەتەکانە دەکەین، وە مشتومڕی زانیان دەربارەی چۆنیەتی تەفسیرکردنیان باس دەکەین.

دەرسی دوازدەهەم: سێ ئایەتەکانی: (٤٨ - ٥٠) دەگریتە خوێ، باسی حوکم کردن بە قورئان، وە شوێن نەکەوتنی ئارەزووی ئەموولەو، وە سەرپشککردنی خەڵک لە نیوان حوکمی خۆی پەرودەگارو، حوکمی نەفامیی دا، کە خوا ڕایدەگەیەنێ تەنیا دوو جۆرە حوکم هەن، دوو جۆرە بەرنامە هەن: بەرنامەو حوکمی خوا، وە بەرنامەو حوکمی نەفامیی، واتە: غەیری حوکمی خوا کە لە ئیسلام قورئان و سوننەتدا بەرجەستەیه، ئەوەی دیکە هەمووی بە نەفامیی لە قەڵەم دەدرێ.

دەرسی سێزەدهەم: سێ ئایەتەکانی: (٥١ - ٥٣) دەگریتە خوێ، باسی مەسەلەیهکی گەورەو گرنگ لە ژبانی مسوڵمانان دەکات، کە قەدەغەبوونی بەدۆستایەتی گرتنیانە لەگەڵ جوولەکەو نەصرانییەکاندا، کە حەرپامە مسوڵمانان جوولەکەو نەصرانییەکان، بە دۆست بگرن، خوشیان بوێن، لەگەڵیان بن، پشتیوانیان لێ بکەن، بە سەرکەوتنیان دڵ خوش بن، بە شکستیان دڵ ناخوش بن، وە خوا ڕایدەگەیەنێ کە ئەوانەو خیرایی دەکەن لە دۆستایەتی کردنی جوولەکەو نەصرانییەکاندا، کەسانی دڵنەخۆشن، وە ئەگەر مونافیقیش نەبن، بەلای کەمەو نیشانەو پرسیار لەسەر ئیمان و مسوڵمانەتیان هەیه.

دەرسی چواردەهەم: سێ ئایەتەکانی: (۵۴ - ۵۶) دەگریته خووی، باسی ھەلگەرانەوہی

مسوڵمانان دەکات لە ئیسلام، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ

يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾، وە باسی ئەو دەکات ئەوانە ی کە لە دینی خوا

ھەلگەپرێنەوہ، خوا پەکی پێیان ناکەوێ و منەتی پێ نیە، وە لە جیات ی وان کەسانیک ی دیکە دینێ، کە کۆمەلێک سیفەتی بەرجەستەو گەورەیان تێدا بەیان دەکات: ئەوان خوایان خۆشدەوێ، خوا خۆشی دەوین، لەگەڵ ئیمانداراندا نەرم و نیان، لەگەڵ کافراندا توند، لە پێی خوادا تێدەکوشتن و لە لۆمە ی لۆمە کاران ناترسین، وە پاشان باسی دۆستایەتی گرتنی ئیمانداران دەکات، کە تەنیا دۆستایەتی لەگەڵ خوادا دەگرن، پاشان لەگەڵ پیغەمبەر ﷺ وە لەگەڵ ئیمانداراندا.

دەرسی پازدەهەم: دە ئایەتەکانی: (۵۷ - ۶۶) دەگریته خووی، کە باسی ھەلۆیستی

ناحەزانە ی خواوێ کتیبەکان بە تاییبەت جوولەکەکان دەکات، لە بەرانبەر ئیسلام و مسوڵماناندا، وە خوا سەرزەنشتیان دەکات، وە ھانیان دەدا کە واز لە خراپە و لە دوژمنایەتیان بۆ ئیسلام و مسوڵمانان بێن. وە بگەرپێنەوہ بۆ لای خوا، وە بگەرپێنەوہ بۆ پابەندی بە کۆتا شەریعەتی خواوہ کە ئیسلامە.

دەرسی شازدەهەم: پێنج ئایەتەکانی: (۶۷ - ۷۱) دەگریته خووی، باسی پاسبێردرانی

پیغەمبەر ﷺ دەکات، کە خوا رای دەسپێری، بە خواوێ کتیبەکان بەگشتی، وە جوولەکەکان بە تاییبەت رابگەییەن، کە ئەگەر بێت و ئیمان بە ئیسلام نەھینن، ئەوہ ئەو شەریعەت و بەرنامەییە کە لەسەری، کە جوولەگایەتی، یان نەصرانییەتە، بۆیان حیساب ناکرێ، وە پاشان باسی سەرزەنشت کردنیان دەکات، لەسەر ئەوہی کە پیغەمبەر (علیھم الصلوة والسلام) بە درۆ دادەنن، وە ھەلگەدەن بۆ کوشتیان، وە ک کوشتووشیان، کە مەبەست پێی پیغەمبەرانی پێش ئیسلامە.

دەرسی ھەفدەهەم: پێنج ئایەتەکانی: (۷۲ - ۷۶) دەگریته خووی، باسی سەرلیشیۆانی

نەصرانی ی ەکان دەکات، پاشان دەر خستنی ھەقیقەتی عیسا و دایکی، صەلات و

سەلامی خوا لەسەر عیسا بێ، خوا لە مەریەم رازی بێ، کە عیسا ﷺ
پێغەمبەرێکی خوا بووە و دایکیشی صیددیکەیهک بووە و ئیماندارێکی زۆر چاک
بووە، بۆیەش وا دەفەرموێ، چونکە نەصرانییەکان عیساو دایکی بە دوو
پەرس تراو، یاخود لەگەڵ خۆی پەروردگارا بە سێ بەش لە خوا لە قەڵەمیان

دەدەن، بۆیە دەفەرموێ: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ﴾،
بێگومان ئەوانەى کە گوتیان: خوا یەکێکە لە سێیەکان کافر بوون (دوووەکانی
دیکە کێ و کێن؟ عیساو دایکی، یاخود عیساو روح لقووس کە مەبەستیان پێ
جبریلە) وە باسی ئامۆژگاری کردنیان دەکات بە گەرانهو بۆ ئەوە کە تەنیا
خوا بپەرستن و بەندایەتیی بەس بۆ خوا بکەن، چونکە هەر خوا شایستەى
بەندایەتیی بۆ کرانە.

دەرسی هەژدەم: دە ئایەتەکانی: (۷۷ - ۸۶) دەکرێتە خوێ، کە باسی
سەرزنەشتکردنی خاوەن کتێبەکانە بەگشتی، لەسەر پوچوونیان لە
دینداربیاوێ و لەسەر تێپەراندنیان، وە پاشان نەفرین لێکرانیان لەسەر زمانی
داوود ﷺ و لەسەر زمانی عیسا ﷺ، بە هۆی ئەنەستانیانەو بە ئەرکی
فەرمان بە چاکەو رێگرتن لە خراپە، وە پاشان بە هۆی دۆستایەتیی گرتنیان
لەگەڵ کافراندا، وە دواپیش خوا ﷻ لەو ئایەتانەدا باسی دوژمنایەتیی
سەرەختی جوولەکەو هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان دەکات، وە بە پێچەوانەشەو
باسی هەلۆیستی نەرمی هەندێک لە نەصرانییەکان دەکات، کە لە بەرانبەر
ئێسلامدا هەلۆیستی نەرمترە، بە هۆی ئەو هەلۆیست نەرمییەشەو کە زۆریان
لێ مسوڵمان بوون، لە سەردەمی پێغەمبەرشدا ﷺ وە لە قوناغەکانی دیکەش و
ئێستاش، بەلام جوولەکە بە دەگمەن وایە لێیان مسوڵمان ببێ، ئەوەی کە خوا
فەرموویەتی، هەر لەو کاتەو کە فەرموویەتی تا ئێستاشدا هەر وایە: ﴿لَتَجِدَنَّ

أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودُ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم

مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي﴾، واتە: تۆ دەبینی
سەرەختترین دوژمنی ئیمانداران، جوولەکەکان و هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان،

جوولەکەکان ئەوە دیارە کێن؟ هاوبەش بۆ خوا دانەرەکانیش هەموو ئەوانەن کە بت دەپەرستن، ئنجا خوا دەفەرموێ: وە دەبینی ئەوانەى کە گوتیان: ئیمە نەصرانیین لە هەموویان هەلۆیستیان نەرمتەرە، واتە: بەگشتی، هەلبەتە خۆی پەروردگار کە مەدحیان دەکات بە هەلۆیست نەرمیی، زیاتر مەبەستی پێ ئەوانەیه کە ئیمان دێنن، وە دینە نیو ئیسلامەوه.

دەرسی نۆزدهیهەم: سێ ئایەتەکانی: (۸۷ - ۸۹) دەگریته خۆی، باسی حەرەم نەکردنی شتی خۆش و بە تام و لەزەت و سوود بەخش بۆ مسوولمانان دەکات و دەفەرموێ: شتی خۆش و سوودبەخش لە خۆتان قەدەغە مەکەن، وە پاشان ئاگاداریان دەکاتەوه کە سنوورەکانی خوا نەشکێن، وە دواییش باسی کەفارەتی سویندی راستەقینە دەکات، وە باسی سویندی پووچ، (لغو) دەکات، ئەو سویندەى کە بەسەر زار دادی بێ ئەوەى کە ئینسان دلی لەسەر بچەسپێنێ، کە ئەوە کەفارەتی ناوێ.

دەرسی بیستەم: چوار ئایەتەکانی: (۹۰ - ۹۳) دەگریته خۆی، باسی قەدەغەبوونی خواردنەوهی مەى، (خَمْر)، وە پاشان قومار و صەنەمەکان وە زەلەمەکان، دەکەن، دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْمِرُ وَالْأَنصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ

عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۹۰﴾، کە لیڕەدا لە سوورەتی (المائدة) کۆتا حوکم و برپاری خوا دەربارەى قەدەغە کردنی شەڕاب و قومار هاتۆتە خوار، بەلام دیارە پێشتریش خۆی کاربەجێ باسی حەرەمى بت پەرستیی و حەرەمى پەرستنی صەنەمەکانی کردووە، بەلکو ئەوە بناغەى عەقیدەى ئیسلام و خوا بەیەك گرتنە، بەلام لیڕەدا خوا بۆیە شەڕاب و قومار لەگەڵ واندا باسی دەکات تاكو بیخاتەرپوو کە وەك چۆن بتپەرستیی حەرەم و قەدەغەیه، شەڕاب و قوماریش بە هەمان شیوە وەك ئەوان پیسن، (الأزلام) یش کۆی (زَلَمَ)ه، کە بە داروچکەیهکی گچکەیهکی گوتووە کە شتیان پێ دابەشکردووە جوړیک بوو لە قومار، کە ئیستا پێی دەلێن: (یانسیب)، ئنجا لەم ئایەتانەدا خۆی بالادەست زۆر بە رۆشنیی کۆتا برپاری خۆی دەربارەى قەدەغە بوونی شەڕاب و قومار دەخاتە روو، کە پێشتریش خۆی پەروردگار باسی قەدەغەبوونیانى کردووە، بەلام لیڕەدا کۆتا برپار

لەوبارەوه دراوه، وه ئەو راستییەش ڕوون دەکاتەوه که کەسانیک لە ڕابردوودا شەڕابیان خواردۆتەوهو قوماریان کردوه، یاخود گوناھیان کردوه، ئەوهی پیشیان لەسەر حیساب ناکرێ، مادام ئەو کاتە قەدەغە نەبووی.

دەرسی بیست و یەکمەم: ھەوت ئایەتەکانی: (۹۴ - ۱۰۰) دەگریتە خۆی، باسی ڕاونەکردنی مسوڵمانان لە کاتی ئیحرام بە ھەج و عومرەدا دەکات، کاتیک کە ئیحرام دەبەستن بە ھەج و عومرە، دروست نیە ڕاو بکەن، وه پاشان باسی دروشمەکان دەکات، وه چەند راستییەکی گەرم دەربارە پاراستنی دروشمەکانی دینداریی و خواپەرستی کە کەعبەو مانگە ھەرامەکان و قوربانییەکان، دەخاتەڕوو، ئنجا خۆپاراستن لە ڕاوکردن لە نەزری ھەرامدا، واتە: بیئەوهی کە ئینسان لە ئیحرامیش دای کە چوووە سنووری ھەرامی مەککەوه، نابێ ڕاو بکات، وه باسی ئەو قوربانیانە دەکات کە لە کاتی ھەج و عومرەدا سەر دەبەردرێن، وه ئەو کەسانە کە ڕوو لەو شوێنە پیرۆزانە دەکەن، کە دەبێ حورمەتیان بگیری، باسی ئەوانە دەکات.

دەرسی بیست و دووھم: چوار ئایەتەکانی: (۱۰۱ - ۱۰۴) دەگریتە خۆی، باسی قەدەغە

بوونی پرسیاری بیجی دەکات، دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ

أَشْيَاءَ إِن بُدِّلَ لَكُمْ مَسْأَلُكُمْ ...﴾، واتە: ئەو ئیماندارینە! دەربارە ھەندێ شت

مەپرسن کە ئەگەر بۆتان دەربکەوێ پێتان ناخۆشە، یاخود خەفەتی پێ دەخۆن،

یان بۆتان خراپە، کە وەك دوایی باسی دەکەین، خوا زۆر پێی ناخۆشە خەلك شت

زۆر ھەلگۆلن، چونکە لە ئەنجامی زۆر ھەلگۆلێن و زۆر پرسیار کردنیاندا، بازنەو

پانتایی قەدەغە کراوەکان فراوان دەبێ، وه خواى پەرورەدگاریش ئەوهی پێ

ناخۆشە، کە ھۆی ھاتنە خوارەوهی ئەو ئایەتانە، وەك ھەندێ لە زانایان دەلێن:

ئەوه بوو کە پێغەمبەر ﷺ ڕۆژیک دەفەرموی: خوا ھەجی لەسەر فەرز کردوون،

یەکیك دەلێ: ئەو پێغەمبەری خوا! ھەموو سائیک؟ سێ جارێ دووبارە

دەکاتەوه، پێغەمبەری خوا ﷺ جاری چوارەم دەفەرموی: ئەگەر گوتبام بەلێ،

لەسەرتان فەرز دەبوو، نەشتان دەتوانی، شتیک کە بۆ خۆم باسی ناکەم لێم

مەپرسن، هەلێمەکوژن، خوا فەرموویەتی: حەجتان لەسەر فەرپزە، واتە: لە تەمەندا، تۆ بۆ دەپرسی: ئایا هەموو سالتیک؟! خۆ ئەگەر خۆی بە بەزەیی لە هەموو سالتیک جارێک فەرپی کردبایە، خەڵک بۆی نەدەگراو ئەرکیکی دەخستە سەر شانیان کە قورس بوو، ئنجا خوا باسی قەدەغە بوونی چەند جوړە ئازەلێک دەکات کە دەفەرموێ: ﴿ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِمَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَا لَئِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَثُرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴾ (۱۳)، کە ئەمانە چوار جوړە ئازەل بوون، موشریکەکان هەر لە خۆرا ناویان لێ ناوون و گوتووینانە: ئەوانە قەدەغەییە باریان لێ بکری، قەدەغەن گۆشتیان بخوری... هتد.

دەرسی بیست و سییەم: چوار ئایەتەکانی (۱۰۵ - ۱۰۸) دەگرتە خۆی، باس لەوە دەکات کە ئیمانداران دەبێ لە خۆیان وریابن، واتە: پایەندەبن بە شەریعەتەوه، ئەگەر ئەوان لە خۆیان وریابن، دوژمنانیان زیانیان لێ نادەن، وە پاشان باسی چۆنیەتی شایەدگرتنیان دەکات لە کاتییدا کە مەدنیان دەگاتە سەر، لە کاتی سەرەمەرگدا، چۆن شایەد بگرن بۆ وەصیەت، یاخود کە بە سەفەر دەچن.

دەرسی بیست و چوارەم: حەوت ئایەتەکانی (۱۰۹ - ۱۱۵) دەگرتە خۆی، خۆی پەرورەدگار چەند راستییەک لەبارەی عیسا عليه السلام، وە لە بارەی دایکی یەوه دەخاتە ڕوو، وە کە خوا بە عیسا عليه السلام دەفەرموێ: ئەه عیسا! یاد بکەوه کە ئەووم بۆ کردی، ئەووم بۆ کردی، ئەووم بۆ کردی، وە بە فەرمانی من ئەوەت دەکرد، ئەوەت دەکرد، ئەوەت دەکرد، مردووت زیندوو دەکردەوه، وە لە قور بالندەت دروست دەکردو فووت پێدا دەکرد، ئنجا هەواڵت پێ دەدان کە چ خواردنیکیان خواردوه، واتە: شتی نادیارت پێ دەگوتن، ئەوانە بۆچی خۆی پەرورەدگار دەیانخاتە ڕوو؟ تاكو نەصرانییەکانی پێ سەرزنشت بکات، کە نەصرانییەکان دەیانگوت: عیسا عليه السلام کوپی خوا، چونکە ئەو شتانە کردوه! خۆی پەرورەدگار بە بیرى عیسا عليه السلام یان دینیتەوه دەفەرموێ: ئەه عیسا! ئەووم بۆ کردی، ئەووم بۆ کردی، ئەووم بۆ کردی، ئەووم بۆ کردی، ئەو تەوانایەم پێداي کەواتە: ئەو شتانەت کە کردوون بە توانای خۆت نەبووه، من بۆم کردووی وەك موعجیزەیهك بۆ ئیسپاتی پێغەمبەرایەتی خۆت، کەچی نەصرانییەکان ئەو شتانە هەموویان دەگیڕنەوه

بۆ عیسا ﷺ، ئەوە دەکەنە بە پاساوی ئەوە کە عیسا ﷺ بکەن بە خوا و پەرستراوی خۆیان، خاوی پاک و بێگەرد لێردا سەرزەنشتی نەصرانیی یەکان دەکات کە ئەوانە کۆمەڵێک موعجیزە بوون، وەکو چۆن خاوی پەرودەرگار موعجیزە بە هەموو پیغەمبەرەکان داوە، کۆمەڵێک موعجیزەشی بە عیسا ﷺ داوە، بۆ ئیسپاتی پیغەمبەرایەتی خۆی، کەواتە: نابێ ئەوانە بکڕێنە پاساوی ئەوە کە بەندایەتی بۆ عیسا ﷺ بکری، وە لە ریزی پیغەمبەرەکان جیا بکریتەوه، وە لە ئاستی بەندایەتی بۆ خوا بەرزتر بکریتەوه و بکریتە ریزی خاوی پەرودەرگارەوه! وە پاشان هەر لەو نایەتەدا بای دابەزینی ئەو سفرە و خوانە دەکری کە ئەم سوورەتە بەو ناوەوە ناوەراوە، کە بەسەرھاتیکی زۆر سەر سوپەینەرە: سفرە و خوانێک کە لە ئاسمانی بێتە خوار، خواردنی لەسەر بێ، (کە زۆربەی زانیان دەڵێن: خواردنە کە ماسی بوو، کە ئەوە لە ئینجیلەکانیشدا هاتووە)، وە خەڵکیکی زۆر بە سەدان کەس لەو سفرە و خوانە بخوات، کەچی هەروەک خۆشی بێ، خوانێک نانی لەسەر بێ و ماسی لەسەر بێ و لە ئاسمانەوه بێتە خوار، شتیکی زۆر عەجایب بوو، دیارە کە ئەوەش لەبەر ئەوە بوو کە حەوارییەکان برسێیان بوو، لەوکاتەداو هیچیان دەست نەکەوتووە، وە پاساویشیان ئەوە بوو، کە گوتووایان: بۆئەوەی زیاتر دانیابین کە تۆ پیغەمبەری خاوی، وە وەک نیشانە بەک بێ، وە ئەو پڕۆژەش دەکەینە پڕۆژێکی جەژن و خۆشیی بۆ خۆمان، عیسا ﷺ، داوا لە خاوی پەرودەرگار دەکات و خاوی بەخشەریش دەفەرموی: باشە داوە بەزینم، بەلام هەر کامێک لەوان کە ئەو سفرە و خوانە دەبینێ و لێی دەخوا، ئەگەر لەمەودوا بێبڕوا بێ، بە جۆریک سزای دەدەم، کەسەم لە دنیا ئاوا نەدای.

دەرسی بیست و پێنجەم و کۆتایی: پێنج نایەتەکانی (۱۱۶ - ۱۲۰) دەگریتە خۆی، باسی وتووێژیکی نیوان خوا ﷻ و عیسا ﷺ دەکات، لە قیامەتدا، وەک خوا لە نایەتی

(۱۱۶) دا دەفەرموی: ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ

اَتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ

لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ، فَقَدْ عَلِمْتَهُ، تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ^٤

إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ ، واته: کاتی‌ک خوا فه‌رمووی: ئه‌ی عیسا‌ی کوری

مه‌ریه‌م! ئایا تۆ به‌ خه‌لکت گوتوه‌ خۆم و دایکم بکه‌نه‌ په‌رستراو له‌گه‌ڵ خوا، یان له‌ جیاتی خوا؟! عیسا‌ش عليه السلام ده‌فه‌رمووی: پاک‌ی بۆ تۆ، بۆم نیه‌ شتی‌ک بڵێم که هه‌ق نه‌بێ، هه‌یچم پێ نه‌گوتوون مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی تۆ پێت فه‌رمووم، که: خوا به‌په‌رستن، په‌روه‌ردگاری منیش و ئیوه‌شه‌، هه‌ر ئه‌وه‌م پێ گوتوون و غه‌یری ئه‌وه‌م پێ نه‌گوتوون، که‌واته‌: هه‌ر چی که نه‌صرانییه‌کان له‌ دوا‌ی من گوتوو‌یا‌نه که عیسا‌ کوری خوایه‌و، عیسا‌ په‌رستراوه‌و، عیسا‌ خوایه‌و، عیسا‌ چی کردوه‌و چی کردوه‌، به‌ شان و شه‌وه‌که‌تی خۆی کردوو‌یه‌تی، ئه‌وه‌ هه‌مووی زیاده‌ی خۆیا‌نه‌و بۆخۆیا‌ن هه‌لیا‌نه‌ستوه‌، ئاوا خوا‌ی په‌روه‌ردگار و توو‌یژ له‌گه‌ڵ عیسا عليه السلام ده‌کات له‌ قیامه‌تدا، به‌لام جاری پێش قیامه‌ت خوا‌ی زانا‌و توانا‌ بۆ ئێمه‌ی گێراوه‌ته‌وه‌، بۆچی؟ بۆ ئه‌وه‌ی که نه‌صرانییه‌کانی پێ سه‌ره‌نشست بکات، که له‌ قیامه‌تی ئاوا عیسا‌ حاشا‌تان لێ ده‌کات له‌و نه‌فسا‌نه‌یه‌ی که هه‌ی‌نا‌وتانه‌ نیو دین و شه‌ریعه‌تی نه‌صرانییه‌ته‌وه‌، که شتی‌که‌ خۆتان زیادتان کردوه‌، ئه‌گه‌رنا عیسا‌ش یه‌کی‌ک بووه‌ له‌ پێغه‌مبه‌را‌نی خوا، نه‌ کوری خوایه‌و، نه‌ هه‌یچ په‌یوه‌ندییه‌کی دیکه‌ی تایبه‌تی له‌گه‌ڵ خوا‌ی په‌روه‌ردگارا‌دا هه‌بووه‌، ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌یه‌ که عیسا عليه السلام خوا وه‌ک موعجیزه‌یه‌ک به‌بێ باب خۆلقا‌ندوو‌یه‌تی و ڕووحه‌که‌ی یه‌کسه‌ر به‌به‌ر دایکیدا کردوه‌، بێئه‌وه‌ی که به‌ شیوه‌ی نوطفه‌ی بابی بجێته‌ مندا‌لدانی دایک‌یه‌وه‌، عیسا عليه السلام به‌و شیوه‌یه‌ دروست بووه‌و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ جیا‌وازییه‌ی هه‌یه‌و ئه‌وه‌ش پاسا‌وی ئه‌وه‌ نیه‌، بڵێن: کوری خوایه‌، یاخود نیسه‌به‌تیکی تایبه‌تی له‌گه‌ڵ خوا‌ی بێ‌وێنه‌دا هه‌یه‌، به‌ئێ له‌ قیامه‌تدا خوا‌ی به‌رزو مه‌زن نه‌صرانیی یه‌کان به‌و شیوه‌یه‌ به‌ درۆ ده‌خاته‌وه‌، له‌ کاتی‌کدا که هه‌موو به‌شه‌ر گۆبوونه‌ته‌وه‌ بۆئه‌وه‌ی که بۆیا‌ن دهرکه‌وێ، که نه‌صرانییه‌کان به‌ هه‌له‌دا‌چوون، ئنجا هه‌لبه‌ته‌ ئه‌وه‌ له‌ قیامه‌تدا دهرده‌که‌وێ، به‌لام خوا‌ی په‌روه‌ردگار لێرده‌ا بۆیه‌ به‌یا‌نی ده‌کات، تا‌کو ده‌ری بخات بۆ نه‌صرانییه‌کان که عیسا‌ ده‌په‌رستن، که له‌ قیامه‌تی ئاوا شه‌رمه‌زار ده‌بن، وه‌ ئاوا بێ قسه‌ ده‌بن،

وہ ئاوا عیسا ﷺ ئەو عیسایەیی کە دەپەرستن بە ناهەق، ئاوا بەرئەتیاں
لێ دەکاو حاشایان لێ دەکات، وە ئەویش بەندایەتی خۆی بوو خواى بى ھاوێ
دوو پات دەکاتەو.

ئەمە کۆتایی ئەم دەرسەمان بوو کە ویستم تیشکیک بخەمە سەر سوورەتی
(المائدة)، وە بابەتەکانی و، چۆنیەتی دابەشبوونی بابەتەکانی بوو ئەو بیست و پێنج
دەرسە، کە خوا پشتیوان بێ، ئەو دەرسانە بە ریز پێیاندا دەچین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

YouTube: AliBapir
F/MediaAmeerOffice

دەرسی یەكەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ئایەتی: (۱ تاكو ۵) دەگرتە خۆی، لەم پێنج ئایەتەدا سەرەتا خوا ﷻ بۆ یەكەم جار لە سوورەتی (المائدة) دا بە ناوونیشانی ئیمان، مسوولمانان دەدوین، دەفەرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەم ئێوانە ئیمانێتیان هێناوە! بانگی ئیمانداران دەكات، كە دیارە ئەم رستەییە لە سوورەتی (المائدة) شازدە (۱۶) جار دووبارە بۆتەو، وە خوا بە ئیمانداران دەفەرموئ: بە ئیمان و گریبەستەكان بە تەواویی جیبەجێ بكەن، پاشان پێگرييان لێ دەكات لە شكاندنی حورمەتی دروشمەكانی دینداریی بە گشتی، بە تايبەتی دروشمەكانی جەج و عومرە، وە پێیان لێ دەگرێ لە هاوکاری یەكدی كردن لەسەر گوناھو دەستدریژی، دواي ئەوەی كە فەرمانیان پێ دەكات بەو كە هاوکاری یەكدی بكەن، لەسەر چاكەكاریی و پارێزكاریی، ئنجا دواي بە پوونی قەدەغەكراوەكانیان پێ رادەگەیەنێ، كە یازدە جۆرن: مردارەو، بۆ، خوین و گوشتی بەرازو بۆ غەیری خوا سەربراوو ... هتد، وە باسی تەواوکردنی ئایین، كە مەبەست پێ ئیسلامە، وە تەواوکردنی نیعمەتی خۆی، وە هەلبژاردنی ئیسلام بە تاكە بەرنامەي ژيان بۆ مەشەكان، دەكات، وە پاشان باسی خواردنی ناچارایی دەكات، لەو شتانەي كە قەدەغەكراون، كەسێك كە تیبگیرو ناچاربێ، دروستە بايی ئەوەندەي كە لە مەرگ دەربازی بێ، لییان بخوات.

ئنجا دیتە سەر باسی وەلامدانەوێ پرسیاری ئەو كە: چ جۆرێك لە جۆرەكانی خواردن حەلە؟ خۆی كاربەجێ دەفەرموئ: هەر شتێك كە خوش و سوودبەخش بێ، وە هەروەها ئەو نیچیرانەي كە راو دەكرێن، حەلەن، پاشان باسی حەلەلایی خواردنە خوش و بە سوودەكان دەكات، وە لە كۆتایی دا باسی حەلەلایی هیئانی ژنانی پاكیزەي ئیماندار، وە ژنانی پاكیزەو داوین پاكی خاوەن كتیبەكان، دەكات، وە باسی خۆ دوور گرتن لە زینا و داوینپرسی ئاشكرا و پەنهان دەكات.

بسم الله الرحمن الرحيم

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يُحِلُّوهُ شَعِيرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا ءَامِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَنْبَغُونَ فَضلاً مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَاناً وَإِذَا حُلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَن تَعْتَدُوا وَتَمَآوَنُوا عَلَى الْبَرِّ وَالنَّقُولُ وَلَا تَمَآوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدُونِ وَأَتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَفَقَةُ وَالْمَوْفُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَن تَسْلُقُوا بِلَا أَلْزَمٍ ذَلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِيناً فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكَنَّ عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَأَقْنُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤﴾ الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ إِذَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَفِّحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَن يَكْفُرْ بِالْإِيْمَنِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٥﴾

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

((بە ناوى خاى بە بەزەبى بەخشنە، ئەى ئەوانەى بروتان هېناو! پەيمان و گرىبەستەكان بە تەواوى جىبەجى بکەن، ئازەلە چوار بېيەكانتان بۆ ھەلەل ڪراون جگە لەوہى (لەمەودوا) بەسەرتاندا دەخوینریتەوہو ھەلەل ڪاوتەردى، (بەلام) لە ڪاتىڪدا ڪە لە ئىچرام دان نىچىران بۆ خوتان ھەلەل مەكەن، خوا چوئى بوئ (وہ بە بەرژەوہندى بزانئ) بپار دەدات (۱) ئەى ئەوانەى بروتان هېناو! دروشمەكانى (ئايىنى) خوا مەشكىن، ھەرودەھا مانگە (جەنگ تىدا) قەدەغە ڪراوہكان و قوربانىيە بى نىشانەكان و، قوربانىيە نىشانەدار ڪراوہكان و، ئەوانەى ڪە بەمەبەستى وەدەستەپىنانى بەخشش و رەزامەندى خوا روو دەكەنە مزگەوتى ھەرام (حورمەتيان بپاريزن)، وە ھەركات ئىچرامتان شكاند (بۆتان رەوايە) راوشكار بکەن، وە با رقتىبوونەوہتان لە ڪەسانىك بەھوى ئەوہو ڪە پىگرييان لىكردن لە (چوون) بۆ مزگەوتى ھەرام، واتان لى نەكات سنوورشكىنى بکەن، وە ھاوڪارى يەكدى بکەن لەسەر چاكەو پارىزكارى و، ھاوڪارى يەكدى مەكەن لەسەر گوناھو دەستدريژى، وە پاريز لە خوا بکەن، بىگومان خوا سزاي توندە (۲) مردارو، خوین و، گوشتى بەرازو، سەربراو بۆ جگە لە خوا، خنكاوو، (مردارى) لىدراو، ھەلدىراو، قوچ لىدراو، لەلایەن درندەوہ خوراو جگە لەوہى سەرتانبىرپوہ (جەقۆى فرياكەوتوہ)، وە ئەوہى ڪە لەسەر بت سەربراوہو، ئەوہ بە ھوى زەلەمەكانەوہ دابەشى دەكەن، ڪە ئەوہتان مايەى لە رى درچوونە، ھەموو ئەمانەتان لى قەدەغە ڪراون، ئەمرو ئەوانەى بىبىروان لە (زەھەر پىبردنى) دىنەكەتان نائومىد بوون، بۆيە لەوان مەترسن و بەس لە من بترس، ئەمرو ئايىنەكەتانم بۆ تەواو ڪردن و، چاكەى خۆم بەتەواوى لەگەل ڪردن و، ئىسلامم بە بەرنامە بۆ پەسند ڪردن، ئنجا ھەر كەس بەھوى برسپەتەيەوہ ناچار بوو بىئەوہى مەيلى گوناھ (و خواردنى ھەرام بكات)، ئەوہ بىگومان خوا لىبوردەى مېھربانە (۳) لىت دەپرسن: چىيان بۆ ھەلەل ڪراوہ؟

بلى: خواردنە خوښ و سوودبەخشەكانتان بۆ ھەلەل ڪراون، وە (نىچىرى) ئەو (سەگو پەرەور)انەى ڪە فىرى راويان دەكەن، لەو زانىارىيەى (راوشكار) ڪە خوا

فېرى كىردوون، فېرىيان دەكەن (و رايان دەھىنن)، دەجا لەو (نېچىر)دى كە بۆتان دەگىرن، بىخۇن و ناوى خىواى لەسەر بىنن، وە پارىز لە خوا بىكەن، بەراستى خوا لىپىرسىنەوۋى خىرايە ﴿۴﴾ ئەمىرۇ خواردنە خۇش و سوودبەخشەكانتان بۇ ھەلل كراون، ھەروەھا خواردنى ئەوانەى كىتېيان پىدراو، بۆتان ھەللەو خواردنى ئىوۋەش بۇ ئەوان ھەللە، وە (ھىنانى) ئافىرەتە پاكىزەكانى ئىماندارەكان و ئافىرەتە پاكىزەكانى ئەوانەى پىش ئىوۋە كىتېيان پىدراو، بۆتان ھەللە، ھەركات ماريى يەكانىانتان پىدان، ئىوۋەش خۇپارىزىن نە بە ئاشكرا زىنا بىكەن و نە بە پەنھانىيىش دۇستان (ى زىنا لەگەل كىردن) بىگىرن، ھەر كەسىكىش كوفىر بە ئىمان بىكات، ئەوۋە كىردەوۋەكەى ھەئوۋەشاوۋەتەوۋە لە دوارۇزدا لە زىانبارانە ﴿۵﴾).

AliBapir
 Youtube/AliBapir1
 F/MediaAmeerOffice

شیکردنەوهی هەندیك له وشەكان

(أَوْفُوا): (وَفَّى بَعْهْدِهِ يَفِي وَفَاءً وَأَوْفَى: إِذَا تَمَّ الْعَهْدَ وَلَمْ يَنْقُضْ حِفْظَهُ)، (أَوْفُوا)

واتە: وەفا بکەن و جێبەجێ بکەن، چونکە (وَفَّى بَعْهْدِهِ يَفِي وَفَاءً وَأَوْفَى) بە مانای پەیمانەکە ی جێبەجێ کرد، دێ، جانا ئەگەر پەیمانی جێبەجێ کردو تەواوی کردو کارەکە ی برده سەر، هەڵینە وەشاندهوه، دەگوترێ: (وَفَّى بَعْهْدِهِ).

(يَا الْعُقُودُ): (عُقُودٌ) کۆی (عَقْدٌ)، (عَقْدٌ) واتە: پەیمان، وە بە مانای گریبەستیش دێ، وە لە ئەسلی زماندا (عَقْدٌ) واتە: گریدانی دوو لای شتیێ.

(بَهِيمَةً): (الْبَهِيمَةُ: مَا لَا نُطْقَ لَهُ، وَذَلِكَ لِمَا فِي صَوْتِهِ مِنَ الْإِبْهَامِ، وَفِي الْعُرْفِ بِمَا عَدَا السَّبَّاعِ وَالطَّيْرِ)، واتە: (بَهِيمَةً) هەر شتیێکە کە قەسە ی نەبی، لە کوردەواریی خۆماندا دەلێن: ئاژەل، یان چواری، یان بەستە زمان، لەبەر ئەوه کە خەلێک لە دەنگەکە ی ناگات، چونکە (إِبْهَامٌ) واتە: شتیێک کە ئینسان لێی حالی نەبی، وە لە عورف دا بە جگە لە درێندەو پەله‌وه‌ر دەگوترێ.

(الْأَنْعَامُ): بە چوار جۆرە ئاژەل دەگوترێ، (الْأَنْعَامُ: هِيَ الْإِبِلُ وَالْبَقَرُ وَالْغَنَمُ وَالْمَعْزُ)، (أَنْعَامٌ) بە حوشترو رەشەولاخ و مەرپو بزە دەگوترێ.

(حَرَمٌ): دوو واتای هەن: (أَنْتُمْ دَاخِلُونَ فِي الْحَرَمِ)، واتە: لە نێو ئەرزی حەرەم دان، یاخود (أَنْتُمْ مُحْرَمُونَ)، واتە: ئێوه ئیحرامتان بەستوه، ئیحرام بەستن بە حەج یان بە عومرە، (الْحَرَامُ: الْمَمْنُوعُ عَقْلًا أَوْ شَرْعًا) حەرەم هەر شتیێکە کە بە عەقل، یان بە شەرع قەدەغە بی، واتە: بۆ ئینسان دروست نەبی کە بەکاری بیێ.

(لَا تُحِلُّوا): واتە: حەلال مەکەن، یاخود بە رەوای مەزانن، (أَصْلُ الْحَلِّ: حَلُّ الْعُقْدَةِ، وَحَلُّ الشَّيْءِ حَالًا) وشە ی: (حَلٌّ) لە ئەسڵدا واتە: کردنەوه، دەگوترێ: (حَلٌّ الْعُقْدَةِ) واتە: گریبەکە ی کردەوه، دەلێ: (حَالًا) بۆیە پێی دەگوترێ حەلال،

وهك بَلَّيْ گریی حەرامی لێکراوەتەوه، وه دەشگوتری: (حَلَّ الشَّيْءِ) واتە: شتەکه حەلال بوو.

(شَعَعِرَ اللَّهُ): (شَعَائِر) کۆی (شَعِیرە)یە، واتە: دروشم، بۆچی دروشمەکانی حەج و عومەر، یان دروشمەکانی خواپەرستی ناوئارون (شَعِیرە)؟ (وَسَمِّيَ بِذَلِكَ؛ لِأَنَّهَا تُشْعِرُ أَي: تُعَلِّمُ بَأَن تَدْمَى بِشَعِیرَةٍ) لەبەرئەوە کە نیشانەدار دەکرین، بەتایبەتی ئەو قوربانیانەی کە بۆ حەج دەبردین، ئەگەر حوشتربین دوونگەگەیان بریندار دەکرین، واتە: نیشانەدار دەکری کە ئەو ئازەلە دەبردی بۆ سەربردین.

(الشَّهَرُ الْحَرَامُ): مانگی حەرام، کە لێردا مەبەست یی جینسی مانگی حەرامە، وه مانگە حەرامەکان چوارن: (ذُو الْقَعْدَةِ، ذُو الْحِجَّةِ، مُحَرَّمٌ، رَجَبٌ)، ئەم چوار مانگە جەنگ تێداکرانیان تێدا قەدەغە کراوه، مانای دەستپێشخەری بۆ جەنگ، ئەگەرنا ئەگەر لەو مانگەدا ئەهلی کوفەر شەڕ بە مسوولمانان بفروشن، قەدەغەنیه لەسەریان، کە ئەوانیش بەرگری لە خوێان بکەن.

(الْهَدْيُ): تاکەکهی (الْهَدِيَّة)یە، وشە (هَدِيَّة) واتە: خەلات، بەلام لێردا مەبەست یی ئەو ئازەلەیه بە دیاری دەبردی، کە لە ئەرزى حەرامدا بەبۆنەى حەجەوه سەربردی.

(الْقَلْبِدُ): له (قَلْد)وه هاتوه، (الْقَلْبُ: الْفَتْلُ) (قَلْد) به مانای ھۆنینەوه دی، به مانای شتێک بچنری، بۆیە گوتراوه: (الْقِلَادَةُ الْمَفْتُولَةُ) (قِلَادَةُ) گەردن بەندیکە دەچنری، یان دەھۆنریتەوه، (قِلَائِد)یش کۆی (قِلَادَةُ)یە، مەبەست لێردا ئەو حوشترو ئازەلانەن کە گەردن بەندیان لە مل دەکری بۆئەوهی دیاربێ، کە ئەوانە دەبردین بۆ خوا سەربردین، بە بۆنەى حەجەوه.

(يَجْرِمَنَّكُمْ): (أَي: وَلَا يَحْمِلَنَّكُمْ)، واتە: با واتان لێنەکات، (إِجْرَمَ: إِكْتَسَبَ)، (إِجْرَمَ) واتە: وەدەستی ھینا.

(شَنْئَانُ): (شَنْئُهُ: تَقَدَّرَتْهُ بَغْضًا لَهُ، شَانَيْكَ: مُبْغُضُكَ)، (شَنْئَان) به مانای ڕق لى ھەلسان دی، دەلی: (شَنْئُهُ) واتە: ڕقم لى ھەلسا، ڕقم لەو شتە ھەلساوه،

خوا که دەفه رموی: ﴿إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾ (۲) الکوتر، واتە: بیگومان ئەو کەسە ی تۆ دەبوغزینی دوابراوه، چونکە موشریکەکان دوا ی ئەو ی پیغەمبەر ﷺ یە کۆی لە کورەکانی وەفاتی کرد، گوتیان: موحەممەد بێ پاشەوارە، دوابراوه، خوا ی پەرودەرگاریش دلی پیغەمبەری ﷺ دایەو، فەرمووی: ﴿إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾ (۲) الکوتر، واتە: بیگومان ئەو کەسە ی تۆ دەبوغزینی دوابراوه، بێخیرە.

(وَالْمُنْخَفَةِ): (أَيِ الَّتِي خُنِقَتْ حَتَّى مَاتَتْ)، ئەو ئازەلە یە کە دەخنکێری هەتا دەمری، یاخود بۆخوی دەمری، سەری لە شتی کدا عاسی دەبی، یان لە ئاودا دەخنکی، گرنگ ئەو یە هەر ئازەلێک بە هەر شتێک بخنکی، پێی دەگوتری: (مُنْخَفَةٌ)، وە بە مردار لە قەلەم دەدری.

(وَالْمَوْقُودَةُ): (الْمَقْتُولَةُ بِضَرْبٍ)، واتە: (مَوْقُودَةٌ) ئازەلێکە لە ئەنجامی ئەو ی کە لێی دەدری مردار دەبی، بێئەو ی کە بریندار بکری، بەلام ئەگەر بە تیرو تەفەنگ و ئەوانە بریندار بکری، یان وەک نیچیر بکوژی، ئەو کاتە حەلālە، مادام خوینی لێ بی.

(وَالْمَرْدِيَّةُ): (الرَّدْيُ: الْهَلَاكُ، وَالتَّرْدِي: التَّحَرُّصُ لِلْهَلَاكِ)، (رَدْي) بە مانای فەوتان دی، (تَرْدِي) بە مانای خۆفەوتاندن دی، یاخود ئینسان خوی بخاتە حالەتی فەوتانەو، کە لێردا مەبەست پێی ئازەلێکە کە هەلەددیژی لە بەرزاییە کەو، وە مردار دەبی، ئەو هەش گۆشتە کە ی قەدەغە یە.

(وَالنَّطِيحَةُ): (النَّطِيحَةُ: مَا تُطْحَ مِنَ الْأَغْنَامِ فَمَاتَ)، (نَطِيحَةٌ) لەسەر وەزنی (فعل) وە بە مانای (مفعول) ه، ئەو ئازەلە یە کە ئازەلێکی دیکە قوچی تێهەلداو لە ئەنجامی ئەو دایە بمری، کە دیارە ئەو هەش بە مردار لە قەلەم دەدری.

(وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ): ئەو ی کە درێندە خواردوویەتی، درێندە لە ئازەلان وەک: گورگ، شیر، پلنگ، کەمتیار، چەقەل ... هەموو ئەوانە ی کە درێندن و ددانیان تیژەو

(مَا ذَكَّيْتُمْ): واته: سهرتان برپوه، (ذَكَتِ النَّارُ تَذْكُو: اِتَّقَدَتْ وَأَضَاءَتْ، وَذَكَّيْتُ الشَّاةُ: دَبَحْتُهَا) ناگريک خوش دهکړی دهگوتری: (ذَكَتِ النَّارُ) واته: ناگره که خوش بوو، له نه سلدا وشه: (ذَكَتِ) له وه وه هاتوه که نازده لیک سهر برپدری، دهماره کانی که خوینبهرن، وه بوړی هه ناسه و بوړی خواردنی هه لبرپدری، نه وه پیی دهگوتری: (ذَكَاةً) واته: سهر برین.

(النَّصِبُ): (جَمْعُ نَصِيبٍ، وَهُوَ الْحِجَارَةُ تُنْصَبُ عَلَى الشَّيْءِ، وَكَانَ لِلْعَرَبِ حِجَارَةً تَعْبُدُهَا وَتَذْبَحُ عَلَيْهَا) (نُصِبَ) كَوَيْ (نَصِيبًا)، عَهْدُ لَهُ سَهْرَدَمِي نَهْفَامِي دَا عَاهِدَتِيان وَابُوو چَهَنَد بَهْرَدِيكِيان دَادَنَا دِيَانِپَهْرَسِيان وَ حَهْيَوَانِيان لَه سَهْر سَهْرَدَهْرِيان، وَه خَوِيْنَه كَه شِيَان تِيَه لَدَه سَوُون، جَا حَوَا ﷺ دَهْفَهْرَمُو: ئَهو نَاژَه لَانَه ي لَه سَهْر ئَهو بَهْر دَانَه سَهْر دَهْر دِرِيان وَ خَوِيْنَه كَه يَان لَهو ي هَه لَدَه سَوُوْرِي، ئَهو هَش هَهْر بُو غَه يَرِي خَوَا سَهْر بَرَاوَن دُرُو سَت نِيَه گُوْشَتَه كَه يَان بَخُوْرِي.

(بِالْأَزَلَمِ): (جَمْعُ زَلَمٍ، السَّهْمُ الَّذِي لَا رِيشَ فِيهِ) (أَزْلَام) كَوَى (زَلَمَ) ه، نُهُو تِيرِهِ
 كه پهره‌گه‌ی پشته‌وه‌ی پی‌وه‌نیه، پشته‌گه‌ی پی‌وه‌نیه، بۆئه‌وه‌ی كه پی‌ی بپروا،
 واته: داریکی راست، كه پی‌یانگوتوه: (زَلَمَ) وهك یانسیب کاتی خو‌ی به‌کاریان
 هیناوه.

(غَيْرِ مُتَجَانِفٍ) : واته: مهيل نهكات بۆلای گوناج، واته: مەبەستی ئەوە نەبێ بە ئارەزوودوو لەو شتە بخوات، بەلکو ناچاربێ لە مردارەدەبوو، یان لە گوشتی بەراز، یان لە خوین، یان لەو شتە کە بۆ غەیری خوا سەربرپاوە، بە ناچارایی لێی بخوات، نەك بە ئارەزوودوو، بە پێخۆشبوونەو، مادام مەبەستی ئەوەبێ کە پێی لە مەرگ دەریاز بێ، ئەوە بۆی ھەبە بخوات.

(الطَّبِيبُ): كۆی (طیبە)یە، (أَصْلُ الطَّيِّبِ: مَا تَسْتَلِذُّهُ الْحَوَاسُ، وَمَا تَسْتَلِذُّهُ النَّفْسُ، وَفِي الشَّرْعِ: مَا كَانَ مُتَنَوِّلاً مِنْ حَيْثُ مَا يَجُوزُ) واتە: ئەسلی (طیب) ھەر شتێکە کە ھەستەکان چێژی لێوەرگرن، وە نەفسی ئینسان چێژی لێوەرگیری، وە (طیب) لەرووی شەڕەو ھەر شتێکە کە شەڕەڕێدایێ ئەو شتە وەرگیری و بەکاربھێنری، ھەرچەندە لە بەکارھێنانی قورئاندا وشە: (طیب) بە مانای ھەڵال نیە، چونکە خوای پەروردگار دەفەرموێ: ﴿الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ﴾

(الطَّبِيبُ): ئەمڕۆ (طیب) بۆ ئێوە ھەڵال کراوە، جا ئەگەر (طیب) بە مانای ھەڵال بێ، دەبێ بڵێ: (أُحِلَّ لَكُمْ الْحَالِلُ) ھەڵالتان بۆ ھەڵال کراوە، کە ئەو دەش تەعبیریکی ناریکە، بەلکو (طیب) واتە: شتیکی خوش و بەتام و سوودبەخش.

(الْجَوَارِحُ): (جَمْعُ جَارِحَةٍ: لِأَنَّهَا تَجْرَحُ، أَوْ تُكْسِبُ. وَكَذَلِكَ الْأَعْضَاءُ سُمِّيتْ جَوَارِحَ...)، (جَوَارِحُ) کۆی (جَارِحَة)یە، وشە: (جَوَارِحُ) لە زمانی عەرەبیدا بە مانای ئەندامەکان بەگاردی، چونکە ئەندامەکان شتیان پێدەکری، بۆ وێنە: بە دەست و پێ و چاو... ھتد، دەگوتری: (جَارِحَة) لەبەرئەو کە بەو ئەندامانە ئینسان شت دەکات، کردەوێک ئەنجام دەدات، بەلام لەم ئایەتەدا کە دەفەرموێ: ﴿وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ﴾، (جَوَارِحُ) لێردا بە مانای ئەو ژیاندانە دی کە راویان پێدەکری، ئەو درێندەو پەرەوێرانی کە راویان پێدەکری، جا سەگە، تازییە، پلینگ و گورگە راھینراون بۆ راوکردن، یاخود بازو باشوو و ئەوانە ... ھتد.

(مُكَلِّبٍ): واتە: فێریان دەکەن، چونکە (التَّكْلِيْبُ: التَّعْلِيْمُ)، (تَكْلِيْبُ) بە مانای فێرکردن دی، واتە: ئەو ئازەلە ی کە بەکار دەھێنری، ئەو پەرەوێرە کە بەکار دەھێنری بۆ راو، وەختێک کە فێری دەکە ی فێرکردنە کە ی پێی دەگوتری: (تَكْلِيْبُ) واتە: فێری راوکردن، مەشق پێکردن، (مُكَلِّبِينَ: جَمْعُ مُكَلِّبٍ، مُعَلِّمُ الْكَلْبِ الصَّيْدِ)، (مُكَلِّبِينَ) کۆی (مُكَلِّبٌ)ە، واتە: ئەو کەسە ی کە سەگ فێری راو دەکات.

(وَالْمُحْصَنَاتُ): کۆی (مُحْصَنَة) دێ، واتە: ئافەرتانی پاکیزە، ئافەرتانی پارێزراو، ئنجایا ئێوە لە جێ رها تۆ؟ لە (حِصْن) دۆه هاتو، (حِصْن) بە مانای قەلا دی، (الْحِصْنُ: جَمْعُهُ حُصُونٌ)، (حِصْن) تاکە، کۆیە کە (حِصُون) ه، قەلا هەر کە سِیْک بچیتە نیوی دە پارێزێ، ئنجایا ئافەرتێک کە خۆی دە پارێزێ لە گوناح و هەڵە و پەڵە، وەك بلیی خۆی کردو بە قەلا یەك کە کەس زەفەری پێنابات، بۆیە دەلی: (الْمُحْصَنَاتُ: الْعَفِيفَاتُ) واتە: ئافەرتانی پاکیزە و داوین پاک، هەروەها لە زاراوی قورئاندا وشە: (مُحْصَنَات) جاری وایە بۆ ئافەرتانی هاوسەرداریش بە کاردی، لە بەرئەوێ ئافەرتێکیش کە مال و میردی هەبێ، مەزەندە گوناھی لی دوورترە.

(أُجْرَهُنَّ): کۆی (أَجْر) ه، کە لیژەدا (أَجْر) بە مانای (مَهْر) دی، واتە: ماری، وە لە قورئاندا بە زۆری (أُجْر) بە مانای (مَهْر) دی، واتە: مارییەکان.

(مُحْصِنِينَ): نەگەر ئافەرتێک داوین پاک بێ، پێی دەگوترێ: (مُحْصَنَة)، وە پیاوی داوین پاکیش پێی دەگوترێ: (مُحْصِن). واتە: خۆ پارێز، (عَفِيف) پیاویکە کە خۆی دە پارێزێ لە داوینپێسی، دیارە بۆ ئافەرتیش دەگونجێ بشخوینرێتەو (مُحْصَنَات) ئافەرتانیك کە خۆ دە پارێزن، بەلام دەشگونجێ بخویندرێتەو (مُحْصَنَات) ئافەرتانیك کە دە پارێزێ، بەلام بۆ پیاو زیاتر (مُحْصِن) بە کاردی، ئنجایا بۆچی بەو شیوەیە دەخوینرێتەو؟ چونکە لە مەسەلە داوینپێسیدا پیاو دەستپێشخەرەو زیاتر دەوری بکەر (فَاعِل) دەبینێ.

(غَيْرَ مُسْكِنِينَ): واتە: بە ئاشکرا زینا ناکەن، وشە: (سَفَحَ الدَّم) واتە: خوینی رشت، (سَفَحَ الْمَاء) ئاوە کە رشت، (السَّفَاحُ: الزَّنا لَأَنَّ الْمَقْصُودَ مِنْهُ سَفْحُ الْمَاءِ فَقَط) واتە: زیناکردن، چونکە ئێوە کەسە کە زینا دەکات، تەنیا مەبەستی پێی ئێوەیە کە ئارەزووی جینسی خۆی تێر بکات، مەبەستی ئێوەنێە کە مندالی ببێو، هاوسەرگیری بکات بە شیوەیەکی هەلال و مال و حالی هەبێ.

(أَخْدَانِ): (جَمْعُ خَدْنٍ، أَيِ الْمُصَاحِبِ، وَأَكْثَرُ ذَلِكَ يُسْتَعْمَلُ فِيمَنْ يُصَاحَبُ بِشَهْوَةٍ، يُقَالُ: خَدْنُ الْمَرْأَةِ وَخَدِينُهَا، وَيَسْتَوِي فِيهِ الْمَذْكُورُ وَالْمُؤَنَّثُ)، واتە: (أَخْدَانِ) كۆی (خَدْن)ە، (خَدْن) کەسێکە کە بە پەنھانیی زینای لەگەڵدا بکری، جا بە مانای ھاوێل دی، بەلام زیاتر بۆ ئەو بەکار دی کە بە ئارەزوووە ھاوێلایەتی لەگەڵ بکری، واتە: بە پەنھانیی زینای لەگەڵ بکری، وشە: (خَدْن) کە بە (أَخْدَانِ) کۆدەکرێتەو، بۆ پیاویش و بۆ ئافرەتیش بەکار دی، چ ئافرەتێک کە بە پەنھانیی زینا بکات، چ پیاوێک بە پەنھانیی زینا بکات، ھەردووکیان پێیان دەگوتری: (خَدْن)، وە بە کۆمەڵیش پێیان دەگوتری: (أَخْدَانِ).

Youtube/Alibapir1
F/MediaAmeerOffice

هو‌ی هاتنه خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان

(۱) هو‌ی هاتنه خواره‌وه‌ی ئهم رسته قورئانییه‌ی که ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾، له‌وباره‌وه‌ دوو به‌سه‌ره‌هات گ‌یردراونه‌وه:

۱- { عَنْ عِكْرَمَةَ قَالَ: قَدِمَ الْحُطَمُ بْنُ هِنْدٍ الْبَكْرِي الْمَدِينَةَ فِي عَيْرٍ لَهُ يَحْمِلُ طَعَامًا فَبَاعَهُ ثُمَّ دَخَلَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَبَايَعَهُ وَأَسْلَمَ، فَلَمَّا وَلَّى خَارِجًا نَظَرَ إِلَيْهِ، فَقَالَ: لِمَنْ عِنْدَهُ لَقَدْ دَخَلَ عَلَى بَوَّاحٍ فَاجِرٍ وَوَلَّى بِقِضَا غَادِرٍ، فَلَمَّا قَدِمَ الْيَمَامَةَ ارْتَدَّ عَنِ الْإِسْلَامِ وَخَرَجَ فِي عَيْرٍ لَهُ يَحْمِلُ الطَّعَامَ فِي ذِي الْقُعْدَةِ يُرِيدُ مَكَّةَ، فَلَمَّا سَمِعَ بِهِ أَصْحَابُ النَّبِيِّ ﷺ تَهَيَّأُوا لِلْخُرُوجِ إِلَيْهِ نَفَرًا مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ لِيَقْتَطَعُوهُ فِي عَيْرِهِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾، الآية، فَأَتَتْهُ الْقَوْمُ { أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ بِرَقْم: (۱۰۹۶۲)، مُرْسَلًا، وَالسِّيُوطِيُّ: (۳۸۱) والواحدى عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَاتَّه: عِيكَرْمَةُ بِهِ رَحْمَةً خَوَى لِي بِي (يَه‌كِيكَه‌ له‌ زانايانى تابيعين) ده‌گ‌يرتته‌وه، ده‌لى: (الْحُطَمُ بْنُ هِنْدٍ الْبَكْرِي) هاته مه‌دينه‌ كاروانيكي پى بوو، خواردنى پى بوو، خواردنه‌كه‌ى فروشت، دوايى چوو بو لاى پيغه‌مبه‌ر ﷺ به‌يعه‌تى پيداو مسولمان بوو، كاتيك چوو ده‌رى و روشت، پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ته‌ماشاي كردو، نه‌وانه‌ى كه‌ له‌ ده‌ورى بوون (هاوه‌لان له‌ خزمه‌تى بوون) پى فهرموون: نه‌و كابرايه‌ به‌ روويكى تاوانبارانه‌ هاته لامو به‌ پشته‌ مليكى په‌يمان شكينانه‌ چوو ده‌رى، (واته: راستى نه‌كرد كه‌ خوى به‌ مسولمان پيشاندا، دوايش مسولمانه‌تبيه‌كه‌ى هه‌لده‌وه‌شينيتته‌وه، دياره‌ خوى په‌روه‌ردگار پى راگه‌ياندوه، نه‌گه‌رنا پيغه‌مبه‌ر ﷺ غه‌يبى نه‌زانيوه، يان به‌ فپراسه‌تيك كه‌ تييدا دنيا بووه، واى فهرمووه‌) نئجا كاتيك چوو بو يه‌مامه‌ (نه‌و كابرايه‌) له‌ نيسلام هه‌لگه‌رايه‌وه، وه‌ جاريك به‌ كاروانيكه‌وه‌ هات ديسان خواردنى پى بوو له‌ مانگى (ذِي الْقُعْدَةِ) دا، {واته: له‌و مانگه‌دا كه‌ حه‌جى تييدا

دەكرى و جەنگىشى تېدا قەدەغەيە، هات بەرەو مەككە ديارە ئەو كاتە پېغەمبەر ﷺ تەشرىفى لە مەككە بوو { كاتىك هاوەلانى پېغەمبەر ﷺ بىستان ئەو كابرايە كاتى خۇى هاتوە مسوئلمان بوو دوايى ھەلگەراوۋەتەو، كۆمەللىكان خۇيان بۇ سازگرد لە كۆچكەران و لە پشتيوانان بچن تاكو كاروانەكەى لى بىستىن و لە كاروانەكەى دايېرن، بەلام خوا ﷻ ئەم ئايەتەى ناردە خواری:

﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تُحِلُّوْا شَعَائِرَ اللّٰهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ ... ﴾، ئەى ئەوانەى ئيمانان ھېناو! دروشمەكانى خوا ھەلال مەكەن، واتە: دەستدریژی یان بۇ مەكەن، وە قوربانىيەكان كە نیشانەدار نین، وە ئەوانەشى كە نیشانەدارن، وە ئەوانەشى كە بەرەو مزگەوتى ھەرام دین، بە حیسابى خۇيان داواى بەخشش و رەزامەندیى خوا دەكەن، دەستدریژی یان مەكەنە سەرئ، (فَإِنَّهِيَ الْقَوْمُ) ئەوانیش وازیان ھېنا، واتە: نەچوون بۇئەوۋى كە زیانى پى بگەيەن.

ب- { عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِالْحُدَيْبِيَّةِ وَأَصْحَابُهُ حِينَ صَدَّهُمُ الْمُشْرِكُونَ عَنِ الْبَيْتِ وَقَدْ اشْتَدَّ ذَلِكَ عَلَيْهِمْ، فَمَرَّبَهُمْ أَنَسُ بْنُ الْمُسَرِّقِ مِنْ أَهْلِ الْمَشْرِقِ، يُرِيدُونَ الْعُمْرَةَ، فَقَالَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ:

نُصَدُّ هَؤُلَاءِ كَمَا صَدُّوا أَصْحَابَنَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ

أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ﴾، (الاية) { أَخْرَجَهُ السَّيْوطِيُّ عَنْ ابْنِ أَبِي

حَاتِمٍ: (۳۸۳)، وَفَتْحُ الْقَدِيرِ لِلشُّوكَانِيِّ بِرَقْمٍ: (۷۹۶)، وَالْوَاحِدِيُّ بِرَقْمٍ: (۳۸۰)،

واتە: زەیدى كورى ئەسەم (كە ئەویش يەككە لە زانایانى تابيعین) دەلى:

پېغەمبەرى خوا ﷺ هاوەلە بەرپزەكانى كاتىك لە حودەبىيە بوون، ئەو كاتەى

كە هاوبەش بۇ خوادانەرەكان گېراياننەو لەوۋى كە بچن بۇ زیارەتى مزگەوتى

ھەرام، (مەشھوورە كە لە سالى شەشەمى كۆچى دا بوو) ئەوانیش بەو زۆر

قەلس بوون، لەو كاتەدا كۆمەللىك خەلگى هاوبەش بۇ خوا دانەر كە لە

رۆژھەلاتەو ھاتبوون، دەیانویست بچن بۇ مزگەوتى ھەرام بە مەبەستى

ئەنجامدانى عومرە، هاوەلانى پېغەمبەر ﷺ گوتیان: ئیمەش رى لەوانە دەگرین و

ناھیلین بچن، وەك چۆن رەفيقە موشرىكەكانى ئیمە، (واتە: قەومەكەى ئیمە كە

قورەيشن) رپیان نەدا ئیمە بچین بۇ زیارەتى مزگەوتى ھەرام، ئیمەش رى

له‌وانه ده‌گرین، ئه‌وانه‌ش هه‌ر موشریکن، به‌لام خوا ﷺ ئه‌م رسته قورئانییه‌ی ناردە خواری: ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾، واته: با رق هه‌ئسانتان له‌ کوومه‌ئیک که ئیوه‌یان گیراوده‌ته‌وه له‌ مزگه‌وتی حه‌رام و نه‌یانه‌یشتوه بچن عومره‌ بکه‌ن، واتان لی‌نه‌کات که ئیوه‌ش ریگه‌ بگرن له‌وان، واته: نه‌ک له‌ خودی ئه‌وانه‌ی که رییان له‌ ئیوه‌ گرتوه، به‌لام له‌ کوومه‌له‌ موشریکیکی دیکه که له‌ شوینی‌کدان و هه‌موویان یه‌ک قه‌ومن.

(۲) هوی هاتنه خواره‌وی ئه‌م رسته قورئانییه‌ی که ده‌فه‌رموی: ﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا اٰجَلَ

لَهُمْ... ﴿٤﴾﴾، پرسیارت لی‌ ده‌که‌ن چییان بو‌ حه‌لال کراوه‌ له‌وباره‌شه‌وه دوو گیردراونه‌وه هه‌ن:

ا- { عَنْ أَبِي رَافِعٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَمَرَهُ بِقَتْلِ الْكِلَابِ فِي النَّاسِ فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَاذَا يَحِلُّ لَنَا مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ الَّتِي أَمَرْتَ بِقَتْلِهَا؟ فَسَكَتَ النَّبِيُّ ﷺ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا اٰجَلَ اٰجَلَ لَهُمْ... ﴿٤﴾﴾ { (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ بِرَقْم: (۱۱۳۸)، وَابْنُ الْمُنْذِرِ، وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ، وَالتَّطَبَّرَانِي فِي (الْكَبِير) بِرَقْم: (۹۷۱)، وَالحَاكِمُ بِرَقْم: (۳۲۱۲) وَهُوَ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَوَافَقَهُ الذَّهَبِيُّ، وَالبَيْهَقِيُّ)، واته: ئه‌بو رافع ده‌گیریته‌وه (که یه‌کیکه له‌ هاوه‌لانی به‌ریزی پیغه‌مبه‌ر ﷺ خوا لی‌ رازی بی)، ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانی پیکرد که بچی ئه‌و سه‌گانه‌ی که له‌نیو خه‌لکیدان بیانکوژی، (واته: سه‌گی مالی)، خه‌لکه‌که گوتیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! ئه‌م ئوممه‌ته‌ی که فه‌رمانت پیکردوه بیانکوژین، (واته: ئوممه‌تی سه‌گ، کومه‌لی سه‌گ) ئایا ئیمه‌ چیمان بو‌ حه‌لاله‌ له‌نیو واندا؟ (واته: بۆمان هه‌یه له‌ چیدا به‌کاریان بی‌نین؟) پیغه‌مبه‌ر ﷺ هیچی نه‌فه‌رموو، بی‌ده‌نگ بوو، (چونکه دیاره له‌لای روون نه‌بووه، ئایا سه‌گ بو‌ ج حه‌لاله به‌کاربه‌ی‌نری؟) هه‌تا خوی زالی پایه‌دار ئه‌م ئایه‌ته‌ی ناردە خوار ﴿يَسْأَلُونَكَ

مَاذَا اٰجَلَ اٰجَلَ لَهُمْ... ﴿٤﴾﴾، پرسیارت لی‌ ده‌که‌ن چییان بو‌ حه‌لال کراوه‌

﴿قُلْ اٰجَلَ لَكُمْ اَلطَّيِّبَتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُوْنَهُنَّ﴾، بلی:

خواردنە خوێش و بە تام و بە سوودەکانتان بۆ حەلّ کراون، وە نیچیری ئەو سەگەش کە فیّری راویان دەکەن، وە نیچیرتان بۆ دەگرن، ئەویشان بۆ حەلّە.

کەواتە: سەگی راو، سەگ کە بۆ راو بەکاردهێنرێ، دروستە راگیرێ، جا دوایی لە فەرماشتهکانی پێغەمبەرەدا ﷺ هەیه کە سەگ بۆ پاسەوانی مەرو ئازەل و، بۆ پاسەوانی و کشتوکال و ئەوانە دروستە بەکاربهێنرێ، هەروەها سەگ بۆ پاسەوانی ئینسانیش بەکاردهێنرێ، کابرا کە صاحیب دۆژمنە لە خۆی دەترسێ، دروستە سەگ بەکاربهێنێ.

ب- { عَنْ سَعِيدُ بْنِ جُبَيْرٍ: أَنَّ عَدِيَّ بْنَ حَاتِمٍ، وَزَيْدَ بْنَ الْمُهَلِّهِ الطَّائِفِينَ سَأَلَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّا قَوْمٌ نَصِيدُ بِالْكَلابِ، وَالْبَزَاقَةِ، فَمَاذَا يَحِلُّ لَنَا مِنْهَا؟ فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ } (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ بِرَقْم: (۱۱۶)، وَفَتَحُ الْقَدِيرُ لِلشُّوْكَانِي بِرَقْم: (۸۱۶)، وَالسَّيُوطِيُّ عَنْ ابْنِ أَبِي حَاتِمٍ: (۳۸۳))، واتە: سەعیدی کورێ جوبهیر (کە یەکیکە لە زانایانی تابیعین) دەلی: هەر کام لە عەدی کورێ حاتیم و زەیدی کورێ موهلهیل کە هەردووکیان طائیفین، (واتە: لە هۆزی طائیفین) پرسیاریان لە پێغەمبەری خوا ﷺ کرد، گوتیان: ئەو پێغەمبەری خوا! ئێمە کۆمەڵیکین، خەلکیکین بە سەگ راو دەکەین، وە بە بازیش راو دەکەین (هەم سەگان بەکاردهێنین و هەم بازاران بەکاردهێنین بۆ راو) ئایا پەوایه یان نا؟ خوای پەروردگار ئەم ئایەتە ی ناردە خواری: ﴿ قُلْ أَحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ

الْجَوَارِحِ مُكَلِّينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ ۚ ﴾، (جَوَارِح) پێشتریش باسمان کرد، کۆی (جَارِحَة) یە، (جَارِحَة) هەر شتێکە کە راوی پێ بکری، چ پەلهور بێ، چ ئازەل بێ، ئازەل وەك: سەگ و تاژی و پلنگ و شیرو گورگ و هەر درندهیهکی دیکە، کە لە شوینانی دیکە هەن، مادام کەویی بکری و راوی پێ بکری و بزانی راو بکات، ئەو دروستە نیچیرهکە ی بخوری، هەروەها پەلهورهیش بە هەمان شیوه.

مانای گشتی ئایەتەکان

دیاره ئیمە پیشتر باسماں کرد که سوورەتی (المائدة) ژمارەیهکی زۆر یاسای شەریعی تێدان، من هەروا سەرپێیەیک تەماشام کرد، زیاتر لە سەد (۱۰۰) حوکمی شەریعی تێدایە که راستەوخۆ ئایەتەکان دەیانگەیهێنن، وە سوورەتی (المائدة) زۆرترین جار وشە: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ی تێدا دووبارە بۆتەوه لەنیو هەموو سوورەتە مەدەنییەکانداو شازدە (۱۶) جار دووبارەبۆتەوه، وە بە زۆری وایە که خوا ﷻ وشە: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ی بەکارهێناوه، ئەو ئەوانەو ئیماننان هێناوه! حەلال و حەرامو، ئەمرو نەهی بە مسوولمانان ڕادەگەیهێنێ، ئەم سوورەتەش ژمارەیهکی زۆر یاسای شەریعی تێدا هەن، بۆیە پێویستی کردووە خوا ﷻ شازدە جار بانگی ئیماننان بکات و بە نازناوی ئیمان بێداریان بکاتەوهو بفەرموێ: ئەو ئەوانەو ئیماننان هێناوه! بۆ ئەوهی ئەوان گوێ قوڵاخ بن، چونکە وەك عەبدووللای کوێ عەباس دەلی: هەر کاتیک خوا ﷻ فەرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، باش گوێ بگره، یان حەلالیکە پێت ڕادەگەیهێنێ بیکە، یان حەرامیکە پێت ڕادەگەیهێنێ مەیکە، یان ئەمریکە که پێت دەفەرموێ: ئەنجامی بدە، یان قەدەغەیهکە و دەبی خۆی لی بە دوور بگری.

جا ئەم سوورەتە موبارەکه ئاوا دەست پێدەکات: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنده، جارێکی دیکەش باسماں کردووە، که دەلیی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، دەبی سێ واتا لە میشکی خۆتدا ئامادە بکە، چونکە ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنده، واتە: دەستپێکردنم بۆ ئەم کارە که قورئان خوێندنه، نوێژ کردنه، هەر کاریکە که دەکری، نان خواردنه، کارو کەسابهته، دەستپێکردنم بەو کارەم، بە ناوی خۆی بە

بەزەیی و بەخشنەدیه، یاخود بە ناوی خواى بەبەزەیی بەخشنەدە دەست بەو کارە دەکەم، جا ئەمە یانی چی؟ سێ واتا دەبێ لە میسکی خۆتدا ئامادە بکەى:

یەكەم: ئەو کارەم دەکەم، بۆ ئەوە کە خوا لێم رازی بێ و پاداشتی لەسەر وەربگرم، وە پێی لە خوا نزیک ببمەو.

دووەم: ئەو کارە ئەنجام دەدەم، بە پێی شەرعیی خوا.

سێیەم: ئەو کارە ئەنجام دەدەم، بە یارمەتی خوا، بە هاوکاری خوا، نەك بە شان و شەوکهتی خۆم.

خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەى ئەوانەى ئیمانتان هێناو! یانی چی؟ یانی ئەى ئەوانەى ئیمانتان هێناو بە هەموو ئەو شتانەى پێویستە ئیمانیا ن پێ بهێنرێ! ئەوە ماناکەبەتێ، بەلام پێویست ناکات هەموو جار خوا ﷻ بـفەر موی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ بکل ما یجبُ الایمان بە، بەلکو کە دەفەر موی: ﴿يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەى ئەوانەى ئیمانتان هێناو! واتە: بە هەموو ئەو شتانەى پێویستە ئیمانیا ن پێ بهێنرێ، کە لە شوێنەکانى دیکە ئیمان پێ هێنراوەکان (مَا يُؤْمَن بِهِ)، روون کراوە، بۆیە پێویست ناکات خواى پەروردگار هەموو ئەو شتانەى کە پێویستە ئیمانیا ن پێ بهێنرێ، هەموو جارێ باسیان بکات، ئەى ئەوانەى ئیمانتان هێناو! ﴿أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾، پەیمانەکان جێبەجێ بکەن بە تەواوی، گریبەست و

پەیمانەکان جێبەجێ بکەن و ئەنجامیان بدن، مەبەست لە پەیمانەکان چییە؟ دواى باسی دەکەین لە مەسەلە گرنگەکاندا، بەلام لێردا خواى زانا بە کورتیی وا دەفەر موی، چونکە لەسەر رای زۆرێک لە زانایان هەرچی حەڵال و حەرامە، ئەمرو نەهییه، هەرچی خوا فەرزی کردو، یان هەرچی خوا قەدەغەى کردو، هەمووی پەیمانى خوایهو، لە گەردنى ئیمەو لە ئەستۆى ئیمە دایە، دەبێ جێبەجێ بکەین، مادام تۆ دەلێی من شایەدیی دەدەم کە بیجگە لە خوا هیچ پەرستراونین، وە شایەدیی دەدەم کە موحەممەد ﷺ پەیمانەکرای خوایه، کەواتە: هەرچی ئەو موحەممەد ﷺ، لەو تاکە پەرستراوە، لەو تاکە پەروردگار و بەدیھێنەر وە هێناویەتی، تۆ پەیمانیکە بە خوات داو، مادام دەلێی: تەنیا ئەو بە پەرستراو و بە پەروردگاری

خۆم دەزانم، وە موحەممەد ﷺ بە ڕەوانەکراوی خوا دەزانم، ئەو پەیمانە بە خوا داوێتە کە پابەندی بەو حەلال و حەرامانەو، پابەندی بەو یاسا شەرعییانەو، دەشگونجێ مەبەست پێی مانایەکی تایبەت بێ، واتە: ئەو پەیمانانەی کە بە خوا دەیان دەن، ئەو پەیمانانەی لەنیو خۆتان دەیان دەن، ئەو پەیمانانەی لەگەڵ خۆتان دەیان دەن، هەر سێ جۆرەکان جێبەجێ بکەن، کە دواوی ڕووتەر باسی دەکەین، ئەو سێ جۆرە پەیمانە چۆن؟ ئەو جار دەفەرموی: ﴿أَحَلَّتْ لَكُمْ بَيْمَةُ الْأَنْعَامِ﴾، ئازەلە چوار پێهەکانتان بۆ حەلال کرا، ﴿بَيْمَةُ﴾، هەر ئازەلەیکە کە چوار پێ بێ، ئنجا بۆچی بە ئازەلە چوار پێ دەگوترێ؟ ﴿بَيْمَةُ﴾؟ چونکە دەنگێکی نیە خەلک لێی حالی بێ، (إِبْهَام) واتە: شتێک کە لێی حالی نیە، لەبەر ئەوەی ئازەل دەنگی هەیە، بەلام دەنگەکی مەفھووم نیە، زانراونیەو تیی ناگە، بۆیە پێی دەگوترێ: ﴿بَيْمَةُ﴾، ئنجا ئایا ئازەلە چوار پێهەکان چی و چێ؟ زۆربە زانایان ئەگەر نەلێین هەموویان دەلێن: چوار جۆر (الْأَنْعَامُ: هِيَ الْإِبِلُ وَالْبَقَرُ وَالْغَنَمُ وَالْمَعْزُ)، (الْأَنْعَامُ) بە حوشترو ڕەشەولاخ (واتە: مانگا و گا) و مەر (واتە: ئازەلە سێ واتە: مەر و بەران و بەچکەکانیشیان) و برن (واتە: بز و نییری و بەچکەکانیشیان)، ئەوانەتان بۆ حەلال کرا، ﴿إِلَّا مَا تَمَلَّ عَلَىكُمْ﴾، جگە لەوەی بەسەرتان دەخوێنرێتەو لە ئایەتی ژمارە سێ هەر ئەم سوورەتەدا، کە یازدە (۱۱) جۆر هەلاوێردرا، ئەو یازدە (۱۱) جۆرە حەلال نین، سوود لە گوشتەکیان ببینرێ ﴿غَيْرِ مَحَلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾، نیچیر بۆخۆتان حەلال مەکەن، لە کاتیکیدا کە ئیو لە ئیچرام دان و ئیچرامتان بەستو بە حەج، یان بە عومرە، یان بە هەردووکیان وێکرا، یاخود لە کاتیکیدا کە ئیو لەنیو سنووری ئەرزى حەرام دان، لەنیو سنووری حەردەما بۆتان نیە ڕاو بکەن، ﴿وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾، هەردوو واتاکە هەیە، واتە: لەنیو سنووری حەردەم دان، یاخود ئیو لە حالەتی ئیچرام دان، ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ﴾، بێگومان خوا ئەوەی بیهوئ برپاری لەسەر دەدات، ئنجا ئایا خوا چی دەوێ؟ بێگومان هەموو ئەو شتانەی دەوێ کە خێرو بەرژوونەندی دنیاو دواوژی

ئێمەیان تێدایە، چونکە خوا کاربەجێیە، وە خوا ئەوپەری حیکمەت و رحەمەت و بەزەیی هەیە.

ئنجای بۆ جاری دووهم خوا دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەهێ ئەوانەهێ ئیمانتان هێناوه! ئنجای بابەتێکی دیکەمان پێ دەفەرموێ، چونکە هێچ جارێک خوای کاربەجێ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، بەکارناهێنێ مەگەر شتێکی دیکەهێ نویمان پێ بـفەرموێ، لێرەشدا کۆمەلێک حوکمی دیکەهێ شەرعییمان پێ دەفەرموێ، ئەهێ ئەوانەهێ ئیمانتان هێناوه! بە هەموو ئەو شتانەهێ پێویستە ئیمانیان پێ بهێنرێ، ﴿لَا تَحِلُّوا﴾ شەعێر الله، دروشمەکانی خوا خەڵال مەکەن، یانی چی؟ واتە: بۆخۆتان رەوای مەکەن کە دەست درێژیان بکەنە سەرێ و زیانیان پێ بگەیهنن، حورمەتیان بشکێنن، دروشمەکانی خوا چین؟ دروشمەکانی خوا هەموو ئەو شتانەن کە دینداریی یان تێدا بەرجەستە دەبێ، مەزگەوت دروشمی خوا، بانگ دروشمی خوا، مەناسیکی حەج و عومرە دروشمی خوان، هەموو ئەو شتانەهێ کە دینداریی یان تێدا دەرەکەوێ، مانگی رەمەزان دروشمی خوا، لە رەمەزانداندا نابێ شت بخوێ، ئەگەر کابرا پاساویشی هەبێ و نەخۆشیش بێ، یاخود رێبواریش بێ و بەرپۆژووش نەبێ، بەلام با لەبەرچاوی خەڵک شت نەخوات، ئەوه حورمەتی ئەو مانگەیه، بەلێ دروشمەکانی خوا، هەموو ئەو شتانەن کە دینی خویان تێدا دەرەکەوێ و نیشانەهێ ئەوهن کە ئەو خەڵکە مسوڵمانە، ئنجای هەندێک لەو دروشمانەمان بۆ باس دەکات و

دەفەرموێ: ﴿وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا أَمْينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَنْتَعُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا﴾، چوار لەو دروشمانەمان بەتایبەت بۆ باس دەکات،

ئەگەرنا کە دەفەرموێ: ﴿لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ﴾، دروشمەکانی خوا مەشکێنن، ئەم چوارەش دەگرتەوه، بەلام ئەوه لە زمانی عەرەبیدا پێی دەگوترێ (ذِكْرُ الْخَاصِ بَعْدَ الْعَامِ) واتە: باسکردنی تایبەت دواى باسکردنی گشتی، وەك لە سوورەتی

(البقرة) دا خوای پەرەردگار دەفەرموێ: ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ﴾

وَرُسُلِهِ وَجَبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾، واتە: ئەوانەى كه دوژمنایه‌تی خاوا فریشته‌كانی و پێغه‌مبهره‌كانی و جبریل و میكال ده‌كهن، خو (جبریل و میكال) یش هه‌ردوو فریشته‌ن، ئەوه‌ی كه كوفر ده‌كات به مه‌لائیکه‌ت، كوفریش ده‌كات به جبریل و میكال، به‌لام به تایبه‌تی باسیان ده‌كات، له‌بهر ئەوه‌ی پایه و پێگه‌یه‌کی تایبه‌تیان هه‌یه، ئنجا ده‌فه‌رموئ: مانگه چه‌رامه‌كان چه‌لال مه‌كهن، مانگه چه‌رامه‌كان كامانه؟ چوار مانگن (ذُو الْقَعْدَةِ، وَذُو الْحِجَّةِ، مُحَرَّمٌ، وَرَجَبٌ) ئەو چوار مانگه جه‌نگیان تێدا قه‌ده‌غه كراوه، نابێ مسوولمانان ده‌ستپێشخه‌ری جه‌نگ بن له‌و چوار مانگه‌دا، ئەدی ئەگه‌ر كافر هێرشیان كرده سهر مسوولمانان؟ ئەوه ئەو كاته مانای ئەوه‌نیه حورمه‌تی مانگه‌كانیان شكاندوه، چونكه خو ئەگه‌ر شه‌ر به‌ری ده‌رگای پێگرتی ده‌بێ بیکه‌ی، وه‌ك له‌ سوورته‌ی (البقرة) دا به‌ درێژی باسی ئەو مه‌سه‌له‌یه‌مان كردوه، له‌و شوێنه‌دا كه ده‌فه‌رموئ: **يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْهَرَامِ قُلْ فِيهِ قُلُّ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ... ﴿٢١٧﴾**، له‌ویدا به‌ ته‌فصیل باسان كردوه، كه‌واته: ده‌ستپێشخه‌ری جه‌نگ له‌سهر مسوولمانان قه‌ده‌غه‌یه له‌و چوار مانگه‌دا، به‌لام به‌رگری له‌خو‌كردن، نا، **﴿وَلَا الْهَدْيَ﴾**، (اله‌دی) ئەو ئازده‌یه كه به‌ دیاری ده‌بردئ به‌ بۆنه‌ی چه‌جه‌وه سه‌ر به‌ربردئ، **﴿وَلَا الْقَلَائِدَ﴾**، (قَلَائِد) كۆی (قِلَادَة) یه، (قِلَاد) ئەو گه‌ردن به‌نده‌یه كه به‌تایبه‌تی له‌ ملی خوشتر ده‌كرئ، ئەگه‌ر له‌ ملی مه‌رو بزن و ره‌شه‌ولاخیش بكه‌ی هه‌روای پێ ده‌گوتئ، واته: ئەو ئازده‌لانه كه گه‌ردن به‌ندیان له‌ مل كراوه و نیشانه‌دار كراون، كه ئەوانه ده‌بردئ به‌ مونسه‌به‌ی چه‌جه‌وه، سه‌رده‌بردئ، بكه‌ینه قوربانی ئەوانه‌ش حورمه‌تیان مه‌شكه‌ین، **﴿وَلَا أَمِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾**، واته: (قاص‌دین) ئەوانه‌ش كه به‌ره‌و به‌یتی چه‌رام ده‌چن به‌ره‌و مائی چه‌رام، مائی چه‌رام، واته: ئەو شوێنه‌ی كه چه‌رامه‌ تێدا گوناخ بكه‌ی، چه‌رامه‌ تێدا ناشه‌رعیی بكه‌ی، ئنجا خو ناشه‌رعیی له‌ هه‌موو شوێنێك هه‌ر چه‌رامه، به‌لام له‌وێ چه‌رامه‌تره، وه‌ گوناخ و تاوان و سه‌رپێچی سزایان له‌ ئه‌رزى چه‌ره‌مدا به‌تایبه‌تو له‌ مزگه‌وته‌ی چه‌ره‌مدا به‌تایبه‌تی تر زۆر زیاتره، وه‌ك چۆن نوێژێك به‌

سەد هەزار نوێژە، گوناحیكیش دیارە لەوئ سزاكەى زیاترە، جا ئەوانەى كە بەرەو بەیتى حەرەم دین، چى دەكەن؟ ﴿يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا﴾، لە پەرەردگار یانەو بەخشش و رەزامەندی داوا دەكەن بەو مەبەستە دین، جا دەگونجی ئەمە مەبەستى پێى تەنیا مسوڵمانان بێ، وە دەشگونجی مەبەستى پێى مسوڵمان و نامسوڵمان بێ، واتە: هەر كەسێك كە بەو مەبەستە دەچى، ئێو دەستدریژی مەكەنە سەریان، دیارە ئێمە دواى باس دەكەین، كە دواى خواى پەرەردگار لە سوورەتى (التوبة) دا ئایەتێكى دابەزانەد، دەفەرموى: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا...﴾ (٢٨)، واتە: ئەى ئەوانەى ئیمانتان هێناوە! موشرىكەكان بێسن، (واتە: پىسى مەعناوى) با لە دواى ئەمسالیانەو توخنى مرگەوتى حەرەم نەكەون، بەلام رێگرتن لە موشرىكەكان كە بچن بۆ مرگەوتى حەرەم جىایە، وە دەستدریژی كردنە سەریان و دەستدریژی كردنە سەر ئەو قوربانیانەى كە دەیانبەن، جىایە، ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا﴾، واتە: وە هەركاتى ئیحرامتان شكەند، (مُحَرَّم) واتە: ئیحرام بەستوو (حَلَال) واتە: كەسێك كە ئیحرامى شكەندە، هەر كاتێك ئیحرامتان شكەند ﴿فَاصْطَادُوا﴾، راپو بکەن، ئایا فەرەزە هەر كەسێك ئیحرامى شكەند راپو بکات؟ چ ئیحرامى بە حەج بەستبوو، دواى تەواوى كرد، چ ئیحرامى بە عومرە بەستبوو، عومرەكەى تەواو كرد، فەرەزە لەسەرى راپو بکات؟ نەخیر، ئەووە لێرەدا زانیانى (أصول الفقه) دەلێن: (الْأَمْرُ بَعْدَ الْحَظْرِ يُفِيدُ الْإِبَاحَةَ) واتە: فەرمان كردن دواى قەدەغەکردنى شتێك، رەواوون دەگەیهنێ نەك پێویست بوون، واتە: بۆتان هەیه، تا ئیستا لێتان قەدەغە بوو راپو بکەن، مادام لە ئیحرامدا بووبن، لەمەودوا مادام ئیحرامتان شكەند، بۆتان هەیه راپو بکەن، بەلام فەرەز نیە لەسەریان ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَن تَعْتَدُوا﴾، وە با رِق هەلسانتان لە كەسانێك كە ئێوهیان لە مرگەوتى حەرەم گێرپایەووە نەیانھێشت بچن عومرە بکەن، {لە سالى شەشەمى كۆچیدا}، واتان لێ نەكەت كە دەستدریژی بکەنە سەریان، رِق هەلسانتان لەوان با ئێو تەووشى

هەلەو ناشەرعیی نەكەت، ئەگەر ئەوان خراپەیان لەگەڵ ئیوودا كردوه، ئیوود وامەكەن، ئەگەر ئەوان گوناھیان كردوه لەگەڵ ئیوودا، ئیوود وامەكەن مسوومان دەبی جیایی، ئەو مەبەست پێی ئەویدیە كە لە سالی شەشەمی كۆچیدا پیغەمبەر ﷺ بە خۆی و هەزارو چوار سەد لە هاوێلانێ بەرپێزی چوون بەردو مەككە كە بچن عومرە بكەن، كافرەكانی مەككە پێیان پێ گرتن، سەرەنجام ئەو بوو كە صولحی حودەیبیەیی لێكەوتەووە و ئەو سالا نەچوون، ئنجا بۆ سالی دوایی، پێی گوترا: (عُمَرُ الْقَضَاء)، واتە: عومرەییەك كە گیرپدراپەووە، وەك من لە كتیبی (پوختەیی ژياننامەیی پیغەمبەری خوا ﷺ) دا باسم كردوه، وە لە كتیبه‌كانی ژياننامەیی پیغەمبەردا هاتوه، چوون ئەو عومرەیان گیرپدراپەووە لە سالی حەوتەمدا، ئنجا خوا دەرئەرموی: با رق هەلسانتان لەوان كە ئیوودیان لە مزگەوتی حەرەم گیرپدراپەووە، ئەو كارەیان واتان لێ نەكەت، ئیوودش دەستدریژی بكەنە سەر ئەوان، بە هەر شیویدیەك لە شیویدیەكانی دەستدریژی بێ ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالْنَّقْوَى﴾، وە لەنیو خۆشتانیشداو لەگەڵ ئەوانیشدا لەسەر

هەر شتیك كە چاكەكارییەو پارێزكارییە، هاوكاریی یەكدی بكەن ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى

الْإِثْمِ وَالْعُدْوَنِ﴾، وە هاوكاریی یەكدی مەكەن، لەسەر گوناھو دەستدریژی ﴿وَأَتَّقُوا

اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾، وە پارێز لە خوا بكەن، بیگومان خوا سزای تونده، واتە:

سزای تونده بۆ هەر كەسیك كە ئەو فەرمانانەی خۆی پەروردگار دەشكێنێ، وە دەستدریژی دەكاته سەر دینی خوا، ئنجا خۆی پەروردگار بۆمان باسی ئەو دەكەت

كە بەئێنی دا باسی بكەت، وەك پێشتر فەرمووی: ﴿إِلَّا مَا يَتْلِي عَلَيْكُمْ﴾، جگە لەویدی

بەسەرتاندا دەخوینرێتەووە، ئەو لێتان قەدەغەییە، ئەگەرنا ئازەلە چوارپێیەكانتان

بۆ حەلالن، جگە لەویدی بەسەرتان دەخوینرێتەووە، واتە: هەر لەو ئازەلە

چوارپێیانە، یازدە حالەتیان بەسەر دادێن كە قەدەغەییە بۆ ئیوود سوود لە

گۆشتەكەیان وەرگیرن، ئەوانەش یازدە حالەتەكەن، دەرئەرموی: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ﴾،

لێتان قەدەغە كراوه:

(۱) ﴿الْمَيْتَةُ﴾، مردار.

(۲) ﴿وَالَّذُمْ﴾، خوین.

(۳) ﴿وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ﴾، گوشتی بەراز.

(۴) ﴿وَمَا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ﴾، وه هه‌رشتێك بۆ جگه له خوا دهنگی پێ بەرز
کراوه‌ته‌وه، واته: سه‌رب‌پاوه‌و ناوی غه‌یری خ‌وای له‌سه‌ر هاته‌وه.

(۵) ﴿وَالْمُخَفَّةُ﴾، خنکێراو.

(۶) ﴿وَالْمَوْقُوذَةُ﴾، لیڤێراو، لیڤێ بدری تاكو مردار ده‌بی.

(۷) ﴿وَالْمُرْدِيَّةُ﴾، هه‌ل‌دی‌راو، له شوینیکی به‌رز هه‌ل‌دی‌ری.

(۸) ﴿وَالنَّطِيحَةُ﴾، قوچ لیڤ‌راو، قوچی لێ بدری تا مردار ده‌بی.

(۹) ﴿وَمَا أَكَلَ السَّعْبُ﴾، وه ئه‌وه‌ی كه در‌نده ده‌یخوا، گورگه، كه‌متیاره، پل‌نگه،
شیر، ورجه، به‌شیکی لێ ده‌خوات و ئه‌وی دیکه ده‌مینێته‌وه ﴿إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ﴾،
جگه له‌وه‌ی كه سه‌ری ده‌پ‌رن و جگه له‌وه‌ی چه‌قۆی فریا ده‌كه‌وی، كه د‌وایی له
مه‌سه‌له گ‌رن‌گه‌كاندا باسی ده‌كه‌ین.

(۱۰) ﴿وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ﴾، وه لیشتان قه‌ده‌غه کراوه ئه‌وه‌ی كه له‌سه‌ر (النُّصَبِ)
واته: له‌سه‌ر ئه‌و به‌ردانه‌ی كه دان‌راون و چه‌قێ‌راون، له‌سه‌ر ئه‌و به‌ردانه
سه‌رده‌پ‌درین، وه خوینه‌که‌ی له به‌رده‌کان هه‌ل‌ده‌سوهری.

(۱۱) ﴿وَأَنْ تَسْقُطُوا بِالْأَزْلَمِ﴾، وه لی‌تان قه‌ده‌غه کراوه ئه‌و گۆشتانه‌ی كه به
زه‌له‌مه‌کان، به یانسیب دابه‌شیان ده‌که‌ن، (الأزلام) کۆی (زَلَمَ)ه، (زَلَمَ) بریتیه له
تیرێك كه په‌ره‌که‌ی د‌وایی پێ‌وه‌نه‌بی بۆ ئه‌وه‌ی ب‌پ‌وا، چونکه نایانه‌وی بب‌هاوین،
واته: شی‌وه‌ی لووله دارێك بووه، كه له ته‌فه‌سیره‌كاندا باسی ده‌کات، ده‌لێ: سی
لووله داری ب‌چ‌ووک بوون، یه‌کی‌کیان له‌سه‌ری نووس‌راوه: په‌روه‌رد‌گ‌ارم فه‌رمانی
پێ کردووم، یه‌کی‌کیان له‌سه‌ری نووس‌راوه: په‌روه‌رد‌گ‌ارم پێی لێ گ‌رتووم، وه

یەکیکیان هیچی لەسەر نەنوووسراوە، جا کەسیک ویستبیتی شتێک بکات، بۆ وێنە: گۆشتیان بەش کردووە، بەو دابەشیان کردووە، توورەکە یەك کە ئەو سێ داروچکە یە تێدا دەبوون، کابرا دەستی تیۆرداوە و یەکی پراکیشاوە، ئنجا ئەگەر ئەو بووبی کە نووسراوە: پەرودرگارم فەرمانی پێ کردووم، گوتوویەتی: ئەو بەشە گۆشتیکت کەوت، وە ئەگەر ئەو دیكە بووبی کە نووسراوە: پەرودرگارم پێی لێ گرتووم، گوتوویانە: کاکە تۆ نات کەوی، وە ئەگەر ئەو سییە میان بووبی، کە هیچی لەسەر نیە، دووبارەیان کردۆتەو، وەك ئیستا پێی دەلێن: یانسیب، ئنجا هەر شتێک بە یانسیب دابەش بکری، ئەو قەدەغە یە ﴿ذَلِكُمْ فَسَقٌ﴾، ئا ئەوەتان لە پێ دەرچوونە. واتە: ئەو کە بە یانسیب دابەش بکری بەشیۆی قوماڕ، یاخود هەموو ئەو شتانە، کە لەراستیدا وا باشترە مەبەست هەموویان بێ، واتە: هەر کەسیک لە هەر کامێک لەوانە بخوات، ئەو لە پێ دەرچوونە و پێی گوناھبار دەبێ.

ئنجا خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿الْيَوْمَ يَبْسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ﴾، ئەمڕۆ ئەوانە ی بێپروان لە دینەکە ی ئیۆ نائومیڤ بوون، واتە: نائومیڤ بوون کە زەفەر بە دینەکە ی ئیۆ بەرن و چرای دینەکەتان بکوژیننەو، یاخود نائومیڤ بوون لەو کە جاریکی دیکە بگەڕێننەو بۆ بەکارهێنانی مردارەو بوو و خوین و گۆشتی بەرازو بۆ جگە لە خوا سەربراوو ئەو شتانە، چونکە تازە ئەو ئیسلامە چەسپیوە و دەبێ خەلک شتی پاک بخوات، ئنجا خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ

وَأَخْشَوْنَ﴾، لەوان مەترسین. یانی: لە کافرەکان مەترسین و تەنیا لە من بترسین

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾، ئا ئەمڕۆ دینەکەتانم بۆ تەواو کردن، واتە: یاسا شەریعیەکان هەموویان دابەزێنران، حەلال و حەرامەکان هەموویان دیاری کران، ئەمرو نەهیەکان هەموویان دیاری کران، پێشتر دینەکە بەنسبەت قۆناغی پێشەو تەواو بوو، بەلام بەنسبەت قۆناغی کۆتایی تەواو نەبوو، بۆیە دەفەر موی: ئەمڕۆ بە تەواوی دینەکەتان تەواو بوو، واتایەکی دیکەشی ئەو یە کە ئەمڕۆ

دینەکەتانم بۆ وایکردوون کە هەیبەت و هەیمەنەو دەستەلاتی هەبێ، ﴿وَأَتَمَّمْتُ

عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي ﴿﴾، وه چاكه‌ی خۆم له‌سه‌ر ئێوه ته‌واو كرد، ﴿وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ

دِينًا ﴿﴾، وه ئیسلامیشم به‌ به‌رنامه‌ بو‌ په‌سند كردوون، كه‌واته‌: ته‌نیا ئیسلام به‌رنامه‌ی

په‌سند كراوی منه‌ بو‌ ئێوه‌، ئه‌وی دیکه‌ هه‌مووی لای من ر‌ه‌ت كرایه‌وه‌، ئنجا خوا ﷺ

دوای ئه‌وه‌ دیته‌ سه‌ر خواردنه‌ قه‌ده‌غه‌ كراوه‌كان و ده‌فه‌رموئ: ﴿فَمَنِ اضْطُرَّ فِي

مَخْصَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ ﴿﴾، هه‌ر كه‌سێك ناچاربوو له‌ برسیه‌تیدا به‌بێ ئه‌وه‌ی

مه‌به‌ستی پێ گوناح بێ و ئاره‌زووی گوناح كردنی هه‌بێ، هه‌ر ئاره‌زووی بێ له‌

گوشتی به‌راز بخوات، یان له‌ مرداره‌وه‌ بوو، یان خوێن بخوات، واته‌: خواردنه‌كه‌ی له‌

رووی ئاره‌زووه‌وه‌ نه‌بوو، به‌لكو ناچار بوو، ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿﴾، بێگومان

خوا لی‌بورده‌ی به‌ به‌زه‌یی یه‌، یانی: گوناها‌ر نابێ كه‌ له‌ كاتی ناچاریدا له‌وانه‌

به‌كاربینی، بای ئه‌وه‌نده‌ی كه‌ نه‌مرئ و له‌ مه‌رگ ر‌زگاری بێ.

ئنجا دیاره‌ پرسیاریان له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ كردوه‌، وه‌ك له‌ ه‌وی هاتنه‌ خواره‌وه‌كه‌یدا

باسمان كرد، گو‌توو‌یان: چی‌مان بو‌ حه‌لل‌ه‌؟ وه‌ك خوا ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا

أَحَلَّ لَهُمْ ﴿﴾، پرسیا‌رت لی‌ ده‌كه‌ن: چی‌یان بو‌ حه‌لل‌ه‌؟ دیاره‌ پرسیا‌ره‌كه‌ ده‌رباره‌ی

جو‌ره‌كانی گوشت بووه‌، بۆیه‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ ﴿﴾، پێیان بفه‌رموو:

خواردنه‌ خو‌ش و به‌تام و به‌ سووده‌كانتان بو‌ حه‌لل‌ه‌ كراون، دیاره‌ (طیبات) كو‌ی

(طیبه‌)ه‌، (طیبه‌)ش هه‌ر شتیكه‌ كه‌ خو‌ش و به‌تام و به‌له‌زه‌ت بێ، نه‌فسی ئینسان

ئاره‌زووی بو‌ بچێ و سووده‌به‌خشیش بێ، واته‌: به‌ قازانجی جه‌سته‌ ته‌واو بێ، ئه‌گه‌رنا

كه‌سێك كه‌ ئاره‌زووی بو‌ شه‌ر‌اپ و مردارو بو‌ گوشتی به‌رازو بو‌ شتیکی خراپ ده‌چێ،

ئه‌وه‌ له‌ راستیدا ناتوانی بلی: ئه‌وه‌ له‌ (طیبات)ه‌، چونكه‌ ئاره‌زووت بو‌ی ده‌چێ،

به‌لام زیانی هه‌یه‌و، مادام زیانی هه‌یه‌ بو‌ جه‌سته‌ له‌ (طیبات) نیه‌، بۆیه‌ حه‌لل‌ایش

نیه‌، ئنجا وشه‌ی: (طیبات) ماناكه‌ی گشتیه‌، به‌لام لی‌رده‌ا زیاتر مه‌به‌ست پێی ئه‌و

ئاژه‌لانه‌ن كه‌ گوشتیان ده‌خو‌رئ، ئنجا جو‌ریکی دیکه‌ی حه‌لل‌ه‌ ده‌خاته‌روو، ﴿وَمَا

عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّينَ ﴿﴾، واته‌: ئه‌و نیچی‌رگرا‌نه‌ش كه‌ فی‌ریان ده‌كه‌ن، فی‌ری

راویان دەکەن، بۆیەش دەلێم: نیچیرگر تاكو هەم چوار پێش بگریتهوه، واتە: سەگو تازی و پلنگ و ئەوانە، هەم پەلەوه وەرەکانیش بگریتهوه، وەك بازو باشوو... هتد، هەرچەندە لە گوردەواری ئیمەشدا پەلەوه وەرەکان کەمتر بەگاردێن و بە زۆری تازی و سەگو ئەوانە بەگاردێن، ئەگەرنا چەند جۆرە پەلەوه وەرەکانیش هەن کە بۆ راووشکار بەگاردێن، جا خوا دەفەرموی: نیچیری نیچیرگرانیشت بۆ ئیوه حەلāl، بەلام بە مەرجێک فیریان بکەن و مەشقیان پێ بکەن، ئەگەرنا سەگێک کە نیچیرەکی بۆخۆی بگری و لێی بخوات، ئەوه نیچیرەکی حەلāl نیە، بۆچی؟ چونکە بۆ خۆی گرتوویەتی و لێی خواردوه، بۆیە دەبێ فییری راو بکری، ئنجا کە فییر کرا، ئەو کاتە ڕەنگە لە کاتی گرتنیدا بریندارێ بکات، وە بریندارکردنەکی ئەگەر بەهۆیەوه مردار بێ، ئەوه بریندارکردنەکی بە سەربران حیسابە، مادام سەگی راوی بێ، یان پەلەوه وەری راوی بێ، بەلام ئەگەر بۆ خۆی لێی خوارد، هەتا تیڕ دەبێ، مانای وایە بۆخۆی گرتوویەتی و ئەو کاتە بە نیچیرگر لەقەڵەم نادری، بۆیە ئەو نیچیرەکی کە ئەو جۆرە درێندانە دەبێرن حەلāl نیە، جا دەفەرموی: ﴿تَعْلَمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَيَكُمُ اللَّهُ﴾، لەوهی کە خوا فییری کردوون، فیریان دەکەن، واتە: رایان دێنن، مەشقیان پێدەکەن لەسەر ڕاوکردن، ﴿فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ﴾، وە بخۆن لەوهی کە بۆ ئیوهیان گرتوه، ئەدی ئەگەر بۆخۆیانیان گرتبوو؟ ئەگەر بۆخۆیانیان گرت و لێیان خوارد، مانای وایە بۆخۆیان گرتوویانەو حەلāl نیە لێی بخۆن.

ئنجا دەفەرموی: ﴿وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾، وە ناوی خواشی لەسەر بێنن، یانی: ناوی خوا لەسەر بێنن لە کاتی خواردنیدا، یان ناوی خوا لەسەر بێنن لە کاتییدا کە ئەو نیچیرگرە دەنێرن، سەگە، تازی، بازە، کاتیکی تێی بەرەدەدی لەو نیچیرە، لەو کاتەدا (بِسْمِ اللَّهِ) ی لێ بکەن، ئەوهش تەفصیلاتێکی هەیه دوایی باسی دەکەین، ئەگەرنا ناوی خوا هێنان لەسەر خواردن هەر هەیه، بەلام ناوی خوا هێنان لەسەر خواردن سوننەتە، بەس ئەمەیان زۆربەیی زانیان دەلێن: فەرزە، وەك دوایی باسی دەکەین ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾، وە پارێز لە خوا بکەن ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾، بێگومان خوا لێپرسینەوهی زۆر خێرايە.

ئُنْجَا حَوا ۖ لَهَا نَیْهَتِی ژمارە (۵) دا جاریکی دیکە دووبارە دەکاتەووە دەفەر موی:

﴿ اَلْیَوْمَ اٰحِلَّ لَكُمْ الطَّیِّبٰتُ ﴾، ئەمڕۆ شتە پاک و چاک و سوودبەخشەکان، بۆ ئێوە

هەڵاڵ کراون، بۆیەش دووبارە دەکاتەووە، یانی: ئەوەی چاک و سوودبەخش نەبێ و بە

تام و بەکەڵک نەبێ، قەدەغە یە، مەبەستیکی دیکەشی ئێوە یە کە شتە بەتام و خوش و

سوودبەخشەکان، لەخۆتان قەدەغە مەکەن، ﴿ وَطَعَامُ الَّذِیْنَ اُوْتُوا اَلْکِتٰبَ حِلٌّ لَّكُمْ ﴾،

و هە خواردنی ئەوانەش کە کتیبیان پێدراوە بۆ ئێوە هەڵاڵە، ئُنْجَا ئایا خواردنەکیان

مەبەست پێی چییە؟ مەبەست پێی نانە؟ یان مەبەست پێی برنج و فاسوولیا و

دانەوێڵە یە؟ یان مەبەست پێی میوە و سەوزە یە؟ بێگومان ئەوانە هەر هەڵاڵن هە

ئەهلی کیتاب، یان هە کە سێکی دیکە بن، کەواتە: نەخێر، مەبەست پێی گۆشتە

لێردا، واتە: سەر بپراوی ئەوانە یە کە کتیبیان پێدراوە، بۆ ئێوە هەڵاڵە، ئەدی ئەوانە ی

کە کتیبیان پێ نەدراوە؟ بێگومان سەر بپراویان هەڵاڵ نیە، چونکە ناوی خۆی لەسەر

ناهیئن، یان ناوی غەیری خۆی لەسەر دینن ﴿ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّكُمْ ﴾، خواردنی

ئێوەش و گۆشتی ئێوەش بۆ وان هەڵاڵە ﴿ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ الْمُؤْمِنٰتِ ﴾، و هە ئافرەتانی

پاکیزە ی ئیمانداریش بۆ ئێوە هەڵاڵن، هاوسەرگیریان لەگەڵدا بکەن، ئەدی ئەگەر

پاکیزە نەبن، داوین پاک نەبن؟ مانای وایە ئێوە حەرەمە، وەک دواوی باسی دەکەین

بە تەفصیل، ﴿ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ الَّذِیْنَ اُوْتُوا اَلْکِتٰبَ مِنْ قَبْلُكُمْ ﴾، و هە ئافرەتانی پاکیزە ی

ئەوانە ی کتیبیان پێدراوە لە پێش ئێوەدا، ئەو ئافرەتانەش هەڵاڵن، واتە: ئافرەتی

جوولەکە و نەصرانیی با لەسەر دینی خوشیان بن، بۆ ئێوە هەڵاڵن هاوسەرگیریان

لەگەڵدا بکەن، ئەدی غەیری خاوەن کتیبەکان، واتە: موشریکەکان و بت پەرستەکان و

کافرەکان؟ بێگومان ئەوانە هەڵاڵ نین، ﴿ اِذَاۤ اٰتٰیْتُمُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ ﴾، هەر کاتێک

مارەییەکانیانان پێدان، ئُنْجَا ئایا مەرجە مارەییەکە ی تەسلیم بکری ئێوە جار

بگوازی تەووە؟

یاخود هاوسەرگیری لەگەڵدا بکری؟ نەخێر مەرج نیە، بەلام دەبی بپار بدری و

مارەییەکە ی بۆ دیاری بکری، ﴿ مُحْصِنٰی غَیْرَ مُسَفِحِیْنَ وَلَا مُتَخَذِیْ اٰخْدَانِ ﴾،

ئێوە دەبی خۆ پاک راگر بن، لە بەران بەر داوین پیسی دا، (مُحْصِن) واتە: خۆ پاک

راگران، ﴿عَبْرَ مُسَفِّحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ﴾، زینا نەكەن بە ئاشکرا، وه هەروەها بە پەنھانییش زینا نەكەن، چونکە دەلی: (مُسَفِّح) ئەوێه کە ئاوی خۆی دەپێژێ و هەر ژنیکی خراپی لێ هەڵبکەوێ زینای لەگەڵ دەکات، ﴿وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ﴾، ئەوانەن کە بەتایبەت لەگەڵ هەندیک ئافەرتاندا بە پەنھانیی زینایان لەگەڵدا دەکەن، واتە: زینای ئاشکراو زینای پەنھان، یان زینای بەگشتی هەر کەسێک لێ هەڵکەوت زینای لەگەڵدا بکات، وه زینای تاییبەت، ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ﴾، هەر کەسێکیش کوفر بە ئیمان بکات، ئەوه کردەوهکە هەڵۆشاوتەوه، با ئیمانیشی بووبی، کە کوفری کرد بە ئیمان، کردەوهکە هەڵۆشاوتەوه ﴿وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾، وه له دواڕۆژدا له زیانبارانە، بەلام بە مەرحیەک لەسەر کوفر بمری، ئەدی کەسێک هەلگەراوتەوه، دواپی دووبارە مسوڵمان دەبێتەوه و دەمری، ئایا کردەوهکە هەڵۆشاوتەوه؟ نە، چونکە له سوورەتی (البقرة) دا خۆی پەرۆردگار بۆمان ڕوون دەکاتەوه دەفەرموی: ﴿وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَمَا لِكُلِّ كَافِرٍ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ (۲۷)، کەواتە: کەسێک کە هەلگەراوتەوه دواپی بە کافری دەمری، زایە دەبن، ئەدی ئەگەر دواپی ئەوه کە هەلگەراوتەوه، دووبارە مسوڵمان بۆوه، ئایا کردەوهکانی هەڵۆشاوتەوه؟ دواپی لهوبارەوه دەدوین، ئنجا کە دەفەرموی: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ﴾، یەکیک بۆی هەیه بلی: جا چۆن کوفر بە ئیمان دەکری؟ وهلامەکە هەوێه واتە: کوفر بکا بهو شتانە هە ئیمانیان پێ دەهینری، یانی (وَمَنْ يَكْفُرْ بِمَا يُؤْمَنُ بِهِ)، واتە: کوفر بکات بهو شتانە هە ئیمانیان پێ دەهینری، ئنجا ئیمان بە خوا دەهینری، بە فریشتەکان دەهینری، بە کتیبەکان، بە ڕۆژی دواپی، بە پیغەمبەران، وه ئیمان دەهینری بە هەلال و هەرامی خوا، وه ئیمان دەهینری بە حوکمە شەریعیەکان، هەر کەسێک کوفر بە هەر گام لەوانە بکات، ئەوه کافر دەبی، وه کردەوهکانی هەڵۆشاوتەوه، ئەگەر بە کافری بمری، وه له دواڕۆژدا له زیانبارانە.

چەند مەسەلەیهکی گەرنگ

مەسەلە یەكەم: که خوا دەفەر موی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾،

ئەو ئەوانە ی ئیمانان هیناوه! پەیمانەکان بە تەواوی جیبەجی بکەن، وشە ی (عُقُود) کۆی (عَقْد)ە، (عَقْد)یش واتە: گریبەست، یان بە مانای بەلێن و پەیمان دێ، عەبدوللای کورپی عەبباس خوا لە خۆی و بابی رازی بی، گوتوو یەتی: (اَوْفُوا بِالْعُقُود: يَعْنِي بِالْعُهُود مَا أَحَلَّ اللَّهُ وَمَا حَرَّمَ وَمَا فَرَضَ وَمَا حَدَّ فِي الْقُرْآنِ كُلِّهِ لَا تَعْدُوا وَلَا تَنْكُثُوا)^(۱)، واتە: مەبەستی خۆی پەرودەر دگەر لە (عُقُود) که دەفەر موی: پەیمانەکان، یان گریبەستەکان جیبەجی بکەن، مەبەستی هەموو ئەو شتانە یە که خوا حەلالی کردوون، یان قەدەغە ی کردوون، یان پیویستی کردوون، یاخود ئەو سنوورانە ی که دایان لە قورئاندا، وه که دەفەر موی: پەیمان مەشکینن و خیانت و غەدر مەکەن، مەبەستی لە (عُقُود) هەموو ئەو شتانە که خۆی پەرودەر دگەر لە قورئاندا بەیانی کردوون، لە حەلال و حەرپامو، ئەو شتانە که مسوڵمانانی پیو پابەند کردوون.

وه (الزمخشري) له تەفسیرەکی خۆیدا دەلێ: (وَالظَّاهِرُ أَنَّهَا عُقُودُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ فِي دِينِهِ مِنْ تَحْلِيلِ حَلَالِهِ وَتَحْرِيمِ حَرَامِهِ)^(۲) واتە: وا دیارە که مەبەستی لە (عُقُود) ئەو پەیمان و گریبەستانە که خوا لە دینی خۆیدا لەسەر ئیماندارانی فەرپز کردوون، لە شتیکدا که بۆی حەلال کردوون، وه لە شتیکدا که لێی قەدەغە کردوون، واتە: پابەندبەن بە حەلال و حەرپامی خواوه.

بەلام وا پێدەچێ ئەو رایە راستتر بی که دەلێ: مەبەستی لە (عُقُود) که خوا دەفەر موی: پابەندبەن، یاخود گریبەستەکان و پەیمانەکان جیبەجی بکەن، مەبەستی پیی سی شتە:

(۱) محاسن التأویل: ج: ۶، ص: ۸.

(۲) تفسیر الکشاف: ج: ۶، ص: ۸.

۱- ئەو پەیمانانەی کە لەگەڵ خوادا دەیانبەستن، یان ئەو پەیمانانەی کە خوای پەرورەدگار لەگەڵیدا بەستوون، جێبەجێیان بکەن.

۲- ئەو پەیمان و بەلێنانەی کە لە نیوان خۆتاندا دەیاننەن، واتە: لە هەڵسوکەوت و مامەڵەی نیوان خۆتاندا، جا کرین و فروشتن، مەسەلەی هاوسەرگیری یە، شتی سیاسی و کۆمەڵایەتی، هەرچی هەیە.

۳- ئەو بەلێن و پەیمانانەی کە ئینسان لەسەر خۆی دەیاندا، کە مەبەست پێیان (نَذْرٌ) ه، واتە: شتێک کە ئینسان لەسەر خۆی پێویستی دەکات و بەلێن دەدات جێبەجێ بکات، یان ئەگەر (نَذْرٌ) یش نەبێ، دەلی: بەلێن بێ وادەکەم، پەیمان دەدەم وادەکەم، مادام شتێکە شەرعیی بێ، پێویستە ئینسان جێبەجێ بکات.

کەواتە: مەبەست لە (عُصُود) هەموو ئەو بەلێن و پەیمانانە کە ئینسان بە خویان دەدا، یان خەڵک لەنیوان خۆیاندا دەیاننەن، یان ئەو بەلێنە ئینسان لە زاتی خۆیدا لەنیوان خۆی و خوادا دەیدات.

مەسەلەی دووەم: کە دەفەرموێ: ﴿أُحِلَّتْ لَكُم بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ﴾، واتە: چوار پێی ئازەلەکانتان بۆ حەلال کراون، پێشتر باسما کراوە چوار پێی ئازەلەکان مەبەست پێیان چوار جۆرە ئازەلە، زۆربەی زانایان نەگەر نەلێن هەموویان دەلێن: چوار جۆرن، (الْأَنْعَامُ: هِيَ الْإِبِلُ وَالْبَقَرُ وَالْغَنَمُ وَالْمَعْزُ)، (أَنْعَامٌ) بە حوشترو ڕەشەولاخ و مەڕ و بزە دەگوێرێ.

چونکە وشە: (نَعَم) کە بەکارهێنراوە تەنیا حوشتەر دەگێتەوه، بەلام (أَنْعَام) وێرێ حوشتەر، گاو مانگا، مەڕ و بزە، بەران و نیڕیبش دەگێتەوه، بەلگەمان لەسەر ئەوهش ئەم ئایەتانە لە سوورەتی (الْأَنْعَام) دا کە خوا دەفەرموێ:

﴿وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَفَرَسٌ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٤٢﴾ ثَمَنِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الصَّانِ أَثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ أَثْنَيْنِ قُلْ ءَالْذَكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ نَبِيُّنِي يَعْلَمُ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾ وَمِنَ الْإِبِلِ أَثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ أَثْنَيْنِ قُلْ

ءَالَّذَکَرِینَ حَرَّمَ اَمِ الْاَنْثٰیۡنِ اَمَّا اَشْتَمَلَتْ عَلَیْهِ اَرْحَامُ الْاَنْثٰیۡنِ اَمْ کُنْتُمْ شُهَدَآءَ اِذْ وَصَّیْکُمْ اللّٰهُ بِهٰذَا فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ اُفْتَرٰی عَلٰی اللّٰهِ کَذِبًا لِّیُضِلَّ

اَلنَّاسَ بِغَیْرِ عِلْمٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الظَّالِمِیۡنَ ﴿۱۴۴﴾، واتە: (خوا) له

ئەنعام بۆی خوێڵاندوون باربەر و ئەوێ که وەک فەرش رابخری (که مەبەست پێی حەییوانی وردە، مەرو بز و... هتد) ئنجای ئەوێ که خوا پزقی داوون بخۆن و بە دواى هەنگاوەکانى شەیتان مەکەون، ئەو دوژمنێکی ئاشکرایە بۆ ئێو، (دواى ئەو ئەنعامەمان بۆ سەر ژمێر دەکات)، دەفەر موی: ﴿ثَمْنِيَةَ اَرْوَجٍ﴾، هەشت

جووتن، واتە: چوار نیرو چوار می، ﴿مِثْرَ الصَّانِ اُتْنَيْنِ﴾، لە مەری دوو، (مەر، واتە: لە حەییوانی سپی، لە نیرو مییەک، که کوردەواریی ئیمە مییەکە مەری پێ

دەلێن، نیڕەکەشی بەرانی پێ دەلێن) ﴿وَمِثْرَ الْمَعْرِ اُتْنَيْنِ﴾، وە (المعز) مەبەست پێی حەییوانی رەشە، که لە کوردەواریی دا مییەکە (بز) و نیڕەکەش

(نیڕیی) پێ دەلێن، ئنجای دواى دەفەر موی: ﴿وَمِنْ الْاِیْلِ اُتْنَيْنِ وَمِثْرَ الْبَقْرِ

اُتْنَيْنِ﴾، وەک حوشتەر دوو، واتە: جووتیک، نیرو مییەک که بە عەرەبی (ناقة و جمل) یان پێ دەلێن، (ناقة) بۆ مییەکەیه، (جمل)یش بۆ نیڕەکەیه، بەلام لەبەرئەوێ لەنیو کوردەوارییدا نەبوو، بۆیە ئیمە بۆ نیرو می هەر دەلێن:

حوشتەر، یان وشتەر، ﴿وَمِثْرَ الْبَقْرِ اُتْنَيْنِ﴾، وە لە رەشەولاخیش دووان، که (مانگا) مییەکەیهتی، وە (گا) نیڕەکەیهتی، کەواتە: وشەى (الأنعام) ئەو چوار

جوۆرە ئازەلە دەگریتەو، جا ئەو چوار جوۆرە، چ مالمی بن، چ کیوی بن، هەموویان دەگریتەو، لەوبارەو ئەم دەقە لە پیغەمبەری خوا ﷺ

گیراوتەو: ﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللّٰهِ ﷺ عَنْ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ، وَعَنْ كُلِّ ذِي مَخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۶۱۹)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۳۸۰۵)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۳۲۳۴) وَاللَّفْظُ لَهُ، وَالطَّبْرَانِي فِي (الكبير) بَرَقْم:

(۱۲۹۹۴) وَصَحَّحَهُ أَحْمَدُ شَاكِر، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي) واتە: عەبدوللای کوری

عەبباس خوا لێیان رازی بێ، دەلێ: پێغەمبەری خوا ﷺ قەدەغەى کردووە (خواردنی) ھەر خاوەن کە ئێبە یەك لە درندەکان، وە ھەر خاوەن چرپووکیك لە پەلەوھەران.

مانای وایە دەبێ جگە لە ئازەلی درندەو کە ئێبە دارو پەرپەوری چرپووکردار تێکرای ئازەل و پەرپەور ھەمووی ھەلەل بێ، بۆیەش زۆرێک لە زانایان وەك من لە تەفسیری سوورپەتی (البقرة) دا باسم کردووە، دەلێن: ھەرچەندە لێردا خوا ﷻ تەنیا باسی ئەو چوارە دەکات: حوشت، پەشەوڵاخ، مەپ، بزن، بەلام ئەو لەبەر ئەوەی کە زیاتر ئەو جوۆرە ئازەلانی لە نیو خەلکدا ھەن، ئەگەرنا خوا ھەموو جوۆرە ئازەلەکانی دیکەى رەوا کردوون، بە مەرجێك درندە نەبن و ئازەل بن، وە ئەگەر پەلەوھەران، خاوەن چرپووکیك نەبن، واتە: گوشت خۆر نەبن، چونکە ئازەلی درندە ئەو یە کە گوشت دەخوا، وە پەلەوھەری خاوەن چرپووکیك و درندە ئەو یە کە گوشت دەخوات، واتە: ئەوانەى کە گوشت خۆر نەبن، ھەموویان ھەلەل و رەوان^(۱).

مەسەلەى سێیەم: کە دەفەرموئ: ﴿إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ﴾، جگە لەوەى کە بەسەرتاندا دەخویندرێتەو، کە پێشتریش باسمان کرد، مەبەست پێی ئەو یە کە لە ئایەتى ژمارە (۳) دا، دوایی خوا ﷻ باسی دەکات، کە یازدە (۱۱) جوۆرە ئازەل قەدەغە یە، گوشتیان بخورئ، دیارە ئەو یازدە جوۆرەش دەچنە نیو ئەو چوار جوۆرانەى کە لە سوورپەتی (البقرة) شدا ھاتوون، لە سوورپەتی (الأنعام) یشدا ھاتوون، وە لە سوورپەتی (النحل) یشدا ھاتوون، وە لە سوورپەتی (البقرة) دا قسەمان لەو بارەو کردووە دواییش لە تەفسیری سوورپەتی (الأنعام) دا قسەى لێ دەکەین، ئنجا ئایا بۆچی خوا فەرموویەتى: ئەو یازدە جوۆرە قەدەغەن و غەیری وان ھەمووی ئازەلانی ھەلەلن؟ چونکە عەرپەبەکان عادەتیان وابوو، ھەر لە خۆو نایکیان لە ئازەلیك دەناو، دەیانگوت: ھەرپامە، بۆ وینە: لە ئایەتى (۱۰۳) ھەر سوورپەتی (المائدة) دا خواى پەنھانزان دەفەرموئ: ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا

(۱) لە تەفسیری سوورپەتی (الأنعام) دا باسیکی تیرو تەسەلمان لەو بارەو کردووە.

سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَثُرُهُمْ لَا

يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾، (بَحِيرَة) و (سَائِبَة) و (وَصِيلَة) و (حَام)، چوار جوړه ئازەل بوون،

بەتایبەت لە نێو حوشتەدا، کە عەرەبەکان هەر لەخۆوە ئەو ناوانەیان لێ نابوون و دەیانگوت: ئەوانە قەدەغەییە گۆشتیان بخورێ، وە نابێ باریشیان لێ بنرێ، هەرودها لە سوورەتی (الأنعام)دا، خوای پەرورەدگار دەفەرموێ:

﴿ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ

بِرْعَمِهِمْ وَهَذَا لِلشُّرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى

اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

﴿١٠٤﴾، واتە: وە بۆ خوا بەشیکیان دانابوو، لەوەی کە دروستی کردووە لە

کشتوکال و لە ئازەلەکان، بەشیکیان بۆ خوا دانابوو، جا خوا ﷻ دواي ئەوەی بەهەلەیان دادەنێ، هەر لە سوورەتی (الأنعام) ئایەتی ژمارە (۱۴۰)دا دەفەرموێ:

﴿ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ

أَفْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ... ﴿١٤٠﴾، واتە: بێگومان زەرەرمەندن ئەوانەى کە منداڵەکانى

خۆیان بە نەفامیی و بەبێ زانیاری دەکوشتو، وە ئەو شتانەى کە خوا پێیدابوون، بە درۆ هەلبەستن بە ناوی خواوە لە خۆیانیان قەدەغە دەکرد.

کەواتە: بۆیە خوا ﷻ لێرەدا دەفەرموێ: جگە لەو یازدە (۱۱) جوړه کە ئەو

تەفصیلەکەییەتیو، دەچنە نێو چوار جوړ، وەك دوايى باسى دەکەین، ئەوی دیکە

هەمووی حەلالە، واتە: ئەو شتانەى کە لە خۆوە قەدەغەیان دەکەن، ئەوانە

قەدەغەنین و لەپراستییدا بە نەزانی و نەفامیی خۆتان، ئەو شتانەتان لە خۆتان قەدەغە کردووە.

مەسەلەى چوارەم: کە دەفەرموێ: ﴿ غَيْرِ مُحِلِّى الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ ﴾، واتە: نابێ نیچیر

بۆخۆتان حەلال بکەن، لە کاتیکیدا کە ئیوه لە ئیچرامدان و ئیچرامتان بەستووە، یاخود

لە کاتیکیدا کە ئیوه لەسەر زەمینى حەرامدان، واتە: لە نێو بازنەى حەرەم دان،

وشەى: ﴿وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾، هەردووکی دەگریتهوه، یانی: (وَأَنْتُمْ مُحْرِمُونَ) ئیوه ئیحرامتان بەستوه، کە ئینسان ئیحرام بە حج دەبەستێ، یان بە عومرە دەبەستێ، راوکردنی لێ قەدەغەیه، ئەوه واتایەکی، یاخود ﴿وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾، یانی: (وَأَنْتُمْ دَاخِلُونَ فِي الْحَرَمِ) ئیوه لە نیو بازنەى حەرەم دان، لە کاتی کدا ئینسان لەنیو بازنەى حەرەم دا دەبێ، دیسان راووشکاری لێ قەدەغەیه، با لە ئیحرامیشدا نەبێ، کە داخیلی سنووری حەرەم بووی، حەرەمی مەککە، راووشکارت لێ قەدەغەیه، ئنجا ئەگەر مەبەست پێی حالەتی ئیحرام بەستن بێ، ئەوه تەنیا نیچیری وشکانیی قەدەغەیه، لە کەسێک کە ئیحرامی بەستوه، واتە: کەسێک کە ئیحرام بە حج دەبەستێ، یان بە عومرە دەبەستێ، لەسەری قەدەغەیه کە راوی هەر جوړە نیچیرێک بکات، لە وشکانیدا ﴿صَيْدُ الْبَرِّ﴾، بەلام راوکردنی نیچیری دەریا کە ماسییە، نەهەنگە، هەموو ئەو ژیاندانەن کە لە دەریادا دەژین ئەوانە پەوان، با ئەو کەسە ئیحرامیشی بەستبێ، بە بەلگەى ئایەتی (۹۶) ی (المائدة) کە دەفەرموێ: ﴿أَحَلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ، مَتَلَعَا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحَرَّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ (۹۶)، واتە: بۆتان پەوا کراوه، بۆتان حەلال کراوه، نیچیری دەریا و خواردنی دەریا، ئەوهی کە راوی دەکەن، ئەوهشی کە دەریا هەڵبەداتە دەری، بەبێ ئەوهی کە راوی بکەن، ﴿مَتَلَعَا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ﴾، ئەوه بەهره وەرگرتنیکی کەمه بۆ ئیوهو بۆ پێبواران ﴿وَحَرَّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا﴾، وه لیئان قەدەغە کراوه نیچیری وشکانیی هەتا لە ئیحرام دابن.

کەواتە: راووشکار لە وشکانیدا تەنیا لە کەسێک کە ئیحرامی بە حج و عومرە بەستوه، قەدەغەیه، ئەگەرنا گریمان کەسێک بە نیو دەریادا دێ و ئیحرامیشی بەستوه، بۆی هەیه راو بکات بە ئیحرامهوه، بەلام ئەگەر مەبەست لە: ﴿وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾، واتە: ئیوه لە نیو بازنەى حەرەم دان، ئەو کاتە دیاره راوکردنی نیچیری

دەریایی و وشکانیی هەردووکیان قەدەغەن، لە نیۆ خاکی حەرەم دا، واتە: گریمان ئەگەر لەوێ حەوزی ماسی هەبێ، پووباریک هەبێ، لە سنووری حەرەمدا، دروست نیه پراو بکری.

مەسەلە ی پێنجەم: دەربارە ئەم ئایەتە یەكەم، زۆر لە تەفسیرەکان ئەو بەسەرھاتەیان هیناوە^(۱) کە (النقاش) یەکیکە لە رانایان دەگیرێتەو، دەلی: هاوڵەکانی فەیلەسووف (کندي) پوژیک پێ دەلین: (أَيُّهَا الْحَكِيمُ! أَعْمَلْ لَنَا مِثْلَ هَذَا الْقُرْآنِ، فَقَالَ: نَعَمْ، أَعْمَلْ مِثْلَ بَعْضِهِ، فَاحْتَجَبَ أَيَّاماً كَثِيرَةً، ثُمَّ خَرَجَ فَقَالَ: وَاللَّهِ مَا أَقْدِرُ، وَلَا يُطِيقُ هَذَا أَحَدٌ، إِنِّي فَتَحْتُ الْمُصْحَفَ فَخَرَجْتُ سُورَةَ الْمَائِدَةِ، فَنَظَرْتُ فَإِذَا هُوَ قَدْ نَطَقَ بِالْوَفَاءِ، وَنَهَى عَنِ النِّكَاحِ، وَحَلَّلَ تَحْلِيلًا عَامًّا، ثُمَّ اسْتَثْنَى بَعْدَ اسْتِثْنَاءٍ، ثُمَّ أَخْبَرَ عَنِ قُدْرَتِهِ وَحَكْمِيَّتِهِ فِي سَطَرَيْنِ، وَلَا يَقْدِرُ أَحَدٌ أَنْ يَأْتِيَ بِهَذَا)، واتە: ئەو فەیلەسووف! ئەو حەكیم! وەك ئەم قورئانە شتیكمان بو دابنێ، (تۆ پیاویکی زۆر شارەزاو فەیلەسووفو عەلامە ی)، گوتی: باشە، وەك هەندێ لە قورئانتان بو دادەنیم، چەند پوژیک زۆر لە ژوورەو مایەو وەو خۆی پەنھان کرد لە شوینیکی چۆل، دوایی ھاتەدەری و گوتی: وەللاھی ناتوانم، وە هیچ کەسیش ئەو ناتوانی، (وەك قورئان بێنی، یانی شتیکی وەك قورئان، جا بۆیان پروون دەکاتەو دەلی:) من موصحفەم کردەو تەماشام کرد، (واتە: تەماشای قورئانم کرد) سوورەتی (المائدة) ھاتە بەرچاوم، تەماشام کرد خوا لە دوو دێراندە فەرمان دەکات بە جیبەجیکردنی پەیمان و، قەدەغە ی دەکات کە پەیمان بشکێنری، دوایی بە شیویدیەکی گشتی ئەو شتانە ی کە چاکن و سوودبەخشن حەللایان دەکات، دوایی هەندێ شتیان لێ جیا دەکاتەو، دوایی لەو شتە جیاکراوانەش شتی دیکە جیا دەکاتەو، دوایی ھەوآل دەدات بەو ی کە بوخۆی لەسەر ھەموو شتیکی بە توانایە، وە کاربەجیبە، بۆیە هیچ کەسیک ناتوانی شتی وا بێنی!

جا ئەو (کندي) یە بەپێی ئەو دەبی نامسوولمان بووبی، بەلام دیارە دان بەو دادەنی کە هیچ کەس ناتوانی ئایەتیکی وەك قورئانیش بێنی، چونکە ئەو ئایەتی ژمارە یەكە کە (کندي) ئاماژە ی پیکردووە، دیارە وەك چۆن ئیستا کەسانیک ھەن

كە تانە لە قورئان دەدەن، وە خەيال پالەوى وا دەكەن كە دەتوانن پەرخنە لە قورئان بگرن، كاتى خۆيشى ئەو ھەر بوو، بەلام ئەم قورئانە، وەك خۆى ھەرماو ھەرماو لە راستىدا تا ئىستا ھىچ كەسك نەيتوانىو پەرخنەيەكى بەجئ لە قورئان بگري، بەلام ھەيە لە قورئان تىناگاتو بە نەزانى خۆى بە نىو دەكەوئ، ئەو ئايەتە بۆ وایە؟ چۆن وا دەبئ؟ ئەو بۆ وابوو؟ كە گەرفتەكەى ئەو ھەيە تىنەگەشتو، وەك ھەرەب دەلئ: (النَّاسُ أَعْدَاءُ مَا جَهِلُوا)، واتە: خەلك دژى شتىكن كە پىي نائاشنان، زۆر كەس كە لەو بارەو شت دەنووسن، من جاروبار ھەندىك لەو كتيبانە تەماشە دەكەم، لە كوردەوارىي خوشماندا ھەندىك شت لەو بارەو نووسراو، بەلام لە راستىدا بۆ كەسك كە شارەزابئ، شارەزى زمانى ھەرەبى بئ، شارەزى رەوانبىژىي ھەرەبى بئ، شارەزى قورئان بئ، ھەر كەمىك شارەزابئ، كاتىك تەماشە ئەو پەرخنە بكات كە ئاراستەى قورئان كراون، بالايىو گەورەى قورئانى زياتر بۆ دەردەكەوئ، بەلام ھەندى كەس ھەيە، وەك گوتەم، نەزانو نەشارەزان، وەك ھەرەب، دەلئ: (ئىنسانى نەخۆش، ناوى شىرىنى بە زارى تالە)! ناو شىرىنە، بەلام كابرەى نەخۆش كە دەيخوا ئەو بە زارى تالە، بەتايبەت ئەو ھەيە نەخۆشى گرانبەتاو مەلارەى ھەبئ، بۆيە زۆر كەس ھەقى بە ناھەق دەكەوئتە بەرچا، لەبەرئەو ھەيە بۆخۆى مىزاجەكەى تەواونىو تىي نەگەشتو.

مەسەلەى شەشەم: كە دەفەرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ﴾، واتە: بىگومان خوا ﷻ

بەو شىو ھەيە كە دەيەوئ بىرپار دەدات، ھوكم دەكات، يەكك لىرەدا رەنگە بىرسئ: ئايا ئەو چۆنە، بۆچى خوا خۆى وا دەفەرموئ؟ ئايا ئەگەر يەكك لە ئىمە بئ: وەللا ھى بۆخۆم چۆنە پىخۆشە، وا بىرپار دەدەم، ئەو قسەيە راستە، يان ھەلەيە؟ بىگومان ھەلەيە، بۆچى؟ چونكە ئەگەر ئىنسان چۆنى پىخۆشە وا بىرپار بدات،

جارى وایە ستەم و خراپەى پىخۆشە، بەلام خوا كە دەفەرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا

يُرِيدُ﴾، مانايەكەى حىاوازە لەو ھەيە كە مەرفىك بىلئ، بۆيە ئەو كەسەى كە خۆى پەرورەدگار لەسەر خۆى قىياس دەكات زۆر ھەلەيە، چونكە بەس مەرفى عەقلى رەوت نىو نەفس و ئارەزووشى ھەيە، ئىجا ئايا كئ ئەو قسەيەى كەردو؟ ديارە

فیرعهون وایگوتوه، وهك خوا ﷻ دهفهرموی: ﴿ قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ

وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ۝۲۹ ﴾، واته: وه فیرعهون گوتی: من ههر ئهوهتان

پێ دهلیم که خۆم به چاکێ دهزانم، وه ئهوهی من دهیلیم ههمووی راسته،

خوای زاناش وهك تانه دان له فیرعهون ئهوه قسهیهی لی دهگیریتهوه، بۆچی؟

چونکه فیرعهون ئهگهر چۆنی پێخۆشه، وای بریاردا، زۆلمی پێخۆشه، خراپه

پێخۆشه، جههلی پێخۆشه، بهلام خوا ﷻ خواجه، خوا ئهوهی پێخۆشه و بریاری

لهسهر دهدات که ههق و راسته، خوا ههرچاکه پێ چاکه، خوا ههر راستی پێ

چاکه، خوای دادگهر به ههلهدا ناچێ و خاوهنی ئارهزوو نیه، وه پاکیی بۆ خوا،

خاوهنی نهزانیی نیه، زانیاریی بی سنووری ههیه، حیکمهتی بی سنووری ههیه،

رهحمهتی بی سنووری ههیه، عیززهتی بی سنووری ههیه، وه بی نیازیی بی

سنووری ههیه، پێویستی به هیچ کس نیه و پێویستی بهوه نیه که زۆلم

بکات، کهواته: ئهوه که خوا دهفهرموی: ﴿ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴾، بیگومان خوا

چی بوی وای بریار دهدات، دهبی بزانیی بۆچی ئهوه بۆ خوا ﷻ شیاوه؟ ئهوه

ئهگهر کهسیکی دیکه، بلی: من چۆنم پێخۆشه وای حوکم دهکهم، ئهوه دیاره

سهری له فیرعهونایهتییهوه دهردهچێ، ئنجا بهلگهمان لهسهر ئهوه که خوا ﷻ

جگه له خێرو چاکه و ئسانیی و راستی بۆ بهندهکانی بریار نادات، بهلگهمان

لهسهر ئهوه چیه؟ چهند بهلگهیهك لهوبارهوه دینین:

بهلگه ۱ یهكهم: خوا ﷻ له سووردهتی (البقرة) ئایهتی (۱۸۵) دا دهفهرموی:

﴿ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ... ۝۱۸۵ ﴾، واته: خوا ئسانیی

بۆتان دهوێ و قورسیی و زهحمهتی بۆتان ناوێ، کهواته: خوا ئهوهی بریاری

دهدات، ههمووی ئسانییه بۆ ئیمه.

بهلگه ۲ دوهم: خوا ﷻ له سووردهتی (الأنعام) ئایهتی ژماره (۱۱۵) دا دهفهرموی:

﴿ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدًا ۝۱۱۵ ﴾، واته: وشهکانی پهروهردگارت تهواویان

کردوه لهراستییداو له دادگهرییدا، وشهکانی خوا (واته: قورئان) دوو بهشه:

یان ههواله، یان بریارو حوکمه، ههوالهکانی ههموویان تهواویان کردوه

لەراستىدا، ۋە بىر پارەكانىشى ھەموويان دادگەرنو ۋە دادگەرييدا تەواويان كىردو، ئىنجا قىسەيەك ئەگەر ھەۋال بى راسىت بى ۋە بى پىچ ۋە پەنابى، ۋە ئەگەر ھۆكەم و بىر پار بى، دادگەرانە بى، ماناى وايە كەموكوپىي روى تى ناكات.

بەلگەس سىيەم: خوا ﷺ لە سوورەتى (النحل) ئايەتى (۸۹)دا دەفەر موى:

﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾

﴿۸۹﴾، ۋە كىتىبمان بۇ سەر تۇ ناردو (ئەي موحەممەد ﷺ!) رۈونكەرەۋەيە بۇ ھەموو شىئەك، ۋاتە: رۈونكەرەۋەيە بۇ ھەموو شىئەك كە ئىۋە پىۋىستتانه، يان عەقلىتان نايگاتى، ئەگەرنا يەككە بۇى ھەيە، بلى: ئەدى بۇچى خوا ﷺ رۈونى نەكردۇتەۋە، فرۇكە چۈن دروست بىكەين؟ كەشتى چۈن دروست بىكەين؟ كۆمپىوتەر چۈن دروست بىكەين؟ راستە خوا ئەۋەى رۈون نەكردۇتەۋە، لەبەر ئەۋەى ئەۋانە لە مەۋداى عەقلى ئىنسان دان، خوا ئەۋ شتانهى رۈون كىردۇتەۋە لە قورئاندا كە عەقلى ئىنسان نايانگاتى، بەلام ئەۋەى كە لەبەر دەستى ئىنسان دايەۋ، ئىنسان لە ئەنجامى بىر كىردنەۋەى خۇى و تىرپامانى خۇى، ئەزموونى خۇيدا دەتوانى بيانكات، ئەۋە پىۋىست ناكات خۇاى پەرۋەردگار ئەۋ شتانه فىرى ئىنسان بىكات، كە بۇ خۇى دەتوانى بيانكات، بەلام خوا ﷺ ئەۋ شتانهى فىرى ئىنسان كىردوون لە قورئاندا، كە ئىنسان عەقلى پىيان ناشكى و دەر كيان بى ناكات.

جا خۇاى كاربەجى لىرەدا دەفەر موى: كىتىبمان بۇ سەر تۇ ناردۇتە خوار، ھەموو شىئەك رۈون دەكاتەۋە، ۋە رىنمايى و بەزەيى و مۇژدەيە بۇ مەسۇلمانان، كەۋاتە: ئەۋەى لە قورئاندا ھەيە ھەمووى ئاۋايە رىنمايى و بەزەيى و مۇژدەيە.

مەسەلەى ھەۋتەم: كە دەفەر موى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ﴾،

ئەى ئەۋانەى ئىمانتان ھىناۋە! دروشمەكانى خوا ھەلال مەكەن، ۋاتە: بۇ خۇتانيان رەۋا مەكەن، كە دەستدرىزيان بىكەنە سەرى، بى حورمەتتيان بى بىكەن، (شعائر) كۆى (شەيرە)يە، ۋاتە: دروشم (شعار) دروشمەو (شەيرە)ش دروشمە، بەلام دروشمى چى؟ دروشمى دىندارىي، دروشمى مەسۇلمانەتى، ھەرۋەك (مَشَاعِر)يش

کوی (مَشْعَرَه)، ﴿...عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ...﴾ (البقرة، (مَشَاعِر) و (شَعَائِر) یش ههر دو وکیان به مانای دروشمهکانی دینداری و مسوولمانهتین، نه وه به گشتی، یاخود دروشمهکانی حه ج و عومره به تایبتهت، یاخود به مانای فه رزهکانی خوا، یان به مانای حورمه تهکانی خوا، واته: نه و شتانهی که خوی پهره ردهگار ریزی لیئاون، دهبی تو بیانپاریزی و حورمه تیان نه شکینی، خوا ﷻ

له سوورپهتی (الحج) دا دهفه رموی: ﴿وَمَنْ يَعْظَمْ شَعِيرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى

الْقُلُوبِ﴾ (۲۳)، ههر که سیك دروشمهکانی خوا به گه وره بگری و ریزیان بگری و بی حورمه تیان پی نه کات، نه وه نه و به گه وره گرتهی دروشمهکانی خوا، له پاریزکاری دلا نه وهیه، دلک پاریزکاری تیدا پی به رانه به به خوا و دروشمهکانی خوا، ریزیان لی دهنی و به گه وره یان دهگری، وه ده ستر ریزیان ناکاته سهر.

مه سه لهی هه شتهم: که دهفه رموی: ﴿وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا

ءَامِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا﴾، چوار (۴) شتی باس کردون:

۱- ﴿وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾، واته: مانگی حه پام، مانگی قه دهغه، ئایا چ مانگیك

جهنگی تیدا قه دهغه کراوه؟ که لی ردها ﴿الشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾، جینسه، واته: جینسی مانگی حه پام، چونکه مانگه حه پامه کان (الأشهر الحرم) واته: جهنگ تیدا قه دهغه کراوه کان، چوارن: (ذُو الْقَعْدَةِ، وَذُو الْحِجَّةِ، مُحَرَّمٌ)، به دوی یه کدا (رَجَب) یش به جیا، نه و چوار مانگه جهنگیان تیدا قه دهغه کراوه واته: جهنگی دهست پی شخه رانه، نه ک جهنگی به رگری کارانه، له سهر مسوولمانان قه دهغه یه له م چوار مانگه دا ده ستر پی شخه ری جهنگ بن، له گه ل غهیری خویاندا.

۲- ﴿الْهَدْيَ﴾، کوی (هدیه) یه، (هدیه) نه و ئاژه له یه که ده بردری بو (مینا)

بوئه وهی که وهك دروشمیکی حه ج و عومره، یاخود عومره سهر بې دری.

۳- ﴿الْقَلَائِدَ﴾، کوی (قِلَادَة) یه، ملوانکه، یان گه رده بند یان مه به ست پیی

(المُقَلَّدَات) واته: نه وانهی که گه رده بند یان له مل کراوه، جا نه وه عاده تیک

بوو ئیستاش هەر ههیه، که سێک دهیهوئ بچی حوشرێک سهربرپێ بیکاته قوربانیی، یان مانگیهک، یان پەشه و لاخێک، یان مەرپێک، یان بزنیک، گهردن بهندیان له ملی کردوه له گه‌لای دره‌ختی سه‌وز، یان هه‌رجۆره گهردن به‌ندیکیان له مل کردوه، بۆ ئه‌وه‌ی دیار بێ که ئه‌و ئاژه‌له‌ ده‌بردێ سهربرپێ و بکریته قوربانیی، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌گەر خه‌لک بینی ده‌ستدریژی نه‌که‌نه سه‌رێ.

٤- ﴿ءَامِنَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾، ئه‌وانه‌ی که ڕوو ده‌که‌نه به‌یتی حه‌رام، ڕوو ده‌که‌نه مزگه‌وتی حه‌رام، بۆ ئه‌وه‌ی له‌وێ فەرزه‌کانی حه‌ج، یاخود عومره‌، یاخود هه‌ردووکیان جیبه‌جی بکه‌ن، ئیجا لێرده‌دا که خوا ده‌فه‌رموئ: ئه‌ی ئیماندارینه‌! دروشمه‌کانی خوا حه‌لāl مه‌که‌ن واته‌: ده‌ستدریژیان مه‌که‌نه سه‌رێ، وه‌ دوایی چوار له‌و دروشمانه‌ به‌جیا باس ده‌کات، که (الأشهر الحرام) مانگه‌ حه‌رامه‌کان و قوربانیه‌کان ﴿الهدی﴾ و ئاژه‌له‌ نیشانه‌دار کراوه‌کان ﴿الْقَلْبَیْ﴾ و ئه‌وانه‌ن که ڕوو ده‌که‌نه به‌یتی حه‌رام ﴿ءَامِنَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾، مه‌به‌ست له‌ حه‌لāl کردنیان، حورمه‌ت شکاندنیان و زیان پێگه‌ياندنیه‌، وه‌ به‌نسبه‌ت چوار مانگه‌کانه‌وه‌، مه‌به‌ست جه‌نگ تێداکردنیانه‌، جا لێرده‌دا دوو مه‌سه‌له‌ دینه‌ پێش، که توێژهره‌وانی قورئان زۆر مشتومریان له‌ سه‌ریان بووه‌:

(١) حوکمی مانگه‌ حه‌رامه‌کان، ئه‌و چوار مانگه‌ که جه‌نگیان تێدا قه‌ده‌غه‌ کراوه‌، حوکمیان چیه‌؟

(٢) ده‌ستدریژی نه‌کردن بۆ سه‌ر: ﴿الْهَدَى وَالْقَلْبَیْ وَّءَامِنَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾، که لێرده‌دا ده‌فه‌رموئ: ده‌ستیان بۆ درێژ مه‌که‌ن، چۆن له‌گه‌ل ئه‌و ئایه‌ته‌ی ژماره‌ی

(٢٨) ی سووره‌تی (التوبه‌) بیگونجین، که له‌وێ ده‌فه‌رموئ: ﴿يَتَأْتَهَا

الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَمِهِمْ

ه‌کذا... ﴿٢٨﴾، واته‌: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمانتان هێناوه‌! هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان پیسن، با له‌ دوا‌ی ئه‌م سه‌له‌وه‌ توخنی مزگه‌وتی حه‌رام نه‌که‌ون، ئه‌م ئایه‌ته‌ی سووره‌تی (المائدة) ده‌فه‌رموئ: ده‌ستدریژی مه‌که‌نه سه‌ر ئه‌وانه‌، له‌وێش

ده‌فه‌رموئ: با موشریکه‌کان له دواى ئەم سائەوه نزیکی مزگه‌وتی حەرەم نه‌که‌ون، ئی‌مه‌ش بر‌وامان به‌وه نیه هیچ ئایه‌تیک (منسوخ) بئ، ئەدی چۆن پیکه‌وه ده‌گونجیئ؟! ئەوه زانایان لیان بۆته گرفتیکى زۆر گه‌وره، وه مشتومری زۆریان له‌سه‌ری بووه، که ئیستا باسی ده‌که‌ین:

به‌نسبه‌ت ئیشکالی یه‌که‌م:

حوکمی چوار مانگه‌ جه‌نگ تیدا قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان ﴿الشَّهَرُ الْحَرَامُ﴾، که وه‌کو گوتمان (ذُو الْقَعْدَةِ، وَذُو الْحِجَّةِ، مُحَرَّمٌ، وَرَجَبٌ)ن، ئی‌مه له ئایه‌تی ژماره (۲۱۷)ی سووره‌تی (البقرة)دا له به‌رگی یه‌که‌می ئەم ته‌فسیره (ته‌فسیری قورئانی به‌رزو به‌پیز) له لاپه‌ره (۱۸۱ - ۱۹۰) به‌ ته‌فصیل باس‌مان کردوه، چونکه لی‌ره‌ش زۆربه‌ی زانایان ده‌لیئ: ئەم حوکمه، که جه‌نگ کردن له‌و چوار مانگه‌دا قه‌ده‌غه‌یه، نه‌سخ کراوه‌ته‌وه، به‌لام ئی‌مه ده‌لیئ: نه‌خیر له‌پراستییدا وانیه، چونکه هیچ ئایه‌تیک له‌ قورئاندا نه‌سخ نه‌بۆته‌وه. به‌لکو مه‌به‌ست له‌ جه‌نگکردنیک که له‌و چوار مانگه‌دا قه‌ده‌غه‌یه، جه‌نگکردنی ده‌ستپیشخه‌رانه‌یه، جه‌نگکردنی هی‌رشه‌رانه (الحرب الهجومية)، به‌لام جه‌نگی به‌رگریکارانه، هه‌موو ده‌می ره‌وايه، وه نه‌که‌ر ته‌ماشای پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ بکه‌ین، هیچ جه‌نگیکى ده‌ستپیشخه‌رانه‌ی له‌و چوار مانگه‌دا نه‌کردوه، ئەو جه‌نگانه‌ی که کردوونی هه‌مووی جه‌نگی به‌رگریکارانه بوون، واته: رای زۆربه‌ی زانایان پراست نیه، که قه‌ده‌غه‌بوونی ده‌ستپیکردنی جه‌نگیان له‌و چوار مانگه‌دا به (منسوخ) داناوه، چونکه له‌پراستییدا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌و چوار مانگه‌دا جه‌نگی هه‌رده‌ست پی نه‌کردوه، تا‌کو نه‌سخ بووبیته‌وه، به‌لکو ئەو چوار مانگه‌ حوکمیان هه‌ر له‌جیی خۆیه‌تی که جه‌نگ تیدا کردنیان قه‌ده‌غه‌یه، که جه‌نگی ده‌ستپیشخه‌ریانه‌یه، نه‌ك جه‌نگی به‌رگریکارانه (الحرب الدفاعية).

ئنجبا با له‌وباره‌وه گوئ له (ابن القيم) بگرین ره‌حه‌تی خواى لئ بئ له کتییی (زاد المعاد في هدي خير العباد) که (محاسن التأويل)^(۱) لئ

خواستۆته، (إِبْنُ الْقَيْمِ) ئەو مه‌سه‌له‌یه زۆر جوان ڤوون ده‌کاته‌وه، ده‌لێ: (إِذْ لَمْ يُحْفَظْ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ غَزَا فِي الشَّهْرِ الْحَرَامِ، وَلَا أَغَارَ فِيهِ، وَلَا بَعَثَ فِيهِ سَرِيَّةً، وَقَدْ عَيَّرَ الْمُشْرِكُونَ الْمُسْلِمِينَ بِقِتَالِهِمْ فِي أَوَّلِ رَجَبٍ فِي قِصَّةِ الْعَلَاءِ بْنِ الْحَضْرَمِيِّ، فَقَالُوا: اسْتَحِلَّ مُحَمَّدٌ الشَّهْرَ الْحَرَامَ، وَأَنْزَلَ اللَّهُ فِي ذَلِكَ:

﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ... ﴾ (۲۱۷) البقرة، وَلَمْ يَثْبُتْ نَسْخُ هَذَا بِنَصِّ يَجِبُ الْمَصِيرُ إِلَيْهِ، وَلَا أَجْمَعَتِ الْأُمَّةُ عَلَى نَسْخِهِ،

وَقَدْ اسْتُدِلَّ عَلَى تَحْرِيمِ الْقِتَالِ فِي الْأَشْهُرِ الْحُرُمِ بِقَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿ فَإِذَا أَنْسَلَخَ

الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضُرُوهُمْ وَأَقْبِدُوا

لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ... ﴾ (۲۱۷) التوبة، وَلَا حُجَّةَ فِي هَذَا، لَأَنَّ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ هَاهُنَا

هِيَ أَشْهُرُ التَّسْيِيرِ الْأَرْبَعَةِ الَّتِي سَيَّرَ اللَّهُ فِيهَا الْمُشْرِكِينَ فِي الْأَرْضِ يَأْمَنُونَ فِيهَا، وَكَانَ أَوَّلُهَا يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ عَاشِرُ ذِي الْحِجَّةِ، وَآخِرُهَا عَاشِرُ رَجَبٍ (الْآخِر).

واته: له پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ نه‌گێڕدراوته‌وه که له‌م مانگه‌هه‌رامانه‌دا جه‌نگی کردبێ، یاخود په‌لاماری کۆمه‌لێکی دابی، یاخود س‌ریه‌یه‌کی ناردبێ، (واته: به‌شیک له‌ سوپای ناردبێ) وه‌ هاوبه‌ش بو‌ خوا دان‌ه‌ره‌کان په‌خنه‌یان له‌ مس‌و‌ل‌مانان گ‌رت له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ که له‌ سه‌ره‌تای مانگی په‌جه‌به‌دا، وه‌ک له‌ به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی (ال‌ع‌لاء بن‌ الح‌ض‌رمی) { که له‌ سو‌وره‌تی (الب‌قره‌) دا با‌سم‌ان کرد، مه‌فه‌زه‌یه‌کی مس‌و‌ل‌مان ڤ‌ی‌ان به‌ کاروانیک گ‌رت، وه‌ نه‌فه‌ریکیان ک‌وش‌ت و دو‌وانیان لێ به‌ دی‌ل گ‌رت‌ن و کاروانه‌که‌یان گ‌رت، نه‌یانزانی که‌وت‌و‌ونه‌ نی‌و مانگی په‌جه‌به‌وه‌، وایانزانی ئ‌ه‌وان ه‌هر له‌ مانگی ه‌ه‌ل‌ال دان، دیاره‌ سه‌ری مانگی بو‌وه‌ }، له‌وباره‌وه‌ ک‌اف‌ره‌کان په‌خنه‌یان له‌ مس‌و‌ل‌مانان گ‌رت، وه‌ گو‌تیان: مو‌حه‌مه‌د مانگی ه‌ه‌رامی ه‌ه‌ل‌ال کرد‌وه‌، خ‌وای به‌رز له‌وباره‌وه‌ ئ‌ه‌م ئ‌ایه‌ته‌ی

ناردۆته‌ خ‌وار له‌ سو‌وره‌تی (الب‌قره‌) که‌ ده‌فه‌رم‌و‌ی: ﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ

الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ... ﴾ (۲۱۷)، په‌رسیارت لێ ده‌که‌ن ده‌ربه‌ری

مانگە حەرپامەکان، جەنگ تێدا کردنیان چۆنە؟ بفرەموو: جەنگ تێداکردنیان گەورەیه، (واتە: گوناھێکی گەورەیه) وە هیچ دەقیك نەچەسپاوه که ناچاربین بیهێنین، بڵێین: ئەو دەقه ئەم ئایەتەى نەسخ کردۆتەوه، هەرودها یەكدهنگی ئۆممەتیشی لەسەر نیە (لەسەر نەسخ)، ئنجا هەندێکی دیکە که گوتوو یانە: جەنگکردن لە مانگە قەدەغەکراوەکاندا حەرپامە، بە قەسەى خۆى بەرز بەلگەیان

هێناوتەوه، که لە سوورەتى (التوبة) دا دەفرموى: ﴿ فَإِذَا أُنْسِلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ

فَأَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخَذُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ

مَرَصِدٍ... ﴿٥﴾، واتە: ئەگەر مانگە حەرپامەکان تەواو بوون، ئەوه هاوبەش بۆ خوادانەرەکان بکوژن و کەمییان بۆ دابین و دەوریان بگرن ... هتد.

{(ابن القيم) دەلى:} لەپراستییدا بەلگە هێنانەوه بەو ئایەتە راست نیە، چونکە مەبەست لەو چوار مانگە، چوار مانگە جەنگ تێدا قەدەغەکراوەکان نین، بەلکۆ ئەو چوار مانگەن که خۆى بەرز مۆلەتى دا بە موشریکەکان که هەتا چوار مانگان مۆلەتە ئەوانەى که پەیمانیاں لەگەڵ پیغەمبەر ﷺ دا هەبوو، وە هەموو جارێ پەیمانەکانیان دەشکاند فرموى: چوار مانگ مۆلەتە، بیرى لى بکەنەوه، ئایا پابەند دەبن بە پەیمانەکانەوه، یان مسوڵمان دەبن، یان ئامادەى جەنگ دەبن که لە سەرەتای سوورەتى (التوبة) خۆى دادگەر

دەفرموى: ﴿ بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ ﴿١﴾

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ... ﴿٢﴾، واتە: بە زهوى دا برۆن چوار مانگ، واتە: چوار مانگ مۆلەتە، کەواتە: ئەو چوار مانگە جیان لەو چوار مانگەى دیکە.

{بۆیه وردبۆونەوه لە قورئانى زۆر پێویستە، زۆر لە توێژەرەوانى قورئان پێیان وابوو ئەو چوار مانگەى که لە سوورەتى (التوبة) دا باسکراون، هەر ئەو چوار مانگە حەرپامانەن که جەنگیان تێدا قەدەغە کراوه، که لەپراستییدا وانیەو ئەو چوار مانگەى سەرەتای سوورەتى (التوبة) واتە: چوار مانگ مۆلەتە بۆ ئەو

موشریکانەى پەیمانان هەیه لەگەڵ مسوولمانان، تاكو موراجەعەى خۆیان بکەنەوه، یان پابەندبن بە پەیمانەکانەوه، یان مسوولمان بن، یان ئامادەى جەنگ بن، ئنجا ئەگەر نە مسوولمان بن و نە پەیمانەکانیش بپاریزن، مانای وایە ئەهلى ئیسلام جەنگیان لەگەڵدا دەکات، ئنجا دەلى: (لَأَنَّ الْأَشْهُرَ الْحُرْمَ هَاهُنَا هِيَ أَشْهُرُ التَّسْيِيرِ الْأَرْبَعَةِ الَّتِي سَيَّرَ اللَّهُ فِيهَا الْمُشْرِكِينَ فِي الْأَرْضِ يَأْمَنُونَ فِيهَا، وَكَانَ أَوَّلُهَا يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ عَاشِرَ ذِي الْحِجَّةِ، وَآخِرُهَا عَاشِرَ ربيع الآخر)، واتە: مەبەست لەو چوار مانگە حەرەمە لێردا ئەو چوار مانگە حەرەمەیه کە خوا هاوبەش بو خوادانەرەکانی ئە زەویدا بەرەللا کردو ئازادی پێدان، کە دڵنیابن تا چوار مانگان، (تا دواى یۆخویان تەکلیفی خۆیان روشن بکەنەوه)، وە ئەو چوار مانگەش سەرەتایەکیان بریتی بوو لە رۆژی حەجی گەوره، ﴿... يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ...﴾ (التوبة)، (لە سالی دەیهمی کۆچی دا، کە پیغەمبەر ﷺ حەجی مائناوایی کردو یەكەم حەج و دوا حەجی بوو، ئەوانی دیکە کە کردوونی عومرە بوون)، واتە: رۆژی (۱۰)ی (ذی الحجة)، ئنجا دواى (محرم، صفر، ربيع الأول) هەتا دە (۱۰)ی مانگی (ربيع الثاني).

بەنسبەت نیشکال س دووهەم:

کە چۆن ئەم ئایەتە دەفەرموئ: ﴿لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا

الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا أَمْقِنَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾، لەوئ دەفەرموئ: دروشمەکانی خوا رەوا مەکەن بۆخۆتان، وە مانگە قەدەغە کراوەکان، وە ئەو قوربانیانەى دەهینرێن و نیشانەدار کراون، وە ئەو قوربانیانەى دەهینرێن و گەردن بەندیان لەمەل کراوەو، ئەوانەى کە روو دەکەنە مزگەوتی حەرەم، دەست درێژیان مەکەنە

سەر، بەلام لە ئایەتی (۲۸)ی سوورەتی (التوبة)دا دەفەرموئ: ﴿... إِنَّمَا

الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا...﴾ (٢٨)، بیگوومان هاوبەش بو خوا دانەرەکان پیسن، (واتە: پیسی مەعنەوی، ئەگەرنا بابایەکی کافر تۆ دەستی لى بدەى، پیویست ناکات دەستت گلاو بکەیهوه، واتە:

عەقىدەيەكەيان ھەلگرتودە بىرۈ بىرۈايەكەيان ھەلگرتودە، كە پۈۈچۈ ھەلەيەۋ دان ناهىنى بە پەرۈدەلگارىتىۋى بەدەيەنەرىتىۋى پەرستراۋىتىۋى خۋاى بىۋاۋتاۋ، بە پىغەمبەرايەتىۋى موحەممەد ﷺ ۋە بە بەرنامەيەتىۋى ئىسلامدا بۇ ژيان، ئەۋانە پىسىي مەنەۋىيىن، بۇيە (بۇيان نىيە لە دۋاى ئەم سالا، كە سالى نۇى كۇچىي بوۋ، بىن توخنى مزگەۋتى حەرەم بىكەۋن.

(ابن كثر) لە تەفسىرەكەى خۋى ئەۋ بەسەرھانە دەگىرپىتەۋە، دەلى: پىغەمبەر ﷺ (سالى نۇيەم) بۇ خۋى نەچۈۋ بۇ حەج ۋە ئەۋبەكرى صىددىقى نارد، ۋە كرى بە ئەمىرى حەج، دۋاىي چەند ئايەتىكى بۇ ھاتنەخۋارۋ عەلى كورى ئەبى طالىبى نارد، گۈتى: بچۇ تۇ ئەۋ ئايەتەنە بخۋىنەۋە، عەرەب عادەتىان وابوۋ كەسك پەيامكى ھەۋۋاۋىيە دەۋۋاۋىيە خزمكى ئەۋ كەسە پەيامكە بگەيەن، (كە شىعە ئەم مەسەلەيان كرىدە بە شتىكى زۇر گەرە بۇ تانەدان لە ئەۋبەكرى خۋا لىۋ رازى بى) ئنجا كە عەلى كورى ئەۋ طالىب خۋا لىۋ رازى بى چوۋ بۇ لى ئەۋبەكرى ئەۋبەكرى گۈتى: (أَمِيرُ أَوْ مَأْمُورٌ؟) واتە: فەرماندەى يان فەرمانبەر؟ (قَالَ: بَلْ مَأْمُورٌ) گۈتى: بەلكو فەرمانبەرۋ تۇ ئەمىرى حەجى، بەلام پىغەمبەر ﷺ ھەندىك ئايەتى بۇ ھاتۋنە خۋارۋ لەبەرئەۋەى بۇخۇت دەزانى عادەتى عەرەبان وايە دەبى خزمكى ئەۋ كەسە پەيام بە خەلك رابگەيەن، من ئايەتەكانىان بۇ دەخۋىنەۋە، بەلام تۇ ئەمىرى حەجى، ئايەتەكانىش، ئەمە يەكەيان بوۋ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا

الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا...﴾ (۲۸)

التوبة، ئەى ئەۋانەى ئىمانتان ھىناۋە! بىگومان ھاۋبەش بۇ خۋا دانەرەكان پىسن، لە دۋاى ئەم سالاۋە نابى توخنى مزگەۋتى حەرەم بىكەۋن، واتە: سالىكى دىكە نابى حەج بىكەن، بۇچى؟ لەۋبارەۋە ئەم دەقە ھەيە: ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: إِنَّ الْمُشْرِكِينَ كَانُوا يَطُوفُونَ بِالْبَيْتِ فَيَقُولُونَ: لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَيَقُولُ النَّبِيُّ ﷺ: «قَطَّ قَطَّ»، فَيَقُولُونَ: إِلَّا شَرِيكًا هُوَ لَكَ تَمْلِكُهُ وَمَا مَلَكَ﴾ {أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي (الْكَبِيرِ) بِرَقْم: (۱۲۸۸۳)}، واتە: عەبدوللاى كورى عەبباس خۋا لە خۋى ۋە بابى رازى بى، دەلى: ھاۋبەش بۇ خۋادانەرەكان (كە

هەندیکیان ڕووت بوون) طەوافیان بە دەوری کەعبەدا دەکردو، دەیانگوت: (لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ)، پێغەمبەری خواش دەیفەرموو: هەرگیز هەرگیز هاوبەشی نیە، دوایی ئەوەشیان بۆ زیاد دەکردو دەیانگوت: (إِلَّا شَرِيكًا هُوَ لَكَ تَمْلِكُهُ وَمَا مَلَكَ) خۆیە هێچ شەریکت نیە، بەس شەریکیك نەبێ، ئەویش خۆی و هەرچی هەیهەتی ئەویش مۆلکی تۆیە!

ئنجای سەرباری ئەو شیرك و ئەفسانەییە، بە دەوری کەعبەش دا بە ڕووتیی طەوافیان دەکرد، ئافرەتیان بە ڕووتیی طەوافی دەکرد، پیاویان بە ڕووتیی طەوافی دەکرد، وە خۆی پەرورەگار دەفەرموو: ﴿وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ

الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصَدُّقَةً فَذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۷۰﴾

الأفـال، نوێژەکیان لە دەوری بەیت هەر بریتی بوو لە فیکەکیشان و چەپڵەلێدان، کە دیارە ئەوەش گائەو فشقیاتەو لەگەڵ جەدیدیەتی خۆپەرستی دا کە مسوولمان دەیکەن ناگونجێ، لەبەرئەوە نەدەگونجا بێن، ئنجای کە ئایەتەکان خۆپەندرانەو موشەریکەکان تەبلیغ کران کە بۆ سالی دادی کە سالی دەیهەمە، وە پێغەمبەر ﷺ بۆخۆی حەجی مالتاوايي دەکات، نابێ هاوبەشدانەرەکان بێن بۆ دەوری کەعبە، هەلبەتە ئەو حەجەش دوایی ناوی لێنرا حەجی مالتاوايي، دەنا خۆ نەیان دەزانێ دوا حەجە، کە پێغەمبەری خوا ﷺ بیکات، بەلام پێغەمبەر ﷺ ئامازەیی پێدا، فەرموو: ﴿لَعَلِّي لَا أَلْقَاكُمْ بَعْدَ عَامِي هَذَا﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۴۵۹۳)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۳۰۲۳)، وَالِدَّارْمِي بَرَقْم: (۲۲۷)، وَالطَّبْرَانِي فِي (الكبير) بَرَقْم: (۷۷۷) قَالَ حَسِينُ سَلِيمُ أَسَد: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي (الإرواء) بَرَقْم: (۱۰۷۴)}، واتە: ڕەنگە لە دواي ئەم سائەو پێتان نەگەمەو، واتە: ئامازەیهك دەکات کە کۆچی دوایی دەکات، ئنجای ئایا ئەو دوو ئایەتە چۆن پێکەوهیان بگونجێن؟

زانایان لێیان بۆتە ئیشکالێکی گەورەو بە ناچاری - هەرچەندە پێشتر گوتووینان: (المائدة) هێچ نەسخی تێدانیە! - ئایەتەکی (التوبة)یان بە (ناسخ)ی ئەوەی (المائدة) داناو! وە ئەوانەش کە گوتووینان: (المائدة) نەسخی تێدانیە، یان قورئان هێچ نەسخی تێدانیە، خۆیان ناچار بینیوە کە بڵێن:

مەبەست لە: ﴿ءَامِنَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾، تەنیا مسوولمانان و ھەرودھا ﴿الْهَدْيِ

وَالْقِلَافِ﴾ یش تەنیا ھی مسوولمانان!

وہ لەراستیدا منیش بۆخۆم چەند رۆژێک بیرم لەو مەسەلەییە کردووە، وە زیاتر لە سێ، تەفسیری شەم لەلەن، تەماشای ھەموویانم کرد، ھەتا سەرەنجام بەمجۆرە ئیشکالەکەم بۆ چارەسەر بوو:

جاری ناگونجی بڵیین: ئایەتی دووەمی (المائدة) مەنسووخە، ھەمووی یان ھەندیکی، چونکە ئەو ئایەتە، دە (۱۰) ھەرمانی گەورەو گەریگ و بنەرەتی تێدان، کە ھیچ کامیان ناگونجی نەسخ ببنەو، کە ئەمانەن:

۱/ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعِيرَ اللَّهِ﴾، ئەو ئەوانەو ئیماننان ھیناوە! دروشمەکانی خوا خەڵال مەکەن و بۆ حورمەتیان پێ مەکەن، کە بیگومان ناگونجی ئەو نەسخ بێتەو.

۲/ ﴿وَلَا الشَّهَرِ الْحَرَامِ﴾، وە مانگی حەرەم کە جەنگی تێدا قەدەغە کراوە خەڵالی مەکەن، کە جەنگی تێدا بکەن، کە پیشتر گوتمان: بە چ مەفھوومی؟ جەنگی دەستپێشخەر بێانە، نەك جەنگی بەرگریکارانە.

۳/ ﴿وَلَا الْهَدْيِ﴾، وە قوربانییەکان کە دەھینرێن بۆ مزگەوتی حەرەم دەستدریژیان مەکەنە سەر، ئەو شە ديسان ناگونجی بگوترێ: ئەو نەسخ بۆتەو و بۆمان ھەبە دەستدریژی بکەینە سەر قوربانییەکانی حەرەم و عومرە.

۴/ ﴿وَلَا الْقِلَافِ﴾، وە ئەو قوربانییانەو گەردن بەندیان لە مل دەکری، نیشانەدار دەکری، دەستدریژیان مەکەنە سەر، ئەمیش ناگونجی نەسخ بکریتەو.

۵/ ﴿وَلَا ءَامِنَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾، وە ئەوانەو ڕوو دەکەنە مائی حەرەم، دەست دریژیان مەکەنە سەر، ئەمیش ناگونجی بڵیین: نەسخ بۆتەو و بۆمان

ههیه دەستدریژیان بکەینە سەر، کابرا بۆ حەج هاتووە تۆش بۆت هەبێ بیکوژی! نەخێر.

۶/ ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا﴾، وە ئەگەر ئیحرامتان شکاند راوی بکەن، ئەوەش ناگونجێ نەسخ بووبێتەو، چونکە ئیستاش هەر وایە، کە ئیحرامت شکاند بۆت هەیه راووشکار بکە.ی.

۷/ ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَن تَعْتَدُوا﴾
وہ با کەسانیک کە ئیوہیان لە مرگەوتی حەرەم گیراوەتەووە نەیانھێشتوہ بچن عومرە بکەن، لە سالی شەشەمی کۆچی دا، کە صولحی حودەیبییە لیکەوتەو، ئەو وەتان لی نەکات ئیوہش دەستدریژی بکەنە سەرەوان، ئایا دەستدریژی کردنە سەر خەلک دروستە، با ئەوانیش غەلەتیان کردبێ، دەبێ ئیمە وەک خەلک غەلەتی بکەین؟ نەخێر، ئەگەر هەقیکیان لەسەریەتی لەرپی شەرعییەوہ هەقەکە لی وەردەگیرنەو، کەسێک نەفەرێکی لە تۆ کوشتو، تۆ بۆت نیە یەکسەر بە رەشەکوژی نەفەرێک بکوژیەو، بەلکو دەبێ بیانی بزانی کۆ کوشتوویەتی؟ یان تۆلە لەو نەفەرە کە قاتلە، بکەیهو، یاخود خوینی لی وەربگرێ، یان عەفوو، ئەمما بلی: ئەو قەومە نەفەرێکیان لە ئیمە کوشتو، ئیمەش نەفەرێکیان لی دەکوژین، یان ئەوان زینایان کردوہ لەگەل ئافەرەتیکی ئیمەدا، دەبێ ئیمەش بچین زینا لەگەل یەکیکیان بکەین، ئەو نابی.

۸/ ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوٰنِ﴾، وە هاوکاری یەکدی بکەن لەسەر چاکەکاری و پارێزکاری، ئەوەش ناگونجێ نەسخ بێتەو، هاوکاریکردن لەگەل یەکدی بۆ چاکەکاری و پارێزکاری شتیکی چەسپاوە.

۹/ ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوٰنِ﴾، وە هاوکاری یەکدی مەکەن لەسەر گوناھو دەستدریژی، ئەوەش ناگونجێ نەسخ بێتەو، ئیستاش هەر دروست نیە هاوکاری یەکدی بکری لەسەر گوناھو دەستدریژی.

۱۰/ ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾، پارێز لە خوا بکەن، خوا سزای تونده، تەقوا لە خواش نابێ نەسخ بێتەوه.

جا هەندیک لە زانیان دەلێن: رسته‌کانی ئایەتەکەو حوکمەکانی هەموو نەسخ نەبوونەوه، بەس یەکیکیان نەسخ بوته‌وه، ﴿وَلَا آمِنَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ﴾، بەس ئەوه‌ندهی، یان هەندیکیان دەلێن: ئەو سییه: ﴿وَلَا الْهَدَى وَلَا الْقَلْبِدَ وَلَا آمِنَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ﴾.

ئیمەش دەلێن: ناگونجی لە ئایەتیکدا تەنیا سی وشە نەسخ بووبنەوه! هەندیکی دیکەش وا چارەسەریان کردوه، کە گوتووین: ئەو له‌گەڵ مسوڵمانانیەتی واتە: مسوڵمانانیک کە دین قوربانیمان پێه، ئنجا قوربانیه‌کان چ نیشانه‌دار نەکرابن و کە (ه‌دی) پێ ده‌گوتری، یان نیشانه‌دار کرابن، گەردن بەندیان له‌ مل دابی کە (قلائد) ی پێ ده‌گوتری، وه‌ خوشیان کە روو ده‌کەنه‌ مزگه‌وتی هه‌رام، ئەو مسوڵمانانه‌ ده‌ستدریژیان مه‌کەنه‌ سه‌ری.

به‌لام ئیمە ده‌لێن: پ‌واله‌تی ئایه‌ت و سیاقی ئایه‌ته‌که‌ وایه‌ته‌ به‌رچاو کە تەنیا مه‌به‌ستی پێی مسوڵمانان بێ، به‌لکو مه‌به‌ست پێی هەموو ئەوانه‌یه‌ کە روو ده‌کەنه‌ به‌یتی هه‌رام.

ئنجا چۆنیەتی لاجوونی ئیشکاله‌کش ئەوه‌یه‌ - کە له‌ هیج کام له‌ ته‌فسیره‌کاندا نه‌مبینیوه‌، کە بلێین:

ئایه‌ته‌که‌ی سووره‌تی (التوبة) ئەگەر ته‌ماشای بکه‌ین چی ده‌فه‌رموی؟ چونکه‌ نەسخ له‌ کاتیکدا په‌یداده‌بی کە ئایه‌ته‌کان تی‌بگیرین له‌ هەموو پروو‌یکه‌وه‌، به‌لام وه‌ختیک کە تی‌کنه‌گیرین، یاخود بواری پیکه‌وه‌ گونجانیان هه‌بی، پ‌یویست ناکات بلێی ئەویان ئەوی دیکه‌ی نەسخ کردۆته‌وه‌، ئەگەر ته‌ماشای ئایه‌ته‌که‌ی

سووره‌تی (التوبة) بکه‌ین خوا ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَمَلِهِمْ هٰذَا وَإِنْ خِفْتُمْ

عِيْلَةٌ فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

﴿ ۲۸ ﴾، واتە: ئەو ئه‌وانه‌ی ئیمانتا‌ان ه‌یناوه‌! ب‌ی‌گومان هاوبه‌ش ب‌و خوادانه‌ره‌کان پ‌ی‌سن، با له‌ دوا‌ی ئەم سا‌له‌وه‌ توخنی مزگه‌وتی چه‌رام نه‌که‌ون، وه‌ ئەگه‌ر له‌ ئاتاج‌ی‌یش ترسان (که‌ ئەوان ده‌هاتن و بازرگان‌یان ده‌کرد) خوا له‌ به‌خششی خو‌ی ده‌وله‌مه‌ند و ب‌ی‌ نیازتان ده‌کات، ب‌ی‌گومان خوا زانای کاربه‌ج‌یه‌. ئەم ئایه‌ته‌ی سوو‌په‌تی (التوبه‌) ته‌نیا ده‌فه‌رمو‌ی: پ‌ی‌ مه‌ده‌ن هاوبه‌ش ب‌و خوا دانه‌ره‌کان له‌ مزگه‌وتی چه‌رام نزیک بکه‌ونه‌وه‌.

وه‌ ئایه‌ته‌که‌ی سوو‌په‌تی (المائدة)ش ده‌فه‌رمو‌ی: دروشمه‌کانی خوا چه‌ل‌ال مه‌که‌نه‌ و ده‌ستدریژی مه‌که‌نه‌ سه‌ر قوربان‌یه‌یه‌کان، وه‌ ده‌ستدریژی مه‌که‌نه‌ سه‌ر ئه‌وانه‌ی د‌ین ب‌و مزگه‌وتی چه‌رام، جا ئەوه‌ چ‌ تی‌گ‌یرانی‌یان ت‌یدا هه‌یه‌؟!

ده‌فه‌رمو‌ی: مه‌ه‌یلن کافه‌ره‌کان ب‌چ‌ن ب‌و مزگه‌وتی چه‌رام، به‌لام ده‌ستدریژی مه‌که‌نه‌ سه‌ر قوربان‌یه‌یه‌که‌یان و، ده‌ستدریژی مه‌که‌نه‌ سه‌ر خو‌شیان، یانی: ئایه‌ته‌که‌ی سوو‌په‌تی (التوبه‌) به‌س ده‌فه‌رمو‌ی: مه‌ه‌یلن کافه‌ره‌کان نزیک مزگه‌وتی چه‌رام بکه‌ون، نافه‌رمو‌ی: بیانکوژن، هه‌تا بگوترئ: ئەوه‌ی د‌یکه‌ی نه‌سخ کردو‌ته‌وه‌، که‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ده‌ستدریژیان مه‌که‌نه‌ سه‌رئ، به‌لکو به‌س ده‌فه‌رمو‌ی: پ‌ی‌گ‌یریان ل‌ی بکه‌ن، که‌واته‌: ه‌یچ تی‌گ‌یرانی‌ک له‌ نیوانیاندا نیه‌، تا بگوترئ: یه‌کی‌یان ئەو د‌یکه‌ی نه‌سخ کردو‌ته‌وه‌.

چونکه‌ مسو‌لمانان له‌لایه‌که‌وه‌ فه‌رمان‌یان پ‌یکراوه‌ که‌ نه‌ه‌یلن کافه‌ره‌کان توخنی مزگه‌وتی چه‌رام بکه‌ون و، له‌لایه‌کی د‌یکه‌شه‌وه‌ پ‌ی‌یان گوتراوه‌: ده‌ستدریژی مه‌که‌نه‌ سه‌ر ئەو که‌سانه‌ی به‌ مه‌به‌ستی چه‌ج و عومره‌ د‌ین و زیان به‌ قوربان‌یه‌یه‌کان مه‌که‌یه‌ن.

وه‌ هه‌ندی‌کیان گوتوو‌یان: ئەوه‌ که‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿... يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ

وَرِضْوَانًا...﴾، به‌خشش و په‌زامه‌ندی په‌روهر‌دگاریان داوا ده‌که‌ن، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوه‌ که‌ ئه‌وانه‌ی به‌و شیوه‌یه‌ وه‌سفیان ده‌کات، مسو‌لمانن.

بەلام ئیمە دەلیین:

نەخیر، وانیه، چونکە نامسوڵمانانیش بەخششی خواو ڕەزامەندیی خوا داوا دەکەن، مەرج نیە هەر مسوڵمان و ابن، بەلام هی کافران قبوول ناکرێ، لەبەرئەوێ لەڕێیەکی راستو شەڕعییەو نیە، دەنا ئەوانیش بە خەیاڵی خۆیان هەر دەیانەوێ خوا لە خۆیان ڕازی بکەن و بەهەستی خواش داوا دەکەن، کەواتە: بەم شیوەیە ئەو ئیشکالە یاخود ئەو تێکگیرانە ڕوڵەتییه چارەسەر دەبێ.

مەسەلە ی نۆیەم: کە خوای بێ وینە لە ئایەتی دووهمی سوورەتی (المائدة) دا

دەفەرموێ: ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا﴾، وە هەرکاتێک ئیحرامتان شکاند، ڕاووشکار بکەن، پێشتریش باسمان کرد، ئەو لە کاتێکدا یە کە ئینسان لە ئیحرام دایە، واتە: کاتێک ئیحرامتان بە حج، یان بە عومرە بەستو، ڕاوکردنتان لە قەدەغەیه، دیارە مەبەست پێی ڕاوکردن لە وشکانییه، ئەویش لەبەرئەوێ لە سنووری حەرەم دایە، بۆیە لییان قەدەغەیه، لێردا کە خوا دەفەرموێ: ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ

فَاصْطَادُوا﴾، وە هەرکاتێک حەلال بوون، ئیحرامتان شکاند، ڕاو بکەن، هەموو

زانایان لەسەر ئەو یەکدەنگن، لێردا کە دەفەرموێ: ﴿فَاصْطَادُوا﴾، هەرچەندە فەرمان (أمر)، چونکە دەفەرموێ: ڕاوبکەن، بەلام ئەو فەرمانە بۆ ڕێ پێدان (إباحة) یە، نەك بۆ پێویست بوون (وجوب)، واتە: فەرز نیە لەسەر حاجییەکان، وە لەسەر عومرەکەرەکان، کە ئیحرامیان شکاند ڕاوبکەن، تاكو بگوترێ: ئەو خوای بەرزو مەزن فەرموویەتی: ئەگەر ئیحرامتان شکاند، ڕاوبکەن، چونکە ئیمە بنچینهیهکی (أصول الفقه) مان هەیه، دەلی: (الْأَمْرُ بَعْدَ الْحَظْرِ يُفِيدُ الْإِبَاحَةَ) واتە: فەرمان کردن دواى قەدەغەکردنی شتێک، ڕەوا بوون دەگەیهنێ، نەك پێویست بوون، واتە: بۆتان هەیه، تا ئیستا لیان قەدەغە بوو ڕاو بکەن، مادام لە ئیحرامدا بووین، لەمەودوا مادام ئیحرامتان شکاند، بۆتان هەیه ڕاو بکەن، بەلام فەرز نیە لەسەرتان، هەر بۆیەش بەبێ زانیاریی (أصول الفقه) ئینسان ناتوانێ یاسا شەڕعییهکان لە قورئان و سوننەت وەرگیری و هەڵهێنجی، ئەوێ کە بە

رۆالەت تەماشای ئەو ڕستەییە: ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا﴾ بکات، دەلێ: ئەو ه مانای وایه ڕاوکردن فەرزه، یانی هەرچی حاجییە، هەرچی عومرە جییە، لەوێ کە عومرەیان تەواو کردو حەجیان تەواو کرد، دەبێ دەست بە ڕاوکردن بکەن، بەپێی ئەم ئایەتە، بەلام نا، ئەو زانایان تییدەگەن، دەلێن: ئەو فەرمانە بو ڕی پێدانە، واتە: بوئان هەیه ڕاوبکەن، بەلام مۆلزم نین بەوێ کە هەر دەبێ ڕاوبکەن.

مەسەلە ی دەیهەم: کە دەفەر مۆی: ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدَّوْكُمْ عَنِ

اَلْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوا﴾، پێشتریش باسمان کرد، کە لە سالی شەشەمی کۆچیدا پیغەمبەری خوا ﷺ خۆی و هەزارو چوار سەد لە هاوێلانی بەرێکەوتن چوون بەرەو مەككە، بوئەوێ عومرە جییە جی بکەن، هاوێش بو خوادانەرەکانیش لە مەككە ڕیان پێگرتن لە شوینیك کە پێی دەگوتری: (اَلْحُدْيِيَّة)، وە سەرەنجام صولح و ڕیکەوتنیکیان کرد کە ئەو سالا، (سالی شەشەمی کۆچی) بگەرێنەوێ عومرە نەکەن و سالی ئایندە، (سالی حەوتەم)، بچن ئەو عومرەیه بکەن، جا لە هوی هاتنە خوارەوێ ئەم ڕستەیهەدا باسمان کرد، کاتیك کە لە (اَلْحُدْيِيَّة) بوون کۆمەلێک لە موشریکەکان لە ڕۆژەلاتەو هاتوون، واتە: خەلکی غەیری مەككە بوون، ویستووینە بچن عومرە بکەن لە مەككە، هەندیک لە هاوێلان خوا لیان ڕازی بێ، خویان نامادە کردو بچن ڕیان لی بگرن، وە شەریان لەگەل بکەن، خوی دادگەر ئەم ڕستە قورئانییهی

ناردۆتە خوارێ: ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدَّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ

الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوا﴾، وە با ڕق لییوونەوێنتان لە کۆمەلێک کە ئیویدیان گیراوتەوێ لە مزگەوتی حەرەم و ڕیان لیگرتوون، واتان لیئەکات ئیووش ڕی لە کۆمەلێکی دیکە بگرن، وە دەستدریژی بکەنە سەریان، ئنجا ئایا ئەوێ چي لیوێردەگیرێ؟ ئەوێ لیوێردەگیرێ کە مسوولمانان دەبێ بە ڕوشتو بەهای بەرزوێ لەگەل غەیری خویاندا مامەلە بکەن، نەك ئەگەر ئەوان جنیویان

پېگوتن، مەسۇلمانانىش جىنۇيان پى بلىنەۋە، ۋە ئەگەر ئەۋان جۇرئىك لە دەستىرىژىي يان كىردە سەريان، دەستىرىژىيان بىكەنەۋە سەر، بەللى مەسۇلمانان لە بەرانبەر دەستىرىژىي ۋە ستەمى ئەھلى كوفىدا ئەۋانىش بۇيان ھەيە بەرپەرچيان بدەنەۋە، بەلام لە سنوورى شەرعدا، نەك ئەۋان چىيان لەگەل كىردن، ئەۋانىش ھەمان شىيان لەگەلدا بىكەنەۋە، بۇ ۋىنە: كە ئەۋان مەسۇلمانىكىيان بە ناھەق كۈشت، ئەۋانىش بىچن غەيرى بىكۈزەكە بە ناھەق بىكۈزەۋە، يان ئەگەر ئەۋان تەعدا ناموسىيان لە ئافىرەتلىك كىرد، ئەۋانىش بىچن تەعدا ناموس لە ئافىرەتلىكىيان بىكەنەۋە، يان ئەگەر ئەۋان شىتىكى خىراپ، يان قىسەيەكى خىراپ ۋە ناشرەيىيان پېگوتن، بۇ ۋىنە: بوختانى داۋىنپىسىي يان بۇ كىردن، ئەۋانىش بىچن وايان پى بلىنەۋە، ئەۋانە دروست نىن، بەلكو مەسۇلمان دەبىي پابەندىن بە بەھاي بەرزو رەۋشىتى بەرزەۋە، ۋە بە ياساكانى شەرىعەتەۋە، بە بەرانبەرەكانىش ستەم دەستىرىژىي بىكەن، بۇيان ھەيە داۋاى ھەقى خۇيان بىكەنەۋە لە رپى شەرىعيەۋە، بەلام مەرج نى بە شىۋە دەستىرىژىي، جا خوا ﷺ دىفەرەمۇي: با رىق ھەلسانتان لە كۆمەللىك كە ئىۋەيان گىراۋەتەۋە لە مەزگەۋتى ھەرام ۋە پىيان لىگرتوون، واتان لىنەكات ئىۋەش دەستىرىژىي بىكەنە سەر كۆمەللىكى دىكە، لەۋبارەشەۋە ئەم فەرمايشتە ھەيە، پىغەمبەرى خوا ﷺ دىفەرەمۇي: ﴿أَدِّ الْأَمَانَةَ إِلَى مَنْ أُتِمَّتْكَ وَلَا تَخُنْ مَنْ خَانَكَ﴾ (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقَم: (۳۵۳۵)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقَم: (۱۲۶۴)، وَقَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَالْحَاكِمُ بَرَقَم: (۲۲۹۶) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، وَوَأَقْبَهُ الدَّهَبِيُّ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ)، واتە: كەسىك كە تۆى بە ئەمىندار داناۋە، سىپاردەكەى بدەۋە، ۋە خىانەت لە كەسىك مەكە كە خىانەتى لە تۆ كىردە، تۆ سىپاردەت لەلەي كەسىك داناۋە، ئەۋ بىزى كىردە، ئەگەر سەبەينى ئەۋىش سىپاردەكەى لە لەي تۆ دانە، تۆش ئەمانەتەكەى بىز نەكەى، بلىي: تۆلە بە تۆلە! ئەگەر ئەۋ ئەمانەتى تۆى بىز كىردە، بۆت ھەيە لە رپى شەرىعيەۋە، لە رپى ياساىيەۋە دەعوای لەسەر تۆمار بىكەى ۋە ھەقى خوت ۋەربىگىرەۋە، بەلام بۆت نى ئەۋ خىانەتى كىردە، تۆش خىانەت بىكەى، ئەگەر ئەۋ خىانەت لە خۇى دەۋەشىنىتەۋە تۆ نابى لە خوتى بوشىنىيەۋە، بەلكو دەبى ئەۋ ھەقى خوت بە شىۋەكەى دىكە ۋەربىگىرەۋە، ھەروەھا لە فەرمايشتىكى

دیکەیدا پێغه‌مبەری خوا ﷺ دەفەر موی: ﴿لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۲۸۶۷)، وَأَبْنُ مَاجَهْ بَرَقَم: (۲۳۴۱)، وَالطَّبْرَانِيُّ بَرَقَم: (۱۱۵۷۶) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَقَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ: حَدِيثٌ حَسَنٌ }، واتە: زیان لێدان راستەوخۆ، زیان لێدان لە بەرانبەر زیاندا لە ئیسلامدا نیە، واتە: بۆت نیە بە بێ دەستدریژی لایەنی بەرانبەر زیانی لێبەدە، وە بۆشت نیە لە بەرانبەر زیان لێدانی ئەودا زیانی لێبەدە، بە‌لکو دەبێ داواى هەقی خۆت بکە، ئنجا ئەوەش زۆر جێ سەرنجە، یانی: خوا ﷻ بە مسوولمانان دەفەر موی: ئەگەر خەڵک لە گەڵ ئێوەدا ستمی کرد، شتی خراپی کرد، خیانهتی کرد، دەستدریژی کرد، ئێوە بۆتان نیە وابکەن، چونکە مسوولمان، وە دەبێ بە بەها بەرزەکان و پەوشتە بەرزەکانەوه پابەندبن، ئەگەر ئەوان خراپە و غەدر و زوڵم و دەستدریژی لە خویان دەوێننەوه، ئێوە نابێ لە خۆتانى بوشیننەوه، ئەوە بۆیە زۆر جەختی لەسەر دەکەمەوه، چونکە ئەو ئایەتەى سوورەتى (البقرة) کە دەفەر موی: ﴿فَمَنْ أَعَدَّی

عَلَيْكُمْ فَأَعَدُّوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعَدَّی عَلَيْكُمْ﴾ ١٩٤، دەبێ بزانی سیاقەکەى جیاى لەم سیاقەى ئێرە، چونکە لەو سیاقەى سوورەتى (البقرة) دا مەبەست پێى شەر پێفرۆشتن و پێگرتنە، واتە: کەسێک شەرى پێفرۆشتى تۆش بۆت هەیه بەرپەرچى بدەیه‌وه، کەسێک پێى پێگرتى، تۆش بۆت هەیه ئەو پەرچە لە پێى خۆت لابەرى، بە‌لام کەسێک ناشەرعییه‌کى لە گەڵ تۆدا کرد، تۆش هەمان خیانهتى لێبکەیه‌وه!! ئەوە نابێ، بە‌لکو دەبێ داواى هەقی خۆت بکەى بە شیوەیه‌کى شەریعی.

مەسەله‌ى یازدەیه‌م: کە دەفەر موی: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾، وە هاوکاری یەکدی بکەن لەسەر چاکە‌کاری و پارێز‌کاری، وشەى: (تَعَاوَنُوا) لەسەر کێشى (تَفَاعُلُوا)، بۆ بە‌شداریی کردنى دوولایەن، یاخود زیاتر، دەگوترى: (تَقَاتَلُوا) واتە: دوولایەن، یاخود زیاتر یە‌ک‌دی‌ان کوشت، پێکە‌وه بە‌شەر هاتن، (تَعَاوَنُوا) واتە: پێکە‌وه هاو‌کارییان کرد، هە‌ر کامێکیان (عَوَن) بوو بۆ ئە‌وه‌ى دیکە، دیارە لێ‌ره‌دا خوا ﷻ ئە‌وه‌ى بە‌ کردارى فەرمان (فَعَلَ الْأَمْرَ) هێناوه، وتە: فەرزه ئێ‌وه

هاوکاری بکەن، لەگەڵ کێدا؟ بەپێی سیاقی ئایەتەکە دەردەکهوێت کە دەبێت لەگەڵ مسوولمان و نامسوولماندا هاوکاری بکری، چونکە ئایەتەکە باسی چۆنیەتی مامەڵەکردنی مسوولمان لەگەڵ نامسوولماندا دەکات، دەفەرموێت: هاوکاری لەگەڵ خەڵکدا بکەن، لەگەڵ بەرانبەرەکانتاندا، چ مسوولمان بن، چ نامسوولمان، لەسەر هەر شتێک کە چاکەکارییە، وە پارێزکارییە.

جا با بزانی (البرّ والتّقوی) یانی چی؟ وشە: (برّ) زانیان ئاوا پێناسەیان کردووە، دەلێن: (البرّ: كُلُّ مَا فِيهِ نَفْعُ النَّاسِ) هەر شتێک سوودی بۆ خەڵک هەبێ، پێی دەگوترێ: (برّ)، بۆیە من بە چاکەکارییم مانا کردووە، وە دەشگونجێ مەبەست لە وشە: (برّ) کردووە باشەکان بن، وە مەبەست لە وشە: (تّقوی) ش خۆپاراستن بێ لە کردووە خراپەکان، ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾، واتە: هاوکاری یەکدی بکەن بۆ هەموو کردووەیەکی باش، وە هاوکاری یەکدی بکەن بۆ خۆپاراستن لە هەموو کردووەیەکی خراپ، دەشگونجێ بڵیین: (بر) واتە: ئەو شتانەی کە بۆ خەڵک باشن، سوودبەخشن، (تّقوی) ش واتە: ئەنجامدانی هەر شتێک کە جێگای پەزنامەندیی خوای پەروردگارە، نەجا ئەم ئایەتە زۆر شتی لێ وەردهگیرێ:

یەکیک لەوانە: لەسەر مسوولمان پێویستە هەر کاریک پێویستی بە هەروەزی بوو، پێویستی بە هاوکاری نیوخوایان هەبوو، پێویستی بەو هەبوو کە بۆی کۆببنەو، بۆ وێنە: رێکخراویکی مەدەنی، یاخود رێکخراویکی سیاسی ... هتد، بەپێی ئەم ئایەتە مادام کارو پرۆژەی ئیسلامی، یاخود فەرمان بە چاکەکردن و رێ لە خراپە گرتن، یاخود جێبەجێکردنی یاساکانی شەریعەت و بەرگری کردن لە ئیسلام و مسوولمانان پەکی لەسەر کەوتبێ، ئەوانە هەموویان دەبنە فەرز، چونکە فەرزه مسوولمانان کۆبن، وە ناشتوان کۆبن، هەتا بەرنامەو پرۆژەیهکیان نەبێ، وە هەتا تەباو هاوکار نەبن و رێک و پێک نەبن لە نیوان خوایندا، بۆیە ئەو شتانەی باسمان کردن لەوکاتانە هەموویان دەبنە فەرز، چونکە بنچینهیەکی شەرعیمان هەیە دەلێ (مَا لَا يَتِمُّ الْوَجِبُ إِلَّا بِهِ فَهُوَ وَاجِبٌ)، واتە: هەر شتێک فەرزیك بەبێ ئەو جێبەجێ نەکری، ئەویش دەبێتە فەرز، بۆ

وینە: خۆی پەرودەردگار دەفەرموێ: نوێژ بکەن، نوێژی پێویستی بە دەستنوێژە، چونکە بەبێ دەستنوێژ نوێژ ناکرێ، کەواتە: دەستنوێژەکەش دەبێتە فەرز، ئنجا دەستنوێژی پێویستی بە تارەتگرتن دەکات، بۆیە تارەتگرتیش دەبێتە فەرز، هەروەها نوێژکردن پێویستی بە بەرگو پۆشاکی پاک هەیە، بۆیە: ئەویش دەبێتە فەرز... هتد، یاخود زانایان بنچینەیەکی دیکەیان دانناوە، دەلی: (الْأَمْرُ بِالشَّيْءِ أَمْرٌ بِهِ وَمَا لَا يَتِمُّ إِلَّا بِهِ)، واتە: فەرمان کردن بە شتێک فەرمانە بە خۆی ئەو شتە، وە بە هەرشتێکی دیکەش کە ئەو شتە بەبێ ئەو جێبەجێ ناکرێ، وەک پێشتر وینەم هینایەو وە لەسەر نوێژ، نوێژکردن بە دەستنوێژ، دەستنوێژ بەبێ تارەت، تارەت بەبێ خۆپاککردنەو، ئنجا نوێژ بەبێ راوەستان لە شوینی پاک، پاشان ڕووکردنە ڕووکە (قِبْلَةً)، بەبێ ئاگاداربوون لە کاتی بوونی نوێژ، ئەوانە هەموویان پێویست دەبن، چونکە نوێژ بەبێ ئەوانە نابێ، هەروەها چەند دان شتی دیکەش کە شەرعزانان باسیان کردوون، بۆیە هاوکاری کردن و دەستبارگرتنی مسوولمانان لەنێوان خۆیاندا فەرزە، وە خۆی پەرودەردگاریش لە

سوورەتی (ال عمران) دەفەرموێ: ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ

بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾، واتە: بەڵێ ئێوەدا کۆمەڵێک هەبن کە بانگەواز دەکەن بۆ چاکەو، فەرمان بە شتە پەسەندەکان دەکەن، ڕێ لە شتە ناپەسەندەکان دەگرن، وە هەر ئەوانەش سەرفرازن.

ئنجا پێغەمبەری خوا ﷺ ئاوا پێناسەی (پەڕی) کردووە، کە پێناسەیەکی زۆر جوان دەکات، بۆ چاکەکاری، دەفەرموێ: ﴿الْبِرُّ مَا أَطْمَأَنَّ إِلَيْهِ الْقَلْبُ، وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ، وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ وَأَفْتَوُكَ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۸۰۳۰)، وَالطَّبْرَانِيُّ بَرَقْم: (۴۰۳)، وَحَسَنُهُ الْأَبْنَانِيُّ فِي (صَحِيحِ التَّرغِيبِ وَالتَّرْهِيْبِ) بَرَقْم: (۱۷۳۴) }، واتە: چاکەکاری هەر شتێکە کە دڵت پێی ئارامبێ، { واتە: دڵت پێی خوشبێ، وە دەروونت پێی مورتاح و ئارامگرتوو بێ }، گوناھیش (بە پێچەوانەو) هەر شتێک لە دڵتدا بێت و بجێ و پێی نامورتاح بێ، وە لە سینهتدا لەرەلەری بێ، هەرچەندە خەلگیش فەتوات بۆ بدەن و فەتوات بۆ بدەن، واتە: ئینسان دڵی خۆی زۆرجار بکات بە پێوەرو بیکات بە تەرازوو هەر شتێک

دلت پێی مورتاح بوو، با بزانی ڕه‌وایه، به‌لام دلتی که‌سیکی ئیماندار، وه‌ ههر شتیک لێی له‌ گومان دابوو، لێی له‌ له‌ ره‌ له‌ دابووی، دلت پێی مورتاح نه‌بوو، ئه‌وه‌ نا‌ره‌وایه، جاری وایه‌ شتیک به‌ ڕه‌واله‌تی شه‌رع ڕه‌وایه، به‌لام ئه‌وه‌ که‌سه‌ ده‌زانی که‌ ڕه‌وا نیه‌.

بۆیه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ فه‌رمایشتیکێ دیکه‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ وَإِنَّهُ يَأْتِيَنِ الْخَصْمُ، فَلَعَلَّ بَعْضَهُمْ أَنْ يَكُونَ أَبْلَغَ مِنْ بَعْضٍ، فَأَحْسَبُ أَنَّهُ صَادِقٌ فَأَقْضِي لَهُ، فَمَنْ قَضَيْتُ لَهُ بِحَقِّ مُسْلِمٍ فَإِنَّمَا هِيَ قِطْعَةٌ مِنَ النَّارِ، فَلْيَحْمِلْهَا أَوْ يَذْرِهَا﴾ {رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۲۴۵۸)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۴۴۴۸)، وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (۳۵۸۳)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (۵۴۰۱)، وَابْنُ مَاجَهَ برقم: (۲۳۱۷)، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا}، واته‌: بێگومان منبش م‌رو‌ف‌م، ئنجا جاری وایه‌ که‌سانیکی نا‌کو‌ک دین‌ه‌ لام بۆ کیش‌ه‌یه‌ک (که‌ له‌ نتوانیان‌ه‌) له‌وانه‌یه‌ یه‌ک‌کیان‌ فسه‌ی فه‌سیح ترو زمانی ڕه‌وانتر‌بێ، له‌ یه‌کیان‌ و منبش وا ده‌زن‌م راست ده‌کات و هه‌قی پێ‌ده‌دم، که‌ ئه‌وه‌ هه‌قی مس‌ولمان‌یک‌ دیکه‌یه‌، به‌لام بێگومان ئه‌وه‌ پارچه‌یه‌که‌ له‌ ناگر، جا با هه‌ل‌ب‌ب‌گرێ، یاخود وازی ل‌یب‌ین‌ی.

که‌واته‌: کاتیک پێغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌ک فازی ڕیاریک ده‌دات، مه‌رج نیه‌ له‌ لای خ‌وای داد‌گه‌ر به‌و شی‌وه‌یه‌ ب‌ی، به‌کو ئه‌وه‌ به‌ ڕه‌واله‌ت وای ل‌ی حالی بووه‌و، ئه‌گه‌ر د‌وایی زانرا که‌ هه‌قی ت‌یدا نه‌پ‌یک‌راوه‌، ناب‌ینه‌ پا‌به‌ند‌که‌ر (م‌ل‌زم).

که‌واته‌: ئینسان ده‌ب‌ی و‌ریاب‌ی، هه‌ند‌ی شت هه‌یه‌ وه‌ک گوتم به‌پ‌ی ڕه‌واله‌تی شه‌رع له‌وانه‌یه‌ تۆ بتوان‌ی به‌ده‌ستی بخه‌ی، به‌لام ده‌شزانی که‌ هه‌قت نیه‌، ده‌ب‌ی ناگات ل‌ی ب‌ی، وه‌ک کورده‌واری خ‌ومان ده‌ل‌ین: (فیلّ له‌ خوا نا‌ک‌ر‌ی!).

هه‌روه‌ها له‌وباره‌وه‌، واته‌: ده‌رباره‌ی پ‌یناسه‌کردنی چاکه‌کاری (پ‌ر) پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ﴿الْبِرُّ: حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِثْمُ: مَا حَاكَ فِي نَفْسِكَ، وَكَرِهْتَ أَنْ يَعْلَمَهُ النَّاسُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ برقم: (۱۷۶۶۸)، وَالْبُخَارِيُّ فِي (الْأَدَبِ الْمَفْرَدِ) برقم: (۲۹۵)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۶۴۶۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ برقم: (۲۳۸۹) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالحَاكِمُ برقم: (۲۱۷۲) وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، عَنْ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ، واته‌: چاکه‌کاری بریتیه‌ له‌ ڕه‌وشتی جوان، گونا‌ه‌یش هه‌ر شت‌یکه‌ له‌ دلت‌دا ب‌یت و ب‌چ‌ی

جیگیر نەبێ لە دڵتدا، وە پێشت ناخۆشبێ خەڵک بیزانی، هەر شتێک پێت ناخۆشبوو خەڵک بیزانی، دیارە ئەو گوناھە، کوردەواریی خۆشمان دەلێن: (ئەوێ پاکە بێ باکە)، ئەگەر تۆ پاک بووی، واتە: شتێک بە شەرعیی دەزانی و دەیکە، پێت ئاساییە خەڵکیش پێی بزانی، بەلام شتێک کە لە خەڵکت شارەدووە، دیارە ئەو ماستە بێ موو نیە و گومانەت لێی هەیە.

مەسەلەی دوازدەھەم: کە دەفەر موی: ﴿وَلَا تَعَاوُنًا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾، واتە:

هاوکاریی یەکدی مەکەن لەسەر گوناخ و دەستدریژی، ﴿الْإِثْمُ﴾، بریتییە لە گوناھێک کە لە نیوانی خۆت و خوادا دەیکە، وە ﴿وَالْعُدْوَانُ﴾، بریتییە لە گوناھێک کە لەگەڵ خەڵکدا دەیکە، واتە: دەستدریژی، چونکە گوناھەکان دوو بەشن: بەشیکیان (حَقُّ اللَّهِ) یە، واتە: مافی خوا، وە بەشیکیان (حَقُّ النَّاسِ) یە، واتە: مافی خەڵک، هەڵبەتە هەندیکیشیان مافی خوا و مافی خەڵکیان پێوەیە، وەک زۆر لە گوناھەکان دوو سەریان هەیە، بەلام شەریعت مافی خەڵکی تێدا زāl کردوون، بۆ وێنە: قەتل هەم مافی خۆی تێدا یە، هەم مافی خەڵکی، بەلام خۆی کاربەجێ مافی خەڵکی تێدا زیاتر کردووە، ئەگەر خەڵک لە هەقەکە خۆی خۆشبوو، ئەو خۆی میهرەبانیش لێی خوش دەبێ، بەلام هەندێ گوناخ هەن تەنیا هەقی خۆی پەرودرگاران، بۆ وێنە: مەیحووری، قومارکردن، ئەوانە هەقی خۆی بالادەستن و دەبێ ئینسان لە بەینی خۆی و خوادا تۆبە بکات، وە هەندیکیشیان وەک گوتمان هەقی بەندەکانن، ئنجا لەوبارەو ئەم فەرماشتە هەیە: ﴿عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، يَقُولُ: سَأَلَ رَجُلٌ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: مَا الْإِثْمُ؟ فَقَالَ: إِذَا حَاكَ فِي نَفْسِكَ شَيْءٌ فَدَعَهُ. قَالَ: فَمَا الْإِيمَانُ؟ قَالَ: مَنْ سَرَّهُ حَسَنَتُهُ، وَسَاءَتُهُ سَيِّئَتُهُ فَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۲۲۵۳) قَالَ الْمُنْذِرِيُّ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۱۷۶)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (۷۰۴۷) وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَوَافَقَهُ الدَّهَبِيُّ، وَالطَّبْرَانِيُّ بِرَقْم: (۷۵۳۹) وَقَالَ الْهَيْثَمِيُّ: رَجَالُهُ رِجَالُ الصَّحِيحِ }، واتە: ئەبێ ئومامە خوا لێی رازی بێ، دەلێ: بیاویک پرساری لە پێغەمبەری خوا ﷺ کرد، دەربارە گوناخ، گوتی گوناخ چییە؟ فەرمووی: هەر شتێک کە

لە دلتدا بئو پئی مورتاح نەبی، وازی لئیینه، ئەو دياره گوناھه، گوتی: ئەدی ئیمان چیه؟ (واته: لێردا ئەو هاوێله بەرێزه مەبەستی ئەو بوو کە ئایا لە مەسەلە چاکەکردن و خراپەکردندا ئیمان چ دەورێک دەبینی؟ نەك مەبەستی ئەو بوو بئ کە پێناسەى خودى ئیمانى بۆ بکات) پێغەمبەرى خوا ﷺ پئی فەرموو: ھەر کەسێک بە چاکەکەى دلخۆش بوو، وە بە خراپەکەى دل ناپەرھەت بوو، ئەو ئیماندارە، بێگومان ئەو تەرازوو پێوهرێکی زۆر وردە، یانی: ئەگەر ئینسان کاریکی چاکى کرد، وە بەو کارە چاکەى ئەنجامی داوہ دئی خوشبوو، وە کاریکی خراپ لە دەستی پوویدا، گوناح و ھەڵەھەکی کرد، پئی دلتا پەرھەت بوو، ئەو دياره ئیمانى ھەیه، وە ئیمانەکەى وای لێدەکات، بە چاکە دلخۆش بئو بە خراپە دلتا خۆش بئ، بەلام ئەوێ کە ئیمانى نەبی خۆی پەنھانزان دەفەرموئ:

﴿يَفْرَحُونَ بِمَا أُنُوْا﴾ ^(۸۳) **ال عمران، واتە: گوناھانیان دەکەن و پێشی دلخۆشن، نەتانبینو، کەسى وا ھەیه زینا دەکات، قەتڵ دەکات، شەراب دەخوات، قوماڕ دەکات، دزیی و رێگری دەکات و خۆشی پئ ھەڵدەکێشی لە مەجلیسان!! وەك ئەوێ شتیکی زۆر گەورەى کردبئ، بەلام ئینسانی ئیماندار ئەگەر گوناھێکیشى کرد، شەرمی دەکات باسی بکات، شەرم لە خۆی پەرودرگار و لە خەلکیش دەکات، وە خۆی بە خراپ و گوناھبار دەزانئ، وە پێشی ناخۆشە، ھەر وەھا بە چاکەکەشی دلخۆشە.**

ئەم پرستە قورئانییەش کە دەفەرموئ: ﴿وَلَا تَعَاوُنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾، واتە: ھاوکاری یەکدی مەکەن لەسەر گوناح و دەستدریژی، ئەمیش زۆر شتی لێوێدەگیرئ، یەکیک لەوانە، ئەوێ کە قەدەغەیه لەسەر مسوولمانان بەشداریی لە حیزبێک، رێکخراویک، کۆمەلێک، کۆپو مەجلیسیکدا بکەن کە گوناھى تێدا یەو، دەستدریژی تێدا یەو، خراپەى تێدا یە چونکە خوا دەفەرموئ: ھاوکاری یەکدی مەکەن لەسەر گوناح و دەستدریژی، ھەلبەتە بوونە ئەندامی ئینسانیش لە حیزبێکدا کە دزی ئیسلامەو گوناح و تاوان و ناشەرعیی دەکەن، جۆرێکە لە ھاوکاری و ناوێکەى دەچیتە نێو ناویان، لەگەڵیان کۆبوونەو دەکات، دەچئ تەگبیر دەکاو پیلان دادەنئ و ئابوونە دەدات، ئنجا بەرگرییان لێدەکات لەگەڵیان

دەبی، ئەوانەش هەموویان هاوکاریین، خوای دادگەریش دەفەرموێ: هاوکاری یەكدی مەكەن لەسەر گوناح و دەستدریژی، كە بەو پێیە مسوئەلانیکی زۆر گوناھبارن، وە هەرواشەو زۆر جار مسوئەلانیك لە نیو رێكخراویك دان، لە نیو رێكخراویکی مەدەنی، یان سیاسی دان، یاخود لە كۆڕو مەجلیسێكدا دادەنیشن، كە گوناح و تاوانی تێدا دەكرێ، كۆرێك دەبەستری بۆ شاعیریك، دەست بە شیعر گوتن دەكات و قسە بە خوا دەلێ، قسە بە ئیسلام دەلێ، قسە بە پێغەمبەری خوا ﷺ دەلێ، ئەویش لەوێ دانیشتووە گوێی بۆ تەپ كردووە! ئنجا مەلایە، شیخە، گەنجیکە، هەرچی هەبێ، هەموویان گوناھبارن، چونكە خوای پەنھانزان دەفەرموێ:

﴿ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلُهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ۝۱۴۰ ﴾ النساء، واتە: لە كتییدا بۆتان

دابەزێنراوە (مەبەست پێی ئایەتی (۱۴۰) ه لە سوورەتی ئەنعام، كە لەوێشدا خوای كاربەجی باسی هەمان مەسەلە دەكات) كە ئەگەر بیستتان لە كۆرێكدا، لە مەجلیسێكدا ئایەتەكانی خوا كۆفریان پێدەكراو گالتهیان پێدەكرا، بەشدارییان مەكەن، (واتە: دامەنیشن لەو كۆڕو مەجلیسەدا) هەتا خەلكەكە دەچنە نیو باسو بابەتیکی دیکەو، وە ئەگەر بەشداریی بكەن، ئەو ئیووش وەك وانن، (واتە: هەمان حوكمی ئەوانتان هەبێ) وە خوا كافران و موناфіقهكان لە دۆزەخدا بەیەكەو كۆدەكاتەو.

مەسەلەى سێزەدەیهەم: ئنجا خوای بەرزو بێ وێنە دیته سەر ئایەتی سێهەم و ئاوا

دەست پێدەكات، دەفەرموێ: ﴿ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْمِيتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِعَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۚ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ ۚ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ۚ ذَٰلِكُمْ فِسْقٌ ۚ ﴾

لێردا خوا ﷻ باسی یازدە (۱۱) جۆرە ئازەل دەكات و دەفەرموێ: ئەوانەتان هەموو لێ قەدەغەن، ئیمە لە بەرگی یەكەمی ئەم تەفسیرەدا لە ئایەتی (۱۷۳) ی

سوورەتی (البقرة) دا بە تەفصیل باسی ئەو چوارەمان کرد: (مردارە وەبوو، خوین، گۆشتی بەراز، سەربراو بۆ غەیری خوا، یان ناوی غەیری خوا لەسەر هینراو لەکاتی سەربریندا)^(۱)، لیژەدا خۆی پەرورەدگار ئەو چوارانە باس دەکاتە وەو حەوت جۆرە ئازەلی دیکەش باس دەکات، کە هەموویان دەبن بە یازدە (۱۱) جۆرە ئازەل، ئنجا کە لە ئایەتی یەكەمدا فەرمووی: ﴿أُحِلَّتْ لَكُم بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا

مَا يَتَنَّى عَلَيْكُمْ﴾، ئازەلە چوار پێیه‌گانتان بۆ حەلال گراون، جگە لەوێ بەسەر تاندا دەخوینرێتە وە، ئەوێ کە بەسەریاندا دەخوینرێتە وە مەبەست پێی ئێرەیه، لیژەدا یازدە (۱۱) جۆری بەسەردا خویندووینە وە، کە لەراستیدا ئەو یازدە جۆرە دەچنە وە نیو چوار جۆرەکان، بەلام خۆی پەرورەدگار تەفصیلی پێداون، بۆ ئەوێ کە خەلک تەواو بەرچاوی ڕوون بێ، نەوێ شتێک مردار نەبێ و بە مرداری لێ حالی بن، یاخود حەرام بێ بە حەلالی لێ حالی بن، یان بە پێچەوانە وە، ئەو یازدە جۆرەش ئەمانەن:

۱- ﴿الْمَيْتَةُ﴾، واتە: مردارە وەبوو، هەر ئازەلیکە کە بمیری و چەقوی پێرانیە گات.

۲- ﴿وَالْدَّمُ﴾، واتە: خوین، مەبەست پێی خوینی رژا وە، چونکە لە سوورەتی

(الأنعام) دا خوا دەفەرمووی: ﴿أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا﴾^(۱۴۵)، خوینی رژا وە، بۆچی وادەلێن؟ چونکە پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەرمووی: ﴿أُحِلَّتْ لَنَا مِيتَتَانِ: الْحَوْتُ وَالْجَرَادُ، وَدَمَانِ: الْكَبِدُ وَالطَّحَالُ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۵۷۲۳)، الدارقطني برقم: (۴۶۸۷)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۳۳۱۴)، عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بِرَقْم: (۱۱۱۸) }، واتە: دوو مردارمان بۆ حەلالن: ماسی و کوللە (کە سەرنابردرێن با بشارن حەلالن، مەگەر بۆگەن بووبن، یان لەرووی تەندروستی و پزیشکییە وە زیانیان هەبێ)، وە دوو خوینیش: جگەر و سێل (ئەوانیش لەراستیدا جۆریکن لە خوین، بەلام دیارە پێکەتەکیان جیا، لە خوینی ئاسایی).

(۱) بەلام باسی تێرو تەسەل لەو بارەیه وە لە بەرگی پێنجەمی ئەم تەفسیرەدا هاتو، لە کاتی تەفسیرکردنی ئایەتی (۱۴۵) لە سوورەتی (الأنعام) دا.

بۆيە لە سوورەتى (الأنعام)دا خوا دەفەر موى: ﴿أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا﴾،
خويىنى پىژاۋ، ھەروەھا ئەو خويىنەشى كە لە نىۋ رەگى گۆشت دايەو لەگەل
ئىسقان تىكەل دەبى، ئەوھش ديارە چاۋپۇشى لىدراۋە.

۳- ﴿وَلَحْمَ الْخَنزِيرِ﴾، گۆشتى بەراز.

۴- ﴿وَمَا أَهْلَ لَعْنٍ أَلَّهِ بِهِ﴾، ئەوھى بۇ غەيرى خوا سەھەر پراۋە، واتە: ناۋى
غەيرى خۋاى لەسەر ھاتوھ.

ئەوھ چۋار، ئەوانى دىكە پىنجىيان دەچنەو نىۋ مردارە ۋەبۇ، كە
برىتىن لە:

۵- ﴿وَالْمُنْخَنَقَةُ﴾، واتە: خنكىنراۋ، ئاژەللىك كە دەخنكىنرى، ئىجا مەرە، بزنە،
حوشترە، گايە، مانگايە، گامىشە، كە ھەموو ئەوانە ئەگەر خنكىنران، جا بە
غاز خنكىنران، لە ئاۋىدا خنكىنران، بە خۇيان ملىان بە پەتىكە ۋەبوو... ھتد،
بە ھەر شىۋەدەك لە شىۋەكان خنكىنران، ئەوېش ديارە مردارە.

۶- ﴿وَالْمَوْقُودَةُ﴾، يانى: (الْمَضْرُوبَةُ)، واتە: لىدراۋ، ئاژەللىك بە دار لىيى بدەى،
يان بە بەرد لىيى بدەى تا دەمرى، ئەوھش بە مردار لە قەلەم دەدرى.

۷- ﴿وَالْمَرْدِيَّةُ﴾، واتە: ھەلدىراۋ، ئاژەللىك لە چىايىيەك دەبى، لە شويىنىكى
بەرز دەبى، بە ھەر شىۋەدە بى، ھەلدىرى، ۋە بە ھۆى ھەلدىرانەكەيەوھ
دەمرى، ئەوېش ديسان بە مردار چىسابە.

۸- ﴿وَالنَّطِيحَةُ﴾، واتە: قۇچ لىدراۋ، ئاژەللىك قۇچ لە ئاژەللىكى دىكە بدات،
جا گايە، مانگايە، مەرە، بزنە، نىرىي يە، بەرانە... ھتد، ھەرچى ھەيە،
گرنگ ئەوھى بە ھۆى قۇچ لىدراۋە ۋەبۇ، ئەوھش بە مردار لە قەلەم دەدرى ۋە
گۆشتى ناخورى.

۹- ﴿وَمَا أَكَلَ السَّعِیُّ﴾، واتە: ئەوێ که درنده دهیخوات، جا ئەو درندهیه، گورگه، کهمتیاره، شیر، پلنگه، ورچه، که بهشیکی لی دهخوات، یاخود پاروویهکی لی دهخوات و دوایی دهری، ئەویش هەر به مردار لهقه ئەم دهری.

ئەوانه هەر پینجیان، پینج جوړی مردارن، ئەوێ دەمینیتەوه
دووی کوتایی یه:

۱۰- ﴿وَمَا ذُبَحَ عَلَى النُّصْبِ﴾، واتە: ئەوێ که لهسەر بت و صه نهه، یاخود بهردی چهقینراو سهردهبردی، که دوایی باسی دهکهم یانی چی؟

۱۱- ﴿وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ﴾، واتە: ئەوه که به یانسیب بهش دهکری، ئەوانهش هەردووکیان دهچنهوه نیو ئەوێ که بو غهیری خوا سهردهبردین، کهواته: هه موویان هەر ئەو چوار جوړهن.

ئنجایا حیکمهتی قهدهغه بوونی ئەو یازده جوړه ئازله چیه؟

ئەوهیه که له رووی ماددییه وه پیسن، خوینەکهیان له بهدەن نه چۆته دهری، که شیوهگانی مردار هه موویان وان، وه خوینیش کو مه لیک نه خوشیی پیوهیه، یاخود له رووی مهعنهوویه وه پیسن، چونکه ناوی خویان لهسەر نه هیئراوه، واتە: پیسییه کهیان یان ماددی، یان مهعنهوویه، یاخود هه م ماددی و هه م مهعنهووی، ههردوو هویه کهی تیدا کو دهنه وه.

مه سه لهی چواردهیه م: که دهفه رموی: ﴿إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ﴾، مه گەر ئەوێ سه رتان بریوه، (ذکاة)، واتە: سه برپین، ئنجا ئیمه له سی خالاندا چه مکی ئەم رستهیه روون دهکهینه وهو باسی سه برپین دهکهین:

باسک لە بارەى سەر برین (فج)ى ژياندارانەوه

(۱) لێردا توێژەرەوانى قورئان دوو رایان هەن دەربارەى ئەم رێستە موبارەكە: ﴿إِلَّا

مَا ذَكَّيْتُمْ﴾:

ا/ هەندێکیان دەڵێن: ئەو (استثناء)ە، (استثناء مُتَّصِل)ە، واتە: هەلاویژدراو (مُستثنى) لە جینسى لێهەلاویژدراو (مُستثنى منه)ە، یانی: پێنج جوۆرە مردار، کە هەر یەكەیان بە شیوەیەك لە شیوەكان مردار دەبن، هەرپامن مەگەر ئەوێ کە سەر تانبرپووە، واتە: هەرگام لەو پێنجانە ئەگەر چەقۆى فریا کەوتبوو، تیفى فریا کەوت، هەلاڵە، ﴿وَالْمُنْخَنَقَةُ وَالْمُفَوَّذَةُ وَالْمُتَرَدِّيةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ﴾، واتە: هەرگامیان ژيانى تێدا مابوو، کە سەربرپاو لینگە فرتەیهکی کرد، ئەو هەلاڵە.

ب/ هەندێکی دیکە دەڵێن: نەخێر، ئەو (استثناء)ە، (استثناء يَكِي) (مُنْقَطِع)ە، (الإستثناء المُنْقَطِع) یش ئەوێ کە هەلاویژدراوێ کە لە جینسى ئەو شتە نەبێ کە لێی هەلاویژدرێ، واتە: (مُستثنى) لە جینسى (مُستثنى مِنْهُ) نیو لە یەك جیا، واتە: لێردا کە دەفەرموێ: ﴿إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ﴾، یانی ئەوانە هەموویان هەرپامن، بەلام ئەوێ کە سەری بپرێن هەلاڵە، دیارە ئەو کاتە حوکمەکەى بە تەواوی دەگوێرێ، چۆن؟

بۆ وێنە: ئازەلێك لەبەر خنکیئەران بە عاستەم چەقۆى فریا دەکەوێ، یاخود هەلێردراوێ چەقۆى فریا دەکەوێ، یاخود دڕندە لێی خواردوێ چەقۆى فریا دەکەوێ، پێش ئەوێ ژيانەکەى دەربچێ، یاخود قوچی لێدراو... هتد، بەپێى مانا لێکدانەوێ یەكەم بێ، ئەگەر (استثناء)ە کە لە جوۆرى (الإستثناء المتصل) بێ، ئەوانە هەموویان هەلاڵن، وە بەپێى مانا لێکدانەوێ دووهم بێ،

ئەگەر (استثناء) دکه (استثناء مُنْقَطِع) بێ، ئەوانە حەرەم.

(۲) ئُنجا سەربرپن پێناسەى چۆنە لە شەرعدا؟

شەوگانى لە تەفسیری خوێ (فتح القدیر)^(۱) ئەم پێناسەیهى هیناوه، دهلى: (وَالْتَذَكِيَةُ فِي الشَّرْعِ: عِبَارَةٌ عَنْ إِتْهَارِ الدِّمِّ وَفَرْجِ الْأَوْدَاجِ فِي الْمَذْبُوحِ، وَالنَّحْرِ فِي الْمَنْحُورِ، وَالْعَقْرِ فِي غَيْرِ الْمَقْدُورِ، مَقْرُونًا بِالْقَصْدِ لِلَّهِ وَذَكَرَ اسْمِهِ عَلَيْهِ) واتە: سەربرپن لە شەرعدا بریتیه لە خوین لێهینانی ئەو ئازەلە کە سەردەبەردی، وە برپنی دەمارەکانی (واتە: ئەو دەمارانەى کە لە دەور و بەری ملن و خوین دینن و دەبن) لە ئازەلەیدا کە سەردەبەردی، یاخود (نحر) دەرکری، {نەحر: هەر بەمانای سەربرپن دى، بەلام بۆ حوشتەر بەکار دەهینری، وە (ذبح): بۆ پەشە و لاخ و ئازەلی وردو پەلە و دەرو ئەوانە بەکار دى}، وە هەرودەها لاق برپن و خوین لێهینان لە ئازەلەیدا کە دەستەلات بەسەری دانیە، {نیجیریک راپ دەرکەى، تیری لێدەدەى، چەقوی تێدەگری، یاخود حوشتیک شیت بوو لە خەلک، یان گایەک کە بۆیان ناگیرى، چۆنی سەربرپن؟ تیغیکى لێدەدەن، یان تەفەنگیکى لێدەدەن، ئەوانە هەموویان مادام خوینی لى بى، بە سەربرپن لەقەلەم دەدرین} بە مەرجیک ئەو سەربرپنە، وە ئەو برپندارکردنە، هاوکاتبى لەگەڵ ئەو کە ناوی خواى لەسەر بوینری.

هەلبەتە هەندیکیش دهلىن: ناوی خوا لەسەر هینان سوننەتە، وە هەندیکیش دهلىن: فەرزد، بەلام کەسیک بە ئانقەست ناوی خواى لەسەر نەهینى، لەسەر راپ زۆربەى زانایان ئەو شتە حەلال نیە بخورن، چونکە بە ئانقەست ناوی خواى لەسەر نەهیناوه، بەلام ئەگەر بە لەبیرچوون بى، زۆربەى زانایان بە پەرەى دەزانن.

شایانی باسیشە باسی تێرو تەسەلمان لەبارەى چۆنیەتى سەربرپن و حوکمی ناوی خوا لەسەر هینانی سەربرپاوه وە لە بەرگی پێنجەمى ئەم تەفسیرەدا کردو، لە کاتی تەفسیرکردنی ئایەتەکانی (۱۸) و (۱۲۱) لە سوورەتى (الأنعام) دا.

(۳) ئُنجا دەربارەى ئامیری سەربرپن، کە ئایا دەبى چۆن بى؟

مهسهله‌ی پازده‌یه‌م: که ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا ذِیْحَ عَلَی النَّصَبِ﴾، واته: ئه‌وه‌ی که له‌سه‌ر بت و سه‌نه‌م، یاخود (نُصَب) سه‌رده‌پر‌دری، ئیستا ئه‌وه‌ روون ده‌که‌ینه‌وه، که مه‌به‌ست له (نُصَب) چییه؟ (النُّصَبُ وَالنُّصَبُ، إِمَّا جَمْعٌ وَاحِدُهُ نَصَابٌ، کُتِبَ وَکِتَابٌ، أَوْ مُفْرَدٌ جَمْعُهُ أَنْصَابٌ، کَعُنُقٌ وَأَعْنَاقٌ، وَقُضْلٌ وَأَقْفَالٌ، أَوْ جَمْعٌ نَصِيبٌ، کَمَا قَالَ الرَّاعِبُ الْأَصْفَهَانِيُّ)، واته: (نُصَب) یان گۆیه‌ تاکه‌که‌ی بریتیه له (نَصَابٌ)، وه‌ک: (کُتِبَ وَکِتَابٌ)، (کُتِبَ) واته: کتیبه‌کان، (کِتَاب) واته: یه‌ک کتیب، یاخود هه‌ر بۆحوی (نُصَب) تاکه، به‌لام به‌ چی گۆده‌کریته‌وه؟ به‌ (أَنْصَابٌ)، (وَالْأَزْلَامُ وَالْأَنْصَابُ)، وه‌ (عُنُقٌ وَالْأَعْنَاقُ)، (قُضْلٌ وَالْأَقْفَالُ)، یاخود (نُصَب) گۆی (نَصِيبٌ)، وه‌ک راغیبی ئه‌سفه‌هانیی گوتووویه‌تی.

وه خاوهنى (محاسن التأويل)^(١) دهلى: (وفي القاموس وشرحہ: النُّصْبُ، كُلُّ مَا نُصِبَ وَجُعِلَ عَلَمًا وَكُلُّ مَا نُصِبَ فَعُبِدَ مِنْ دُونِ اللَّهِ تَعَالَى، وَالْأَنْصَابُ حِجَارَةٌ

كَانَتْ حَوْلَ الْكَعْبَةِ تُنْصَبُ فِيْهَا عَلَيْهَا وَيُذْبَحُ لِغَيْرِ اللَّهِ تَعَالَى، وَقَالَ الْقَتَيْبِيُّ: **النُّصْبُ صَنْمٌ أَوْ حَجَرٌ، وَكَانَتْ الْجَاهِلِيَّةُ تَنْصِبُهُ وَتَذْبَحُ عِنْدَهُ فَيَحْمَرُّ بِالْدَّمِ وَمِنْهُ حَدِيثُ أَبِي ذَرٍّ، فِي إِسْلَامِهِ، كَمَا وَرَدَ فِي صَحِيحِ مُسْلِمٍ^(۱): خَرَرْتُ مَغْشِيًّا عَلَيَّ ثُمَّ ارْتَفَعْتُ حِينَ ارْتَفَعْتُ كَأَنِّي نُصْبٌ أَحْمَرُ،** (جمال الدين القاسمي) دەلێ: له قامووس و له شهرحه كهيدا هاتوه، (نُصْب) هەر شتێكه كه بچه قیترێ، (وهك بهردیك)، وه بكړی به نیشانه، وه هەر شتێك دابنرێ و بیه رسترێ، كه ئەوان عادهتیان وابوو له دوروبه‌ری كه‌عبه دایانده‌ئان و {عه‌ربه بته‌هرسته‌كان دوو جووره بتو صه‌نه‌میان هه‌بوون، جوړیكیان له‌سه‌ر شیوه‌ی نینسان، یان له‌سه‌ر شیوه‌ی بالنده دروستیان ده‌کرد، جوړیكیشیان هیچ شیوه‌ی نه‌بوو، هەر به‌ردیك بوو، دایان نابوو}، ده‌چوون ئاژه‌لیان له لایان سه‌رده‌برین، دوا‌یی خوینه‌كه‌یان تی هه‌لده‌سوون و سووریان ده‌کردن، بۆیه (قتیبی) ده‌لێ: (نصب) صه‌نه‌میه‌كه، یاخود به‌ردیه‌كه له سه‌رده‌می خه‌لكی نه‌فامییدا دایان دهن‌ا، ده‌یانچه‌فاند وه ئاژه‌لیان له‌لای سه‌رده‌برێ، دوا‌یی خوینه‌كه‌یان تی هه‌لده‌سوو و به‌ خوین سوور ده‌چوو، وهك له به‌سه‌رهاتی ئەبو زه‌ردا خوا لی‌ی رازی بن هاتوه كه به‌سه‌رهاتی مسو‌لمان‌بوونی خۆی ده‌گیریته‌وه، له سیاقی گێڕانه‌وه‌ی به‌سه‌رهاته‌كه‌یدا ده‌لێ: (خَرَرْتُ مَغْشِيًّا عَلَيَّ ثُمَّ ارْتَفَعْتُ حِينَ ارْتَفَعْتُ كَأَنِّي نُصْبٌ أَحْمَرُ) {باسی خۆی ده‌كات كه ئایه‌تی خویندوته‌وه دوا‌ی كافرەكان زۆریان لی‌داوه، ده‌لێ:} هینده‌یان لی‌دام له په‌و روو‌كه‌وت‌مو له هۆشی خۆم چووم، دوا‌یی هه‌لسامه‌وه وهك به‌ردی به‌ خوین سوور‌كراوم لی هات‌بوو، هینده‌یان لی‌دام، هه‌موو له‌شم له خویندا شه‌لال بوو بوو، ئەوه له صه‌حیحی موس‌لیمدا هاتوه.

كه‌واته: كه ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصْبِ﴾، یانی ئەو شته‌ی كه له‌لای به‌ردیك، له لای بتیك سه‌رده‌بردرێ و خوینه‌كه‌شی له‌و بته‌ یان به‌رده هه‌لده‌سوهرێ، ئەوه‌ش دیاره خواردنی قه‌ده‌غه‌یه.

مه‌سه‌له‌ی شازده‌یه‌م: كه ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزَلِمِ﴾، واته: ئەو

گۆشتەى كە دابەش بىكەن بە (الأزلام) زەلمەكان، (زَلَمَ) يان (زَلَمَ)، بە (الأزلام) كۆ دەبىتەو، پىشتر باسما كىرد كە دارىك، تىرىكە، بەلام نووكەكەى پىو نى، وە پەرەكەشى پىو نى بۇ ئەوۋى پىپى بىروا، بەكارىان دەھىنا بۇ دابەشكىردى شت، (۲) سى بوون:

يەككىيان لەسەرى نووسرابوو (أَمَرَنِي رَبِّي)، يەككىيان لەسەرى نووسرابوو (نَهَانِي رَبِّي)، يەككىشيان هىچى لەسەر نەنووسرابوو، ئىجا كە گۆشتيان بەش دەكرد، يان لەسەر شتىك گرويان دەكرد، بۇ وىنە: لەسەر ئازەللىك، ئازەللىكان سەردەبىرى و دابەشيان دەكرد لەنىوان كۆمەلە خەلكىكدا دەچوونە لای كاهىنىك، ئەو سى دارەى دەكردنە توورەگەيەكەوودە دىشلەقاندن، يەككى دەردەھىنا، ئەگەر لەسەرى نووسرابا (أَمَرَنِي رَبِّي) واتە: پەرودەگىارم فەرمانى پىكردووم، دەيگوت: تۇ بردووتەو، وە ئەگەر ئەوۋى دىكەيان بووايە و لەسەرى نووسرابا (نَهَانِي رَبِّي) واتە: پەرودەگىارم پى لىگرتووم، دەيگوت: دۇراندت، وە ئەگەر ئەوۋى سىيەمىيان باو هىچى لەسەرنەبا، دەيگوت: دەبى دووبارەى بىكەمەو، ئىجا كە دەفەرموى: ﴿وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ﴾ (الأزلام) واتە: زەلمەكان، ئەو سى

دارە بوون، كە بەو شىوۋىە شتىان پى دابەش كىردوون، وەك چۆن ئىستا دەللىن: يانسىب، كە ئەوۋىش حەرەمە، كاتى خۇى بەو شىوۋە سادەيە كىردوويانەو، ئىستا ديارە چەندان شىوۋى ئالۋزى وەرگىرتوون، بەپىى تەكنۇلۇجىاي ئەم رۇزگارو سەردەمە كە ھەموويان حەرەمەن، مادام بەو شىوۋىە بى و بىتەو سەر بەخت و

شانس، كەواتە: ﴿وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ﴾، (أَي: طَلَبُ الْقَسَمِ وَالْحُكْمُ بِهَا) واتە: بە ھۆى ئەو زەلمەمانەو دابەشكىردنەكە بىكى، (الأزھرى) دەللى: (هُوَ طَلَبُ مَعْرِفَةِ مَا قَسَمَ لَهُ مِنَ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ مِمَّا لَمْ يُقَسِّمْ لَهُ بِوَاسِطَةِ ضَرْبِ الْقِدَاحِ) (محاسن التأويل: ج ۶، ص ۴۰) دەللى: بىرتىيە لەو كە تۇ بتەوۋى بزانى لە خىرو شەر چىت بۇ دابەش كراو، وە چت بۇ دابەش نەكراو، بە ھۆى (قِدَاح) دود، كە كۆى (قِدَح) ە، وە ئەو دارەيە كە باسم كىرد.

ئىجا لەبارەى (الأزلام) دود ئەم فەرمودەيەى پىغەمبەر ﷺ ھەيە: ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمَّا دَخَلَ الْكَعْبَةَ أَبِي أَنْ يَدْخُلَ الْبَيْتَ وَجَدَ إِبْرَاهِيمَ

وَإِسْمَاعِيلَ مُصَوِّرِينَ وَفِي أَيِّدِيهِمَا الْأَزْلَامُ، فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «قَاتَلَهُمُ اللَّهُ! وَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمُوا مَا اسْتَقْسَمَ بِهَا قَطُّ» ﴿أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۳۰۹۳)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۲۶۴)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۲۹۲۰)﴾، واتە: عەبدوللای کوری عەبباس خوا لییان رازی بێ، دەلی: پیغەمبەر ﷺ کاتیەک چوووە نیو کەعبە (واتە: لە سالی هەشتەمی گۆچی دا) کە چوووە نیو کەعبە، ئامادە نەبوو بجێتە نیو بەیتی حەرەم، چونکە ئیبراهیم و ئیسماعیل بێنی وێنەیان کیشرابوو لەسەر دیواری کەعبە، ئەزلامیان بەدەستەووە بوون، (واتە: ئەو سێ دارە)، پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: خوا بیانکوژێ، (واتە: خوا هاوبەش بۆ خوادانەرەکان بکوژێ) سویند بە خوا ئەوان دەزانن کە ئیبراهیم و ئیسماعیل هەرگیز شتیان بەو زەلەمانە دابەش نەکردووە! {چونکە حەرەمە}، نینجا ئەم رێستە فورئانییە بەلگەیە لەسەر ئەوێ کە قومارو، ئەستێرە گرتەووە ئەوێ بێ دەگوترێ (رەمل) کە لەسەر لم خەت دەکێشن، وە قاوە گرتەووە لەپەدەست خویندەووە (عیافە) واتە: بالندە هەلفراندن و (طیرە) واتە: رەشبینی کەسیەک پێژی یان نەپێژی، هەموو ئەوانە قەدەغەن و نابێ هیچ حیسابیکیان لەسەر بکری، ئەو بارەشەووە فەرموووەی پیغەمبەر ﷺ زۆرن، بۆ وێنە:

یەكەم: ﴿عَنْ قَطَنِ بْنِ قَبِيصَةَ عَنْ أَبِيهِ ﷺ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «الْعِيَافَةُ وَالطَّرْقُ وَالطَّيْرَةُ مِنَ الْجِبْتِ» ﴿أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۰۶۲۲)، وَالطَّبْرَانِيُّ بَرَقْم: (۹۴۱)، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكَبْرَى بَرَقْم: (۱۱۱۰۸)، وَالْبَيْهَقِيُّ بَرَقْم: (۱۶۲۹۲)﴾، واتە: (قَطَنُ بْنُ قَبِيصَةَ) لە بابیەووە دەگیرێتەووە کە گوێی لە پیغەمبەری خوا ﷺ بوووە فەرموویەتی: بێگومان بالندە هەلفراندن، (وَالطَّرْقُ) واتە: لەسەر زەوی خەت کێشان یان لەسەر لم، (وَالطَّيْرَةُ) وە رەشبینی {بە هوێ پێژینەووە، یان بە هوێ ئەووە کە شتیەک بەکە بە نیشانە ئەگەر فالانکەس هات، ئەگەر ئافرەت هات، ئەگەر سەگیکی رەشت بێنی، ئەگەر پشیلە هات، کە لە نیو هەندێ کۆمەلگایاندا ئەو شتانەیان هەن}، ئەوانە لە (جبت)ن.

(جبت) یانی: بت پەرستی، یان جوۆریکە لە بت پەرستی، بۆچی؟ چونکە تۆ دەرەوێ بەهوێ ئەو شتانەووە نادیار بزانی، نادیاریش هەر خوا دەیزانی،

خوای بەرز دەفەر موی: ﴿ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا

اللَّهُ... ﴾ النمل، واتە: بۆی نادیار لە ئاسمانەکان و زەویدا جگە لە خوا کەس نایزانێ.

ئنجایا (عیافە) چۆنە؟ ئەوانە ئەگەر وێستبایان سەفەرێک بکەن، مامەڵەیک بکەن، شتی بکەن، چۆن بزانیان بیکەن یان نەیکەن؟ دەچوونە سەر هێلانەی ئالندەیک، کۆتربا، کەوبا، هەر ئالندەیک با، هەڵیان دەفراند، ئنجای ئەگەر بە لای راستدا فریبایە، دەیانگوت: (تیامنوا)، واتە: بەرەگەتە، مادام بە لای راستدا رویشتو، وە ئەگەر بە لای چەپدا رویشت بووایە، دەیانگوت: (تَشَاءَمُوا) نەگەتە، دیارە ئیستا قاوە گرتەووە هەیک، لەپەدەست خویندەووە هەیک، لەسەر لەم زەوی خەت کێشان و شت هەیک، کە مەرج نیە لە نیو کوردەواریی خوێماندا ئەو شتانه هەبن، بەلام لەنیو هەندێ گەلی دیکەدا هەن، ئەم قورئانەش بۆ هەموو گەلان هاتو.

دووهم: هەروەها هەر لەو بارەو، ئەم فەرموودەیک هەیک: ﴿ عَنْ بَعْضِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ ﷺ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُنَّ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ أَتَى عَرَافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ فَصَدَّقَهُ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا» ﴾ (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۵۷۸۲))، واتە: یەکیک لە هاوسەرانی بەرپیژ یەفەمبەر ﷺ خوا لێیان پازی بۆی لە یەفەمبەرەو دەگیریتەو کە فەرموویەتی: هەر کەسێک بچێ بۆ لای فالچییک (عَرَافًا) (ئەوێ ئیددیعی ئەو دەکات کە دەزانی سبەینی، چی پروودەدات، تۆ جیت لیدی، ئەو شتە بکە ی باشە، یان خراپە؟) وە پرسایاری شتیکی لێ بکات و برپاوشی پێ بکات، ئەو نوێژی چل رۆژی لێ وەرناگیرێ. بگرە هەر چاکە کە یەگجاری کافریش نابێ، چونکە لەراستیدا هەر کەسێک پێی وابێ کە غەیری خوا غەیب دەزانی، ئەو مانای وایە هاوبەشی بۆ خوا داناو، خوا

دەفەر موی: ﴿ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ... ﴾ النمل،

واتە: بۆی ئەوانە لە ئاسمانەکان و زەویدان هیچیان نادیار نازانی، جگە لە خوا، تۆ پێت وابێ پەرەزنی، قاوەگرەوێک، فالچییک، غەیب دەزانی! مانای

وايه سيفهتی خوات بۆ وی داناوهو ئەوهش شیرکه، بەلام وا دیاره بەس نوێژی چل پوژی لێ وەرناگیرۆ ئەوه سزاکیهتی.

سَيِّئِهِم: هەر لهوبارهوه ئەم فەرموودهیهش ههیه: ﴿عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَا عَدُوَّ وَلَا طَيْرَةَ، وَيُعْجِبُنِي الْفَأَلُ، قَالُوا: وَمَا الْفَأَلُ قَالَ: كَلِمَةٌ طَيِّبَةٌ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (١٢٢٠٠)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٥٧٧٦)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (٢٢٢٤)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (٣٩١٦)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (١٦١٥) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (٣٥٢٧)}، واته: ئەنەسی کوری مالیک خوا لێی رازی بێ دەلی: پێغه مبهری خوا ﷺ فەرمووی: نهخۆشی گرتنهوه نیه، رەش بینیی و گەش بینیی نیه، (بە هوێ بائندهو بە هوێ پێژمین و وینهکانیانەوه)، وه سەر سامم بە (فأل) کوتیان: (فأل) چیه؟ فەرمووی: قسهیهکی باشه.

جا ئەوهتان دەبی تۆزیک بۆ شی بکه مەوه: که دهفه رموی: (لَا عَدُوَّ) واته: نهخۆشی گرتنهوه نیه، یانی چی؟ چونکه هەر پێغه مبهری خوا ﷺ بۆخوێ فەرموویهتی: ﴿فَرَّ مِنَ الْمَجْدُومِ فَرَارَكَ مِنَ الْأَسَدِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (٩٧٢٠)، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: صَحِيحٌ}، واته: له گەر رابکه وهك چۆن له شیر رادهکە، ئەگەر شیرت بۆ بێ راناکە بۆئەوهی نهتخوا؟ ناوا خۆت له کەسی گەر دووربگره، (جَذَام) گەرپی، گولی لهخۆشییهکی پیسی کوشندهیه، ئیستا لهم سەردەم و پوژگارەدا نیه، کهواته: که دهفه رموی: لێی رابکه! مانای وایه، لێی دهگریهوه، لهوێ وا دهفه رموی، لێرەش وا دهفه رموی! بۆیه ئەگەر فەرماشتهکانی پێغه مبهر ﷺ هەر به سەرکیلی تهماشای بکری ههندیکیان تیکده گیرین، بەلام که لیان وردبینهوه ئەوجار تیدهگهین که ئەو فەرماشتهکانی تیکناگیرین، پێغه مبهری خوا له لایهك دهفه رموی: له چنگ گەر رابکه، چونکه ئەگەر له گەر رابکهی هەر نهخۆشییهکی دیکەش مروّف بیگریتهوهو درم بێ دەبی لهویش رابکهی، به قیاس لهسەر ئەو، لهویش دهفه رموی لێ گرتنهوه نیه، ئنجا ئایا ئەوه چۆنه؟

زانایان دەلین: پێغه مبهر ﷺ مەبهستی ئەوه بوو که ئەو نهخۆشییه بهبی

ئىرادى خا نەقل نابی، له نهخوشهكهوه بۆ ساغهكه، چونكه كه پيغمبەر ﷺ ئاواي فەرموو، گوتيان: ئەدى ئەى پيغمبەرى خا ﷺ بۆچى خوشترىك خرو (جرب) دەيگري (خروو جۆره دەردىكه تووشى خوشتر دەبى)، دوايى ئەوانى دىكه لىي دەگرنهوه؟ فەرمووى: ئەدى كى خوشترى يەكەمى تووشى ئەو نهخوشىي خرووه كردوه؟ ماناى وايه بەبى ئىرادى خا ناگرىتەوه، مەبەستى پى ئەوه بووه، ئەگەرنا هەر پيغمبەر ﷺ له فەرمایشتيكدا دەفەرموى: ﴿لَا يُوْرِدَنَّ مُمْرَضٌ عَلَى مُصْبِحٍ﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۹۲۵۲)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۷۷۴)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۵۷۵۲)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۹۱۱)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۳۵۴۱)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۶۱۱۵) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ)، واتە: با خوشترى ساغ لەگەل ھى نهخوش تىكەل نهكرى، بۆئەوهى لىي نهگرىتەوه، كهواتە: فەرمایشتهكانى پيغمبەر ﷺ دەبى لىيان وردبىنەوه، كه دەفەرموى لىي ناگرىتەوه، واتە: بەبى ئىرادى خا لىي ناگرىتەوه، پىت وابى ئەو خوشترە ھەر بۆخۆى ئەوهى دىكه تووش دەكات، يان مىكرۆبەكه ھەر لەخۆرا تووشى دەبى، ئەگەر خا نهیەوى تووش نابى، بەلام سونەتى خا وايه كه ساغ و نهخوش، نهخوشى درم (معدى) لىك دەگرنهوه، كهواتە: تۆ دەبى رەچاوى ئەوه بكەى كه ھى ساغ لەگەل ھى نهخوش تىكەل نهكرى، وه ئىنسانى ساغ لەگەل ئىنسانى نهخوش، ئەو جۆره نهخوشيانەى دەگرنهوه، نهخوشىيەك كه ناگرىتەوه، بۆ وىنە: سەرەتانە، ئەو نهخوشىيانەى كه درم نىن و نەقل نابى، له كەسيكهوه بۆ كەسيكى دىكه، ئەوه خۆ لىپاراستيان ناوى.

ئەدى مەبەستى له (فال) چىيە؟ مەبەستى له گەشبینىيە، پيغمبەر ﷺ جارى وا ھەبوو دەجوو بۆ شوينىك كەسيكى دەبىنى دەیفەرموو: ناوت چىيە؟ پىي خوش بوو ئەگەر گوتباى ناوم (رياح)ه، واتە: قازانچ كردن، يان ناوم (يسار)ه، واتە: ئاسانى، دەیفەرروو: خا سوودتان پىدەگەيەنى، يان ئىشەكەتان بۆ ئاسان دەكات، بەلام پىي ناخوش بوو ئەگەر كەسيك ناويكى خراپى بووبايە واتە: ناويك كه مانايەكى خراپ بگەيەنى، وه جارى وا ھەبوو كه پيغمبەر ﷺ ھەندى كەس ناويكى ھەبووايه ماناى خراپى گەياندايە، ناوھەى دەگۆرى بە ناويكى ئاسايى، بۆ وىنە: (برّة) واتە: چاكەكار، ناوى ئافرەتانە، دوو سى جار گۆرپويەتى بۆ

(زهینه‌ب)، وه هه‌روه‌ها ناوی (عاصیه)ی گۆریوه بو (جمیله)، (عاصیه) واته: گونا‌ه‌بار، (جمیله)ش، واته: جوان.

(ابن تیمیة) رحمه‌تی خوای لی بئ ده‌لی: (والْعَرَّافُ اسْمٌ لِلْكَاهِنِ وَالْمُنْجِمِ وَالرَّمَالِ وَنَحْوِهِمْ مِمَّنْ يَتَكَلَّمُ فِي مَعْرِفَةِ الْأُمُورِ بِهَذِهِ الطَّرِيقِ) ^(۱) پیناسه‌یه‌کی باشی (عراف) ده‌کات، ده‌لی: عه‌رراف ناوه بو کاهین، (کاهین واته: فالچی و کتیب گره‌وه) نه‌ستیره‌گره‌وه، (ئیس‌تا له گۆفارو رۆژنامه‌کاندا شت دهنووسن، نه‌وه به‌پیی نه‌ستیره‌ی فلان ناوا ده‌بی و هه‌ر که‌سیک سه‌فه‌ری بکات، وای لی دیت، هه‌مووی درۆو ده‌له‌سه‌یه، هه‌چی نه‌سل و نه‌ساسی نیه) وه لم گره‌وه‌و (رمال)، وه وینه‌یان نه‌وانه‌ی که قسه ده‌که‌ن ده‌رباره‌ی زانیی نادیار (غیب) له‌و رینانه‌وه وشه‌ی (عراف) هه‌موو نه‌وانه ده‌گریته‌وه، نه‌دی ئینسانی مسولمان که بیه‌وئ بزانی کاریک بکات، یان نه‌یکات، چیمان هه‌یه؟ (الاستخارة)مان هه‌یه، واته: راپوێژکردن به خوا، پرس کردن به خوا، که خوایه تو نه‌و شته‌ت پی چاکه بیکه‌م، یان پیت خراپه نه‌یکه‌م؟ جا (الاستخارة) چونه؟ به‌م شیویه: ﴿عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعَلِّمُنَا الْإِسْتِخَارَةَ فِي الْأُمُورِ كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ، يَقُولُ: إِذَا هَمَّ أَحَدُكُمْ بِالْأَمْرِ، فَلْيَرْكَعْ رَكْعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْفَرِيضَةِ، ثُمَّ لِيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي، أَوْ قَالَ: عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ، فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي، ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي، (أَوْ قَالَ): عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ، فَاصْرِفْهُ عَنِّي، وَاصْرِفْنِي عَنْهُ، وَاقْدُرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۲۲۰۰)، وَالبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۱۱۶۲)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۴۸۰)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (۳۲۵۳)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۱۳۸۳)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقْم: (۸۸۷)، وَقَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الْبُخَارِيِّ }، واته: جابیری کوری عه‌بدو‌للا خوا له خو‌ی و بابی رازی بئ (که هه‌ردووکیان هاو‌هل بوون) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ

ئىستىخارەى لە ئىشوكاردا فىر دەكردين وهك چۆن سوورەتتىكى لە قورئان فىر دەكردين، دەيفەموو: ھەركامىك لە ئىوھ ويستى كاريك بكات، (بەلام ديار نەبوو، چاكە، يان خراپە، ئەمما كە شتەكە دياربى، بۆ ويئە: دەچى بۆ نوپىزى جوموعە، پىويست ناكات ئىستىخارەى بۆ بكەى، مانگى رەمەزان دى، پىويست ناكات ئىستىخارەى بۆ بكەى، يان دەچى بۆ حەج، پىويست ناكات ئىستىخارەى بۆ بكەى، سەردانى نەخۇشيك دەكەى، ئەوانە ئىستىخارەيان ناوى، چونكە ئەوانە خىرەكەيان ديارە، بەلام سەوداۋ مامەلەيەك دەكەى، دەرەوى ژنى بىنى، دەرەوى مامەلەيەك بكەى و لەگەل كەسيك تىكەل بى، يان سەفەرەك دەكەى، نازانى بچى، نەچى، خىرە شەرە؟ ئىستىخارە بۆ ئەو جۆرە كارانەيە)، با دوو ركات بكات جگە لە نوپىزى فەرەز، (واتە: نوپىزى فەرەز نەبى كە نوپىزى بەيانى بى، يان نوپىزى نيوەرۆ، بەلكو با دوو ركاتى سوننەت بەتايبەت بۆ ئەو مەبەستە بكات) دوايى بلى: ئەى خويە! مەن بە زانبارى خۆت داۋاى چاكەت لى دەكەم، وە بە دەستەلاتى خۆت داۋاى توانات لى دەكەم، وە لە بەخششى مەزنى خۆت داۋات لى دەكەم، چونكە تۆ دەرەوى، مەن ناتوانم، وە تۆ دەرەوى مەن نازانم، وە تۆ زاناي ھەموو نەيئەكانى، ئەى خويە! ئەگەر دەرەوى ئەم كارەم (وە لەو كاتەدا ناۋى كارەكەى دىنى بۆ ويئە: دەرەوى: ئەم سەفەرەم، ئەم سەودايەم، ئەم بازارگانىيەم)، بۆ مەن چاكە، بۆ دىنم بۆ دىنام بۆ ژيانم بۆ دوارۆژم، ياخود فەرەموى: ژيانى زوو تىپەرەم دوايىم، ئەو بۆمى بىرپار بەدو بۆم ئاسان بكە، وە دوايى بەرەكەتى بۆ مەن تىبەخە، وە ئەگەر دەرەوى ئەو كارە بۆ دىنم دىنام، وە بۆ ژيان و گوزەرەنم، وە بۆ سەرەنجامى كارم خراپە، ئەو مەنى لى لاپدەو ئەويش لە مەن لاپدە، وە پاشان ھەر خىرو چاكەيەك كە بۆخۆت پىت باشە بۆم بىرپار بەدو مەنىشى پى رازى بكە. كەواتە: مەسولمانان بۆ كردن و نەكردنى ھەر كاريك ئىستىخارەيان ھەيەو ئەو شتانەى دىكە ھەموويان ھى نامسولمانان و شتى بووچ و ئەفسانەيىشن.

مەسەلەى حەقدەيەم: كە دەرەموى: ﴿ذَلِكَمُ فَسَقٌ﴾، ئا ئەوھتان فىسقە،

(فسق) واتە: لە رپى دەرچوون، يانى مايەى فاسىق بوونە، كە ئىنسان وەختىك فاسىق دەبى شايدەيى لى وەرناگىرى، وە ئىنسان بە گوناھى گەورە نەبى فاسىق

نابێ، گوناھی گەورەش هەر گوناھیەکە کە سزای دنیایی لەسەر بێ، یاخود هەر پەشە قیامەتی لەسەر بێ، وەك پێشتریش باسمان کردووە، دەگونجی لێردا کە دەفەرموی: ﴿ذَلِكُمْ فَسْقٌ﴾، مەبەستی پێی ئەوەی کە هەر کەسێک لەو یازدە (۱۱) جوړە گوشتە کە قەدەغە کراون، بخوات، ئەو (فیسق)ەو، گوناھارییەو، لە رێ دەرجوونە، وە دەشگونجی مەبەستی ئەوەی دواییان بێ، کە دەفەرموی: ﴿وَأَن تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْوَاجِ ذَلِكُمْ فَسْقٌ﴾، کە شت دابەش دەکەن بە هۆی زەلەمەکانەو، ئەوەتان (فسق)ە، بۆچی؟ چونکە ئەو لەپراستیدا جوړیکە لە هەولێدان بۆ زانیاری غەیب لە رییەکی ناشەرعییەو، کە ئەوەش ئینسانی پێ فاسیق دەبێ، وە سزایەکی گەورەترە لە گوناھەکانی دی، وەك خواردنی گوشتی بەرازو مردارەو بوو و خوێن و سەرپراو بۆ غەیری خوا، لەوانەش گەورەترە بۆچی؟ چونکە ئەو زیان بە عەقیدە دەگەیەنێ و پێچەوانەی خوا بەیەکگرتن (توحید)ە.

مەسەلەی هەژدەیەم: کە دەفەرموی: ﴿الْيَوْمَ يَسِّرُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا

تَخْشَوْهُمْ وَأَخْشَوْنِ﴾، ئەم رێستییە کە لە ئایەتی سیی سوورەتی (المائدة) دایە، واتە: ئەمڕۆ ئەوانەی بێڕوان لە ئایینەکی ئیو نائۆمید بوون، لێیان مەترسین و لە من بترسین، کە دەفەرموی: ﴿الْيَوْمَ﴾، واتە: ئەمڕۆ، بەلام مەبەستی لە یەك رۆژی تایبەت نیە، بۆ: ئەم رۆژە، واتە: رۆژیکی دیاریکراو، هەرچەندە ئەو رۆژە رۆژی ڕاوەستان بوو لە عەرەفات و رۆژی جومعەش بوو، کە پێغەمبەر ﷺ و تارێکی بە گشتی داو بە مسوڵمانان کە لە خزمەتیدا حەجیان کردووە، کە هەندیک دەلێن: لەو کاتەدا ژمارەی هاوێڵانی بەرپێز سەد هەزار کەس بوو، هەندیک دەلێن:

سەد و بیست هەزار کەس بوو، بەلام مەبەستم وشەی: ﴿الْيَوْمَ﴾، کە بە مانای لەم رۆژگاردا، لەم ماوە زەمەنییەدا دی، ئیدی مەرج نیە تەنیا رۆژیکی گرتبێتەو، واتە: لەو ماوەیەدا، ئەو ماوەیە کە ئایەتەکانی تێدا هاتوونە خوارێ،

ئەوانەى بـيـپـروان لە ئايىنەكەى ئـيـوه نائومـيـد بوون، كە دەفەرموى: ﴿يَسْ

اَلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ﴾، ئەويش دوو واتاي هەن:

أ/ واتە: نائومـيـدبوون كە هەليـوهـشـيـنـهـوه، وه بـگـهـرـيـنـهـوه بۆ خواردنى ئەو شتانەى كە قەدەغەكراون، ئەو شتانەى پيسن، وهك: خوین و مردارەوهـبوو، گوشتى بەرازو ... هتد، ئەوه واتايەكى، يانى: ئەمـرۆ ئەو ئايين و بەرنامەيەى ئـيـوه، ئەو حەلال و حەرامەى ئـيـوه كە خوا ﷻ بۆى ديارىكرـدوون، وا چەسپـيـوه جاريـكى ديكە بە ئەهلى كوفر هەلناوهـشـيـتـهـوه.

ب/ واتايەكى ديكەى ئەوهـيە: كە ئەوانە نائومـيـد بوون لەوهى كە بەسەر دينەكەتاندا زال بن، وه ئەو ئيسلامە كە خوا ﷻ ناردوويەتە خوار چەسپـيـوهـو ناتوانن بەسەريدا زال بن، واتە: ناتوانن بەسەر مسولمانان و بەسەر قەواره سياسيهـكەياندا زال بن، لەبەرئەوهى كە دەستەلاتيـكى تەواوى پەيداكرـدوه، وه دەشگونجى هەردوو واتايەكە لە يەك كاتدا مەبەست بن.

مەسەلەى نۆزدەيەم: كە دەفەرموى: ﴿اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَاَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ

نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْاِسْلَامَ دِينًا﴾، ديسان خواى پەرودەردگار وشەى:

﴿اَلْيَوْمَ﴾، واتە: ئەمـرۆ، دووبارە دهـكـاتـهـوه، بە مانای لەو ماوه زەمەنييهـدا، ئنجـا خوا سى شتان دەفەرموى:

يەكەم: ئايىنەكەتانم بۆ تەواو كردن.

دووهـم: نيعمەتى خۆم لەسەرتان تەواو كـردوهـ.

سـيـيـهـم: وه ئيسلاميشم بۆ بە بەرنامە پەسند كـردوون.

كەواتە: سى شتن، تەواوكرـدنـى ئايين، تەواوكرـدنـى نيعمەت، وه هەلـبـئـارـدنـى ئيسلام بە بەرنامە، سەرەتا دەليـيـن: ئەم ئايەتە وهك لە پيـنـاسەى ئەم سوورپـتەـشـدا باسـمان كـرد، بـگـرە هەندى دەليـن: سوورپـتەـكەـش هەمووى، بەلام رەنگە ئەگەر هەموو سوورپـتەـكەـش نەبووبى، ئەم ئايەتەـو زۆر لە ئايەتەكانى سوورپـتى

(المائدة) له رۆژی راپۆستەستان لە عەرپەفات وە لە سالی دەیه می کۆچی دا که پیغه مبهەر ﷺ یەکه مین و دوایه مین چه جی کرد هاتوونه خوار، که چه که بیان ناوینا (حجة الوداع)، واته: چه جی مائاواپی، که دیاره ئەو کاته ئەو ناوهی لی نهراوه، به لکو دواي کۆچی دواي پیغه مبهەر ﷺ ناوی لینراوه چه جی مائاواپی، چونکه ئەو کاته نهیانزانیه که مائاواپی له دنیا یی دهکات، به لام پیغه مبهەر ﷺ له وتاره کهیدا ئاماژه یه کی پیداه، ﴿لَعَلِّي لَا أَقْبَاكُمْ بَعْدَ عَامِي هَذَا﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۴۵۹۳)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۳۰۲۳)، وَالدَّارِمِيُّ بَرَقْم: (۲۲۷)، وَالتَّبْرَانِيُّ فِي (الكبير) بَرَقْم: (۷۷۷)، قَالَ حَسَنُ سَلِيمٍ أَسَد: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ }، واته: رهنگه له دواي ئەم سألوه پیتان نه که مه وه، واته: ئاماژه یه که دهکات که کۆچی دواي دهکات، جا له وباروه ئەم به سه رهاته هه یه: ﴿عَنْ طَارِقِ بْنِ شَهَابٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ جَاءَ رَجُلٌ مِنَ الْيَهُودِ إِلَى عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّكُمْ تَقْرَأُونَ آيَةً فِي كِتَابِكُمْ لَوْ عَلَيْنَا مَعْشَرَ الْيَهُودِ، نَزَلَتْ لَا تَخْدُنَا ذَلِكَ الْيَوْمَ عِيدًا، قَالَ: وَآيُ

آيَةٍ هِيَ؟ قَالَ: قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي

وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾، قَالَ: فَقَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَاللَّهِ إِنِّي لَأَعْلَمُ الْيَوْمَ الَّذِي نَزَلَتْ فِيهِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَالسَّاعَةُ الَّتِي نَزَلَتْ فِيهَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: عَشِيَّةَ عَرَفَةَ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۸۸)، وَابْنُ خَارِي بَرَقْم: (۴۵)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۷۴۱)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۳۰۴۳) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (۵۰۱۲)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقْم: (۱۸۵) }، واته: طاریقی کوری شیهاب ده لی: پیاویک له جووله که کان هاته لای عومهری کوری خه تتاب خوا لیی رازی بی، (که ئەو کاته دیاره گه وره ی ئیمانداران و خه لیفه ی مسوولمانان بووه)، گوتی: ئەه ی گه وره ی ئیمانداران! ئیوه ئایه تییک ده خویننه وه له کتیبه که تاندا، که ئەگەر بۆ سه ر ئیمه ی جووله که هاتبا یه خوار، ئەو رۆژمان ده کرده جه ژن، پپی گوت: کامه ئایه ته؟ گوتی: ئەو قسه یه ی خوا که ده فه رموی: ئەم رۆ ئایینه که تانم بۆ ته واو کردن و چاکه ی خۆم به ته واوی له گه ل کردن، وه ئیسلامم بۆ به بهرنامه په سند کردوون، عومهری کوری خه تتاب خوا لیی رازی بی، گوتی: سویند به خوا من ئەو رۆژه ده زانم که ئەو ئایه ته دابه زییه سه ر پیغه مبهەر ﷺ: وه ئەو سه عاته ش که تییدا دابه زییه سه ر

پێغەمبەری خوا ﷺ، ئیوارەى رۆژى عەرەفە لە رۆژى جومعهدا بوو {کە ئەوان دەلێن: (عَشِيَّةً) واتە: دواى نیوەرۆ، بۆ زانیاریتان (بُكْرَةً وَعَشِيَّةً) کە (بُكْرَةً) پێش نیوەرۆیە، مەرج نیه ئیلا بەیانیه کەى بێ، (عَشِيَّةً) یەش دواى نیوەرۆیە، یانى کاتێک خۆر لە نیوەراستی ئاسمان لادەدا عەرەب پێی دەلێن: (عَشِيَّةً) مەرج نیه، ئیلا کەوتبێتە لای عیشایە، چونکە راورەستان لە عەرەفات لە دواى نیوەرۆیە تاكو رۆژ ئاوا دەبێ.

وردبوونە وەیک لە رستەى (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ ..)

ئەجا با تۆزى لەو سێ وشەیه وردبێنەو، کە دەفەرموی: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾، یانى چى؟ زانیان سێ واتیان لێدانەو، کە دەگونجێ هەرسێکیان لە یەك کاتدا مەبەست بن: مانای یەكەمى: واتە: تەواوکردنى یاساكانى و فەرمانى بە شیۆمەیهك كە لە دواى وى هیچ حوكم و یاسایەكى دیکە، هیچ حەلال و حەرامى دیکە دانەبەزن، لەوبارەو عەبدوڵلای كۆپى عەبباس خوا لە خوێ و بابى پازى بێ، دەلێ: (لَمْ يَنْزَلْ بَعْدَ هَذِهِ الْآيَةِ حَلَالٌ وَلَا حَرَامٌ) واتە: لە دواى ئەم ئایەتە هیچ ئایەتى دیکە دانەبەزیوون كە باسێ حەلال و حەرامیان تێدا بێ، ئەو واتایەكى.

مانای دووهمى: واتە: لەو دوو شوێنەكانى حەج تێداكردن بۆ مسوڵمانان تەرخان دەكرێن، چۆل دەبن، وە تەنیا پێغەمبەرى خوا ﷺ و مسوڵمانان حەج دەكەن، واتە: ئەو شوێنانەى كە مەناسى حەجیان تێدا دەكرێن، چونکە پێشتر هاوبەش بۆ خوادانەرەكانیش بەشداریی مسوڵمانانان دەكرد لە حەجدا، بەلام

دواى خوا ئەو ئایەتەى ناردە خوار: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا

الْمَشْرُكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا...﴾ (٢٨) التوبة،

واتە: ئەى ئیماندارینە! بێگومان موشرىكەكان پیسن، (واتە: لە رووى

مەعەنەوییه‌وه پێسن) لەم ساڵ بە دواوە نابێ توخنی مزگەوتی حەرەم بکەون،
وێك پێشتر باسمان کرد.

مانای سییەمی: واتە: خوا ﷻ دوژمنی لە کۆڵ کردوونەوه، وە وایکردووە کە
مسوڵمانان بالادەست بن، وێك چۆن پادشایەك، دەستەلاتداریك دەلی: (الْيَوْمَ
كَمَلْ لَنَا الْمُلْكُ) واتە: ئەمڕۆ دەستەلات و حوكمپرانیی ئێمە تەواو بوو،
ئەو کاتیك دەستەلاتی بەسەر هەموو شویئیکدا هەبێ، کەواتە: دەگونجێ
مەبەست لە تەواو کردنی ئەو هەبێ، وە دەشگونجێ مەبەست پێی هەرسیکیان بێ
بەیه‌گەوه، ئنجا یەکیك بۆی هەیه‌ بپرسی: ئایا لە پێش ئەو ڕۆژو ئەو کاتەدا،
یانێ پێش ئەوێ ئەم ئایەتە دابەزی، دینی خوا ناتەواو بوو، چونکە خوا
دەفەرموی: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾، ئەمڕۆ بەرنامە و ئایینە کەتەم بۆ
تەواو کردوون، ئایا پێشی ناتەواو بوو؟ وەلامە کە ئێو هیه‌: کە بە نەسبەت
پێشی تەواو بوو، بەلام بە نەسبەت کۆتا قۇناغی تەواو نەبوو و ماویەتی، بەلام
بە نەسبەت قۇناغی خۆیەوه تەواو بوو، واتە: لە هەر کام لە قۇناغەکاندا کە
دینداریی کراوە، تەواو بوو، ئەو دیندارییە کە کراوە تەواو بوو، چونکە
لێردا مەبەست ئێو هیه‌ کە ئایا ئەو هاوێڵە بەرپزانی کە شەهید بوون پێش
مالئاوایی (حَجَّةُ الْوَدَاعِ) و وفاتیان فەرموو، ئایا لەبەر ئەوێ دینە کە تەواو
نەکراوە، دیندارییە کەیان ناتەواو بوو؟ بیگومان نەخێر، چونکە خوای بەرز
تا ئەو کاتە بۆ وێنە: جەنگی بەدر، تەنیا ئەو هەندە ئایەتە ناردوونە خوار،
وە مادام مسوڵمانان بەو ئایەتەوه پابەند بوون و بەو حوكمانەوه پابەند بوون،
کەواتە: دیندارییە کەیان تەواو بوو، بە نەسبەت سەر دەمی خۆیانەوه، وە بە
نەسبەت دواي خۆیانەوه کە موکەللەف نەکراون، چونکە جارێ ئەو ئایەتەوه
نەهاتوونە خوار، ئەو حوكمانە نەهاتوونە خوار، دیسان دیندارییە کەیان بە
ناتەواو دانان، واتە: چ بە نەسبەت دواي خۆیانەوه، چ بە نەسبەت سەر دەمی
خۆیانەوه، دیندارییە کەیان بە تەواو دادەنری.

ئنجا بە نەسبەت ئەو رسته‌یه‌وه کە دەفەرموی: ﴿وَأَتَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي﴾،
ئەویش دیسان سێ واتای لێو درەگیرین:

مانای یەكەمی/ واتە: دین و شەریعەتەم بۆ تەواو کردوون، بە تەواویی حەلال و حەرامەکان ھەموو دابەزینراون، کە دیارە ھیچ نیعمەتێکیش لە نیعمەتی ئیسلام گەورەتر نیە، یانی: کە دەفەرموی: ﴿وَأَتَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي﴾، واتە: مەبەست پێی نیعمەتی ئیسلامە، کە شەریعەت تەواو بووەو یاسا و حوکمەکان ھەموویان دابەزیوون.

مانای دووەمی/ ئیسلام تەواو بالادەست بووەو مەككە ئازاد کراوە، دەستەلاتی ئیسلام ھەموو شوپنەکانی گرتۆتەو، واتە: نیوە دوورگەی عەرەبی.

مانای سییەمی/ ئەو بەلێنەی کە خوا پێی داوێ کە لە سوورەتی (البقرة) دا دەفەرموی: ﴿وَلَا تُنِمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ ۝۱۰۰﴾، بۆ ئەوەی چاکەێ خۆم لەسەر ئێوە تەواو بکەم، ئەو بەلێنەی بۆ ھیناونە دی، وە ئەو نیعمەت و چاکەییەێ بەسەردا تەواو کردوون کە بریتی بوو، لەوەی بۆخۆیان لەسەر پێی خۆیان بووەستن و خاوەنی برپاری خۆیان بن، لە ژێر ھەیمەنەو دەستەلاتی کەسدا نەبن، ئەو ناوچانە ھەموویان بێخەنە ژێر رکیفی ئیسلامەو.

و بەنسبەت ئەو رستەییەو کە دەفەرموی: ﴿وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾، ئەویش زانایان ئاویان لێکداوتەو، (اخترته لكم من بين الأديان والإسلام كان مرضياً لله منذ القدم ولكن المعني به في الآية الصفة التي هو بها اليوم وهي نهاية الكمال والبلوغ به أقصى الدرجات)، واتە: لە نێو بەرنامەکاندا ئیسلام بۆ ھەلزاردوون، ئیسلامیش لەوە پێش ھەر جێگەێ رەزامەندیی خوا و پەسند کراو بوو لە لای خوا، بەلام ئەدی مەبەست چییە کە دەفەرموی: لەو رۆژدا ئیسلام بە بەرنامە بۆ پەسند کردوون؟ واتە: بەو سیفەتەێ ئیستا لە سەریەتی کە ھەموو شەریعەت دابەزیو، ھەموو حەلال و حەرامەکان، ھەموو ئەمر و نەھییەکان دابەزیون، بەو سیفەتە بە تەواویی جێگای رەزامەندیی خوا، واتە: ھەر کەسێک بەو سیفەتە ئیسلام وەر بگری و قبوولی بکات و پێوەی پابەندی، ئەو مانای وایە دینیکی تەواو پەسند کراو و گەشتۆتە لووتکەێ پەسندی لە لای خوی پەروەردگار، و ھەلبێزاردو و تەبەننی کردو، لەو بارەو ش ئەم فەرموودەییە

هه‌یه: ﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: قَالَ جَبْرِيلُ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: هَذَا دِينُ ارْتَضَيْتُهُ لِنَفْسِي وَلَنْ يُصْلِحَهُ إِلَّا السَّخَاءُ وَحُسْنُ الْخُلُقِ أَلَا فَأَكْرَمُوهُ بِهِمَا مَا صَحِبْتُمُوهُ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبَغَوِيُّ فِي تَفْسِيرِهِ، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي (الْأَوْسَطِ) عَنْ جَابِرٍ، وَبِمَعْنَاهُ أَيْضًا عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، وَذَكَرَهُ الْمُنْذِرِيُّ بِصِغَةِ التَّضْعِيفِ فِي التَّرْغِيبِ وَالتَّرْهِيْبِ، وَقَالَ الْهَيْثَمِيُّ: "رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ، وَفِيهِ عَمْرُو بْنُ الْحَصِينِ الْعَقِيلِيُّ، وَهُوَ مَتْرُوكٌ فِي (مَجْمَعِ الزَّوَائِدِ)، وَقَالَ الْأَلْبَانِيُّ: بَاطِلٌ، (سلسلة الأحاديث الضعيفة) برقم: (۳۳۱۷)}^(۱)، واته: جابیری گوری عه‌بدوئلا خوا له خوئی و بابی رازی بئ، ده‌ئ: گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: جبریل سه‌لامی له‌سه‌ر فه‌رموویه‌تی: خوا ی به‌رز ده‌فه‌رموئ: ئەم دینه‌م بو‌خۆم په‌سند کردوه و هیچ شتی‌ک شایسته‌ی ئەم دینه‌ نیه‌ جگه‌ له سه‌خاوه‌تی و په‌وشتی به‌رزو جوان، ئنجا ئیوه‌ ری‌زی ئەم دینه‌ بگرن، به سه‌خاوه‌تی و په‌وشتی به‌رزو جوان، هه‌تا هاو‌رای بن و له‌گه‌لی دابن، واته: ئەم دینه‌، ئەم ئیسلامه‌تییه‌، ته‌نیا سه‌خاوه‌تی له‌گه‌ل ده‌گونجی و په‌وشتی به‌رزو جوانی له‌گه‌ل ده‌گونجی، که سه‌خاوه‌تیش یه‌کی‌که له په‌وشته جوانه‌کان، بۆیه هه‌تا خۆتان به‌ مسوولان دابنن، سه‌خی بن و په‌وشتی به‌رزو جوان بن، به‌وه ری‌ز له دینه‌که‌تان ده‌نن، واته: چرووکی و په‌وشتی دزیویی و ناقو‌لایی دینه‌که‌تان ناشرین ده‌کن، وه ئەوه ده‌کاته بی‌ری‌زی به‌رانبه‌ر به‌و دینه‌ که خۆت به شوینکه‌وتوو د‌ه‌زانی، که پی‌چه‌وانه‌ی ئەوه‌ی دین فه‌رمانی پی‌ده‌کات له تۆدا هه‌یه له سیفه‌تی خراپ.

وه‌لامی پر‌سیاری‌کی گ‌رنک

یه‌کی‌ک بۆی هه‌یه به‌رسی: باشه که خوا ده‌فه‌رموئ: دینم ته‌واو کردوه، نیعمه‌تی خۆم به ته‌واویی به‌سه‌ردا رشتوون، وه ئیسلامم به به‌رنامه بو په‌سند کردوون، باشه کوا خۆ ئەو ئایه‌تانه‌ی که له قورئاندا هه‌ن که ش‌ه‌ش هه‌زارو

(۱) ئەگه‌ر له ږووی سه‌نه‌دیشه‌وه بی‌ه‌یز بئ، به‌لام مانایه‌که‌ی راست و بئ گ‌رییه‌، بۆیه هی‌شتمه‌وه.

دوو سەدو سی و شەش ئایەتەن، وە فەرمايشته‌کانی پێغه‌مبەر ﷺ، سنووردان، ئنجا ئایا لە حالیکدا کە ئایەتەکان و فەرمايشته‌کان سنووردان، چۆن دەگونجی یاساو بەرنامە و چارەسەری هەموو ئەو گرفت و کێشە، لەو ئایەت و لەو فەرمايشته سنووردار و ژمێرداروانە بهێندری‌نە دەری؟ واتە: ئایەتەکان سنووردان و ژمێرداروان، بەلام ڕووداوێکە بۆ سنوورن، گرفت و کێشەکان بۆ سنوورن، ئەو ئایەتە سنووردارنە و ئەو فەرمايشته ژمێرداروانە چۆن فریای ئەو هەموو گۆرانکاری و بەسەرھات و شتانە دەکەون کە یاسای جۆراوجۆریان دەوێن؟ وەلامەکە ئێوەیە: خۆی کاربەجێ دینەکە واداناوێ کۆمەڵێکی زۆر یاسای تێدان، کە ئایەت و فەرمايشته‌کان دەقیان لەسەر دەکەن، وە کۆمەڵێکی زۆریش یاسایان لێ هەڵدەهێنجرێن لە ڕێی قیاسەوه، وە لە ڕێی ئیجماعەوه لە ڕێی ئەو بنچینە شەرعییانە وە: (العرف) و (الاستصحاب) و (الاستحسان) و (المصلحة المرسلّة) و... هتد، کەواتە: قورئان و سوننەت بەشی هەموو بەسەرھات دەکەن، ئەک تەنیا بە دەقی ئایەت، بەلکو بەو هەڵهێنجرانی یاساو بنچینانەش کە لیان هەڵدەهێنجرێن، بۆیەش زانایان ژمارەیه‌کی زۆر بنچینەیان دەرھێناون، کە پێیان دەگوتری: (القواعد الشرعية)، ئنجا ئەوانیش دیسان دوو جۆرن: (القواعد الفقهية)، (القواعد الأصولية) کە دیارە هەر بنچینەیه‌کی شەرعی دەگونجی کۆمەڵێکی زۆر کێشە و گرفتێ پێ چارەسەر بکری، وە دەگونجی زۆر یاساو برپاری لێ دەر بهێنری.

مەسەلە یەکیستەم: کە دەفرموی: ﴿فَمِنْ أَضْطَرٍّ فِي مَخْصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ

لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، یەکیەک بۆی هەیه بۆ: باشە خۆی بەرز لە نیو باسی حەلال و حەرەمی گوشت و خواردنەکاندا، ئەوه چۆنە ئەو ئایەتەیه هیناو:

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾

چونکە دوا یی دیتەوه سەر باسی پیشی، دەفرموی: ﴿فَمِنْ أَضْطَرٍّ فِي مَخْصَةٍ

غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، یانی: ئەو سی ڕستەیه ی

پێشەوه، وهك بئێتی بابەتیکی نەگونجاوبن لەگەڵ ئەو بابەتەدا كە باس دەكړئ، چونكه دواى دیتەوه سەر باسى پێشـ و دەفەرموئ: هەر كەسێك لە برسیـتیدا تیـگگیرا و ناچار بوو بـئـئـهـوى مەبەستى پـ گوناھبارى بـ و بـئـئـهـوى ئارەزووى خواردنى حەرامى هەبـ، ئەوه خوا لـیـوردەى بە بەزەى یە، واتە: بۆى هەیه لەو یازدە جۆرە گوشتەى كە باسـمان كـردن بـخوات، كە لە ئەسـلدا لـیـ قەدەغەن، بەلام ئەگەر لـیان نەخوات لە برسان بـمـرئ، جا بـ و دەلامى ئەم پرسیارە دەلـیـن: هوى بوونى ئەو سـى رـستە لەم شوینەدا ئەوـیه: كە خـواى زاناو شارەزا دەپـهـوئ تـیـمانـبـگـهـیهـنـى كە ئەو دینە تەواوە نوقـتـەى لەسەر پیت داناو و بیگومان گرنگـتـرین شـتـیش لە ژيانى بەشەردا بریتـیـە لە خواردن و خواردنەوه و حەلال و حەرام، حەلال و حەرام بە گشتى و خواردن و خواردنەوه بەتایبەت، چونكه ئەوه گرنگـتـرین شـتـە لە ژيانى ئینساندا، ئینسان بەبـى خواردن و خواردنەوه ناژى، ئنجا مەسەلەى گوشت و مەسەلەكـردن لەگەڵ ئازەل و پەرەوردا كە بەشى سەرەكى خواردن و خـۆـراك پـیـكدـبـن، مەسەلەیهكى زۆر گرنگە، بۆیه خوا ﷻ خستووێتە نـیـو ئەو رـستـهـیه كە باسى تەواوی دین، وە تەواوى نـیـعمـەتى خـوى، وە هەلبـژـاردنى ئیسلام بە بەرنامەى خوى دەكات، بۆیهش خستووێتە نـیـو ئەوانەوه، تاكو بزانیـن كـاتـیـك ئیـمـە بە تەواوی بە دواى ئیسلام دەكهوین، كە پابەندبین بە هەموو حەلال و حەرامەكانیەوه، چ لە بواری خواردن و خواردنەوهدا كە گرنگـتـرین شـتـە لە ژيانى ئینساندا، وە چ لە بوارەكانى دیکەدا، وە باسى هاوسەرگیریش دەكات، چونكه ئینسان بە دوو شتان ژيانى بەردەوام دەبـ، بە خواردن و خواردنەوه، پاشان بە هاوسەرگیرى، كە ئەوهى دوو مـیـان بـو ئەوـیه كە ئینسان وەچەو نەوهى بەردەوام بـ، بۆیه خوا ﷻ ئەو سـى رـستـهـیهى خستۆتە نـیـوان ئەو بابەتەوه، ئنجا لـیـردا كە

دەفـەـرمـوئ: ﴿فَمِنْ أَضْطَرٍّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

رَّحِيمٌ﴾، هەر كەسێك تیـگگیرا و ناچار بوو (مخـصـصـة: واتە: برسیـتى، أخـمـص: كەسێكە كە زگى بە پشـتـیـهـوه نووسابـیـتـهـوه لە برسان)، بـئـئـهـوى كە ئارەزووى چووبـیـتـه گوشتى بەرازو بـیـكـاتـه بیانوو، یان كەیفى چووبـیـتـه مـردـارەوه بوو، یان كەیفى چووبـیـتـه خـوـیـن، یان كەیفى چووبـیـتـه خواردن سەربراو بـو غەـیـرى خوا، كە هەر ئارەزووى لـى بـ و برسیـهـتى بـكـاتـه بیانوو، نەخـیـر، بەلكو هەر بە

جیدیدی برسی بی‌و ئه‌گهر لی‌شی نه‌خوات بم‌ری، ئه‌وه ئه‌گهر له هه‌رکام له‌و یازده جو‌رانه بخوات، مادام تی‌گیرایی و ناچاربوویی، خوا له‌گه‌لی لی‌بورده‌و به به‌زه‌یی یه، ئنجا له‌وباره‌وه ئه‌م دوو فه‌رمووده هه‌ن:

فه‌رمایشتی یه‌که‌م: ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ تُؤْتَى رُخْصَةً، كَمَا يَكْرَهُ أَنْ تُؤْتَى مَعْصِيَةٌ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۵۸۶۶)، ابْنُ خُزَيْمَةَ بِرَقْم: (۹۵۰)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۲۷۴۲)، وَصَحَّحَهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (إِرْوَاءِ الْغَلِيلِ) بِرَقْم: (۵۶۴) }، واته: عه‌بدو‌ل‌لای کورپی عومهر خوا لی‌یان رازی بی، ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: بی‌گومان خوا حه‌ز ده‌کات مؤ‌له‌تی لی‌وهر‌بگیرین، وه‌ک چو‌ن خوا پی‌ی ناخو‌شه سه‌ر‌پی‌چی بک‌ری، بۆ‌یه زانیان ده‌لین: دینداری ته‌واوو ته‌قوا له‌وه‌دا نیه که ئینسان هه‌میشه ئه‌وه بکات که زه‌حه‌ته، بۆ‌ وینه: که‌سی‌ک زۆر نه‌خو‌شه، رۆ‌ژوونه‌گرتن مؤ‌له‌تی‌که که خوا پی‌ی داوه، که‌چی بلی: نه‌خیر هه‌ر به‌رۆ‌ژوو ده‌بم، چو‌نکه ته‌قوا وایه!! نا مه‌رج نیه، یان که‌سی‌ک له سه‌فه‌رییه، سه‌فه‌ره‌که‌ی وایه که ئه‌گهر رۆ‌ژوو نه‌شکینن، زۆر تووشی نا‌ره‌حه‌تی ده‌بی، یاخود ئه‌و ئه‌رکه‌ی که له‌سه‌ر شانیه‌تی له‌و سه‌فه‌ره‌دا بۆ‌ی ئه‌نجام نادری، ئایا نه‌قوا وایه هه‌ر به‌رۆ‌ژوو بی؟ نا، به‌ئکو ته‌قوا وایه بیشکینن، جارێک پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ر‌مه‌زان بوو له سه‌فه‌ری‌کدا هه‌موو به‌رۆ‌ژوو بوون، دوایی فه‌رمووی: ئاوم بۆ‌ بێنن، ئاویان بۆ هینا، ئاوه‌که‌ی خوارده‌وه له‌به‌ر چاوی هه‌مووان، بۆ‌ئهو‌ی بزانی به‌رۆ‌ژوو نیه، دوایی هه‌ندیکیان هه‌ر به‌رۆ‌ژوو بوون، هه‌والیان پێ‌دا گو‌تیان: ئه‌وانه هه‌ر رۆ‌ژوویان نه‌شکاندوه زۆ‌ریش هیلاک بوو ون، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ﴿أُولَئِكَ الْعَصَاةُ أُولَئِكَ الْعَصَاةُ﴾ { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ (۲۶۰۵)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۷۱۰)، وَالتَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۲۲۶۳)، وَابْنُ خُزَيْمَةَ بِرَقْم: (۲۰۱۹) وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۲۷۰۶)، عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واته: ئه‌وانه سه‌ر‌پی‌چی کارن، ئه‌وانه سه‌ر‌پی‌چی کارن، جارێکی دیکه له سه‌فه‌ریکی دیکه‌دا دیاره ر‌مه‌زان نه‌بووه، هاوه‌لان هه‌ندیکیان به‌رۆ‌ژوو بوون، هه‌ندیکیان به‌رۆ‌ژوو نه‌بوون، به‌لام رۆ‌ژووی سوننه‌ت، ئه‌وانه‌ی که به‌رۆ‌ژوو نه‌بوون سی‌به‌ریان سازکرد بۆ‌ ئه‌وانی دیکه‌و خواردنیان سازکردو ئیش و خزمه‌تی ئه‌وانی دیکه‌شیان کرد، چو‌نکه ئه‌وانه‌ی که به‌رۆ‌ژوو بوون دیاربوو زۆر هیلاک بوون، تینوو بوون، زۆر گه‌رما بوو،

پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ﴿ذَهَبَ الْمُفْطَرُونَ الْيَوْمَ بِالْأَجْرِ﴾ { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ
 برقم: (۲۸۹۰)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۲۶۱۷)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (۲۲۸۳)، وَابْنُ حِبَّانَ
 برقم: (۳۵۵۹) عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واتە: ئەمڕۆ ئەوانەى بى پۆژوو بوون،
 پاداشتەكە هەمووی بۆ ئەوان بوو، واتە: خێریان زیاتر گەشتی لە
 بەرپۆژوووەكان، چونكە خزمەتى وانیشیان كرد، مەرفەكە بەرپۆژوو بوو خزمەتى
 خوشی پى ناكړی لە تینوان، ئنجا لە راستیدا ئەم مەسەلەیه زۆر گرنگە،
 زۆرجار مسوولمانان وادەزانن ئیلا دەبى لاى زەحمەت بگرن، پێیان وایە
 تەقوا ئەودیه كە لاى زەحمەتى بگرن! نەخیر، مەرج نیە، خوا پێى خوشە
 مۆلەتەكانیشى لى وەرگیرێن، بەلكو جارى وایە مۆلەت وەرگرتنەكە پێویست
 دەبى، ئەگەر فەرزێك پەكی لەسەر بکەوێ، بۆ وێنە: کابرا دەچى بۆ جەنگو
 بەرپۆژوووشە، ئەگەر پۆژوووەكەى نەشکێنێ، جەنگەكەى بۆ ناکړی و دوژمن
 زەفەرى پى دەبات، ئەو لەسەرى فەرزە بیشکێنێ، بۆچی؟ چونكە لەو
 حالەتەدا جەنگ بردنەوێكە خێرتەرە لە پۆژوو تەواو كردنەكە، ئەگەر جەنگەكە
 بەریتەوێ، هەموو مسوولمانان قازانج دەكەن، بەلام ئەگەر پۆژوووەكەى تەواو
 بکات، بەس بۆ خۆى قازانجى كردوێ، وەرنگە بە هۆى تەواوکردنى پۆژوووەكەى
 خۆیەوێ زەرەر بە مسوولمانان بگاتو، مسوولمانان تى بشکێن، وەر ئەگەر
 هەموویان بەرپۆژووبن پەکیان دەکەوێ، بەلى دەبى ئینسان چاك لە دین تیگیات
 ئەو جار دەتوانى بە شیوەیهكى راست پێوێ پابەندبى، بەلام ئەو هەر بە
 وشكە تەقوایی نابى، كەسى وا هەیه یەك ئایەت دینى، یەك حەدیس دینى و
 تەنیا ئاگای لەیهك لایەن هەیه، بۆ وێنە بەس ئاگای لە پۆژوووەكە هەیه،
 نەخیر، دەبى ئاگات لە هەموو لایەنەكان هەبى.

فەرمايشتى دووهم: ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ لَمْ يَقْبَلْ
 رُخْصَةَ اللَّهِ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ جِبَالِ عَرَفَةَ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ برقم:
 (۵۳۹۲)، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده ضعيف، وَضَعَفَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي
 (السلسلة الضعيفة) رقم: (۱۹۴۹) {^(۱)، واتە: عەبدوڵلاى كورى عومەر خوا
 لییان رازی بى، دەلى: گویم لىبوو پێغەمبەرى خوا ﷺ دەیفەرموو: هەر

كەسێك مۆلەتی خوا وەرنەگرێ، هێندەى گوناح دەگاتى بە قەد كیوى
عەرپەفات، ئەو وە پێدەچێ لەگەڵ ئەو حالەتە بێ، كە من باسم كرد، كەسێك
فەرزیكى گەورەى كەوتۆتە سەر شان و بە پۆژووشە، ئەگەر پۆژوووەكەى تەواو
بكات فەرزەكەى بۆ جیبەجێ ناكړی، جا جەنگ و جیهادە، كار و كەسابەت و
رزقى حەلال پەیداكردنە بۆ مال و خێزان ... هتد، كە مەبەستم زیاتر پۆژووی
سونەت لەو حالەتەدا ئەگەر كەسێك مۆلەتی خوا وەرنەگرێ، كە ئەركێكى
گەورەى شەریعی پەكی لەسەرى كەوتوو، وە بەبێ شكەندنى پۆژوووەكانیش
جیبەجێ ناكړی، لەو حالەتەدا ئەگەر كابرە هەر نەیشكینى، ئەو بە قەد كیوى
عەرپەفات گوناھى كەوتۆتە سەر شانى، با وا نەزانى خێرى زۆرى گەیهوتى.

وە بە نەسبەت ئەو رێستەییەو كە دەفەرموێ: ﴿غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِأَتَمٍ﴾، لە
سوورەتى (البقرة) دەفەرموێ: ﴿فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ﴾، وە لە شوینیكى
دیکەشدا دەفەرموێ: ﴿غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ﴾، ئنجا ئەمە یانى چى؟ ﴿غَيْرَ بَاغٍ﴾،
واتە: ئارەزووی خواردنى نەبێ و مەبەستى خواردن نەبێ ﴿وَلَا عَادٍ﴾، واتە: لە
ئەندازەى پێویست تێنەپەرینى، ئنجا خوا لێردا كە دەفەرموێ: ﴿غَيْرَ
مُتَجَانِفٍ لِأَتَمٍ﴾، هەردووکی كۆكردوونەو، مەیل نەكات بەلای گوناھدا، چ بە
هوى ئەو وە كە ئارەزووی خواردنى حەرامى هەبێ، وە چ بە هوى ئەو وە كە
تێپەرینى لەو ئەندازەى كە پەكی لەسەر كەوتوو، یانى: كە بە چوار پێنج
پارووان لە مردنێ دەربازی دەبێ، نەچى هەنگاڵانى لەسەر دابنێ و تێر بخوات،
یان بە ژمێك دەربازی دەبێ، با نەچى سێ ژمانى لى بخوات، با تێنەپەرینى
با مۆلەتیش بێ، وە با لەرووی ئارەزوو وە رەغبەتیشەو لێ نەخوات، بەلگەو لە
رووی ناچارى و پێویستى پێ بوونى تەواو وە، لێى بخوات.

مەسەلەى بیست و یەكەم: كە دەفەرموێ: ﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ

الطَّيِّبَاتُ﴾، پرسىارت لى دەكەن چىیان بۆ حەلال كراو؟ بفرموو: شتە

خۆش و بەتام و بەسوودەکانتان بۆ حەلّال کراون.

خوشك و برایانی خوشه‌ویست !

شەریعەت هەموو ئەو شتانەی کە خۆش و بە تامن، بەلام بە سوودن، حەلّالی کردوون، وە هەموو ئەو شتانەی کە پیس و خراب و زیانبەخشن، قەدەغەی کردوون، وەك فەرموویەتی: ﴿...وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ

الْخَبِيثَاتِ...﴾ (۱۵۷) الأعراف، هیچ شتێک نیە ئیسلام قەدەغەی کردبێ، پیس و زیان بەخش نەبێ، وە هیچ شتێک نیە ئیسلام حەلّالی کردبێ، چاک و سوودبەخش نەبێ، ئەو بەنجینەیه کە بێی بکوڵنەو، ئاوا دەرەجی، لە سوورەتی (الأعراف) ئایەتی ژمارە (۱۵۷) دا خۆی پەرەردگار لە پێناسەی پێغمبەردا ﷺ دەفەرموی:

﴿...وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَاتِ...﴾ (۱۵۷) ، واتە: هەرچی سوودبەخش و بەتام و خوشە، بۆیان حەلّال دەکات، وە هەرچی زیانبەخش و پیس و خرابە، لێیان قەدەغە دەکات، ئەگەر نەماشای بکە هەموو پێپێدراوەکان لە شەریعەتدا چاک و سوودبەخشن، وە هەموو قەدەغەکراوەکان پیس و زیانبەخشن، جا هەندێک لە زانایان گوتوویانە: وشەی (طَيِّبَات) واتە: حەلّالەکان، بەلام ئەو هەڵەیه، بۆچی؟ چونکە ﴿...وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ﴾ ، ئەگەر مەبەست پێی حەلّال بێ، یانی: (يُحِلُّ لَهُمُ الْحَلَالَ) حەلّالەکانیان بۆ حەلّال دەکات، کە دیارە حەلّال هەر حەلّالە، نا (طَيِّبَات) هەر وشەی (طَيِّب) لە زمانی عەرەبییدا، یانی: شتی خۆش، دەگوترێ: (صَوْنٌ طَيِّبٌ) دەنگی خۆش، دەگوترێ: (رِيحٌ طَيِّبٌ) بۆنی خۆش، دەگوترێ: (طَعَامٌ طَيِّبٌ) خواردنی خۆش، دەگوترێ: (أَرْضٌ طَيِّبَةٌ) ئەرزێکی بە پیت، دەگوترێ: (شَخْصٌ طَيِّبٌ) ئینسانیکی پاک و چاک، خوا فەرموویەتی: (الطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ)، واتە: ئافرەتانێ پاک و چاک بۆ پیاوانی پاک و چاکن.

مەسەلە ییست و دووهم: دێتە سەر باسی ئەو کە ئایا ئەو شتانەی پاک و چاک و

سوودبەخشن لە خواردنەکان، چینی؟ دەفەرموی: ﴿قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ﴾ ،

لَكُمْ الطَّيِّبُ، به لام له شوینی دیکه باسی (خَبَائِث) یش دهکات، دهفه رموی:

قه‌دهغه دهکات، ئنجا یه کێک لهو شتانه‌ی که سوودبه‌خشن و باشن، بریتیه له

تَعْمَلُوهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ ﷻ، واته: وه نیچیری ئه نیچیرگرانهی که فیتران

کردوون، بۆتان چه لال کراوه، له حالیکدا له وهی که خوا فیڤری کردوون فیڤریان

دهكهن، ئاڤا نهمه مهبهست پيى چييه؟ ليوردها زانايان دهليڻ: ﴿وَمَا عَلَّمْتُم مِّنْ

الْجَوَارِحُ مُكَلِّينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ ﷻ، راوگراو، نیچیری نهو نیچیرگرانه،

{ نیچر گر مہبہست پیئی ج نازل بی، ودک: سہگو تازیو پلنگو شیرو

گورگو...هتد، چ پهلوهدر بی، وهك: باز، باشوو، خهرتهل، دالاش... هتد، نه گهر

نیںسان مہشقیان پی بکاتو فیوری راویان بکات، ئەگەر نیچیر بگرن، ئەو نیچیرە

هەڵاڵە، واتە: هەر ئازەل و بالەندەيەك كە گوشت خوۆرە، ئەگەر ئينسان توانى

تہ علمی بداو مہ شقی پی بکات، کہ نیچیری بو بگری نیچیرہ کہی حہ لالہ { خوا

دهفهرموی: نیچیری نهوانه‌ی که فیّره راوتان کردوون (مُکلبین) یانی: (مُعَلِّمین)

فیّرہ راوتان کردوون، مہ شقتان پی کردوون، نیچیرہ گانیان ھہ لائن، وشہی (جوارح)

کۆی (جَارْحَة)یە، دیارە بە ئەندامەکانیش دەگوترێ: (جَوَارح)، دەست و گۆی و چاوو

لاق ههركامبكان پيی دهگوتري (حارحة) لهههروهی كه بهو دهستو لاقو چاوو

زمانو ... هتد ک دموه نه نجام ددرن، چونکه (حَارَجَة) به مانای (کَاسِب) دی،

وَاتِهِ: وَمَدَدَسْتُمْهُنَّ، وَمَكَ: زَانِبَانِ كَمَتِهِ وَبَانِهِ: (الْحَمْدُ): الْكَاسِبُ مِنْ سَيِّئِ الْهَوَائِ

وَالطَّيْرِ (جَوَارِح)، واتە: نیچیرگرەکان، لە درێندە ئاژەلان، وە لە درێندە بێلەندانیشت ئەو بێلەندانیشتی کە دەتوانن راو بکەن و غەیری خۆیان دەخوون، گۆشتخوون، (كَالْكَلْبِ وَالْفَهْدِ وَالْعُقَابِ وَالصَّقَرِ وَالْبَازِي وَالشَّاهِينِ، لَأَنَّهُمَا تَجْرَحُ لِأَهْلِيهَا: أَي تَكْسِبُ لَهُمُ الْوَاحِدَةَ جَارِحَةً) وەك سەگ و پلنگ و هەلۆو باشوو و باز، چونکە نیچیر دەگرن بۆ ئەو نیچیرگرانی راویان بۆ دەکەن، بەلگەی قورئانیشت لەسەر ئەو کە (جرح) بە مانای (کاسب)، ئەوەیە کە خوای پەروردگار لە

سوورەتی (الأنعام) دا دەفەرموی: ﴿وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ﴾، خوا دەزانێ لە رۆژگادا چیتان و دەدەست هێناوە، (مَا جَرَحْتُم يَعْنِي: كَسَبْتُمْ)، (جارج) واتە: (کاسب) و دەدەست هێنەر، (جوارح) واتە: ئەو ئاژەل و پەروردانیشتی کە بۆ راوکردن بەکار دەهێنرێن، ئنجا ئەم ئایەتە موبارکە چەند شتیکی لێ وەر دەگیرێن:

یەكەم: لێ وەر دەگیرێ کە ئاژەل و پەروردانیشت زانیاریان هەیە، چونکە خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ﴾، ئەو نیچیرگرانیشتی فێرتان کردوون، مادام فێرکرا، دیارە عیلمیشتیان بۆ پەیدا بووە، کە بریتیە لە عیلمی راوکردن.

دووەم: وە ئەوەشی لێ وەر دەگیرێ کە زانیاری ئەگەر لە سەگێکیشت دابی، ئەگەر لە بازو باشووێکیشت دابی، ئەگەر لە پلنگو شیرێکیشت دابی، زانیاری پلەیی ئەو ئاژەل و پەلەووە بەرز دەکاتەو، ئایا ئەگەر سەگێک هەر لەخۆرا نیچیرێک بگرێ، حەڵالە، یان حەرامە؟ حەرامە! بێگومان ئەو ئەگەر سەگێک تەعەلیم درا بۆ و فێری راو کرابێ، نیچیر بگرێ حەڵالە؟ بەلێ حەڵالە، بە هۆی عیلمە کە یەوێ نیچیر دەکەشی حەڵالە، بەلام مادام عیلمی نەبێ و مەشقی پێ نەکرابێ و رانەهێنرابێ، نیچیر دەکەشی ناخوێ، ئەوەش لەبەر پلەو پایەیی زانست و شارەزایی کە زانست لە ئاژەلانیشتدا فەرق بە نیچیر دەکەیان دەکات، دیارە کە دەفەرموی: (مُكَلِّبِينَ) واتە: (مُعَلِّمِينَ) (التكليب) واتە: (التعليم) فێرکردن، بەلام مەبەست پێی فێری راوکردنە.

دەربارەی راوکردنیش پێویستە سێ مەسەلە بزانین :

یەكەم/ زۆربەی هەره زۆری زانیان پاریان وایه هەر ژیاندارێك، فیری راوکردن ببی، چ ئاژەل بی، چ پەڕەور، ئەو نیچیرەكە دەخوری، بەلام هەندیکیشیان گوتووین: تەنیا سەگ نیچیرەكە دەخوری، چونكە خوای بی هاوتا دەفەرموی: (مُكَلِّبِينَ) دەلێن: ئەو هەش لە (كَلْب) دوه هاتوه، بەلام لەراستیدا قسەی زۆربەی زانیان راسته، چونكە خوا وشە (جوارح) ی بەكارهێناوه دەفەرموی: ﴿وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ﴾، كەواته: هەر شتێك نیچیر بریندار بکات و بیگرێ بۆ خاوەنەكە چ پەڕەور بی، چ ئاژەل، ئنجا سەگ، یلنگە، گورگ، ... هتد، هەرچی هەیە، مادام تەعلیم درابی، نیچیرەكە دەخوری.

دووەم/ زانیان لە پێناسەکردنی ئەو ئاژەلە، یاخود ئەو پەڕەورە کە راوی پێ دەکری گوتووین: (اتَّبَعَ الصَّيْدَ بِإِسْأَلِ صَاحِبِهِ وَيَنْزَجِرُ بَرْجَرِهِ وَيَنْصَرِفُ بَدْعَائِهِ وَيَمْسِكُ عَلَيْهِ الصَّيْدَ وَلَا يَأْكُلُ مِنْهُ)^(۱)، واته: بریتیه لەوێ کە بە قسەی خاوەنەكە، بە دوا نیچیر بکەوێ، وە بە قسەی خاوەنەكە وازی لی بێنی، وە بە قسەی خاوەنەكە بۆ وی بیگرێ و لێشی نەخوات، كەواته: كەسێك كە تازییه کی هەیە، یان بازیکی هەیە و لە نیچیری بەردهدا، بەلام تا پێگەشت نیوی خوارد بوو، ئەو دیاره بۆ ئەوی نەگرتوه نیچیرگر نیه، چونكە ئەگەر نیچیرگر بی برینداری دەکات، وە جاری وایه بەهوی بریندارکردنەکیهوه رەنگه ئەو نیچیره بشمری، كە ئەو کاته بریندارکردنەكە بە سەربرین دادهنری، بەلام ئەگەر لی بخوات مانای وایه بۆ ئەوی نەگرتوه بۆخوی گرتوویتی و ئەو پێناسهیهی بهسەردا ناچهسپی.

سێیهم/ زۆربەی زانیان پاریان وایه كە ئاژەل و پەلهومری راوکه، ئەگەر بهبی ئاگاداری خاوەنیان راوی نیچیر بکەن، هەلال نیه بخوری، واته: كەسێك تازییه کی هەیە لە خۆرا لە كەرویشكێك بهر دەبی، ئایا خاوەنەكە بۆی هەیە لی بخوات؟ زۆربەیان دەلێن: بۆی نیه لی بخوات، هەندیکیشیان كە

مه‌سه‌له‌ی بیست و سییه‌م: که ددفرموی: ﴿فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ

اللَّهُ عَلَيْهِ ﷻ، واتە: ئەو نىچىرانەى بۆ ئىۋەيان دەگرن، لىيان بخوڭ، وه ناۋى خواشيان لەسەر بىڭن، لىردەا دوو شت بە مەرج گىراون، بۆ ئەو كە دروست بى ئىنسان لە نىچىرى ئەو نىچىرگرانە بخوات:

یەكەم: دەبێ ئەو نیچیرەیان بۆ خاوەنەكەیان گرتبێ، دووهم: دەبێ ناوی خویان لەسەر بێنن، جا دیارە زۆربەى هەره زۆرى زانیان دەلێن: ناوی خوا لەسەر هینانەكە دەبێ پێشێ بێ، واتە: كە ئەو نیچیرگرە لەو نیچیرە بەردەدا، ئینجا كە تازییه، سەگە، گورگە، پلنگە، هەرچی هەیه، بازە، باشوویه، كە تێى بەردەدا بلى: (بسم الله) بە ناوی خواو ناوی خۆى لەسەر بێنێ، بەنسبەت مەرجى یەكەمیان: هەموو زانیان یاخود زۆربەیان لەسەر ئەو یەك دەنگن، كە ئەگەر نیچیرگرەكە ئەوێ كە راو دەكات، ئەگەر لێى بخوات، مانای وایە بۆخۆى گرتوویەتى نەك بۆ خاوەنەكەى، بۆیه دروست نیه لێى بخوات، ئەوكاتە دەبێ بۆ وى لێى گەڕێ، بەلام دەبێ بشزانن زانیان دەلێن: لێ خواردنێك زیانى هەیه، كە پاش گرتنى بێ، واتە: دواى ئەوێ كە گرتوویەتى و لەبەردەستیدا، وەردە وەردە لێى بخوات، ئەو مانای وایە بۆخۆى گرتوویەتى، بەلام لە كاتى گرتنیدا قەپالتهیهكى لێبداو گازێكى لێ بگەڕێ، ئەگەر وانەبێ بۆى ناگیرێ، یان ئەگەر چەرنووکیكى لێبداو لێى بچەڕێ، ئەوێش لە پێش گرتنیدا زیانى نیه، چونكە دیارە بە مەبەستى ئەو بوو كە بیگەڕێ، بەلام دواى ئەوێ كە دەیگەڕێ لەبەردەستى خۆى دادەنێ، لێى بخوات، ئەو دیارە بۆ خۆى گرتوویەتى و بۆ خاوەنەكەى نەگرتوو و دروست نیه لێى بخوات، چونكە ئایەتەكە دەفەرموێ: ﴿ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ ﴾، ئەوانەى كە بۆ ئیوهیان گرتوون بۆتان هەیه لێى بخوون.

چوار پای زانیان لە بارە ی (بسم الله) کردنە وە

لە سەر نیچیر

بەنسبەت دووهمیشیان: (بسم الله) ی کردن لە نیچیر، ئەو چوار پای زانیانی تێدا هەن، کە دیارە ئێمە پای چوارەممان پێ پەسەندە:

۱/ هەندیکیان دەلێن: مەبەست لەو دیە لە کاتی لێ خواردنیدا ناوی خوای لێ بێنن، ئەو نیچیرە کە راوکراوە و هاتۆتە بەردەستی، سەری دەبرێ و دەبێژێ، جا لە کاتی خواردنیدا بڵێ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) لە وکاتەدا، بەلام لە راستیدا وەك شەوکانیی دەلێ: ئەو قەسەیه راست نیه، چونکە ئایەتە کە لە باسی

راوکردنیدا دەفەرموێ: ﴿وَأَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾، لە کاتی راوکردنیدا ناوی خوای لە سەر بێنن، نافەرموێ: لە کاتی نان خواردنیدا، ناوی خوای لە سەر بێنن، چونکە لە کاتی خواردنیدا ناوی خوا لە سەر هیئان فەرز نیه و لە سەر پای زۆربە ی زانیان سوننەتە، وەك پێغەمبەر ﷺ بە یەكێك لە هاوەلانی فەرموو: ﴿يَا غُلَامُ سَمِ اللَّهَ، وَكُلْ بِيَمِينِكَ، وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۵۳۷۶)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقَم: (۵۳۷۶)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَم: (۵۲۳۷)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقَم: (۳۲۶۷)، وَالنَّسَائِيُّ فِي (الكبرى) بَرَقَم: (۶۷۵۹)، واتە: پۆلە گیان! ناوی خوا بێنە و لە پێش خۆتەو بخۆ، بە دەستی راستت بخۆ، کە ئەو بە خۆراك خواردنییه وە ئەو سوننەتە، ئەدی کەسێك (بِسْمِ اللَّهِ) ی لە خۆراك خواردنی نەکرد؟ ئەو گوناھبار نیه و تەنیا سوننەتێکی تەرك کردو، بەلام ئەوی دیکەیان پێویستە، کەواتە: ئەو رایە راست نیه.

۲- هەندیکیان دەلێن: ناوی خوا هیئان لە کاتی ناردنی نیچیر گەرکەدا مەرجی حەلال بوونی نیچیرە کەیه، دەلێن: ئەگەر ناوی خوای لە سەر نەهێنێ، ئەگەر نیچیریش بگرێ حەلال نیه، کە دیارە ئێمە ئەو رایە شمان پێ راست نیه.

۳- هەندیکیان دەلێن: ناوی خوا لەسەر هێنان، لە کاتیکیدا یە کە لە نیچیرەکی بەردەداو ئەوەش سوننەتە.

۴- ئەم ڕایەمان پێ راستە، کە دەلێ: ناوی خوا لەسەر هێنان فەرزه، بەلام بۆ کەسێک کە لە بیرى بێ، واتە: کاتیک بابای ڕاوچی تازییەکەى تیبەردەدا، بازەکەى تیبەردەدا، فەرزه، بلی: (بِسْمِ اللَّهِ) بەلام ئەگەر لەبیری چوو بەو خواردنەکەى حەرپام نابێ، وە لەراستیدا ئەوێ چوارەمیان زیاتر دەچیتە عەقلەو، چونکە جاری وایە ڕاوچی لە گەرمەى ڕاویدا ناوی خوا هێنانى لەبیر نابێ، بۆیەش دەلێن: فەرزه، چونکە کە فەرمان (أَمْرٌ) لە قورئاندا دى، ئیمە لە خۆمانەو بەومان نیە بلین: سوننەتەو دەبێ بەلگەیکە لەو بارەو هەبێ. خۆى پەرورەدگاریش دەفەرموی: ﴿وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾، ناوی خۆى لەسەر بێن،

دیارە وشەى: ﴿وَاذْكُرُوا﴾، فەرمان (أَمْرٌ) دە، ئەمیش فەرز بوون دەگەیهنێ، بەلام بۆ کەسێک کە لەبیری بێ، ئەگەر لەبیری چوو، ئەو خواردنی گۆشتەکەى لى قەدەغە نابێ، وە دەشگونجی بلین: سوننەتە، بەلام بە هەر حال ئەو ڕایەى چوارەم پیم وایە بەهێزترە، چونکە صیغەى ئەمر کە لە قورئاندا هاتو، واجب بوون دەگەیهنێ، مەگەر نیشانەیکە هەبێ کە لەو لایبەت، بۆ ڕەواى، یاخود بۆ بە پەسندو سوننەت دانان، کە لێردا ئەو نیە.

ئەجا لەو بارەو فەرموودە زۆر، یەکیک لەو فەرموودانە: ﴿عَنْ عَبْدِ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ عَنْ صَيْدِ الْمِعْرَاضِ؟ قَالَ: مَا أَصَابَ بِحَدِّ فَكُلْ، وَمَا أَصَابَ بِعَرْضِهِ فَهُوَ وَقِيدٌ، وَسَأَلْتُهُ عَنْ صَيْدِ الْكَلْبِ؟ فَقَالَ: مَا أَمْسَكَ عَلَيْكَ فَكُلْ، فَإِنْ أَخَذَ الْكَلْبُ ذِكَاةً، وَإِنْ وَجَدْتَ مَعَ كَلْبِكَ أَوْ كِلَابِكَ كَلْبًا غَيْرَهُ فَخَشِيتَ أَنْ يَكُونَ أَخَذَهُ مَعَهُ، وَقَدْ قَتَلَهُ فَلَا تَأْكُلْ، فَإِنَّمَا ذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ عَلَى كَلْبِكَ وَلَمْ تَذْكُرْهُ عَلَى غَيْرِهِ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۵۴۷۷)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۴۹۵۱) وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (۲۸۴۷)، وَالتِّرْمِذِيُّ برقم: (۱۴۶۵)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (۴۲۷۶)، وَابْنُ مَاجَةَ برقم: (۳۲۱۵)}، واتە: عەدیى کورێ حاتەم خوا لى ڕازى بى (کە بە حاتەمى طائىى بەناوبانگەو زۆر سەخى بوو، کورپکى هەبوو نەصرانىى بوو، دواىى بوو مسولمان) دەلێ: پرسیارم لە پیغمبەر ﷺ کرد: دەبارەى شتیک کە

بە تیر (مِعْرَاضٍ) ڕاو دەگرێت حوكمی چۆنە؟ پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەو هی که به تیزییه که ی دهگیرێ لێی بخۆ، (واته: مادام برینداری بکاو خوینی لێ بیئێ لێی بخۆ) به لām ئەو هی به پاناییه که ی دهگیرێ لێی مه خۆ، (واته: ئەگەر مردار بیتەو، مه بهستی ئەو هیه ئەگەر بیکوژی، یانی: ئەگەر لێیدابی و خوینی لێ هاتبی، ئەو ه خوین لێ هاتنه که ی له شوینی سه ربڕینییه تی، جا خوینه که ی له هه ر شوینیک هاتبی، به لām ئەگەر خوینی لێ نه هینابی و مرداری کردبیتەو، ئەو به مردار له قه لām دهدری) چونکه (وَقِيد) ه، {واته: ئەگەر نیچیره که له ئەنجامی لێدراندا مردبی، ئەو هی مه خۆ}، وه پرسیارم لیکرد دهرباره ی نیچیریک که به سه گ و تازی دهگیرێ؟ فەرمووی: هه ر نیچیریک بۆ تو ی گرتبوو، لێی بخۆ، چونکه گرتنی سه گ سه ربڕینه بۆ نیچیر، {گرتنی واته: بریندارکردنی، تازی و سه گ که نیچیر دهگری، که رویشکه، مامزه که دهگیری خوینی لێ دینی، ئەو له جیی سه ربڕینییه با دوایی چه قووشی پێرانه گات، که ڕهنگه زۆربه ی خه لکی وانه زانن، وه پێیان وابی حه تمه ن دهبی چه قو ی بگاتی، نا، مادام خوینی لێ هینابی، خوین لێ هینانه که ی له جیی سه ربڕینییه، ئەو دهقی حه دبسه ﴿فَإِنْ أَخَذَ الْكَلْبُ ذَكَاءً﴾، گاز لێگرتنی سه گ سه ربڕینه بۆ ئەو نیچیره}، به لām ئەگەر له گه ل سه گه که تدا، یان له گه ل سه گه کاندا، سه گی نه فهریک دیکه ش هات، یان تازی نه فهریک دیکه ش به شداری کردبوو، وه مه ترسیی ئەو هت هه بوو که له گه لیدا گازی له و نیچیره گرتبی و کوژرابی، ئەو هی لێی مه خۆ، چونکه تۆ ناوی خوات له سه ر سه گه که ی خۆت هی ناوه، به لām له سه ر سه گی غه پری خۆت ناوی خوات نه هی ناوه، ئەمه ش ئەو هی لیوه دهگیری که ناوی خوا هینان له سه ر ئەو نیچیرگره، فەرزه.

هه روه ها له و باره وه ئەم ڕیوایه ته ش هه یه: ﴿عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قُلْتُ: إِنَّا قَوْمٌ نَتَّصِدُ بِهَذِهِ الْكِلَابِ، فَقَالَ: إِذَا أُرْسِلَتْ كِلَابُكَ الْمُعْلَمَةُ، وَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ فَكُلْ مِمَّا أَمْسَكَنَ عَلَيْكَ، إِلَّا أَنْ يَأْكُلَ الْكَلْبُ، فَلَا تَأْكُلْ، فَإِنِّي أَخَافُ أَنْ يَكُونَ إِنَّمَا أَمْسَكَ عَلَى نَفْسِهِ، وَإِنْ خَالَطَهَا كَلْبٌ مِنْ غَيْرِهَا فَلَا تَأْكُلْ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۸۲۹۶)، وَالبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۴۸۷)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۹۵۰)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۲۸۴۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۴۷۰)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۴۲۶۷)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۳۲۰۸)}، واته: عه دی کوری حاتیم خوا لێی رازی بی، ده لێ:

پرسیارم لە پیغمبەری خوا ﷺ کرد، گوتم: ئیمە خەلکی کین بەم سەگ و تاژی (و نیچیر) گرانه راوی دەکەین، (واتە: ئەوە چۆنە کەنگی نیچیرە کە بخوین؟ کەنگی نەبخوین؟) فەرمووی: ئەگەر سەگەکانی خۆت کە فیری راوت کردوون، ناردتن و ناوی خوات لەسەر هینان {بِسْمِ اللَّهِ} ت لیکردن { لە نیچیرە کەیان بخۆ، لەوەی کە بۆتۆیان گرتو، مەگەر سەگە کە لێی بخوات، ئەگەر سەگە کە لە نیچیرە کەیی خوارد دەترسم کە بۆخۆی گرتبێتی، لەبەرئەوە لێی مەخۆ، هەر وەها ئەگەر سەگی غەیری خۆشت بەشداری تیدا کرد، دیسان لێی مەخۆ.

مەسەلەی بیست و چوارەم: کە دەفەرموی: ﴿الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبُ﴾، دیارە ئەوەی پیشی فەرمووی: ﴿قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبُ﴾، لێردا دووبارە دەکاتەو، ﴿الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبُ﴾، ئەمڕۆ شتە خوش و بە تام و سوودبەخشە کانتان بۆ حەلال کران، ئایا بۆچی دووبارە کراوەتەو؟ بە مسوگەری هەر شتێک لە قورئاندا کە دووبارە دەبیتهو، هەر لە خووە نیە و حەتمەن حیکمەتیکی گەورە، یان چەندان حیکمەتی تێدان، کەواتە: با هەولبەدین حیکمەتی ئەو مەسەلەیەش لێردا بزانی:

یەكەم/ بۆ ئەوەی بە بیانووی دنیا بە کەمگرتنەو ئەو شتانەی کە پاك و چاك و سوودبەخشن لە خوێانیان قەدەغە نەکەن، بەتایبەتی گوشت، وەك خوا ﷻ

هەر لە سوورەتی (المائدة) دا دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحَرِّمُوا

طَيِّبَاتٍ مَّا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ (۸۷) واتە:

ئەی ئەوانەی بڕواتان هیناوە! شتە خوش و بە تامەکان کە خوا بۆی حەلال کردوون لە خۆتانیا قەدەغە مەکەن، وە دەستدریژی مەکەن و سنوورشکینی مەکەن، چونکە بیگومان خوا سنوورشکینانی خوشناوین. دوایی دەگەینە تەفسیری ئەم ئایەتە، کە لەبەرچی هاتە خوار؟ کۆمەلێک لە هاوێلانێ پیغمبەر ﷺ رۆژێک بە لای میڤرگ و ئاوێکدا تێپەرین، گوتیان: با لێرە دایکوتین و هەر لێرەبین بۆ خۆمان، وە هەندیکیان گوتیان: با خۆمان بخەسێنین و پێویستیمان

بە ئافرىتان نەبىۋ بۇ خۇمان تەركى دىنيا بىكەين، دوایى گوتیان: بابچینەوہ
پرسىك بە پیغمبەر ﷺ بىكەين داخۇ راى چىیە؟ ئىدى كە چوونەوہ، پرسیان
پیکرد، خواى پەرودرگار ئەم ئایەتەى ناردە خوار، ئەى ئەوانەى برۋاتان هیناوہ!
شتە خۇش و بەتامەكان كە خوا بۇى حەلّال كىردوون لە خۇتانیان قەدەغە مەكەن،
(ئىنجا گۆشتە، ئافرىتە، خواردنە، شتى شیرینە .. هتد)، وە سنوورشكىنىی
مەكەن، كەواتە: شتى خۇش و بەتام و سوودبەخش لە خۇت قەدەغە بىكەى بە
بیانوى ئەوہ كە خوا لە خۇت رازى دەكەى، مانای ئەوہیە تۆ سنوور شكىنییت
كىردوہ، كەواتە: دىنيا بە كەمگرتن و بە تەقوا بوون پەكى لەسەر ئەوہ نەكەوتوہ،
شتى خۇش لە خۇت قەدەغە بىكەى، بەلام زیدەرپوئى تیدا مەكە، وەك خوا
دەفەر موى: ﴿يَبْنِيْ اٰدَمَ خُذُوْا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوْا وَاشْرَبُوْا وَلَا

سُرِفُوْا اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿۳۱﴾ الأعراف، زۆر لە مسولمانان وا دەزانن، بەوہ
لە خوا نىزىك دەبنەوہ كە شتى حەلّال لە خۇیان جەپام بىكەن، شتى خۇش
نەخۇن و شتى خۇش بەكارنەهینن، پیغمبەر ﷺ شتى واى نەكىردوہ، ئافرىتەشى
هیناون و، خواردنى خۇشیشى ئەگەر لىھەلگەوتبى خواردوویەتى، شتى
شیرینیشى خواردوہ: ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ
يُحِبُّ الْحُلُوْءَ وَالْعَسَلَ﴾ {مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۵۴۳۱)، وَمُسْلِمٌ
برقم: (۳۶۶۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ برقم: (۱۸۳۱)، وَابْنُ مَاجَهَ برقم: (۳۳۲۳)، وَابْنُ حِبَّانَ
برقم: (۵۲۵۴)}، واتە: عائشە (خوا لىی رازى بى) دەلى: پیغمبەر ﷺ حەلواو
هەنگوینى پى خۇش بووہ، هەروہا گۆشتیشى پى خۇشبووہ، هەركاتىك لىی
هەلگەوتبى لىی خواردوہ، بەلام ئەگەر لىشى هەلگەوتبى نەكىردوہ بە خەم،
جارى وابووہ چەند رۆژان نانى نەخواردوہ، بە خورماو بە ئاو قەناعەتى كىردوہ،
ئامانجى خواردن نەبووہ، بەلام دژى خواردنى خۇشیش نەبووہ، ئا ئەوہ راستە
شەرە، هەلبەتە وەك من لە كىتیبى (پىگای صالح بوون و بەرەو خوا چوون) دا
لە باسى تەزكىەى نەفس و خۇراھىنان و مەشق لەسەر خۇكىردنم كىردوہ،
دەگونجى ئىنسان جار جار هەندىك خواردن لەخوى بگىرتەوہ، بەلام نەك
لەخوى قەدەغە بىكات، وە ئەمە ئەوہى لى وەردەگىرى كە ئەگەر مروف نەخۇشى

وہک زەختو شەکرەدی بێ و پارێزێ بکات و ھەندێ شت نەخوا، مانای وانێە
ئەوہ لەخۆی قەدەغە کردوہ.

دووہم/ ھەرودھا بۆئەوہی کە مسوڵمانان بە بیانووی ھەڵاڵ بوونی شتی خوێش و
بەسوودوہ، بەرەو شتی خراپ و پیس و زیانبەخشیش نەپۆن، وە
سنوورشکێنی نەکەن، بۆیە خواى کاربەجێ دەفەرموێ: ﴿ **الْيَوْمَ أَحْلَلْ لَكُمْ**

الطَّيْبَتُ ﴾، بۆئەوہی کە ئەوانەى بە بیانووی زوھد و دنیا بەکەمگرتنەوہ
شتی خوێش لەخۆیان قەدەغە دەکەن، کە بزانی ئەوہش خراپە، ئەوانەش کە لە
ھەڵاڵ تێدەپەرێن بەرەو ھەرەم ھەپام دەچن، بزانی کە نەخێر بەس ئەو شتانەى کە
سوودبەخش و خوێش و بەتەمان، ھەڵاڵن، وە ئەو شتانەى کە پیس و
زیانبەخشن قەدەغە و ھەپام، وە خوا ھیچ شتێکی قەدەغە نەکردوہ کە
پیس و زیانبەخش نەبێ.

مەسەلەى بیست و پێنجەم: کە دەفەرموێ: ﴿ **وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلْلٌ لَكُمْ** ﴾،
خواردنی ئەوانەى کتێبیان پێدراو ھەڵاڵە بۆ ئێو، لێردە مەبەست لە خواردن
چییە؟ زانیان دوو رایان ھەن:

(۱) ھەندیکیان گوتوویانە: (طعام) واتە: ھەموو جوړەکانی خواردن، جا نان بێ،
دانەوێڵە بێ، میوہ بێ، سەوزە بێ، گوشت بێ، ھەمووی دەگریتەوہ، با ھی ئەھلی
کیتابییش بێ، با ھی جوولەگەش و نەصرانییەکانیش بێ، یانی: با ئەوانیش
سازیان کردبێ، بۆ مسوڵمانان ھەڵاڵە، چونکە پەنگە ئەوکاتە مسوڵمانان زۆر
ھەستیاریان بووبێ بە خواردنیان، لەبەرئەوہی ئەھلی کوفرن، بۆیە خواى
پەرورەگار بۆی روونکردوونەوہ، کە نەخێر خواردنی وان (واتە: ھی خاوەن
کتێبەکان) بۆ ئێو ھەڵاڵە، ئەى مسوڵمانینە!

(۲) ھەندیکی دیکە گوتوویانە: نەخێر لێردە مەبەست لە (طعام) تەنیا سەرپرەوہ،
واتە: گوشت، دەلێن: چونکە مسوڵمانان زانیویانە کە دانەوێڵە و میوہ و
سەوزە... ھتد، ھی ھەر کەس بێ ھەڵاڵە، مادام لە پێھەکی ھەرپامەوہ دەستی
نەکەوتبێ، ھەر کەسێک سازى کردبێ ھەر ھەڵاڵە، بەلام ئیشکالیان ھەبووہ لە

گۆشتدا، لەبەرئەوێ خوا ﷻ باسی ئەوێ کردووە، کە هەر شتێک بە ناوی غەیری
خواوە سەر بپرێ حەرپامە، ﴿لَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ

لَفِسْقٌ... ﴿۱۲۱﴾﴾ الأنعام، واتە: هەر شتێک ناوی غەیری خۆی لەسەر هاتبێ لێی
مەخۆن، چونکە ئەو گوناھبارییە و لە پێ لادانە، ئەوان ئیشکالیان لە گۆشتدا
هەبوو، بۆیە دەڵێن: لێردا مەبەست لە (طعام) گۆشتە، هەلبەتە هەردوو
واتاکانیشت دەگونجێن، چونکە خۆی زاناو شارەزا دەیتوانی لە حیاتی وشە
(طعام) بفەرموێ: (وَلُحُومُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ) يان (وَذَبَائِحُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ)
بیگومان مسوولمانی واش هەبوو هەیه کە پێی وابێ نانی دەستیشیان
حەرپامە! وە هی وایە پێگە پێی وابێ میوەشیان لە دەست وەربگرێ هەر
حەرپامە! بەلام خۆی پەر وەردگار پوونی کردۆتەووە کە نەخێر ئەوانە کتیبیان
پێدراو، هەموو جوړە خواردنیکیان بو ئێوە حەلālە، بە گۆشتیشەووە، وە
ئەوانە کتیبیان پێنەدراو، گۆشتیان حەرپامە، بەلام شتی دیکەیان حەلālە،
بتیەریکە، موشریکە دەعوەت دەکات مادام گۆشت نەبێ، ئەو دیکەیان
حەلālە، نانە، میوەیە، برنجە، نیسکە، نۆکە، هەموو ئەو شتانە حەلālن، ئنجا
لێردا ئیشکالێک دروست بوو لەلایەن هەندیک لە توێژەرەوانی قورئانەووە،
ئەویشت ئەوێ: کە ئایا ئەگەر زانرا خاوەن کتیبەکان (بِسْمِ اللَّهِ) ناکەن لەسەر
سەر براو، یاخود ناوی غەیری خۆی لەسەر دێن، ئەگەر کابرا بۆی ساغ بوو کە
ناوی عیسای لەسەر دێن، یان ناوی مەریەمی لەسەر دێن، یاخود جوولەکە
ناوی عوزیری لەسەر دێن، ئایا حەلālە بیخوات؟ زانیان لەوبارەووە راجیایی
یان هەیه:

هەندیک گوتووینانە: دروستە.

و هەندیک دیکە گوتووینانە: دروست نیە.

و من پێموایە رای دوو دروستە، تۆ ئەگەر دنیایی ناوی غەیری خۆی لەسەر

هاتو نابی بیخۆی، بۆچی؟ چونکە خۆی زاناو شارەزا فەرموویەتی: ﴿لَا

تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ... ﴿۱۲۱﴾﴾ الأنعام، واتە: هەر شتێک

ناوى خاۋى لەسەر نەھاتبى، (واتە: ناوى غەيرى خاۋى لەسەر ھاتبى) لىي مەخۇن، ئەگەرنا ئەگەر خاۋەن كىتەبىك ۋەك چۆن مەسۇلمانىك لەبىرى دەچى، لەبىرى چوۋ ناوى خاۋى لەسەر بىنى، بۇ ۋىنە: كاتىك مەرىشكىك سەردەبىرى، يان مەرىك، بەرەنىك، گايەك، خوشترىك سەردەبىرى ناوى خاۋى لەسەر نەھىنى ۋە لەبىرى بچى، ئايا دەخورى يان ناخورى؟ زۆربەى زانايان دەلىن: مادام بە ھۇى لەبىرچوۋنە ۋە دەخورى، بەلام ئەگەر بە ئانقەست بلى: ناوى خاۋى لەسەر ناھىن، ئەۋكاتە زۆر لە زانايان دەلىن قەدەغە دەبى، با مەسۇلمانىش بى، ئىنجا ديارە ئەگەر نامەسۇلمانىش بى لەبىرى بچى ناوى خاۋى لەسەر بىنى، ماناى ۋايە ھەر ھەمان ھوكى ھەيە، بەلام ئەگەر ناوى غەيرى خاۋى لەسەر بىنى، قەدەغەيە، بخورى، ياخود بە ئانقەست ناوى خاۋى لەسەر نەھىنى، ئەۋكاتە ئىشكالىكە لەۋىدا دەبى، كەۋاتە: كە ئىمە دىئابوۋىن خاۋەن كىتەبىك كە جۈۋلەكەيە، يان نەصرانىي يە، ناوى غەيرى خاۋى لەسەر سەر بىراۋەكەى ھىناۋە، ئەۋكاتە بۇمان نىە لىي بخۆين، بەلام ئەگەر نەمانزانى كە ناوى خاۋى لەسەر ھاتە يان نەھاتە،

ئەسلەكەى نەۋەيە: كە رەۋايە بخورى، چونكە خوا دەفەر موى: ﴿وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا

الْكِتَابِ حِلٌّ لَكُمْ﴾، خواردنى ئەۋانەى كىتەبىيان پىدراۋە ھەلەلە بۇ ئىۋە، ديارە لە كاتىكدا خاۋى پەرۋەردگار ۋايفەر موۋە كە زانويىشىەتى كە ئەۋان لە كاتى سەر بىرىندا چى دەلىن ۋە ناوى چى لەسەر دەھىن، كەۋاتە: مادام فەر موۋىەتى: ھەلەلە، ھەلەلە، بەلام ئەگەر دىئابوۋى ناوى غەيرى خاۋى لەسەر ھىناۋە ئەۋكاتە ھەرامە.

مەسەلەى بیست و شەشەم:

باسک لە بارەى شیان و نەشیانی

ئافرەتی داویناک و بە پیاوی داوینیس

کە دەفەر موی: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ...﴾، وە ئافرەتانی پاکیزەى ئیماندار بۆ ئیوه حەلālن کە هاوسەرگیریان لەگەڵدا بکەن، بۆ زانیاریتان (مُحْصَنَات) کۆى (مُحْصَنَات) یە، (حِصْن) واتە: قەلا، (مُحْصَن) یانی: قاییم کراو، پارێزراو، (حِصْن) بۆ جی پێى دەگوترێ (حِصْن)؟ چونکە هەر کەسێک بچیتە نیو قەلاو دەپارێزێ، (مُحْصَنَة)ش ئافرەتیکە کە پارێزراو، پاکیزەیه، دەشگونجێ بخوینرێتەو (مُحْصَنَات) واتە: خۆ پارێزەران، ئنجا ئەگەر (مُحْصَنَة) بێ ئەو (إِسْم مَفْعُول) وە ئەگەر (مُحْصَنَة) بێ ئەو (إِسْم فَاعِل) و، واتە: ئەوانەى خۆیان پاراستو، یان ئەوانەى پارێزراون، گەرنگ ئەو یە لێردا ئەم ئایەتە ئەو دەگەیهێنێ کە دروست نیه پیاوی داوین پاک (عَفِيف)، ئافرەتی ناپاک بێنێ، ئافرەتی داوینیس و زیناکەر بێنێ، هەر وەها بە پێچەوانەشەو دروست نیه ئافرەتی پاک شوو بکات بە پیاوی ناپاک و داوینیس، دیارە ئایەتی ژمارە (۲) سوورەتی (النور) یش هەمان مەبەست زۆر بە راشکاوی دەگەیهێنێ، کە دەفەر موی: ﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾، جا قورئان هەندیکى هەندیکى لێکدەداتەو و رووندەکاتەو، بۆیه لە

هەر شوێنێک ئایەتیەک بینی چاک تێنەگەیشتی، چاک لە واکاوی حالتی نەبووی، یاخود ئیشکالێک، یاخود تەمومژێکی لەسەر بوو، تەماشای بکە ئایەتی دیکە

لەوبارەو چى هاتو، بیانیهینه، ماناکەت بۆ روشن دەبیتهو، لێردا کە خوا دەفەر موی: ئافرەتانی پاکیزەى ئیماندار بۆ ئیوه حەلāl کراون، چونکە دەفەر موی:

﴿ الْيَوْمَ أَحْلَلْ لَكُمْ الطَّيِّبَاتِ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ

لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ ۝ ﴾، یانی: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ یش، بۆ

ئێوه حەلّال کراون، عەطفە بۆ سەر ﴿أَحْلَلْ لَكُمْ﴾، وەك چەمکی پێچەوانەی وایە

كە ئافەرتانی ناپاكیزە حەلّال نین و نابێ هاوسەرگیرییان لەگەڵدا بكەن، ئێمە چۆن

ئەوهمان بۆ رۆشن دەبێتەوه؟ لە ئایەتی ژمارە (۲)ی سوورەتی (النور)دا كە

دەفەر موی: پیاوی زیناکەر تەنیا ئافەرتی زیناکەر و ئافەرتی هاوبەش بۆ خوادانەر

دینێ، ئافەرتی زیناکەریش تەنیا پیاوی زیناکەر و هاوبەش بۆ خوادانەر ماری

دەكات، وە ئەو لە ئیمانداران قەدەغەكراوە، ﴿الرَّافِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً

وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ ۱۲۶ النور،

كەواتە: قەدەغەیه لە پیاوی ئیماندار و پاك ئافەرتیكى داوینپیس بێنێ، وە هەرودەها

قەدەغەیه ئافەرتیكى پاكی ئیماندار شوو بە پیاویكى داوینپیس بكات، مادام بزانی

داوینپیسە و لەسەر داوینپیسى بەر دەوام، بەلام كەسێك بزانی پێشتر داوینپیسى

كردوو، دواى تۆبەى كردوو گەراوتەوه وازى لە گوناخ هیناوه، ئەوكاتە دروستە،

جا پیاو كە بێ، یان ئافەرتە كە بێ، ئنجا ئەو ئایەتەى سوورەتی (النور) ئەوەشى

لێ وەر دەگیرێ، كە دیسان وەك باسمان كرد، پیاوی زیناکەریش ئافەرتی پاكیزەو

(عفیفة)ی پێ ناشی و نابێ لێى ماری بكرێ، دیارە زانیان لەو بارەوه راحیایان

هەیه، وە زۆربەیان نیکاحی ئافەرتی زیناکەر لە پیاوی پاكو، ئافەرتی پاك لە پیاوی

زیناکەر بە دروست دەزانن، واتە: پێچەوانەى ئەوێ كە ئێمە گوتوویمان، بەلام

بەشیکیان كە ئیمام ئەحمەدیشیان لە نیودا هەیه دەلێن: دروست نیە، نە پیاوی

داوین پاك ئافەرتی ناپاك بێنێ، نە ئافەرتی پاك شوو بە پیاوی ناپاك بكات،

كەمێکیان وا دەلێن، بەلام زۆربەیان دەلێن: دروستە.

وہ من پیموایە ئەو رایە راستە كە دەلێ: ئافەرتی پاك بە پیاوی زیناکەر ناشی،

هەرودەها پیاوی پاكیش بە ئافەرتی زیناکەر ناشی، واتە: نابێ لێك ماری بكرێن،

لەبەر چەند بەلگەیهك:

یەكەم/ ڕستەى: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ﴾، ئافرهتانی پاك له ئیمانداران، واتە: تهنیا ئەوانەتان بۆ حەڵال کراوە، ئەوە زۆر ڕوون و ڕاشکاوە، کە بەس ئافرهتانی پاك حەڵال کە ئینسان هاوسەرگیریان لەگەڵدا بکات، ئەدى ئافرهتانی ناپاک؟ چەمكى پێچەوانەى (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) هەكى ئاواى، کە ئافرهتانی ناپاک کە (مُحْصَنَات) نەبن و پاکیزە نەبن، دروست نیە هاوسەرگیریان لەگەڵدا بکریت، هەلبەتە وشەى (مُحْصَنَات) لە قورئاندا کە بەکاردا بێ سى واتا بەکاردهیئى: (عیفیات)، (متزوجات)، (حرائر) واتە: دەکرى ئەو وشەى بە مانای ئافرهتانی داوین پاك، یان ئافرهتانی هاوسەردار، یان ئافرهتانی ئازاد بى، واتە: پێچەوانەى گۆیلە، بەلام لیژەدا نە (متزوجات)، نە (حرائر)، ناگونجى بلیین: مانای (مُحْصَنَات) ه، بەلکو دەبێ بلیین: (مُحْصَنَات) واتە: (عیفیات) ئافرهتى داوین پاك.

دووەم/ له ئایەتى ژماره (۳) سوورەتى (النور) دا خوا زۆر بە ڕوون و ڕاشکاوى دەفەرموى: پیاوی زیناکەر جگە لە ئافرهتى زیناکەر و، هاوبەش بۆ خوا دانەر ناهینى، وه ئافرهتى زیناکەر ماردى ناکات و نایهینى هاوسەرگیرى لەگەڵدا ناکات، جگە لە پیاوی زیناکەر و هاوبەش بۆ خوا دانەر، وه ئەوە لە ئیمانداران قەدەغە کراوە، ئیدى لەوە ڕوون و ڕاشکاوتر دەبى چى بى، کە خواى پەروردگار دەفەرموى: ﴿... وَحَرَّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ (النور، ئەوە لە ئیمانداران قەدەغە کراوە.

ئنجایا لەوبارەوه (عبدالرحمن بن ناصر السعدي) له کتیبەهەكى خۆى (تیسیر الکريم الرحمن في تیسیر کلام المنان) دا لەوبارەوه دەلى: (وَهَذَا دَلِيلٌ صَرِيحٌ عَلَى تَحْرِيمِ نِكَاحِ الزَّانِيَةِ حَتَّى تَتُوبَ، وَكَذَلِكَ إِتْكَاحُ الزَّانِي حَتَّى يَتُوبَ، فَإِنْ مُقَارَنَةُ الزَّوْجِ لِرُؤُوسِهِ، وَالزَّوْجَةُ لِرُؤُوسِهَا، أَشَدُّ الْإِقْتِرَانَاتِ وَالْإِزْدَوَاجَاتِ، وَقَدْ قَالَ نَعَالَى: ﴿أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ (۲۲) الصافات، آي: قُرْءَاءَهُمْ^(۱) دواى ئەوەى کە ئەم ئایەتە دینى لە سوورەتى (النور) دا دەلى: وه

ئەو بەلگەیەکی ڕاشکاوه لەسەر قەدەغەبوونی مارەکردنی ئافرەتی زیناکەر بۆ
پیاوی پاك، هەتا تۆبە دەكات، هەروەها مارە لێ بڕینی (واتە: مارە بڕینی)
ئافرەتیکی پاك لە پیاویکی زیناکەر، هەتا تۆبە دەكات، چونکە پێکەوه
جووتبوونی مێرد لەگەڵ ژنی و ژن لەگەڵ مێردیدا (پێکەوه بوونیان و
هاوسەرگیریان) بەهێزترین جووری پێکەوه بوون و بەهێزترین جووری
جووتبوونە، وەك خۆی پەرورەدگار فەرموویەتی: ﴿أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ

وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿۲۲﴾ ﴿الصافات، واتە: ئەوانەى سەتمەكارن و ئەوانەى لەگەڵیان
دابوون و جووتیان بوون (مەرج نیه لێرە مەبەست پێى هاوسەرەکانیان بێ، واتە:
پێکەوه بوون) پێکەوه حەشریان بکەن بۆ دۆزەخ، کەواتە: دروست نیه پیاویکی
پاك ئافرەتیکی ناپاك بێ، یان بە پێچەوانەوه.

سێیەم: ئێمە چەند دەقیکی سوننەتمان هەن کە بوقتە دەخەنە سەر پیت لێردا،
بەلام بۆ زانیاریتان زۆرجار شەرعزانان و زانیان پەزاو پەحمەتی خویان لێ
بێ، لە ژێر کاریگەری و زەختی واقع دافەتوا دەردەکەن، وە زۆر ناگەرپێنەوه
بۆ فەرمايشتهکان و ئایەتەکان، زانیەك ڕوو بە ڕووی واقعیك بۆتەوه، تەماشای
دەكات ئەو خەلكە زۆری داوینپیسى دەكات، پەنگە خۆی ناچار ببینێ
چاوپۆشیی لەو مەرحە بکات، ئێجا بێگومان ئیسپاتی زینا زەحمەتەو ناشکری
بلی: بیستووومە فلانکەس داوینپیسە، یان پەنگە داوینپیس بێ.

کە ئەو دواى کێشەى لێ پەیدا دەبێ، بۆیە زیاتر لە ژێر زەختی واقعیدا ئەو
فتوایە دراوه، ئەگەر نا ئایەتەکان زۆر ڕوون، وە فەرمايشتهکانیش زۆر ڕوون،
ئەمەش سێ نموونەى دەقیکانى سوننەت لەوبارەوه:

فەرموودەى یەكەم: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَجُلًا مِنَ
الْمُسْلِمِينَ اسْتَأْذَنَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فِي امْرَأَةٍ يُقَالُ لَهَا: أُمُّ مَهْزُولٍ كَانَتْ تَسَافِحُ،

وَتَشْتَرِطُ لَهُ أَنْ تَتَّفِقَ عَلَيْهِ، فَقَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ

مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ... ﴿۳﴾ ﴿النور﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ

برقم: (۶۴۸۰)، وَالْحَاكِمُ برقم: (۲۷۸۵) ووافقه الذهبي، وَصَحَّحَهُ، وَقَالَ شُعَيْبُ

الأَرْنُوطُ: حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَاتَهُ عَهْدُوَلَّاءُ كُورِ عَهْمَرِ كُورِ عاصِ خُوا لِه خَوِی و بابی رازی بئ دەلی: پیاویك له مسوڵمانان مۆڵەتی له پێغەمبەری خوا ﷺ وەرگرت كه ئافرهتیك بێنێ كه پێیان دهگوت: (أُمُّ مَهْزُولٍ) كه عادهتی وابوو به ئاشكرا زینای دهکردو دهشیکرده مهرج لهسەر ئهو كهسهی كه زینای لهگهڵ دهكات كه نهفهقهی بکیشی، ئهو پیاوه گوتی: ئه‌ی پێغەمبەری خوا ﷺ رێگام دهدهی ئهو ئافرهته ماره بکه‌م؟ پێغەمبەری خوا ﷺ ئهو ئایهتهی به‌سه‌ردا خویندهوه: ﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ

مُشْرِكٌ... ﴿٣﴾، واته: ئافرهتی زیناکەر مه‌که‌ر پیاوی داوینپیس، یاخود پیاوی هاوبه‌ش بۆ خوا دانهر ماره‌ی بکات، ئه‌گه‌رنا دروست نیه، ئیدی وازی لێ هینا، کهواته: ئایه‌ته‌که‌ دیاره مه‌به‌سته‌که‌ی جییه؟

فهرمووده‌ی دووهم: ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ مَرْثَدَ بْنَ أَبِي مَرْثَدٍ الْغَنَوِيَّ كَانَ يَحْمِلُ الْأَسَارَى بِمَكَّةَ، وَكَانَ بِمَكَّةَ بَغْيٌ يُقَالُ لَهَا: عِنَاقُ وَكَانَتْ صَدِيقَتَهُ، قَالَ: فَجِئْتُ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أُنْكِحُ عِنَاقَ؟ قَالَ: فَسَكَتَ عَنِّي،

فَنَزَلْتُ: ﴿وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ... ﴿٣﴾﴾، فَدَعَانِي فَقَرَأَهَا عَلَيَّ وَقَالَ: «لَا تَنْكِحُهَا» {أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (٢٠٥٣)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٣١٧٧)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (٣٢٢٨)، وَالحَاكِمُ بِرَقْم: (٢٧٨٥) وَصَحَّحَهُ، وَقَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: حَسَنٌ صَحِيحٌ}، واته: عه‌بدو‌ل‌لای کوری عومه‌ر خوا له خوی و بابی رازی بئ، ده‌گێڕێته‌وه‌ که مه‌رته‌دی کوری ئه‌بی مه‌رته‌دی غه‌نه‌ویی که دیله‌کانی له مه‌که‌که‌ ده‌فراند له چنگی کافره‌کان، (ئهو مسوڵمانانه‌ی که دیلیان کردبوون ده‌یفراندن ده‌یه‌ینان بۆ مه‌دینه‌ عاده‌تی وابوو، پیاویکی ئازابوو) له مه‌که‌که‌ش ئافره‌تیکی داوینپیس هه‌بوو، پێیان ده‌گوت: (عِنَاق) دۆستی بوو، {واته: له سه‌رده‌می نه‌فامیی دا دۆستی بووه، زینای له‌گه‌ڵدا کردوه، ئه‌گه‌رنا

دوایی که مسوڵمان بووه، نا،}، ده‌لی: چووم بۆ لای پێغەمبەر ﷺ گوتم: ئه‌ی پێغەمبەری خوا ﷺ! ئایا عه‌ناق بێنم؟! پێغەمبەر ﷺ بێده‌نگ بوو، هه‌تا ئه‌م ئایه‌ته هاته‌ خوارێ: ﴿وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ... ﴿٣﴾﴾، السور،

واته: ئافهرتی زیناکهر مه‌گهر پیاوی زیناکهر یان هاوبه‌ش بو خوا دانهر،
 نه‌گهرنا ماره‌ی ناکات، پیغه‌مبه‌ر ﷺ بانگی کردم و ئایه‌ته‌که‌ی به‌سه‌ردا
 خویندمه‌وه‌و فهرمووی: ماره‌ی مه‌که، (لیی گهری به‌که‌لکی تو نایه‌ت).

فهرمووده‌ی سییه‌م: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَا يَنْكِحُ الزَّانِي
 الْمَجْلُودُ إِلَّا مِثْلَهُ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَم: (۸۲۸۳)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقَم: (۲۰۵۴)،
 وَالْحَاكِمُ بِرَقَم: (۲۷۸۵) صَحِيحُ الْإِسْنَاد، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ }، واته: نه‌بو
 هورپه‌ر خوا لی‌ی رازی بی، ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: پیاویکی
 زیناکه‌ری جه‌لده‌ لیدراو، (قامچی لیدراو)، وینه‌ی خو‌ی نه‌بی ماره‌ ناکات،

خوا له‌باردی سزای زیناوه‌ فهرموویه‌تی: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا
 مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿النور﴾ واته: پیاوی زیناکه‌رو ئافهرتی
 زیناکه‌ر ههردووکیان یه‌کی سه‌د قامچییان لی‌ی بدن، پیاویک له‌سه‌ر زینا
 قامچی لی‌ی درابی، مه‌گهر ئافهرتیکی وه‌ک خو‌ی، نه‌گهرنا دروست نیه‌ ماره‌ی
 بکا، واته: ئافهرتیش که‌ زینای کردبی‌و، سه‌د قامچی لی‌ی درابی، نه‌وه
 لی‌کده‌وه‌شی‌نه‌وه، به‌لام پیاویکی زیناکه‌ر له‌گه‌ل ئافهرتی پاکیزه‌و پاک، لی‌ک
 ناوه‌شی‌نه‌وه.

دیاره‌ نه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ زور گرنگه‌ بویه‌ تو‌زی‌ک له‌سه‌ری رو‌یشتم، شایانی باسه
 نه‌و زانایانه‌ش که‌ رایان وایه: دروسته‌ پیاوی پاک ژنی زیناکه‌رو، پیاوی زیناکه‌ر
 ژنی پاک ببینی، نه‌وانیش به‌لگه‌ دینه‌وه‌و ده‌سته‌و نه‌ژنو دانه‌نیشتون، که‌ به
 رای من به‌لگه‌کانیان جیی قه‌ناعه‌ت نین.

نه‌و شتانه‌ی نه‌وان به‌به‌لگه‌یان دینه‌وه‌و:

فهرمووده‌ی یه‌که‌م: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: ﴿أَلَا وَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا،
 فَإِنَّمَا هُنَّ عَوَانٌ عِنْدَكُمْ، لَيْسَ تَمْلِكُونَ مِنْهُنَّ شَيْئًا غَيْرَ ذَلِكَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ
 بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ، فَإِنْ فَعَلْنَ فَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ، وَاضْرِبُوهُنَّ ضَرْبًا غَيْرَ
 مُبْرِحٍ، فَإِنْ أَطَعْتَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا﴾ { أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقَم: (۱۱۶۳)

وَقَالَ: حَسَنٌ صَاحِبٌ، وَالنَّسَائِيُّ فِي (الكبرى) برقم: (٤١٠٠)، عَنْ عَمْرِو بْنِ الْأَحْوَصِ الْجُشَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ، وَاتَه: { پیغەمبەری خوا ئەوێ له (حَجَّةِ الْوُدَاع) دا فەرموو، بەلام با بزانی ئەم فەرمایشتە ئەوێ لێ وەر دەگیرێ، کە ئەوان دەڵێن؟ } پیغەمبەری خوا ﷺ دەر فەرمو: من بە داگوکیکردنەو ئەمۆژگاریتەن دەکەم دەرباری نافرەتان لەگەڵیان چاک بن، چونکە ئەوان لەبەردەستی ئێوەدان، دەتوانن کە بچنە لایان، (واتە: لەگەڵیان جووتبن)، وە جگە لە لەگەڵ جووتبوون هیچ مافیکی دیکەتان لەسەریان نیە، بیانچەوسێننەو { کە دیارە لەگەڵ جووتبوون ئەویش کە مافی پیاو لەسەر ژن، مافی ژنیشە لەسەر پیاو، کە لە ڕووی جینسییەو بەکدی تێر بکەن بۆ ئەوێ لە گوناح یاریزارو بن } مەگەر گوناھێکی ناشکرا بکەن، ئەگەر گوناھێکی ناشکرایان کرد، پشتیان تێ بکەن و لەگەڵیان مەخەون، وە لێیان بدەن، بەلام لێدانێکی وانا برینداریان بکەن، شوینیان بشکێنن، ئنجا ئەگەر دوا ئەو بە قسەیان کردن، ئەو بە بیانوویان پێ مەگرن.

دیارە من فەرموودە دوو مەیش دێنەو، دوا یی دێنەو سەری، کە ئایا ئەو بە بەلگە ئەو دەشی کە نافرەتو پیاوی پاك و پيس لێک ماره بکړین؟!

فەرموودە دوو مە: ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ إِنَّ امْرَأَتِي لَا تَمْنَعُ يَدَ لَأَمْسٍ، قَالَ: «عَرِّبَهَا»، قَالَ أَخَافُ أَنْ تَتَّبَعَهَا نَفْسِي، قَالَ: «فَاسْتَمْتِعْ بِهَا» ﴿أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ برقم: (٢٠٥١)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (٣٤٦٤) صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ، وَاتَه: عەبدوللای کوری عەبباس خوا لە خۆی و بابی ڕازی بی، دەلی: پیاویک هاته لای پیغەمبەر ﷺ، گوتی: ژنەکم دەستی کەس ناگیرێتەو، فەرمووی: دەری بکەو لێی دوور بکەو وازی لێ بێنە، گوتی: دەترسم نەفسم بە دوا بکەوێ؟! فەرمووی: دە هەر لەلای خۆت بیهێڵەو سوودی لێ ببینە.

بەر لەوێ بێنە سەر ئەسلی مەبەست دەلیم: من زۆرم پێ ناخۆشە کە زانیەک لە کتیبیکدا، فەرمایشتیکی پیغەمبەر ﷺ دێنی و لێشی حالێ نەبوو، ئنجا حوکمیکی غەلەتی لێ هەڵدەهێنجی، ئنجا ئەو حوکمە کە بە هەڵە لەو حەدیسە هەڵهێنجر او دە قسە ی پیغەمبەر ﷺ نیە، ڕەنگە خەلک دوا یی و بزانی پیغەمبەر

وایفەر مووه!! ﷺ

من زور زور بهوه قه‌لسم، بۆیه پیموایه باشت‌ترین به‌رگری کردن له پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌وه‌یه که فەرمايشته‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ وهك خوی مه‌به‌ستی بووه، ئاوا لیان حالی بین، که هیچ کات پیغه‌مبه‌ر ﷺ شتیکی نه‌فه‌رمووه، که له‌گه‌ل ئایه‌تی قورئاندا دژ بوه‌ستی، یان له‌گه‌ل عه‌قلی سه‌لیمدا دژ بوه‌ستی، یان له‌گه‌ل عیلم دا دژ بوه‌ستی، یان له‌گه‌ل واقیعدا دژ بوه‌ستی، وه هه‌ر شتیک که وابوو لیی بکه‌ونه گومانه‌وه، یان ده‌بی مانایه‌کی راستی لی وه‌رگیرین، یان ده‌بی بلیین: ئه‌وه فەرمايشتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نیه، ئنجا لی‌ردا با ته‌ماشا بکه‌ین:

فەرمايشته‌که‌ی یه‌که‌م که ده‌فه‌رموی: ئاموژ‌کاریتان ده‌که‌م له‌گه‌ل ئافره‌تاندا باش بن، وه جگه‌ له‌ مافی سه‌رحیی کردنو، له‌گه‌ل جووت‌بوونیان هه‌قیکی دیکه‌تان له‌سه‌ریان نیه، مه‌گه‌ر فاحیشه‌یه‌کی ئاشکرا بکه‌ن، بۆ زانیاریتان وشه‌ی (فاحشة مبینه) له‌ قورئاندا ته‌نیا له‌ سئ شویندا هاتوه، وه من به‌ دوا‌ی مانای ریشه‌یی ئه‌و وشه‌یه که‌وتووم، له‌ قورئاندا له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی که له‌ سوورته‌ی (الأحزاب)دا ده‌رباره‌ی خیزانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاتوه، منیش زور به‌ هه‌ستیاری ته‌ماشای ئه‌و وشه‌یه‌م کرد، داخو مه‌به‌ست پیی چییه؟ وه سه‌ره‌نجام بۆم ده‌رکه‌وت وشه‌ی (فاحشة) له‌ قورئاندا به‌ ته‌نیاو به‌بی وشه‌ی (مبینه) به‌و گونا‌هانه ده‌گوتری که په‌یوه‌ندیان به‌ لایه‌نی جینسیه‌وه هه‌یه، با بزانی چو‌ن؟

۱- خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّتِي يَأْتِيكِ الْفَحِشَةُ مِنْ نِسَائِكَ...﴾ ﴿١٥﴾

النساء، واته: ئه‌و ئافره‌تانه‌تان که فاحیشه ده‌که‌ن، که لی‌ردا مه‌به‌ست پیی خو له‌ یه‌کدی خساندن ئافره‌تانه که (مُساخقة)ی پی‌ده‌گوتری.

۲- وه خوا له‌ شوینیکی دیکه‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَوْ طَأَّ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ

الْفَحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿٨٠﴾ الأعراف، واته: لووط

کاتی‌ک به‌ گه‌له‌که‌ی گوت: ئایا گونا‌هیکی دزیو ده‌که‌ن که هه‌چ‌که‌س له‌ جیهانیان بۆ کردنی پیشتان نه‌که‌وتوه؟ لی‌ره‌شدا مه‌به‌ست پیی نی‌ربازییه.

۳- وه به مانای زیناو داوینپیسیش هاتوه، وهك خوای پهروهردگار دهفهرموی:
﴿ وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْنَةَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ﴾ (۲۲) الإسراء، واته: وه
توخنی زینا مهکهون چونکه فاحیشهیه و پێیهکی زۆر خراپه.

۴- وه به مانای بلاوکردنهوهی قسهی خراپ له پرووی جینسییهوه بهتایبهت بوختان و
تۆمهتبارکردن به داوینپیسیی دی، وهك خوا فهرموویهتی: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ
يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
... ﴾ (۱۹) النور، واته: بێگومان ئەوانەى حەز دەکەن کە فاحیشه به نیو برواداراندا
بلاوبێتهوه، ئازاریکی به ئێشیان له دنیاو دواوژدا ههیه..
که به پێی سیاقی ئایهتهکان بۆمان دهردکهوێ مهبهست لیڕه‌دا له (فَاحِشَةُ)
بوختان و تۆمهتی داوینپیسیی یه...

به‌لام ئایا وشه‌ی: (فَاحِشَةُ مُبَيَّنَّةٌ) ش وهك (فَاحِشَةُ) هه‌ر هه‌مان مانای هه‌یه و به
مانای زینا دی؟!

من زۆر لهو وشه‌یه‌م کۆلیه‌وه، چونکه وهك گوتم له سوورپه‌تی (الأحزاب) دا خوای
به‌رز دهرباره‌ی خێزانه‌کانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿ يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلًا لِّاَزْوَاجِكَ
إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ اْمْتَعَنَّ وَأَسْرِحْنَ سَرَاحًا جَمِيلًا

﴿ ۲۸ ﴾، واته: ئەه‌ی پێغه‌مبه‌را به‌ هاوسه‌ره‌كانت بلێ: ئەگه‌ر ژيانى دنيا و جوانی
دنیاتان ده‌وێ، وهرن با سه‌رو دیارییتان بده‌مێ و به‌ شیوازیکی جوان ده‌ستتان لێ
هه‌لبگره‌، دیاره‌ ه‌و‌ی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئەو ئایه‌ته‌ و ئایه‌ته‌کانی دوايشی ئەوه‌بوو
خێزانه‌کانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ داویان لێ‌کرد که نه‌فه‌قه‌یان بۆ زیاد بکات و ژيانیان
خۆش بکات له‌ پرووی گوزه‌رانه‌وه‌ پێغه‌مبه‌ریش ﷺ توانای نه‌بوو وه‌ ئەگه‌ر
توانیباشی بو‌ی نه‌ده‌گونجا، چونکه سه‌ره‌مه‌شقی هه‌موو مسو‌لمانانه‌ و ناگونجی
ژيان و گوزه‌رانیکی خۆشگوزه‌رانه‌ی هه‌بێ، ئنجا له‌و سیاقه‌دا ده‌فه‌رموی:

﴿ يَنْسَاءَ النَّبِيُّ مَنْ يَأْتِ مِنْكَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيَّنَةٍ يُضْعَفُ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ

وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٢٠﴾ وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا

نُؤْتِيَهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٢١﴾ ﴿الأحزاب، واتە: ئه‌ی هاوسه‌رانی پێغه‌مبه‌ر! ﷺ هه‌رکامێک له‌ ئێوه‌ فاحیشه‌یه‌کی ئاشکرا بکات، ئه‌وه‌ سزای بۆ دووچه‌ندان ده‌کریته‌وه‌، ئه‌وه‌ش له‌ لای خوا ئاسانه‌، وه‌ هه‌ر کامیکتان فهرمانبه‌رو ملکه‌چی خاوا پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی بێ و کرده‌وی باش بکات، دووجار پاداشتی ده‌ده‌ینه‌وه‌، وه‌ بژیویکی پڕ پیژو رێزمان بۆ داناهه‌.

ئنجایه‌داخه‌وه‌ که‌ ته‌ماشای ته‌فسیر ده‌کان ده‌که‌ین، ده‌بینین هه‌موویان ده‌لێن: وشه‌ی: (فاحشة مبیئة) به‌ مانای زینا دی، وه‌ به‌ مانای یاخیبوونی ژنیش دی له‌ می‌رد، به‌لام له‌ راستیدا وانیه‌، چونکه‌ ناگونجی هاوسه‌رانی به‌ریزی پێغه‌مبه‌ر ﷺ تووشی ئه‌و گونا به‌ ببن، وه‌ک خوای زاناو شاره‌زا فهرموویه‌تی: ...وَالطَّيِّبَتُ

لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَتِ... ﴿٢١﴾ ﴿النور، پاشان وشه‌ی (فاحشة) به‌ مانای زینایه‌، به‌لام (فاحشة مبیئة) له‌ به‌رئه‌وه‌ی له‌ ئایه‌ته‌که‌ی سووره‌تی (الأحزاب) دا به‌راورد کراوه‌ له‌ گه‌ل ملکه‌چی و گوێپرایه‌ ئییدا؟ ناگونجی به‌و مانایه‌ بێ، خوا ده‌فه‌رموی: هه‌رکامێک له‌ ئێوه‌ (فاحشة مبیئة) بکات، سزایه‌که‌ی بۆ چه‌ند قات ده‌کریته‌وه‌، وه‌ هه‌ر کامێک له‌ ئێوه‌ فهرمانبه‌ر بێ و ملکه‌ج بێ بۆ خاوا پێغه‌مبه‌ری خوا، پاداشتی دوو قاته‌، ئنجای ملکه‌چی پێچه‌وانه‌ی چییه‌؟ بێگومان پێچه‌وانه‌ی یاخیبوونه‌، که‌واته‌: ئه‌گه‌ر یاخی بێ، سزای دووچه‌ندان، وه‌ ئه‌گه‌ر به‌ قسه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بکا و گوێپرایه‌ل بێ، دیسان هه‌ر وایه‌و پاداشته‌که‌ی دوو به‌رانبه‌ره‌ ئنجای مونا سه‌به‌ته‌که‌ش هه‌ر ئه‌وه‌ بوو، که‌ ئه‌وان گوتیان: ده‌بی نه‌فه‌قه‌مان بۆ زیاد بکه‌ی پێغه‌مبه‌ریش ﷺ له‌ توانای دا نه‌بوو، مونا سه‌به‌ته‌که‌ هه‌ر ئه‌وه‌ بووه‌^(۱) باسی زینا له‌ گوێیدا نه‌بوو، به‌لکو باسی یاخی بوون بوو،

(۱) بۆ هۆی هاتنه‌خواره‌وه‌ی ئه‌و دوو ئایه‌ته‌ی (۲۸ و ۲۹) ی (الأحزاب) بپروانه‌ (صحيح البخاري): ۵۱۹۱، ۲۴۶۸، وه‌ (صحيح مسلم): ۱۴۷۸ و ۱۴۷۹، که‌ ئه‌م ته‌عبیره‌ هاتوه‌: (فضحك رسول الله و قال: هُنَّ حَوْلِي كما ترى؛ يَسْأَلُنِي النِّفَقَةُ).

هه‌روه‌ها بپروانه‌ : (الإستيعاب في بيان الأسباب)، ج ۳، ص: ۹۵-۱۰۲، نووسینی: سليم بن عيد الهلالي و محمد بن موسى آل نصر.

نہوان له قسهی پیغهمبه ﷺ دهرچوون و سهرپیچیان کردوه و مانیان گرتوه، گوتووایانه: دهبی نهفهقهمان بو زیاد بکهی، پیغهمبه ﷺ فهرموویهتی: من ناتوانم لهوه زیاتر نهفهقه و مهسرهفتان بو پهیدا بکه و دهبی وهک خه لکی ساده بژین، نهک وهک خه لکیکی خوشگوزهران، دیاره نهگهر توانیباشی ههر نهیدهکرد، خوی کاربه جیش بهراورد دهکات له نیوان نه و دووانده، واته: له نیوان یاخی بوون و سهرپیچی کردن، وه ملکهج بوون و فهرمانبهری دا.

ننجا نیمه دهلین: زیناکردن پیویست ناکات و هسفی (مبینة) ی بخریته سهری، چونکه زینا بو خوی ههر ناشکرایه و گوناویکی ناقولاو دزیو خراپه، که واته: (فاحشة مبینة) له بهکارهینانی قورئاندا که له سوورتهکانی: (النساء و الأحزاب و الطلاق) دا هاتوه، مهبهست پی یاخی بوون (نشوز) ی ژنه له میرد.

فهرموودهی دووهمیان: که دهلی پیاویک هاته لای پیغهمبه ﷺ، گوتی: { إِنَّ امْرَأَتِي لَا تَمْنَعُ يَدَ لَامِسٍ }، واته: ژنه کهم دهستی کهس ناگیریتته وه، پیغهمبه ﷺ فهرمووی: لی دوور بکه وه و ته لاقی بده، گوتی: دهرسم دواپی دلم به لایدا بجی، (دیاره پی جوان بووه) فهرمووی: مادام وایه ههر بیهیل وه له لای خوت، ننجا نایا نه وه دهگونجی؟! چونکه ههنلیک ئاوا لیکیاندا وه ته وه: { لَا تَمْنَعُ يَدَ لَامِسٍ }، واته: ههر چی داوی زینای لی بکات له گهلیدا دهکات، نایا دهگونجی پیغهمبه ﷺ بو پیاویکی و بللی: { غَرِبَهَا } یانی: ته لاقی بده، به لام دواپی کابرا بللی: نه فسم ههر به دوایدا دهچی، نه ویش بفرموی: باشه بیهیل وه له لای خوت؟! نه خیر، ههر گیز شتی و له پیغهمبه ﷺ ناوهرشیتته وه، نه دی لیردا مهبهست پی چیه؟!

نیمه دهلین: یان ههر سندنه دهکی ته واونیه و فهرموودهی پیغهمبه ﷺ نیه، یان نه وه تا { لَا تَمْنَعُ يَدَ لَامِسٍ } واته: دهستی کهس ناگیریتته وه و دهست بازیی دهکات له گهل خه لک، قسهی سوحبهت و گالته له گهل خه لک زیاد له پیویست دهکات، مهبهستی پی نه وه یه، چونکه به ناشکرا نه یگوتوه زینا دهکات، دهلی: { لَا تَمْنَعُ يَدَ لَامِسٍ } ههنلی نافرته هیه دهست له شانی پیاوان دهکات، پیاوان دهست له شانی ددهن، قسهیان له گهلدا دهکات، له پیاوان دهچیتنه پیشی، وهک بللی زور له گهلاندا تیکهل دهبی، نه و جوړه نافرتهش مه زندهی نه وهی لی دهکری که توووشی خراپه ببی، بویه پیغهمبه ﷺ فهرمووی: مادام وایه وازی لی بینه، گوتی: ناخر نه فسم به لایدا دپروا، فهرمووی: مادام وایه له لای خوت بیهیل وه، جا

هەندیک شت پێغەمبەر ﷺ جاری وایە فەرموویەتی، بەلام ڕاویەگە تەنیا ئەو ڕستەیهی هێناوە، کە مەبەستی بووە، ئەگەرنا پێغەمبەری خوا ﷺ حەتمەن پێشی فەرمووە: کە ئامۆژگاریشی بکات، دەستبازی لەگەڵ پیاوان نەکاتو، لەگەڵ پیاواندا هێندە قسان نەکاتو، لێیان نەچێتە پێشی، بەلام بە تەنکید مەبەست ئەوە نەبووە، کابرا بلێ: ئەو خێزانە ی من هەرچی داوای خراپەیی لێ بکات، لەگەڵیدا دەکات، ئەویش بفرموی: لە لای خۆتی بهێلەو، هەرگیز شتی وا نابێ، هەرگیز ئەوە لە پێغەمبەری خوا ﷺ ناودەشیتهو، وەك لەم فەرماشتەدا بە ڕوونی دەرەگەوێ: ﴿عَنْ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: ثَلَاثَةٌ لَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ (أَبَدًا): الدِّيُوثُ مِنَ الرِّجَالِ، وَالرَّجُلَةُ مِنَ النِّسَاءِ، وَمُدْمِنُ الْخَمْرِ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَمَا مُدْمِنُ الْخَمْرِ فَقَدْ عَرَفْنَاهُ، فَمَا الدِّيُوثُ مِنَ الرِّجَالِ؟ قَالَ: "الَّذِي لَا يَبَالِي مَنْ دَخَلَ عَلَى أَهْلِهِ" قُلْنَا: فَالرَّجُلَةُ مِنَ النِّسَاءِ؟ قَالَ: "الَّتِي تَشَبَّهُ بِالرِّجَالِ" { رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ بِرَقْم: (۱۰۸۰۰)، وَحَسَنُهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ التَّرْغِيبِ وَالتَّرْهيبِ رَقْم: (۲۳۱۷) } .

واتە: سێ جوړە کەس هەرگیز ناچنە بەهەشت: پیاوی بە تەنگ نامووسەو نەبوو، وە ژنی سەر پیاوانە، وە مەیخوژی بەردەوام، گوتیان: ئەو پێغەمبەری خوا! مەیخوژی بەردەوام دەناسین، بەلام پیاوی (دییوت) کییه؟ فەرمووی ئەو کەسە دەر بەست نیه کێ لە خێزانی وەژوور دەکەوێ، گوتمان: ئەدی ژنی سەرپیاوانە؟ فەرمووی: ئەوێ کە خۆی بە پیاوان دەچوێن.

مەسەلە ی بیست و هەوتەم: کە دەر فەرمووی: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

مِنْ قَبْلِكُمْ﴾، وە ئافرەتانی پاکیزە لەوانە ی پێش ئێوە کتیبیان پێ دراوە، دیارە لێردا مەبەست لەوانە ی کتیبیان پێ دراوە، بە پلە ی یەكەم جوولە کە و نەصرانییهکانن، بەلکو ژۆر لە زانایان دەلێن: تەنیا ئەو دووانەن، واتە: ئافرەتی جوولە کە، وە ئافرەتی نەصرانیی بە پیاوی مسوڵمان دەشی کە هاوسەرگیری لەگەڵدا بکات، وە کە پێی دەشی نەك دوا یی کە هات حەتمەن ببێتە مسوڵمان ئەو جار پێی بشی، نەخیر، بەلکو هەر لەسەر جوولە کایەتی خۆی، یان لەسەر نەصرانییهتی خۆی بمینیتهو، دەگونجی هاوسەری ئەو پیاو مسوڵمانە ی، شایانی باسە کە

زۆربەی زۆری زانیان مارەکردنی ئافرەتی خاوەن کتیبیان بەرپەوا زانیوه، بەلام من نازانم بۆچی هیندیکیان بە رەوایان نەزانیوه، وەختیک خۆی پەرەردگار بە روون و راشکاوی بەرموئ: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾، وە

ئافرەتانی پاکیزە خاوەن کتیبەکان کە لە پێش ئیوهدا کتیبیان پێدراوه، بۆتان حەلāl، نەدەبوو هیچ کەس قسەى تێدا بکات، بەلام بە هەر حال هەندى لە زانیان هەندى شتیان گوتوه کە جێی پرسیارە! جارى وایە یەکیان هەستیار بووه بەرانبەر بە حالەتیک، یان بەرانبەر بە وەزعیکی سیاسى، کە کاتی خۆی لەگەڵ جوولەکەکاندا شەپ بووه، یان لەگەڵ نەصرانییهکاندا، گوتویانە: چۆن دەبێ ئافرەتی وان بێنین؟! بەئێ دەگونجێ وەك بەرژووەندی گشتى، بەرژووەندی سیاسى حوکمران بێ: نابێ بهێنرێ، بەلام ناگونجێ بێ: حەرەمە، وەك لەوبارەو ئەم بەسەرھاتە هەیه، حوزەیفەى كورێ یەمان خوا لێی پازى بێ، ئافرەتێكى هینابوو جوولەكە بوو، یان نەصرانی بوو، عومەر خوا لێی پازى بێ هەوالی بۆ نارد، گوتى: تەلاقى بدە، گوتى بۆچی، ئایا حەلāl نیە؟! گوتى: بە حەلāl، بەلام دەترسم تۆ ئەو بێنى و مسوڵمانانیش ئافرەتی جوولەكەو نەصرانییهكان بێنن، سەرەنجام ئافرەتی مسوڵمانان بێننەو و بێنە قەیرەو کەس نەیانھێنێ، لەبەرئەو ئافرەتی رۆمەكان جوانترن و بەرچاوترن، مسوڵمانان رۆوبكەنە ئەوان و ئافرەتانی مسوڵمان بێننەو، لەبەرئەو گوتوویەتی تەلاقى بدە، نەك لەبەر ئەو كە حەلāl نیە، ئنجا خۆی کاربەجێ لە سوورەتی (البقرة)دا

دەفەرموئ: ﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ تُؤْمِنَ...﴾ (۳۱)، واتە: ئافرەتانی هاوبەش بۆ خوا دانەر مەهینن تاكو ئیمان دینن، لەوێ وا دەفەرموئ، کەچی لیڕەش دەفەرموئ: ئافرەتانی پاکیزەى کە لە پێش ئیوهدا کتیبیان پێ دراوه، بۆ ئیوہ حەلāl، ئەو چۆنە، ئایا تێکناگیرێ؟! زانیان ئاوا چارەسەریان کردوہ دەلێن: خۆی کاربەجێ موشریکەکانى بە جیا باسکردوون، وە خاوەن کتیبەکانیشى بە جیا

باسکردوون، بۆ وێنە: لە سوورەتی (البینة)دا دەفەرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ

أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ (۶)،

واتە: بێگومان ئەوانەى بێپروان لە خاوەن کتێبەکان و لە هاوبەش بۆ خوادانەرەکان، لە ئاگرى دۆزەخدا بە هەمیشەى دەمێننەوە، ئەوانە خراپترین زیندەدەرن، کەواتە: خوا ئەهلى کیتابى بەجیا باسکردوون و هاوبەشدانەرانیشى

بە جیا باسکردوون، بۆیە کە لەوئ دەفەرموئ: ﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ

يُؤْمِنَ... ﴿۳۱﴾، واتە: ئافەرتانى هاوبەش بۆ خوادانەر مەهینن، هەتا ئیمان نەهینن، ئافەرتانى هاوبەش بۆ خوادانەر شتیکن، وە ئافەرتانى خاوەن کتیب شتیکى دیکەن.

هەندیکیشیان گوتووینە: ئەم ئایەتەى سوورەتى (المائدة) ئایەتەکەى سوورەتى (البقرة) کە دەفەرموئ: ئافەرتانى موشرىک مەهینن، تايبەت (تخصیص) دەکات، واتە: تەنیا ئافەرتانى هاوبەشدانەرى بت پەرست مەهینن، بەلام ئافەرتانى دیکە کە شەرىک بۆ خوا پەیدا دەکەن مادام خاوەن کتیب بن، قەیناکات، دیارە ئەوەش لە حالیکدا ئافەرتانى خاوەن کتیبیش بە موشرىک لە قەلەم بدرین، چونکە ئەوانیش دەلێن: عوزەیر کورپى خواپەو عیسا کورپى خواپەو، هاوبەش بۆ خوا دادەنن، ئنجا ئەگەر بە موشرىکیش لە قەلەم بدرین، دەلێن: ئەو موشرىکانەى کە برۆیان بە کتیبى ئاسمانى هەیه، ئافەرتانیان حەلالە هاوسەرگیرى یان لەگەڵدا بکری، بەلام ئافەرتىکى هاوبەشدانەر کە برۆای بە کتیبى ئاسمانى نیه و بت پەرستە بۆ پیاوى مسوولمان حەلال نیه، بەلام دیارە ئەگەر ئافەرتى خاوەن کتیب زیناکەر بێ، دیسان دروست نیه، پیاوى مسوولمان هاوسەرگیرى لەگەڵدا بکات، چونکە

خوا دەفەرموئ: ﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ

مُشْرِكٌ وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲﴾ النور، واتە: پیاوى زیناکەر تەنیا ئافەرتى

زیناکەر و هاوبەشدانەر دەهینن، هەروەها دەفەرموئ: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا

الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾، (مُحْصَنَات) واتە: (عفیفات) ئافەرتانى پاکیزە لەوانەى

پیش ئیوه کتیبیان پى دراوه، یهکێک بۆى هەیه بلێ: ئەدى ئەگەر ئەو ئافەرتە کاتى خۆى زیناکار بووبى؟ چونکە ئیستا دەلێن: رۆژئاوا کچیان لە دواى تەمەنى یازدە و شازدە سالیو بگره جارى وایه لە پیش ئەوەشدا کچ نامینن و زینا

دەكەن، بەلكو دەلّين: ئەگەر كەسك كچىكى ھەبى گەشتىتە تەمەنى ھەژدەو نۆزدە سالىي و زىناي نەكردبى، دەبىيات بو لاى دكتورىكى دەروونناس و دەلى: كچەكەم نەخوشە، چونكە تا ئىستا دوستىكى نىھ و زىناي نەكردو! ھەر بە جىددى دەلّين: كچىكى وا پىويستى بەو ھەيە پىشانى دكتورىكى بدن كە تاكو ئىستا چۈنە ھاوئىكى نىھ و لەگەل كەسدا راى نەباردو؟! دەلى: ديارە كچەكەم نەخوشى دەروونى ھەيە، كەواتە: ئايا مسوئلماننىك كە لەوى ژن دىنن، تەگبىريان چىيە؟!

ديارە زانايان ھەندىكيان دەلّين: ھەر ئافرەتلىك زىناي كىردبى، لە ھى خاوەن كىتبەكان، پياوى مسوئلمان بوى نىھ ماردى بىكات، بەلكو دەلّين: ھى مسوئلمانىش ئەگەر زىناي كىردبى، با تۆبەش بىكات، ھەر دروست نىھ، پياويكى داوين پاك ماردى بىكات.

بەلام زۆربەى زانايان دەلّين: چ ھى مسوئلمان، چ ھى نامسولمان، ئەگەر زىناشى كىردبى، ئەگەر زانرا تۆبەى كىردو، ئىستا پاكىزەيە و چاگەو، وە ئىستا پابەندە بە شەرىعەتەو، ئەو دروستە ھاوسەرگىرى لەگەلدا كىرى، وە ئەم رايەش لە راستىيەو نىزىكتە، وە لەوبارەشەو جابىرى كورى عەبدوللا خوا لىي رازى بى گوتوويەتى: { تَتَزَوَّجُ نِسَاءَ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا يَتَزَوَّجُونَ نِسَاءَنَا } (أَخْرَجَهُ عَبْدُ الرَّزَّاقِ بَرَقْم: (۲۶۵۶))، واتە: ژنانى خاوەن كىتبان دىنن، بەلام ئەوان ئافرەتى ئىمە ناھىنن، وە يەكەدەنگى زانايانىشى لەسەرە كە ئافرەتى مسوئلمان بە پياوى جوولەكەو نەصرانىي ناشى و پىش ئەوەش بە پياوى بت پەرست ناشى.

مەسەلەى بىست و ھەشتەم: كە دەفەرموى: ﴿ إِذَا أَتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ ﴾، (أَجُور) كوى (أَجَر)ە، (أَجَر) واتە: كىرى، بەلام لىردە بە ماناي ماردى دى، واتە: (مُؤْرَهُنَّ)، ئەگەر ماردىيەكانتان پىدان، چونكە لىردە ئەو بو ھەموويان دەچىتەو: ئافرەتانى پاكىزەى ئىماندار و ئافرەتانى پاكىزەى خاوەن كىتب، واتە: ئەگەر ھىناتانن و ماردىيەكانتان پىيان دان بو ئىو ھەلالن، ئنجا لىردە يەكك بوى ھەيە بلئ: باشە ئايا ئەگەر ماردىيەكەى تەسلىم نەكات دروست نىھ بىگوازىتەو؟

هەموو زانیان لەسەر ئەوە یەك دەنگن کە: با، ئەدی لێردا مەبەستی پێی چییە؟ وەلام: یانی دەبێ مارییەکە ی بۆ بریاردابێ لە دلی خویداو عەزمی جەزم کردبێ کە مارییەکە ی بداتێ، ئنجا ئەگەر عەزمی جەزم کرد، با مارییەکەشی تەسلیم نەکردبێ، بۆی حەلāl، ئەدی پیاویك ئافرەتیکی هیناو لەسەر دوو سەد (۲۰۰) مسقال زێر ماری کردبوو، بەلام عەزمی جەزم نەکرد بوو یەك مسقالیشی بداتێ، ئایا ئەوە حوکمی چۆنە؟ دەلیین: بیگومان ئەو کەسە گوناھبارە، بۆچی؟ چونکە عەزمی جەزم کردو، کە مارییەکە ی نەداتێ، ئنجا کە عەزمی جەزم کرد لەسەر پێنەدانی مارییەکە ی مانای وایە بۆی بە گوناھ لە قەلەم دەرئ و خیانهتی لەو ئافرەتە کردو، بەلکەشمان لەسەر ئەوە کە دروستە ئەگەر مارییەکەش تەسلیمی ئافرەتەکە نەکری، بیگوازیتەو، ئایەتی (۲۳۶) لە سوورەتی (البقرة)یە، کە دەفەرموێ: ﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ

تَفَرَّضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً...﴾، واتە: گوناھتان ناگاتێ ئافرەتان تەلاق بدن، بە مەرجێک دەستان نەیانگەیان دبیتێ، واتە: نەتانگواستنەو و نەچووبنە لایان، وە مارییتان بۆ دانەنابن، کەواتە: دروستە ئینسان ئافرەت ماری بکات، بەبێ ئەوێ ماریی بۆ دابنێ، وە دروستیشە بشیگوازیتەو، پێش ئەوێ مارییەکە ی تەسلیم بکات، بەلام قەرزە لەسەری و لە ئەستۆی دایە.

مەسەلە ی بیست و نۆیەم : کە دەفەرموێ: ﴿مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا

مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ﴾، وە نەبێ هەر پیاوان چاو بۆ ئافرەتانی عەفیفە و پاک بگێرن، بەلکو پیاویش دەبێ داوین پاک بێ و نەبە ئاشکرا نەبە پەنھان داوین پیسی نەکات، ئەگەر بیەوێ ئافرەتیکی داوینپاک بێی ﴿مُحْصِنِينَ﴾، واتە: خو پارێز

﴿غَيْرَ مُسْفِحِينَ﴾، واتە: ئەوانە ی کە ئاوی خوێان نارپێژن لەگەل هەر ئافرەتێک

کە پێی گەشتن زینای لەگەلدا بکەن، ﴿وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ﴾، واتە: دۆستی پەنھان ناگرن، (مسافح) کەسیکە لەگەل هەرکەسیک بۆی رێک کەوت، زینا بکات (أَخْدَان) کە کوێ (خدن)ە، واتە: دۆستی تایبەتی کە زینای لەگەل بکات، چ پیاو چ

ئافرەت، دیارە ئەم ئایەتە بەلگەیه لەسەر دروست نەبوونی نیکاحی ئافرەتی پاکیزە لە پیاوی زیناکەر، وەك پێشتر هێنمان، بەلام پیاووەكە ئەگەر زیناشی کردبێ، بەلام دوایی تۆبە بکات و بگەرێتەوە لای خوا، وەك چۆن بە نەسبەت ئافرەتەكەشەو هەر وایە، ئەو کاتە دیارە دروستە کە بیهێنی، لەو بارەشەو ئەم شوێنەوارە هەیه: ﴿عَنِ الْحَسَنِ قَالَ: قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ لَا أَدَعَ أَحَدًا أَصَابَ فَاحِشَةً فِي الْإِسْلَامِ أَنْ يَتَزَوَّجَ مُحْصَنَةً فَقَالَ لَهُ أَبِي بْنُ كَعْبٍ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، الشَّرُّكَ أَعْظَمَ مِنْ ذَلِكَ، وَقَدْ يُقْبَلُ مِنْهُ إِذَا تَابَ﴾ (رواهُ ابْنُ جَرِيرٍ برقم: ۱۱۲۶۷) ^(۱)، ئیبنو جەریر لە حەسەنی بەصرییەو هیناویەتی، کە عومەری کورێ خەتتاب خوا لێی رازی بێ، گوتوویەتی: ویستم هەر پیاویک زینای کردبێ، رێگە ی پێنەدەم ئافرەتی پاک و پاکیزە مەرە بکات، با تۆبەشی کردبێ، تۆبە ی کورێ کەعب (کە یەکیکە لە هاوێلان و زۆر شارەزا بوو)، گوتی: ئەو فەرماندە ی برۆاداران! شەرێک بۆ خوا پەیدا کردن گەورەترە لە زینا کردن، کە تۆبەشی کرد لێی قبوول دەکری، واتە: وەکو چۆن کابرایەکی کافر کە مسوولمان بوو لێی قبوول دەکری و شەرێک و کوفرەکە ی لە کۆل دەبیتهو، زیناکەرێکیش کە زینای کردو، ئەگەر تۆبە ی کردو گەرایەو، گوناھەکە ی لە کۆل دەبیتهو، کەواتە: دروستە ئافرەتی ئیماندار بێنی، دیارە عومەریش خوا لێی رازی بێ نە یگوتووە بریار دەدەم، گوتوویەتی: خەرێک بوو بریار بێدەم، واتە هێندە بە داوینپرسی قەڵس بوو، گوتوویەتی: ویستم شتیکی وابکەم، بەلام تۆبە ی کورێ کەعب گوتی: ئەو مەکە، چونکە ئەو رەوانیە، هەلبەتە وەکو پێشتر گوتمان مەبەست لە (مسافحین) (المجاهرین بالزنا) یە، واتە: ئەوانە ی کە بە ئاشکرا زینا دەکەن، یاخود لەگەڵ هەر کەسیکدا بۆیان رێککەوت، داوینپرسی دەکەن (الَّذِينَ يَفْعَلُونَ الزُّنَىٰ مَعَ كُلِّ مَنْ اتَّفَقَتْ مَعَهُ) ﴿مُخَذَّجٍ أَخْدَانٍ﴾، یانی: (المُسْرِينَ بِالزُّنَى) واتە: ئەوانە ی کە بە پەنھانیی زینا دەکەن، یاخود ئەوانە ی کە (الَّذِينَ يَزْنُونَ مَعَ الْعَشِيقَاتِ) ئەوانە ی کە زینا دەکەن لەگەڵ ئافرەتانیکی تایبەتدا کە لەگەڵیاندا رێک کەوتوون، کەواتە: ئایەتە کە دەفەرموی: ئیو دەبی پاک بن ئەو پیاوینە! نە بە ئاشکرا زینا بکەن، نە بە پەنھانیی، نە بە گشتی هەر کەسیکی بۆتان رێککەوت زینای لەگەڵدا بکەن،

نە بەتایبەتی لەگەڵ ئافەرتیکی دیاریکراودا.

مەسەلە ی سیه م و کۆتایی: کە دەفەر موی: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ

عَمَلُهُ، وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ، هەر کەسێک کوفر بە ئیمان بکات، ئەو دەست پێگومان کردووە کە هەڵۆشاونەتووە، لێردا ئیمان چاوک (مصدر) دە مەبەست پێی ئەو شتە بە کە ئیمانی پێ دەهێنرێ، هەر کەسێک کوفر بکات بەو شتە کە ئیمانی پێ دەهێنرێ، جا ئەو شتە ئیمانی پێ دەهێنرێ جیه؟ خوای بێ وینە، فریشتەکان، کتیبەکان، پیغمبەرانی، پۆژی دوا یی، هەر کەسێک کوفر بکات بە خواو بە فریشتەکان و بە کتیبەکان و بە پیغمبەرانی و بە پۆژی دوا یی، یاخود بە یەکیان، ئەو کردووەکانی هەڵدەوشینەو، واتە: با مسوڵمان بێ و کردووی باشی کردبێ، ئەگەر کوفری کرد، کردووەکانی هەڵدەوشینەو، وە دەشگونجی مەبەست لەو کە دەفەر موی: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ

عَمَلُهُ، ئەو بێ کە کوفر بکات بە یاساکی ئیسلام، چونکە یاساکی ئیسلام بەرجەستە کەری ئیمان، ئیمان لەواندا بەرجەستە دەبێ، کە قەناعەتی پێیان بێ و پێیانەو پابەندبێ، یەکی لێردا بۆی هەیه بلی: باش ئەگەر کەسێک ئیمانی هەیه و هەلگەرایەو، بەلام دوا یی مسوڵمان بوو، ئایا کردووەکانی هەموو هەڵۆشاونەو؟ بۆ وینە: هەموو پۆژوووەکانی دەبێ بگریتهو و هەموو نوێژەکان دەبێ بکاتەو، حەجی کردبێ، دەبێ حەجە کە بکاتەو، زانیان دوو رایان هەن:

هەندیکیان دەلێن: هەر کەسێک هەلگەریتهو، کردووەکانی هەموو هەڵدەوشینەو، وە بۆ دوا یی قەرزدارە.

بەلام هەندیکیان دەلێن: نەخیر، کە هەلگەرایەو کردووەکانی هەڵدەواسرێن، ئەگەر ئیمانی هینایەو، هەر لەجیی خۆیان، بەلام ئەگەر ئیمانی نەهینایەو و لەسەر کوفر مرد، ئەوکاتە کردووەکانی هەڵدەوشینەو، وە ئەو رایەش راستە، چونکە ئەو دەقی ئایەتی لەسەرە خوا لە سوورەتی (البقرة) کە لەوێ بە

تەفصیل باسماں کردوہ دہفہ رموی: ﴿وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ

النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۱۷﴾ البقرة، واتە: وە ھەر کامێک لە ئیوہ لە دینەکی ھەلگەرپیتەووە بە کافرێ بمری، ئا ئەوانە کردووەکانیان ھەلۆشاوئەوہ لە دنیا و لە دواڕۆژدا، وە ئەوانە ھاوئە دۆزەخن، بە ھەمیشەیی تێیدا دەمێننەوہ، کەواتە: کەسێک لەسەر کوفر بمری، کردووەکانی ھەلۆشاوئەوہ، ئەدی ئەگەر لەسەر کوفر نەمرد، کەسێک ھەلگەرپیتەووە دواپی ئیمانی ھینایەوہ، ئەوہ کردووەکانی ھەلۆشاوئەوہ، ئەوہش ديارە دەقی ئایەتی لەسەرە، وە ھەر ئەوہش زیاتر لە پەحمەت و بەزەیی بیسنووری خوای پەروردگار چاوەری دەکری. خوای بە بەزەیی بە لوتف و کەرەمی خوای سەردنجاممان خیر بکات، وە بەبی ئیمانی نەمانمرینی، بەلکو بە ئیمانی تەواووە بچینەوہ خزمەتی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی دووھەم

پێناسەی ئەم دەرسە

لەم دەرسەماندا ئایەتەکانی (۶ و ۷) تەفسیر دەکەین، لەم دوو ئایەتەدا خوا ﷻ لە ئایەتی یەكەمیاندا باسی دەستنویژ گرتن و، خوشۆردن، وە لە کاتی نەبوونی ئاویشتا بۆ دەستنویژو خوشۆردن باسی تەیەمموم دەکات، پاشان باسی حیکمەتی دەستنویژو خوشۆردن و تەیەممومیش دەکات، کە بریتیە لەوەی مسوڵمانان پاکبەنەو، هەم پاکیی روالەتیی، هەم پاکیی مەعنەویی، وە شایانی باسە ئەم ئایەتی ژمارە (۶)، لە سوورەتی (المائدة)، تاکە ئایەتیکە بە تایبەت باسی دەستنویژو خوشۆردن و تەیەمموم پێکەووە بکات، ئایەتی ژمارە (۴۳) مان هەیه لە سوورەتی (النساء) دا لەوێشتا خۆی کاربەجی، باسی خوشۆردن و تەیەمموم دەکات، بەلام لەم ئایەتەدا باسی دەستنویژو خوشۆردن بە ئاو، وە ئەگەر ئاو نەبوو بۆ هەر کام لە دەستنویژو خوشۆردن لە حیاتیان تەیەمموم بکری دەکات، وە ئەم ئایەتە زانیان زۆر گرنگییان پێداو، لە هەندێ لە تەفسیرەکاندا دەیان لاپەرەیان لەسەر نووسیوە، وە (ابن العَرَبِي) لە کتیی (أَحْكَامُ الْقُرْآن) دەکی خۆیدا باسی کردو، دەلی: زانیان گوتووینە: هەزار حوکمی شەرعیی لەم ئایەتە وەردەگیری، وە دەلی: هاوێلانی نیمة (واتە: مالیکییەکان) لە شاری بەغداد دانیشتوون نەیاننوانیوە هەزار یاسا، بەلام هەشت سەد حوکمی شەرعییان لەم ئایەتە دەرهێناو، وە لە ئایەتی دووھەمدا خۆی بەرزو مەزن بە برپاداران دەفەرموی: پەیمانەکە یاد بکەنەو، ئەو پەیمانە پتەووی کە لەگەڵیدا بەستووینان، پاریزی لی بکەن، وە بشرانن کە خوا نەینییەکانی نیو دل و دەروونییشان دەزانێ.

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ
إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا
فَاطَهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَايِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ
النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ
مِّنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ
نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾ وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

((ئەى ئەوانەى بىرۋاتان ھىناۋە! ھەر كات بۇ نوپۇز ھەئسان، رۋوتان بشۇن، ۋە ھەردوۋك دەستىشتان ھەتا ئانىشكان، (بشۇن) ۋە دەستى تەر بەسەرتاندا بىنن، ۋە لاقەكانىشتان بشۇن ھەتا دوۋ گۈپزىنگەكان، ۋە ئەگەر لەش بىس بوون، خۇتان پاك بىكەنەۋە (بە ھۋى خۇشۇردنەۋە)، ۋە ئەگەر نەخۇش بوون، يان لە سەفەربوون، يان يەككىكتان لە شوپىنى نزم (ى تارەت تىداگرتن) ھاتەۋە، يان دەستتان گەيانە ژنان، ۋە ئاۋىشتان چىنگ نەكەۋەت، ئەۋە رۋو بىكەنە رۋوۋى پاكى زەۋىۋ پاش دەستپىداھىنانى، دەست بە رۋوتان ۋە دەستەكانتاندا بىنن، خوا نايەۋى ھىچ سەغەلەتتەكەتەن بىخاتە سەر، بەلكو دەيەۋى پاكەتەن بىكەنەۋە چاكەى خۇيتان لەسەر تەۋاۋ بىكات، بەلكو سوپاسگوزارىى بىكەن ﴿۶﴾ ۋە چاكەى خوا بەسەر خۇتانەۋە يادىكەنەۋە ئەۋ پەيمانەى كە لەگەلى بەستەن كە گوتتەن: بىستەمان ۋە فەرمانبەر بىمان كەرد، ۋە پارىز لە خوا بىكەن، بىگومان خوا بە (نەپىنى يە) خاۋەن سىنەكان زانايە ﴿۷﴾)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(وَجُوهَكُمْ): (وَجُوه) کۆی (وَجْه) ه، (الْوَجْه: مَا يُوَاجِهُكَ مِنَ الرَّأْسِ، أَوَّلُ مَا يَسْتَقْبِلُكَ)، (وَجْه) لەسەری ئینساندا ئەوەیە کە ڕووبەرۆوی تۆیە، یان پێشەوێی سەری ئینسان پێی دەگوترێ (وَجْه)، واتە: ڕوو، بە کوردی ئێمە دەلیین: دەمو چاو، وە دەشلیین: (ڕوو).

(الْمَرَفِق): (جَمْعُ مِرْفَقٍ، تَوْصِيلُ الذَّرَاعِ فِي الْعَضُدِ) دەلی: (الْمَرَفِق) کۆی (مِرْفَق) ه، (مِرْفَق) بە کوردی واتە: ئانیشت، دەلی: بە یەک گەیهنەری باسک و قۆڵە، پێکیان دەگەیهنێ، پێی دەگوترێ: ئانیشت.

(الْكَعْبَيْنِ): دوو (كَعْب) ه، واتە: (مُتْنَى) (كَعْب) ه، (الْكَعْب: الْعِظْمُ الَّذِي عِنْدَ مُلْتَقَى الْقَدَمِ وَالسَّاقِ)، (كَعْب) ئەو جومگەییە کە پێ و لاق بەیەك دەگەیهنێ، کە هەموو پێیەك دوو گۆیزینگی هەن، گۆیزینگی دەری و هی ژووری، گۆیزینگی تۆزیک خەر، بۆیەش پێی دەگوترێ (كَعْب) کە (مُتْنَى) یەكە (كَعْبَيْن) ه، وە كچۆڵە کە تازە مەمەك دەكات، پێی دەگوترێ: (إِمْرَأَةً كَاعِبٍ) واتە: ئافەرەتیکی تازە مەمەك کردوو.

(جُنُبًا): (جُنُب) واتە: لەش پیس، بەلام لێردا مەبەست پێی لەش پیسی گەورەیه، واتە: جەنابەتی لەسەر بێ، دەلی: (أَجْنَبْتُمْ جُنُبًا: أَيِ أَصَابَتْكُمْ الْجَنَابَةُ وَسُمِّيَتْ بِذَلِكَ لِكَوْنِهَا سَبَبًا لِجُنُبِ الصَّلَاةِ) بۆچی بە ئینسانی لەش پیس (واتە: بێ دەستنوێژی گەورە) دەگوترێ: (جُنُب)؟ چونکە کەسیک کە بێ دەستنوێژی گەورە لەسەر بێ، کە پێی دەگوترێ: (الْحَدَثُ الْأَكْبَرُ)، واتە: لەش پیسی گەورە، بۆی نیه نوێژ بکات، هەلبەتە بە هۆی بێ دەستنوێژی گچکەشەو هەر نوێژ ناکرێ، بەلام بە هۆی بێ دەستنوێژی گەورەو نوێژ ناکرێ، نابێ بچیه مرگەوت، وە نابێ قورئان بخوینێ، نابێ طەواف بکە، کۆمەلێک شت لە ئینسان قەدەغە دەکرێن، واتە: لەو حالەتە لەش پیسیدا ئینسان لە زۆریک لە طاعەتەکان دوور دەکەوێتەو.

(النَّافِلُ): له زمانی عەرەبیدا (غَائِط) واتە: شوینی نزم، جا کاتی خووی دیارە سەر ئاو، ئاودەست و شت نەبوو، چوون لە شوینی نزم تارەتیاں گرتو، ئیستاش لە هەندیک شوینان وا دەکەن، لە شوینی نزم پەنھان پێویستی جێبەجێ خوێان دەکەن، ئەسلی خووی (غَائِط) واتە: شوینی نزم، بەلام دوایی بە عەینی تارەتگرتنیش گوتراو: (یتغوط)، واتە: تارەت دەگرێ، دوایی ھەر بە عەینی پاشەرۆکەکە ئینسانیش دەگوترێ: (غَائِط)، دەلی: (الغَائِط: الْمُنْحَفِضُ الْوَاسِعُ مِنَ الْأَرْضِ كِنَايَةً عَنِ التَّبَرُّزِ وَالْهَرَارِ نَفْسُهُ) شوینی فرەوانی نزم، وە کینایە بە لە فریدانی پاشەرۆک، واتە: تارەت گرتن، وە بە عەینی پاشەرۆکەکەش دەگوترێ: (غَائِط) ھەرچەندە لە ئەسلی زاماندا مانایەکە وایە، جا بۆ زانیارییان لە قورئاندا ئەو شتانە لە جوان نیە لە مەجلیسی ناویان بەیئێرێ، ھێچیان خوا ﷻ بە زەقی ناوی نەھێناون، بۆ وینە: لێردا بۆ تارەت گرتن، دەفەرموێ: ئەگەر یەکیکتان لە شوینی نزم ھاتەو، لەسەر ئاوی ھاتەو، نافەرموێ: چوو فلان شتە کرد! یان بۆ پیکەو ھووت بوونی پیاو و ئافرەت، دەفەرموێ: ﴿لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ المائدة، دەستان گەیاندا ئافرەتان، یان دەفەرموێ: ﴿أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ ۝١١﴾ النساء، ھەندیکتان چوونە لای ھەندیکتان، یان ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ۝٤﴾ المجادلة، پێش ئەو دەستان بگاتە یەک، کە مەبەستی پێی جیماعە، بەلام خوا بە کینایە دەیفەرموێ، ئنجا ئەمە ئەو دەشی لێ وەر دەگیرێ کە مسوڵمانانیش دەبی لەبەر و مەجلیسیاندا، ئەو شتانە لە جوان نیە بە ناوی زەقی خوێان ناو بەیئێدرێن، نابێ ناوی زەقی خوێان لێ ھەڵبدرێ.

(لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ): (الْمَسُّ إِدْرَاكُ بظَاهِرِ الْبَشَرَةِ، وَيَكُنَى بِهِ وَيَا لَمَاسَةٍ عَنِ الْجَمَاعِ)، (لَمَسَ وَمَسَّ) واتە: پێست بە پێست بکەوێ، بەلام وشە (لَمَسَ) یان وشە (مَسَّ) لەگەڵ وشە (مُلاَمَسَةً) بە (کِنَايَةً) لە زمانێ عەرەبیدا بە کوردی دەبیئەو دەبەرپراواویشتن، واتە: لە پەناو پێی بلی، ئەک بە راشکاویی، (کِنَايَةً) لە چی؟ لە پیکەو ھووتبوونی پیاو و ئافرەت، خوا پەرەردگار وشە (لَمَسْتُمُ) ی بۆ

بەکارهێناوه، ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾. واتە: دەستتان گەیانده ئافرەتان، کە مەبەست پێی ئەودەیه لەگەڵیان جووت بوون.

(فَتَيَمَّمُوا): وشەى (تَيَمَّم) واتە: (قَصَدَ) دەلى: (يَمَّمْتُ كَذَا، وَتَيَمَّمْتُهُ: قَصَدْتُهُ)، (يَمَّمْتُ كَذَا) بەردو فلان شتە چووم، (وَتَيَمَّمْتُهُ قَصَدْتُهُ) واتە: کردم بە ئامانج، کە بەردو لای بچم، کە دەفەر موئ: ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾، برۆن بەردو زەوییهکی پاک، برۆن بەردو پرووی زەوی پاک، واتە: ئەو لە جیاتی ئاو بەکاربینن، وەکو بە دیل بو ئاو، کەواتە: وشەى (تَيَمَّم) کە ئیستا ئیمە وادەزانین بە مانای بەکارهێنانی گەل، لەراستیدا وانیە لە ئەسلی زمان دا.

(صَعِيدًا طَيِّبًا): (صَعِيد) هەندێکیان بە گلیان لێک داووتەو، خۆل، خۆلێک کە تۆزی هەبێ غوباری هەبێ، بەلام زۆریان بە پرووی زەویان لێک داووتەو، جا ئەو زۆری شت لەسەر بینا دەرکړ، دواى بە تەفصیلی باسی دەرکړ، ئەگەر مەبەست لە (صَعِيد) ﴿صَعِيدًا طَيِّبًا﴾، واتە: گلیکی پاک، ئەگەر مەبەست گلی بێ (تَيَمَّم) تەنیا بە گلی دەرکړ، بەلام ئەگەر مەبەست پرووی زەوی بێ کە ئەو مانایە راستە، وە بەلگەى زۆرم لەسەر هیناوتەو، ئەو مانای وایە بە هەموو شتێک لەسەر پرووی زەوی (تَيَمَّم) دەرکړ، وە لەراستیدا هەر ئەو رایەش راستە، کەسێک لە نیو بەفر بێ، وە من بوخۆم لە نیو بەفر بووم، دەست ناگاتە گلی، جاری وایە مەترو نیویک بەفر باریو، مەترو نیویک بەفری لابەرە، ئنجا دواى سێ مەتریش هەلیقەنە هەر ناگاتە گلی، لەوانەیه عەرەزکە تەر بێ، یان لە بەستەلەک، لە چیا، لە بیابان، هەر گلی لێ نیە، جا هەندێک لە شەرعزانان پەحمەتی خویان لێ بێ گوتووین: نا، حەتمەن دەبێ گلیک بێ تۆزی هەبێ، یەکیک لەوانە ئیمام شافعییه، وای پێدەچێ لە شوێنێک بوو بێ گلی زۆر لێ بوو بێ، ئیستا دنیا زۆر فرەوانە، شوینی وایە هەر ناگەیه گلی، هەمووی شاخو چیا، هەمووی لەو بیابانە، یان هەمووی بەفر بەستەلەکە، تەماشای بکەن! خۆی زاناوشارەزا چ وشەیهکی بەکارهێناوه، دەفەر موئ: ﴿صَعِيدًا طَيِّبًا﴾، پرووی

پاکی زهوی، ئەگەر فەرمووبای: (تُرَاب) هەر گلی دەگرتەوه، خەڵک تووشی سەغڵەتی دەبوون.

(حَرْج): (الضَّيْقُ أَوِ الْإِثْمُ، وَهُوَ فِي الْأَصْلِ مُجْتَمَعُ الشَّيْئَيْنِ)، (حَرْج) بە مانای سەغڵەتی و تەنگیی دی، بە مانای گوناھیش دی، لە ئەسڵدا بە مانای دوو شت کە پێکدەگەن، جا نیو قەدەگەیان تەسکە و هیندە تەنگ دەبی دەبی تەنگەبەر، ئەوه پێی دەگوتری: (حَرْج)، کە دەفەرموی: ﴿ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرْجٍ ﴾، خوا نایەوی هیچ سەغڵەتیان لەسەر دابنێ و تووشی سەغڵەتیان بکات.

(وَمِيثَاقُهُ): (الْمِيثَاقُ: عَقْدٌ مُّوَكَّدٌ بِيَمِينٍ وَعَهْدٌ)، (الْمِيثَاقُ) پەیمانیکە جەختی لەسەر گراوەتەوه، بە هۆی سویند لەسەر خواردن و پەیمان لەسەر دانەوه، واتە: دەست خستە نیو دەستی یەگدی.

هۆی هاتنه خواردهوی ئایه ته کان

هۆی هاتنه خواردهوی ئەم ئایه ته موباره کە ی که دهفه رموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾، دوو شت گیردراوه نه وه:

۱/ ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، سَقَطَتْ قِلَادَةٌ لِّيَ بِالْبَيْدَاءِ، وَنَحْنُ دَاخِلُونَ الْمَدِينَةَ، فَأَنَاحَ النَّبِيُّ ﷺ وَنَزَلَ فَتَنَىٰ رَأْسَهُ فِي حَجْرِي، رَاقِدًا أَقْبَلَ أَبُو بَكْرٍ فَلَكَزَنِي لَكَزَّةٍ شَدِيدَةٍ، وَقَالَ: حَبَسْتَ النَّاسَ فِي قِلَادَةٍ؟ ثُمَّ إِنَّ النَّبِيَّ ﷺ اسْتَيْقَظَ وَحَضَرَتِ الصُّبْحُ فَالْتُمَسَ الْمَاءُ، فَلَمْ يَوْجَدْ فَنَزَلَتْ: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ ...﴾، فَقَالَ أَسِيدُ بْنُ حُضَيْرٍ: لَقَدْ بَارَكَ اللَّهُ لِلنَّاسِ فِيكُمْ يَا آلَ أَبِي بَكْرٍ! {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٤٣٣٢)}، واته: دایکمان عایشه خوا لێی پازی بی، (دیاره له یه کێک له جهنگه کاندای که چوون، یان سهفه رێک بووه)، ده لێ: گهردن بهندیکم (ملوانکه یه کم) لێ که وتبوو له بیابان، له کاتی کدا ئیمه به رهو مه دینه دهگه پراینه وه، (که ملوانکه که ی لێ که وتوه، رهنگه له سه ره ئاو لێی که وتبی، یان له نیو که زاوده که لێی که وتبیته خوار، سه رنج بدهن! پیغه مبه ری خوا ﷺ چه ند به لوتف بووه، له گه ل مال و خیرانی خویدا) نه و سوپایه ی هه موو راگرتو فه رمووی: راوهستن، وه له شوینی ک بارگه و بنه یان خست، بوئه وه ی نه و ملوانکه و گه ردن به ند ه بدوژنه وه، ئنجا ده لێ: پیغه مبه ری خوا ﷺ دابه زی، وه سه ری به کوژی من کرد، سه ره خه ویک

ب/ ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: لَمَّا كَانَ مِنْ أَمْرِ عَقْدِي مَا كَانَ، قَالَ أَهْلُ الْإِفْكِ مَا قَالُوا، فَخَرَجْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي غَزْوَةٍ أُخْرَى فَسَقَطَ أَيْضًا عَقْدِي حَتَّى حَبَسَ النَّاسُ التَّمَّاسُ، فَقَالَ لِي أَبُو بَكْرٍ يَا بُنَيْتُ فِي كُلِّ سَفْرَةٍ تَكُونِينَ عَنَاءً وَبَلَاءً عَلَى النَّاسِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ الرُّخَصَةَ فِي التَّيَمُّمِ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: وَاللَّهِ يَا بُنَيْتُ إِنَّكَ لِمُبَارَكَةٌ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (٢٦٣٨٤) تعليق شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح وهذا إسناد حسن، والطبراني، والسيوطي في لباب النقول في أسباب النزول برقم: (٣٩١)}، وآتاه: عهبدوللاى كورى زوبير خوا له

خۇي و بابى پازى بى دەگىرپتەۋە، دەلى: دايكىمان عائىشە خۇا لىي پازى بى دەلى: ئەۋ ملوانكەيەم كە لە جەنگىكى پىشتىدا لى كەۋتبوو، ۋە بوختانچىيەكان ئەۋەدى گوتيان گوتيان، بەلام جارىكى دىكە لەگەل پىغەمبەرى خۇادا ﷺ بۇ جەنگىكى دىكە چووم، (پىغەمبەرى خۇا عادەتى وابوو بۇ جەنگەكان قورعەى لە نىۋان خىزانەكانى دا دەگرد، كاميان قورعەى بۇ دەرچووبا، لەگەل خۇي دەيبرد، ۋە زۇر لە ھاۋەلانى دىكەش ھاۋسەرى خۇيان لەگەل بوو، نان و چىشتيان بۇ لىدەنان، برىنداريان دەرمان دەگردن، خزمەتيان دەگردن ...، ۋە جارى وايە بەشدارىي جەنگىشان كردوون، دەلى) ديسان لەۋ جەنگەى دىكەشدا ملوانكەيەكم لى كەۋت، ۋە بە ھۇي ئەۋەدە خەلك راپوستان و پىغەمبەر ﷺ سوپاكەى راگرت، (ديارە دەبى ئەۋ ملوانكەيە قىمەتى بووبىو، ويستوويانە بۇى بدۇزنەۋە) ئەبو بەكر پىي گوتەم: (ۋاتە: بابى عائىشە) كچى خۇم لە ھەموو سەفەراندە تۇ ھەر دەبىيە مايەى نارەحەتىي و گرفتارىي بۇ خەلكى، (پىي ناخۇش بوۋە كە بە ھۇي كچەكەيەۋە ئەۋ سوپايە راپوستانى و ئەزىيەت بىينن، نەيزانىۋە خۇاي پەرۋەردگار خىكمەتتىكى گەۋرەى خستۇتە نىۋ ئەۋ ئىشەۋە) خۇاي پەرۋەردگارىش مۇلەتتى تەبەممومى ناردە خوارى، دوايى ئەبۇبەكر پىي گوتەم: ۋەللاھى رۇلە، كچى خۇم تۇ ديارە ئافرەتتىكى موبارەكى، بە ھۇي ئەۋ گرفتهى تۆۋە خۇاي بە بەزەيى ئەۋ مۇلەت و رۇخسەتەى بۇ مسولمانان ناردە خوار، كە ئەگەر ئاۋيان دەست نەكەۋت بۇ دەست نويژو خۇشۇردن تەيەمموم بەكاربىنن.

مانای گشتی ئایەتەکان

خوایێك له م سوورەتەدا، بۆ جاری سییەم، تا ئیستا دوو جاری فەرمووه: **يَتَّأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا**، جارێکیان فەرمووی: **يَتَّأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ**، له ئایەتی یەكەمدا، له ئایەتی دووهمدا فەرمووی: **يَتَّأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ**، یەكەمیان فەرمووی ئەو ئیماندارینە! پەیمانەکان بە تەواویی جێبەجێ بکەن، له ئایەتی دووهمدا دەرئەرمووی: ئەو ئیماندارینە! دروشمەکانی خوا مەشکێنن، بێ حورمەتیان بێ مەکەن، ئنجا بۆ جاری سییەم دەرئەرمووی: **يَتَّأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ**، ئەو ئەوانەی ئیمانتان هێناوە! هەر کات بۆ نوێژێ هەڵسەن.. وەك له سوورەتی (البقرة) شەدا باسم کردووە، هەندێ گەس پەخنی ئەوەیان له قورئان گرتووە ئەو چاوەروانییەیان له قورئان هەبە، کە له کتێبێك کە بەشەر دایدەنئ هەیانە، کە لەو شوێنەدا باسی دەستنوێژ دەکات، هەر باسی دەستنوێژێ دەکات، وە لەو شوێنەدا کە باسی خۆ شۆردنە، هەر باسی ئەوە دەکات، وە لەو شوێنەدا کە باسی حەلال و حەرام دەکات هەر باسی ئەوە دەکات، وە لەو شوێنەدا کە باسی هاوسەرگیری دەکات، هەر باسی ئەوە دەکات، لەو شوێنەدا کە باسی جەنگ و ناشتی دەکات هەر باسی ئەوە دەکات، بەلام له قورئاندا ئەو بابەتە هەموویان تێکەڵەن، بەئێ هەندێك بە هۆی ئەوەوە پەخنیان له قورئان گرتووە، بەلام بێگومان ئەوە حیکمەتی زۆر گەورەى تێدايە، ئەویش ئەوەیە کە خواى کاربەجێ دینی بۆ رێکخستنی ژین ناردووە ئەم قورئانەش کتێبی ژيانە، ژيانیش وانیە کە لەو کاتەدا نوێژ دەبێ، هەر خەریکی نوێژ بێ، یان له پەمەزانداندا هەر پۆژوو بگری و هیچی دیکە نەکەى، نەخێر، بەلکو تۆ بەپۆژووی کارو کەسابەتیش دەکەى و، سیلەى پەحمیش جێبەجێ دەکەى و، سەردانىش دەکەى و، مردووش بە خاک دەسپێرى، کارى فیکریش دەکەى، کارى سیاسیش دەکەى، ژيان هەمووی تێکەڵە، ژيان وانیە ئەگەر شتێک کرد هیچی دیکە نەکەى، لەسەر نان خواردن جاری وایە میوانێکت دێ سەلامێ دەکات، یان لەسەر نان خواردنێ، گرفتێك دێتە پێشێ دەبێ چارەسەرى بکەى، تەلەفونێکت بۆ دێ، ... هتد، ئنجا بۆیە خوا ﷻ

بابەتەکانی قورئانی تیکەڵ کردوون، چونکە ژيانیش وایە، لیڕەش خوا ﷻ دواى ئەوەی کە باسی ئەو بابەتەى پېشوو کرد، ئنجا دەفەرموی: ئەى ئەوانەى ئیمانەتەن هیناوە! هەركات بۆ نوێژ هەڵسان دەم و چاوتان بشۆن و ... هتد، ئنجا لیڕەدا توێژەرەوانی قورئان لەبارەى رەستەى: ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾، ئەگەر بۆ نوێژ هەڵسان، دوو رایان هەن:

(۱) هەندیکیان گوتووینە: واتە: کە لە خەوئ هەڵسان بۆ نوێژ.

(۲) هەندیکیان گوتووینە: واتە: ئەگەر بۆ نوێژ هەڵسان کە دەستنوێژتان نەبوو، بۆچی وایانگوتە؟ چونکە ئەگەر ئینسان دەستنوێژی هەبێ کە بۆ نوێژ هەڵدەستێ، لەسەرى فەرز نیە دەستنوێژی بگرێ، دەستنوێژی هەبێ وەك دواى باسی دەکەین، بۆیە گوتووینە کە واتە: لیڕەدا مەبەست ئەوەیە، ئەى ئەوانەى ئیمانەتەن هیناوە! ئەگەر دەستنوێژتان نەبوو و بۆ نوێژ هەڵسان، واتە: ئەگەر ویستتان نوێژ بکەن، دەستنوێژی بگرن: دەم و چاوتان بشۆن، و دەستەکانتان بشۆن و مەسحی سەر بکەن و پێیەکانتان بشۆن.

(۳) دەشتوانین بڵێین: خوا ﷻ بەگشتى بە ئیمانەدارى فەرمووە، ئەگەر بۆ نوێژ هەڵسان، ئنجا ئەوەى لە خەوئ هەڵساوە دەستنوێژی پېشتر شۆردووە، یانى: دەستنوێژی هەبێ، بەلام سوننەتە دەستنوێژەکەى بگریتەو، یان ئەوەى هەر دەستنوێژی نیە و لەسەرى فەرزە دەستنوێژی بگرێ، هەموویان هەر دەگریتەو.

هەر وەها لیڕەدا کە دەفەرموی: ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾، واتە: ئەگەر ویستتان هەڵسن بۆ نوێژ، بۆچی؟ چونکە تۆ کە دەستنوێژ نەبێ، یەكسەر بۆ نوێژ هەڵناسێ، بەلكو دەچی دەستنوێژ دەگرێ، واتە: یەكسەر بۆ نوێژ هەڵناسێ، بەلكو ئەگەر ویستت نوێژی بکەى، دەبێ دەستنوێژ بگرێ، ئەك یەكسەر هەڵسی بۆ نوێژ، چونکە ئەگەر قامەت کرا، تۆ بە فریای دەستنوێژی ناکەوى، ئاوا توێژەرەوانی قورئان زۆر بە وردی تەماشای وشەکانی قورئان دەکەن، ئنجا ئایا چۆن دەستنوێژی بگرن؟ باسی چوار شتان دەکات:

۱- ﴿فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ﴾، دەمو چاوتان بشۆن (وَجُوه) کۆی (وَجْه)ه، (وَجْه) واتە: روو، دەمو چاو.

۲- ﴿وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ﴾، دەستەکانیشتان بشۆن تا ئانیشتان.

۳- ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾، دەستی تەپیش بە سەرتاندا بپێن.

۴- ﴿وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾، پێیەکانیشتان بشۆن هەتا هەردوو گوێزینگان.

هەلبەتە دوایی لە مەسەلە گەرنجەکاندا بە درێژری باسی دەکەین، بەلام گەرنج ئەوەیە خۆی زاناو شارمزا چوار ئەندامی باس کردوون: دەمو چاو (روو)، هەردوو دەست، سەر هەردوو لاق، (پێیەکان)، هەموو نوێژەردوانی قورئان لەگەڵ ئەوەدان کە (إلى) لە ﴿وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ﴾، بە مانای (مَعَ) دێ، چونکە (إلى) واتە: هەتا، ئنجا ئەگەر بفەرموێ: دەستان بشۆن تا ئانیشتی، مانای ئەوەیە ئانیشتی لەگەڵ نەبێ، بەلام لیژەدا (إلى) بە مانای (مَعَ) یە، واتە: لەگەڵ ئانیشتان، هەروەها لە شۆردنی پێیەکانیشدا ﴿وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾، (إلى) واتە: (مَعَ الْكَعْبَيْنِ) لەگەڵ دوو گوێزینگەکان، ئنجا ئایا (إلى) بە مانای (مَعَ) هاتووە لە قورئاندا؟! بەئێ، وهك خوا لە سوورەتی (النساء) لە ئایەتی (۲) دا لە باسی خواردنی مائی هەتیواندا دەفەرموێ: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ إِلَى أَمْوَالِكُمْ﴾، واتە: مائی هەتیوان لەگەڵ مائی خۆتاندا مەخۆن، واتە: مەبخەنە گەڵ مالهەتەتان و بیخۆن، کەواتە: (إلى) بە مانای (مَعَ) دێ، یانی: (مَعَ أَمْوَالِكُمْ) لە زمانی عەرەبیدا جاری وایە ئەو پیتانە هەندیکیان لە شوینی هەندیکیان دادەنیشن، لەبەر حیکمەتی، کە لیژەدا دەفەرموێ: دەمو چاوتان بشۆن، ئەوە دیارە سنووری دەموچاو کوێیە، کە لەو شوێنەو کە تووکی سەر تەواو دەبێ هەتاكو کۆتایی چەنەگە، ئەوە پێی دەگوترێ دەموچاو بە باری درێژیدا، وە بە باری پانییشدا لە گوێو تا گوێ، ئەوە روو (وَجْه)ه دەبێ ئەوەندە بشوێ، ئەدی دەست کوێیە؟ لە نینۆکەو تاكو دەگاتە هەنگل پێی دەگوترێ دەست، بەلام چونکە

خوا فەرموویەتی: ﴿إِلَى الْمَرَافِقِ﴾، لەگەڵ ئانیشکان، کەواتە: لەو لای ئانیشکەووە فەرزی نیە، بەلام تۆزێکی دیکەش لەو لای ئانیشک بێ، وەك لە سوننەتدا هاتووە باشترە، ئەووە ئەو کاتە دەست و پێی و دەم و چاوی ئیمانداران درەوشاوووە سپی و بازوو دەبێ (غُرّاً مُحَجَلِّينَ)، ئنجبا ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾، دەستی تەر بەسەری خۆتاندا بێنن، ئایا چەندی؟ بە پێی رۆوالەتی ئایەتەکە هەمووی دەگریتەووە، بەلام هەندیکیان گوتوویانە: بەشیکیشی تەر بێ هەر تەواو، بەلام کە تەماشای دەقەکانی سوننەت دەکەین، پێغەمبەر ﷺ بە هەردوو دەستی مەسحی سەری کردووە، ئنجبا شۆردنی پێیەکانیش لەگەڵ گۆزینگاندا، دیارە (ارْجُلُ) کۆی (رِجْلُ)، (رِجْلُ) واتە: لاق، ئەدی بۆچی بۆ نەیفەرموو: (أَقْدَامُكُمْ)؟ چونکە بەشیک لە لاق (ساق)یش دەبێ بشۆرێ لەگەڵ گۆزینگەکاندا، ئەگەر فەرموویای: (قَدَمُ) تەنیا پێیەو گۆزینگی لەگەڵ نەدەکەوتن، بۆیە فەرموویەتی: ﴿وَأَرْجَلُكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾، وە پێیەکانیشتان بشۆن لەگەڵ گۆزینگەکان، ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ حُبًّا فَأَظْهَرُوا﴾، وە ئەگەر لەش پیس بوون، خۆتان پاک بکەنەووە، واتە: خۆتان بشۆن، ئەگەر ئاوتان دەست بکەوێ مادام لەش پیسیتان لەسەر بێ، دەبێ خۆتان بشۆن، ئنجبا دەتوانن نوێژ بکەن و دەتوانن طاعت بکەن.

ئنجبا دێتە سەر باسی ئەووە ئایا ئەگەر ئاو نەبوو؟ دەفەرموێ: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَرَضَى﴾ وە ئەگەر ئیووە نەخۆش بوون، ﴿أَوْ عَلَى سَفَرٍ﴾، یان بە سەفەر چوون، ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُم مِّنَ الْغَائِبِ﴾، یان یەکیکتان لە شوینی نزم هاتەووە، واتە: تارەتی گرتبوو ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾، یاخود لەگەڵ ژناندا جووت بوون، هەندیکیش دەلێن: ﴿لَمَسْتُمْ﴾، بە مانای (لَمَسْتُمْ) یانی: دەستتان لێدابوون، دێ، بەلام لەراستیدا ئەووە مانایەکی بێهێزە، وە بەلگەیەکی وای لەسەر نیە، چونکە (مُلَامَسَةً) لەسەر وەزنی (مُفَاعَلَةً) یە بۆ بەشداریی دووانە، یانی: پیاویک دەست لە ژنەکەیدا دەداو ئەو ئاگای لێ نیە کە دەستی پێی کەوتووە، یان ئافەرەتەکە دەست لە پیاوێکەیدا دەدا،

بئىئەوھى پىيى بزانى، ئەوھ چەمكى (مُلاَمَسَة) ناىگرىتەوھ، بەلام (جماع) بە ھەردووکیان نەبى ناکرى، بە ھاوکاری ھەردووکیانە، جگە لەوھش ھەر (مُلاَمَسَة) بە خۆشى لە زمانى عەرەبىدا زیاتر بە مانای پىکەوھ جووت بوونى ژن و پیاو دى، ئىنجا کە دەفەر موئ: ئەگەر نەخۆش بوون، یان لەسەفەر بوون، واتە: کە نەخۆش بوون، نەخۆشییەکی وا کە نەتاندەتوانى ئاوى بەکاربىن بۆ دەستنوئزو خۆشۆردن، دەنا جارى وا ھەيە مروؤف نەخۆشە، بەلام دەتوانى ئاوى بەکاربىن، ئەوھ ناىگرىتەوھ، بەلکو نەخۆشییەکی وا کە رپى بەکارھىنانى ئاوى لى بگرى، چ بۆ دەستنوئز، چ بۆ غوسل.

وھ لە سەفەر بوون، واتە: لە سەفەر بوون و ئاوتان چىنگ نەکەوت، دەنا مروؤف با لە سەفەرىش بى، بەلام ئەگەر ئاوى چىنگ بکەوئ، خۆ ھەتا ئا و ھەبى تەيەمموم بەتالە، ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ﴾، یاخود بەکىک لە ئیوھ لە تارەت گرتن ھاتەوھ ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾، یاخود دەستان گەياندە ژنان و لەگەلئان جووت بوون ﴿فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً﴾، لە ھەر کام لەو چوار حالەتەدا ئاوتان چىنگ نەکەوت، چى بکەن؟ ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِّنْهُ﴾، ڤوو بکەنە ڤووى پاکی زەوى و دەست بە ڤووى زەویدا بىن و دواى بە دەم و چاوتانیدا بىن، وھ بەدەستانى دابىن، ئىنجا ئەو (مِّنْهُ) ھش وەك دواى باسى دەکەين، ھەندىک لە توئزەروانى قورئان بە بەلگەى ئەوھيان داناوھ کە دەبى شتىک ھەبى لەوھ بە دەست و بە دەم و چاوتەوھ بنووسى، بۆيە گوتوويناھ: دەبى گل بى و تۆزى ھەبى، بەلام نا، ئیمە دەلئىن، کە دەفەر موئ: ﴿مِّنْهُ﴾ ئەو (مِنْ) ھ، (مِنْ) بەشىک (تَبْعِيْظِي) نىھ، تاكو مەرج بى ھەندىک لە تۆزو غوبارەکەى بە دەم و چاوت و بە دەستتەوھ بنووسى، بەلکو ئەو (مِنْ) ھ، بۆ دەست پىکردن (إِبْتِدَاء) ھ، واتە: دەست بگەيەننە ڤووى زەوى دەستى پىدا بىن و، دەست بە دەم و چاوت و بە دەستاندا بىن، کە ديارە ئەوھ گەلئىک وردەکاری ھەيە، لە مەسەلە گرنگەکاندا تیشكى دەخەينە سەر.

ئىنجا دەفەرمۇي: ﴿ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ ﴾، خوا نايەوئ
 ھىچ سەغلەتییەكتان بختە سەرى، بۆیە بوارى داۋن لە حیاتی ئاۋ ھەم بۆ دەستىۋىژ،
 ھەم بۆ خۇشۋردن، تەیەمموم بکەن، چونکە نايەوئ سەغلەتتان بکات، کەسک لە
 شوینیکە لەشى پىس بوۋە، ئاۋیشى چىگ ناکەوئ، نویش بوۋە، یان دەبى
 نوژەکەى بچى، یان دەبى بە لەش پىسى نوژەکەى بکات، بەلام نەخیر، بۆى ھەيە
 تەيەمموم بکات، وە ئەمە بەلگەشە لەسەر ئەوۋى کە گوتمان: ﴿ صَعِيدًا ﴾، واتە: پروۋى
 زەۋى، ئەگەر پروۋى زەۋى بە بەفر داپوشرابوۋ، دەست بە بەفریدا بىنە، وە ئەگەر
 بەستەلەك بوۋ، لەو شوینانە کە ھەموو دىنا بەستەلەكە، دەست بە پروۋى زەۋىدا بىنە،
 ئەگەر بەھار بوۋ سەۋزاییو گیا بوۋ، ھىچى لى نەبوۋ، دەست بە گیادا بىنە، وە ئەگەر
 لم بوۋ، دەست بە لەمەكەدا بىنە، وە ئەگەر لە چیا بوۋى، بەس بەردى لى بوۋ، کە
 چیاو چۆل بەس بەردو زىخە، گلى لى نە، دەست بە بەردەگاندا بىنە، ئاۋا ئەم رستە
 قورئانییە: ﴿ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ ﴾، کاتیک دیتە دى، کە
 تۆ بۆت ھەبى دەست بە ھەموو شتیکدا بىنى، ھەرچى لەسەر پروۋى زەۋییە، واتە:
 مەبەست لە: (صَعِيد) پروۋى زەۋى بى، نەك تەنیا گل بى، گل لە کوئ پەیدا بکەى،
 لە بیابان گلى ھەر لى نیه؟ زۆریەى دنیاش بیابانەو چیاو چۆلەو بەستەلەكە، چونکە
 لە ھەموو شوینان گل دەست ناکەوئ، ئىنجا دەفەرمۇي: ﴿ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾، بەلکو خوا دەیەوئ پاكتان بکاتەو، نايەوئ سەغلەتتان
 بکات، بەلکو دەیەوئ پاكتان بکاتەو، ﴿ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ ﴾، وە بۆنەوۋى
 چاکەى خوئ لەسەر ئیۋە تەۋاۋ بکات، ﴿ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾، بەلکو
 سوپاسگوزاربن، لە ئەنجامى ئەوۋدا ئىنسان ھەست بە نىعمەتو چاکەکانى خوا دەکات،
 سوپاسى خوا دەکاتو سیفەتى سوپاسگوزاریى تیدا دیتە دى، خواى پەرۋەردگاریش
 دەیەوئ ئاۋا دینداریتان بۆ ئاسان بکات، وە کاریک بکات کە بە ھۆى ئەو دیندارییەو
 پاک بىنەو، بۆ نوژو طاعەت، لەحیاتی غوسل و دەستىۋىژو بە تەيەمموم پاک
 بىنەو، وە چاکەى خۆیتان لەسەر تەۋاۋ بکات، تاكو سەرەنجام ئیۋەش
 سوپاسگوزاریى بۆ خوا ئەنجام بدەن.

ئنجایا لە ئایەتی دووهمدا دەفەرموئ: ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾، وه

چاکەیی خوا یاد بکەنەوه لەسەر خۆتان، کام چاکەیه؟ زانایان دەڵێن: ﴿نِعْمَةُ اللَّهِ﴾، لێرەدا جینسی نێعمەتی مەبەستە، نێعمەتی ئیمان و ئیسلام، نێعمەتی ئەو نوێژو دەستنوێژو پاک و خاوەنێیه که له ئیسلامدا هەیە، ئەو هەموو نێعمەتانهی که له ژيانى ئیমেدا هەن، ئەو هەموو رزق و رۆزی و میوهیه، وه نێعمەتی لەش ساغیی و نێعمەتی مال و منداڵ، ئنجایا نێعمەتی ئەو هێمنیی و ئاسایشه، وه نێعمەتی هەواو نێعمەتی تیشکی خۆرو، نێعمەتی ئاوو، نێعمەتی باران و ... هتد، نێعمەتەکانی خوا به گشتی، وهك خوا بۆخۆی دەفەرموئ: ﴿وَإِنْ نَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْهَا

﴿٣٤﴾ (ابراھیم، واتە: ئەگەر بزانەوی نێعمەتی خوا بژمێرن، بۆتان سەرژمێر ناکرێن، کهواتە: یادی چاکەیی خوا بەسەر خۆتانەوه بکەنەوه، ﴿وَمِثْلَهُ الَّذِي وَاتَّقُمْ بِهِ﴾، وه یادی ئەو پەیمانەش بکەنەوه که لهگەڵیدا بەستوون، پەیمانیکى پتەوی لهگەڵتاندا بەست، یادی ئەو پەیمانەش بکەنەوه لهبیرتان نهچى، که ئیوه بەندهی خوان، پەیمانی خواتان له ئەستۆدایه، ئەو پەیمانە چیه؟ هەندیکیان گوتووین: مەبەست لەو پەیمانەیه که بۆ جاری دووهم له عەقەبه له نیوان پیغەمبەر ﷺ و هاوهدانی بهرێزیدا بهستراوه، بهلام ئەوه راست نیه، چونکه ئەو پەیمانە هەفتاو دوو پیاو بوون، لهگەڵ سێ ئافەرەتیش، ئەوه هەفتاو پێنج، کهچی لێرەدا خوای بەرزو مەزن لهگەڵ هەموو ئیمانداراندا قسه دهکات، کهواتە: چۆن دهگونجی ئەو پەیمانە که تەنیا هەفتاو پێنج کهس بهستووین لهگەڵ پیغەمبەر ﷺ لێرەدا خوای پەرەوهر دگەر بفرموی: هەمووتان یادی بکەنەوه؟! وه هەندیکیان دەڵێن: مەبەست پێی ئەو پەیمانەیه که له ژێر درەختی (رضوان)دا بهسترا، که دەفەرموئ: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ

عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَايَعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ

وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ (الفتح، واتە: خوا لەو ئیماندارانە رازی بوو که پەیمانیان پێداى له ژێر درەختەکهدا، بهلام ئەو پەیمانەش هەزارو چوار سەد له هاوهدان لهگەڵ پیغەمبەری خوادا ﷺ بهستیان، کهچی لێرەدا خوا بهگشتی دەفەرموئ، یادی

پەیمانەكەم بکەنەو! بۆیە وا پێدەچێ مەبەست لەو پەیمانە شتێکی دیکە بێ،
ئەویش ئەوێهە کە هەركام لە ئیمانداران بە حوکمی ئیمانەكە ی پەیمانی لەگەڵ خوا
بەستووە کە بەندە ی خوا بێ، و، فەرمانبەری بکات و گوێی بۆ بگری و پابەندی
بەرنامەكە ی بێ.

پاشان بە حوکمی ئەو فێطرەتە ی کە خوا ئێمە ی لەسەر خۆلقاندووە، هەموو
ئێنسانێک خۆناسە، وە بەلگە عەقڵییەکان و بەلگە ئەقڵییەکان هەموویان ئێنسان
پابەند دەکەن بەوێ کە بەندایەتی ی بۆ خوا بکات، و پێدەچێ مەبەست پێی ئەو
چەمک و واتا فراوانانە بێ، چونکە ئەوانە هەموو ئیمانداران دەگرنەو، ﴿إِذْ قُلْتُمْ
سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾، کاتێک گوتتان، گوێمان لێ بوو، گوێرایەلێن، ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، وە پارێز لە خوا بکەن بێگومان خوا بە خاوەنی سینهکان
ئاگادارە، خاوەنی سینهکان یانی چی؟ یانی: ئەو نەینییانە ی کەوا لە سینهکاندا
پەنھان بوون، هەرچەندە لە ئەسلدا سینهکان خاوەنی نەینییەکان، بەلام خۆی
پەروردگار نەینییەکانی کردووە بە خاوەنی سینهکان، لەبەرئەوێ هێندە پەنھان،
جگە لە خوا کەس بەو نەینییانە نازانی، کێ بە نیەتی کێ دەزانی؟! بێجگە لە
خوا کەس ناتوانێ دلی کەس بخوینیتەو، کەواتە: پارێز لەو خوايە بکەن، کە نیو
دلێشتان دەخوینیتەو و نەینییەکانی دلێشتان دەبینی، وە ئاگاتان لە خۆتان بێ و
سەرپێچی لێ نەکەن.

چەند مەسەلەیهکی گرنک

مەسەلە یەكەم: لێردا که خوا دەفەرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى

الصَّلَاةِ﴾، لێردا مەبەست لە: (کاتێک که هەڵسان بۆ نوێژێ)، یانی: کاتێک ویستتان هەڵسن بۆ نوێژێ، چونکە: ئایا دەگونجێ ئەگەر بانگدرا، یان قامەت کراو هەڵسی بۆ نوێژی و یەكسەر نوێژی بکە، یان یەكسەر دەستنوێژی بگری، جاری وایە دەبینی ئاو لەوێ نیە؟ نەخیر، کەواتە: لێردا مەبەست ئاوايە (إِذَا أَرَدْتُمْ الْقِيَامَ إِلَى الصَّلَاةِ) ئەگەر ویستتان هەڵسن بۆ نوێژی، دەستنوێژ بگرن، حازر بن، بۆئەوێ دوايی لەسەر بەکدی رانەوهستن بۆ دەستنوێژ گرتن، کەواتە: ئەگەر ویستتان هەڵسن بۆ نوێژی، دەستنوێژی بگرن، چونکە ئەو کاتە ی تۆ هەڵدەستی بۆ نوێژی، دەستنوێژت بۆ ناگیرێ و فریای نوێژەکەت ناکەوی، کەواتە: لێردا وشەيەك (تَقْدِير) دەرکێ که سیافەکە دەلالەتی لەسەر دەکات، وە بۆ زانیاریتان لە قورئاندا زۆرجاران وشەيەك باس ناکرێ، لەبەرئەوێ سیافەکی دەيگەيەنێ، ئنجا لەو رستە قورئانییەدا هەرچەندە لێردا خوا بەگشتی دەفەرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾، ئەی ئیماندارینە! ئەگەر هەڵسان بۆ نوێژی، واتە: ئەگەر ویستتان هەڵسن بۆ نوێژی، هەرچەند بەگشتی فەرمان بە ئیمانداران دەکات که دەستنوێژ بگرن، بەلام مەبەست پێی ئەوانەيە که دەستنوێژیان نیە، واتە: (الْمُحْدِثِينَ) واتە: ئەوانە ی بێدەستنوێژن، ئنجا بێدەستنوێژی گچکە، (الْحَدَثُ الْأَصْغَرُ)، چ بێدەستنوێژی گەورە (الْحَدَثُ الْأَكْبَرُ)، که پێشی دەگوترێ: (الْجَنَابَةِ) واتە: لەش پیسی، ئنجا ئایا بەلگەمان لەسەر ئەوێ چيە که تەنیا لەسەر ئەوانە فەرزه دەستنوێژ بگرن، چونکە ئایەتەکە بەگشتی فەرزی دەکات:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ

إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾، کەواتە: فەرزه

دەموچاو بشوێ، هەردوو دەست بشوێ لەگەڵ ئانیشکان، وە مەسحی سەر بکە،
واتە: دەستی تەر بەسەرتدا بێنی، وە پێهەکانیشت بشوێ لەگەڵ گوێزینگەکان،
جا ئایا ئەو لەسەر هەموو کەس فەرزە، هەر کە نوێژ بوو، هەموو کەس بجێ
دەستنوێژ بگرێ؟ نەخێر تەنیا لەسەر ئەوانە فەرزە کە بێ دەستنوێژن، بەلگەشمان
سوننەتی پێغەمبەرە کە سوننەتی پێغەمبەر ﷺ زۆرجاران قورئان پوون
دەکاتەو، دەر ئەگەر بە پێی پۆلەتی ئایەتە کە بێ، وە کە هەندیکیان گوتوویانە:
لەسەر هەموو کەس فەرزە، دەستنوێژی هەبێ و نەبێ، دەبێ دەستنوێژ بگریتەو،
بەلام کە تەماشای سوننەتی پێغەمبەر ﷺ دەکەین، بۆمان دەر دەکەوێ کە ئەو
تێگەشتنە لە ئایەتە کە تێگەشتنێکی پووکهشیەو تێگەشتنی راستەقینە ئەوەیە
کە مەبەست پێی ئەوانەییە کە دەستنوێژیان نەبێ، ئەوان لەسەریان فەرزە دەستنوێژ
بکرنەو، ئەدی ئەگەر کەسێک دەستنوێژی هەبێ؟ بۆ وان بەس پەسندو سوننەتە،
کەواتە: ئەگەر بڵێین: ﴿فَاغْسِلُوا﴾، بۆ واجب بوونە، ئەو تەنیا بێ دەستنوێژەکان
دەگریتەو، بەلام ئەگەر بڵێین: مەبەست پێی سوننەتە، ئەو کاتە بە دەستوێژەکانیش
دەگریتەو، واتە: بۆ ئەوانیش سوننەتە دەستوێژەکانیان تازە بکەنەو، ئەو لەسەر
رای بەشێک لە زانایان، وە هەندیکیان دەڵێن: سوننەتیش نیە.

یەکیەک لە فەرماشتهکان: ﴿عَنْ بَرِيْدَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَتَوَضَّأُ عِنْدَ
كُلِّ صَلَاةٍ، فَلَمَّا كَانَ يَوْمَ الْفَتْحِ، تَوَضَّأَ وَمَسَحَ عَلَى خَفَيْهِ، وَصَلَّى الصَّلَاةَ بِوُضُوءٍ
وَاحِدٍ، فَقَالَ: لَهُ عُمَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّكَ فَعَلْتَ شَيْئًا لَمْ تَكُنْ تَفْعَلُهُ؟ قَالَ: «إِنِّي
عَمْدًا فَعَلْتُ يَا عُمَرُ»﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (٢٣٠٢٣)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (٢٧٧)، وَأَبُو
دَاوُدَ بَرَقْم: (١٧١)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (٦١)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (١٣٣)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بَرَقْم:
(١٧٠٨)}، واتە: پورەیدە (کە یەکیەکە لە هاوەلان) دەڵێ: پێغەمبەری خوا ﷺ
عادەتی وابوو لە کاتی هەموو دەستنوێژاندا دەستنوێژی دەگریتەو، (واتە:
دەستنوێژی هەبووایە، یان نەیبووایە) لە پۆژی فەتەحدا (واتە: ئازادکردنی مەککە)
دەستنوێژی گرت، وە دەستی تەری بەسەر دوو خوففەکە داھێنا، (خوفف، واتە:
گۆرەوی چەرم، واتە: خوفی لەپێ کردبوون، وە پێشتر دەستنوێژی گرتبوو، دیارە
چوو تارەتی گرتوو دەستنوێژی گرتوو دەموچاوی شۆردن و دەستی شۆردوون، وە
مەسحی سەری کردوو، دەستی تەریشی بەسەر دوو خوففەکە داھێناوە، وە

هەموو نوێژەکانی بە یەك دەستنوێژ کردن، {دیاره دەبێ نوێژی بەیانی بووبی، که ئەو هاوێڵە بینوویەتی که بۆ نوێژی بەیانی دەستنوێژی گرتو، نوێژی نیوەرۆو عەسرو شیوان و خەوتنانیشی بەو دەستنوێژە کردو، عومەر پێی گوت: ئەی پێغەمبەری خوا! تۆ شتێکت کرد، که پیشتر وات نەکردو، (واتە: هەر پێنج نوێژەکانت بەیەك دەستنوێژ کردن و دەستنوێژت تازە نەکردو)، گوتی: بە ئەنقەست وامکرد، ئەی عومەر! که بیگومان حیکمەت و ئامانجەکیشی ئەو بوو، ئەگەر کەسێک نەیتوانی بۆ هەموو نوێژە فەرزەکان دەستنوێژی تازە بکاتەو، ئەو پێغەمبەری خوا ﷺ وایکردو، دیاره مەرج نیە هەر ئەو جارەش وای کردبێ، جاری دیکەش هەبوو که پێغەمبەر ﷺ دەستنوێژی تازە نەکردۆتەو، بەلام ئەگەر بشگونجی تازە بکەیهو بەشتر.

کەواتە: دەستنوێژگرتن بۆ هەر نوێژێک ئەگەر ئێنسان دەستنوێژی نەبێ فەرزە، وە ئەگەر دەستنوێژی هەبێ سوننەتە، هەر لەو بارەو ئەم فەرماشتەش هەیە: ﴿عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَتَوَضَّأُ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ، قُلْتُ: كَيْفَ كُنْتُمْ تَصْنَعُونَ؟ قَالَ: كُنَّا نُصَلِّي الصَّلَاةَ كُلَّهَا بَوُضُوءٍ وَاحِدٍ، وَفِي رِوَايَةٍ (يُجْزِي أَحَدَنَا الْوُضُوءُ مَا لَمْ يُحْدِثْ)﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۲۳۶۸)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۲۱۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۶۰)}، واتە: ئەنەسی کورپی مالیک خوا لێی رازی بێ دەگیرێتەو (دیاره یەکیەک لە تابیعین لێی دەگیرێتەو) دەلی: پێغەمبەر ﷺ عادەتی وابوو لە کاتی هەموو نوێژەکاندا دەستنوێژی دەگرت، ئەو کەسە که لە ئەنەس دەگیرێتەو دەلی: بە ئەنەسم گوت: ئەدی ئیو چیتان دەکرد؟ (ئێویش بۆ هەموو نوێژان دەستنوێژتان دەگرتەو) گوتی: (واتە: ئەنەس گوتی: ئێمە هەموو نوێژەکانمان بە یەك دەستنوێژ دەکرد، ئەگەر دەستنوێژمان نەشکابایە، لە رێوایەتیکدا دەلی: یەکیەک لە ئێمە یەك دەستنوێژی بەس بوو بۆ هەموو فەرزەکانی، ئەگەر دەستنوێژی نەشکابوایە.

کەواتە: ئێستا بۆمان دەرکەوت که خوا دەفەرموی: دەستنوێژ بگرن، واتە: بۆ کەسێک که دەستنوێژی نەبێ لەسەری فەرزە، وە وەك گوتم، دەشگونجی بلیین: ئەو رەوی لە هەموو ئیماندارانە، بۆ ئەوانە دەستنوێژیان نیە، فەرزە دەستنوێژ بگرن، ئەوانەش که دەستنوێژیان هەیە، سوننەتە، واتە: بۆ ئەوان پەسندەو

چاکە، دیارە ئەهویش دیسان لە حالیکدا کە مەروەف تووشی مەشەققەت نەبێ، ئاوەکە کەم نەبێ، وە بەشی خەلکی دیکە نەبێ، نوێژی خەلکی دیکە تاخیر نەکات، بەلام کەسێک دەستنوێژی هەیه و دەچێ بۆ زیاده دەستنوێژ دەگرتەوه و لە هەقی خەلکی دیکە دەفەوتین، ئەو لە جیاتی ئەوەی خیری بگات، ڕەنگە گوناھی بگات، ئینسان دەبێ هۆشیارو بە سەلیقە بێ، سوننەت وەختیک ببیتە هۆی ڕیگرتن لە واجبی کەسێکی دیکە، یاخود سوننەتیک ببیتە هۆی ئەوەی خیریکت لە دەست بدات، کە پاداشتی لە هی سوننەتەکە پتر بێ، ئەو کاتە لەسەر سوننەتەکە قەرزار دەبێهە!!

مەسەلەی دووهم: کە دەفەرموی: ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾، ئەمە ئەو دەگەیهێنێ
 کە هەموو جۆره‌کانی نوێژ پەکیان لەسەر دەستنوێژ کەوتو، چونکە وشەی (الصلاة) (ال)ی جینسی لەسەرە، کەواتە: جینسی نوێژ پێویستی بە دەستنوێژ هەیه، نوێژی فەرزی بێ، نوێژی سوننەت بێ، نوێژی جەنازه بێ، نوێژی مانگ گیران بێ، نوێژی خۆرگیران، نوێژی بارانە، نوێژی سلاوکردن لە مزگەوت (تَحِيَّةُ الْمَسْجِدِ)، هەموو جۆره‌کانی نوێژ، بەلکو لەسەر پای زۆر لە زانایان سەجدە شوکرو سەجدە قورئان خوێندنیش پێویستییان بە دەستنوێژ، وە بەبێ دەستنوێژ دروست نین، بێدەستنوێژی گەورە ئەو هەر هیچ، بەبێ دەستنوێژی گچکەش دروست نین، ئنجا لەبەر ئەوە کە ﴿فَاعْسِلُوا﴾، وە ئەوانی دیکەش ﴿وَأَمْسَحُوا﴾، بۆ فەرمان، وە فەرمانیش بۆ فەرزیبوونە: (الْأَمْرُ يَدُلُّ عَلَى الْوَجُوبِ) فەرمان پێویست بوون دەگەیهێنێ، بۆیە ئەمە ئەوەی لێ وەرده‌گیری: کە دەستنوێژ مەرج و فەرزه بۆ نوێژ، واتە: بەبێ دەستنوێژ نوێژ دروست نیە بکری، بۆ کەسێک کە ئاوی چنگ بکەوێ، ئەگەر ئاوی دەست نەکەوت تەیه‌موم دەکات، تەیه‌مومیش وەك دوایی باسی دەکەین، خواى کاربەجی بە شیوهدیه‌ك دایناوه بەپێی شەریعەت (قورئان و سوننەت) کە هیچ کەس لە هیچ شوێنێک پەکی ناکەوێ، بەلام هەندێ لە مەزەهەبەکان وایان بەرتەسک و گچکە کردۆتەوه، کە مەروەف لە زۆر شوێنان پەکی دەکەوێ و تووشی سەغڵەتیی دەبێ، بۆیە هەمیشە کە دەگەرپێنەوه بۆ شەریعەت، بۆ قورئان و سوننەت دەبینین، دین ئاسانە، بەلام کە دەچینە نیو قەسە زانایانەوه،

زۇريان ئالۋىزى و پىچ و مىچى زۇريان تىخستودو، مسولمانەتتى لەسەر خەلگى بە زەحمەت خراود، ئەگەرنا بۇ وئە: كەسەك لە سجنە، (كە من بۇخۇم ئەو ئەزمونەم ھەيە لە زىندانى ئەمرىكىيەكاندا) لە سجن رېگات پى نادەن دەستنوئىز بگىرى، ئاوت چنگ ناكەوئى، زۇرجار ئاوى خواردنشت بەتەواوئى نادەنى، چ جاي دەستنوئىزى پىبگىرى! باشە لەو كاتەدا چۆن نوئىزى بكەى؟ گل لە كوئى بىنى؟ ھەمووى كۆنكرىت يان كاشىيە، ئەو خۇلەى ئىمام شافىعىي دەللى، رەحمەتى خاى لى بى، دەبى تۇزى لى ھەللى لە كوئى بىنى؟ بەلام بە پى ئايەتەكە بى كە دەفەرموئى: ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِدًا﴾، ۲۰۰ بگەنە رووى زەوى، ئەو كۆنكرىت و كاشىيە رووى زەويە، يان دەرو دىوار دەستى پىدا دىنى و تەيەمموى خۇت دەكەى، ئىجا با بىكەينە پىوەر: كاتىك تەماشاي سەماحتە شەرىعەت دەكەين، ئەو كاتە ھەر راو بۇجۈونىك لە سەماحتە فراوانىي شەرىعەت دووركەوتبىتەو، بۇمان دەردەكەوئى كە خاوندەكەى ئەپپىكاو.

مەسەلەى سىيەم: زانايان ھەموو لەسەر ئەو يەك دەنگن كە دەستنوئىز پىش دابەزىنى ئەم ئايەتەش ھەر ھەبوو، يەكەك بوى ھەيە بلى: باشە سوورەتى (المائدة) زۆر لە زانايان دەللى: لە (حَجَّةُ الْوُودَاع) دا دابەزىو، واتە: سالى (۱۰) كۆچى، باسى دەستنوئىزىش لەوئىدا كراود، ئىجا ئەگەر گریمان ئەو ئايەتەى باسى دەستنوئىزى دەكات، ئەو كاتەشدا دانەبەزىبى و پىشترىش دابەزىبى، گرنگ ئەوئە سوورەتى (المائدة) ھەمووى لە دواى صولحى حودەيبىيە دابەزىو، دواى سالى شەشەمى كۆچى، باشە ئايا تا سالى شەشى كۆچى مسولمانان چۆنيان نوئىز كردو، ئايا بەبى دەستنوئىزى كردوئانە؟ دەستنوئىزىان چۆن بوو، چۆن نەبوو؟ ئەو پرسىارە دروست دەبى، زانايان ھەموو لەسەر ئەو يەك دەنگن دەللى: دەستنوئىز پىش دابەزىنى ئەم ئايەتەش ھەر ھەبوو، واتە: بە نىوەرۈكى ئەم ئايەتە ئىش كراود، بەلام دواى ئايەتەكە دابەزىندراود، ئەگەرنا ھەر لە مەككەوودو ھەر لەو كاتەو كە نوئىز فەرز كراود لەسەر پىغەمبەرمان ﷺ بە دەستنوئىزەو نوئىزى كردو، بەلگەمان چىيە؟ بەلگەمان ئەم دەقانەن:

یەكەم: ﴿رَوَى ابْنُ إِسْحَاقَ وَغَيْرُهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمَّا فَرَضَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ عَلَيْهِ الصَّلَاةَ لَيْلَةَ الْإِسْرَاءِ وَنَزَلَ جَبْرِيلُ ظَهَرَ ذَلِكَ الْيَوْمَ لِيُصَلِّيَ بِهِ فَعَمَرَ الْأَرْضَ بِعَقْبِهِ، فَأَنْبَعَتْ مَاءً، وَتَوَضَّأَ مُعَلِّمًا لَهُ، وَتَوَضَّأَ هُوَ مَعَهُ، وَصَلَّى، فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ١﴾ ئیبنو ئیساحاق و غەیری ویش گێڕاویانەتەووە کە پێغەمبەری خوا ﷺ کاتێک خوای پاك نوێژی لەسەر فەرز کرد لە شەوی شەوڕۆدا جبریل نیوهرۆی ئەو پۆژە (کە پێغەمبەر ﷺ شەوێکی چوو بوو شەوڕۆی و بەرزبۆنەووە "الإسراء والمعراج" و دواوی هاتەووە) دابەزی بۆئەوێ نوێژی بێبکات، وە جبریل پاژنە پێی لە زەویداو ئاوی هەتقۆلاند، وە جبریل خۆی دەستنوێژی گرت پێغەمبەری ﷺ فێرکرد، کە ئاوا دەستنوێژ بگرێ، پێغەمبەری خواش دەستنوێژی لەگەڵ گرت، وە جبریل نوێژی کرد، پێغەمبەریش ﷺ نوێژی کرد، وەك ئەو یاخود لەگەڵ ئەو.

جا (ابْنُ الْعَرَبِيِّ) دەڵێ: (وَهَذَا صَحِيحٌ وَإِنْ كَانَ لَمْ يَرَوْهُ أَهْلُ الصَّحِيحِ) ئەم دەقە راستە (صحیح) هەرچەندە ئەوانە دەقە راستەکانیان گێڕاوەتەووە نەشیان گێڕابێتەووە، بەلام ئەم دەقە لە رووی سەنەدەکیەووە راستە، کەواتە: پێش دابەزینی قورئان بای دەستنوێژ لە سونەتدا هەبوو، وە فەرزیش بوو، چونکە دەستنوێژ مەرجی نوێژە.

دووهم: ئنجما هەر ئەو بارەووە ئەم دەقەش هەیه کە (حاکم) کە زانیایەکی فەرموودەناسی شارەزایە، لە کتێبەکی خۆیدا بە ناوی (المُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحِينَ) واتە: ئەو فەرماشتانە بوخاریی و موسلیم نەیانگێڕاونەووە فەرماوشیان کردوون، یان لە بیریان چوون، ئەو لەو کتێبە خۆیدا هیناوانی، لەو بارەووە ئەم دەقە هیناوە: ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: إِنَّ الْمَلَأَ مِنْ قُرَيْشٍ اجْتَمَعُوا فِي الْحَجَرِ فَتَعَاقَدُوا بِاللَّاتِ وَالْعُزَّى وَمَنَاةَ الثَّالِثَةِ الْأُخْرَى وَنَائِلَةَ وَاسَافٍ لَوْ قَدْ رَأَيْنَا مُحَمَّدًا لَقَدْ قُمْنَا إِلَيْهِ قِيَامَ رَجُلٍ وَاحِدٍ فَلَمْ نُفَارِقْهُ حَتَّى نَقْتُلَهُ فَأَقْبَلَتْ ابْنَتُهُ فَاطِمَةُ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا تَبْكِي حَتَّى دَخَلَتْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَتْ: هُوَ لَا الْمَلَأَ مِنْ قُرَيْشٍ قَدْ تَعَاقَدُوا عَلَيْكَ لَوْ قَدْ رَأَوْكَ

لَقَدْ قَامُوا إِلَيْكَ فَقَتَلُوكَ فَلَيْسَ مِنْهُمْ رَجُلٌ إِلَّا قَدْ عَرَفَ نَصِيبَهُ مِنْ دَمِكَ، فَقَالَ: يَا بُنَيَّةُ! أَرَيْنِي وَضُوءًا فَتَوَضَّأْتُ، ثُمَّ دَخَلَ عَلَيْهِمُ الْمَسْجِدُ، فَلَمَّا رَأَوْهُ قَالُوا هَذَا هُوَ دَا وَخَفَضُوا أَبْصَارَهُمْ، وَسَقَطَتْ أَذْقَانُهُمْ فِي صُدُورِهِمْ، وَعَقَرُوا فِي مَجَالِسِهِمْ فَلَمْ يَرْفَعُوا إِلَيْهِ بَصَرًا وَلَمْ يَقُمْ إِلَيْهِ أَحَدٌ ﴿﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۷۶۲) } قال الشيخ شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن. رجاله ثقات رجال الصحيح إلا أن في يحيى بن سليم كلاما يحطه عن رتبة الصحيح، والحاكم برقم: (۵۸۳)، تعليق الذهبي في التلخيص: صحيح {، واته: عهبدوللای گوری عه‌بباس خوا له خووی بابی رازی بی، ده‌لی: زله زلانی قوره‌یش له حیجر (حجر اسماعیل) دا کوبوونه‌وهو سویندیان به لاتو عوززاو مه‌ناتو ئیسافو نائیله خواردو په‌یماناندا، که نه‌گهر موجه‌مه‌دما بی‌نی وه‌ک یه‌ک پی‌او بو‌ی هه‌لده‌ستین و لی‌ی ناگه‌رین هه‌تا ده‌یکوژین، فاطیمه‌ی کچی خوا لی‌ی رازی بی، چوو ه‌لای پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌ گریان‌ه‌وه‌و گوتی: نه‌وانه، زله‌زله‌کانی قوره‌یش کوبونه‌ته‌وه‌و په‌یمانان داوه‌ که بو‌ت هه‌ل‌سن و بتکوژن به‌ شیوه‌یه‌ک که هه‌ر کامی‌کیان به‌شیک خوینی تو‌ی بکه‌و‌یت‌ه‌ سهر پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رمووی: کچی خو‌م! ئاوی ده‌ست‌نویژم بو‌ بی‌نن، وه‌ ده‌ست‌نویژی گرت، پاشان لی‌یان چوو ه‌زگه‌وت، کاتیک بینان گوتیان: نه‌ها نه‌وه‌تا! به‌لام چاویان نزم کردو سه‌ریان نه‌وی کرد له شوینی خو‌یان نه‌جوولان و ته‌ماشایان نه‌کرد، وه‌ هیچ کامیان بو‌ی هه‌ل‌نه‌ستان. دیاره پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌ک لی‌ی گیر‌دراوه‌ته‌وه‌ ﴿ عَنْ حُدَيْفَةَ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا حَزَبَهُ أَمْرٌ صَلَّى ﴾ { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۱۳۱۹)، وَحَسَنُهُ الْأَلْبَانِي فِي (صَحِيحِ سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ) }، واته: (حُدَيْفَةُ) خوا لی‌ی رازی بی، ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ نه‌گهر ئیشیک نار‌ه‌حه‌تی کردبایه‌ گرفتیک‌ی هه‌بایه، په‌نای ده‌برده به‌ر پارانه‌وه، یان نویژی ده‌کرد، دیاره که فه‌رموویه‌تی: ده‌ست‌نویژ ده‌گرم، ویست‌ویه‌تی دو‌وعا بکات، یان دوو رکات نویژ بکات، په‌نا به‌ری‌ته به‌ر خوا له شه‌ری نه‌وانه‌ی که به‌ ته‌ما‌بوون بیکوژن.

مه‌سه‌له‌ی چواره‌م: دیسان که ده‌فه‌رموی: ﴿ إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ ﴾، وه‌ک پی‌ش‌تریش گوتم، واته: (إِذَا أَرَدْتُمْ الْقِيَامَ إِلَى الصَّلَاةِ) نه‌گهر ویست‌تان هه‌ل‌سن بو‌

نویژێ، ئەمە ئەوەشی لێ وەردەگیرێ کە نیەت پێویستە بۆ دەستنویژ، واتە: دەبێ بە نیازی دەستنویژگرتن مرووف دەم و چاوی بشواو دەستەکانی بشواو مەسحی سەری بکاو پێیەکانی بشوا، ئەدی ئەگەر نیەتی دەستنویژی نەبوو، نیەتی غوسلێ نەبوو، سەروێن لە حەوزیان هاوێشت، ئایا دەستنویژەکی دەگیرێ؟ غوسلەکی لێ دەر دەچێ؟ نەخێر، دەبێ نیەتی هەبێ، چونکە وەك گوتەم: زانایان هەموویان دەلێن: لێردا کە دەفەر موی: ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾، واتە: (إِذَا أَرَدْتُمْ الْقِيَامَ إِلَى الصَّلَاةِ) ئەگەر ویستتان بۆ نویژێ هەلسن، ئێرەدەش واتە: نیەت، شایانی باسیشە هەرکام لە:

(مالیک و شافعی) پەرەمەتی خویان لێ بێ، دەلێن: دەستنویژ بە بێ نیەت واتە: بەبێ نیازی مەبەستی نیو دل دروست نیە، بەس لێتان تێکەنجێ، نیەتی دەستنویژ ئەو نیە کە بلایی: نیەتم ئەوەیە دەستنویژێ دەگرم، چونکە نیەت بۆ نویژو دەستنویژو رۆژوو و بۆ هەرچی عیبادەتە غەیری حەج و عومرە، هەر ئەوەیە کە لە دلدا هەیه، بەلام نیەتی حەج و عومرە و پێرای نیازی نیو دل بە زاریش دەهێنرێ، دەلێ: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ حَاجَّةً، لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ عُمْرَةً) بە زار دەگوترێ: دەبێ لە دلێشدا هەر هەبێ، بەلام نیەتی عیبادەتەکانی دیکە هەمووی تەنیا لە دلدا، وە سوننەتیش نیە بە زار بگوترێ، بەلام ئەگەر کەسیکیش بە زار نیەتەکی گوت واتە: گو (تلفظ) ی پێکرد، نالێن دروست نیە، بەلام دەلێن: پێچەوانەی سوننەتەو نیەت هەر ئەوەیە کە لە دلدا، ئنجا:

(مالیک و شافعی) دەلێن: دەستنویژیش پێویستی بەو نیازەو مەبەستە هەیه لە دلدا.

هەندیکیشیان کە (ئەبو حەنیفە و ئەوزاعی) یان لە نیودان دەلێن: نیەتی دەستنویژ پێویست نیە، لە دلدا هەبێ، بەلام پێم سەیرە وایان گوتبێ، چونکە ئێنسان کە دەچێ دەم و چاوی دەشواو دەستانی دەشواو مەسحی سەری دەکاو پێیەکانی دەشوا، دیارە نیەتەکی هەر هەیه، ئیدی نازانم مەبەستیان پێ چی بوو کە گوتووین: پێویستی پێی نیە، چونکە هیچ کەسێک هەتا ئامانجێکی نەبێ پالنەر و هاندەرێکی نەبێ، ناچێ کارێک بکات، کێ هەر لە خۆوە دەچێ: سێ

جاران دەموچاوی بشواو، دەستەکانی بشوات هەتا ئەولای ئانیشکان، پاشان مەسحی سەری بکاو پێیهکانی بشوات، بئێوەی نیهتییکی هەبێ؟! بیگومان بەبێ نیازو مەبەست ئینسان هیچ کارێک ناکات، بۆیه لەراستیدا هەر ئەو قسەیه راستە کە نیهت بۆ دەستنوێژ فەرزد.

مەسەلە ی پینجەم: خوا کە دەفەرموێ: ﴿فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ﴾، دیارە ئەوە (فعل) ی (أمر)، واتە: دەمو چاوتان بشۆن، رووتان بشۆن، زانایان لەوبارەو کە ئایا شۆردن (غسل) تەنیا بە ئاو پێداکردن (صَبَّ الْمَاء) یان (سَكَبُ الْمَاء) دیتە دی، یاخود پێویستە وێرای ئاو پێداکردن دەستیشی پێدا بهیئیری، کە بە عەرەبی پێی دەگوترێ: (دلک)؟ هەندێکیان پێیان وایە کە تەنیا ئاو بە دەموچاوت دابکە، ئاو بە دەستاندا بکە، مەسحی سەرت بکە، ئاو بە پێیهکان دابکە، دەستنوێژکەت تەواوە.

هەندێکیش دەڵێن: نەخێر، دەبێ دەستیشی پێدا بهیئیری.

منیش وای بۆ دەچم رای ئەوانە بەهێزتر بێ، کە دەڵێن: پێویستە دەستیشی پێدا بهیئیری، لەبەرچی؟ ئایا ئەگەر ئینسان بەرگیکی خوێ بشوا تەنیا ئاوی پێداوەکات؟ نەخێر، بەلکو هەلێشی دەگوشێ و دەستیشی پێدادیئێ، کەواتە: لەراستیدا شۆردن (غسل) بریتیه لە ئاو پێداکردن وێرای دەست پێداهیئان، چونکە ئەگەر تەنیا ئاو پێداکردن مەبەست بووایە، دەیفەرموو: (فَصَبُّوا عَلَى وُجُوهِكُمُ الْمَاء)، یان (فَاسْكِبُوا) ئاوی پێدا بکەن، بەلام فەرموویەتی:

﴿فَاغْسِلُوا﴾، واتە: بیشۆن، شۆردنیش ئەوەیه کە ئاویشی پێدا بکە و دەستیشی پێدا بیئێ.

مەسەلە ی شەشەم: کە خوا دەفەرموێ: ﴿فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ﴾، ﴿وُجُوهَكُمْ﴾، واتە: رووەکانتان، دەمو چاوەکانتان (وُجُوه) کۆی (وَجْه)، (وَجْه) بریتیه لەوەی کە سێک بەرەو رووت بێ، کۆیی دیارە لەسەری، ئەوە پێی دەگوترێ (وَجْه) واتە: (مَا يُوَاجِهُكَ مِنَ الرَّأْس) واتە: لەسەری ئینسان کاتیەک کە کە سێک بەرەو رووی تۆ

رادەوه‌ستێ، ئەوهی که دیاره لەسەری، چونکه (وَجْه) بەشیکی لەسەر، ئەوه پێی دەگوترێ: (وَجْه)، دەربارەری سنووری (وَجْه)یش چونکه پێویستییمان پێیەتی که بیزانین خوا که دەفەرموێ: (وَجْه)تان بشۆن، دەبێ ئەوهی (وَجْه)ە بشۆرێ، سنووری (رَوو)ش لە پێشە سەرەوه ئەو شوینەیی که کۆتایی مووی لیدی لەسەر کۆتاییەکی هەتاگو کۆتایی چەناگە، ئەوه بە باری درێژی دا، وه بە باری پانیی دا لە گوێوه تا گوێ، ئەوه (وَجْه)ە، بۆیەش دەبێ ئەوه ورد بکریته‌وه، چونکه خوا دەفەرموێ: ر‌ووه‌کانتان بشۆن کەواتە: ئەوهی که بە ر‌وو له قەلەم دەدرێ بۆ دەست‌نوێژ دەبێ بشۆرێ، ئەدی ئەگەر بەسەر له قەلەم درا، دیاره شۆردنی لەسەر نیە، با لەوباره‌وه نمونەیه‌ک بێنینە‌وه، ئایا گوێیه‌کان له سنووری (وَجْه)دان، یان له سنووری سەر دان؟ زانایان لەو باره‌وه مشتوم‌ریان هەیه‌و ر‌اجیان: هەندیکیان گوتووین: له سنووری ر‌وو دان، کەواتە: دەبێ بشۆرێ.

هەندیکیان گوتووین: نەخیر، له سنووری سەر دان، کەواتە: شۆردنی هەردوو گوێیه‌کان فەرزنیە، بە‌لکو بەس دەستی تەر پێداهینان (مسح) فەرزە، یان سوننەتە، که زیاتر ئەو ر‌ایەش بەهێزترە سوننەت بێ، کەواتە: ئەو ر‌ایەیی دووهم راستە، که گوێ له سنووری دەمو چاودا نیە، بە‌لکه‌مان چیه‌؟ بە‌لگەمان ئەوه‌یه که پێغه‌مبەر ﷺ له کاتی دەست‌نوێژدا گوێیه‌کانی خۆی نەشۆردوه، بە‌لکو دەستی تەری پێداهینان، ئەگەر له سنووری دەموچاو دابان، خوا دەفەرموێ: دەموچاوتان بشۆن، مادام نەیشۆردوون، دیاره له سنووری ر‌وودا نین، یه‌کیک لهو ده‌قانه:

یه‌که‌م/ ﴿عَنِ الْمَقْدَامِ بْنِ مَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ تَوَضَّأَ فَمَسَحَ بِرَأْسِهِ وَأُذُنَيْهِ ظَاهِرَهُمَا وَبَاطِنَهُمَا﴾ {أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (٤٤٢)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ ابْنِ مَاجَهَ) بِرَقْم: (٣٥٦)}، واتە: میقدادی کۆری مەعد خوا لێی رازی بێ، دەلی: پێغه‌مبەری خوا ﷺ دەست‌نوێژی گرت، مەسحی سەری کرد، (واتە: دەستی تەری بە سەری خۆی داھینا)، وه مەسحی گوێیه‌کانیشی کرد، هەردوو گوێیه‌کی دیوی نیوه‌وه‌یان و دیوی دەر‌یان، (وا پێده‌چێ دیوی نیوه‌وه‌ی به دوو په‌نجه گچکه‌کانی و، دیوی دەر‌وه‌ی به دوو په‌نجه گەورەکانی مەسح کردبێ).

دووهم/ ﴿عَنِ الرَّبِيعِ بْنِ مُعَوِّذٍ ابْنِ عَفْرَاءَ أَنَّهَا رَأَتْ النَّبِيَّ ﷺ يَتَوَضَّأُ قَالَتْ: مَسَحَ

رَأْسَهُ وَمَسَحَ مَا أَقْبَلَ مِنْهُ وَمَا أَدْبَرَ وَصُدَّغِيهِ وَأُذُنِيهِ مَرَّةً وَاحِدَةً ﴿٣٤﴾ { أَخْرَجَهُ التَّرْمِذِيُّ
برقم: (٣٤)، قال الشيخ الألباني: حَسَنُ الْإِسْنَادِ }، واته: رۆبه ییعی کچی
موعه وویز (یه کیکه له هاوهله ئافرهتهکان) خوا لێی رازی بی، پێغه مبهری خوی
ﷺ بینوه دهستنوێژی گرتوه، دهلی: مه سحی سهری خوی کرد، (واته: دهستی
تهری به سهری داهینا)، پێشه وهی سهری و دواوهی سهری یهك جار، ههروهها
ههردوو لا جاینگی و گوێیه کانیشی، { واته: دهستی تهری به پێش گوێیه کانیشی
داهیناوه (صُدَغ) ئه وهیه که له پهناي گوێیه، به کوردی لاجاینگی پێدهلێن، که
ههر به گوێوهیه }.

که واته: بهم دوو دهقه دهردکهوێ که پێغه مبهر ﷺ گوێیه کانی نهشۆردوه،
به لکو دهستی تهری پێداهیناوه، دهستی تهری پێداهینانیش فەرزی سههره، نهك
فهززی دهم وچاو، بۆیه دوو گوێیه کان له سنووری دهم وچاودانین.

مه سه لهی هه وه تههم، که خوا دهفه رموی: ﴿ فَأَغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى

الْمَرَافِقِ ﴾، وه ههردوو دهسته کانیشتان بشۆن تاكو ئانیشتان، له زمانی عه ره بیدا
له شانه وه ههتا نینۆك پێی دهگوترێ دهست، (الْيَدُ: مِنَ الْمَنْكِبِ إِلَى الظُّفْرِ)،
ئهدی بۆچی ئیمه بۆ دهستنوێژی هه مووی ناشۆرین؟ له به ره ئه وهی خوا دیاریی کردوه،
دهفه رموی: ﴿ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ ﴾، دهسته کانیشتان بشۆن تا ئانیشتان،
ئانیشتك جومگه یه که که قۆل و باسك پێك دهگه یه نی، باسك به عه ره بی (ساعِد) ی
پێدهلێن، قۆلیش به عه ره بی (عَضْد) ی پێدهلێن، ئه وهی دهکه ویته نیوان قۆل و
باسك، ئه و جومگه یه پێی دهگوترێ (مَرَفَقُ)، که کۆیه کهی (مَرَافِقُ) ه.

جا زانیان له و باره وه که ئایا ئانیشتك فەرزه بشۆرری، یان نا؟ راجیایی یان
ههیه، هه رچه نده پێشتریش ئاماره یه کمان پێدا، زۆربه یان دهلێن: فەرزی ئانیشتكیش
شۆردنه، به لام ئیشکاله که یان له وهدا بۆ دروست بووه، که خوا دهفه رموی:

﴿ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ ﴾، دهسته کانیشتان بشۆن ههتا ئانیشتان؟ چونکه
(إِلَى) ی به کارهیناوه و نه یفه رموه: (مَعَ الْمَرَافِقِ) له گه ل ئانیشتکه کان، ههروهها

هی پێیهکانیش فەرموویەتی: ﴿إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾، نەیفەرموو: (مَعَ الْكَعْبَيْنِ) لەگەڵ گۆیزینگان، ئیشکالەکه لەودا دروست بوو، بەلام سوننەتی کردەیی پێغەمبەر ﷺ پێشانی ئیمە ی دەدات کە هەمیشە پێغەمبەری خوا ﷺ ئانیشکەکانی شۆردوون، وە گۆیزینگەکانیشی لەگەڵ پێیهکاندا شۆردوون، کەواتە: لێردا بۆیه زانیان گوتووین: هەرچەندە (إِلَى لَبَاوِغِ الْغَايَةِ)، واتە: (إِلَى) بۆ گەشتنە بە شوینیک، بۆ وینە: تۆ دەلێی: (سَافَرْتُ مِنْ أَرْبِيلَ إِلَى السَّلِيمَانِيَةِ) لە هەولێرەوە چوومە سلیمانی، کەواتە: لەوێ سەفەرەکت کۆتایی پێ هاتو، کە خوا دەفەرموێ: دەستان بشۆن هەتا ئانیشک، دەبێ لە ئانیشک کۆتایی پێ بێ و ئانیشکی لەگەڵدا نەبێ، بەلام نا، زانیان دەلێن: لێردا (إِلَى) بە مانای (مَعَ) یە، واتە: لەگەڵ، ئنجا ئایا لە قورئاندا شتی ومان هەیە؟ بەلێ، لە سوورەتی (النساء) دا خوا دەربارە ی مامەڵەکردن لەگەڵ مائی هەتیواندا دەفەرموێ: ﴿وَأَتُوا

الْيَتَمَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَبْدَلُوا الْخَيْثَ بِالْطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ

حُوبًا كَبِيرًا ﴿٢﴾، واتە: وە مال و سامانەکانی هەتیوان بدەن بە خۆیان و، پیس بە پاك مەگۆرن (خرابی خۆتان بە چاکی ئەوان مەگۆرن)، وە مائی ئەوان لەگەڵ هی خۆتان مەخۆن، بە راستیی ئەو گوناھێکی زلە.

{(إِلَى) لێردا بە مانای (مَعَ) یە یانی: مائی ئەوان لەگەڵ مائی خۆتان مەخۆن}، ئنجا (إِلَى) هەرچەندە لە ئەسڵدا بە مانای (تاکو) یە، بەلام لێردا یانی: مائی ئەوان مەهینن لەگەڵ مائی خۆتان و هەردووکیان پیکەو بەخۆن، کەواتە: کە دەفەرموێ: ﴿وَأَيِّدِيَكُمْ إِلَى الْمُرَاقِقِ﴾، واتە: دەستەکانتان بشۆن هەتا دەگاتە ئانیشکەکان و ئەوانیشیان لەگەڵ بشۆن.

هەندیکیشیان دەلێن: (إِلَى) هەر لەسەر واتای خۆیەتی، بە مانای گەشتن بە شوینیکە، بەلام دەلێن: (الْحَدُّ إِذَا كَانَ مِنْ جِنْسِ الْمَحْدَدِ دَخَلَ فِيهِ)، سنووریک کە دیاریی دەکری، ئەگەر لە جینسی دیاریی کراوەکە بێ، ئەویش دەچیتە گەلی، لەوبارەو وینەیهک دیننەو: ئەگەر یەکیک بلی: (بِعُتُّكَ هَذَا الضَّدَّانِ مِنْ هَاهُنَا

إِلَى هَاهُنَا)، (فَدَان) ڕووبەرێکە لە زەوی {لە (المعجم الوسيط) دا دەڵێ: (الْفَدَانُ مِقْدَارٌ مِنَ الْأَرْضِ الزَّرَاعِيَّةِ تَخْتَلِفُ مِسَاحَتُهُ فِي الْبِلَادِ الْعَرَبِيَّةِ مِنْ بَلَدٍ إِلَى بَلَدٍ وَمِسَاحَتُهُ فِي مِصْرَ (٣/١ ٣٣٣) قَصَبَةٌ مَرْبَعَةٌ، أَوْ (٤٢٠٠) مِتر مَرَبَّعٍ بِتَقْرِيبِ الْكُسْرِ، جَ فَدَادِينَ)^(١)، واتە: فەددان ئەندازەیەکە لە زەوی کشتوکالی، پانتاییەکی لە ولاتانی عەرەبی لە شوپنیکەو بە شوپنیک جیاوازه، لە میصردا سیسەدو سی و سێ و یەک لەسەر سێ قەسەبەییەکی چوار گۆشەییە، یاخود چوار هەزارو دوو سەد (٤٢٠٠) مەتری چوارگۆشەییە، کە بە (فدادین) کۆ دەکریتهوه {ئەگەر کەسیک بڵێ: ئەو دۆنەم تا ئەو دۆنەم پێ فرۆشتی، یان ئەو فەددانە، تا ئەو فەددانەم پێ فرۆشتی، مانای وایە هەمووی دەچیتە نیوی، بەلام ئەگەر بڵێ: (بِعَثْكَ هَذِهِ الْأَرْضُ مِنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَى هَذِهِ الشَّجَرَةِ) ئەم زەویەم پێفرۆشتی لەم درەختەو تا ئەو درەختە، دیارە درەختەکی دوویم ناکەوێتە زەویەکیو، بۆچی؟ لە حالەتی یەکەمدا کە دەفەرموی: (مِنْ هَاهُنَا إِلَى هَاهُنَا) لێرەو تا ئێرە، زەویەکی هەمووی یەک جینسە، بەلام لە حالەتی دوویمدا درەختەکی لە جینسی زەویەکی نیە، بۆیە ئەو درەختە ناکەوێتە سنووری ئەو زەویەو، چونکە زۆر جار خەڵک لەسەر نیوان و سیوان دەبیتە کێشەیان، فرۆشیار دەڵێ: لەم درەختە تا ئەو درەختەم پێ فرۆشتووی، ئایا ئەو درەختەکی دوویم دەکەوێتە نیو سنووری زەویەکیو؟ نەخێر نایکەوێت، چونکە درەختەکی لە جینسی زەویەکی نیە و جیا، بەلام ئەگەر بڵێ: لێرەو تا ئێرە، یانی دوو شوپنان دیاری بکات، ئەو هەر دوو شوپنەکان دەکەونە سنووری ئەو زەویەو، بۆیە کە خوا دەفەرموی: ﴿إِلَى الْمَرَاقِ﴾، لەبەرئەو (مَرَفَق) یش هەر لە جینسی دەستەکیە، واتە: بەشیکی لە دەست، کەواتە: ئانیشکیش دەکەوێتە نیو حوکمی شۆردنەو دەبێ ئەویش بشۆرێ.

نُنْجَا لَهُوَابَرَهُوهُوهُو دَهَقَهُ هَهِيَه: ﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا تَوَضَّأَ أَدَارَ الْمَاءَ عَلَى مُرْفَقَيْهِ﴾ {أَخْرَجَهُ الدَّارَقُطْنِيُّ بِرَقْم: (١٥)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (الْكُبْرَى) بِرَقْم: (٢٥٩)، وَالسَّيُوطِيُّ فِي (الدُّورِ الْمُنْثُورِ)، وَابْنُ كَثِيرٍ

في (تفسیره) والقُرطبي، وابنُ حَجَر في (فتح الباري، وَصَحَّحَهُ الألباني في (السلسلة الصحيحة) برقم: (۲۰۶۷)}، واته: جابیری کوری عهبدوللا خوا له خووی و بابی رازی بی، دهلئ: پیغه مبهری خوا ﷺ کاتیک دستنویژی دهگرت، ئاوی به دهوری ئانیشکی دا هه لده سووراند، واته: ئاوی به سهر ئانیشکه کهشی دا داکرد، کهواته: ئانیشکیش سنووری شوړینه.

هر له وباروهه ئهم فهرماشتهش ههیه: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ أُمَّتِي يُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، غُرًّا مُحَجَّلِينَ مِنْ آثَارِ الْوُضُوءِ، فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يُطِيلَ غُرَّتَهُ فَلْيَفْعَلْ﴾ {أَخْرَجَهُ البخاري برقم: (۱۳۶)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۲۴۶)، وابنُ حَبَّانَ برقم: (۱۰۴۹)}، واته: ئوممهتی خوم بهوه دهناسمهوه، دهموچاوو دهستوپی و بازوویان (شوینی دستنویزیان) له رۆژی قیامهتدا دهردهوشیتهوه، سپی دهی، دواپی ئه بو هوردهیره گوتوویهتی: (فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يُطِيلَ غُرَّتَهُ فَلْيَفْعَلْ)^(۱) واته: هر کامیک له ئیوه توانی سپیهتی و درهوشاوهی ئه ندامهکانی زیاد بکات، با زیادی بکات، واته: بهشیکی بشوات، ئه و کاته ئه ندامهکانی دستنویژی ئه اندازهیهکی زیاتریان زیاتر دهردهوشیتهوه له رۆژی دواپی دا، یانی: دهم و چاوی و دهستهکانی و پییهکانی، کهواته: با تهنیا ئه وهندهی فهرزه نهیشوا، بهلکو واوهتریشی بهری، به مهرحیک خووی تووشی نارهحهتی و تهکه للوف نهکات.

دیاره له کاتیکدا نینسان له خه وه لدهستی به تایبته، ههروهها له حالتهکانی دیکه شدا بهگشتی، پیویسته ههردوو دهستی ههتا مهچهکی بشوات پیش ئه وهی ئاو به دهموچاویدا بکات، واته: فهرزه، یان بهلای کهمهوه سوننهته، که ههردوو دهستی تا مهچهکی بشوا، پیشی که دستنویژی دهگری، بهتایبتهی ئه گهر ئاوهکه له و جوړه ئاوانه بی که له قاپیک، له مهنجه لیک بی و دهستی تیبخات، دهی پیشی ئاو برژینیتته سهر دهستی، یان قاپیکی بچووک بهسهر دهستی خویدا بکات و دهستهکانی بشوات نهک دهستی به پیسی تیبخات، له وباروهه ئهم فهرماشتهی پیغه مبههر ﷺ ههیه: ﴿إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ، فَلَا يَغْمِسْ يَدَهُ فِي

(۱) قال الشيخ الألباني: وهذه الزيادة مدرجة في الحديث من كلام أبي هريرة لا من كلام النبي، بين ذلك غير واحد من الحفاظ.

الْإِنَاءِ حَتَّى يَغْسِلَهَا ثَلَاثًا، فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي أَيْنَ بَاتَتْ يَدُهُ ﴿٧٤٣٢﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (٧٤٣٢)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقَم: (١٦٠)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَم: (٦٤١)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقَم: (١٠٥)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقَم: (٢٤) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقَم: (١٦١)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقَم: (٣٩٣) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه}، واتە: ئەگەر یەکیکتان لە خەو هەلسا با دەستی نەخاتە نیو قاپ، (قاپی ئاوێ، تەشتی ئاوێ، چونکە ئەو کاتە وەك ئیستا ئاو بە بەلوووعە نەبوو و ئاویان لە تەشت و مەنجهل کردوو و دەستنوێژیان پێگرتوو)، تاگو سێ جارەن هەردوو دەستی دەشوات، چونکە یەکیک لە ئیو نازانی دەستی لە کوێ بوو.

(واتە: دەبینی دەستی لە عەرپەتی خۆی داوو و دەستی پێس بوو، با دەستی جوان بشوات، ئەو بەتایبەت کە لە خەو هەلەدەستی، وەکی دیکەش بەگشتی، کە دیارە بە پێی ئەم فەرمايشە دەبێ کەسیک کە لە خەو هەلەدەستی لەسەری فەرپز بێ دەستەکانی بشوێ، پێش ئەوێ کە دەستنوێژی بگرێ، لە کاتی دەستنوێژگرتندا پێش ئەوێ ئەندامەکانی دەستنوێژی بشوات، دەبێ دەستەکانی خاویێ بکاتەو و دەستوێ (بشوات).

مەسەلە ی هەشتەم: کە دەفەر موی: ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾، وە دەستی تەر بە

سەری خۆتاندا بێنن، ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾، واتە: دەستان بەسەرتاندا بێنن، بەلام بە تەئکید لیڤەدا مەبەستی ئەوێ دەستی تەر بەسەری خۆتاندا بێنن، نەك هەر دەست بە وشکی، زانایان لەو بارەو کە هۆی ئەو چیه خاوی زانوا شارەزا پیتی (ب)ی زیاد کردووە لەسەر (رُءُوسِكُمْ) و نەیفەر موو: (وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ) کە دەشگونجا بفرموی: (وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ) سەرتان مەسح بکەن، دەست بە سەرتاندا

بێنن، ئەدی بۆچی فەرموویەتی: ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾، بۆ زانیاریتان لە قورئان یەك پیتیش نیە مانای خۆی نەبێ، هیچ پیتێک بە خۆپایی نیە، جاری وا هەیه هەندێک لە شارەزایانی زمانی عەرەبی دەلێن: ئەو پیتە زیادکراوە، بۆچی زیادکراوە؟ حەتمەن دیارە مانایەکی لە ژێر دایە، ئیستا لیڤەدا ئەم (ب)یە کە

دەفەر موی: ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾، زانایان دوو واتایان لیڤاوەتەو:

هەندیکیان دەلێن: مەبەست لەو (ب)یە، ئەوێهە کە بەشێک لەسەرتان دەستی تەری پێدایینن، کە شافعییەکان وا دەلێن، هەروەها حەنەفیەکانیش دەلێن: یەك لەسەر چواری سەر فەرزە مەسح بکری، بەلام ئەوانی دیکە واتە: (مالیکییەکان و حەنبەلییەکان) دەلێن: دەبێ سەر هەمووی مەسح بکری، ئنجا ئەوانی پێشەو دەلێن: ئەو (ب)یە بۆیە زیادکراوە تاكو ئەو مانایە بگەیەنێ، واتە: بەشێک لە سەرتان دەستی تەری پێدا یینن، بەلام ئەگەر فەرمووبای: (وَأَمْسَحُوا رُءُوسَكُمْ) دەبوایە دەست بە هەمووی دابینێ، بەلام لەراستیدا ئەو رایە دیکە بەهێزترە کە دەلێ: ئەو (ب)یە، بۆیە زیادکراوە کە دەبێ پێ مەسح کراو (مَمْسُوحٌ بِهِ) یەك هەبێ، شتێک هەبێ سەری پێ مەسح بکە، ئەویش چییە؟ ئاوە، ئنجا ئەگەر خوا فەرمووبای: ﴿وَأَمْسَحُوا رُءُوسَكُمْ﴾، هەر دەستت بەسەری داھێنا بەتەریش نەبووبایە، هەر تەواو بوو، بەلام ﴿رُءُوسَكُمْ﴾، واتە: دەستان بە شتێک بکەن و بە سەری خۆتان دابینن، کە مەبەست پێی ئاوە، واتە: دەستان بە ئاوە بکەن و بە سەری خۆتان دابینن.

ئنجا لەوبارەو کە ئایا مەسح واتە: دەستی تەری بەسەر داھێنان، ئایا هەمووی بێ، یان بەشێکی، وەك گوتم: زانیان راجیایی یان هەیه:

شافعییەکان دەلێن: یەك تالە مووش لەسەر مەسح بکری، فەرزە کە دێتە دی (کە دیارە ئەو شتێکی مەحالە و نازانم بۆچی وایانگوتووە؟! چونکە یەك تالە موو مەسح ناکری، هەر حەتمەن دە، پازدە موو هەر وەبەردەگەون).

حەنەفیەکان دەلێن: دەبێ یەك لەسەر چواری سەر بە لای کەمەو، مەسح بکری.

مالیکییەکان و حەنبەلییەکان دەلێن: دەبێ سەر هەمووی مەسح بکری.

منیش وای تێدەگەم کە سوننەت و پەسند بێ هەموو سەر، یان زۆربە مەسح بکری، بەلام فەرزە هەندیکێ هەر مەسح بکری، واتە: هەندیکێ فەرزە، بەلام هەمووی سوننەتە، بەلگەکانی راستی ئەم رایە:

یەك: ئەگەر تەماشای فەرماشتەکانی پێغەمبەر ﷺ بکەین، ئەو هەمان لێ وەردهگیرئ، کە پێغەمبەر ﷺ مەرج نیە، هەموو جاری هەموو سەری مەسح کردبئ، (دەستی تەری بە هەمووی داھینابئ).

دوو: لە زمانی عەرەبیدا ئەگەر تۆ بلی (مَسَحْتُ ثَوْبِي) دەستم بە پۆشاکەکم داھینا، یان (مَسَحْتُ الْجِدَارَ) دەستم بە دیوارەکە داھینا، هیچ کەس وای لێ وەرناگریئ کە دەستی بە هەموو دیوارەکە داھیناوە، یان دەستی بە هەموو پۆشاکەکی داھیناوە، کەواتە: ئەو رایە راسترە کە کەمیکیش لەسەر، دەستی تەری پێدا بهینرئ، فەرزدەگە لادەچئ، بەلام وا باشترە دەستی تەری بە هەمووی دابینئ، وەك لەم فەرموودەیە پێغەمبەریشەو ﷺ دیارە: ﴿عَنِ الْمُعْبِرَةِ بْنِ شُعْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: تَخَلَّفَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَتَخَلَّفْتُ مَعَهُ، فَلَمَّا قَضَى حَاجَتَهُ، قَالَ: «أَمْعَكَ مَاءً»، فَأَتَيْتُهُ بِمَطْهَرَةٍ، فَغَسَلَ كَفَيْهِ وَوَجْهَهُ، ثُمَّ ذَهَبَ يَحْسِرُ عَنْ ذِرَاعَيْهِ فَضَاقَ كُمُ الْجُبَّةِ، فَأَخْرَجَ يَدَهُ مِنْ تَحْتِ الْجُبَّةِ، وَالْقَى الْجُبَّةَ عَلَى مَنْكَبَيْهِ، وَغَسَلَ ذِرَاعَيْهِ وَمَسَحَ بِنَاصِيَّتِهِ، وَعَلَى الْعِمَامَةِ وَعَلَى خُفَيْهِ، ثُمَّ رَكِبَ وَرَكِبْتُ فَأَنْتَهَيْتُنَا إِلَى الْقَوْمِ﴾ (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٥٤٦٣)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (٦٣٢))، واتە: موغیرە کوری شوعبە خوا لێی رازی بئ، دەلئ: لەگەڵ پێغەمبەری خوا ﷺ لەگەڵ سوپا بووین. دواکەوتین لە کاروانەکە، منیش لەگەڵی دواکەوتم. دواي ئەو دی تارەتی گرت، فەرمووی: ئاوت پێیە؟ منیش (مَطْهَرَةً) کەم بۆ هینا (کە وەك مەسینەییە، ئای دەستنوێژی تێدایە) ئەو شتەم بۆ هینا کە ئای تێدا بوو پێغەمبەر ﷺ هەردوو لەپە دەستی شۆردن، دواي دەم و چاوی شۆرد، پاشان ویستی قوئی هەلبکات، (واتە: باسکەکانی هەلبکات)، بەلام جوبەبەیکە (فۆلەکە ی تەسک بوو هەلنەکرا، بۆیە داينا، وە جوبەبەیکە بەسەر شانی دادا، ئەو جار هەردوو باسکی شۆردن، وە دواي پێشەسەری خۆی مەسح کرد (دەستی تەری پێداھینا)، وە دەستی تەری بەسەر میژرەکەشی داھینا، دواي دەستی تەری بەسەر هەردوو خوفەکەشی داھینا (خوف واتە: گۆریی چەرم) دواي سواری و لاخەکە ی بوو، منیش سواری بووم و گەیشتیەووە خەلکەکە.

مەسەلەى نۆیەم: کە دەفەر موی: ﴿وَأَرْجُلُكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾، لێردا زانیانی

قورئان خوین هەندیکیان بە (وَأَرْجُلُكُمْ) خویندوویانەتەو و هەندیکیان بە (وَأَرْجُلُكُمْ) کە ئەگەر (وَأَرْجُلُكُمْ) بێ، یانی: پێیەکانتان بشۆن، بەلام ئەگەر (وَأَرْجُلُكُمْ) بێ کە ئەو قیرائەتەش هاتو، هەندیکیان وایان لێکداوێتەو کە مەبەست پێی مەسح کردنی پێیەکانە، واتە: پێیەکان عەطف دەکێنەو و سەر مەسحی سەر واتە: (وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ) سەرتان مەسح بکەن و پێیەکانیشتان مەسح بکەن، وێرای گوێزینگان، ئایا گوێزینگ لە کوێیە؟ پێ لە کوێ لەگەڵ لولاکدا پێک دەگاتەو، ئەو دوو ئیسقانهی کە لەو لاو لای پێ دەردەچن، پێیان دەگوترێ گوێزینگ، واتە: ئەو دوو ئیسقانهی کە خرن، کە دیارە لەو لاو لان یەکیان لە نیووەو، یەکیان لە دیوی دەرو، ئەوانە پێیان دەگوترێ گوێزینگ، بەلام شیعە دەڵێن: گوێزینگ پێشی پێیە، لای پێشەوێ پێ، بەلام لەپراستییدا ئەو لاو لای پێ گوێزینگن، بۆچی؟ چونکە (کَعَب) لە زمانی عەرەبییدا بە کچێک دەگوترێ کە تازە مەمەک دەکات، کە لە قورئانییدا هاتو، خوا دەفەر موی:

﴿وَكَوَاعِبُ أَرْبَابًا﴾ (٢٢) النبأ، واتە: کچانی تازە مەمەک کردوو، کەواتە: (كَعَب) هەر شتێکە کە تۆزێک خەپ بێ، جا گوێزینگیش مەیلەو خەپ، شیعەش بۆیە و دەڵێن تاكو ئەوەیان بۆ بچێتە سەر کە دەڵێن: دەبێ پێ مەسح بکری، بەلام بەپێی ئایەتەکە گوێزینگەکان دەبێ وەبەر شۆردنی بکەن و گوێزینگ سنووری شۆردنەو مەسح ناگاتە وێ، دیارە ئەو ورە کارییانه زیاتر لە کتێبە فیهیهکاندا هەن، بەلام ئێمە لێردا لە قەدەر تەفسیر مەمان تۆزێکی لێ باس دەکەین.

بەلێ ئەو وشەیه لە قیرائەتەکاندا هەم بە: (أَرْجُلُكُمْ) خویندراوێتەو، هەم بە (أَرْجُلُكُمْ) یش وە هەردووکیان مۆتەواتیرن (نافع وابن عامر وکسائی وعاصم) لە رپوایەتی (حَفْص) دا، وە یەعقوب لە سێیهکان بە (أَرْجُلُكُمْ) یان خویندۆتەو بەلام هەرکام لە (ابن کثیر وحمزة وأبو عمر)، وە (عاصم) لە رپوایەتیکی دیکە دا بە: (أَرْجُلُكُمْ) یان خویندۆتەو، ئنجا ئەگەر (أَرْجُلُكُمْ) بێ، (غسل) ی پێدا دێتەو، یانی دەم و چاوتان بشۆن و پێیەکانیشتان بشۆن لەگەڵ گوێزینگەکان، بەلام ئەگەر (أَرْجُلُكُمْ) بێ، ئەو وەك گۆتم دەگونجی بگەرێتەو بۆ سەر سەر، واتە:

سەرتان مەسح بگەن، دەستى تەرى پىدا بىنن و دەستى تەرىش بە پىيەكانتانداندا بىنن، ديارە زانايانى ئىسلام دەربارەى ئەوۋە كە ئايا مەسحى پىيەكان دروستە، يان دروست نىيە؟ چوار رايان ھەن:

۱/ ھەندىكىان دەلىن: ئىنسان سەرىشكە ئايا پىيەكان بشۆرى، ياخود مەسحيان بىكات.

۲/ زۆربەى ھەرە زۆريان دەلىن: فەرزە بشۆرىن، كە ھەر ئەو رايەش راستە، وەك دوایی باسى دەكەين.

۳/ رايەكى دىكەش ھەيە كە راي شىيەى دوازە ئىمامىيە، دەلىن: دەبى مەسح بىكرىن.

۴/ رايەكى دىكەش ھەيە دەلىن: دەبى مەسحىش بىكرىن و بشۆرىن، پىشقى دەستى تەريان پىدا بىنى دواییش بيانشۆى.

ئەو چوار بۆچوونە ھەن لەوبارەو، بەلام لەراستىدا ھەر بۆچوونى شۆردىيان لە ھەموويان بەھىرتەرە.

ئىستاش با سەرنجىكى ھەركام لەو چوار رايە بدەين و ھەلىيان سەنگىنن

راى يەكەم: سەرىشك بوون بۆ مەسح و شۆردن:

(الشَّوْكَانِي) خاوەنى كىتەبى (فَتْحُ الْقَدِير) و (نِيلُ الْأَوْطَار) دە زانايەكى گەورەيە دەلىن: (أَبُو جَعْفَرِ الطَّبْرِي) كە بە پىشەواى توپژەرهوانى قورئان بەناوبانگە، راي وايە كە ئىنسان سەرىشكە لە نيوان ئەوۋەدا پىيەكانى بشوات، ياخود مەسحيان بىكات^(۱)، جا من ئەوۋەتان بۆيە بۆ باس دەكەم، بزانن كە (الشَّوْكَانِي) لىرەدا بە ھەلەدا چووۋە (طَبْرِي) كە يەكەكە لە پىشەواكانى ئىسلام، وە بە پىشەواى توپژەرهوانى قورئان بەناوبانگە، تەفسىرەكەى گەورەترىن تەفسىرە، وە زۆربەى تەفسىرەكانى دىكە ھەر سوود لەو دەبينن، وە (طَبْرِي) سەرمەزەھب بووۋە لە رىزى (مالىك) و (أَبُو حَنِيفَةَ) و (شَافِعِي) و (أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ) دا بووۋە، شتى واينەگوتوۋە، ئىستاش با سەرنجى بدەين:

ئایا (طبري) رای وایە ئینسان بوێ هەیه پێیه‌کانی مەسح بکات، یاخود بشوات، وه له‌وباره‌وه سهرپشکه، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ئه‌و هه‌موو فهرمايش‌تانه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سه‌ر پێویستبوونی شۆردنی پێیه‌کان هه‌ن؟ نه‌خێر، ئه‌دی (الشوکاني) بوچی وا ده‌ڵێ؟ من ئیستا قسه‌کانی (طبري) دینم وادیاره (الشوکاني) باش له قسه‌کانی تینه‌گه‌یشته‌وه، واش پێده‌چی له‌وکاته‌دا ته‌فسیره‌که‌ی له‌به‌رده‌ستدا نه‌بووبی، بۆیه وایگوته‌وه، به‌لام (إِبْنُ کَثِيرٍ) وه‌ک (جَمَالُ الدِّينِ الْقَاسِمِي) ^(١) لێی خواستۆته‌وه ده‌ڵێ: (إِبْنُ کَثِيرٍ) باش له قسه‌که‌ی (طبري) حاالی بووه‌وه ده‌ڵێ: مه‌به‌ستی (طبري) ئه‌وه نیه که ئینسان سهرپشک بێ له نیوان ئه‌وه‌دا که پێیه‌کانی بشوا یا نه‌مەسح بکات، به‌لکو گوتویه‌تی: ئینسان سهرپشکه له نیوان ئه‌وه‌دا که پێیه‌کانی هه‌ر ئاویان پێدا بکات، یا نه‌گه‌ڵ ئاوی پێداکردندا ده‌ستیشیان پێدا بپێنێ و (دَلْک) یا نه‌مەسح ده‌قی قسه‌که‌ی (طبري) یه‌که من له ته‌فسیره‌که‌ی خوێ (جامع البيان) دا ^(٢) هیناومه، قسه‌که‌ی زۆر جوانه، ده‌ڵێ:

{وَالصَّوَابُ مِنَ الْقَوْلِ عِنْدَنَا فِي ذَلِكَ، أَنَّ اللَّهَ عَزَّ ذَكَرَهُ أَمَرَ عُمُومَ مَسْحِ الرَّجُلَيْنِ بِالْمَاءِ فِي الْوُضُوءِ، كَمَا أَمَرَ بَعْمُومَ مَسْحِ الْوَجْهِ بِالتُّرَابِ فِي التَّيَمُّمِ، وَإِذَا فَعَلَ ذَلِكَ بِهِمَا الْمُتَوَضَّئُ، كَانَ مُسْتَحَقًّا اسْمَ "مَاسِحٍ غَاسِلٍ"، لِأَنَّ "غَسَلَهُمَا" إِمْرَارُ الْمَاءِ عَلَيْهِمَا أَوْ إِصَابَتُهُمَا بِالْمَاءِ، وَ"مَسَحَهُمَا"، إِمْرَارُ الْيَدِ أَوْ مَا قَامَ مَقَامَ الْيَدِ عَلَيْهِمَا فَبَيَّنَّ صَوَابَ قِرَاءَةِ الْقِرَاءَتَيْنِ جَمِيعًا، أَعْنِي النَّصْبَ فِي "الْأَرْجُلِ" وَالْخَفْضَ، لِأَنَّ فِي عُمُومِ الرَّجُلَيْنِ بِمَسْحِهِمَا بِالْمَاءِ غَسْلَهُمَا، وَفِي إِمْرَارِ الْيَدِ وَمَا قَامَ مَقَامَ الْيَدِ عَلَيْهِمَا مَسْحَهُمَا، فَوُجَّهَ صَوَابَ قِرَاءَةٍ، مَنْ قَرَأَ ذَلِكَ نَصْبًا لَمَّا فِي ذَلِكَ مِنْ مَعْنَى عُمُومِهِمَا بِإِمْرَارِ الْمَاءِ عَلَيْهِمَا، وَوُجَّهَ صَوَابَ قِرَاءَةٍ مَنْ قَرَأَهُ خَفْضًا، لَمَّا فِي ذَلِكَ مِنْ إِمْرَارِ الْيَدِ عَلَيْهِمَا، أَوْ مَا قَامَ مَقَامَ الْيَدِ، مَسْحًا بِهِمَا}،

واته: رای راست له لای ئیمه‌وه ئه‌وه‌یه که خوای پایه‌دار فهرمانی کردوه که هه‌ر دوو پێیه‌کان ئاویان پێدا بکری، له کاتی ده‌ستنوێژدا، هه‌روه‌ک چۆن فهرمانی کردوه که له کاتی ته‌یه‌مه‌مه‌دا ده‌ست به‌ ڕووی زه‌وی دابه‌ینری، به‌ دهم‌و‌چا‌وو ده‌ستدا

(١) محاسن التأويل: ج٦، ص١٠٩.

(٢) ج٦، ص١٤٢، ١٤٣.

بەئێندری، وە کاتێک کەسێک دەستنویژ دەگرێ، وا بکات، ئەو کاتە مانای وایە دەگونجی پێی بگوترێ (ماسیح غاسیل)، (واتە: دەست پێداهێنەر و شۆرەر) چونکە شۆردنی دوو پێهەکان ئەوەیە کە ئاویان پێدابگرێ، یاخود ئاویان وێ بکەوێ، جاری وایە کەسێک لاق لە نیو ئاوی دەنێ، ئاوەکەیان پێدا ناکات، مەسح کردنیشیان ئەوەیە کە دەستیان پێدابێنێ، بۆیە هەردوو قیڕائەتەکان راستن {لَیْرَہْدَا (طَبَرِي) دِیْفَاع لَہْو دَوو قِیْرَائَہْتِہ دَکَات کَہ (أَرْجُلُکُمْ) و (أَرْجُلُکُمْ)ن} کاتێک کە دەشۆرێن، ئەو مانای وایە قیڕائەتی (أَرْجُلُکُمْ)، ھاتۆتە دی و غوسلێان بەسەردا دێتەو، وە کاتێک کە دەستیان پێدا دەھێنێ لەگەڵ ئاوەکەدا ئەو مانای وایە قیڕائەتی (خَفْض) دەگرێتەو، کە دەفەرموێ: ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلُکُمْ﴾، واتە: دەستی تەر بەسەرتان دابیێن، وە دەستی تەر بە پێهەکانیشتان دابیێن، (بەلام لەگەڵ شۆردنی دا، ئەک ھەر دەستی تەر و هیچی دی)، کەواتە: دەبێ هەردووکیان ببێ، (واتە: دەستی تەریشی پێ دابیێنی لەگەڵ شۆردنی، وە دەشگونجی دەستی تەری پێدانەھێنێ و ھەر لاقان لە ئاوی بنێ، ئەو کاتە پێهەکان دەشۆرێن).

ئەو ڕایەکە (طَبَرِي) یە، کە شەوکانی گوتووویەتی: ئێنسان سەرپشکە، ئایا دەستی تەریان پێدابێنێ، یاخود بیانشوات، کە لەراستیدا وا نیە، بەلکو مەبەست پێی دەستی تەر پێداهێنانە، لەگەڵ شۆردنیدا، یاخود ھەر شۆردن.

بەلام (الْتَحَاس) یەکیکە لە زانیان دیارە ئەو ڕایە ی ھەیە، دەئێ: ئێنسان کە دەستنویژ دەگرێ، سەرپشکە لە نیوان ئەویدا کە دەستی تەر بە پێهەکانی دابیێنێ، یاخود بیانشوات، ھەرکامێکیان بێ بۆی ھەیە، کە لەراستیدا ڕایەکە ڕاست نیە.

رای دووهم: شۆردن:

سەرچەم زانیانی ئیسلام لەسەر فەزبزوونی شۆردنی دوو پێهەکان، وە ھەردوو گۆزینگەکانیش یەکدەنگن، بۆچی؟

چونکە وێرای ئایەتەکە چەندان فەرمايشتی پێغه‌مبەریشمان ﷺ هەن، یان چەندان دەقی سوننەت کە زۆر بە ڕوون و ڕاشکاوی ئێوە دەگەیەنن، کە دەبێ دوو پێیەکان لەگەڵ گۆزینگەکاندا بشۆڕین:

(١) ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: تَخَلَّفَ عَنَّا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي سَفَرَةٍ فَأَدْرَكَنَا، وَقَدْ أَرْهَقَتْنَا الْعَصْرُ، فَجَعَلْنَا نَتَوَضَّأُ وَنَمْسَحُ عَلَى أَرْجُلِنَا، قَالَ: فَنَادَى بِأَعْلَى صَوْتِهِ: «وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ» مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا { (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: ١٦٣) }، واتە: عەبدوللای کوری عەمری کوری عاص خوا لە خۆی و بابی ڕازی بێ، دەلی: پێغه‌مبەری خوا ﷺ لە سەفەریک لیمان دواکەوت، (دیاره دواکەوتووە بۆ تارەتگرتن و بۆ دەستنوێژگرتن) دواپی پێمانگەیشت کە کاتیک پێمانگەیشت نوێژی عەسر بوو، ئێمەش دەستنوێژمان دەگرتو پێیەکانیشمان مەسح دەکرد، دەستی تەرمان پێدا دیان، پێغه‌مبەر ﷺ بە دەنگی هەرە بەرزى خۆی بانگی کردو فەرمووی: سزای سەخت لە ئاگر بۆ ئەوانەى پازنە پێیان ناشۆن، سزای سەخت لە ئاگر بۆ ئەو کەسانەى پازنە پێیان ناشۆن، دوو جارێان وایفەرموو، یاخود سێ جارێان وایفەرموو. کەواتە: پێیەکان دەبێ بشۆڕین.

(٢) ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: (أَسْبِغُوا الْوُضُوءَ، وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ) { (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ برقم: ٢٥) }، واتە: دایکمان عایشە خوا لی ڕازی بێ، دەلی: پێغه‌مبەر ﷺ فەرمووی: دەستنوێژی بەتەواوی بشۆن، سزای سەخت لە ئاگر بۆ ئەو کەسانەى پازنە پێیان ناشۆن.

(٣) ﴿عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَجُلًا تَوَضَّأَ فَتَرَكَ مَوْضِعَ ظِفْرِ عَلَى قَدَمِهِ فَأَبْصَرَهُ النَّبِيُّ ﷺ فَقَالَ: (ارْجِعْ فَأَحْسِنْ وُضُوءَكَ)، فَارْجَعَ ثُمَّ صَلَّى { (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ برقم: ٢٤٣) }، واتە: عومەری کوری خەتتاب خوا لی ڕازی بێ دەگیرێتەو دەلی: پیاویک دەستنوێژی گرت بە ئەندازەى نینۆکیک لەسەر پێی خالیکی وشکی بەجیھێشتبوو، (واتە: نەیشۆردبوو)، پێغه‌مبەر ﷺ پێی فەرموو: بگەرێو دەستنوێژەکەت بە چاکی بگرە، (واتە: پێت هەمووی بشۆ، کەواتە: بە قەد نینۆکیکیش نابێ وشکی بمینێ)، دەلی: کابرا گەراییەو دواپی نوێژی کرد، ئێوە ڕای دووهم کە وەك گوتم هی زۆر بەی زانیانە.

پای سییه: مه‌سح کردن:

ئەویش پای شیعە ئیمامییه، ئەگەرنا شیعە زەیدی و نالین، تەنیا شیعە، دوازدە ئیمامی، و دەلین، وە کیشە و وان ئەوەیە دەلین: کەسێک کە دەستنوێژ دەگرێ، ئەگەر پێیەکانی بشوا، دەستنوێژەکی وەبەر ناکەوێ، مەگەر مەسحیان بکات!! کە من پێمواوە زیاتر مەسەلەکە هەر ئەوەیە کە پێچەوانە جەماوەری مسوڵمانان بجووڵێنەو، کە بە ئەهلی سوننەت بە ناوبانگن، زیاتر ئەو پالەریانە، وەك چۆن لە زۆر شتی دیکەشدا وەك: بانگو، بەردەمۆردو، دەست نەگرتن لە نوێژداو ... هتد، تەماشایان کردووە چۆن پێچەوانە ئەهلی سوننەتە ئاوا بکەن، کە وەك خۆ جیاکردنەووەیەك ئەو بۆ چوونە فێقەییانەیان تەبەننێی کردو، جا ئەوان دەلین: کەواتە: ناشبێ بە (أَرْجُلُكُمْ) بخوینریتەو، دەبێ بە: (أَرْجُلُكُمْ) بێ، ئنجا ئیمە دەلین: باشە ئەگەر هەر (أَرْجُلُكُمْ) بخوینریتەو، ئەو باسما کرد، ئەدی ئەگەر بە: (أَرْجُلُكُمْ) بخوینریتەو، حیکمەتەکی چیه؟

(الشَّنْقِيْلِي) لەوبارەو کە ئایا بۆچی خۆی کاربەجێ نەم ئایەتە و اناردو کە بە دوو شتو بەخوینریتەو؟ لە تەفسیرەکی خۆیدا چەند شتیکی جوان دینێ، چوار ھۆکاری باسکردوون، دەلی^(۱):

۱- (قِرَاءَةُ الْجَرِّ : إِجْمَالًا) واتە: مادام بە سەر (نصب) خویندراپیتەو، (أَرْجُلُكُمْ) دەزانین کە فەززی پێیەکان شوژدەن، بۆیە کە بە: (أَرْجُلُكُمْ) یش دەخوینریتەو، ئەو بە کورتییە، بەلام سوننەت ئەوێ روونکردۆتەو کە دەبێ بشۆرین، دیارە خویندراوەشی بە ژێر (خَفَضَ) چەند حیکمەتیکی تێدان کە لە خالەکانی (۲ و ۳ و ۴) دا دیانخەینەروو.

۲- (قِرَاءَةُ الْخَفَضِ إِنَّمَا هِيَ لِمُجَاوَرَةِ الْمَخْفُوضِ مَعَ أَنَّهَا فِي الْأَصْلِ مَنُصُوبَةٌ بِدَلِيلِ قِرَاءَةِ النَّصْبِ)، لە زمانی عەرەبییدا بنچینەیهک هەیە، پێی دەگوترێ: (خَفَضَ الْجَوَارَ) یان (جَرُّ الْجَوَارَ) ئەگەر وشەیهک لە تەنیش و شەیهکەو هاتبێ، کە وشەکی پێشی ئەو ژێر (کَسْر) ی هەبێ، ئەو وشەیهی دوای ویش

ژێر (کَسْر) پەیدادەگات، هەرچەندە لە ئەسڵدا حالەتە ئیعرابیەکی (مَنْصُوب) یان (مَرْفُوع) بێ، ئنجا با وێنەیەکی لە قورئان بۆ بێنێنەوه: خۆی

پەرۆردگار دەفەرموێ: ﴿... وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ﴾ (٨٤)

هۆد، واتە: (هۆود بە قەومەکی گوت): من مەترسی ئەووم لێتان هەیە لە سزایەکی دەورە دەر لە رۆژیکدا، جا لێردا وشە: (مُحِيط) سیفەتی (عَذَاب)ە، (عَذَاب)یش (مَنْصُوب)ە، ئەگەر بەپێی ئەو دەبوایە ئاوا بوایە: {إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطاً}، کە جی دەخوینرێتەوه (مُحِيط)، ئەو پێی دەگوترێ: (جُرْ الْجَوَار)، لەبەرئەوهی وشە: (يَوْم) (مَجْرُور)ە، (مُحِيط)یش هەرچەندە سیفەتی (عَذَاب)ەو دەبێ (مَنْصُوب) بێ، ئەویش (مَجْرُور) کراوە، لەبەر دراوسێیەتی.

هەرودها هەر لە سوورەتی (هۆد)دا هاتو، دەفەرموێ: ﴿... إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾

عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ (٨٦)، کە دیسان وشە: (أَلِيم) سیفەتی (عَذَاب)ە، نەك (يَوْم)، ئەگەر بەپێی ئەو بنچینەیه نەبوایە، دەبوایە بگوترێ: {إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيماً}، کە جی دەخوینرێتەوه (أَلِيم).

هەرودها عەرەبیش دەلێن: (هَذَا جُرْ ضَبِّ خَرِبٍ)، بەلام ئەوان دەخویننەوه، (خَرِب) چونکە لە دوا (ضَب)ەو هاتو، کە ئەویش ژێری هەیە، کەواتە: لەبەر

ئەو بنچینەیه کە خوا دەفەرموێ: ﴿وَأَمْسَحُوا رُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ﴾،

کە بە: (أَرْجُلَكُمْ) بخوینرێتەوه، لەبەرئەوهیە لە نَزِيك (رُءُوسِكُمْ)ە، ئەویش ژێر (کَسْر)ی هەیە، دەبێ ئەویش ژێری هەبێ، لەبەر نزیک (جوار) ئەگەرنا لە ئەسڵدا حالەتە ئیعرابیەکی (مَنْصُوب)ە، کە شۆردنی بەسەردا دێتەوه.

٣- (الْمُرَادُ بِمَسْحِ الرَّجْلَيْنِ غَسْلُهُمَا وَالْعَرَبُ تُطْلَقُ الْمَسْحُ عَلَى الْغَسْلِ أَيْضاً)

واتە: مەبەست لە مەسح کردنی پێیەکان شۆردنیانە، چونکە عەرەب جاری وایە وشە: (مَسْح) بە مانای شۆردنیش بەگاردین، دەلێن: (تَمَسَّحْتُ) واتە: (تَوَضَّأْتُ)، وه دەلێن: (مَسَحَ الْمَطَرُ الْأَرْضَ: أَيِ غَسَلَهَا)، بارانە کە زەویەکی

مەسح کرد، واتە: شۆردیەو، وە دەگوتری: (مَسَحَ اللَّهُ مَا بَكَ: غَسَلَ عَنْكَ الدَّنُوبَ وَالْأَذَى)، خوا بیسپێتەو ئەوێ لێتە، واتە: گوناھەکان و دەردەکەت لێ لابدات و بشواتەو، کەواتە: وشە: (مَسَحَ) لە زمانی عەرەبییدا بە مانای (غَسَلَ) یش بەکارهاتووە.

٤- (المرأء بقراءة الجر: المسح، ولكن النبي بين أن ذلك لا يكون إلا على الخف) دەلی: ئەگەر بە (جر) بخوینریتەو، واتە: بە (أرجلكم)، مەبەست لە (مَسَحَ) دەست پێداهێنانە، بەلام پێغەمبەری خوا ﷺ پوونی کردۆتەو کە ئەو دەستی تەر پێداهێنانە لە کاتیکیە کە ئێنسان خوف (واتە: گۆریی چەرمی) لە پێ بن، (یان گۆریی دیکە)، وختیک ئێنسان کە گۆریی لە پێ بن، دەستی تەریان پێدادین، ئەو قیرائەتە بۆ ئەو حالەتە، تەماشای کەلامی خوای زاناو شارەزا بکەن! چەندە وردەکاریی تێدا، ئەگەر فەرمووبای: (أرجلكم) پێهەکانتان بشۆن، ئەو کاتە بەلگە ی مەسحمان لە کوێ هینابایە؟! بەلام ئێستا هەردوو قیرائەتەکان هەن، ئەگەر پێهەکانت پووت بن، ئەو شۆردنیان بەسەر دا دی، وە ئەگەر داپۆشراو بن (واتە: خوف یان گۆریت لە پێ بێ) ئەو دەستی تەریان بەسەردا دی و مەسحیان دەکە، قیرائەتیک بۆ حالەتێ کە پێ بە درۆهە بن، قیرائەتیکیش بۆ حالەتێ کە پێهەکان داپۆشراو بن، ئیش هەرگیز لەو بەشەر ناکرێ، کەواتە: ئەوێ شیعە دەیان: لە راستیدا قسە یهکی زیادهیه و هیچ بەلگە یه کیشیان بە دەستەو نیه، نجا ئەگەر یهکی بپرسی: باشه ئایا نه دهگونجا ئەو هەموو مشتومڕە لە کۆل شیعە و ئەهلی سوننە بکریتەو و یه کسەر خوای کاربەجێ لە دوا ی شۆردنی دهموچاو یان شۆردنی دەستەکان باسی پێهەکانیشی کردباو فەرمووبای: (فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ)، نه دهکرا وابێ؟ ئیمه دهلیین: با، بەلام ئەو تەعبیری قورئان حیکمەتی تێدا، حیکمەتەگەش ئەوێه: کە خوای کاربەجێ مەسحی سەری خستۆتە نیوان شۆردنی دەستەکان و پێهەکان، تا کو بزانی کە ئەو ریزبەندییە پێویستە پەچاو بکری، کە ئەوێش پای زۆر بەی زانایانە، ئایا ئەگەر کەسێک دەستنیوژی شۆرد، یه کسەر چوو پێهەکانی شۆرد،

ئىنجا دەستەكانى، دوايى دەموچاۋى، ۋەبەر دەكەۋى؟ لەسەر راي زۆربەى زانايان ۋەبەر ناكەۋى، پىۋىستە رىزبەندىي رەچاۋبكرى، بەم شىۋەيە:

۱- دەموچاۋت دەشۋى.

۲- دوايى دەستەكانت دەشۋى.

۳- دوايى مەسحى سەرت دەكەى.

۴- ئىنجا پىيەكانت دەشۋى.

بەللى خۋاي پەرۋەردگار فىرمان دەكات، بۆيە مەسحى سەرى خستۋتە نىۋان شۆردنى ھەردوۋ دەستەكان ۋە ھەردوۋ پىيەكان، ئاكو بۇ ئىمە دىاربى كە پىۋىستە ئەۋ رىزبەندىيە رەچاۋ بكەين، كەۋاتە: فەرزەكانى دەستىنوئىز چى و چىن؟ بەپىي ئەم ئايەتە فەرزەكانى دەستىنوئىز شەش، كە دەفەر موئى: ﴿بِأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەى ئەۋانەى ئىمانتان ھىناۋە: ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾، پىشتر باسماں كرى، يانى: ﴿إِذَا أَرَدْتُمْ الْقِيَامَ إِلَى الصَّلَاةِ﴾ ۋاتە: ئەگەر ويستان ھەلسن بۇ نوئىزى، يانى نىەتتان ھەبوۋ، كەۋاتە:

(۱) فەرزى يەكەمى دەستىنوئىز برىتيە لە نىەت.

(۲) فەرزى دوۋەمى برىتيە لە شۆردنى دەموچاۋ.

(۳) فەرزى سىيەمى برىتيە لە شۆردنى دەستەكان لەگەل ئانىشكان.

(۴) فەرزى چۋاردەمى برىتيە لە مەسحى سەر، دەستى تەر بەسەر داھىيان.

(۵) فەرزى پىنچەمى برىتيە لە شۆردنى پىيەكان لەگەل گويزىنگان.

(۶) فەرزى شەشەمى برىتيە لە رىزبەندىي (ترتيب) ۋ پاش و پىش پى نەگردنيان.

راي چۋارەم: كە دەللى: دەبى پىيەكان مەسحىش بكرىن ۋ بششورين:

ئەۋە مەگەر مەبەست پىي ئەۋەبى كە دەستيان پىداپھىنرى كە پىي دەگوترى (دَلْك) ئەگەرنا بەلگەيەكى وام لەسەر نەدى شايانى باس بى

مەسەلەى دەيەم: چۆنيەتى دەستىنوئىزگرتن، ئايا دەستىنوئىز چۆن دەگىرى؟ ديارە لە زۆر فەرمایشاندا باسى دەستىنوئىزگرتن كراو، من يەك فەرمایشتم بە نموونە هیناودتەوہ:

﴿أَخْرَجَ الْبُخَارِيُّ أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ: أَتَسْتَطِيعُ أَنْ تُرِينِي كَيْفَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَتَوَضَّأُ؟ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ: نَعَمْ، فَدَعَا بِمَاءٍ، فَأَفْرَغَ عَلَى يَدَيْهِ، فَغَسَلَ مَرَّتَيْنِ، ثُمَّ مَضَمَضَ وَاسْتَنْثَرَ ثَلَاثًا، ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا، ثُمَّ غَسَلَ يَدَيْهِ مَرَّتَيْنِ مَرَّتَيْنِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ، ثُمَّ مَسَحَ رَأْسَهُ بِيَدَيْهِ، فَأَقْبَلَ بِهِمَا وَأَدْبَرَ بَدَأَ بِمُقَدِّمِ رَأْسِهِ حَتَّى ذَهَبَ بِهِمَا إِلَى قَفَاهُ، ثُمَّ رَدَّهُمَا إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي بَدَأَ مِنْهُ ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۸۴)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۵۵۴)}، واتە: پياويك بە عەبدوئىلاى كورى زەيدى گوت: دەتوانى پيشانەم بەدى پيغەمبەرى خوا ﷺ دەستىنوئىزى چۆن دەگرت؟ عەبدوئىلاى كورى زەيدىش گوتى: بەلى، گوتى: ئاويكم بۆ بئين، ئاويان بۆ هينا، دەستەكانى شۆردن پيش ئەووى دەستى لە قاپەكە باوى، دوو جارەن دەستەكانى شۆردن، واتە: ھەر دوو لەپە دەستى، دوايى ئاوى لە دەمى وەردا، وە ئاوى لە لووتيشى وەردا، (واتە: قورگو لووتى خوى ئا و تيوەردا و خاويى كەردنەوہ) سى جارەن، ئنجا دوايى سى جارەن دەم و چاوى شۆرد، (واتە: سى جارەن ئاوى بە دەم و چاوى داكردو دەستى پيەداھينان) پاشان دوو جار دوو جار دەستەكانى شۆردن، (ھەر دەستەى دوو جارى شۆردوون) دوايى دەستى تەرى بەسەرى داھينا، دەستى پيەداھيناو دوايى هينايەوہ، ھەردوو دەستى بە پيشە سەرى دەستى پيەكردو ھەتا بردى بۆ پشە سەرى و دوايى لەوى راھينايەوہ، بۆ ئەو شوينەى كە ليەوہ دەستى پيەكردبوو، ئنجا ھەردوو پيەكەكانى شۆردن.

ليرەدا ئيمە پيويستە چەند شتيك دەربارەى دەستىنوئىزگرتن روون بکەينەوہ:

يەكەم/ ئا و لە زارو لووت وەردان:

كە پيى دەگوتى: (الْمَضْمَضَةُ وَالِاسْتِنْشَاقُ)، (الِاسْتِنْشَاقُ) بریتىە لە ئا و لە لووت وەردان، (الِاسْتِنْشَاقُ) بریتىە لە فریدانەوہى ئاوەكە، (الْمَضْمَضَةُ) ش ئا و لە دەم وەردانە، زۆربەى زانايان بە سوننەت و ھەندىكيشيان بە فەرزىان

دەزانن، بەلام سوننەت بوونيان نزيكتەرە، وە لە زۆربەى فەرموودەكانى پيغەمبەر ﷺ دا باسى ئاو لە دەمو لووت وەردان كراود، يانى: سوننەتە بەلاى كەمەو، ھەندىكىش دەلئىن: فەرزە ئاو لە لووت و دەم وەربدرى لە كاتى دەستنويزگرتندا.

دووھە / دەستنويزگرتن:

بۇ شۆردنەكان دەگونجى يەك جار بى، وە دەگونجى دووجار بى، دەشگونجى سى جار بى، يانى: دەگونجى يەكجار، دووجار، سى جار دەموچاوت بشورى بۇ دەستو پيغەمبەر بە ھەمان شيود، لە سوننەتى پيغەمبەرى خوا ﷺ دا ھەرسىك جۆرەكان ھاتوون:

۱/ ﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا تَوَضَّأَ النَّبِيُّ ﷺ مَرَّةً مَرَّةً﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۱۵۷)}، واتە: ەبەدوللاى كورى ەبەباس خوا لە خوى و بابى رازى بى، دەلئى: پيغەمبەرى خوا ﷺ يەك جار يەك جار، دەستنويزى گرت، واتە: (يەكجار ئەندامەكانى شۆردن، بەلام دواىى بۆتان روون دەكەمەو، ئەو يەكجارو ئەو دووجارە دەبى چۆن بى)؟

۲/ ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ تَوَضَّأَ مَرَّتَيْنِ مَرَّتَيْنِ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۱۵۸)}، واتە: ەبەدوللاى كورى زەيد خوا لى رازى بى دەلئى: پيغەمبەرى خوا ﷺ دووجار دووجار ئەندامەكانى شۆردن و دەستنويزى گرت.

۳/ ﴿عَنْ حُمْرَانَ مَوْلَى عُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ رَأَى عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ دَعَا بِإِنَاءٍ، فَأَفْرَغَ عَلَى كَفِّهِ ثَلَاثَ مَرَارٍ، فَغَسَلَهُمَا، ثُمَّ أَدْخَلَ يَمِينَهُ فِي الْإِنَاءِ فَمَضْمَضَ وَاسْتَشَقَّ، ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا وَيَدَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ ثَلَاثَ مَرَارٍ، ثُمَّ مَسَحَ بِرَأْسِهِ، ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ ثَلَاثَ مَرَارٍ إِلَى الْكَعْبَيْنِ، ثُمَّ قَالَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ تَوَضَّأَ نَحْوَ وُضُوئِي هَذَا، ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ، لَا يُحَدِّثُ فِيهِمَا نَفْسَهُ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۱۵۹)}، واتە: حومران كە خزمەتكارى عوسمانى كورى ەففان بوو (خوا لى رازى بى) گوتووئەتى عوسمانى كورى ەففانى بينو ە قاپىك ئاويان بۇ ەيناو ە (ديارە ئەوئيش ويستووئەتى وەك پيغەمبەر ﷺ خەلك فيرى دەستنويز گرتن بكات) لە

قاپەكە سى جاران ئاۋى بە دوو لەپە دەستەكانى خۇى داگردو شۆردنى،
 دوايى دەستى تەپرى خستنه نىو قاپە ئاۋەكە، وە ئاۋى لە دەمو لووتى وەردا
 (نەيگوتوۋە سى جار، كەواتە: يەكجارش ھەر تەواۋە) دوايى دەموچاۋى خۇى
 شۆرد سى جاران، سى مستە ئاۋى پىدا گردن، وە پاشان ھەردوو دەستى خۇى
 شۆردن، لەگەل ئانىشكان سى جاران، دوايى مەسحى سەرى خۇى كرد يەكجار،
 (واتە: دەستى تەپرى بەسەرى خۇى داھىنا) دوايى پىپەكانى خۇى شۆردن، ھەتا
 سى جاران لەگەل گۆيزىنگەكان، دوايى گوتى: (واتە: عوسمان گوتى:)
 پىغەمبەرى خوا ھەرموۋىەتى: ھەر كەسىك دەستىۋىژى ۋەك ئەم دەستىۋىژى
 من بگرى (ديارە عوسمان پىغەمبەرى ﷺ بىنيوۋە كە دەستىۋىژى گرتوۋە)،
 ئنجا دوو ركات نوپزان بكات، ھىچ لەگەل نەفسى خۇيدا قسە نەكات، (دالغەى
 نەروات بەۋلاۋلادا، يانى دوو ركاتان بكات، زۆر بە ئاگا لە خۇبۋونەۋە، بە بىر
 لىكردنەۋەى ئەو شتانەى كەۋا دەيانلى)، ھەرچى گوناھى رابردوۋىەتى
 دەپۆشرى.

جا كوردەۋارىي خۇشمان شتىك دەگىرنەۋە، دەلىن: (پىغەمبەر ﷺ جارىك
 ھەرموۋىەتى: ھەر كەسىك دوو ركات نوپزان بكات، ھىچ دالغەى نەروات يەككىك لەو
 دوو بەرمالانەى دەدەمى، ەلى كورى ئەبى طالېش گوتوۋىەتى: من دوو ركاتى وا
 دەكەم، ھەرموۋىەتى: باشە، دوايى كە دوو ركاتەكەى كردن لەنىو نوپزەكەدا
 دالغەى بۇ دى، دەبى كام لەو دوو بەرمالەى بداتى؟ ئەۋىش بى دالغە
 نوپزەكەى بۇ نەكراۋە)، كە راست نىە، جارى ئەو كاتى بەرمال ھەر نەبوۋە بەم
 شىۋەىە، پاشان ئىنسانىش دەتوانى دالغەى نەرواتو دوو ركات نوپزانىش بكات،
 نەك ەلى، زۆر كەسى دىكەش ئەگەر ھەر تۆزىك ئاگاى لە خۇى بى، دەتوانى
 دالغەشى نەرواتو نوپزى خۇشى بكات، بۇيەش وا دەلىم: چونكە خەلك دەلىن:
 جا خۇ ەلىش خوا لى رازى بى لە نوپزىدا دالغەى بۇ ھاتوۋە، ماناى وايە قەت
 نوپزى بى دالغە ناكرى، بەلام لەراستىيدا وانيە، مروف ئەگەر بىەۋى
 دەتوانى نوپزى بى دالغە خەيال بكات.

بەلام لىرە لىتان تىكنەچى! كە دەفەرموى: يەكجار يەكجار شۆرى، دەبى بەو
 يەك جاره دەموچاۋەكەى ھەموو بشوات، وە دەبى دەستەكانى ھەموو بشوات،

وہ پیہکانیش بہ ہمان شیوہ، بہ لām کہ بہ دوو جاران شۆردنہک تہواو دہبی، ہر دوو جارہک دہنہ فہرز، وہ ئەگەر بہ سێ جاران ہەمووی تہرپی، ہەر سێ جارہک دہنہ فہرز، چونکہ ہەر جارہی ہندیکی لێ تہر کردوہ، بہ لām ئەگەر بہ یەکجار دہموچاوو دہستہکان لەگەڵ ئانیشک و پیہکانیش لەگەڵ گوێزینگ تہر بوون، ئەوہ جاری دووہم و سییہم تہر کردنہوہیان دہبی تہ سوننہت، وہ لەراستیشدا دہتوانین بڵین: یەکجاریش سوننہتہ، دووجاریش سوننہتہ، سێ جاریش سوننہتہ^(۱)، ئەوہش بہ پیی حال تہکان دہگۆری، جاری وایہ ئاو کەمہ سوننہتہ ئاوی کەم بہ کاریبێ، یەکجار دہموچاو بشۆ بہسہ، خو نابێ تۆ سێ جار بیشوی دواپی ئاو بو رەفیقہکەت نەمیئتہوہ، یان بو شتیکی گرنگتر پیویستت پیی بی، کەسی وا ہەبہ بہ دوو سێ جاریش راناوہستی، دہست پیدہکات سێ چوار مہسینہ ئاوان سہرف دہکات، ئەوہ لەراستیدا لہ سوننہت چۆتہ دہری و خوئی تووشی نیسراف کردن کردوہ، کەواتہ: ئەگەر یەکجاریش ئەندامہکانی دہستنوێژ بشۆرین ہەر سوننہتہ، دووش سوننہتہ، سیش سوننہتہ، بہ مہر جیک بہ یەکجارہک ئەو ئەندامہ ہەمووی بشۆری، بہ لām ئەگەر بہ یەک جارہک تہواو ہەمووی نەشۆری، مانای وایہ دہستنوێژہکە تہواونیہ، چونکہ رەنگہ کەسی وا ہەبێ بہ سێ جارانیش ہەموو دہمو چاوی تہر نەکات، مانای وایہ دہستنوێژہکە ہەر ناتہواوہ.

سییہم/ مہسحی سہر یەکجارہ:

تہنیا لہ ہندیک دہقاندا ہاتوہ کە پیغہمبەر ﷺ سێ جار مہسحی سہری کردوہ، بہ لām لہ زۆریہی فہرمایشتہکاندا ہاتوہ کە مہسحی سہر یەکجارہ، بو وینہ، ئەم دہقہ ہەبہ: ﴿مَسَحَ ﷺ رَأْسَهُ مَرَّةً﴾ { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۱۹۲) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واتہ: پیغہمبەر ﷺ یەکجار مہسحی سہری کردوہ.

(۱) لیرہ مہبہستمان لہ سوننہت بوون، بہ پیی ریبازی پیغہمبہری خوا ﷺ بوونہ، نەک سوننہتی بہرانبەر فہرز!

چوارەم: پێشخستنی لای راستە لەسەر چەپ (تَقْدِيمِ الْيُمْنَى عَلَى الْيُسْرَى):

لەلای زۆربەی زانیان سوننەتە، لای راست لە دەستنوێژگرتن پێش لای چەپ بخری، هەندیکیشیان بە فەرزیان داناوە، بەلام لە راستیدا سوننەتبوونەکە بەلگەی بەهێزترە، بەلگەی سوننەتبوونیش ئەم فەرموودەیە: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا لَبَسْتُمْ وَإِذَا تَوَضَّأْتُمْ فَأَبْدُوا بِأَيِّمَيْكُمْ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَم: (٨٦٣٧)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقَم: (٤١٤١)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقَم: (١٠٩٠)، وَابْنُ خُزَيْمَةَ بِرَقَم: (١٧٨)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي (الْأَوْسَطِ) بِرَقَم: (١٠٩٧) } تعلیق الشیخ الأرناؤوط: إسناده صحيح، واتە: ئەبو هورەیرە خوا لێی رازی بێ، دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ئەگەر بەرگتان پۆشی، وە ئەگەر دەستنوێژتان گرت، بە لای راستان دەست پێبکەن، کەواتە: سوننەتە بە لای راست دەست پێ بکری، بەلام ئەگەر کەسێک بە لای چەپ دەستی پێکرد، نالێن: دەستنوێژەکی تەواونیە، بەلکو سوننەتێکی تەرك کردووە.

کۆتا قسەم دەربارەی دەستنوێژگرتن:

ئایا حیکمەتی بەکارهێنانی وشەی: (الْمَرَافِقُ) بە کو، وە وشەی: (الْكَعْبَيْنِ) بە (مُتْنَى) چییە؟ یانی: بۆچی بۆ ئانیشتەکەکان خوا فەرموویەتی: ﴿وَأَيِّدِيكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ﴾، (مَرَافِقُ) کو (مَرَفَق) ه، ئەیفەرموه: (إِلَى الْمَرَفَقَيْنِ)، کەچی بۆ گوێزینگەکان فەرموویەتی: ﴿وَأَزْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾؟ وەلام: لەبەرئەوەی دەست یەك ئانیشتکی هەیە، بەلام هەر پێیەك دوو گوێزینگە هەن، ئنجا ئەگەر قسەکەی شیعیان راست بووایە، وەك ئانیشتك (مرفق)ی دەست، بە کو (جمع)یش باس دەکران نەك بە دووان (متنی) کە دەلێن: گوێزینگ پێشی پێیە، ئەگەر وابووایە هەر پێیەك یەك گوێزینگە دەبوو، بەلام نا، گوێزینگ بریتیه لەو ئیسقه خراپە لەو لای پێ دەردەچن، وە هەر پێیەکیش دوو گوێزینگە هەن، خوا زاناو شارەزاش بە نەسبەت ئانیشتکەو دەزانێ یەك ئانیشتك هەیە، بۆیە فەرموویەتی: ﴿إِلَى الْمَرَافِقِ﴾، واتە: ئانیشتکانیشی لەگەڵ بشۆن، بەس ئەگەر فەرمووبای: (إِلَى الْأَكْعَابِ)، کە (كعب) پێموایە کۆیەکە دەبێ بە (أكعاب)،

ئەگەر وای فەرمووبا، ئەو کاتە دەرئەدەکەوت، کە ئایا دەبێ هەر دوو گۆزینگ بشۆرین، یان نا؟ بۆیە فەرموویەتی: ﴿إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾، بۆ ئەوەی هەردوو گۆزینگەکانی ئەولای پێ بگریتهوه.

مەسەلەی یازدەهەم: مەسح کردن لەسەر خوف و گۆردوی:

خوف بریتیه له پیللاویک کە له پێست و چەرم دروست کرابێ، گۆردویش ئەوەیه کە غەیری چەرم بێ، کە بە عەرەبی (جَوْرَب) ی پێ دەلێن: وه له کوردیدا نەمزانیوه (خوف) وشەیهکی تایبەتی بۆ بەکارهاتبێ، هەر (خوف) بەکار دێن، ئنجا سەبارەت بە مەسح کردن لەسەر خوف یان گۆردوی، زانیان قسەو باسی زۆریان کردوه، خوای پەر وەر دگەر دەر فەر موی: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾، باسمان کرد کە حیکمەتی چیه هەردوو قیرائەتەکە بۆ (وَأَرْجُلَكُمْ) هاتوون: (وَأَرْجُلَكُمْ) کە ئەو کاتە (غَسَلَ) ی بەسەردا دێتەوه، یانی: ﴿فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ﴾، واتە: بپیکانیشتان بشۆن، بەلام قیرائەتی (وَأَرْجُلَكُمْ) کە پێشتر باسمان کرد، یەکیک له حیکمەتەکانی ئەوەیه کە خوای کار بەجێ بۆیە وایدا ناوه ئەم وشەیه (وَأَرْجُلَكُمْ) بە ژێر (کسر) یش، بخوینرێتەوه، تاكو مەسحی لێ وەرگیری، واتە: دەستی تەر پێدا هێنانی پێهەکان له کاتی کدا کە له نێو خوف دان، یان له نێو گۆردوی دان.

ئنجا زانیان لەوبارەوه قسەو باسی زۆریان کردوهو من له حەوت خال دا بۆتان کورت دەکەمەوه بە گوشرایوی، وه ئەوەی دەشینوو سم هەمووی لەبەر تیشکی کتیبی (أضواء البيان) ی (الشنقيطي) دایه^(۱) لیکوئینەوهیهکی باشی کردوه لەوبارەوه، دیارە منیش بە شیوهی خۆم هەندێکی لێ دادەرپژمەرەوه، جار جار بۆچوونی خۆشمی له گەڵ دەخەم:

یەكەم: رەواویی مەسح لەسەر خوفف و گۆرەوی:

ئایا كەسێك كە دەست نوێژ دەگرێ، بۆی هەیه، ئەگەر پێیەكانی لە نیۆ خوفف دابن، واتە: گۆرەوی چەرم، یان لە نیۆ گۆرەوی دابن، (كە لە بەن یان دەزوو دەچنرێ) بۆی هەیه دەستی تەریان پێدابێنێ لە حیاتی شۆردن؟ زانایانی ئیسلام هەموو لەسەر ئەو یەك دەنگن، جگە لە خەوارێج و شیعەكان، كە پێیان وابوو دەروست نیه لە حیاتی شۆردنی پێیەكان دەستی تەریان پێدا بهێنرێ، لە كاتیكدا كە لە نیۆ گۆرەوی و لە نیۆ خوفف دان، ئەگەرنا شیعە مەسحی پێیەكان دەكەن، بەلام دەلێن دەبێ مەسحی پێی رووت بكێ، واتە: كە لە نیۆ هیچ شتێكدا نەبێ، شیعەش كە هەندێك رایان هەن، هەر بوو خۆ جیاكردنەویان لە زۆرینەى مسوولمانان، ئەو رایانە تەبەننێ دەكەن، بێئەوێ كە بەلگەیهكی وایان بەدەستەو هەبێ شایانی باس بێ.

(النووي) لە كتیبی (المجموع)دا كە شەرحی كتیبی (المهذب)ی (الشیرازی)یە، دەلێ: (وَقَدْ نَقَلَ ابْنُ الْمُثَنَّى فِي كِتَابِ الإِجْمَاعِ إجماع العلماء عَلَى جَوَازِ الْمَسْحِ عَلَى الْخُفِّ وَيَدُلُّ عَلَيْهِ الْأَحَادِيثُ الصَّحِيحَةُ الْمُسْتَفِيضَةُ فِي حَدِيثِ مَسْحِ النَّبِيِّ ﷺ فِي الْحَضَرِ وَالسَّفَرِ وَأَمْرِهِ بِذَلِكَ وَتَرْخِيصِهِ فِيهِ وَاتِّفَاقِ الصَّحَابَةِ فَمَنْ بَعْدَهُمْ عَلَيْهِ) ^(۱)، واتە: (ابن المُنْذِر) لە كتیبی (الإجماع)دا یەك دەنگی زانایانی لەسەر دروستبوونی مەسحکردن لەسەر خوفف هێناوە، وە ئەو هەموو فەرماشته صەحیحانەى كە زۆرن، وە ناسراون، دەلالەتی لەسەر دەكەن كە پێغەمبەر ﷺ كاتێك كە نیشتهجێ بوو، وە كاتێك كە لە سەفەریش بوو، مەسحی كردووە لەسەر خوفف، وە فەرمانیشی پێكردووە، وە مۆلەتیشی داوە، وە هاوێڵانی بەرپزیش و دواى هاوێڵانیش هەموو لەسەر ئەو یەك دەنگن، كە دروستە لە حیاتی شۆردنی پێیەكان، مەسحیان لەسەر بكێ. واتە: دەستی تەریان پێدابێنرێ، بە مەرجێك لە نیۆ خوفف دابن، یان لە نیۆ گۆرەوی دابن، كە دواى باسی گۆرەویش دەكەین.

دووهم: ئایا شۆردنی لاق باشتەر، یان مەسح لەسەر خوفف؟

لەوبارەوه دیسان زانایان را جیاییان هەیه، ئەوانەیی که شۆردنیان پێ باشتەر، بەلگەیان ئەوەیە، دەلێن: پێغه‌مبەر ﷺ زیاتر پێیەکانی شۆردو، وە بەردەوام بوو لەسەر ئەوە لە زۆربەیی کاتەکاندا، هەرچەندە زەحمەتیشی زیاتر، کەواتە: مادام پێغه‌مبەر ﷺ لەسەری بەردەوام بوو، دیارە ئەوە خیری زیاتر، وە دیارە کردووەکانیش ئەگەر زەحمەتیان زیاتر بێ، زەحمەتی زیاتریش دەبێتە هۆی پاداشتی زیاتر، وەك پێغه‌مبەر ﷺ بە دایکمان عائیشەیی خوا لێی رازی بێ فەرموو: ﴿إِنَّ لَكَ مِنَ الْأَجْرِ عَلَىٰ قَدَرٍ نَّصِيبٍ، أَوْ قَالَ: نَفَقَتِكَ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۱۷۸۷)، وَالْحَاكِمُ برقم: (۱۷۳۳)} وَالْفُضْلُ لَهُ، واتە: پاداشتی بۆ هەیه بە ئەندازەی ماندوو بوونت، یان فەرمووی: بە ئەندازەی خەرجکردنت.

دیارە بەشیکیش لە زانایان دەلێن: مەسحکردن باشتەر، یەکیەک لە بەلگەکانیشیان ئەم دەقەیه: ﴿عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَسَحَ عَلَىٰ خُفَّيْنِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْسَيْتَ؟ قَالَ: «كَأَنَّ بِلَّ أَنْتَ نَسِيتَ، بِهَذَا أَمَرَنِي رَبِّي عَزَّوَجَلَّ»﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۵۷۰۴)، وَأَحْمَدُ برقم: (۱۸۱۷۰)، وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (۱۵۶)}، واتە: موعیرەیی کوری شوعبە خوا لێی رازی بێ، دەگێڕیتەوه دەلێ: پێغه‌مبەر ﷺ دەستی تەری بەسەر (خوففەکانی دا دەهینا لە کاتی دەست نوێژدا، پێم گوت: ئەو پێغه‌مبەری خوا! لەبیرت چوو خوففەکانت دابنێی و پێیەکانت بشوێ؟! فەرمووی: بەلکو تۆ لەبیرت چوو، چونکە بەمە پەرورەدگارم (عز وجل) فەرمانی پێکردووم. ئنجا کە بفەرمووی: خوا فەرمانی پێکردووم، مانای وایە ئەوە خیرترە!

بەلام دواي هەلسەنگاندنی زۆر بۆ ئەو مەسەلەیه، پێموایە ئەو قسەیهی (ابنُ تَيْمِيَّة) که (ابنُ الْقَيْم) زەحمەتی خوای لێبێ لێوەی نەقل دەکات، قسەیهکی رێکە، (ابنُ تَيْمِيَّة) دەلێ: (وَلَمْ يَكُنْ يَتَكَلَّفُ ضِدَّ حَالِهِ الَّتِي عَلَيْهَا قَدَمَاهُ، بَلْ إِنَّ كَانَتْ فِي الْخُفِّ مَسَحَ عَلَيْهِمَا وَلَمْ يَنْزِعْهُمَا، وَإِنْ كَانَتْ مَكْشُوفَتَيْنِ، غَسَلَ الْقَدَمَيْنِ، وَلَمْ يَلْبَسِ الْخُفَّ لِيَمْسَحَ عَلَيْهِ) ^(۱)، واتە: پێغه‌مبەر ﷺ عەدەتی نەبوو

پېچەوانەى حالەتى خۇى مامەلە بىكات، ئەگەر پېيەكانى لەنيو خوفف (و گۆرەوى) دا بووبىن، مەسحى لەسەر كر دوون و دايەنەناون بۇ ئەوۋى پېيەكانى بشوات، وە ئەگەر پېيەكانىشى بە دەرەوۋە بووبىن، لەوكتەدا كە دەستىنويزى گرتوۋە، نەچوۋە خوفف لەپى بىكات، ئىنجا مەسحى لەسەر بىكات، بەلكو شۆردوونى.

كەواتە: ئىمە ناتوانىن بلىين كاميان خىرتەر، بەلكو ئىنسان چۇنى بۇ ھاتە پېش، دەتوانى وىكات، جارى وايە تۇ كە لە سەفەرى، ھەر لەنيو بازىنەى سوننەتدايە، كە پېيەكانت مادام لەنيو گۆرەوى دان، يان لە نيو خوفف دان، پەنگە سەرما بى، ئاۋ كەم بى، دوايى لاقت بىتەزن، وا باشزە مەسحىان لەسەر بىكەى، واتە: دەستى تەر بە خوففەكان، يان بە گۆرەويەكان دابىتى، بەلام ئەگەر وانەبوۋ لاقت رووت بوون، خۇ ديارە دەبى بىان شۇى، نەك ئەو كاتە بىى خوفف لەپى بىكەى بۇئەوۋى مەسحىان بىكەى، ئەم رايە رايەكى مام نيۋەندىى و باشە.

سىيەم: ئايا مەسحىكردن لەسەر خوففى دپراۋ (مخرق) يان گۆرەوى دپراۋ دروستە؟

لەوبارەشەوۋە زانايان راجىايان ھەيە، وە بۇ زاناياريتان ئەو مەسەلانەى كە زانايان مشتو مپرو راجىايان لەسەريان دەبى، لەبەر ئەوۋىيە كە دەقىكى روون و بى چەندوچوونيان لەسەر نىە، ئەگەرنا زانايان لەخوۋە ھەزىيان لە را جىايى نەبوۋە! ياخود چەند دەقىك ھەن ھەركامىكىان يەك لەو دەقانە ھەلدەبىزىرى، ياخود ئايەتلىك، يان فەرمايشتىك چەند واتايەكى ھەيە، يان ھىچ دەقىكى يەكلاكرەوۋە نىە، بۇيە زانايان كەوتوۋنەتە مشتومپرەوۋە، جا لەوبارەوۋە كە ئايا دروستە خوففىك كە دپرابى، يان گۆرەويەك كە دپرابى، مەسحى لەسەر بىكەى يان نا؟ زانايان راجىايان ھەيە.

منىش دواى لىكۆلىنەوۋى زۆر ئەو رايەم پى راستەر، كە ھەر خوففىك، يان ھەر گۆرەويەك كە زۆر نەدپرابى، بە شىۋەيەك كە نەگونجى پى برۇى، وە بە شىۋەيەك كە پېيەكانت تەواۋ تىدا دەرگەون، ھىندە نەدپرابى، ئەوۋە دروستە مەسحى لەسەر بىكەى، بۇ ويىنە: كونيكى تىبوۋە، دوو كوني تىبوۋە، ئەوۋە دروستە مەسحى لەسەر بىكەى، بەلگەشم ئەوۋىيە كە ھاۋەلانى بەرپىز خوا لىيان رازى بى،

ئەو نە هیندە بە ئیمکانیەت بووبن، وە بە زۆریش لە سەفەردابوون، لەبارو سۆردابوون، لە دەشتو بیاباندا بوون، لە جەنگدا بوون و خوفیشیان لەپێ کردووە ناتوانین بڵێین: هەموو گۆرەوی و خوفەکانیان نوێو تازە بوو، کونیا تیدا نەبوو و مەسحیان لەسەر کردوون، کەواتە: خوف و گۆرەوی مەگەر زۆر درایی، کە تەواو پێی تیدا دیاری، ئەگەرنا دروستە مەسحیان لەسەر بکری.

چوارەم: ئایا مەسح لەسەر نەعل و گۆرەوی دروستە؟

لەسەر خوف ئەو دیارە، وەك گۆتم هەموو زانایان جگە لە شیعە، لەسەر ئەو یەكدهنگن، هەروەها خەوارچیش کە کاتی خۆی بوو، لەبارە مەسحکردن لەسەر نەعل و گۆرەویش راجیایی لە نیو زانایان هەیه:

(أبو حنيفة والشافعي) پەحمەتی خویان لێ بێ، بە دروستی نازانن، دەلێن: نەخێر دروست نیه، لەسەر گۆرەوی و نەعل مەسح بکری.

هەندیکیش لە زانایان بە دروستی دزانن، چەند شتیکیش بە بەلگە دیننەو، کە دیارە مەسح لەسەر پێ راستەر، یەکیك لەو بەلگانە کە دەیانھێننەو لەسەر ئەو کە دروستە مەسح لەسەر نەعل و لەسەر گۆرەوی بکری، ئەم دەقەیه: ﴿عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ تَوَضَّأَ وَمَسَحَ عَلَى الْجَوْرَيْنِ وَالنَّعْلَيْنِ ﴿أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۱۵۹)﴾، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ)﴾، واتە: موغیرە کۆری شووبە خوا لێی رازی بێ، دەلێ: پێغەمبەری خوا ﷺ دەستوێژی گرت و دەستی تەری بە گۆرەویەکان و بە نەعلەکانی داهینا، (دیارە ئەو کاتە نەعلی لەپێ بوو و گۆرەویش، وە دەستی تەری پێدا هینان، لەجیاتی ئەو دیارە بیانشوا).

(قَالَ أَبُو دَاوُدَ وَمَسَحَ عَلَى الْجَوْرَيْنِ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ وَابْنُ مَسْعُودٍ وَالْبَرَاءُ بْنُ عَازِبٍ وَأَنَسُ بْنُ مَالِكٍ وَأَبُو أَمَامَةَ وَسَهْلُ بْنُ سَعْدٍ وَعَمْرُو بْنُ حُرَيْثٍ وَرُوِيَ ذَلِكَ عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ وَابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ)^(۱) ئەبو داوود زانیەکی فەرموودەناسی گەورەیه خاوەنی (سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ)، دەلێ: هەر لە کام عەلی کۆری

ئەبى طالیب، عەبدوڵلای کورپی مەسعوود، بەپرائی کورپی عازیب، ئەنەسى کورپی مالیک، ئەبو ئومامە، سەهلی کورپی سەعد، عەمپی کورپی حورەيث، ھەرودھا لە عومەری کورپی خەتتابو عەبدوڵلای کورپی عەبباس، خوا لە ھەموویان پازى بئى گىر دراودەتەو، کە مەسحیان لەسەر گۆردەوى کردو.

دیارە ئەوانیش بە تەنکید ئەگەر پێغەمبەرى خوايان ﷺ نەبینیبایە مەسحی لەسەر گۆردەوى کردو، نەیان دەکرد، کەواتە: راي دروستبوونی مەسح لەسەر گۆردەوى بەھیزترە، وە بەراستی ئەوھش زۆرکار بۆ خەلك ئاسان دەكات، جارى وایە سەرمايە، زستانە، ئاو کەمە، دانانی پیللاو یان دانانی گۆردەوى و ئەوانە زەحمەتە، مەسح کردن کارەکە ئاسان دەكات، وە ئەوانە ھەمووی دەچەو و نێو ئەو ئایەتە موبارەکە کە دەفەر موی: ﴿ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ ﴾، واتە: خوا نایەوئ سەغڵەتان بکات، جارى وایە ئینسان بە ھۆی دانانی گۆردەوى و پیللاو، تووشی سەغڵەتی دەبێ.

پینجەم: ماوەی مەسح کردن:

ئایا تا ماوەی چەند ئینسان بۆی ھەبە مەسح لەسەر گۆردەوى بکات، یان لەسەر خوفف؟ زۆربەى زانایان رایان وایە ئینسانی نیشتەجئ (مقیم) کە لە مائی خۆبەتی، شەوو و رۆژێک، وە بابای رېبوار (مُساَفر) سئ شەوو سئ رۆژان بۆی ھەبە مەسح بکات، ئەمە راي: (أبو حنيفة والشافعي وأحمد والثوري وأوزاعي وأبو ثور وإسحاق و أبو داود الظاهري والطبري والحسن بن صالح بن حسين)، ھیندیکیش کە (مالک وليث بن سعد والحسن البصري) یان لە نیودا ھەن، دەلێن: ئەوھندەى بابای رېبوار بیهوئ بۆی ھەبە، وە کاتی دیاریکراوی نیە، واتە: ئەوھندەى بیهوئ، بۆ وینە: دە رۆژ گۆریبەکان دانەنئ خوففەکان دانەنئ، بۆی ھەبە.

بەلام راي زۆربە راسترە، وە ئەمەش یەکیکە لە بەلگەکانیان: ﴿ عَنْ صَفْوَانَ بْنِ عَسَّالِ الْمُرَادِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَمَرَنَا "يَعْنِي النَّبِيَّ" أَنْ نَمْسَحَ عَلَى الْخُفَّيْنِ، إِذَا نَحْنُ ادْخَلْنَاهُمَا عَلَى طَهْرٍ ثَلَاثًا إِذَا سَافَرْنَا، وَيَوْمًا وَلَيْلَةً إِذَا أَقَمْنَا، وَلَا نَخْلَعُهُمَا مِنْ بَوْلٍ، وَلَا غَائِطٍ وَلَا نَوْمٍ وَلَا نَخْلَعُهُمَا إِلَّا مِنْ جَنَابَةٍ ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم:

(۱۸۱۱۸)، وَالطَّبْرَانِي بِرَقْم: (۷۳۵۲)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۱۳۲۵)، وَالِدَارْقُطْنِي بِرَقْم: (۱۵) تعلیق شعیب الأرْنَؤُوط: حدیث المسح علی الخفین منه صحیح لغیره وهذا إسناده حسن، واته: سه‌فوانی کوری عه‌سسائی مورادیی (که یه‌کێکه له هاوه‌لانی به‌پێژ) خوا لییان رازی بێ، ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانی پیکردین ده‌ستی ته‌ر به‌ خوفه‌که‌ماندا بێنین، به‌ مه‌رجێک پێیه‌که‌مان به‌ پاکیی خسته‌بێته‌ نیو خوفه‌که‌نه‌وه، (واته: ده‌ستنوێژت بووبی که خوفه‌که‌نت له‌پێ کردبی، یان گۆرییه‌که‌نت له‌پێ کردبی)، ئەگەر سه‌فه‌رمان کرد، سێ شه‌وو سێ رۆژان بۆمان هه‌یه‌ له‌ جیاتی شۆردنی پێیه‌که‌ن، ده‌ستی ته‌ریان پێدا بێنین، وه‌ شه‌وو رۆژیکیش ئەگەر له‌ مال بووین، به‌لام به‌ مه‌رجێک نابێ خوفه‌که‌ن دابنێین، نه‌ بۆ تاره‌تگرتن (خۆپاککردنه‌وه له‌ میزو پیسایی)، وه‌ نه‌ بۆ خه‌وتن، مه‌گەر له‌شمان پیسبی، که له‌شیشته‌ پیس بوو ده‌بی خۆت بشوێ و ئەو کاته ده‌بی خوفه‌که‌ن دابنێی، ئەگه‌رنا نابێ دایانبنی، که‌ داتنان، ئەو کاته له‌سه‌ر رای زۆربه‌ی زانایان چیدیکه‌ بۆت نیه‌ مه‌سحیان له‌سه‌ر بکه‌ی و ده‌بی پێیه‌که‌نت بشوێ.

شه‌شه‌م: ئایا ته‌نیا پشتی خوفه‌ مه‌سح ده‌کری یان بنیشی؟

گۆره‌وی یان خوفه‌ عاده‌ت وایه‌ بشته‌که‌ی مه‌سح ده‌کری، پشتی پێ، ئنجا ئایا بنه‌که‌شی پێویسته‌، یان سونه‌ته‌ مه‌سح بکری؟! ئەمیش زانایان مشتومریان له‌سه‌ری هه‌یه‌، به‌لام زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆریان ده‌لێن: به‌س پشتی گۆره‌وی و خوفه‌که‌ مه‌سح ده‌کری و ته‌نیا نه‌وی پێویسته‌، وه‌ ئەوه‌ رای (أبو حنیفة وأحمد والثوري وأوزاعي)یه، که به‌لگه‌شیان ئەم ده‌قه‌یه‌: ﴿عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَوْ كَانَ الدِّينُ بِالرَّأْيِ لَكَانَ أَسْفَلُ الْخُفِّ أَوَّلَى بِالْمَسْحِ مِنْ أَعْلَاهُ. وَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَمْسَحُ عَلَى ظَاهِرِ خُفِّهِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۱۶۲)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي}، واته: عه‌لی کوری ئەبی طالیب خوا لیی رازی بێ، فه‌رمووێه‌تی: ئەگەر دین به‌ عه‌قل بووایه‌ (لێره‌دا مه‌به‌ستی له‌ دین لایه‌نی عیباده‌ته‌، که مه‌رج نیه‌ هه‌مووی له‌ عه‌قله‌وه‌ بجێ، دیاره‌ پێچه‌وانه‌ی عه‌قل نیه‌، به‌لام مه‌رج نیه‌ عه‌قل هه‌مووی بۆ هه‌زم بکری) بنی خوفه‌ له‌ پێشته‌ر بوو که مه‌سح بکری له‌ پشته‌که‌ی، به‌لام پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بینی پشتی خوفه‌که‌نی مه‌سح کرد.

دیاره ئەم راپەش بەهێزترە، کە هەر پشتی خوفف فەرزە مەسح بکری، بەلام ئەدی بنەکەشی ئەگەر مەسح بکری، حوکمی چۆنە؟ ئیمە دەڵین: بنەکە ی فەرز نیە، بەلام دروستەو ریشی تێدەچی سونەتیش بێ، بەلام گرنگ ئەوویە فەرز نیە، مسوڵمان بنی خوففەکە ی مەسح بکات.

هەوتەم و کۆتایی: زانایان لەسەر ئەو یەك دەنگن کە دەبی بابای مەسحەر دەستنوێژی بووبی، کە خوففەکانی کردوونە پی، یاخود گۆرەویەکانی، ئەگەر نا ئەگەر بەبی دەستنوێژی، یان دوا ی تەیه موم کردبێ پی، دروست نیە مەسحیان لەسەر بکات:

بەلگەیان چەند دەفیکە، یەکیک لەوانە: ﴿عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ ذَاتَ لَيْلَةٍ فِي سَفَرٍ... ثُمَّ أَهْوَيْتُ لِأَنْزِعَ خُفِّيَّ، فَقَالَ: دَعُهُمَا فَإِنِّي أَدْخَلْتُهُمَا طَاهِرَتَيْنِ فَمَسَحَ عَلَيْهِمَا﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۲۰۶)}، واتە: موغیرە ی کوری شوعبە خوا لی رازی بی لە چەند سەفەرێک لە خزمەت پیغەمبەرەدا ﷺ بوو، لە درێژە ی هەیسێکدا دەلی: لەگەڵ پیغەمبەر ﷺ بووم دەستنوێژی گرت، خوففی لە پێدا بوو، داهاقم تا خوففەکانی لە پی دابکەنم، بۆئەو ی پییەکانی بشوا، فەرمووی: (دَعُهُمَا) لییانگەر ی (خوففەکانم لە پێدامەن) چونکە من بە پاکیی لە پیمکردوون، واتە: دەست نوێژم هەبوو کاتیەک خوففەکانم لە پی کردوون، وە مەسحی لەسەر کردن.

مەسەلە ی دوازدەهەم: کە خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَأَطْهَرُوا﴾،

ئەگەر لەشتان پیس بوو خۆتان پاک بکەنەو، واتە: خۆتان بشوون، (راغب الأصفهانی) دەلی: (أَي: أَصَابَتْكُمْ الْجَنَابَةُ وَذَلِكَ بِإِنْزَالِ الْمَاءِ أَوْ بِالتَّقَاءِ الْخِتَائَيْنِ، وَقَدْ جُنُبَ وَأَجْنَبَ وَتَجَنَّبَ، وَسُمِّيَتِ الْجَنَابَةُ بِذَلِكَ لِكَوْنِهَا سَبَبًا لِتَجَنُّبِ الصَّلَاةِ فِي حُكْمِ الشَّرْعِ)، واتە: هەر کاتیەک لەش پیسیتان بەسەر هات، لەش پیسی بە ئاو هاتنەو بەسەر ئینسان دی، یاخود بەو کە ئەندامی نیڕینەو مینە ی ژن و میرد بە یەك بکەون، بەو وە واجب دەبی کە ئینسان خوی بشوا دەگوتری: (جُنُبَ وَأَجْنَبَ وَأَجْتَنَّبَ وَتَجَنَّبَ) هەر چواریان بە مانای لەش پیسی

بوو، دین، ئنجا ئایا لەش پیسی بۆ پێی دەگوتری (جنابة) چونکە ئینسان هەتا لەش پیس بێ، لە نوێژکردن دوور دەکەوێتەوه، (اجتناب) یانی: لێی دوورکەوتەوه (جنب) یانی: دوور، لەبەرئەوهی لە طاعت دوور دەبێ لەو کاتەدا بە ناچاریی، بۆیە وای پێ گوتراوه. کەواتە: کە دەفەرموی: ﴿وَأِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَأَطْهَرُوا﴾، واتە: ئەگەر لەشتان پیس بوو خۆتان بشۆن، وە واجبی لەش پیسی خۆ شۆردنە، ئەدی ئەگەر ئاو نەبوو؟ ئەوه لە مەسەلە سێزدەیهەدا باسی دەکەین.

مەسەلە سێزدەیهەم: کە خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿وَأِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ﴾، واتە: ئەگەر ئێوه نەخۆش بوون، یان لە سەفەر بوون، یان یەکیکتان لە تارەت گرتن هاتەوه، تارەتی گرتبوو، یاخود چوونە لای ئافەرتان و لەگەڵیان جووت بوون و ئاوانان چنگ نەکەوت، ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾، ڕوو بکەنە ڕووی پساکی زەوی، ﴿فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ﴾، دەستی پێدا بێنن، وە دەست بەدەمو چاوتان و بە دەستەکانتاندا بێنن، دیارە ئێمە لە کاتی تەفسیرکردنی ئایەتی ژمارە (٤٣) ی سووڕەتی (النساء) دا کە لە بەرگی سییەمی (٣) ئەم تەفسیرەدا هاتو، بە درێژی باسی ئەم پرستە قورئانییەمان کردو، وە باسی تەیهەممومان کردو، بۆیە لێردا زۆر بە درێژی لە سەری ناچین، بەلام لەبەرئەوهی کە مەسەلە تەیهەمموم خەلک زۆر سەریان تێی دەووستی، بە باشی دەزانم لێردا لە نو (٩) کورتە خالدا هەندێ شت لەوبارەوه بنووسم، ئەوهی کە لەوبارەوهش دەینووسم، دیسان سووودم لە تەفسیری (أضواء البيان)^(١) وەرگرتو، کە زۆر بە گۆشراویی و بە پوختیی بە شیوهی خۆم دایدەرێژمەوه، ئەوهی کە گرنگە هەموو لایەك بیزانین ئەوهیه کە:

خوای بە بەزەیی دەفەر موی: ﴿وَأِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا﴾، ئەگەر لەشتان بپیس بوو، خۆتان پاك بکەنەوه، واتە: بە ئاو خۆتان بشۆن، دواوی دەفەر موی: وه ئەگەر نەخۆش بوون، یان لەسەفەر بوون، یان تارەتتان گرتبوو، لە تارەتگرتن هاتنەوه، یان لەگەڵ ژنەکانتان جووت بوون، ئاویشتان چنگ نەکەوت، واتە: بۆ دەست نویژو بۆ غوسل ﴿فَتَيَمَّمُوا﴾، پێشتر باسمان کرد (يَمَمٌ) واتە: (قَصْد) رووی تیکرد، (تَيَمَّمُوا) واتە: ڕووبکەنە ﴿صَعِيدًا طَيِّبًا﴾، واتە: ڕووی پاکی زەوی، ﴿فَأَمْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ﴾، وه دەستتان بە ڕووی زەویدا بپینو دەستتان بە دەمو چاوتاندا بپینو بە هەردوو دەستتاندا بپین، ئەوه دواوی باسی دەکەین، تەیهەمموم چۆنە؟

جا با بپینە سەر باسی تەیهەمموم، باش باش گوێی بۆ بگرن^(۱)، زۆر پێویستیتان پێی دەبێ، ئەوهی بیهوی نوێژەکانی نەچن، هەمیشە پێویستی بە تەیهەمموم هەیە، کەسێ وا هەیە دەڵێ: ئاخر دڵم لێی پاك نابێتەوه، نویژ بە تەیهەمموم بکەم، هەتا ئاوم چنگ نەکەوی! نا، خوا بۆخۆی چاکتر دەزانێ و ئەو تەیهەممومی داناوه، واتە: دەست بە ڕووی زەوی داھێنانی داناوه، لە جیاتی ئاو کە ئاو چنگ نەکەوت، چ بۆ دەست نویژ، چ بۆ خوشۆردن، یانی: چ بۆ لابردنی بێ دەستنویژی گچکە، چ بۆ لابردنی بێ دەست نویژی گەورە، (الْحَدَثُ الْأَصْغَرُ) کە بێ دەستنویژی، وه (الْحَدَثُ الْأَكْبَرُ) کە لەش پیسییە، لە کتێبە فیهیەکاندا ئەو دوو زاراوەیان بۆ بەکارھێناون.

(۱) چونکە لە ئەسڵ بەشیوەی وانە گوتراوەتەوه، بۆیە باسی گویگرتن کراوه.

کورتە باسک لە بارەى تەیمومە وە

یەكەم: پێناسەى تەیموم: تەیموم چییە؟

وشەى تەیموم (تَيْمَمٌ) لە زمانى عەرەبیدا بە مانای (قَصْد) دى، (التَّيَمُّمُ: الْقَصْد) واتە: مەبەست، ئامانج، لە عەرەبیدا دەگوترى: (تَيْمَمْتُ الشَّيْءَ: قَصَدْتُهُ) ڕووم کردە ئەو شتەو ئەو شتەم کردە ئامانج، کەواتە: کە خوا دەفەرموى: ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾، ڕووی پاکی زەوى بە ئامانج بگرن، ڕووی تى بکەن، ئەوە وەك ئەسلى واتایەكەى، بەلام لە زاراوى شەرعدا واتایەكى دیکەى ھەیە، چونکە جارى وایە وشەيەك لە قورئاندا بەکارھاتووە لەسەر ئەسلە زمانەوانییەكەى بەکارى ھێناوە، بەلام دواى وەك زاراویەكى شەریعی بەکار دەھێنرى، ئیستا بۆ وێنە (صَلَاة) ئیمە بۆجى بەکارى دینى؟ دەلیین: (الصَّلَاة: أَفْعَالٌ وَأَقْوَالٌ مُفْتَتِحَةٌ بِالتَّكْوِينِ الْمُخْتَلَمَةِ بِالتَّسْلِيمِ) نوێژ چەند فەسەو کردووەیەكە بە (اللَّهُ أَكْبَرُ) دەست پى دەکەن، بە سەلامدانەوە گۆتاییان پى دى، ئاوا پێناسەى نوێژ دەکرى، بەلام لە ئەسلى زمانى عەرەبیدا، وە لە بەکارھێنانى قورئاندا وشەى (الصَّلَاة) بە مانای پارانەوە ھاتووە، وە (صَوْم) بە مانای خوگرتنەوە ھاتووە، (الصَّوْمُ الْإِمْسَاكُ) وە (زَكَاة) بە مانای پاکبوونەوە دى، (حَج) بە مەناى مەبەست (قَصْد)، دى، بەلام دواى وەك زاراوى شەریعی واتایەكى دیکە تاییبەت وەردەگرن، بۆیە لە زاراوى شەرعدا تەیموم ئاوا پێناسە کراوە: (الْقَصْدُ إِلَى الصَّعِيدِ الطَّيِّبِ لِمَسْحِ الْوُجْهِ، وَالْيَدَيْنِ مِنْهُ بِنِيَّةِ اسْتِبَاحَةِ الصَّلَاةِ عِنْدَ عَدَمِ الْمَاءِ، أَوْ الْعَجْزِ عَنْ اسْتِعْمَالِهِ)^(۱)، واتە: تەیموم لە زاراوى شەریعیدا بریتىە لە ڕووکردنە ڕووی زەوى، بۆ ئەوەى کە دەستى پێدا بەیئرئى، وە دەم و چاوو ھەردوو دەستەکانى پى مەسح بکری، بە نیهتەى ئەوە کە بوار ھەبى نوێژ بکرى، لە کاتى نەبوونى ئاودا، یاخود ئاوا ھەبى بەلام نەتوانرى ئاوەکە بەکاربەيئرئى، لەبەرئەوەى کە کەمەو بۆ

خواردنەوه پێویستت پێیەتی و لە شوێنێکی دووریشی، یاخود لەبەر نەخۆشیی،
یان لەبەر ھەر ھۆیکە دیکە.

دووهم: تەیهەمموم بە چی و چی دروستە؟!

وەلامی ئەم پرسیارە زۆر گرنگە، کە ئایا تەیهەمموم بە چی دەکری؟ بۆ زانیاریتان
مەلاکان کوردەواری خۆمان لەبەرئەوێ کە شافعیی مەزھەبن، وە زۆربەشیان
تەنیا لە مەزھەبی ئیمام شافعیی شارەزان، لە مەسەلە تەیهەمموم و لە زۆر
مەسەلە دیکە وەك پاك و خاويندا، وەزە لە خەلکی زۆر تەسك دەکەنەو، لە
مەسەلە تەیهەممومدا دەلێن: دەبێ گلیک بێ تۆزی لێ ھەلسن، ئەگەرنا
تەیهەمموم دروست نیە، دیارە زانیان لەوبارەو کە ئایا تەیهەمموم بە چی و چی
دروستە؟ راجیایان ھەیە، ئەویش بەھۆی ماناکردنیان بۆ وشە (صعید)، ئایا
(صعید) چییە؟

(شافعی و أحمد) رەحمەتی خویان لێ بێ، رایان وایە (صعید) تەنیا گل
(ثَرَاب)ە، ئەویش گلیک کە تۆز (غبار)ی ھەبێ، وە دەلێن: وشە (مِنْ) کە
دەفەر موی: ﴿فَأَمْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ﴾، واتە: دەست بە
دەم و چاوو ھەردوو دەستتان دابیئن، ئەو (مِنْ)ە، بۆ (تَبْعِيض)ە، کە واتە: دەبێ
ھەندیک لەو گلە کە تۆزکەییەتی بە دەم و چاوو بە دەستەو بنووسی!

بەلام (أبو حنيفة ومالك) رەحمەتی خویان لێ بێ، رایان وایە کە ھەرچی لەسەر
ڕووی زەویە، بێجگە لە شتی پێس، وە بێجگە لە زیرو زیوو کانزایەکان، دروستە
بەکاربێ، وە دەلێن: بیتی (مِنْ) کە دەفەر موی: ﴿فَأَمْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ

وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ﴾، بۆ سەرەتای مەبەستە (لإبتداء الغاية) و بۆ (تَبْعِيض) نیە،
وەك: (ذهب من العراق إلى الشام) واتە: سەرەتای دەستپێکردنی سەفەرکە عێراق
بوو، ئنجا بێگومان وشە (مَسَح) تەنیا بە دەست لێدانی شتێک دیتە دی و مەرج
نیە بەشیکی ئەو شتە دەست لێدراو بە دەستەو بلکی، وەك (مسحت الثوب) یان
(مسحت الحجر الأسود) کە بێگومان ھیچ بەشیکی پۆشاک و بەردە ڕەشە بە

دەستی بابای دەست لێدر (ماسح)ەو نانووسی!

منیش پیموایه رای دووهم راسته و هه‌رجی له‌سه‌ر ڕووی زه‌وییه‌ بۆ ته‌یه‌ممووم
پێ‌کردن ده‌شی و به‌کاردی، به‌م به‌لگانه‌ی خوارئ:

به‌لگه‌ی یه‌که‌م: خوا‌ی به‌ به‌زه‌یی ده‌فه‌رموئ: ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا

فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيكُمْ مِّنْهُ مَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ

حَرَجٍ﴾، سه‌ره‌تا ده‌لێم: وشه‌و ڕسته‌کانی قورئان ده‌بی هه‌موو پێکه‌وه‌ په‌یوه‌ست
بکری، ئه‌وجار مانای ڕاست و دروست به‌ ده‌سته‌وه‌ ده‌دن، نه‌ک وشه‌یه‌ک له
سیاقی خو‌ی ده‌ریبینی و دایه‌ری، ئه‌و‌کاته ڕه‌نگه‌ مانایه‌کی هه‌له‌ت به‌ده‌سته‌وه‌
بدات، لێ‌رده‌دا خوا ده‌فه‌رموئ: ڕوو بکه‌نه‌ ڕووی پاکی زه‌وی، وه‌ ده‌ست به‌ ڕووی
پاکی زه‌ویدا بێن و ده‌ست به‌ ده‌م‌و‌چا‌و ده‌ستتاندا بێن، خوا نایه‌وئ هه‌یج
سه‌غله‌تییه‌کتان ب‌خاته سه‌رئ.

شاره‌زایانی زمانی عه‌ره‌بی ده‌لێن: (النَّكْرَةُ فِي سِيَاقِ النَّفْيِ يَدُلُّ عَلَى الْعُمُومِ)
واته‌: وشه‌یه‌ک به‌ نه‌ناسراو (نَكْرَةً) هاتبێ له‌ سیاقێ‌دا که‌ ئه‌و شته‌ نه‌فی
کرا‌بێ و حوکه‌مه‌که‌ی لئ لاب‌درابێ، به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر گشتان‌دن، واته‌: لێ‌رده‌دا که‌

خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿مَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ﴾، ئه‌و
(حَرَجٍ) ه، (مِنْ) ی خرا‌وته سه‌رئ، (حَرَجٍ) یش (نَكْرَةً) یه‌و سیاقه‌که‌ سیاقی
(نَفْيٍ) یه، واته‌: خوا نایه‌وئ هه‌یج سه‌غله‌تییتان ب‌خاته سه‌رئ، که‌واته‌: هه‌یج جو‌ره
سه‌غله‌تییه‌ک نابێ له‌ مه‌سه‌له‌ی ده‌ست‌نوێژ و ته‌یه‌ممووم ئه‌وانه‌دا هه‌بێ،
ئنج‌ا ئیمه‌ ده‌لێن: ئایا که‌سی‌ک که‌ له‌ بیابانی‌که‌ به‌س لمی لێ‌یه، گ‌ل له‌ کو‌ئ
بێنئ؟ یان که‌سی‌ک له‌ نی‌و به‌فرییه، من بۆخۆم جاری وابوو ڕۆژێک سه‌ر له‌به‌ر
له‌نی‌و به‌فریدا بووم، گ‌ل له‌ کو‌ئ بێنئ؟ ئایا ده‌توانی دوو سئ مه‌تر زه‌وی
هه‌لقه‌نی، ئنج‌ا دوا‌یی بگاته زه‌وی وشک جا تو‌زی لئ هه‌لسئ و ته‌یه‌ممو‌می
پێ بکات، شتی وا زۆر سه‌غله‌تی تی‌دا‌ییه، که‌سی‌ک له‌و به‌سته‌له‌کی سه‌رووی
دنیا‌یه ئه‌وه گ‌ل له‌ کو‌ئ بێنئ؟ که‌سی‌ک له‌ ده‌شت و ده‌ریکه‌ هه‌مووی سه‌ه‌وزاییه،
گیایه، گ‌ل له‌ کو‌ئ بێنئ؟ که‌واته‌: له‌راستیدا قسه‌که‌ی (أَبُو حَنِيفَةَ وَمَالِيكَ) که‌
ده‌لێن (صَعِيدٍ) واته‌: ڕووی زه‌وی، واته‌ ده‌ستت به‌رووی زه‌ویدا بێنه، جا ئه‌و ڕووی

زەوییه هەر چیهك بوو، دەشت و میڤگوزار و گیایه، دەستی پێدا بێنه، لمه و زیخ و چهوه، دەستی پێدا بێنه، شاخ و چیا، دەستی پێدا بێنه، بهفرو بهستهكه، دەست به بهفرو بهستهكه كه كەدا بێنه، چونكه ئەو شته لهسەر پرووی زەوی ههیه و خواش دهفه رموی: دەست بهسەر پرووی زهویدا بێنن، گرنڭ ئەوهیه پاك بێ، بهلام ئەگەر شتی پیسی لێ بێ، دروست نیه، كهواته: هەر ئایهتهكه بۆخۆی بهلگهیه لهسەر ئەوهی كه (صعید) دهبی شتێك بێ، كه له ههموو شوینان به دەست ههموو خهلكی بکهوێ، تنجا تهنیا پرووی زهوی بهگشتی دەست ههموو خهلكی دهكهوێ، بهلام گل وەك نموونه پێ هینایهوه، وه دەست ههموو خهلكی ناکهوێ.

بهلگهی دووهم: وشه‌ی (صعید) له ئەسلی زمانی عەڕەبیدا به مانای پرووی زهوی دێ، (وَجْهَ الْأَرْضِ) وه (تُرَاب) گل، بۆیه ئەه‌ویش پێی دهگوترێ (صعید)، چونكه ئەه‌ویش لهسەر پرووی زهوییه و به‌شێكه له پرووی زهوی، بهلام هه‌موو پرووی زهوی گل نیه، وهك (راغب الأصفهاني) له (مفردات ألفاظ القرآن: ص ٤٨٤) دا، هه‌روه‌ها (المعجم الوسيط: ص ٥١٤) هه‌ردووکیان ده‌لێن: (الصَّعِيد: وَجْهَ الْأَرْضِ) واته: پرووی زهوی، پرووی زهوی هەر شتێکی هه‌یه، هه‌روه‌ها شارم‌زایانی دیکه‌ی زمانیش هەر وا ده‌لێن، بهلام ئەو زانایانه‌ی ده‌که‌ونه ژێر کاریگه‌ریی مه‌زه‌به‌ییکی دیاریکراو، به‌پێی ئەو مه‌زه‌به‌یه‌سه‌ ده‌که‌ن بۆ وێنه: زانایه‌کی شارم‌زای زمان كه شافعیی مه‌زه‌به‌ی بێ، بۆئه‌وه‌ی پێچه‌وانه‌ی قسه‌ی ئیمام شافعیی نه‌جوولیته‌وه، ده‌لێ (صعید) یانی گل، ئەوی دیکه ئەگەر له‌سەر مه‌زه‌به‌ی ئیمام مالیک بێ، وه‌ك ئیمام مالیک ده‌لێ، بهلام ئەگەر بگه‌ڕێیه‌وه بۆ ئەسلی زمان، وه بۆ ئەسلی باب‌ه‌ته‌کان له زاتی خوێندا، پێش کاریگه‌ریی مه‌زه‌به‌یه‌کان، مه‌سه‌له‌که‌ت باشتر بۆ ده‌رده‌که‌وێ.

به‌لگه‌ی سێیه‌م: ئەو فەرمووده‌یه‌ی پێغه‌مبه‌ره ﷺ كه ده‌فه رموی: ﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «أُعْطِيتُ خَمْسًا: لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ قَبْلِي: نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا، فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتُهُ الصَّلَاةَ فَلْيُصَلِّ وَأُحِلَّتْ لِي الْغَنَائِمُ، وَلَمْ

تَحِلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَأُعْطِيتُ الشَّفَاعَةَ، وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً، وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً ﴿١﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (٣٣٥)، وَمُسْلِمٌ برقم: (١١٦٣)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (٤٣٢)، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (٦٣٩٨)}، واتە: جابیری کوری عەبدوڵلا خوا لییان رازی بێ دەلی: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: پێنج شتم پێدراون لە پیش مندا نەدراون بە کەس: (یەكەم): بۆ ماوەی مانگە رپیەك بە هۆی ترس خراوە دلی دوژمنەو، بەسەر دوژمنم دا سەرکەوتوو، (دووم): وە سەر زەوییم هەموو بۆ کراوە بە مزگەوت و بە پاککەرەوەش (لە هەر کۆیەك ئینسانی مسوولمان نوێژ بکات دروستە) جا هەر پیاویك لە ئۆممەتی من نوێژی گەیشتی، یان کاتی نوێژی لێدا هات، با نوێژ بکات، (سییەم): وە دەستکەوتەکانی جەنگم بۆ حەلال کراون و لە پیش مندا حەلال نەبوون، (چوارەم): وە شەفاعەتم پێدراوە (پیغەمبەری خوا ﷺ) لە رۆژی دوایدا پیش هەموو پیغەمبەران شەفاعەت و تکا دەکات (پێنجەم): وە پیغەمبەران پێش من بۆ گەلیکی تایبەت دەنێردان، بەلام من بۆ تیکرای خەلکی ردوانەکراوم.

بەلگەی چوارەم: لە هەندیک فەرموواندا وشە (تراب) هاتو، وشە (تراب) گل، وەك لەم فەرمايشتەي پیغەمبەردا ﷺ هاتو: ﴿عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «فُضِّلْنَا عَلَى النَّاسِ بِثَلَاثٍ: جُعِلَتْ صُفُوفُنَا كَصُفُوفِ الْمَلَائِكَةِ، وَجُعِلَتْ لَنَا الْأَرْضُ كُلُّهَا مَسْجِدًا، وَجُعِلَتْ ثُرْبَتُنَا لَنَا طَهْرًا إِذَا لَمْ نَجِدِ الْمَاءَ»﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ برقم: (١١٦٥)، وَالنَّسَائِيُّ فِي (الْكُبْرَى) برقم: (٨٠٢٢)، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (١٦٩٧)، وَالدَّارَقُطْنِي برقم: (٦٨)}، واتە: حوزەیفە خوا لیی رازی بێ دەلی: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: بە سێ شتان بەسەر خەلکدا (واتە: ئۆممەتانی دیکە) هەلبژێردراوین: (دیاره لە شوینی دیکەدا زیاتر دەفەرموی، بەلام لێردەدا سێ شت باس دەکات) (یەكەم): ریزەکانمان وەك ریزی فریشتەکان لێکراون، بە ریز دەوەستین (دیاره ئۆممەتانی پیش ئیمە بۆ طاعەت بە ریز نەوێستاون، هەر یەكە بە تەنیا بۆ خوی طاعەتی کردو، وە ئیستاش نابینری جگە لە ئۆممەتی ئیسلام ئاوا بەرپز بوستن، بەتایبەتی بۆ نوێژ) (دووم): وە زەوییمان هەموو بۆ کراوە بە مزگەوت، (واتە: بۆمان هەیه لە هەر شوینیك نوێژ بکەین، چونکە ئۆممەتانی پیشوو تەنیا لە شوینی

تایبەتی دا، لە پەرستگاگاندا بۆیان ھەبوو ھەواپەرستی بکەن (سپیەم): وە گلی زەوییمان بۆ کراوە بە پاککەرەوە، ئەگەر ئاومان دەست نەکەوت (واتە: ھەم لە حیاتی دەستوێژ بەکاری بینین، وە ھەم لە حیاتی خۆ شۆردن).

نَجَا هَٰئِذَا لَٰكُم مِّنْ ذٰلِكَ اٰیٰتٌ ۙ تَعْلَمُوْنَ ۚ تَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ ۤهٰذَا فَرَمٰوْهُنَّ ۚ وَجَعَلْتَ تَرْبٰتُهَا لَنَا طٰهَوْرًا ﴿٢٠٨﴾، وە گڵەکە ی بۆ ئیمە گێڕاوە بە پاککەرەوەیە، کەواتە: بەس گڵە کە بە کەلکی تەییەموم دێ، بەلام دەلێن: ئەو بەلکە نیە لەسەر نەشیانی غەیری گڵ بۆ تەییەموم، بۆچی؟ چونکە فەرموودە کە لە کاتی یاسکردنی چاکەو منەتی خوادا ئەو بەس دەکات، لەو ھالەتەدا شارەزایانی زمان و شارەزایانی شەریعت بەتایبەتی زانایانی (أصول الفقه) دەلێن: چەمکی (مفهوم المخالفة) ئیعتیباری پێ ناکرێ، ئەو ھەش زاراویەکی (أصولی) یە، ڕەنگە ھەمووتان لێ تێنەگەن، (مفهوم الموافقة) ھەیە (مفهوم المخالفة) ھەییە، بۆ وینە: خوا دەرباری

چاکە لەگەڵ دایک و باب دەفەرموێ: ﴿... فَلَا تَقُلْ لَّمَّا أَفِي...﴾ (٢٠٨) ﴿...﴾ الإسراء، واتە: بە باب و دایکت نەلێ ئۆف، یانی: وشەیک نەلێ کە پێ ناخۆش بێ، ئەدی ئەگەر زللەیان لێ بەدی؟ خۆ خوا نەیفەرموو زللەیان لێ مەدە، دەفەرموێ: مەلێ ئۆف، بەپێی (مفهوم الموافقة) یان (مفهوم الأولى) ئەگەر وشەیک ھەرام بێ، مانای وایە زللە لێدان ھەرامترە.

ئەدی (مفهوم المخالفة) چییە؟ چەمکی پێچەوانە، کە لێردا پیغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: گڵەکە ی بۆ ئیمە پاک کەرەوەیە، کەواتە: غەیری گڵ پاککەرەوە نیە، (مفهوم المخالفة) ھەکە ئەو ھەییە، بەلام لێرە لەم ھالەتەدا چونکە پیغەمبەر ﷺ باسی منەت و فەزل و چاکە ی خوا دەکات لەسەر ئۆمەتی پیغەمبەر ﷺ (مفهوم المخالفة) لەو ھالەتەدا ئیعتیباری پێ ناکرێ، زانایانی (أصول الفقه) لەوبارە وە وایانگوتووە، بۆ وینە لە کتیی (مراقی السّعود) دا واتە: پەیزێ بەختە وەری کتییەکە لە بارە (موانع اعتبار مفهوم المخالفة) ڕێگەکانی ئیعتیبارکردن بە چەمکی پێچەوانە، کە شیعرە، دەلێ:

وَالْجَهْلُ وَالْتَاكِيْدُ عِنْدَ السَّامِعِ

أَوْ امْتِنَانٍ أَوْ وَفَاقِ الْوَاقِعِ

له حالهتی ئیمتیناندا چه مکی پیچهوانه کاری پیناکری، واته: له کاتییدا خوای بهروردگار باسی نیعمهتهکانی خوی دهکات، ئهگهر شتیکی فهرموو، ئهوه چه مکی پیچهوانه که ی ئیشی پیناکری، به لگه مان له و باره و ی چییه؟ خوا له سوورپهتی (النحل) دا دهفه رموی: ﴿ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِنَاكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا

طَرِيًّا... ﴿١٤﴾ ، واته: خوا ده ریای بۆ ئیوه دهسته مو کردوه، بۆ ئه و ی گوشتیکی تهرو تازه ی لی بخۆن، که مه به ست پیی گوشتی ماسییه، یان گوشتی ژیاندارهکانی دیکه ی نیو ده ریایه، به پیی ئه مه بی، ئایا ئه گهر گوشتی ماسی وشک کرایه وه و خرایه قوتوو، یان گوشتی ئه و ژیاندارانه ی دیکه که له ده ریادا ده ژین، ئایا ئه گهر وشک کرایه وه و خرایه قوتوو هه رامه یان هه لاله؟ به پیی ئه مه بی و ئه گهر (مفهوم المخالفة) ئیشی پی بکری، ده بی بلی نا هه تمه ن ده بی به تهرو تازه یی بخوری، ئه گه رنا به وشک کراوه یی و به خرا نه نیو قوتوو وه هه رامه، به لام هه موو زانیان له سه ر ئه وه یه کده نگن که گوشتی ماسی ده گونجی هه لگیری و وشک بکری ته وه، هه روه ها گوشتی ژیانداره ده ریاییه کان ئه گهر له پرووی پزیشکی (طب) ییه وه تیکنه چی، دروسته هه لگیری و بخوری ده لێن: چونکه لی ره دا خوای زاناو شارمزا له مه قامی چاکه و هه زل و منه تی خویدا باسی دهکات، دهفه رموی: (لَحْمًا طَرِيًّا) گوشتی تهرو تازه، چونکه گوشتی تهرو تازه خو شتره له هی قوتوو، که واته: (مفهوم المخالفة) لی ره دا ئیشی پی نا کری.

سییه م: ره وایی تهیه موم:

باسی ئه و ده مان کرد تهیه موم به چی ده کری؟ ئه دی ئایا تهیه موم ره وایه، یان نا؟ بیگومان تهیه موم ره وایه، وهک به دیل بۆ ده ست نوێژو خو شۆردنیش، واته: بۆ لا بردنی له ش پیسی گچکه و گه و ره، له و باره و زانیان هه موو یه کده نگن، به لام یهک شت له عومه ری کوری خه ت تابو عه بدو لای کوری مه سه وود خوا لییان رازی بی گیر درا وه ته وه، هه روه ها له (ابراهیم النخعی) یش که یه کی که له زانیانی تابیعین، که گو توه یانه: له ش پیسی گه و ره به تهیه موم لانا چی، واته: دروست نیه ده ست به پرووی زه ویدا هی نان به کار بیی بۆ لا بردنی له ش پیسی گه و ره، ئه گهر ئاوت چنگ که و ت خو ت بشو، ئه گه رنا نوێژان نا که ی تا کو ئاوت چنگ ده که و ی،

ئەوان رايان وابوود، بەلام نەوھوى لە كتيبي (المجموع)ى خۇيدا ھىناويەتى لە (ابن الصبّاغ)دوود لە غەيرى ئەويشەوھ كە عومەر و عەبدوللّاي كورى مەسعووديش وازيان لەو رايەى خۇيان ھىناو، وە ھاتوونە سەر راي زۆربەى زانايان كە تەيەمموم ھەموو شتيكى پى دروستە، واتە: لە جياتى غوسل و لە جياتى دەستنويزيش، بەلگەش لەسەر رەوايى تەيەمموم بۇ لا بردنى لەش پىسى زۆرن، گریمان ئەگەر ئەوھش راست بى، ھەرچەندە دەگونجى ئەو رىوايەتە سەنەدەكەى بەھىز نەبى، وە دەشگونجى رايەك بووبى لە سەرەتاوود نەيانزانىبى فەرموودە لەوبارەو ھەن، وە دوايى گەرانبەوھ سەر راي زۆربە خوا لىيان رازى بى، بەلام بە ھەر حال ئيمە كاتيك پيغەمبەر ﷺ شتيك دەرەموى: تازە قسەى ھەر كەسيك بى لە بەرانبەرىدا ئىعتىبارى بۇ دانانىين، با ئەبوبەكرو عومەريش بن خوا لىيان رازى بى، رۆژيک عەبدوللّاي كورى عەبباس خوا لە خۇي و بابى رازى بى، شتيك باس دەكات و دەلى پيغەمبەر ﷺ واي فەرموود، مەجلىسيك دەبى (ديارە دواى سەر دەمى ئەبوبەكرو عومەر بوود، خوا لىيان رازى بى)، يەكيك دەلى: دەنا ئەبوبەكرو عومەر و ايانگوتوود، عەبدوللاش دەلى: وەئلاھى چاكە بەردتان بەسەردا نابارى، من دەلىم پيغەمبەر ﷺ واي فەرموود، ئيوھش باسى ئەبوبەكرو عومەران دەكەن!! ھەر چاكە بەردتان بەسەردا نابارن، واتە: كە قسەى پيغەمبەر ﷺ ھاتە پيش كەس مەجالى قسەى ديكەى نيە، ئەگەر كەسيكيش قسەيەكى كردوود، با ئەبوبەكرو عومەريش بن، خوا لىيان رازى بى، ديارە ئاگايان لەو فەرمايشتەى پيغەمبەر ﷺ نەبوودو پىيان نەگەيشتوود، ياخود پىيان وانەبوود كە پيغەمبەر ﷺ شتى وای فەرموود، يان ھەر رىوايەتەكە راست نيەو شتى وایانەگوتوود، دەنا مەعقول نيە، ئەبوبەكرو عومەر كە لە ھەموو كەس زياتر چاكت بە دواى پيغەمبەرى خوا ﷺ كەوتوون، فەرمايشتى ئەو ھەبى و ئەوانيش قسەيەكى ديكەيان ھەبى؟ ناگونجى!

چەند بەلگەيەك لەسەر رەوايى تەيەمموم بۇ لا بردنى لەش پىسى

١- ئيمە كاتى خۇي لە كاتى تەفسىر كردنى ئايەتى ژمارى (٤٢)ى سوورەتى

(النساء)دا رپوونمان كردۆتەوھ كە مەبەست لە: ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾، يانى:

(جَامَعْتُمْ النِّسَاءَ)، واتە: جووت بوون لەگەڵ ژنەکانتاندا، نەك دەست لێدان وە (ملا مەسە)، لەوێ بە مانای جیماع لەگەڵ کردن دێ، نەك بە مانای دەست لێدان. ئنجایا دواییش کە باسی تەیهەموم کراوە، وەك بەدیلى غوسل کردن بە ئاو، کەواتە: تەیهەموم لەش پیسی (جنابة) لادەبات.

۲ - لە سوورەتی (المائدة) دا خوا بە وشەى (جنب) باسی لەش پیسی کردووە، کە دەفەر موی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَأَطْهَرُوا﴾، پاشان باسی خوشووردن و لە دواییشدا لە کاتی نەبوونی ئاودا، باسی تەیهەمومیشی کردووە، کە دیارە بۆ (محدث وجنب)ە، واتە: ئەو کەسەى کە دەست نۆیژى نیەو ئەو کەسەش کە لەشى پیسە، هەموویان دەگریتهووە دەفەر موی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَأَطْهَرُوا﴾
 ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾، تەماشای بکەن! دەفەر موی: ئەگەر لەشتان پیس بوو، خۆتان بشوون، وە ئەگەر نەخۆش بوون یان لە سەفەر بوون، یان بەکیکتان تاردتی گرت، یاخود چوونە لای ئافرەتان، یان ئەگەر دایبێتی، لێرەدا مەبەست لە: ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾، یانی: دەستان لە ئافرەتاندا، ﴿فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا﴾، ئاوتان چنگ نەکەوت، تەیهەموم بکەن، ئی باشە هی پیشی باسی لەش پیسی کردووە، دەفەر موی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَأَطْهَرُوا﴾، ئەگەر لەشتان پیس بوو خۆتان بشوون... ئەگەر ئاوتان چنگ نەکەوت، تەیهەموم بکەن، کەواتە: لەراستیدا تەیهەمومەکە بۆ لابردنی لەش پیسیشە، ئەو زۆر روونە.

۳- ئنجایا لەوبارەووە ئەم فەرماشتانەى پیغەمبەریش ﷺ هەن:

أ/ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِيهِ ﷺ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَىٰ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَقَالَ: إِنِّي أَجُنُبْتُ فَلَمْ أَجِدِ الْمَاءَ، فَقَالَ عُمَارُ بْنُ يَاسِرٍ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ: أَمَا تَذْكُرُ أَنَّ كُنَّا فِي سَفَرٍ فَأَجُنُبْتُ أَنَا وَأَنْتَ، فَأَمَّا أَنْتَ فَلَمْ تُصَلِّ، وَأَمَّا أَنَا فَتَمَعَكْتُ فَصَلَّيْتُ، فَأَنْتِ النَّبِيُّ ﷺ فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيكَ هَكَذَا»، فَضَرَبَ النَّبِيُّ ﷺ بِكَفِّهِ الْأَرْضَ فَتَفَخَّ

فِيهِمَا، ثُمَّ مَسَحَ بِهِمَا وَجْهَهُ وَكَفَيْهِ ﴿٣٣٨﴾ { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (٣٣٨)، وَمُسْلِمٌ برقم: (٨١٨)، وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (٣٢٣)، وَالتِّرْمِذِيُّ برقم: (١٤٤)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (٣١٣)، وَابْنُ مَاجَةَ برقم: (٥٦٩) }، واتە: پیاویك هات بۆلای عومەری كۆری خەتتاب (كە دیارە ئەو كاتە حوكمرانی مسوولمانان بوووە خوا لێی رازی بێ)، گوتی: من لەشم پیس بوو ئاویشم دەست نەكەوتو، (یانی ئەگەر لەشم پیس بوو ئاوم دەست نەكەوت چی بكەم، دیارە ئاوا پرسباری كردووە) عەمماری كۆری یاسر (دیارە لە مەجلیسەكەدا بوووە خوا لێیان رازی بێ) بە عومەری كۆری خەتتابی گوت: ئایا بەبەرت نایەت جارێك من و تۆ لە سەفەر بووین، هەردوو كەمان لەشمان پیس بوو، تۆ نوێژت نەكرد (واتە: لەبەرئەوەی ئاوت دەست نەكەوت، خۆتی پێ بشۆی و دەستنوێژی پێ بگری)، بەلام من هاتم خۆم لە خۆلێ وەرگەوزاندو نوێژكەم كرد (یانی: وایزانیووە كە تەیهەموم دەبێ هەموو جەستەى خۆى بە خۆل، بكات و خۆى لە خۆلێ وەرداوە) كە گەراپنەووە بۆ پیغەمبەرەم ﷺ گێراوە، ئەویش فەرمووی: ئەوەندەت بەس بوو كە ئاوا بكەى، پیغەمبەرى خوا ﷺ دەستی بە زەوى دادا و فووی لێكردو بە دەم و چاوو دەستی داھێنا.

ب/ ﴿عَنْ عُمَرَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي سَفَرٍ، صَلَّى بِالنَّاسِ فَإِذَا هُوَ بِرَجُلٍ مُعْتَزِلٍ فَقَالَ: «مَا مَعَكَ أَنْ تُصَلِّيَ»؟ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَصَابَتْنِي جُنَابَةٌ، وَلَا مَاءَ، فَقَالَ: «عَلَيْكَ بِالصَّعِيدِ، فَإِنَّهُ يَكْفِيكَ» ﴿١٩٩١٢﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ برقم: (١٩٩١٢)، وَابْنُ خَرَّيْ برقم: (٣٣٨)، وَمُسْلِمٌ برقم: (٨١٩)، وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ برقم: (٧٤٣) }، واتە: عیمرانی كۆری حوصەین خوا لێی رازی بێ دەلی: لە خزمەت پیغەمبەری خوا ﷺ بووین، لە سەفەریكدا نوێژی بە خەلكی كرد، دواى تەماشای كرد پیاویك راوەستاوەو كەناری گرتبوو، پیغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووی: چ شتیك رێی لێ گرتووی نوێژ بكەى؟ گوتی: لەش پیسییم تووش بوو، ئاویش نیە، (خۆم بشۆم)، پیغەمبەرى فەرمووی: دەست بە رووی زەویدا بێنە، ئەووە بۆ تۆ بەسە.

چوارەم: ئایا یەك جار دەست لە زەوی دان (ضربة واحدة) یان دوو جار، پێویستە بۆ تەیهەموم؟

لەوبارەشەو زانایان ڕا جیا یان هەیه، زۆر لە شەرع زانان (الفقهاء) دەڵێن: دوو جار پێویستە، بەلام زۆربەى فەرموودەناسان (المحدثین) دەڵێن: یەك جار بەسە، وە ئەو ڕای (عطاء ومكحول والأوزاعي وأحمد وإسحاق وابن المنذر)، كە ئەوانە زانای بەرجەستەن، منیش ڕای دووھەم پێ ڕاستە، بۆچی؟ چونكە لە فەرموودەكاندا تەنیا باسی یەك جار كراوە، بۆ وێنە: فەرموودەكەى عەممار كە پێش تۆزێك هیئامان، وە لە فەرموودەكانى دیکەش دا بەس باسی یەك جار دەكړی، پێغەمبەر ﷺ جارێك دەستی بە زەوى داووە بە دەم و چاوو هەردوو ك دەستی دا هیئاو، كەواتە: ئەو دوو جارە لە ڕاستیدا بەلگەیهكى لەسەر نیە، هەرچەندە زۆبەى شەرعزانان و مەزەهەبەكانیش وادەڵێن، بە هەر حال ڕای ئەوانیش هەر بەرپزەو هیئەندەش زەحمەت نیە مروق دوو جاریش دەست بە زەوى بدات، بەلام ئیمە دەبێ لە ڕایەكان بكۆڵینهو داخۆ كامیان بەلگەى بەهێزترە.

پینجەم: ئایا ئەندامانى تەیهەموم چى و چين؟

عەممارى كۆرى یاسر خوا لە خۆى و بابى ڕازى بى، وایزانىو ئەندامى تەیهەموم ئەو هیه خۆى لە خۆئى وەرگەوزینی، حەتمەن خۆشى ڕووت كردۆتەو!! دیارە هی دیکەش هەبوون هەر وایانزانىو، ئیستاش من جارى وایە خەلك لیم دەپرسى: ئەرى مامۆستا! ئەگەر ئینسان غوسلى لەسەربى، دەبێ بۆ تەیهەموم خۆى لە گل وەرگەوزینی؟ زانایان هەموو لەسەر ئەو یەك دەنگن كە ئەندامەكانى تەیهەموم ڕوو و هەردوو دەستن (الوجه والیدین)، لەوبارەو كە ئایا دەستەكانیش هەتا ئانیشكانن، یاخود هەر هەتا مەچەكانن، ڕاجیایى یان هەیه، مەچەك (رَسْغ)یشى پێ دەڵێن، (كوع)یشى پێ دەڵێن.

دیارە منیش دواى ئەو تەماشای ڕای زانایانم كردو، بە كورتى دەڵیم: ڕاستترین ڕا لەوبارەو، واتە: لە بارەى تەیهەمومەو، فەرموودەكەى عەممارى كۆرى یاسر، خوا لە خۆى و بابى ڕازى بى، كە پێشتر هیئاومانە كە دەلى: (ثُمَّ مَسَحَ بِهَمَا وَجْهَهُ وَكَفَّيْهِ)، واتە: (پاش دەست لە زەوى دان) هەردوو ك دەستی بە

دەم و چاوو لەپە دەستەکانی داھێنان، ھەروەھا لەوبارەو دەستەکانی ھەم ھەرموودەش ھەبە: ﴿عَنْ أَبِي الْجَهْمِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ الصَّمَّةِ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَبُو الْجَهْمِ أَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ نَحْوِ بئرِ جَمَلٍ فَلَقِيَهُ رَجُلٌ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ فَلَمْ يَرُدَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَيْهِ، حَتَّى أَقْبَلَ عَلَى الْجِدَارِ فَمَسَحَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ ثُمَّ رَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقَم: (٣٣٠)، وَمُسْلِمٌ بِرَقَم: (٨٤٨)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقَم: (٣٢٩)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقَم: (٨٠٥)}، واتە: ئەبى جەھمى كۆرى حارىسى كۆرى صيممەى ئەنصارىي خوا لىي رازى بى، دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ لەلای بىرى جەمەلەو (بىرىك بوو ئەو ناوێ لى بوو) ھات، پیاوێك پىگەشت سەلامى لە پىغەمبەر ﷺ كرد، پىغەمبەرىش ﷺ وەلامى ئەدايەو، ھەتا رووى كردە دیوارەكو دەستى بە دیوارەكەدا ھىناو پاشان بە دەم و چاوو بە ھەردوو دەستى داھىنا، ئنجا وەلامى دایەو.

دواى باسى كردووە ھەرموویەتى: پىمخۆش ئەبوو بەبى دەستنوێژ وەلامى سەلامەكەت بە دەمەو، ئەمە ئەوێ لى وەردەگیرى، كە دیوارىش تەبەمومى پى دەكرى، ھەلبەتە ئەوانەى شافىعەى مەزھەبن، دەلىن: دیوارەكە گەل بوو، بەلام راستىيەكەى ئەوێ كە مادام بە رووى زەوى دادەنرى ھەرشىك لەسەر رووى زەوى بى، تەبەمومى پى دەكرى، وەك دەبينىن لە ھىچ كام لەم ھەرموودانەدا باسى دوو جار نەكراو، بگرە ھەرموودەكەى عەممار بە تەئكید دەلى: جارىك، كەواتە: ھەرزى تەبەموم تەنیا روو ھەردوو لەپە دەستن، بەرو پشتى ھەردوو دەستەكان تا مەجەك، وە ھەندىك دەقىش ھەن بۆ زانیاریتان باسى ئانىشكىش دەكەن، دەفەرموى: مەسحى دەم و چاوى كردو دەستىشى تا ئانىشكى، بەلام لە راستىدا پسپۆرانى ھەرموودە ناس مشتومپان لەبارەیانەو ھەبە، یانى: لەرووى سەنەدەو بەھىز نین، وە لەوانەى پراویيەكە بۆ خۆى ئىجتىھادى كەربى و گوتبىتى رەنگە ئانىشكىشى لەگەل دابن، بەلام ھەدیسەكەى پىغەمبەر ﷺ زۆر روون و ئاشكراى، كە ھەردوو لەپە دەستن، بۆیە من رایەكەى (الشنقىطى) یم پى راست نى، كە دەلى: (ولا يبعد ما قاله مالك رَحِمَهُ اللَّهُ مِنْ جُوبِ الْكَفَيْنِ، وَسَنِيَةِ الذَّرَاعَيْنِ إِلَى الْمَرْفَقَيْنِ)^(١)، واتە: وە دوور نىە راي مالىك

راست بێ ڕەحمەتی خۆی لێ بێ کە دەلێ: مەسح کردنی هەردوو لەپە دەستان بۆ تەپەمەم فەرزە هەردوو مەجەکیش تا دەگاتە ئانیشک، سوننەتە.

من ئەو ڕایەم پێ راست نیه، چونکە پێموایە، ڕەنگە لەبەرئەو (الشنقیطی) مالیکی مەزھەب بوو، بەو لایەیدا شکاندییتەو، ئەگەر نا مادام فەرموودەکان تەنیا باسی هەردوو لەپە دەست دەکەن، کەواتە: بەس ئەوەندە ئەندامەکانی تەپەمەمون، بەلام بە هەر حال کە سیکیش بیهوێ بە قسەی نێمامەکانی دیکەش بکات، دەتوانی تا ئانیشکانیش، مەسح بکات، بەلام بێگومان شوێنکەوتنی بەلگەی بەهێز باشترە.

شەشەم: ئایا ریزبەندی (ترتیب) لە تەپەمەم دا فەرزە، یان نا؟!

لەوبارەشەو زانیان ڕاجیاییان ھەیە، بەلام بەگوێرەی ئایەتە کە دەفەرموی: ﴿فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ مِنْهُ﴾، واتە: دەست بە ڕووی زەویدا بێن و بە دەم و چاوو بە دەستانیدا بێن، کوێ و کوێی باسی کردووە؟ دەم و چاوو دەست، کەواتە: دەبێ پێشی دەم و چاوو بێ، ئنجا دەست بێ، مانای وایە ریزبەندی پێویستە. ھەر وھا بەپێی فەرموودەی پێغەمبەر ﷺ کە لەبارەی ھاتن و چوونی نیوان صەفا و مەرودا فەرموویەتی: ﴿أَبْدَأْ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ برقم: (٢٩٤١)، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (٣٩٤٤) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واتە: بەو دەست پێ دەکەم کە خوا دەستی پێ کردووە، خوا بە چی دەستی پێ کردووە؟

فەرموویەتی: ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...﴾ (١٥٨) البقرة، پێشی ناوی صەفای ھیناوە، کەواتە: پێشی بچۆ سەر صەفا، ئنجا بڕۆ سەر مەرود، کەواتە: ئەمە بنچینەھەکی گشتی لێ وەر دەگیرێ، مادام خۆی پەروردگار لێردا دەفەرموی ﴿فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ مِنْهُ﴾، پێشی باسی ڕوو دەکات، ئنجا باسی دەستەکان دەکات، کەواتە: وا پێدەچێ کە پێشخستنی ڕوو پێویست بێ، یان بەلای کەمەو سوننەت بێ، وەك (ابن حجر) دەلێ: (أَكْثَرُ الْعُلَمَاءِ عَلَى تَقْدِيمِ الْوَجْهِ مَعَ الْإِخْتِلَافِ فِي وَجوبِ ذَلِكَ وَسُنِّيَّتِهِ)^(١)، واتە: زۆربەی زانیان لەسەر ئەوەن کە ڕوو پێش هەردوو دەست بخرێ، لەوێشدا ڕاجیاییان ھەیە کە ئایا واجبە

یان سوننەتە، ئەگەر کەسێکیش دەستەکانی مەسح کردن، دوایی دەم و چاوی مەسح کرد، ھەر دەگونجی، کە ئەگەر بە سوننەت دابنری، گوناھبار نەبوو، ئەگەر بە واجبیش دابنری، تەبەمومە کە ھەر دروستە، بەلام گوناھبار بوو، کە دەستی پێش دەم و چاوان خستوون، چونکە خۆی زانا ڕووی پێش دەستەکان باسکردووە.

ھەوتەم: ئایا تەبەموم لەش پیسی (حَدَّث) لادەبات، یان نا؟!

لەش پیسی: لەش پیسی گچکە، کە بێ دەستنوێژی، وە لەش پیسی گەورە کە جەنابەتە ئایا لای دەبات، یان لای نابات؟ زانیان لەو بارەو سێ ڕایان ھەن:

۱- رای یەكەم دەلی: تەبەموم بێ دەستنوێژی لانا، واتە: نە بێ دەستنوێژی گچکە، نە ھی گەورە.

۲- رای دووھم دەلی: تەبەموم بێ دەستنوێژی بەیەكجاری لا دەبات.

۳- رای سێھەم دەلی: تەبەموم بێ دەستنوێژی بە شیوەیەکی کاتی لا دەبات.

بەلگەکانی رای یەكەم:

کە دەلین: تەبەموم لەش پیسی لانا، چەند شتێک بە بەلگە دیننەو، مەن ئەو دوو دەقەم ھێناون:

۱/ ﴿عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: احْتَلَمْتُ فِي لَيْلَةٍ بَارِدَةٍ فِي غُرَّةٍ ذَاتِ السَّلَاسِلِ فَأَشْفَقْتُ أَنْ اغْتَسَلْتُ أَنْ أَهْلِكَ فَتَيَمَّمْتُ ثُمَّ صَلَّيْتُ بِأَصْحَابِي الصُّبْحَ، فَذَكَرُوا ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: «يَا عَمْرُو صَلَّيْتُ بِأَصْحَابِكَ وَأَنْتَ جُنُبٌ» ۱۹

فَأَخْبَرْتُهُ بِالَّذِي مَنَعَنِي مِنَ الْإِغْتِسَالِ، وَقُلْتُ إِنِّي سَمِعْتُ اللَّهَ يَقُولُ: ﴿وَلَا

تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ ۲۰ النساء فَضَحِكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

وَلَمْ يَقُلْ شَيْئًا ﴿أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۷۸۴۵)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۳۴)،

وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (۶۲۹)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ، وَاتە: ەمری کوری عاص خوا لی

رازی بێ (دیارە فەرماندە سەریبەیک بوو، سەریبەش بەشیکە لە سوپایەک)

دەلی: شەویکی زۆر سارد ئیحتیلامم بوو (لە گوردەواری خۆماندا دەلین:

شەیتانی بوو، ئیحتیلام واتە: لە خەودا ڕەحەتبوون) لە جەنگی (ذات

السَّالَسِل)، منیش ترسام کە ئەگەر بێتو خۆم بشۆم بھەوتیەم و بمەرم، بۆیە تەییەم مەموم کرد، وە نوێژی بەیانیشەم بەو تەییەم مەموم بە ھاوئەکانم کرد، (کە دیارە ئەو فەرماندەو بەرپرسیان بوو) ئەوانیش بۆ پیغەمبەری خوايان ﷺ گێڕایەو، ئەویش فەرمووی: ئەو عەمر! ئایا نوێژت بە ھاوئەکانت کرد لە کاتی کە لەش پیس بووی؟! (واتە: خۆت نەشۆرد بوو) منیش ھەواڵم پێدا، کە چ شتێک پێی لێ گرتەم خۆم بشۆم، وە گوتم: من گویم لێ بوو کە خوا دەفەرموێ: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ (٢١) النساء، واتە:

خۆتان مەکوژن مسۆگەر خوا لەگەڵتان بە بەزەییە، (منیش ترسام کە ئەگەر خۆم بشۆم، خۆم بھەوتیەم)، پیغەمبەری خوا ﷺ پێکەنی و هیچی نەفەر موو، دیارە پێکەنێنەکە ی نیشانە ی ئەو یە بەسەندی کردو و پازی بوو، ئەگەر نا دەیفەر موو: نەخێر، جاریکی دیکە ئەو مەکە و ھەلەت کردو، نوێژەگەشت دەبی بگێڕیەو، کەواتە: دروستە، ئنجا ئایا لێردا بۆچی ئەو یان ھێناوەو؟ دەلێن: پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (صَلَّيْتُ بِأَصْحَابِكَ وَأَنْتَ جُنُبٌ؟) ھەر ناوی لێناو لەش پیس (جنب)، تەییەم مەمومی شی کردو، کەواتە: جەنابەتەکە ی ھەر لەسەر بوو، ئەو رای یەکەمە کە دەلێن: تەییەم مەموم لەش پیسی لانا بات.

ب/ بەلگە یەکی دیکە ش دینەو دەلێن: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ﴿إِنَّ الصَّعِيدَ الطَّيِّبَ طَهُورُ الْمُسْلِمِ، وَإِنْ لَمْ يَجِدِ الْمَاءَ عَشْرَ سِنِينَ، فَإِذَا وَجَدَ الْمَاءَ فَلْيَمْسَهُ بَشْرَتِهِ، فَإِنَّ ذَلِكَ خَيْرٌ﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (٢١٤٠٨)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (١٢٤) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَابْنُ حَبَّانَ بَرَقْم: (١٣١٣)، وَالْحَاكِمُ بَرَقْم: (٦٢٧) وَقَالَ: صَحِيحٌ، واتە: پووی پاک ی زەوی پاک کەرەو یە بۆ مسوڵمان، ئەگەر بۆ ماوێ دە (١٠) سالانیش ئاوی چنگ نەکەو، ئنجا ھەرکاتی ک ئاوی چنگ کەوت با خۆی بشوات، دەلێن کەواتە: کە دەفەر موو: ھەرکاتی ک ئاوی چنگ کەوت، خۆی بشوات، کەواتە: دیارە لەش پیسی یەکە ی ھەر لەسەر، بۆیە دەفەر موو: با خۆی بشوات، وە ئەگەر لەش پیسی یەکە ی لەسەر نەما با، نەیدەفەر موو: با خۆی بشوات و ئا و بەکار بی نی، ئەو بەلگەکانی رای یەکەم بوون.

بەلگەکانی رای دووهم:

کە دەلێن: تەیهەمموم بە یەكجاری لەش پیسی لادەبات، ئەوانیش چەند شتیك بە بەلگە دیننەوه:

۱/ یەکیان ئەو فەرموودەیە کە پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ﴿جُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۳۳۵)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۱۱۶۳)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (۴۳۲)، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (۶۳۹۸)} عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا {، واتە: سەر زەوییم هەمووی بۆ کراوە بە مرگەوت و بە پاککەرەوەش (لە هەر کوێیەک ئینسانی مسوولمان نوێژ بکات دروستە)، کەواتە: پووی زەوی هەم دروستە نوێژی لەسەر بکری، هەم پاک کەرەوەشە دەستی پێدا بێنەو تەیهەمموم بکە، پاکت دەکاتەوه، چونکە دەفەرموێ (وَطَهُورًا) پاککەرەوەیە، مانای وایە لەش پیسی دەبی لاهەری، نجا پاک دەبێتەوه.

۲/ دووهمیان هەروەها ئەم فەرموودەیەش دیننەوه کە پێشتر هینامان، جا سبحان الله! هەندێکیان بەشیك لە فەرموودەکیان بۆ رای یەكەم کردۆتە بەلگە، ئەمانیش بەشی یەكەمی فەرموودەکە بۆ رای دووهم دەکەنە بەلگە کە دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الصَّعِيدَ الطَّيِّبَ طَهُورًا الْمُسْلِم...﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ برقم: (۲۱۴۰۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ برقم: (۱۲۴) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (۱۳۱۳)، وَالْحَاكِمُ برقم: (۶۲۷) وَقَالَ: صَحِيحٌ}، واتە: پووی پاکی زەوی پاککەرەوەیە بۆ مسوولمان، دەلێن: مادام پاک کەرەوه بێ، دیارە دەبی لەش پیسی لەسەر لاهەری و بێ دەستنوێژی لەسەر لادەبات.

بەلگەکانی رای سێیەم:

من رای سێیەم پێ راستە، لە سۆنگە ئێوهوه کە هەموو بەلگەکان پێکەوه کۆدەکاتەوه، هەموو دەفەکان پێکەوه کۆدەکاتەوه، رای سێیەم دەلی: تەیهەمموم لەش پیسی بە یەكجاری لانا، بەلام لەش پیسی لەسەر نیە، بەلکو بەشیوەیەکی کاتی لای دەبات، واتە: هەتا ئاوی چنگ دەکەوی، لەش پیس نیەو بە لەش پیس لە قەلەم نادری، بەلام کە ئاوی چنگ کەوت بە لەش پیس لە قەلەم دەدری و دەبی

خۇى بشوات، كەواتە: تەيەممومەكە حالەتى لەش پىسىيەكەى ھەئاسىوۋو ئەگەر ئاۋى چىگ كەۋت لەش پىسە، بەلام ئەگەر ئاۋى چىگ نەكەۋت، بە پاك لەقەلەم دەدرى، دوو بەلگەمان لەوبارەۋە ھەن:

۱/ ئەگەر تەيەمموم لەش پىسىيەكەى نەبردبا، نوپژ دروست نەدەبوو، ۋە ئەگەر بلىي: لەشى ھەر پىسە، ئەدى چۆن نوپژى دەكات؟ جا چ لەش پىسىي گچكە بى، چ ھى گەۋرە بى، دەبى لاي بەرى، بەلام ئىمە دەلىين: بە شىۋەيەكى كاتىيى لاي بردوۋ، تا ئاۋى چىگ دەكەۋى.

۲/ ئەگەر يەكجارىي لاي بردبايە پىۋىستى بە خوشۆردن نەدەبوو، كەواتە: وانىيە بلىي لاي نەبردوۋ، چونكە نوپژى بۆ دروستە، ۋاش نىيە بلىي: يەكجارىي لاي بردوۋ، چونكە دوايى دەبى خۇى بشوات، كەواتە: راي راستو مىانجىي ئەۋەيە كە بە شىۋەيەكى كاتىيى لاي بردوۋ.

ھەشتەم: ئايا بە تەيەممومىك دوو فەرز دەكرىن؟

مامۇستايانى كوردەۋارىي خۇمان دەلىين: بۇ ھەر فەرزىك دەبى تەيەممومىك بىكەى، بەلكو ھەندىكىان دەلىين: سۈننەتىشى پىن ناكرى، بەس يەك فەرز! ھەندىكىان دەلىين: فەرزىك ۋە چەند سۈننەتىكى پىن دەكرىن، زانايان لەوبارەۋە دوو ران:

(۱) ھەرچى: (حسن البصري والزهرى وابن المسيب، أبو حنيفة وأحمد) لە باۋترىن رىۋايەتىدا، دەلىين: ھەتا دەستنوۋژ دەشكى، چەند فەرزى بوين دەتوانى بيانكات، كە تەيەممومى كىرد، چ بۆ دەستنوۋژ، ئەگەر لە جياتى دەستنوۋژ تەيەممومى كىرد، ۋە چ بۆ لەش پىسىي، ئەگەر لە جياتى غوسل تەيەممومى كىرد، چەند فەرزى بوين دەتوانى بيانكات، بەلام (مالك و شافعي) دەلىين: لە فەرزىك زياتر نابى پىي بىكات، بەلام راي يەكەم راسترە، چونكە:

يەكەم: مادام تەيەمموم بەدىلى دەستنوۋژو خۇ شۆردنە، ھەرچى بەۋان دەكرى، بەۋىش دەكرى، ۋە ئايەتو فەرموۋدەكانىش بە رەھايى باسيان كىردوۋ، كە تەيەمموم بىكەن لە جياتى دەستنوۋژ، ۋە لە جياتى غوسل، ۋە نەيانفەرموۋە: بۇ نوپژىك يان بۆ دوو نوپژان.

دووھەم: ئەوانەى كە دەلێن: بەس فەرزى پێ دەكرى، ههچ بەلگه‌یه‌كى قورئان و سوننه‌تيان بەده‌سته‌وه نيه، ئەدى ئيمه چ بەلگه‌يه‌كمان بەده‌سته‌وه‌يه؟

بەلگەمان ئەوێه كە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾، واتە: ئەگەر بێ دەستنوێژ بوون، بێ دەستنوێژی گچكە، يان گەورە، بە ڕووى پاكي زەوى تەيهەموم بكەن، ئىدى نافەرموێ: بۆ نوێژك و بۆ دوو نوێژان بە رەھايى فەرمووێهەتى.

نۆيەم و كۆتايى: ئايا تەيهەموم وەبرى لابردنى پيسى (نجاسة) دەكەوێ؟

كەسێك پيسىيەكى لەسەر بەدەنە، ميزى بپۆهە، پيسايى بپۆهە، يان خوێن، ئايا تەيهەموم وەبرى ئەوەش دەكەوێ، كە ئەو پيسىيەش لاهەرى؟ لەوبارەشەو زانايان ڕا جيايان هەيه، تەنيا ئيمام ئەحمەد رەحمەتى خۆى لى بى ڕاى وايە كە تەيهەموم چۆن بى دەستنوێژى (حەت) هى گەورەو گچكە لادەبات، پيسيش لادەبات، كەسێك با لەشيشى بە ميز بى، كە تەيهەمومى كرد وەك پيس نەبى وايە، بەلام زانايانى ديكە سەرچەميان دەلێن: تەيهەموم پيسى لانابات، واتە: حوكمەكەى، ئەگەرنا خودى پيسىيەكە هەر لاناچى، كەسێك ميزى بە شوينيكەو بى، ئەگەر تەيهەموميش بكات، هەر بپييه‌وه‌يه، كەواتە: مەبەست لە حوكمەكەيه، حوكمەكەى دەمىنى، يان نا؟

زۆربەى زانايان دەلێن: حوكمەكەى لاناچى و پيسىيەكەش هەتا نەيشوا، يان بە بەردىك، بە شتىك، لاينه‌بات لاناچى، ئنجا (الثوري والأوزاعي وأبو ثور) كە ئەوانيش هەرسىكيان پيشەواى سەر مەزەهەبن، دەلێن: دەبى پيسىيەكە بە گل لاببات، ئنجا نوێژەكەى بكات، قسەكەى ئيمام ئەحمەدش بە ڕاى من ههچ بەلگه‌يه‌كى لەسەر نيه، وە بيگومان لە حاالى ئاواشدا پيوستە بەپيى توانا پيسىيەكە لاببرى، بەلگەمان چييه؟ بەلگەمان ئەوێه كە خوا ﷻ دەفەرموێ:

﴿لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾، كەسێك لە بيابانىك لى قەوماو، يان منداليك ميزى پيدا دەكات، يان ميزى خۆى بە لاقى كەوتۆتەو وە ئاويشى لى نيه بيشوا، چى بكات؟ بەپيى توانا بە گل، بە بەرد، بە هەرشتىك كە هەيه خۆى پاك دەكاتەو وە، وە نوێژى خۆى دەكات، وە نوێژەكەشى دروستە، وە گيرانه‌وه‌شى

ناوی، چونکە ﴿ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ﴾، خوا لەسەر هیچ کەس
پێویست ناکات مەگەر ئەوەندە لە توانای دایە.

مەسەلەی چواردەیم: کە دەفەر موی: ﴿ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ

حَرْجٍ، واتە: خوا نایەوی هیچ سەغڵەتیە کتان بخاتە سەر، زانایان و
شارەزایانی زمانی عەرەبی دەلێن: (النَّكْرَةُ فِي سِيَاقِ النَّفْيِ يُفِيدُ الْعُمُومَ) واتە:
وشەیهک بە (نَكْرَةُ) هاتبی لە سیاقێکدا کە ئەو شتە نەفی کرابی و حوکمەکی
لێ لابردرابی، بەلگەیە لەسەر گشتان، کەواتە: لێردا کە خوا دەفەر موی: خوا
نایەوی هیچ سەغڵەتیە کتان بخاتە سەر، یانی: بەگشتی هیچ جوهر سەغڵەتیەک،
ئنجای ئەو زۆر جێی سەرنبە! خوا لە کوێدا وایفەر موو؟ لێردا کە باسی دەستنویژو
تەیه مەمووم و خوشۆردن و ئەوانە، کەواتە: هەرشتێک خەلکی سەغڵەت بکات خوا
نە یویستو، چونکە لێردا خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿ مَا يُرِيدُ اللَّهُ ﴾، زانایان دەلێن:
ئەو ئیرادەیە، ئیرادەی تەشریعی، ئیرادەی تەکوینی نیە، یانی: خوا لە
شەری خۆیدا هیچ شتیکی دانەناوە کە ئێو سەغڵەت بکات، کەواتە: هەر شتیکی
خەلکی تووشی سەغڵەتی بکات، وەک ئەوێ کە دەلێن: تەیه مەمووم تەنیا بە گل
دەکرێ، کە بێگومان خەلک تووشی سەغڵەتی دەبی، ئەو خوا نە یویستو، لە
شەری خوادا نیە، هەروەها سەموو ئەو شتانە دیکە کە خەلک تووشی
سەغڵەتی دەکەن، ئەم ئایەتە دەکرێتە پێوەر بۆی و مانای وایە ئەو پێچەوانەی
شەرع، ئنجای دیارە ئەم رێستە قورئانییە لە چەند شوێنیکی دیکەش لە قورئاندا
هاتو، بۆ وینە: لە ئایەتی (۱۸۵) ی سوورەتی (البقرة) دا دەفەر موی: ﴿ ... يُرِيدُ اللَّهُ

بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ... (۱۸۵)، ئەویش لە کوێ و دەفەر موی؟

لە باسی لە کۆتایی باسی رۆژووگرتندا دەفەر موی: ﴿ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى

سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَتِيَامٍ أُخَرٍ، واتە: وە ئەگەر کەسێک نەخۆش بوو، یان لە
سەفەر بوو، بۆ ئەو رۆژانەی بە رۆژوو نەبوو لە رۆژانی دیکە بگرتەوه، دوا

دەفەرمۇي: ﴿... يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ...﴾ (۱۸۵)، واتە: خوا ئاسانىي بۇتان دەۋى و زەحمەتى بۇتان ناۋى.

سبحان الله! خوا چەند بە تەئكىد دەفەرمۇي، كەچى كەسى وا ھەيە دىن زۆر لە خەلكى بە زەحمەت دەخات و پېشى وايە كە خوا وايفەرمۇو، يانى بە شىۋەيەك ئىسلام پېشانى خەلك دەدات كە مايە لى زەحمەت كىردن و نارەحەت كىردىنە، وە واشيان تېدەگەيەنە كە ئاۋا نەبى خوا لىيان رازى نابى، خواي پەرۋەردگار پېش بۇ خۇي بە روون و بە راشكاۋى دەفەرمۇي: خوا ئاسانىي بۇتان دەۋى زەحمەتى بۇتان ناۋى، كە نەخۇشى و رۇزۋوت بۇ ناگىرى مەيگرە، لە سەفەرى قورسە لەسەرت، مەيگرە، نالىين: رۇزۋوگرتن دروست نىە لە سەفەرى، بەلى دروستە رۇزۋو بگىرى، ھەرچەندە ھەندىك لە زانايان دەلىن: دروست نىە، بەلام با، نەخۇشى دروستە بىگىرى، ھەرچەندە ھەندىك لە زانايان دەلىن: سەرت بېشى دروست نىە بەرۇزۋوبى، ظاھىرىيەكان وادەلىن، بەلام وانيە، بەلى ئەگەر زانیت سەغلەت دەبى، بەرۇزۋو مەبە، دوايى بىگىرەو، خوا واى پى خۇشەو شەرى خواي بەرز وایدەۋى، وەك خوا لە سوۋرەتى (الحج) ئايەتى (۷۸) دا دەفەرمۇي: ﴿وَمَا

جَعَلَ عَلَيْكُم فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ (۷۸)، واتە: خوا لە دىندا ھىچ سەغلەتى بۇ ئىۋە

دانەناۋە، ھەروەھا لە سوۋرەتى (الروم) ئايەتى (۲۵) دا دەفەرمۇي: ﴿فَأَقْمْ وَجْهَكَ

لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا بُدَّ لَهُ لِيَخْلُقَ اللَّهُ ذَلِكَ الدِّينُ

الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۳۰)، واتە: پروى خۇت

بەرانبەر دىن راست راگرە بە ساغىي، ئەو سىروشتەي كە خوا خەلكى لەسەر خولقاندو، گوۋپىن نىە بۇ دروستكراۋى خوا، ئەو دىنى پراستە، دىنى راست ئەۋدەيە كە بەپىي فېطرەت و سىروشتى ساغىي ئىنسانەكان بى.

مەسەلەي پازدەيەم: كە دەفەرمۇي: ﴿وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ

عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾، واتە: بەلكو خوا دىيەۋى پاكتان بىكەتەو

چاگەى خۇى لەسەرتان تەواو بىكات، بەلگو سوپاسگوزارىى بىكەن، واتە: خواى بەبەزەىى كە دەفەرموى: خۇتان بشۇن، ئەگەر لەشتان پىس بوو، دەستنوئىز بىگرن بۇ نوئىزى، ئىجا ئەگەر ئاوتان چىنگ نەكەوت تەيەمموم بىكەن، ئەو نايەوى سەغلەتتان بىكات، بەلگو دەيەوى پاكىتان بىكاتەو، دەيەوى چاگەى خۇى لەسەر ئىو تەواو بىكات، بۇ ئەو دەيە سوپاسگوزاربن، ئەم رىستە موبارەكە حىكمەت و ئامانجى دەستنوئىز و خۇشۇردن و تەيەمموم روون دەكاتەو، خوا دەفەرموى: دەستنوئىز بىگرن، ئەگەر وىستتان نوئىز بىكەن، خۇتان بشۇن ئەگەر لەشتان پىس بوو، وە ئەگەر ئاوتان دەست نەكەوت بۇ دەستنوئىز و بۇ خۇشۇردن، تەيەمموم بىكەن، بۇچى و دەفەرموى؟ بۇيە و دەفەرموى تاكو پاك بىنەو، ئىجا كە دەفەرموى: **وَلَكِنْ**

يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ، خوا دەيەوى پاكىتان بىكاتەو، ئەو پاكىردنەو دەيە ھەم لايەنى روالەتتى دەگىتەو، ھەم لايەنى دەروونىش، واتە: ھەم جەستەيى و ھەم رووحى، با تەماشى ئەم چەند فەرموودانە بىكەن، كە چۇن پىفەمبەر ﷺ باسى پاك و خاۋىنى دەكاتو، چ پەيوەستىيەكى ھەيە بە ئىمان و مەسۇلمانەتەو:

حیکمەتی دەستوێژ و خوشۆردن و تەبە مەموم:

۱- پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: ﴿الطَّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرْقَم: (۲۲۹۵۳)، وَمُسْلِمٌ بَرْقَم: (۲۲۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرْقَم: (۳۵۱۷) وَقَالَ: صَحِيحٌ}، واتە: پاک و خاوینی نیوەی ئیمانە، هەندیک لە زانیان وایان لیکداوەتەو، کە پاک و خاوینی هەم لایەنی پۆلەتی دەگریتەو، هەم لایەنی دەروونییش، دەلێن: لەبەرئەوێ کە دین دوو بەشە بەشێک ئەوێ کە تۆ لە خراپەکان خالی بی: شیرک و کوفرو نیفاق و ریا و کبیرو ئەو سەفەتە خراپانەت تێدانهن، وە بەشی دووهم ئەوێ کە تۆ بە چاکەکان بپازییتەو: ئیمان و تەوحید و عبادەت و ڕەوشە بەرزەکان، کەواتە: خۆ پاککردنەو لە شتی خراپ، نیوەی مسوڵمانەتییه و خۆ رازاندنەو دەش نیوەکە ی دیکە یەتی، وە دەشگونجی وەک کۆتەم لێرە پاکیی پۆلەتی و جەستەیی مەبەست بی، وە لەپراستییدا مسوڵمان دەبی پاک و خاوین بی، دەبی بۆن خوش بی، دەبی ناوینەیک بی، پاکیی مسوڵمانەتی و پاکیی ئیسلامەتی تێدا دەریکەوێ، چلکن و کولکن و بۆن ناخۆش نەبی، کە پێغەمبەر ﷺ لە فەرموودەدا دەفەرموێ: يَهْكِيكَ لَهُ نِيَّوْهُ نَهْكَرَ لَهُ وَغِيَايَانَهُ خَوَارِدَ وَهَكَ سِيرُ وَبِازُ وَتَوْر، بَا توخنی مزگەوتمان نەکەوێ^(۱)، بَا لە مالی خوێ نوێژ بکات، نوێژی بە کۆمەل کە بە بیست و حەوت نوێژی دیکە هەیه، بَا لە قیس خوێ بدات، چونکە ئەگەر بەو بۆنە ناخۆشەو کە بۆنی دەمی ناخۆش بی، بێتە مزگەوتی، مانای وایە هیندە گوناح دەگات، لەسەر خێرە کە قەردار دەبیتهو، یانی: نوێژی بە کۆمەل بە بیست و حەوت پلە چاکترە لە نوێژی

(۱) ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ فِي غَزْوَةِ خَيْبَرَ: (مَنْ أَكَلَ مِنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ يَغْنِي الثُّومَ فَلَا يَقْرَبَنَّ مَسْجِدَنَا)﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بَرْقَم: (۸۵۱)، كِتَابُ الْأَذَانِ: بَابُ مَا جَاءَ فِي الثُّومِ النَّبِيُّ وَالْبَصَلِ وَالْكُرَاتِ. ﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: (مَنْ أَكَلَ مِنْ هَذِهِ الْبَقْلَةِ الثُّومَ "وَقَالَ مَرَّةً مَنْ أَكَلَ الْبَصَلَ وَالثُّومَ وَالْكُرَاتِ" فَلَا يَقْرَبَنَّ مَسْجِدَنَا فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَتَأَذَّى مِنْهُ يَتَأَذَّى مِنْهُ بَنُو آدَمَ)﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بَرْقَم: (۱۲۸۲)، كِتَابُ الْمَسَاجِدِ، بَابُ نَهْيٍ مَنْ أَكَلَ ثُومًا أَوْ بَصَلًا أَوْ كُرَاتًا أَوْ نَحْوَهَا عَنْ حُضُورِ الْمَسْجِدِ}.

تاك، بەلام دياره گوناھى بۇنى ناخۇش لى ھاتنەكەى گەورەترە، لە خىرەكەى، ئنجا ئايا بۇنى جگەرە چى كەمترە لە بۇنى سىرو پياز؟! ھى وا ھەيە جگەرە كىشە، لە پەنات رادەوہستى، تا لە نوپۇزى دەبىيەوہ پشوت سوار دەبى، بۇن خلتەيەكى لى دى! ئنجا مسولمانان بەداخەوہ زۇرجار گوئ نادەنە پاك و خاوينى، ھى وا ھەيە بۇنى دەمى دى، بچۇ تۇزىك دەم و ددانى خۇت بشۇ بە فلچەو مەعجون، يان بە سيواك بيشۇو خاوينى بكەوہ، وە ھى وا ھەيە بۇنى ناخۇشى لى دى، وە ھەيە خۇى ناشوات، خۇتان بشۇن و بۇنى خۇش لەخۇتان بدەن، پىغەمبەر ﷺ ھەمىشە خاوين بووہو بۇنى خۇش بووہ، ئىمەش دەبى وەك پىغەمبەرى خوا ﷺ بىن.

۲- لە فەرموودەيەكى دىكەدا دەفەرموئ: ﴿الْوُضُوءُ شَطْرُ الْإِيمَانِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۲۹۵۹)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۲۴۳۷)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۲۸۰)، وَابْنُ حَبَّانَ بِرَقْم: (۸۴۴)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي (الْكَبِير) بِرَقْم: (۳۴۲۳) عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: صَحِيحٌ}، واتە: دەستويز نيوە ئىمانە.

۳- لە فەرموودەيەكى دىكەدا ھاتوہ: ﴿مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الطُّهُورُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۲۹۵۹)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۶۱۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳) هَذَا الْحَدِيثُ أَصَحُّ شَيْءٍ فِي هَذَا الْبَابِ، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۲۷۵)، عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَقَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: حَسَنٌ صَحِيحٌ}، واتە: كلىلى نوپۇز پاك و خاوينىيە.

۴- ئنجا ئەم فەرموودەيەش دەربارەى جۇنىيەتى پاكبۇنەوہى ئىنسانە لە گوناھەكان، بە ھوى دەستنويزەوہ، پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئ: ﴿إِذَا تَوَضَّأَ الْعَبْدُ الْمُسْلِمُ أَوْ الْمُؤْمِنُ، فَغَسَلَ وَجْهَهُ، خَرَجَتْ مِنْ وَجْهِهِ كُلُّ خَطِيئَةٍ نَظَرَ إِلَيْهَا بِعَيْنَيْهِ مَعَ الْمَاءِ، أَوْ مَعَ آخِرِ قَطْرِ الْمَاءِ أَوْ نَحْوِ هَذَا، فَإِذَا غَسَلَ يَدَيْهِ، خَرَجَتْ مِنْ يَدَيْهِ كُلُّ خَطِيئَةٍ بَطَشَتْهَا يَدَاهُ مَعَ الْمَاءِ، أَوْ مَعَ آخِرِ قَطْرِ الْمَاءِ، فَإِذَا غَسَلَ رِجْلَيْهِ، خَرَجَتْ كُلُّ خَطِيئَةٍ مَسَّتْهَا رِجْلَاهُ مَعَ الْمَاءِ أَوْ مَعَ آخِرِ قَطْرِ الْمَاءِ حَتَّى يَخْرُجَ نَقِيًّا مِنَ الدُّنُوبِ﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۴۴)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۲۴۳۷)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲)، وَابْنُ حَبَّانَ بِرَقْم: (۱۰۴۰)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، ئەم فەرموودەيە موژدەيەكى

زۇر خۇشى تىدايە، دەفەرموئ: ھەر كاتىك بەندەى مسولمان يان، فەرمووى: بەندەى ئىماندار، دەستنويزى گرت، ئەگەر دەم وچاوى شۇرد رووى خۇى شوش،

ھەر گوناھىك كە بە چاۋەكانى كردوۋىيەتى (كە لە دەم و چاۋدان) لەگەل ئاۋەكە، ياخود لەگەل دوا دلۆپى ئاۋەكەدا، ئەو گوناھانە ھەموويان دەرپۇن، واتە: گوناھى رۋانىن، (بەلام ئەگەر درۆو غەيبەت و بوختانى كردبى، بە ئاۋى دەستنوئىژ ناچى، چونكە گوناھى گەورەن، دەستنوئىژو غوسل بەس گوناھى گچكەيان پى دەچى)، وە ئەگەر دەستى شۆردن، ھەر گوناھىك بە دەستەكانى كردوۋىيەتى لەگەل ئاۋەكە، ياخود لەگەل دوا دلۆپى ئاۋەكەدا دەرپات، (ديسان ئەو ھەش مەبەست پىي گوناھى گچكەيە، بەلام كەسيك بەو دەستە قەتلىكى كردبى، بلى: دەستنوئىژىكى دەگرم، نا)، وە ھەر كاتىك پىيەكانى شۆردن، ھەر گوناھىك بە پىيەكانى بۆيان چوۋە، ئەو گوناھانە لەگەل ئاۋەكە، ياخود دوا دلۆپى ئاۋەكەدا دەرپۇن، تاكو لە كوناھان پاك دەبىتەۋە، دواى دەستنوئىژەكى. واتە: لە گوناھە گچكەكان، ئەمە لە روۋى مەعنەۋىيەۋە، وە لە روۋى جەستەۋىيەۋە، ھەم دەستنوئىژو ھەم خوشۆردنىش ھىكەمەتەكەيان ديارە:

دەستنوئىژ:

ئىنسان چ ئەندامىكى زياتر مەزىندەى ئەۋەى لىدەكرى كە تۆزو خۆل و مىكرۇباتى لى بنىشى؟ ئاشكرايە دەم و چاۋ دەست و پىيەكان و سەر، ئنجا بەھۋى دەستنوئىژگرتنەۋە، دەم و چاۋ دەشۋى، دەستەكانت دەشۋى و پىراى ئانىشكەكانت، وە پىيەكانت دەشۋى لەگەل گۈيزىنگان، وە سەرىشت ھەموۋى مەسح دەكەى، كە ئەگەر ھەر تۆزو خۆلىكى پىۋەبى پاك دەبىتەۋە، چونكە زەحمەتە سەرت ھەموۋى بشۋى، جارى وايە زستانە و مروف ئەگەر سەرى بشۋا، رەنگە توۋشى ھەلامەتلىكى خراب بى، كەواتە: مروف رۆژى پىنج جاران دەستنوئىژ بشۋا، ھەمىشە دەم و چاۋو لاق و پىو سەرۋوگۈيلاكى خاۋىن دەبى، ئەۋە لە روۋە جەستەۋىيەكەيەۋە لەروۋە مەعنەۋىيەكەشىيەۋە، كاتىك ئىنسان دەچىتە خزمەت خوا جل شائە ئەۋە لە كوئ كە دەستنوئىژىكى تازەى گرتبى و ھۆشيارو بىدار بچى لە خزمەت خوادا راۋەستى، يان بە دەستنوئىژىكى كۆنەۋە بچى لە خزمەتى راۋەستى، بە تەئكىد ھەرق دەكات، وە ئەگەر دەستنوئىژى نەبى ھەر دروست نىە، كەواتە: لەراستىدا ھەم لە روۋى مەعنەۋىيەۋە، ھەم لە روۋى جەستەۋىيەۋە، دەستنوئىژ ھىكەمەتەكەى ديارە.

خۇشۇردن: (الغسل):

لە رووى پزىشكى (طب) يىيەۋە شارەزايران گوتوويانە: لەنىۋ جەستەى ئىنساندا، دوو رېستە دەمار ھەن، رېستە دەمارىك پېيان دەگوتى: دەمارەكانى (سمپاتىك) كە ئەۋان كۆئەندامەكان توند دەكەنەۋە، رېستە دەمارىكى دىكە پېيان دەگوتى: (پارا سمپاتىك) كە كۆئەندامەكان شل دەكەنەۋە، يانى پىچەۋانەى يەكدىن، يەكيان توندىان دەكاتەۋە يەكيان شلىان دەكاتەۋە، ئىنجا لە كاتىكدا ئىنسان ئاۋى دېتەۋە ئىحتىلامى دەبى، يان جىماع دەكات، ھاۋسەنگى نىۋان ئەۋ دوو دەزگايە تىكدەجى، كە ئىنسان ھەستىش دەكات لەشى گران و سست دەبى، ئىنجا بە ھۋى خۇشۇردنەۋە ئەۋ ھالەتە ھاۋسەنگىيە بۇ جەستەى دەگەرېتەۋە، ئىردەدا باشتىكى خۇشتان بۇ بگىرپمەۋە:

دەگىرپنەۋە رۇۋىك مەلەيەكى كوردەۋارىي خۇمان لەگەل كەسىكى نەصرانىي (فەلە)، دەبىتە موناۋەشەيان، (فەلە بىروايان بە خۇشۇردن نىۋە دۋاى جىماع بە فەرزى نازان، كە ئىستا لە رووى پزىشكىيەۋە سەل مىنراۋە ئەۋە پىۋىستە، چونكە كارىگەرىي لەسەر ھەموو جەستە ھەيە)، نەصرانىيەكە گوتى: باشە ئىۋەى مسولمان دەللىن: ئەگەر پىۋا لەگەل خىزانى جۋوت بوو، دەبى ھەموو بەدەنى بشۋا؟ مەلاش دەللى: بەللى، فەلەكەش دەللى: جا ئەۋە غەلەتە، مەلاش دەللى: بۇچى؟ فەلە دەللى: تۈبارە خەيارىكت پىيە، خەيارىكت لى دەكەۋىتە نىۋ قورى، ئايا ھەموو بارە خەيارەكە دەشۋى، يان ھەر ئەۋ خەيارە دەشۋى كە كەۋتۈتە نىۋ قور؟ مەلا گوتى: ھەر ئەۋەيان دەشۋم كە كەۋتۈتە نىۋ قورى، فەلەكە گوتى: ئەدى بۇچى لە ھالەتى جىماعەردندا تەنبا ئەندامى پىس بوون ناشۇرىۋ ھەموو جەستەت دەشۋى؟

مەلا گوتى: كاكى فەلە تىيەگەشتۋى، گوتى: بۇچى؟ گوتى: ئايا ئەۋ خەيارە لەۋ بارە جىادەبىتەۋە، گوتى: بەللى، گوتى: ئەدى كە جىماعى دەكەى ئەۋ ئەندامەت لە خۇت جىادەكەيەۋە، يان ھەر پىتەۋەيە؟ گوتى: ھەر پىمەۋەيە، گوتى: كەۋاتە: دەبى جەستەت ھەموو بشۋى!!

ئىنجا لەراستىدا جىماعەردن لە رووى پزىشكىيەۋە كارىگەرىي لەسەر ھەموو بەدەن ھەيە، بۇيە پىۋىستە ھەموو بەدەن ئاۋى پى بىكەۋىۋ بشۇرى، ئىنجا ديارە

لە پرووى مەعنەۋىيىشەۋە، روۋح و جەستەى ئىنسان بە خۇشۇردن، ھۇشيارىيى و چالاكىيى، ۋە نەھىشتىنى تەنبەلىيى و سستىيى بۇ فەراھەم دىنى، ئنجا يەككى بۇي ھەيە بېرسى: باشە ئەۋە خۇشۇردن بە ئاۋ حىكمەتەكەى ديارە، بەلام ئەدى تەيەمموم؟

تەيەمموم:

دەلىيىن: لەراستىدا گل، يان پرووى زەۋى زۇرجار مىكروپۇب و شتى زىانبەخش لە بەين دەبات، زانايان دەلئىن خۋاى كاربەجى چۋار پىنج پاككەرەۋەى داناون لەسەر زەۋى بۇ نەھىشتىنى بۇنى ناخۇش و مىكروپۇبات و ئەۋانە:

۱/ گل، پرووى زەۋى كە كارلىكى لەگەل دەكات، ئەۋ ھەموۋ كەلاكە تۇپىو و شتە پىسانە دۋاى ماۋەبەك تەماشە دەكەى نامىن، واتە: ھەر پرووى زەۋى بۇ خۋى شت پاك دەكاتەۋە.

۲/ با، كە پىسىي و بۆگەنىيى را دەمالى.

۳/ تىشكى خۇر.

۴/ ئاۋ (باران و بەفرو تەرزەۋ پروبارو كانىاۋ).

ئەۋانە ھەموۋيان پاككەرەۋەن، ۋە لە پرووى دەروونىيىشەۋە بە تەئكىد مەۋق كە ھەست دەكات شەرع واى داناۋە كە دەست بە پرووى زەۋىدا بىنى لەجىياتى دەستىۋىژ بۇي دروستە، ھەست دەكات كە پاكە، ۋە لە خزمەت خۋادا بە پاكىي راۋەستاۋە.

مەسەلەى شازدەيەم: كە خوا دەفەرمۇئ: ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

وَمِيثَقَهُ اللَّهُ فِي إِثْقِكُمْ بِهٖ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾، واتە: چاكەى خوا ياد

بەكەنەۋە بەسەر خۇتانەۋە، ۋە ئەۋ پەيمانە پتەۋەى لەگەلىدا بەستىن، كاتىك كە گوتتان بىستىتمان و فەرمان بەرىن، لىردە خوا بە ئىمە دەفەرمۇئ: چاكەى خوا بەسەر خۇتانەۋە ياد بەكەنەۋە، نافەرمۇئ كام چاكە، كە بىگومان ئىسلام گەرەترىن نىعمەت و چاكەيە، ھەرۋەھا لەش ساغىيى چاكەيە، مالى ھەلال چاكەيە، مال و مندالى ھەلال و ھىمىنىي و ئاسايش و ئازادىي و ئەۋ ھەموۋ بىژوۋ

رۆزیانە، هەموو ئەوانە چاکەن و هەموو ئەوانە دەگیرێتەوه، ﴿وَمِثْقَةُ آلِ ذِي

وَأَثَقَكُمْ بِهِ﴾، وه ئەو پەیمانە پتەودی کە لەگەڵی بەستن، (الميثاق: عَهْدٌ مُؤَكَّدٌ بِيَمِينٍ) پەیمانیکە بە سوێند لەسەر خواردن، یان بەدەست لە دەستی یەكدی نان، تەئگیدی لەسەر کرابێتەوه، ئایا ئەو پەیمانە چیه؟ زانیان سێ چوار ئیحتیمالیان بۆ داناون:

۱- هەندیکیان دەئێن: مەبەست پێی پەیمانی دووهمی (عَقَبَةُ) یە، کە پیغەمبەر ﷺ پەیمانی لە هاوهدانی بەرپێزی وەرگرت کە هەفتا و پێنج کەس بوون، هەفتا و سێ پیاو و دوو ئافرەت، کە پەیمانەکە وەک لە سیرە (ابن هشام) ^(۱) دا هاتوه، هەروەها لە (البداية والنهاية) ی (ابن كثير) ^(۲)، وه (إمام أحمد) هیناویەتی، وه (حاكم وابن حبان) بە صەحیحیان داناه، ئاوايه: ﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! نَبَايَعُكَ، قَالَ: تَبَايَعُونِي عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، فِي النَّشَاطِ وَالْكَسَلِ، وَالنَّفَقَةِ فِي الْعُسْرِ وَالْيُسْرِ، وَعَلَى الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَأَنْ تَقُولُوا فِي اللَّهِ لَا تَخَافُونَ فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَّا تُؤْمَرُ، وَعَلَى أَنْ تَنْصُرُونِي فَمَتَّعُونِي إِذَا قَدِمْتُ عَلَيْكُمْ مِمَّا تَمْتَعُونَ مِنْهُ أَنْفُسَكُمْ وَأَرْوَاجَكُمْ وَأَبْنَاءَكُمْ وَلَكُمْ الْجَنَّةُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۴۴۹۶)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۷۰۱۲)} وَصَحَّحَهُ كُلُّ مَنْ شَعِبَ الْأَرْنَؤُوطِ وَالْأَلْبَانِي، واتە: جابیری کوری عەبدوللا خوا لە خوێ و بابی رازی بێ دەگیرێتەوه (کە پەیمانی دووهمی عەقەبه لەگەڵ پیغەمبەر ﷺ بەسترا، هەفتا و پێنج لە پشتیوانەکان هاتن، لە ئەوس و خەزرج هەفتا و سێ پیاو لەگەڵ دوو ئافرەت، بەم شیوایە پەیمانان بەست)، دەئێ: گوتمان: ئەو پیغەمبەری خوا ﷺ لەسەر چی پەیمانان لەگەڵ بەستین؟ (مسوئمان بووین، بەلام لەسەر چی پەیمانان لەگەڵ دەبەستین، واتە: وەک سەرۆک و لایەتیک، بەرپرسیک، خاوەن دەستەلاتیک) فەرمووی: پەیمانمان لەگەڵ بەستن کە گویم بۆ بگرن و بە قسەم بکەن، لە کاتیکیدا کە لە قەلبان خۆشەو لە کاتیکیدا

(۱) ج ۲، ص ۲۲۸، ط دار ابن الهيثم.

(۲) ج ۳، ص ۲۸۴.

کە لە قەلبتان ناخۆشە، (واتە: لە کاتی چالاکیی و لە کاتی تەنبەلایی دا)، وە لەسەر ئەووە کە مائی خۆتان بێهەشتن لە کاتی سەغەلتیی و لە کاتی ئاساییدا، (واتە: کاتی کە تەنگ دەستن و لە کاتی کە دەوڵەمەندن)، وە پەیمانم لەگەڵ بێهەشتن لەسەر فەرمان بە چاکە و پێگرتن لە خراپە، وە لەسەر ئەووە کە لە پێناوی خوادا قسە هەق بکەن و لە لۆمە لۆمە کاران نەترسین، وە لەسەر ئەووە کە پشتم بگرن و سەرم بێهەشتن، هەرکاتی کە هاتم بۆ نێوتان { (واتە: هاتم بۆ شاری (یثرب) کە دوایی ناوی گۆردرا بۆ (مەدینە) } من بپاریزن لە هەر شتێک کە خۆتان و مال و منداڵەکانتان لێ دەپاریزن، پشتم بگرن و بەرگرییم لێ بکەن، وە بەهەشتان هەبێ لە بەرانبەر دا.

٢- وە هەندێک دەڵێن: مەبەست پێی ئەو پەیمانەیه کە لە ژێر درەختێکدا بەسترا،

بە ناوی (شجرة الرضوان) کە خوا ﷺ دەفەر موو: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ

الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ

وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ الفتح، پەیمانی عەقەبەش لە سائی سێزده (١٣) ی

پێغهەمبەرایەتی دا بوو، بەلام پەیمانی (رضوان) لە سائی شەشەمی کۆچیدا لە

خودەیبییدا بوو، دوای ئەووی کە کافرەکان پێیان لە پێغهەمبەر ﷺ و هاوێلان

گرت، پێغهەمبەری خوا دەوری هەزار و چوارسەد (١٤٠٠) جەنگاوەری لە خزمەت

دابوون، بانگی کردن وەرن، پەیمانم لەگەڵ تازە بکەنەووە^(١)، جا بۆیه لێرەووە

دەبێ بزانی بەیعت کردن تەنیا بۆ مسوڵمان بوون نەبوو، چونکە ئەوانە

هەموو مسوڵمان بوون، چ ئەوانە پەیمانی (عەقەبە)یان بەستو، چ ئەوانە

پەیمانی (رضوان)یان بەستو، بەلام پەیمان دان بۆ تەئکیدکردنەووی ئەوێه کە

تۆ بە قسە ئەو بەرپرسە خۆت دەکە، جا خوا لە ئایەتی ژمارە (١٨) ی

سوورەتی (الفتح) دا دەفەر موو: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ

تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾

واتە: خوا پازی بوو لەو ئیماندارانەی کە پەیمانێتی لەگەڵ دەبەستن لە ژێر درەختەکەدا، (خوا) زانی چییان لە دلدایە، ئارامیی رزاندە سەریان.

۳- وَ هەندیک دەلێن: مەبەست پێی ئەو پەیمانەییە کە خوا ﷺ دەفەرموێ: ﴿وَإِذْ

أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿۱۷۲﴾

الأعراف، واتە: وە یاد بکەووە کاتێک پەروردگارت وەچەیی ئادەمی لە پەشتی لە ئادەم وەرگرت، وە پێی فەرموون: ئایا من پەروردگارتان نیم؟ گوتیان: بێ، واتە: بەسەر خۆیانەووە کردنی بە شایەد، هەندیک دەلێن: مەبەست پێی ئەو پەیمانەییە

۴- وَ هەندیکیش گوتووین: مەبەست پێی ئەو بەلگە عەقڵیی و شەرعیانەن کە بەلگەن لەسەر یەکێکی خاوە، لەسەر راستی ئیسلام، راستی پێغەمبەر و

ﷺ تا گوتایی، وەك خوا دەفەرموێ: ﴿قُلْ أَنْظَرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَمَا تُعْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۷۱﴾ بونەس، واتە: بێ: تەماشای ئاسمانەکان و زەوی بکەن، بەلام نیشانەکان و ترساندنەکان (ئاگادار کردنەووەکان) چ سوودیان هەیە بۆ کەسانێک کە ئیمان ناهێن.

بەلام من ئەو رایەم پێ راستە کە لێردا مەبەست لەو پەیمانە ئەوویە کە هەموو ئیماندارێک پەیمانی لەگەڵ خوادا هەیە، لەو پۆژەووە کە تۆ دەلێی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) پەیمان لەگەڵ خوادا دەبەستی، کە بێجگە لە خوا کەس بە پەرستراو نەزانی، وە بێجگە لە موحەممەد ﷺ کەس بە رابەر و پێشەواو سەر مەشقی رەهای خۆت نەزانی، و بە دوا پێغەمبەری خوا بکەوی و بە رپی ئەودا برپی، کە ئەویش بە رپی قورئاندا دەروات، هەموو ئیماندارێک پەیمانی لەگەڵ خوادا هەیە، واتە: مەبەست پێی ئەو پەیمانەییە، بۆیەش وادەلێم، چونکە خۆی پەروردگار لێردا

بەگشتی دەفەرموێ: ﴿وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ

بِهَ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ﴿۱﴾، وه لهگهل هه موومانیه تی، ئنجا ئه گهر به پیی رای یه کهم بی، (پهیمانی عهقه به) ته نیا حه فتا و پینج هاوه له که ی گرتۆته وه، که ئه وکاته ^(۱) رهنکه ژماره یه کیشیان لی شه هید بووین! وه ئه گهر مه به ست ئه وه ی ژیر دره ختی (رضوان) بی، ته نیا هه زارو چوار سه د که س ده گرتۆته وه، ئه دی برواداران دیکه؟ ئنجا که ده فهرموئ: خوا کاتی که وه چه ی ئاده می له پشتی ئادم وهرگرت؟! ئیمه ده لئین: ئه و ته عبیره زیاتر مه به ست پیی ئه وه یه که خوا ئینسانهکانی وا خو لقاندوه وه ک بلئی پهیمانی لی وهرگرتبن، ئه گهرنا که س ئه و پهیمانه ی نایه ته وه بیر، که س دیته وه بیرى ئه و پۆژه ی که خوا ی بالاده ست قسه ی له گهل رووحی ئیمه کردبی؟ که س نایه ته وه بیرى، که واته: لیژده و وه هندی که له زانیان ده لئین مه به ست پیی ئه وه یه که خوا ئینسانی وا دروست کردوه، وه ک پهیمانی لی وهرگرتبی، که ته نیا خوا (الله) به پهروه دگاری خو ی بزانی، چونکه له سه ر ئه و فیطرته خو لقاندوویه تی، که واته: مه به ست له وه که ئیمانداران پهیمانیان له گهل خوادا هه یه، ئه وه یه که ته نیا ئه و په رستراویان بی، پهروه دگاریان بی، دانه ری بهرنامه ی ژبانیان بی، وه ته نیا موحه ممه د ﷺ که روهانه کراوی ئه وه سه رمه شقی ژبانیان بی.

مه سه له ی حه فده یه و کو تای: که ده فهرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾،

بیگومان خوا به خاوه نی سینه کان، ئاگاداره، زانیایه، خاوه نی سینه کان خو ی مه به ست پی نه ینییهکانی نیو سینه کان، به لام بوچی ده فهرموئ: (ذات الصدور) (ذات) یانی: (صاحب)، خاوه ن سینه کان، وه ک بلئی نه ینییهکان بووبنه خاوه نی ئه و سینه، خوا ﷻ ده فهرموئ: من به نیو دلێستان، به نیو سینهکانیشتان زانا و ئاگادارم، که واته: فیل له خوا ناکری، راست و ساغ بن، له گهل خوا ی خۆتاندا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

ءَامَنُوا ، دهیاندوینئ، پییان دهمومئ: که یادی چاکهی خوا بکنه وه، که له شهرو زیانی ناحه زانیان پاراستوونی، وه فهرمانیان پیدهکات به پاریزگردن، وه تهنیا پشت به خوا بهستن.

﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا كُوْنُوْا قَوَّٰمِيْنَ لِلّٰهِ شُهَدَآءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ
 شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْا اَعْدِلُوْا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ
 خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۸﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
 لَهُمْ مَّغْفِرَةً وَّ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۹﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا اُولٰٓئِكَ
 اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ﴿۱۰﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
 اِذْ هُمْ قَوْمٌ اَنْ يَّبْسُطُوْا اَيْدِيَكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا
 اللّٰهَ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۱﴾﴾

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

((ئەى ئەوانەى بىرۋاتان ھىناۋە! بە تەۋاۋىى بۇ خوا لەسەر ھەق راۋەستاۋىن، ۋە شاىەدىى بە دادگەرانە بىدن، ۋە با رىق لىبۋونەۋەتەن لە كۆمەللىك پەلكىشى نادادگەرىيتان نەكات، دادگەرىن، ئەۋە لە پارىز كارىيەۋە نىكتەرە، ۋە پارىز لە خوا بىكەن، بىگومان خوا بەۋەى دەىكەن شارەزاىە، ^(۸) خوا بەللىنى لىبۋردن ۋە پاداشتىكى مەزنى بەۋە كەسانە داۋە كە ئىمانىان ھىناۋە، كەردەۋە باشەكان ئەنجام دەدەن ^(۹) ۋە ئەۋە كەسانەى بىرۋان ۋە ئايەتەكانىان بە درۇ دانۋە، ئەۋانە خاۋەنى (يان ھاۋەلى) كلىپەى ئاگرى دۈزەخىن ^(۱۰) ئەى ئەۋانەى بىرۋاتان ھىناۋە! يادى چاكەى خوا بەسەر خۆتانەۋە بىكەنەۋە، كاتىك كۆمەللىك ۋىستىان دەستەن بۇ درىز بىكەن، ئەۋىش (ۋاتە: خوا) دەستىانى لىتان گىرايەۋە، ۋە پارىز لە خوا بىكەن، ۋە با بىرۋاداران تەنىا پشت بە خوا بىستەن ^(۱۱))).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(**كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ**): واتە: زۆر بو خوا رابووستن، لەسەر پێی راست بووستن، یاخود لەسەر هەق بووستن، جا وشە: (قَوَّام) صیغە موبالغە (قَائِم) ه، (قَائِم) واتە: رابووستاو، (قَوَّام) واتە: زۆر رابووستاو لەسەر هەق، دەلی: (قیام بالشخص إِمَّا بتسخير أو اختيار، وَقِيَامٌ لِلشَّيْءِ هُوَ الْمُرَاعَاةُ لِلشَّيْءِ وَالْحِفْظُ لَهُ)، (قیام) لە زمانی عەرەبی بە چەند شوێنە، دەگوتری: (قیام بالشخص) واتە: کەسێک بە ھۆی کەسیکەو رابووستی، (وقیام للشيء) رابووستن بۆ شتێک کە بریتییە لە رەچاگردنی و پارێزکاری لێکردنی کە دەفەرموی: (**كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ**)، واتە: بۆ خواو لەبەر رەچاگردنی شەریعەتی خوا رابووستن لەسەر راستە شەقامی خوا، واتە: لەسەر هەق.

(**وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ**): واتە: با واتان لێنەکات و پەلکێشتان نەکات، لە قورئاندا لە چەند شوێنێک ئەم وشەیە ھاتووە، (أَجْرَمَ، أَيْ: سَارَ ذَا جُرْمٍ) وەك: (أَثْمَرَ وَالْبَنَ)، (أَثْمَرَ) واتە: میوەی دەرکرد، (الْبَنَ) واتە: شیرێ پەیداکرد، دەگوتری: (أَلْبَنَتِ البقرة) واتە: مانگیە کە شیرێ پەیداکرد لە گوانیدا، وە (أَجْرَمَ) واتە: جورمی پەیداکرد، (**وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ**)، واتە: با پەلکێشتان نەکات بۆ گوناح و خراپە، وە وشە (إِجْرَام) ھەرچەندە لە بنەرەتدا بۆ ھەر جۆرە کردەووە بە دەستھێنانێک بەکار دێت، بەلام بە زۆری بۆ بەکارھێنانی کردەوێ خراپ بەکار دێت، بۆیە وشە (مُجْرِم) یش واتە: کەسێک کە خراپەو تاوانێک دەکات.

(**الْجَحِيمِ**): (الْجَحْمَةُ: شِدَّةُ تَأْجُجِ النَّارِ، وَمِنْهُ الْجَحِيمُ)، (الْجَحْمَةُ) بە کلێی سەوزی ئاگر دەگوتری، کە ئاگر زۆر کلێ دەسینێ سەوز دەبی، ئەو پێی دەگوتری: (جَحْمَةُ النَّارِ)، ئاگری دۆزەخ بۆ پێی دەگوتری (جَحِيم)؟ چونکە ئاگرە کە زۆر کلێ سەندوو بەھێزە.

(أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ): واتە: دەستتان بۆ درێژ بکەن، چونکە دەلی:
(الْبَسْطُ: النَّشْرُ، وَيَسْطُ الْيَدِ: مَدُّهَا)، (بَسَطَ) واتە: بلاوکردنەوهو فراوانکردن،
وه (بَسَطَ الْيَدِ) واتە: دەستدریژکردن.

(فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ): دەستیانی لێتان گیرایەوه، دەلی: (الكَف) له ئەسڵدا
بە لەپە دەست دەگوتری، (وَتُعَوِّفُ الْكَفُّ بِالْدَفْعِ عَلَى أَيْ وَجْهِ كَانْ بِالْكَفِّ
كَانْ أَوْ غَيْرَهَا) وشەي: (كَفَّ) له بنەرەتدا بە لەپە دەست دەگوتری، بەلام
دوایی له زمانی عەرەبیدا بەکاریان هێناوه بۆ گیرانەوهی شتیك، (كَفَّهُ) واتە:
(دفعه) واتە: گیرایەوه، جا ج بە دەست بیگیریتەوه، ج بە لاق بیگیریتەوه، بە
هەر شتیك بیگیریتەوه، بەلام لەبەرئەوهی ئینسان بە زۆری بە لەپە دەست
شت دەگیریتەوه، بۆیە وشەي (كَفَّ) واتە: (دفع)، (كَفَفْتَهُ، دَفَعْتَهُ) واتە:
گیرامەوه.

هۆی هاتنه خواردهوی ئایەتەکان

(۱) هۆی هاتنه خواردهوی ئەم رسته قورئانییە کە دەفەر موی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

كُونُوا قَوْمِينَ لِلّٰهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْٓا

اَعْدِلُوْٓا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٨﴾

﴿قَالَ الطَّبْرِيُّ: نَزَلَتْ فِي يَهُودِ خَيْبَرَ، ارَادُوا قَتْلَ النَّبِيِّ ﷺ، وَقَالَ ابْنُ جُرَيْجٍ، قَالَ

عَبْدُ اللّٰهِ بْنُ كَثِيْرٍ: ذَهَبَ رَسُوْلُ اللّٰهِ ﷺ اِلَى يَهُودِ يَسْتَعِيْنُهُمْ فِي دِيَّةٍ، فَهَمُّوْا اَنْ

يَقْتُلُوْهُ، فَذٰلِكَ قَوْلُهُ: ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْٓا

اَعْدِلُوْٓا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٨﴾﴾ (۱)

واته: ته بهری دهلی: دهرباری جووله که کانی خه بهر هاته خوار، کاتیك و یستیان

پیغه مبهه ﷺ بکوژن، وه ئیبنو جوړه یج (که یه کیکه له رانیانی تابیعین) دهلی:

عه بدولای کوری که شیر گوتوویه نی: پیغه مبهه ری خوا ﷺ چوووه بو لای

جووله که کان داوای لی کردوون له خوینی کدا به شداری بکه (خوینیك که وتوته سهر

مسولمانان، دیاره نهو کاتیش مسولمانان په یمانیا له گهل جووله که کانی مه دینه دا

هه بوو به (صحیفة)ی مه دینه که ده بووایه هاوکاری یه کدی بن، چوووه داوای

هاوکاری و یارمه تی لی کردوون لهو خوین دانه، نه وانیش و یستیان بیکوژن) ئنجا که

مسولمانان نهو نیه ته خراپه ی جووله که یان بو ئاشکرا بوو، و یستیان توله له

جووله که کان بستین نهوه، خوای دادگهریش ئەم ئایه ته ی نارد خوار: ﴿وَلَا

يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْٓا ...﴾، واته: با رق هه لسانتان له

کوومه ئیک واتان لینه کات نادادگه ری بکه، به لی نه وان که و یستوو یانه پیغه مبهه ری

خوا ﷺ بکوژن، خراپه یان کردوه، به لام نهوه پاساوی نه وه نیه ئیوهش بین

بیانکوژن، به لکو ده بی سزای دیکه بدرین، نه گهرنا له سهر نهوه که به ته مای

گوناهیک بوون و بویان نه‌کرا، نه‌وه نابی تۆله‌ی نه‌و گونا‌هه‌یان لی بسه‌ندریته‌وه که نه‌یان‌توانیوه بیکه‌ن، نایا نه‌گه‌ر که‌سیک ویستی که‌سیک بکوژی، دروسته تۆ بچی بیکوژی؟ نه‌خیر، به‌لام نایا ناگونجی هیچ جوړه سزایه‌کی بده‌ی؟ با، به‌لام له‌سهر نه‌و کاره تۆله (قصاص) ی له‌سهر پی‌ویست نابی.

(۲) هو‌ی هاتنه خواره‌ودی نه‌و رسته قورئانییه که ده‌فه‌رموی: ﴿يَتَّيِّبُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اِذْ كُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هُمْ قَوْمٌ اَنْ يَسْطُوْا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴾ (۱۱) :

ا- ﴿عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي زِيَادٍ، قَالَ: اَنَّ النَّبِيَّ ﷺ خَرَجَ وَمَعَهُ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُمَانُ وَعَلِيٌّ وَطَلْحَةُ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ، حَتَّى دَخَلُوا عَلَى كَعْبِ بْنِ الْأَشْرَفِ وَيَهُودَ بْنِ النَّضِيرِ يَسْتَعِينُهُمْ فِي عَقْلِ أَصَابِهِ، فَقَالُوا: نَعَمْ، اجْلِسْ حَتَّى نُطْعِمُكَ وَنُعْطِيكَ الَّذِي تَسْأَلُنَا، فَجَلَسَ، فَقَالَ حُيَيُّ بْنُ أَخْطَبٍ لِأَصْحَابِهِ: وَلَا تَرَوْنَهُ أَقْرَبَ مِنْهُ الْآنَ، اطْرَحُوا عَلَيْهِ حَجَارَةً فَاقْتُلُوهُ وَلَا تَرَوْنَ شَرًّا أَبَدًا، فَجَاءُوا إِلَى رِحَى عَظِيمَةٍ لِيَطْرَحُوهَا عَلَيْهِ، فَأَمْسَكَ اللَّهُ عَنْهَا أَيْدِيَهُمْ حَتَّى جَاءَهُ

جبریل فأَقَامَهُ مَنْ ثُمَّ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ جَلَّ وَعَزَّ: ﴿يَتَّيِّبُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اِذْ كُرُوا

نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هُمْ قَوْمٌ اَنْ يَسْطُوْا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ ﴾ (۱)، واته:

یه‌زیدی کوری نه‌بی زیاد ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ چوو بو لای جووله‌که‌کان، نه‌بو به‌کرو عومهر و عوسمان و علی و طه‌لحه و عه‌بدورپرهمانی کوری عه‌وف خوا لی‌یان رازی بی له‌خزمه‌تی دابوون، هه‌تا چوونه لای که‌عبی کوری نه‌ش‌ر‌ه‌ف (که سهرۆکی جووله‌که‌کانی خه‌یبه‌رو به‌نی "ق‌ریظه" بوو)، وه یه‌هوودی به‌نی نه‌ضیر، پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ داوای هاوکاری و یارمه‌تی لی‌کردن بو خوی‌نی‌ک که که‌وتبووه سهریان، (عقل و دیه - به واتای خوی‌نبایی دی)، جووله‌که‌کانیش گوتیان: به‌لی، دانیسه، بو‌نه‌وه‌ی خواردنیش بده‌ینی و نه‌وه‌ی داواشت کردوه پی‌ت بده‌ین، پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ دانیشت، (حیی بن اخطب) به هاوه‌له‌کانی خو‌ی گوت: هیچ

كَاتِيكَ لَهُ نَيْسَتَا نَزِيكَتَر چنگتان ناکه‌وێ، (واته: له‌بەر ده‌ستانه) به‌ردیكى به‌سه‌ردا به‌ده‌ن و بیکوژن، وه له‌ دوای وی هه‌رگیز تووشی خراپه نابنه‌وه، (یانى: ئه‌گه‌ر موحه‌مه‌د له‌ کۆڵ خۆتان بکه‌نه‌وه، تازه‌ بۆخۆتان ده‌که‌ونه‌ خێرو خوشیی)، ئه‌وانیش چوون به‌رداشیكى زۆر گه‌وره له‌وێ بوو، چوون بیهێنن و خلوړی بکه‌نه‌وه به‌سه‌ر پێغه‌مبه‌رى خوادا ﷺ، (دیاره پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ بن دیوارێك دانیشتوه له‌ شوینك كه‌ دووقات بووه، یان سه‌ربانیكى به‌رزى هه‌بووه) ئیدی خوا ده‌ستی گرتن، وه نه‌یان‌توانی به‌رداشه‌که‌ی به‌سه‌ردا به‌رده‌نه‌وه، جبریل‌یش هاتو له‌وێ هه‌ڵسه‌ندو هه‌والی پێدا كه‌ ئه‌وان به‌ ته‌مای پیلانیكى ئاوان، جا به‌بوونه‌وه خوا (جَلَّ وَعَزَّ) ئه‌و ئایه‌ته‌ی ناردە خوار: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ

اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ

یه‌کیك بۆی هه‌یه‌ بۆ: مادام ئه‌و جووله‌كانه به‌ ته‌ما‌بوون ده‌ستدریژی بکه‌نه‌ سه‌ر پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ، ئه‌دی بۆچی خوا ده‌فه‌رموێ: ئه‌ی ئیماندارینه‌! وه‌لامه‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌ كه‌ پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ پێغه‌مبه‌رى هه‌موو ئیماندارانه، خوا كه‌ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی خۆی پاراستوه، وه‌ك ئه‌وه‌یه‌ هه‌موو ئیماندارانى پاراستبن، ئه‌گه‌ر خوانه‌خواسته ئه‌و زیانى هه‌نابا، هه‌موو ئیمانداران زه‌ره‌ریان ده‌کرد، وه هه‌موو ئیماندارانی‌ش ده‌بێ پێغه‌مبه‌ریان له‌ خۆیان خوشتر بووێ، وه‌ك خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿الَّتِي أَوَّلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ...﴾ (٦) الأحزاب، واته: پێغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ ئیمانداران له‌ نه‌فسى خۆیان له‌ پێشتره، واته: ده‌بێ له‌ خۆیان‌یان خوشتر بوێ.

ب- هه‌روه‌ها هه‌ر له‌وباره‌وه ئه‌و به‌سه‌ره‌تاه‌ش گێرداوه‌ته‌وه، كه‌ ده‌شگۆنجی هه‌ردووکیان مه‌به‌ست بن، چونكه جارى وایه‌ دوو سێ ڤووداو ڤوویان داوه، ئایه‌تێك هاتۆته‌ خوارى هه‌م ئه‌و ڤووداوه‌ی پێ مه‌به‌سته، هه‌م ئه‌و ڤووداوه‌شى پێ مه‌به‌سته، وه هه‌م ئه‌وى دیکه‌شى پێ مه‌به‌ست بووه، ئه‌مه‌ش ده‌قى به‌سه‌ره‌تاه‌که‌یه: ﴿عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَنَّ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَخْبَرَ أَنَّهُ غَزَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَبْلَ نَجْدٍ فَلَمَّا قَضَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَضَلَ مَعَهُ فَأَدْرَكَتْهُمُ الْقَائِلَةُ فِي وَادٍ كَثِيرِ الْعُضَا، فَنَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَتَفَرَّقَ النَّاسُ

يَسْتَظِلُّونَ، بِالشَّجَرِ فَنَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ تَحْتَ سَمَرَةٍ وَعَلِقَ بِهَا سَيْفَهُ، وَنَمْنَا نَوْمَةً فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدْعُونَا وَإِذَا عِنْدَهُ أَعْرَابِيٌّ، فَقَالَ: إِنَّ هَذَا اخْتَرَطَ عَلَيَّ سَيْفِي، وَأَنَا نَائِمٌ فَاسْتَيْقِظْتُ وَهُوَ فِي يَدِهِ صَلَاتًا فَقَالَ: مَنْ يَمْنَعُكَ مِنِّي؟ فَقُلْتُ: اللَّهُ ثَلَاثًا، وَلَمْ يُعَاقِبْهُ وَجَلَسَ^(۱)، واته: جابیری کوری عهبدوللا خوا له خووی و بابی رازی بی، دهلی: له گهل پیغه مبهری خوا ﷺ به رهو نه جد بو جهنگ چووین، (نه جد: واته: سه رهوی روژه لاتی نیوه دوورگی عه پره بیی) کاتیك پیغه مبهری خوا ﷺ گه رایه وه لهو جهنگه جابیریش له گه لی گه راو ته وه، کاتی نووستنی نیوه رو بو، له شیویك که دارو درختی زور بوو، (جهنگه لستانیک بوو، بوئه وهی ههر که سیك بچیته ژیر سیبهری داریك ئیسراحت بکات) پیغه مبهری خوا ﷺ له ژیر سیبهری درختیکدا دابزی و شمشیره که شی به یه کیك له لقهکانی درخته که هه لواسی، جا دهلی: توژیک خه وتین و سه رخه ویکمان شکاند، ههر ئه وهنده مان زانی پیغه مبهری خوا ﷺ وا بانگمان دهکات، (ئیمهش چووینه خزمهتی) دیتمان عه پره بیکی دهشته کی، (خیله کی) له لای دانیشتوه، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: ئه و کابرایه شمشیره که می هه لکیشا، منیش خه وتبووم، که به ئاگا هاتم شمشیره که به رووتی له دهستدا بوو، (صلتا: واته: له کالان دهری هی نابوو) سی جارن پیی گوتم: کی له من دهتپاریزی؟ گوتم: خوا، (دیاره له گیرانه وهیه کی دیکه دا دهلی: شمشیره که له دهست که وته خواره وه، وه له گیرانه وهیه کی دیکه دا دهلی: ههر چه نده ویستوویه تی دهستی لی بوه شینی، دهستی رهق بووه و نهیتوانیوه)، ئه وه لی ره دانیشتوه، پیغه مبهری خواش ﷺ سزای نه دا، (له ریوایه تی دیکه دا هاتوه دواپی پیغه مبهری خوا ﷺ شمشیره که له دهست دهرهیناو فهرمووی: ئه دی کی تو له من دهتپاریزی؟ ئه ویش گووتوویه تی: تو باشترین که سیك به که شمشیری به دهسته وهیه) واته: مه یوه شی نه وه! ئیدی سزای نه دا، جا له وباره وه خوا ﷺ ئه م ئایه ته ی ناردوته خوارئ که ده فهرموئ: ئه ی بروادارینه! یادی چاکه ی خوا بکه نه وه له سه ر خوټان، که که سانیک ویستیان ده ستریزی بکه نه سه رتان، به لام خوا دهستی ئه وانی له ئیوه گیرایه وه.

مانای گشتی ئایەتەکان

وهك پيشتەر باسمان كردوه لهم سوورپهته موبارەكه‌دا سازده جار خواي په‌روه‌ردگار رسته‌ی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ی، دووباره‌ کردۆته‌وه، وه‌ جا ئه‌مجاره‌ له‌ ئایه‌تی هه‌شته‌م دایه‌وه‌، جاری چواره‌مین هه‌م سوورپه‌ته‌دا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، دووباره‌ ده‌بیته‌وه‌، دیاره‌ ئی‌مه‌ باسمان کرد که هه‌م سوورپه‌ته‌ زۆر باسی په‌یمان و گریبه‌ستو به‌لێن ده‌کات، لی‌رده‌دا خوا ﷺ دواي ئه‌وه‌ی که له‌ ئایه‌تەکانی رابردوودا باسی چه‌ند یاسایه‌کی شه‌رعی کرد، وه‌ پاشان باسی ده‌ستدریژی کرد، وه‌ باسی خوشۆردنی کرد، وه‌ باسی ته‌یه‌مومی کرد بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که ئاویان ده‌ستناکه‌وئ، ئنجا باسی ئه‌و په‌یمانه‌ی کرد، که ئیمانداران به‌یه‌ینه‌وه‌ بیر خۆیان، که خوا له‌گه‌ئیدا به‌ستوون به‌ حوکمی ئیمان‌ه‌که‌یان، هه‌موو ئیماندارێک په‌یمانی له‌گه‌ل خوا به‌ستوه‌ که به‌نده‌ی خوا بێ، ئنجا خوا ﷺ بۆ جاری چواره‌م ده‌فه‌رموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلّٰهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ﴾، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمان‌تان هێناوه‌! بۆ خوا زۆر باش بوه‌ستن، وه‌ به‌ دادگه‌ریی شایه‌دی بده‌ن، له‌ سوورپه‌تی (النساء) یش به‌ شیوه‌یه‌کی دیکه‌ هه‌م ئایه‌ته‌ هاتوه‌، ده‌فه‌رموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلّٰهِ ... (۱۳۵)﴾، لی‌ر ده‌ش ده‌فه‌رموئ: ﴿كُونُوا قَوَّامِينَ لِلّٰهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ﴾، زۆر به‌ دادگه‌ریی هه‌لسن، له‌به‌ر خوا شایه‌دی بده‌ن، لی‌رده‌دا ده‌فه‌رموئ: زۆر بۆ خوا رابوه‌ستن، به‌ دادگه‌ریی شایه‌دی بده‌ن، که خوا پشتیوان بێ ئی‌مه‌ له‌ مه‌سه‌له‌ گرنه‌که‌کان باسی ده‌که‌ین بۆچی لی‌رده‌دا وا هاتوه‌، وه‌ له‌و‌یش وا هاتوه‌؟ حه‌تمه‌ن حیکمه‌تی خۆی تێدایه‌، گرنه‌گ ئه‌وه‌یه‌ لی‌رده‌دا خوا ده‌فه‌رموئ: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمان‌تان هێناوه‌! بۆ خوا زۆر باش راس‌ت بوه‌ستن، واته‌: له‌سه‌ر راس‌ته‌ شه‌قامی ئه‌و بوه‌ستن، وه‌ به‌ دادگه‌ریی شایه‌دی بده‌ن، وه‌ که شایه‌دییتاندا، ئنجا شایه‌دییدانه‌که‌ بۆ مسوولمانان بوو یان بۆ نامسوولمانان بوو، با دادگه‌رانه‌ بێ، چیتان ئاگا لی‌یه‌، وا بلێن، وه‌

شاھىدەيەكە مەگۈرۈن، ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا﴾، ۋە با رىق ھەئسانتان لە كۆمەئىك، ئەو كۆمەئە كافرېن، يان مەسولمان بىن، دوزمەن و ناحەزېن، يان نەزىك و دۆست بىن، چۈنكە بە زۆرىي ۋايە ئىنسان رىقى لە ناحەز ھەئەستى، ۋە مەسولمان رىقى لە كافر ھەئەستى، ۋە دەشگۈنجى مەسولمان رىقى لە كەسانىكى مەسولمانىشى ھەئەستى، كە زولمىيان لىكردە، بۆيە مەرج نىيە بە تەنىيا كافران بگىرئەتەو، گىرنگ ئەوەيە خوا ﷻ دەفەرمۇي: با رىق ھەئسانتان لە كەسانىك واتان لىئەكەت و پەلكىشتان نەكەت، بەرەو نادادگەرىي ﴿أَعْدِلُوا﴾، لەگەل دۆست و دوزمندا دادگەرىن، لەگەل كافر و مەسولماناندا دادگەرىن، ئەگەر شاھىدەيتاندا، ئەگەر ھۆكمتان كىرد، دادگەرەنە شاھىدەيى بىدەن و دادوەرىي بىكەن، ﴿هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ﴾، دادگەرىي لە پارىزكارىيەو نەزىكتەر، واتە: لە ئەنجامى دادگەرىيەو تەقوا پەيدا دەيى، تەقواس بەرھەمى كىردەو باشەكانە، خۋاى بەرەردگار باسى عىبادەت دەكەت، دەفەرمۇي: بۆئەو تەقواتان پەيداىي، باسى رۆزۋو دەكەت، دەفەرمۇي: بۆئەو تەقواتان پەيداىي، باسى دادگەرىي دەكەت، دەفەرمۇي: بۆئەو تەقواتان بۆ پەيداىي، لە ئەنجامى عىبادەتلىدا ئىنسان تەقوا بە دەست دىئى، لە ئەنجامى رۆزۋوگىرتندا كە جۆرىكە لە عىبادەت، ئىنسان تەقوا وەدەست دىئى، لە ئەنجامى خۇرازانەنەو بە سىفەتى دادگەرىي دا، ئىنسان تەقوا وەدەست دىئى.

ۋەك خوا ﷻ دەربارەى عىبادەت دەفەرمۇي: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي

خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۲۱﴾﴾ البقرة، واتە: ئەي خەلگىنە! بەندايەتىي بۆ خوا بىكەن، ئەو خۋايەى كە ئىوہو ئەوانى پىش ئىوہشى دروست كىردە، بۆئەو پارىزكارىن.

دەربارەى رۆزۋوگىرتن خوا ﷻ دەفەرمۇي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ

الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۸۳﴾﴾ البقرة، واتە: ئەي ئەوانەى ئىمانتان ھىناو! رۆزۋوگىرتتان لەسەر پىويست كراو، ۋەك چۆن لەسەر ئەوانى پىش ئىوہش پىويست كرابو، بۆئەو پارىزكارىن، (تەقواتان پەيداىي).

لێرەشدا دەفەرموێ: ﴿اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى﴾، دادگەربن ئەو دە نزیکترە لە پارێزگارییەو، ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾، وە پارێز لە خوا بکەن، ﴿إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾، بێگومان خوا بەوەی دەیکەن شارەزایە، لە هەندیک شوێنان خوا وشە (علم) بۆخوێ بەکار دێنێ دەفەرموێ: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ (٢٣) ﴿لَقَمَان﴾، لێرەشدا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾، ئەو سیفەتەکانی خۆی بێوێنە هەرکامێکیان لەگەڵ ئەو مەبەستە کە یاس دەکری، گونجاو، بۆ زانیی نەینی نیو دڵەکان سیفەتی زانیاری (علم) گونجاوترە، ناسینی کردەوێکان سیفەتی شارەزایی (خبیر) گونجاوترە، واتە: خوا بە کردەوێکان شارەزایە و بە نەینی نیو دڵەکان، زانیە.

ئەجا خۆی پەرەردگار دەیخاتە ڕوو کە بەئینی داو بە ئیمانداران، ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾، واتە: خوا بەئینی داو بە ئیماندارانی کە ئیمانیان هێناوەو کردەوێ باشەکان ئەنجام دەدەن، بە لێبوردنێک کە شایستە، وە پاداشتیکی مەزن، بەئینی ئەوێ پێداون، واتە: ئیماندارینە! ئێو لەبەر لێبوردنێک و پاداشتیکی مەزن کە خوا بۆی داناو، دادگەربن و دادگەری یەکیە لەو کردەوێ باشانە کە ئیمانەکانەتان دەیانخوازی، ئیمان هەموو کردەوێکی باش دەخوازی، ئەگەر ئینسان ئیمانداربێ، دەبێ کردەوێ باشەکان لە خۆیدا بێنێتە دی، سیفەتە بەرزەکان لە خۆیدا بێنێتە دی، ئیمان و زوڵم پێکەوێ نەگونجاو، ئیمان و دادگەری پێکەوێ گونجاو، ئیمان و تەقوا پێکەوێ گونجاو، ئەو بە نەسبەت ئیماندارانەو، ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾، ئەوانەش کە بێبڕوا بوون، وە ئایەتەکانی ئیمەیان بە درۆ داناو، ئا ئەوانە هاوێلانێ دۆزەخن، یاخود خاوەنانی دۆزەخن، (أصحاب) کۆی (صاحب) هەم بە مانای هاوێل دی، هەم بە مانای خاوەن دی، جا ئینسان بێتە ڕەفیق و هاوێل دۆزەخ هەر خراپە، وە بێتە خاوەن دۆزەخ و هیچ شتیکی دیکە نەبێ، جگە لە ئاگری دۆزەخ، هەر خراپە.

ئنجای بۆچی لیڤەدا خۆی زاناو شارەزا باسی سزای بېبروایانێک دەکات کە ئایەتەکانی بە درۆ دادەنێن؟ تاكو کەس گومان نەبات، خوا کافرانی خۆشبوین، یان کافران سزا نەدات، هەر لەبەرئەوەی دەفەرموێ: لەگەڵ کافرانیش دادگەرین، بەلام بۆیە وا دەفەرموێ: چونکە دادگەریی هەر لە ئەهلی ئیمان دەوەشیتەو، وە دادگەریی بناغەى ژيانە و بەبێ دادگەریی کۆمەڵگاکان پیکەو نازین، کافرو مسوڵمان بە دادگەریی دەتوانن پیکەو بژین، کە زۆلم هەبوو کۆمەڵگا تیکەدەچێ، ئەو لەبەرئەوەیە، ئەگەرنا خۆی بالادەست بپاری داو: کافرهکان خاوەنى دۆزەخ بن، وە هاوێلى دۆزەخ بن.

ئنجای لە کۆتاییدا دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾، ئەو ئەوانەى ئیمانێان هیناودا چاکەى خوا بەسەر خۆتانەو و یادبکەنەو، جاکەکانى خوا زۆرن، بەلام لیڤەدا دیاریی دەکات کە مەبەست لەو چاکەیه چیه؟ دەفەرموێ: ﴿إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ﴾، کاتیێک کە کۆمەڵێک ویستیان دەستان بۆ درێژ بکەن، خواش دەستی گیرانەو، ئەگەر یەکیێک بلی: باشە ئەو یەك نەفەر بوو، ویستووێتە دەستدریژی بکات بۆ سەر پیغەمبەرى خوا ﷺ، بۆچی خوا بە کۆمەڵ دەیهێنێ؟ لە وەلامدا دەئێن: لەپراستیدا ئەو یەك نەفەرە لەوانەیه کۆمەڵێک نەفەر ناردیان، وەك لە هۆى هاتنەخوارەو کەشدا باسکرا، ئەگەرنا ئەو کەسە لە کوێ پەیدا بوو؟ دیارە کۆمەڵێک کافر هەبوون، چاودێری ئەو سوپایەى پیغەمبەر ﷺ یان کردووە ئەو نەفەرەیان ناردو، بۆئەوێ پیغەمبەرى خوا ﷺ بکوژێ.

ئنجای ئەو حالەتەش هەر یەك جار نەبوو و چەند جارێک دووبارە بۆتەو و خەڵکانی دیکەش ویستووێتە پیغەمبەرى خوا ﷺ بکوژن، واتە: لیڤە وشەى (قوم) مەبەست پێى هەموویانە، وە دەشگونجێ مەبەست پێى ئەوێ کە حالەتى دیکە بوو، ئەهلى کوفر ویستووێتە، زەفەر بە مسوڵمانان بەرن، خۆی پەرورەدگار دەستى گیرانەو، وەك لە هۆى هاتنە خوارەو دیکەدا باسکراو، ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى

اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾، وە پارێز لە خوا بکەن، وە ئیمانداران با تەنیا پشت

بە خوا ببەستن، تەماشای بکەن، لێردا خۆی بێ هاوێڵ لە بەرانبەر پیلانی دوژمناندا هەر دەفەر مۆی: ئەهلی تەقوای، لە کاتی کدا لە گەڵ ئەهلی کوفردا ڕووبە ڕوو دەبنەوه، هەر دەفەر مۆی: ئەهلی تەقوای، لە مەسەلەى حوکم و دادوەری کردندا هەر دەفەر مۆی: ئەهلی تەقوای، لە راستیدا تەقواو پارێزکاری دەبێ لە هەموو مەیدانەکاندا لە گەڵ ئینساندا، بۆ ئەوەى ئینسان لاندات و کاریک نەکات لە راستە ڕۆی خۆی کاربەجێ لابدات، بۆ ئەوەى هەمیشە خۆی لە گەڵدا، وە بە دنیایى یەو بە ئەندازەى پارێزکار بوون، خوا لە گەڵ ئیمانداراندا دەبێ، بۆیە تەقوا لە هەموو مەیدانەکاندا پێویستە، نەجا کە دەشەرمۆی: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى

اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾، وە پارێز لە خوا بکەن، وە ئیمانداران بە تەنیا پشت بە خوا ببەستن، واتە: پشت بە هیچی دیکە نەبەستن.

یەکیک بۆی هەیه بێ: باشە ئەدى مادام هیز ئاماده بکەن و، پارەو سامان و ئیمکانیەتیان هەبێ و، لە ڕووی ڕیکخستنی ئیداریەوه خۆیان ڕیکبەن و، هەولبەدەن تا شارەزا بن لە پلان و نەخشەى جەنگی و، لە پیلانی دوژمنان، ئایا پێویست ناکات پشت بەو ھۆکارانەش ببەستن؟ دەڵێن: نەخێر، چونکە ئەوانە هەموویان ھۆکارن، دەبێ دەستیان پێوە بگرێ، بەلام تەنیا خوا دەبێ پشتی پێ ببەسترێ، دەبێ دل تەنیا بە خواوە پێوەست بێ، دەستیش بە ھۆکارەکانەوه بێ، کە دواى لە مەسەلە گرنگەکاندا زیاتر تیشکی دەخەینە سەر.

چەند مەسەلەیهکی گەرم

مەسەلە یەكەم: كه خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ

لِللَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ ءَلَّا تَعْدِلُوا﴾، جاری

دیکەش گوتوو مەو ئیستاش دەلیم: بۆ ئەوێ لە مەبەستێک یان لە وشەیهکی قورئان تیبگەن، بڕۆن بگەرێن لەنیۆ قورئاندا بزانن لە کوی دیکە ئەو مەبەستە یان ئەو وشەیه هاتو، هەموویان کۆبکەنەو مەناکەتەن بۆ پروو دەبیەو و زۆر شتەن بۆ دەردەکەو، بۆ وێنە ئیستا لەم ئایەتە یەژمارە (٨) ی سوورەتی (المائدة) دا کە دەفەر موی: ئەو ئەوانە ی ئیمانەن هیناوە! بۆ خوا ڕاوەستاوبن و بە دادگەریی شایەدیی بدن، ئەمە وەك ئەو ئایەتە ی ژمارە ی (١٣٥) ی

سوورەتی (النساء)، کە خوا لەوێ دەفەر موی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ

بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ

فَقِيرًا فَلَا تُتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوْا أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ

كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٥﴾، واتە: ئەو ئەوانە ی ئیمانەن هیناوە! بۆ خوا زۆر

بە دادگەریی بەپێوەبچن و زۆر بە دادگەریی هەلسن، وە لەبەر خوا شایەدیی بدن، ئەو شایەدیی دانە با لەسەر خوشتان بێ، یاخود لەسەر بابو دایکتان و خزمانی نزیک بێ، یان "بابای شایەدیی بۆ دراو یان لەسەر دراو" دەولەمەند بێ یان هەزار بێ، خوا لە پێشترە لەو، (واتە: لەبەر ئەوە کە هەزارە شایەدیی بۆ مەدەن، وە لەبەر ئەوە کە دەولەمەند بە ناھەق شایەدیی بۆ مەدەن، یان شایەدیی لەسەر مەدەن)، وە بە دوا ی ئارەزوو مەکەون لە دادگەریی لابەدن، (یاخود بۆ ئەوە کە دادگەربن بە دوا ی ئارەزوو مەکەون)، ئەگەر شایەدییە کە بگۆرن، یاخود پستی تیبکەن (بیگۆرن، یان هەر شایەدییە کە نەدەن) ئەوە بیگومان خوا بەوەی دەیکەن شارەزایە.

ئنجایا ئایا بۆچی خوای پەرورەدگار لە سوورەتی (النساء) دا دەفەر موی: ﴿كُونُوا

قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ﴾؟ ھۆیکەیی ئەو ھێە سیای ئایەتەکە باسی خزم و نزیکان دەکات، بۆیە با بزانی ئێ کە شایەدیی دانەکە دەبێ بۆ خوا بێ، چونکە ئەگەر لەبەر خوا شایەدیی بەدی، لایەنگری خزم ناکە، بەلام ئایەتەکە سوورەتی (المائدة) لە سیاقیکدا بەسی دوژمنان دەکات، باسی ئەھلی کوفر دەکات، بۆیە پێویستە بزانی کە شایەدیی دانەکە دەبێ دادگەرانی بێ، ئنجایا بۆچی لەگەڵ مسوولماناندا جەخت لەسەر چاودێری خوا دەکریتەو، بەلام لەگەڵ نامسوولماناندا جەخت لەسەر دادگەری دەکریتەو؟ چونکە تۆ ناکرێ بلی لەبەر خوا چاکە لەگەڵ ئەو کافرەدا دەکەم، دەتێی لەبەر خوا لەگەڵ ئەو کافرەدا دادگەر دەبم، چونکە خوا فەرمانی پێکردو، بەلام دەگنجی بلی: لەبەر خوا شایەدیی بە ھەق بە، لەسەر مسوولمانان و نامسوولمانان، بێگومان ئینسان کاتی ئێ وەرەکار بیانە قورئانی بۆ دەر دەکەون، وەک گوتەم کە ھەموو ئایەتەکان بێنێ کۆیان بکاتەو و تەماشایان بکات، وە قورئان تەنیا کەسانیک باش تێدەگەن کە چاک بێ و ردبەو، بەلام ئەو ھەر بێخوینی تەو و سەرکی لانەو سەتھیانە تەماشای ئایەتەکان بکات، بۆی دەر ناکەون، بۆیە خوای کاربەجێ دەفەر موی:

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَفْئَالَهَا﴾ ﴿٢٤﴾ محمد، واتە: ئایا لە قورئانی وردنابنەو، یاخود دایان فوولی لێدراو، ھەمیشە لە ئەنجامی وردبوونەو و تێرماندا، ئینسان نەینییەکانی قورئانی بۆ دەر دەکەون.

مەسەلە دوو: کە دەفەر موی: ﴿اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى﴾، دادگەری ئەو

لە پارێزکارییەو نزیکتر، و شە نزیکتر ئەو ھەر لێو دەر گەری کە ئینسان ئەگەر دادگەری نەبێ، نزیکە لە پارێزکارییەو، بەلام دادگەری نزیکتر، چونکە (أقرب) (صيغة التفضيل) ه، (قريب، أقرب) نزیک، نزیکتر، بەلام جاری وایە مەبەست پێ (مفاضلة) نەو مەبەست پێ ئەو ھێە کە فلان شتە لە فلان شتە نزیکتر، بەلکو مەبەست پێی نزیکتری پەھایە، وەک ئەو ئایەتە خوای

پەرورەدگار دەفەر موی: ﴿حَقَّ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ﴾

فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْعَفُ جُندًا ﴿۷۵﴾ مریـم، واتە: (ئەو بیـب، ڕوایانە) هەر کاتێک ئەوەیان بینی که هەره‌شه‌یان پێی لێدەکرێ، یان سزای دنیایی، یاخود ئەو کاتە ی که دنیای تێدا کۆتایی دێ، ئەو کاتە بۆیان دەرەگەوێ و دەزانن کێ پێگە خراپترە، وە سەربازەکانی بێهێزترین.

لێرەدا مەبەست پێی ئەوە نیە که پێگە کافرەکان خراپترە، کەواتە: ئەگەر بەو واتایە بێ دەبی بلی پێگە مسوڵمانانیش خراپە! بەلام هی کافران خراپترە، یان سەربازەکانی مسوڵمانان بێهێزن، بەلام سەربازەکانی کافرەکان بێهێزترین، نەخێر، لێرەدا مەبەست پێی زانیی باشی و باشترە (مفاضلە) و بەراورد نیە، بەلکو مەبەست پێی ئەوەیە ئەو کاتە بۆیان دەرەگەوێ که ئەوان خراپترین پێگەیان هەیە، وە خراپترین و بێهێزترین هیژو پشوو پەناشیان هەیە، هەروەها لە سوورەتی (الجن) ئایەتی (۲۴) یشدا بە هەمان شیوە دەفەرەمۆ: ﴿حَقَّ إِذَا

رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿۲۴﴾ الجن، واتە: هەتا کاتێک ئەوەیان بینی که هەره‌شه‌یان پێی لێ دەکرێ، (واتە: قیامەتیان بینی)، ئەو کاتە دەزانن کێ پشتیوانەکی بێهێزترە، وە ژمارەگەشی کەمترە، لێرەدا دیسان واتە: کێ بێهێزترین پشتیوانی هەیە، وە کەمترین ژمارە هەیە، که هاوکاری بکەن، لێرەدا مەبەست پێی بەراورد نیە، لە نیوانی ئەو دووانەدا، چونکە ئەگەر مەبەستی پێی بەراورد بێ، ئەو ئیشکالیکی تێدا پەیدا دەبی، که وەک گوتم عەرەب ئەو تەعبیریان بەکارهێناوە، نەک مەبەستیان پێی ئەوەی که هەردووکیان خراپن، بەلام یەکیان خراپترە، وە هەردووکیان بێهێزن، بەلام یەکیان بێهێزترە.

و ئەم رسته قورئانییە ئەوەی لێوەردەگیرێ که بە هۆی دادگەربوونەو مسوڵمان پارێزکار دەبی، پێشتریش ئاماژەمان پێدا که تەقوا بە هۆی چییەو پەیدادەبی؟ بە هۆی خواپەرستییه‌و، بە هۆی دادگەری یه‌و، بە هۆی خۆدوورگرتن لە گوناھانەو ... کەواتە: بە ئەندازە هەبوونی زۆلم و ستم، تەقوا لە ئینساندا کەم دەبێتەو، وە بە ئەندازە زیاتر پابەندبوون بە دادگەری یه‌و، ئینسان تەقوای پەیدادەبی، لەو بارەو ئەو فەرموودەیە پێغمبەر ﷺ هەیە: ﴿عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: تَصَدَّقَ عَلَيَّ أَبِي بَعْضُ مَالِهِ، فَقَالَتْ: أُمِّي

لَا أَرْضَى حَتَّى تَشْهَدَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَأَنْطَلَقَ أَبِي إِلَى النَّبِيِّ ﷺ لِيُشْهَدَهُ عَلَى صَدَقَتِي، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَفَعَلْتَ هَذَا بِوَلَدِكَ كُلِّهِمْ»، قَالَ: لَا، قَالَ: «اتَّقُوا اللَّهَ وَاعْمَلُوا فِي أَوْلَادِكُمْ»، فَرَجَعَ أَبِي فَرَدَّ تِلْكَ الصَّدَقَةَ ﴿أَخْرَجَهُ: الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۲۵۸۶)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۱۵۷)﴾، وَاتَه: نُوَعْمَانِي كُورِي بَهْشِير (يَهْكَيْكَ لَه هَاوَدْلَان) خَوَا لِيَّيَان رَازِي بِي دَهْلِي: بَابِم لَه هَهَنْدِيْكَ لَه مَالْهَكَهِي بَه دِيَارِي دَامِي، (دِيَارَه خَوْشْكَ وَ بَرَاي دِيْكَهَشِي هَهَبُوون) دَايْكُمْ كُونِي: رَازِي نَابِم هَهْتَا بِيْغَهْمَبَهري خَوَا ﷺ شَايَهْد نَهَبِي لَه سَهري، دَهْلِي: بَابِم چَوَوَه لاي بِيْغَهْمَبَهري ﷺ بُوْنَهوَدِي شَايَهْد بِي لَه سَهري نَهو مَالْهِي دَاوِيَهْتَه مِن، بِيْغَهْمَبَهري خَوَا ﷺ بِيِي فَهَرْمُو: نَايَا نَهو كَارَهْت بُو هَهْمُوو مَنْدَالْهَكَاَنْت كِرْدَوَه (وَاته: سَهرو دِيَارِيْت دَاوْنِي)؟ گُوْتِي: نَهْخِيْر، بِيْغَهْمَبَهريش ﷺ فَهَرْمُوِي: پَارِيْز لَه خَوَا بَكَهِن وَ لَه نِيْوَان مَنْدَالْهَكَاَنْتَان دَادْگَهْرَبِن، (فَهَرْقُو جِيَايِيَان پِي مَهْكَهِن)، لَه رِيوَايَهْتِي دِيْكَهْدَا دَهْلِي: دَوَايِي بِيْغَهْمَبَهري ﷺ فَهَرْمُوِي: مِن شَايَهْدِي نَادَهْم لَه سَهري شَتِيْكَ كَه سَهْتَهْمَه، نُوَعْمَان دَهْلِي: بَابِم هَاتَهوَد نَهو دِيَارِيْهِي پِي دَاوُووم لِيِي وَهَرْگَرْتَهْمَهوَد.

شَاهِيْد لِرِدْهَا نَهوَدِيَه كَه بِيْغَهْمَبَهري ﷺ فَهَرْمُوِيَهْتِي: ﴿اتَّقُوا اللَّهَ وَاعْمَلُوا فِي أَوْلَادِكُمْ﴾، وَاته: پَارِيْز لَه خَوَا بَكَهِن وَ لَه نِيْوَان مَنْدَالْهَكَاَنْتَان دَادْگَهْرَبِن، كَه وَاته: نِيْنَسَان بَه نَهَنْدَاْزِي نَهوَد كَه دَادْگَهري دَهَبِي، تَهَقْوَاي بُو پَهِيْدَاْدَهَبِي، وَه بَه بِيْجَهْوَانَهوَد سَهْتَهْم بِيْجَهْوَانَهِي پَارِيْزْكَاريْه.

مَهْسهْلهِي سِيْيهِم: كَه دَهْفَهْرْمُوِي: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾، خَوَا بَهْلِيْنِي دَاوَه بَهْوَانَهِي نِيْمَانِيَان هِيْناوَهو كِرْدَوَهو بَاشَهْكَان نَهَنْجَام دَهْدَهِن، كَه لِيْبوْرْدَنِيْكَو پَادَاْشَتِيْكَي مَهْزَنِيَان هَهِيَه، وَاته: نِيْمَانْدَارَانِي كِرْدَوَهو بَاش دَهَبِي دَادْگَهْرَبِن، وَه دَادْگَهريِي يَهْكَيْكَ لَه سِيْفَهْتَو خَهْسَلْهَه بَنَهْرَهْتِيْهَكَاْنِي نِيْنَسَانِي نِيْمَانْدَار، وَه دَادْگَهريِي گَرَنْگَرْتَرِيْن كِرْدَوَهِي بَاشِيَانَه لَه بَوَارِي مَامَهْلَه لَهْگَهْل خَهْلْگَدَا، چ مَسُوْلْمَان بِن، چ نَامَسُوْلْمَان بِن، كَه وَاته: نِيْمَانْدَارِيْنَه! نَهْگَهري دَهْتَانَهوِي پَهِيْمَان وَ بَهْلِيْن وَ موْژَدَهِي خَوَا بَتَاَنْگَرِيْتهوَد بَه لِيْبوْرْدَهِن وَ پَادَاْشَتِي مَهْزَن، بَا يَهْكَيْكَ لَه كِرْدَوَهو چَاكَهْكَاَنْتَان دَادْگَهريِي بِي لَه مَامَهْلَهْكَرْدَنْدَاو، دَادْگَهْرَبِن لَهْگَهْل خَهْلْگَدَا.

مەسەلەى چوارەم: كە دەفەرموئ: ﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ

أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۞، وه ئەوانەى بىپروان، وه ئايەتەكانى ئىمە بە درؤ دەزانن، ئەوانە خاوەنى دۆزەخن يان هاوەلى دۆزەخن، لێرەشدا خواى پەنھانزان بۆيە سەرەنجامى شوومى ئەھلى كوفرى باسكردو، تاكو وا نەزانرئ كە لەبەرئەوہى خوا ﷻ دەفەرموئ: لەگەل كافراندا دادگەربن، رەنگە خوا لە كافران رازى بئ و گلەيى لىيان نەبئ، نەخىر، بەلكو خوا لەبەر دوو ھۆكاران دەفەرموئ: لەگەل كافراندا دادگەربن:

۱/ ئيماندار ناگونجئ ستمكاربئ و ناگونجئ لاروخوار بئ، بەلكو دەبئ راستو دادگەربئ، ھەك گوتمان دادگەرى سىفەتئكى گرنكو و بنەرەتئى نىنسانى ئيماندارە لەگەل كافران و مسولماناندا، وه مسولمانان ستممیان لئ ناوەشیتەو، بۆيە خواى بەرز دەفەرموئ: لەگەل كافرانىش دادگەربن، چونكە ئەگەر كافرەكەش لئى بوەشیتەو ستمى لئبەكەى، تۆ لئت ناوەشیتەو زولمى لئبەكەى، ھەك زۆر جار من بە خەلكى خۆمانم گوتو، تۆ كە دەگەيە كەسئك رەنگە شایستەى ئەوہ نەبئ سلاوى لئبەكەى و رپزى لئ بگرى، بەلام ئیوہ شایستەى ئەوہن و ئەوہتان لئ دەوہشیتەو كە سلاو بكەن و رپز لە خەلك بگرن، تۆ تەماشای بەرانبەرەكەت مەكە، تەماشای خۆت بكە، چیت لئ دەوہشیتەو بەو شیوہ مامەلە بكە، دادگەرى و راستگوئى و دەستپاكی و سىفەتى بەرزت لئ دەوہشیتەو، بەو سىفەتە بەرزو چاكانەى خۆت مامەلە بكە، با بەرانبەرەكەشت شایستەى ئەوہ نەبئ، وه دەشگونجئ تۆ بە ھەلەداجووبى و بەرانبەرەكەت شایستەى بئ، تۆ پئت وابئ شایستە نە، بە ھەر حال ئەوہ ھۆكارئك بوو.

۲/ ھۆكارى دووہم ئەوہیە كە سروشتى ژيانى دنیا وایە بە دادگەرى بەرپوہ دەچئ لەگەل كافران و مسولماناندا، وه دادگەرى بناغەى ھەلەسوگەوت و بناغەى پئكەوہ ژيان و تەبايیە، بە دادگەرى نەبئ ژيان تئكدەچئ، بۆيە زانایانى ئىسلام گوتووینا: (إِنَّ الْمَلَكَ يَبْقَى مَعَ الْكُفْرِ، وَلَا يَبْقَى مَعَ الظُّلْمِ)، واتە: دەستەلەت و ھۆكمرانىی بە كوفروہ دەمینئتەوہ بەردەوام دەبئ، بەلام بە ستم و زولمەوہ نامینئتەوہ بەردەوام نابئ، جا تەماشای دنیا بكەن ئەو ولاتانەى كافر، بەلام لە نئو خۆياندا و بوخۆيان باشن، بەردەوامن، بەلام ئەو ولاتانەى

مسوڵمانان کە زۆلم و ستەم دەکەن، تیکدەچن و بەردەوام نابن، قسەکە زۆر جوانە، پادشایەکی کافر ئەگەر دادگەرێی لەگەڵ خەڵکەکی خۆی، دەگونجی بەردەوام بێ، بەلام دەستەلاتداریکی مسوڵمان یان بە روایەت مسوڵمان^(۱) مادام زالم بێ بەردەوام نابێ، وە سەرەنجام خەڵک لێی رادەپەرن و سەرنخوونی دەکەن وەك: (زەین و لەعابیدین بنو عەلی و حوسنی موبارەك و موعەممەر قەزافی و عەلی عەبدوڵلا صالح و بەشار ئەسەدیشیان بەدوادا دەچن بەم زووانە إن شاء الله)، کەواتە: بۆیە خواى بالادەست لێردا باسی سزای کافرەکان دەکات، کە خاوەنی کڵپەى دۆزەخن و هاوێلى کڵپەى دۆزەخن، کەس وا گومان نەبات کە خوا ﷺ بۆیە دەفەرموی ئەگەر لێاندا دادگەرین، چونکە کە خوشی دەوین یان گلهیی لێیان نیە، نەخێر کافر هەر کافرەو خاوەنی دۆزەخە، بەلام تۆ لێت ناوەشیتهوه زۆلم بکەى، وە سروشتی ژيانى دنیا ئەو هەڵدەگرێ کە دەبێ دادگەری تێدا بچەسپێ.

مەسەلەى پێنجەم: کە دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ

عَلَيْكُمْ إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَن يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ﴾،

ئەى ئەوانەى ئيمانان هێناوە! یادى چاکەى خوا بکەنەوه بەسەر خۆتانەوه، کاتێک کۆمەلێک وێستان دەستان بۆ درێژ بکەن و خوا دەستی گیرانەوه، يەكێك بۆى هەيه، بلێ: باشە لێردا دەستدرێژکردنەكە بەس بۆ سەر پێغەمبەر ﷺ بوو، بە پێى ئەوێ لە هۆى هاتنە خوارەوهكەيدا باسماں كرد، ئەدى بۆچى خوا دەفەرموی: كەسانێك وێستان دەستان بۆ درێژ بکەن؟

وەلامەكەى ئەوێە كە: هەموو ئيماندارێكى راست پێغەمبەرى خواى ﷺ لە خۆى خۆشتر دەوێ و لە خۆى پێى لە پێشترە، وە ئەو ئيماندارانەى كە لە خزمەتى دابوون پێيان خۆشبوو هەر هەموویان لەنیو بچن، بەس پێغەمبەر ﷺ سەلامەت بێ و هیچى بەسەر نەپەت، وە ئەگەر ئەو شتێكى بەسەر هاتبایە، وەك ئەو و ابوو هەموویان شتێان بەسەر هاتبی.

(۱) چونکە هەندى لەو حوکمرانە تێچووانە کوفرى ڕوون و ئاشکرایان لێ بینراوهو بیستراوه، واتە: ئەوانەى لیبیاو تونس و میسرو یەمەن و سووریا.

پاشان ئیئەمە بنچینەیهکی (أصول الفقه) مان ھەییە دەئێ: (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْنَعُ شُمُولَ الْمَعْنَى) واتە: تاییبەتمەندبوونی ھۆکاری ھاتنە خوار، ڕیگا ناگرێ لە گشتگیریی واتایەکی، ھۆیکەیی ئەو ھەبوو کە کافریک و یستوویەتی پیغەمبەر ﷺ بکوژی، بەلام خوای پەروردگار لەو ڕووداو ھۆکمیکی گشتی دەرھیناوە، چونکە زۆر جاری دیکەو زۆر مسوولمانی دیکەش کەوتوونەتە بەر مەترسی کافرانەو، و یستوویانە زەھەریان بێبەن و پەلاماریان بدن، خوای پەنھانزان ئەو چاکەییە دەخاتە بەرچاوی ھەموویان، کە زۆر جار دەر بازیان دەکاو چەپالەیان دەداو، نایەئێ بکەونە بن دەستی کافران.

و دەشگونجێ ئاواش وەلام بدرێتەو: کە لەراستیدا ھیچ کەسێک لە مسوولمانان نیە، وە ھیچ کۆمەلێکی مسوولمانان نیە لە ژانیاندا دوو چاری ترسو و پیلانی دوژمنان نەبنەو، وە خوای بالادەستیش دەر بازی نەکردن، ھەمیشە ئیمانداران لەگەڵ نەخشەو پیلانی گلاوی دوژمناندا ڕووبەر و دەبنەو، وە خوای پەروردگاریش دەر بازیان دەکات، بەئێ جاری واش ھەییە نووشی زیانیشت دین، بەلام زۆر جار خوا ئیمانداران سەلامەت دەکات، مەبەست پێی ئەو سەلامەتیە، کە ئیمانداران ھەمیشە ئەو نیعمەتەیان لەبەرچاویان.

مەسەلە ی شەشەم: کە دەفەرموی: ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾، وە با ئیمانداران تەنیا پشت بە خوا ببەستن، لە شوێنی دیکەدا شیمان کردۆتەو، ئیستاش شیدەکەمەو، وشە (تَوَكَّل) لەسەر کیش (وزن) ی (تَفَعَّل) ه، لە زمانی عەرەبیدا ئەم کیشە بۆ شتیکە بە زۆر بکری، بە جەخت لێکردنەو، (تَكَلَّف) واتە: خو ئەزیەتدان، خو زۆر ماندووکردن، (تَوَكَّل) یشت، واتە: وەکیل گرتن، خوای زانا دەفەرموی: با ئیمانداران تەنیا خوا بە وەکیل بگرن، وەکیل بە کەسێک دەگوترێ کە تۆ دیکەییە کار پێسپێردراوی خۆت، وەکیل واتە: کار پێسپێردراو، وەک چۆن یەکیک دەئێ: فلان کەسەم کردۆتە وەکیلی خۆم، واتە: کاری خۆم بەو سپاردوو ئەو لە جیاتی من کارەکە دەکات، ئیمانداران دەبێ کاری خۆیان بە خوا بسپێرن، بەلام کار بە خوا سپاردن، مانای وانیه تۆ دەستبەرداری ھۆکارەکان بی، بەئێ دەبێ تۆ لە دڵەو بە خواوە پەیوەست بی، وە کاری خۆت

ھەواللەھى خەۋى پەرۋەردگار بىكەھى، كەۋاتە: (تَوَكَّل) واتە: خوا كىردن بە كار پىسپىردراۋى خۆت، ئىنجا (تَوَكَّل) ئىشى دىلە، كەۋاتە: ئايا كەسىك كە سەفەر دەكات، ھۆكارەكان وىل بىكات و بلى: پىشتم بە خوا بەستوھو نان و تویشوو لەگەل خۆى نەبات، ولاخى پى نەبى، يان سەيارەھى پى نەبى، بلى مادام پىشتم بە خوا بەستوھ، نان و تویشوو بۇ چىيە؟ ھۆكارى سەفەر بۇ چىيە؟ ئايا راست دەكات و تىگەشتوھ لە مەسەلەھى پىشتم بە خوا بەستىن؟ بە دىلىي نەخىر، بۇچى؟ چونكە پىشتم بە خوا بەستىن، ئىشى دىلە ھۆكارەبوۋى ئىشى دەستان ناكاتەھ، تۆ ئەۋەھى بە دەست پىت دەكرى، دەبى ئامادەھى بىكەھى، نان و تویشوو، جىل و بەرگ و پىلاۋ، ھۆكارى گۈستەنەھىيە... ھىت، ئىنجا دەبى بلى: دىلە بە خواۋە پەيۋەستە، بۇچى؟ چونكە جارى وايە ھەموو ھۆكارەكان ساز دەكەھى، كەچى رىگىرىك دىتە پىش و سەفەرەكەت بۇ ناكىرى، بۇيە لە ھالىكىدا كە دىلە بە خواۋە پەيۋەست بوۋ، بلى: خەۋە! مە ھەموو ھۆكارەكانم ئامادە كىردوون، ئەگەر تۆ بىتەھى بۇم ئاسان دەكەھى و سەفەرەكەم بۇ دەكرى، بەلام ئەگەر خوا نەيەھى رىگىرىك دىتە پىش و نەخۇش دەكەھى و سەفەرەكەت بۇ ناكىرى، ترسىك دەبى، دوژمنىك دەبى، گۇرانكارىيەك لە كەش و ھەۋا دەبى، سەفەرەكەت بۇ ناكىرى، كەۋاتە: (تَوَكَّل) ئىشى دىلە، كە بىگومان قەرەبوۋى ھۆكارەكان ناكاتەھ، ھەرچەندە زۇرىك لە مەسولمانان لەۋە ھالى نىن و پىيان وايە پىشتم بە خوا بەستىن (تَوَكَّل) قەرەبوۋى ئامادەكىرنى ھۆكارەكان دەكاتەھ، مادام پىشتم بە خوا قايەھ، پىۋىستىت بە ھىچ نىە!

جارى وايە ئەگەر مەسولمانىك دوررىنىيەك بىكات بۇ ئەنجامدانى كارىك، ئەۋ جۇرە كەسانە دەلىن: تەماشىا بىكەن تەۋەككولى چەند بىيەزە؟! بەلام نەخىر ئەۋە تەۋەككول كەمى نىە، تەماشىا زىانى پىغەمبەر ﷺ بىكەن! ۋەك لە زىاننامەيدا ھاتوھ، نان و تویشوو سالىكى بۇ خىزانەكانى دادەنا، لە كاتىكىدا كە لە ھەموو كەسىكىش زىاتىر پىشتم بە خوا بەستوھ، كەۋاتە: ئىنسان دەبى ھەموو ھۆكارەكان ئامادە بىكات، ئىنجا دىلىشى بە خوا پەيۋەست بىكات، جا بۇ جەنگ و جىھاد دەچى، بۇ ئاشتىيە، بۇ سەفەر دەچى، دەيەھى كىرىن و فرۆشتىن و مامەلەھەك بىكات، ھەر كارىك دەكات.

لهوباروه ئهم فهرموودهیهش ههیه، که پێموایه زیاتر بهرچاوی مسوڵمانان ڕوون دهکاتهوه دهربارهی وشه‌ی (تَوَكَّلْ) پشت به خوا بهستن: ﴿عَنْ عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أُرْسِلُ نَاقَتِي وَتَوَكَّلْتُ؟ قَالَ: أَعْقَلُهَا وَتَوَكَّلْ﴾ { أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۵۱۷) عَنْ أَنَسٍ، وَأَخْرَجَهُ ابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۷۳۱)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (۶۶۱۶)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (شُعَبِ الْإِيمَانِ) بِرَقْم: (۱۲۱۰) قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: حَسَنٌ، قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ: حَدِيثٌ حَسَنٌ }، واته: عه‌م‌ری کورپی ئومه‌یه‌یه خوا لێی ڕازی بێ ده‌لێ: گوتم: ئه‌ی پێغه‌م‌به‌ری خوا ﷺ! حوشره‌که‌م به‌ره‌للا‌که‌م و پشت به خوا به‌ستم؟ فهرمووی: بیه‌سته‌وه‌و پشت به خوا به‌سته.

که‌واته: پشت به خوا به‌ستن به‌دیل نیه بۆ به‌سته‌وه به‌ده‌ست، هه‌روه‌ک به‌ده‌ست به‌سته‌وه‌ش به‌دیلی پشت به خوا به‌ستن نیه، که‌واته: وێ‌پ‌رای دابینه‌کردنی هۆکاره‌کان به‌دلیش پشت به خوا قایم بکه، بۆچی؟ چونکه‌ جاری وایه به‌ده‌ستان ده‌یه‌سته‌وه‌، دوا‌یی یه‌کی‌ک دی و په‌ته‌که‌ی لێ‌ده‌کاته‌وه‌و ده‌یدزی، یان په‌ته‌که‌ی ده‌پسێ و درنده‌یه‌ک تی‌ی ڕۆ دی و ده‌یخوات، که‌واته: مه‌رج نیه به‌سته‌وه‌و کاره‌که‌ت بۆ ته‌واو بکات، وه ئه‌و فهرمووده‌یه‌ی پێغه‌م‌به‌ر ﷺ ئه‌وه‌مان بۆ ڕوون ده‌کاته‌وه، که پشت به خوا به‌ستن، به‌دیل نیه بۆ هه‌ول‌دان و کۆشش‌کردن و دابینه‌کردنی هۆکاره‌کان.

له‌ فهرما‌یشتیکی دیکه‌دا هاته‌وه که پێغه‌م‌به‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: ﴿لَوْ أَنَّكُمْ تَتَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ لَرَزَقَكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ تَغْدُو خِمَاصًا وَتُرْوَحُ بِطَانًا﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۰۵) تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوطُ: إِسْنَادُهُ قَوِي رَجَالُهُ ثِقَاتٌ رَجَالُ الشَّيْخِينَ غَيْرِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ هَبِيرَةَ فَمِنْ رَجَالِ مُسْلِمٍ، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۳۴۴)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۴۱۶۴)، وَأَبُو يَعْلَى بِرَقْم: (۲۴۷)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۷۳۰)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (۷۸۹۴)، وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي شُعَبِ الْإِيمَانِ بِرَقْم: (۱۱۸۲) عَنْ عَمْرِو بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واته: ئه‌گه‌ر ئێ‌وه به‌پراستی پشت به خوا به‌ستن، خوا ڕزقتان ده‌دات وه‌ک چۆن ڕزقی بال‌نده ده‌دات، به‌یانیان به‌ زگی برسییه‌وه ده‌روات و ئی‌واران به‌ زگی تیر دێته‌وه!

ئىنسان ئەگەر لەو فەرمامىشتە ورد نەبىتەو، وادەزانى پىچەوانەى ئەو قسەيە
كە من گوتەم، كەچى ئەو فەرمامىشتە پىشتىگىرى قسەكەى من دەكات، بۇچى؟

ئايا خوا چۆن رۆزىيى بالئندە دەدات؟ ئايا ئەگەر لەنىو ھىلانەكەيدا نەجوولئى،
خوا رۆزى بۇ دەبارىنى؟ نەخىر، بە بەلگەى ئەو كە لە فەرمامىشتەكەدا دەفەرموى:
(تَعْدُو خِمَاصًا)، جا وشەى: (خِمَاصًا) واتە: زگى بە پىشتىيەو نووساوە، بە زگى
بەتالەو بەيانىان دەروات، كەواتە: ئەو بالئندە لە ھىلانەكەى دەردەچى، ئىنجا
دەفەرموى: (وَتَرَوْحُ بَطَانًا) واتە: ئىوارە بە زگى تىر دىتەو، ماناى وايە ئەو
بالئندە جوولەى كەردو ۋىشى خۇى كەردو، ئەگەر لە ھىلانەكەيدا دەرنەچووباو
راووشكارى نەكەردبايە، خوا لە ئاسمانىو رۆزىيى نابارىنىتە نىو ھىلانەكەى.

جا با بىيە سەر مەبەستى فەرموودەكە، پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: كەواتە
ئىووش ئەگەر وەك بالئندە پىشت بە خوا بەستەن، رۆزىتان دەدات، بەلام پىشت بە
خوا بەستەن وەك ھى بالئندە، كە بالئندە بەيانى دەردەچى تا ئىوارى راووشكارى
دەكات، ئىنجا ئىوارى بە تىرى دىتەو، بەلام تۆ لە مالىن دابىشى و بلىي: وەك
بالئندە پىشت بە خوا بەستەو، نەخىر تۆ وەك بالئندە نەكەردو، چونكە بالئندە
دەروات ھەولەدەدات، بەلام تۆ ھىچ نەكەردو، بۇيەش وا دەلىم: چونكە ھەندىك
لە ئەھلى تەسەووف بە ھەلە ئەم فەرمامىشتە مانا دەكەن و بە ھەلە تىي
دەگەن، دەلىن: تەماشىا بكەن! پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ئەگەر بەراستى پىشت
بە خوا بەستەن، وەك چۆن رۆزىيى بالئندە دەدات، ئاوا رۆزى ئىووش دەدات، كە ئەو
راستە، بەلام تەماشىا ھەموو فەرموودەكە بكە، لە كۆتايى دا دەفەرموى: (تَعْدُو
خِمَاصًا)، بەيانىان بە زگى بەتالەو دەروات، (وَتَرَوْحُ بَطَانًا) ئىوارەش بە زگى
تىر دىتەو، جا بالئندە بۇچى بەيانىان دەچىتە دەرى؟ بۇئەو ھى لە شوئىنىك
رۆزىك پەيدا بكات، كە خوا بۇى داناو بە تىرى بگەرپتەو، بەلام بەيانى
لەنىو ھىلانەكەى دابىشى، بىگومان بەيانىش ھەر برسى دەبى و ئىوارەش ھەر
برىسى دەبى.

بۇيە دەبى زۆر ئاگامان لە چەمك و واتاى وشەى (تَوَكَّل) بى، وە ئاگامان لە
چەمكى (قَدَر) بى، چونكە ھەندىك گوتوويانە: مادام ھەموو شتىك بە قەدەرى
خوایە، كەواتە: (تَوَكَّل) ھىچ لە مەسەلەكان ناگۆرى، وە ھىچ كەلئىنىك ناگۆرى؟

بەلام ئىمە دەلىل: ئەو دەست نى، با روونى بگەينەو:

۱- لە شوينەوارىكدا هاتوۋە كە عومەرى كورۈ خەتتاب خوا لىلى رازى بى
گوتوويەتى: ﴿مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَكُونَ أَقْوَى النَّاسِ فَلْيَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ {رواه ابن
جرير بسنده عن عمر بن الخطاب موقوفاً، وقال المناوي: إسناده حسن}، واتە:
ھەر كەسك دەيەوئ بەھىزترىن كەس بى، با پشت بە خوا بەبەستى.

كەواتە: پشت بە خوا بەستىن ھىزى دل دەدات بە ئىنسان، مەنەھويياتى
ئىنسان بەرز دەكاتەو، ھەست دەكات كە خاۋەنىك و كاريپ سىپىرراۋىكى ھەيە،
كە ئەو زور جىيە لەوۋى كە تۆ ھەر تەنبا دەست بە ھۆكارە ماددىيەكانەو
بگىرى ھەست بە ھىچ ھىزى توانايەكى مەنەھويى نەكەي، ھەست بە ھىچ
سەرپەرشتىارو مشوورگىر و كارسازىك نەكەي.

۲- لەوبارەو ئەم دەقەش ھەيە: ﴿سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَرَأَيْتَ أَذْوِيَهُ تَتَدَاوَى بِهَا وَ
رُقَى نَسْتَرْقَى بِهَا، وَتُقَى نَتَّقِيهَا، هَلْ تُرَدُّ مِنْ قَدْرِ اللَّهِ شَيْئًا؟ قَالَ: هِيَ مِنْ قَدْرِ
اللَّهِ﴾ {رواه ابن ماجه برقم: (۳۴۳۷)، وقال الشيخ الألباني: ضعيف، انظر رقم:
(۷۴۹) في (ضعيف ابن ماجه)}، واتە: پرسیار لە پىغەمبەرى خوا كرا ﷺ،
گوترا: ئایا ئەو دەرمانانەى كە ئىمە خۆمانى پى چارەسەر دەكەين، وە ھەندىك
دوعا كە نەخۆشەكانمانى پى چارەسەر دەكەين، وە ھەندىك ھۆكار كە خۆمانى
پى دەپارىزىن، (بۆ وىنە: بەرگ پۆشین لەبەر سەرماو گەرماو، زرى پۆشین لە
كاتى جەنگدا بۆئەو تىر و شىر كاريگەرى نەبى... ھتد) ھىچ شتىك لە
قەدەرى خوا دەگىرنەو؟ (تەماشە بكەن! چ وەلامىكى ھەكىمانەى داۋنەو)
فەرماو: ئەوانەش ھەموويان بەشىكن لە قەدەرى خوا.

واتە: كە تۆ خۆت دەرمان دەكەي، يان پىاوۋىكى صالح دوعات بۆ دەكات و
گرفتىكت بۆ چارەسەر دەبى، ھۆكارىك دەگرىە بەرو لە شتىك دەپارىزى،
بەرگى گەرم لەبەر دەكەي سەرمات نابى، خۆت فەنگدەكەيەو، ھەتاو ناتبا، ئەوانە
ھەمووى لە قەدەرى خوان، واتە: لە قەدەرى خوا بوو تۆ زستانى خۆت
دابپۆشى، تووشى ھەلامەت و گۆخەو سەرما نەبى، وە ئەگەر نەخۆش بووى دوعا
بەي و نەخۆشەكەت چارەسەر بى، ھۆكارىك بگريە بەرو ئەو گرفتەت
چارەسەر بى، ئەويش ھەر لە قەدەرى خوايە، ھەرودھا ئەو كەسەش كە ئەو شتانە

رەچاو ناکات و دەرمان بەکارناھێنێ بۆ نەخۆشییەکە، قەدەری خواپە کە ئەویش بەو نەخۆشیە لەنیو بچێ، یان خراپتر ببێ، لەبەرئەوەی دەرمان بەکارناھێنێو، دووا ناکات و خۆی ناپاریژێ، کەواتە: پشت بە خوا بەستن لەگەڵ قەدەری خوادا یەکن، بە قەدەری خوا پشت بە خوا دەبەستی، بەلام ئینسانی کافر پشت بە خوا نابەستی، بۆیە هەمیشە هەست بەبێ پشت و پەنایی دەکات و هەست بە بێکەسی دەکات، وە بێگومان یاسا (سنة)ی خواپە هەر کەسێک پشت بە خوا بەبەستی، خۆی بالادەست کاری بۆ پێکدینێ، دلی بەهێز دەکات، وە بۆ زانیاریتان بناغە بەهێزی ئینسان، دلی ئینسانە، ئەگەر ئینسان لە رووی مەعنەوییهوە بەهێز بوو، کارەکانی بۆ ئاسان دەبن، بۆیە موسا عليه السلام کە خوا دەپێژێ بۆ لای فیرعەون، چوار داویان لە خوا دەکات، کە خوا پێی دەفەرموێ: ﴿ أَذْهَبَ إِلَىٰ

فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۚ ﴿٢٤﴾ طە، واتە: بڕۆ بۆ لای فیرعەون بەراستی ئەو یاخی بوو،

پێغەمبەر موساش عليه السلام دەفەرموێ: ﴿ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۝ ٢٥ وَيَسِّرْ لِي

أَمْرِي ۝ ٢٦ وَأَحْلِلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِي ۝ ٢٧ يَفْقَهُوا قَوْلِي ۝ ٢٨ وَاجْعَل لِّي زَيْرًا مِّنْ أَهْلِي ۝ ٢٩

هَٰؤُلَاءِ أَمْرِي ۝ ٣٠ أَشَدُّ بِهِ أَزْرِي ۝ ٣١ وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي ۝ ٣٢ كَيْ تُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ۝ ٣٣ وَتَذْكُرَكَ

كَثِيرًا ۝ ٣٤ طە، واتە: گوتی: خواپە! سینەم گۆشاد بکە، کارم ئاسان بکە، گرێ

زمانم بکەو، کە لە قسەم تێبگەن، وە لە کەسوکارم پالپشتیکم بۆ دابنێ ئەویش ھاروونی بڕام بێ، پشتمی بێ بەهێز بکە، وە لە کارمدا بەشاریی بکە، بۆئەوەی زۆر تۆ بە پاک بگرین، وە زۆر یادێ تۆ بکەین.

کەواتە: بناغە سەرکەوتنی ئینسان ئەوەیە لە رووی مەعنەوییهوە بەهێزبێ، پیش ھەموو شت موسا عليه السلام داوی چی دەکات؟ دەلی: سینەم فراوان بکە، ئینسانی دل گچکە ھەر کە دوو خەمی ھاتنە پیش، یەکسەر دەکەوێ، کەواتە: دەبێ سینگت فراوان بێ، ئنجا کارت ئاسان دەبێ، وە کە کارت ئاسان بوو، ئنجا زمانت دەکرێتەو، وە کە وابووی، ھاوکاری باشتت بۆ پەیدا دەبن، بەلام ئەوەی لە زاتی خۆیدا دلی گچکەبێ و ھەسەلەکی گەم بێ، ھەر لە رێو بە دوو خەمان

دلى كۆيىر دەبىتەو، وەك كوردەوارىي خۇمان دەللىن: (فلان كەس دلى دەللىي شارە مېروويه، بە دلۆپە ئاويك ويىران دەبى)، شارە مېروو بۇ بە دوو دلۆپە ئاوان ويىران دەبى، چونكە گچكەيە، ھەر كوردەوارىي خۇشمان گوتوويانە: (فلان كەس دلى وەك دەريايە بە ھېچ پىر نابى) جا پشت بە خوا بەستن لە پرووى مەعنەوييەو، ئىنسان بەھيىز دەكات، تۆ ھەست دەكەي مشوورخۇرىكت ھەيە، كارسازىكت ھەيە، پشت پىي قايمە، ئەو ھەش ھيىز دەداتە دللىت، چونكە ەلمانىيەكان و ماددىيەكان دەللىن: كوا پشت بە خوا بەستن، چ كەللىنىك پىر دەكاتەو؟ وە بىئاگان لەو ەكە (توكل) لايەنى مەعنەويى و دەروونىي ئىنسان پىر دەكاتەو، ئىنجا مەن پەندىكى ەپرەبىم داناو، دەللىم: (لا يَضْعَفُ جِسْمٌ عَمَّا قَوِيَتْ عَلَيْهِ الرُّوحُ) واتە: جەستە لە بەرانبەر ئىشىكىدا لاواز نابى، ئەگەر پروو ەكە لە بەرانبەرىدا بەھيىز بى، يانى: ھەمىشە ئىنسان بە پروو بىھيىز دەبى، ئىنجا جەستەكەي بىھيىز دەبى.

دەگىرپنەو ەكاتى خۇي پىاويكى كاروانچىي ھەبوو زۆر بە شان و شەوكت بوو، قەدو قىافەكى زۆر بەھيىزو بەرچاوى ھەبوو، جارىك بە پىگادا دەروات كە ولاخى بارى پىيە، لە ناكاو ولاخەكەي لە قوورپى دەچەقى، چەتەو پىگىرىش لەوئى كەمىنيان داناو، چونكە دەزانن ولاخ لەوئى دەچەقى، ئىنجا كابرا ھەر دەست دەداتە ولاخەكەي و بە بارەو لە قورەكەي دەردىنى، بەلام لەبەر خۇيەو قسەيەكى كىردو گوتى: (ئاي زۆرەكە بۇ غىرەتى)، واتە: ئاي ئەو ھيىزو قووتە غىرەتىكىشى لەگەلدا بووايە!! ئىنجا كابراي پىگىر سەرەتا كە دەيىنى ئەو ولاخە بە بارەو دەردىنى و لەو گۆرە دايدەنى دەللى: ئەو ەي ئەو نىە خۇمى لىبەدەم، چونكە ھەر دەستى بىمگاتى لە پەل و پۆم دەخات، بەلام دوايى كە گويى لەو قسەيەي دەبى، دەللى: واديارە ھەر ھيىزەو غىرەتى لەگەلدا نىە، ھەر جەستەيەو پروو ەكە لەگەلدا نىە، بە ھەر حال لىي بە تەماع دەكەوئى، دەنگى دەداو دەللى: پرووتبەو! ئەويش دەللى: بەللى قوربان چىت دەوئى؟ ئىدى پرووتى دەكاتەو، ئىنجا كابراي پىگىر دەللى: ئەي بى قەزابى ئەو قووتەي كە تۆ ھەتە، كەس ناوئىرى خۇي لىبەدات، دەللى: راستە، بەلام ەيىفى غىرەتى لەگەلدا نىە، كەواتە: لە ەقىقەتدا ئىنسان بەس جەستە نىە، زۆر جار دەبىنى ئىنسانىيى كورتە بالاي بچووك بە ئىنسانىيى گەورە دەوئىرى، بۇچى؟ چونكە لە پرووى مەعنەوييەو لەو بەھيىزترە.

ئنجائو ئایهتانهش بهلگهن لهسهه ئهوه که پشت به خوا بهستن هیژ دهداته
ئینسان، خوای بهرز دهنهرموی: ﴿ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴾ (۱۳) التوبة، واته: ئهگهر پشتیان
ههئکرد، بلی: خوامان بهسه، بیجگه لهو هیچ پههراوی ههقو رهوانین، پشتم
بهو بهسته، ئهو خاوهنی بارهگای مهزنه.

ههروهها له سوورهتی (الطلاق) دا دهنهرموی: ﴿... وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا
وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ
قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴾ (۲) التوبة، واته: ههر کهس پاریز له خوا بکات، خوا
دهرووی خیری لیدهکاتهوه، وه بیئهوهی بوخوی فکری پی بشکی ریزی دهدات،
وه ههر کهس پشت به خوا بههستی خوای بهسه، خوا کاری خوی دهگهیهنیته
جی، بهلام خوا بو ههر کاریک ئهنازهیهکی داناوه، وه کاتو شوینیکی
دیاریکراوی داناوه.

خوا لهو کهسانهمان بگیڕی که بههراستی پشت به خوا دههستن و دلیان به
خواوه پهیههسته، وه دهستیخیان به هوکارهکانهوهیه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی چوارەم

پێناسەی ئەم دەرسە

لەم دەرسەماندا نایەتەکانی: (۱۲، ۱۳، ۱۴) دەنویژین و دەتەسیر دەکەین، کە خوا ﷻ لەم سۆ نایەتە موبارەکەدا باسی ئەزموونی شکستخواردووی جوولەکەکان و، پاشان نەصرانییهکان دەکات لە بواری پەیمان لێوەدگرتن و بەلێن بە خوا دان دا، لەسەر بەندایەتی کردن بۆ خوا، طاعت و چاکەکاری، پاشان شکاندنی ئەو پەیمان و بەلێنانە، وە سەرەنجام سزاو تۆڵەی دنیایی و قیامەتی خوا عَزَّوَجَلَّ لەسەر ئەو بی‌پەیمانی و ئەو بەلێن شکاندنە دەخاتە ڕوو، کە دیارە ئامانجی سەرەکییش لە خستنه ڕووی ئەو راستییە، دەرس و پەند لێوەدگرتنی مسوڵمانانە، وە پاشان ناسینی ئەو دوو میللەتەیه: جوولەکەکان و نەصرانییهکان.

﴿ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ ۖ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝۱۲﴾ فِيمَا نَقَضِهِمْ مِيثَقَهُمْ لَعَنَهُمْ لَعَنَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ ۖ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝۱۳﴾ وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۖ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿۱۴﴾

مانای وشە بە وشە نایەتەکان

((وہ بہ دنیایی یہوہ خوا پەیمانیکى پتەوى لە وەجەى ئیسرائیل وەرگرت، وە دوازدە مشوورخۆرمان لە نیودا دانان، وە خوا پێى فەرموون: مسۆگەر من لەگەڵتانم بە مەرجیک نوێژ بەرپا بکەن و، زەکات بدەن و، ئیمان بە پەوانەکراوانم بێنن و، پشتیان بگرن و، قەرزی باش بە خوا بدەن (لەبەر خوا ھاوکاری ھەژاران و نەداران بکەن)، ئەو دنیابن خراپەگانتان لى دەسپەرەو، دەتەنخەمە نیو چەند باخیکەوہ کە رووباریان بەژێردا دەڕۆن، ئنجە ھەرکامیکتان دواى ئەوہ ببەر و، ئەوہ بیگومان پێى راستى برز کردوہ (۱۲) ئیدى لە سۆنگەى ھەلوەشانندنەوہى پەیمانەگەیانەوہ، نەفریمان لیکردن و دلیانمان رەق کرد: وشەکان لە شوینی خۆیان لادەدەن و دەگۆرن، وە بەشیك لەوہى کە پێى ئامۆژگاری کرابوون لەبیریان کرد، وە بەردەوامیش نایاکى دیکەیان لى دەبینى، جگە لە کەمیکیان، دەجا لیان ببوورەو چاوپۆشیان لى بکە، بیگومان خوا چاکەکارانى خوش دەوین (۱۳) ھەرودھا لەوانەش کە گوتیان: ئیمە نەصرانیین، پەیمانى پتەومان وەرگرت، بەلام بەشیك لەوہى کە پێى ئامۆژگاری کرابوون لەبیریان کرد، ئیدى لە ئەنجامى ئەوہدا ئیمەش دوژمنایەتیی و رق و کینەمان خستە نیوان ھەتا رۆژى قیامت، وە لەمەو دواش خوا ھەوالیان پێدەدات بەوہى کە لیزانەو، وردەکاریانە (لە کردەوہى خراپ) دەیانکرد (۱۴)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(**نَقِيبًا**): وشەى (نَقِيب) ئیمە بە کوردی دەلێن: سەرپەرشتیار، یان مشوورخۆر، یان بەرپرس، بەلام لە ئەسڵدا دەلێ: (النَّقْبُ فِي الْحَائِطِ وَالْجُلْدِ كَالنَّقَبِ فِي الْخَشَبِ وَالنَّقِيبُ الْبَاحِثُ عَنِ الْقَوْمِ وَعَنْ أحوَالِهِمْ وَجَمْعُهُ نَقَبَاءٌ) وشەى: (نَقِيب) لە (نَقْب) دەواتو، (نَقْب) وهك چۆن كونیك لە دیوار دەكرێ پێی دەگوترێ: (نَقْب)، بەلام لە خستەو دار كە نەخشەى لەسەر دەكرێ، یان كە كون دەكرێ پێی دەگوترێ: (نَقْب)، وه (نَقِيب) كەسێكە كە لە حال و باڵی كۆمەلێك بپێچیتەوهو سەرپەرشتیان بكات، وه (نَقَبَاءٌ) كۆی (نَقِيب)ە.

(**وَعَزَّزْتُمُوهُمْ**): (التَّعْزِيزُ: النُّصْرَةُ مَعَ التَّعْظِيمِ)، واتە: (تَعْزِيز) بریتیه لە پشتگرتن لەگەڵ بە گەورەگرتندا، (وَالْتَّعْزِيزُ: ضَرْبٌ دُونَ الْحَدِّ، وَهُوَ تَأْدِيبٌ) هەروەها (تَعْزِيز) بە لێدانێك دەگوترێ، كە لە سزا شەرعییەكان كەمتر بێ، كە بۆ تەمبێكردنی ئینسانی تاوانبارە، بەبێ ئەوەی كە ئەو سزا شەرعییە دیاری كرابێ.

(**وَأَقْرَضْتُمُ**): (الْقَرْضُ: ضَرْبٌ مِنَ الْقَطْعِ، وَتَقْرَضُهُمْ: تَجَوُّزُهُمُ وَالْقَرْضُ وَمَالٌ يُدْفَعُ بِشَرْطٍ رَدِّ بَدَلِهِ) (قَرْض) جوړیكه له برین، وشەى: (تَقْرَضُهُمْ) كە لە سوورەتى (الكهف) دا هاتو، واتە: خۆر لێیان تێدەپەرى راستەوخۆ لێى نەدەدان، وه هەروەها (قَرْض) بە مائیک دەگوترێ كە بدری بە كەسیك بە مەرجێك دواى خودی ئەو ماله، یان وینهى ئەو ماله بدری بەو كەسەى كە پێیداوه.

(**قَسِيَّةٌ**): واتە: رەق، (القَسْوَةُ: غَلْظُ الْقَلْبِ، وَأَصْلُهُ مِنْ: حَجَرٍ قَاسٍ، وَالْمُقَاسَاةُ مُعَالَجَةُ ذَلِكَ)، (قَسْوَةُ) واتە: دل رەقیی، لە ریشەشدا عەرەب بە بەردیكى زۆر رەق و سەخت دەلێن: (حَجَرٌ قَاسٍ) واتە: بەردیكى رەق و پتەو (مقاساة) یش بریتیه لە چارەسەرکردنی بەردیكى رەق كە بشكێنرێ، پێی دەگوترێ: (قَاسَاهُ) واتە: ئەو بەردە رەقەى شكاند.

(حَظًا): (الْحَظُّ: النَّصِيبُ الْمُقَدَّرُ، جَمْعُهُ أَحَاطٌ وَأَحْظٌ)، (حَظٌّ) له زمانی عەرەبیدا بە بەشیکی دیاریبیکراو دەگوترێ کە بە (أَحَاطٌ) و بە (أَحْظٌ) کۆ دەکرێتەو.

(خَائِنَةً): (خَائِنَةٌ: جَمَاعَةٌ خَائِنَةٍ، وَقِيلَ رَجُلٌ خَائِنٌ، وَخَائِنَةٌ وَقِيلَ: الْخَائِنَةُ: مَصْدَرٌ) وشە (خَائِنَةٌ) دەگونجێ بە مانای کۆمەڵێکی خیانەتکاربێ، وە دەشگونجێ پیاویکی خائین بێ، کە زۆر ناپاکیی کردبێ، وە دەشگونجێ وشە (خَائِنَةٌ) لێردا چاوگ بێ و مەبەستی بێ ناپاکیی بێ، دیارە خیانەت پێچەوانەی ئەمانەتە، ئەمانەت واتە: سپاردە پاراستن، خیانەت واتە: ناپاکیی کردن لە سپاردەدا.

(فَاعَفَ عَنْهُمْ): واتە: لێیان ببوورە، (الْعَفْوُ هُوَ التَّجَافِي عَنِ الذَّنْبِ) ئەوەیە کە کەسێک گوناھێک بکات و گوناھەکە نادیدە بگێڕێ، (وَعَفَوْتُ عَنْهُ قَصَدْتُ إِزَالَةَ ذَنْبِهِ صَارِفًا عَنْهُ) کەسێک گوناھێک دەکات، هەڵەیهک دەکات، عەفوو کردنەکە ی بریتییە لەوەی کە گوناھەکە نادیدە بگێڕێ، وەک بلیی گوناھەکە نەکردبێ، یاخود خۆی لێ بەسەرەو نەبات، وەک ئەوەی کە نەزانێ ئەو گوناھە کردو.

(وَأَصْفَحَ): (صَفَحَ) لەگەڵ (عَفُو) جیاوازییان چییە؟ (عَفُو) ئەوەیە کە گوناھەکە نادیدە بگێڕێ، بەلام (صَفَحَ) بریتییە لەوەی کە هەر سەرکۆنەشی نەکە، (عَفُو)، ئەوەیە کە تۆ گوناھەکە بینی، بەلام چاوپۆشیی لێبکە، بەلام (صَفَحَ) ئەوەیە کە وەک بلیی ئەو گوناھەت هەر نەبینیبی، دەلی: (صَفَحَ الشَّيْءُ: عَرَضَهُ وَجَانِبُهُ، وَالصَّفْحُ: تَرْكُ التَّثْرِيبِ) (صَفَحَ) بریتییە لە لای شتێک، یاخود پانایی ئەو شتە، یاخود تەنیشتی، (صَفَحَ) بریتییە لەوەی کە تۆ سەرکۆنە کەسێک نەکە لەسەر ئەو هەڵەییە کە کردوویەتی.

(فَاعْرَفْنَا): بە مانای (شَوَّقْنَا) و (هَيَّجْنَا) و (أَلْصَقْنَا) هاتو، ﴿فَاعْرَفْنَا بَيْنَهُمْ﴾

الْعَدَاوَةُ، واتە: دوژمنایەتی و دڵ ڕەقییمان لە نێواندا پەیداکردن، یاخود پێمانهوه لکاندن، دەلی (غَرِيَ بِكَذَا، أَيْ لَهَجَ بِهِ وَلَصِقَ)، (غَرِيَ بِكَذَا) واتە:

زۆر بەو شتەوه سەرگەرم بوو، پێوه نووسا، (وَأَصْلُهُ مِنَ الْغَرَاءِ وَهُوَ مَا يُلْصَقُ بِهِ) (غِرَاء) بە صمغ و کەتیرەو هەر شتێک دەگوترێ کە مرۆف شتیکی پێ بە شتیکی دیکەوه بنووسینی، (أَغْرَيْتُ فُلَانًا بِكَذَا، أَلْهَجْتُ بِهِ)، لە کوردەواریی خۆماندا دەڵێین: تیمبەردا، یاخود شتەکەم پێوه خەریک کرد، یاخود پێمه وەنووساند.

(يَصْنَعُونَ) (الصُّنْعُ إِجَادَةُ الْفِعْلِ) (صُنْع) بریتیه لهوهی هەرشتێک بە ڕیکی

بکری، کە دەفهەرموی: ﴿وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا

يَصْنَعُونَ﴾، واتە: خوا هەواییان پێدەدا بەوهی کە زۆر بە وردەکاریی دەیانکرد، کە لێرەدا مەبەست پێی کردەوه خراپەکانیانە، هەرچەندە زۆر وردەکاریی و پەنەانیان تیدا کردبێ، بەلام خوا هەواییان پێدەدا بەوهی کە کردوویانە.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خوَا ٱللّٰه له نایه‌ته‌کانی پیشوودا که ده‌یفه‌رموون، رووی دواندنی له ئیمانداران بوو، ئنجا خوَا ٱللّٰه باسی ئه‌زموونی جووله‌که‌کان و نه‌صرانییه‌کان ده‌کات له په‌یمان و به‌ئیندانیاندا به‌خوَا، وه پاشان شکاندنی ئه‌و به‌ئین و په‌یمان، بوئه‌ودی مسولمانان په‌ندی لئ وهر‌بگرن، ئنجا ئیمه له سه‌ره‌تای ده‌ست‌پێ‌کردنی ته‌فسیر‌کردنی ئه‌م سووره‌ته موباره‌که‌وه، باس‌مان کرد، که یه‌که‌م ئایه‌تی ئه‌م سووره‌ته باسی په‌یمان ده‌کات، ده‌فه‌رموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوفُوا بِالْعُقُودِ﴾، بویه له زۆر شوینی ئه‌م سووره‌ته‌دا باسی به‌ئین و په‌یمان ده‌کری، لێ‌ره‌دا ئه‌مه یه‌کی‌که له‌و شوینانه که خوَا بۆ‌مان باسی به‌ئین و په‌یمانیک ده‌کات که له جووله‌که‌کانی وهر‌گرتوه، دیاره مه‌به‌ست له جووله‌که‌کان (بَنِي إِسْرَآئِيلَ) ه، واته: وه‌چه‌ی ئیس‌رائیل، چونکه ئیس‌رائیل نازناوی پیغه‌مبه‌ر (یه‌عقوب) ه ٱللّٰه، که دوا‌زده کوری بوو و، یه‌کی‌کیان یوسف بوو، یه‌کی‌کی دیکه‌یان بنیامین بوو، له‌گه‌ڵ ده‌ برایه‌که‌ی دیکه‌یان، یوسف و بنیامین به‌ته‌نیا له دایک‌یک بوون، ئه‌وانی دیکه‌ش له دایک‌یک بوون، هه‌موویان کورانی (یه‌عقوب) ن، جا ئیس‌رائیل نازناو و شوهرتی (یه‌عقوب) ه، که ده‌فه‌رموئ (بَنِي إِسْرَآئِيلَ) رۆله‌کانی ئیس‌رائیل، بیگومان وه‌چه‌ی ئیس‌رائیل، هه‌موو ئه‌وانه‌ن به‌کورو کچه‌وه که ده‌چنه‌وه سه‌ر یه‌عقوب و له یه‌عقوب په‌یدا‌بوون، (یه‌عقوب) یش کوری (ئیس‌حاق) ه، (ئیس‌حاق) یش کوری (ئیس‌راهم) ه، سه‌لامی خوَا له‌سه‌ر هه‌موویان بئ، جا لێ‌ره‌دا خوَا ٱللّٰه بۆ‌مان باسی ئه‌و په‌یمان و به‌ئینه پته‌وه ده‌کات که له به‌نی ئیس‌رائیلی وهر‌گرتوه ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَآئِيلَ﴾، ده‌فه‌رموئ: بیگومان خوَا په‌یمان‌یکی پته‌وی وهر‌گرت له وه‌چه‌ی ئیس‌رائیل، (المیثاق: الْعَهْدُ الْمُؤَكَّدُ، الْعَهْدُ الْمُؤَقَّتُ) په‌یمان‌یکی پته‌و، په‌یمان‌یکی دا‌کوکی له‌سه‌ر کراو و جه‌خت له‌سه‌ر‌کراو، ئنجا ئایا په‌یمانی چی لئ وهر‌گرتن؟ په‌یمانی به‌ندایه‌تی بۆ خوَا کردن، په‌یمانی پابه‌ندی به‌شه‌ریعه‌ته‌وه، په‌یمانی فه‌رمان‌به‌ری کردن بۆ پیغه‌مبه‌رانیان (سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بئ)، ﴿وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا﴾، وه له نیو به‌نی ئیس‌رائیله‌دا دوا‌زده (نَقِيب) مان ناردن (نَقِيب) واته:

مشوورخۆر، بەرپرس، بۆچی دوازدە بوون؟ چونکە جوولەکەکان دوازدە تیرە بوون، هەر تیرەیهک چۆتەو سەر یەکیک لە کۆرەکانی یەعقووب، هەر کۆرێک بەرەبابێکی لێ کەوتۆتەو تیرە و هۆزێکی لێ کەوتۆتەو، خوای پەروردگار بۆ رێکخستنی کاروباریان، لە نێو هەرکام لەو تیرانەدا مشوورخۆرێکی پەیدا کردو، جا ئایا ئەو بە وەحی بوو بۆ پیغەمبەری سەردەمی خۆیان سەلامی خوای لەسەر، کە خوا بفرموی: **فَلَّانَ كَسَ بَكَهَ بِهِ (نەقیب) ی فلان تیرە و هۆز، یاخود خوای بالادەست ئەو سەلاحیەتە ی بەو پیغەمبەرە داو، کە لە نێو هەر تیرەیهکدا (نەقیب) یك**

هەلبژێری، هەردووکیان گونجاو، ئنجا دفرموی: ﴿ **وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ** 》，
وہ خوا فرموی: {بەو دوازدە (نقیب) ی فرموی}، من لەگەڵتانم، کە ئێوەش سەرپەرشتی هەر کام لەو دوازدە تیرە و هۆزە دەکەن، کە بە هەموویان گەلی جوولەکە پیکدین، بەلام بێگومان لەگەڵ بوونی خوا بۆ هیچ گەل و کۆمەڵێک بە گۆترە نیە و خوای کاربەجێ لەخۆوە وە لەگەڵ کەس نیە، ئنجا کە لێردا

دفرموی: ﴿ **وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ** 》，خۆ خوا لەگەڵ هەموو دروستکارەکانی خۆی دایە، بە زانیاری و بە دەسەلات و بە ئێرادەو، لەگەڵ هەمووان و دایەو ئاگای لە هەمووانە هیچ شتێک نیە بەبێ ئێرادەی خوا بێ و بجێ، بەلام لێردا کە دفرموی: ﴿ **إِنِّي مَعَكُمْ** 》，ئەم لەگەڵ بوونە لەگەڵ بوونیکی تایبەتە، واتە: لەگەڵتان دام بە پشت گرتن و هاوکاری کردن و کار بۆ ئاسان کردن، وە سەرخستن، ئنجا ئەم لەگەڵ بوونە تایبەتە ی خوا، دیارە بە گۆترە نیە، بۆیە دفرموی:

﴿ **وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَءَامَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ** 》，وہ خوا فرموی: من لەگەڵتانم

ئەگەر نوێژ بەرپا بکەن و، زەکات بدەن و، بپروا بێنن بە پەوانەگراوانی من، وە پشتیان بگرن و رێزیان لێ بگرن، وە قەرزێ باش بە خوا بدەن، (واتە: لەبەر خوا

هاوکاری هەزار و نەداران بکەن)، ئەگەر وابکەن ﴿ **لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ**

سَيِّئَاتِكُمْ 》，بە دنیایی یەو، خراپەکانتان لێ دەسپرمەو، یانی: جگە لەوێ کە

لەگەڵتانم، لە دنیادا پشتتان دەگرم و هاوکاریتان دەکەم، لە دواڕۆژیشدا خراپەکانیشتان لێ دەسپەرم، ﴿وَلَا تَدْخُلَنكُمْ جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، وە بە تەئکید دەستانخەمە نیو چەند باخیکەووە کە ڕووباریان بە ژێردا دەڕۆن، واتە: بەهەشتەکان.

لێرەدا خۆی پەرودەرگەر هەر بە کورتی دەفەرموێ: بەلێن و پەیمانی لە بەنی ئیسرائیل وەرگرت، بەلام لە سوورەتی (البقرة) دا {وَهَكَذَا} بەرگی یەكەمی ئەم تەفسیرەدا باسمان کرد، لە نایەتی (۸۳ و ۸۴) دا {بِهِ تَفْصِيلٌ} ئەو پەیمانە دەکات کە لە جوولەكەکانی وەرگرتووە، پەیمانیکی دە برگی یەكەمی بوو، دەفەرموێ: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ (۸۳) ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ﴾ (۸۴) ئەو ئەو پەیمانە دە (۱۰) برگی یەكەمی بە، کە لێرەدا دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ أَخَذَ

اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، خوا پەیمانیکی پتەوی لە وەچەیی ئیسرائیل وەرگرت، قورئانیش هەندیکی هەندیکی ڕوون دەکاتەووە، ئجا خوا دەفەرموێ: ﴿فَمَنْ

كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾، هەر کامێك لە نیووە دوای ئەووە، (واتە: دوای ئەو پەیمان لێ وەرگیرانە)، بیبڕوا بێ، ئەووە ڕۆی راستی ون کردووە، جا لێرەدا خۆی دادگەر دەیهوێ ئەووە بخاتەووە بیری مسوولمانان، کە کاتی خۆی پەیمانیکی ئاوی لە جوولەكەکان وەرگرت، بەلێن و موژدەیی زۆریشی پێدان، کە ئەگەر پابەندبن بەو بەلێن و پەیمانانەووە، خوا ئەووەتان بوو دەکات و ئەووەتان بوو دەکات، لە دنیادا سەرتان دەخات و پشتتان دەگرێ، وە لە دواڕۆژیشدا گوناھەکانتان لێ دەسپێتەووەو دەتانخاتە نیو چەند باخیکەووە، کە ڕووباریان بە ژێردا

دەرپۆن، وە ترساندنیشی و ھەرپەشەشی لێکردن کە ھەرکامێک لە ئێوە لە دواى ئێوە پەیمانە کە لێتان وەرگیراوە، بێپرەوایی، ئێوە پێی راستی ون کردووە، وە ھەر کەسێک پێی راستی ون کرد، ھەم لە دنیا دا زیانبارە و دەفەوتی، ھەم لە دواڕۆژیشدا گوناھبارە، تووشی سزاو جەزەبەى خوا دى.

ئنجـا لە ئایەتى دووھەمدا دیتە سەر ئاکام و سەرەنجامی ئێوە پەیمان لێ وەرگیرانە و دەفەرموی: ﴿فِيمَا نَقُضُهُمْ ثَمًّا قَدْ قُضِيَ لَهُمْ دُونَ ذَلِكَ﴾، دیارە پەیمانەکەیان شکاندو پێوە پابەند نەبوون، خوا دەفەرموی: جا بە ھۆی ھەڵوێشانە و ھیان بۆ پەیمانەکەیان سزایان دان، خوا باسی پێنج جۆر سزا دەکا، دیارە پێش پێنج شتی بۆ دیاری کردبوون کە ئێگەر بیانکەن: نوێژ بەرپا بکەن، زەکات بدەن، ئیمان بە پیغەمبەرانى خوا بینن، پشتیان بگرن، وە لە پێناوی خوا دا مائى خۆیان ببەخشن، ئێگەر ئێوە پێنج شتە بکەن، ئێوە بە ئیمانەیان بۆ دینی ئەستە دى، بەلام لە ئەنجامی پەیمان شکاندن دا، خوا گیرۆدەى کردن بە پێنج شتەو، واتە: پێنج جۆر سزای دان ﴿فِيمَا نَقُضُهُمْ ثَمًّا قَدْ قُضِيَ لَهُمْ دُونَ ذَلِكَ﴾، بە ھۆی پەیمان شکاندن ئێوە وە ھەڵوێشانە و ھیان

پەیمانەکەیانەو: ﴿لَعَنَهُمُ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ﴾، گوناھ ھەندیکى ھەندیکى پەلکێش دەکات، ئاگاداربـ! (گوناھیکت کرد، ئێوە گوناھە وات لێ دەکات گوناھیکى دیکەش بکەى) ھەر وەك چۆن چاکەکان یەکدی پەلکێش دەکەن، چاکە یەکت کرد ئێوە چاکە یە وات لێ دەکات چاکە یەکی دیکەش بکەى، کە بە ڕۆژوو ی بـر دەکە یەو و لەو دی کە نوێژیکیش بکەى، قورئان بخوینى، زیکر بکەى، کە دەچیتە مزگەوتى بـر دەکە یەو و لەو دی دوو پـکات نوێژی سـلاو لێکردنى مزگەوت بکەى، گوێ لە قسە یەکی خیر بگرى، قورئان بخوینى، بەلـئى چاکەکان یەکدی پەلکێش دەکەن و رادەکێشن، خراپەکانیش یەکدی پەلکێش دەکەن و رادەکێشن.

لێرەشدا خوا دەفەرموی: بە ھۆی شکاندنى پەیمانەکەیانەو، نەفرینمان لێکردن کەواتە: ھەرکەسێک پەیمان بشکینى، وە بەر لەعنەتى خوا دەکەوێ، ئنجـا ئایا

(لعن) چیه؟ (اللَّعْنُ: الطَّرْدُ وَالْإِبْعَادُ)، (لَعْنٌ) بریتیه له دوورخستنهوهو دەرکردن، لێردا لهعنهتی خوا، واتە: دوورخستنهوه له پەحمهتو بەزهیی خوا، وه له بهخششی خوا، کهواتە: یهکهمین سزا که خوا دانی، لهسەر ئهوهی پهیمانیاں شکاندبوو، ئهوه بوو که له پەحمهتی خۆی دووری خستنهوه، وه هەر کهسیک له پەحمهتی خوا دوورکهوتهوه، تووشی ههموو شتیکی خراپ دئی، بۆیه دهفه رموی:

﴿وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً﴾، دوومیان ئهوه بوو که دایانمان پەق کرد، هەر کهسیک که لهعنهتی خوای وهبهرکهوئ، دلێشی پەق دهبی له بهرانبهر بهندایهتی کردن بۆ خواداو، له بهرانبهر چاکه کردن لهگهڵ خهڵکی خوادا، دئی پەق و سهخت دهبی، ﴿يُخْرِقُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾، بهلایهکی دیکهشیان بهسهرهات ئهوه بوو که وشهکانیان له شوێنی خۆیان لادهدا، واتە: وشهکانی خوا، نایهتەکانی (خوا)یان دهگۆڕین، جا چ گۆڕینی پۆلهتیو ببێژیهی، یانی وشهیهکیان لادابی وشهیهکی دیکهیان له جی دانابی، چ گۆڕینی مهعنهوی، واتە: وشهکان ههروهک خۆیان بوون، بهلام مانای ههڵهیان لێداننهوه، بۆ وینه: کهسیک ئهوه رسته قورئانییه دهخوینێتهوه: ﴿... وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ ...﴾ (البقرة، واتە:

بهدهستی خۆتان خۆتان مهفهوتین، بابای گۆڕەر (محرف) دینی چۆنی مانا دهکات؟ وای مانا دهکات که خهڵک نهچن بۆ جهنگو جههاد بهدهستی خۆتان خۆنهفهوتین، واتە: مهچۆ بۆ جهنگو جههاد چونکه دهفهوتی! ئهوه گۆڕینی مهعنهووییه، جا ئهوه رسته قورئانییه له سیاقیکدا هاتوه که ههمووی باسی جهنگو جههاد دهکات، کهواتە: مهعقوول نیه ئهم رسته قورئانییه بهکاربهێنری، بۆ گیرانهوهی خهڵک له جهنگو جههادو له فیداکاریی، چونکه ئهوه له سیاقیکدا هاتوه له سوورهتی (البقرة) که ههمووی باسی جهنگو جههاد دهکات، خوا دهفه رموی:

﴿الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ

بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ (١٩٤)، ههتا دواایی

دهفه رموی: ﴿وَأَنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾، له پړۍ خوادا مالۍ خوتان ببه خشن له رپۍ جهنگو جههاددا
 بيبه خشن، وه به دهستی خوتان خو مەفه وتيښ، يانی: نه گهر مالۍ خوتان نه به خشن و
 جيهادی مالۍ نه کهن، دوژمن به سهرتان زال دهبۍ و به دهستی خوتان خو دمهفه وتيښ،
 که واته: ته ماشا بکه نايه ته که چ دهگيه نه، نه گهر له سياقی خوۍ ددرت هيڼا؟
 دهگونجۍ به مانايه کی هه له به کار بهيڼرۍ، که خوای په روهر دگار مەبهستی نه بووه،
 وه له گهل نايه ته کانی دیکهۍ خوړنانشدا تيکه دگيرۍ، جا نه وه پيۍ دهگوتري
 گورینی مەعنه ویی.

ئىنجا بەلای چوارەم كە بەسەريان ھاتو گوناھى چوارەم كە كەردىيان لە ئەنجامى پەيمان شكاندندا: ﴿وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ﴾، بەشېك لەوھى پيى ئامۆزگارى كرابوون لە بىريان كەرد، واتە: بەشېك لە دىنى خوا كە پيى ئامۆزگارى كرابوون، بەشېك لە كتيى خويان فەرامۆش كەرد، ﴿وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا﴾

مَنْهَم، وه گوناھى پېنجەمى دەرھاوېشتەى ئەو پەيمان شكاندەن، ئەو دە بوو كە دەفەرموئ: بەردەوام تۆ خىانەتیان لى دەبىنى، بەردەوام ناپاكىي دەكەن و تۆ ئاگادارى ناپاكىي يەكەنيان دەبى، كە لىردەدا رووى دواندن لە پېغەمبەر ﷺ، يان ھەر كەسك كە قورئان دەخوینىتەو، ئەى مسوئلمان! تۆ بەردەوام ناپاكىي لە جوولەكەكان دەبىنى، خىانەتیان لى دەبىنى، **إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ**، جگە لە كەمكىيان، ئەو كەمانەش ئەوانەن كە مسوئلمان دەبن، ياخود ئەوانەن كە ئىنصافيان ھەيە، وەك زۆرجار لە ئەمەريكاو لە ولاتانى رۆژئاوا ھەندىك لە جوولەكەكان لە دژى سياسەتى دەولەتى ئيسرايىلى ئىستا خۆپيشاندان دەكەن، ئەو كاتەى كە قەوارەى جوولەكە لە غەززەى دەدا، يەكك لە قەشە گەورەكانى جوولەكە لە بەريتانيا پاسپۆرتەكەى خۆى سووتاند، وە لە ئەمەريكا خۆپيشاندانيان دەكرد، دژى سياسەتى زايۇنى، مەبەست ئەو جوړە كەسانەن، جا تەماشە بكەن! دىنى خوا چەند بە ئىنصافە جوولەكەكانىش پۆلئ دەكات، كەمكىيان كە بە ئىنصافن يان ئيمان دئىن، ئەو كەسانە جىادەكەتەو كە ئەوانە خائىن نىن، جا خواى دادگەر بە پېغەمبەر ﷺ، وە بە ھەر كەسك كە لە رېئى پېغەمبەرەو دەروا دەفەرموئ: **فَاعْفُ عَنْهُمْ**

وَأَصْفَحَ ﴿١٢﴾، لێیان ببوووە و چاوپۆشیان لێبکە، (عضو) لە کوردیدا ئیمە دەلێن: لێبوردن، لێبوردن ئەوەیە گوناھەکی دەبینی، هەڵەکی دەبینی، دەلێی ئەوە هەڵەکەتە، ئەوە گوناھەکەتە، بەلام برۆ گەردنت ئازادبێ و ئەوە لێمبوردی و لێت ناپیچمەووە سزات نادەم لەسەر ئەو گوناھە، بەلام (صَفَحَ) ئەوەیە کە گوناھەکە، یان هەڵەکە بە چاوی کابرا دانەدەپەو، چونکە (صَفَحَ) لەووە هاتو، واتە: لاملێ تێ بکە و هەڵەکی نادیدە بگری، وەك هەر هەڵەکی نەکردب، ئنجا خۆی لێبوردە دەفەرموی: تۆ لەگەڵیاندا بە لێبوردنی و چاوپۆشی کردن مامەڵە بکە، **إِنَّ اللَّهَ**

يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾، بێگومان خوا چاکەکارانی خوشدەوی، یانی: تەنانەت لەگەڵ ئەو خراپەکارانەشدا لێبوردن و چاوپۆشی کردن هەر باشە، دیارە ئەویش لە کاتی خۆی و لە شوێنی خۆیدا و لە سنووری خۆیدا، وەك دواوی لە مەسەلە گرنگەکاندا زیاتر ڕوونی دەکەینەو، چونکە هەندێک لە توێژەرەوانی قورئان گوتوویانە: ئەم ڕستە قورئانییە **فَاعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ** ﴿١٤﴾، نەسخ بۆتەو، بەلام پێشتر باسمان کرد لە سەرەتای سوورەتی (المائدة) وە کە زانیان هەموو لەسەر ئەوە یەك دەنگن کە سوورەتی (المائدة) هیچ نایەتێکی مەنسوخێ تێدا نیە، کەواتە: ئەو قسەییە راست نیە کە ئەم ڕستەییە **فَاعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ** ﴿١٤﴾، لێیان ببوووە و چاوپۆشیان لێ بکە! نەسخ بۆتەو، ئەدی چۆن دەگونجێ لەگەڵ ئەوەدا کە ئەوانە ی پەیمانیش دەشکێن و خیانت دەکەن، چاوپۆشیان لێ بکە؟ دواوی ڕوونی دەکەینەو.

ئنجا لە گۆتاییدا دێتە سەر باسی خیانت و پەیمان شکێنی نەصرانییەکانیش و دەفەرموی: **وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيُّ أَخَذَنَا مِثْلَهُمْ** ﴿١٥﴾، وە لەوانەش کە گوتیان: ئیمە نەصرانیین، پەیمانێکی پتەومان لێیان وەرگرت، ئەمە نامازەییە بەو کە ئەوانە راست ناکەن، نەصرانی نی، **وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا**

نَصْرِيُّ ﴿١٦﴾، ئەوانە ی خۆیان گوتیان: ئیمە نەصرانیین، واتە: هەر بە لاف لێدان و ئیددیا و دەلێن، بەلام لە راستیدا نەصرانی نی، چونکە نەصرانی کەسیکە دینی

خوای سەرخستى و پىغەمبەرانى خوای پشت گرتى و يارمەتى دابن، که ئەوان وانه‌بوون، بۆيە ئەو نازناوہيان بە ئىددىعاو بە لاف لىدان بۆ تۆمار دەکات، جا دەفەرموى: **لەوانىش پەيمانى پتەومان وەرگرت، ﴿فَسُوا حَظًا مِّمَّا ذُكِّرُوا﴾**

بە، بەشەك ئەوہى کہ پى ئامۆزگارى كرابوون، فەرامۆشيان کردو لە بىريان برده‌و، ھەمىشە ھۆى پەرتەوازەبوونى مىللەتان، واتە: ئەوانەى خواھنى بەرنامەى ئاسمانىين، ئەوہ بووہ کہ بوونەتە تاقم تاقم و، ھەر تاقمەو دەستەيە بەشەكى ئايىنەکەى گرتوہو لايەن و بەشەکانى دىکەى فەرامۆش کردوہو، سەرەنجام لە بەينى خوياندا بۆتە دەمەقالى و مشتومپيان و ھەركامىكيان بەشەكەى خوای پى راست بووہ، بەلام ئەوہى کہ دەبىتە ھۆى يەگريزى ئەوہىە کہ ھەموو دىنەكە بگري و ھىچى لى فەرامۆش نەكەى، ئەو کاتە کہ مەرفە ھەمووى پىكەوہ گرتو ھەمووى تەماشا کرد: لايەنى عەقىدە، لايەنى عىبادەت، لايەنى سىياسەت، لايەنى حوکم، لايەنى جەنگ و جىھاد، لايەنى پەرورەدە، ئەو کاتە ھەر كەسەك خزمەتى ھەر لايەنەك لەو لايەنانەى دىندارى بکات و خزمەتى ھەر بەشەكى بکات، خوشى دەوى و پىيوايە کہ ئەويش ھاوکارىەتى ھاوپىيازىەتى. بەلام كەسەك وابزانى ئىسلام تەنيا لايەنى زىكرو فيكرە، لەگەل ئەوہدا کہ لەرووى كارى سىياسىيەوہ خزمەت بە ئىسلام دەکات، ھەستىارى دەبى، وە ئەوہى كەوا دەزانى ئىسلام تەنيا جەنگ و جىھادە، ھەر كەسەك لە رووى عىلمى و فيكرىيەوہ خزمەتى ئىسلام دەکات، ھەستىارى بەرانبەرى دەبى، وە ئەوہى كە پىيوايە ئىسلام تەنيا لايەنى بانگەواز و پەرورەدەيە، ھەستىارى دەبى بەرانبەر بە مسولمانانى دىكە کہ خزمەت بە لايەنەكانى دىكە دەكەن، بەلام ئەگەر تۆ ھەموو ئىسلامت بينى، لە ھەر قولىكەوہ كەسەك خزمەتى بە ئىسلام کرد، كارەكەى ئەو بە كارەكەى خوت دەزانى، وە بەرانبەرى ھەستىار نابى، نەك وەك ئىستای مسولمانان، يەكەك تەنيا لايەنى تەزكىەو تەصەوف دەگرى، يەكەك تەنيا لايەنى عەقىدە دەگرى، يەكەك دىكە تەنيا لايەنى بانگەواز دەگرى، يەكەك تەنيا لايەنى جەنگ و جىھاد دەگرى، سەرەنجام ئەوانە ھەموو لە بەينى خوياندا تىكدەگريئن، وە ھەركامىكيان ئەوہى دىكە بە ھەلە دەزانى، کہ لەراستىدا ھەمووشيان ھەلەن و، ئىسلام ھىچ كام لەو لايەن و بەشانە نيە بە تەنيا، بەلگە ھەموو ئەوانەيە بەيەكەوہ، وە گەلەك لايەنى دىكەشە، ئنجا

دەفرموی: ﴿فَأَعْرِضْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾،

نەصرانییه‌کان لە ئەنجامی ئەودەدا کە بەشێک لەووی کە پێی ئامۆزگاری کرابوون فەرامۆشیان کرد، (بەلام بۆمان دەرناخت بەشە کە چیه؟ بۆمان دەرناخت ئەو لایەنە چیه؟ کە فەرامۆشیان کردووە) لە ئەنجامی ئەودەدا دوژمنایەتی و رقو کینه‌مان لە بەیندا پەیدا کردن، تاگو رۆژی قیامەت، کە زۆر لە توێژەرەوان دەلێن: مەبەست لەو بەشە کە فەرامۆشیان کردووە، لایەنی یەکتایەریستی (توحید)ە، نەصرانییه‌کان کە لایەنی خوا بەیەکگرتنیان لە نەصرانییه‌ت دەرھێنا، لە بەینی خۆیاندا ناکۆک بوون، وەك دوايي باسی دەکەین، هیچ پیغمبەرێک (عليهم الصلاة والسلام) نەهاتووە کە خەڵک بانگ نەکات بۆ تەنیا خوا پەرستن، کە جی نەصرانییه‌کان دەلێن: عیسا کوپی خوا، وە بەشێکە لە خوا، وە مەریەم بەشێکە لە خوا، وە (روح القدس) بەشێکە لە خوا! وە لە ئەنجامی ئەودەدا تووشی جیاوازیی زۆر بوون، وەك دوايي باسی دەکەین، چونکە هەموو کات شتی راست یەکیکە، بەلام شتی هەڵە جوړاو جوړە، ($\varepsilon = 2 + 2$)، وەرە ئەنجامە راستە کە بەدەستەووە مەگرە، بلی: ($5 = 2 + 2$)، ئەووی دیکەش دەلێ: ($6 = 2 + 2$) ... هتد، بۆی هەیه رەخنەت لی بگرێ، ئەووی دیکە دەلێ: دەکاتە سێ بۆی هەیه رەخنەت لی بگرێ، هەموویان رەخنەیان دەبی بەرانبەر بەووی دیکە، مادام ئەنجامە راستە کە نەگرن، کە ($\varepsilon = 2 + 2$)، هەمیشە ئەنجامە هەڵەکان پێکەووە ناکۆکن، بەلام ئەنجامی راست هەموولا لەسەری پێکدین، ئینسان کە لە راستەکە لە لاداو تووشی هەڵە بوو، ئەووە چ بلی ($5 = 2 + 2$)، چ بلی: ($3 = 2 + 2$)، چ بلی ($1000 = 2 + 2$) هەروەک یەکە، هەمووی هەر هەڵەیه، بەلێ هەیانە دوورتر رۆشتووە، بەلام هەمووی هەر هەڵەیه، ئنجا لە کۆتاییدا دەفرموی:

﴿وَسَوْفَ يَنْبِئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾، وە لەمەودوا خوا بە

تەئکید هەوالیان پێدەدا بەووی کە زۆر بە وردەکاری و بە وەستایانەو لێزانانە دەیانکرد، واتە: لە کردەووی خراپ و رەفتاری خراپ، خوا لەمەودوا هەوالیان پێدەدا، کە هەوالیشیان پێدەدا بۆ سزادان و بۆ سەرزەنشترکردن و بۆ ئەووی کە پێیان بفرموی: ئەووە هەڵە نەبوو کردتان، ئەووە ناشەرعی نەبوو؟ ئەووە زۆلم نەبوو؟ ئەووە خراپە نەبوو؟ با، دە ئەووە سزایە کە تانەو سزای خۆتان بچێژن!.

چەند مەسەلەیەکی گەرنە

مەسەلەی یەكەم: که خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي

إِسْرَءِيلَ﴾، واتە: بێگومان خوا پەیمانی پتەوی وەرگرت لە بەنی ئیسرائیل، که جوولەکەکان، دیارە پەیمان وەرگرتنی خۆی دادگەر لە هەر گەل و کۆمەڵێک، واتە: پابەندکردنیان بەو شەریعەتەو که خوا بۆی ناردوون، وە بەندایەتی کردنیان بۆ خوا بەهۆی پابەندیی یان بەو شەریعەتەو، که دەفەرموی: خوا پەیمانی لە جوولەکەکان وەرگرت، یان لە نەصرانییەکان وەرگرت، مەبەست لەو پەیمانە ئەوەیە که خوا بەلێن و پەیمانی لە هەموو ئەو حاوەن کتێبانە وەرگرتووە که بەندایەتی بۆ خوا بکەن، بە پابەندییان بەو کتێب و شەریعەتەو که بۆی ناردوون، ئەو پەیمانەش که لێرە خۆی زاناو شارەزا بە کورتی باسی دەکات، وەک لە مانا گشتیەکەشدا ئاماژەمان بێدا، لە نایەتی ژمارە (۸۳) و (۸۴)ی سوورەتی (البقرة) دا بە درێژی باسی دەکات، دەفەرموی: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ

لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿۸۳﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ

وَلَا تَخْرُجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِينِكُمْ ثُمَّ أَقَرَرْتُمْ وَأَنتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿۸۴﴾، دوایی باسی دەکات، که چۆن پەیمانەکیان شکاندووە بۆو پابەند نەبوون، ئەو پەیمانە بریتییە لە (۱۰) بڕگە، دیارە ئێمە لە بەرگی یەكەمی ئەم تەفسیرەدا بە تەفصیلی باسمان کردووە، (۱۰) دە بڕگەکان بەم شیوەیەن:

یەكەم / ﴿لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾، بێجگە لە خوا کەسی دیکە، وە هیچ شتێکی دیکە ناپەرستن، که بناغەی ئەو پەیمانەییە، چونکە ئەگەر تەنیا خوات پەرست،

شته چاگەکانی دیکە ھەموویان دینێە دی، وە ئەگەر خوات نەپەرست، خراپەکانی دیکە ھەموویان بە دواى نەپەرستى خوا، یان بە تەنیا نەپەرستى خوادا دین.

دووەم/ ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾، یەگسەر لە دواى خوا پەرستى، چاکە لەگەڵ بابو دایکتاندا بکەن.

سییەم/ ﴿وَزَى الْقُرْبَى﴾، وە لەگەڵ خزاندا چاکە بکەن.

چوارەم/ ﴿وَالْيَتَامَى﴾، وە لەگەڵ ھەتیواندا چاکە بکەن.

پینجەم/ ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾، وە لەگەڵ نەداراندا، چاکە بکەن.

شەشەم/ ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾، وە پەیمانمان لى وەرگرتن کە دەبى ھەمیشە قسەى باش لەگەڵ خەلکیدا بکەن، مسوولمانان نابى قسەى خراپ بکەن، ئەوانەى کە خویان بە بەندەى خوا دەزانن، نابى قسەى خراپ لەگەڵ خەلک بکەن.

ھەوتەم/ ﴿وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ﴾، وە نوێژ بەرپا بکەن.

ھەشتەم/ ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾، وە زەکات بدن، نوێژ ھەقى خواپە، زەکات ھەقى خەلکە، خوا پەرست و خەلک دۆست بن.

نۆیەم/ ﴿لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ﴾، وە پەیمانمان لى وەرگرتن کە خوینى یەگدى نارێژن، دەفەر موئ: خوینى خۆتان نارێژن، ئنجا ئایا بۆچی دەفەر موئ: خوینى خۆتان، خو گەس خوینى خوئ نارێژى مەگەر بە دەگمەن ئینسان خوئ بکوژى؟ مەبەستى لەوێە کە ھەرکامىک لە مسوولمانان دەبى وەك خۆت تەماشای بکەى و خوینى ئەو بە خوینى خۆت بزانی.

دەییەم/ ﴿وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ﴾، وە خۆتان لە مال و حال و نیشتیمانى خۆتان و دەرنانین، دیارە کەس خوئ دەرناکات، بەلام کە تۆ براپەکی

مسوولمان، خوشکێکی مسوولمان دەردەگەیی لە مال و حاڵی خوێ، لە نیشتمانی خوێ، وەك خۆت دەركردبێ وایە، دیارە لەوێ باس دەكات، كە دوايی پێوەی پابەندنەبوون، وە خواي پەرودەگاریش سزای دان، وەك چۆن لێرەشدا وادەفەرموێ.

مەسەلەی دووهم: كە دەفەرموێ: ﴿وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا﴾، وە دوازدە نەقیبمان لەنیودا پەیداكردن و ڕەوانەكردن، (نَقِيب) واتە: مشوورخۆرو بەرپۆهەبرو كارەهەلسورپێنەر، بۆ زانیاریتان خواي كاریبەجێ باسی دوازدە (نَقِيب)ی كردووە، هەم بۆ جوولەكەكان، ئەوێ لێردا وە هەروەها بۆ نەصرانییەكانیش لە ئینجیلەكاندا هاتووە، كە عیسا دوازدە حەواری هەبوون (حواری)، واتە: هاوێ و دۆستی دڵسۆزو مشوورخۆری زۆر نزیك و تاییبەت بە ئینسانەووە، هەروەها پێغەمبەر ﷺ ییش لە عەقەبەدا كە پەیمانێ دووهمی لە مسوولمانان وەرگرت، كە حەفتاو پینج كەس بوون لە خەلكی (يَثْرِب) نوێنەرانی هەردوو ك هۆز ئەوسو خەزرج دوو ئافەرتو حەفتاو سێ پیاو بوون، پێغەمبەر ﷺ دوازدە (نَقِيب)ی لە نیوانیاندا هەلبژارد، كەواتە: دوازدە مشوورخۆر: لەنیو جوولەكەكاندا بوون، وە لەنیو نەصرانییەكاندا بوون، وە لەنیو مسوولمانانیشدا بوون، جا ئەو دوازدە نەقیبەیی كە خوا لێردا باسیان دەكات لە تەفسیرەكاندا ئاوا باس دەكات، وە لە پەیمانێ كۆنیشدا (واتە: لە تەوراتو ئەو كتیبانەیی كە لەگەڵ تەورات دان، پێیان دەگووترێ پەیمانێ كۆن)، لەوێشدا هاتووە كە مووسا ﷺ دواي ئەوێ گەلی جوولەكە دەرباز دەكات لە دەست فیرعەون وە لە ڕووباری نیل دەپەرپنەووە، یان لە دەریای سوور دەپەرپنەووە، بەرەو شام دین، بەرەو دەشتی (سینا) دین، لەوێ بەو دوازدە مشوورخۆر (نَقِيب)ە، دەفەرموێ: بچن بۆ سەر زەمینێ كەنعان، (فەلەستینی ئیستا) بچن بزەن داخو ئەو كەسانەیی كە لەوێن چۆن؟ چونكە خوا بەلێنی پێداوین كە ئیمە بچینە سەر زەمینێ كەنعان، (سەر زەمینێ فەلەستین) و لەوێ نیشتهجێ بین، ئەو كاتە خوا ئەو بەلێنەیی پێداون، دیارە ئەو دوازدە كەسە دەچن بۆ ئەوێ بزەن داخو ئەوانە چۆن؟ هیزیان چەندە؟ دەستەلاتیان چەندە، ئەگەر لەگەڵیان بەشەر بێن؟ دیارە ئەگەر ئەوان یەكسەر بلێن: ئیمە هاتووین لێرە

نىشتەجى بىن، بىگومان لىيان ناگەرپىن و تووشى شەر دەبن، بۆيە سەرەتا ئەو
 دوازە كەسە دەچن، ديارە مووساش ﷺ بەپىي ئەو بەسەرھاتانە كە گىرپدراونەو
 پىيان دەفەرموى: ھەر شتىكتان بىنى بلاوى مەكەنەو، بە خۆمى بلىن، واتە:
 ئەگەر دوژمنەكان دەسەلاتيان زۆر بوو، بە توانا بوون، شەرپكەرىكى بى رەزا بوون،
 بلاوى مەكەنەو بۇ ئەو مەعنەويياتى خەلگەكە نەشكى، تەنيا بە من بلىن،
 دوايى لەو دوازەدە دەيان پەيمان دەشكىن، تەنيا دوويان خيانەت ناكەن،
 شتەكە دەپارىزن، لە تەفسىرەكاندا بۇ ويىنە: لە تەفسىرى (الطبري) دا وەك لە
 كوردەوارىي خوشماندا باوہ باسى (عوج) دەكات، دەلى: (عوج) كە بە (عاج) یش
 ھاتوہ، كابرايەك بوو لە كەنعانييەكان، كە عەمالىقەشيان بى گوتوون، ديارە
 (طبري) رەحمەتى خواي لى بى زانايەكى زۆر گەورەيە، بەلام ئەو بەسەرھاتە
 ئەفسانەيە دەگىرپتەو، دەلى: ئەو دوازە كەسە كە چوون لە رىگادا تووشى
 (عاج) يان (عوج) بوون، كە ئەو دووازە نەفەرە بىنى ھەمووى خپرەنەو
 لەبەر پىشتىندى نان، گوتى: بۇ خىزانەكەمىيان دەبەمەو، با تەماشايان بكات، ئەو
 بەشەرە وردىلانە، وە ھەندىك دەلىن: لە نىفۇكى خۆى نان، (واتە: ئەو شوينەى
 كە بەنەخوينى پىدا دەچى) لەو پى ھاويشتن، ئنجا كە بردنيەوە بردنيەوە ھەلى
 رشتن بۇ ھاوسەرەكەى گوتى: ئەو دوازە كەسە بەحىساب ھاتوون شەر لەگەل
 ئىمە بكەن!! ئايا بيانھارم، پىيان لىنىم؟ خىزانەكەشى گوتى: نە، مەيانھارە،
 لىيانگەرپ، با بىرۋنەو، چىيان دىتوہ بۇ قەومەكەيان بىگىرپنەو، بۇئەو
 مەعنەويياتيان بشكى و بزەن كە ئەو خەلگەى ھاتوون شەريان لەگەل بكەن،
 پياوى وەك تۆيان ھەيە، دەلى: (عاج) ئەگەر ويستباى ماسىيان بگرى يەكسەر
 دەچووہ نيو بەحرى ھەتا ئەژنۆى دەھات، دوايى ماسى دەردەھىناو بە تىشكى
 خۆر دەبىرژاندن، ئەو لە (تارىخ الطبري) دا باسكراوہ، بەلام بىگومان راست
 نيە، بەلى رەنگە بە كەلەش بەھىز بوون و شەرپكەرو ئازاش بووبن، واتە:
 خەلگىكى ئاناسايى بوون، بەلام بەو شىۋەيەش نا كە نەچىتە عەقلى ھىچ
 كەسيكەو، بۆيەش لىرەدا باسەمكرد تاكو كەسيك كە تەفسىرى (طبري) خويندەو
 پىي وانەبى كە ئەو رىوايەتىكى راستە، ئەويش ھەروا بىستووويەتى و ھىناويەتى
 رەحمەتى خواي لىبى، چونكە (طبري) بۇخۆى گوتووويەتى: من ھەندىك شت

دەهینم مەرج نیه پێم راست بێ، زانیان دوایی بوخۆیان تەحقیق بکەن لێی بکوژنەوه، بەلام هەرچی بیستووومە دەیهینم بۆئەوهی زایە نەبێ، بزر نەبێ، وەك زانستێك هەبێ، بەلام نالێم گامەى راستەو گامەى راست نیه، جا چ بەنسبەت ئەو شتانەى وەك شوینەوار بە ناوی هاوولان و پێغەمبەریشەوه ﷺ گوتراون، چ بەنسبەت ئەو شتانەوه كە لە بەنى ئیسرائیل وەرگیراون، ئنجا دیارە ئەو دوازدە نەقیبەى جوولەكەكان كە لێردا خوا باسیان دەكا، هەموویان پەیمانیان شكاندوه، جگە لە دووانیان كە دوایی لە نایەتەكاندا دەبێگەینێ، ئەوانیش ناویان (یوشع بن نون) وە (كالب بن یوفنا) بوون، بەپێی ئەوهی كە لە كتیبهكانی ئەهلی كیتابدا هاتوه^(۱).

ئنجا بەنسبەت دوازدە حەوارییەكەى عیساوھ ﷺ ئەوانیش هەموویان هەر راست نەبوون، وەك لە ئینجیلی (یوحنا) لە (إصحاح) ی (۱۲) نایەتی (۱۰) دا هاتوه^(۲): { فَقَالَ يَسُوعُ: مَنْ اغْتَسَلَ صَارَ كُلُّهُ نَقِيًّا وَلَا يَحْتَاجُ إِلَّا لَغَسْلِ قَدَمَيْهِ، وَأَنْتُمْ أَنْقِيَاءَ وَلَكِنْ لَيْسَ كُلُّكُمْ } واتە: عیسا گوتی: (بە دوازدە حەوارییەكانی) هەر گامێك لە ئێوه خۆی شوردين، خاوين بۆئەوه، وە هیچی پێویست نیه مەگەر هەردوو پێیەكانی بشۆن (بە حساب عیسا پێی هەر دوازدە حەوارییەكانی شوردون، وە بە خاویەكیش كە لەبەر پشتی خۆی چەقاندوه لە ئینجیلەكاندا واهاتوه پێیەكانیشی وشك كردوونەوه، گرتوویەتی: ئێوه هەمووتان پاكن، بەلام هەمووشتان پاك نین، ناپاكیشتان تیدا هەیه).

ئنجا لە ئینجیلی (متی) لە (إصحاح) ی (۲۶) لە نایەتی (۱۴ و ۱۵ و ۱۶) دا هاتوه^(۳) ئاوا باسی یەكێکیان دەكات لە دوازدە حەوارییەكان كە خیانهتی بە عیسا كردوه، كە قورئانیش ئاماژەى بەوه كردوه، دەلى: { عَيْنِدُنْ ذَهَبَ وَاحِدٍ مِنَ الْأَثْنِي عَشَرِ وَهُوَ الْمَدْعُو يَهُودَا الْأَسْخَرِيُوطِيُّ إِلَى رُؤَسَاءِ الْكَهَنَةِ، وَقَالَ: كَمْ تُعْطُونِي، لِأَسْلِمَهُ إِلَيْكُمْ فَوَزَنُوا لَهُ ثَلَاثِينَ قِطْعَةً مِنَ الْفِضَّةِ، وَمِنْ ذَلِكَ الْوَقْتُ أَخَذَ يَهُودَا يَتَحَيَّنُ

(۱) بروانه: التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر العدد، الإصحاح: ۱۳، (استكشاف أرض كنعان)، الإصحاح: ۱۴، (تمرّد أبناء بني إسرائيل)، ص ۲۹۸ - ۳۰۵ .

(۲) الكتاب المقدس: العهد الجديد: ص ۲۲۱۸ .

(۳) الكتاب المقدس: ص ۱۹۵۶ .

الْفُرْصَةَ لِيَسْلِمَهُ}، واتە: لەو کاتەدا یەکیک لە دوازدەکان (دوازدە هەوارییه‌کان، واتە دوازدە هاوێڵە تایبەتییه‌کانی عیسا، یان دوازدە مشوورخۆره‌کانی که له خزمەتی دابوون) که پێی ده‌گوترا (يَهُودًا الْأَسْخَرِيُّوطني) چوو بۆ لای سه‌رۆکه‌کانی کاهینه‌کان^(۱) وه پێی گوتن: چه‌نده‌م ده‌ده‌نئ عيساتان ته‌سليم بکه‌م، شوينه‌که‌تان پێ بلێم؟ ئەوانیش سی (۳۰) پارچه‌ زیویان بۆ ژمارد، (دیاره‌ دراوی ئەو کاته‌ زیو بووه‌) ئیدی ئەو کاته‌ (يَهُودًا) له‌ ده‌رفه‌تێک ده‌که‌را که‌ ته‌سليمیان بکات و پێیان بلێ: عيسا له‌ فلان مائه، وه‌رن بیه‌گرن دیاره‌ پۆمه‌کان و جووله‌که‌کانیش هه‌ردووک لایان له‌ عيسا ده‌که‌ران، ئەویش خۆی و دوازدە هاوێڵه‌که‌ی له‌ مایه‌کدا بوون، (يَهُودًا) گوتی: ئەوه‌تا لێره‌دايه‌، گوتیان: بچۆ ژووری بزانه‌ له‌ وێهه‌؟ ئەو چووه‌ ژووری و خواش عيسا عليه‌السلامی به‌ کلاورپۆژنه‌دا سه‌رخست، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی:

﴿... وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ...﴾ (۱۵۷) النساء، واتە: نه‌یانکوشت و هه‌لشيان نه‌واسی، به‌لکو وێنه‌ی عيسايان بۆ براهه‌ سه‌ر یه‌کیکی دی، که‌ ئەو یه‌که‌، هه‌ر ئەو (يَهُودًا) یه‌ بوو، که‌ خیانه‌تی به‌ عيسا عليه‌السلام کرد، خواش شیوه‌ی عيسای بیرده‌ سه‌ر وی، عيساشی به‌رزکردوه‌وه‌، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿بَل رَّفَعَهُ اللَّهُ

إِلَيْهِ...﴾ (۱۵۸) النساء، واتە: به‌لکو خوا به‌ره‌و لای خۆی به‌رز کردوه‌وه‌، هه‌ر به‌ زیندووویی نه‌ک وه‌ک نه‌صه‌رانییه‌کان ده‌لێن، نه‌صه‌رانییه‌کان زۆر به‌ غه‌لته‌ داچوو ون، وه‌ک له‌ ته‌فسیری ئەو نایه‌تانه‌ی له‌ سووره‌تی (النساء) دا هاتوون، به‌ درێژی باسکه‌رد، نه‌صه‌رانییه‌کان به‌ قسه‌ی جووله‌که‌کان برپایان کرد، که‌ ئیستا نه‌صه‌رانییه‌کانیش پێیان وایه‌ عيسا گه‌راوه‌وه‌ هه‌لشواسراوه‌ له‌ داریش دراوه‌، به‌لام دوا‌ی سێ پۆژان زیندوو بۆته‌وه‌، له‌ ئینجیله‌کاندا واهاتوه‌، ده‌لێ: عيسا دوا‌ی سێ پۆژان زیندوو بۆته‌وه‌، ئنجا خوا به‌رز کردۆته‌وه‌^(۲)، که‌ له‌پراستیدا وانیه‌و عيسا عليه‌السلام نه‌که‌وته‌ به‌ر په‌لی جووله‌که‌کان و پۆمه‌کان که‌ ده‌ولته‌ت بوون،

(۱) كهنة: جمع کاهن وهو عالم اليهود.

(۲) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد الجديد، إنجيل لوقا، الإصحاح: ۹، (يسوع يعلن عن موته وقيامه)، وه الإصحاح: ۲۴، (قيامه يسوع المسيح)، ص ۲۱۰ و ۲۱۰۹.

جووله‌که‌کانیش که خۆیان به خاوه‌نی دینی یه‌هودیه‌ت ده‌زانی، وه پێیانوابوو عیسا عليه السلام له دینی یه‌هودیه‌ت هه‌لگه‌پراوه‌ته‌وه‌و لای داوه، به دنیایی عیسا عليه السلام نه‌که‌وته به‌رده‌ستی ئه‌وان، به‌لکو خوا به‌رزى کردوه وه‌ک به ده‌قی نایه‌ت خوا وا ده‌فه‌رموی: ﴿... وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝۱۵۷﴾ النساء، به‌لام ئه‌و نه‌ینیه‌ ته‌نیا قورئان زانیویه‌تی، جووله‌که‌کانیش وایان‌زانیه‌ که عیسا یان کوشتوه‌و، پۆمه‌کانیش هه‌روایان زانیوه، وه نه‌صرانییه‌کانیش وایان‌زانیه‌ عیسا عليه السلام له دار دراوه، بۆچی؟ چونکه ئه‌و کابرایه‌ی که گرتیان و دوایش شیوه‌ی عیسا عليه السلام چوو بووه سه‌ر شیوه‌ی وی، کتومت عیسا عليه السلام بوو، که گرتیان گوتی: من عیسا نیم، گوتیان: با هه‌وی، عه‌یب ناکه‌ی ده‌ترسی! ئه‌دی تا ئیستا نه‌تگوتوه‌و من پێغه‌مبه‌ری خوام و ناترسیم، عه‌یبه ئیستا له‌ مردن ده‌ترسی! گوتی: هه‌و نیم و عیسا بۆ ئاسمان به‌رز بۆوه، گوتیان: عه‌یبه ئه‌و درۆو ده‌له‌سه‌یه مه‌که تۆ هه‌ر هه‌وی، ده‌لی: به‌لام عه‌جایب ئه‌وه‌بوو که ده‌یان‌ماردن یازده‌ بوون، ده‌یان‌گوت باشه‌ دوازه‌ بوون، ئیستا بۆ بوون به‌ یازده‌؟ ئه‌وی دیکه‌ جی لى هات؟ ئه‌وه لیان بوو به‌ مه‌ته‌ل، به‌لام به‌ هه‌ر حال ئه‌وه نه‌ینیه‌ک بوو که دوایی قورئان ئه‌و نه‌ینیه‌ی ئاشکرا کرد، که له‌ راستیدا ئه‌وه‌ی له‌ دار درا (يَهُودَا الْأَسْخَرِيوطي) بوو، وه ئه‌گه‌ر ته‌ماشای ئینجیله‌کانیش بکه‌ین، ده‌رده‌که‌وی: ئه‌وه‌ی له‌ دار دراوه زۆر بیه‌یز بووه، بۆ وینه: له‌ شوینیکدا ده‌لی: («إيلي، إيلي، لَمَّا سَبَقْتَنِي؟» أَيْ: «إِلَهِي، إِلَهِي، لَمَّاذَا تَرَكَتَنِي؟»)^(۱) خوايه‌ خوايه‌! بۆ وێلت کردم، بۆ به‌جیت هیشتم، دیفاعم لى ناکه‌ی، یان ده‌لی: خوايه‌ ئه‌مه‌جاره‌ش ده‌ربازم بکه‌ با نه‌مرم، یانی: زۆر به‌ بیه‌یزی ده‌رده‌که‌وی، که ئه‌وه خو مسوڵمانیک هه‌ر تۆزئ ئیماندارى چاکیش بێ، ئاوا ناپارێته‌وه‌ بۆ چه‌نگه‌ خوینیک و چوار هه‌ناسه‌ ژیان!! چ جایی پێغه‌مبه‌ریکی پایه‌ به‌رزى وه‌ک عیسا عليه السلام، که‌واته: دیاره ئه‌و که‌سه (يَهُودَا الْأَسْخَرِيوطي) بووه که زانیویه‌تی که له‌ دار ده‌درئ و خوا سزای ده‌دات، بۆیه‌ وا ترساوه، که‌واته: دوازه‌ هه‌وارییه‌که‌ی عیسا هه‌موویان ساغ ده‌رنه‌چوو و ن، به‌ ئیعتیرافی نه‌صرانییه‌کان خوشیان.

(۱) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد الجديد، إنجيل متى، الإصحاح: ۲۷، (يسوع

ئنجبا با بزانی دوازدە نەقیبەگە ی پێغەمبەر ﷺ چۆن بوون؟ دوازدە نەقیبەگە ی پێغەمبەری خوا ﷺ ھەموویان ساغ و راست و بە وەفا دەرچوون، دوا ی ئەو ی ئەو ھەفتا و پێنج کەسە چوونە خزمەت پێغەمبەر ﷺ لە سالی دوازدەھەمی پێغەمبەرایەتی دا، سالتیک پێش ئەو ی پێغەمبەر ﷺ و ھاوھەلانی کۆچ بکەن بۆ مەدینە پێغەمبەری خوا ﷺ ھەرمووی: ﴿أَخْرِجُوا إِلَيَّ مِنْكُمْ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا، لِيَكُونُوا عَلَى قَوْمِهِمْ بِمَا فِيهِمْ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۱۵۸۳۶) }، وَقَالَ شَعِيبُ الْأَرْنَؤُوط: حَدِيثٌ قَوِيٌّ وَهَذَا إِسْنَادٌ حَسَنٌ، سِيرَةُ ابْنِ هِشَامٍ ج ۲، ص ۲۲۹، وَالطَّبْرَانِيُّ بَرَقَم: (۱۷۴)، وَالذَّهَبِيُّ فِي تَأْرِيخِ الْإِسْلَامِ ج ۱، ص ۸۵، }، واتە: دوازدە (نقیب) م لەنێو خۆتاندا بۆ ھەلیبژێرن بۆ ئەو ی بەسەر تانەو ھەسەر پەرشتیارین، (دیارە دەبی دوازدە بەرەباب بووبن)، ئەوانیش دوازدە کۆمەڵ بوون، گوتوویەتی: با ھەر کۆمەڵە سەر پەرشتیارێکتان ھەبی، خۆتان لە نێو خۆتاندا ھەلیبژێرن و بۆم دەستنیشان بکەن.

ئنجبا دەلی: دوا یی پێغەمبەر ﷺ پێی ھەرموون: ﴿أَنْتُمْ عَلَى قَوْمِكُمْ بِمَا فِيهِمْ كَفَالَةٌ، كَكَفَالَةِ الْخَوَارِئِينَ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ، وَأَنَا كَفِيلٌ عَلَى قَوْمِي "يَعْنِي الْمُسْلِمِينَ" قَالُوا: نَعَمْ﴾^(۱)، واتە: ئێو بەسەر کۆمەڵی خۆتانەو ھەسەر پەرشتیارێ خەلگە کەیان دەکرد، سەر پەرشتیارێ شوێنکەوتووانی عیسیان دەکرد، ئێو ھەسەر پەرشتیارێ خەلگە کە ی خۆتان بکەن و بچنەو بۆ مەدینە، ئەو مەنیش کەفیل بەسەر قەومە کە ی خۆمەو ھە، کۆمەڵی خۆی کین؟ بیگومان ھەموو مسوولمانن، گوتیان: بەلی، واتە: ئێمە ئامادەین لە جیاتی تۆ سەر پەرشتیارێ ئەو گەل و کۆمەڵە ی خۆمان بکەین، دیارە وەک لە میژوو شدا چەسپاوە، ئەو دوازدە نەقیبە ی پێغەمبەر ﷺ وەفادار بوون بە پەیمانی خۆیانەو ھەچکەسی ناساغ و نارێکیان تیدا پەیدا نەبوو، ھەلبەتە لیژدە نالیین: مووسا و عیسا ش سەلات و سەلامی خویان لەسەر بی، ھەلەو سووچیان ھەبوو، بەلام ئەو ھەزەل و ئیمتیازی کە خوا بە پێغەمبەری خاتەمی داو، کە ئەو دوازدە مشوور خۆرە، ھەموویان ساغ و راست دەرچوون، وە لە راستیدا ھاوھەلانی پێغەمبەر ﷺ مەگەر

بە دەگمەن، ئەگەرنا هەموویان ئاوا ساغو راست دەرچوون، بۆیە شیعەکان کە هاوێلانێ بەرپێزی پێغەمبەر ﷺ بەو چاوە تەماشای دەکەن، کە پەیمانیاڵ شکاندووە خیاڵەتیاڵ لێ عەلی کردووە هەلگەراوێنەووە دواي پێغەمبەر ﷺ، کە هەندێ لێ شیعەکان دەرئێن: بێجگە لێ دوازدەیاڵ هەموویان هەلگەراوێنەووە! ئەووە درۆو دەرلەسەیه کە هەر شایستەي خۆیاڵە، وە لێراستیدا لێ مێژوودا هیچ کەس وەك هاوێلانێ بەرپێزی پێغەمبەر ﷺ ساغو راستو وەفادار نەبوووە، بەلام بێگومان هاوێلانیش پارێزراو نەبوون لێ هەلە، وەك چوێ هەندێك لێ ئەهلی سوننەتیش لێ بەرانبەر ئەو تیپەراندنەي شیعان داو، لێ بەرانبەر ئەو بێ وەفایای و کورت هیئانەیاڵدا تیپەرپێن و وا تەماشای چوار خەلیفە راشاریدەکان و هاوێلانێ بەرپێزی پێغەمبەر ﷺ دەکەن، وەك بلیی: پارێزراو بوو وێ لێ هەلە! نەخیر لێ هەلە پارێزراو نەبوون و تووشی گوناهاڵیش بوو وێ، بەلام بەراستی راسترین و ساغترین کەس بوون لێ گەل پێغەمبەری خوا ﷺ، وە لێ گەل ئەو دین و بەرنامەیه دا کە پێغەمبەری خوا ﷺ، هیئاوێتێ، بەلام لێ گەل ئەووەشدا کەموکوریپیشیاڵ هەبوووە.

مەسەلەي سێیه م: کە دەرەرموئ: ﴿ وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ ﴾، وە خواي تاك و پاك دەرەرموئ: مێ لێ گەلێانم، بەلام چ کاتیك؟ چوێکە وەك پێشتریش باسماڵ کرد، لێ گەل بوونی خوا بە گۆترە نیە، بە خۆرايی خوا لێ گەل کەس نابێ، وە بە خۆرايیش پشتی کەس بەرناڤات، بەلکو دەرەرموئ: ﴿ لَئِنْ أَقَمْتُمْ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمْ الزَّكَاةَ وَءَامَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمْ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ﴾، ئەگەر ئەوانەتان نەکرد ئەووە لێ گەلێان نیم، وەك لێ سوورەتی (آل عمران) دا دەرەرموئ: ﴿ إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ... ﴾ (۱۶۰)، واتە: ئەگەر خوا پشتتان بگرێ کەس بەسەرئاندا زال نابێ، وە ئەگەر خوا پشتتان بەردا کەس سەرئان ناخات، کەواتە:

جاری واش ههیه خوای کار به جی پشتی خه لکی بهردهدا، به لئی خوا پشتی که سانیک دهگری که له گه ل خوا راستو ساغ بن، وه پشتی که سانیکیش بهردهداو ئیهمالیان دهکات، که له گه لیدا راستو ساغ نه بن، وهک دهبنین خوا پینج مهرجی داناوون بو پشستگییری کردنی خوای بۆیان:

- ۱- ﴿أَقَمْتُمْ الصَّلَاةَ﴾، نوێژ بهرپا بکهن.
- ۲- ﴿وَأَتَيْتُمُ الزَّكَاةَ﴾، زهکات بدهن.
- ۳- ﴿وَأَمَنْتُمْ بِرُسُلِي﴾، ئیمان به پیغه مبه رانی من بین.
- ۴- ﴿وَعَزَّزْتُمُوهُمْ﴾، پشتی پیغه مبه رانی خوا بگرن و به هیزیان بکهن و سهریان بخهن.
- ۵- ﴿وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، وه له پیناوی خوادا مالی خۆتان ببه خشن، واته: بیجگه له زهکاتیش، چونکه یه کیک بوی ههیه بلای: لهوئ باسی زهکات دهکات، دواپیش باسی قهرزی چاک دهکات، قهرزی چاک به خوا دان، مهبهست پیی به خشیینی مالی سوننهته، مال به خشیینی (تطوع) بیئه وهی له سهرت قهرزی.

جا دهفه رموی: که سانیک نهوانه بکهن، ﴿لَأَكْفِرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، خراپه کانتان لی دهسپمه وهو بو قیامهتیش دهتاخه مه نیو باغه کانه وه، (بو دنیا ش پشنتان دهگرم و له گه لتانم و هاوکار تانم).

مهسه لهی چوارەم: که دهفه رموی: ﴿فِيمَا نَقُضُهُمْ مِيثَاقَهُمْ﴾، له ئه نجامی

شکاندنی په یمانه که یاندا ﴿لَعَنَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَلْسِيَةً يَحِرُّونَ

الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى

خَايْنَةٍ مِّنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ، بەراستىي ئەمە زۆر جىيى سەرنجەو زۆر جىيى ھەلۋەستەكردن و پەند لى وەرگرتنە، كە پەيمان شكاندن لەگەل خواي بالادەستدا ئىنسان پەلکىش دەكات بۆ زۆر جۆرە گوناھو ھەلۋە پەلۋە كەموكۆپى دىكە، چونكە ھەر كات ئىنسان بەينى لەگەل خوادا تىكچوو، يەكسەر سەرەو ژىر دەبىتەو، لىرەدا دەفەرموى: جوولەكەكان لە ئەنجامى ئەوودا كە پەيمانەكەيان شكاند لەگەل خوادا، لەعنەتمان لىكردن و دلمان رەق كردن، وشەكانى خوا دەگۆرن، وە بەشىك لەووى پىي ئامۆزگارىي كرابوون لەبىريان كرد، وە بەردەوام خيانەتیش دەكەن و ئاگادارىي خيانەتەكانيان دەبين.

كەواتە: ئىنسان دەبى لە خوى وريابى، كەسى وا ھەيە گوناھىكى دىتەپىش، دەلى جا خۆ يەك گوناھە، دوايى تۆبە دەكەم!! بەلام ئەو گوناھكردنە زۆر جار وەك ئەو وایە ئىنسان لە شوینىكى لىژ وەستابى و خلیسك ببات، كە لەگەل پىي خلیسكا رەنگە خوى پى نەووستى، چونكە ئەو وەيە بلىي دوو ھەنگاو برۋا، يان سى ھەنگاو برۋا، دوايى خوى بۆ بگىریتەو، ئىمە جارێك لە سالانى ۱۹۸۷ و ۱۹۸۸ دالە بنارى قەندیل سەر دەكەوتىن بەيانی بوو، بەستبووى دەمانوىست تەماشای ناوچەكە بكەين، زۆر لىژ بوو، برايەكمان خلیسكا خەرىك بوو ھەر برۋا، كە ئەگەر نەگىرسابايەو ھەو خاوەنە ھەر لە بەين دەچوو، سوپاس بۆ خوا دوايى لە نىو قەدى رپدا درەختىكى لىبوو، دەستى بە درەختەكە گرتو خوى گرتەو، ئەگەرنا دەرۋىي تا خوارى خوارى، چىايەكەش شاخىكى زۆر بەرز بوو، گوناھكردنىش ئاوايە ئىنسان كە خلیسكا، وەك گوتەم بە زەحمەت خوى پى كۆنتەرۋۆل دەكرى، دەلىن: كەسىك كە شەراب دەخواتەو، بەس پىكى يەكەم، يان قومى يەكەم كە دەخواتەو، دوايى پىيەو ھەوگر (مُعْتَاد) دەبى، يان ئەوانەى ماددەى بى ھۆشكەر بەكاردينن، دوايى وردە وردە گىرۆدە دەبن، ھەروەھا داوینپىسى، يان قەتل، دەلىن: باباى قاتل ھەر ئەوئەدەيە نەفەرىكى كوشت، ئىدى دوايى نەفەر كوشتنى لەلا وەك ئاو خواردنەو لىدئ، يان كەسىك كە دزى دەكات، دەلىن: ئەووى يەكەم جار دزى دەكات ئارەقە دەكات و رەنگى تىكدەچى، دوايى وردە وردە وەك لە مالى خوى شت بىيىتەو، ئاوايەو زۆر لەلاى ئاسايى دەبى، ئنجا ھەموو گوناھەكان ھەر ئاوان، ئىنسان قابىليەتى ئەووى ھەيە، ھەم

چاکە بکات، هەم خراپە بکات، بۆ نموونە: کەسێک کە یەگەم جار بە منداڵیی نوێژ دەکات، یان پۆزوو دەگری، هەر طاعەتێک کە ئەنجام دەدات، سەرەتا پێی قورسە، دوایی زۆر ئاسانە بەلایەوه، بۆیە ئینسان دەبێ لە سەرەتاوه ئاگای لە خۆی بێ، ئەوەتا لێردا دەفەرموی: دواى ئەوەی کە پەیمانیاں لەگەڵ خوا شکاند، لەعەنەتمان لێکردن، کەواتە: کەسێک پەیمان بشکێنێ خوا لەعەنەتی لێ دەکات و لە پەرحمەتی خۆی دووری دەخاتەوه، دوایی دڵی رەق دەبێ بۆ طاعەت، ئنجا وشەکانی خوا دەگوێژێ، ئینسان کە لە خوا دوورکەوتەوه، دەیهوێ ئایەتەکان لەگەڵ لارییهکەى خۆیدا بگونجێنێ، بۆ نموونە: مەلای واماڵ هەیه، کە ئێستا لەگەڵ یەكێ لە حیزبە عەلمانییهکان دایە، هەولێدەدات هەرچی ئایەت و فەرماشتی پێغەمبەر ﷺ لەگەڵ وەزە لارەکەى خۆی و حیزبە لارەکەى کە لەکەلى دایە بگونجێنێ، نابین چ لە هەریمی کوردستان، لەسەر ئاستی عێراق، وە لەسەر ئاستی دنیا ئەو زانیانەى کە لادەدەن، هەرچی ئایەت و فەرماشتە ملی پێ دەسوورپێن و لەگەڵ وەزە لارەکەى خۆیاندا دەیانگونجێن و تەئویلیان دەکەن، ﴿وَتَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا

بە﴾، وە بەشێک لەوەی کە پێی ئامۆزگاریی کرابوون فەرمۆشیان کرد، لەبیر خۆیان بردەوه، کەواتە: راستە گوناھەکان یەکدی بەلکێش دەکەن، وەك چۆن چاکە چاکە پەیدا دەکات، بە هەمان شێوە خراپەش خراپە پەیدا دەکات، بۆیە ئینسان دەبێ زۆر لە خۆی وریایی، وە هیچ گوناھێک بە کەم نەگری، گوناھى گچکەش بە کەم نەگری، چونکە گوناھە گچکەکانیش دوایی وای لێدەکەن هێ گەوره بکات.

(أحمد شوقي) دەربارەى رۆانیى حەرام (نظر) قسەیهکی زۆر جوانی هەیه، دەلێ:

فَكَلَامٌ فَمَوْعِدٌ فَلِقَاءٌ

نَظْرَةٌ فَابْتِسَامَةٌ فَسَلَامٌ

واتە: رۆانییەکە، دوایی زەردەخەنەیهکە، پاشان سەلام کردنیەکە، ئنجا قسەکردنیەکە، دوایی جێی ژوان دانانیەکە، لە گۆتایی دا پێکگەشتە.

عەرەب دەلێن: (وَمُعْظَمُ النَّارِ مِنْ مُسْتَصْغَرِ الشَّرِّ) واتە: ئاگری زۆر لە بێسەیهکی بچووکهوه پەیدا دەبێ، جاری وایە لە دەنکە شقارتەیهکەوه ئاگریکی

گەورە خەلەو خەرمانی وا دەسووتی، گەنەم و دەغل و دانی وا دەسووتی، لێرەواری وا دەسووتی کە بە چەند رۆژ ناتوانی بکوژێنرێتەو، لە سۆنگە ئێوەوە کە بابایەکی جگەرەکیش جگەرەیهک فری دەدات بە ئیهمالی! بە ئی نینسان دەبی وریابی لە گوناھان و لە گوناھێ گچکەش خۆی بپاریزی، بۆئەوێ تووشی هی گەورە نەبی، وە ئەگەر ئینسان تووشی گوناھ و هەڵەیهک بوو، زوو بگەرێتەو، نەک بچیتە دووی، هەرچەندە پارێز زۆر لە چارەسەر ئاسانتەر، کە ئینسان خۆی بپاریزی لە گوناھان، لەوێ تێو بگلی و دواپی بگەرێتەو و خۆی چارەسەر بکات.

مەسەلە ی پێنجەم: کە دەفەرموی: ﴿ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

الْمُحْسِنِينَ ﴾، لێیان ببوورەو چاوپۆشیان لێبکە، بێگومان خوا چاکەکارانی خوش دەوین، لێردا لەگەڵ پێغەمبەرێتی ﷺ، بە نەسبەت ئەو جوولەکانەو کە پەیمانان شکاندو ئاویان کردو ئاویان کرد، دەفەرموی: لێیان ببوورەو چاوپۆشیان لێبکە، ئایا لە چی لێیان ببووری و چاوپۆشیان لێبکات؟ لەو هەلەو پەلانی کە لەگەڵ مسوولماناندا دەیکەن، بۆیە لێردا هەندیک لە توێژەرەوانی قورئان گوتووین: ئەم رێستە قورئانییە نەسخ کراوێ، چونکە جوولەکەکان کە پەیمان دەشکێن و خراپە دەکەن، چۆن دەبی پێغەمبەری خوا ﷺ لێیان ببووری و چاوپۆشیان لێ بکات؟! لەولاشەو لە سەرەتای سوورەتی (المائدة) باسمان کرد کە زانیان گوتووین: سوورەتی (المائدة) کۆتا سوورەتە لە قورئان هاتبێتە خوار، وە دوا هەلەو هەرام لە سوورەتی (المائدة) بەیان کراو، وە هیچ نایەتێکی تێدانیە کە نەسخ کرابێتەو، ئایا چۆن ئەو چارەسەر بکەین؟ من لێردا ئەو قسەییە: (طبري) دیئم، کە بە پێشەوای توێژەرەوانی قورئان

ناسراو، لە تەفسیرەکی خۆیدا ئەمە ی هیناو، دەلی^(۱): ﴿ عَنْ قَتَادَةَ: ﴿ فَأَعْفُ

عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾، وَلَمْ يُؤْمَرْ يَوْمَئِذٍ بِقَتَالِهِمْ، فَأَمَرَهُ

اللَّهُ عَزَّ ذِكْرُهُ أَنْ يَعْضُو عَنْهُمْ وَيَصْنَحَ، ثُمَّ نَسَخَ ذَلِكَ فِي "بَرَاءة" فَقَالَ: ﴿ قَنِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ

صَغُورُونَ ﴿ ۲۹ ﴾ التوبة، وَالَّذِي قَالَهُ قَتَادَةُ غَيْرُ مَدْفُوعٍ امْكَانُهُ، غَيْرَ أَنَّ النَّاسِخَ الَّذِي لَا شَكَّ فِيهِ مِنَ الْأَمْرِ، هُوَ مَا كَانَ نَافِيًا كُلِّ مَعَانِي خِلَافِهِ الَّذِي كَانَ قَبْلَهُ، فَمَا مَا كَانَ غَيْرَ نَافٍ جَمِيعَهُ، فَلَا سَبِيلَ إِلَى الْعِلْمِ بِأَنَّهُ نَاسِخٌ إِلَّا بِخَبَرٍ مِنْ

اللَّهِ جَلَّ وَعَزَّ أَوْ مِنْ رَسُولِهِ ﷺ، وَلَيْسَ فِي قَوْلِهِ: ﴿ قَنِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ... ﴿ ۲۹ ﴾، دَلَالَةٌ عَلَى الْأَمْرِ بِنَفْيِ مَعَانِي الصَّفْحِ وَالْعَفْوِ عَنِ الْيَهُودِ، وَإِذْ كَانَ ذَلِكَ كَذَلِكَ، وَكَانَ جَائِزًا مَعَ إِقْرَارِهِمْ بِالصَّخَارِ وَأَدَانِهِمُ الْجِزْيَةَ بَعْدَ الْقِتَالِ، الْأَمْرُ بِالْعَفْوِ عَنْهُمْ فِي غَدْرِهِمْ هُمُومًا بِهَا، أَوْ نَكْثِهِ عَزَمُوا عَلَيْهَا، مَا لَمْ يَنْصَبُوا حَرْبًا دُونَ آدَاءِ الْجِزْيَةِ، وَيَمْتَنِعُوا مِنَ الْأَحْكَامِ الْإِلَازِمَةِ لَهُمْ، لَمْ يَكُنْ وَاجِبًا أَنْ يُحْكَمَ لِقَوْلِهِ: ﴿ قَنِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ...

الآية، بِأَنَّهُ نَاسِخٌ قَوْلِهِ: ﴿ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾ ﴿ ۳۰ ﴾، وَاتَّه: لَهُ فَهْتَادُهُ هَاتُوهُ (كه يه‌كيكه له زاناياني تابعين، واتته: جيلي دواي هاوه‌لان)

گوتووويه‌تي: ﴿ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾ ﴿ ۳۰ ﴾، بؤيه خوا وايه‌رمووه نهو كاته فه‌رمان نه‌گرابوو به جه‌نگ كردن له‌گه‌ل جووله‌كه‌كاندا، بؤيه خواي ناوبانگ به‌رز فه‌رمانی كردوه به پيغه‌مبهر ﷺ كه لييان بپووري و چاوپوشيان لي بكات، به‌لام دوايي له سوورته‌ي (براءة) دا نهو ليپوردنو

چاوپوشيه نه‌سخ كرايه‌وه، وه خوا فه‌رموي: ﴿ قَنِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ

مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَغُورُونَ ﴿ ۲۹ ﴾

التوبة، واتە: لەگەڵ ئەوانەدا بچەنگن کە ئیمان بە خواو بە رۆژی دوايي ناهيئن، لە خاوەن کتیبەکان، تاکو سەرانه دەدەن، بە ملکه چیی.

(طَبَرِي) دەڵێ: ئەو هی قەتادە گوتوو یەتی: نالیین ناگونجی، بەلام لابهري حوكمی پیشی کاتیك دەبی، وه گومانی تییدا نابێ، ئەو هی کە ناسیخه تیکبگیری لهگەڵ هەموو ئەو ماناو مەبەستانە ی ئەو هەدا کە مەنسوخه، بەلام کە لەگەڵ هەموو ماناو مەبەستانەکانی تیکنه گیری، وه هەوالیکمان پی نه بی له لایەن خواو پیغه مبهري خواوه ﷺ کە ئەم نایەتە ی دوايي هاتوه لهگەڵ ئەو هی پیشی دا تیکده گیری، وه هی پیشی نه سخ کردۆته وه (مادام له لایەن خواو پیغه مبهري وه هەوالیکمان پی نه بی، وه لەگەڵ هەموو مەبەستانەکانی پیشی تیکنه گیری ناتوانین بلیین: مەنسوخه) جا دەڵێ: ئەو کە خوا دەر موی: ﴿ قَنِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ... ﴾، هیچ دەلالهتیکی تییدانیه کە تیکبگیری لهگەڵ هەموو ئەو واتاو مەبەستانەدا کە لهو رسته قورئانییهدا هاتوون، کە دەر موی: ﴿ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾، چونکە له حالیکدا کە جووله کهو نه صرانییهکان دان به و هەدا بینن کە سەرانه بدن بە ملکه چیی و دواي ئەو هی کە جهنگیان لهگەڵدا دهکری، جهنگه که رادهگرن و دهلین: ئامادهین سەرانه بدهین، (ئەندازیه کە ما ئمان بدهین به دهولهتی ئیسلامی و له ژیر سایه دهولهتی ئیسلامیدا ده مینینه وه)، ئەو کە ئەگەر جارێک پهیمانیکیان شکاندبی، یاخود هه له یهکیان کردبی، مسولمانان چاوپۆشیان لی بکهن و لیان ببورن، مادام سەرانه بدن و ملکه چ بن بو دهولهتی ئیسلامی، ئەو دووانه تیکناگیری. واتە: جهنگ لهگەڵدا کرانبان هەتا سەرانه دەدەن، لهگەڵ چاوپۆشی لی کردنیاندا له سەر هەندی هه لهو که موکوریی تیکناگیری، به مهرجیک جهنگ لهگەڵ مسولماناندا نهکەن، کە سهنگه ریان لی بگرن و بلین: سەرانه نادهین، وه لاملی و سه رپیچی نهکەن لهو یاسا شه رعیهانی کە روویان تی دهکەن و دهبی جیه جیان بکهن، مادام وا نهکەن، ئەو کاته ری تی دهچی کە مسولمانان چاوپۆشیان لی بکهن له هەندی هه لهو که موکوری، وه ک چۆن پیغه مبهري ﷺ چاوپۆشی له هەندی هه لهو که موکوری مسولمانان کردوه، ئەوانیش هاوولاتین و دانیشتووی ژیر

سایەى دەولەتى ئىسلامىین، ئەگەر هەندىك هەلەو كەموكۆرپىشیان هەبوون، چاوپۆشیان لى بکړى، ئەوه پىویست ناکات بگوترى: نەسخ بۆتەوه، بەتایبەتیش

كە خواى بالادەست دواى دەفەرموى: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾، واتە:

بىگومان خوا چاكەكارانى خوشدەوین، كەواتە: لىبوردن لە خەلك و چاوپۆشى لىگەردنیان لە هەندىك هەلەو كەموكۆرپى بە مەرجىك نەگەشتبێتە رادەى ئەوه كە دزایەتى دەولەتى ئىسلامى بکەن، واتە: هەلەو كەسى، بۆ وینە: كەسێك لە جوولەكەكان قسەیهكى غەلەت دەكات، وەك ئەوهى (فناص)

گوتى: ﴿... إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنَاءُ...﴾ (١٨١) آل عمران، وە دواى ئەوه ئەبوبەكر

خوا لى رازى بى زللەیهكى لىدا، وەك لە سوورەتى (آل عمران) دا باسمان كەردو^(١)، دواى پىغەمبەر ﷺ پشگىرى ئەبوبەكرى نەكرد، خوا لى رازى بى،

هەرچەندە كابرای جوولەكە بىئەدەبىیهكى گەورەى كەردبوو، كە گوتى: خوا فەقیرەو ئیمە دەولەمەندین!! چونكە خوا دەفەرموى: فەرزەم بەدەن، كەواتە: دیارە خوا پىویستى بە ئیمەیه، كە ئەوه بىئەدەبىیهكى گەورەیه، بەلام خواى

زاناو شارەزا، نایەتى ناردە خوار: ﴿تَتَّبَلُّوكَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ

وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا

أَذَى كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ (١٨٦)

آل عمران، واتە: مسۆگەربن لە مال و سامانتان و لە خودى خوشتان دا تاقى دەكړینهوه، وە لەوانەى پيش ئیوه كتیبیان پىدراوه و لەوانەش كە هاوبەشیان (بۆ خوا) پەیداكردو، ئازارى زۆر دەبیستن، وە ئەگەر خۆراگربن و پارێزكاربن، ئەوه ئەو خۆراگری و پارێزکاریه لەو كارانهیه كە (لەلایەن خواوه) جەختیان لەسەر كراوه، (یان پىویست بە برپاری بەهیز و ئیرادەى پتەو دەكەن)، واتە: ئەگەر سزایان نەدەن، ئەوه لەو شتانهیه كە پىویستیان بە عەزیمەت دەكات، كە ئەوه هاندانى مسوڵمانانە كە چاوپۆشى لەو كەموكۆرپیانەیان بکەن، با عەقیدەى غەلەتیشیان

هەبێ، با قسەى بىئەدەبانەش بکەن، چاوپۆشییان لى بکەن، بە مەرجێک شتەکیان نەبوویتە سەرپێچییەکی گشتی.

کەواتە: ئایەتى ژمارە (۲۹)ى سوورەتى (التوبة) لەگەڵ ئەم رەستە قورئانییەى ئەم ئایەتەى سوورەتى (المائدة)دا تێکناگیرێن، تاکو بڵێن: ئەوەى دوايان، ئەوەى پێشێى نەسخ کردۆتەو، کە دیارە من بۆ خۆم قەناعەتم وایە هیچ رەستەیهک لە قورئاندا نیە نەسخ کرايیتەو، واتە: هیچ رەستەیهک لە قورئاندا نیە کە کارى پێ نەکړی، وەك لە سوورەتى (البقرة)دا لە بەرگی یەكەمى ئەم تەفسیرە، بە تەفصیل باسم کردو، بەلگەشم لەسەر هیناودتەو.

مەسەلەى شەشەم: کە دەفەر موی: ﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرُكَ﴾

أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا دُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ۚ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿﴾، لێردەدا پێویستە سێ شتان لەم ئایەتە موبارەکە وەرگیرین:

یەكەم: کە دەفەر موی: ﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرُكَ﴾، واتە:

ئەوانەى گوتیان: ئێمە نەصرانیین، ئەمە ئەوەى لى وەردهگیرى کە لەو دەعوایەیاندا راست ناکەن، وەکو تۆ بە یەکیك بلیى: تۆش دەلێى مسوولمانم؟! یانى من نالیم هەوى، ئەگەر بلیى: خۆ تۆش مسوولمانى، ئەو مانایەكە، بەلام ئەگەر بلیى تۆش خۆت بە مسوولمان دەزانى؟ یان خۆ تۆش دەلێى مسوولمانم؟! ئەو مانای وایە من بپروات پێ ناکەم، کە وادەلێى، یاخود قەناعەتم وا نیە کە

تۆ مسوولمان بى، ئنجا کە لێردەدا دەفەر موی: ﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا

نَصْرُكَ﴾، واتە: ئەوانەى کە گوتیان: ئێمە نەصرانیین، نەیفەر موو:

(وَمِنَ النَّاصِرِينَ) بۆچى؟ چونکە وشەى (نَصْرُكَ) کۆى (نصرانى)یە،

نەصرانىی، واتە: ئەوانەى کە یارمەتى خوايان داو و پشتمى دینى خوايان

گرتووە، پشتی پێغه‌مبەرانیان گرتووە، کە ئەوان وا نەبوون، بۆیە ئەو ناوە نیوە‌ڕۆکیکی وەك خۆی لەگەڵدا نیه.

دووهم: کە دەفەر موئ: ﴿أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ﴾، واتە: پەیمانێکی پتەومان لەوانیش وەرگرت، پەیمانە پتەوێکە پێشتر باسمان کرد، واتە: خوا بەلێن و پەیمانی وەرگرتووە لە هەموو خواوەن کتێبە ئاسمانییەکان کە بەندایەتیی بۆ خوا بکەن و، پابەند بن بە کتێب و شەریعتی خواوە.

سێیەم: وە کە دەفەر موئ: ﴿فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ

الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ﴾، ئەمە ئەوەی لێ وەرده‌گیری، وەك پێشتریش باسمان کرد، کە هەمیشە لەبەر چوون و پشت‌گۆی خستنی بەشێک لە دین، دەبێتە هۆی ناکۆکی و دووبەرەکی، ئەگەر دین هەمووی بگێرێ لەگەڵ دیندارانی ساغ و راستدا ناکۆک نابێ، هاوێڵانی بە‌ڕێز خوا لێیان رازی بێ، چونکە دەستیان بە هەموو دینەوێ گرتبوو، لەنێو خۆیاندا تەباو رێک بوون، بە‌لێ دوا‌یی شەیتان زەفەری بە هەندێکیان برد لەسەر مەسە‌لەی زەعامەت و سەرۆکایەتیی و دوژمنانیشیان دەستیان تیخست، بە‌لام گرنگ ئەوێهە هیچیان کێشەیان نەبوووە لەسەر ئەوەی ئەو نایەتە ئێشی پێ‌دە‌کری، یاخود ئیسلام جە‌نگ و جیهادی تێدا‌یه‌و، بە‌لام بانگە‌واز و پەرودە‌ی تێدانیە، سیاسەت و حوکمی تێدا‌یه، بە‌لام عیبادەتی تێدانیە، یان عیبادەتی تێدا‌یه، بە‌لام لایەنی ئابووری تێدانیە، هیچ کە‌سیکیان لەسەر ئەو شتانه کێشە و مشتومریان نەبوو، بە‌لام جیلە‌کانی دوا‌یی لەسەر ئەو کێشە و مشتومریان هەبوو، ئیستا مسو‌لمانێ وا هە‌یه، پێ‌ی وایە ئیسلام سیاسەتی تێدانیە، یان ئیسلام حیزبایەتی تێدانیە، یان ئیسلام جە‌نگ و فیداکاری تێدانیە، بە‌لکو خە‌لکیکی نا‌حالیی و فە‌قیرۆ‌که‌مان هە‌یه، دە‌لێ: فەرزه یان سوننه‌ته مسو‌لمانان هەر پەرژ و بلاوبن و، نا‌شە‌رعیی و بیدعه‌ته، پێ‌که‌وه‌بن، ئە‌گەر پێ‌که‌وه خڕبە‌وه‌وه ئێشی خۆیان رێ‌ک‌بخە‌ن و بە‌رپرسی‌کیان هە‌بێ ئێشی خۆیان رێ‌ک‌ بخە‌ن، خراپه!! وە‌ك دە‌بینین لێ‌ره‌دا خۆ‌ای بە‌رزو مە‌زن بۆ‌مان با‌سی نە‌قیبان دە‌کات و بۆ‌مان با‌سی کۆ‌مه‌ڵ‌بوون و کاری

هەرەو دەزێ دەکات، کەچی مسوولمانی فەقیرۆکە و هەیه دەلی: بیدعەتە مسوولمانان خەربنەو سەر یەك، دەبی هەر پەرژو بلأو بن و لیكترازو بن، بی خەبەر لەو ئەو دینە گەورەیه بە کاری هەرەو دەزێو بە خەلکی پیکەو و جۆشدر اوو لیكبهستراو نەبی، چۆن بەرپۆو دەچی؟! چۆن دەگونجی ئەم واقعە بگۆردری و ئەم شەریعەتە تیدا پیاده بکری؟ بەلام بە هەر حال ئەو هەمووی لە ئەنجامی دوورکەوتنەو دینە لە قورئان و سوننەت، کە هەر کەسیك لایەك دەگری، کەسیك کە ئەو لایەکی گرتو، لەگەڵ ئەو دیکە کە لایەکی دیکە گرتو، تیکدەگیرێ، سوؤفی و سەلەفی، ئەو دیکە و ئەو دیکە تیکدەگیرێ، بەلام ئەگەر تۆ بینی هەموو لایەنەکانی ئیسلام بگری، وەك چۆن پیغمبەر ﷺ و هاوڕێکانی بەرپۆزی دیندارییان کردو، ئاوا دینداریی بکە، هەستیاریت بەرانبەر هیچ کەس نابێ، بەلێ کەسیك کە زیاتر خەریکی لایەنی تەزکیە نەفسە، بە مەرجیک پابە ندەبی بە شەریعەتەو، ئەویش هەر کاریکی خیرە، وە ئەو دیکە کە زیاتر خەریکی لایەنی دژایەتی کردنی بیدعەت و ئەو شتانەیه، کە پەیدا کراون لە بواری ئیمان و عیبادەتدا، ئەویش هەر خەریکی کاریکی چاکە، کە بەشیكە لە کاری ئیسلامی، وە ئەو دیکە کە خەریکی جەنگ و جیهادە، ئەو دیکە خەریکی لایەنی سیاسەتە، ئەو دیکە خەریکی لایەنی کۆمەڵایەتییه ... هتد، ئینسان دەبی دان بە هەموویاندا بینی، هەموویان بە هی خۆی بزانی.

ئنجاکە خوا دەفەرموی: ﴿ فَأَعْرِضْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ ﴾،

دوژنایەتی و رق و کینه مان لە نیویدا پەیدا کردن، یەکیك بۆی هەیه بپرسی: خوا دوژنایەتی و ناکۆکیی لە نیوان خەلکیدا پەیدا دەکات؟

و ئەمە کە ئەو دینە کە خۆی دادگەر لیژەدا باسی هاتنە دی یاسایەکی خۆی دەکات، کە دەرەنجامە کە خوا پەیدای نەکردو، بەو واتایە خۆی بەرز داوی کردبی، بەلام بۆیه پالی دەداتە لای خۆی، چونکە بە پێی یاسای خوا هاتۆتە دی، وەك چۆن کەسیك ژەهر دەخواتەو، داوی ژەهرە کە دەیکوژی، ئەو کەسە کە ژەهرە کە داوێتی بۆی هەیه بلێ: من گوشتەم، هەرچەندە راستەو خۆ نەیکوشتو،

بەلکو لە ڕۆژی ژەهر پێدانهوه بووه، که ژەهرهگەش ڕەنگە بە نەفەرێکی دیکەدا بۆی ناردبێ، مەبەست ئەوەیە که خۆی کاربەجێ یاسایەکی داناوه، که هەر کاتیەک ئەهلی دین بەشێک لە دینیان فرامۆش کرد، دژایەتیی و ناکوکییان لەنێویدا پەیدادەبێ، جا خوا دەفەرموێ: ئێمە پەیدامان کرد، واتە: بە پێی یاسای ئێمە پەیداوو، نەك خۆی پەروردگار دژایەتیی و ناکوکیی لە نیوانی ئەهلی دیندا پەیدا بکات، بەلام خوا وای داناوه، هەر کاتیەک خەڵک بە دینی خواوه پابەندبن، بە هەموو دینەوه پێکەوه، ئەوه تەباو کۆک و ڕێکدەبن، بەلام ئەگەر هەندیکیان ئەو لایان گرتو هەندیکیان لایەکی دیکەیان گرت، ناکوکییان لە بەیندا پەیدادەبێ، ئەوهش یاسای خوايە، بۆیە خوا ئەو دەرەنجامە پال دەداتە لای خۆی، ئەگەرنا خوا ناکوکیی و دژایەتیی لە نیوان خەڵکدا پەیدا ناکات، دەبێ ئاوا بە وردی لە وشەکانی خوا تێبگەین، بۆ ئەوهی بەرانبەر بە خۆی پەروردگار تووشی بێ ئەدەبیی نەبین، بڵێین: خۆی دادگەر دوژمنایەتیی و ناکوکیی پەیدا دەکات، جا هەندێک لەوانەیی بە حیساب ڕەخنە لە قورئان دەگرن، ڕستەیهکی ئاوا دینن و هەر بە سەرکێشیی تەماشای دەکەن، دەلێن: تەماشای ئەدی بۆچی دەلێن خوا هەر چاکەیی دەوی بۆ بەندەکانی و خوا خراپەیی ناوی؟! ئەدی ئەوه نیە لێره دەفەرموێ: دوژمنایەتیی و ڕق و کێشەمان لە بەیندا پەیداکردن کەواتە: خوا خەڵکی تێکبەردەدات! نەخیر، مەبەست ئەوەیە که ئێمە گوتبوومان بە هەموو دینەوه پابەندبن، کەچی ئەوان هەندیکیان لێ فرامۆش کردو، لە ئەنجامی ئەوهدا که بە قسەي ئێمەیان نەکرد: ناکوکییان لە بەیندا پەیدا بوو، بەپێی یاسای ئێمە ئەو دەرەنجامە هاتە دی.

مەسەلەي حەوتەم و کۆتایی: که دەفەرموێ: ﴿وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا

كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾، ئەمە هەرەشەیه: لەمەودوا خوا هەوالیان پێدەدات بەوهی که بە وردهکاری دیانکرد، ئایا جیاوازیی لە نیوان ﴿يَصْنَعُونَ﴾ و يَفْعَلُونَ و يَمْلُوكُ و يَكْسِبُونَ﴾ دا چیه؟!، جیاوازیی ورد وردیان هەن: بە زۆری وایە وشەي (عَمَل) ئیرادەي لەگەڵ دایە، بەلام (فعل) جاری وایە مرؤف ئەو شتەي ناوی، دەشبێ، (كَسَب) ئەوهیه ئینسان بۆ خۆی بەدەستی بێنی،

(صُنْع) ئەوەیە کە وردەکاریی تێدابی، ناگونجی (صنع) پال بدەرێتە لای ماددەى بى ژيان، بۆ وینە: لای دارو درەخت، بەلکو پال دەدرێتە لای ئینسان، وە پال دەدرێتە لای خواى پەرورەدگار ﴿... صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَنْفَقَ كُلَّ شَيْءٍ...﴾ النمل، واتە: ئەو دەروستکراوی خوايە، کە هەموو شتییى بە وردیى دروست کردووە، هەروەها پال دەدرێتە لای ئینسان، ئینسانیش کاتێک شتەکەى خۆى زۆر بە وردەکاریى دەکات، کارەکەى پێى دەگوترى: (صنع)، بەلام ئەگەر زۆر وردەکاریى تێدا نەبێ پێى دەگوترى: (فعل)، وەك هەر لەم سوورەتى (المائدة) دا کە دواى دەیگەینى خوا بۆ جوولەکەو نەصرانییەکان، بۆ خەڵکە گشتییەکەیان (فعل) بەکارداى، بەلام بۆ زاناگانیان (صنع) بەکارداى، بۆچی؟ چونکە زاناگان زۆر بە وردەکاریى شتەکەیان کردووە، پیلانەکان بە وردیى دادەپێژن، بەلام خەڵکە هەر وا بە شیوەیەکی سەرکێڵیی شتەکان ئەنجام دەدەن، کەواتە: لێرەدا خوا دەیهوێ پێیان بفرموى: ئەو کردەوانەى کە زۆر بە پەنەنکاریى وردەکاریى و لێزانەنەو دەیانکرد، خوا هەوالیان پێ دەدات، بۆئەوێ کە سەرزەنشتیان بکات و سەرهنجام سزایان بدات، دواى ئەوێ کە وایان لى دەکات دان بە هەلەکانیاندا بپێن، بۆئەوێ ئەو سزایەى کە دەیاندا بە بزانن کە سزایەى پێ بە پێستە بۆ ئەوان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

۰۷

دەرسی پینجەم

پیناسەى ئەم دەرسە

لەم دەرسەماندا ئایەتەکانی: (۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹) دەتوێژینەووە تەفسیر دەکەین، که خوا ﷻ لەم پینج ئایەتە موبارەکەدا بانگی خاوەن کتیبەکان دەکات بەگشتی، وە پێیان ڕادەگەیهێنێ کە پیغەمبەرێکی بۆ ئاردوون، زۆرێک لەو شتانەى که شاردوویناننەووە بۆیان ئاشکرا دەکات و چاوپۆشیی لە هەندیک شت دەکات، پاشان

پیناسەى قورئان دەکات بە: ﴿ نُوْرٌ وَّکُتُبٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۵﴾ يَهْدِيْ بِهٖ اللّٰهُ

مَنْ اَتْبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلٰمِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى

النُّوْرِ وَيَهْدِيْهِم اِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴾، دوایی بێروایی نەصرانییەکان

ڕادەگەیهێنێ لەسەر بە خوا دانانی عیسا، یان بە بەشیك لە خوا دانانی سەلامی خۆی

لێ بێ، پاشان بەرپەرچیان دەداتەووە، بە خستەرپووی چەند راستییەکی حاشا

هەلنەگر، ئنجا باسی لاف لێدانی جوولەکەو نەصرانییان دەکات، بەو کە کوران و

خۆشەویستانی خوان و، هەڵیدەوێشینیئەو.

لە کۆتایی دا جاریکی دیکە بانگیان دەکات، که هاتنی پیغەمبەری کۆتایی

موحەممەد ﷺ پاش دابرانی وەحی بوو، بۆ ماوەی شەش سەدەو دە سال، که پیشتر

بەردەوام پیغەمبەرانیکیان بۆ هاتوون بۆ موژدە پێدانیان و ترساندن و

ئاگادارکردنەوێان لە سزای خوا، وە ئەمجارەش بۆ دواجار ئەو پیغەمبەری

خاتەمیان بۆ هات.

﴿ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يَبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيْرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُوْنَ مِنَ الْكِتٰبِ وَيَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ قَدْ جَآءَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ نُوْرٌ وَكِتٰبٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۵﴾ يَهْدِيْ بِهٖ اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانُهُٗ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ بِإِذْنِهٖ وَيَهْدِيْهِمْ اِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۱۶﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْۤا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ ؕ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللّٰهِ شَيْۤآءًا اِنْ اَرَادَ اَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَآمَتَهُٗ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا ۗ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقْ مَا يَشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْۤءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۷﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصٰرَى نَحْنُ اَبْنٰؤُ اللّٰهِ وَحِبَتُّهُ ۗ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوْبِكُمْ ۖ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرْ لِمَنْ يَشَآءُ وَيُعَذِّبْ مَنْ يَشَآءُ ۗ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ وَإِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿۱۸﴾ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يَبَيِّنُ لَكُمْ عَلٰى فَرَقٍ مِّنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُوْلُوْۤا مَا جَآءَنَا مِنْ بَشِيْرٍ وَلَا نَذِيْرٍ فَقَدْ جَآءَكُمْ بَشِيْرٌ وَنَذِيْرٌ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْۤءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۹﴾ ﴾

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

((ئەى خاوەن كىتەبىنە! ئەو پىغەمبەرەكەمان ھاتە لاتان زۆرىك لەوھى كە لە كىتەب (ى خوا كە لەلاتانە) دەتانشاردەو، بۆتان روون دەكاتەو چاوپۆشیش لە زۆرىك دەكات (كە پىوېست ناكات روون بكرىتەو)، بىگومان رووناكىيەك و كىتەبىكى رۆشكەرەوھتان لە خواوہ بۆ ھات ﴿۱۵﴾ خوا رىنماى كەسانىكى پىدەكات - كە شوین رەزامەندىيەكەى دەكەون - بەرەو رىبازەكانى ئاشتىي، لە تارىكايى يەكان بەرەو رووناكىيە بە وىستى خۆى دەرپازيان دەكات، بەرەو راستە شەقام رىنماى يان دەكات ﴿۱۶﴾ بە دنىايى يەوہ ئەوانەى گوتيان: خوا مەسىحى كورپ مەريەمە، بىپرەوان، بلى: ئايا كى ھىچ شتىكى لە خواوہ بەدەستە، ئەگەر بىەوئ مەسىحى كورپ مەريەم دايكى و تىكرەى ئەوانەى لەسەر زەويين، لەبەين بەرئ، وە موئكى ئاسمانەكان و زەوى و ھەرچى كە لەنيوانيان دايە ھى خوايە، ھەرچى بىەوئ وە دى دىنى، وە خوا لەسەر ھەموو شتىك بەتوانايە ﴿۱۷﴾ وە جوولەكەو نەصرانىيەكان گوتيان: ئىمە كورەن و خوشەويستانى خاوين، بلى: ئەدى بۆچى بە ھۆى گوناھەكانتەنەو سزاو ئازارتان دەدات؟! بەلگە ئىوھش بەشەرىكەن وەك ئەو خەلكەى كە خوئقاندوونى، ھەر كەسىك بىەوئ دەيبوورئ و ھەر كەسىكىش بىەوئ سزاو ئازارى دەدات، وە موئكى ئاسمانەكان و زەوى و ئەوھى نيوانيان ھى خوايەو سەرەنجامىش ھەر بۆ لای ويە ﴿۱۸﴾ ئەى خاوەن كىتەبىنە! ئەو پىغەمبەرەكەمان ھاتە لاتان، پاش دابرايىكى (ھاتنى) پىغەمبەران (ئەو راستىنەى كە پىوېستتەن) بۆتان رۆش دەكاتەو، نەوھك بلىن: ھىچ موژدەدەرو ترسىنەرەكەمان بۆ نەھاتەو، بىگومان ئەوھ موژدەدەرو ترسىنەرەكان بۆ ھات، وە خوا لەسەر ھەموو شتىك بە توانايە ﴿۱۹﴾)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(**نور**): خۆی پەرودەر دگەر قورئان بە چەند وشەیهک پێناسە دەکات، یەکیەک لەوانە بریتیه لە (نور)، ئەم وشەیهش لە زمانی عەرەبیدا ئاوا پێناسە کراوە: (النُّورُ: الضُّوءُ الْمُنْتَشِرُ الَّذِي يُعِينُ عَلَى الْإِبْصَارِ، وَهُوَ ضَرْبَانٍ: مَعْقُولٌ، وَمَحْسُوسٌ) واتە: نوور ئەو ڕووناکییەیه کە بڵاودەبێتەوە، وە یارمەتی بینین دەدات، (کە دیارە ئێمە بە هۆی ڕووناکییەوێ شت دەبینین) دیارە ڕووناکییش دوو جۆرە: ڕووناکییەکی مەعنەویی مەعقوول، کە بە عەقڵ دەکێت، کە لێردا بە قورئان دەفەرموێ نوورە، واتە: نوورێکی مەعنەویی، وە نووری بەرھەستیش وەک: چراو گۆڵبوو ئەو ڕووناکییانە کە بە چاوە دەبینرێن.

(**المسیح ابن مريم**): مەسیح نازناوی عیسا کۆری مەریەمە، یانی: مەسیحی کۆری مەریەم، جا عیسا عليه السلام لە قورئاندا هەمیشە پالێراوەتە لای دایکی، چونکە هەر دایکی هەیه، بابی نیە، مەسیح لە چییەو هاتو؟ مەسیح یان (فعلیل) بە مانای (فاعل)، یان (فعیل) بە مانای (مفعول)، دەلی: (المسيح من المسح، بمعنى الفاعل، الدَّاهِبُ فِي الْأَرْضِ، أَمْسَحَ ذَا الْعَاهَةِ، أَوِ الْمَمْسُوحُ بِمَعْنَى الْمَفْعُولِ: مَسَحَ مِنْهُ قُوَّةُ الشَّيْءِ) یان بە مانای کەسیکە بە زەویدا دەرواوەتە سیاحت دەکات، ئەگەر مەسیح لێردا بە مانای (فاعل) بێ، چونکە عیسا عليه السلام سیاحتی کردووە زۆر گەراوە بە زەویدا بۆ بانگەوازکردنی خەڵکی بۆ لای خوا، یاخود لەبەرئەوێ کە دەستی بە خەڵکی دا هیناو و مەسحی کردوون، کاتیەک نەخۆش و نەساغ بوون هاتوونە لای، ئەویش دەستی پێداهیناو و خۆی شیفاوەر شیفا بۆ ناردوون، یانیش بە مانای (مفعول)، کە کەسیکە شەڕ و خراپەیی تێدا مەسح کراوەتەووە لابردراوە، هێزی شەڕ و پالێنەری خراپەیی تێدا لابردراوە، وەک لە فەرماشتی پێغەمبەر ﷺ دا هاتو، هیچ کەسیک نەبوووە خەتەرەدی گوناھێ بە دڵدا نەیهت جگە لە عیسا کۆری مەریەم، کە بە خەتەرەش بەسەر دلی دا نەهاتووە گوناح بکات، دەلین ئەویش لە بەرھەستی دووعای نەنکی،

واتە: دایکی مەرپەم، وەك خوا فەرموویەتی: ﴿ إِذْ قَالَتِ أَمْرَأْتُ عِمْرَانُ رَبِّ إِنِّي

نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا... ﴿۳۵﴾ آل عمران، واتە: کاتێک خێزانی عیمران

گوتی: پەروردگارم! ئەوەی لە زگم دایە (کە مەرپەم بوو) نەزری دەکەم بۆ تۆ،

وە دواوی گوتی: ﴿ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذَرَيْتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ... ﴿۳۶﴾

آل عمران، وە خواپە! من خۆی و ئەوەشی کە لێی دەبی، پەناى پێ بە تۆ دەگرم لە شەیتانی نەفەرت لێکراو، بۆیە شەیتان زەفەری بە عیسا ﷺ نەبردووە.

(عَلَى فِتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ): وشەى (فِتْرَة) بە مانای (انقِطَاع) دى، (فَتْرٌ، يَفْتَرُ)، (الْفُتُورُ:

سُكُونٌ بَعْدَ حِدَّةٍ، وَلَيْسَ بَعْدَ شِدَّةٍ، وَضَعْفٌ بَعْدَ قُوَّةٍ)، (فُتُورٌ) بە مانای

وەستانی شتێک دى دواى ئەوەى کە زۆر بەهێز ئەو شتە بجوولێنرێ، یاخود

شتێکی توندە دواى نەرم بێتەو، یان شتێک بەهێزى دواى بێهێز بێ،

لێردەدا کە دەفەرموێ: ﴿ عَلَى فِتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ ﴾، واتە: دواى داپراڤێک لە

پێغەمبەرەکان.

جا بۆ زانیاریتان درێژترین ماوەى نیوان دوو پێغەمبەرەکان (عليهم الصَّلَاةُ

والسَّلَام) ئەو ماوەیە بوو کە لە نیوانى عیسا و موحمەد دا بوو، صەلات و

سەلامى خاویان لەسەر، ئەگەر نا دەربارەى پێغەمبەرانی دیکە خواى پەروردگار

دەفەرموێ: ﴿ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رَسُولًا تَتَرَاءُ... ﴿۴۴﴾ الْمُؤْمِنُونَ، واتە: پاشان پێغەمبەرانی

خۆمان پەیتا پەیتا، یەك لە دواى یەك ناردوون، وە ماوەى نیوان عیسا و

موحمەد (٦١٠) شەش سەد و دە سال بوو، وەك دواى تۆزێكى ڕوون

دەکەینەو.

(بَشِيرٍ): (أَي: الْمُبَشِّر) واتە: موژدەدر، دلخۆشکەر، (وَأَبَشْرُهُ: أَخْبَرْتُهُ بِسَارٍ بَسَطَ

بَشْرَةً وَجْهَهُ)، (أَبَشْرْتُهُ، بَشْرْتُهُ) واتە: هەوال و موژدەیهکی خۆشم پێدا بوو بە

هۆی گەشبوونی دەموچاوى، ئینسان لە کاتێکدا کە هەوالی خۆشی پێدەگات،

دەموچاوی گەش دەبی، یان ڕوون دەبی، بە پێچەوانەشەو کاتێک هەوائێکی ناخۆشی پێدەدری، دەمو چاوی تاریک دادی و لێڵ دەبی، تەنانت پێغەمبەری خواش ﷺ وا بوو، وە بە زۆری ئینسانی راستگۆ وان، ئەوانەى گە ڕوالت و دەروونیان یەگە، واتە: حالەتی دوو فلیقانی و نیفاقیان نیە، بە خۆشیی دڵخۆش دەبن، بە ناخۆشیی دڵناخۆش دەبن، وە خۆشیی و ناخۆشیی لەسەر دەموچاویان دەردەگەوی.

(نَذِيرٌ): (نَذِيرٌ جَمْعُهُ: نَذَرٌ: الْمُنْذِرُ)، (نُذْرٌ) كَوَى (نَذِيرٌ)، واتە: ئاگادارکەرەوە، ئاگادارکەرەوەکان، یاخود ترسێنەرەکان، نَجَا دَهْلَى (الْإِنْذَارُ إِخْبَارٌ فِيهِ تَخْوِيفٌ كَمَا أَنَّ التَّبَشِيرَ إِخْبَارٌ فِيهِ سُرُورٌ)، (إِنْذَارٌ) بَرِيْتِيَه لَه ههوال پێدانێك كه ترسی تێدايه، ههروهك چۆن (تَبَشِيرٌ) بَرِيْتِيَه لَه ههوال پێدانێك كه دڵخۆشیی تێدايه.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خوای په‌روه‌دگار هر له‌سهر باسی خاوه‌ن کتیبه‌کان دهر‌وا، که دیاره وه‌ک کاتی خوای له پښاسه‌ی ئه‌م سوورته موباره‌که‌دا باس‌مان کرد، پانتاییه‌کی باش تهر‌خان کراوه بو و‌توویژ‌کردن له‌گه‌ل خاوه‌ن کتیبه‌کان، له‌گه‌ل جووله‌که‌و نه‌صرپانییه‌کان، به‌لام زوربه‌ی جار دواندنه‌کان روو له جووله‌که‌کان ده‌کات، به‌لام به‌گشتی روو له ههر‌دوو‌کیانه، لی‌رده‌دا روو له ههر‌دوو‌کیانه، خوا ﷺ ده‌هر‌موی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ﴾. ئه‌ی خاوه‌ن کتیبینه! خوا ﷺ له قورئاندا کاتیک بیه‌وی به‌شیوه‌یه‌ک جووله‌که‌و نه‌صرپانییه‌کان بدوینئ، که حاله‌تیک ئاسایی وه‌ر‌بگری، یاخود حاله‌تی ریژ لی‌گیرانی نی‌دا بخوینریته‌وه به ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ده‌یاندوینئ، به‌پیچه‌وانه‌وه‌ش ئه‌گه‌ر له حاله‌تی سهر‌زنشتو لی‌توور‌ه‌بوونیان‌دابی، که باسی که‌مو‌کوپیه‌کانیان ده‌کات به ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾، ئه‌وانه‌ی کتیبیان بی‌دراوه، لی‌رده‌دا خوا ﷺ ده‌هر‌موی: ئه‌ی خاوه‌ن کتیبینه! ﴿قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ﴾، پیغه‌مبه‌ری ئیمه‌تان بو هات، زوریک له‌وه‌ی که له کتیبدا ده‌تانشار‌ده‌وه‌و په‌نه‌انتان ده‌کرد، بو‌تان روون ده‌کاته‌وه، مه‌به‌ست پی‌ی چییه؟ دیاره ئیمه له مه‌سه‌له گرنه‌کاندا هه‌ئوه‌سته‌یه‌کی دریژ له‌وباره‌وه ده‌که‌ین، چونکه خاوه‌ن کتیبه‌کان هه‌م له رووی عه‌قیده‌وه، هه‌م له رووی شه‌ریعه‌ته‌وه، هه‌م له رووی مامه‌له له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر‌اندا ﷺ زور راستیان شار‌دو‌ته‌وه، وه زور راستی که له کتیبه‌کانی خو‌ی‌اندا هه‌بوون، گو‌ریو‌ویانن، به‌لام دوایی قورئان بو‌ی دهر‌خستوون، جا ئه‌وه‌ی که ده‌ویستری له‌م نایه‌ته موباره‌که‌و رابگه‌یه‌نری، ئه‌وه‌یه که خاوه‌ن کتیبه‌کان واته: جووله‌که‌و نه‌صرپانییه‌کان به‌تایبه‌ت، زوریک له‌و راستیان‌ه‌ی له کتیبه‌کانی خو‌ی‌اندا، له زه‌بوورو ته‌و‌راتو ئینجیلدا هه‌بوون، دیاره ئه‌و کتیبانه

ناویان لە قورئاندا هاتو، بەلام ئەوان لە پەیمانی کۆن و نوێدا باسی زۆر کتییی دیکەش دەکەن، ئەوەی کە لە کتییەکانی خۆیاندا بۆیان ڕوون کراوەتەو، زۆربەیان شاردۆتەو، یاخود گۆڕبویانە، قورئان هاتو زۆریک لەو راستییانە دەخاتەڕوو، جا چ لە ڕووی عەقیدەو، چ لە ڕووی شەریعەتەو، چ لە ڕووی پیغمبەرانیەو، ئنجا

دەفەرموی: ﴿وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾، چاوپۆشیی لە زۆریکیش دەکات، واتە: زۆریکی کە پێویست بکات ڕوونی دەکاتەو لە قورئاندا، بەلام زۆریکیش کە پێویست نەکات چاوپۆشیی لێدەکات، چونکە هەندیک شتێن گۆڕبوو شاردۆتەو، پێویست ناکات و قورئان بە پێویستی نازانی ئەو شتانە بخاتە ڕوو، لەبەر ئەوەی بەشەرەت پێویستی پێی نیە، بۆیە چاوپۆشیی لێدەکات، بۆیە تەماشای ئەوەی قورئان هیچ شتیکی نا پێویستی تێدانیە، هەندیک شت کە ئەوان شاردووینانەتەو، واتە: ئەوەی کە شاردووینانەتەو، هەر ئەوانە نین کە قورئان دەریان دەخات، ئیدی کەش هەبوون، شاردووینانەتەو، بەلام مادام بەشەرەت پێویستی پێیان نەبێ، قورئان جاریکی دیکە دەریان ناخاتەو: ﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ

مُبِينٌ﴾، بێگومان لە خواوە ڕووناکییەکتان بۆ هاتو، وە کتیییکی ڕۆشنکەرەو، دواوی باسی دەکەین، کە هەندیک لە زانیان پێیان وایە لێردا مەبەست لە نوور

پیغمبەرە ﷺ، وە ﴿وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾ (یش مەبەست پێی قورئانە، بەلام من وای تێدەگەم کە هەردووکیان هەر مەبەست پێی قورئانە، لێردا هەر باسی قورئان دەکری، ئەویدی کە مەبەست پێی پیغمبەر ﷺ بوو، ئەو پیغمبەرە ﷺ کۆمەلیک راستی دەخاتە ڕوو کە ئەوان شاردووینانەو، بە هۆی چیهو دەیانخاتە ڕوو؟ بەهۆی قورئانەو، بۆیە پێشی باسی پیغمبەری ﷺ کرد، ئنجا پێناسەی ئەو کتییە دەکات دەفەرموی: ﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ﴾، بێگومان لە خواوە

ڕووناکییەکتان بۆ هاتو، ﴿وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾، وە کتیییکی ڕۆشنکەرەو،

یاخود کتیییکی ڕۆشنە، وشەی (مُبِينٌ) ئەگەر لە (بَانَ، يَبِينُ) دوه بێ (فعل لازم)، (بَانَ، يَبِينُ)، واتە: دەرکەوت، دەرەکەو، ئەوکاتە واتە: کتیییکی ڕۆشن، بەلام ئەگەر لە (أَبَانَ، يُبِينُ) دوه بێ، دهگونجی (لازم) بێ و دهگونجی (مُتَعَدِي) بێ،

واتە: دەریخست دەریدەخات، واتە: کتیییکی رۆشنکەرەوه، جا دیارە کە قورئان هەم کتیییکی رۆشنەو، لە ماناکانی تێدەگەی هەر کەسیک شارەزای زمانی عەرەبی بێ، بەقەدەر خۆی لە قورئان تێدەگات، هەم رۆشنکەرەوهشە، هەردوو ک لایە.

ئنجما لەسەر پێناسەی قورئان بەردەوام دەبێ و دەفەرموێ: ﴿يَهْدِي بِهِ اللَّهُ

مَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ﴾، هەر کەسیک بە دواى پەزامەندیی خوا بکەوێ، خوا بە هۆی ئەو کتیبەوه بەردو رێبازەکانی ئاشتیی، پێنمایی دەکات، یانی: خوا بە هۆی قورئانەوه پێنمایی کەسانیک دەکات بەردو رێبازەکانی ئاشتیی، کە ئەو کەسانە کێن؟ ئەوانەن کە مەبەستیان و دەستەتێنانی پەزامەندیی خۆی پەرەدەگەر، لەم ئایەتەوه بۆمان دەردەکەوێ کە کەسیک مەبەستی و دەستەتێنانی پەزامەندیی خوا نەبێ، لە قورئان بەهرەمەند نابێ، بۆیە زۆر کەس کە قورئان دەخوینێتەوه، سوودی لێ نابینی، وەك خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ

جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ﴿٥٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ﴿٥٦﴾ وَإِذَا ذُكِرْتُ بِكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ

نُفُورًا ﴿٥٧﴾﴾ الإسراء، واتە: کاتێک کە قورئان دەخوینێتەوه، لە نیوانی توو ئەوانەدا کە برۆیان بە رۆژی دواویی نیە (واتە: بێ پروایەکان) پەردەیهکی داپۆشراومان داناوهو دلیانمان خستۆتە توورەکهوهو گوێیان قورسای تێدايه، واتە: وەك کەسیک وان کە دلی لە توورەکه دابی و پەردەیهکی ئەستووری لە پێش چاوبێ، وە گوێشی گیرایی، کەسیک وابێ دیارە لە هیچ شتێک حالی نابێ، ئەوانەش بە هۆی ئەو کوفرەوه کە لە دلیاندا هەیه، بەهرەمەند نابن.

جا ئەوه لێتان وەصیەت بێ، ئینسان بە ئەندازەى ئیمانی لە قورئان تێدەگا، هەر کەسە بە ئەندازەى ئەوهی کە لە خوا نزیکە، لە فەرمايشتی خوا حالی دەبێ، بە ئەندازەى ئەوه کە ئیمانێت بە خوا هەبێ، مەبەستت بێ خوا لێت رازی بێ، کە تەماشای کتیبەکەى دەکەى لە راستییەکانی کتییی خوا بەهرەمەند دەبێ،

﴿وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ﴾، وە خوا بە هۆی ئەوهوه

کە بە دواى ڕەزامەندیى خوا دەکەون، لە تاریکییەکان دەربازیان دەکات بەرەو ڕووناکیی، بۆچى تاریکییەکانى بە کۆ هیئان و ڕووناکیی بە تەك هیئاوه؟!

لەبەرئەوهى ئیسلام یەك بەرنامەیه، وهى خوایه، كە لە قورئان و سوننەتدا بەرجەستەیه، بەلام تاریکییەکان چ مەبەست پێى بەرنامەکان بێ، كە زۆرن: ئەوانەى لە ڕۆژەلاتەوه هاتوون و، ئەوانەى لە ڕۆژئاواوه هاتوون و، ئەوانەى لێره سەرھەلەدەن، چ مەبەست پێى ھالەتەکانى بێ كەوتنە تاریکیی ئینسان بێ، لە ڕووى بووناسی، لە ڕووى ئیمان و عەقیدە، لە ڕووى ڕەوش و ئاكار، لە ڕووى سیاسى، لە ڕووى ئابووری، لە ڕووى کۆمەڵایەتیی ... ھتد، ئینسان دەکەوێتە زۆر جۆرە تاریکییەوه، بەلام یەك ڕۆشناییمان ھەیە و ڕووناکیی تەنیا یەك ھالەتى ھەیە، بەلام تاریکییەکان جۆراوجۆرن، بە مۆلەتى خوا، بە فەرمانى خوا لە تاریکییەکان دەربازیان دەکات بەرەو ڕۆشنایی، ﴿وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، وه بەرەو راستە شەقام ڕێنماییان دەکات، كەسانێك كە مەبەستیان وه بەدەستھێنانى ڕەزامەندیى خوا بێ.

ئەجا خوا دواى پێناسەکردنى پێغەمبەرى كۆتایى خۆى و كۆتایى كۆتایى خۆى، ئەجا دێتە سەر باسى دەرخیستنى حەقیقەتى عەقیدە و دیندارى خاوەن كۆتایى بە تەبەت نەصرانییەکان، سەرھەتا باسى ئەوان دەکات، دەفەرموێ: ﴿لَقَدْ كَفَرَ

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾، بێگومان بێپروان ئەوانەى كە گوتیان: خوا مەسیحى كۆرى مەریەمە، واتە: ئەوانە بێپروان.

ھەندێك لە ئەھلى عیلم ئەوانەى كە زیاتر بە پێى دلخواستى دەسەلاتداران قسە دەكەن، زۆر جار ان وشەى كافر بۆ جوولەكەو نەصرانییەکان بەكارناھێنن، دەلێن: ئەوھنیە ئەوانیش خوا دەناسن، ئیمانیان بە خوا ھەیە، ئیمانیان بە ڕۆزى دواى ھەيە، ئیمانیان بە پێغەمبەران ھەيە، با ئیمانیشیان بە پێغەمبەرى ئیمە نەبێ، مادام ئیمانیان بە پێغەمبەران ھەيە، ناگونجێ بڵێن: كافر^(۱).

(۱) ھەلبەتە دەگونجێ وشەى (نامسوڵمانان - غیر المسلمین) بۆ ھاوولاتیانى كافر لە جوولەكەو نەصرانىی و غەیری وانیش بەكار ھێنرێ، بەلام نابێ لەبارەى كافر بوونیانەوه مشتومڕ (جدال) ھەبێ .

بەپێزان! لەپراستیدا عیلم هەبوون بە خوا جیاوە لە ئیمان هەبوون، عیلم هەبوون بە رۆژی دواوە جیاوە، لە ئیمان هەبوون پێی، عیلم هەبوون بە پێغەمبەرەکان جیاوە لە ئیمان هەبوون بەوێی کە پێغەمبەرەکان لەلایەن خواوە هاتوون، فەرقیان چیه؟

ئیمان بە شتێک ئەوەیە کە ئەو شتەت وەک خوێ دەرك کردبێ بە عەقل، وە بە دل قبوولت کردبێ و پەسەنت کردبێ، وە بە زمانیش دانی پێداپێنی، بە کردووەکانیش بە پێی ئەوە رەفتار بکە. چونکە ئیمان دەبێ چوار پێکهێنەری تێدا، ئەوچار پێی دەگوترێ ئیمان، ئەگەر نا ئایا ئیبلیس بە ئیماندار لە قەڵەم دەدرێ، کە قسە لەگەڵ خوادا کردووە، موناڤەشە لەگەڵ خوادا کردووە؟ نەخیر، هەچەندە عیلمی بە خوا هەبوو زانیویەتی خوا هەیه، خوا هەقەو راستە، بەلام ئیمانی نەبوو، چونکە ئیمان بە خوا تەنیا بریتی نیە لە عیلم هەبوون بە خوا، بەلکو بریتیه لە: {عیلم پێ هەبوون + خوشوێستن و قبوولکردن و بوو ملکه چبوون + دانپێداھێنان بە زمان + جێبەجێکردن بە ئەندامەکان}.

ئینسان چوار هێزی سەرەکی هەن کە بریتین لە:

۱/ هێزێک کە شتی پێ دەرك دەکات، کە بریتیه لە عەقل و هوش.

۲/ هێزێک کە شتی پێ قبوول یان رەفز دەکات، کە بریتیه لە هێزی دل و ئیرادە.

۳/ هێزێک کە شتی پێ دەربەرێ، کە بریتیه لە هێزی زمان، یان نووسین.

۴/ هێزێکیش کە شتی پێ جێبەجێ دەکات، کە بریتیه لە هێزی ئەندامەکانی جەستە.

ئەجا ئیمان پەيوەندی بە هەر گام لەو چوار هێزانەوە هەیه.

جا لێردا خۆی پەروردار دەفەرموێ: بێگومان ئەوانە کە گوتیان: مەسیحی

کورپی مەریەم خواوە، بێرپوان، ئەجا قسەکەیان هەڵدەوێت و دەفەرموێ: ﴿قُلْ

فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ،

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾، (ئەو موحەممەد ﷺ، یان هەر کەسێک کە قورئان

دەخوێنێ) تۆ (بە ئەصرانییهکانی سەردەمی خۆت) بڵێ: کێ لە خواوە هیچ

شتیکی بە دەستە؟! ئەگەر خوا بیهوێ مەسیحی کۆری مەپڕەم و دایکیشی لە بەین بەرێ، وە ئەگەر تیکرێ ئێوانە لەسەر زەویش دان هەمووان بفرەوتێنێ، کێ هیچی پێدەکرێ؟ کەس، کەواتە: وەك كوردەواریی خۆمان دەلێن: (هەر خوا خواوە، ئەویدی هەمووی کاو بایە)، لە بەرانبەر خوادا هیچ کەس هیچی بە دەست نیه، بۆیه ناگونجێ عیسای کۆری مەپڕەم، کە مان و نەمانی بە دەستی خواوە، وە دایکیشی، وە تیکرێ ئێوانە لەسەر زەویشن، ناگونجێ بە شیک بێ لە خوا، چونکە هیچی بە دەست نیه، خوا ئەو کەسەیه دەژێنێ و دەمرێنێ، دروست دەکات و لە بەین دەبات، هەموو شتیکی بە دەستە.

ئنجای دوا یی دەفرموی: ﴿وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ﴿، وە مۆلکی ئاسمانەکان و زەوی و ئەوێ دەکەوێتە نیوانیشیانەو، هی خواوە، وە هەرچی بیهوێ دروستی دەکات، واتە: هەرچی هەیه خوا خاوەنیەتی، واتە: ئاسمانەکان و زەوی و ئەوێ دەکەوێتە نیوانیانەو، لە دوا ئێوانەش هەر شتیکی دیکە بیهوێ دروستی دەکات، ﴿وَاللّٰهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، وە خوا لەسەر هەموو شتیک بە توانایە، ئەو خاوە جلالە، خوا دەبێ ئاوابی، ئەو پێناسەکەیهتی، ئەو وەسفەکەیهتی، خاوەنداریتیی هەموو شتیکی هەیه، وە هەرچی بیهوێ دروستی دەکات، ﴿وَاللّٰهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، وە خوا لەسەر هەموو شتیک بە توانایە، بەلام عیسا عليه السلام "بە عەقیدە وێ وان" بەرگری پێ لە خۆی نەکرا، کاتیک جوولەکە و رۆمەکان گرتیان و لە سێدارەیاندا، بەلام ئێمە دەلێن: لە سێدارە نەدراو، کە بیگومان قسەکە ئێوان ناپراستە، وەك من لە تەفسیری ئایەتەکانی سوورەتی (النساء) دا بە تەفصیل باسی ئەو دەکردو، هەروەها لە ئایەتەکانی سوورەتی (آل عمران) ییش دا.

ئنجای خۆی پەرودەرگار باسی لاف لێدان و ئیددیعای درۆیهکی دیکە جوولەکەو

نەصرانییهکان دەکا و هەڵیدەوێتەو، دەفرموی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرٰى

نَحْنُ اَبْنٰؤُا اللّٰهَ وَاحْبَبُوْهُ﴾، جوولەکەو نەصرانییهکان گوتیان: ئێمە کورانی خاوەن و خوشەویستانی خاوەن، کە دوا یی ئێمە لە مەسەله گەنگەکاندا روونی دەکەینەو، کە

ئایا ئەو قەسەیان کردووە، یان قەسەیهکی دیکەیان کردووە، کە ئەو دەگەیهنێ؟! بەس هەرچی خوا فەرموویەتی، بە تەئکید وایە، بەلام گرنگ ئەوەیە لە مەبەستی خوا وەك خوا ﷻ مەبەستیەتی و ویستوویەتی ئاوا تییبگەین، چونکە هەندیک لە زانایان دەلێن، وە نەصرانییهکانیش دەلێن: کوا ئێمە نەمانگوتووە ئێمە کۆری خواین، بەس دەلێن: عیسا کۆری خوایە، وە جوولەکەکان نەیانگوتووە، ئێمە هەموومان کۆری خواین، دەلێن: بەس عوزیر کۆری خوایە، ئەدی ئایا مسوڵمانینە ئەوەتان لە کوێ هێناوە؟ دوای ئەو ڕوون دەکەینەو.

ئنجای دوای ئەو فەرمووی: جوولەکەو نەصرانییهکان گوتیان: ئێمە کورانی خواین و خۆشەویستانی خواین، دەفەرموی: ﴿ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ ﴾، بلی: ئەدی بۆچی بە هۆی گوناھەکانتانەو سزاتان دەدات؟ چونکە بۆ خۆیان دان بەوەدادین کە خوا بە هۆی گوناھەکانیانەو سزایان دەدات، جا هەرچی جوولەکەن دەلێن: ئێمە چەند ڕۆژیکی کەم نەبێ لە دۆزەخدا نامێنینەو، چل ڕۆژ، بە ئەندازەی ئەو چل ڕۆژ کە باب و باپیرانیان گۆلکە زیرینەیان پەرستووە، وە نەصرانییهکان دەلێن: عیسا دەبێتە بەلاگێڕەو و فیداکارمان و بۆیە لە خاچ دراو، تاكو گوناھەکانی ئێمە بسڕیتەو، گرنگ ئەوەیە جوولەکەو نەصرانیی هەردووکیان دان بەو دا دین کە خوا سزایان دەدات، ئنجای خوا دەفەرموی: ئەدی ئەگەر ئێوە کوران و خۆشەویستانی خان، بۆچی خوا بە هۆی گوناھەکانتانەو سزاتان دەدات؟! کەواتە: دان پێداھێنانتان بەوەدا کە بە هۆی گوناھەکانتانەو سزاتان دەدات، ئەو قەسەیتان هەڵدەوشێنیتەو، چونکە هیچ بابێک کۆری خۆی و خۆشەویستی خۆی سزا نادات،

﴿ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ﴾، بەلکو ئێوەش بەشەرێکن و خەلکیکن، وەك ئەو خەلکی دیکە کە خوا دروستی کردوون، واتە: لەسەر چاکە پاداشتتان هەیە، لەسەر خراپە سزاتان هەیە، نە کۆری خان و نە خۆشەویستی خان، دروستکاروێکیان خوا لەگەڵ خۆی بێھاوتادا هیچ نەبەتێکیان نیە، مەگەر نەبەتێ بەندایەتی، ئەگەر بۆ خوا فەرمانبەر و ملکەچ بن، خوا خۆشی دەوین و پاداشتێان دەداتەو، وە ئەگەر سەرپێچی لە فەرمانی خوا بکەن، خوا ڕقی لێیان هەڵدەستێ و سزایان دەدات، هەر کەسە بە پێی خۆی، ﴿ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ﴾، ئەوانە ی کە خوا

دروستی کردوون، ھەر کەس بیهوئ، لئی دەبووئ، وە ھەر کەسیکیش بیهوئ، ئازارو سـزای دەدات ﴿وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَاۗ وَلِٰٓيْهِ الْمَصِيْرُ﴾، وە موئکی ئاسمانەکان و زەوی، وە ئەوێش کە دەکەوئتە نیوانیانەو، موئکی خواپە وە سەرەنجامیش بو لای خواپە، ئایا بوچی خواى کاربەجئ ئەو پرستەپە دووبارە دەکاتەو؟ چونکە نەصرانیەکان ئیستاشی لەگەڵدای، زور بە داگوکی لەسەر کردن و جەخت لەسەر کردنەو دەئین: عیسا کوپى خواپە، خواش (سبحانە وتعالی) دەفەر موئ: عیساپە ک بە دانپیداھینانی خوئان گواپە جوولەکەکان گرتوویانەو لە داریان داو وە ئەیانواسیو، ناگونجئ کوپى خواپە، وە ناگونجئ بەشیک بئ لە خوا، چونکە ئەوێ خواوێ بئ سەرەنجامیش ھەر لە لای وپە، کە خواپە.

ئنجە لە کوئاییدا دەفەر موئ: ﴿يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَاۤیْمٰنُ لَكُمْ ؕ، ئەو کتیبینە! ئەو پێغەمبەرى ئیمەتان بو لا ھات، واتە: پێغەمبەرى کوئایى موحمەد ﷺ بوئان پروون دەکاتەو، چیان بو پروون دەکاتەو؟ لێردە بەگشتی فەر موویەتی، ﴿يٰۤیْمٰنُ لَكُمْ ؕ، واتە: ھەموو ئەوێ کە پێویستە پێغەمبەرى خوا

پروونی دەکاتەو، ﴿عَلٰی فَرَقٍ مِّنَ الرُّسُلِ﴾، دواى دابراپنیک لە پێغەمبەران یانی: (عَلٰی انْقِطَاعٍ مِّنَ الرُّسُلِ اَوْ عَلٰی انْقِطَاعٍ مِّنْ اِرْسَالِ الرُّسُلِ) دواى ماویدە کە خواى پەر وەردگار ناردنی پێغەمبەرانى راگرت، ئنجە پێغەمبەرى کوئایى موحمەد ﷺ ھات، دیارە ئەو راگرتنە پێغەمبەرانیش بو ئەو ماویدە، چەندان حیکمەتى تیدان، یەکیک لە حیکمەتەکان بریتىپە ئەوێ کە ھەموو بەشەریەت چاوەرپى پێغەمبەرى کوئایى بئ، کە لە ھەر چوار لای دنیاو ھەموو بەشەر چاوەرپى بوون: جوولەکە، نەصرانی، زەردەشتى، بووژى، ھەر ھەموو چاوەرپیان کردو، چونکە لە کتیبەکانى خوئاندا بینویانە کە پێغەمبەرى کوئایى دئ و پێغەمبەرانى پێش خوئ ھەموو بە راست دەزانئ، کتیبەکانیان بە راست دەزانئ، بەلام ئەو گۆرانکاری و دەستکاریانە کە لە کتیبەکاندا ھەن ھەموویان راست دەکاتەو، چاویدرە بەسەریانەو، بەلام ئەگەر خواى کاربەجئ وە ک عادەتى خوئ لەو ماویدەشدا پێغەمبەرانى پەیتا پەیتا ناردباپە، ئاوا چاوەرپى نەدەبوون، بەلام دواى ئەوێ (۶۱۰)

شەش سەدو دە ساڵ پێغەمبەرانی نەهاتوون، هەموو بەشەر گوتووین: پێغەمبەری کۆتایی دی.

بۆیە ئێوە تەماشای بکەن ! کە دوای ئیسلام ئاوا بە خێرای بۆ وێستەوه لەبەرچی بوو؟ لەبەر ئەوە بوو کە بەشەرییەت هەمووی چاوەڕێ بوو، زانیوانە پێغەمبەری کۆتایی دی، بەلام جوولە کە گوتووین: لە ئێمە، نەصراپانی پێیان وابوو عیسا دێتە خوارەوه، هەندێکی دی گوتووین: لە ئێمە، رەنگە عەرەب لە هەموو کەس کەمتر چاوەڕوانیان کردبێ، یان هەر چاوەڕوانیان نەکردووە، چونکە شوێنەواری پێغەمبەرایەتیان زۆر لە نیویدا کوژاوێتەوه، بەلام سەرەنجام خواى کاربەجێ لە نیو گەلى عەرەبدا ناردی، ﴿ اَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ ﴾، بۆیە ئەو پێغەمبەرەمان بۆ ناردن ئەى خاوەن کتێبەکان! ناکو نەڵێن: (کراوە ئێوە) (يَا اَنْ تَقُولُوا) هێچ دڵخۆشکەر و ترسێنەرێکمان بۆ نەهاتووە، خواى بەرز پێغەمبەرانی بەو دوو وەسفە دەکات، ﴿ بَشِيرٍ ﴾ و ﴿ نَذِيرٍ ﴾، دڵخۆشکەر و ترسێنەر، یاخود مۆژدەپێدەر و ڕیاکەر مۆه ﴿ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ ﴾، ئەوە بە تەنکید هات بۆ لاتان هات دڵخۆشکەرێک و ترسێنەرێک، یاخود مۆژدەپێدەرێک و ڕیاکەر مۆه ئەو موحەممەد ﷺ، ﴿ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾، وە خوا لەسەر هەموو شتێک بە توانایە، کەواتە: ئەى خاوەن کتێبەکان! ئێوە بیانووتان نیه، کە لەسەر کتێبە گۆردراوەکانی خۆتان بمێننەوه، وە شوێن پێغەمبەرانی خۆتان بکەون، کە شوێنەواری ئەوانتان ڕەش کردوێتەوه و تێکستان داوه، دواى ئەوەى خوا پێغەمبەری کۆتایی بۆ ناردن، کە هەموو ئەو پێغەمبەرانی بۆ ئەو، هەموویان بە راست دەزانێ و هەموویانی خۆش دەوێ، وە کتێبەکانیشیان بە راست دەزانێ، وە هەرچی گۆرانکاری و دەستکاری کردووتانە لە کتێبەکانتاندا، ئەوەى پێویست بکات دەستنیشان و دیاری دەکات.

چەند مەسەلەیهکی گەرنە

مەسەلە یەكەم: كە دەفەر موی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا

يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ ﴿، كە پێشتر

مانامان كرد، ئەم رێستە قورئانییە ئەو دی لێوەردەگیرێ، كە قورئان زۆر شتی ئاشكرا كردووە لەو دی كە جوولەكەو نەصرانییەكان شاردووایانەو، واتە: لە كەتیبەكانی خۆیاندا هەبوو، بەلام ئەوان پەنھانیان كردو، بۆ وینە: سیفەت و ناوونیشانەكانی پێغەمبەری كۆتایی موحەممەد ﷺ من بۆخۆم پەیمانی كۆن و پەیمانی نوێم خۆیندۆتەو، ئیستاش لە پەیمانی كۆندا لە چەند شوێنێكدا، هەروەها لە پەیمانی نویدا واتە: چوار ئینجیلەكان، باسی پێغەمبەری كۆتایی موحەممەد ﷺ هەیه، بەلام تۆزێك گۆڕبوویانە، بەلام چەند وەسفێكیان باس كردو، كە ئەو وەسفانە بەسەر غەیری پێغەمبەری كۆتایی موحەممەد ﷺ ناچەسپێن، وەك من لەو كەتیبە ی لە (سجن) دا نووسیومە: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) ئاماژەم بە هەندێك لەو شوێنانە كردو، وە زۆر لە زانایان ئاماژەیان بەو شوێنانە كردو، لە هەردوو كە پەیمانی كۆن و نویدا.

بەلام جگە لە سیفەت و ناوونیشانەكانی پێغەمبەری كۆتایی موحەممەد ﷺ

جوولەكەو نەصرانییەكان شتی دیکەشیان شاردۆتەو، بۆ نموونە:

چەند نموونە کە لە شار دۆتەوهی خاوەن کتێبه‌کان بۆراستییه‌کان

یه‌که‌م/ له‌ بوارى خوا ناسین و خوا به‌ یه‌كگرتن (مَعْرِفَةُ اللَّهِ وَالتَّوْحِيد):

چ جووله‌که‌کان، چ نه‌صرانییه‌کان کۆمه‌لێک شتیان ده‌رباره‌ی خۆای بـ وێنه‌ باس کردوه، که به‌ هیچ جوړێک له‌ گه‌ڵ خوادا ناگونجی، بۆیه‌ ئێمه‌ دُنیا یه‌ین که ئه‌وان خواناسیی راسته‌قینه‌یان شاردۆته‌وه، خوا به‌یه‌گگرتنی راسته‌قینه‌یان شاردۆته‌وه و ئه‌و شتانه‌یان خستۆته‌ شوینی، دیاره‌ کتیبی پیروژ (الکتاب المقدس) له‌ هه‌ردوو په‌یمانی کۆن و په‌یمانی نوێ پیکهاتوه، ئنجا په‌یمانی کۆنیش بریتیه‌ له‌ ته‌ورات به‌ هه‌موو سیفره‌کانیه‌وه، (سفر العدد، سفر الخروج، سفر التکوین... إلخ)، هه‌روه‌ها ئه‌و کتیبانه‌ی دیکه، وه‌ک زه‌بووری داوود و ئه‌وه‌ی بۆ سوله‌یمان هاتوه و هه‌رحیه‌ک که له‌ خواره‌وه‌ هاتوه تاکو سه‌رده‌می عیسا، هه‌مووی تێدايه، وه‌ په‌یمانی نوێش بریتیه‌ له‌ چوار ئینجیله‌کان و ئه‌و کتیبانه‌ی دیکه‌ی دواى عیسا نووسراونه‌وه.

هه‌لبه‌ته‌ جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کان هه‌ردوو لایان په‌یمانی کۆنیان ته‌به‌نیه‌ی کردوه و به‌ کتیبی خۆیان ده‌زانن، ئنجا با له‌ په‌یمانی کۆندا دوو نموونه‌ بێنینه‌وه:

۱- له‌ په‌یمانی کۆن له‌ (سفر التکوین، الإصحاح: ۲، الآیه: ۲)^(۱) ئاوا باسی خۆای په‌روه‌ردگار ده‌کات، ده‌لێ: (وَهَكَذَا اكْتَمَلَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ بِكُلِّ مَا فِيهَا، وَفِي الْيَوْمِ السَّابِعِ أَتَمَّ اللَّهُ عَمَلَهُ الَّذِي قَامَ بِهِ، فَاسْتَرَحَ فِيهِ مِنْ جَمِيعِ مَا عَمَلَهُ..)

(سەرەتا باسی ئەوە دەکات کە خوا پڕۆزی شەممە فلان شتی دروست کرد، پاشان باسی پڕۆزی یەک شەممە و پڕۆزی دوو شەممە و پڕۆزی سێ شەممە و پڕۆزی چوار شەممە و پڕۆزی پێنج شەممە دەکات، ئنجا لە دوایی دا بۆ پڕۆزی جومعه دەڵێ: بەو شیوهیە دروستکرانی ئاسمانەکان و زەوی و هەرچی تیایاندا تەواو بوو، وە لە پڕۆزی حەوتەمدا خوا ئەو کارە دەستی پێکردبوو تەواوی کرد، وە ئیسراحتی کرد لە هەرچی کردبووی.

واتە: ئەوان وەک بەشەر تەماشای خوا دەکەن و وا دەزانن وەک چۆن بەشەر کە شتێک دەکات ماندوو دەبێ و پێویستی بە پشوو دان دەبێ، خواش ئاواپە، کە لەپراستیدا ئەوە جووێکە لە جەستاندن (تجسیدی) خوا، بەلام خۆی پەرورەگار دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ﴾ (۳۸) ق، واتە: بەپراستی ئاسمانەکان و زەوی و ئەوەی نیوانیانمان لە ماوەی شەش ڕۆژدا دروست کرد، وە هیچ ماندوو بوونی کمان نەهاتە سەر.

ئەوە بۆ بەرپەرچدانەوی ئەو قسەییە جوولەکەو نەصرانییەکانە، کە بە دنیاییەو، خۆی پەرورەگار ماندوو نابێ بە شتەکانەو، چونکە خوا جل جلالە ئەگەر بیهوێ شتێک بکات، هەر بۆیەمۆی بێ دەبێ، وەک دەفەرموێ: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (۸۲) یس، واتە: بێگومان فەرمانی خوا ئاواپە، ئەگەر ویستی شتێک بکات پێی دەفەرموێ: بێه، دەبێ، کە ئەوەش ماندوو بوونی تێدانیە، دیارە بۆ نزیک خستنهو لە عەقڵی ئێمە و دەفەرموێ، ئەگەرنا وە نەبێ خۆی بەرز بە شتەکە بۆیەمۆی: بێه ئەویش بێ، چونکە ئەگەر ئێمە بە شتێک بلیین: بێه، یەکسەر بێ، پێویە ماندوو نابین، بۆ خۆی بالادەستیش هەر ئاواپە، نەک خوا بە شتەکە بۆیەمۆی: بێه، ئەویش بێ، چونکە جارێ شتەکە بوونی نیە، تاكو فەرمانەکە ئاراستە بکری، بەلام ئەوە بۆ نزیک خستنهو لە عەقڵی ئێمە.

۲- هەر وەها لە (سفر التکوین، الإصحاح: ۳) لە باسی (سقوط الإنسان: الآيتان: ۸ و ۹) دا^(۱)، (ثُمَّ سَمِعَ الزُّوْجَانِ صَوْتَ الرَّبِّ إِلَهِ مَاشِيًا فِي الْجَنَّةِ عِنْدَ حُبُوبِ رِيحِ

النَّهَارَ فَاحْتَبَأَ مِنْ حَضْرَةِ الرَّبِّ إِلَهِ بَيْنَ شَجَرِ الْجَنَّةِ، فَنادَى الرَّبُّ إِلَهُ آدَمَ: «أَيْنَ أَنْتَ؟» واتە: دواى ئەوەی ژنو مێردهکە (مەبەست پێی ئادەم و حەوایە سەلامی خوایان لێ بێ) گۆییان لە دەنگی پەرورەدگاری پەرستراو بوو کە لە بەهەشتی دەروویی پیاسەى دەکرد، لە کاتیکیدا کە بای رۆژگار هەلیکردبوو، ئەوانیش خۆیان لە پەرورەدگار شارەدووە لەنیو درەختەکانی بەهەشتدا (خۆیان پەنەن کرد بۆ ئەوەی خوا نەیانبینێ)، پەرورەگاری پەرستراو بانگی ئادەمی کردو فەرمووی: لە کوێی؟!

وهك خوا نەزانی ئادەم لە کوێیەو پرسبازی لێ بکات! بەلێ جوولەگەو نەصرانییەکان لە کتێبە موقەددەسە کەیاندا ئاوا باسی خوا دەکەن، بۆیە پێتان سەیر نەبێ کە ئیستا خەڵکی رۆژئاوا متمانەى بە دین نەماوە، دینیکی ئاوا باسی خوا بکات، خەڵک چۆن لەبەرچاوی ناکەوێ، ئەو خواوە پیاسە بکات لە بەهەشتی، کە لە درێژەى ئایەتەکاندا دەلێ: خوا گۆرانی دەگوت! پاشان لەنیو بەهەشت نەزانی ئادەم لە کوێیەو نەیبینیو بلی: لە کوێ خۆت شارەدۆتەو؟! ئنجا دەلێ: دواى ئادەم وەلامی دەدا ئەوەو دەلێ: خۆم لەنیو درەختی بەهەشتدا شارەدۆتەو! خواش پێی دەفەرموێ: بۆچی خۆت شارەدۆتەو؟ دەلێ: چونکە رپووتەم، دەلێ: بۆچی رپووتی دیارە لە درەختەگەت خواردووە؟! (وهك ئەوەی خوا نەیزانیبێ لەو درەختەى خواردووە!!)

ئنجا با سەرنج بەدەین داخۆ نەصرانییەکان چۆن پێناسەى خۆی تەنیا دەکەن؟!

لە پەیمانى نوێ لە ئینجیلی (متی، الإصحاح: ۳، الآيتان: ۱۶، ۱۷) دا^(۱)، ئاوا باسی خۆی پاک و تاک دەکات، دەلێ: (فَلَمَّا تَعَمَّدَ يَسُوعُ صَعِدَ مِنَ الْمَاءِ فِي الْحَالِ، وَإِذَا السَّمَوَاتُ قَدْ انْفَتَحَتْ لَهُ وَرَأَى رُوحَ اللَّهِ هَابِطاً وَنَازِلاً عَلَيْهِ، كَأَنَّهُ حَمَامَةٌ، وَإِذَا صَوْتٌ مِنَ السَّمَوَاتِ يَقُولُ: هَذَا هُوَ ابْنِي الْحَبِيبُ الَّذِي سُرِّرْتُ بِهِ كُلَّ سُرُورٍ) واتە: کاتیک عیسا لە ئاو هەلیکشان (تعمد) ی کرد، (ئەو زاراوەیە کە نەصرانی بەکاری دێنن لە حیاتی خۆشۆردن) لە ئاوەکە هاتە دەری، یەگسەر ئاسمانەکان کرانەووە، وە

رووحی خوا هاته خوارو دابه زیه سهری وهك كوتريك، وه دهنگيك له ئاسمانه وه هات گوتی: ئه وه ئه وه كوره خو شه ویسته ی منه، كه زور پیی دلخوش بووم، (واته: عیسا كوری منه)!!

ئنجا له (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس) دا^(۱) ده لئى: (الشرح: إِنَّ تَعْلِيمَ الثَّالُوثِ مَعْنَاهُ أَنَّ اللَّهَ ثَلَاثَةُ أَقَانِيمَ، وَلَكِنَّهُ وَاحِدٌ فِي الْجَوْهَرِ، وَفِي هَذَا الْفَصْلِ نَرَى الْأَقَانِيمَ الثَّلَاثَةَ، مَوْجُودِينَ وَعَامِلِينَ: فَاللَّهُ الْآبُ تَكَلَّمَ، وَاللَّهُ الْإِبْنُ اعْتَمَدَ، وَنَزَلَ اللَّهُ الرُّوحَ الْقُدُسَ عَلَى يَسُوعَ، فَاللَّهُ وَاحِدٌ وَلَكِنَّهُ فِي نَفْسِ الْوَقْتِ ثَلَاثَةُ أَقَانِيمَ) شهرحی ئه وه ئایه تانه ی سه ری ده كات و ئه وه شهرحه له لایهن نه صرانییه كانه وه، دیاره ته به ننی كرا وه ده لئى: فی ركردنی (ثالوث)، (ثالوث: واته: سیكوچكه) مانای ئه وه یه كه خوا سى توخمه، سى پیکهاته یه به لام له هه مان كاتیشدا له نیوهر وكدایه كه، وه له وه سه لده ده بینین كه هه ر سى ئوقنوومه كان، { (أَقَانِيمَ) كۆی (أَقْنُومَ) ه، واته: پیکهاته، پیکهینه ر } پیکه وه كاریان كردوه، (فَاللَّهُ الْآبُ تَكَلَّمَ) خوای باب قسه ی كردوه، (وَاللَّهُ الْإِبْنُ اعْتَمَدَ) وه خوای كور خوی شور دوه، (وَنَزَلَ اللَّهُ الرُّوحَ الْقُدُسَ عَلَى يَسُوعَ)، وه خوای رووحی قودسیش (كه ئه وان وا پیده چی مه به ستیان پی جبریل بى) دابه زیوته سه ری سه ووع، كه واته: خوا یه كیکه وه له هه مان كاتیشدا سى پیکهاته یه، { خوا بوخوی، عیسا ش كه كوریه تی، وه (روح القدس) یش كه له نیوان خوا و عیسا دا دی و ده چی و په یام دینی، هه ندیکیشیان له جیاتى (روح القدس) ده لئى: مه ریهم، واته: خوا و عیسا و مه ریهم، هه ردوو عه قیده كان بو و ن } ئه وه عه قیده نه صرانییه كانه، دهر باره ی خوا.

من جاری وابوو مه مونا فه شه م بووه له گه ل فه شه و زانا کانیان پی مگوتوون: ئه وه چو ن ده گونجی ئیوه ده لئى: خوا یه كیکه و سی شه؟ گوتوو یانه: ئه دی چو ن ئیوه ش ده لئى: خوا یه كیکه و نه وه دو نو (۹۹) ناویشی هه یه؟ دیاره خوا له قورئاندا ده فـه رموی: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي

أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۸۰﴾﴾ الأعراف، له فه رمایش تیكدا دهر باره ی

ناوەدەکانی خوا هاتووە، کە پێغەمبەر ﷺ ھەرمووێھەتی: ﴿إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ إِسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا، مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ، إِنَّهُ وَثَرٌ يُحِبُّ الْوَثْرَ﴾ {رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۲۵۸۵)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۶۹۸۶)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واتە: بە دُنیاوی خوا نەوھەدو نو ناوی ھەیە، سەد جگە لە یەکیک، جا ھەر کەسێک بیا نزمی دەچیت بە ھەشت، بیگومان ئەو (یانێ: خوا) تاکە، تاکیشی خوشدەوێ.

منیش لە وەلامدا گوتوومە: ئەو دوو بابەتە زۆر لە یەک جیاوازن، ئێمە دەلێن: خوا یەکیکە، بەلام نەوھەدو نو وەسف و ناوی ھەیە، کە ناوەدەکان ھەموویان یەک ھەقیقەتن، بەلام ئێو دەلێن: سێ شت، خوا بابو، خوا کۆر، خوا (روح القدس)، کە سێ شتی لێک جیا و لە ھەمان کاتدا یەکیشن! ئەوھش لە راستیدا لە عەقل دا جێی نابێتەو.

دووھم: لە بواری برابوون بە پێغەمبەر (الإيمان بالأنبياء والرسل) دا:

با بزانی ئەو کتیبانە لە بن دەستی جوولەکەو نەصرانییەکاندا، چۆن باسی پێغەمبەرەکان دەکەن و، قورئانیش چۆن راستیان دەکاتەو؟

ئەجا زانی ئەو راستییە بۆ ئێمە زۆر گرنگە، تاكو بزانی خەلکی پۆژئاوا ئەمریکا شەو، بۆچی لە دینەکەیدا خوا ھەلگەراوەتەو و پوویان کردۆتەو و ەلمانیەت و پێچکەو بەرنامە دەستکردەکان؟ بۆچی متمانەیان بە ئایینەکەیان نەماوە؟ چونکە لە ئەسلی عەقیدەکەیاندا لادان (انحراف) یکی زۆر سەیر ھەیە، ئەجا با تەماشای بکەین، جاری لە (الكتاب المقدس) دا کە ھەر دوو پەیمانی کۆن و پەیمانی نوێ دەگریتە خۆی، جوولەکەو نەصرانییش تەبەننێیان کردووە، گوناھێ گەورەو کەم کۆری زۆریان پالداوەتە لای پێغەمبەرەکان (عليهم الصلاة والسلام) کە ئێمە پیمان وایە مسوڵمانێکی عەدەتیش کە ھەر تۆزێک مسوڵمان بێ، ئەو گوناھانە ناکات، بەلام ئەوان بە چاویکی زۆر کەم و سووک تەماشای پێغەمبەرانیان کردووە، وە ئێمە کە لێردا ئەم دەقەنە نوێ کتیبی جوولەکەو نەصرانییەکان نەقل دەکەین، مانای وانیە باوەرمان پێی بێ، پەنا بە خوا، بەلکو دەمانەوێ چەمکی ئەو ئایەتانە روون بکەینەو، خوا دەربارەدی دەستکاری کرانی

کتیبه‌کانیان فهرموویه‌تی: ﴿يَبِّتْ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ

مِّنَ الْكِتَابِ﴾، یان له شوینی دیکه فهرموویه‌تی: ﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ

مَوَاضِعِهِ﴾ النساء، ئنجا ئیمه له کتیبه‌کانیان چه‌ند نمونه‌یه‌ک دینینه‌وه، که راستیه‌تی ئەم ئایه‌تانه‌ی قورئان ده‌سه‌لمینن:

۱/ له (سفر التکوین الإصحاح: ۱۹ تا ۳۰)^(۱) له باسی (خطیفة ابنتی لوط) دا ئاوا باسی پیغه‌مبه‌ر لوط علیه‌السلام ده‌کات:

(وَعَادَ لُوطٌ وَأَبْنَتَاهُ بَعْدَ ذَلِكَ صُغَرَ، وَاسْتَقَرُّوا فِي الْحَبْلِ لِأَنَّهُ خَافَ أَنْ يَسْكُنَ فِي صُغَرَ، فَلَحَا هُوَ وَأَبْنَتَاهُ إِلَى كَهْفٍ هُنَاكَ، فَقَالَتِ الْإِنْتِ الْبِکْرُ لِأُخْتِهَا الصَّغِيرَةِ: إِنَّ أَبَانَا قَدْ شَاحَ وَلَيْسَ فِي الْأَرْضِ رَجُلٌ يَتَزَوَّجُنَا كَعَادَةِ كُلِّ النَّاسِ، فَتَعَالَى نُسْقِيهِ خَمْرًا وَنَضْطَجِعُ مَعَهُ فَلَا تَنْقَطِعُ ذُرِّيَّةُ أَبِينَا فَسَقَتَا فِي تِلْكَ اللَّيْلَةِ أَبَاهُمَا خَمْرًا، وَأَقْبَلَتِ الْإِنْتِ الْكُبْرَى وَضَاجَعَتْ أَبَاهَا فَلَمْ يَعْلَمْ بِاضْطِجَاعِهَا وَلَا بِقِيَامِهَا...).

واته: لوط و دوو کچه‌که‌ی دوا‌ی نه‌وه‌ی صوغه‌ریان به‌جیه‌شت (صوغه‌ر: ناوی شوینی‌که) وه له جیا نیشته‌جی بوون، چونکه ترسی له خوی هه‌بوو نه‌گه‌ر له صوغه‌ر نیشته‌جی بی، بویه‌ی خوی و هه‌ردوو کچه‌که‌ی په‌نایان برده به‌ر نه‌شکه‌وتیک له جیا، ئنجا کچه‌گه‌وره‌که‌ی به‌ خوشکه‌گچه‌که‌ی گوت: بابمان که‌وتوته ته‌مه‌نه‌وه، له‌سه‌ر زه‌ویش هیچ پیاوێکی دیکه‌ی نه‌ ئیمه‌ بی‌ئو ه‌اوسه‌رگیریمان له‌گه‌ڵدا بکات، وه‌ک عاده‌تی خه‌لک، وهره‌ با شه‌ر‌اب (مه‌ی) بده‌ینه‌ بابمان، وه‌ له‌گه‌ڵی بخه‌وین، بۆنه‌وه‌ی که‌ وه‌چه‌ی بابمان نه‌برپه‌ته‌وه، له‌و شه‌وه‌دا شه‌ر‌ابیان دا به‌ بابیان، وه‌ کچه‌گه‌وره‌که‌ له‌گه‌ڵ بابی خه‌وت (واته: پیکه‌وه‌ جووت بوون) بابی نه‌ به‌ راکشانه‌که‌ی زانی، نه‌ به‌ هه‌ڵسانه‌وه‌که‌ی زانی، دوا‌یی ده‌لی: خوشکه‌گچه‌که‌شی له‌گه‌ڵی خه‌وت... دوا‌یی ده‌لی: ئنجا ئا به‌و شیوه‌ هه‌ردوو کچه‌که‌ مندا‌لیان له‌ بابیان بوو!

بەئێ خاوەن کتێبەکان ئاوا باسی پێغەمبەرەکان دەکەن، لىووط عليه السلام پێغەمبەرى هەلبژێردراوى خوا، شەپابی درابیتى و دواى زینای کردبى لەگەڵ دوو کچەکەى خۆیدا، بێئەوهى بەخۆى بزانی، بەلام بێگومان پێغەمبەرەکان پارێزران نەك لە زینا، بەلکو لە شتى زۆر بچووكترىش لە زینا، هەتا لە نەزەرىش كە بە ئارەزووهوه تەماشای ئافرهتیان کردبى، خوا پاراستوونى، چ جاي ئەوه لەگەڵ كچی خۆیاندا زینا بكەن!!

۲/ لە (سفر التكوين)^(۱) لە باسى (نُقْطَةُ الضَّعْفِ وَالْخَطَا) دا ئاوا باسى پێغەمبەر یەعقوب عليه السلام دەکات:

أ- (كَانَ يَعْتَمِدُ عَلَىٰ إمكانياته الشخصيّة عوضاً عن الرجوع إلى الله طلباً لمُعونة إِذَا وَاجَهَ صِرَاعاً)، واتە: هەلەو خالى بیهێزى یەعقوب ئەوه بوو كە پشتى بە توانای شەخسى خۆى دەبەست، لە جیاتی ئەوهى بگەرێتەوه بۆ لای خوا، كاتێك كە ناكۆكىی و دژایەتیی بەردەو روو دەبووه (لە جیاتی ئەوهى بگەرێتەوه بۆ لای خوا، پشتى بە خۆى دەبەست).

كەواتە: تەوهككولى نەبووه بە خۆى بالادەست، خۆى بەرزىش فەرموویەتى:

﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ المائدة، ۲۳ واتە: وه پشت بە خوا

بەهستن، ئەگەر ئێوه ئیماندارن، كەواتە: كەسێك ئەگەر هەر ئیمانداربى، دەبى پشت بە خوا ببەستى، چ جاي پێغەمبەرەکان (عليهم الصلاة والسلام)!!

ب- (كَانَ يَمِيلُ إِلَى تَكْدِيسِ الثَّرْوَةِ مِنْ أَجْلِ الثَّرْوَةِ ذَاتِهَا)، واتە: (یەعقوب) پێى خۆشبوو سەرودتو سامان وەسەر یەك بنى، هەر لەبەر سەرودتو سامان خۆشویستن، (نەك لەبەرئەوهى پێویستیەتى، یان لەبەرئەوهى لە پیناوى خوادا سەرفى بكات).

۳/ لە (سفر التكوين)^(۲) لە باسى (نُقْطَةُ الضَّعْفِ وَالْخَطَا) دا، ئاوا باسى پێغەمبەر یوسف عليه السلام دەکات: (كَانَتْ كِبْرِيَاءَ شَبَابِهِ سَبَباً فِي إِحْتِكَاهِ بِاخْوَتِهِ) واتە:

(۱) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، ص ۷۳.

(۲) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، ص ۹۷.

(یوسف) شانازی بە خۆوەکردنی لە سەردەمی گەنجییتی دا، ھۆکاری ئەوە بوو، کە لەگەڵ براپەکانی دا تێکبگیری.

کە دیارە ئەوە درۆیە چونکە کاتێک براپەکانی یوسفیان خستۆتە نێو بیر، تەمەنی ھێندە نەبوو و زۆر بچوووک و نا بالغ بوو، واتە: تەمەنی ھێندە نەبوو، کە ئەو حالەتە دەروونیەیی بۆ دروست بێ.

٤/ له (سفر التكوين)^(۱) له باسی (نُقْطَةُ الضَّعْفِ وَالْاَخْطَاءِ) دا ئاوا باسی پیغمبەر موسا ﷺ دەکات:

أ- (لَمَّا يَدْخُلُ أَرْضَ الْمَوْعِدِ بِسَبَبِ عَصِيَانِهِ لِلَّهِ) واتە: خاڵی یەگەمی بێھیزی موسا ئەوە بوو کە نەچوووە سەر ئەو زەمینەی کە خوا بە ئێنی پێدا بوون، بە ھۆی سەرپێچیکردنی لە فەرمانی خوا، یانی: موسا بە قسەی خۆی نەکردووە!!
ب- (لَمَّا يَمِيزُ عَلَى الدَّوَامِ مَوَاهِبَ الْآخِرِينَ وَيَسْتُخْذِمُهَا)، واتە: (خاڵی دووھمی بێھیزی موسا) ئەوە بوو ھیچ کاتێک نەیتوانیوە توانای بەرانبەرەکانی بناسی، تاگو بە شیوھەکی راست بەکاری بینێ!!
ئەوە شیوھێ تێڕوانینی جوولەگەو نەصرانییەکانە بۆ پیغمبەرەران (عليهم الصلاة والسلام).

سییەم: لە بواری یاساکانی شەریعت (الأحكام الشرعية) دا:

أ) خۆی پەرودردگار باسی شاردنەوێ سیفەتەکانی پیغمبەر ﷺ دەکات لەلایەن خاوەن کتیبەکانەو، ئەو سیفەتانەی لە کتیبەکانیاندا ھەبوون، پەنھانیان کردوون و شاردوویاننەو، یاخود گۆپیویانن.

خۆی زاناو شارەزا ھەم بۆ جوولەگەکان، ھەم بۆ نەصرانییەکان لە چەند شوێنیکدا زۆر بە ڕوونی فەرموویەتی: دەیانزانی موھەممەد پیغمبەری خواوە نیشانەکانیان دەزانن، بەلام شاردیانەو، بۆ وینە: لە ئایەتی (۸۹)ی

سوورەتی (البقرة) دا دەفەرموی: ﴿...وَكَاْنُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ

كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾

کە ئێمە لە بەرگی یەكەمی ئەم تەفسیرەدا، بە تەفصیل باسمان کردووە، دەفەر موی: جوولەکەکان پێشتر داوایان لە خوا دەکرد بە پێغەمبەری کۆتایی موحەممەد ﷺ یاخود هەر شەیان لە کافرە بتیەرستەکان دەکرد، بە هاتنی پێغەمبەری کۆتایی، دەیانگوت: (لَقَاتِلْكُمْ قَتْلَ عَادٍ وَارْمِ) واتە: دەتانکوژین و لە نیوتان دەبەین، وەك چۆن قەومی عادو ئێرەم لەنیوچوون، ئێمەش ئاوا دەتان فەوتێنین، بە پشتیوانی پێغەمبەری کۆتایی، کە ئێمە ئیمانی پێ دینین و شویینی دەکەوین، وە لەگەڵ ئێوەدا دەجەنگین، واتە: لەگەڵ بتیەرستەکاندا، ئەوە واتایەکی، واتایەکیشی ئەوەیە **﴿ يَسْتَفْتِحُونَ ﴾**، دەلی: دوو عایان دەکرد، دەیانگوت: خایە! ئێمە لێت دەپاریینەو بە پێغەمبەری کۆتایی واتە: تەوەسسولی پێدەکەین، کە بەهوی ئەوەوە سەرمان بخە ی بەسەر کافرەکاندا^(۱)، **﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ ﴾**، کاتیك ئەووی کە دەیانزانای دەیانناسی کە پێغەمبەری کۆتاییە (موحەممەد ﷺ) بۆیان هات، بێ پروا بوون پێی **﴿ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴾**، نەفرینی خوا لە بێ پروایان.

و هەر لە سوورەتی (البقرة) دا دەفەر موی: **﴿ الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ،**

كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾، واتە: ئەوانە ی گتیبمان پێدا بوون، (دیاره هەم جوولەکەو هەم نەصرانییەکان دەگریتهو، بەلام بەپێی سیافی ئایەتەکان دەزانین، کە لێردا مەبەست پێی جوولەکەکان) دەیاناسن (واتە: موحەممەد ﷺ)، **﴿ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ ﴾**، وەك چۆن کۆرەکانی خۆیان دەناسن، وە کۆمەلێکیان هەق دەشارنەو، کە دەشران هەقە.

(۱) بر وانه: الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ۱، ص ۳۴، کە لە کۆتایی هینانی چەند گێڕاو مەیک دا نووسەرەکانی گوتوو یانە: (قلنا: وسنده حسن - إن شاء الله - و جهالة الأسياخ لا تضر لكونهم صحابة وهم عدول، والله أعلم.

دهربارهی نه صرانییه گانیش که زانیویانه موحه ممه د ﷺ، پیغه مبهری

کوئاییه و دی، له سوور هتی (الصف) له ئایه تی (۶) دا خوا دهفه رموی: ﴿وَاِذْ قَالَ

عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِيْ اِسْرَءِيْلَ اِنِّیْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيِّ مِنَ النُّوْرِۙ

وَمُبَشِّرًا بِرَسُوْلِیْۙ اِنِّیْ مِنْ بَعْدِیْ اُسْمُهُۥ اَحْمَدٌ ۚ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوْۤا هٰذَا سِحْرٌ مُّیْنٌ

﴿ ۶ ﴾، واته: کاتیك عیسی کورپی مه پیه م، کوتی: ئهی وه چهی ئیسرانیل (واته: ئهی جووله که گان، چونکه عیسا ﷺ بۆ خوی جووله که بووه له یه هوود بووه، وه به پلهی یه که میش بۆ ئه وان نیردراوه، به لگو هه ندیک ده لاین: ههر بۆ جووله که گان نیردراوه، به لام نه صرانییه گان ئیددیعا ده که ن، که بۆ هه موو خه لکی دیکه ش نیردراوه) من ره وان ه کراوی خوام بۆ لای ئیوه، ئه وهی له پیش دهستی منه وهیه، به راستی ده زانم، (واته: ئه وهی له پیش مندا هاتوه که ته و پاته، به راستی ده زانم که کتیبی خواجه، ئنجا که ته و پات به راست بزانی که واته: مووساش ﷺ به راست ده زانی)، وه موژده شتان پیی ده ده م به پیغه مبه ریک له دواى من دی، ناوی نه حمه ده (نه حمه د واته: ستایش کراو، موحه ممه دیش واته: ستایش کراو).

ئنجا پیغه مبه ر ﷺ ره موویه تی: ﴿لِيْ خَمْسَةَ اَسْمَاءٍ: اَنَا مُحَمَّدٌ وَّ اَحْمَدُ، وَاَنَا الْمَاحِي الَّذِيْ يَمْحُو اللّٰهُ بِی الْكُفْرَ، وَاَنَا الْحَاشِرُ الَّذِيْ يُحْشَرُ النَّاسُ عَلٰی قَدَمِيْ، وَاَنَا الْعَاقِبُ﴾ { اَخْرَجَهُ مَالِكُ بَرْقَم: (۱۸۲۳)، وَاَحْمَدُ بَرْقَم: (۱۶۷۸۰)، الْبُخَارِيُّ بَرْقَم: (۴۶۱۴)، وَمُسْلِمٌ بَرْقَم: (۶۰۵۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرْقَم: (۲۸۴۰)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيْح، وَالتَّسَانِيُّ فِي (الكبرى) بَرْقَم: (۱۱۵۹۰)، وَالدَّارِمِيُّ بَرْقَم: (۲۷۷۵)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرْقَم: (۶۳۱۳)، وَاَخْرَجَهُ اَيْضًا: عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ عَنْ اَبِيهِ ﷺ، }، واته: من پینج ناوم هه ن: من موحه ممه دو نه حمه دم، وه من سره ره وه (ماحی) م، که خوا کو فرم پی ده سر پته وه، وه کو که ره وه (حاشر) م که خه لک له به رده ممدا کو ده کری ته وه، وه دوامین (عاقب) م.

جا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴾، ئنجا کاتی‌ک به به‌لگه ئاشکرایه‌کانه‌وه گوتیان: ئەوه جادوو‌یه‌کی ئاشکرایه، بۆ زانیاری‌یتان وه‌ک پیش‌تریش ئاماژه‌م پێدا، له په‌یمانی کۆن و له په‌یمانی نوێدا له چه‌ند شوینیکدا باسی سیفه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کراوه، که وه‌ک باسم‌کرد زانیان ده‌ریان‌خستوون، وه‌ منیش ئەو کاته‌ی له‌ زیندانی ئەمریکی‌یه‌کان بووم، له‌و کتیبه‌دا که نووسیومه باسم‌کردوه، که ئەو وه‌سفانه‌ی باسم‌کراون، غه‌یری پیغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د ﷺ به‌سه‌ر که‌سی دیکه‌دا ناچه‌سپین، هه‌روه‌ها له‌ په‌یمانی کۆندا هاتوه هه‌ندی له‌ پیغه‌مبه‌ران موژده‌یان داوه که پیغه‌مبه‌ریک دی ئاواو ئاواو ئاوايه، وه‌ک گوتم: ئەو وه‌سفانه‌ی به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری کوتایی نه‌بی به‌سه‌ر که‌سی دیکه ناچه‌سپین، بۆ وینه: ده‌لی پیغه‌مبه‌ریک دی بانگه‌وازه‌که‌ی بۆ هه‌موو خه‌لکه، سوپای ده‌بی، وه‌ بانگه‌وازه‌که‌ی ده‌گاته نیو دورگه‌کانی ده‌ریاکانی‌ش، وه‌ هاوه‌له‌کانی به‌و شیوه‌یه‌ن، ئنجا که وه‌سفی هاوه‌لانی ده‌کات، به‌س سیفه‌ته‌کان به‌سه‌ر هاوه‌لانی به‌ریزی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دا ده‌چه‌سپین^(۱).

(ب) هه‌روه‌ها هه‌ندی‌ک له‌ یاسا‌کانی شه‌ریعه‌تیشیان شار‌دۆته‌وه:

وه‌ک خ‌وای په‌نه‌ان‌زان باسی ده‌کات، بۆ وینه شار‌دنه‌وه‌ی هه‌ددی زیناکه‌ر، له شه‌ریعه‌تی جووله‌که‌دا زیناکه‌ر ده‌بووايه به‌ردباران بکری، مادام ئەو پیاوه‌ زنی هه‌بووايه، ژنه‌که‌ی مابی یان نا، یان ئەو ئافه‌رته‌ می‌ردی هه‌بووبی، جا می‌رده‌که‌ی مابی، یان نا، له‌وباره‌وه‌ش با ته‌ماشای ئەم ده‌قه بکه‌ین: ﴿عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: يَهُودِيٌّ مُحَمَّمًا مَجْلُودًا فِدَاعَاهُمْ ﷺ فَقَالَ: (هَكَذَا تَجِدُونَ حَدَّ الزَّانِي فِي كِتَابِكُمْ)؟ قَالُوا: نَعَمْ، فِدَاعَا رَجُلًا مِنْ

(۱) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر: إشعياء، الإصحاح: ۴۲، (مهمه خادم الرب):

(هوذا عبدي الذي أعضد، مختاري الذي ابتهجته به نفسي، وضعتُ رُوحِي عليه ليسوس الأمم بالعدل، لا يصيح ولا يصرخ ولا يرفع صوته في الطريق، لا يكسر قصبه مرضوضة، وفتيلة مدحنة لا يطفئ، إنما بأمانة يجري عدلاً، لا تكل ولا تثبط له همه حتى يرسخ العدل في الأرض، وتنتظر الجزائر شريعته... ها هي النبوات السالفة تتحقق وأخرى جديدة أعلن عنها وأنبيء بها قبل أن تحدث)، ص ۱۴۳۷.

عُلَمَائِهِمْ، فَقَالَ: (أَنْشُدْكَ بِاللَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ التَّوْرَةَ عَلَى مُوسَى، أَهَكَذَا تَجِدُونَ حَدَّ الزَّانِي فِي كِتَابِكُمْ)؟ قَالَ: لَا وَلَوْلَا أَنْتَ نَشَدْتَنِي بِهِذَا لَمْ أَخْبِرْكَ نَجْدُهُ الرَّجْمَ، وَلَكِنَّهُ كَثُرَ فِي أَشْرَافِنَا فَكُنَّا إِذَا أَخَذْنَا الشَّرِيفَ تَرْكُنَاهُ، وَإِذَا أَخَذْنَا الضَّعِيفَ أَقَمْنَا عَلَيْهِ الْحَدَّ، قُلْنَا: تَعَالَوْا فَلْنَجْتَمِعْ عَلَى شَيْءٍ نُقِيمُهُ عَلَى الشَّرِيفِ، وَالْوَضِيعِ فَجَعَلْنَا التَّحْمِيمَ، وَالْجَلْدَ مَكَانَ الرَّجْمِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ (اللَّهُمَّ! إِنِّي أَوَّلُ مَنْ أَحْيَا أَمْرَكَ إِذْ أَمَاتُوهُ) ﴿۱﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۸۵۴۸)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۷۰۰)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۴۴۴۸)، وَابْنُ مَاجَهُ بِرَقْم: (۲۵۵۸) }، وَاتَّه: جوولہ گہیہ کیان بہ لای پیغہ مبرہر دہیننا، دہموچاوی رہش کرابوو، قامچیشیان لیڈا بوو، پیغہ مبرہری خوا ﷺ بانگی کردن، فہرمووی: ئایا ئہمہ لہ کتیبہ کہ تاندا سزای زینایہ؟ (دیارہ ئہو کہ سہ زینای کردوہ، بویہ بہو جوڑہ سزایان داوہ)، گوتیان: بہائی، دواپی پیانویکیانی بانگ کرد لہ زاناکانیان (دیارہ زانیویہ تی ئہہلی نینصافہ)، فہرمووی: خوات بہ گڑ دادہ کہم، (وہک کوردہ واریی خویمان دہلین: تو ئہو خواہی) کہ تہوراتی ناردوتہ سہر موسا ﷺ! ئایا ئہوہ سزای زینایہ، لہ کتیبہ کہ تاندا؟ گوتی: نہ خیر، وہ نہ گہر بہو شیوہیہ داوات لی نہ کہ دہام (واتہ: ئاوا سویندت نہ دایام) ہہوالہم پیئہ دہدای، سزای زینا لہ کتیبی ئیمہدا بریتییہ لہ بہر دباران کردن، بہ لہام دواپی ئہوہی زینا لہ نیو پایہ دارہ کانمان و خاوہن پیگہ کانماندا زور بوو، ئہ گہر یہ کیئ لہو پیاوہ ناودارانہ مان زینای کردبایہ، لیئ دہ گہراپن، وہ ئہ گہر یہ کیئ بیہیزیش زینای کردبایہ، سزمان دہدا، گوتمان ورن با شتیئ دابنیین بہ سہر پایہ دارو بی پایہدا (واتہ: بہ ہیئو بی ہیئز) بیچہ سپینین، وہ پامان ہاتہ سہر ئہوہی کہ دہموچاویان رہش بکہین و قامچیان لی بدہین، (ئنجا قامچی بووہ، دار بووہ، باس نہ کراوہ) پیغہ مبرہری خوا ﷺ فہرمووی: ئہی خواہی! من یہ کہم کہ سم کہ فہرمانی توئی زیندو و کردوتہوہ، دواپی ئہوہ کہ مراندبوویان، وہ فہرمانی پیکرد بہر دبارانیان کرد.

دیارہ بوؤ خویمان رازی بوون کہ پیغہ مبرہر بہ پیئ تہوراتہ کہی خویمان، ئہو سزایہیان بہ سہردا بسہ پیئنی، ئہ گہرنا خاوہن کتیبہ کان لہ بواری باری کہ سیی (الأحوال الشخصية) داو لہ بواری تاییہ تمہندیہ کانیاندا، پہیوہ ست نین کہ ئیش بہ شہریعتی ئیسلام بکہن.

ئنجبا له تهوڕاتدا له ژێر ناوونیشانى: (الأحكام في الزنى والإغتصاب)^(۱) دا سزای زینا بەم شیوەیه هاتوه: {وَإِذَا ضَرَبْتُمْ رَجُلًا مَضْطَجِعًا مَعَ امْرَأَةٍ مُتْرَجَّةٍ تَقْتُلْنَهُمَا كِلَاهُمَا} واتە: هەر کاتێک پیاویکتان بینی لهگەڵ ژنێک که هاوسەردار بوو ڕاکشابوو (واتە: زینای لهگەڵ کردبوو) هەردووکیان دەکوژن، دیاره وێڕای ئەم سزایە چەندان، یاساو سزای شەرعیی دیکەشیان شارددوونەوهو دەستکارییان کردوون و گۆڕپویان، وه قورئان ئەو شتانەى به گشتى باسکردوون، وهك دهفهـرموئ: ﴿يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ﴾، زۆر لهوهى له كتيب شارددووتانهوه، قورئان روونی دهكاتەوه.

مهسهلهى دووهم: كه دهفهـرموئ: ﴿وَبَعِّفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾، وه چاوپۆشیى له زۆرى دهكات، يهكێك بۆى ههيه بپرسئ: باشه قورئان ئەوهى دەریدەخات، دەریدەخات، لهوهى كه خاوهن كتيبەكان شارددوویانەتەوه له كتيبەكانى خۆياندا، بهلام بۆچى چاوپۆشیى له زۆرىكیش دهكات و دەریناخات؟

زانایان چەند وهلامیکیان داوتهوه، باشتترینیان ئەوهیه که قورئان نههاتوه باسى ههموو شتێك بکات، بهلکو باسى ئەو شتانە دهكات که ئینسان پێویستی پێى دهبن، لهو کاتهوه که دایهزیوه تا لهسهـر زهوى ژيانى ئینسان کۆتایى پێدئ و دهپێچرێتهوه، ئەو شتانەى که قورئان چاوپۆشیى لئکردوون له دهستکاری کران و گۆڕانکاری و شارندنهوى خاوهن كتيبەكان و نهیخستوونه ڕوو، دیاره ئینسان پێویستی پێیان نیه، ئەوان زۆر شتیان گۆڕپوهو ئەگەر هاتبوو قورئان ههموو شتێكى باس کردبا، ئیستاقهبارەکهى چەنده، دهبوو به پەنجا هینده، کهواتە: ئەو شتانەى پشتگوئى خستوهو چاوپۆشیى لئکردوون که پێویست ناکات باس بکړئ و ڕوونبکړئ، لهبەرئەوهى ژيانى بهشەر پێویستی پێیان نیه، نهك قورئان خاترى گرتبن، خواى پهروهردگار له گوتنى ههقدا خاترى كهس ناگرئ، وهك دهفهـرموئ: ﴿... وَاللّٰهُ يَقُولُ الْحَقُّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ﴾^(۲) الأحزاب، واتە:

خوا ههق دهفهـرموئ و بهرهو ڕپى راست خهلكى ڕپنمايى دهكات.

مەسەلەى سێیەم: کە دەفەر موی: ﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿۱۵﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾.

پێنج وه سغی که وره و گرنگی قورئان بۆ پێناسه کردنی

باسمان کرد که خوای کاربه جی لهم رسته قورئانییهدا چهند وهسفو پێناسهیهک بۆ قورئان بهکار دێن:

- ۱/ ﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ﴾.
- ۲/ ﴿وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾.
- ۳/ ﴿يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ﴾.
- ۴/ ﴿وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾.
- ۵/ ﴿وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾.

به پێنج سیفەت قورئانی وهسف کردوه:

یهکەم: کە دەفەر موی: ﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ﴾، توێژەرەوانی قورئان دوو هەلۆیستیان هەیه له بهران بهر ئەم وشەیهدا:

۱- هەندیکیان دەلێن: (نور) واتە: قورئان.

۲- هەندیکیش دەلێن: (نور) واتە: موحەممەد ﷺ، چونکە لە سوورەتی

(الأحزاب) دا خوا دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا

وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾﴾ الأحزاب، واتە: ئەو

پێغەمبەر! تۆمان ناردووە چاودێری، موژدەدەر و ترسێنەری، وە بانگەوازکاری
بۆ لای خوا، بە مۆلەتی خوا، وە چرایەکی روشنکەرەوە بێ، کەواتە: دەگونجێ
ناو لە پێغەمبەر ﷺ بنرێ، (نور) خوا لێرە ناوی لێناوە: (سراجاً مُنِيرًا)،
(سراج) واتە: چرا، (مُنِير) واتە: روشنکەرەوە، یاخود روشن، دەلێن:

لەراستییدا لە پرووی زمانەوانییەوه دەگونجێ، بەلام بە پێی سیاقی ئەم پرستە
قورئانییە بۆمان دەرەکهوێ، کە مەبەست لە (نور) لێرەدا پێغەمبەر ﷺ نیە،
بەلکو مەبەست لە (نور) و (کتاب مُبِين)، وە لە هەموو وەسفەکانی دیکە،

قورئانە، بۆچی؟ چونکە ئایەتەکە ی پێش دەفەرموێ: ﴿قَدْ جَاءَكُمْ

رَسُولُكَ يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّنْ مَا كُنْتُمْ تَخْفَوْنَ﴾، کەواتە: ئەوە باسی پێغەمبەر ﷺ کرا،
ئنجای دوایی باسی قورئان دەکات.

بەلگەی دووهممان ئەوەیە کە بۆ پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەرموێ:

﴿وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، واتە: ڕێنماییان دەکات بەرەو

راستە شەقام، هەروەها دەفەرموێ: ﴿يَهْدِي بِهِ اللَّهُ﴾، بە هۆی ئەوەوه خوا

ڕێنمایی دەکات، ئەگەر مەبەست پێغەمبەر ﷺ و قورئان بووایە دەیفەرموو:

(يَهْدِي بِهِمُ اللَّهُ) چونکە ئەو کاتە دەبوونە دوو، بەلام بە دنیایی ئەو وەسفانە
هەموویان مەبەست پێیان قورئانە، بۆیە ڕاناوەکە ی بۆ یەکیانە (يَهْدِي بِهِ)، ئەک

(بِهِمَا) بۆ هەردووکیان ناچیتەوه، بۆ یەکیان دەچیتەوه، ئەویش بریتییە لە

قورئان، وە لەراستییدا ئەوە بەلگەیەکی بەهێزە لەسەر ئەوە کە مەبەست لە

هەرکام لە (نور) و (کتاب مُبِين) قورئانە، بێگومان هەر شتێک خوا

بیفەرموێ سەد لە سەد وایە، وە ئەو وەسفانەی قورئانیش پێ بە پێستی

قورئان، کە دەفەرموێ: ﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ﴾، قورئان:

نوورو، رۇشنايىيە، بۇ عەقل، بۇ دل، بۇ ژيانى تاك، بۇ ژيانى خىزان، بۇ ژيانى كۆمەلگا، بۇ دەولەت، بۇ بوونناسىيى، (واتە: چۆنىەتى تىپروانىنى ئىنسان بۇ خوا، بۇ بوون، بۇ ئىنسان) ھەروھە قورئان نوورە لە پرووى ئيمان و عەقىدەو، لە پرووى ياساكانى رېكخەرى ژيانەو، وە نوورە بۇ رابردوو، چونكە پېمان دەلئ رابردوو چۆن ھاتو؟ وە پرووناكىيە بۇ داھاتوو ئايا چى دەگوزەرى، وە چى دەبى، وە نوورە بۇ ئىستاش، ئايا چى بكەين؟ وە قورئان لە پرووى زانستىيەو نوورە، وە لە پرووى عەقلىيەو نوورە، وە لە پرووى مېژويەو نوورە، وە قورئان لە پرووى دەروونناسىيەو نوورە، لە ھەر پروويەگەو بىگرى قورئان رۇشنايىيە.

دوووم: كە دەفەرموى: ﴿وَكِتَابٌ مُّبِينٌ﴾، وە قورئان كىتېپكى رۇشنىشە، يەككە بۇ ھەيە بلى: باشە ئەدى مادام قورئان كىتېپكى رۇشە، بۇچى ئەو ھەموو زانايە قورئان تەفسىر كىردو؟ لە وەلامدا دەلئېن: لەراستىيدا قورئان رۇشە، واتە: ھىچ كەس نىيە بەشى خۇى لە قورئان تېنەكات، بەلام ھىچ كەسىش نىيە بگاتە ئەوپەرى زانايى و تېگەشتىن دەربارى قورئان، وە بە دلئايى تەنيا بېژەرى قورئان كە خۇى زاناو شارەزايە، وەك پېويستو بە تەواويى دەزانئ قورئان چى تېدايە، چونكە قورئان فەرموودى خوا (كلام اللہ) يە، ئەگەرنا پېغەمبەرى خواش ﷺ بە تەئكىد نەكەشتوتە ئەوپەرى قورئان، بەو مانايە كە بە ئەندازەى ئەودى كە خوا دەزانئ مەبەست لە فلانە ئايەتە جىيەو؟ فلان ئايەت چى مەبەستە؟ بەلكو پېغەمبەرى خواش ﷺ بەقەدەر خۇى وەك بەشەرىك، وەك سەرورەو گەورەى پېغەمبەران، ئەويش بەقەدەر خۇى لە قورئان گەشتو، بەلام دەربارى زانبارى قورئان خوا ﷺ دەفەرموى: ﴿قُلْ أَنْزَلَهُ

الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ... ﴿٦﴾ الفرقان، واتە: بلى: كەسىك قورئانى ناردوتە خوار، كە نەينىيەكانى ئاسمانەكان و زەوى دەزانئ، نەينى ئاسمانەكان و زەويش بەس خوا ﷺ دەزانئ، بە بەلگەى چى؟ خوا فەرموويەتى:

﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾

﴿ ۶۵ ﴾ النمل، واتە: بۆی: هیچکەس نەینى ئاسمانەکان و زەوى نازانى جگە لە خوا ﷻ، دیارە پێغەمبەرى خوا ﷺ تەنیا ئەوەندەى لە ناديار (غیب) زانیوه کە خوا پێى فەرموو، بۆیە قورئان کتیبیکى رۆشنە، واتە: هیچکەس نیه بەشى خۆى لێى تێنەگات، بەلام بەو مانایە نا کە هەرچى راست بۆوه هەموو شتیک بزانی لە قورئان، بەلکو هەر کەسە بەشى خۆى لێى تێدەگات، بەلام زانترین کەس ناگاتە ئەوپەرى قورئان، وە نەزانترین کەسیش کە هیچ شارەزاییهکی نەبى، بەشى خۆى لە قورئان تێدەگات، هەر ئەوەشە کە کردووێتەى بە موعجیزە: هەر کەسە بەشى خۆى لێى تێدەگات، هیچ کەسیش ناگاتە ئەوپەرهکەى، کە بیگومان هیچ کتیبیکى دیکە وانیە لەسەر زەوى، خەلک یان تێدەگات، یان تێناگات، بەلام قورئان رۆژ بەرۆژ نەینییەکانى دەردەکەون، وە چى (جیل)ەکانى بەشەر هەتا دین بە دواى یەکدا وەك شەبۆلى دەریا، زیاتر نەینییەکانى قورئان دەردەخەن، وەك خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴾

﴿ ۵۳ ﴾ فصلت، واتە: لەمەودوا نیشانەکانى خۆمانیان بۆ دەردەخەین، لە ئاسۆیهکان، (واتە: لە بوونەوێردا) وە لە خودى خۆشیاندا، بۆ ئەودى بۆیان دەربکەوێ کە هەقە، ئایا ئەو راناو (أَنَّهُ) بۆچی دەگەرێتەوه؟ بۆ قورئان، کەواتە: هەتا زانست بەردو بێشەوه بچى، نەینییەکان زیاتر ئاشکرا دەبن، جا نەینى کەونیى و نەینى ئینسانى، وە خەلک زیاتر لە هەقانیەتى قورئان تێدەگات.

سێیه: وە قورئان وەك خوا ﷻ دەسفی دەكات: ﴿ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ ﴾

رِضْوَانَكُ، سُبُلَ السَّلَامِ، ﴿، خوا بە هۆى قورئانەوه کەسیک رێنمایى دەكات کە بە دواى پەزامەندیى خوا بکەوێ بەردو رێبازەکانى ناشتى، کەواتە: ئینسان هەتا دلى خۆى بۆ خوا ساغ نەکاتەوه، لە قورئان بەهرەمەند نابى، رەنگە زۆر کەس کە تەماشای قورئان دەكات بۆی: کوا قورئان چى تێدايه؟!

جَارِيكَ كَابِرَايَه كى عەلمانىي، گوتى: خُوْ مِنْ رِيْزَم هەيە بُوْ قورئان، بەلام ئايا سوورەتى: ﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝۱ ﴾ المسد، لە قورئاندا چ سوودیكى هەيە؟ گوتە: ئیستا بوارم نیه هەموو شتیكت بُوْ باس بكەم، بەلام ئەوەندە دەلیم كە لە هەموو قورئاندا ناوی یەك كافرێ سەردەمی پێغەمبەر ﷺ هاتو، ئەویش (أَبُو لَهَب)ە، كە دیارە بە نازناوەكەى هاتو، ئەگەرنا بُوْخوێ ناوی (عَبْدُ الْعُزَّى) بوو، بەلام كونیهكەى (أَبُو لَهَب) بوو، ئەوەش گەورەترین حیکمەتى تێدايە، كە خوا لێردا ئەم سوورەتەى ناردۆتە خوار، جارێ ئەو بەرگرییە لە پێغەمبەر ﷺ، چونكە بەو موانسەبەتەو ئەم ئایەتە دابەزیو: ﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: صَعِدَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ الصَّفَا، فَقَالَ: يَا صَبَاحَا، قَالَ: فَاجْتَمَعَتْ إِلَيْهِ قُرَيْشٌ، فَقَالُوا لَهُ: مَا لَكَ؟ فَقَالَ: أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَخْبَرْتُكُمْ أَنَّ الْعَدُوَّ مُصْبِحُكُمْ أَوْ مُمْسِيكُمْ أَمَا كُنْتُمْ تُصَدِّقُونِي؟ قَالُوا: بَلَى، قَالَ: فَإِنِّي نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيَّ عَذَابٍ شَدِيدٍ، فَقَالَ أَبُو لَهَبٍ: تَبَّا لَكَ لِهَذَا دَعَوْتَنَا جَمِيعًا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: ﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝۱ ﴾ المسد { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ

برقم: (۴۵۲) }، واتە: عەبدوڵای كورێ عەبباس خوا لە خوێ و بابی رازی بێ، دەلێ: رۆژێك پێغەمبەرى خوا ﷺ سەرکەوتە سەر كیوى صەفاو فەرمووی: (يَا صَبَاحَا) هۆى هاوار! قورەیش لە دەورێ كۆبوونەووە گوتیان: چى بوو؟ فەرمووی: ئەگەر هەواڵتان بێ بێدەم بەوێ كە دوژمن ئیوارێ، یاخود بەیانى هیڤشتان دەكاتە سەر، بێروام بێ ناكەن؟ گوتیان: بێ، فەرمووی: دە من ترسینەرتانەم و بۆتانها تووم پێتانرا بگەیهنم كە سزایەكی سەخت هەيە بُوْ ئەو كەسانەى كە ئیمان ناهینن، ئەبو لەهەب (یش كە لە نیو خەلكەكە بوو) گوتى: دەستەكانت لەنیوچن، هەر بُوْ ئەو ئەمەت كۆكردووە؟ ئنجا لە دواى ئەو قسەيەى ئەبو لەهەب، خواش وەلامى دایەووە ئەو سوورەتەى ناردە خوار، فەرمووی: ﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝۱ ﴾ واتە: دەستەكانى ئەبو لەهەب بفعوتین و فەوتاشن، وە لە هەموو كافرەكانى قورەیش خوا ﷺ تەنیا ناوی ئەبو لەهەبى هیناوە، لەگەڵ هاوسەرەكەیدا، وە باسیان دەكات كە چۆن پیلانیان گێراوێ دژی پێغەمبەر ﷺ، هەرچەندە مامیشى بوو، كەواتە: لە ئیسلامدا بە هیچ

شیوێهێك خاترو خۆتر نیهو له ههقییدا، خاتری كهس ناگیرئ، وه ههلاوێردران نیه، وهك دهبینن مامی پێغه مبهری خوا تووکی لێکراوهو خوا فهرموویهتی: بزهوتئ، وه فهوتاش و بههیلاکیش چوو، ههروهها خیزانهکەشی.

مه بهستم ئه وهبوو که ئینسان به ئه ندازهی ئه وه که مه بهستی پێی خواپه و دئی بۆ خوا ساغ دهکاته وه، له قورئان تێدهگات، ئایا ههر که سێک شاردهزای زمانی عه رهبی نه بی کتیبیکێ عه رهبی بده دهست، هیچی لی تێدهگات؟ نه خیر، ئه دی که سێک شاردهزای زمانی ئینگلیزی، فهره نسیی، روه سیی یان چینی نه بی کتیبیکێ به و زمانه نووسرا بی بده دهستی، که پرپی له زانست، پرپی له حکمهت، ئایا هیچی تێدهگات؟ نه خیر، دهجا له راستییدا که سیکیش ئیمانی نه بی، له قورئان به ههرمه ند نابئ، ته ماشای دهکات روالته که ی ده بینئ، به لام دئی خوی بۆ ناکاته وه، لیی به ههرمه ند نابئ، بویه خوا ﷺ له سه رهتای

سوورهتی (البقرة) دا ده فهرموئ: ﴿الَّذِينَ هُتُوا بِذَلِكَ الْكِتَابِ لَا يَرْجُونَ هُدًى

لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١١﴾﴾، واته: ئه لیف، لام، ميم، ئه م کتیبه رێنماییه بۆ پارێزکاران، ئه وانه ی ئیمان به په نهان دینن، وه نوێژ به رپا دهکهن و له وه ی پیمان داو ن ده به خشن.

که واته: ئه وه ی که ئیمانی نه بی، قورئان بۆ ئه و رێنمای نیه، مه بهستم له وه نه که نازانی بیخوینێته وه، یاخود به روالته له مه بهسته کانی تیناگات، به لام قورئان بۆی نابێته رێ پێشاندهر و رێنمای، ده بی ئینسان ته فاعولیکی ئیمانی و روه حی و مه عنه ویی له گه ل قورئاندا بکات، ئه و جار لیی به ههرمه ند ده بی.

چواره و پێنجه م: ئنجا ده فهرموئ: ﴿وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى

النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، له تاریکای ده ریان دینێ به ره و رۆشنا ی، وه به ره و راسته شه قام رێنمایان دهکات، ئه وانه ئه و وه سفانه که خوی بهرز بۆ قورئان به کاری هینان، وه به دئیای هه مووشیان له جیی خۆیان دان و پر به پێستی قورئانن.

مەسەلەى چوارەم: كە دەفەر موى: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ

الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾، بێگومان ئەوانەى گوتیان: خوا مەسیحى كورى مەريەمە، بێپروان، كەواتە: نەصرانیەكان كافر، پێشتریش ئاماژەىەكم پێدا، هەندىك مەلا هەن، ئەوانەى كە لە بەرگى پێشەوايانى ئایىن دان، بەلام سەر بە دەستەلاتو بەلای دەستەلاتو حوكمراناندا دايدەشكىن، وە پێيان خۆشە بە هەواى ئەوان قسە بكەن، جارى وابوو لەگەڵ ئەو جوړە كەسانە رووبەرپوو بوومەو، گوتوو يانە: مامۆستا! دروست نى بە جوولەكەو نەصرانى بلێن: كافر، چونكە ئەوانىش ئيمانىان بە خوا هەيە!! بەلام وەك پێشتریش گوتم: ئيمان هەبوون جيايە لەگەڵ عيلم هەبوون بە بوونى خوا، چونكە ئىيليس بە دلنایى دەيزانى خوا هەيە، فیرەونىش بە تەئكید دەيزانى موسا پێغەمبەرى خوايە و موعجیزەكانى لەلایەن خواو پێدراون، وەك دەفەر موى: ﴿وَحَدِّثُوا بِهَا وَاسْتَفِيقْنَهَا أَنْفُسَهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا

فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ النمل، واتە: دانیان پێدانەهیناو لە دەروونیشدا یەقینیان هەبوو كە راستە، لەبەر ئەوێ چاویان لە سەم و لە خۆبەزگرتن بوو، نەیان دەووست بۆ پەيامى موسا ملكەج بكەن، چونكە ئەو كاتە فیرەون و دارودەستەكەى ئەو بەزمو بازارەى هەیانبوو لیان تێكدەچوو، كەواتە: ئەوانىش عیلمیان هەبوو بە خوا پێغەمبەرەكەى، كەچى بە ئيماندارىش لە قەلەم نەدراون، كەواتە: جوولەكەكان و نەصرانیەكان و ئەوانى دیکەش كە عیلمیان هەيە بە بوونى خوا، وە عیلمیان هەيە بە پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بە كتيبەكان، تەنیا بەوئەندە بە ئيماندار لە قەلەم نادرین، لەبەرئەوێ ئيمانیان نى بە پێغەمبەرى كۆتایى موحەممەد ﷺ، وە دوايىن كتيبى خوا سبجانە و تعالى، كە ئەو چەوتى و لادان و هەلانەى كەوتوو نىو كتيبەكانیانەو، راستیان دەكاتەو و بزاریان دەكات، ئنجا پێغەمبەرى كۆتایى موحەممەد ﷺ سەرودەرى هەموو پێغەمبەرانە، وە هەموو پێغەمبەران مۆژدەیان بە هاتنى داو، ئنجا ئایا ئەگەر موحەممەد ﷺ ئەو پێغەمبەرە مۆژدە پێدراو نەبى، كوا كى هاتو، ئەو دواى عیسا دوو هەزار سال زیاتر تێپەرپوو كەس نەهاتو؟! بەلێ

کەسانی وا هەبوون بە درۆ بانگەشە ی پێغەمبەراییەتیان کردووە، بەلام هیچ نەبوونەو هەر زوو درۆیەکیان ئاشکرا بوو، ئەو پێغەمبەرە ی کە موسا گوتوو یەتی: دوا ی من دێ و عیسا گوتوو یەتی و پێغەمبەران هەموویان گوتوو یانە: کوا؟ کامە یە؟ کەواتە: کەسیک کە ئیمان بە موحەممەد ﷺ ناهینێ، وە ئیمان بە قورئان ناهینێ، ئیمانی بە پێغەمبەرەکی خۆشی و بە کتیبەکی خۆشی لێ هەلەدووشی تەو، چونکە کتیبەکەشی و پێغەمبەرەکی گوتوو یانە: دوا ی پێغەمبەری کۆتایی دێ، ئیمانی پێ بین، ئنجا کە ئیمانیان پێ نەهینا، مانای وایە بروای بە کتیب و پێغەمبەرەکی خۆشی نەهیناوە.

ئنجا دیارە پێشتریش لە کتیبی پیرۆز (الکتاب المقدس) لە پەیمانی نوێ، (العهد الجديد) دا ئەم دەفەم هیناوە: (فَاللَّهُ وَاحِدٌ وَلَكِنَّهُ فِي نَفْسِ الْوَقْتِ ثَلَاثَةٌ أَقَانِيم)، وە لە ئینجیلی (متی: الإصحاح: ۲) لە شەرحی ئایەتەکانی (۱۶ و ۱۷) دا دەلێ: (يَسُوعُ بَاعْتَبَارِهِ اللَّهُ: لِابْنٍ، يَخْضَعُ طَوْعِيَةً لِلَّهِ الْآبِ) ^(۱)، واتە: یەسووع بەو ئیعتیبارە ی خوای کۆرە، ملکە چ دەکات بۆ خوای بابا! ئەو هوش مانای وایە کافر بوو ون، بۆیە خواش فەرموو یەتی: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ

الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾، واتە: بێگومان ئەوانە ی گوتیان: خوا مەسیحی کۆری مەریەمە، بێبروان.

هەروەها هەر لە ئینجیلی (متی) لە (الإصحاح: ۱۵، آیتان: ۵، ۶) دەلێ: (الْحَيَاةُ فِي الْمَسِيحِ تَعْنِي: أَوَّلًا: الْإِيمَانُ بِأَنَّهُ ابْنُ اللَّهِ، ثَانِيًا: مَخْلُصًا وَرَبًّا) ^(۲)، واتە: ژيان لە مەسیح یانی: ئیمان هینان بەو کە کۆری خوایە، وە قبوولکردنیشی بەو کە ئەو رزگارکەرە و پەرودرگەرە! بە هەر حال ئەگەر تەماشای ئەو بکری کە پێی دەگوترێ: (الکتاب المقدس: العهد الجديد)، پەیمانی نوێ، چ چوار ئینجیلەکان، چ نامەکانی پۆلص و ئەوانە، زۆر بە زەقی دەلێن: خوا سێ بەشە: (الآب، الابن، الروح القدس) واتە: باب و کۆر و گیانی پیرۆز، کە مەبەستیشیان لە گیانی پیرۆز

(۱) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس: ص ۱۸۷۵

(۲) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس: ص ۲۲۲۴

جەبیریلە سەلامی خۆی لێبێ، دیارە من لە بەرگی دوو دەمی ئەم تەفسیرە، لە تەفسیرکردنی سوورپەتی (آل عمران)دا، ئەم دەقەم کە لە تەفسیری (الجامع لأحكام القرآن)ی (القرطبي) وەرگرتووە، لەوێش هێناوە، کە دەلی: { نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ بِسَبَبِ وَقْدِ نَجْرَانٍ حِينَ أَنْكَرُوا عَلَى النَّبِيِّ ﷺ قَوْلَهُ: إِنَّ عِيسَى عَبْدُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ، فَقَالُوا: أَرْنَا عَبْدًا خُلِقَ مِنْ غَيْرِ أَبِي، فَقَالَ لَهُمُ النَّبِيُّ ﷺ: «أَدَمُ مَنْ كَانَ أَبُوهُ أَحَبُّهُمْ مِنْ عِيسَى لَيْسَ لَهُ أَبٌ؟ فَادُّمُ عَلَيْهِ السَّلَامَ لَيْسَ لَهُ أَبٌ وَلَا أُمٌّ» }^(۱)، واتە: ئەم ئایەتە بە ھۆی شاندى نەجراڤە ھاتە خوار، کە نکوولییان کردو پەخنەیان گرت لەو فەرماشتەى پێغەمبەر ﷺ کە فەرمووی: عیسا بەندەى خاوە و شەى خاوە، (واتە: بە وشەى خوا دروست بوو)، گوتیان: بەندەى کەمان پێشان بەدە، کە بەبێ باب دروست بووبێ و لە دایک بووبێ، پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەدەى بابى ئادەم کێیە؟ ئایا سەرسام دەبن بەو کە عیسا بابى نیە، بەلام سەرسام نابن کە ئادەم نە بابى ھەى، نە دایک؟ بۆیە خوا ئەم ئایەتە موبارەکەى ناردە خوار، کە دەفەرموێ: ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾^(۵۹)، واتە: بێگومان وێنەى عیسا لە لای خوا، ھەك وێنەى ئادەمە کە لە گۆل دروستى کردو فەرمووی: ببە، یەكسەر بوو.

واتە: ئەگەر عیسا دایكى دیارە، بەلام بابى دیارنیە، خۆ ئادەم ﷺ نە بابى و نە دایكى دیارن، بەلكو خوا لە گۆل دروستى کرد، عیسا شى ﷺ لە دایكى دروست کرد، ئنجا دەربارەى دروستبوونی عیسا ﷺ خۆی پەروردگار لە سوورپەتى (مريم)دا زۆر بە ڕوونى باسى دەكات، کە ڕووحى عیسا ﷺ راستەوخۆ خراوتە نیو منداڵدانى مەریەمەو، بەبێ بەیەگە یشتنى پیاوو ئافەرت، ھەك دەفەرموێ: ﴿وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا﴾^(۱۶) فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا^(۱۷) قَالَتْ

(۱) الجامع لأحكام القرآن للقرطبي ج ۴، ص ۹۲، وأسباب النزول للسيوطي برقم: (۱۹۸)، ورواه ابن أبي حاتم مرسلاً.

إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكْ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْنٌ وَلَنَجْعَلُكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا

مَقْضِيًّا ﴿٢١﴾ مريم، واتە: باسى مەريەم بىكە، كاتىك خۆى دوور گىرت لە كەسوكارى و لە شويىنىكى پۇژھەلاتىي، ئنجا پەردەيەكى گرتەو لە نىوان خۆى و ئەواندا (ديارە پۇژىك چوو خۆى بشوا، وەك عادەتى ئافرەتان دەچوونە سەر كانى و ئاو، چونكە كاتى خۆى گەرماو بەو شىۋەيە ئىستە نەبوو، كوردەوارىي خۆمان دەلەين: (كول)، ديارە چوو كۆلى بىكات، خۆى بشوات، يان خۆى و جل و بەرگى خۆى بشوات)، رووحى خۆمانمان بۆ لای نازد، (واتە: جىبرىل، چونكە چەند ناوئىكى ھەيە: الروح القدس، الروح، الروح الامين) ئنجا خۆى لىبردە سەر شىۋەى بەشەرىكى تەواو (مەريەم) گوتى: من پەنا بە خىواى خاوەن بەزەيى دەگرم، ئەگەر ئەھلى تەقواى و تەقوات ھەيە، (وايزانيو چوو دەستدرىژىي بىكاتە سەرى، چونكە لە شىۋەى پياوذا بوو) (ئەويش) گوتى: من نىردراوى پەروردگارتەم، دەبى مندالىكى باكت پى بەخشم. (بەلام ديارە مەريەم ھەر گومانى لى ھەبوو بۆيە) گوتى: جا من چۆن منداالم دەبى، نە ھىچ بەشەرىك (بە ھەلەلىي) دەستى گەياندوووم، وە بە ھەرامىش داوین پىسىيم نەكردو؟ گوتى: پەروردگارت واى فەرموو ئەو لە لای منەو ئاسانە، بۆئەو بىكەينە نىشانەيەك بۆ خەلك، وە بەزەيە لە لايەنى منەو ئەو برىارە، دراو و براوئەتەو.

كەواتە: مەريەم بە دەستى خۆى نەبوو عىساي بىي، بەلگو لەسەرى پىويست بوو، ئنجا لە تەفسىرەكاندا دەلى: جىبرىل فووى بە يەخەى كراسەكەى داگرد يان فووى بە دەمى داگردو رووحەكە چوو نىو مندالدانى مەريەمەو، گرنگ ئەوئەيە رووحەكە دەجىتە بەرى، وە دەبىتە كۆرپە، جا ئايا بە نۆ مانگو نۆ شەو بوو، وەك منداالى دىكە، ياخود ھەر ئەو كاتە يەكسەر بوويەتى؟ لىردە زانايان دوو رايان ھەن:

هەندیکیان دەلێن: ﴿ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ﴾ (۲۲) مەریەم، واتە: لە سکی دا هەلگیرتو چوووە شوێنێکی دوور لە خەلکی، ئیدی دواوی خوای زاناو شارەزا بە تەفصیل باسی چۆنیەتی لە دایکبوونی عیسا ﷺ دەکات، کە هەر بە مەلۆتکەبێش کاتێ دایکی بردوووەتیەووە بۆ لای گەلەکەیی، قسەیی کردووە، باشە مەریەم لەو گۆرەیی منداڵێک بێنییەووەو بڵێ: هێ خۆمە، کە بە حساب ئەو خەزەمتی پەرستگای کردووە، ئایا کێ بپروای پێدەکات، کە هیچی خراپی نەکردبێ؟! بۆیە خوای پەرورەدگار پێی دەفەرموێ: ﴿ ... فَأَمَّا تَرِينَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي

إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴾ (۲۳) مەریەم، واتە: ئەگەر کەست بێنی بڵێ: من رۆژووم لەسەر خۆم نەزر کردووە، بۆ خوای خاوەن بەزەیی، ئەمڕۆ قسە لەگەڵ کەس ناکەم، دیارە ئەوکاتە عادیان وابوو، کە رۆژوویان گرتووە، لەگەڵ نەخواردن و نەخواردنەووە، قسەشیان نەکردووە، ئنجا کە دەچیتەووە بۆ لای گەلەکەیی، سەریان سووردەمینێو دەلێن: بابت پیاویکی خراپ نەبوو، دایکیش خراپەکار نەبوو، ئەدی ئەو منداڵەت لەکوێ بوو، ئەو مەریەم؟!

﴿ يَتَأَخَتَ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوِيًّا وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا ﴾ (۲۴) فَاشَارَتْ إِلَيْهِ

قَالُوا كَيْفَ نَكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴾ (۲۵) مەریەم، واتە: (دیارە کە پێی گوتن من بەرۆژووم و قسە ناکەم) ئنجا نامازەیی بۆ کۆرپەکەیی کرد، ئەوانیش گوتیان: جا چۆن قسە لەگەڵ منداڵێکدا بکەین کە جارێ لە بێشکە دایە؟! ئنجا عیسا

ﷺ دەکەوێتە قسەو لەگەڵیاندا دەدوێ: ﴿ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي

نَبِيًّا ﴾ (۲۶) وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا

﴿ ۲۷ ﴾ وَبِرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴾ (۲۸) وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ

أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴾ (۲۹) ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ

يَمْتَرُونَ ﴾ (۳۰) مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَنَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ

فَيَكُونُ ﴿۳۵﴾ مەرىم، واتە: (عیسا) گوتى: من بەندەى خوام، كىتیبى پىداوم و گىراومى بە پىغەمبەر. وە پىزداری كردوم لە ھەر كوئىيەك یم، وە ھەتا زىندوویم راپسپاردوم بە نوپزكردن و زەكات دان. وە راپسپاردوم كە لەگەل دایكەم دا چاكەكاریم، وە نەگىراوم بە خوئسەپىن و خراپەكار. وە سەلامم لى بى، رۆژى لە دایكبوونم، رۆژى مردنم، رۆژى زىندوووبوونەم. ئا ئەو قسەى عیسای كورى مەریەمە، ئەو قسە ھەقەى كە تىیدا لە گوماندان. ناگونجى خوا رۆلەى ھەبى "پاكىي بۆ وى" ھەر كات كاریكى بوئ، بەس پىي بفرەموى: ببە، دەبى.

پىمباش بوو شتىكتان بۆ باس بكەم، لەوبارەو كە عیسا ﷺ چۆن پەيدا بوو؟ كەواتە: كە بەمشوویە پەیدابوو، مانای وانىە كورى خوايە، خوى كاربەجى عیسای بەبى باب دروست كردو، ھەروەك ئادەمیشى بە بى دایك و باب دروست كردو لە گل، ھەوواش ديارنيە چۆنى دروست كردو؟ بەلام وا پىدەجى ئەویشى راستەوخۆ لە گل دروستكردبى، بەلام ئەو كە دەگوترى: ھەووا لە پەراسووى جەپى ئادەم دروست بوو، راست نى، چونكە ئەو تەنیا لە تەوراتدا ھاتو، بەلام لە قورئان و سوننەتدا شتى وا نەھاتو، وەك من لە كىتیبى: (ئافرەت و خىزان لە سایەى شەرىعەتدا) باسەم كردو، ھەروەھا لە تەفسىرى ئايەتى ژمارە (۱) ی (النساء) یشدا بە درىزى باسەم كردو، واتە: بە ھەر چوار شىوەكان خوى پەرورەگار خەلكى خولقاندو:

(۱) خەلكى بەگشتى: بابو دایكىيان ديارن.

(۲) ئادەم ھىچ كاميانى ديارنيەو راستەوخۆ لە گل دروست بوو.

(۳) عیسا دایكى ديارەو بابى ديار نى.

(۴) ھەووا، چۆنیەتیەكەى ديار نى.

بۆجى؟ تاكو تىمان بگەيەنى كە ئەگەر خوا بىەوى شتىك دروست بكات،

دروستى دەكات!!

مەسەلەى پىنچەم: كە ديارە لە وەلامى نەصرانىيەكاندا كە گوتووینانە: عیسا

كورى خوايە، پاكىي بۆ خوا ﷺ، دەفرەموى: ﴿قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾

إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ، وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

ئەو بەلگەھێنانەوێ خواى پەروردگار، جا بۆ زانیاریتان خواى زاناو شارەزا زۆر بەلگان دینیتەو لە قورئاندا، ئیمە فێر دەکات، کە ئیمەش فێربین ئەو دین و عەقیدەو مسوولمانەتییهى خۆمان لەسەر بەلگە بنیات بنیین، نەك لەسەر بناغەى لاساییکردنەو و عاتیفە، بەلکو لەسەر بناغەى بەلگە، بۆیە لە چەند شوێنان لە قورئاندا، خوا هەم بە ئەهلى کتیب و هەم بە کافرە بپەرستەکان، دەفەرموێ:

﴿... قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (البقرة، واتە: بلى:

بەلگەتان بێنن، ئەگەر راست دەکەن، لە سوورەتى (البقرة) بە ئەهلى کتیب

دەفەرموێ: **﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَىٰ تِلْكَ**

أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (٣)، لـ

سوورەتى (النمل) یش بە بپەرستەکان دەفەرموێ: **﴿أَمَنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ**

وَمَنْ يَرْزُقُكَ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَإِلَهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

صَادِقِينَ﴾ (٦٤)، کەواتە: ئینسانێک کە راستى کرد لە دەعوواکەیدا، دەبێ

بەلگەى پێ بێ، ئەگەر بەلگەى پێنەبوو، مانای وایە راست ناکات، جیاوازی نیوان

راست و درۆ بەلگەیه، جا ئەو بۆ ئیمە دەرسیکی گەورەیه، لێردا خوا بەلگە

دینیتەو لەسەر نەصرانییهکان کە دەلێن: عیسا کورێ خوايه، لەبەرئەوێ بابى

دیار نیه، خواى پەروردگار لە سوورەتى (آل عمران) دا دەفەرموێ: ئادەم نە بابى

دیارد، نە دایک، کەواتە: ئەگەر ئەو بەلگەتان بێ، قسەیهکی پووچە، ئنجا هەر

ناگونجی عیسا کورێ خوا بێ؟ وەك دەفەرموێ: **﴿قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ**

شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ، وَمَنْ فِي الْأَرْضِ

جَمِيعًا﴾، بلى: ئایا كى لەلایەن خواوە هیچى بەدەستە، ئەگەر بیهوێ مەسیحی

کورێ مەریهەم و دایکیشی و ئەوانەى کە لەسەر زەویشن هەموویان بۆهوتی،

کۆچی لە دەست دای؟ کەواتە: هیچیان پشک و بەشیان لە خواپەتی دانیە، خۆی بەرزیش ئەو کەسە یە کە دەژینێ و دەمرینێ، پەیدا دەکا و دەفەوتینێ، ئەو خۆپە، سیفەتی سەرەکیی خۆ ئەو یە کە بەدیھێنەر و پەیدا کەرێ، وە دەبێ مریڤەر و لەنبەر بێ، بەلام غەیری خۆ نە شتێکی پێ پەیدا دەکری، نە شتی پێ دەفەوتینێ، پێی خراپ دەکری، بەلام پێی نافەوتینێ، واتە: پێی و لێناکری کە نەمین، ئیستا تۆ دەتوانی شتێک بسووتین، لە حالەتیکی ماددییە و دەگۆری بۆ حالەتیکی ماددیی دیکە، بۆ وینە: ئا و دەیکوڵین، لە حالەتی شلیە و بۆ حالەتی گازی و دەبێتە هەلەم، وە کە دەیبەستێ دەگۆری بۆ حالەتیکی دیکە، بەلام ماددە کە هەر هەبێ و نافەوتی، لە راستیدا ئەو کە دەتوانی شت پەیدا بکات لە نەبوو و بێشیکاتە و بە نەبوو (عدم)، بەس خۆپە، کەواتە: ئەو بەس خۆپە کە ئەو لە دەست دای، خاوەنداریتی ئاسمانەکان و زەوی دەکات، بۆیە تەنیا ئەویش شایستەیی پەرستراوەیە.

مەسەلە ی شەشەم: کە دەفەرموی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ

وَأَحِبُّوهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ

وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿

توێژەرەوانی قورئان لێردا بۆ لێکدانەوەی مانای ئەم ئایەتە تووشی جوړیک لە ئیشکال و تەنگرە بوون، چونکە: خۆی دادگەر لە سوورەتی (التوبة) دا

دەفەرموی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ عِزِّيُّرُ بْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ

أَبْنُ اللَّهِ ... ۙ واتە: جوولە کە گوتیان: عوزیر کورێ خۆپە و

نەصرانییەکانیش گوتیان: عیسا کورێ خۆپە، (پاکیی بۆ خوا)، بەلام لێردا دەفەرموی: جوولە کە نەصرانییەکان گوتویانە: ئیمە هەموومان کورانی خۆین و خۆشەویستانی خۆین، بۆیە توێژەرەوانی قورئان چەند وەلامیکیان داوەتە و بۆ ئەو پرسیارە، بە چەند جوړیک هەوڵی لابردنی ئەو ئیشکالەیان داوە:

ئىسلامىك لەسەر رېستى:

﴿ ... نَحْنُ أَبْنَاؤُ اللَّهِ وَأَحِبَّوْهُ ... ﴾ وە لەمدا نە دەى

۱/ ھەندىكىيان دەلێن: كە جوولەكە دەلێن: عوزېر كۆرى خوايەو نەصرانىي دەلێن: مەسىح كۆرى خوايە، وە ئەو دوو كەسەش لە نەو جوولەكەو نەصرانىي ياندا زۆر بەرپۆزن، مادام دوو بەشەر بگونجى كۆرى خواين، دەگونجى بەشەرەكانى دىكەش كۆرى خواين.

۲/ وە ھەندىكىيان دەلێن: كاتى خۆى ئەوانەى گوتووينا: ئىمە كە دەبين بە جوولەكەو دەبين بە نەصرانىي، مانای وایە ئىمە كۆرى خواين و خوشەويستى خواين، با ئىستاش لە كتيبەكانياندا نەبى، چونكە لە كتيبەكانياندا نەبى، بلى: ئىستا نەصرانىيەكان كۆرى خوان، دەلێن: كاتى خۆى وایانگوتو، بەلام ئىستا لایانبردو.

۳/ ھەندىكىش دەلێن: مەبەست لە كورانى خوا، خوشەويستانى خوايە، واتە: ئەوانە گوتووينا: ئىمە خوشەويستى خواين، وە لەلای خوا پەسندىن و ھەلبژێرداوين، جا جوولەكەكان ئەو نەشارنەو و ئىستاش دەلێن: ئىمە گەلى بژاردەى خواين، (نَحْنُ شَعْبُ اللَّهِ الْمُخْتَار) وە لە قورئانىشدا باسى ئەو

مەسەلە كراو، خوا دەفەرموى: ﴿يَبْنَىٰ إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ

وَ اَنْىٰ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ البقرة، ئەى وەچەى ئىسرائىل! يادى نىعمەتەكانى من بكەنەو كە لەگەلم كردوون، وە بەسەر جىھانىياندا ھەلبژاردوون، كە مەبەست پىي سەردەمى خويەتى، لە سەردەمى خوياندا وەچەى ئىسرائىل ئيماندار بوون و لە ھەموو خەلكى سەردەمى خويان باشتەر بوون، بەلام مانای وانيە كە بە دريژايى ميژوو، وە تا دنيا بە كۆتا دى، لە

هەموو خەڵک باشتەرب، شتی وانیه، بەلام کە گوتووین: ئێمە کورانی خواین، واتە: ئێمە خوشەویستی خواین، وە بە خوشەویست بوون لەلای خوای پەروردگاریش، نەبەتییکی تایبەتیمان لەگەڵ خوادا هەیه.

۴/ هەندیکیشیان دەلێن: دەقی ئەو قسەیان نەکردووە، بەلام لاف لێدانەکانیان خوازیاری ئەوەن، واتە: نەیانگوتووە ئێمە کورێ خواین، نە ئێستا و دەلێن: نە کاتی خوشی وایانگوتووە، بەلام ئەو لافە لێدەدەن بۆ وێنە: جوولەکەکان گوتووین: ﴿وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً قُلْ أَتَّخِذُكُمْ عِندَ

اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ۖ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸۰﴾ البقرة

، ﴿قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ۖ وَغَرُّهُمُ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا

يَفْتَرُونَ ﴿۲۴﴾ آل عمران، چەند رۆژێکی کەم و ژمێردراو نەبێ ئاگرمان تووش نابێ، واتە: ئێمە هەرچەند گوناھانیشت بکەین، هەرچەند خراپیش بین، تەنیا چەند رۆژێکی کەم دەسووتێنرێین، جا هەندیکیان گوتووین: حەوت رۆژ، هەندیکیشیان گوتووین: چل رۆژ، ئنجا ئەو لاف لێدانە، ئەگەر وابێ، ئەو دەگەینێ کە دەبێ ئێوە خوشەویستی خاوەن و نەبەتییکی تایبەتییان لەگەڵ خوای پەروردگاردا هەبێ، واتە: لاف لێدانی ئەو کە خوا سزایان نادات، ئەو لێوە دەگیرێ کە دەبێ ئەوان نەبەتییکی تایبەتییان لەگەڵ خوادا هەبێ، خوشەویستی خاوەن، نەصرانییهکانیش ئەو دیارە دەلێن: عیسا عليه السلام کە لە خاچ دراوە بۆتە بەلاگیر دەوی بەشەر، بۆ زانیاریتان نەصرانییهکان عەقیدەیان وایە کە عیسا عليه السلام لە دار دراوە و هەلواسراوە کە بە حیساب ئەو تاقە جگەر گۆشە و تاقە کورێ خوا بوو، وە خوا فەرموووەتی: من ئەو تاقە کورێ خۆم دەکەمە فیداو بەلاگیرێ هەموو ئەوانە کە ئیمانی پێ دێن، کە پێغەمبەری خوا کورێ خواوە بەشیکی لە خوا، هەر کەس ئەو ئیمانی پێ هەبێ، ئەو ئەو لە سێدارەدرانە ئەو، دەبێتە هۆی سڕینەوێ هەرچی گوناھێ کردووەتی! کە بەراستی ئەو شتیکی زۆر نامەتیقییه، یانی: ئێستا بابای نەصرانیی لە ولاتانی رۆژئاوا و لەو پەڕی دنیا گوناھان دەکات، زینا دەکات، قەتل دەکات، دزی

دەکات، بە عەقیدەى ئەفسانەیی وان، دوو هەزار سال پێش ئیستا عیسا عليه السلام لە دار دراودو هەلئاسراود، تاكو ببێتە مایەى كەفەرەتى گوناھەكانى ئەوان!! كە بێگومان واش نیە، وەك ئیمە لە تەفسیركردنى ئایەتەكانى سوورەتى (النساء) و (آل عمران) دا ڕوونمان كردهوه كە عیسا، لە دار نەدراود، خوا دەفەرموى: ﴿... وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ...﴾ (۱۵۷) النساء، واتە:

نە كوشتووینەو نە هەلئانواسیود، بەلكو وینەى عیساىان بۆ براىە سەر كەسیكى دیکەو ئەو كەسەیان لە جیاتى عیسا عليه السلام لە خاچداود، ئنجا بە هەرحال عیسا عليه السلام دوو هەزار سال لەمەو پێش هەلئاسرابى، بۆ دەبى ببێتە هۆى سڕینەوهى گوناھى ئیستای كەسیك كە تاوان و گوناھان دەكات؟!

بۆ زانیاریتان! ئەو عەقیدە ئەفسانەییە زۆر کاریگەرىشى هەبوووە لەسەر نەصرانییەكان، چونكە ئەگەر بە پێى ئینجیلەكان بى، دەبى نەصرانىی زۆر سەلامەت و ئاشتى خوازبن، چونكە لەو چوار ئینجیلانەدا هاتووە، دەلى: عیسا عليه السلام فەرموووەتى: (ئەگەر كەسیك زللەییەكى لەلای راست دای، لای چەپیشى بۆ ڕاگرە)! وە (ئەگەر كەسیك چۆغەلەكەى لى سەندى، كراسەكەشتى بۆ دانى)، وە (ئەگەر كەسیك میلیكى بە پێش خۆى دای، دوو میل لە پێشیەو بەرپۆ) باشە مادام عیسا عليه السلام واى فیركردوون، ئەدى بۆچى ڕۆژئاواو ئەوروپا، ولاتانى دنیا داگیر دەكەن؟ ئەدى ئەمریکا بۆچى دنیا داگیر دەكا؟ بەرىتانىای مەزن (عظمى) كاتى خۆى بۆ دنیات داگیر كردبوو؟ فەرەنسائى ئیسپانىا و ئەلمانیا بۆ دنیا پاوان دەكەن؟ هەمووشتان خۆتان بە نەصرانىی دەزانن!

بۆیە من پێموایە ئەو عەقیدە ئەفسانەییە کاریگەرى زۆرى بوووە لەوهدا بلىن: هەرچى بكەین قەیدىناكات مادام عیسا عليه السلام لە سیداره دراودو ئیمەش نەصرانىین و بە دواى عیسا عليه السلام كەوتووین، ئەو بۆتە هۆى سڕینەوهى گوناھەكانمان، چاوپۆشییمان لى دەكرى، چونكە عیسا عليه السلام لە جیاتى ئیمە لە سیداره دراود، هەلبەتە ئەوان بىڕۆكەییەكى دیکەشیان هەیه، دەلىن: چ پیاو چ ژنى نەصرانىی هەرچەندە گوناھان بكات، كە جوو بۆ لای پاپا، یان بۆ لای قەشەو لە بەردەمى دانى دا بە گوناھەكانى خۆى داھیناو گوتى: من ئەو گوناھانەم كردووە هەلەم

كردود، ئەۋىش بلى: ئەۋە من لە جىياتى خوا لىت خۇشبووم! تازە ئەۋە پاك دەپتەۋە.

ئىنجا بۇ ئاگادارىيتان ئەۋ جۆرە فىكىرو بىرۆكە سەيرانە ھاتوونە نىۋ ئىسلامو مسولمانانىشەۋە، ئىستا ھەندىك لەۋانەى خۇيان بە سەيدو شىخ دەزانن، پىيان وايە لەبەرئەۋەى خرمى پىغەمبەرن، لە گوناھان دەبەخشىرن، جا شتىكىش دىننەۋە، دەلىن: خوا پىي فەرموۋە: ئەۋانەى خرمى تۇن چاكەكانيان بۇ خۇم دەبەمە بەھەشتى، خراپەكانىشيان بە تۇ دەبەخشم، ماناى وايە كەس نامىنىتەۋە، ئىنجا لەۋبارمە (مەلاى گەۋرەى كۆيى) شتىكى سەير لە تەفسىرەكەى باس دەكات، دەلى: رۇژىك بابم (مەلا عەبدوللا جەلى زادە) لە مەجلىسى كاك ئەحمەدى شىخ دادەنىش، كە پىاۋىكى گەۋرە زۆر چاكىش بوۋە، كورى شىخ مەعروۋى نۇدىيە، شۈبھەۋتوۋى (پىبازى قادىرى)ن، مەۋلەۋى شاعىرىش لەۋ مەجلىسە دەبى، يەككە لە سەيىدەكان لەۋ مەجلىسەدا دەلى: ئىمە پىاۋەكانمان ھەرچى بىكەن عەفۋون، لە گوناھو خراپە، لەبەرئەۋەى لە ۋەجەى پىغەمبەرانن، مەۋلەۋىش دەلى: ۋەلامى ئەۋ پىرسىارم بەدوۋە: ھەر پىاۋەكانتان عەفۋون، يان ئافرەتەكانىستان؟! كاك ئەحمەدىش توۋرە دەبى لە خزمەكانى ۋ دەلى: قسەى نەزانانەۋ نەفامانە بۇ دەكەن كە مەۋلەۋى لىرە دانىشتوۋە؟! بۇيەش خوا ﷻ

ۋەك بەرپەرچدانەۋەى ئەۋ بىرە ئەفسانەيەى جوۋلەكەكان دەفەرمۇى: ﴿قَالُوا لَنْ

تَمْسَنَا النَّارُ إِلَّا آيَاتًا مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ (۲۴)

آل عمران، واتە: گوتيان: ئاگر نامانگاتى مەگەر چەند رۇژانىكى ژمىردراۋ، ۋە ئەۋەى لە دىنەكەياندا ھەلىيان دەبەست فرىۋى دان. بەلى شت ھەلبەستىن لە دىندا خەلك فرىۋ دەدات: سەيىد بەتەماى پىشتىنى سەۋوز، حاجى بەتەماى كەشىدەى زەردو، مەلا بە تەماى مەندىلى سەرىۋ، ئىسلامىي بە ھۋى ئەۋەى ناۋى ئىسلامىيەۋ، ئەۋى دىكە لەبەرئەۋەى كورى فالانە كەسە، ئەۋى دىكە لەبەرئەۋەى مەلا زادەيە، يەكيان لەبەرئەۋەى شىخ زادەيە، كە لە قورئاندا ھىچيان بنەمايان نىيە، بەلكو پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇى: ﴿مَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ﴾ {رواهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۶۷۹۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۹۴۵)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۲۲۵)،

وَالدَّارِمِي بِرَقْم: (۳۴۴) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه { واتە: ھەر کەسێک کردووەکە ی دواى بخت، ڕەچەڵەکە کە ی پێشی ناخات، کەواتە: دەبێ مرۆف بە کردووە پێش بکەوێ،

خوای پەروەردگاریش کە دەفەر موی: ﴿... إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَنَكُمْ...﴾ (۱۳)

الحجرات، واتە: بە ڕێزترینتان لای خوا پارێزگارتريتانه، وە دەفەر موی: ﴿فَإِذَا

تُفَخَّ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا تَشَاءُ لُوتٌ﴾ (۱۰) المؤمنون، واتە:

ئەگەر فوو بە کەرەنادا کرا، لەو ڕۆژدا نە ڕەچەڵەکیان لە نیوان دا هەیه، نە کەسیش داوا لە کەس دەکات.

(جمال الدين القاسمي) خاوەنی تەفسیری (محاسن التأويل) قسەیهکی خوش دەکات، دەلێ: (قَالَ بَعْضُ شَيْوخِ الصُّوفِيَّةِ لِبَعْضِ الْفُقَهَاءِ: أَيْنَ تَجِدُ فِي الْقُرْآنِ

أَنَّ الْحَبِيبَ لَا يُعَذِّبُ حَبِيبَهُ؟ فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيْهِ، فَتَلَا الصُّوفِي هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمْ﴾ (۱۸) المائدة^(۱).

واتە: یەکیەک لە شیخەکانی تەریقەتی تەصەووف بە یەکیەک لە شەرەزانیان

دەلێن: لە کوێ قورئاندا ئەو هەیه کە خوشەوێست خوشەوێستی خوێ سزا نادات؟ ئەویش وەلامی ناداتەووە نازانی وەلامی بداتەووە، شیخە صوفیەکەش ئەم

ئایەتە ی بۆ خوێندەووە: ﴿قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمْ﴾ (۱۸)، واتە: ئەدی بۆچی

بە گوناھەکانتان سزاتان دەیات، دیارە ئەوان گوتووینانە: ئیمە کوران و

خوشەوێستانی خواین، ئەویش دەفەر موی: کەواتە ئەگەر خوشەوێستبان سزای

نەدەدان، ئنجا دیارە ئەو ئایەتە بەلگەیه لەسەر ئەو کە خوا ھەر کەسیکی

خوشوێست بە گوناھەکانی سزای نادات، بەلام بۆچی سزای نادات؟ دیارە تۆبەیان

لێ دەکات و پەشیمان دەبیتەووە، ئەگەر نا کەس مافی (فیتوی) نیە لە بەرانبەر

خوادا، بەلام کەسیک خوا خوشی بوێ، دیارە کە گوناھی کرد، تۆبە دەکات و

پەشیمان دەبیتەووە، ئنجا کە پەشیمان بووەو تۆبە ی کرد، ئەو خوای بە بەزەیی

لِئِيْ خَوْش دهبی، چونکه خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿... إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ

الْمُتَّطَهِّرِينَ﴾ ﴿٣٣٣﴾ البقرة، واتە: بێگومان خوا ﷻ ئەوانەى كە زۆر دەگەرپێنەو وە
بۆ لای خوا، ئەوانەى كە زۆر خۆ پاك دەكەنەو، خوشیدەوین.

مەسەلەى ھەوتەم: كە دەفەرموی: ﴿بَلْ أَنْتُمْ كَثُرُمْ مِّنْ خَلْقٍ﴾، واتە: بەلكو

ئێوەش بەشەریكن وەك باقى ئەو خەلكە، كە خوا دروستى كردوون، كەواتە: ھىچ
كەس پلەو ئىمتىيازى لەلای خوا نیە، مەگەر بە تەقوانەبى، وە بە لای خواوە
نەسەبو و ڕەجەلەك ھىچ دەورێك نابینى، ئەو زۆر گرنگە كە مسولمانان باش
لێ تىبگەن، چونكە وەك گوتە: ھەيە مەلازادى، دەلى: كاكە ئىمە ئەوئەندە
پشتەمان مەلا بوو، تۆ بلى خوا لێمان خوش نەبى! ئەویدیكە دەلى: ئىمە
شیخ بووین، ئەویدیكە دەلى: ئىمە سەید بووین، یەكى دیکە دەلى: بابم
ئەوئەندە چاك بوو... ھتد، نەخیر وەك گوردەوارى خۆمان دەلى: (كەس بە
مەلەى بابى ناپەریتەو) یان (كە خۆت كۆسەى ریشى بابت بە تۆ چى)، دەبى
بۆخۆت كرددەوت ھەبى، وەك جارێك من لەگەڵ مامۆستایەكى شیخ كە سەیدیش
بوو، باسى ئەو بابەتى نەسەبو و ڕەجەلەك و ئەوانەمان كرد، پێى گوتە: مامۆستا
چۆن ڕەجەلەك سوودی نیە؟ سوودی ھەيە، گوتە: سوودی چى ھەيە؟ گوتى:
كەسێك خزمى پێغەمبەر ﷺ بى، چۆن سوودی بۆى نیە؟ منیش گوتە: ئەگەر
خزمایەتیی لەگەڵ پێغەمبەر ﷺ سوودی ھەبووایە، لە سەردەمى خۆیدا سوودی
زیاتر دەبوو، باشە (أَبُو طَالِب) مامى نەبوو؟ (أَبُو لَهَب) مامى نەبوو؟ گوتى: با،
گوتە: تۆ لە دواى ھەزارو چوار سەد سال بە چەند پشت دەچیەو سەرى، زۆر لێ
دووركەوتووئەو، ئەوان لە بنەو پالى خۆى بوون، كەچى (أَبُو لَهَب) خوا لەعنەتى
لێ دەكات، لەبەرئەوئەى لەگەڵیدا نەبوو، ئىمە دەلێن: ھەر كەسێك بە دواى
پێغەمبەر ﷺ نەكەوئ، خزمایەتیی لەگەڵ پێغەمبەر ﷺ سوودی پێناگەيەنى،
ئەدى كەسێك بە دواى بكەوئ و خزمیشى بى؟ بێگومان باشە، بەلام باى ئەوئەندى
سوودی پێدەگەيەنى كە بە دواى دەكەوئ، نەك باى ئەوئەندە كە خزمیەتى، بۆچى؟
چونكە ئەگەر وانەبى ئەوانەى خزمى پێغەمبەر نین، لە رۆژى قیامەتى بۆیان
ھەيە بلىن: خوايە! ئىمەشت بە خزمى پێغەمبەر ﷺ دروست كردبا، تاكو

بهېڅ خؤ ماندوو کردن چوو باینه بههه شتئ، پاکیی بو خوا، نهو کاته خوا بهلگه ی بهدهسته وه نهدهبوو، بهلام خوا له قورئاندا دهفه رموئ: ﴿... إِنَّ أَكْرَمَكُمْ

عِنْدَ اللَّهِ أَفْضَلُكُمْ...﴾ ﴿۱۳﴾ الحجرات، واته: بهرپرترینتان له لای خوا پاریز کارترینتانه، وه پیغه مبه ریش ﷺ روونی گردوته وه، کهواته: وهک کورده واری خؤمان دهلئین: (ئیمانئ به نيسکئ مه سپړه)، نابئ ئینسان خؤی بهو شتانه هه لڅه له تئینئ، وه له راستیدا جووله که وه نه صرانییه کان لیږدها تووشی لادان بوون، وه لیږدها تووشی له خؤباییبوون بوون، که پشتمنی لئ بکه نه وه و گوئ نه دهنه کرده و دی باش، نه وه تا به دوی پیغه مبه ری کوتایی نه که و توون، گوتوو یانه: ئیمه ته نیا به دوی مووسا ده که وین، یان به دوی عیسا ده که وین، نه وان شه فاعه تمان بو ده که ن، به وه خؤیان هه لڅه له تاندوه، نجا نه گهر خاوه ن کتیبه کان وابلئین و مسو لمانانیش ههر کؤمه له یان بلئ: خرمی فلان که سین، یان فلان که سین .. هتد، مانای وایه هه موو خه لک مافی (فیتؤی) ده بی له بهرانبهر خوادا، نه دی کئ پابه ندبئ به شه ریه ته وه؟ بویه ده بی هه ولبدری نهو شتانه له می شک و دلی مسو لمانان بسرپینه وه و تی بگه یه ندرین که ته نیا پشت به کرده و دی باشی خؤیان ببه ستن، وه نه گهر ته ماشای هه موو قورئانیش بکه ی ن، ده بینین خوا ههر

دهفه رموئ: ﴿جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِكْسَبُونَ﴾ ﴿۸۲﴾ التوبه، ﴿جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

﴿۱۷﴾ السجدة، پاداشت و سزای نه وه یه که به ده ستیان دینا و ده یانکرد، هه رگیز نافه رموئ: له بهر نه وه دی که خرمی فلان که س بوو، یان له فلان که س نزیك بوو.

مه سه له ی هه شته م و کوتایی: که دهفه رموئ: ﴿يَتَأَهَّلَ الْكَتَبِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا

يَبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ﴾، وشه ی: (فتره) واته: دابران و وه ستان و خاوبوونه وه، وه پیغه مبه ری خواش فه رموویه تی: ﴿أَنَا أَوَّلَى النَّاسِ بِإِبْنِ مَرْيَمَ، وَالْأَنْبِيَاءُ أَوْلَادُ عَلَاتٍ، لَيْسَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ نَبِيٌّ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۹۹۷۵)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۳۴۴۳)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۶۰۸۵)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۴۶۷۵)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ}، واته: من نزیکترین که سم له کوری مه پیه مه وه، وه پیغه مبه ران هه موویان له بابیکن و دایکیان حیایه، وه له نیوان من و عیسای کوری مه پیه م دا

هیچ پێغه‌مبەرێکی دیکە نەبوون، بۆیە ئەم فەرموودەیەم هێناوە، چونکە لە هەندێ لە کتێبەکانی تەفسیردا دەڵێن: لەنیو عەرەباندا دوو سێ پێغه‌مبەری دیکە هاتوون، خالیدی کورێ کورێ گێ، لەراستییدا ئەوە وانیە، لە دواى عیسا هیچ پێغه‌مبەر نەهاتوون هەتا پێغه‌مبەری کۆتایی ﷺ هاتو، وە ئەم حەدیسەى پێغه‌مبەر ﷺ دەقە لەسەر ئەوە، وێرێ ئایەتەگەش کە دەفەرموێ:

﴿ عَلَىٰ فِتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ ﴾، دواى دابراى ئە پێغه‌مبەران، ئەوجار موحەممەد ﷺ هاتو، وە ماوەى نیوان پێغه‌مبەری کۆتایی ﷺ و عیسا ﷺ چەند سال بوو؟ لە کاتى وەفاتى عیساو ﷺ تاكو نێردراى موحەممەد ﷺ (٥٦٠) پێنج سەدو شەست سال بوو، وە ئەگەر عیسا ﷺ لە یەکی (١) زایینی لەدایک بووبی و لە تەمەنى چل (٤٠) دا بووبی تە پێغه‌مبەر و لە تەمەنى پەنجای (٥٠) دا هەلکیشرابی بۆ ئاسمان، پێغه‌مبەری ئێمەش موحەممەد ﷺ لە سالی (٥٧١)ى زایینی لەدایک بوو و لە (٦١٠) بۆتە پێغه‌مبەر، پەنجای سالی ئێدەرکە، دەبیته (٥٦٠)، واتە: ماوەى (٥٦٠) سال لە نیوان عیسا ﷺ و موحەممەد ﷺ دا بوو، کە ئەوە ماوەى یەکی زۆر، وە لە نیوان هیچ دوو پێغه‌مبەرێکدا ئەو ماوە زۆر نەبوو.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی شەشەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان ھەوت ئایەت دەگرێتە خۆی، لە ئایەتی: (۲۰ تا ۲۶)، دیارە ئەم دەرسەمان یەكەمین بەسەرھات لەو چوار بەسەرھاتە کە لە سوورەتی (المائدة) دا باسکراون، دەگرێتە خۆی، کە بریتییە لە فەرمانکردنی موسا عليه السلام بە گەلەكە، واتە: ھەچە ئیسرائیل، کە بچنە نیو سەرزەمینێ پیرۆزە، کە دواتر بانی دەکەین سەرزەمینێ پیرۆز یانی: چی؟ دیارە ئەوانیش برۆبەھانەیان ھێناوەتەووە نەچوون، وە سەرەنجام سەرپێچیان کردووە لە فەرمانی موسا عليه السلام، وە دوو کەس لە گەلەكە موسا عليه السلام کە دوو پیاوی لەخواترس بوون، وە بشت بە خوا بەستوو بوون، وە خوا پێداو بوون، زۆر ھانیان داوێ کە بچن و نەترسن، بەلام ھەر ئامادە نەبوون بچن و سەرپێچیان کردووە، یاشان موسا عليه السلام سکالای خۆی لە لای خۆی پەرەدگار کردووە، وە لێی پاراوتەووە، کە لەگەڵ ئەو گەلە لاری و لەپێ دەرجووە لە یەکیان بترازین و لە یەکیان جیاکاتەووە، وە سەرەنجام خۆی کاربەجێ بڕیاری داووە کە دەبێ ئەو گەلە (واتە: بەنی ئیسرائیل) چل سال لە بیابانی سینادا بمیننەووە، وە ئەو چل سالە بە سەرگەردانیی بسوورپنەووە سەراسیمە و بن.

﴿ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَنْقُورِ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ
 أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُوْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿۲۰﴾ يَنْقُورِ ادْخُلُوا
 الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿۲۱﴾
 قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَّدْخُلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن
 يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿۲۲﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ
 عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن
 كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿۲۳﴾ قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّا لَن نَّدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ
 وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿۲۴﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي
 فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۲۵﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً
 يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۲۶﴾ ﴾

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

((وہ یاد بکھو! کاتیک موسا بہ گەلەکە ی خۆی گوت: ئە ی گەلەکەم! چاکە ی خوا بە سەر خۆتانە وە یاد بکەنە وە، کە پێغەمبەرانیکی تێدا ڕەوانە کردوون و گیراونی بە پادشا، وە ئەو ی پێیداوون بە هیچ کام لە جیہانیانی نەداوہ (۲۰) ئە ی گەلەکەم! بچنە سەر ئەو زەمینە پاکە وە کە خوا بو ی نووسیون، وە پاشەو پاش مەگەرپنە وە دوا کە سەرەنجام زیانباربن (۲۱) گوتیان: ئە ی موسا! بەراستی ئەو سەر زەمینە کۆمەڵیکی بە زەبرو زۆری تێدان، وە ئیمە ھەرگیز نایچینی، ھەتا ئەوان لێی نە چنە دەر، ئنجا ھەرکات لێی چوونە دەر، دەرچنە نیوی (۲۲) دوو پیاو لەوانە ی لە خوا دەترسن، وە خوا چاکە ی لە گەل کردبوون، گوتیان: لە نا کاو لێیان وەزور دەر وازە ی شارەکیان بکەون، ئنجا ھەرکات کتوپر لێیان بچنە زور، ئەو بێگومان ئیوہ سەرکەوتوون، وە ئەگەر لە بر وادارانن تەنیا پشت بە خوا ببەستن، (۲۳) (گەلەکە ی) گوتیان: ئە ی موسا! بە دنیایە وە ئیمە ھەرگیز نایچینە ئەو شارە وە تا کو ئەوانی تێدا بن، دەجا تۆ و پەر وەردگارت بچن لە گە لێان بجەنگن، ئەو ئیمەش لێرەدا دانیشتووین و چاوەرپین (۲۴) موسا گوتی: پەر وەردگارم! تەنیا خۆم و برا یە کەم بە دەستە، دەجا لە گەل کۆمە لێ لارییان و سەرپێچیی کاران لە یەگمان جیا بکە وە (۲۵) خوا فەر مووی: بێگومان لێیان قەدەغە یە، بۆ ماوہ ی چل سال دەبی لە زەویدا سەرگەردان ببن، دەجا تۆش خەفەت لە کۆمە لێ لارییان مەخۆ (۲۶)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(مُلُوكًا): کۆی (ملک)ە، جا مانا زاراوەیەکی واتە: پادشا، حوکمران، بەلام خو بەنی ئیسرائیل تاک تان مەلیک نەبوون، ریشەیی وشەیی مەلیک ئاوا هاتووە: (الملوک: جَمْعُ الْمَلِكِ، وَالْمَلِكُ مَنْ بِيَدِهِ الْمُلْكُ، وَالْمُلْكُ: هُوَ التَّصَرُّفُ بِالْأَمْرِ وَالنَّهْيِ فِي الْجُمْهُورِ)، واتە: (مُلْك) بریتییە لە دەستکراوی لە فەرمان پێکردن و لە قەدەغەکردن لە خەڵک و جەماوەردا، هەر کەسێک ئەوێ بە دەست بوو، مانای وایە ئەوێ مەلیکی ئەو خەڵکە، (وَالْمَلِكُ ضَرَبَانٍ: مَلِكٌ هُوَ التَّمْلِكُ وَالتَّوَلَّى، وَمَلِكٌ هُوَ الْقُوَّةُ عَلَى ذَلِكَ، تَوَلَّى أَوْ لَمْ يَتَوَلَّ)، واتە: (ملک) بریتییە لە خاوەنداریەتی شت، جا (ملک) دوو جووێ هەیە: یەکیان ئەوێە شتیکی هەبێ و لەزێر دەستەلاتی خۆیدا بێ بە کردووە، ئەوێدیکە ئەوێە کە شتیکی هەبێ و دەستەلاتیشی هەبێ بە بە کردووە ئەو حوکمرانییەشی لەبەر دەستدا نەبێ.

(الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ): واتە: سەر زەمینی پاککراوە، چونکە دەلی: (التَّطْهِيرُ الإِلَهِي الْمَذْكُورُ فِي قَوْلِهِ: ﴿وَيُطَهِّرُهُمْ تَطْهِيرًا﴾ ﴿٣٣﴾ الْأَحْزَابُ)، (تَقْدِيس) واتە: (تَطْهِير)، پاککردنەوێ، جا پاککردنەوێ خوایی هەیە، جاری وایە خوا هەندیک کەس پاک دەکاتەوێ، بۆ وێنە: بە (بنەمالە) و هاوسەرانی پێغەمبەر ﷺ دەفەر موو: ﴿وَيُطَهِّرُهُمْ تَطْهِيرًا﴾ ﴿٣٣﴾ الْأَحْزَابُ، واتە: دەیهوێ بە پاکبوونەوێ پاکتان بکاتەوێ، جاری واش هەیە، شتیکی پاک دەکریتەوێ، نەک خوا پاکێ کردبیتەوێ، بۆ وێنە: شوینیکی، ولاتیکی، لە دەستەلاتی کەسێک دایە، دوایی کەسێکی دیکە دەستەلات دەکریتە دەست، دەگوتری: دەستەلات پاککرایەوێ لە دەستی فلان کەس.

(أَدْبَارُهُمُ): (أَدْبَار) کۆی (دُبْر)ە، (دُبْرُ الشَّيْءِ خِلَافُ الْقَبْلِ)، (قُبْل) واتە: پێشەوێ، پێشی هەر شتیکی، (دُبْر) واتە: پشتهوێ، (خلف) واتە: پشت، پاش و پێش، نەک بلیین:

وَهُكَ نُهْنَدَامِيكِي دِيَارِيكِرَاو، نَا، دَوَايِي بَه مَانَاي زَارَاوَدِيي وَ بَاو وَايِلِيهَاتَوَه، كَه
(قُبُل) وَ (دُبُر) بَه دَوو نُهْنَدَامِي ئِينَسَان بَغُوتَرِيْن.

(جَبَّارِيْن): كَوِي (جَبَّار) ه، (الْإِجْبَارُ: هُوَ الْإِكْرَاهُ، وَالْجَبَّارُ: الْمُتَعَالِي)، (إِجْبَار) وَاتَه:
(إِكْرَاه)، زَوْرَلِيْكَردن، تَوْبَزِيي لِيْكَردن، نَاچاركَردن، (جَبَّار) يَش كَه سِيْكَه خَوِي
بەرز كُردبِيته وەو مەل بە خەلك كەچ بکات، وە دەستەلاتی خویان بەسەردا رابنئ.

(فَأَفْرَقَ): وَاتَه: جِيَامَان بَكه وەو، (الْفَرْقُ يُقَارِبُ الْفَلَقَ لَكِنَّ الْفَلَقَ انْشِقَاقٌ وَالْفَرْقُ
إِنْفِصَالٌ) وَاتَه: (فَرْق) كَه بَه مَانَاي لِيْكَ جِيَاكَردنە وەيە، لەگەڵ وشەي (فَلَق) زَوْر
لِيْكَ نَزِيكِن، بەلام (فَلَق) بَرِيْتِيە لە وەي كە شَتِيْكَ شەق بَبِي، وَاتە: شَتِيْكَ رەق
بَبِيْتە دَوو كەرت، كەرت بوون، (فَرْق) يَش بَرِيْتِيە لە لِيْكَ جِيَا بوونە وە، بَا
دەنگيشی لِيو نەيئ.

(يَتِيهُونَ): وَاتە: سەرگەردان دەبن، سەراسيمە دەبن، (تَاه يَتِيه: إِذَا تَحَيَّرَ، وَتَاهُ
يَتَوَّهُ، لُغَةً مِنْهُ)، (تَاه) وَاتە: سەرگەردان بوون، (يَتِيه) وَاتە: سەرگەردان دەبي،
(تَحَيَّرَ) وَاتە: سەراسيمە بوون، سەرگەردان بوو، نەيزانئ بوو كَوِي دەرچئ، وە
(وَتَاهُ يَتَوَّهُ) ش ئەويش لە هەجەيەكە و ئەو دەرچئ بەكارهاتو.

(فَلَا تَأْسَ): وَاتە: خەفەت مەخو، (الْأَسَى: الْحُزْنُ، وَيُقَالُ: أَسَيْتُ عَلَيْهِ وَأَسَيْتُ لَهُ،

قَالَ تَعَالَى: ﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ (٣٦)، وَاتە: (الْأَسَى) يَانئ:
خەفەت، دەرگوترئ: (أَسَيْتُ عَلَيْهِ وَأَسَيْتُ لَهُ) وَاتە: خەفەتەم بوئ خوارد، بوئ
دلتەنگ بووم، كە خَواي بەرزيش دەفەرموئ: ﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾

﴿٣٦﴾، وَاتە: خەم مەخو و دلتەنگ مەبە، كە ئەو گەلە لارئ و دەرچوو، بە
قەسەت ناكەن و سەرپيچي دەكەن.

مانای گشتی نایەتەکان

دیاره هەر له درێژهی باسی خاوەن کتیبەکاندا، لێردا خوا به تاییبەت دەربارەی

موسا عليه السلام و گەلەکەیی، واتە: بەنی ئیسرائیل دەدوێ: **﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ**

لِقَوْمِهِ يَنْقُورُ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾، وه یاد بکەوه، کێ یاد بکاتەوه؟ پێش

هەموو کەس پێغەمبەری خوا ﷺ، چونکە بەکەم کەس بووه قورئان دابەزێنراوێته

سەر دلی موبارەکی، دواي ویش هاوێلانی بەرپێزی، ئێجا هەموو حیلەکانی ئۆمەت تا

دنیا کۆتایی دی، هەرکەسیک کە قورئان دەخوێنێتەوه، ئەم دوانانە دەگرنەوه، جا

ئەمە ئەوهشی لێوەردەگیرێ کە پێویستە ئێمە لە بەسەرھاتەکانی قورئان

وردبینەوهو تێیان رابەیتین و سەرنج بەدەین، **﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَنْقُورُ**

أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾، وه یاد بکەنەوه کاتیک موسا به گەلەکەیی خۆی

گوت: ئەی گەلەکەم! یادێ چاکەیی خوا بەسەر خۆتانەوه بکەنەوه، لێردا نێعمەتی

به تāk هێناوه، واتە: جینسی نێعمەتەکانی خوا، چاکەکانی خوا، چونکە بەراستی

خوای بەخشەر وەك دوايی باسی دەکەین، ئەو چاکانەیی لەگەڵ بەنی ئیسرائیلی

کردوون و ئەو هەموو شتانەیی به وانی داو، به هیچ گەلیکی دیکەیی نەداو، دیاره

هۆکارەکەیشی ئەوه بووه کە پێویستیان پێیان بووه، وه خوای پەرودرگاریش

کاربەجێیەو شتی نابەجێ ناکات، ئەوان له سەردەمی خۆیاندا چوار دەوریان هەموو

ئەهلی کوفرو بتپەرستان بوون، تەنیا خۆیان ئەهلی خوا بەیەگرتن و

خواپەرستی بوون، ئێجا لەبەرئەوهی زەخت و فشاری زۆریان لەسەر بووه، یان

لەبەرئەوهی له ژێر دەستی فیرعەوندا زۆر چەوسێنراونەوه، پێویستیان به

موعجیزەیی زۆرو به دەستگرتنی خوای پەرودرگار هەبووه، لەبەر ئەو هۆیانەو چەند

هۆکاریکی دیکەش، خوا ئەو چاکانەیی لەگەڵ ئەو گەلەدا کردوون، گرنگ ئەوهیە

ئەو نێعمەتانەیی خوا ﷻ به گەلی ئیسرائیلی داو، به هیچ گەلیکی دیکەیی نەداو،

وەك موساش عليه السلام لێردا دەفەرموێ: یادێ چاکەیی خوا بەسەر خۆتانەوه بکەنەوه،

﴿إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ﴾، یاد بکەنەوه که له نیوتاندا پیغمبەرانیکی
 پەیدا کردوون، ئەمە لێ وەردهگیرئ که دەبی له پیس مووسادا ﷺ پیغمبەرانیکی
 دیکە بووبن، ﴿وَجَعَلَكُمْ مَلُوكًا﴾، وه گیراونی به پادشاو حوکمران، جا توێژەرەوانی
 قورئان وهك دوايي له مهسهله گرنگهکاندا باسی دهکەین، دهلین: لێره دا خوی
 بالادەست باسی کردوه که هەندیک پیغمبەری تیدا پەیدا کردوون، بەلام ئەدی چۆن
 دەفەر موی: هەمووتانی کردە پادشا؟ واتە: له نیوتاندا حوکمرانی پەیدا کردوون، بەلام
 لەبەرئەوهی حوکمرانییه که به قازانجی هەمووان بووه، وهك ئەوه وایه که هەموویان
 حوکمران بووبن، خویان خاوەنی خویان بووبن، دوايي دەفەر موی: ﴿وَعَاتَمَكُمْ مَا
 لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ﴾، وه یادی ئەوه بکەنەوه، که خوا ئەوهی به ئیوهی داوه،
 به هیچ کەس له جیهانیانی نەداوه، جا هەندیک مهسهله که له قورئاندا هەن، له
 پهیمانی کۆنیشدا هەن، بەلام به هەله تیگەیشتنی ئەو مهسهلهیه وای له جووله که
 کردوه، که خویان پی له هەموو خەلکی دنیا جاکتر بن، دهلین: ئیمه گەلی
 هەلزاردهی خواین (نَحْنُ شَعْبُ اللَّهِ الْمُخْتَار)، که لەر استییدا ئەو هەلینجان و
 تیگەیشتنهیان هەلهیه، بهلێ راسته ئەو کاتی باشتی نی خەلکی بوون، بۆیه خوا ئەو
 شتانە ی بهوانی داو، به کەسی دیکە ی نەداو، چونکه ئەو کاته بهس ئەوان لهسەر
 رێبازی خوا بوون، بەلام دواي ئەوهی لایانداوه، بۆ وینە: گەلی فەلەستین ئاوا بهو
 شیوهیه دهچهوسیننەوه، ستهم دهکەن، ئەوه به تهئکید ئەو مهدحانهی خوی
 پهروەردگار نایانگریتهوه، چونکه خوی دادگەر له گۆتره نه کەسی خوشدهوی، نه
 رقی له کەسیش هەلدهستی، کەسانیکی خوشدهوی که رازاوهن به سیفهتی باش، وه
 رقی له کەسانیک هەلدهستی که سیفهتی خراپیان تیدان، ئەگەر وهختی خوی لهبەر
 سیفهته باشهکانیان خوشی ویستبوون، ئیستا که سیفهتی خراپیان تیدان، لهبەر
 سیفهته خراپهکان رقی لهوان و غهیری ئەوانیش هەلدهستی، ئنجا ئەو قسانە ی
 مووسا وهك بلێی زەمینە خوشکردنیک بوون، بۆ ئەو فەرمانە ی که دهیهوی پیاوان
 بکات، پیس ئەوه زەمینە ی بۆ خوش کرد، فەر مووی: ئیوه گەلیکن خوا چاکه ی زۆری
 لهگەلدا کردوون، پیغمبەرانی له نیودا هەلزاردوون، کردوونی به پادشاو، ئەوه ی

بە ئىوھى داوھ بە كەسى نەداوھ، كەواتە: ئەوھ زەمىنە خۆشكردنە، جا ئەمە ئەوھى
 لىوھردەگىرى كە ئىمە دەبى ئەگەر ويستان كارىك بە كەسىك بسپىرىن، پىشى
 زەمىنەى بۇ خۆش بكەين و ھانى بدەين، وەك چۆن كەسىك بىھوئى زەوپیەك بكىلى
 پىشى ھەلىدەوژىرى، دوايى لە كاتى خۆیدا دەچى دەكىلى، عەرەبىش دەلین: (اضرب
 الحدید وَهُوَ سَاخِن)، واتە: كاتىك ئاسن گەرم دەبى، نىجا لىى بدە، چونكە كە
 نەرم دەبى ئىنسان دەتوانى بىچەمىنئەوھو شتى لى دروست بكات، پىرەمىردى
 شاعىرىش گوتوویەتى:

پىاوت نارد بۇ ئىش قوھتى بەرى سەعات قورمىشى نەكەى ناگەرى

ئىجا ھەرمانەكەیان پىدەكات، دەفەرموئى: ﴿يَقُومِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ

الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾، ئەى كەلەكەم! بچنە سەر ئەو زەمىنە پاكرارو، كە خوا بوئى

نووسىون و بوئى بىرپار داون، ﴿وَلَا تَرْنُدُوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ﴾، پاشا و

پاش مەكشەنەوھو ھەلەمەگەرپىنەوھو لە ترسان، ئىسان وەختىك مەترسىيەكى

رۈوبەرۈوبى و فرىا نەكەوئى بسوورپىنەوھو باداتەوھو، ناچارە پاشاوپاش بگەرپىنەوھو،

واتە: ھىندە ترساو مەبن، ھىندە زراو تۇقىو مەبن، كە دەگەل چاوتان بە دوژمنتان

كەوت، يەكسەر فرىاي بادانەوھوش نەكەون و پاشاوپاش بكشەنەوھو، ئەگەر وا بكەن

سەرەنجام لە زىانباران دەبن، مەبەست لە: ﴿الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ﴾، سەرزەمىنى

پاكرارو، ھەلەستىنە، ياخود (بیت المقدس) و دەورۈبەرپەتى، دوايى باسى دەكەين

بۆچى ناونراوھ سەر زەمىنى پىرۈز، پاكرارو، لەبەرئەوھى خوا بەرەكەتى زۆرى

تىخستو، ھەندىك لە زانايان دەلین: لىردا مەبەست پى پاكردەنەوھى ماددىى بوو،

وەك نەخۆشى و دەردو بەلا كە لە ھەندى سەر زەمىنان ھەن، لەوئى نەبوون،

شۈيىنىكى زۆر بە بەرەكەت بوو، ئىستاش وایە، شۈيىنىكى زۆر بە پىزە، ئاو و

ھەوايەكەى زۆر خۆشە، بەرەكەتى زۆرى تىدايە لە رۈوى ماددىيەوھو، ھەندىكىش

دەلین: لە رۈوى مەعنەوييەوھو، واتە: شۈيىنىك بوو كە پىغەمبەرانى لىبو و، ھەر

لە ئىبراپراھىمەوھو، دوايى پىغەمبەرانى دىكەى بەنى ئىسرائىل لەو سەر زەمىنە بوون،

یەعقوب و کورەکانی و ئەوانەى دواى وان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) كەواتە: لێردا مەبەست لەسەر زەمینى پیرۆز، یاخود پاڤکراوە، یان مەبەست پاڤکردنەوى ماددییه، یان مەعنەوی، یاخود مەبەست پێى ھەردووکیانە، ئنجا مووسا پێى گوتن: بچنەو ئەو سەرزەمینەى كە خوا بۆى بڕیار داو، كەى بۆى بڕیار داو؟ لەسەر دەمى مووسادا بۆیان بڕیار دراوە، خوا فەرموویەتى: ئەو شوێنەم بۆ دیارى کردوون، بچن لەوئى نىشتەجئ بن، دواى ئەو كە لە میسر دەرەزىیان بوو، بچنە كۆئ؟ دەبئ لە شوێنێك نىشتەجئ بن، دیارە ئەوئ چۆل بوو، یان شوێنى ئەوانىشى تیدا بۆتەو، یاخود لە سەردەمى ئىبراھىمدا (عليه السلام) وەك دواى باسى دەكەین لە پەیمانى كۆندا ھاتو، كە خوا بەلێنى بە ئىبراھىم داو، كە وەجەى تۆ لەو شوێنە نىشتەجئ بئ، مووسا (عليه السلام) وایپێگوتن، بزانیى ئەوان چى وەلام دەدەنەو؟ ﴿ قَالُوا يَمْوَسَىٰ إِنَّ

فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَدْخُلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنهَا فَإِنَّا

دَاخِلُونَ ﴾ گوتیان ئەى مووسا (عليه السلام)! ئەو سەر زەوییه كۆمەلێكى زۆر سەتەمكارو خۆبەزەلگرو جەربەزەو بەتىن و توانای تێداى، وە ئێمە بێگومان ناچینە سەر ئەو زەمینە، تاكو ئەوان نەچنە دەرى، ھەركاتێك ئەوان چوونە دەرى، ئێمە دەچین، وەك كوردەوارى خۆمان دەلێن: (حازر خۆرى بەر سێبەرى)، دیارە وەلامێكى زۆر نارێكىان داوئەو، بەلام ھەموویان وانەبوون، دوو كەس لەنیو بەنى ئىسرائىلدا واتە: دوو لە بەرپرسان و مشوورخۆرانىان، ئەگەرنا ھەر ئەو دووانە وا نەبوون، وەك دواى باسى دەكەین، مووسا (عليه السلام) دوازدە كەسى ناردوون، لە ھەر تیرەى نەفەرێك وەك نوینەر، كە ئەو سەر زەمینەى بپشكنن، بزانیى چۆنە؟ وە چىیە؟ وە كێى لێیە؟ وە چۆن دەتوانن بچن نىشتەجئ بنو، ئەگەر ئەوانەى كە لەوئى نىشتەجئ، لەگەڵیان بەشەر بێن، ئایا دەتوانن بەسەریاندا زال بن، یان نا؟ دوازدە كەس دەچن، دووانیان كە یەكیان (یوشع بن نون) و ئەویدیكەش (كالب بن یوفنا) بوو، لەسەر راي زۆربەى زانایان، كە لە پەیمانى كۆنىشدا ناوەكانیان ھاتو، ئەو دووانە ھەلۆیستى باشیان دەبئ، بەلام دە كەسەكەى دیکە ھەلۆیستى خراپیان دەبئ، دەلێن: پێیان ناویرین،

كە دواى بە درێژى باسى دەكەین، دەفەرموئ: ﴿ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ

أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ﴿٢٠﴾، دوو پیاو لهوانه‌ی که دوترسین، له چی دوترسین؟ له خوا دوترسین، له جیاتی ئه‌وه‌ی له دوژمن بترسین، له خوا دوترسین، ههر کهسیک به‌راستی له خوا ترسا، له کهس ناترسی، دل‌و دهروونی پر ده‌بی له ترسی خواو، جیی ترسی خه‌لکی دیکه‌ی تیدا نابیته‌وه.

خویندراویشه‌ته‌وه: ﴿قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ﴾. واته: دوو کهس له‌و گه‌له‌ی که له دوژمنه‌کانیان دوترسین، که دیاره ئه‌وانه ترسیان نه‌چۆته دل، ئاویان گوت.

ئنجا خوا به‌وه وه‌سفیان ده‌کات، ده‌فه‌رموی: ﴿أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ

الْبَابَ ﴿٢١﴾، خوا چاکه‌ی له‌گه‌ل کردبوون، به‌چی چاکه‌ی له‌گه‌ل کردبوون؟ به‌وه‌ی که ئازا بوون، دئسۆزبوون بۆ موسا عليه السلام، فه‌رمانبه‌ر بوون بۆ خوا، دیاره که ده‌فه‌رموی: چاکه‌ی له‌گه‌ل کردوون، به‌ موته‌قه‌یی فه‌رموویه‌تی، زۆر شت ده‌گریته‌وه، ئه‌وان گوتیان: ﴿ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ **الْبَابَ**﴾، بچنه نیو دهرگاکه‌وه، ئه‌وگاته ههر شارێک دهروازه‌ی هه‌بووه، شووره‌و قه‌لای به‌رزی هه‌بووه، وه دهرگاشی هه‌بووه، که له‌و دهرگایه‌وه نه‌بووايه کهس نه‌یتوانیوه بچیته ژووری، چونکه له‌سه‌ر قه‌راغی دیوارو شووره‌کانیش بورچو ئیشکگر هه‌بووه، بۆیه که ده‌فه‌رموی: گوتیان:

﴿ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ **الْبَابَ**﴾، ئێیان وه‌ژوور دهرگاکه بکه‌ون، واته: به‌ کتوپری بچنه نیوی، ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ﴾، ئنجا ئه‌گه‌ر چوونه ژوور دهروازه‌که،

ئه‌وه نیوه به‌سه‌ریاندا زال دهن، ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾، وه ئه‌گه‌ر ئیمانداریشن، پشت به‌ خوا به‌ستن، ئه‌و دوو نه‌فه‌ره‌ش ئاوا هانیاندا و پشتگیری

قه‌سه‌که‌ی موسایان عليه السلام کرد، دووباره خوا ده‌فه‌رموی: ﴿قَالُوا يَمْوَسَّىٰ إِنَّا لَن

نَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا ﴿٢٢﴾، گه‌له‌که‌ی گوتیان: ئه‌ی موسا! ئیمه هه‌رگیز

ناچینه نێو ئەو شارە، نێو ئەو سەر زەمینە، هەتا ئەوان لەوێ بن، ﴿فَاذْهَبْ أَنْتَ

وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَهُنَا قَاعُودُونَ﴾، تۆ و پەروردگارت بچن لەگەڵیان
 بجەنگن، ئەو ئەو نێمە لێرە دانیشتووین، ئەگەر ئێوە لێبونەووە کۆتاییتان پێهێنان
 نەجا ئێمەش دێین، دیارە موسا ﷺ زۆر خەفەتی خواردووە، بۆیە رۆژێک
 پێغەمبەری خوا ﷺ شتێک دەبیستی، دڵی زۆر پێی نارەحەت دەبوو و دەفەرموێ:
 ﴿رَحِمَ اللَّهُ مُوسَى، قَدْ أُودِيَ بِأَكْثَرِ مِنْ هَذَا قَصِيرَ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۳۶۰۸)،
 وَالبُخَارِيُّ بَرَقَم: (۲۴۴۴)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَم: (۳۱۵۱)، وَابْنُ حَبَّانٍ بَرَقَم: (۴۸۲۹) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ
 بْنِ مَسْعُودٍ}، واتە: خوا بەزەیی بە موسادا بێتەووە، زۆر لەوێش زیاتر ئەزیهەت درا،
 بەلام ئارامی گرت.

وە بۆ زانیاریتان! هەمیشە ئەوانەى بەرپرس و سەرکردەن، تووشی ئەزیهەت دەبن
 لەگەڵ خەڵک، یان دەبێ دیکتاتۆربن و خەڵک وای لێبکەن یەک کەس قسە نەکات،
 یاخود دەبێ تەحەممول بکەن، کاتیەک کەسێک تەعبیر دەکات لە ناخی خۆی، لە
 زوعفی خۆی، لە گری و گۆلی خۆی، لە دەروونی نەخۆشی خۆی، لە ئاستی خۆی،
 پێغەمبەری خوا ﷺ کە ئەو فەرماشتەى فەرموووە، لە کاتیکیدا بوو کە دەستکەوتی
 جەنگی دابەش کردووە، یەکیەک پێیگوتووە: ﴿وَاللَّهِ إِنَّ هَذِهِ الْقِسْمَةَ مَا عُدِلَ فِيهَا، وَمَا
 أُرِيدَ بِهَا وَجْهَ اللَّهِ﴾، واتە: بە خوا ئەم دابەشکردنە دادگەریی تێدانیەو، مەبەستیش
 تێیدا رەزامەندیی خوا نیە، وە جارێکی دی یەکیەک پێیگوتووە: ﴿يَا مُحَمَّدُ اتَّقِ اللَّهَ﴾
 {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۱۱۶۶۶)، وَالبُخَارِيُّ بَرَقَم: (۶۹۹۵) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ}،
 واتە: ئەو موحەممەد لە خوا بترسێ! پارێز لە خوا بکە! دیارە پێغەمبەر ﷺ لێی
 توورە نەبوو، بەلام پێی ناخۆش بوو لە دڵەو، بۆیە فەرموویەتی: جا کێ لە من
 شایستەترە کە لە خوا بترسێ، گشتوگۆ لەگەڵ خۆی پەروردگاردا دەکەم، بێگومان
 موساش سەلات و سەلامی خۆی لەسەر، لەو کاتەدا زۆر خەفەتی خواردووە، بۆیە بە

داخ و حەسرەتەو دەلێ: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي﴾، گوتی:
 پەروردگارم! تەنیا خۆم و برایەکەم بەدەستە، واتە: ئەو دووهمان ئامادەین، بۆ
 هەموو شتێک، بەلام زۆربەى خەڵکی ئامادەنین، نەیفەرموووە: هیچ یەکیەک لە خەڵکی

دیکە ئامادەنین، چونکە ئەوەتا دوو پیاوی دیکەش کە پێشتر باسی کردن، ئەوانیش ئامادەبوون، بەلام کە زۆرینەی قەومێک بۆ ئەنجامدانی شتێک ئامادەنەبوون، کە پەکی لەسەر زۆرینەیان کەوتبێ و بە کەمینە نەکرێ، مانای وایە بابای سەرکرده عوزری هەیه کە ئەو کارە بۆ ئەنجام نادرێ، دیارە ئەوانیش "واتە: مووسا و هاروونی برای و ئەو دوو پیاو" بای ئێوەندە نەبوون، جەنگە کە بکەن.

ئەجا گەلەکە ی سەرەرای ئێوەی کە رازی نەبوون جەنگە کە بکەن، وەك دوا یی باسی دەکەم، قسە ی زۆر بێتامیشیان کردو، بۆیە مووسا عليه السلام گوتی: ﴿فَأَفَرَّقْ بَيْنَنَا

وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾، ئێمە و گەلی لادەر و لاری لێک جیاکەو، لادەر و لاری لە چی؟ لادەر لە شەریعەت، لاری لە فێطرەت، لادەر لە عەقل و مەنتیق، لە میسر دەرکراون، خوا فەرموویەتی: بچن لە فەلەستین نیشته جێ بن، سەر زەمینێکی بە بەرەگەت و ئاو و هەوایەکی خۆش و میو و بەر و بوومیکی زۆر، ئێدی خەلکی کە لەوێ، ئەگەر جاویان لە سەتەم بێ و نەهێلن لەوێ نیشته جێ بن، لەگەڵیان بجەنگن، چونکە جێی ئێوەش دەبێتە وە جێی ئەوانیش دەبێتە وە، کەسانێک ملکە چ نەکەن بۆ فەرمانێکی خوا کە بەرژ دەندی خۆیان تێدا یە، دیارە لاری و لە حوکمی خوا و عەقل و شەرع و فێطرەت و هەموو شتێک دەرچوون، بۆیە بەکەلکی ئێوە نایەن ئێمە لە نۆیاندا بێنینه وە، بۆیە مووسا عليه السلام دەپاریتە وە، دەلی: پەرەردگار! ئێمە و ئەو گەلە لارییە لێک بترازینە، دیارە چی دیکە تەحەممولی نەما وە گەشتۆتە ئەوپەری، چونکە بەنی ئیسرا ئیل هەر ئەو هەلۆیستە خراپەیان نەبوو، بەلگە زۆر هەلۆیستی دیکە خراپیان بوون، وە زۆر پرتە و بۆلەیان کردو و برۆیانوو یان گرتو، وەك ئێمە لە بەرگی یەکەمی ئەم تەفسیرە لە

سوورەتی (البقرة) دا زۆر شتمان باس کردو، ئەجا خوا بریار دەدات: ﴿قَالَ فَإِنَّهَا

مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ﴾، واتە: خوا تعالى فەرمووی: بێگومان لێیان قەدەغە یە، واتە: ئەو گەلی بەنی ئیسرا ئیل کە پێشتر بۆم بریار دا بوون و بۆم نووسی بوون، کە بچنە نیو ئەم سەر زەمینە و لێی نیشته جێ بن، ئەو ئیستا لێیانم قەدەغە کرد، مادام ئەو

هەلۆیستیانه، شایانی ئەوە نین بچنە ئەو شوینەو، ﴿أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ﴾

﴿فِي الْأَرْضِ﴾، دەبی چل سال لە زەویدا بخولینەو بە سەرگەردانی، ئەوە واتایەکی، وە دەگونجی بە مانای ئەوە بی، کە بۆ ماوەی چل سال لیان قەدەغەیه، دواى چل سالە کە بۆیان هەیه بچنە نیوی، وەك دواى باسى دەکەین، ﴿فَلَا تَأْسَ﴾

﴿عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾، کەواتە: خەفەت لە گەلی لاری مەخۆ، ئەوانە شایستەى ئەوەنین خەمیان لى بخۆی، وە تۆو هاروونی برات لەگەل وان لیک جیادەکەینەو.

F/AlibiBapir1
Youtube/AlibiBapir
F/MediaAmeerOffice

چەند مەسەلەیهکی گەرنە

مەسەلە یەكەم: **﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَتَقَوَّمُوا لِقَوْمِهِمْ﴾** : دەفەر موئ: **﴿وَاللَّهُ عَلَيَّكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا﴾** ، وەك پێشتر تەفسیرمان

کرد، کە دەفەر موئ: **﴿وَإِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ﴾** ، واتە: لە نیو ئیوودا پێغەمبەرانیکی ناردووە (عليهم الصلاة والسلام)، کەواتە: هەموویان پێغەمبەر نین، وە کە دەفەر موئ: **﴿وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا﴾** ، مانا پەرلانییهکی وێهەیهنی، کە هەمووتانی کردووە بە مەلیک و پادشا، ئیجا توێژەرەوانی قورئانیی زۆریان قسە لەو بارەووە کردووە، بەلام ئەوێ من بە عەقلمەووە نووساووە، دوو رێو بۆچوون:

رێ یەكەم: **﴿وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا﴾** ، واتە: مادام حوکمڕانەکان لە خۆتان، وەك ئەووە وایە هەمووتان حوکمڕان بن، چونکە ئەگەر حوکمڕانیکی لە ولایتیک، یان لە نیو قەومیکی دادگەر بێ، وەك ئەووە وایە هەموو خەڵکەکە حوکمڕان بن، مادام بە دادگەریی حوکمی کرد، ئەووە لە بەرزەوهندیی هەمووانە، چونکە بە زۆری وایووە ئەگەر حوکمڕان لە غەیری قەوم بێ، دەیانچەوسینیتهووە، بەلام ئەگەر حوکمڕان لە خۆیان بێ، ئەووە مەگەر چۆن دەنا چاوی لە چەوساندنەووە نیە، خەڵکەکە بۆخۆیان دایانناووە بۆ خوشیان دەتوانن لایبەرن، بەلام ئەگەر لە قەومیکی دیکەبێ، خۆی بەسەر قەومیکی دیکەدا فەرز کردبێ، بە زۆری وایە دەیانچەوسینیتهووە، سۆغەر بێگاردو ستەموو زۆرییان بەسەردا دەسەپینی، ئەووە واتایەکی.

رێ دووهم: **﴿وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا﴾** ، لێرەدا وشە (ملوك) مەبەست پێی مانا عورفییهکی نیە، چونکە مانای عورفی (ملک)، واتە: پادشاو حوکمڕان، بەلام مانا زمانەوانییهکی واتە: کەسیک کە بۆخۆی خاوەنی خۆیەتی، وە ئیشی خۆی بەدەست خۆیەتی، کەس زوڵمی لێ ناکات، وە پێداویستییهکانی

ژیانی بۆ دابین کراون، بەلگەمان لەسەر ئەوە چییە؟ ئەم فەرموودەیە: ﴿عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَجَعَلَكُمْ مَلُوكًا﴾، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (زَوْجَةٌ وَمَسْكَنٌ وَخَادِمٌ)﴾ {أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ فِي مَرَّاسِلِهِ بِرَقْم: (۱۷۹) مُرْسَلًا}، واتە: زەیدی کۆری ئەسەلم (کە یەکیکە لە زانیانی تابیعین) دەڵێ: پیغمبەری خوا ﷺ دەرباری تەفسیری نایەتی ﴿وَجَعَلَكُمْ مَلُوكًا﴾، فەرموویەتی: هەر کامیکتان هاوسەری هەیەو، جیگا و ڕیگای هەیەو، کەسیکیشی هەیە خزمەتی بکات (ئەوە مەلیکە).

لە فەرموودەیەکی دیکەدا پیغمبەری خوا ﷺ مانای ئەم نایەتەمان بۆ روون دەکاتەو، دەفەرموی: ﴿مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ مُعَافَاً فِي حَسَبِهِ، آمِنًا فِي سِرِّهِ، عِنْدَهُ قُوتٌ يَوْمَهُ، فَكَأَنَّمَا حِيزَتْ لَهُ الدُّنْيَا بِحَدَافِيرِهَا﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي (الْأَدَبِ الْمُفْرَدِ) بِرَقْم: (۳۰۰)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۳۴۶) وَقَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَأَبْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۴۱۴۱)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (شُعَبِ الْإِيمَانِ) بِرَقْم: (۱۰۳۶۲)، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مِحْصَنِ الْأَنْصَارِيِّ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَحَسَنَهُ الْأَبْنَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) رَقْم: (۲۳۱۸)}، واتە: هەر کامیک لە ئێوە لە جەستەیدا سەلامەت بێ و بێ دەردو بەلای بێ، لە جیگا و ڕیگای خۆیدا لە خۆی دنیاییو، ترسی لەسەر نەبێ، وە نان و بژێوی ئەو ڕۆژە لەلای بێ، (واتە: نان و ئەمان و لەش ساغی هەبێ) وەك ئەو وایە هەموو دنیای بە هەموو نیعمەتەکانییەو بۆ کۆکرایتەو، واتە: مەلیکە، کوردەواریی خوشمان دەلێن: فلان کەس مەلیکە! یانی: مادام لەشی ساغ بێ و هەبووبێ، جێ و ڕێی خۆی هەبێ، چاوی لە دەستی خەڵک نەبێ، ترسی لەسەر نەبێ، دەلێن: فلان کەس مەلیکە.

مەسەلە دووهم: کە دەفەرموی: ﴿وَأَتَّانِكُمْ مَا لَمْ يَأْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ﴾،

شتێکی پێداون کە بە هیچ کەس لە جیهانیانی نەداو، وەك گۆتم: لە پەیمانی کۆنیشدا ئەو تەعبیرە بە شیوەی دیکە بەکارهاتو، بۆتە هۆی لەخۆباییبوونی جوولەکەکان، چونکە بە هەڵە لێی تیگەیشتون، دیارە لە سەردەمی مووسادا ﷺ بەنی ئیسرائیل شایستەترین گەل بوون لەسەر زەوی، چونکە هەر ئەوان

خواپەرست و خوا بەیەگەر (موحد) بوون، خەڵکی دیکە هەمووی بپەرست و سەرگەردان و سەرلێشیواو بوون، مانای وایە لە سەر دەمی خۆیاندا لە هەموو خەڵک باشتەر بوون، بۆیە خۆی بەخشەر ئەوەی بە وانی داوە بە کەسی نەداوە، ئەوە لە لایەک، لە لایەکی دیکە: بەنی ئیسرائیل بیگومان زۆر چەوسێنراونەووە تووشی ناپەرەختیی و گرفتاریی بوون لەبەر دەستی فیرە و نەدا، بۆیە خۆی پەروردگار کاربەجییە و بە ئەندازەی پێویستی خەڵک بە دەم خەڵکەو دیە، ئەوانە وەک چۆن کەسێک زۆر بریندار و دەر دەدار و گرفتار و نەخۆشە، پێویستی بە هاوکاری زیاتر، ئەوانیش لەبەر دەستی فیرە و نەدا کە زۆر چەوسێنراونەووە تووشی ناپەرەختیی بوون و، نەخۆشی و دەردی زۆریان تێدا پەیدا بوون، لەبەر ئەوە پێویستییان بە موو جێزەگەلی زۆر و دەستگرتنی بەر دەوامی خوا بوو، بۆیە خۆی بە بەزەیی لە زۆر ڕوووە دەستی گرتوون و هاوکاری کردوون، وە ئەو شتانەی کە پێیداوون بە کەسی دیکە نەداون، بۆ وینە:

چوارچەکی و نەیمەتی خوا بۆ کەلی موسا

یەگەم: دەریای بۆ لەت کردوون ﴿وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ ... ٥٠﴾ البقرة، کە

مەبەست دەریای سوورە، هەندیکیش دەلێن: مەبەست ڕووباری نیلە، بەلام وایپێدەچێ دەریای سوور بێ، کە لە میسر و هاتوون، پێشیان دەریا بوو، پشتمان فیرە و نەسووپایە کە ی بوو، وەک لە سوورەتی (الشعراء) دا خۆی

پەروردگار بە تەفصیل باسی دەکات و دەفەرموێ: ﴿فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ

أَصْحَبُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ٦١﴾ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ٦٢﴾ فَأَوْحَيْنَا

إِلَى مُوسَى أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ

﴿الشعراء، واتە: کاتیەک هاوێلانێ موسا ئەو کۆمەڵەیان بینی، گوێیان: ئەو

موسا فیرە و نەسووپایە کە ی دەمانگەنێ، {بەر دەمیشمان دەریایە، یان

دەبىي بىخىكىيىن، يان دەبىي بىكوژىيىن؟! ۋەك كوردەۋارىي خۇمان دەلىن: (چ گورگ بتخو، چ سوار بتبا) .

مووسا ﷺ گوتى: نەخىر پەرۋەردىگارم لەگەلم دايەو رېنمايىم دەكات، (چى بىكەم و چۆن دەربازتان بىكەم؟) ئىنجا سىرووشمان بۆ كىرد، گوتىمان: بە گۆچانەكەت لە دەرياگە بدە، (گۆچاننىكى لىدا)، بوو بە بەش بەش و دالان دالان، ھەر بەشكى ۋەك چىايەكى مەزن بوو (ئەوان دوازە تىرە بوون، ئەو دەريايەش بوو بە دوازە رېگا، بۆ ئەۋەدى ھەر سەرۋىك تىرەيەك ئاگاي لە ئەندامانى تىرەكەى خۆى بى، كەسى لى بىز نەبى، ھەر تىرەيەك بە گۆلاننىكى دەريادا رۆيشتن كە شەق بوو)، جارى وايە پانتايى دەريا چەندەن كىلۋمەترە، نەك چەندەن مەتر، ۋە چەندەن كىلۋمەتر قوۋلە، پەيمانى كۆن دەلىن: ھەموۋى جامد بوو بوو لە شويىنى خۆى ۋەك سەھۆل بەستىبوۋى، ئىنجا لە ھەندىك سەرچاۋاندا دەلىن: يەكدىشىان دەبىنى، بۆئەۋەدى ھەر تىرەيەك ئاگايان لە يەكدىش بى، ھەتا لىي پەريونەۋە، چەندەن كىلۋمەتر بوو، ۋە بىگومان زۆرى پىۋەبوون، ئىنجا ديارە فىرەۋون و سوپايەكەى دواى وان دىن و ۋادەزانن ئەۋە ھەر رېيە، ۋە دواى ئەۋەدى كۆتا نەفەرى بەنى ئىسرائىل لە دەريا دەربازى دەبىو، كۆتا نەفەرى فىرەۋنىيەكانىش دىتە نۆ دەريا، دەريا وىكىدىتەۋەو دىخنىن، چەند خۇشە مرقۇف خۆى دەربازى و دوزمىنىشى بە چاۋى خۆى بىيىنى فەۋتاۋە^(۱)، جا لە كىتبەكانى مىژۋودا ھاتو، كە بەنى ئىسرائىل دواى ئەۋەدى لە دەريا دەرباز بوون و سوپاى فىرەۋون و فىرەۋنىش ھەموۋيان غەرق بوون، گوتىيان: ئەى مووسا! ئىمە لىرە ناجوۋلىيىن؟ فەرموۋى: بۆچى؟ گوتىيان: ئەۋان بە بنى دەريادا بۆمان دىن. فەرموۋى: ئاخىر ھەموۋيان خىنكاۋن، گوتىيان: نەخىر، لىرە ناجوۋلىيىن، دەبىي جەنازەكانىيان بىيىن، با جەنازەكانىيان سەر ئاۋ بىكەون، ئەگەرنا ۋەك ماسى بە بن دەريادا بۆمان دىن! دەلىن: ئىنجا مووسا ﷺ لە خوا

(۱) بۆ وردەكارىي چۆنىەتى دەربازبوۋنى مووسا ﷺ ئىسرائىل و شەقبوۋنى دەرياي سوور، دىتوانى سەرنجى: (التفسير التّطبيقي للكتاب المقدس) بدەى، بىروانە: العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: ۱۴، عبور البحر الأحمر، هلاك جيش فرعون، ص ۱۶۰، ۱۶۱.

پاراپیهوهو دووعای کرد، گوتی: پەروردگارم با جەنازەکانیان وەك ماسی سەر ئاو بکەون، بە جەنازەى فیرەو نیشەو، تاكو گەلەكەم بیانبین و دلتیان کە مردوون، وە لاقیان لە دوا بئ برۆن، دیارە فیرەو ن زۆرى تۆفاندوون، بۆیە بە مردووش لئى ترسان، ئنجا وەك خوا دەفەرموئ: ﴿وَأَوْرَثَكُمۡ أَرْضَهُمۡ وَدِيَرَهُمۡ وَأَمْوَالَهُمۡ...﴾ (۴۷) الأحزاب، وە سەرزمینی ئەوان و مال و سامانی ئەوانی کردە میراتتان.

دووهم: یەکی دیکە لەو نیعەتانەى کە خوا بە کەسى نەداو بەوان نەبى، (واتە: بەنى ئیسرائیل) بریتیه لەوێ کە گەزۆى بۆ باراندوون و بالندەى سەمانى بۆ دەستەمۆ کردوون، کەدەهاتە بەردەستیان و دەیانگرت، وەك فەرموویەتى: ﴿وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلٰوٰى كُلُّوْا مِّن طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمۡ وَمَا ظَلَمُوْا وَلٰكِن كَانُوْا اَنفُسَهُمۡ يَظْلِمُوْنَ﴾ (۵۷) البقرة.

سێیەم: وە کە گەرمايان بوو لە دەشتى سینادا خوا سێبەرى بۆ پەیداکردن، وەك خۆى پەروردگار دەفەرموئ: ﴿وَضَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ...﴾ (۵۷) البقرة، واتە: هەورمان بۆ کردن بە سێبەر، تەماشای بکەن چەند بەنازبوون، خۆى بە بەزییش چەند نازی هەلگرتوون! هەورى بۆ دەناردن بە هاوین، چونکە بارانى پێوه نەبوو بەس بۆئەوێ سێبەریان لێبکات!

چوارەم: وە کاتێک کە تینوویان دەبى لە دەشتى سینادا، دەچنە لای مووسا و دەلێن: تینوومانە، مووسا بە فەرمانى خوا گۆچانەکەى لە پارچە چیاىەك دەدات،

دوازدە کانى و سەرچاوەى لى دەردەقوێن، وەك خوا دەفەرموئ: ﴿وَإِذۡ أَسْتَسْقٰى مُوسٰى لِقَوْمِهِۦ فَقُلْنَا اضْرِبۡ بِعَصَاكَ الْحَجَرَۖ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اٰثَنًا عَشْرَةً عَيْنًا...﴾ (البقرة، واتە: کاتێک مووسا داواى ئاوى کرد بۆ گەلەکەى، گۆتمان: بە گۆچانەکەت لەو بەردە بدە (دیارە دەبى بەردێكى گەورە یان پارچە

جیایەك بووبی)، یەكسەر دوازده سەرچاوه و كانی لئ هەلقوولان، چونكه ئەوان دوازده تیرە بوون، بۆ ئەوەی هەر تیرە سەرچاوهی خۆی هەبێ، وایپدەچی لەنیوان خۆشیاندا تەبا نەبووبین و کیشەو ناکۆکییان بووبی، تاكو لەسەر ئەوه بەشەر نەین^(۱)، وه خوا زۆر شتی دیکەشی پێداون، بۆیە دەفەر موی:

﴿وَأَتَّكُم مَّا لَمْ يُوْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ﴾، شتیکی پێداون که به هیچ کەس له جیهانیانی نەداوه، وه ئییه له بەرگی یەكەمی ئەم تەفسیرە له سوورەتی (البقرة)دا به درێژیی باسی ئەو شتانەمان کردوه.

مەسەلەى سییەم: که دەفەر موی: ﴿يَقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي

كُتِبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾، ئەى گەلەكەم! بچنە سەر ئەو زەمینە پاكەوه که خوا بۆی نووسیوون، ئایا مەبەست لەو سەر زەمینە موفەددەس و پال و ییروژه کوێیه؟ له و بارهوه سێ پرا هەن:

پرای یەكەم: دەلێن: مەبەست (بیت المقدس) و دەورو بەرەكەیهتی، واتە: شارى قدوس و دەورو بهرى.

پرای دووهم: دەلێن: مەبەست فەلەستینە.

پرای سییەم: دەلێن: مەبەست لەو شوێنە پاكه، هەموو (شام)ه، واتە: سووریای ئیستا و ئوردن و لوبنان و فەلەستین، وه دەشتی سیناش که هەندیکى دەکەوێتە نیو ولاتی میسرەوه.

وه دەلێن: مەبەست له (المقدسة) پاکى مەعنه و ییه، یانی: پاکراوه له بت و صەنەم، که لێی بپەرستێ، وه له بەر ئەوهی شوینی پێغمەبەران بووه، سەلامی خویان لئ بێ، وه شوینی خوا به یەكگرتن و خوا به یەكگرتن بووه، وهك ئیبراهیم پێغمەبەر و ئیسحاق کورێ و یەعقوبی کورێ ئیسحاق، وه کورانی یەعقوب و ... هتد، که واتە: مەبەست پێی پاکرانەوه (تطهیر)ی

[۱] برپوانه: (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: ۱۶ و ۱۷، ص ۱۶۴ و ۱۶۷) که باسی (المن والسلوى) و (ماء من الصخرة) دهکات.

مەعەنەوییه، رایەکیش دەلی: مەبەست پاکیی پڕاڵەتی و ماددیە، واتە: سەرزمینیەکە، کە هەندێ نەخۆشی و دەردو ناپەرەحتیی لێ نیە، چ دەردو نەخۆشیەک کە تووشی ئینسان دەبێ، یان دەردو نەخۆشیەک کە تووشی ئازەل دەبێ، چ دەردو نەخۆشیەک کە تووشی کشتوکال دەبێ، کە ئیستاش هەر وایە و سەر زەمینی فەلەستین شوینیکی زۆر بە بەرەکەتە، منیش رایەکی دیکە سییەم دەخەمەروو و دەلیم: مەبەست لەو پاکیی یە پاکیی مەعەنەوی و ماددیە هەردووکی پێکەو.

ئەجا بەنسبەت ئەوەوە کە دەفەرموی: ﴿كُنْ لِلَّهِ لَكُنْ﴾، واتە: خوا بوێ نووسیون، بەراستی ئەوە جێی هەلۆستە لەسەرکردنە، چونکە ئەگەر بەپراڵەت تەماشای ئەم ئایەتە بکەین جوولەکە بۆیان هەیه بلین: ئەوەتا لە قورئانی خۆشاندا هاتو، کە ئەوە بۆ ئیمە نووسراو، شایانی باسیشە لە تەفسیرەکاندا زۆر گەرام، بە داخەو نەمبینی زانیانی تەفسیر هەلۆستەیان لەبەردەم ئەم پرستەیهدا نەکردبێ، جگە لە (المراغی) کە لە تەفسیرەکی خۆیدا شتیکی جوانی هیناو،

دەلی: ﴿كُنْ لِلَّهِ لَكُنْ﴾: يُرِيدُ مَا وَعَدَ اللَّهُ بِهِ إِبْرَاهِيمَ مِنْ حَقِّ السُّكْنَى فِي تِلْكَ الْبِلَادِ الْمُقَدَّسَةِ، لَا أَنَّ الْمُرَادَ أَنَّهَا تَكُونُ كُلُّهَا مِلْكَاً لَهُمْ، لَا يُزَاحِمُهُمْ فِيهَا أَحَدٌ، لِأَنَّ هَذَا مُخَالِفٌ لِلْوَقْعِ، وَلَنْ يَخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ، فَاسْتَبَاطَ الْيَهُودُ مِنْ ذَلِكَ الْوَعْدِ أَنَّهُ لَا بُدَّ أَنْ يَعُودَ لَهُمْ ذَلِكَ الْمَلِكُ، لَيْسَ صَحِيحاً^(۱)، واتە: مەبەست لەوە کە دەفەرموی: خوا بوێ نووسیون، ئەوەیه کە کاتی خۆی خوا (وەک دوایی دەیهینین) لە پەیمانی کۆندا بەلێنی بە ئیبراهیم دا، کە لەو شوێنەدا لەو سەرزمینە پاکەدا نیشته جێ بێ، خۆی و وەجەکە، نەک مەبەست ئەوەبێ کە ئەوە مۆلکی بەنی ئیسرائیلە و هیچ کەسیکی دیکە نابێ لەویدا هەبێ، چونکە ئایەتەکە ئەوە ناگەیهنێ، ئایەتەکە بەس ئەوە دەگەیهنێ بۆتان هەیه لەوێ نیشته جێ بن، (ئەجا ئایا بەلگەمان لەسەر ئەوە چیه کە مەبەست ئەوە نیە کە هیچ کەسیکی دیکە تێدا نەبێ؟!) چونکە ئەوە پێچەوانەی واقعە، وە خواش

بەلێنی خۆی بەجی‌دینێ (بەلێنی خۆی کاربەجی درۆ دەرناچێ) ئیمەش دەبینن جگە لە بەنی ئیسڕائیل ئەو شوپنە خەلکی دیکەشی لیبوو، کەواتە: مەبەست لەوە کە خوا بۆی نووسیون ئەوە نیە کە هەر ئەوانی تێدابن، بۆیە هەلھینجانی جوولەکەکان لەو بەلێنە، ئەوە کە دەبی مولکی ئەو سەرزمینە هەر هی ئەوان بێ، راست نیە.

لە (پەیمانی کۆن) لە (سفر التکوین) لە (اصحاح: ۱۵) لە ژێر ناوونیشانی بەلێندانی سەرزمین (الوعد بالأرض) دا ئاوا هاتو: (فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ عَقَدَ اللَّهُ مِيثَاقًا مَعَ آبْرَامَ قَائِلًا: سَأُعْطِي نَسْلَكَ هَذِهِ الْأَرْضَ مِنْ وَادِي الْعَرِيشِ إِلَى النَّهْرِ الْكَبِيرِ نَهْرِ فِرَاتٍ)^(۱)، دەلێ: لەو رۆژدا خوا بەلێنێکی پتەوی بە (آبرام)، (واتە: ئیبراهیم) دا، پێی فەرموو: ئەم سەر زمینە لە دۆلی عەریشەو تا کو رپووباری گەورە فورات، بە وچەکە ی تۆ دەدەم.

(پەیمانی کۆن) یش دیارە دەستکاری کران، بەلام گرنگ ئەوەیە بەگشتی قسەکە ی تەوراتیش لەگەڵ واتای ئایەتەکاندا دیتەو، چونکە ئەو بەلێنە بە کێ دراو؟ بە ئیبراهیم، ئنجا ئەگەر ئەو بەلێنە بە ئیبراهیم درابێ، دیارە ئیبراهیم دوو کۆری بوون: ئیسحاق و ئیسماعیل، کەواتە: وەك چۆن وەچە ی ئیسحاق بۆیان هەیه لەوێ نیشتهجێ بن، وەچە ی ئیسماعیلش بۆیان هەیه لەوێ نیشتهجێ بن، بەلام بە هەر حال، خوا بەلێنی بەو گەلە ی داو کە بۆتان هەیه لەوێ نیشتهجێ بن، ئەمما نەیفەرموو هی خۆتانەو نابێ کەسی دیکە ی تێدابێ، وەك جوولەکە ئیستا ئیددیعا دەکەن.

مەسەلە ی چوارەم: کە دەفەرموێ: ﴿وَلَا تَزِدُوا عَلَىٰ آذَانِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ﴾، وە

پاشاوپاش لەسەر پاژنە پێیەکانتان هەلمەگەرپنەو، دوایی زەرەرمەند دەبن، یانی: پاشگەز مەبنەو لە فەرمانبەری و گوێرایەلیی بۆ مووسا ﷺ ئنجا ئەو چ ی لێ وەردەگیرێ؟ ئەو ی لێ وەردەگیرێ کە جاری وایە دۆرانندی هەلوێستێک چارەنووسیکی شووم بۆ ئینسان پەلکێش دەکات، خۆی پەروردگار بە بەنی

ئیسرا ئیل دەفەر موئ: ھەلەمە گەر پێنەو، واتە: لە جیبە جێکردنی ئەو فەرمانە، ئەگەر نا زەرەرمەند دەبن، کەواتە: جاری وا ھەبە ھەلۆیستیکێ چارەنوساز لە ژیا نیساندا دیتە پێش، کە ھەلۆیستە کە ی دۆراند، ئینسان زیانبەر دەبێ، واتە: ئینسان خۆی دەدۆرێنێ، مەبەستم ئەو ھەبە جاری وایە ھەلۆیستیک دیتە پێش، ئەگەر وەک پێویست نەبووی و دۆراندت، تەنیا ئەو نە گوناھیک بێ بیکە، بەلکە بەتەواوی خۆت لە دەست دەدە، خۆی بەروردگار پەنامان بدات.

مەسەلە ی پێنجەم: کە دەفەر موئ: ﴿ قَالُوا يَمُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنَنْدْخُلُهَا حَقًّا يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴾ گوتیان:

ئە ی موسا! ﷺ لەو سەر زەمینەدا کۆمەلێکی بە زەبر و زۆر و خۆ بە زلگەر ھەن، وە ئێمە بە تەئکید ناچینە سەر ئەو زەمینە، تا کو ئەوان لێی دەر نەچن، ھەرکاتێک ئەوان لێی دەرچوون ئێمەش دەچین، دەر بەراری وشە ی: (الجبار)، زەججاج یەکیکە لە شارەزیا نی زمان، دەلێ: (الجبار: العاتي وهو الذي يجبر الناس على ما يريد) واتە: ستمەکار، خۆسە پێنەر، کە سیکە کە خەلک ناچار دەکات لەسەر ئەو ی کە دەبێوئ.

و ھەوکانی لە تەفسیرە کە ی خۆی (فتح القدير)^(۱) دا دەر بەراری وشە ی: (الجبار)، دەلێ: (وَالْمُرَاد هُنَا قَوْمٌ عِظَامُ الْأَجْسَام طَوَالَ متعاضمون، قِيلَ هُمْ قَوْمٌ مِنْ بَقِيَّةِ قَوْمٍ عَادٍ وَقِيلَ هُمْ مِنْ وَلَدِ عِصَ بْنِ إِسْحَاقَ وَقِيلَ هُمْ مِنَ الرُّومِ، وَيُقَالُ إِنَّ مِنْهُمْ عَوْجَ بَنٍ عُنُقِ الْمَشْهُورِ بِالطُّولِ الْمَفْرُطِ وَعُنُقُ هِيَ بِنْتُ آدَمَ قِيلَ كَانَ طَوْلُهُ ثَلَاثَةَ أَلْفِ ذِرَاعٍ، وَثَلَاثُمِائَةٍ وَثَلَاثَةَ وَثَلَاثِينَ ذِرَاعًا وَثَلْثُ ذِرَاعٍ، قَالَ ابْنُ كَثِيرٍ: وَهَذَا شَيْءٌ

يُسْتَحْيَا مِنْ ذِكْرِهِ)، واتە: مەبەست لە: ﴿ قَوْمًا جَبَّارِينَ ﴾، کۆمەلێ کە جەستەیان زۆر گەورە یە، و ھە زۆر درێژ و زۆر زل و قەبەن، ھەندیک گوتوو یانە: ئەوانە پاشماو ی گەلی عاد بوون، ھەندیکیش گوتوو یانە: ئەوانە لە وەجە ی عە یصی کوری ئیسحاقی کوری ئیبراھیم، ھەندیکیشیان گوتوو یانە: لە رۆمەکانن، و ھە گوتراو:

عوجی کۆری عونق لەو گەلەیه، که ناسراوه به‌وهی زۆر زۆر درێژ بووه، وه عونق کچی ئادهمه، عوجیش لەو کچه بووه، واته: نه‌وهی ئادهمه، که گوتراوه درێژییه‌که‌ی سی هه‌زارو سی‌سه‌دو سی و سی و سییه‌کی (۳/۱، ۳۳۳) گه‌ز بووه، (ابن کثیر)یش گوتووویه‌تی: شه‌رمه شتی وا باس بکری، دیاره له ته‌فسیره‌کاندا به درێژی به‌سه‌رهاتو باسو خواسی عووج باسکراوه، ده‌لی: عووج ده‌چوووه نیو ده‌ریاو ماسی ده‌گرتن، که ده‌چوووه نیوی ئاوی ده‌ریا هه‌تا چۆکی ده‌هات! ئنجا که ماسی ده‌گرتن هه‌ر به تیشکی خۆر ده‌یبرژاندن و... هتد، به‌لام (ابن کثیر) قسه‌یه‌کی جوان ده‌کات، که ده‌لی: (وَهَذَا شَيْءٌ يَسْتَحْيَا مِنْ ذِكْرِهِ)، واته: ئه‌وه شتی که شه‌رمه که باس بکری، واته: درۆیه‌و بنه‌مای نیه، وه په‌نگه به‌نی ئیسرائیل هه‌ر بو‌خویان ئه‌و درۆو ده‌له‌سه‌یان پیکه‌ستی، بو‌ته‌وه‌ی بیکه‌نه به‌لگه‌و پاساوی ئه‌وه که نه‌چن و ئه‌و شه‌ره بکه‌ن، ئه‌گه‌رنا به‌شه‌ری وا نه‌بووه به‌و شیوه‌یه بی، ئنجا ئایا ئیمه که ده‌لین: ئه‌وه درۆیه‌و ئه‌سل و ئه‌ساسی نیه، وه (عوج)یکی وا به‌و شیوه‌یه نه‌بووه، به‌لگه‌مان چیه؟ به‌لگه‌مان ئه‌م فه‌رمایشته‌یه، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ آدَمَ، وَطَوَّلَهُ سِتُونَ ذِرَاعًا، ثُمَّ لَمْ يَزَلِ الْخَلْقُ يَنْقُصُ بَعْدَهُ حَتَّى الْآنَ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۸۱۵۶)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۳۲۶)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۷۰۹۲)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۶۱۶۲) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واته: خوا ئادهمی دروست کرد، درێژییه‌که‌ی شه‌ست باسک بوو (یانی: نزیکه‌ی سی (۳۰) مه‌تر، یان زیاتر، یان ئه‌و ده‌ورو به‌ره‌) پاشان ورده ورده خه‌لک لیی که‌م بو‌ته‌وه (واته: له قه‌دو قیافه‌و بالاییان که‌م بو‌ته‌وه) تا وه‌ک ئیستای لی‌هاتوه.

زانایانی شوینه‌وار زانی‌ش هه‌ندێ که له‌شو په‌یکه‌رو ئیسقانیان دۆزیوه‌ته‌وه که زۆر درێژن، دیاره به ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه‌ش که زۆر کۆن بن درێژترن، ئادهم و کوره‌کانی و نه‌وه‌کانی زۆر زۆر کۆن، وه پێشموانیه که ئیسقانه‌کانیشیان مابنه‌وه، چونکه ئیسقانی‌ش که زۆر مایه‌وه له زه‌ویدا ده‌پرووکی و ده‌بیته‌وه به خا‌ک، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ طه، واته: له‌وێ دروستمان کردوون و ده‌تانگێڕینه‌وه بو ئه‌وێ، جاریکی دیکه‌ش هه‌ر له‌وێ ده‌رتان دینینه‌وه، که‌واته: ئه‌گه‌ر ئادهم ﷺ به خۆی ئاوا بووبی، یانی:

شەست باسک بووبی، مەعقوول نیە نەو دەگە ی بەو شیوێهە بووبی، چونکە دەقی
 حەدییسی پیغەمبەری خوا یە ﷺ دەفەر موی: ﴿ثُمَّ لَمْ يَزَلِ الْخَلْقُ يَنْقُصُ بَعْدَهُ حَتَّى
 الْآنَ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۸۱۵۶)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۳۲۶)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم:
 (۷۰۹۲)، وَالْبُخَارِيُّ فِي (الأدب المفرد) بِرَقْم: (۹۷۸)، وَابْنُ حَبَّانَ بِرَقْم: (۶۱۶۲) عَنْ
 أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَاتَهُ: پاشان وردە وردە خەلک لێی کەم بۆتەو (واتە: لە قەدو
 قیافەو بالایان کەم بۆتەو) تا وەک ئیستای لێهاتو.

وە لە (پەیمانی کۆن) لە (سفر العدد)، (الإصحاح: ۱۳) دا هاتو، باسی ئەو کراوە
 ئەو دی که موسا ﷺ دوازدە نەفەر لە هەر تیرمیک دەنیری بۆتەو دی پێشی
 بچن ئەو سەرزەمینە پێشکەن، بزانن چۆنەو کۆی لێهەو جیەو چۆنەو؟ لە ژێر
 ناوونیشانی (استکشاف أرض كنعان) پشکنینی سەرزەمینە کەنعاندا، ئاوا
 هاتو: (ثُمَّ قَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى: أَرْسِلْ جُورَاسِيْسَ إِلَى أَرْضِ كَنْعَانَ الَّتِي أَنَا وَاهِبُهَا
 لِبَنِي إِسْرَائِيلَ أَرْسِلْ مِنْ كُلِّ سِبْطٍ مِمثْلًا لَهُ...)، واتە: دوازی پەرودەر دگەر بە
 مووسای فەر موو: چەند سیخوړیک بۆ سەرزەمینە کەنعان بنیەر، کە من ئەو
 سەرزەمینەم بە بەنی ئیسرائیل داو، وە لە هەر تیرەو هۆزیک بەنی ئیسرائیل
 نوینەریک.

ئەجا هەر لە پەیمانی کۆندا باسی راپۆرتیک دەگات دەربارە پشکنینی ئەو
 سەرزەمینە، بە ناوونیشانی: (تقرير عن استكشاف الأرض) راپۆرتیک لەبارە
 پشکنینی زەویەو، دەلی: (وَبَعْدَ أَرْبَعِينَ يَوْمًا رَجَعُوا مِنْ اسْتِكْشَافِ الْأَرْضِ
 فَأَقْبَلُوا عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ وَسَائِرِ شَعْبِ إِسْرَائِيلَ فِي صَحْرَاءِ فَارَانَ فِي قَادِشَ
 وَيَلْغُوهُمْ بِمَا شَاهَدُوهُ وَأَرَوْهُمْ ثَمَرُ الْأَرْضِ، وَقَالُوا: قَدْ انْطَلَقْنَا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي
 أَرْسَلْتَنَا إِلَيْهَا فَوَجَدْنَاهَا تَفِيضٌ حَقًّا لَبَنًا وَعَسَلًا وَهَذِهِ هِيَ ثَمَارُهَا، غَيْرَ أَنَّ الشَّعْبَ
 الْمَسْتَوِطِينَ فِيهَا بِالْغُلَّةِ الْقُوَّةِ وَمُدُّهُ مَنِيْعَةٌ وَعَظِيْمَةٌ جَدًّا... وَلَكِنْ كَالْبَ هَدَأَ رَوْعَ
 الشَّعْبِ الْمَائِلِ أَمَامَ مُوسَى وَقَالَ: لِنَمُضْ وَنَمْتَلِكْ الْأَرْضَ لِأَنَّنَا قَادِرُونَ حَقًّا عَلَى
 ذَلِكَ، فَعَارِضُهُ الرِّجَالُ الَّذِينَ كَانُوا مَعَهُ وَقَالُوا: لَا نَقْدِرُ عَلَى أَنْ نُقَاوِمَ سُكَّانَهَا
 لِأَنَّهُمْ أَقْوَى مِنَّا، وَبِذَلِكَ أَذَاعُوا الدُّعْرَبَيْنِ الْإِسْرَائِيلِيِّينَ مِنَ الْبِلَادِ الَّتِي
 تَجَسَّسُوهَا قَائِلِينَ: سَتَفْتَرِسُنَا الْأَرْضُ الَّتِي تَجَسَّسْنَاهَا وَجَمِيعُ مَنْ شَاهَدْنَاهُمْ مِنْ

سُكَاَنَهَا عَمَالِقَةَ، فَقَدْ رَأَيْنَا هُنَاكَ الْجَبَابِرَةَ بَنِي عُنَاق فَبَدَوْنَا فِي أَعْيُنِ أَنْفُسِنَا كَالْجَرَادِ وَكَذَلِكَ كُنَّا فِي أَعْيُنِهِمْ^(۱)، واتە: لە دواى چل رۆژ، (واتە: دواى چل رۆژ لە گەڕان و پشکنینی ئەو دوازدە نوێنەرەى كە مووسا عليه السلام ناردنى بە نوێنەرایەتى هەر دوازدە تیرەكەى گەلى بەنى ئیسرائیل)، دواى ئەوێ كە سەرزەمینەكەیان پشكنی گەڕانەووە و پوویمان كرده مووسا و هاروون و گەلى بەنى ئیسرائیل لە بیابانى فاران لە قادیش، وە ئەوویان پێ راگەیانندن كە بینویانە (واتە: چییان دیوو گیرپاڤانەو) وە بەرو میوێ ئەو سەرزەمینەش كە چوو بوون بپشكنن و ئەویشیان لەگەڵ خۆیان هێنا، وەك نموونە پێشانیاندا، وە گوتیان: ئێمە چووین بۆ ئەو سەرزەمینەى كە ئێمە بۆ ئەو پەوانە كرد بوو، بینیمان، بەراستى وایە: شیرو هەنگوینی لێدەرژئ، (واتە: زۆر بە بەرەكەتە) ئەوێش نموونەى ئەو میوێ بەرەمەیه كە لەوێ، بەلام ئەو گەلەى كە لەوێدا نیشتهجێن، زۆر بەهێزن، وە شارەكانیان زۆر مەحكەمن، وە شارەكانیان گەورەن وە شوورەى مەحكەمیان هەیه، (زۆریان لەوبارەو گوت)، بەلام كالیب {واتە: (كالب بن یوفنا) دیارە لێردا تەنیا باسى ئەوى كردو، بەلام زانیانی ئیسلام لە كتیبەكانیاندا باسى (یوشع بن نون)یش دەكەن هەروەها (پەیمانی كوڤ)یش لە شوینی دیکەدا باسى ئەویش دەكات^(۲)، ئەو گەلەكەى ئارام كردو، ئەو گەلەى كە لە بەرانبەر مووسادا وەستا بوو، وە گوتی: با بچین بۆ ئەو سەرزەمینە كە بۆمان دیاری كراو، بیکەینە مولكى خۆمان و تییدا نیشتهجێ بین، چونكە بیگومان ئێمە دەتوانین ئەو بەكەین، بەلام ئەو پیاوانەى كە لەگەڵی بوون، {واتە: جگە لە خۆى ئەو یازدەیهى دى، بەلام لەراستیدا (یوشەى كوڤى نوون)یش هەر رای وەك ئەو بوو، واتە: تەنیا ئەو دووویان رایان وابوو و ئەو دەیەى دیکە {گوتیان: ئێمە ناتوانین بچین لەو سەرزەمینەدا نیشتهجێ بین، چونكە دانیشتووانى لە ئێمە بەهێزترن، وە بەو شیوێه ئەو دە نەفەرەى دیکە ترس و بیمىكى زۆریان لەنیو وەچەى ئیسرائیلدا بلاوكردهو لە ولاتدا، سەبارەت بە خەلكى ئەو شوینەى كە چوو بوون بۆ پشكنینی، وە گوتیان: ئەگەر ئێمە بچینه سەر ئەو زەمینەو تییدا نیشتهجێ بین لە بەینمان

(۱) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، ص ۲۹۸، ۳۰۱.

(۲) بڕوانە: (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر العدد، الإصحاح: ۱۴، ص ۳۰۴).

دەبن، وە خەلکی ئەو شوێنە وەك نیچیر راومان دەكەن، وە هەموو ئەوانەى كە بینوومان (عَمَالِقَة) ه بوون (عَمَالِقَة) ه، كۆى (عَمَالِق) ه، (عَمَالِق) ه، واتە: ئینسانی زۆر بە قەڵەفەتو بە كەلەشو بەهێز، وە پێیانگوتن ئیمە لەو (جَبَابِرَة) مان بینین، { (جَبَابِرَة) كۆى (جَبَار) ه، واتە: كەسانى زۆر بە هێزو بە تواناو سەرکەش } لە وەچەى (عَنَاق) كە ئیمە لەچاو ئەوان خۆمانمان بە كۆللە بینى، هەرودەها ئەوانیش ئیمەیان وەك كۆللە دەهاتە بەرچاو لەچاو ئەوان، هێندە گچكە بووین.

دیاره ئەو وردەکارییه لە پەیمانی كۆندا هاتو، بەلام لە قورئاندا تەنیا ئاماژەى پێدراوە، كە گوتووین: ئیمە ناتوانین بچین چونكە خەلکیكى بەهێزو توانای تێدایەو، ناتوانین بچین لەو نیشتهجى بینو، ئەوان پێگە نادەن، وە شەڕیشمان بۆ لەگەڵ ئەواندا ناكړی.

مەسەلەى شەشەم: ﴿ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنَّ اللَّهَ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا

عَلَيْهِمُ الْبَاكُ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ عَلَيْهِمْ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾، دوو پیاو لەوانەى كە (لە خوا) دەترسێن، یاخود لەو خەلگەى كە لە دوژمن دەترسان، كە خوا چاكەى لەگەڵدا كردبوون، پێیانگوتن، (واتە: بە گەلى بەنى ئیسرائیلیان گوت): كەتوێر بچنە ئێو دەروازەكەیانەو (واتە: دەروازەى شارەكەیانەو) ئەگەر ئێو كەتوێر بەلامارتان دان، بەسەریاندا زال دەبن، وە پشت بە خوا ببەستن ئەگەر ئیماندارن، لێردا پێویستە چەند هەلۆیستەیهك بكهین:

یهكەم: ئەو دوو پیاو كێ بوون؟

لە تەفسیرەكان زانیانی ئیسلام ناویان بە (یوشع بن نون) وە (كالب بن یوفنا) هێناون بۆ وێنە: (فتح القدير) دا دەلى: (جاء في العهد القديم قال الرب لموسى وهارون: إلى متى أصفح عن هذه الجماعة الشريرة المتذمرة علي؟... لَنْ تَدْخُلُوا الْأَرْضَ الَّتِي وَعَدْتُ يَدِي رَافِعاً بِقَسَمٍ أَنْ أُسْكِنَكُمْ فِيهَا مَاعِدَا كَالْبُ بْنُ يَفْنَةَ وَيَشُوعُ بْنُ نُونٍ، غَيْرَ أَنِّي سَأَدْخُلُ إِلَيْهِمَا أَوْلَادُكُمْ الَّذِينَ ادْعَيْتُمْ أَنَّهُمْ يُصْبِحُونَ أَسْرَى فَيَتَمَتَّعُونَ بِالْأَرْضِ الَّتِي احْتَقَرْتُمُوهَا أَمَّا أَنْتُمْ فَإِنْ جِئْتُمْ تَتَسَاقَطُ فِي هَذَا

القَصْرِ^(۱)، واتە: لە پەیمانی کۆندا دەلی: پەرورەدگار بە مووسا و هاروونی فەرموو: هەتاگە ی من چاوپۆشیی لەو کۆمەڵە خراپەکارە بکەم، کە هەمیشە پرتەو بۆڵەم لەسەر دەکەن، هەمیشە ناپەرەزایی دەردەبەرن؟! خوا فەرمووی: وە ناچنە سەر ئەو زەمینەو کە بە ئێنم پێداون و دەستم بەرزکردۆتەو و سویندم بۆ خواردن، کە ئێوەی تێدا نیشتهجێ بکەم، ئێوە نابێ بچنە نیوی جگە لە دوو کەس (یوشع بن نون) وە (کالب بن یوفنا) تەنیا ئەو دووانە دەچنە نیوی و ئێوە هیچ کامتان ناچنە نیوی، بەلام ئەو منداڵانەتان کە لافی ئەوەتان لێدەدا دەبنە دیلی خەڵکی ئەو سەرزمینە، (واتە: دەبنە دیلی جەبابیرەو عەمالیقە) ئەوانە دەچنە نیوی، دواي ئێوە، وە ئەو سەرزمینە کە ئێوە بە کامتان تەماشاکرد، ئەوان تێیدا ژيانیکی خوش دەگوزەریئن، بەلام ئێوە دەبێ جەنازەکانتان لەو بیابانەدا بەسەریەکدا بکەون، وە کە لاپێزان (واتە: دەبێ ئێوە هەمووئان بمەرن، ئنجا وەچە ی تازەتان منداڵەکانتان پێدەگەن، وە دەچنە نیو ئەو سەرزمینەو نیو ئەو شارەو).

دووهم: ئەوەی جێی سەرنجە لێرەدا خوای بالادەست ئەو دوو پیاوێ بە دوو سیفەت پێناسە کردوون:

وەسفی یەكەم: ﴿ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ ﴾، بۆ وشە ی:

(يَخَافُونَ) ه، چەند واتایەکیان لیکداووتەو:

۱- لە خوا دەترسین، یانی: بەنی ئیسرائیل لە دوژمنەکان دەترسان، بەلام ئەوان تەنیا لە خوا دەترسان.

۲- واتایەکی دیکە ی: ئەو دوو پیاوێ کە ئەوانیش لە جەبابیرە دەترسان، کە لەو سەرزمینە پێرۆزە نیشتهجێن، بەلام لەبەرئەوێ ئیمانیا بە خوا پتەو بوو، هەرچەندە ترسی ئەوانیشیان لە دلدا هەبوو، گویان نەدا بەو ترسە.

(۱) ج ۲، ص ۳۰۴، هەروەها برۆوانە: التفسير التطبيقی للكتاب المقدس، العهد القديم: سفر العدد، الإصحاح: ۱۴، ص ۳۰۴.

۳- دوو پیاو لهو گهلی بهنی ئیسراییله که له دوژمنهکانیان دهرسان واته:

﴿يَخَافُونَ﴾، دهچیتهوه بو ﴿الَّذِينَ﴾، نهک بو دوو پیاوهکه، واته: ئهوان

ترسی دوژمنیان نهبوو، تهنیا گهلی بهنی ئیسراییل ترسیان ههبوو، ههروهها خویندرایشهتهوه (مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ)، (يَخَافُونَ) واته: لهوانهی که ترسیان، یاخود مهترسییان لیدهکرا، ئهوه وهسفی یهکهه، که من زیاتر ئهوهه به عهقلهوه دهنووسی، که مهبهست پیی ئهوهبی ئهوه دوو پیاوهی که له خوا دهرسان، ئهوهش رهخنهیه خوا له بهنی ئیسراییلی دهگری، که ئیوه مادام ئیددیعیای ئیمان دهکهه، دهبوو بهس له خوا بترسین، وهک ئهوه دوو پیاوه ئیمانداره، نهک له غهیری خوا بترسین.

وهسفی دووهه: ﴿أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا﴾:

﴿أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا﴾ (خوا چاکه لهگهڵدا کرد بوون، ئهوه چاکه لهگهڵداکردنهی خوا ی پهروهردگار دیاره خوا بهگشتی فهرموویهتی، بهلام دهگونجی مهبهست ئهوهبی ئیمانیان ههبووه، پشتیان به خوا بهستوه، ئازا بوونو، دلیان بههیز بووه، رووحی فیداکارییان ههبووه، کۆمهڵیک وهسف دهگونجی ئهه (أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا) یان پی تهفسیر بکری، ههموو ئهوانه دهگریتهوه، ئنجا له یهکیک له رووهکانی رهوانبیزی له قورئاندا ئهوهیه که وشهیهک بهکاردههینری، کۆمهڵیک مانای ههیه، ئیستا لیژده ئهگهر فهرمووبای: (قَالَ رَبُّنَا مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ شُجَاعِينَ أَوْ شُجَاعَانِ)، دوو پیاوی ئازا، ئهوه ههر ئازایهتی دهگریتهوه، بهلام لیژده که دهفهرموی (أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا) ئازایهتی دهگریتهوه، فیداکاریی و له خوێردوویی دهگریتهوه، پشت به خوا بهستن دهگریتهوه، ئیمان به خوا دهگریتهوه، نهترسان له دوژمنان دهگریتهوه، زۆر سیفیهت دهگریتهوه.

سییهه: دانانی نهخشهی جهنگ:

ئهنجا ئهه دوو پیاوه واته یوشهعی کوری نوون لهگهڵ کالیبی کوری یوفههنا، که له تهفسیرهکانی خوێماندا دهلی یوفههنا، بهلام له پهیمانی کۆندا دهلی:

یەفوننە (يَفُونَ)، بە هەر حال دین نەخشەیهکی جەنگ دادەنن بۆ بەنی

ئیسرائیل، کە لە دوو سێ وشەدا کورتی دەکەنەو: ﴿ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ

يَخَافُونَ اللَّهَ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ

غَلِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾، نەخشەیهکی جەنگیان بۆ

دادەنن کە بریتیه لەوێ کتوپر پەلامار بدن، پەلاماری کۆی بدن؟ یەكسەر

پەلاماری دەروازە شارەکیان بدن، پێشتر باسمان کرد کە کاتی خۆی هەر

دەولەتێک و شارێک شوورە هەبوو، بۆ وێنە: کە هەولێر دەبینین قەلای

هەیه، هەموو شارەکان وابوون، قەلایان هەبوو و شووردیان هەبوو، ئنجا ئەو

قەلایە خەلکەکی، دانیشتوانەکی هەموویان لەنیوی دابوون، وە هەر قەلایەک

کە شوورە هەبوو، دەروازەشی هەبوو، جا دەروازەیهک بوو، یان دوو

دەروازە بوون، یان زیاتر بوون، گرنگ ئەوەیە لەو دەروازەو نەبێ، پێ نەبوو

خەلک بجێتە نیویان، ئەو دەروازەیهش بە دەرگایەکی زۆر گەورە لە ئاسن،

یان پۆل، یان لە تەختەیهکی زۆر مەحکەم دروستیان کردو، وە شتی گەوردیان

داوێتە پستی کە بە هیچ کەس نەبێتەو، بۆیە ئەو دوو پیاو دەلێن: ﴿ ادْخُلُوا

عَلَيْهِمُ الْبَابَ ﴾، نەخشە جەنگیەکی لەوێدا کورت هەڵدێتەو: لە ناکاو و

کتوپر پەلاماریان بدن، یەكسەر هێرشیش بکەنە سەر دەروازە شارەکیان

﴿ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ ﴾، ئنجا کە نەخشە جەنگیان بۆ دادەنن، وە

موژدەشیان پێ دەدن کە ئەگەر ئێو کتوپر چوونە نیو دەروازە شارەکە،

دلتیابن بەسەریاندا زāl دەبن، واتە: بە هێزێکی زۆر دەو پەلاماری دەروازە

شارەکە بدن و بیکەنەو و بچنە نیو شار، ئنجا پێشیان دەلێن: ﴿ وَعَلَى اللَّهِ

فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾، وە پشیتیش بە خوا ببەستن ئەگەر ئیماندارن.

کەواتە: هەم نەخشە جەنگیان بۆ دادەنن، هەم موژدە سەرکەوتنیان

پێدەدن، وە هەم ئامۆزگاریشیان دەکەن، بەلام بزانیان نایا بەنی ئیسرائیل

ئامۆزگاری ئەو دوو پیاویش هیچ کاریگەری لەسەریان هەبوو؟!

مەسەلەى ھەوتەم: **﴿قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا أَبَدًا مَّا﴾** ئەو دەفەرەمۆی:

﴿دَامُوا فِيهَا﴾، بەنى ئیسرائیل گوتیان: ئەى مووسا! ھەرگیز ئێمە ناچینە نیو ئەو شارەدو، یان ناچینە ئەو سەرزمینەدو، تاكو ئەو دانیشتوانە لەویدا ھەبن، وەك گوتم ئەوانە دیارە خەلكێك بوون پووچی فیداکاریی و لەخۆبوردوویان نەبوو، بە كوردەواریی خۆمان دەلێ: (حازر خۆرى بەر سێبەرى بوون) قەومێكى واش شایستەى ئەو نین كە ئەو جەنگو جیهادە بكەن، وە ئەگەر بێشیکەن سەرگەوتوو نابن، بەو پووچیەتەدو، ھێندە خۆت پێ بێھێز بێت و دوژمنەكەى خۆت پێ ئەوەندە بەھێز بێ، ئەو تۆ ھەر لەرێو تیشكاوى، ئنجا ئەگەر تەماشای بكەین ئەوانە چوار جۆرە تەئكیدیان بەكارھێناوە بۆ نەچوون:

یەكەم: (إِنَّا)، (إِنَّا) ئەسلى خۆی (إِنَّا) یە، واتە: بێگومان ئێمە.

دووەم: **﴿لَن نَّدْخُلَهَا﴾**، (لَن) بۆ داکوکیی (تأكید) دو بۆ ھەرگیز (تأبید)ە، واتە: بە تەئکید ناچین و ھەرگیز ناھچین.

سێیەم: (أَبَدًا) تەئکیدیان کردو، واتە: ھەرگیز ئێمە ناچین.

چوارەم: **﴿مَّا دَامُوا فِيهَا﴾**، ھەتا ئەوان لەویدا بن، واتە: مەگەر چۆلى بکەن، كە بێگومان دانیشتوانى ھیچ شارو ولاتێك، لە خۆرا شارو ولاتى خۆیان چۆل نەکردو، كەواتە: چوار جۆرە تەئكیدیان بەكارھێناون، تاكو مووسا سەلامى خواى لى بى یەكجبارى ناوێد بى لییان، وە ناوێدى بکەن كەچی دیکە داویان لى نەكات، وە بۆئەوێ غەیری مووساش، ئەو دوو پیاوێش و ھیچكەسى دیکەش داویان لى نەكات، ئنجا بزانیان دەلێن: چى لە بەرانبەردا؟

مەسەلەى ھەشتەم: **﴿فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَهُنَا قَاعِدُونَ﴾** ئەو دەفەرەمۆی:

﴿قَاعِدُونَ﴾، ئەو بەنى ئیسرائیلە بە مووسا **﴿الْعَلَّامُ﴾** و، وە بە ھاروونى براى دەلێن: وە دیارە لە پشت ئەوانیشەو بە یوشەى كۆرى نوون و بە كالیبى كۆرى یوفەنناش دەلێن: **﴿فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَهُنَا قَاعِدُونَ﴾**، تـو و

پەروردگارت بچن بجهنگن، ئیمەش ئەووە لیڕە دانیشتووین، کە دەلێن: (فَاذْهَبْ)

أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا) تۆو پەروردگارت بچن بجهنگن، ئەووە دوو واتای هەن:

(۱) یان ئەو دەتا ئەوانە موحەسسیمە بوون، واتە: خوای پەروردگاریان جەستاندووە وایانزانێوە وەك چۆن بەشەر دیتو دەچی و دەپو، خوای پەروردگاریش وایە، واتە: خوایان جەستاندووە وەك جەستە شتی ماددی تەماشایان کردووە.

(۲) یاخود مەبەستیان ئەووە بوو: ئەو مووسا عليه السلام تۆ بچۆ، با خوای پەروردگاریش یارمەتیت بدو و هاکارت بێ، هەر دوو واتاکان هەڵدەگری.

ئنجە دەلێن چی؟ دەلێن: تۆو پەروردگارت بچن بجهنگن، بەلام ئەدی بەنسبەت خۆیانەووە چی؟ دەلێن: ئیمەش ئەووە لیڕە دانیشتووین! لە (پەیمانی کۆن) لە (سیفیری عەدەد) لە ئیصحاخی (۱۴) لە زێر ناوونیشان: (تَمَرُّدُ أَبْنَاءِ إِسْرَائِيلَ) واتە: هەلگەرپانەووەی بەنی ئیسرائیلا، ئاوا باسی ئەو هەلوێستەیی بەنی ئیسرائیل دەکات، دەلێ: (فَرَفَعَ الشَّعْبُ كُلَّهُ صَوْتَهُ وَبَكَى فِي تِلْكَ اللَّيْلَةِ وَتَذَمَّرَ عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ، وَقَالُوا: لَيْتَنَا مَثْنًا فِي دِيَارِ مِصْرَ أَوْ لَيْتَنَا مَثْنًا فِي الصَّحْرَاءِ، لِمَ أَذْهَبْنَا إِلَى هَذِهِ الْأَرْضِ لِنَهْلِكَ بِحَدِّ السَّيْفِ وَنُؤْخَذَ نِسَاؤُنَا وَأَطْفَالُنَا سَبَايَا؟ أَلَيْسَ مِنَ الْأَفْضَلِ أَنْ نَرْجِعَ إِلَى مِصْرَ؟ وَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ لِنَنْتَخِبْ لَنَا قَائِدًا وَنَرْجِعَ إِلَى مِصْرَ...) ^(۱) واتە: لەو شەووەدا گەل هەمووی دەنگی گریانێ بەرز بوووە، وە پرتەو بۆلەو بیزاریی و نارەزایی زۆریان لە بەرانبەر مووسا و هاروونی برای (سەلامی خوایان لیبی) دەربری، وە گوتیان: خۆزگە لە سەر زەمینە میسر مردباین، یان خۆزگە لە بیابان مردباین، بۆچی پەروردگار ئیمەیی هیناوەتە ئەم زەمینەووە، تاكو به تیژی شمشیر بکوژرێن! وە ژنەکانمان و منداڵەکانیشمان بە دیل بگیرین، (پەخنەیان لە خوا گرت) دوایی گوتیان: ئایا باشتەریە بگەرێنەووە بۆ میسر، (ئەو میسرە کە سەلەهای سالا بوو سوغەرەو بیگاریان لەویدا پیکراو چەوسینراو نەووە) وە هەندیکیان بە هەندیکیان گوت: با فەرماندەیهك بۆخۆمان هەلبێژین، وە لەگەڵ خۆی بمانباتەووە بۆ میسر!

جا دەبێ موسا عليه السلام چەندەى خەفەت لەو قسانە خواردبێ!! خوا تعالى موسا عليه السلام و ھاروونی عليه السلام بۆ ناردوون، دوو پێغەمبەری پایە بەرز، کە بچن بەنى ئیسرائیل دەرباز بکەن و لە ژێر چەکمەو پۆستالی فیرەوون دەریان بێنن، دەریای بۆ شەق کردوون، فیرەوونی بۆ فەوتاندوون، بە خۆی و بە سوپاکەییەو، دەربازی کردوون بۆ بیابانی سینا، لە بیابانی سینا خواردنی حازری بۆ ئامادەکردوون، بە ھەور سیبەری لێ کردوون، بە لکو لە پەیمانی کۆندا دەلی بە شەوانەش چۆن دەپۆشتن لەو بیابانەو چۆن بە پێیان دەزانی؟! عەموودیکی ئاگر ھەبوو لە شیوێ کۆلەکەییە کدا ئاگر بوو پێی بۆ پۆشن دەکردنەو^(۱)، ئنجا کانی و سەرچاوەی بۆ پەخساندبوون، ئنجا خۆ ناکرێ ھەر لە بیابان بێ تا قیامەت، خوا بە موسای فەرموو: بچن لە شام نیشتەجێ بێ، لە دەوری (بیت المقدس)، کەچی ئەو وەلامیان، بوو!! ئەویش لە پەیمانی کۆندا ھاتو، کە ھەم جوولەکەکان و ھەم نەصرانییەکان کتێبی خۆیانە برۆیان پێیەتی.

ئنجا با ئەو بەراورد بکەین لە گەڵ ھەلویستیکی ھاوەلانی پێغەمبەردا صلی اللہ علیہ وسلم تاگو بزانی ھاوەلانی بەرپیزی پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم خوا لێیان رازی بێ، چەند وەچەو جیلیکی موبارەک بوون، چەند خەلکیکی جێی ریزو خوشەوێستین خوا لێیان رازی بێ، وە جێی ئەوێ کە بەراستی ھەموو ھەموو وەچەکانی مسوڵمانان بیانکەنە سەر مەشق و ریزیان لێ بگرن، با تەماشای بکەین: ﴿عَنْ أَنَسٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ شَاوَرَ حِينَ بَلَغَهُ إِقْبَالُ أَبِي سُفْيَانَ، قَالَ: فَتَكَلَّمَ أَبُو بَكْرٍ فَأَعْرَضَ عَنْهُ، ثُمَّ تَكَلَّمَ عُمَرُ فَأَعْرَضَ عَنْهُ، فَصَامَ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ، فَقَالَ: إِيَّانَا تُرِيدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَمَرْتَنَا أَنْ نُخِيضَهَا الْبَحْرَ لَأَخْضُنَاهَا، وَلَوْ أَمَرْتَنَا أَنْ نَضْرِبَ أَكْبَادَهَا إِلَى بَرْكِ الْغَمَادِ لَفَعَلْنَا...﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۸۳) وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۲۶۸۱)}، واتە: ئەنەسی گۆری مالیک خوا لێی رازی بێ دەگێرێتەو (لە باسی جەنگی بەدردا) دەلی: کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم راویژی کرد بە ھاوەلانی بەرپیزی، دوای ئەوێ ھەوایی پێگەیشیت کە ئەبو سوفايان بە خۆو بە کاروانەکەو ھاتو لە شامەو، وە تێپەرێو (دوایی سوپای قورەیش بە سەرگردایەتی ئەبو جەھل لە

مەككەو هاتو (پێغەمبەر ﷺ) راویژی پێکردن: ئەبوبەكر خوا لێی رازی بێ قسەى كرد، پێغەمبەر ﷺ رووی لێوەرگێرا، وە عومەر قسەى كرد، رووی لێوەرگێرا، {یانى چى رووی وەرگێرا؟ واتە: مەبەستى نەبوو كۆچكەران قسە بكەن، مەبەستى بوو پشتیوانان قسە بكەن، لەبەر دوو هۆیان:

یەكەم: لەبەرئەوێ كە كۆچكەران ژمارەیان زۆر كەم بوو، وە ئەو (۳۱۴) كەسە زۆربەى پشتیوانان بوون.

دوو: لەبەرئەوێ ئەوانەى كە لە مەككەو كۆچیان كردووە لەگەڵ پێغەمبەردا ﷺ بۆ مەدینە، دیارە ئامادەى جەنگ و جیهادن، بەلام ئایا پشتیوانانیش كە كاتى خۆى پەیمانیان بە پێغەمبەر داووە ﷺ كە لە عەقەبەى دوووەمدا پەیمانیان پێداوو لە نێو شاردا بپارێژن، ئایا لە دەرەوێ شاریش ئامادەن جەنگ و جیهادى لە خزمەتدا بكەن، لە بەرانبەر دوژمناندا، یان نا؟ دەبێ لێیان تەكید بكاتەو، چونكە گریبەست و پەیمانێك كە لێیان وەرگێراو، ئەوێ تێدا نەبوو، بۆیە ئێستا دەیهوێ لێیان دلتیا بێت، كە ئایا ئامادەن؟ بۆیە كە ئەبو بەكر قسە دەكات و عومەر قسە دەكات خوا لێیان رازی بێ، روویان لێوەردەگێڕێ واتە: چاوەڕێ قسەكردنى كەسانى دیکە دەكەم! كەواتە: با بە هەڵە تێنەگەین و پیمان وابێ قسەكەى وانى بێ ناخۆش بوو، نا، لەبەرئەوێ كە پێویستى بە قسەى وان نەبوو و پێویستى بە قسەى پشتیوانەكان بوو، ئەوانەى كە خەلكى مەدینەن {ئنجأ سەعدى كورى عوبادە (كە سەرۆكى تیرەى خەزرج بوو كە زۆرینەى خەلكى مەدینەیان پێك دەهێنا) هەلسا گوتى: ئەى پێغەمبەرى خوا! ﷺ مەبەستت ئیمەیه؟ (دیارە پێغەمبەرى خواش ﷺ فەرمووی: بەئێ، یان ئاماژەى بۆ كردووە یاخود سەعدى كورى عوبادە مەبەستى ئەو نەبوو وەلامى پرسیارەكەى بداتەو) سوێند بەو كەسەى گيانى منى بەدەستە، ئەگەر فەرمانمان پێ بكەى ئەو حوشرانەى كە سواریانین پێیان بەنێو بەحرێ بكهوين، بەنێو دەكهوين، وە ئەگەر فەرمانمان پێ بكەى كە لە كەلەكەى حوشرەكان بدەین و لێیان خوڕین تاكو بەركو لغیماد، دەچین، (بەركو لغیماد شوپێنێكە پێنج شەو لە مەككەو دوورە بەلای ئەو لایدا، نەك بەلای مەدینەدا، وەك كوردەوارى خۆمان

دەلێن: ئامادەین لەسەر فەرمانی تۆ بە نێو ئاگرو ئاو بکەوین، ئەو هەلۆیستی هاوێلانێ پیغەمبەر ﷺ بوو.

یەکیەک بۆی هەیه بپرسی: ئنجا خوێ لێردا تەنیا سەعدی کۆری عوبادە قسەێ کردو؟ دەلێن: دیارە پشتیوانەکان، سەعدی کۆری عوبادە لەو مەقامەدا نوێنەریان بوو، واتە: کە ئەو قسەیهێ کردو وەک برا گەورەو ڕیش سپیان قسەێ هەموویانی کردو، وەک چۆن کۆچکەرەکان ئەبو بەکرو عومەر خوا لێیان ڕازی بێ نوێنەریان بوون، کە ئەوان قسەیان کردو پێویستی نەکردو، هەموویان قسە بکەن، ئەمەش ئەو دەگەیهنی کە دەبێ لە نێو مسوڵماناندا گەورەو بچوکی هەبێ، وە دەبێ وانەبێ کە پێویست بکات هەموویان هەر قسە بکەن، چونکە ئەگەر بەرپرسیک مشور خوێنێ قسەێ کرد، مانای وایە لە جیاتێ نەوانی دیکەشە.

هەروەها لەوبارەدا ئەم دەقەش دێن: ﴿عَنْ طَارِقٍ أَنَّ الْمِقْدَادَ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ بَدْرٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّا لَا نَقُولُ لَكَ كَمَا قَالَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ لِمُوسَى:

﴿فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ﴾، وَلَكِنْ اذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا مَعَكُمْ مُقَاتِلُونَ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۹۵۲)، وَأَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۸۸۴۷)، وَاللَّفْظُ لَهُ، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: حَدِيثٌ صَحِيحٌ}، واتە: طاریق دەلێ: میقداد (کە ئەویش دیارە لەگەڵ ئەو سوپایەدا بوو کە لە خزمەت پیغەمبەردا بوون ﷺ) لە جەنگی بەردا گوتی: ئەو پیغەمبەری خوا!

ئێمە وەک بەنی ئیسرائیل نالێن کە بە موسایان گوت: ﴿فَاذْهَبْ أَنْتَ

وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ﴾، واتە: تۆو پەروردگارت بچن بجهنگن ئێمەش ئەو لێرە دانیشتووین، بەلکو دەلێن: تۆو پەروردگارت بچن بجهنگن ئێمەش لە خزمەتتانین و جەنگاودرین.

مەسەلەێ نۆیەم: پیغەمبەر موسا ﷺ دیارە کە زۆر بیزارو ناومیید دەبێ،

سکاڵای خوێ لە لای خوا دەکات، دەلێ: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي

فَأَفَرَّقَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۱﴾، گوئی: پەروردگارم! من تەنیا خۆم و بڕایەكەم بە دەستە، (واتە: بە مسۆگەری خۆم و بڕایەكەم ئامادەین، كە ئەویش پێغەمبەر بوو، بەلام خەلكەكەى دیکە ئامادەنین، دیارە خۆیان و دوو نەفەرەكەى دیکەش كە پیشتر باسمان كردن: یوشەعو كالیب، بابی ئەوەیان نەكردووە جەنگ بكەن، چونكە بە چوار نەفەرەكەى جەنگ ناكړی) بۆیە ئێمە و كۆمەڵى لارپیان لێك بترازینەو لێكمان جیا بكەو، (واتە: بەكەلكى گەل یەكدى نەماوین، ئەوانە بە قسەم ناكەن و رێزم ناگرن، هەرچەندە من سوودی وانم دەوى، بەلام ئەوان بەو شیوەیەن، لەبەرئەو بە لێك جیا بینەو، لێردا كە دەفەرموى: **فَأَفَرَّقَ**

بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۲﴾، ئێمە دوو هەلۆستە دەكەین:

یەكەم: مەبەست لەو لێكجیا بوونەو یە جییه؟ سى واتای لیۆدەگیرین:

(۱) واتە: ئیستا لە یەكمان جیا بكەو، یانى: ئێمە بمرینەو لە كۆل ئەوانمان بكەو، یانى: من و هاروونى برام بمرینەو بمانبە لای خۆت.

(۲) واتە: ئەگەر ئەوانت سزادا لە دنیا دا ئێمە لەگەڵ ئەوان سزا مەدەو لەوانمان جیا بكەو، چونكە ئەوان بۆ فەرمانبەرییت ئامادەنین و ئێمە ئامادەین.

(۳) واتە: با لە قیامەت پێكەو نەبین، یانى پێكەو لە قیامەتدا سزیمان مەدە، چونكە ئێمە وەك وان نیین، ئامادەین بۆ هەموو شتیك، دیارە هەر سى واتاكەش گونجاوین.

دووهم: كە دەفەرموى: **فَأَفَرَّقَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ** ﴿۳﴾، (قوم) واتە:

كۆمەڵ، (فاسق) واتە: لەرێ دەرچوو، كە دەگونجی مەبەست پێى ئەوەبێ لە رێى شەریعەت دەرچوون، یان لە شیرازەى فیطرەت دەرچوون، یان لە حوكمى عەقلی سەلیم دەرچوون، كە لەپراستییدا هەلۆیستەكەى ئەوانە پێچەوانەى شەریعەت بوو، پێچەوانەى فیطرەت بوو، پێچەوانەى عەقل و مەنتیقیش بوو، بەنسبەت پێچەوانەى شەریعەت ئەوە خوا ﷻ فەرموویەتى: بچنە ئەو سەر زەمینەو نەچوونە، وە بەنسبەت پێچەوانەى فیطرەتیش، ئەوە دیارە

ھەموو خاۋەن فېطرەتو سىروشتىكى ساغ، دەبى ئامادەبى بۇئەۋەدى دەستكەۋتتىكى دەستبەكەۋى، تۇزىك قوربانىيى و زەحمەتەش بىداتە بەر خۇى، تەماشادەكەى بائندە بۇئەۋەدى بەچكەكانى بەخىو بىكات، دەچى خۇى ماندوو دەكاو نىچىريان بۇ دەگرى و خواردنىيان بۇ پەيدا دەكات، وە زىندەۋەران تا ئەندازىيەك توۋشى نارەحەتتىي و مەشەققەت دەبن لەپىناۋى ئەۋەدا دەستكەۋت و بەرھەمىكىيان ھەبى، وە عەقل و مەنتىق ۋادەخۋازى، تۇكە لەبەردەستى فىرەۋندا بوۋى و تا ئىستا چەۋسىنراۋىيەۋە، سۇغەرە بىگاردت پىكراۋە، ئىستا ھاتۋى بۇ دەشت و بىابان خۇ ناكرى ھەر لەۋ دەشت و بىابانەدا بىمىنىيەۋە دەبى لە شۋىنىك نىشتەجى بى، ئىنجا شارىك ھەيە دەگونجى تىپدا نىشتەجى بى، قەۋمىكى تىدائىيە، لىك تىگەشستىكى لەگەلدا دەكەى و پىنى دەلىي. ئىپرە جىيى ئىمەشى تىدادەبىتەۋە جىيى ئىۋەشى تىدادەبىتەۋە، ئەگەرنا دەبى ئامادەى جەنگىردن بن، كەۋاتە: سەرپىچىيەكەيان ۋەك كۋىتم: دەرچۈۋن بوۋە لە ھۈكىمى شەرعو، لە ھۈكىمى فېطرەتو، لە ھۈكىمى عەقل، بۈيە ئەۋانە شايسەتى ئەۋەنىن كە چىدىكە دوۋ پىغەمبەرى پاىەبەرز كە ھۈساۋ ھارۋونن (عليهما الصلاة والسلام) لە نىۋياندا بىمىنىيەۋە.

مەسەلەى دەپەم و كۇتايى: بزانىن دۋايى چارەنۋوسىيان چى لى دى؟ ﴿ قَالَ

فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ

الْفَاسِقِينَ ﴿ خوا ﷺ فەرەمۋى: لىيان قەدەغەيە ئەۋ سەر زەمىنە بچنە نىۋى، وە چىل سال لە زەۋىدا بە سەرگەردانىي دەگەرپىن، خەفەت لە كۆمەلى بىباۋەران مەخۇ، كە دەفەرەمۋى: ﴿ **قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً**

يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ ﴿ ئەۋ چىل سالى دەگونجى پەيۋەست بىرى بە: ﴿ **مُحَرَّمَةٌ**

عَلَيْهِمْ ﴿ ھەۋ، ۋاتە: بۇ ۋاۋە چىل سال لىيان قەدەغەيە، ھەتا چىل سالى دىكە ناتۋانن بچنە نىۋ ئەۋ سەرزەمىنە، كە ئەۋ كاتە رىستەكە ئاۋا دەبى: (قال فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً).

یاخود ﴿أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾، پەيوەستە بە: ﴿أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي

الْأَرْضِ﴾، واتە: دەبێ چل سال سەرگەردان بن و بخوولێنەو لە بیابانی سینادا، بۆ هیچ شوێنێکی دیکە نەچن، چونکە ڕوو لە هەر شوێنێک بکەن ئاوەدانێی لێیە، ئیوەش ئامادەنین جەنگو فیداکاریی بکەن و لەگەڵ هیچ کەسێک تێکبگیرین، مانای وایە دەبێ هەر لەو بیابانەدا بمێنەو بە سەرگەردانی، یەگێک بۆی هەیە بپرسێ: ئایا ئەو چل سالە حیکمەتی جییه؟ حیکمەتەکەى ئەوەیە: کە ئەو جیلەى کە لەو کاتەدا بوون، کۆتاییان پێ بێ، چونکە ئەو کاتە گەنجەکانیان تەمەنیان لە نێوان بیست و سێ سال دابوو، بێگومان هێ واشیان تێدابوو کە تەمەنى پەنجاو شەست و هەفتا سال و زیاتریش بوو، ئنجا ئەوانەى کە تەمەنیشان بیست و سێ سال بوو، بەو چل سالە دەبوونە شەست و هەفتا سال، چونکە ئەو جیلە کاتى خۆى و پراھاتوون هەر بچەوسێنرێنەو و سۆغەر بێگاریان پێ بکری، لە بەرماوەى سفرەى فیرەمەنەکان شتێک بخۆن، وە لە ژيانى کۆیلايەتیی پراھاتوون و فیر نەبوونە نانی فیداکاریی و ئازایەتیی و جوامیریى بخۆن، بۆیە ئەو جیلە بەکەلکی شوێش نایەن و دەبێ ئەوانە برۆن و وەجەکانیان و نەوەکانیان کە تازە پێدەگەن، بەکەلکی ئەو دین کە لەنیو بیاباندا پێدەگەن، چونکە ژيانى بیابان ژيانى خوشگوزەرائیى نیە و ژيانى زەحمەتە، سەرمايە و گەرمایە و ناپەرەحتییە و باران و بایە، ژيانى بیابان ژيانى ئاسوودە و نەرم و نۆل نیە، ئینسان لەویدا ژيانى ناز پەرورەنەى نیە، کەسانیکیش بەکەلکی جەنگ و جیهاد دین کە ژيانى زبیریان بووبێ، ئەوانەى کە وەختى خۆى بەو شیوہ ژيانەى ژیر دەستەلاتی فیرەمەنەو پراھاتوون، بەکەلکی ئەو نایەن بێن ئەو فیداکارییە بکەن، بۆیە با ئەوانە بپێنەو و وەجەى تازەیان پێبگات، ئنجا ئەو وەجە تازەى دەتوانن ئەو شەرەفەیان پێ بپێ، بچن لەو سەرزمینە پیرۆزەدا نیشتهجێ بن، ئەو وەك شیکردنەو وەیهکی کۆمەڵناسانە، ئەگەرنا دەقیکی شەرعیی لەسەر نیە، وە کە (پەیمانى کۆن)یش ئیمە جار جار هەندێ شتی لێدەردینین، ئەو شتانە دینین کە زیاتر لەگەڵ سیاقى ئایەتەکاندا دەگونجین و وردەکاریی زیاتریان لەبارەى ڕووداوەکانەو تێدایە، چونکە پێغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموێ:

﴿ حَدِّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَم: (۶۴۸۶)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقَم: (۳۲۷۴)، وَمُسْلِمٌ بِرَقَم: (۲۸۴۱)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقَم: (۲۶۶۹)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقَم: (۶۲۵۶) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضی‌الله‌عنہ }، واته: قسان له به‌نی ئیس‌رائیل بگپرنه‌وه‌و سه‌غله‌تیتان له‌سه‌ر نیه، واته: ئه‌و شتانه بگپرنه‌وه‌و که له‌گه‌ل قورئان و سوننه‌تدا ده‌گونجین، به‌لام شتی‌ک که پی‌چه‌وانه‌ی قورئان و سوننه‌ته، مه‌گه‌ر وه‌ک دهرس و په‌ند وهرگرتن، یان وه‌ک دهرخستنی که موکو‌پیه‌کان، ئه‌گه‌رنا ناگونجی به‌به‌لگه به‌ین‌ری‌ته‌وه، جا له په‌یمانی کون، (الإصحاح: ۴) ^(۱) دا هاتوه، (غیر أَنِّي سَادَخُلُ إِلَيْهَا أَوْلَادُكُمْ الَّذِينَ ادَّعَيْتُمْ أَنَّهُمْ يُصْبِحُونَ أُسْرَى، فَيَتَمَتَّعُونَ بِالْأَرْضِ الَّتِي احْتَقَرْتُمُوهَا، أَمَّا أَنْتُمْ فَإِنَّ جَثَثَكُمْ تَتَسَاقَطُ فِي هَذَا الْقَفْرِ. وَيَبْقَى بَنُوكُمْ فِي الصَّحَرَاءِ أَرْبَعِينَ سَنَةً تُعَانُونَ مِنْ فُجُورِكُمْ حَتَّى تَبْلَى جَثَثَكُمْ فِيهَا، وَتَحْمِلُونَ أَوْزَارَكُمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً كُلَّ يَوْمٍ بِسَنَةٍ عَلَى عِدَدِ الْأَيَّامِ الْأَرْبَعِينَ الَّتِي تَجَسَّسْتُمْ فِيهَا الْأَرْضَ فَتُدْرِكُونَ عَاقِبَةَ ابْتِعَادِي عَنْكُمْ)؟

(به‌حساب خوای په‌روهردگار وای پی‌فه‌رموون)، واته: به‌لام من ئه‌و مندا‌لانه‌تان که ئیددی‌عای ئه‌وه‌تان ده‌کرد دهب‌نه‌ دیل به‌ده‌ستی عه‌مالیقه‌و جه‌بابیره‌کانی سه‌رزهمینی موقه‌ده‌س، ئه‌وان ده‌خمه‌ نیو سه‌رزهمینی پی‌رۆزه‌وه‌و له‌و زه‌وییه به‌هرمه‌ند دهب‌ن، که ئیوه به‌که‌م ته‌ماشاتان ده‌کرد، به‌لام ئیوه جه‌نازه‌کانتان له‌و بیابانه‌دا ده‌که‌ون، وه‌ک چۆن گه‌لای دره‌ختی پایز ده‌که‌وی، وه‌ مندا‌له‌کانتان و کوره‌کانتان چل سال له‌ بیاباندا ده‌میننه‌وه، ئیوه‌ش به‌هوی خراپه‌کاریتانه‌وه‌ تووشی ئه‌و ناخۆشییانه‌ دهب‌ن، هه‌تا ئه‌و چل ساله‌ هه‌مووتان دهمرن، ئه‌وانه‌ی ئیستا هه‌ن، (ئه‌وانه‌ی که‌وتوونه ته‌مه‌نه‌وه‌ دهرپۆن)، وه‌ ئیوه‌ش باجی گونا‌هه‌کانی ئه‌و چل رۆژه‌ ده‌دن، که چوون ئه‌و سه‌رزهمینه‌ بپشکنن بزنان چی لییه، (مادام دوا‌یی ئاماده نه‌بوون بچه‌ نیو ئه‌و سه‌رزهمینه‌وه‌)، له‌جیات‌ی هه‌ر رۆژی‌ک ده‌بی سالی‌ک له‌و بیابانه‌دا بمیننه‌وه، تا‌کو سه‌ره‌نجامی دوورکه‌وته‌وه‌تان له‌ من، یان دوورکه‌وته‌وه‌ی من له‌ ئیوه‌تان بۆ دهرکه‌وی.

لێره‌دا دوو پرسیار دێنه پێش :

یه‌که‌م: ئایا مووسا و هاروون (عليهما السلام) له ماوه‌ی ئه‌و چل ساڵه‌دا له‌گه‌ڵ گه‌له‌که‌یان ماوه‌وه له بیابانی سینادا؟

دووهم: ئایا پاش چل ساڵه‌که به‌نی ئیسرائیل چوونه‌ته ئه‌و شوێنه‌وه؟

له وه‌لامی پرسیا‌ری یه‌که‌مه‌دا، ده‌لێین: مادام ئه‌و چل ساڵ مانه‌وه‌ی به‌نی ئیسرائیل له نێو ده‌شتی سینادا، سزایه‌کی خوا بووێ و خوا ﷻ له‌سه‌ر ئه‌وه سزای دابن که فه‌رمانی خواو پی‌غه‌مبه‌ران مووسا و هاروونیان شکاندوه، که‌واته: نابێ ئه‌و سزایه ئه‌وانی "واته: مووسا و هاروونی" گرتبێته‌وه.

به‌لام ئایا ئه‌گه‌ر ئه‌و چل ساڵه به‌نی ئیسرائیل له‌و بیابانه بێ سه‌روبنه‌دا ما‌بنه‌وه، ئایا مووسا و هاروون (عليهما السلام) چیان به‌سه‌ر هاتوه؟ دیاره وه‌فاتیان کردوه، ئه‌گه‌رنا خۆ به‌جیشیان نه‌هێشتوه! چونکه ئه‌و سه‌رگه‌ردانیی و سه‌راسیمه‌ییی ئه‌و چل ساڵه، سزایه‌ک بووه سزایه‌که‌ش مووسا و هاروونی نه‌گرتوته‌وه، چونکه ئه‌وان دوو پی‌غه‌مبه‌ری خوان و ئاماده‌بوون، بۆ ئه‌نجامدانی هه‌موو فه‌رمانی‌کی خوا ﷻ.

وه له وه‌لامی پرسیا‌ری دووهم دا ده‌لێین: وای‌ده‌چی که دوا‌ی ئه‌و چل ساڵه چووبنه نێو سه‌رزهمینی موفه‌دده‌سه‌وه، وه‌ک له ته‌فسیره‌کانی خۆمان و له په‌یمانی کۆنیشدا باسکراوه^(۱)، که (یوشع بن نون) و (کالب بن یوفنا) دوا‌یی ئه‌م کاره‌یان ئه‌نجام دابی و سه‌رپه‌رشتی جیلی تازه‌ی به‌نی ئیسرائیلیان کردبێ، وه پێشیان که‌وتبن و جه‌نگیان کردبێ له‌گه‌ڵ عه‌مالیقه و جه‌بابیره‌کانی ئه‌و سه‌رزهمینه‌دا که نه‌یان‌هێشتوه بچن، وه سه‌ره‌نجام چووبن و له‌ویدا نیشه‌ته‌جێ بووبن، ئه‌وه (الشوکانی) له (فتح القدير)^(۲) دا هێناویه‌تی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) بر‌وانه: (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر العدد، الإصحاح: ۲۲، ص ۳۲۱، ۳۲۲، المحاولة الثانية لدخول أرض الموعد).

(۲) ج ۲، ص ۴۰.

دەرسی حوتەم

پێناسەی ئەم دەرسە

لەم دەرسەماندا ئایەتەکانی (۲۷ تا ۳۱) تەفسیر دەکەین، لەو پێنج ئایەتەدا خوای پەنھانزان دوو دەمین بەسەرھاتی کە لەم سوورەتە موبارەکەدا ھاتووە، لە چوار بەسەرھاتەکان خستۆتە ڕوو، ئەو بەسەرھاتەش بە بەسەرھاتی قابیل و ھابیل ناسراوە، کە کورتەکەی ئەوەیە یەکێک لە دوو کوردەگە ئادەم ئەویابیکەیان دەکوژێ، کە لە تەفسیرەکاندا دەڵێ: قابیل ھابیلی کوشتووە، بۆچی؟ لەسەر ئەوەی کە ھەردووکیان سەر و قوربانیی دەکەن، قوربانیی یەکەمیان وەر دەگیرێ کە ھی ھابیل، وە قوربانیی دوو دەمین کە ھی قابیل، وەر ناگیرێ، ئەوەی کە قوربانییەکە لە لیۆدەرنەگیراوە ھەسوودی بە برا یەکە دیکی دەبات، کە قوربانییەکە وەر گیراوە، وە ھەر پەشە لەدەگات، وە سەرەنجام دواي مشتومریک لە نیوانیاندا دەیکوژێ، ئنجا دواي ئەوەی کە دەیکوژێ، بە دەست تەرمەکە یەوە گیر دەخوات و نازانی چی لێ بکات! چونکە ئەو یەکەمین ئینسانە کە بکوژێ، بۆیە ئەزموونی نەبوو لە چۆنیەتی شاردنەوێ مردوودا، و اشپۆدەچی کە یەکەمین ئینسانیش بووبی کە مردبێ، بۆیە نەیزانیوێ چی لە جەنازەکە بکات، لە تەفسیرەکاندا دەڵێ: جەنازەکە ھەر بە کوڵەو بوو، بەس خوا دەزانی چەند ڕۆژان یان چەند مانگان بە کوڵیەو بوو، ھەتا خوا قەلەرەشیی دەنێرێ بە دەنووی زەوی ھەلەدەقەنێ و پیشانی دەدا چۆن تەرمی برا یەکە بنێرێ، جا لە تەفسیرەکاندا دەڵێ: دوو قەلەرەشە دەبن، یەکێکیان ئەو دیکی دەکوژێ، قەلەرەشەکە کە ماوێ زەوی دەکوڵێ بە دەنووی، بە پێی زەوی ھەلەدەقەنێ و تەرمی قەلەرەشەکە دیکی تێدەخا و خۆلەکە بەسەردا دەکاتەو، تا کو قابیل فیڕ بکات چۆن تەرمی برا یەکە بنێرێ.

﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُقْبَلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ ۖ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ ۖ إِنَّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْشُرَ بِإِثْمِي وَإِثْمُكَ فَتَكُونَ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ ۖ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ ۖ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾﴾ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِي سَوْءَةَ أَخِيهِ ۖ قَالَ يُوتِلْنِي عَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُورِيَ سَوْءَةَ أَخِي ۖ فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾﴾

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

((وہ بہ شیوہیہ کی ہق بہ سہرہاتی دوو کورہکە ی ئادەمیان بہ سەردا بخوینەوہ، کاتیک کہ ہەردووکیان سەرو قوربانییەکیان کرد، ئنجا لە یەکیکیان وەرگیراو لەوی دیکەیان وەرنەگیرا، ئەوہی قوربانییەکە ی وەرنەگیرابوو، گوتی: سویندبئ دەتکوژم، قوربانیی لیوہەرگیراوہکە گوتی: بیگومان خوا تەنیا لە پارێزکاران وەردەگرئ، (تۆش پارێزکارنی بۆیە قوربانییەکەت وەرنەگیراوہو هیچ سووچی منیشی تێداننە، لەسەرچی دەمکوژی؟! ﴿۲۷﴾ بە دنیاییەوہ ئەگەر تۆش دەستم بۆ درێژ بکە ی تاکو بمکوژی، من دەستم بۆت درێژ ناکەم کہ بتکوژم، چونکہ من لە خوا ی پەروەردگاری جیہانییان دەترسێم ﴿۲۸﴾ من دەمەوێ کہ لە ئەنجامی کوشتنی مندا بە ناہەق، گوناہی من و گوناہی خویشت ھەلبگرێو، سەرەنجام لە ھاوہلانی ئاگر بی، وہ ئەوہش سزای ستەمکارانہ ﴿۲۹﴾ ئیدی سەرەنجام نەفسی (نەخۆشی) کوشتنی بڕایەکە ی بۆ ئاسان کردو کوشتیو لە زیانباران بوو ﴿۳۰﴾ ئنجا خوا قەلەرہشیکی نارد بە دەنووک ی لە زەوی دەگەرێ دیکۆلی، تاکو پێشان ی بدات، چۆن تەرم ی بڕایەکە ی بشاریتەوہ، گوتی: ئە ی ھاوار بۆ من! ئایا نەمتوانی کہ وەك ئەم قەلەرہشیہش بم، وہ تەرم ی بڕایەکەم بشارمەوہ؟! ئنجا لە ئاکامدا لە پەشیمانان بوو ﴿۳۱﴾)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(وَأَتْلُ): یانی: (وَأَقْرَأَ) بخوێنەو، (تَلَا: تَبِعَهُ مُتَابَعَةً لَيْسَ بَيْنَهُمَا مَا لَيْسَ مِنْهُمَا، قِرَاءَةً يَتَدَبَّرُ)، واتە: شوێنی کەوت، بە شیوێهێک کە لە نیوانی ئەو و ئەو شتێ کە شوێنی کەوتووە هیچ شتیکی نامۆ نەبێ، وە (تَلَاوَةً) واتە: خوێندنەو بە لیۆردبوونەو، بەلام (قِرَاءَةً) واتە: خوێندنەو، جا بە لیۆردبوونەو وەوێ، یان بێ لیۆردبوونەو، بەلام کە گوێرا: (تَلَا، يَتْلُوهُ) واتە: خوێندنیوە بە تیۆد پامان.

(نَبَأٌ): (النَّبَأُ: خَبَرٌ ذُو فَائِدَةٍ عَظِيمَةٍ يَحْصُلُ بِهِ عِلْمٌ أَوْ غَلَبَةُ ظَنٍّ)، (نَبَأٌ)، بریتییە لە هەواڵێکی سوودبەخشی گەورە، کە زانیاری یان خود گومانێکی زالی پێ وە دەست بێ، تەنیا ئەو کاتە پێی دەگوێری: (نَبَأٌ).

(قُرْبَانًا): (الْقُرْبَانُ: مَا يُتَقَرَّبُ بِهِ إِلَى اللَّهِ) (قُرْبَان) هەر شتێکە ئینسان پێی لە خوا نزیک بکەوێتەو، جا چ سەرپرینی ئاژەل بێ، چ پارە بکەیه خێر، چ خواردنێک بکەیه خێر، هەر شتێک بێ، هەر چەندە چەمکە عورفییه کە و شە (قُرْبَان) زیاتر بۆ ئاژەل بە کاردی، بەلام لە پراستییدا وانیە، (قُرْبَان وجمعه قرابين، هي الذبيحة والنسيكة في العرف، وقربان المَلِك: لِمَنْ يَتَقَرَّبُ بِخِدْمَتِهِ إِلَى الْمَلِكِ)، واتە: (قُرْبَان) کۆیه کە (قُرْبَان) ه، کە بریتییە لەوێ سەردەبردنی ئەو لە عورف دا، بەلام لە ئەسلی زماندا (قُرْبَان) هەر شتێکە ئینسان پێی لە خوا نزیک بێتەو، وە (قُرْبَان المَلِك) بۆ کەسیکە شتێک دەکات، خزمەتێک دەکات و پێی لە پادشاو حوکمران نزیک بێتەو.

(بَسَطَ): (بَسَطَ) واتە: پانی کرد، بەلام لیڕەدا بە مانای درێژی کرد، دی، (لَمَّا بَسَطَ إِلَى يَدِكَ) واتە: ئەگەر دەستت بۆم درێژ کرد، دەلی: (بَسَطَ الشَّيْء: نَشْرَهُ وَتَوْسِيعَهُ، وَبَسَطَ الْيَدَ لِلصَّوْلَةِ وَالضَّرْبِ)، واتە: (بَسَطَ) یانێ: بلاوی کردەو فراوانی کرد، بەلام (بَسَطَ الْيَدَ) بریتییە لەوێ کە دەست رابووشینی بۆ ئەوێ لە کابرای بەدە، واتە: دەست وەشاندن.

(تَبَوُّاً): (بَاءَ يَعْنِي: رَجَعَ)، (بَاءَ) واتە: گەڕایەو، (تَبَوَّءَ) واتە: (تَرْجَعَ)، دەلی: (وَبَاءَ يَغْضَبُ مِنَ اللَّهِ، أَيْ حَلَّ مُبَوُّاً وَمَعَهُ غَضَبُ اللَّهِ أَيْ عَقُوبَتُهُ)، واتە: لەگەڵ توورەیی خوادا گەڕایەو، یانی لە شوێنێک قەراری گرتو نیشتهجێ بوو، وە توورەیی لەگەڵدا بوو، واتە: سزای خۆی پەرورەدگار.

(فَطَوَّعَتْ): واتە: بۆی ئاسان کردو دنە ی دا، (الطَّوْعُ: الانقياد، تَكْلُفُ الطَّاعَةِ، وَهُوَ التَّبَرُّعُ بِمَا لَا يَلْزَمُ كَالْتَّنْفُلِ ﴿فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ﴾ أَي: سَوَّلَتْ لَهُ وَزَيَّنَتْهُ وَشَجَعَتْهُ عَلَيْهِ)، (طَوَّعَ) بریتێ لە ملکه چیی، وە (تَطَوَّعَ) بریتێ لە طاعەتێک کە ئینسان بۆخۆی خۆبەخشانە بیکات و لەسەری فەرز نەبێ، وەك کردنی دوو پرکات نوێژی سوننەت، کە دەفەرموی: ﴿فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ﴾، واتە: نەفسەکە ی بۆی ئاسان کردو بۆی جوان کردو هانیدا بیکوژی.

(غُرَابًا): نێمە بە کوردیی دەلیین: قەلەرەشە، (سُمِّيَ الْغُرَابُ غُرَابًا لِكَوْنِهِ مُبْعَدًا فِي الدَّهَابِ، وَغَارِبُ السَّنَامِ لِبُعْدِهِ) بۆیە قەلەرەشە پێی دەگوترێ: قەلەرەش، لەبەرئەوێ کە زۆر دەروات، چونکە دەلی: (غَارِبُ السَّنَامِ) بە حوشرێک دەگوترێ کە دوونگەکە ی لە پستی بەرز بووبێتەو، لەبەرئەوێ دوورکەوتۆتەو لە پستی.

(يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ): زەوی دەکوڵی بە دهنووی، یان بە پێیەکانی جنجرووکی لێدەدا، دەلی: (الْبَحْثُ: الْكَشْفُ وَالطَّلَبُ، وَبَحَثَ النَّاقَةُ الْأَرْضَ بِرِجْلِهَا فِي السَّيْرِ: إِذَا شَدَدَتْ الْوَطْءَ تَشْبِيهًا بِذَلِكَ)، واتە: (بَحْثُ) بریتێ لە دەرخستن و بەدوای شتیێ کەوتن، وە حوشر کە چاک پێی بە زەویدا بدات بۆئەوێ خێرا بپروات، دەگوترێ: (بَحَثَتِ النَّاقَةُ) واتە: پێیەکە ی چاک بە زەوی دادا، وەك بلایی زەوی هەلکوڵی.

(يُورِي): (وَارَيْتُ كَذَا إِذَا سَتَرْتُهُ، وَتَوَارَى اسْتَتَرَ، وَجَاءَ فِي الْحَدِيثِ: إِذَا أَرَادَ غَزَاً وَرَى بغيره)، (وَارَيْتُ كَذَا) واتە: دامپوشی، (تَوَارَى يَعْنِي اسْتَتَرَ) خۆی داپووشی،

ون بوو، خوئی پنهان کرد، له حه‌دیسدا هاتوه: ﴿عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ: أَنَّ النَّبِيَّ كَانَ إِذَا أَرَادَ غَزْوَةً وَرَىٰ بِغَيْرِهَا وَكَانَ يَقُولُ: (الْحَرْبُ خُدْعَةٌ)﴾ {مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقَم: (۲۶۳۹)، وَأَبِي عَوَانَةَ بِرَقَم: (۶۵۴۹)} قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: صَحِيحٌ، وَاتَه: كه‌عبی کوری مالیک ده‌ئی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئە‌گهر ویستبای جه‌نگی‌ک بکاتو، به لایه‌کدا بروات، وای ئاماژه پی‌ده‌دا که بو لایه‌که‌ی دیکه ده‌چی، بوئه‌وه‌ی ئه‌وانی به‌ران‌به‌ر هه‌والیان پینه‌گات و کتوپر بتوانی بجیته سه‌ریان.

(سَوَاءٌ): (كِنَايَةٌ عَنِ الضَّرْحِ، وَعَنِ الْعَوْرَةِ لِأَنَّ انْكِشَافَهَا يَسُوءُ الْإِنْسَانَ)، (سَوَاءٌ) كِنَايَةٌ لِه دَاوِئِنِ نِئِنْسَان، پِيش و پاشی نِئِنْسَان، هه‌روه‌ها به‌ه‌وره‌تیش ده‌گوتری، واته: ئه‌و شوینانه‌ی که نابی دهرکه‌ون، هه‌م له‌ رووی فیه‌رته‌وه، هه‌م له‌ رووی شه‌رعه‌وه نابی دهرکه‌ون، چونکه دهرکه‌وننیا‌ن ده‌بیته‌ هوی ئه‌وه‌ی که نِئِنْسَان پیی ناخوش و خه‌فه‌تبار بی.

(يَوَلَّى): (وَيْلٌ) به‌ مانای سزا دی، (وَيْلٌ) واته: سزایه‌که‌ی من، ده‌ئی: (وَيْلٌ قُبْحٌ، وَقَدْ يُسْتَعْمَلُ عَلَى التَّحَسُّرِ)، که‌واته: (يَا وَيْلَتِي) واته: ئه‌ی هاوار بو من، که مه‌به‌ست پیی خه‌م و خه‌فه‌ت خواردنه.

مانای گشتی نایەتەکان

ئەم بەسەرھاتە وەك پێشتر گوتمان، دوو دەمین بەسەرھاتە لە سوورەتی (المائدة) دا
 كە خوا ﷻ باسی كردووە، دیارە سوورەتی (المائدة) جگە لەو چوار بەسەرھاتە كە
 ئەوانیش ھەر كۆمەڵێك یاسای شەرعییان لێ وەر دەگیرێن، نایەتەکانی دیکە
 ھەموویان باسی یاسا شەرعییەکان، لە یەكەم نایەت تا كۆتا نایەت، جا ئەم
 بەسەرھاتە بە بەسەرھاتی قابیل و ھابیل ناسراوە، ھەر چەندە ناوی قابیل و ھابیل نە
 لە قورئاندا، وە نە لە سوننەتی سەحیحی پێغەمبەر دا ﷺ نەھاتووە، باشە ئەدی لە
 كۆی ھاتووە؟ لە پەیمانی كۆن، لە تەوڕات وەرگیراوە، ئەو بەسەرھاتە بەو شیوەیە
 دەست پێدەكات خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ﴾، وە
 بەسەریاندا بخوینەو ھەوالی دوو كۆرەكەى ئادەم، بە شیوەیەكى ھەق، واتە: بە
 شیوەیەكى راست، بە شیوەیەك كە جیگەى دڵنیاى بێ، وە لە چەند شوێنیكى
 دیکەدا خۆى پەر وەردگار ئەم پرستەییەى فەرموو: ﴿وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ﴾، بۆ وێنە: لە
 سوورەتی (الأعراف) دا دەفەرموێ: ﴿وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا فَانْسَلَخَ
 مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾، بەسەرھاتی ئەو كەسەیان
 بەسەردا بخوینەو كە نایەتەکانى خۆمانمان پێدا بوون، واتە: شارەزیمان كردبوون لە
 نایەتەکانى خۆمان، دیارە رووى دواندن لە پێغەمبەرى خوا موحەممەد ﷺ لە دواى
 ئەویش رووى دواندن لە ھەر كەسێكە كە قورئان دەخوینى، یانى: ھەوالی دوو
 كۆرەكەى ئادەمیان بە شیوەیەكى ھەق بەسەردا بخوینەو، ئنجا دیتە سەر ھەوالەكەو
 بەسەرھاتەكە باس دەكات، دەفەرموێ: ﴿إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا﴾، كاتیك كە قوربانىیەکیان
 كرد، واتە: ھەركامێکیان قوربانىیەكى كرد، قوربانىی وەك پێشتر باسمان كرد ھەر
 كەدوویەكە كە ئینسان پێى لە خوا نزیك ببیتەو، ئەو مانای زمانەوانییەكەى،
 لە ئەسلى زماندا (القُرْبَانُ: مَا يَتَقَرَّبُ بِهِ إِلَى اللَّهِ)، بەلام مانا عورفیەكەى بریتى
 لە سەربرینی ئازەڵێك بۆ ئەو كە ئینسان پێى لە خوا نزیك ببیتەو، ئنجا وەك

ئەم بەسەرھاتەش دەلالەتی لەسەر دەکات، ھەر شتێک ئینسان بیکات بۆئەوێ پێی لە خوا نزیک بپێتەو، پێی دەگوترێ قوربانیی، ئەو دوو کۆرە ئادەم وەك گۆتمان نە لە قورئاندا، نە لە سوننەتدا نەھاتو، ناویان چییە؟ دواوی باسی دەکەین، بەلام لە پەیمانی کۆندا (قاین و ھابیل) ھاتوون، بەلام لە کتێبە ئیسلامیی و سەرچاوە ئیسلامییەکاندا گۆتوویانە: (قایل و ھابیل) کە دیارە قایل کۆرە خراپەکەییە و ھابیل کۆرە باشەکەییە، ئەوانە سەر و قوربانییان کردووە بۆ لە خوا نزیکبوونەو، وە باس نەکراوە ئەو قوربانییەیان بۆچی کردووە؟ دواوی باسی دەکەین لە مەسەلە گرنگەکاندا، ﴿فَقُتِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُنْقَبَلْ مِنَ الْآخَرِ﴾، یەکیکیان قوربانییەکە لێ قبوڵ کرا، لێی وەرگیرا، وە یەکیکیان لێی وەرنەگیرا لەبەرچی؟ یەکیکیان لێی وەرگیراوە ئەوێ دیکەیان لێی وەرنەگیراوە؟ ھۆکاریکی ھەبوو، بە بەلگە ئەو کە دوا ئەوێ قوربانییەکە لێ وەرنەگیراوە، بەوێ دیکە لێ گۆتووە: ﴿قَالَ لَا قُنْتُكَ﴾، واتە: گۆتی: بە تەئکید دەتکوژم، وە ئەوێ کە قوربانییەکە لێ وەرگیراوە گۆتی: ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾، بێگومان خوا تەنیا لە پارێزکاران وەردەگرێ، تەنیا کردووە پارێزکاران وەردەگرێ، لێرە بۆمان دەردەکەوێ کە ئەوێ دوو مێیان کە قوربانییەکە لێ وەرنەگیراوە، پارێزکار نەبوو، واتە: یان قوربانییەکە بۆ خوا نەبوو، یان بە شیوەیەکی باش نەبوو، یان نە بۆ خوا بوو و نە بە شیوەیەکی باشیش بوو، چونکە پارێزکار (مُتَّقِي) کەسیکە:

یەکەم: کردووەکە بەپێی شەرع ئەنجام بدات.

دووهم: تەنیا بۆ خواش ئەنجامی بدا، واتە: ھەم لە ئەنجامدانی کردووەکەیدا شوینی شەرع بکەوێ، وە ھەم ئیخلاصیشی ھەبێ و ئەنجامدانی ئەو کردووەیە تەنیا بۆ خوا بێ، وە مەبەستی پێ لە خوا نزیک بوونەو، جا ئەوێ دوو مێیان دیارە لە پارێزکاران نەبوو، بۆیە قوربانییەکە لێ وەرنەگیراوە، ئنجا یان یەکیک لە دوو مەرجەکانی ناتەواو بوو، واتە: قوربانییەکە یان شەرعیی نەبوو، یان باش نەبوو، یاخود لەبەرئەوێ کە بۆ خواش نەبوو و باشیش نەبوو.

کەواتە: ئەو دوو کورەیی ئادەم سەر و قوربانیان کردووە، یەکیان لێی وەرگیراوە، ئەوی دیکەیان لێی وەرنەگیراوە، ئنجا ئەووی کە قوربانیەکی وەرنەگیراوە، بەووی دیکەیی گوتووە: دەتکوژم، ئەویش گوتوویەتی، بیگومان خوا تەنیا لە پارێزکاران وەردەگیرێ، ئنجا ئایا ئەمە چی لێ وەردەگیرێ؟ ئەووی لێ وەردەگیرێ کە من ئەو قوربانییەکی کە کردومە، هەم شتیکی باشم کردۆتە قوربانی، هەم بۆ خواشم بوو، هی تۆ دیارە ئەم دوو مەرجەیی تیدا نەبوون، یەکیان یان هەردووکیان، بۆیە خوا لێی وەرنەگرتووی، کەواتە: سووچی من نییە، سووچی خۆتە کە قوربانییەکتە وەرنەگیراوە، مانای وایە تۆ من بە بێ بەلگە و پاساوەکوژی، ئنجا ئەووی کە قوربانییەکی لێ وەرگیراوە بەردەوام دەبێ و دەلێ: ﴿لَنْ يَبْسُطَ إِلَيْكَ يَدَايَ﴾، ئەگەر تۆ دەستم بۆ درێژبکەیت تێکۆشێ، من دەست بۆ تۆ درێژ ناکەم کە بتکوژم، بیگومان من لە خۆی پەروردگاری جیهانییەکان دەترسێم، ئەمەش ئەووی لێ وەردەگیرێ کە کورە صالحتە، دەلێ: دەستت بۆ درێژ ناکەم بۆ کوشتنت، بەلام ئەدی بۆ بەرگری لەخۆکردن؟ ئەووی ئەفی نەکردووە! بۆیە زانیان زۆر مشتومریان لەو بارەو هەیه، گوتوویانە: دیفاع لەخۆکردن فەرپەرە، ئەدی چۆن لێردا، دەلێ: من دەست درێژ ناکەم بتکوژم؟! وەلامەکی ئەوویە کە دەلێ: دەستت بۆ درێژناکەم بۆ کوشتنت، بەلام نەهێگوتووە: دەست درێژناکەم بۆ نەهێشتنت کە بمکوژی، چونکە خۆ کەسیک بێ: دەتکوژم، نابێ ملی بۆ راگری، ئەمە ئەووی لێ وەرنەگیرێ، وەک دوایی باسی دەکەین، ئنجا هۆکاری ئەو کە دەست بۆ کوشتنی بڕایەکی درێژ ناکات، چییە؟! بەو پاساوی دەداتەو، ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾، بیگومان من لە خۆی پەروردگاری جیهانییەکان دەترسێم، کەواتە: کەسیک ترسی خۆی لە دل دابی، خۆینی خەلک بە ناھەق نارێژی، ئنجا لەسەر هەلۆیستی خۆی بەردەوام دەبێ و دەلێ: ﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْوَأَ بِإِثْمِي وَإِثْمُكَ فَتَكُونَ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾، من دەمەوی گوناھێ من و گوناھێ خۆشت لەگەڵ خۆت بەریەو^(۱)، گوناھێ من و

خۆشت لەگەڵ خۆ بەری بۆ قیامەتی بۆ لای خوا، ﴿فَتَكُونُ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ﴾، لە ریزی هاوەڵانی ئاگرێ، یان لە ریزی خاوەنانی دۆزەخ بێ، ئەمەش ئەوەی لێ وەردەگیرێ کە ئینسان لە ئەنجامی گوناح کردندا دەبێتە هاوەڵی دۆزەخ، یاخود دەبێتە خاوەنی دۆزەخ، ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾، ئەوەش سزای ستمکارانە کە تۆ ستم بەکە لە من، بە ناهەق بمکوژی منیش بێم. خۆشە گوناھی من و خۆشت هەلبگری، دوایی پروونی دەکەینەووە بۆچی گوتووینەتی گوناھی من و خۆشت؟ توێژەرەوان چەند مانایەکیان لەوەدا لێکداوێتەووە.

ئەجا خوا ﷻ هەلویستی کوڕە ناسالەحە کە باس دەکات ﴿فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ، فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾، نەفسی کوشتنی برایەکە لە بۆ ئاسان کرد، وشە (طَوَّعَ) دەلێ: (الطَّوْعُ: الإِنْقِيَادُ) وە (تَطَوَّعَ) بریتییە لە ئەنجامدانی کردەوێە کە پێشەوێ پابەند نەکراوی، لەسەرت پێویست نیە، خۆبەخشانە ئەنجامی دەدە، (طَوَّعَتْ) توێژەرەوان بە (سَوَّلَتْ) و (زَيَّنَتْ) و (سَوَّلَتْ) بە هەرسێکیان لێکیان داوێتەووە، واتە بۆی ئاسان کرد، بۆی جوان کرد، دەییداو هانیدا، ئەجا ئایا نەفسی بۆچی هانیدا؟ ﴿قَتْلَ أَخِيهِ﴾، کوشتنی برایەکە لە بۆ ئاسان کردو بۆی هاندا، ﴿فَقَتَلَهُ، فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾، ئەویش کوشتی و لە زیان باران بوو، لێردا ئەم نایەتە موبارەکە ئەوەی لێ وەردەگیرێ، کە هەرچی گوناھە هەرچی تاوان و خراپەییە، ریشەکە لە دەگەریتەووە بۆ نەفس، لەو بارەوێش خوا فەرموویەتی: ﴿إِنَّ

النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ ﴿٥٣﴾ یوسف، واتە: بێگومان نەفس زۆر فەرمان بە خراپە دەکات، واتە: هەرچی هەڵسوکەوتی ئینسانە لە خێرو لە شەر، ریشەکە لە لێردەوێ، بۆیە پێشەمبەر ﷺ لە فەرماشتیکی صەحیح دا باسی تەقوای کردووە، فەرموویەتی: ﴿اتَّقُوا هَٰ هُنَا، وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۷۷۱۳)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۶۴۸۷)}، واتە: تەقوا لێرە دایە، تەقوا لێرە دایە، تەقوا لێرە دایە، ئامازە بۆ سینگێ موبارەکی کرد، واتە: ریشە تەقواو هاندەری تەقوا لە سینە و دلی ئینسانەوێ، هەروەها هی گوناھیش بە هەمان شێوە.

ئنجاء خواتین باسی ئەو دەکات کە ھابیل دیارە یەكەمین مەرۆف بوو کۆزراوە بە دەستی قابیل، یاخود یەكێک لە دوو کۆرەگە ی ئادەم کە کۆرە صالح و چاکەگە ی بە دەستی کۆرە خراپەگە ی کۆزراوە، یەكەمین ئەزموونی کوشتن بوو، بۆیە نەیزانیووە تەرمەگە ی چی لێ بکات، جا لە تەفسیرەکاندا زانیان خەیاڵی خۆیان خستۆتە سەری، ھەبوو گوتوو یەتی: چل رۆژ بە کۆلیەو بوو، ھەبوو گوتوو یەتی: سالتیک بە کۆلیەو بوو، ھەبوو گوتوو یەتی: حوت سال بە کۆلیەو بوو، جەنازەگە ی لێ بۆتە بەلاو نەیزانیووە چی لێ بکات! ئەگەر بەجیبی بەیشتابایە، دڕندە دەیانخوارد، بۆیە زۆر ئەزیەتی پێووە کیشاوە، ﴿فَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ﴾، خوا قەلەرەشە یەکی نارد زەوی دەکوڵی، (بَحَث) یانی: لێی کۆلیەو بە دوا ی کەوت، لێی گەرا، ئنجاء لێردا ﴿يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ﴾، واتە: بە دەنووی، یان بە چرنوو کەکانی زەوی ھەلەدەکوڵی، قەلەرەشەش بۆخۆی عادەتی وایە شت دەشاریتەووە، زەوی ھەلەدەکوڵی و شتەگە ی تێدەخات، ئنجاء بۆچی خۆی پەرورەدگار ئەو قەلەرەشە یە ناردووە لە پێشچاوی قابیل، واتە: کۆرە خراپەگە زەوی بکوڵی؟! ﴿لِيرِيَهُ، كَيْفَ يُؤَرِي سَوَاءَ أَخِي﴾، بۆئەو ی پێی پێشانیدا چۆن تەرمی بڕایەگە ی بشاریتەووە، ﴿سَوَاءَ﴾، بە مانای عەورەت دی، یان بە مانای ھەرشتیک دی کە مەرۆف دەرکەوتنی پێ ناخۆش بێ، دیارە ئەویش وەك چۆن ئینسان پێی ناخۆشە عەورەتی دەرکەوێ، ئەویش پێی ناخۆش بوو، تەرمی ئەو بڕایە ی بە کۆلیەو بێ، وە پێشی ناخۆش بوو داینی و دڕندە بیخوات، لەبەرئەو وەك شتیک بە ملیەو بوو، بۆیە خۆی پەرورەدگار ئەو قەلەرەشە ی ناردووە، بەلام نایا چۆنی ناردووە چی کردووە؟ ھەروا لە خۆو گلی ھەلکۆلیووە شتیک تێخستووە؟ دەگونجی، وە دەشگونجی وەك ھەندیك لە توێژەرەوان دەلێن: خوا دوو قەلەرەشی ناردوون یەکیان یەکیانی کوشتووە زەوی ھەلکەندووە، کەلەشی قەلەرەشە مردووەگە ی لەبن گلی ناووە، خۆلی بەسەردا کردووە، بۆئەو ی مردووناشتن فیری مەرۆف بکات، ﴿قَالَ يَوَيْلَتَى أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُؤَرِي سَوَاءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ﴾، (قابیل

يان كورە بكوژە كە) گوتى: ھەى ھاوار بۆمن، ھەى داخو ھەسرەت ھاوار بۆمن، ئايا
 من دەستەوستان بووم كە وەك ئەو قەلەپەشەيەشم پى بكرى! كە تەرمى برايەكەم
 بشارمەو، بەقەدەر ويشم لى نەزانى!! بۆيە لە پەشيمانان بوو، واتە: پەشيمان
 بووئەو كە چەند سەعات يان رۆژە، يان چەند مانگو سالە، بەلام پيموانىيە مانگو
 سال بووبى، چەند سەعات يان ئەوپەرى چەند رۆژىك ئەو جەنازەيە بەكۆليەو
 ھەلگرتەو، فكري پى نەشكاو لەبن گلى بنىو بيشاريتەو، لەبەرئەو پەشيمان
 بوو لە بە كۆل ھەلگرتەكەى، كە ئەو ھەموو ماوئە ماوئەو، نەك لە
 كوشتەكەى پەشيمان بووبى، وەك دوايى روونى دەكەينەو.

AliBapir
 Youtube/AliBapir1
 F/MediaAmeerOffice

چەند مەسەلە یەکی گەرنە

مەسەلە یە کەم: کە دەفەر موی: ﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَى آدَمَ بِالْحَقِّ﴾، زانیان

چەند ھەلۆستە یەکیان لە بەردەم ئەم پەستە قورئانییەدا کردوون:

یە کەم: ئایا ئەو دوو کورە کورێ راستەوخۆی ئادەم بوون؟ واتە: لە ئادەم و ھەووا بوون، یاخود نەو دیان بوون، یان کورێ نەو دیان بوون؟ تەنانەت ھەندیک گوتووین: لە بەنی ئیسرائیل بوون، بەلام ئەوێ دەردەکەوێ، ئەو یە کە کورێ ئادەم خۆی بوون، لە بەرجی؟

(۱) وشە (بنی آدم) کورێ راستەوخۆ دەگەیەنێ، مەگەر نیشانیەیک ھەبێ لەو مانایە لایدا.

(۲) کورە بکوژە کە لە کوتایی بەسەر ھاتە کەدا کە دەئێ: ﴿قَالَ يٰٓأَيُّهَا آدَمُ اءَجَزْتُ اَنْ

اَكُوْنُ مِثْلَ هٰذَا الْغَرَابِ فَاَوْزِيْ سُوْءَ اَخِيْ﴾، واتە: ئەو ھەوای بۆ من داخ و ھەسەت بۆ من، ئایا دەستەوسان بووم کە وەك ئەو قەلەرەشە یە بە! بەلگە یە لەسەر کورێ راستەوخۆی ئادەم بوونیان، چونکە ئەگەر ھاتبوو بکوژ کورێ راستەوخۆی ئادەم نەبووایەو، یە کەم قەتل نەبووایە کە دەکرا لەسەر زەوی، دەیزانی چۆن بشاریتەو، بەلام دیارە ئەزموونی نەبوو، وە یە کەم مەرووف بوو بکوژرێ، بۆیە ئەزموونی شاردنەو بە خاک سپاردنی نەبوو، ناچار بوو لە قەلەرەشە فیڕبێ، کەواتە: ئەمە بەلگە یە لەسەر ئەو کە کورێ ئادەم بوون، چونکە ئەگەر ئەو بوونایە، یاخود دوور بوونایە، تا ئەوکاتە چەند بەشەر دەکوژران و دەمردن و بە خاک دەسپێردران، پێویستی بەو نەدەبوو قەلەرەشە کە فیڕی بکات.

دوو دەم: دەربارە ی ناویان: ئایا قابیل و ھابیل ناویان لە کوێ دا ھاتو؟!

وەك گوتەم لە کتیبە ئیسلامییەکاندا لە تەفسیرەکاندا دەئێ: ناویان قابیل و ھابیل بوو، کورە خراپە کە ناوی قابیل بوو، کورە چاکە کەش ناوی ھابیل

بووه، جا هەندیک له توێژەرەوانی قورئان جار جار وایانزانیه زمانی
 عەرەبی تاکە زمانیک بووه کە بەشەر قسە پێکردوه!! ئیدی هەلساون بۆ
 هەموو وشەیهک لیان کۆلیوەتەوه ریشە ی له عەرەبی دا یانی چی؟ بۆ
 وینە: هی نووح گوتووینانە: ئەوه لەبەرئەوهی کە زۆر (نوح) ی کردوه، زۆر
 شین و گریانێ کردوه، بۆ ئەو خەڵکە کە دوا یی بە تۆفان هەمووی مردوه،
 لەبەرئەوه خوا ﷻ ناوی لێناوه نووح، هەروەها ناوی پیغەمبەرانی دیکەش و
 گەلەکانیان و شوێنەکانیشیان بە هەمان شیۆ کە ئەوانە هیچیان وانین،
 چونکە ئەو ناوانە عەجەمیی، هەر خوا دەزانێ بەو زمانانە چ مانایەکیان
 هەبووه، ئنجا کە دەگوترێ: ناوی عەجەمیی، مانای وایە عەرەبی نەبووه، تا
 بپەڕێتەوه سەر رەگ و ریشەیهکی عەرەبی، دوا یی مانایەکی عەرەبی
 لێ وەرگیرێ، (نووح) یش و (ئیسرا) یش و (شوعەیب) یش و ئەو ناوانە
 دیکەش هەموویان، وەک: (مووسا) و (عیسا) و (قابیل) و (هابیل) و (هارووت) و
 (مارووت) و هەموویان پێیان دەگوترێ: ناوی عەجەمیهکان (الأسماء
 الجميلة)، ئنجا ئایا بۆچی له قورئاندا ناویان نەهاتوه؟! جاری دیکەش
 باسمان کردوه، کە له قورئاندا تەنیا ئەو شتانە کە تیگەشتن له نایەتەکان و
 تیگەشتن لهو بەسەرھاتە، بەکێ لەسەری کەوتوه، باس دەکری، ئەمما قورئان
 ناچیت هەموو وردەکارییهکان باس بکات، ئەگەر قورئان وردەکارییهکانی
 هەموو باس کردبان، گۆچانەکی حەزرتی موسا چەند مەتر بووه؟ چەند
 بست بووه؟ له چ دارێک بووه؟ چۆن بووه؟ کەشتیهکە ی نووح چەند قات
 بووه؟ چۆن بووه؟ چەند مەتر بووه؟ چەند نەفەری سوار بووه؟ ئەوانە
 هیچ باس ناکات، بەلکە قورئان دینێ نیۆەرۆکی ئەو بەسەرھاتە و نیۆەرۆکی ئەو
 بابەتە باس دەکات، ئەگەرنا قورئان چەندە، دەبوو سەد هیندە دیکە بووایە،
 بەلام ناوی قابیل و هابیل له پەیمانی کۆن وەرگیراون، له (پەیمانی کۆن، سیفری
 تەکوین ئیصحاح: ٤)^(١) له ژێر ناوونیشانی (تقدمتا قاین و هابیل) دا هاتوه:
 (وَعَاشَرَ آدَمَ حَوَّاءَ زَوْجَتَهُ فَحَبَلَتْ وَوَلَدَتْ قَايِينَ إِذْ قَالَتْ اقْتَنِيتُ رَجُلًا مِنْ عِنْدِ
 الرَّبِّ ثُمَّ عَادَتْ فَوَلَدَتْ أَخَاهُ هَابِيلَ)، واتە: ئادەم لەگەڵ حەوای هاسەری

جووت بوو (سەلامی خاویان لێ بێ)، دووگیان بوو، وە قایینی بوو، حەووا گوتی: لەلایەن پەرودەرگارمەووە پیاویکم پەیدا کرد، (یان: کۆرپکم بوو)، دوایی دووبارە کە بەیەکەووە جووت بوون، ئەمجارە هابیلی بوو.

کەواتە: لە پەیمانی کۆندا (قayین و هابیل) و زانیانی خوشمان واپێدەچێ هەر لێرە وەریانگرتبێ.

ئەجا کە دەفەرموێ: ئەو بەسەرھاتەیان بە هەق بەسەردا بخوینەو، دوو واتای هەن:

مانای یەکەمی: واتە: هەق و حیکمەتی تێدایەو، حیکایەتی بەر ئاگردان نیە، ئەووە نیە هەر قسە بێ و گیردراووە بێ.

مانای دووەمی: واتە: راست و دروست و واقعی یەو پەمزو هیما نیە، دیارە خۆی زاناو شارەزا زانیویەتی هەندێک لە توێژەرەوان کوتووینان: ئەو بەسەرھاتەو هەندێک لە بەسەرھاتەکانی دیکە قورئانی، بەسەرھاتی پەمزین، هیما و مەرج نیە رووداویک بن روویان دابی، بەلکو ئەووە وەک پەمزو هیمایەکە کە خۆی پەرودەرگار فەرموویەتی، بەلام وانیە بەسەرھاتەو رووشیداووە واقعییەو هەقە^(١).

مەسەلەى دووهم: کە دەفەرموێ: ﴿إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُنْقَبَلْ

مِنَ الْآخِرِ﴾، کاتێک کە قوربانییەکیان کرد، واتە: هەرکامێکیان قوربانییەکی کرد، یەکیان قوربانیکەى لێ وەرگیرا، یەکیان لێی وەرنەگیرا، ئایا قوربانییەکە چى بوو؟ ئێمە جار جار هەندێک زانیاری کە لەگەڵ سیاقی

(١) ژمارەیهك نووسەری عەلمانی و تووشی ئەو جۆرە هەلەیه بوو و، کە بیگومان مەگەر لێی پەشیمان بووبنەو، ئەگەرنا بەهۆیەووە فەریان بەسەر ئیسلامەووە نامین، بڕوانە: (العلمانیون والقرآن الکریم، تاریخیة النص) د. أحمد إدريس الطعان. المدخل التأريخي (الأسطوري): ص٥٤٧ - ٥٨٣، کە ناوی هەرکام لە:

(طه حسين و أمين الخولي و محمد أحمد خلف الله و محمد أركون و نصر حامد أبوزيد و هاشم صالح و القمني و خالد السعيداني) ی هیناووە کە هەلگری ئەو جۆرە بیرۆکەیه بوون، بەلام (طه حسين) دوایی لێی پەشیمان بووئەو.

نایەتەکاندا دەگونجێن و دژ ناوەستن، هەندیک وردهکاریی که له پهیمانی کۆنداو له پهیمانی نویدا هەیە ئیستیفادهیان لێ دهکەین، توێژەرەوانی قورئانیش هەموویان یاخود زۆربەی هەرە زۆریان وایانکردووە، چونکە ئەو تیشکی زیاتر دەخاتە سەر هەندیک بابەت، ئنجای پیغه مبه ریش ﷺ له فەرمايشتییدا فەرموویەتی: ﴿حَدِّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَاقِيلَ وَلَا حَرْجَ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقَم: (٣٢٧٤) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو}، واتە: له بهنی ئیسرائیلەوه شت بگێڕنەوه و سەغله تییان لەسەر نیه، یانی: ئەوهی که پیچه وانهی نایەتەکان نیه، وه له گهڵ روهی ئیسلام و عهقیدهی ئیسلامی دا دژ ناوهستن.

له پهیمانی کۆندا له (سفر التکوین: الإصحاح: ٤) دهلێ: (وَكَانَ هَابِيلُ رَاعِيًا لِلْغَنَمِ، أَمَّا قَايِنُ فَقَدْ عَمِلَ فِي فَلَاحَةِ الْأَرْضِ، وَحَدَّثَ بَعْدَ مَرُورِ أَيَّامٍ، أَنَّ قَدَمَ قَايِنُ مِنْ ثَمَارِ الْأَرْضِ قُرْبَانًا لِلرَّبِّ، وَقَدَّمَ هَابِيلُ أَيْضًا مِنْ خَيْرَةِ أَكْبَارِ غَنَمِهِ وَأَسْمَنَهَا فَتَقَبَّلَ الرَّبُّ قُرْبَانًا هَابِيلَ وَرَضِيَ عَنْهُ لِكِنَّهُ لَمْ يَتَقَبَّلْ قُرْبَانَ قَايِنَ وَلَمْ يَرْضَ عَنْهُ^(١)). واتە: هابیل شوان بوو، (واتە: مەردار بوو)، قایینیش زهوی دهکیلاو جوتیار بوو، دواى تیپه پیرینی چەند رۆژێک، قایین له بهروبوومی زهوی (که دیاره کشتوکالی کردوه، له تهفسیرهکاندا هاتوه: باقیه دانه ویلایهکی هیناو تیگیهرا له نیو دهغله کهی دا کام گوته بێ دانه، یان دانه کهی به که لک نایهت، ئنجای گهنم بووه، جو بووه، مەرزە بووه، هەرزە بووه)، باقیه کهی کرده خێرو سهدهقه و قوربانیی، بۆئهوهی پێ له پهروهردگار خوا نزیک بێتهوه، هابیلیش که خاوهن مەر بوو، ئەویش تیگیهرا له نۆبه رهی مەر کهی کامه یان له هەموویان قه له وتره و چاکتره، یهکیکی کرده قوربانیی، پهروهردگار قوربانیی هابیلی وەرگرت، وه لێی رازی بوو، بهلام قوربانیی قایینی وەر نهگرت و لێشی رازی نه بوو.

دیاره هابیل که مەردار بووه و کامه مەری قه له وو چاکه ئەوی کردۆته خیر، خواش لێی وەرگرتوه، ئینسان شتێک که پێشکەشی خوای دهکات، دهبی باش بی، بهلام قایین که جوتیار بووه کام دانه ویلایه خراپه، ئەوهی بو خوا کردۆته خیر و قوربانیی، بۆیه خوای پهروهردگار لێی وەر نهگرتوه.

ئنجایا ئایا هۆکاری ئەوە چی بوو کە قوربانییان کردووە؟ لە قورئاندا باس نەکراوە لە سوننەتی پێغەمبەریشدا ﷺ نەهاتووە، بەلکو لە قورئان و سوننەتدا هەر باسی نەکراوە، کە هی یەکیکیان مەپ بوو، هی یەکیکیان دانەویڵە و کشتوکال بوو، وە لە پەیمانی کۆنیشدا نەهاتووە، کە لەبەرچی ئەو قوربانییەیان کردووە؟ وایپێدەچێ کە تەنیا بۆ ئەو نزیك بوونەوە ئەو قوربانییەیان کردبێ، بەلام لە تەفسیرەکاندا بۆ وێنە: خاوەنی تەفسیری (التفسیر الکبیر)^(١) دا ئەوە دەگێرێتەووە، کە: حەووا هەر سەکی دووانە دەبوو، کورپێک و کچێک، وە دووانە سکی پێشوو، بۆیان هەبوو لەگەڵ دووانە سکی دواوی دا هاوسەرگیری بکەن، واتە ئەو کور و کچە ی کە پێشی بوون و خوشک و بران، بۆیان نەبوو لەگەڵ یەکییدا هاوسەرگیری بکەن، چونکە هیچ بەشەری دیکە لەسەر زەوی نەبوون، ئەدی چۆن وەچە پەیدابێ؟ بۆیە لەگەڵ دووانە سکی دوایدا خوشکەکانیان دەدا بەیەکدی، وەك دەلی: ژن بە ژنیان پێ دەکردن، ئنجا دەلی: خوشکەکی قایین (لە تەفسیرەکاندا ناوەکەشی هێناوە) ژۆر جوان بوو، وە خوشکەکی هابیل ناشرین بوو، دەبوو بشیان دەن بە یەکدی، چونکە هیچ کامیان خوشکەکی بۆ خۆی نەدەشیا، بۆیەش هی ئەو سەکی دیکە بۆ ئەوسکە دەشیا، چونکە هیچ بەشەری دیکە لەسەر زەوی نەبوون، چونکە یەکیک بۆی هەیه بلی: چۆن ئەوە دەبی، خۆ هەر هی بابو دایکیک بوون، دەلیین: بەلی، بەلام هیچ چاری دیکە نەبوو، ئنجا قابیل رازی نەبوو خوشکە جوانەکی خۆی بدا بە هابیل و گوتی: دەبی بۆخۆم بی، ئادەم و حەوواش سەلامی خویان لی بی گوتیان: پۆلە پیت ناشی بە پێی شەریعەتی خوا، سەرەنجام بوو مشتومریان، ئنجا ئادەم پێی گوت: باشە قوربانیی بکەن، کامەتان قوربانییەکی وەرگیرا، با خوشکە جوانەکی بۆ وی بی، کە قوربانییەکیان کردووە، دیارە قوربانیی هابیل وەرگیراوە، ئنجا هەرچی بووبی، مەپ بووبی، وەك لە پەیمانی کۆندا دەلی، یان هەر شتیکی بووبی، قوربانییەکی وەرگیراوە، قوربانیی قایین یان قابیلیش وەرنەگیراوە، ئیدی سەرەنجام وەك شەریعەتەکی بپاری داوە، بەو شیوەیە بوو، ئەو خوشکە جوانە بۆ ئەو بوو، دیارە ئەویش لەسەر ئەوە حەسوودی پێ بردووە.

ئنجایا چۆنیان زانیوە ئەو قوربانییە قبوول بووە، یان قبوول نەبووە؟
نیشانەی قبوول کرانی قوربانییەکە چی بووە؟ زانیان دوو رایان هەن:

رای یەكەم: زۆربەی هەرە زۆریان دەلێن: نیشانەكەى ئەوە بوو، ئەگەر
قوربانییەكە وەرگیرابى، ئاگرێك هاتۆتە خوارو سوتاندووێت، وەك لە
تەفسیری سوورەتى (آل عمران) دا باسمان كرد، لە تەفسیری ئەو نایەتەدا كە

دەفەر مۆی: ﴿الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عٰهَدَ اِلَيْنَا اَلَا نُوْمِنُ لِرَسُوْلِ حَتّٰی

يَاْتِنَا بِقُرْبَانٍ تَاْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِى بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالَّذِى

قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٨٣﴾، واتە: ئەوانەى گوتیان: ئێمە

خوا راپساردووین، بڕوا بە هیچ پێغەمبەرێك نەهێنین، هەتا قوربانییەكیان
بۆ نەكات كە ئاگر بى بيسووتێنى، لەبەر چاوى ئێمە، (خوا ﷻ دەفەر مۆی:)

بلى: لە پيش مندا پێغەمبەرانیك هاتن بە بەلگە ئاشكراکانەووە بەو هەش كە
گوتان (واتە: قوربانییەك ئاگر بيسووتێنى) ئەدى بوجى هەر كوشتيشتان؟

ئەگەر راست دەكەن؟! وە ئێمە لەوئ باسمان كردووە كە چۆن لە سەردەمى
سولهيماندا، وە لە سەردەمى هەندىك لە پێغەمبەرانى بەنى ئيسرائيلدا،

قوربانییان كردووە ئاگر لە پيش چاوى هەمووان هاتۆتە خوارو ئەو
قوربانییەى سوتاندووە، بۆتە خۆلەميش، ئەو نیشانەى ئەو بووە كە قبوول

كراوە، ئنجایا زۆربەى زانیان رایان وایە كە نیشانەى قبوولكرانى
قوربانییەكە، ئەو بووە كە ئاگر بێتە خوارو بيسووتێنى.

رای دووهم: موحاهید رایەكى پێچەوانەى هەيە، دەلێ: نیشانەى وەرەگیرانى
قوربانییەكە ئەو بووە كە ئاگر بيسووتێنى.

بەلام دیارە رای زۆربەیان راستە، وە نایەتەكەى (آل عمران) يش بەلگەيەتى،

چونكە نایەتەكە دەفەر مۆی: ﴿حَتّٰی يٰٓاْتِنَا بِقُرْبَانٍ تَاْكُلُهُ النَّارُ﴾، واتە:

قوربانییەك كە ئاگر بىخواو بيسووتێنى، مانای وایە قبوول كراوە، كەواتە: نیشانەى
قبوولكرانى قوربانییەكان ئەو بووە ئەگەر وابى و ئەو پەيمانى كۆن راست

بى، دەبى ئاگر لە ئاسمان هاتبێتە خوارو مەرەكەى هابیلی سوتاندبى، و باقە

دانه‌وێڵە‌که‌ی قابیلیش هەر له‌وێ بووه‌ نه‌یسوتاندوه، مانای وایه‌ قبوول نه‌کراوه، یاخود نیشانه‌یه‌کی دیکه‌ هه‌بووه، خوای په‌روه‌ردگار به‌ وه‌حی به‌ ئاده‌می گوتوه، که ئه‌وه‌ قوربانیه‌ی هابیلیم قبول کردوه، قوربانیه‌ی قابیلیشم قبول نه‌کردوه.

مه‌سه‌له‌ی سێیه‌م: که ده‌فه‌رموێ: ﴿قَالَ لَا قُتْلَنَّا قَالَ إِنَّمَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾،

واته: ئه‌وه‌ که قوربانیه‌یه‌که‌ی وه‌رنه‌گیرابوو به‌وه‌ی دیکه‌ی گوت: به‌ ته‌ئکید ده‌تکوژم، ئه‌ویش گوتی: بێگومان خوا ته‌نیا له‌ پارێزکاران قبول ده‌کات، یه‌کیک بۆی هه‌یه‌ بۆی: ئه‌وه‌ که‌ی وه‌لامی ئه‌و قسه‌یه‌یه‌؟ ئه‌و ده‌لێ: ده‌تکوژم، ئه‌ویش ده‌لێ: بێگومان خوا له‌ پارێزکاران قبول ده‌کات، ئه‌و که گوتویه‌تی ده‌تکوژم، دیاره‌ به‌ هۆی هه‌سوودیه‌وه‌یه‌و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی قوربانیه‌یه‌که‌ی قبول نه‌کراوه‌ هه‌سوودیه‌ی پێ بردوه، هه‌سه‌د پالی پێوه‌ناوه‌ که بیکوژی و هه‌ره‌شه‌ی لێ بکات، به‌لام ئه‌و وه‌لامه‌ گونجاو نیه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌ره‌شه‌یه‌ی ئه‌ودا که بۆی: خوا ته‌نیا له‌ پارێزکاران وه‌رده‌گری؟!

له‌ وه‌لامدا ده‌لێین: نه‌خێر، ئه‌وه‌ وه‌لامیکی پێ به‌ پێسته، به‌لام قورئان به‌ کورتی شت ده‌فه‌رموێ، ناچێ هه‌موو ورده‌کارییه‌کان باس بکات، درێژه‌ی وتووێژه‌که‌یان ئاوايه‌ قابیل گوتویه‌تی: ده‌تکوژم، هابیلیش گوتویه‌تی: بۆچی ده‌مکوژی؟ قابیل گوتویه‌تی: ئه‌دی بۆچی قوربانیه‌ی تۆ وه‌رگیرا، هی من وه‌رنه‌گیرا؟! (هابیل)یش گوتویه‌تی: له‌به‌رئه‌وه‌ هی تۆ وه‌رنه‌گیراوه، که تۆ پارێزکارنی، که‌واته: خوای په‌روه‌ردگار ئه‌وه‌ی که (بیت القصید) و ئامانجی وتووێژه‌که‌یه‌ هی‌ناویه‌تی و ئه‌وه‌ی دیکه‌ی لێ قرتاندوه، وه‌ ڕوویه‌کی گرنگی ڕه‌وانبێژی قورئان ئه‌وه‌یه‌ که به‌ کورتیه‌ی مه‌به‌سته‌کان ده‌فه‌رموێ، دیاره‌ کاتیکی قسه‌ کورت ده‌کریته‌وه، که ئه‌وه‌ی سیاق ده‌لاله‌تی له‌سه‌ر ده‌کاو درێژه‌و ورده‌کارییه‌، بيقرتی نی، ئنجا که ده‌فه‌رموێ:

﴿إِنَّمَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾، ئه‌وه‌ به‌راستی ده‌بێ هه‌له‌سته‌ی له‌ به‌رانبه‌ردا

بکه‌ین، چونکه (إِنَّمَا) ئامرازی کورت هه‌له‌ئێنان و چه‌سپاندن (أداة الحصر والإثبات)ه، واته: بێگومان خوا به‌س له‌ پارێزکاران قبول ده‌کات و ئه‌وه‌ی پارێزکار نه‌بێ، کرده‌وه‌که‌ی به‌سه‌ردا ده‌دریته‌وه، پارێزکاریش ده‌بێ خۆی له‌ دوو شتی سه‌ره‌کی بپاریزی:

١/ لە شیرک و ریابازی، واتە: لە کردەوێکەیدا خۆی بۆ خوا ساغ بکاتەوێکەو
نیەتەکە ی بۆ خوا بێ، مەبەستی پێی لە خوا نزیکبوونەو بێ.

٢/ کردەوێکە ی بەپێی شەرع بێ و مۆری شەرعی پێوێبێ، واتە: ھەردووێک مۆری
ئیخلاص و شوینکەوتنی پێوێبن، دیارە ھەر کەسێک خۆی لە شیرک و ریا
نەپاریزێ، مانای وایە ئیخلاصی نیە، وە ھەر کەسێک خۆی لە لادان لە
شەریعت نەپاریزێ، مانای وایە پابەندی و شوینکەوتن (اتباع) ی نیە،
کردەوێکە ی ئەو دوو مەرجە ی تێدا نەبن، وەرنەگیرێ. کەواتە: گرنگ تەنیا
کردەوێکە ی نیە، بەلکو گرنگ ئەوێکە بە شێوەیە ک بێ قبول
بێ، کاتیکی ش کردەوێکە ی قبول دەبێ، کە بەپێی شەرع بێ و بۆ خوا بێ، وە
دیارە بێجگە لە خواش ھیچ کەس بە مسۆگەری نازانی داخۆ ئەو کردەوێکە
قبول بوو، یان نا؟ لەبەرچی؟ لە سۆنگە ی ئەوێکە کە تەقوا پەنھانە، دوو
مەرجە کەیشی یەکیکیان دیارە بەپێی شەرع بوون، ئەو دیارە، بەلام
ئیخلاصە کە بۆ خوا، پەنھانە، وە خوا کە لێردا لە سەر زمانی ئەو کورە
صالحە دەفەرموێ: ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾، دوای خوا ﷻ بۆخۆی

پوونی دەکاتەوێکە، کە تەنیا خوا بە تەقوا زانیە، دەفەرموێ: ﴿...فَلَا تُزَكُّوا

أَنفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾ ﴿٣٢﴾ النجم، خۆتان چاک مەکەن، (واتە: خۆتان
پاک و چاک پێشان مەدەن بە قسە)، خوا زانائە بەوێ کێ پارێز دەکات.

کەواتە: خۆ بە قسە چاک و پاک پێشانان خراپە، بەلام خۆ پاک و چاک کردن بە

کردەوێکە، زۆر پەسندە، خوا دەفەرموێ: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّى﴾ ﴿١٤﴾ الأعلى، ﴿قَدْ أَفْلَحَ

مَن زَكَّاهَا﴾ ﴿١﴾ الشمس، ئەو بە کردەوێکە، بەلام بە قسە خراپە، یانی: تەزکیە لە
قورئاندا لە شوینکەوتن نەھ ی لێکراو و لە شوینکەوتن فەرمانی پێکراو، نەھ ی
لێکراو، ئەگەر ھەر بە قسە بێ، وە فەرمانی پێکراو، ئەگەر بە کردەوێکە ی بێ،
بۆیە پێغەمبەر ﷺ لە فەرماشتێکی صەحیح دا باسی تەقوای کردو،
فەرماوێت: ﴿الْتَقَوَى هَا هُنَا، وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ﴾ ﴿أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ

ئەو وەصفە لەخۆمدا ناهێنمە دی و خۆم بە شایستەیی ئەو نازانم سیفەتی دەستدریژکردن بۆ ڕشتنی خوێنی بە ناهەق لەخۆمدا بێنمە دی.

ئنجالی لێردا ئیشکالێک دروست دەبێ، ئایا ئەگەر کەسێک هەرهشی کوشتن لە تۆ بکات، شەریعەت فەرمانت پێ دەکات ملی بۆ ڕاگری و بلایی: فەرموو بۆمکوژە؟! عەقل ئەو قەبۆل ناکات، وە شەریعەتی خۆی پەروردگاریش بە پێی عەقل و فێطەرەتی ئینسانان هاتو، کەواتە: ئەگەر بکوژێ: وەك هەندێک لە توێژەرەوانی قورئان گوتووینان ئەو جیاوازیی شەریعەتەکانە، واتە: لە شەریعەتی ئێمەدا بەلێ دروست نیە، مل بۆ بکوژ ڕاگری، چەقۆی پێداپێنی و بتکوژی، بەلکو دەبێ بەرگری لە خۆت بکە، بەلام ڕەنگە لە شەریعەتی ئادەمدا ئەو دەرڤەتی بووبێ؟

دەلێم: نەخێر، چونکە هەموو شەریعەتەکانی خوا لەگەڵ فێطەرەتی ئینساندا دەگونجێن، عەقل و فێطەرەتی ساغیش خاوازیاری ئەوین کە ئینسان بۆخۆی مل بۆ چەقۆ ڕانەگێڕێ و دەبێ بەرگری لە خۆی بکات، ئەدی یانی چی کە لێردا دەلێ: ئەگەر تۆ دەستم بۆ درێژبکە بۆ کوشتنم، من دەست درێژ ناکەم بۆ کوشتنی تۆ؟ بۆ ئەم پرسیارە، سێ وەلام هەن:

یەك: یانی ئەگەر تۆ دەستپێشخەری کوشتنی من بێ، من دەستپێشخەری کوشتنی تۆ نابم، بەلام ئەو مانای وانیه کە من بەرگری لە خۆم ناکەم.

دوو: ویستوویەتی ئامۆژگاری بکات کە بیسلەمینی ئەو لە قەتل، واتە: تەنانهت ئەگەر تۆش تۆش بتهوێ بکوژی، من تۆ ناکوژم، واتە: کوشتن هیئە شتیکی خراپە لە بەرانبەر کوشتنی تۆشدا من هەولنادەم بکوژم، نەك هەر لە سەرەتاوە دەستپێشخەری بکەم بۆ کوشتن.

سێ: کەسێک بویستری بکوژی، دروستە خۆی بە دەستەو بەدات، هەندێک وایانگوتو، وەك عوسمانی کوری عەففان خوا لێی ڕازی بێ، کەسێک بزانێ یان دەبێ بەرانبەرەکی بکوژی، یان ئەو بکوژی، دروستە کەس نەکوژی و خۆی بە گوشت بەدات، عوسمان خوا لێی ڕازی بێ وایکردو، کە من ئەوهم پێ ڕاست نیە، وە عوسمان خەلیفەیی سییەم، خوا لێی ڕازی بێ، بۆیە

وایکرد، چونکه دەیزانی له بەرگری کردن و بەرهه‌ئستی کردنه‌که‌دا خوینیکی زۆر دەرژۆ و ئه‌ویش هەر ده‌کوژری، له‌به‌رئه‌وه‌ گوتووێه‌تی: با خوین که‌م‌تر برژی، ئه‌گه‌رنا ئه‌گه‌ر ئومیدی ئه‌وه‌ بووایه‌و زانیبای هیژیکی وای به‌ ده‌وره‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ ده‌توانن ئه‌و ئازاوه‌چیانه‌ دوور بخه‌نه‌وه‌وه‌، له‌ کۆلی بکه‌نه‌وه‌، پیموانیه‌ گوتبای: ده‌ست مه‌که‌نه‌وه‌، به‌لام زانیویه‌تی شه‌رپکی بی ئه‌نجامه‌و دواییش هەر ده‌یکوژن، خه‌لکیکیش ده‌کوژری، گوتووێه‌تی: با هەر من ببه‌ به‌لا گیره‌وه‌ی ئه‌و خه‌لکه‌.

که‌واته‌: قسه‌ی راست بو وه‌لامی ئه‌و ئیشکاله‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ هابیل نه‌یگوتوه‌ من به‌رگری له‌ خووم ناکه‌م، به‌لکه‌و گوتووێه‌تی ده‌ستپیشخه‌ری کوشتننت نابم، وه‌ نایه‌ته‌که‌ش ئاوا ده‌فه‌رموی: ﴿مَا أَنَا بِبَاسٍ بِدِي إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ﴾، ئیدی نه‌یگوتوه‌ من هیچ ناکه‌م و به‌رگری له‌ خووم ناکه‌م و له‌ کۆل خوومت ناکه‌مه‌وه‌.

ئنجایا چۆنی کوشتوه‌؟ دیسان توێژمه‌وه‌ان زۆر شتیان گوتوه‌، له‌ په‌یمانی کۆندا ده‌لل: خه‌وتبوو، غافل گیری کردو لێ ده‌خه‌فتا، ئنجا کوشتی، ئایا به‌ردیکی به‌سه‌ری داداوه‌؟ له‌ ته‌فسیره‌کاندا به‌ پێی خه‌یالی خۆیان چه‌ند شتیکیان گوتوه‌، به‌لام له‌ قورئاندا درێژه‌که‌ی باس نه‌کراوه‌، له‌ سونه‌تیشدا نه‌هاتوه‌، گرنگ ئه‌وه‌یه‌ ده‌بی ئاگاداری خۆی نه‌بووبی که‌ کوشتووێه‌تی، ئه‌گه‌رنا به‌ره‌و رووی چووبایه‌ که‌ بیکوژی، له‌ کۆل خۆی ده‌کرده‌وه‌و خۆی به‌رزو مه‌زنیش شتیکی له‌وباره‌وه‌ باس ده‌کرد، شه‌رپک، ده‌سته‌ویه‌خه‌بوونی، به‌لام دیاره‌ راست باسی کوشته‌که‌ی ده‌کات بۆیه‌ وایه‌ ده‌چێ به‌ غافلگیری کردبیتی، یان له‌ کاتی خه‌وتندا بووبی، ئنجا له‌وباره‌وه‌ که‌ ئه‌گه‌ر ئینسان بزانی ئازاوه‌و فیتنه‌یه‌و خه‌لک کوشته‌وه‌ و اباشه‌ نه‌بێته‌ هۆکاری خوین ریژی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ هه‌یه‌: ﴿عَنْ بَسْرِ بْنِ سَعِيدٍ أَنَّ سَعْدَ بْنَ أَبِي وَقَّاصٍ قَالَ: عِنْدَ فِثْنَةِ عُمَانَ بْنِ عَفَّانَ، أَشْهَدُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: (إِنَّهَا سَتَكُونُ فِثْنَةٌ، الْقَاعِدُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْقَائِمِ، وَالْقَائِمُ خَيْرٌ مِنَ الْمَاشِي، وَالْمَاشِي خَيْرٌ مِنَ السَّاعِي)، قَالَ: أَفَرَأَيْتَ إِنْ دَخَلَ عَلَيَّ بَيْتِي فَبَسَطَ يَدَهُ إِلَيَّ لِيَقْتُلَنِي؟ قَالَ: (كُنْ كَابِنِ آدَمَ)﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَم: (١٦٠٩)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقَم: (٤٢٥٦)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقَم: (٢١٩٤) وَقَالَ: حَسَنٌ، وَأَبُو يَعْلَى بِرَقَم: (٧٥٠)، وَالْحَاكِمُ بِرَقَم:

(٨٣٦٢) عَنْ سَعْدِ بْنِ مَالِكٍ، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: صحيح، انظر حديث رقم: (٢٤٣١) في صحيح الجامع، واته: بوسری کوری سەعید لە سەعدی کوری ئەبی وەققاصەووە خوا لێی پازی بێ دەگیرێتەووە که لە کاتی ئەو ئازاوەیە که عوسمان تێیدا شەهید کرا خوا لێی پازی بێ، گوتووێتی شایەدیی دەدەم که پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووێتی: شەڕ و کوشتارو ئازاوەیەك دەبێ، دانیشتوو باشترە لە هەلساو، هەلساو باشترە لە پۆشیتوو، پۆشیتوو باشترە لەووی که بەپەلە دەپروات، یاخود هەولێ تێدا دەدات، (واته: ئینسان خۆی لێ دوورە پەرێز بگرێ باشترە، دیارە سەعدی کوری ئەبی وەققاص خوا لێی پازی بێ لە کاتی ئەو کێشەو شەڕی نیوان عەلی و موعاویەشدا که عەلی لەسەر هەق بوو، خوا لێی پازی بێ، وە موعاویە ناھەق بوو خوا عەقوی بکات، سەعدی کوری ئەبی وەققاص هەر کەنارگیر بوو، دوورە پەرێز بوو هەرچەندە ئەگەر پشتی عەلی گرتبایە باشتر بوو، لە بەرانبەر موعاویەدا که هەلۆیستەکە ی هەلە بوو، بەلام بەهەر حال وادیارە ئەو فەرمايشته زۆر کاریگەری لەسەری هەبوووە لەویشدا هەر کەنارگیر و دوورەپەرێز بوو، ئنجا دەلی) یەکیک لە پێغەمبەری ﷺ پرسى: ئەگەر کەسیک لێم وەژوورکەوت و دەستی درێژ کرد که بمکوژێ، هەلۆیستم چی بێ؟ فەرمووی: وەك کۆرەکە ی ئادەم بە، (واته: وەك کۆرە باشەکە، کۆرە صالحەکە که گوتی: من ئامادەنیم بەرانبەرکەم بکوژم، ئامادەنیم ئەووی دەستم بۆ درێژ دەکات بیکوژم).

هەلبەتە ئەووەش شوینی خۆی هەیه، ئەویش لە کاتیکدا که فەرمايشتهکە راست بێ، ئەگەرنا ئەگەر بێ و بیکەینە بنچینە، هەر کەسێ ویستی خەلکی بکوژێ، هەموویان بلێن: من وەك کۆرە باشەکە ی ئادەم دەبم و تۆ ناکوژم، بیگومان ئەووە هاندانی خەلکە لەسەر خەلک کوشتن و خوینپێژی و لەسەر زولم و ستم، بۆیە ئەم فەرموودەیه دەبێ شوینی تایبەتی خۆی هەبێ، لە کاتیکدا که دەزانێ وەك عوسمان خوا لێی پازی بێ، ئەو دەستکردنەووە بەرگری لە خۆکردنە سوودیکی نیه، وە خوینی زیاتر دەپژێ، لەو کاتەدا شەریعت رێگای داو، که تۆ دەستەوگەر نەکە ی بەرگری لە خۆت نەکە ی، تاكو خوینی کەمتر بپژێ، ئەو فەرمايشته بۆ شوینیکی وایه، نەك وەك بنچینەیهکی گشتی خەلک بیهوێ یەکدی بکوژێ،

ئەوانىش بلىن: با وەك كورە باشەكەى ئادەم بىن، دەست نەكەينەو، وە سەرەنجام ئەوانەى كە چاويان لە خوینرپىژى و زولم و ستەمە، رپيان بۆ تەخت بى، وە ئەو خەلگەيان وەك نيچىرىكى تووك نەرم بکەوئتە بەرپەل، كە ديارە ھىچ درندەيەكيش لە نيچىرى تووك نەرم و لە نيچىرى ئاسان ناسلەمئتەو!!

مەسەلەى پىنجەم: كە كورە باشەكەى ئادەم (ھابىل) دەلى: ﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْوَأَ

يَاثِمِي وَإِثْمَكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾، من دەمەوئ گوناھى من و گوناھى خوشت لەگەل خۆت بەرپەو (بۆ قىامەت بۆ لاى خوا)، وە سەرەنجام ببى بە ھاوئى دۆزەخ (يان خاوەنى دۆزەخ)، وە ئەوئى سزای ستەمكارانە.

دوو ئىشكال، يان دوو پرسىار ليرەدا ھەن:

يەكەمیان: كە دەلى: ﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْوَأَ يَاثِمِي وَإِثْمَكَ﴾، چۆن دەبى ئىنسانى

مسولمان پىي خوشت بى و بپەوئ بەرانبەرەكەى گوناھبار ببى، وە سەرەنجام بچىتە دۆزەخ؟

ئەم پرسىارە دوو وەلامى ھەن:

۱- من ئەگەر ھەر ناچاربم تۆ گوناھباربى، يان بۆخۆم، تۆ گوناھباربى بە كوشتنم، يان من گوناھباربم بە كوشتنت، ديارە يەكەمیان ھەلدەبژىرم، تۆ گوناھباربى، نەك من گوناھباربم، تۆ خوینى منت بکەوئتە ئەستۆ، نەك من خوینى تۆم بکەوئتە ئەستۆ.

۲- دەمەوئ تۆ سزای كوشتنمت بچىتە ئەستۆ، نەك سزای كوشتنى تۆ بچىتە ئەستۆى من.

دووەمیان: كە دەلى: ﴿يَاثِمِي وَإِثْمَكَ﴾، گوناھى من و گوناھى خۆت، گوناھى

بەرانبەرەكەى كە ئەو دەكوژى، ديارە، ئەدى گوناھى وى كە كوژراوە چىيەو بۆچى دەچىتە ئەستۆى؟ زانايان سى وەلامیان داوئەو:

(١) گوناھی کوشتنی من و گوناھی پیشووی خوټ، ههتهمن دیاره پیشتریش گوناھی بوو ون، که ئیستا لهسهر نهووی قوربانیهکهی قبول نهکراوه، نامادهبی برابیهکی بکوژی، دیاره گوناھی دیکهشی بوو ون، واته: نهو گوناهاههت بجپته نهستو، لهگهل گوناهاههکانی پیشووی خوشت.

(٢) گوناھی کوشتنی من و گوناھی وهرنهگیرانی قوربانیهکهت، چونکه ئینسان شتیئک بو خوا بکات و خوا وهری نهگری، مانای وایه گوناهاهه.

(٣) - گوناھی کوشتنی من که گوناھی خوټه، وه گوناهاههکانی من که له قیامهت ههلهددرینه سهر گوناهاههکانت، وهک له فهرموودی پیغههمبهردا ﷺ هاتوه: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: (اتَّذَرُونَ مَا الْمُفْلِسُ؟) قَالُوا: الْمُفْلِسُ فِينَا مَنْ لَا دَرَهَمَ لَهُ، وَلَا مَتَاعَ، فَقَالَ: إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي مَنْ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِيَامٍ وَزَكَاةٍ وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا، وَقَذَفَ هَذَا، وَأَكَلَ مَالَ هَذَا، وَسَفَكَ دَمَ هَذَا، وَضَرَبَ هَذَا، فَيُعْطِي هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ، قَبْلَ أَنْ يُقْضَى مَا عَلَيْهِ أُخِذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ، ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (٨٣٩٥)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (٦٥٢٢)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٢٤١٨)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالتَّطَبَّرَانِي فِي (الْأَوْسَطِ) بِرَقْم: (٢٧٧٨) {، واته: نهبو هوردهیره خوا لی پازی بی، دهلی: پیغههمبهردا ﷺ فهرموویهتی: ئایا دهزانن مایهپووج، قهلووش، (نهووی که هیچی بهدهستهوه نهماوه) کییه؟ کوتیان: مایه پووج لهلای ئیمه کهسیکه، نه زیوی ههبی، (نه پارده سامانی ههبی)، وه نه کهلوپهلی ههبی، فهرمووی: مایهپووج له ئوممهتی من کهسیکه له رۆژی قیامهت دی: نوژی پییه، رۆژووی پییه، زهکات و سهدهقهی پییه، بهلام دیت جنیوی بهو داوه، مالی نهوی خواردوه، خوینی نهوی رشتوه، لهوی داوه، ئنجا له چاکهکانی دهری بهو خاوهن ههقانه تاکو که هیچ چاکه نهمان، ئنجا له گوناھی خاوهن ههقهکان ههلهددرینه سهر وی و به گوناهاهوه فری دهریته نیو دۆزهخ، (نهوه موفلیسه) کهواته: نهو مانایهشی لی وهردهگیری.

ئنجا لهوبارهوه نهو فهرمایشتهی پیغههمبهردا ﷺ ههیه که دهفهرموی: ﴿إِذَا اتَّخَذَ الْمُسْلِمَانِ سَيْفَيْهِمَا، فَاَلْقَا لُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا

الْقَاتِلُ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ: إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ ﴿مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: الْبُخَارِيُّ (٣١)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (٧١٨١) عَنْ أَبِي بَكْرَةَ﴾ واتە: ھەر کاتیکی دوو مسوولمان بە شمشیرەکانیان، (واتە: بە چە کەکانیان) پیکگەیشتن، بکوژو کۆژراو ھەردووکیان لە ئاگردان، (راوی دەلی: لیمپرسی: ئەو پێغەمبەری خوا! ئەو بەکوژ بکوژ، ئەو کۆژراو (بۆچی دەچیتە دۆزەخ)؟ ھەرمووی: چونکە ئەویش سوور بوو لەسەر کوشتنی ھاوڵەکە، (بەلام یەکیان دەستی خۆی پیشخستو، دەنا ئەو دیکەش ویستوو، ھەمان تاوان بکات).

کەواتە لێردا کە دەفەرمو: (إِذَا لَقِيَ الْمُسْلِمَانِ سَيْفِيهِمَا) واتە: ھەردووکیان دەیانەوێ یەکدی بکوژن بە ناهەق، کەواتە: ئەوان کە بکوژ، ئەو ھەم نیەتی ھەبوو، ھەم کردەوی ھەبوو، ئەو دیکەیان کردەوی ھەبوو، بەلام نیەتی ھەبوو، (إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا) ئەویش سوور بوو، ئەگەر بۆی کرابا دەستی خۆی پیش دەخستو ئەو دیکەش.

کەواتە، کە ھابیل گوتوو، ئەو: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ وَإِيَّاكَ﴾، یانی گوناھێ ئەو کە ئەو کوشتو، وە گوناھێ ئەو کە بەرانبەرە کە ئەو یوستو بیکوژی، کەچی ھەر کوشتووشیەتی.

مەسەلە شەشەم: کە دەفەرمو: ﴿فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ، فَأَصْبَحَ

مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾، نەفسی کوشتنی بڕایە کە بۆ ئاسان کرد، بۆی جوان کردو ھانیداو کوشتو لە زیانباران بوو.

سێ ھەڵوەستە لە بەرانبەر ئەم رستە قورئانییەدا دەکەین، کە پیشتریش ئاماژە بەکەم پێدا:

١/ ریشە ھەموو خراپە و گوناھەکان لە دڵ و دەرووندایە، بۆیە خوا پەروردگار

لە سوورەتی (الشمس) دا دەفەرمو: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۝١ وَقَدْ خَابَ مَنْ

دَسَّاهَا ۝١٠﴾، واتە: سویند بە نەفس و بەو کە ریکی خستو و دروستی کردو، خراپەکاری و پارێزکاریی فێرکردو، بە ئەکید سەرفرازە کە سێک کە نەفسی

خۆی پاک و چاک کردووە، وە بەدبەخت و پەشیمانە، ئەو کەسە ی کە نەفسی خۆی بن گوناھان خستووە.

بەپێزان !

لەراستیدا بناغەی چاک بوونی ئینسان لە دڵەودییە، وە بناغەی خراپبوونیشی ھەر لە دڵەودییە، بۆیە خوا لە سوورەتی (الأنعام) یشدا دەفەرموێ: ﴿وَذَرُوا ظَهْرَ

الْأَيْمِ وَبَاطِنَهُ...﴾ (١٣٠)، واتە: واز لە گوناھێ ئاشکرا و گوناھێ پەنھان بێنن، گوناھێ پەنھان بێگومان پەگ و ریشەی گوناھە ئاشکرایەکانیشە.

٢/ تَنْجَا وَهَكَذَا دَرَوْنَا سَانِيَةً دَلَّيْنِ: ھەموو ھەژمەتێک ریشەییەکی فیکریی ھەیە، ھەموو تەسەب و پەرف و فیک ریشەییەکی تەسەب و پەرف ھەیە، وە ئەو کە دەفەرموێ: ﴿فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ﴾، ئەو ی لێ وەر دەگیرێ کە نەفسی بەشەر پلە پلە لەسەر چاکە و خراپە پادێ و یەک تەکان نیە، ھەر وەک جەستە ی بەشەریش ھەر وایە، بۆ وێنە: کە سێک بێھوێ مەشقی کاراتە یان کۆنۆ، یان جومناستیک بکات، یەک تەکان فێرنای، بەلکە بە پلە پلە، نەفسیش ھەر وایە، وەک چۆن جەستە و ڕە و ڕە پادێ، نەفسی بەشەریش ھەم بۆ چاکە، ھەم بۆ خراپە، و ڕە و ڕە پادێ.

٣/ کە دەفەرموێ: ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾، ھەندیکیان گوتوو یانە مەبەست

لە: ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾، چونکە (أصبح) یانی: چوو و نیو بەر بەیانەو، مانا ڕۆژێکی ھەوایە، گوتوو یانە: دیارە بە شەوێ کۆشتوو یەتی و ئەو بەلگەیە لەسەر شەو کۆژ کردنی قابیل بۆ ھابیل و، کە ڕۆژ بۆتەو بوو بە زیانبەر و چۆتە ریزی زیانبەرانیو، ئێمەش دەلێین: وانیە، چونکە لە زمانی عەرەبیدا (أصبح، بات) یانی: بوو، بەلێ (بات) جاری وایە بۆ مانای شتێک کە لە شەویدا دەرکێ، بەگاردێ، بەلام لێرەدا ئەو ی لێ وەر ناگیرێ، ھەر کام لە: (أصبح) وە (بات) بە مانای مۆتەلەقی بوونی شتێکی شەو، وە مەرج نیە کە فەرموو یەتی: (أصبح) لە ڕۆژی دابی و کە گوتی: (بات) لە شەو ی دابی.

مەسەلەى ھوتەم: کە خوا دەفەر موی: ﴿فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ﴾

کَیْفَ يُورِي سَوَاءَ أَخِيهِ ﴿﴾، خوا قەلەرەشەیهکی نارد زەوی دەکوئلی، تاکو پێشانیدا چۆن تەرمی براهەکی بشاریتەو.

لێردەدا چەند شتێک روون دەکەینەو:

(١) خوا لە رێگای بالەندەو زیندەو و زیندارانەو، مرووفی فیری زۆر شت کردو، ئەمە ئاماژەیه بەو راستییە، وە لە زۆر بواری جوړاو جوړی زانست و تەکنۆلۆژیا بەشەر بە لاساییکردنەو بالەندەو ئاژەل و پەرەو و زیندەو و زۆر شت فیربوو، ئەم ئایەتە ئاماژەیه بەو کە ئەو بەشەر! دەتوانن لە ئاژەل و پەرەو و بالەندەو درندەو، هەتا لە زیندەو و زیندەو و فیری زۆر شت ببن.

(٢) بۆچی خوا لێردەدا باسی قەلەرەشە کردو، یاخود بۆچی قەلەرەشە ئەو ئەرکە پێ سپێردراو؟ من زۆر تەماشای تەفسیرەکانم کردو، هەر یەکە شتێکیان باس کردو، بەلام پێموایە دەتوانین بڵێین: سێ ھۆکار هەن کە قەلەرەشە ئەو رۆلە پێ سپێردراو:

أ- قەلەرەشە بالەندەیهکی نەرم و پەستە لە چاو زۆربەى بالەندەکانی دیکەدا، کوتر رەمزی ناشتییه و شتێکی جوانە، طاووس مەلیکی جوانە، قازو مراوی بالەندەیهکی جوان و گەورەن، بەلام قەلەرەشە هەم نابووتە، هەم نەرم و پەستە، لەچاو بالەندەکانی دیکە.

ب- قەلەرەشە نیشانە و ھێمای نەگبەتی و شەئامەتە، دەگوتری: (فلان کەس دەلیی قەلەرەشەیه، لە ھەر شوێنێک بخوینی کاولی دەکات).

ج- قەلەرەش عادەتی وایە شت دەشاریتەو، رەنگە بالەندە دیکەش ھەبن، بەلام قەلەرەش بەو زۆر مەشھوورە، پارچە گوشتێک، شتێکی دەستکەوئ عەرزی ھەلەکوئ و تی دەخات، لەبن گەدا دەشاریتەو.

(٣) ئنجا دەربارەى چۆنیەتی فیرکردنی قەلەرەشە بۆ قابیل: توێژەرەوان گوتووین: خوا دوو قەلەرەشی ناردوون و بەشەر ھاتوون، یەکیان ئەو دیکە

کوشتوو بکوژەکە، قەلەرەشە کوژراوەکە ی لەبەن گۆل خستوو، ئێمەش دەلیین دەگونجی ئەو وەبە، بەلام هیچ بەلگەیەکی لەسەر نیە، قەلەرەشەش ئاشکرایە کە عادیاتی وایە شت لەبەن گۆل دەخات و دەشاریێتەو، ئێجا کە دەفەرموێ:

﴿لِيرِيَهُ﴾، بۆئەوێ پێشانی بەدا، دەگونجی راناوەکە ی بگەرێتەو بۆ خوا، یانی: (لِيرِيَهُ اللَّهُ) بۆئەوێ خوا پێشانی بەداو بە ھۆی قەلەرەشەو فیۆری بکات چۆن تەرم و جەنازە دەشاردێتەو، یاخود راناوەکە ی بگەرێتەو بۆ (غراب) واتە: (لِيرِيَهُ الْغُرَابُ) بۆئەوێ قەلەرەشەکە فیۆری بکات، واتە: قەلەرەشەکە ببیێتە مامۆستای، ئێجا کە دەفەرموێ: ﴿كَيْفَ يُورِي سَوَاءَ أَخِيهِ﴾، چۆن

تەرمی باریەکە ی خۆی بشاریێتەو، ﴿سَوَاءَ﴾، لێردا یانی: خراپە، وە لە ئەسلی زماندا ﴿سَوَاءَ﴾، بە مانای خراپەییە، کە لێردا دەگونجی بە مانای عەورەت بێ، لەبەرئەوێ ئینسان پێی خراپە عەورەتی دەرکەوێ، عەورەتیش بەمانای کەلێن و عەیب و عار دێ، لە ئەسڵدا، وَهَكَذَا فەرموویەتی: ﴿إِنَّ يَوْمَنَا عَوْرَةٌ﴾ (١٣) الأحزاب، واتە: بێگومان مائەکانمان بەدەرەوێ و خالیین، وە بە مانای کەلێن و بۆشاییش دێ، وە بە مانای جەنازەش دێ، ھەرودھا جەنازەش بۆیە ناویان لێناو ﴿سَوَاءَ﴾، چونکە کەسێک کە عەورەتی دەرکەوێ، پێی ناخۆشەو ناپارەخت دەبێ، ھەرودھا جەنازەش کە دەرکەوێ، ئینسان پێی ناخۆشە کە تەماشای جەنازەیکە بکات، یاخود تەماشای جەنازە ی بکری.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی هه‌شتم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە سێ ئایه‌ت پێکھاتووە، کە ئایه‌تەکانی (٣٢ و ٣٣ و ٣٤) ن و لەو سێ ئایه‌تەدا خوای کاربەجێ رایدەگەیەنێ، کە لە سۆنگەی ئەووەو کوشتنی بە ناهەق مایه‌ی زیانباری و پەشیمانی یە لە قیامەت و دنیا، لەسەر گەلی بەنی ئیسرائیل مان نووسیوە کە هەر کەسێک یەکێک بە ناهەق بکوژێ، وەک تێکرای خەلکی کوشتبێ وایه، هەرودها بە پێچەوانەشەو: هەر کەسێک ببێتە مایه‌ی مانەوێ کەسێک، وەک تێکرای خەلکی دەرباز کردبێ وایه.

پاشان خوای پەرودرگار باسی چۆنیەتی سزادانی ئەوانه‌ دەکات کە پەشیویی و ئالۆزیی بلاودەکەنەو، ئارامیی خەلکی تیکدەدن، چوار جور سزایان بۆ دادەنێ بەگوێرەي تاوانەکەیان، وێرای سزاو ریسوایی قیامەت.

ئنجā ئەوانه‌ لەو حوکمی سزادانە هەڵداوێرێ، کە بەرلەوێ بکەونە بەر پەل، دەگەرێنەووە دەست لە خراپەکاری هەڵدەگرن.

﴿ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ
 أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا
 أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعَدَ
 ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾ إِنَّمَا جَزَاؤُا الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
 وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا
 وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَن تَقْدِرُوا
 عَلَيْهِمْ فَاَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٤﴾ ﴾

مانای وشە بە وشە ئایهتەکان

((له سۆنگهی ئەوهوه، لهسەر وەجەهی ئیسپرائیلیمان پێویست کرد، که هەر کهسیک بهبێ کوشتنی کهسیک (له تۆله) دا یان که خراپهکاربێ له زهویدا، کهسیک بکوژێ، وهك ئەوه وایه تیکپرای خهڵکی کوشتبێ، وه هەر کهسیکیش یهکیک زیندوو بکاتهوه (له مردن دهربازی بکات) وهك ئەوه وایه تیکپرای خهڵکی ژياندهیتهوه، وه بیگومان پیغه مبه رانمانیان به بهلگه رۆشنه کانه وه هاتنه لا، یاشان زۆریان دواي ئەوهش زیدەرپۆیکەر بوون (دهستدریژکار بوون) له زهویدا ﴿٣٢﴾ بیگومان سزای ئەوانه ی دژایهتی خواو پیغه مبه ره که ی دهکهن و، ههولێ خراپه و ناشووبکاریی دهن له زهویدا، ته نیا ئەوهیه که بکوژین، یان ههلبواسرین، یان دهست و پێیان به پیچه وانه وه (دهستی راست و پێی چهپ) ببرین، یان له زهویدا دوور بخرینه وه، ئەو (سزایه) ه له دنیا دا بۆیان مایه ی سه رشوڕیه و، له دوا رۆژیدا ئازاریکی مه زنیان ههیه ﴿٣٣﴾ بیجگه له وانه ی گه رانه وه به ره وه ی تواناتان به سه ریاندا بشکی، ئەوه بزانی که خوا (له باره یانه وه) لیبوردی به به زه یی یه ﴿٣٤﴾)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ): (الأجل: الجناية التي يُخَافُ مِنْهَا أَجْلاً، مِنْ أَجْلِ أَيِّ مِنْ جَرَاءٍ، وَقُرِّئَ مِنْ إِجْلٍ: أَيِّ مِنْ جِنَايَةٍ)، (أجل) تاوانیکە کە بۆ داهاتوو مایە مەترسییە، وە خوێنراوەتەو: (مِنْ إِجْلٍ) یانی: لەبەر تاوانی.

(لَمُسْرِفُونَ): (والسرف: تَجَاوَزُ الْحَدَّ فِي كُلِّ فِعْلٍ يَفْعَلُهُ الْإِنْسَانُ)، (سرف) بریتیە لە لەسنوور دەرچوونی ئینسان لە هەر کردەوێ کەدا کە دەیکات.

(مَنْ خَلِيفَ): (الإِخْتِلَافُ وَالْمُخَالَفَةُ: أَنْ يَأْخُذَ كُلُّ وَاحِدٍ طَرِيقاً غَيْرَ طَرِيقِ الْآخَرِ فِي حَالِهِ أَوْ قَوْلِهِ، مِنْ خِلَافٍ، أَيِّ إِحْدَاهُمَا مِنْ جَانِبٍ وَالْآخَرَى مِنْ جَانِبٍ آخَرَ)، (من خلاف) واتە: پێچەوانە، کە مەبەست پێی راست و چەپە، واتە: دەستی راست و پێی چەپ، (إختلاف) و (مخالفة) ش ئەوێ کە دوو کەس یان زیاتر هەر کامیان لە قسە یان کردەوێدا پێکی جیاواز و پێچەوانە ی ئەوی دیکە، یان ئەوانی دیکە بگرن.

(يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ): (نَضَى الشَّيْءُ: يَنْفِيهِ نَفِيًّا: نَحَاهُ وَأَبْعَدَهُ، أَخْرَجَهُ وَطْرَدَهُ)، (يُنْفَوُا) دووربخاریتەو، (نفي) بە دوورخستەوێ دەرکردن و وەدەرنان دەگوترێ.

(خَزْيٌ): { خَزْيُ الرَّجُلِ: لِحَقِّهِ انْكَسَارٌ، إِمَّا مِنْ نَفْسِهِ وَإِمَّا مِنْ غَيْرِهِ، فَالَّذِي يَلْحَقُهُ مِنْ نَفْسِهِ هُوَ الْحَيَاءُ الْمَفْرُطُ وَمَصْدَرُهُ الْخَزَايَةُ وَرَجُلٌ خَزِيَانٌ وَامْرَأَةٌ خَزِيَاءٌ، وَجَمْعُهُ خَزَايَا، وَفِي حَدِيثٍ مُسْلَمٍ: (مَرْحَبًا بِالْوَفْدِ غَيْرِ خَزَايَا وَلَا النَّدَامَى)، وَالَّذِي يَلْحَقُهُ مِنْ غَيْرِهِ، يُقَالُ: هُوَ ضَرَبٌ مِنَ الْإِسْتِخْفَافِ، وَمَصْدَرُهُ: الْخَزْيُ وَرَجُلٌ خَزٍ...، وَأَخْزَى مِنَ الْخَزَايَةِ وَالْخَزْيِ... } وشە (خزى) لە زمانى عەرەبیدا، لە کوردی دا یانی: بەخۆدا شکانەوێ شەرمەزاربوون، ئنجای ئەگەر مەروە لە خودی خۆیدا تووشی بێ، ئەوێ شەرمکردن و تەریق بوونەوێ، بەلام ئەگەر بە ھۆکاریکی دەرەکی بێ، ئەوێ شەرمەزاری و پێسوایی و زەبوونی پێدەگوترێ.

هوۛ هاتنه خوارهوۛ نهو ئايهتهۛ كه دهفه رموۛ: ﴿ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ

فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾ ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ قَوْمًا مِنْ عَمَلٍ أَوْ عَرِيَّةٍ قَدِمُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَاجْتَبَوْا الْمَدِينَةَ، فَأَمَرَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِلِقَاحٍ وَأَمَرَهُمْ أَنْ يَشْرَبُوا مِنَ الْبَنَاهَا وَأَبْوَالِهَا، فَانْطَلَقُوا فَلَمَّا صَحُّوا، قَتَلُوا رَاعِيَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَاسْتَأَقُوا النَّعَمَ، فَبَلَغَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ خَبَرَهُمْ مِنْ أَوَّلِ النَّهَارِ فَأَرْسَلَ فِي أَثَارِهِمْ فَمَا ارْتَفَعَ النَّهَارُ، حَتَّى جَاءَ بِهِمْ فَأَمَرَ بِهِمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَطَّعَ أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلَهُمْ وَسَمَرَتْ أَعْيُنُهُمْ وَأُلْقُوا فِي الْحَرَّةِ يَسْتَسْقُونَ فَلَا يُسْقَوْنَ.. وفي رواية: فَبَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي طَلَبِهِمْ قَافَةً فَأَتَى بِهِمْ، قَالَ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي ذَلِكَ: **إِنَّمَا**

جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا، وَفِي رَايَةِ لِمُسْلِمٍ
عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: إِنَّمَا سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ أَعْيُنُ أَوْلِيكَ، لِأَنَّهُمْ سَمَلُوا أَعْيُنَ
الرِّعَاءِ ﴿١﴾ أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (٢٣٣)، وَمُسْلِمٌ برقم: (٤٣٣٠)، وَأَبُو دَاوُدَ برقم:
(٤٣٦٤)، وَالتَّسَائِيُّ برقم: (٤٠٣٦)، وَاتَّه: نَهْنَهْسَى كُورَى مَالِيكَ دَهْلَى: كَوْمَهْلَيْكَ لَهُ
هُوزَى (عُوكَل) يَان (عُورَهْبَنَه) هَاتَنَه لَآي پَيَّغَهْمَبَهْرَى خَوَا ﷺ (دِيَارَه مَسُوْلَمَان
بُوُو وَن) بَهْلَام نَاوُو هَهْوَاي مَهْدِينَهْيَان پَي نَهْكَهْوَت وَنَهْخُوشْ كَهْوَتَن، پَيَّغَهْمَبَهْرَى
خَوَاشْ فَهْرَمَانِي كُرْد هَهْنَدِيْكَ حُوشْتَرِي شِيْرْدَهْرِي وَيْدَان كَه لَهُ شِيْرُو مِيْزِيَان بَخُوْنَهْوَه،
(وَهْكَ چَارَهْسَهْر)، نُنْجَا رُؤْيِشْتَن وَكَاتِيْكَ چَاكَبُوْنَهْوَه، شَوَانِي پَيَّغَهْمَبَهْرَى خَوَا ﷺ
يَان كُوشْت وَحُوشْتَرَهْكَانِيْشِيَان بَرْدَن، نُنْجَا كَه هَهْوَالَهْكَهْيَان بَهْرَهْبَهْيَان بَه پَيَّغَهْمَبَهْرَى
خَوَا ﷺ كَهْيِشْت بَه شُوِيْنِي دَا نَارْدَن وَبَهْر لَهُ نِيُوَهْرُؤْ هِيْنَايَان، نُنْجَا پَيَّغَهْمَبَهْرَى
خَوَا ﷺ فَهْرَمَانِي كُرْد دَهْسْت وَلاَقِيَان بَرِيْن وَچَاوِيَان دَهْرَهْيَنَرَان وَ لَهُ (حَهْرَهْرَه)
فَرِيْدَرَان وَ هَهْرَهْچَهْنَدَه دَاوَاي نَاوِيَان دَهْكَرْد پِيْيَان نَهْدَرَا...

وہ لہ ریوایہ تیکی دیکھدا:

پيغەمبەرى خوا ﷺ شوين پي ھەنگرى بە دواياندا نارد، ھينران، وہ خواى بەرزو
پايەدار لەوبارەوہ ئەوہى ناردە خوار: ﴿ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ۖ

وہ لہ ریوایہ تیکی (مسلم)دا: ئەنەس گيړاويەتيەوہ گوتەويەتى: بۆيە پيغەمبەر
چاوى ئەوانەى کۆليەوہ دەرھيئاوہ، چونکە ئەوانيش چاوى شووانەکانيان دەرھيئاوہ.
تيبينى:

ديارە ئەو جوړە سزادانە توندترین سزا بوو، ھیکمەتەگەشى پريتگانەوہو
سلەماندەوہى خەلکى ريگرو فيلباز بوو، کە تەمەع لە ئيسلام و مسولمانان
نەکەن و چاکەکاریى و دلسافىي و ليبوردهي مسولمانان، بۆ خراپەکاریى نەقۆزنەوہو
بزانن ئيسلام لە کات و شوینی خۆيدا تۆلەو زەبريشى ھەيەو، تەنيا خاوەنى
بەخشين و ھەير نيه!

مانای گشتی نایەتەکان

دوای ئەوەی لە نایەتەکانی پیشوودا خوای کاربەجێ بەسەرھاتی دوو کۆرەکەى ئادەمی گیراوەوە کە پوختەکەى بریتىە لە کوژرانی ھابیل لەلایەن قابیلی براىەووە بەبێ ھیچ بەلگەو پاساوێکی راست و ڕەوا، لێرەدا خوای زاناو شارەزا سزای قورسى

کوشتنى بە ناهەقى کردۆتە زادەو دەرەنجامی ئەو تاوانە زلەو فەرموویەتی: ﴿مِنْ أَجْلِ

ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ

فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾، واتە: لە سۆنگەى ئەوەوە لەسەر وەچەى

ئیسرائیلیمان نووسی کە ھەر کەسێک کەسێک بکوژێ، بئێوەى کەسێکی کوشتبێ، یان خراپەکاریی لە زەویدا کردبێ، وەك ئەوە وایە کە تیکرپای خەلکی کوشتبێ..

ئنجای ديارە مادام تاوانی کوشتنى بە ناهەق خوای دادگەر ئاواى تەماشای بکات، ديارە سزایەکەشی لەقەدەر خۆی دەبێ لە دنیاو دواڕۆژدا.

پاشان باسی پێچەوانەى کوشتنى بە ناهەق دەکات، کە بریتىە لە دەر بازکردنى

مروفتیک لە مەرگ: ﴿وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾، وە ھەر

کەسێکیش کەسێک زیندوو بکاتەووە "لە مردن دەر بازی بکات" وەك ئەوە وایە تیکرپای خەلکی سەر زەوى ژياندبێتەووە.

پاشان خوای کاربەجێ باسی ڕەوانەکردنى پێغەمبەرانی خۆی و لاملیی و سەرپێچى و

سنوورشکینى زۆربەى خەلکی دەکات: ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ

كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعَدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ﴾، وە پێغەمبەرانی ئێمە بە

بەلگە ئاشکرایەکانەووە ھاتنە لایان، کەچى دوای ئەو دەش زۆریکیان ھەر سنوورشکین و زیدەرۆیکەر بوون لە زەویدا.

ئنجای لە نایەتى دواتردا خوای بەرزو مەزن دیتە سەر خستە ڕووی سزای

کەسانیک کە ڕیگریی و چەتەیی لە دەشت و دەر، یان ھەلکوتانە سەر مالان لە

ویستی ئازادانەى خۆیان پەشیمان دەبنەو، دەست لە تاوانەکیان ھەڵدەگرن،
ئەوانە حوکمیان جیاوازە.

ئنجایا بە نەسبەت ھەموو جوۆرە خراپەکانیانەو، کە بەر لە تەسلیم بوون و
ژیوان بوونەو، یان ئەنجامیان داو، بەر لێبوردن و بەخشران دەکەون، یان تەنیا
بەشیکیان؟!

ئەو وردەکاریی و ڕاجیایی زانیانی تێدا، لە ھەسەلە گرنگەکاندا ڕوونی
دەکەینەو.

www.AliBapir.net
F/AliBapir
Youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

چەند مەسەلەیەکی گەرنە

مەسەلەی یەكەم: **﴿مَنْ أَجَلَ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾** خوا دەفەر موو: **﴿مَنْ أَجَلَ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾**

﴿أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾، **﴿مَنْ أَجَلَ ذَلِكَ﴾**

﴿مَنْ أَجَلَ ذَلِكَ﴾ ئیمە لە کوردیدا دەلێن: لەبەرئەو، لە سۆنگەی ئەو، یان لەپێناوی ئەو،

واتە: لە سۆنگەی ئەو، ئەو کە رابردو تیپەری، لە دوو تویی ئەو بەسەرھانی دوو کوردەکی ئادەمدا (قابیل و هابیل)، کە کوشتنی بە ناهەق دەبیته هۆی زیانباری

بکوژ لە دواڕۆژدا، وە دەبیته هۆی پەشیمانبوونەوی لە دنیا، لەسەر وەجە ئیسرائیلان نووسی و پێویستمان کرد (کتبنا) یانی: (أَوْجَبْنَا، فَرَضْنَا)

لەبەرئەو، عادی وایە یاسایە کە دادەنری و بپاریک کە دەردەچی، دەنووسی، خوا ﷻ دەفەر موو: لەسەرمان نووسین، کە هەر کەسێک کەسێک بە ناهەق بکوژی

﴿بِغَيْرِ نَفْسٍ﴾ یانی: بەبێئەو، کەسێکی کوشتی، **﴿أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ﴾**

یان بێئەو، کە ئاشووب و خرابەکاری لە زەویدا بەرپا کردبێ، وە ئەو وایە، هەموو خەڵکی سەر زەوی کوشتی، وە بە پێچەوانەشەو، **﴿وَمَنْ أَحْيَاهَا﴾**

﴿فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾، هەر کەسێک یەك نەفس دەرباز بکات لە

مەرگ و بیژیەنیتهو، کە لێردا مەبەست لە ژيانندنەو، واتە: لە مردن دەربازی بکات، ئەگەر ئەگەر کەسێک بمری، بە کەس زیندوو نابیتەو، بە خوا

نەبێ، وە سونەتی خواش ﷻ وەبەو کە لە دنیا خەڵک زیندوو بکاتەو، بەلکو لە رۆژی دوایدا زیندووین دەکاتەو، بەلام ئایا لێردا مەبەست لە:

﴿وَمَنْ أَحْيَاهَا﴾، چیه؟ واتە: دەربازی بکات لە مەرگ و مەترسی مەرگی

لێدووربخاتەو، وە ئەو وایە کە هەموو خەڵکی سەر زەوی لە مەرگ دەرباز کردبێ و ژيانی بۆ گیرابنەو.

مەسەلەى دووھم: كە دەفەرموى: ﴿كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، لىردەدا پرسىيارىك

دەكرى: ئايا بۇچى خوا ﷺ لىردەدا بەتايىبەت باسى بەنى ئىسرائىل دەكات؟ كە بە تەئكىد مەسەلەى تۆلە تايىبەت نەبوو بە بەنى ئىسرائىلەو، بەلكو ھەموو شەرىعەتەكانى خوا تۆلەيان تىدا بوو؟

لەبەرئەوھى عەقلى سەلىم و فىطرەتى ساغ خوازىارى ئەودن، كە كەسىك كەسىك بەناھەق بكوژى، يان ئاشووبو خراپەكارىى لە زەويدا بكات، دەبى بكوژرى، وە ناشگونجى شەرىعەتەكانى خواى دادگەر لەودەدا ناكۆكىيان بووبى، ئەدى بۇچى ھەر باسى بەنى ئىسرائىل دەكرى؟ ھەندىك لە تويزەرەوان گوتوويانە: لەبەرئەوھى كە بەنى ئىسرائىل يەكەمىن ئۆممەت و كۆمەلگا بوون، كە قەوارەيكەيان دروست كردو لەسەر بناغەى ئايىن، كە بىگومان ئەو راس ت نىو ئۆممەت و كۆمەلگاى دىكەش لەو جورە بوو ون.

بەلام من پىموايە ھۆكارەكە ئەودىيە كە بەنى ئىسرائىل (واتە: جوولەكەكان) نوپترىن و تازەترىن ئەزموونى سىاسى دىنىى بوون بەنسەبەت ئۆممەتى ئىسلامەو، كە بۇ ئىمە تۆمار كرابى، وە بەسەرھات و روودا و ھەئسوكەوتەكانىان لە مېژوودا نزيك بى و ديار بى، بۆيە خواى كاربەجى باسى ئەوان دەكات، ئەگەرنا واپىدەجى ئەوە ياسايەكى گشتى پەرورەدگار بووبى لە ھەموو بەرنامە ئاسمانىيەكاندا كە پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) ھىناويانن.

مەسەلەى سىيەم: كە دەفەرموى: ﴿مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي

الْأَرْضِ﴾، لىردەدا تىببىنى دەكرى، كە خواى دادگەر دوو ھۆكار دىنىتەو بۇ كوشتنى خەلك، يان بۇ كوشتنەوھى خەلك و تۆلە لىسەندنەوھيان:

١/ دەفەرموى: ﴿مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ﴾، واتە: كەسىك كەسىك بكوژى،

بىئەوھى كەسىكى كوشتبى، يانى: كەسىك كەسىك بە ناھەق بكوژى، دروستە

بكوژرىتەو، بەلام قەتلى بە ناھەق، وەك خوا دەفەرموى: ﴿... وَلَا تَقْتُلُوا

النَفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكَُمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾﴾

الأنعام، واتە: ئەو نەفسەى كە خوقەدەغەى كىردو بكوژى، بە ناھەق مەىكوژن، كوشتنى بە ھەق ئەودىە كە نەفسىكى كوشتى، ئەود ھۆكارى يەكەم.

۲/ دەفەرموى: ﴿أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ﴾، يان خراپەكارىى لە زەویدا، واتە: ھى

يەكەمىيان مافىكى تايبەتە، كەسىك بەتايبەت كەسىكى كوشتى، تۆلەى دەكەوئە سەر، ئەویدىكەيان مافىكى گشتىيە، ئەو مافە گشتىيە دەبى دياربى، سەروسىماى دياربى، چوارچىوۋى دياربى، ئەكەرنا ھەر كەسىك راست بۆۋو بىيانو بگىرئو بلى: تۆ خراپەكارىيت لە زەویدا كىردو دەتكوژم، ئەود نابى، ئەدى چۆن دەزانىن؟ لە ئايەتى دواىیدا خواى زاناو شارەزا باسى ئەو خراپەكارىى (فساد) دەكات، وە تەعبىرى ﴿وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾، بەكارھىناو، كە برىتىيە لە رېگرى و ھەرەشە كىردن لە خەلك، لە زىانىان، لە مال و سامانىان، لە كەپامەتىان، لە ھىمنىى و ئاسايشىان، ھەر كەسىك ئەود بكات ئەود بە شىۋەى گشتىى تۆلە رووى تىدەكات، ئەویش لەبەرئەودى مافىكى گشتىيە، كە ديارە ئەودش وردەكارىى زۆرى ھەپەو، لە ھەموو حالاندا ھەموو كەسىك كە فەساد دەكات لە زەویدا، ناكوژى، چونكە خراپەكارىى و ئاشووب نانەودش لە زەویدا جۆراو جۆرە، بۆيە خواى پەرورەگار چەند سىزايەكى جۆراو جۆرى بۆ داناو، وەك دواىى باسى دەكەين.

مەسەلەى چوارەم: كە دەفەرموى: ﴿فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾، واتە:

كوشتنى بەناھەق، وەك ئەود وايە ھەموو خەلكى سەر زەوى كوشتى، وە بە نىسبەت دەرباز كىردىشى لە مەرگ، دەفەرموى: ﴿فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ

جَمِيعًا﴾، وەك ئەود وايە ھەموو خەلكى سەر زەوى زىندو كىردىتەو، ياخود ژيانى بۆ گىراپنەو.

ديارە لىرەدا پرسىارو ئىشكالىك دىتە پىشەو، توئىژەرەوانى قورئان لەوبارمەو زۆرر شتىان گوتو: ھەندىك گوتوويانە: ئاخىر ئەگەر كەسىك كەسىك بكوژى، ئەود تەنبا كەسىكى كوشتو ھىايە لەودى دووان، يان سىيان بكوژى، وە ھىايە لەودى ھەموو خەلكى سەر زەوى بكوژى! ئەدى بۆجى لىرەدا

دەفەر موی: ﴿مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ
الْنَّاسَ جَمِيعًا﴾، هەرودەها بە پێچەوانەوێش ﴿وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا
أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾!

(١) هەندیکیان گوتووایانە: لەبەرئەوێ حورمەتی ئینسانەکان وەک یەگە، حورمەتی
خوێن و نەفسیان وەک یەگە، چ ئەمیان بکوژی و چ ئەویان بکوژی، چ یەکیکیان
بکوژی، چ دووانیان بکوژی، چ زیاتر هەر وەک یەگە و لەو ڕوودووە کە
دەستدریژی کراوەتە سەر حورمەتی نەفسی و نەفسی کۆژراوە، کە نەدەبوو
بکوژی.

(٢) هەندیکی دیکە گوتووایانە: کەسێک دەستی بچیتە خوێنی کەسێک و بە ناهەق
بیکوژی، دەستی دەچیتە دووان و سیان و چوارانیشت... هتد.

(٣) هەندیکیش گوتووایانە: بۆ ئەو کەسێک کە دەکوژی و بۆ کەسێک کەسێک، وەک
ئەو وایە کە هەموو خەڵکی سەر زەوی کۆژایی، کە بۆخۆی لە دنیا دا نەما،
وەک ئەو وایە دنیا کاول بووبی، وەک گوتراوە: (مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ)
واتە: هەر کەسێک مرد، تازە قیامەتی وی هاتو، کە ئەو لە دنیا دا نەما
جیاوازی چییە لەگەڵ ئەو وەدا کە دنیا تیکبجی؟ وەک یەگە، هەرودەها
بەنسبەت کەسێک کەسێک، کە کەسێکیان لێ دەکوژی، وەک ئەو وایە
هەموو دنیا یان بەسەردا کاول بووبی.

بەنسبەت ژيانندنەوێش، یان دەربازکردنی لە مەرگیش بە هەمان شیوە،
کەسێک کەسێک دەرباز بکات، لەو ڕوودووە کە نەفسی بە حورمەتی رێزلیێراوی
دەرباز کردووە لە مەرگ، وەک ئەو وایە خەڵکی سەر زەوی دەرباز کردبێ، وە
کەسێک نەهێلێ کەسێک بکوژی، ئەگەر دەستی بپروا ناهێلێ هیچ کەس
بکوژی، وە کەسێک کە لە مەرگ دەرباز دەبێ، وەک ئەو وایە هەموو خەڵکی
سەر زەوی دەربازبووبی، بۆخۆی یان بۆ کەسێک، هەرسێکیان پاساوی جوانن،
بەلام گەرنگ ئەو وایە خۆی زاناو شارەزا بە (ک) کافی ویکچوواندن (تشیبیه)

هیناویەتی، ﴿فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾، هەرودەها بە پێچەوانەوێش

﴿فَكَأَنَّهُمْ أَحْيَاءُ النَّاسِ جَمِيعًا﴾، واتە: نافەرموئ: كۆمەت وایە،
دەفەرموئ: وەك ئەو وایە.

مەسەلەى پێنجەم: كە دەفەرموئ: ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ

كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ﴾، واتە: بێگومان
رەوانەكراوانى ئێمە، پێغەمبەرانى ئێمە بە بەلگە ڕوون و ئاشكرایەكانەو، هاتنە
لایان، هاتنە لای كى؟ مەبەست پێى بەنى ئیسرائیلە، چونكە سیافەكە باس
لەوان دەكات، فەرموئ: ﴿مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾،
كەواتە: مەبەستیش لەو پێغەمبەرانە (عليهم الصلاة والسلام) كى؟ ئەوئى بۆ
ئێمە چەسپاو بێ، بەعقووبو یوسفو براپەكەنى ئەوانەى كە پێغەمبەر بوون،
پاشان داوودو سولەیمان، ئنجا مووسا، دواى زەكەریا و یەحیا و عیسا (عليهم الصلاة
والسلام)، بەلام لە پەیمانى كۆندا باسى زمارەى كى دیکەش دەكاتو، چەند
ناویكى دیکە دینى، دەلى ئەوانیش هەر پێغەمبەر بوون، گرنگ ئەوئە خوا
دەفەرموئ: پێغەمبەرانى ئێمە بە بەلگە ئاشكرایەكانەو هاتنە لایان، ﴿ثُمَّ إِنَّ

كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ﴾، كەچى دواى ئەوئەش
زۆریان هەر زێدەرپۆئى كەرو هەر سنوورشكێن و هەر تیپەرپێنەر بوون، واتە: دواى
ئەو كە پێغەمبەران هاتن (عليهم الصلاة والسلام) بە بەرنامەى خواو، بە
بەلگە ڕوون و ئاشكرایەكانەو، وا چاوەروان دەكرا پابەندبن، وە سنوورشكێنى
نەكەن و لە خەت دەرنەچن، بەلام بە داخەو و نەبوون.

هەلبەتە لیڕەدا جیى سەرئەجە كە خوا دەفەرموئ: ﴿ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ

بَعْدَ ذَلِكَ﴾، واتە: زۆریکیان، نافەرموئ: هەموویان، بۆچى؟ چونكە دیارە
هەمیشە قورئان كە (كَلَامُ اللَّهِ) یە خوئى لە گشتاندن (تعمیم) بە دوور دەگرئ، چ
بۆ بە چاك دانان، چ بۆ بە خراب دانان، بۆچى؟ چونكە بە زۆرى گشتاندن لە
هەستو سۆزەو سەرچاوە دەگرئ، نەك لە عەقل و مەنتیق و زانیاریو

حیکمەتەوه، دیاره‌ خوای په‌روه‌ردگاریش به‌ زانیاریی و حیکمەتی بیسنووری خو‌ی
فه‌رمایشت ده‌فه‌رمو‌ی، وه‌ک ئی‌مه‌ نیه‌ جار جار عاطیفه‌و توو‌ره‌یی و خو‌شو‌یستن
به‌سه‌ریدا زال بی، بو‌یه‌ ئه‌گه‌ر ته‌ماشای قورئان بکه‌ین شتی عاطیفی تێدانیه‌،
شتی وای تێدانیه‌ له‌گه‌ڵ عه‌قل و زانست و واقع دا نه‌یه‌ته‌وه‌، هه‌ستی پی بکه‌ی
بلی ئه‌وه‌ شتیکی عاطیفیه‌، چونکه‌ قورئان فه‌رمایشتی خوايه‌.

مه‌سه‌له‌ی شه‌شهم: كه‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ

وَرَسُولَهُ، وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ جِزْيٌ فِي الدُّنْيَا
وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، ئی‌مه‌ جه‌وت هه‌لو‌سته‌ی گ‌رنگ له‌به‌رده‌م
ئهم ئایه‌ته‌ موباره‌که‌دا ده‌که‌ین، که‌ تو‌یژه‌وه‌وانی قورئان زۆر قسه‌یان له‌سه‌ر کرده‌،
وه‌ مشتوم‌ری زۆریان له‌ به‌رانبه‌ریدا بو‌وه‌، به‌لام من له‌ جه‌وت کورته‌ خالدا
باسی ئهم ئایه‌ته‌ موباره‌که‌ ده‌که‌م:

جه‌وت کورته‌ خال له‌ باره‌ی ئایه‌تی

﴿...إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ... ٥٥٥﴾

یه‌که‌م: هو‌ی هاتنه‌ خواری ئهم ئایه‌ته‌: ئی‌مه‌ پێشتریش له‌ باسی هو‌ی هاتنه‌
خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌کاندا باس‌مان کرد، به‌سه‌ره‌اتی‌که‌مان هی‌نا له‌باره‌ی رووداوی
سزادانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بو‌ ئه‌و جه‌وت که‌سه‌ی که‌ سی‌یان له‌ (عُکَل) وه‌
جواریشیان له‌ (عُرینة) بوون، گوتمان ئه‌و ئایه‌ته‌ موباره‌که‌ له‌وباره‌وه‌ هاتۆته‌
خوار، لی‌ره‌شدا ر‌یوایه‌تیکی دیکه‌ی بوخاریی دی‌نینه‌وه‌: ﴿عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ،
قَالَ: قَدِمَ عَلَى النَّبِيِّ نَصْرٌ مِنْ عُكَلٍ وَعُريْنَةٍ فَأَسْلَمُوا، ثُمَّ أَتَوْا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ

فَقَالُوا: قَدْ اسْوَحَمْنَا هَذِهِ الْأَرْضَ، فَقَالَ لَهُمْ: هَذِهِ نَعَمَ لَنَا فَاخْرُجُوا فِيهَا فَاشْرَبُوا أَلْبَانَهَا، وَأَبْوَالَهَا، فَخَرَجُوا فِيهَا فَشَرَبُوا مِنْ أَبْوَالِهَا وَأَلْبَانِهَا وَاسْتَصَحُّوا، فَمَالُوا عَلَى الرَّاعِي فَقَتَلُوهُ وَاطْرَدُوا الذَّوْدَ وَارْتَدَّوْا، فَبَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ جَرِيرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ فِي آثَارِهِمْ فِي خَيْلٍ فَأَذْرَكَهُمْ وَقَدْ أَشْرَفُوا عَلَى بِلَادِهِمْ، فَمَا تَرَجَّلَ النَّهَارُ حَتَّى جِئَ بِهِمْ، فَأَمَرَ بِهِمْ فَقَطَعَتْ أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلُهُمْ وَسُمِّلَتْ أَعْيُنُهُمْ بِمَسَامِيرَ أُحْمِيَتْ ثُمَّ حَبَسَهُمْ حَتَّى مَاتُوا ﴿أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٤٦١٠)﴾، وَاتَه: ئَهْنَسَ خَوَالِي رَازِي بِي، دَهْلِي: كَوْمَه لَيْك نَهْفَر، ﴿لَه زَمَانِي عَهْرَه بِيْدَا، وَاتَه: لَه نِيَوَان (٣ تا ٩)، وَه لَه گِيْرَپَرَانَه وَهِي دِيكَه دَا دَهْلِي: حَهْوَت كَهَس بُوون﴾، (سَيِّيَان) لَه عَوَكَلَو (جَوَارِيَان لَه) لَه عَوْرَه دِيْنَه بُوون، (كَه دَوو تِيرَه بُوون) هَاتَن مَسُوْلَمَان بُوون، (وَاتَه: بَه رَوَالَهَت وَيَاِن پِيْشَانْدَا كَه مَسُوْلَمَان بُوون)، دَوَايِي هَاتَنَه لَاي پِيْغَه مَبَهَر ﷺ (وَاش پِيْدَه جِيْ مَاوَه دِيَهَك لَه مَه دِيْنَه مَابَنَه وَه) كُوْتِيَان: ئَاوَو هَه وَاي ئِيْرَه مَان پِيْناكَه وَي، نَه خُوْشَبُووِيْن (دِيَارَه خَه لَكِي بِيَابَان بُوون، ئَاوَو هَه وَاي شَارِي مَه دِيْنَه يَان پِيْنَه كَه وَتَوَه) پِيْغَه مَبَهَر ﷺ فَدَرَمُووِي: ئَه وَه چَه نَد حُوْشَتَرِيكِي ئِيْمَهَن لَه گَهْل حُوْشَتَرَه كَان بَرُوْنَه دَهْرِي، (وَاتَه: شَوَانِيْشِيَان لَه گَهْل دَايَه)، وَه لَه شِيْرِي حُوْشَتَرَه كَان بَخُوْنَه وَه، لَه مِيْزِيْشِيَان بَخُوْنَه وَه (وَهَك چَارَه سَهْرَو دَهْر مَان بُوْ ئَه وَهِي كَه چَاك بَبَنَه وَه)، ئَه وَانِيْش لَه گَهْل حُوْشَتَرَه كَان چُوونَه دَهْرَه وَه لَه شِيْرَو مِيْزِي حُوْشَتَرَه كَانِيَان خَوَارَدَه وَه، ئَنجَا دَوَايِي ئَه وَهِي تَه نَد رَوَسْتِيْبِيَان بُوْ گَهْرَايَه وَه، يَه كَسَهْر شَوَانَه كَه يَان كُوْشَتَو حُوْشَتَرَه كَانِيْشَان بَه پِيْش خُوْيانْدَاو هَه لَه گَهْرَانَه وَه (لَه ئِيْسَلَام) پِيْغَه مَبَهْرِيْش ﷺ جَهْرِيْرِي كُوْرِي عَهْدُوْلَايِي بَه دَوَادَا نَارْدَن، لَه گَهْل چَه نَد سَوَارِيْكْدَا، لَه كَاتِيْكْدَا كَه نَزِيكِي شُوِيْنِي خُوْيان بُوون، پِيْيان گَه يِيْشْتَن، خُوْر نَه گَه يِيْشْتَبُوَوَه نِيُوَه رَاسْتِي رُوْز، كَه هِيْيَانِيَانَن، پِيْغَه مَبَهَر ﷺ فَهْرَمَانِي كَرْد، دَه سَتَو لَاقِيَان بَرِيْن، وَه بَه شِيْشَه ي ئَاسَنِي كَه سُوور كَرَابُوو چَاوِيْشِيَان كُوِيْر كَرَا، دَوَايِي لَه وَ گُوْرَه فَرِيْ دَرَان تَاكُو مَرْدَن، لَه رِيْوَايَه تِي دِيكَه دَا هَاتَوَه، دَهْلِي: دَاوَايِي ئَاوِيَان كَرْد، ئَاوِيْشِيَان نَه دَرَايَه تَاكُو مَرْدَن، ئَه وَه هُوْي هَاتَنَه خَوَارَه وَهِي بُوو، كَه ئِيْمَه يِيْگُوْمَان دَوَايِي وَرْدَه كَارِيِي زِيَاتَر بَاس دَه كَه يِن لَه وَبَارَه وَه.

دووهم: ڕوونکردنه‌وه‌ی چه‌مك و واتای چه‌ند وشه‌یه‌ك: به‌ پێویستی ده‌زانم چه‌ند وشه‌یه‌ك له‌و ئایه‌ته‌ موباره‌كه‌دا ڕوون بکه‌ینه‌وه:

۱- ﴿إِنَّمَا جَزَأُاَ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾: مانا ڕواله‌تییه‌که‌ی:

ئه‌وانه‌ی جه‌نگ له‌گه‌ڵ خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی دا ده‌که‌ن، به‌لام مه‌به‌ست پێی ئه‌وه‌یه‌: (يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَأَحْكَامَهُ وَيَعْتَدُونَ عَلَى حُكْمِ الرَّسُولِ وَسُلْطَانِهِ)، واته‌: دژایه‌تی به‌رنامه‌و یاسا‌کانی خوا ده‌که‌ن، وه‌ ده‌ستدریژی ده‌که‌نه‌ سه‌ر حوکمه‌رانی‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و له‌ ژێر ده‌سته‌لاتی سیاسی ئه‌ودا شوانه‌که‌ی ده‌کوژن و حوشه‌تره‌که‌انیان پێش خۆیان ده‌ده‌ن، که‌واته‌: مه‌به‌ست له‌: ﴿يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، ئه‌وه‌یه‌.

۲- ﴿وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾: واته‌: (يَكْسِبُونَ فَسَادًا وَيَجْتَنُونَهُ)، واته‌:

خراپه‌کاری و ده‌سته‌ دین و ئه‌نجامی ده‌ده‌ن، وه‌ك خوا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا...﴾ (الإسراء، ۱۹) واته‌: هه‌ر كه‌سێك دوا‌ڕۆژی بو‌ی و كۆششی بو‌ بکات، (سَعَى) یانی: كۆشش كردن و هه‌ول‌دان، یاخود ده‌گوتری: (فُلَانٌ سَعَىٰ لِأَهْلِيهِ أَي: اکتسب لهم) فُلَان كه‌س هه‌ول‌ده‌دا بو‌ مال و مندا‌له‌که‌ی و كه‌سه‌به‌تیان بو‌ ده‌کات.

۳- ﴿فَسَادًا﴾، (الْفَسَاد: اِتْلَافِ النَّفْسِ وَالْأَمْوَالِ)، (فَسَاد) واته‌: فه‌وتاندنی نه‌فه‌سه‌کان و مال و سامان، یان ده‌سته‌ به‌سه‌ردا‌گرتنی.

۴- ﴿يَقْتُلُوا﴾، واته‌: بکوژین، که‌ ئه‌م شی‌وازه‌ ده‌ربه‌رینه‌، مانای زی‌ده‌ڕۆیکردنه‌ له‌ کوشته‌نیاندا، واته‌: باش بکوژین.

۵- ﴿يُصْلَبُوا﴾، له‌ ئه‌سلدا (يُصْلَبُوا)ه، به‌لام له‌ عه‌ره‌بیدا بنچینه‌یه‌ك هه‌یه‌ ده‌لئ: (إِذَا شَدَّدَ الْفِعْلُ قَوِي مَعْنَاهُ) ئه‌گه‌ر کردار گیره‌دار کرا، مانا‌که‌شی به‌هێز ده‌بی، یان ده‌لئ: زی‌اده‌ی پێکهاته‌ (مَبْنَى) نیشانه‌ی زی‌اده‌ی مانایه‌،

(يُصَلُّوا) واته: ههئبواسرین، (يُصَلُّوا) واته: زۆر ههئبواسرین، که دهگونجی مه بهست پیی به مردووی ههئبواسرین، یاخود به زیندووی.

٦- ﴿مَنْ خَلَفَ﴾، ئیمه به کوردیی دهئین: راستو چهپ، (أَيُّ تَقْطَعُ مَخْلَفَةً بَأَن تَقْطَعُ يَدَهُمُ الْيُمْنَى وَرَجُلُهُمُ الْيُسْرَى)، واته: به جیا بهردرین، دهستی راستیان بهردری، له گهل پیی چهپیان.

٧- ﴿يُنْفَوْا﴾، واته: (يُيْعَدُوا)، (النَّفْيُ: الْإِبْعَادُ) دوورخستهوه، (الْإِبْعَادُ مِنَ الْمَكَانِ الَّذِي هُوَ وَطَنُهُ لِأَنَّ النَّفْيَ مَعْنَاهُ عَدَمُ الْوُجُودِ)، وشه: (نَفْي) واته: نه بوون، وه (يُنْفَوْا) یانی: لهو شوینه نه هیلدرین و دووربخرینهوه بو شوینیکی دیکه.

ئه بو هه نیفهش (نَفْي) به سجن لیکداوتهوه، به لام رایه که ی بیهیزه.

سییهه: ئه وه ئایهته چ هوکمیک ییوهرده گیرئ؟

(مُحَمَّدُ الطَّاهِرُ بْنُ عَاشُورٍ) له تهفسیر دهکی خویدا (التحریر والتنوير)^(١) دهئ: (وَعَلَى هَذَا يَكُونُ نَزُولُهَا نَسْخًا لِلْحَدِّ الَّذِي أَقَامَهُ النَّبِيُّ ﷺ سَوَاءً كَانَ عَنْ وَحْيٍ أَمْ عَنْ اجْتِهَادٍ مِنْهُ، لِأَنَّهُ لَمَّا اجْتَهَدَ وَلَمْ يُغَيِّرْهُ اللَّهُ عَلَيْهِ قَبْلَ وَقُوعِ الْعَمَلِ بِهِ فَقَدْ تَقَرَّرَ بِهِ الشَّرْعُ، وَإِنَّمَا أَذِنَ اللَّهُ لَهُ بِذَلِكَ الْعِقَابِ الشَّدِيدِ لِأَنَّهُمْ أَرَادُوا أَنْ يَكُونُوا قُدُوةً لِلْمُشْرِكِينَ فِي التَّحِيلِ بِإِظْهَارِ الْإِسْلَامِ لِلتَّوَصُّلِ إِلَى الْكَيْدِ لِلْمُسْلِمِينَ، وَلَئِنَّهُمْ جَمَعُوا فِي فِعْلِهِمْ جِنَايَاتٍ كَثِيرَةً)، چهند قسهیهه دهکات، دواپی دهئ: به پیی ئه وه که رابرد، هاتنه خواره وهی ئه وه ئایهته نه سخ که ره وهیه بو ئه وه سزایه که پیغه مبهه ﷺ بهسهه ئه وه چهند نه فرهی داسه پاند، جا چ ئه وه سزایه وه حی خوا بووبی، یاخود پیغه مبهه ﷺ کوششی کردبی و به عه قلی خوئی وایدانابی، (که پیغه مبهه ﷺ بو هه ندیک مه سه له ئیجتیهادیشی کردوه)، چونکه دوا ی ئه وهی که پیغه مبهه ﷺ بهو شیویه سزای ئه وانیه داوه، دواپی خوا نه یگۆریوه، پیش ئه وهی کاری پیبکات، له وه وه بو مان دهر که وتوه که

بۆته شتیکی شهرعیی، وه بۆیه خوا مۆلهتی داوه بهو سزا تونده ئهوانه سزا بدات، چونکه ئهوانه ویستووینه بینه پێشهنگ بۆ ئه و هاوبهشدانه رانه، که فیل بکه، (کلاو لهسهری مسوولمانان بنین)، خۆیان به مسوولمان پێشان بدن (ههتا له بن بایی ئیسلامهتی داو خو به مسوولمان پێشانندان بین فیل له مسوولمانان بکه و زهبریان لیبدن)، وه له بهر ئه و شه که ئهوانه کۆمه لیک گوناهیان کۆکردوونه وه، (له به رانبهر جاکه ی پێغه مبه ردا ﷺ خراپه یان کردوه و شوانه که یان کوشتوه، خوشتره کانیشیان بردوه و له ئیسلامیش هه لگه پراونه وه، بۆیه به و شیوه تونده سزای داو).

هه روه ها هه ر (مُحَمَّد الطاهر بن عاشور) دوا یی هه ر له و باره وه گوتویه تی: (وَأَيُّ مَا كَانَ سَبَبَ النُّزُولِ فَإِنَّ الْآيَةَ تَقْتَضِي وَجُوبَ عِقَابِ الْمُحَارِبِينَ بِمَا ذَكَرَ اللَّهُ فِيهَا، لِأَنَّ الْحَصْرَ يُفِيدُ تَأْكِيدَ النِّسْبَةِ)^(١)، واته: هۆی هاتنه خواره و ی هه رچی بووبی (چونکه هه ندیک گوتووینه مه به ست له و ئایه تانه ئه و که سانه یه که هه لده گه رینه وه، وه هه ندیک گوتووینه: نا، مه به ست ئه و مسوولمانانه یه که خراپه کاری ده که و ناشووب و ئازاوه ده گپرن) ئایه ته که ئه وه ده خواز ی که پێویسته ئه وانه ی دزایه تی خواو پێغه مبه ری خوا ده که و ناشووب و ئازاوه بلا و ده که نه وه، به و شیوه یه سزا بدرین، واته: به و شیوه یه که له ئایه ته که دا هاتوه، مانای وایه ئه وه ی پێغه مبه ر ﷺ کردوو یه تی، چ وه ح ی بووبی، چ ئیجتیهاد بووبی، ئه وه ئه و جۆره سزادانه نه ماوه نه سخ کراوته وه.

چواره م: ئایا ئه و ئایه ته له باره ی کیوه هاتوه؟

زانایان زۆر قسه یان له و باره وه کردوه، به لام به گشتی دوو رایان هه ن:

(١)- هه ندیک ده لێن: ده رباره ی که سانی که هاتۆته خوار، که له ئیسلام هه لده گه رینه وه.

(٢)- زۆربه یان ده لێن: ده رباره ی پێگران، - که له کتێبه فیهیه کانه دا ده لێن: (قطاع الطرق) - هاتۆته خوار، دیاره هه ر کام له (الآلوسی) له (روح المعانی)^(٢)، وه

(١) تفسیر التحریر والتنویر: ج ٣، ص ١٨١.

(٢) ج ٣، ص ٤٠٦.

(القرطبي) له (الجامع لأحكام القرآن) دا^(۱)، وه زۆر له توێژەرەوانی دیکە ی قورئانی^(۲) دەلێن: مەبەست پێی مسوڵمانانی رێگرە، مسوڵمانانیك كه خراپەکاری و ئاشووب دەگێرن و له حوکمی شەریعت لادەدەن، نهك كه سانیک كه له ئیسلام هەڵدەگەڕێنەوه.

منیش پێموایه پای دووهم كه پای زۆرینهیه، راسته، واته: مەبەست پێی مسوڵمانانیكی لاری و لاسارو ئاشووبگێرە، به بەلگە ئهوه كه خوی بهروردگار له نایهتی دوی ئەم نایهتەدا دەفەرموی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ

قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾^(۳)، واته: جگه لهوانه ی تۆبه یان کرد، پێش ئەوه ی توانا تان به سه ریاندا بشکێ، بزانی كه خوا لیبوردی به به زه ییه، دیاره لیبوردن و به زه یی خواش تایبه ته به مسوڵمانانه وه، واته: خوا ﷻ ئەو سیفه تانه ی خۆی بۆ ئەهلی ئیمان به کار دێنی، ههروه ها وشه ی تۆبه به زۆری بۆ گونا هباران به کاری، مسوڵمانانیك كه گونا ح دهكەن و دوا یی دهگه رپێنەوه، ئنجا (الالوسی) له تەفسیری ئەو نایهتەدا دهلێ: (وَأَمَّا الْمُرَادُ مُحَارَبَةُ الْمُسْلِمِينَ إِلَّا أَنَّهُ جَعَلَ مُحَارَبَتَهُمْ مُحَارَبَةَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَرَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَعْظِيمًا لَهُ وَتَرْفِيعًا لِشَأْنِهِمْ)^(۳)، واته: مەبەست له دژایه تی کردنی خوا و پێغه مبه ره که ی، جهنگ له گه ل کردنی مسوڵمانان و ئاشووب گێرپی یه له نیوان مسوڵماناندا، به لام رێگریی کردن له مسوڵمانانی، وهك جهنگ کردن له گه ل خوا و پێغه مبه ری خوی ﷺ ته ماشا کردوه، بۆ به گه وره دانانی پێغه مبه ر ﷺ و به رز کردنه وه ی شکۆ و پایه ی مسوڵمانان، كه هه ر كه سیك دژایه تی مسوڵمانان بکات، وهك دژایه تی خوی بهروردگاری کردبێ وایه.

(۱) ج ۲، ص ۱۳۲.

(۲) وهك (عبد الرحمن بن ناصر السّعدی)، برهوانه: (تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المّتّان)، ص: ۲۳۰.

وه (ابن کثیر)، برهوانه: (المصباح المنیر فی تهذیب تفسیر ابن کثیر)، ص: ۳۷۳.

وه (الشیخ حسن بن محمد مخلوف)، برهوانه: (صفوة البیان لمعانی القرآن)، ص: ۱۴۹.

وه (حسن الترابی)، برهوانه (التفسیر التوحیدی)، ج ۱، ص ۵۰۲.

(۳) هه مان سه رچاوه و بهرگو لاپه ره.

ههروهها (مُحَمَّد الطاهر بن عاشور) له تهفسیرهکهی خویدا^(۱) لهوبارهوه دهئی: (وَمِنْ أَجْلِ ذَلِكَ اعتبرهُ الْعُلَمَاءُ جَزَاءً لِمَنْ يَأْتِي هَذِهِ الْجَرِيمَةَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، وَلِهَذَا لَمْ يَجْعَلْهُ اللَّهُ جَزَاءً لِلْكَفَّارِ الَّذِينَ حَارَبُوا الرَّسُولَ لِأَجْلِ عِنَادِ الدِّينِ، فَلِهَذَا الْمَعْنَى عُدِّي (يُحَارِبُونَ) إِلَى (اللَّهِ وَرَسُولِهِ) لِيُظْهَرَ أَنَّهُمْ لَمْ يَقْصُدُوا حَرْبَ مَعِيْنٍ مِنَ النَّاسِ وَلَا حَرْبَ صَفٍّ)، واته: بۆیه زانايان ئەو سزایه لهو ئایهتهدا هاتوه، به سزای کهسیکیان داناوه، که ئەو تاوانه دهکات له مسوولمانان، بۆیهش خوا ﷺ ئەو سزایه بۆ کافرانیک دانهناوه که دزایهتی دینی خوا دهکهن، {واته: له هیچ ئایهتیکدا نیه خوا بفسهرموئ: ئەگەر کافرهکانتان گرتن: ههلیانبواسن، یان دهستو بپیان بپن، سزای وامان نیه بۆ کافران} وه وشهئ: (يُحَارِبُونَ) تهعهددی پیکراوه بۆ لای خواو پیغمههبری خوا، تاکو بزانی که مهههستیان دزایهتییکردنی کهسیکی دیاریکراو، یان کومهله کهسیکی دیاریکراو نیه، (بهلگو مهههستیان دزایهتییکردنی مسوولمانانه بهگشتی، وه تیکدانی ههمنیی و ئاسایشیانه بهگشتی).

يُنْجِئُهُمْ؛ أَيَا مَهَبَةً لَهُ (مُحَارِبَةً) حَيَّيْهِ؟

که دهمه رموی: ﴿يَحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، ديسان (مُحَمَّدَ الطاهر بن
عاشور) له ته فسر مه که ی خویدا (التحریر والتنوير)^(۴) هندی که قسه ی جوان
دهکات، دهلی: (وَقَدْ اختلف العلماء في حقيقة الحِرابَةِ؛ فَقَالَ مَالِك: هِيَ حَمْلُ
السَّلاحِ عَلَى النَّاسِ لِأَخْذِ اَمْوَالِهِمْ دُونَ نَائِرَةٍ وَلَا دَخَلٍ وَلَا عَدَاوَةٍ اَي بَيْنَ
الْمُحَارِبِ وَبَيْنَ الْمُحَارَبِ، سِوَاءٍ فِي الْبَادِيَةِ اَوْ فِي الْمِصْرِ، وَأَنْ يَكُونُوا جَمَاعَةً
الْمُسْلِمِينَ، وَقَالَ بِهِ الشَّافِعِيُّ وَأَبُو ثَوْرٍ، وَالْأَوْزَاعِيُّ، وَاللَيْثُ، وَابْنُ سَعْدٍ، وَقِيلَ:
لَا يَكُونُ الْمُحَارِبُ فِي الْمِصْرِ مُحَارِبًا، وَهُوَ قَوْلُ أَبِي حَنِيفَةَ وَسُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ
وَإِسْحَاقَ)، واته: زانایان راجیای یان ههیه دهر باره ی وشه ی: (حِرَابَةٌ) مالیک
دهلی: ههر که سیک جه که هه لنگری له دژی خه لک، بونه وهی مال و سامانیان زهوت

(١) التحرير والتنوير: ج ٣، ص ١٨٢.

(٢) ج ٣، ص ١٨٢.

بکات و لییان بستین، بئێوهی کێشه و ئازاوه هەبێ و دوژمنایەتی هەبێ
 له نیوان ئەو کەسەدا کە چەکەکە ی هەلگرتووە و پێگری دەکات، ئەو کەسەدا
 کە پێگری لێکراوە، ئەو چ لە بیابان و چ لە چۆلائی بێ، چ لە نیو شار بێ،
 مادام ئەوانە کۆمەڵیک لە مسوڵمانان بن و چەکداریش بن، ئەو پێی دەگوترێ
 (حِرَابَة)، وە ئەوانە بە (مُحَارِب) لە قەڵەم دەدرێن، وە ئەو پێیە رای
 شافعی و ئەبوو ئەورو ئەوزاعی و لەیثی کۆری سەعدە، بەلام ئەبو حەنیفە و
 سوافیانی ئەوری و ئیسحاق دەلێن: (حِرَابَة) لە چۆلائی دا دەبێ، بەلام لە نیو
 شاردا نابێ.

کەواتە: هەر کەسێک لە نیو شار و ئاوەدانیی دا بەو کارە هەڵسێ، ئەو
 پێناسەیە نایگرێتەووە ئەو جۆرە سزایەشی بەسەر دا ناچەسپێنێ، ئنجا ئایا
 ئەو راجیای یە سەر بۆچی دەکێشی؟ ئەگەر بلیین: هەر کەسێک هەلیکوتایە
 سەر خەلک، چ لە دەشت و چۆلائی، چ لە نیو شار و ئاوەدانیی دا، بۆئێوهی
 مالیان لێ بستین، یان دەستدرێژی بکاتە سەر نەفسیان و نامووسیان و
 بیانترسین، ئەگەر بلیین: (حِرَابَة) هەمووی دەگرێتەووە، کەواتە: لە شاربێ
 یان لە چۆلائی دا، دەبێ ئەو سزایە بەسەر دا بچەسپێ، بەلام ئەگەر بلیین:
 وەک ئەبو حەنیفە و ئەوانی دیکە دەلێن: تەنیا ئەو کەسانە کە لە دەشت و
 چۆلائی دا ئەو دەکەن، دەگرێتەووە، مانای وایە ئەگەر لە شاردا کرا، ئەو سزایە
 نایانگرێتەووە.

منیش کە زۆر تەماشای بەلگە ی هەموویانم کرد، پێیەکە ی (مالیک و شافعی و
 ئەبوو ئەورو ئەوزاعی و لەیثی کۆری سەعد) م پێ راستە، بۆچی؟ چونکە
 خوا ﷻ دیاری نەکردووە، هەر دەفەرموی: ﴿ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ

وَرَسُولَهُ، وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ﴾، ئەوانە ی جەنگ دەکەن لەگەڵ خوا و
 پێغەمبەرەکە ی، وە لە زویدا خراپەکاریی بلأودەکەنەووە، هەول دەدن بۆ
 خراپەکاریی لە زویدا، ئیدی نەیفەرموووە ئەو زووییە زووییەکی چۆل، یان
 ئاوەدان بێ، لە شار بێ، یان لە بیابان، ئنجا مادام خوا ﷻ بەگشتی
 فەرموویەتی، ئەو شار و گوند و ئاوەدانیی و چۆلائی دەگرێتەووە.

شەشەم: ئەو چوار سزایە چۆن جی بەجی دەکێن؟ کە دەفەر موی: ﴿أَن

يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا

مِنَ الْأَرْضِ﴾، وشەى: (أو) لە کوردیدا واتە: (یان)، واتە: یان بکوژرێن،

یان هەلبواسرێن، یان دەستی راست و پێی چەپیان ببردێن، یان دووربخڕێنەو،

ئنجایان ئەو (یان)ە، بۆ دابەشکردن (توزیع و تقسیم)ە، یاخود بۆ سەرپشک

کردنە؟ لیڕەشدا دوو ڕا هەن:

١- هەندیک دەلێن: بۆ سەرپشک کردنە، واتە: دەستەلاتی شەریعی بۆی هەیهو،

سەرپشکە یەکیەک لەو چوار سزایە هەلبژێریو، بەسەر ئەو کەسانەدا

بیچەسپینی کە هەڵدەستن بە ناشووبو و هەرا نانهو و لە نیو خەڵکداو،

دەستدریژی کردنە سەر نەفس و مال و نامووس و هیمنیی و ئاسایشیان.

٢- هەندیکیش دەلێن: بۆ دابەشکردن، (توزیع و تقسیم)ە.

بەلام ڕای دووهم بەهێزترە، کە زۆریەى زانایان ڕایان وایە، چونکە خوا ﷻ

چوار حالەتی باسکردوون:

١- ﴿أَن يُقَتَّلُوا﴾، یان بکوژرێن.

٢- ﴿أَوْ يُصَلَّبُوا﴾، یان هەلبواسرێن.

٣- ﴿أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ﴾، یان دەستی راست و پێی

چەپیان ببردێن.

٤- ﴿أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ﴾، یان دووربخڕێنەو.

کەواتە: خوا چوار سزای باسکردوون، بۆچی؟ چونکە چوار حالەت مەزەندە

دەکێن، بۆ ئەو کەسانەى کە ڕیگری دەکەن، وە هیمنیی و ئاسایشی خەڵک

تیکەدەن:

أ/ يان خەلگ دەكوژن و مالیشیان لى دەستین، كە سزايان ئەوھىە دەكوژرین و ھەلئەواسرین.

ب/ ياخود ھەر خەلگ دەكوژن، بەلام مالەكەيان نابەن، ئەوھ تەنیا دەكوژرین.

ج/ ياخود تەنیا مال دەبەن، ئەوھ دەست و پى راست و چەپيان دەبرد.

د/ ياخود تەنیا خەلگ دەترسین، ئەوانەش دوور دەخرینەو، كەواتە: **خَا ۞** خوا چوار جۆرە سزای داناون، بۇ چوار ھالەت لە رىگرى و دەستدرىژىکردنە سەر ھىمنى و ئاسايىشى خەلگ، كە بە پى ھەر كام لەو ستەم و تاوانانە، جۆرلە لەو سزايانە ديارى دەكرى، و ئەو رايەش تەئكىدى لەسەر دەكەم كە ھەر ئەو راستە، بۇجى؟ بۆئەوھى ھەر ھوكمرانىك راست بۆوھ نەيەت كەسىك و تارىك بىدات، يان قسەيەك بكات بلى: ئەوھ ئەو ئايەتە:

﴿وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾، دەيگرىتەو، جا بىن قورسترين سزای

بۇ دابنى! بلى: بە دەقى قورئان ھەموو جۆرە سزايەكان و ھەر چواريانم بۇ ھەبە بەسەرىدا بەپىنم! بەلى لەراستىدا ئەو رايە راستە كە دەلى وشەى: (أو) خوا بۇ دابەشكردن (توزيع و تقسيم) ھىناويەتى، وە ئىمە ئەگەر تەماشای قورئان بكەين دەبينين خواى كاربەجى وشەى (أوى زياتر بۇ دابەشكردن بەكارھىناو، بۇ وىنە: لە سوورەتى (المائدة) دا دەفەرەموى:

﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ﴾

﴿فَكَفَرْتَهُمْ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسَوْتَهُمْ

أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۖ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ ذَلِكَ كَفَرَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ...﴾ (المائدة، ۸۹)

خا سویندى سەرزەرەككىتان لىناگرى،

بەلكو لەسەر ئەو سویندانە كە دلیان لەسەر گرى دەدەن، لیپرسینەوھتان

لەگەلدا دەكات، ئنجا ئەو جۆرە سویندە دل لەسەر چەسپینراوانە كەفاردەتى

ھەركامىكىان خواردن پیدانى دە نەدارە، لە خواردنیكى میانجی كە

دەرخواردی خیزانتانی دەدەن، یان پۆشاكیان، یان ئازادکردنى گەردن (ی

کۆیلە)یەک، هەر کەسێک هیچ کام لەوانەی چنگ نەکەوت، سێ رۆژ رۆژووگرتنی لەسەرە، ئەو کە فارەتی سویندەگانتانە، هەر کات سویندتان خوارد، وە سویندەگانتان بپاریزن، ئاوا خوا ئایەتەکانیتان بۆ روون دەکاتەو بەلکو سوپاسگوزاری بکەن (بۆ خوا).

وہک دەبینین، دەفەر موی: یان ئەو، یان ئەو، یان ئەو، ئنجا ئەگەر یەکیەک لەوانەت نەتوانی، سێ رۆژان بەرۆژوو دەبی، ئنجا زانیان لەو بارەو دەلێن: ئەو کەسەش تا ئەو یەگەمی پێ بکری، نابێ هی دوو دەم بکات، وە تا دوو دەمی پێ بکری نابێ هی سییەم بکات، بەلام هەندیکێ دیکە لە زانیان دەلێن: هەر کامیان بکات سەرپشکەو بۆی هەیه.

بەلام ئەو یەگەمی بێلیم ئەو یەگەم کە لە قورئاندا تاکە تاوانێک چوار جۆرە سزای بۆ دانرابی، یان چەند سزایەکی بۆ دانرابی، ئەم تاوانەیه، وە ئەم تاوانەش یەک حالت بە خۆوە ناگری، وەک کوشتن، یان دزی، چونکە دەگونجی بابای رێگر بەس خەلک بترسین، وە دەگونجی بیانترسین و سامانیان لێ بترسین، وە دەگونجی وێرایی مال لێستاندن بشیانکوژی؟ نەخیر، وە دەشگونجی تەنیا بیانکوژی، کەواتە: بەپێی حالتەکە سزایەکە دیاری دەکری.

حەوتەم: ئەو چوار سزایە لەنێوان مافی گشتی و تاییبەتی دا:

زۆربە ی زانیان لەسەر ئەو یەگەنگن کە ئەو سزایە دانراوە تەنیا بۆ پاراستنی مافی تاکە کەس نیە، بەلکو بۆ پاراستنی مافی گشتییە، بۆیە ئەگەر یەکیەک لەو تاکانە کە دەستدریژی کراوەتە سەر مال و سامانی، لە هەقەکە ی خۆی خوشبوو، ئایا کابرای خراپەکار سزایەکە ی لەسەر لادەچی؟ نەخیر، بۆچی؟ چونکە ئەو مافی گشتییە، مافی خواپە، با ئەو تاکەش لە مافی خۆی خوشبی، چونکە ئەو وەک کوشتنی بە ئانقەست (القتل العمد) نیە کە ئەگەر کابرا لە هەقی تۆلە (قصاص) خوشبوو، یان خۆینی وەرگرت، یان عەفووی کردو هیچی نەویست، سزایەکە ی لەسەر لادەچی، بەلام لێردا ئەو مافە گشتییە، بۆیە هەرچەندە تاکەکان چاوپۆشیی لە هەقی خوشیان بکەن، تاوانبار نابووردی و سزایەکە ی لەسەر لاناچی.

مەسەلەی چەوتەم: **كە دەفەرموی: ﴿ذَٰلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي**

الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، ئەوێ سەر شوێنی و شەرمەزارییە بۆیان لە دنیا، وە لە دواڕۆژیشدا سزایەکی مەزنیان بۆ هەیە، ئەمە ئەوێ دەگەیهێنێ کە خۆی دادگەر ئەو جووێ کەسانە ئەگەر تۆبە نەکەن و پەشییمان نەبنەو، لێیان خۆشناویی، وەك لە نایەتی دوایدا هاتو، دەفەرموی: بەلام ئەگەر تۆبە بکەن و پەشییمان ببنەوێ خوا لێیان خۆشدەبێ، لەوبارەوێ ئەم دەفەش هەیە، دواي ئەوێ کە پیغەمبەری خوا ﷺ پەیمانی لە هاوێلانی بەریز وەرگرت لە عەقەبەیی دووێم دا، ئنجا فەرمووی: ﴿فَمَنْ وَفَىٰ مِنْكُمْ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَٰلِكَ شَيْئًا فَعُوقِبَ بِهِ، فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ، وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَٰلِكَ شَيْئًا فَسْتَرَهُ اللَّهُ، فَهُوَ إِلَى اللَّهِ إِنْ شَاءَ عَذَبَهُ وَإِنْ شَاءَ غُفِرَ لَهُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (٢٢٧٨)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (١٨)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (٤٤٣٦)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (١٤٣٩) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (٤١٧٨)}، واتە: هەر کامێک لە ئێوێ پەیمانەکی بڕدە سەر، ئەوێ پاداشتەکی لەسەر خۆی، وە هەر کامێک لە ئێوێ بەکێک لەو گوناھانەیی کرد، ئەگەر لە دنیا دا پێی سزا درا، ئەوێ دەبێتە مایەیی سەرانیوێ، وە ئەگەر هەر کامێک لە ئێوێ گوناھێکی کرد، خوا بۆی پۆشی، (واتە: پێی سزا نەدرا لە دنیا دا)، ئەوێ حوکمەکی دەگەرێتەوێ بۆ لای خوا، ئەگەر ویستی سزای دەدات، وە ئەگەر ویستیشی لێی دەبووری.

جا لێردا کە دەفەرموی: ﴿فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ﴾ ئەوێ بەلگەییە لەسەر ئەوێ کە سزای دواڕۆژی لەسەر لادەچێ بەو سزایە دنیا، ئەدی ئەگەر تۆبە بکات؟ ئەوێ دیارە ئەگەر تۆبە بکات، بە هەمان شیوێ سزای دواڕۆژی لەسەر لادەچێ.

مەسەلەی ههشتەم و کۆتایی: **كە دەفەرموی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَن**

تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، جگە لەوانەیی کە دەگەرێنەوێ، پەشییمان دەبنەوێ پێش ئەوێ تواناتان بەسەریاندا بشکێ، ئەوێ بزانی کە خوا لێبوردەیی بە بەزەییە، دیارە ئەمە هەر پەيوەستە بەوێ پێشی،

واته: یه‌کێک له‌و چوار سزایانه به‌سه‌ر ئه‌و تاوانبارانه‌دا به‌سه‌پێنن، جگه له‌و که‌سانه‌ی که پێش ئه‌وه‌ی ئیوه ده‌سته‌لاتتان به‌سه‌ریاندا بشکێ و کو‌نت‌پۆلیان بکه‌ن، بو‌خۆیان به‌ شیوه‌یه‌کی ئازادانه بی‌ئه‌وه‌ی ئیوه ناچاریان بکه‌ن، دێن په‌شیمان ده‌بنه‌وه، ئه‌وه بزانی که خوا، لی‌بۆرده‌ی به به‌زه‌یه‌یه، لی‌رده‌دا که ده‌فه‌رموی: خوا لی‌بۆرده‌ی به به‌زه‌یه‌یه، ئایا سزای دنیاو قیامه‌تیان له‌سه‌ر لاده‌بات، یان هه‌ر سزای قیامه‌تیان له‌سه‌ر لاده‌بات؟ دیاره دوا‌ی ئه‌وه‌ی که حکومه‌ت، ده‌وله‌ت ده‌سته‌لاتی به‌سه‌ری‌دا ده‌شکێ، ئنجا بلی: تۆبه‌م کرد! ئه‌وه هی‌ج نیه، ئه‌وه تۆبه‌ی ناچاریه‌یه، به‌لام پێش ئه‌وه‌ی ده‌سته‌لاتیان به‌سه‌ریاندا بشکێ و بو‌خۆیان بی‌ن، ئه‌وه زانیان له‌وباره‌وه دوو رایان هه‌ن:

پرای زانیان له‌باره‌ی چه‌رده‌و پرێگران و پۆنه‌تی مامه‌له‌کردنی
ده‌وله‌ت له‌که‌لیان دا دوا‌ی خۆ ته‌سلی‌م کردنه‌وه‌یان

رای یه‌که‌م، ده‌لێن: ته‌نیا سزای قیامه‌تیان له‌سه‌ر لاده‌چی، یان ته‌نیا مافی خویان له‌سه‌ر لاده‌چی، به‌لام مافی خه‌لکیان هه‌ر له‌سه‌ر ده‌می‌نی و پێی سزا ده‌درێن.

وه (مُحَمَّد الطاهر بن عاشور) له ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا (التحریر والتنوير) دا

ده‌لێ: (وَمَعْنَى قَوْلِهِ: ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ﴾، مَا كَانَ قَبْلَ أَنْ يَتَحَقَّقَ الْمُحَارَبُ أَنَّهُ مَا خُوِّدَ أَوْ يُضَيَّقَ عَلَيْهِ الْحِصَارُ أَوْ يُطَارَدَ فِي جَمِيعِ الْإِلَادِ وَيُضَيَّقَ عَلَيْهِ، فَإِنْ أَتَى قَبْلَ ذَلِكَ كُلِّهِ طَائِعًا نَادِمًا سَقَطَ عَنْهُ مَا شَرَعَ اللَّهُ لَهُ مِنَ الْعُقُوبَةِ)^(١)، واته: که خوا ده‌فه‌رموی: ئه‌وانه‌ی که ده‌گه‌رێنه‌وه پێش ئه‌وه‌ی تواناتان به‌سه‌ریاندا بشکێ، واته: ئه‌و که‌سه‌ی پرێگری کردوه و ئازاوه‌ی ناوه‌ته‌وه، پێش ئه‌وه‌ی که دانیابی ده‌گیری، یاخود ته‌نگی پێ هه‌لده‌چنرێ، وه هی‌ج

خوای به‌رزن، هه‌روه‌ك قه‌سه‌ی خوای به‌رز ئاماژه‌ی بۆ ده‌كات: ﴿فَاعْلَمُوا أَنّ

الله غفور رحيم ، بزنانن كه خوا ليږدهى به بهزه ييه، به لام نه ودى كه مافى بهنده كانه، وهك مافى كه سوكارى كوژراوان كه توله بستين، ياخود وينهى نه وه، نه وه به هوى گه رانه وه ديان وه ته نيا فله رېزبون نه كه دى له سهر نيمام لاده چى، (واته: له سهر نيمام پيويست نابى كه توله لهو كه سه بستيني ته وه، لهو رپووه وه كه سزايه كى شهر عيه)، به لام دروست بوون (جواز) كه دى لاناچى لهو رپووه وه كه توله (قصاص) يه وه هقى خه لكه. واته: بهس مافه گشتيه كه دى له سهر لاده چى، نه گهر كه سوكارى كوژراوه كان، يان كه سوكارى مال براوه كان، گوتيان: دديبه خشين، نه وه بژاردن و توله كه يشى له سهر لاده چى، به لام نه گهر نه وان سووربوون له سهر داوا كردنى مافى خويان، دهبى مافى خاودن كه سه كان وه ربگير ته وه.

وه له وباروه (قُرطبي) ئەم فەرموودەيە ديئي: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَرَأَيْتَ إِنْ جَاءَ رَجُلٌ يُرِيدُ أَخْذَ مَالِي؟ قَالَ: (فَلَا تُعْطِهِ مَالَكَ)، قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قَاتَلَنِي؟ قَالَ: (قَاتِلْهُ)، قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قَتَلَنِي؟ قَالَ: (فَأَنْتَ شَهِيدٌ)، قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قَتَلْتُهُ؟ قَالَ: (هُوَ فِي النَّارِ)﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (٣٥٨)}، واتە: ئەبو ھورەیرە خوا لای پیاوی ئەم دەلی: پیاویك هاته لای پیغەمبەری خوا ﷺ گوتی: ئەو پیغەمبەری خوا! ئایا دەبینی ئەگەر پیاویك هات ویستی مال و سامانەکم لای بستی؟ فەرمووی: مال و سامانی خۆی مەدەیه، گوتی: ئەو ئەگەر لەگەڵم بەشەرھات؟ فەرمووی: تۆش لەگەڵ بەشەرودرە، گوتی: ئەگەر منی کوشت؟ فەرمووی: تۆ شەھیدی، گوتی: ئەو ئەگەر من ئەوم کوشت؟ فەرمووی: ئەو لە ئاگر دایە.

(ابن المنذر) دهلی: (بِهِ قَالَ أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ)، واتہ: زوربہی زانیان رایان وایہ کہ دہبی ئینسان بہرگریی لہ مال و سامانی خوئی بکات، ئہگہر لہ سہریشی بکوژی، یان بکوژی، (الْقُرْطُبِي) لہ (الجامع لأحكام القرآن)^(۱) ئہو رایہی ہیئاوہ.

رای دووهم، دهلین: هه موو جوړهکانی سزا لادهچن، واته: که سیک بئنهووی ناچاربی، توبه بکاتو بگه پیتسهو، ههقی خواو خه لکی هه مووی له سهر

لادهچی، له وباره وه (ابن کثیر) دهلی: (وَقَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا

مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدَرُوا عَلَيْهِمْ﴾، أَمَّا عَلَى قَوْل مَنْ قَالَ: هِيَ فِي أَهْلِ الشَّرِكِ فَظَاهِرٌ، وَأَمَّا الْمُحَارِبُونَ الْمُسْلِمُونَ فَإِذَا تَابُوا قَبْلَ الْقُدْرَةِ عَلَيْهِمْ، فَإِنَّهُ يَسْقُطُ عَنْهُمْ انْحِتَامُ الْقَتْلِ وَالصَّلْبِ وَقَطْعِ الرَّجْلِ، وَهَلْ يَسْقُطُ قَطْعُ الْيَدِ أَمْ لَا؟ ...، وَظَاهِرُ الْآيَةِ يَقْتَضِي سَقُوطَ الْجَمِيعِ، وَعَلَيْهِ عَمَلُ الصَّحَابَةِ^(۱)، واته: وه قسهی خوی بهرز که دهه رموی: جگه له وانه که دهگه پینه وه پيش نهووی تواناتان به سهریاندای بشکی، له سهر قسهی نه وانه که دهلین: نه وه دهریاری نه هلی شیرکه، نه وانهی هه لدهگه پینه وه، نه وه دیاره که که سیک توبه ی کردو گه رایسه وه له موشریکه کان له هه موو شتیک دهروردی، {وَهُكَ بَيِّغُهُمْ بِرِي خَوَّاهُ مُحَمَّدٌ ﷺ} فهرموویه تی: ﴿الْإِسْلَامُ يَجِبُ مَا قَبْلَهُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرْقَم: (۲۰۵/۴)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (الإِرْوَاءِ) بَرْقَم: (۱۲۸۰)، عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واته: ئیسلام پيش خووی دهرپیتسه وه^(۲)، به لام مسوولمانانی جه ننگاوه، مسوولمانانی ئازاوه گهر نه گهر پيش نهووی توانا به سهریاندای بشکی، بگه پینه وه، نه وه پیویستبوونی کوژران و هه لواسران و لاق برانیان له سهر لادهچی، به لام نایا دهست برانیان له سهر لادهچی؟ ... رواله تی ئایه ته که نه وه دهگه یه نی، که هه موو جوړه سزاکانیان له سهر لادهچی، هاوه لانی به پیزیش ئیشیان به وه کردوه، ئنجا (ابن کثیر) له وباره وه نه م شوینه واره دهگه پیتسه وه: {رَوَى ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ عَنِ الشَّعْبِيِّ قَالَ: كَانَ حَارِثَةُ بْنُ بَدْرِ التَّمِيمِيُّ مِنْ أَهْلِ الْبَصْرَةِ قَدْ أَفْسَدَ فِي الْأَرْضِ وَحَارَبَ. فَكَلَّمَ رَجُلًا مِنْ قُرَيْشٍ مِنْهُمْ: الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ، وَابْنَ عَبَّاسٍ، وَابْنَ جَعْفَرٍ، فَكَلَّمُوا عَلِيًّا فَلَمْ يُؤْمَنْهُ، فَأَتَى سَعِيدَ بْنَ قَيْسٍ الْهَمْدَانِيَّ فَخَلَفَهُ فِي دَارِهِ، ثُمَّ أَتَى عَلِيًّا فَقَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، أَرَأَيْتَ مَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَسَعَى فِي الْأَرْضِ فَسَادًا، فَقَرَأَ

(۱) المصباح المنير: ص ۳۷۴، ۳۷۵.

(۲) نه م فهرموودهیه خووم زیادم کرد.

حَتَّىٰ بَلَغَ: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ﴾، قَالَ: فَكَتَبَ لَهُ أَمَانًا، قَالَ سَعِيدُ بْنُ قَيْسٍ: فَإِنَّهُ حَارِثَةُ بْنُ بَدْرٍ، وَكَذَا رَوَاهُ ابْنُ جَرِيرٍ وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ بِرَقَمٍ: (۳۳۴۵۹) {واته: ئیبنو ئەبی حاتم له شهعبیهوه هیناویهتی، دهئێ: (حارثة بن بدر التمیمی) خهئکی بهسره بوو، پیاویکی زور ئاشووبگیڕ بوو له زهوی داو ریگر بوو، (بهلام دهیویست بگهڕێتهوه) لهگهڵ چهند پیاویک له قورەیشییەکان قسهی کردبوو، (واستهی پیکردبوون، که دهمهوی بگهڕێمهوه) لهوانه: ههسهنی کوری عهلی و عهبدووللای کوری عهلباس و عهبدووللای کوری جهعفر، خوا لییان رازی بێ، ئەوانیش قسهیان لهگهڵ عهلی کوری ئەبو طالیب دا کرد، (که دیاره ئەو کاته خهلیفهێ مسوڵمانان بووه) بهلام ئەمانی پێنه‌دا، ئەه‌ویش "حَارِثَةُ بْنُ بَدْرٍ" چوو بۆ لای سه‌عیدی کوری فه‌یسی هه‌مدانی و ئەه‌ویش له مائی خوی دایناو چوو بۆ لای خه‌لیفه‌ی مسوڵمانان عه‌لی کوری ئەبو طالیب گوتی: ئەه‌ی فه‌رمانده‌ی ئیمانداران! ئایا ئەگه‌ر یه‌کێک دزایه‌تی خواو پێغه‌مبه‌ری خوا ی کردبێ، وه خراپه‌ی له‌سه‌ر زه‌وی کردبێ، (مه‌به‌ست له‌ دزایه‌تی خواو پێغه‌مبه‌ری خوا واته‌: ریگری کردبێ، ئازاوه‌گیڕی کردبێ) حوکه‌مه‌که‌ی چییه‌؟ ئەه‌ویش (عه‌لی) ئەو ئایه‌تانه‌ی خوینده‌وه هه‌تا

گه‌یشه‌ ئەو شوێنه‌ی که ده‌فه‌رموی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ

تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ﴾، دهئێ: ئنجا عه‌لی کوری ئەبو طالیب خوا لییان رازی بێ، ئەمانی بۆ نووسی، گوتی: هه‌ر که‌سێک وایه ئەوه مادام بگه‌ڕێته‌وه بێئه‌وه‌ی ئێمه‌ گرتبه‌مان، خوی ئازادانه‌ بگه‌ڕێته‌وه، ئەمانی پێده‌ده‌ین، (واته‌: له هه‌موو شتێک ده‌یه‌خشین) سه‌عیدی کوری فه‌یسیش گوتی: جا ئەوه (حارثة بن بدر) له مائی ئێمه‌یه‌وه هینای و ئەه‌ویش لیی بورد.

(الشوکانی)یش له (فتح القدیر) دا ئەه‌ویش به هه‌مان شیوه دهئێ: ﴿إِلَّا

الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ﴾، اسْتَتْنَى اللَّهُ سُبْحَانَهُ التَّائِبِينَ قَبْلَ الْقَدْرِ عَلَيْهِمْ مِنْ عَمُومِ الْمَعَاقِبِينَ بِالْعُقُوبَاتِ السَّابِقَةِ، وَالظَّاهِرُ عَدَمُ الْفَرْقِ بَيْنَ

الدَّمَاءِ وَالْأَمْوَالِ وَبَيَّنَ غَيْرَهَا مِنَ الذُّنُوبِ الْمَوْجِبَةِ لِلْعُقُوبَاتِ الْمُعَيَّنَةِ الْمَحْدُودَةِ، فَلَا يُطَالَبُ التَّائِبُ قَبْلَ الْقُدْرَةِ بِشَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ وَعَلَيْهِ عَمَلُ الصَّاحِبَةِ وَذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى أَنَّهُ لَا يَسْقُطُ الْقِصَاصُ وَسَائِرُ حَقُوقِ الْأَدْمِيَّةِ بِالتَّوْبَةِ قَبْلَ الْقُدْرَةِ وَالْحَقُّ الْأَوَّلُ...} ^(١)، واته: ئهوه که خوا دهفهرموی: جگه لهوانه‌ی پێش ئه‌وه‌ی تواناتان به‌سه‌ریاندا بشکێ ده‌گه‌رپێنه‌وه، خوای پاك به‌شیمانبووه‌وانیک که پێش ئه‌وه‌ی ده‌سته‌لاتی ئیسلامی کۆنترۆلیان بکات، ده‌گه‌رپێنه‌وه، هه‌لیواردوون و حیای کردوونه‌ته‌وه، له‌وانه‌ی که به‌و سزایانه‌ی پێشی سزا ده‌درێن، ئه‌وه‌ی که دیاریشه‌ خوا ﷻ حیاوازی نه‌خستۆته‌ نیوان خوین و مال و سامان و باقی ئه‌و گوناها‌نه‌وه که ئه‌و سزا دیاری کرانه‌یان به‌سه‌ردا ده‌چه‌سپن، بۆیه که‌سێک که پێش ئه‌وه‌ی توانای به‌سه‌ردا بشکێنێ بگه‌رپێنه‌وه، هه‌یج کام له‌و مافانه‌ی لێ داوا نا‌کرینه‌وه، وه‌ هاوه‌لانیش به‌وه‌ کاریان کردوه، هه‌ر چه‌نده‌ هه‌ندیک له‌ زانیان گوتووین: تۆله‌و مافه‌کانی دیکه‌ی خه‌لکی به‌ تۆبه‌ لاناچن، به‌لام هه‌ق نه‌وه‌ی یه‌که‌میانه‌.

وه‌ منیش وای بۆ ده‌چم رای دووهم راستتریی و واته‌: هه‌موو مافه‌کانی له‌سه‌ر لایچن، چ مافی خوا، چ مافی خه‌لک، وه‌ ئه‌وه‌ له‌ سه‌ماحه‌ت و لی‌بوورده‌یی ئیسلام و په‌حمه‌تی خوای په‌روه‌ردگار نیزیکتره‌، وه‌ ئه‌وه‌ هه‌ندهریکیشه‌ بۆ خه‌لک که واز له‌ رێگری و ئاشووب نانه‌وه‌ ئازاوه‌گیرێ بێنێ، بێته‌وه‌ ژیر کۆنترۆل و رکیفی ده‌وله‌تی ئیسلامی، چونکه‌ ئه‌گه‌ر بگوترێ: هه‌قی خه‌لک هه‌ر لێ ده‌ستینین، کابرا په‌نگه‌ له‌ ترسان هه‌ر نه‌یه‌ته‌وه‌وه‌، هه‌ر به‌رده‌وام بێ له‌سه‌ر رێگری و خراپه‌کاری.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی نۆیەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە (٦) ئایەت پێکدێ، ئایەتەکانی (٣٥ - ٤٠) سەرەتا خۆی پەرۆردگار بۆ جاری شەشەم لەم سوپەتەدا مسوڵمانان بە نازناوی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، بانگ دەکات، وە فەرمانیان پێدەکات بە سە شتان: پارێزکاری و بەدەستەینانی ئامراز و ھۆکار بۆ لە خوا نزیکبوونەوە، وە تیکۆشان لە پێی خوادا بە مەبەستی سەرفرازبوون (التَّقْوَى، وَابْتِغَاءَ الْوَسِيلَةِ، وَالْجِهَادِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)، پاشان خوا ﷻ سەرەنجامی شوومی بێڕوایان ڕادەگەیەنێ، کە ئەگەر لە قیامەتدا پێی دنیا، وە وێنە ئەوەش کە لە دنیادا ھەیە، (واتە: دنیا چی تێدایە و ھێندە دیکەشی بخەنە سەر) بیکەنە قەرەبوو بە لاگیرەوی خۆیان لە سزای قیامەت دەرزیان نابێ، وە ھەرچەندە ھەوڵی ھاتنەدەریش دەدەن لە دۆزەخ، بەلام بێسوودە، بە ھەمیشەیی تێیدا دەمێننەو، پاشان خوا ﷻ باسی ھۆکمی ئە ھۆکمی گەرنەکانی ئیسلام دەکات، کە بریتییە لە دزی و سزای دزی، دەفەرموێ: پیاوی دزو ئافرەتی دز دەستیان بێرن، وە پاشان ڕادەگەیەنێ کە ھەرکەسێک پاش ئەو سەتم و تاوانە واتە: پاش دزی کردن، پەشیمان ببێتەو ھاوەڵی بکات، ئەو ھەوڵی دەبوورێ، چونکە خوا لێبوور دەبێ بە بەزیی یە، وە لە ئایەتی کۆتاییدا واتە: لە ئایەتی کۆتایی ئەم دەرسەدا خوا ﷻ ئەو راستییە ڕادەگەیەنێ، کە خوا خاوەنی ئاسمانەکان و زەویە، ھەرکەسێک بێھەوێ سزای دەدا، بەلام بە پێی تاوان و خراپەیی خۆی، ھەرکەسێکیش بێھەوێ لێی دەبوورێ، لەبەرئەوەی کە دەگەرێتەو بۆ لای خوا، یاخود شایستەیی ئەوەیە کە خوا لێی ببوورێ، وە خوا لەسەر ھەموو شتێک بە توانایە.

﴿ يَتَّيْهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ (۳۵) إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُم مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۳۶﴾ يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوكَ مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿۳۷﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۳۸﴾ فَمَنْ تَابَ مِن بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۳۹﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۴۰﴾ □

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

((ئەو ئەوانەى ئیماننتان هێناوە! پارێز لە خوا بکەن و هۆکار بەرەو (پەزماوەندیی)

خوا ﷻ بخوازن و لە پێناویدا تێبکۆشن، بە لێكو سەر فرازبن ﴿٣٥﴾ بێگومان ئەوانەى بێ پروان ئەگەر تێکپرای ئەوەى لە زەوى دایە و هێندەى خۆیشى لە گەڵ بى، تاكو بیکەنە قەرەبوویان لە سزای پۆژى قیامەت، لایان وەرناگیرى و سزا (و ئازار) یكى بە ئێشيان هەیه ﴿٣٦﴾ (هەرچەندە) دەیانەوێ لە ئاگر بچنە دەرئ، بەلام لێى دەر باز نابن و سزایەكى بەردەوامیان هەیه، ﴿٣٧﴾ وە وەك سزایەكى سەلمێنەرەوانە لە لایەن خواوە، دەستى پیاوو ئافرەتى دز بچن لە سەر ئەوەى کردوویانە، وە خوا زالى کاربەجێیه ﴿٣٨﴾ ئنجا هەر کەس پاش ستمەمەکەى گەراپە وەو چاکەکاریى کرد، ئەو بە بێگومان خوا ﷻ دەگەرێتەو سەرى (تۆبەى لێوەردەگرئ)، بەراستى خوا لێبوردەى بە بەزەبى یە ﴿٣٩﴾ ئایا نازانى کە خوا ﷻ مۆلکى ئاسمانەکان و زەوى هەیه، هەر کەسیكى بوئ سزای دەدات، وە هەر کەسیکیشى بوئ لێى دەبوورئ، وە خوا لە سەر هەموو شتێک بە توانایە! ﴿٤٠﴾)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(اتَّقُوا اللَّهَ): پێشتریش پێناسەی تەقوومان کردووە لێرەشدا بە کورتی دەلێین: (اتَّقُوا

اللَّهُ) پارێز لە خوا بکەن، واتە: لەخۆتان وریابن لە مامەڵەکردنەکان لەگەڵ خوادا ﷻ تەقوا لە جیبەووە هاتووە؟ لە (وَقَى، يَقِي، وَقَايَةً) دەلێ: (الْوَقَايَةُ: حِفْظُ الشَّيْءِ مِمَّا يُؤْذِيهِ، وَيَضُرُّهُ، وَالتَّقْوَى جَعَلَ النَّفْسَ فِي وَقَايَةٍ مِمَّا يَخَافُ، وَفِي إِصْطِلَاحِ الشَّرْعِ حِفْظُ النَّفْسِ عَمَّا يُؤْثِمُ) (وَقَايَةً) بریتییە لەوێ کە سێک پارێزگاریی بکات لە هەرشتێک کە نازاری پێ بگەیهێنێ و زیانی پێ بگەیهێنێ، (تَقْوَى) بریتییە لەوێ کە خۆت و الیبکە لەو شتێ کە جێگای مەترسییە خۆت بپارێزی، وە لە زاراوەی شەرعدا بریتییە لە خۆ پاراستن لە هەر شتێک کە ئێنسان گوناھبار بکات، ئێنسانیش بە دوو شتان گوناھبار دەبێ، بە چوواندنی فەرەکان، وە بە شکاندنی قەدەغەکان.

(الْوَسِيلَةُ): (الْوَسِيلَةُ: التَّوَصُّلُ إِلَى الشَّيْءِ بِرَغْبَةٍ وَهِيَ أَحْصَى مِنَ الْوَصِيلَةِ، لِيَتَّصِلَ بِهَا لِمَعْنَى الرَّغْبَةِ، الْوَاسِلُ: الرَّاعِبُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى، وَحَقِيقَةُ الْوَسِيلَةِ إِلَى اللَّهِ: مُرَاعَاةُ سَبِيلِهِ بِالْعِلْمِ وَالْعِبَادَةِ، وَتَحْرِيمِ مَكَارِمِ الشَّرِيعَةِ)، (وَسِيلَةً) بریتییە لەوێ کە بە ئارەزووەوە بەرەو شتێک بجێ و ماناکە تایبەتەرە لە (وصيلة)، (وصيلة) ش هەر ئەوێ کە تۆ بەرەو شتێک بجێ، بەلام (وَسِيلَةً) ئەوێ کە ئارەزوومەندانە بەرەو شتێک بجێ، بۆیە (وَاسِل) واتە: کەسێک کە ئارەزووی هەیه بەرەو خوا، بەرەو خوا بپرواوە لە خوا نزیک بێتەو، وە وشە (وَسِيلَةً) بەرەو لای خوا بپەرزی، ئەوێ کە پەچاوی رێبازی خوا بکری بە زانیاری واتە: هەوڵبەدی کە لێی شارەزابی، وە بەندایەتی بۆ خوا، وە بەوێ کە ئەو شتانە کە شەریعەت فەرمانی پێ کردوون لە ئەدەبە بەرزەکانی شەریعەت، ئێنسان هەوڵبەدات لەخۆیدا بیانھێنێتە دی.

(لِيَقْتَدُوا بِهِ): واتە: بۆئەوێ بیکەنە بە لاگێرەوێ خۆیان (اِقْتَدَى بِهِ) واتە: ئەو شتێ کردە قەرەبووی خۆی و بە لاگێرەوێ خۆی، دەلێ: (الْفِدَى وَالْفِدَاءُ: حِفْظُ

الْإِنْسَانِ عَنِ النَّائِبَةِ بِمَا يَبْدُلُهُ عَنْهُ، وَافْتَدَى: بَدَلَ ذَلِكَ عَنْ نَفْسِهِ (فِدَى) وَ (فِدَاء) بَرِيَّتِهِ لَهُ وَهُوَ كَيْفَ يُنْصَرَفُ خَوَى لَهُ بِهَلَالِيهِ بِبَارِيْزَى، بِه هُوَ مَالِيْكَهُ وَهُوَ كَيْفَ سَهَرَفِيْ دَهَكَاتِ، (وَافْتَدَى) وَاتَه: نُهُوَ مَالِيْهِ بِه خَشَى بِوْنَهُ وَهُوَ خَوَى لَهُ كَرَفْتِيْكَ بِبَارِيْزَى.

(مُقِيمٌ): به كه سيك دهگوتري كه له شوينيك نيشته جي بي بهردهوام، (وَيَعْبُرُ بِالْإِقَامَةِ عَنِ الدَّوَامِ نَحْوُ: عَذَابٍ مُّقِيمٍ) واته: وشه (إِقَامَةً) بهكاردهيئري بو بهردهوام بوون، وه دهگوتري: (عَذَابٍ مُّقِيمٍ) واته: سزايهكي بهردهوام.

(نَکَلًا): وشهٰی (نَکَال) له کوردیییدا دهبیته ته مبی کردن، یاخود سلّه ماندنه وه و پرینگاندنه وه و دوورخستنه وه، دهانی: (نَکَلْتُ بِهِ: إِذَا فَعَلْتُ بِهِ مَا يَكُلُّ بِهِ غَيْرُهُ واسم ذَلِكَ الْفِعْلِ النَّكَالُ) که تو سزای که سیکت دا، خه لکی دیکه ی پیوه ته مبی بی، وه په ند و مر بگری، ئه و کرده وه یه ی که تو له گهل که سیکتا ده یکه ی که سیکی دیکه ی پی عیبرت گرتو وی و پی ته مبی خوار دووی، پیی دهگوتری: (نَکَال)، (نَکَال) یش له (نَکَل) وه هاتوه (والنَکَل: قَيْدُ الدَّابَّةِ وَحَدِيدَةُ اللَّجَامِ لِيَكُونَهُمَا مَانِعَيْنِ، وَالْجَمْعُ: أَنْكَالُ)، (نَکَل) به پیومندی پیی و لاخ دهگوتری، وه به و ئاسنه دهگوتری که ده کریته اغاوی و لاخه به رزه و ده خریته نیو زاری، چونکه هه م ئه و پیومنده ی که ده خریته پیی و لاخه وه، قه دهغه ی دهکات له وه ی که به ملاو به ولادا برّوا، وه هه م ئه و ئاسنه ی ده خریته دهمی ئه سپیشه وه، ریی لیده گیری له وه که گیاو له وه و بخواو، کوّی (نَکَل) یش (أَنْكَال) ه.

مانای گشتی نایەتەکان

پێشتر ئاماژەم پێدا ئەوە بۆ جاری شەشەمە لەم سوورەتەدا خۆی پەرورەدگار بە نازناوی ئیمان مسوولمانان دەدوین، وە زۆرتەری پستە: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، لەم سوورەتەدا هاتووە کە (١٦) جارە، واتە: هیچ سوورەتیکی دیکەى مەدەنی بە قەدەر ئەم سوورەتە، پستە: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ی تێدا نەهاتووە.

خوای ئەوەی لە نایەتەکانی پێش و دا باسی سزای ڕێگری و تێکدانى هێمنی و ناسایشی کۆمەڵگای کرد، بانگی مسوولمانان دەکات بە خوشەوێستەری نازناو، کە بریتىە لە ئیمان، چونکە ئینسان بە هۆی ئیمانەو دەبێتە خوشەوێستى خوا ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا...﴾ (البقرة، ٢٥٧) ... وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾ آل عمران، وە بە هۆی ئیمانەو ئینسان دەربازی دەبێ لە دنیاو سەرکەوتوو دەبێ، وەك خوا دەفەرموێ: ﴿وَأَنْتُمْ أَلَعَلَّوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (آل عمران، ١٣٩) وە بە هۆی ئیمانەو ئینسان بەهەشتى بۆ مسوگەر دەبێ، وە بە هۆی ئیمانەو پەزماهەندى خۆی دەست دەکەوێ، بۆیە وشەى ئیمان نازناویکی زۆر خوشەوێستە لە لای مسوولمانان، بۆیەش خوا ﷻ هەر کاتێک بیهوێ فەرمانێکیان پێ بدات، یان ڕێگرییەکیان لێ بکات، واتە: ئەرکیکی شەرعیان پێ بسپێرێ، بە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، دەیانداوین، لێردا دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾، ئەى ئەوانەى ئیمانتان هێناوە! پارێز لە خوا بکەن، واتە: لە مامەلەتان لەگەڵ خوادا پارێزکاربن، وریاو هۆشیار بن، کاریک مەکەن کە خوا لێتان بپەنجێ، کاریک مەکەن خوا لێتان توورەبێ، کاریک مەکەن دووچارى لێرسینەو سزای خۆابن، تەقوا بریتىە لەو حالەتە هۆشیاریی و بێدارییەى کە بۆ ئینسان دروست دەبێ، ئینسان بە وریاییەو دەژیی بە وریاییەو مامەلە لەگەڵ خەڵک دەکات، هەمیشە چاودێریی خوا بەسەر خۆیەو دەبینێ، وە کاریک ناکات خۆی بالادەست سزای بدات، یاخود تەنانهت

گلەيشى لى بکات بەبى سزادانىش، ﴿وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾، نىجا وه بهرهو خوا ھۆکارىك بخوازن، واتە: ئەو ئامرازو ھۆکارانى ھى که له خواتان نزيك دەخەنەو، ئەوانە پەيدا بکەن، (کە دوايى ئيمە له مەسەلە گرنگەکاندا زياتر تيشک دەخەينە، سەر ئەو، وه ئەو مشتومپرەى زانايان که له سەر تەوەسبول و دەسپيلە ھەيە، زياتر باسى دەکەين)، ليرەدا ئەوھى که له قورئان وەرەگيرى که دەفەرەموى: ﴿وَابْتَغُوا

إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾، واتە: ئەو ھۆکارانى ھى که له خواتان نزيك دەخەنەو، ھەولبەدن دابىنيان بکەن، ئينسان بە چى له خوا نزيك دەبيتەو؟ بىگومان بە طاعتت له خوا نزيك دەبيتەو، بە خو دوورگرتن له قەدەغە کراوھکان و بە جيبەجى کردنى فەرمانەکان له خوا نزيك دەبيتەو، بە شوپى بى ھەلگرتنى پيغەمبەر ﷺ له خوا نزيك دەبيتەو، بە خو رازاندەوھى بە پەوشتە بەرزەکان، له خوا نزيك دەبيتەو، بە خو دوورگرتن له خوو خەدە خراپەکان له خوا نزيك دەبيتەو، کەواتە ﴿وَابْتَغُوا

إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾، راستە مانايەکەى ئەوھى: ھەر ھۆکارو ئامرازىک له خواتان نزيك دەخاتەو، بىخوازن و دابىنى بکەن، وه پەچاوى بکەن و کارى پى بکەن، ﴿وَجَاهِدُوا

فِي سَبِيلِهِ﴾، وه له پيى خوادا تيبکۆشن، کە جيهاد له پيى خوادا يەکيکە له ھۆکارەکانى له خوا نزيك کەوتنەو، جا ليرەدا ﴿وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ﴾، وه له پيى خوادا تيبکۆشن، وشەى تيبکۆشان (جھاد) له زمانى عەرەبیدا له ئەسڵدا بە مانای ئەوھى کە مەروۇف ئەوپەرەى توانای خوۋى بەکاربينى (بذل أقصى ما في الوسع) کە ليرەدا بە مانای جەنگ (قتال) دى و غەيرى جەنگ (قتال) یش ھەر دەگریتەو، بەلام له ئايەتە مەککيەکاندا بە تەئکيد مەبەست پيى جەنگ نەبوو، چونکە جەنگو رووبەر و رووبوونەوھى چەگدارانە له قۇناغى مەدينەدا فەرز کراو، رپگای پيدراو بۆ مسولمانان کە له بەرانبەر نەيارەکانياندا بەکارى بينن، کەواتە: وشەى جيهاد له قورئانى مەککيدا واتە: بانگەوازو، فەرمانکردن بە چاکە و رپ گرتن له خراپە و بلاوکردنەوھى زانستى شەرعى و تيبگەياندىنى خەلک و بەرچاو روونکردنەوھيان، بەلام له ئايەتە مەدەنيەکاندا ئەوھى دەگریتەو، بەخشىنى سەرو

مائیش لە پیناوی خوادا دەگریتهوه، ئنجبا خوا ددەفرموی: ئەو سییانه بکەن

﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾، بەلکو سەر فراز بن، ئنجبا دواوی خوا ﷻ باسی

سەرەنجامی کوفر دەکات، ددەفرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَآتَ لَهُم مَّا فِي

الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، بیگومان ئەوانە ی بیپروان، بیپروان بە چی؟! ئەگەر سەرەنجتان

دابێ لە قورئاندا خوا ﷻ کورتی و پوختی ڕەچاو دەکات، بۆ وینە: لیڕەدا ددەفرموی:

﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەه ی ئەوانە ی ئیمان تان هیناودا ئیمان یان بە چی

هیناود؟ دیاری نە کردوه، بەلام لە شوینی دیکەدا دیاری کردوه، جا ئەگەر لە هەموو

شوینان بفرموی: ﴿ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَامْلِكُوا﴾، وکئیه و رسلیه و الیوم الآخر ...﴾،

ئەوه دریژ دەگیش، بەلام لە چەند شوینی دیاری کردوه کە دەبێ چ شتی ئیمان

پێ بهینری؟ ئیمان بە خواو بە فریشتەکانو بە کتیبەکانو بە پیغمبەرانو بە پۆزی

دواوی^(١)، وه هەموو ئەو شتانە ی کە پیغمبەران (عليهم الصلاة والسلام) هەوالیان

پیداوه، دەبێ ئیمان یان پێ بهینری، لیڕەشدا ددەفرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾،

ئەوانە ی بیپروا بوون، بە چی بیپروا بوون؟ لە سوورەتی (النساء) دا روونی دەکاتەوه،

ددەفرموی: ﴿... وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ...﴾ (١٣٦)

بیپروا بوون بە خوا، بە فریشتەکانی، بە کتیبەکانی، بە پیغمبەران، بە پۆزی

دواوی، بەو پینج پایه بنەرەتییه، کە دیارە ئیمان بە قەدەریش هەر دەچیتەوه نیو

ئیمان بە خوا، چونکە ئیمان بە قەدەر، واتە: ئیمان بە زانیاری بیسنووری خوا،

ئیرادە ی بیسنووری خوا، حیکمەتی بیسنووری خوا، دەسلاتی بیسنووری خوا،

تا کوئایی، ددەفرموی: بیگومان ئەوانە ی بیپروان واتە: بیپروان بەرانبەر بە هەموو

ئەو شتانە ی کە پێویستە ئیمان یان پێ بهینری، ﴿لَوَآتَ لَهُم مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

(١) وهك خوا فرمویەتی: ﴿لَيْسَ إِلَهَ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْإِلَهَ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

وَمِثْلَهُ مَعَهُ ﴿۴۵۷﴾، ئەگەر ئەۋەدى لە زەۋىدا ھەيە ھەموۋى و ھىندەدى دىكەشى
 لەگەلدا بى ﴿لِیَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ یَوْمِ الْقِیَمَةِ﴾، بۇ ئەۋەدى بىكەنە بەلاگىرەۋەو
 قەرەبۋى خۇيان، لە بەرانبەر سزای رۇژى قىامەتدا ﴿مَا نُقِیلَ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِیمٌ﴾، لىيان وەرناگیرى، وە ئازاریكى بە ئىشيان ھەيە، جا ئازار ھەر خۇى بە
 ئىشە، بەلام دیارە لیردە مەبەست ئەۋەیە كە ئازاریكى زۆر بە ئىشە، بۇیە خۋای
 پەرۋەردگار بە ۋەسفی: (أَلِیم) واتە (مؤلم) ئىش پىگەيەنەر، ۋەسفی دەكات، ئنجا
 ھەر لەبارەدى سەرەنجامى شوۋمى بیپروایانەۋە، دەفەرمۋى: ﴿يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوا
 مِنَ النَّارِ﴾، دەیانەۋى لە ئاگر بچنەدەر كە ئەۋ ھەموو ئازار و نارەحتیە دەبینن،
 پەلەقاۋەدى چۈنە دەرو دەرباز بوون دەكەن، ﴿وَمَا هُمْ بِمُخْرِجِينَ مِنْهَا﴾، بەلام
 ھەرچى دەكەن ناتوانن لیى بچنەدەر لیى قوتاربىن، ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِیمٌ﴾، وە
 ئازار و سزایەكى نەپساۋەو بەردەوامیان ھەيە بۇچى؟! لەبەرئەۋەدى كە بەرانبەر بە
 بەدیھینەرى خۇيان و پەرۋەردگارى خۇيان، سېلە و ناسوپاس بوون و، بەرانبەر بە
 پیغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بىۋەفاۋ سېلە بوون، خوا ﷻ ئیمەى داناۋە لەم
 سەرزەمینە تاقیمان بىكەتەۋەو پیغەمبەرانى بۇ ناردوۋىن و، كتیبى بۇ ناردوۋىن و
 عەقلى پىداۋىن و، ھەرچى ناز و نىعمەتە پىى داۋىن، وە فەرەموۋىەتى: ئەۋ پىنج و
 دوۋرۇۋەدى دنیا بە شیۋەیهك بگوزەرىنن كە من لىتان پازى بم، كە قازانجى دنیا و
 قىامەتىستان ھەر لەۋەداپەۋ بەرژەۋەندى عەقلى و جەستە و رووح و تاكل و خىزان و
 كۆمەلگاشتان ھەر لەۋە دایە، بۇیە كەسەك ھەر بە لاپیئەدا برۋاۋ، بە قسەى
 شەیتان و دوژمنى خوا بىكات، دیارە خۋای دادگەر بەۋ شیۋەیه سزای دەدات.

ئنجا دېتە سەر باسى یەكەك لە یاساكانى ئىسلام كە دۋایى لە مەسەلە گرنگەكاندا
 باسى دەكەین، وە لە رابردوۋەۋەو ئىستاش مشتومرى زۆرى لەسەرە، ئەۋیش
 مەسەلەى (ياسای دەست برىنى دزد)، دەفەرمۋى: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا
 أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾، وە پىداۋى دزو

ئافرەتی دز دەستەکانیان بپرڤ، ئەو سزایەکە لە بەرانبەر ئەویدا کە کردووینانە و بەدەستیان هێناوە، سزایەکی تەنبی کەرانی و سڵەمێنەرانی و دوورخرانەویدی، لە خواوە، ﴿وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾، وە خوا زالی کاربەجییە، لێردا تییینی دەکرێ کە خوا ﷻ پیاوی دزی پێش ئافرەتی دز خستووە، بەلام لە سوورەتی (النور)دا، ئافرەتی زیناکەری پێش پیاوی زیناکەر خستووە، لەو دەفەرموی: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي...﴾ (٢)، بەلام لێرە دەفەرموی: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ﴾، بۆچی؟! چونکە دزی پێویستی بە غیرەت و جەربەزەیی و دلرەقی و ئازایەتی دەکات، کە ئەو زیاتر لە پیاویدا هەیە، بەلام زینا بە پێچەوانەوێ زیاتر پەيوەندی بە لایەنی نەرم و ناسکی و کارتیكرایییەو هەیە، کە ئافرەتیش زیاتر ئەو سببەتانی تێدان، پاشان لەبەرئەوێ کە ئەگەر ئافرەت دەستپێشخەر نەبێ، کەمتر وایە پیاوان جورئەت بکەن، مەگەر وەك حالتی زەوتکردن (إغتصاب) و بە زۆر دەست درێژی کردنەسەر (اعتداء)، ئەگەرنا کەمتر وایە پیاوان جورئەت بکەن بە چاوی تەماع چا و بپرڤ ئافرەتیکی شەریف و شەرم بەخۆ و پۆشته و بە حەیا و حورمەت، لەبەر ئەو بە زۆری وایە بۆ داوین پیسی و زینا، ئافرەت دەستپێشخەر دەبێ، بەلام بۆ دزی پیاو، بۆیەش خۆی کاربەجی هەر کامیکیانی لە شوینی خۆیدا پێشخستووە، کێ زیاتر دەستپێشخەر ئەو پێشخستووە، ئنجا کە دەفەرموی: دەستیان بپرڤ، لێردا بەگشتی فەرموویەتی: دەستیان بپرڤ، کە وشە دەست لە شانەو تاکو پەنجەکان، هەمووی دەگریتەو، بەلام سونەتی پێغمەبەر ﷺ بۆی ڕوون کردووینەو، کە دەبێ لە کوێ ڕا دەست بپرڤی:

(١) لەلای زۆربەي زانایان لە مەجەگەو دەپرڤی.

(٢) هەندیکیش دەلێن: تەنیا هەر چوار پەنجەگەي دەبێ بپرڤین.

(٣) وە هەندیکیان گوتووینانە: دەبێ لە ئانیشکەو بپرڤی.

بەلام ئەوێ کە زۆربەي زانایان لەسەری یەكدەنگن ئەویدی کە لە مەجەگەو دەبێ بپرڤین، کە پێی دەگوترێ (رَسْغ) ئنجا ئەوێ کە جی سەرنجە ئەویدی، کە خوا ﷻ کەم وایە باسی یەکی لە حوکمە شەرعییەکان بکات، مەگەر ئاماژە دەکات بە حیکمەتەگەي، لێرەشدا ئاماژە دەکات بە حیکمەتی سزای دەست بپرڤ و دەفەرموی:

﴿ جَزَاءُ بِمَا كَسَبَا ﴾، سزای ئەو کاسبییە خراپەیی کە کردووایانە، ئەو دەستکەوتە

خراپەیی کە وەدەستیان هێناوە ﴿ نَكَلًا مِّنَ اللَّهِ ﴾، ئەوە بۆ ترساندنە لە خواوە، واتە: ئەم سزایە حیکمەتەکەی زیاتر سڵەماندنەوی خەڵکە لە دزیی، تەمبیی کردنی خەڵک، کە وەك دواوی باسی دەکەین، دەڵێن: لە هەموو میژووی دەولەتی ئیسلامیی دا شەش دەست بپرەوان و ولات پر بووە لە ئاسایش و هیمنیی، چونکە هەندێ کەس وا تەصەووڕ دەکات، ئەگەر ئیسلام دەسەلاتی هەبێ، نیوەی خەڵکی بێ قوڵ دەبێ! نا وانیه، دوو دەستان بپرە، دوو هەزار دەستی پێوە تەمبیی دەبێ، وەك خوا ناماژە بۆ کردووە: ﴿ نَكَلًا مِّنَ اللَّهِ ﴾، ئەوە پڕینگاندنەو و سڵەماندنەو و دوورخستنەو و دیە لە

خواوە، وە تەمبیی کردن و جاوترساندن خەڵکە، ﴿ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾، وە خوا زالە و کاربەجێشە، ئنجا عەدەتی خوا ﷻ وایە مەگەر چۆن، ئەگەرنا باسی گوناح و باسی خراپەییەك بکات، دواوی دەرگای تۆبە و گەرانه‌وه‌ش دەکاتەو، وەك لە مەسەلەی رێگری (محاربة) دا باسمان کرد، کە دواوی دەفەرموێ: ﴿ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ

أَن تَقْدَرُوا عَلَيْهِمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُوٌّ رَّحِيمٌ ﴾ ﴿٣٤﴾ المائدة، لێرەشدا دواي

باسی دزیی، دەفەرموێ: ﴿ مَن تَابَ مِن بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ

عَلَيْهِ ﴾، هەر کەسێک دواي ستمەکەي، ئەو زوڵمەي کە کردووێتی لە خۆی کردو،

لەو کەسەي کە دزیی لێکردو، لەو کۆمەڵگایە، لەو شەریعەتە، دواي ئەو زوڵمە جوړاو جوړە کە کردووێتی، بگەرێتەو، { (تَابَ) یانی: (رَجَعَ) }؛ گەراییەو هەر کەسێک بگەرێتەو واز لە خراپەکاریی و ستمە بێنی (وَأَصْلَحَ) وە چاکەکارییش بکات

﴿ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ ﴾، بێگومان (إِنَّ) ئامرازی تەئکیدە، واتە: بێگومان خوا

دەگەرێتەو سەری، لە بەکارهێنانی باو (عرف) دا (تَابَ) واتە: تۆبەي کرد، ئەگەرنا لە ئەسلی زماندا (تَابَ)، یانی: (رَجَعَ، عَادَ) وە (تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ) یانی: خوا گەراییەو سەری، کە تا ئیستا خوا لێی تووڕە بوو وە خوا لێی دوورکەوتۆتەو، لەمەودوا خوا دەگەرێتەو سەری بە لێبوردن و بەزەیی، وەك چۆن ئەو پێشتر رۆیشتوو، سەری

خۆی هەلگرتووە، بەلام ئیستا گەراوەتەووە بۆ لای خوا، خواش دەگەرێتەووە بۆ لای ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، بیگومان خوا لیبوردە میهرەبانە.

لە کۆتای نایەتی ئەم دەرسەماندا خوا دەفەرموێ: ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ئایا نازانی کە خوا مولکی ئاسمانەکان و زەوی هەیە، خاوەنی ئاسمانەکان و زەویە، ئەووە وەلامی ئیشکالیک دەداتەووە: خوا بۆچی ئەو سزایانە بۆ داناون، چۆن وا بەو سزا قورسە سزای کەسیک دەدات کە دزی کردووە؟ خوا دەفەرموێ: ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ئەدی نازانی

کە خوا خاوەنی ئاسمانەکان و زەویە ﴿يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾، هەر کەسیکی بۆی سزای دەدات، وە هەر کەسیکی بۆی لای دەبووری، ئەوانە کە دەگەرێنەووە بۆ لای خوا، هەمیشە کردەوی خۆی پەروردگار کار دانەووە (رد فعل) یەو، ئەووە بەندە کار (فعل) ه، خوا دەفەرموێ: چاک بی، خوا لێت خوش دەبی، خراب بی، خوا سزات دەدات، بەرەو لای خوا بگەرێووە، خوا قبوولت دەکات، واتە: بەپێی ئەووە کە ئێمە هەین، بەپێی ئەووە کە ئێمە پەشتار دەکەین، خوا مامەڵەمان لەگەڵدا دەکات، ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، وە خوا لەسەر هەموو شتێک

بە توانایە، یەکیک لەو شتانە کە لە سەری بە توانایە، ئەووە کە لە شەریعەتی خۆیدا دایناو، کە بۆ پاراستنی مال و سامانی خەلک، ئەووە بە پەنجی شان و ئارەقی نیوچەوانیان وەسەرێەکیان ناو، کەسیک بیدزی و ببیتە حازر خۆری بەر سیبەر، بێ ئەووە ئارەقی پیووە برێزی، ئەووە لەپراستیدا دەبی سزا بدری، بەلێ ئەوانە کە دەیانەوێ لەسەر خۆینی خەلکی دیکە بزین و حازر خۆری بەر سیبەر بن، دەبی ئەوانە سزا بدرین، هەروەک چۆن کەسیک کە هیمنیی و ئاسایشی کۆمەلگا بختە مەترسی یەو، خۆی بەرز سزای بۆ داناو لە شەریعەتی خۆیدا، وە لەپراستیدا ئەگەر شەریعەتی خۆی کاربەجی جیبەجی بکری، کۆمەلگا پاک دەبیتەووە لە خرابەکاران، چونکە سزاکانی شەریعەت وایان لێدەکەن لە خرابەو تاوان بسلەمنەووە هەنگاوی بۆ نەنین، وە ئەگەر کەسیکیش هەنگاوی بۆ تاوان و خرابەنا، بە هۆی سزادانەکیەووە، دەبیتە مایە پەندو عیڕەت بۆ کەسانی دیکەو مایە سلەمینەووەیان.

چەند مەسەلەیهکی گەرنە

مەسەلە یەكەم: كە دەفەر موی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ

الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾، لیـرەدا خـوای

پەرورەدگار فەرمان بە سێ شتان دەکات:

١- تَقَوُی. ٢- ابْتِغَاءُ الْوَسِيلَةِ إِلَى اللَّهِ. ٣- الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ.

١- (تَقَوُی) ئەگەر بمانەوی بە کوردیی مانای بکەین واتە: وریایی و هۆشیاریی و

ناگا لەخۆبوون، لە بەرانبەر خوادا ﷻ، چونکە جاری وا هەیە ئەم وشەیە

(تَقَوُی) بۆ خۆپاراستن ئاگیریش بەکارهاتووە، وەك خوا دەفەر موی: ﴿وَاتَّقُوا

النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ ﴿١٣﴾ آل عمران، واتە: خۆتان لەو ئاگرە بپاریزن

كە بۆ بیڕوایان ئامادە كراوە.

هەرودەها لە سوننەتیشدا بە هەمان واتا هاتووە، وەك پیغەمبەر ﷺ

فەرموویەتی: ﴿اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (١٨٢٧٩)،

وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (٦٥٣٩)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (٢٣٤٤)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (٢٥٥٢)،

وَالْبَيْهَقِيُّ فِي شُعَبِ الْإِيمَانِ بَرَقْم (٧٣٣)، عَدِيُّ بْنُ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واتە:

خۆتان لە ئاگر (ی دۆزەخ) بپاریزن، ئەگەر بە لەتکە خورمایەکیش بێ، (کە

دەیبەخشن لە پیناوی خوادا).

خوینەرانی بەپیژ!

لەراستییدا مەسەلە ی تەقوا وەك زانایان گوتووایانە: (جَمَاعُ خَصَالِ الْخَيْرِ

كلها) هەرچی سیفەتی چاکە لەخۆیدا کۆی دەکاتەو، چونکە ئەگەر ئینسان

بە جۆریك مامەلە ی لەگەڵ خوای پەرورەدگادا کرد، کە هەمیشە خوا

چاودیریەتی، ناگای لێیەتی، بەسەری پادەگات، بیگومان خەت خوار ناکات، بۆیە

پیغەمبەر ﷺ لە کاتی ئامۆژگاریکردنی یەکیك لە هاوەلاندان، کە ئەبو زەرە

خو لىي رازى بى، پىي دەفەرموى: ﴿اَتَّقِ اللَّهَ حَيْثُ مَا كُنْتَ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ
 برقم: (۲۱۳۹۲) تعليق شعيب الأرنؤوط: حَسَنٌ لِّغَيْرِهِ، وَرَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ برقم:
 (۱۹۸۷) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالِدَّارُمِي برقم: (۲۷۹۱)، وَالْحَاكِمُ برقم: (۱۷۸)،
 صحيح على شرط الشيخين ولم يخرجاه، ووافقه الذهبي، وَالْبَزَّارُ برقم: (۴۰۲۲)،
 قال الشيخ الألباني: حَسَنٌ، واته: له هەر شوپىنىك بووى له هەر حالىكىدا هەي
 پارىز له خوا بكة، يانى: هەست بە چاودىرىي خوا بكة و بە وريايى له گەل
 خوادا مامەلە بكة، كه ئەو بە راستى بناغەي كەسايەتتى سەر كەوتوو پاك و
 چاك و راست و ساغە، كوردەوارىي خوشمان چاك لەو مەسەلەيە حالى بوون!
 دەلىن: (لەو كەسە بترسى له خوا ناترسى)! كەسك له خوا ترسا، له ترسى
 خوا، له شەرمى خوا، لەبەر گەورەيى خوا ﷺ خەت خوار ناكات، پىويستى
 بەو نىيە قامچى قانونى چا لىي، هەر له دەروونى خۆيدا لەبەر خوا، له
 خەت لانات، وە مافى خەلك پيشل ناكات، سىستەمى حوكمرانىي ئىسلاميش
 پيش ئەوئى قامچى ياسا و سزادان پيشانى خەلك بدات، سزادانى دنيايى يان
 بۆ دابىن، له دەروونياندا وايان لى دەكات لاندەدن، بۆچى؟ چونكە چاوى قانون
 هەموو شتىك نابىن، و دەستى قانون و سزادان ناگاتە هەموو شوپىنىك، بەلام
 ئىنسان ئەگەر له زاتى خۆيدا ترسى خواى له دل دابوو و، شەرم و پىزو
 هەيەتى خواى له دل دابوو، له راستە پى لانات، وەك زۆرجار بىستراوە كە له
 سەردەمى (عومەرى كورى خەتتاب) دا خوا لىي رازى بى، عومەر له سەردەمى
 خىلافەتى خۆيدا، شەويك دەگەرئ بە نىو شارى مەدينەداو گوئى لى دەبى
 دايكىك بانگى كچەكەي دەكات: پۆلە هەستە تۆزىك ئاو له شىرەكە بكة بۆئەوئى
 بىفرۆشەين (لەبەر ئەوئى كە شىرەكە كەم بوو، ئەگەر تۆزى ئاويشى تىبەن،
 تاكو زۆربى و بىفرۆشن و پارەى زياتريان بۆ بكات) كچەكەش دەلى: دايە!
 ئەدى نەتبىستەو ئەمىرى ئيمانداران عومەرى كورى خەتتاب قەدەغەي كردو ئاو
 بكرىتە شىرەو؟! دەلى: با، پۆلە، بەلام خۆ ئىستا عومەر ئاگای لى نىە!! دەلى:
 دايە! ئاخر پەروردگارى عومەر ئاگای لىيە، ئنجا دەلى: عومەر دەرگاگەي ئەو ماله
 ديارى دەكات، دوايى بە كورەكانى دەلى: كامەتان دەيەوى ژنى بىنى؟ كچىكم
 دۆزىوئەوئە له مالىكىدا، ئەو بىنن، عاصىمى كورى ئەو ئافەرتە دىنى، ئەو

ئافىرەتە دوايى دەبىتتە نەنكى عومەرى كورى عەبدولعەزىز، واتە: دايكى دايكى عومەرى كورى عەبدولعەزىز، خوا لە ھەموويان رازى بى.

۲- ئىجا بەنسبەت ئەو رىستەيەو ھە دەفەرموى: ﴿وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾،

ئىمە بە تەفصىل باسى وەسىلە دەكەين، بەلام ئەگەر سەرنج بەدەين: دەبىنن ئەو ھى قورئان دەفەرموى لە كوى؟ وە ئەو ھى سوننەت دەفەرموى، لە كوى؟ وە ئەو ھى لە نىو مسوئلماناندا بۆتە باوو كىتور، لە كوى؟! كە بەراوردىان دەكەين زۆر زۆر لىك جىان، بۆيە مسوئلمانان كاتىك لە قورئان و سوننەت دووردەكەونەو، دەكەونەو نىو دىك و دالو كەندالى عەجايىب! وشەي: (وسيلة) لە: ﴿وَابْتَغُوا

إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾ دا، ئىستە چەمك و واتى وى لى بەيداكراو ھە لەگەل ئايەتەكە ھەر زۆر جىايە، بەلكو ھەر پىچەوانەي ئايەتەكەيە! وەك دوايى باسى دەكەين! ﴿وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾، پىشترىش باسەم كىرد، واتە: ئامراز و ھۆكار بەرەو خوا بخوازن، يانى: بزىان بە چ شتىك لە خوا نىزىك دەبنەو، بەيدى بىكەن، ھەلبەتە ئىنسان پىش ھەموو شتىك بە ئىمان لە خوا نىزىك دەبىتتەو، پاشان بە عىبادەت بۆ خواو ھەرمەنەرىي بۆ پىغەمبەر ﷺ وە بە پىنج نويىزە ھەرزەكان، بە رۆژووى مانگى رەمەزان، بە زەكات و ھەج، بە مال بەخشىن، بە ھەرمەن بە چاكەو رىگرتن لە خرابە، بە بانگەواز كىردنى خەلك، بە ھەوالدان بۆ چەسپاندنى دادگەرىي و لاجىردنى زولم و ستەم، وە ھەروەھا، ئەگەر ھەموو ئەو شتانەي كە خواي پەرورەدگار بە چاكى داناون، بە پىي توانا ئەنجاميان بەدى، وە ھەموو ئەو شتانەي كە خوا بە خرابى داناون، خوتيان لى بە دوور بگىرى، لە خوا نىزىك دەبىتتەو، بەلى ئىنسان بە طاعەت لە خوا نىزىك دەبىتتەو، طاعەتەش يان وازلەيىنەنى گوناھ (معصية) يە، يان ئەنجامدانى چاكەيە، ئەو شتەي كە خوا بە چاكى داناو، كەواتە: ﴿وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾، يانى:

(أُطْلِبُوا مَا تَتَقَرَّبُونَ بِهِ إِلَى اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) ئەو شتە بخوازن كە پىي لە خواي پاك و بەرز نىزىك دەبنەو.

۳- پاشان كە دەفەرمۇي: ﴿وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، وه له رپى وى (خوادا عَزَّ وَجَلَّ، ئەوپەرى تواناتان بە خەرج بىدەن، چونكە دەلى: (الْجِهَادُ وَالْمُجَاهَدَةُ: اسْتِيفْرَاغُ الْوُسْعِ فِي مُدَافَعَةِ الْعَدُوِّ، وَالْمُجَاهَدَةُ ثَلَاثَةٌ أَضْرِبُ: مُجَاهَدَةُ الْعَدُوِّ الظَّاهِرِ، وَمُجَاهَدَةُ الشَّيْطَانِ، وَمُجَاهَدَةُ النَّفْسِ)، (جِهَادٌ وَمُجَاهَدَةٌ) ئەودىيە كە ئەوپەرى تواناي خۆت له بەرانبەر دوژمناندا بەكاربىنى، وه جيهاد سى جۆره: تىكۆشانو جەنگ كردن له گەل دوژمنى ئاشكرادا، وه تىكۆشان له بەرانبەر شەيتاندا، وه تىكۆشان له گەل نەفسى خۆتدا.

له كۆتايى ئايەتەكەدا خىواي پەرودەركار دەفەرمۇي: ﴿لَعَلَّكُمْ

تَفْلِحُوا﴾، بەلكو سەرفرازىن واتە: ئەگەر وابكەن ئىوہ سەرفراز دىن، ئەگەر ئەم سى شتانە دابىن بكەن، تەقواي خوا، وه پەيداكردىنى ھۆكارو ئامراز بەرەو خوا، وه تىكۆشان له پىناوى خواداو، خەرج كردنى ئەوپەرى توانا له رپى خوادا، ئەوہ دەبىتە ھوى سەرفرازىيتان.

باسىك لە بارەى وە سىلە و تە وە سولە وە

وشەى: (تَوَسَّلْ) واتە: (تَقَرَّبْ)، ئەودەيە گە ئىنسان بە شتێك لە خوا نزيك بکەوێتەو، جا من بەگشتى لە سى خالدا باسى تەو سول و دەسىلە دەکەم:

١/ چەمک و واتای (وسيلة) چيیه، لە قورئان و سوننەتدا؟

٢/ (وسيلة) بەگشتى بە پێنج مانا بەکارهاتو، چوار مانایان ڕەوان، بەکێکیان ناپەرەوايه.

٣/ ھاوارکردنە غەیری خواو، غەیری خوا کردن بە دەسىلەى پارانەو لە خوا، یاخود غەیری خوا کردن بە ھۆکاری نزيك کەوتنەو لە خوا، شتێکی نادروستە.

خالی بەکەم: چەمک و واتای (وسيلة) لە قورئان و سوننەت دا:

(الآلوسی) لە تەفسیرەکەى خۆیدا^(١) پێناسەيەکی جوانی ھێناو، بۆ وشەى (الْوَسِيلَةُ) دەلى: (الْوَسِيلَةُ: هِيَ فَعِيلَةٌ بِمَعْنَى مَا يُتَوَسَّلُ بِهِ وَيُقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ فِعْلِ الطَّاعَاتِ وَتَرْكِ الْمَعَاصِي، مِنْ وَسَلٍ إِلَى كَذَا، أَيْ: تَقَرَّبَ إِلَيْهِ بِشَيْءٍ) واتە: (وَسِيلَةُ) لەسەر کیشى (فَعِيلَةُ) يە، بە مانای ئەودەيە گە دەیکەى بە ھۆکارو پێى لە خواى زال و شکۆدار نزيك دەبیەو، لە ئەنجامدانى چاکەکان، وە وازلێھێنانى سەرپێچيیهکان، ئەويش لە چيیهو هاتو؟ لە (وَسَلٍ إِلَى كَذَا) لە زمانى عەرەبیدا واتە: بە شتێک خۆى نزيك خستەو.

ئنجای ئەو لە ئەسلى زماندا (الآلوسی) وای ھێناو، وە زۆربەى تویژمەردەوانى قورئانىش ھەر لەو چوارچيۆدەیدا دەسووڕێنەو.

ئەگەر تەماشای سوننەتى پێغەمبەریش ﷺ بکەین دەبینین لە سوننەتدا وشەى (وَسِيلَةُ) بە بەرزترین پلەى بەھەشت دانراو، وەك لەو دوو فەرموودەیدا هاتو:

فهرمايشتی يه كه م: پيغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهر موى: ﴿مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النِّدَاءَ: اَللّٰهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ، وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، آتَ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ، وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ {اَخْرَجَهُ اَحْمَدُ بَرْقَم: (١٤٨٥٩)، وَالبُخَارِيُّ بَرْقَم: (٦١٤)، وَأَبُو دَاوُدُ بَرْقَم: (٥٢٩)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرْقَم: (٢١١) وَقَالَ: صَحِيحٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَابْنُ مَاجَهَ بَرْقَم: (٧٢٢)، وَابْنُ خُرَيْمَةَ بَرْقَم: (٤٢٠)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرْقَم: (١٦٨٩) عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ، وَاتَه: ههر كه سيك كاتيک گويی له بانگ دهبی، بلی: ئەهێ خوايه، بهر وهر دگاری ئەم بانگه وازه تير و ته واره، وه ئەم نويژه بهر پاكراوه! وه سيله وه ضيله، به موحه ممه د به خشه، وه ئەو پيگه يه كه تييدا ستايش ده كرى كه به ئيت پيداوه، پيى به خشه، (ههر كه سيك ئەو دوو عايه بكات دواى بانگ) ئەوه شه فاعه تى منى بو پيوست دهبی له رۆزى دواييدا، (واته: شايس تهى ئەوه دهبی كه پيغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شه فاعه ت و تكاى بو بكات).

فهرمايشتی دووهم: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ، ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا، ثُمَّ سَلُوا اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ، فَإِنَّهَا مَنْزِلَةٌ فِي الْجَنَّةِ لَا تَنْبَغِي إِلَّا لِعَبْدٍ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ، وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ، فَمَنْ سَأَلَ اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ حَلَّتْ عَلَيْهِ الشَّفَاعَةُ)﴾ {اَخْرَجَهُ اَحْمَدُ بَرْقَم: (٦٥٦٨)، وَمُسْلِمٌ بَرْقَم: (٣٨٤)، وَأَبُو دَاوُدُ بَرْقَم: (٥٢٣)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرْقَم: (٣٦١٤) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ بَرْقَم: (٦٧٨)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرْقَم: (١٦٩٠)، وَاتَه: عه بدولای كورى عه مری كورى عاص خوا له خووى بابی رازی بی، دهلی: گویم له پيغه مبه رى خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بوو ده فهر موى: ههر كاتيک گويان له بانگ بيژ بوو، ئەو چى دهلی، ئيوه ش وا بلينه وه، (واته: وهلامى بانگ بدنه وه) دواى سه له واته له سه ر بدن، (بلي: اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ) چونكه ههر كه سيك سه لاتيكم لى بدات، خوا ده سه لاتی له سه ر ده دات، دواى داواى وه سيله م بو بكن، چونكه (وسيله) پله يه كه له به هه شت ته نيا بو يه كيک له به نده كانى خوا شايس ته يه، وه ئوميد م وايه كه من ئەو به نده يه م، (كه بهر زترين پله ي به هه شته)، ئنجا ههر كه سيك وه سيله م بو داوا بكات، ئەوه شه فاعه تى منى بو پيوست دهبی.

کەواتە: ئەوە چەمک و واتای وسیلەیه لە زمانی عەرەبی و لە سوننەتی
پێغەمبەردا ﷺ.

خالی دووهم: وشە (وسيلة) بە پێنج مانایان بە کارهاتوه، چواریان پەواو
یەکیان ناپەوايه:

(وسيلة) لە بەکارهێنانی هاوێڵانیشتدا خوا لێیان رازی بێ، بە چوار واتای راست
بە کارهاتوه، وه خەڵکیکی عەوام، بە تایبەت ئەهلی تەسەووف، بە مانایەکی چەوت و
هەلەش بە کاریان هێناوه، ئنجا ئیمە چوار مانا راستەکان باس دەکەین، دواوی مانا
چەوت و هەلەکەش دەخەینە پوو، کە بە داخەوه زۆر لە مسوولمانان ئەنەت هەندیک
لە ئەهلی عیلمیش بە هەلە لە مانای وهسیلە و تەوہسول تێگەشتوون، وه بە
شیوہیک ئەو وشەیه بە کار دێن، یاخود بە بیانوی ئەو وشەیه هەندێ رەفتار و
هەلەسوکەوت دەکەن، کە زۆر پێچەوانە ی عەقیدە ی ئیسلامییه، وه پێچەوانە ی خودی
ئەو نایەتەشە کە باسی وهسیلە ی تیدا هاتوه! ئنجا وهسیلە بە گشتی بە پێنج مانایان
هاتوه، کە وەک گوتم چواریان پەواو راست، یەکیکیان ناپەوايه:

١) لە قورئاندا وشە ی وهسیلە، وەک و ئەسڵی مانا زمانەوانییەکی کە لە
(ئالووسی) یەو هێنامان، ئاوا هاتوه، بریتیه لە ھۆکار و ئامراز ی لە خوا
نزیککەوتنەوه، وه وشە ی وهسیلە لە قورئاندا لە دوو نایەتدا هاتوه، لەم نایەتە ی
سوورەتی (المائدة) دا کە ئیستا خەریکی تەفسیر کردین، ﴿وَابْتَغُوا إِلَيْهِ

الْوَسِيلَةَ﴾، وه لە نایەتی (٥٧) ی سوورەتی (الإسراء) دا، کە دیارە ئیمە نایەتی

(٥٦) یشی لە گەل دینین، چونکە بەیەکەوه پەيوەستن، خوا دەفەر موی: ﴿قُلْ

أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفِ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا﴾ (٥٦)

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ

رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا﴾ (٥٧)، واتە: بلی:

لەوانە بېپارپىنەوۋە كە پېتان وايە لە جياتى (خوا) دەپەرستىن، نە دەتوانن زىانتان لى لابەرنو نە دەشتوانن لىيان لابەرن، ئەوانەى كە لىتان دەپارپىنەوۋە ئەوانە خۇيان ھۆكارو ئامراز دەخوازن، بەرەو پەرورەدگاريان، (واتە: ئەوانە بۇ خۇيان دەيانەوۋى لە خوا نزيك بېنەوۋە)، وە بە ئومىدى بەزەبى خوان، وە لە سزاي خوا دەترسىن، بىگومان سزاي پەرورەدگارت مەترسىي لىكاراۋە، واتە: ئەو صالحانەى كە ئىوۋە لىيان دەپارپىنەوۋە، ئىنجا پىغەمبەرەنن، مەللىكەن، بەندە صالحەكانى دىكەن، ئەوان بۇخۇيان بە دواى ھۆكارو ئامرازىكدا دەگەرپىن، پىي لە خوا نزيك بىكەونەوۋە، وە ھىچيان بۇ ئىوۋە پىناكرى، بىگرە ھىچيان بۇخۇيان پى ناكرى، بۇخۇيان خوا خوايانە تۈزىك لە خوا نزيك بىكەونەوۋە، كەواتە: (فَاقِدِ الشَّيْءَ لَا يُعْطِيهِ)، واتە: كەسىك بۇخۇي شىئى نەبىي، ناتوانى بىبەخشى، ئەوان بۇخۇيان چاۋەرپى رەحمەتى خوان، بۇخۇيان لە سزاي خوا دەترسىن، بەتەماى ئەوۋەن خوا لىيان خۇشەبى، ئىستا چۆن دەتوانن لە ئىوۋە خۇشەبىن و ئىوۋە بەرەو لاي خوا بەرن؟ بەو واتايە كە گوناھتان لى لابەرن و لىتان خۇشەبىن، ئەوانە ئىشى ئەوان نىن، كەواتە: (وسيلة) لە قورئاندا بەماناى ھۆكارى لە خوا نزيكبوۋەدەيە.

(۲) لە سوننەتىشدا ۋەك پىشتر باسمان كىرد، لەو دوو فەرموۋدەيەدا كە ھىنامانن (وسيلة) برىتيە لە بەرزترىن پلەى بەھەشت، كە ئەۋىش تەنيا بۇ يەكك لە بەندەكانى خوا شايسستەيە، كە كۆتا پىغەمبەرە ﷺ، ۋەك خۇي فەرموۋىەتى: ئومىد وايە كە من ئەو بەندەيە بىم، وە ئىستا ئۆممەتەكەى، ھەموو ئەوانەى كە ئەو فەرمايشتانە جىبەجى دەكەن، دواى ھەر بانگىك دەلىن: ﴿اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ، وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ، وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ﴾، ھەموومان ئەو دوۋعايەى بۇ دەكەين، ئومىدما وايە بەبەر شەفاعەتى پىغەمبەرەش ﷺ بىكەوين، چۈنكە فەرموۋىەتى: ھەر كەس دواى ھەر بانگىك ئەو دوۋعايە بىكات: ﴿حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾^(۱).

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۴۸۵۹)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۸۹)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۵۲۹)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۱۱)، وَالنَّسَائِيُّ فِي (الْكَبْرِ) بِرَقْم: (۹۸۷۴)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۷۲۲) وَأَبْنُ خَزِيمَةَ بِرَقْم: (۴۲۰)، وَأَبْنُ حَبَّانَ بِرَقْم: (۱۶۹۸)، وَالتَّطَبَّرَانِي فِي الْأَوْسَطِ بِرَقْم: (۴۶۵۴).

٣ و ٤) مانای سییەم و چوارەمی وەسیلە و تەوەسسول لە لای ھاوێلان، ئەوانیش بە دوو واتا بەکاریان ھێناوە، ھەردووکیشیان راستن، وەك (الْأَلُوسِي) گوتویەتی: (التَّوَسَّلْ بِالنَّبِيِّ، وَالتَّوَجَّهْ بِهِ إِلَى اللَّهِ، لَهُ مَعْنَيَانِ صَحِيحَانِ) پیغەمبەر ﷺ یان کردووە بە وەسیلە و ڕوو پیکردنە خوا لە پشت پیغەمبەرەووە بوەستن، بۆ ئەوەی پیغەمبەر ﷺ بەرەو خوایان بەرێ، کە ئەویش دوو مانای راست و دروستی ھەن:

١- (التَّوَسَّلْ بِالْإِيمَانِ بِهِ وَبِطَاعَتِهِ) خۆ لە خوا نزیک خستەو بە برپا پیبوونی پیغەمبەر و فرمانبەری بۆ کردنی، کە ئیمە لە خوا بپارێنەووەو بلیین: خوا! لەبەر خاتری ئیمانمان بە پیغەمبەر ﷺ، وە لەبەر خاتری ئەوەی کە ئیمە فرمانبەری پیغەمبەر ﷺ دەکەین، لیمان خوشبە.

٢- (دُعَاؤُهُ وَشَفَاعَتُهُ) ئەویش ئەوەیە کە داوا لە پیغەمبەر ﷺ بکری، تا دوو عاو تکامان بۆ بکات، وەك چۆن ئیمە داوا وەسیلە بۆ دەکەین، ئەویش شەفاعەتمان بۆ بکات، ئەوەش دروستە.

بەلگەی ڕەوایی مانای یەكەمیان:

ئەوەیە کە ئیمە ھەولبەدین بە ھۆی ئیمانمان بە پیغەمبەر و ﷺ بە ھۆی فرمانبەریمانەووە بۆ پیغەمبەر ﷺ، لە خوا نزیک بکەوینەووە، ئەویش ئەوەیە کە خوا دەفەرموی: ﴿وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾، ھۆکار بەرەو خوا بخوازن، ئیمان ھێنانمان بە پیغەمبەر و فرمانبەریمان بۆ پیغەمبەر ﷺ دەبیته

ھۆکاری لە خوا نزیک کەوتنەووەمان، چونکە ﴿وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾، (أَي: وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْقُرْبَةَ بِطَاعَةِ رَسُولِهِ) دیارە فرمانبەری بۆ پیغەمبەریش ﷺ فرمانبەری یە بۆ خوا، وەك خوا لە سوورەتی (النساء) نایەتی (٨٠) دا

دەفەرموی: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ...﴾ (٨٠)، واتە: ھەر کەسێک

فرمانبەری پیغەمبەر بکات، ئەو فرمانبەری خوا کردووە، کەواتە: دروستە ئیمە لە خوا بپارێنەووەو بلیین: خوا! بە ھۆی فرمانبەریمان بۆ پیغەمبەر ﷺ لیمان خوشبە، وە بە ھۆی ئیمانمانەووە بە پیغەمبەر ﷺ لیمان خوشبە.

به لگهی رهوایی مانای دووهمیان:

وه مانایهکی دیکهی (تَوَسَّلْ) ی راست به پیغه مبهَر ﷺ نهو دیه که داوی دوو عای لیبکهین و داوی شه فاعه تی لیبکهین، نهو دهش راسته و، له گهل دهقهکانی قورئان و سوننه تدا ته بایه، ئەم شوینە وارهش له و باره وه هیه: ﴿عَنْ عُمَرَ ابْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، لَمَّا خَرَجُوا يَسْتَسْقُونَ: (اللَّهُمَّ إِنَّا كُنَّا إِذَا أَجَدَبْنَا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّنَا فَتَسْقِينَا، وَإِنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَمِّ نَبِيِّنَا)، مَعْنَاهُ بِدُعَائِهِ هُوَ رَبِّهِ وَشَفَاعَتِهِ﴾ { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۱۰۱۰) }، واته: عومهری کورپی خهتتاب خوا لیی رازی بی، (دیاره جاریک وشکه سالیی بوو، باران نهباریبوو، دهستی عهباسی مامی پیغه مبهَری گرتو له گهل مسوولمانان چوون بو دشتیک بو نوپزه بارانه، یان ههر له میجرابی پیغه مبهَردا له نیو مزگهوت، نهو کات دیاره عومهری کورپی خهتتاب خوا لیی رازی بی خهلیفه مسوولمانان بوو) گوتی: نهی خوایه! ئیمه نهگهر وشکه سالیی دهبوو تهو دسولمان به هژی پیغه مبهَرمانه وه بو لای تو دکرد، توش بارانت بو دباراندین، ئیستاش تهو دسول دهکهن بو لای تو به مامی پیغه مبهَرکه مان، بارانمان بو ببارینه، (واته: نهو دهکهنه هوکار که له تو نزیك بینه وه، که مامی پیغه مبهَر دوو عامان بو بکاو تکامان بو بکات له تو بپارپته وه، بارانمان بو ببارینی).

لیره دایه زور له نههلی تهسه و وفا خه لکی عهوام به ههله داجوون، به لام وهک دهبنین عومهری کورپی خهتتاب خوا لیی رازی بی، تهو دسولی به خودی عهباسی مامی پیغه مبهَر خوا لیی رازی بی، نه کردوه به لکو تهو دسولی به پارانه وهو تکا کردنی عهباس کردوه، واته داویان له عهباس کردوه که له خوا بپارپته وهو داوا له خوای به خشه ر بکات، بارانیان به سهردا ببارینی، ههتا پیغه مبهَر ﷺ مابوو نهو دوعای دکرد، چونکه دهبی بزانی: مه بهست نهو دنیه که نهگهر عهباس نه بووایه خوای به بهزهیی بارانی نه دهبارانند، به لام عومهر خوا لیی رازی بی، وهک خو به که مگری (تواضع) وایکردوهو پیغه مبهَری خواو خزمهکانیشی زور خوشویستوه، دیاره عهباسیش خوا لیی رازی بی که مامی پیغه مبهَره ﷺ، وه عومهر خوا لیی رازی بی گوتوو یه تی: مسوولمانبوونی عهباسم پی خوشتر بوو له مسوولمانبوونی خهتتابی بابم، چونکه دهزانم

پیغه‌مبەر ﷺ به مسوولمانبوونی عه‌بباسی مامی چه‌نده دلی خوشبوو، ته‌ماشا بکه‌ن چه‌ند دلسۆز بووه! ئه‌گه‌رنا عومه‌رو خه‌لیفه‌و زانایانی دیکه‌ش هه‌بوون که له‌ کاتی نه‌بارینی باراندا داوای باران بارینیان کردوه.

که‌واته: (تَوَسَّلْ) به‌ دوای عه‌بباس خوا لیی رازی بی کراره، نه‌ک زاتی عه‌بباس، پیغه‌مبهریش ﷺ تا زیندوو بووه دوای بۆ کردوون، ئیستا که له‌ نیوماندا نه‌ماوه، مردوه ده‌بی یه‌کیکی دیکه‌ دوای بکات، ئنجا ئه‌گه‌ر دوای کردنه‌کان به‌ زاتی شه‌خسه‌کان بووایه، دیاره پیغه‌مبەر ﷺ له‌ پیشتر بوو له‌ عه‌بباس، ده‌یانگوت: ئه‌ی خوای به‌رورده‌گارا! له‌ تو ده‌پارێنه‌وه به‌ پیغه‌مبەر ﷺ و ئه‌و ده‌که‌ینه وه‌سیله بۆ لای تو، ئنجا ئه‌وه‌ی پشتگیری ئه‌وه‌ش ده‌کات، ئه‌وه‌یه که ده‌لی: عه‌بباس دوای ده‌کردو عومه‌ری کوری خه‌تتابو مسوولمانانیش له‌ پشتیه‌وه ئامینان ده‌کرد، ئه‌و ده‌پارێنه‌وه ئه‌وانیش ده‌یانگوت: ئامین، که‌واته: ئه‌و (تَوَسَّلْ) ده‌ی که به‌ پارانه‌وه شه‌فاعه‌تی پیغه‌مبەر ﷺ ده‌کری، ئه‌وه له‌ دوای وه‌فاتی و مردنی تیپه‌ریوه نه‌ماوه، به‌لام ئه‌و (تَوَسَّلْ) ده‌ی که به‌ پیغه‌مبەر ﷺ ده‌کری، که ئیمان پی‌هینان و فەرمانیه‌ری بۆ کردنیه‌تی، ئه‌وه دوای مردنیشی هه‌ر هه‌یه.

(٥) (التَّوَسَّلْ بِهٖ بِمَعْنَى الْإِقْسَامِ عَلَى اللَّهِ بِذَاتِهِ وَالسَّوَالِ بِذَاتِهِ)، واته: سویند به‌ خوا بخوری به‌ زاتی پیغه‌مبەر ﷺ، یان زاتی هه‌ر که‌سیک که داوای پی له‌ خوا بکری، بۆ وینه: بگوتری: خوایه له‌به‌ر خاتری فلان که‌س ناواو ناوام بۆ بکه!

له‌وباره‌وه (محاسن التاویل) ئه‌و قسه‌یه له (ابن تیمیه) ده‌خوازێته‌وه، که ته‌فصیلی هه‌یه، من بوختم کردۆته‌وه، گوتووێته‌ی: (فَهَذَا هُوَ الَّذِي لَمْ تَكُنِ الصَّحَابَةُ يَفْعَلُونَهُ فِي الْإِسْتِسْقَاءِ وَنَحْوِهِ لَا فِي حَيَاتِهِ وَلَا بَعْدَ مَمَاتِهِ، لَا عِنْدَ قَبْرِهِ وَلَا غَيْرَ قَبْرِهِ، وَلَا يُعْرَفُ هَذَا فِي شَيْءٍ مِنَ الْأَدْعِيَةِ الْمَشْهُورَةِ بَيْنَهُمْ، وَإِنَّمَا يُنْقَلُ شَيْءٌ مِنْ ذَلِكَ فِي أَحَادِيثٍ ضَعِيفَةٍ مَرْفُوعَةٍ وَمَوْقُوفَةٍ، أَوْ عَمَّنْ لَيْسَ قَوْلُهُ حُجَّةً كَمَا سَنَذْكُرُ ذَلِكَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى... وَهَذَا هُوَ الَّذِي قَالَ أَبُو حَنِيفَةَ وَأَصْحَابُهُ: إِنَّهُ لَا يَجُوزُ وَنَهَوُا عَنْهُ حَيْثُ قَالُوا: لَا يُسَالُ بِمَخْلُوقٍ وَلَا يَقُولُ أَحَدٌ: أَسْأَلُكَ بِحَقِّ أَنْبِيَائِكَ... وَقَالَ الْقُدُورِيُّ: الْمَسْأَلَةُ بِخَلْقِهِ لَا تَجُوزُ، لِأَنَّهُ لَا حَقَّ

لِلْخَلْقِ عَلَى الْخَالِقِ فَلَا تَجُوزُ وَفَاقًا^(۱)، واتە: (إِبْنُ تَيْمِيَّة) رەحمەتی خۆای لێ بێ دەلی: (ئەوێ پێنجەمیان) ئەوێه کە (بَلَّيْ): خۆایه! من سویندت لێ دەخۆم، ئەو شتەمان بۆ بکە، لە بەرخاتری فلان کەس)، هاوێلان خوا لێیان پازی بێ شتی وایانەگوتو، نە بۆ داواکردنی باران، وە نە بۆ غەیری ئەوێش، نە لە رۆژگاری پێغەمبەردا ﷺ کە زیندوو بوو، (هیچ هاوێلێک نەجوووە بلی: خۆایه! لەبەر پێغەمبەر ئاوامان بۆ بکە)، وە نە دواي مردنیشی، نە لە لای گۆرەکە، نە لە لای غەیری گۆرەکەشی، وە ئەوێ نەزانراووە لەو دوعایانە کە ناسراو و ناوێداربوون لە نیوانیاندا، وە هاوێلان دوعایان کردو، لە دوعایەکانیشیان دا شتی وایانەبوو، بەلکو هەندێک لەو جۆرە شتانە لە هەندێک فەرموودان کە سەنەدەکیان بیهێزە، کە پال دەرین بۆ لای پێغەمبەر ﷺ، یاخود پال نادرین و دەوێستین، { فەرموودە (مرفوع) واتە: لە پێغەمبەر ﷺ گێردراوەتەو، (موقوف) ئەو فەرموودە کە هاوێلێک دەگێرێتەو لەسەر وی رادەوێستێ و ناچێتە پال قسە پێغەمبەر ﷺ } یاخود لە هەندێک کەس کە قسەیان بەلگە نیە، (لەراستییدا بەلگە شەریعی تەنیا قورئان و سوننەتە)، وە ئەوێشە کە ئەو حەنیفەو هاوێلانی پیشگیریان لێکردووە گوتووین: دروست نیە، بە دروستکراو داوا لە دروستکەر ناکرێ، وە هیچ کەسێک نالێ خۆایه! لەبەر هەقی پێغەمبەرێان ئەو شتەمان بۆ بکە، وە قەددوری (کە یەکیکە لە زانیانی حەنەفی مەزەهەب) دەلی: داواکردن بە دروستکراو دروست نیە، چونکە هیچ دروستکراوێک هەقی لەسەر بەدیھێنەر نیە، لەبەرئەوێ دروست نیە.

خالی سییەم: هاوارکردنە غەیری خوا، وە غەیری خوا کردن بە وەسیلە ی پارانەوێ لە خوا دروست نیە:

لێردەدا دەمەوێ ئامازە ی بە قسە یەکی (الآلوسی) بکەم لە تەفسیرەکییدا بە ناوی (روح المعاني)، { بۆ زانیاریتان (الآلوسی) یەکیک بوو لە زانیانی قورئان، وە خۆی بە شوینکەوتووێ تەریقەتی نەقشبەندی داناو لە رووی تەزکیە ی

نهفسهوه، وه یهکیکش بووه له خهلیفهکانی مولانا خالیدی نهقشبهندیو، له ژیر ناوونیشانی: (التفسیر الإشاري) دا هندی قسهی نههلی تهسهووف دینی که من تبیینیم لهسهر زور لهو قسانهی ههیه، بهلام به ههرحال، ئینکاری ناکری که یهکیکه له زانا گهوهردکان، دهلی: (وَاسْتَدَلَّ بَعْضُ النَّاسِ بِهَذِهِ الْآيَةِ عَلَى مَشْرُوعِيَةِ الْإِسْتِغَاثَةِ بِالصَّالِحِينَ وَجَعَلَهُمْ وَسِيلَةً بَيْنَ اللَّهِ تَعَالَى وَبَيْنَ الْعِبَادِ وَالْقَسَمَ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى بِهِمْ بِأَنْ يُقَالَ: اللَّهُمَّ إِنَّا نَقْسِمُ عَلَيْكَ بِفُلَانٍ أَنْ تُعْطِينَا كَذَا، وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ لِلْغَائِبِ أَوْ الْمَيِّتِ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ تَعَالَى الصَّالِحِينَ: يَا فُلَانِ ادْعُ اللَّهَ تَعَالَى لِيُرْزُقَنِي كَذَا وَكَذَا، وَيُرْغَمُونَ أَنْ ذَلِكَ مِنْ بَابِ ابْتِغَاءِ الْوَسِيلَةِ، وَيَرَوْنَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهُ قَالَ: إِذَا أَعَيْتُكُمْ الْأُمُورَ فَعَلَيْكُمْ بِأَهْلِ الْقُبُورِ، أَوْ فَاسْتَغِيثُوا بِأَهْلِ الْقُبُورِ، وَكُلُّ ذَلِكَ بَعِيدٌ عَنِ الْحَقِّ بِمَرَا حِلٍّ^(۱)، واته: ههندی که له خه لکی ئهه نایهته به به لکه دینهوه لهسهر رهوایی هاوار کردنه پیاوچاکان و کردنیان به وهسیله له نیوان بهندهکان و خوای بهرزدا، وه سویند له خوا دهخون بهوان که بگوتری: خواجه! سویندت لی دهخوم به فلان کهس، که فلان شتهم بدهیه، یاخود ههیانه به کهسی که نادیاره، یاخود که مردوشه له بهنده چاکهکانی خوا، (دهچیته سهر قهبرهکهی، یان له مائی هاواری دهکات) دهلی: ئهی فلان کهس! له خوای بهرز بپارپوه که فلان شتهو فلان شتهم پیببات، وه پیاوانویه ئهوه له جووری داواکردنی هوکاره بهرهو خوا، وه لهوبارهشوه ئهوه له پیغهمبهر ﷺ دهگیرنهوه، گوايه: پیغهمبهری خوا فهرموویهتی: ههر کاتی که کاروبارهکان سهغهلتیان کردن، رووبکهنه خه لکی گورستان، یاخود هاوار بکهنه خه لکی گورستان، (که پیغهمبهر ﷺ ههرگیز شتی وای نهفهرمووه وهک ئالوسی دهلی) ئهوه چهند قوناغ له ههق دووره.

دوایی ئالوسی رهحهتهی خوای لی بی، له ژیر ناوونیشانی: (تحقیق الکلام فی هذا المقام) دا، واته: ساغکردنهوهی قسه لهوبارهوه، (توسل) به گشتی دهکاته چوار جور، سییان به رهوا دهزانی، دهلی:

یهکهه: ﴿أَنَّ الْإِسْتِغَاثَةَ بِمَخْلُوقٍ وَجَعَلَهُ وَسِيلَةً بِمَعْنَى طَلَبِ الدُّعَاءِ مِنْهُ لَا شَكَّ فِي جَوَازِهِ إِنْ كَانَ الْمَطْلُوبُ مِنْهُ حَيًّا، وَلَا يَتَوَقَّفُ عَلَى أَفْضَلِيَّتِهِ مِنَ الطَّالِبِ بَلْ قَدْ يُطَلَّبُ الْفَاضِلُ مِنَ الْمَفْضُولِ، فَقَدْ صَحَّ أَنَّهُ ﷺ قَالَ لِعُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ لَمَّا اسْتَأْذَنَهُ فِي الْعُمْرَةِ: (لَا تَنْسَنَا يَا أَخِي مِنْ دُعَائِكَ) ۱﴾ { أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۱۴۹۸)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۲۸۹۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳۵۶۲)، وَإِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ، كَمَا ذَكَرَ الشَّيْخُ شَاكِرُ وَالْأَلْبَانِيُّ }، وَاتِهِ: حَالَتِهِ يَهْكَهَمُ نَهْوَهُ يَنْسَنُ هَاوَارِ بَكَاتِهِ دُرُوسَتَكَرَاوِيكَ لَهُ دُرُوسَتَكَرَاوَهُكَانِي خَوَاو، بِيكَاتِهِ وَهَسِيلَهُ كِه دَاوَايَ لِيَبَكَاتِ بُوَيَ بِيَاپَرِيَتَهُوَه، (بِلِي دُووَعَامِ بُوَيَكِه)، گومان له دروستی نهو حالته ناکری، بهمهرجیک دَاوَا لِيکَرَاو زیندووبی، وه نهووش پهکی لهسهر نهوَه نهگهوتوه که نهوَهی دَاوَايَ لِي دِهکری، له دَاوَاکارهکه باشتربی، بهلکو جاری وایه کهسیک که باشته دَاوَا له کهسیک دهکات که به قهدهر نهو باش نیه، (دَاوَايَ لِيدهکاتو دوعای بُو دهکات)، وهک له رییهکی راستهوه پیمانگهیشتهوه که پیغهمهبر ﷺ به عومهری کوری خهنتابی خوا لِي رازی بی فهرموو، کاتیک مولهتی لیوهرگرت بُو عومره: (لَا تَنْسَنَا يَا أَخِي مِنْ دُعَائِكَ)، وَاتِهِ: نُهی برایهکهه له دوعای خَوَتِ بِيَهشمان مهکه، (ههرچهنده ههنديک له زانابانی فهرموودهناس نهو فهرموودهیان به بِيهيز زانيوه، وهک شِيخ شَاکِرُو شِيخ نُهلباني)، پاشان دهلی: { وَأَمْرُهُ أَيْضًا أَنْ يُطَلَّبَ مِنْ أُوَيْسَ الْقُرْنِيِّ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ أَنْ يَسْتَغْفِرَ لَهُ: (فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ يَسْتَغْفِرَ لَكَ، فَافْعَلْ، فَطَلَبَ مِنْهُ الْإِسْتِغْفَارَ، فَاسْتَغْفَرَ لَهُ) ۱} وَأَمْرًا مَتَّهِ ﷺ بِطَلَبِ الْوَسِيلَةِ لَهُ كَمَا مَرَّ أَنْفَاءً وَأَنْ يُصَلُّوا عَلَيْهِ، وَاتِهِ: وه ههروهها به عومهری کوری خهنتابی خوا لِي رازی بی فهرموو: که دَاوَا له نهوَهیسی قهدهنیی بکات تا دَاوَايَ لِيبورَدنی بُو له خوا بکات، فهرمووی: (فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ يَسْتَغْفِرَ لَكَ، فَافْعَلْ، فَطَلَبَ مِنْهُ الْإِسْتِغْفَارَ، فَاسْتَغْفَرَ لَهُ)، وَاتِهِ: نهگهر توانیت وای لیبهکی دَاوَايَ لِيبورَدنت بُو له خوا بکات، وای بکه، دیاره عومهریش خوا لِي رازی بی دَاوَايَ لِيکرد که دَاوَايَ لِيبورَدنی بُو له خوا بکات، نهویش

۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۶۶۵۶)، وَأَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۴۸۴۵)، وَأَبُو يَعْلَى بِرَقْم: (۴۵۹۳).

داوای لیبوردنی بۆ لە خوا کرد، هەروەها پیغەمبەر ﷺ فەرمانی کردووە بە ئۆمەتەتی کە داوای وەسیلەی بۆ بکەن، (وەک پیشتەر باسمان کرد)، وە سەلەواتی لیبدەن.

کە دیارە پیغەمبەر ﷺ لە هەموو ئۆمەتەتەکی باشترە، کەچی دوو عەشی بۆ دەکەن، ئەووە حالەتی یەگەمی تەوەسسولی دروست و ڕەواوە.

دووهم: {وَأَمَّا إِذَا كَانَ الْمَطْلُوبُ مِنْهُ مَيِّتًا أَوْ غَائِبًا فَلَا يَسْتَرِيبُ عَالِمٌ أَنَّهُ غَيْرُ جَائِزٍ وَأَنَّهُ مِنَ الْبِدْعِ الَّتِي لَمْ يَفْعَلْهَا أَحَدٌ مِنَ السَّلَفِ}، واتە: بەلام ئەگەر داوا لیکراوەکە مردوو بوو، یان لەوێ نەبوو (بۆ وێنە: لە شارێکی دیکە، تۆ لیرووە داوای لیبکەتی دووات بۆ بکات) ئەووە هیچ زانیەک گومانێ لەووەدانیه کە دروست نیه، وە لەو داهینراوانهیه کە هیچ کام لە زانیانی ییشین شتی وایان نەکردووە.

سێیەم: {نِعْمَ السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ الْقُبُورِ مَشْرُوعٌ وَمَخَاطَبَتُهُمْ جَائِزَةٌ: فَقَدْ صَحَّ أَنَّهُ كَانَ يُعَلِّمُ أَصْحَابَهُ إِذَا زَارُوا الْقُبُورَ أَنْ يَقُولُوا: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى بِكُمْ لَاحِقُونَ. يَرْحَمُ اللَّهُ تَعَالَى الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَمِنْكُمْ، وَالْمُسْتَأْخِرِينَ نَسْأَلُ اللَّهَ تَعَالَى لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُمْ وَلَا تَقْتِنَا بَعْدَهُمْ وَاعْظُرْنَا لَنَا وَلَهُمْ)^(۱)، وَلَمْ يَرِدْ عَنْ أَحَدٍ مِنَ الصَّحَابَةِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ وَهُمْ أَحْرَصَ الْخَلْقِ عَلَى كُلِّ خَيْرٍ أَنَّهُ طَلَبَ مِنْ مَيِّتٍ شَيْئًا، بَلْ قَدْ صَحَّ عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ: إِذَا دَخَلَ الْحُجْرَةَ النَّبَوِيَّةَ زَائِرًا: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا بَكْرٍ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَتِ، ثُمَّ يَنْصَرِفُ وَلَا يَزِيدُ عَلَى ذَلِكَ وَلَا يَطْلُبُ مِنْ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ ﷺ أَوْ مِنْ ضَجِيعِيهِ الْمَكْرَمِينَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا شَيْئًا، وَهُمْ أَكْرَمُ مِنْ ضَمَّتْهُ الْبَسِيطَةُ، وَأَرْفَعُ قَدْرًا مِنْ سَائِرِ مَنْ أَحَاطَتْ بِهِ الْأَفْلَاكُ الْمُحِيطَةُ}، واتە: بەلێ، ئەگەر سالاویان لیبکەتی و بیانداوینی (واتە: دواندنیکی یەک تەرەفانە) ئەووە دروستە، چونکە لە رێی راستەووە

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۲۴۸۴۵)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْمٍ: (۱۵۴۶)، وَابْنُ هَيْثَمٍ فِي (شُعَبِ الْإِيمَانِ) بِرَقْمٍ:

(۱۹۱) قَالَ الشَّيْخُ الْأَبَانِيُّ: ضَعِيفٌ وَهُوَ صَحِيحٌ دُونَ: اللَّهُمَّ لَا

پێمانگەشتووە کە پێغەمبەر ﷺ هاوێڵانی بەرپرسی خۆی فێر دەکرد، ئەگەر سەردانی گۆرستانیان کرد، بڵێن: سلاوتان لێ بێ ئەو خاوەنی ئەم مەنزەلگایانە لە ئیمانداران و مسوڵمانان، وە ئێمەش هەراکاتێک خۆی بەرز وێستی پێتان دەگەین، خۆی بەرز بەزەیی بێتەو بە پیشووانی ئێمە و ئێوەدا، وە بە دواپانی ئێمە و ئێوەشدا، ئەوانەمان کە تێپەربوون و هاتوون بۆ لای ئێوە، وە ئەوانەش کە دواپی دین، لە خۆی بەرز بۆ ئێوە بۆ ئێمە سەلامەتی داوا دەکەین، خوا لە پاداشتیان بێبەشمان مەکەو، لە دوا و وان تووشی بەلامان مەکە، وە لە ئێمە و لەوانیش خوشە.

وە لە هیچ کام لە هاوێڵانی بەرپرسی پێغەمبەر ﷺ نەگێرداوەتەو لەگەڵ ئەوەشدا کە لە هەموو کەس سوورتربوون لەسەر هەموو خێرو چاکەیهک، کە هیچ کامیان داوای لە مردووێک کردبێ، بۆ هیچ شتێک، بەلکو لە رێی راستەو پێمان گەشتووە کە عەبدووللای کۆری عومەر خوا لێیان رازی بێ، کاتێک دەچوو نێو ئەو ژووردی کە پێی دەگوترێ: (الحَجْرَةُ النَّبَوِيَّةُ)، (کە هەر سێ گۆری پێغەمبەر ﷺ و ئەبو بەکر و عومەر خوا لێیان رازی بێ لەوێدان) بۆ سەردانی کردنیان دەچوو، دەگوت: (السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا بَكْرٍ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَتِ)، واتە: سەلامت لێ بێ ئەو پێغەمبەری خوا، سەلامت لێ بێ ئەو ئەبو بەکر، سەلامت لێ بێ ئەو بابە، دواپی دەرفوشت، لەو زیاتری نەدەگوت، وە هیچ شتێک لە سەرودری جیهانیان (کە پێغەمبەر ﷺ) وە لە دوو هاوێڵە لە لا نیژاوەکە، کە لە هەموو کەس بەرپزترین، هیچ شتێکی داوا لێ نەکردوون، لەگەڵ ئەوەشدا، کە ئەو سییانه (پێغەمبەر ﷺ و ئەبو بەکر و عومەر خوا لێیان رازی بێ) لە هەموو ئەوانە کە زەوی گرتوونیه خۆی، بەرپزترین، {دیارە جگە لە پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)} وە پایەیان بەرزترە لە هەموو ئەوەی کە فەلەکەکان دەوریان داو، (دیارە تۆزێک موبالغە سۆفیانهی کردووە)^(١)، واتە: هیچی لە هەر کام لەو سییانه داوا نەکردووە، بەس سەلامی لێکردوون.

(١) ناشکرایە ئەوەی نێوان ئەو دوو گەوانەیه قەسە خۆمە.

چوارهم: {وَأَمَّا الْقَسِمُ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ مِثْلَ أَنْ يُقَالَ: اللَّهُمَّ! إِنِّي أَقْسِمُ عَلَيْكَ أَوْ أَسْأَلُكَ بِفُلَانٍ إِلَّا مَا قَضَيْتَ لِي حَاجَتِي، فَعَنْ ابْنِ عَبْدِ السَّلَامِ جَوَّازَ ذَلِكَ فِي النَّبِيِّ ﷺ لِأَنَّهُ سَيِّدٌ وَلَدِ آدَمَ، وَلَا يَجُوزُ أَنْ يُقْسَمَ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى بِغَيْرِهِ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْأَوْلِيَاءِ، لِأَنَّهُمْ لَيْسُوا فِي دَرَجَتِهِ، وَدَلِيلُهُ فِي ذَلِكَ مَا رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ: (عَنْ عُثْمَانَ بْنِ حُنَيْفٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا ضَرِيرَ الْبَصَرِ أَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: ادْعُ اللَّهَ أَنْ يُعَافِيَنِي قَالَ: إِنْ شِئْتَ دَعَوْتُ، وَإِنْ شِئْتَ صَبَرْتُ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ؟ قَالَ: فَادْعُهُ، قَالَ: فَأَمَرَهُ أَنْ يَتَوَضَّأَ فَيُحْسِنُ وُضُوئَهُ، وَيَدْعُو بِهَذَا الدُّعَاءِ: اللَّهُمَّ! إِنِّي أَسْأَلُكَ، وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ، إِنِّي تَوَجَّهْتُ بِكَ إِلَى رَبِّي فِي حَاجَتِي هَذِهِ لِيُقْضَى لِي اللَّهُمَّ فَشَفِّعْهُ فِيَّ) } (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۷۲۷۹)، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ رَجَالُهُ ثِقَاتٌ وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳۵۷۸)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۱۳۸۵) وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ الْجَامِعِ) بِرَقْم: (۱۲۸۹))، وَاتَه: بِهِ لَامٌ سُوْنِدٌ خَوَارِدَن لِهَسَر خَوای بهرز به یهکیک له دروستکراوهکانی، وهک نهوهی بگوتری: خوايه! من سویندت لی دехۆم، یاخود داوات لیدهکهم به فلان کهس، که فلان شتهم بو بکهی! نهوه (العزبن عبد السلام) نهوهی به رهوا زانیوه، بهلام تهنیا بو پیغهمبهر ﷺ لهبهرنهوهی که گهوههی رۆلهکانی ئادهمه، وه گوتوویهتی: دروست نیه سویند له خوای بهرز بخوری، جگه له پیغهمبهر ﷺ، به هیچ کام له پیغهمبهرانی دیکه، وه به فریشتهکان، وه بهوانهی که دوستی خوان، چونکه هیچ کامیان له پلهی بهرزى پیغهمبهردا نین، وه بهلگهش لهوبارهوه نهوه دهقهیه که (ترمذی) گوتوویهتی: (حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ)، دهلی: عوسمانی کوری حونهیف دهگیرپتهوه، که پیاویکی کویر هاته لای پیغهمبهر ﷺ گوتی: له خوا بپاریوه که چاکم بکاتهوه، پپی فهرموو: نهگهر حهز دهکهی دهپاریمهوه، نهگهر حهزیش دهکهی خورابگره، نهوه بو تو چاکتره، نهویش گوتی: بۆم بپاریوه، پیغهمبهریش ﷺ فهرمانی پیکرد، که دهستنوێژیکی باش بگری، وه دواپی بهم شیویه بپاریتهوه: نهی خوايه! من داوات لیدهکهم، رپوت تیدهکهم به پیغهمبهردهکت، پیغهمبهری ردهمته و بهزهیی،

ئەى پيغەمبەرى خوا! من به تو ڤوو دهكەمه خواى پهروهردگارم، كه ئەم پيويستيهەم، ئەم داواكاريهەم جيبه جي بكات، ئەى خوايه! بيكه تكاكار له مندا، تكاي ئەو بو من قبول بكه.

(هەلبەتە ئەوە جيايه لهوەى ديكە كه باسى دهكەين، بەلام ئەوەش ديسان وەنەبى هەموو زاناين ڤاين وابى)، بۆيه ئالووسى دەلى: (وَمِنَ النَّاسِ مَنْ مَنَعَ التَّوَسُّلَ بِالذَّاتِ وَالْقَسَمِ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ مُطْلَقًا)، واتە: وه هەندىك له خەلكى ڤيان گرتوو له تهووسول كردن به زاتى پيغەمبەر ﷺ و سويند له خواى بهرز خواردن، به ههچ كام له دروستكارو دهكانى به شيويهكى ڤهها، ئەوەيان قەدەغه كردو، {وَهُوَ الَّذِي يَرْشَحُ بِهِ كَلَامَ الْمَجْدِ ابْنُ تَيْمِيَّةَ؛ وَنَقَلَهُ عَنِ الْإِمَامِ أَبِي حَنِيفَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ وَأَبِي يُوسُفَ وَغَيْرُهُمَا مِنَ الْعُلَمَاءِ الْأَعْلَامِ، وَأَجَابَ عَنِ الْحَدِيثِ بِأَنَّهُ عَلَى حَدَفٍ مُضَافٍ أَوْ شَفَاعَةِ نَبِيِّكَ ﷺ، فَفِيهِ جَعَلَ الدُّعَاءَ وَسِيلَةً وَهُوَ جَائِزٌ بِلِ مَنْدُوبٍ، وَالدَّلِيلُ عَلَى هَذَا التَّقْدِيرِ قَوْلُهُ فِي آخِرِ الْحَدِيثِ: (اللَّهُمَّ فَشَفِّعْهُ فِيَّ) بَلْ فِي أَوَّلِهِ أَيْضًا مَا يَدُلُّ عَلَى ذَلِكَ}، واتە: وه قسهكهى مه جدى ئيبنو تەيميه ئەوە دهگەيهنى، كه ئەوەشى له ئەبو حەنيفة خواى بهرز لى ڤازى بى و ئەبو يوسفو غەيرى وانيش له زاناينى ناودارى ئيسلام نهقل كردو، وه وهلامى ئەو فەرموودهيهشى بهوه داووتهوه، كه ئەوه شتيكى تيدا قرتينراوه، واتە: ڤال دراو (مضاف) دهكهى قرتينراوه، كه دهفەرموى: {وَأَنَوِّجْهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ} وشهيهك لي رهدا لابراره، له بهر ئەوه كه سياقهكه دهگەيهنى، واتە: خوايه ليت دهپاريمه وهو ڤووت تيدهكەم به دوعاو تكاي پيغەمبەر ﷺ، دەلى: كه واتە: لي رهشدا دوعاو تكارردنى پيغەمبەر ﷺ كراوته وه سيله، كه ئەوەش دروسته، بهلكو سوننه تيشه، بهلگەش له سهەر ئەوه كه وشهيهك ده بى لي ره دابنرى، ئەو ديه كه له كوئايى فەرمووده كه دا دەلى: (اللَّهُمَّ فَشَفِّعْهُ فِيَّ)، خوايه پيغەمبەر بكه به تكاكار له مندا، واتە: دوعاو شهفاعهتى ئەو بو من قبول بكه. وه دەلى: بهلكو له سههرتاي فەرمووده كهش ئەوهى تيدايه، كه ئەوه دهگەيهنى، ئنجا ئالووسى دەلى: (وَقَدْ شَنَّعَ التَّاجُ السُّبْكِي كَمَا هُوَ عَادَتُهُ عَلَى الْمَجْدِ، فَقَالَ: وَيَحْسُنُ التَّوَسُّلُ وَالِاسْتِغَاثَةُ بِالنَّبِيِّ ﷺ إِلَى رَبِّهِ وَلَمْ يُنْكَرْ ذَلِكَ أَحَدٌ مِنَ السَّلَفِ وَالْخَلَفِ حَتَّى

جَاءَ ابْنُ تَيْمِيَّةَ فَأَنْكَرَ ذَلِكَ وَعَدَلَ عَنِ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ وَابْتَدَعَ مَا لَمْ يَقُلْهُ عَالِمٌ وَصَارَ بَيْنَ الْأَنَامِ مَثَلَةٌ اُنْتَهَى، واتە: تاج سوبکی (یەگێکە لە زانیانی شافعیی مەزھەب) وەك عادی خۆی، ئەوێ گەردووە بە عەیبەییەك و رەخنەییەکی گەورە لەسەر ئێبنو تەیمییە، وە گوتووێتی: واباشە، تەو سسول بە پیغەمبەر ﷺ بکریو، هاواری تیببەستری بەرمو بەروردگاری (واتە: بگوتری: خوایە لەبەر پیغەمبەر لێم خۆشبە! یان ئەو پیغەمبەر شەفاعەتم بۆ بکە!) وە هیچ کەس لە زانیانی پێشین و دوایین نکوولییان لەووە نەکردووە، وە جگە لە ئێبنو تەیمییە کەس قسە ی وای نەکردووە، بۆیە لە نیو خەلکی بۆتە پەند (کە لەراستییدا سوبکی نەپێکاوە، چونکە ئێبنو تەیمییە رەحمەتی خوای لێ بێ هەر قسە ی زانیانی پێش خۆی گوتووە، ئێجا بۆیە ئالووسبیش لێردا بەرگریەك لە ئێبنو تەیمییە دەکات) دەلی: { وَأَنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ الْأَدْعِيَةَ الْمَأْثُورَةَ عَنْ أَهْلِ الْبَيْتِ الطَّاهِرِينَ وَغَيْرِهِمْ مِنَ الْأَيِّمَةِ لَيْسَ فِيهَا التَّوَسُّلُ بِالذَّاتِ الْمَكْرَمَةِ ﷺ، وَلَوْ فَرَضْنَا وَجُودَ مَا ظَاهَرَهُ ذَلِكَ فَمَوْوَلٌ بِتَقْدِيرِ مُضَافٍ كَمَا سَمِعْتُ؛ وَمَنْ ادَّعَى النَّصَّ فَعَلَيْهِ الْبَيَانُ، وَمَا رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ فِي (سُنَنِهِ) وَغَيْرُهُ: (أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ: إِنَّا نَسْتَشْفَعُ بِكَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى وَنَسْتَشْفَعُ بِاللَّهِ تَعَالَى عَلَيْكَ، فَسَبَّحَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَتَّى رَوَى ذَلِكَ فِي وَجْهِهِ وَوُجُوهِ أَصْحَابِهِ، فَقَالَ: وَيْحَكَ أَتَدْرِي مَا اللَّهُ تَعَالَى؟ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَا يُسْتَشْفَعُ بِهِ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ شَأْنُ اللَّهِ تَعَالَى أَعْظَمُ مِنْ ذَلِكَ) ^(۱) لَا يَصْلَحُ دَلِيلًا عَلَى مَا نَحْنُ فِيهِ حَيْثُ أَنْكَرَ عَلَيْهِ قَوْلُهُ: (إِنَّا وَنَسْتَشْفَعُ بِاللَّهِ تَعَالَى عَلَيْكَ) وَلَمْ يُنْكَرْ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ قَوْلُهُ: (إِنَّا نَسْتَشْفَعُ بِكَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى) لِأَنَّ مَعْنَى الْإِسْتِشْفَاعِ بِهِ ﷺ طَلَبُ الدُّعَاءِ مِنْهُ، وَلَيْسَ مَعْنَاهُ الْإِقْسَامُ بِهِ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى، وَلَوْ كَانَ الْإِقْسَامُ مَعْنَى لِلْإِسْتِشْفَاعِ، فَلِمَ أَنْكَرَ النَّبِيُّ ﷺ مَضْمُونَ الْجُمْلَةِ الثَّانِيَةِ دُونَ الْأُولَى؟، واتە: تۆ دەزانی کە ئەو پارانەوانە ی گێردرانووە لە خانەوادە ی پاکی پیغەمبەرەرمووە ﷺ وە لە غەیری

(۱) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۴۷۲۶)، وَابْنُ أَبِي عَاصِمٍ فِي (السَّنَةِ) بِرَقْم: (۵۷۵)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي (الْكَبِيرِ) بِرَقْم: (۱۵۴۷) وَالْبَزْزَارُ فِي (مُسْنَدِهِ) بِرَقْم: (۳۴۲۲)، وَقَالَ الْأَلْبَانِيُّ فِي (ظِلَالِ الْجَنَّةِ) بِرَقْم: (۵۷۵) إِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ، وَرَجَالُهُ ثِقَاتٌ لَكِنْ ابْنُ إِسْحَاقَ مَدْلَسٌ وَمِثْلُهُ لَا يَحْتَجُّ بِهِ إِلَّا إِذَا صَرَّحَ بِالْحَدِيثِ وَهَذَا مَا لَمْ يَفْعَلْهُ هُنَا.

وانیش لە پێشەوایانی ئیسلام، لە هیچ کام لەو دوایانەدا، پارانەووە بە زاتی
 پێغەمبەر ﷺ نەکراوە، (یانی: بڵێن: خوایه! لەبەر پێغەمبەر لیمان ببوو، یان
 ئەو پێغەمبەر دوامان بۆ بکە، شتی وا لە دوکاندا نەهاتووە) وە ئەگەر شتیکی
 واش هەبێ، کە رۆڵەتەکی ئەو بگەیهێنێ، ئەو بەو تەئویل دەکری، کە
 بیستت وشەیهک لەویدا نیە کە سیاقەکە دەگەیهێنێ، (وەک بڵێی: خوایه! بە
 دوای پێغەمبەر ﷺ لێت دەپارێمەو، بە شەفاعەتی پێغەمبەر ﷺ لێت
 دەپارێمەو، یان بڵێی: ئەو پێغەمبەری خوا! دوام بۆ بکە، شەفاعەتم بۆ
 بکە) ^(۱)، وە هەر کەسیکیش لافی ئەو لێدات، دەبێ روونی بکاتەو، وە ئەو
 کە ئەو داوود لە (سنن) ی خۆیدا هیناویەتی و غەیری ویش گێراویانەتەو: {کە
 بیاویک بە پێغەمبەری ﷺ گوتو: ئیمە تەکا بە تۆ دەکەین بەردو لای خۆی
 بەرز، (دەتکەینە تەکاگاران بۆ لای خۆی بەرز) وە خۆی بەرزیش دەکەینە تەکاگاران
 بۆ لای تۆ! پێغەمبەری خواش ﷺ فەرمووی: پاکیی بۆ خوا، هەتا ئەو لە
 دەموچاوی هاوێڵندا بینراو زانیان کە پێغەمبەری خوا ﷺ ئەو قسەیهی زۆر
 پێناخۆش بوو، دوایی فەرمووی: بێ قەزایی! دەزانی خۆی بەرز گێیه؟! خۆی
 بەرز ناگریته تەکاگاران بۆ لای هیچ کام لە دروستکراوەکانی، (واتە: نابێ بڵێی: خوات
 بە گێژدا دەکەم، یان خوایه! داوام بۆ لە فلان کەس بکە، هیچ کام لە
 دروستکراوەکانی ئەو نین خوا بکە بە تەکاگاران بۆ لای ئەو) پلە ی خۆ زۆر زۆر
 لەو گەورەترە مەزنتەرە { ئەو بە بەلگە ناشی، چونکە پێغەمبەری خوا ﷺ
 نکوولیی لێکردووە کە تەکا بە خوا بکات بۆ لای پێغەمبەر ﷺ، بەلام نکوولیی
 لێنەکردووە کە تەکا بە پێغەمبەر ﷺ بکات بۆ لای خوا، (واتە: نکوولیی لێنەکردووە
 بڵێ: ئەو پێغەمبەر ﷺ تەکامان بۆ بکە لە لای خوا، بەلام ئەو دیکی
 نکوولیی لێکردووە)، چونکە مانای تەکاگاردن بە پێغەمبەر ﷺ بۆ لای خوا، داوی
 دوای کردنە لە پێغەمبەر ﷺ نەک سویند خواردن بە پێغەمبەر ﷺ لەسەر
 خوا، وە ئەگەر مانای داوی تەکاگاردن بە پێغەمبەر ﷺ سویند پێ لەسەر خوا
 خواردن بووایە، ئەو پێغەمبەر ﷺ بۆچی نکوولیی لە رێستە ی دووهمیان کرد،
 بەلام نکوولیی لە رێستە یەکەمیان نەکرد؟!

(۱) ئەو نیوان دوو کەوانە کە خۆم زیادم کرد بۆ روونبوونەوی مانا.

دوایی ئالووسی شتیکی دیکەش دەلی، که زۆر شتیکی جوانەو بە راستی زۆر مەتەل ھەل ھەل دەکات، دەلی: (وَقَدْ يَتَمَلُّ الشَّيْطَانُ لِلْمُسْتَغِيثِ فِي صُورَةِ الَّذِي اسْتَغَاثَ بِهِ فَيَحْضُرُ أَنْ ذَلِكَ كَرَامَةٌ لِمَنْ اسْتَغَاثَ بِهِ، هِيَ هَاتِ هِيَ هَاتِ إِنَّمَا هُوَ شَيْطَانٌ أَضَلُّهُ وَأَغْوَاهُ وَزَيَّنَ لَهُ هَوَاهُ، وَذَلِكَ كَمَا يَتَكَلَّمُ الشَّيْطَانُ فِي الْأَصْنَامِ لِيُضِلَّ عِبَدَهَا الطَّعَامَ)، واتە: وە جاری وایە شەیتان خۆی دەباتە سەر وینەى ئەو کەسەى کە ھاواری تی بەستراووە، دوای بۆلا کراوە، فەجائە ئەو کەسەى کە دوای کەسەى کردووە ھاوارەکەى کردووە، پێی وایە ئەو کەرامەتە بۆ ئەو کەسەى کە ھاواری لێ کردووە، (بۆ وینە: یەکیک ھاوار دەکاتە شیخ عەبدولقادرى گەیلانى، یەکیک ھاوار دەکاتە بەھائەددینی نەقشبەندی، یەکیک ھاوار دەکاتە فلان شیخ، شەیتانیش دەچیتە سەر شیوەى یەکیک لەوانە، چ لە خەویدا چ بە شیوەیەک لە شیوەکان و دەلی: ئەو داواکەت جێبەجێ دەکەم) نەخێر ئەو زۆر لەو دوورە، بەلکو ئەو شەیتانە گومراى کردووە. وەک چۆن شەیتان جاری وایە لەو بت و صەنەمانەدا کە خەلک دەیانپەرستن قسە دەکات (جاری وایە چوون بۆ لای ئەو بتە بیپەرستە و لێ پاراونەو دوای گۆیان لە قسەییەک بوو، شەیتانیک لە پەناى ئەودا بەی ئەو کە ئەو ببینن قسە دەکات، دەلی: ئەو دوایەکەت گیرابوو، فلان شەشت بۆ دەکەین، بۆ ئەو کە ئەوانەى دەیانپەرستن لە خەلکی ھەرچی و پەرچی و نەزان و بێئاگا، زیاتر گومرایان بکەن).

کە بە تەئکید شیکردنەووەکەى زۆر جوانە، وە ئەو ھالەتە ھەیە، لەو بارەو عەبدولقادرى گەیلانى پەرھەتەى خۆى لێ بێ، شتیکی جوان دەگیرێتەو لە کتیبەکەى خۆى (الغنية لطالبي طريق الحق) دا دەلی^(١):

جاریکیان پۆشناپیەکی مەزنم لێ وەدەرکەوت کە ئاسۆی پەرکرد، پاشان لە شیوەیەک دا شۆرپۆو و بانگی کردم:

ئەى عەبدولقادر من پەرورەدگارتم و شتە قەدەغەکانم بۆ ھەڵال کردی!

گوتەم: چغە بە ئەى لەعین! ئیدی ئەو پووناکییە بوو بە تاریکیی و وینەکەشى بوو بە دووگەل.

(١) پروانە: (الغنية لطالبي طريق الحق في الأخلاق و التصوف والأدب الإسلامية)، ج ١، ص ٤ .

دوایی پێیگوتەم: ئەهێ عەبدولقادر لە زانیارییەت لەبارەهێ فەرمانی
پەرورەدگارتەوه لەدەستم دەرباز بووی، بەم پروداوێ هەفتا کەسم لە ئەهلی
طەریقەت گومرا کردوێ.

گوتەم: چاکە هەر لە خواوەهێ!

جا ئەگەر شەهیتان ویستی فیل لە عەبدولقادر بکات، ئەدی لە موری دو
صۆفی و شوینکەوتووێکانی! چۆن فیل لەوانیش ناکات؟! بۆیه بەراستی ئەو
قەسەیهێ ئالووسی زۆر جوانه، وه من بیستووێه لەو جێدانەهێ کە قەسەیان کردوێ
لەسەر دەمی خەلک، کە گوتووێانە: ئیمە جاری وایه دەجییه نیو بەدەنی
کەسیکەوه، تووشی حالەتیکی نەخۆشیی دەکەین، بۆ وینە: بادار دەبی، زگی
دیشی، گورچیلەهێ دیشی، پشتی دیشی، بۆئەوهێ تووشی شیرکی بکەین،
ئەویش بەو شیوێه: کە دەجیته سەر ئەو گۆرەهێ کە لیی دەبارێتەوه، یەکسەر
دیینە دهێ، تا تووشی شیرکی بکەین و، وایران کە ئەو شیخە چاکی کردۆتەوه،
من ئەوهه بۆخۆم لییان بیستوێ، گوتیان: ئەو فیلانەشمان هەن، کە دیارە
ئێنسان ئەگەر بەراستی ئەهلی عیلم بی، ئەهلی تەوحید بی، خواپەرست و
خواناس بی، هیچ کات شەهیتان ناتوانی ئەو فیلانەهێ لی بکات و، ئەو جوړه
کلاوانەهێ ناچنە سەر.

ئەجا بە پێویستی دەزانم کە رای خۆم دەربارەهێ (تَوَسَّلْ وَسِيلَةً) بێخەمەر و:

رای خۆم لەبارەهێ وه سێلەو تەوه سوسولەوه:

یەگەم/ ئیمە ئەگەر سەرنجی ئەو نایەتە بدەین، کە بەداخەوه هەندیک لە ئەهلی
تەصەووف، وه هەندیک لە زانیانی، کە پیموایه کە زیاتر لە ژێر کاریگەرایی
تەوژمی تەصەووف و صۆفیگەرایی دابوون، تەصەووف و صۆفیگەرایی ناپابەند بە
شەریعەتەوه، بە هەلە لیی حالی بوون، باسی تەوه سسول و وه سێلەیان کردوێ،

ئەو پرستە قورئانییهێ کە دەفەرموی: ﴿وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾، دەبینین
ئەو چەمک و واتا هەلەیهێ باسمان کرد، هەلیناگری و نایگەیهنی، ئیستاش با
سەرنجی ئەو نایەتە بدەین و بزانیین ئایا ئەو چەمک و واتایه، کە ئەو جوړه

کەسانە لەو رێستە قورئانە وەریانگرتووە، ئایا ئەو نایەتە ئەو چەمک و واتایە بەدەستەو دەدات؟ با تەماشای بکەین:

خوای پەروردگار لەو نایەتەدا فەرمان بە سێ شتان دەکات، دەفەرموێ:

﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ وَابْتَغُوا۟ اِلَيْهِ الْوَسِيْلَةَ وَجَاهِدُوْا فِيْ

سَبِيْلِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُوْنَ ﴿۳۵﴾ المائدة، واتە: پارێز لە خوا بکەن، هۆکار بەرەو خوا پەیدا بکەن، بۆ نزیکبوونەو لە خوا، وە لەرێی خوادا تێبکۆشن، بۆ ئەوێ سەرفراز بن، ئنجا بێگومان:

۱- خودی تەقوا، هۆکار پەیداکردن بۆ نزیک بوونەو لە خوا، تێکۆشان لە رێی خوادا، پێچەوانەى ئەو چەمک و واتایە، کە بەداخەو لە زۆر لە کتیبەکانی ئەهلی تەسەووفدا هەبێ، بۆچی؟ جارێ خوای بالادەست پێش هەموو شتێک

فەرمان دەکات بە تەقوا دەفەرموێ: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ ﴾،

پێشتیش باسمان کرد، کە تەقوا واتە: خۆپاراستن لە هەر شتێک کە مایەى گوناھباری بێ، بە واتایەکی دی، تەقوا واتە: پابەندی بە شەریعەتەو، چ بە بارە ئیجابییەکەى دا، بۆ جێبەجێکردنی ئەرکەکان، وە چ بە بارە سەلبییەکەى دا، بۆ خۆ دوورگرتن لە حەرام و قەدەدەکان، بێگومانیش پارانەو لە غەیری خواو ھاوارکردنە غەیری خوا، وە بە شیوەیەک مامەڵەکردن لەگەڵ خوای بێ وێنەدا کە شایستەى خوا نیە، با بە بیانووی رێز لێگرتنی پیغمبەریشەو ﷺ بێ، پێچەوانەى تەقوا، چونکە تەقوا ئەوێ پابەندی بە شەریعەتەو، کوا لە کوێی شەریعەتدا هەبێ کە ئیمە لە غەیری خوا

بپارێینەو؟ خوا دەفەرموێ: ﴿ وَاَنَّ الْمَسْجِدَ لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوْا مَعَ اللّٰهِ اَحَدًا ﴿۱۸﴾ ﴾

الجن، واتە: مزگەوتەکان هێ خوان، یاخود ئەو ئەندامانەى سەجدەیان لەسەر دەبرد و سەجدەیان پێ دەبرد، تەنیا هێ خوان، لەگەڵ خوادا لە کەسێ دیکە مەپارێنەو، کەواتە: ئەو چەمک و واتا غەڵەتەنەى کە خزینراوەتە نێو وشەى وەسیلەو، لەراستیدا پێچەوانەى تەقوا، پێچەوانەى ئەوێ کە خوای پەروردگار فەرمانی پێکردووە، کە خوا بەیەکگرتن (توحید)ە.

۲- که دەفەرموی: ﴿وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾، دەسیلەو ھۆکار دەستەبەر بکەن، بەرەو لای خوا، ئەمە پێچەوانەی ئەوەیە کە ئینسان چاوەڕوانی لە غەیری خوا ھەبێ، جا فریشتەکانن، پێغەمبەرەکانن (عليهم الصلاة والسلام)، دۆستانی خوا، ھەر کەسێکن، ئەو چاوەڕوانییە کە لە خوا دەکری، ئەگەر لە غەیری خوا بکری، ئەو دەچیتە نیو بازنە شێرکەو، وە پاشان پێچەوانەی ئەوەیە کە خوا فەرمانی پێکردو، خوا دەفەرموی: ھۆکار بۆ لە خوا نزیک کەوتنەو دابین بکەن، تۆ بێنی لە غەیری خوا بپارێیەو، یان ھاوار لە غەیری خوا بکە، یان پشت بە غەیری خوا ببەستی، یاخود سویند لە خوا بخۆی بە کەسێک یان بە شیوەیەک مامەلە لە گەڵ خوادا بکە کە پێچەوانەی مەقامی بەرزای خوا پەروردار بێ، ئەو مانای وایە تۆ ھۆکارت بۆ لە خوا نزیک کەوتنەو دەستەبەر نەکردو، بە لکو شتیکت رەچاو کردو کە لە راستییدا بریتیە لە پالداڵەو چاوەڕوانیی کردن لە غەیری خوا، واتە: راست پێچەوانەی فەرمانی خوا رەفتارت کردو.

۳- که دەفەرموی: ﴿وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ﴾، دیسان ئەو چەمک و اتا ھەڵانە کە بۆ دەسیلەو تەو دەسول پەیدا کراون، پێچەوانەی ئەوەشن کە خوا دەفەرموی: وە لەرپی خوادا لە پیناوی خوادا تێبکۆشن، ھەموو وزە خۆتان و توانای خۆتان صەرف بکەن، کەواتە: ھەڵخزان و پالداڵەو خۆزگە خواستن و بە تەمای ئەموئەو بوون، بە بیانووی دەسیلەو، پێچەوانەی تێکۆشانە لە پیناوی خوادا، کەواتە، ھەم تەقوا، ھەم داواکردنی ھۆکار بۆ نزیکبوونەو لە خوا، ھەم تێکۆشان لە پیناوی خوادا، پێچەوانەی ئەو چەمک و اتایانە کە خزینراو تە نیو وشەیی دەسیلەو.

دووھم/ دەلیم لە راستییدا کردنە بیانووی وشەیک و دەرھێنانی لە سیاقی خۆی و، لێبارکردنی ئەو ھەموو مانایانە کە وشەکە ھەڵیان ناگری، جوړیکە لە لادان لە رێبازی شەرعیەت، وە لادان لە رێبازی پێغەمبەری خوا ﷺ، کوا لە چ فەرماشتیکدا ھەبە کە پێغەمبەری خوا ﷺ، ھاوێلان بەرپزی رێنمایی کردبێ، لە غەیری خوا بپارێنەو، چاوەڕوانیی لە غەیری خوا بکەن، پشت بە غەیری

خوا ببەستن؟! عەبدوللای کۆری عەبباس خوا لێی رازی بێ، دەلێ: رۆژێک لە خزمەت پێغەمبەردا ﷺ سواری وڵاخێک بووبوووم لە پشתיەوه فەرمووی: {يَا غُلَامُ! إِذَا اسْتَعْنْتَ فَاسْتَعْنِ بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ: أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَضْرُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضْرُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، وَإِنْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۶۶۹)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۲۵۱۶) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْحَاكِمُ بَرَقْم: (۶۳۰۲) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ بَرَقْم: (۷۹۵۷)) (چەند ئامۆژگارییهکی دەکات)، واتە: ئەو کۆرەگە! ئەگەر داوای یارمەتییت کرد، تەنیا داوای یارمەتی لە خوا بکە، ... وە بشزانە: ئەگەر هەموو خەڵکی سەر زەوی کۆبینەوه زیانیکت پێ بگەیەنن، پێت ناگەیەنن مەگەر خوا بۆی نووسیوی، وە لە رپوایەتی ئیمام ئەحمەد دا پێی دەفەرموێ: {تَعْرِفُ إِلَى اللَّهِ فِي الرَّخَاءِ يَعْرِفُكَ فِي الشَّدَةِ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۸۰۴)، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: (صحيح)، واتە: لە کاتی ئاسانی دا خوا بناسەو ئاگات لە خوا بێ، خوا لە کاتی سەغڵەتییدا لە فەریات دێ.

تەماشای دەکەین پێغەمبەر ﷺ چ عەبدوللای کۆری عەبباس، چ هاوێلانێ بەرپەزی دیکەى خوا لێیان رازی بێ، رۆوی پێ نەکردوونە غەیری خوا، وە هەمیشە هانیداوون بەندەى چاکترین بۆ خوا، وە تەنیا پشت بە خوا ببەستن و تەنیا، چاوەڕوانیی لە خواى پەروردگار بکەن.

نَجَا مِنْ لَيْرِهِدَا دەرپرسم: ئایا لە گەیهەوه ئەو وشەى وەسیلە و تەوەسسول بەو شیوەیه رەواجی پەیداکرد، بەو واتا و چەمکەى کە مسوولمانان لە پێغەمبەرە و فریشتەکان و پیاوچاکان و دوستانى خوا بپارێنەوه، لە جیاتی خوا؟

لەو کاتەدا کە مسوولمانان لەو پەڕی دوورکەوتنەوه دابوون لە ئیسلام، لەو کاتەدا کە مسوولمانان لە رۆوحی قورئان و سوننەت دوورکەوتنەوه، لە چەمک و واتای راستەقینەى ئیمان و خوا بەیهک گرتن دوورکەوتنەوه، وە هەر لەو جەوہش دابوو کە تەتەر و مەغول لە رۆژەلاتەوه، خاچپەرستەکان لە رۆژئاوا و هاتن و زەفەریان بە مسوولمانان برد!! بەلام دوایى ئەو بوو کە جاریکی دیکە پیاوانى وەك

عه‌بدولقادی گه‌یلانیی ره‌حه‌تی خوی لی بی، له‌م شاری به‌غدایه^(۱)، ده‌ستی کردوه به‌بووژاندنه‌وه‌ی خوا به‌یه‌گرتن (توحید)، بو وینه: کتیبی (الفتح الربانی والفیض الرحمانی) ته‌ماشای بکه‌ن، وه‌ک من له‌کتیبی (رپ‌گای صالح بوون و به‌ره‌و خوا چوون) دا باسم کردوه، چه‌ند جه‌خت ده‌خاته‌سه‌ر ته‌نیا خواناسین و خوا به‌یه‌گرتن و، ته‌نیا خوا په‌رستن و، ته‌نیا چاوهر‌وانیی له‌خوا کردن و هه‌تا گۆتایی، هه‌روه‌ها، (سه‌ید ئه‌حه‌مه‌دی سه‌ره‌ه‌ندی) که‌کتیبیکی هه‌یه به‌ناوی (المکتوبات) ئه‌ویش زۆر جه‌خت له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی شوینکه‌وتنی سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کاته‌وه، وه‌له‌کتیبی (رپ‌گای صالح بوون و به‌ره‌و خوا چوون) دا لیم نه‌قل کردوه، که‌ده‌لی: بیدعه‌ی چاک نیه، بیدعه‌هه‌مووی خراپه، به‌لی (الإمام الربانی) له‌کتیبی (المکتوبات) ده‌که‌ی خۆیدا (البدعة الحسنة) بوونی نیه، بیدعه‌هه‌مووی خراپ و تاریکه، مادام پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿كُلُّ بَدْعَةٍ ضَالَّةٌ﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۴۳۷۳)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۰۰۲)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۱۵۷۸)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۴۶)، ده‌لی: ناگونجی بئین: بیدعه‌ت هه‌چ چاکه‌و رووناکییه‌کی تێدایه.

به‌لی ئه‌و چه‌مک و واتایانه‌ی بو و هه‌سیله‌و ته‌وه‌سول په‌یدا بوون له‌کاتی‌کدا بو، که‌مسوولمانان له‌قورئان و سوننه‌ت دوورکه‌وتوونه‌ته‌وه، وه‌پیاوانی گه‌وره‌ی ته‌سه‌ه‌ووفی راسته‌قینه‌ی پابه‌ند به‌قورئان و سوننه‌ته‌وه، هه‌میشه‌دژی ئه‌وه‌بوون، دژی شیرک و، پشت به‌غیری خوا به‌ستن و، چاوهر‌وانیی له‌غیری خوا کردن و، دژی په‌نابردنه‌به‌ر غیری خوا بوون.

سپی‌ه‌م/ ئنجا با باسی ئه‌زموونیکی خۆشم بکه‌م لی‌رده‌ا، من له‌سالی (۱۹۹۶) دا دوا‌ی ئه‌وه‌که‌خیزانی ره‌حه‌تییم (پوخسار خان) وه‌فات‌ی کرد، دیاره‌من له‌ژیاندا هه‌ولم داوه‌له‌به‌ینی خۆم و خوادا هه‌میشه‌ئیعیتیکافم هه‌بی، به‌ته‌نیا دانیشتن و بیرکردنه‌وه‌م هه‌بووه، به‌لام ئه‌و کاته، زیاتر که‌وتمه‌بیری عاله‌می به‌رزه‌خ و قیامه‌ت و قه‌بر و ئه‌و حاله‌تانه، وه‌کتیبیکیشم که‌وته‌به‌رده‌ست به‌ناوی (التوسل والوسيلة)، ئه‌وه‌ی (ابن تیمیة) نیه، هی زانیه‌کی بواری ته‌سه‌ه‌ووفه،

بەلام بە ھەلەو لادانەو، کە لەویدا دەلێ: داواى کۆمەکیى کردن (استمداد) لە رووحو مەشایخو دۆستانی خوا، سوودت پێ دەگەینێ، ئەو کتیبەم دەخویندەو، جوړی لە کارتیکراویى بەو کتیبەم بۆ پەیدا بوو بوو، بەلام ھەستم بە دلتونیدیەك و حالەتیکی ناخۆشی دل دەکرد، شەو بوو یان رۆژ بوو، خەونم بینی لە خەونمدا سەعاتەكەى مائمان لە جیاتى ئەوێ بەرەو پێشێ بچێ، بەرەو دواو دەگەرایەو، یەكسەر ھاتە دلم، گوتم: دیارە ئەو ئەماژدیەو ھۆشیارکردنەو ھەبۆ، کە ئەو حالەتەى نیستای من راست نیەو، ئەوێ کە من بۆ خۆ بەھیزکردنی لایەنى رووحو و بۆ پرکردنەوێ ئەو بۆشایی یە رووحو یە، دەمەوێ سوودی لێ ببینم، کە ھەندیک لەو کتیبانە بوون، کە وەك گوتم شیرك و بیدعەت و لادان و غەلەت و پەلەتیان تیدا ھەبوو، راست نین، ئیدی سوپاس بۆ خوا ھۆشیار بوومەو، ھەلویستی خۆم راست کردەو، چەرچەندە تەنیا وەك بیرۆكەییەكیش ھاتبوو زەینمەو و کارم پێتە کردبوو.

مەسەلەى دووم: کە لەم ئایەتە موبارەكە وەردەگیرێ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ

أَنَّهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ

الْقِيَمَةِ مَا نَقْبَلُ مِنْهُمْ وَهُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ، بیگومان ئەوانەى بیپرەوان، ئەگەر ئەوێ لە زەویدا ھەبۆ و ینەى خۆشی لەگەڵدای، بۆئەوێ بیکەنە بە لاگیرەوێ خوێان لە سزای رۆژی قیامەت، لێیان وەرنایێ، وە نازاریکی بەئیشیشیان ھەبۆ، لەوبارەو ئەو فەرموودەى پێغەمبەر ﷺ ھەبۆ ﴿عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَقُولُ: يُجَاءُ بِالْكَافِرِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيُقَالُ لَهُ: أَرَأَيْتَ لَوْ كَانَ لَكَ مِلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا أَكُنْتَ تَفْتَدِي بِهِ؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ، فَيُقَالُ لَهُ: قَدْ كُنْتَ سَأَلْتَ مَا هُوَ أَيْسَرُ مِنْ ذَلِكَ: أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي، فَيُؤْمَرُ بِهِ إِلَى النَّارِ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (٦٥٣٨)، وَمُسْلِمٌ برقم: (٧٠١٦)}، واتە: ئەنەسى كۆرى مالیک خوا لێی رازی بێ دەلێ: پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووی: ئینسانی کافر رۆژی قیامەتێ دەھینرێ، پێی دەگوترێ: ئایا ئەگەر پێی زەوێ زیرت ھەبووایە، ئیستا نەتەدەبەخشی، ببیتە بە لاگیرەوت، وەك قەرەبوو؟ دەلێ: با، پێی دەگوترێ:

لەوێ زۆر ئاسانتە لێ داواکرا، (واتە: لە دنیادا ئەویش ئەوەیە) کە هیچ شتێک نەگەیه هاوبەشی خوا، بەلام نامادە نەبووی، ئیدی فەرمانی پێ دەگری و بەردو ئاگری دۆزەخ دەبرد.

ئەجا ئەم نایەتە موبارەکە، وەك ئەو نایەتە (٥٤)ی سوورەتی (یونس) وایە کە دەفەر موی: ﴿وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (٥٤)، واتە: ئەگەر هەر نەفسێک کە ستمی کردووە (کوفری کردووە خرابەیی کردووە شایستەیی سزای خواوە)، ئەگەر پێی زەوی مانی هەبێ لە قیامەتدا، دیکاتە بە لاگیرەوی خۆی...

مەسەلە سێیەم: کە دەفەر موی: ﴿يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ

بِخَرِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾، واتە: دەیانەوی لە ئاگری دۆزەخ بچنە دەر و پەلەقاژەیی چوونە دەر و دەر باز بوون دەکەن لە ئاگر، بەلام لێ ناچنە دەر هەرگیز، وە ئازار و سزایەکی بەردەوام و نەپراوە و نەپساوەیان هەیە، لەو بارەو پێشتریش دیارە ئێمە لە تەفسیری سوورەتی (النساء) نایەتی (١٨) دا باسی ئەوەمان کرد، کە هەندێک لە زانیان کە دیارە لە زێر کاریگەری فیکری خەواریجدا بوون، رایان وایە خەڵک لە قیامەتێ دەبنە دوو بەش: یان بۆ بەهەشت، یان بۆ دۆزەخ، ئەو نە نیه خەڵکی بچنە دۆزەخ و سزا بدرێن، و، دوایی دەر بازیان ببێ و بچنە بەهەشت، هەندێک لە زانیان رایان وایە، ئەجا ئێمە لە بەرگی سێیەمی ئەم تەفسیرەدا لە کاتی تەفسیرکردنی نایەتی (١٨)ی سوورەتی (النساء) باسمان کردووە، کە هەندێک لە زانیانی هاوچەرخیان رایەکی وایان هەیە، هەندێک شتیش بە بەلگە دیننەو، بۆ وینە: کە خوا دەفەر موی: ﴿فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ﴾

﴿٧﴾ الشوری، واتە: کۆمەڵێک لە بەهەشت دان، و، کۆمەڵێکیان لە دۆزەخان، بەلام باسم کردووە کە ئەو مەبەست پێی سەرەنجامی کۆتایی بەشەر یەتەو، لە سەرەنجامی کۆتاییدا بەشەر بەسەر بەهەشت و دۆزەخدا دا بەش دەبن، بەلام ئەو

آل عمران، ﴿... كَلِمًا أَرَادُوا أَنْ يَخْرِجُوا مِنْهَا أَعْيِدُوا فِيهَا...﴾ ﴿٤٩﴾ السجدة، فَمَا هَذَا الَّذِي تَقُولُونَ! قَالَ فَقَالَ: أَتَقْرَأُ الْقُرْآنَ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ فَهَلْ سَمِعْتَ بِمَقَامِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ؟ يَعْنِي الَّذِي يَبْعَثُهُ اللَّهُ فِيهِ، قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: فَإِنَّهُ مَقَامُ مُحَمَّدٍ ﷺ الْمَحْمُودِ الَّذِي يُخْرِجُ اللَّهُ بِهِ مَنْ يُخْرِجُ، قَالَ: ثُمَّ نَعَتْ وَضَعَ الصِّرَاطَ وَمَرَّ النَّاسَ عَلَيْهِ، قَالَ: وَأَخَافُ أَنْ لَا أَكُونَ أَحْفَظُ ذَاكَ، قَالَ غَيْرَ أَنَّهُ قَدْ زَعَمَ أَنَّ قَوْمًا يَخْرِجُونَ مِنَ النَّارِ بَعْدَ أَنْ يَكُونُوا فِيهَا، قَالَ: يَعْنِي فَيَخْرِجُونَ كَأَنَّهُمْ عِيدَانُ السَّمَاوَاتِ، قَالَ: فَيَدْخُلُونَ نَهْرًا مِنْ أَنْهَارِ الْجَنَّةِ، فَيَغْتَسِلُونَ فِيهِ فَيَخْرِجُونَ كَأَنَّهُمْ الْقَرَّاطِيسُ فَرَجَعْنَا قُلْنَا، وَيَحْكُمُ أَثَرُونَ الشَّيْخُ يَكْذِبُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَرَجَعْنَا فَلَا وَاللَّهِ مَا خَرَجَ مِنَّا غَيْرُ رَجُلٍ وَاحِدٍ ﴿﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (٤٩٣)}، وَاثَه: يَهْزِدِي هَاقِر (دياره يهكيكه له زاناياني تابيعين) دهلي: من سه رسام بوو بووم به ههنديك له بوچووني خه واريچ (خه واريچ نه وانه بوون كه له عهلي خوا ليلى رازى بى هه لگه رانه وه، وه چه ند بيرو رايه كيان هه بوو، كه ئيستا پاشماوه كانيان ئيباضييان پى دهلي، يهكيك له رايه كانيان نه وهديه كه ههر كه سيك يهك گوناح بكات له باز نهى ئيسلامو ئيمان دهچيته دهري، بو ويته: ههر كه سيك درويهك بكات، غه يبه تييك بكات، قه تلييك بكات، زينا يهك بكات، ههر كه سيك يهك گوناح بكات، چ به بارى سه لبييدا چ به بارى ئيجابييدا بو ويته: ههر كه سيك نويژييك بچويى، روژوويهك بچويى، شتيك كه واجب بى بچويىنى، چونكه گوناح

یانی چی؟ چواندنی واجب، شکاندنی قەدەغەییە، ئەو یەکیکە لە رایەکانیان) وە ئیمە کۆمەڵێک بووین، ژمارەیهکی باش بووین، چووینەدەر ویستمان بچین حەجی بکەین و دواى حەجی وەدەرکەوین (واتە: یاخی بین لە دەسلەلاتی ئەو کاتە) بە مەدینەدا تیپەپەین تەماشامان کرد جابیری کورپی عەبدوللّا خوا لە خوێی و بابی رازی بێ قسەى دەکرد، لە لای کۆلەگەپەك (دیارە لە مزگەوتی پیغەمبەردا ﷺ خەلکی دانیشتبوون) ئەویش فەرموودەى پیغەمبەرى بۆ باس دەکردن، لە میانەى قسەکانیدا باسی جەهەننەمییەکانی دەکرد (واتە: ئەوانەى کە لە ئیمانداران دەچنە دۆزەخ و دواى دەربازیان دەبێ) منیش پیمگوت: ئەى ھاوێلى پیغەمبەرى خوا ﷺ ئەو چییە ئەوێ ئیو باسى دەکەن، لەکاتیکیدا خوا دەفەرموێ:

﴿ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ... ﴾ (١١٤) آل عمران، واتە: پەرۆردگارمان! ھەر کەسێک تۆ بیخەییە دۆزەخەو ریسوات کردو، (کەواتە: دیارە ئیماندار نیە، مەبەستى ئەو بوو)، ھەرودھا دەفەرموێ: ﴿... كَلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا

أَعِيدُوا فِيهَا... ﴾ (٢٠) السجدة، واتە: ھەر کاتیکی ویستیان لێى بچنەدەر دەگیردرێنەو نیوی، (خوا ئاوا باسى دۆزەخییەکیان دەکات)، کەواتە: ئەو چییە ئیو باسى دەکەن و بەلگەتان چییە؟! ئەویش پێى گوتم: قورئان دەخوینی؟ (واتە: شارەزاییت ھەییە لە قورئان؟) گوتم: بەئێ، گوتی: ئایا بیستووتە لە قورئاندا مەقامی موحمەد ئەو نیە خوا دەفەرموێ: ﴿عَسَى أَن يَبْعَثَكَ

رَبُّكَ مَقَامًا مِّمُّودًا ﴾ (٧١) الإسراء، گوتم: بەئێ، گوتی: ئەو ئەو پێگەو پایە بەرزەى موحمەدە کە تییدا ستایش دەکری، کە خوا بە ھۆى تەکاکردنی ئەو وە کەسانێک لە دۆزەخ دەردیئێ کە لە ئەھلى ئیمانن، دواى جابیری کورپی عەبدوللّا باسى پردی (صیراٹ) کرد، (صیراٹ: واتە: ئەو پردەى کە بەسەر پشستی دۆزەخدا رادەھێلدری، وە خەلک بەسەریدا تێدەپەرن)، وە دواىیش گوتی: دەشترسێم کە ھەمووم چاک لەبەر نەبێ، (بۆیە ناچمە نیو وردەکارییەکانەو)، بەلام فەرمووی: کەسانێک لە دۆزەخ دەچنە دەری (واتە پیغەمبەر ﷺ وایفەرموود) دواى ئەوێ کە لە نیو دۆزەخدا بوون، لێى دەچنە دەر، وەک لاسکی گونجی (لاسکەگەى زۆر

باریک دەبیتهوه، واتە: ئەوانەى لە دۆزەخ دا دەسووتێنرێن، وەك لاسكە كونجى باریك دەبنەوه) دەخرێنە نیو ڕووباریكەوه لە ڕووبارەكانى بەهەشت، خۆيانى تێدا دەشۆن، كە دێنە دەرى وەك كاغەزى سپین، (پێشى وەك لاسكە كونجى وشك و ڕەق و سووتان، دواى وەك كاغەزى سپییان لى دى، دیارە لە فەرماشتى دیکەش دا هاتووە كە كۆتا كەس لە دۆزەخ لە ئۆممەتى پێغەمبەر ﷺ دەچیتە دەرى ئاوايه و ئاوايه و لە بوخارىی و موسلىم دا هاتووە)، ئنجا یەزیدى فەقیر دەگیریتەوه دەلى: ئیمەش چوونەوه لە نیو خۆماندا گوتمان: ئیمە یاخوای بى فەزابین، ئایا پیاو بە تەمەنە (جاییرى كۆرى عەبدوللا دیارە ئەو كاتە زۆر بە تەمەن بوو)، تۆ بلى درۆ بە زمانى پێغەمبەرەوه ﷺ بکات!! (دیارە ئەو بۆچوونەى ئیمە غەلەتە، ئیمە بە غەلەت لە قورئان تێگەشتووین)، دەلى: سویند بە خوا تەنیا یەك نەفەرمان دەرچوو بۆ لاى خەوارىچ، ئەویدیكە هەمووى وازمان لەو بىروكەیه هینا، وە یاخى نەبووین.

(ابن مردويه) ئەویش هەر لە (یزید بن صهيب الفقير) دیارە بابى ناوى (صهيب) بوو ئەم دەقە دىنى: ﴿عَنْ يَزِيدَ بْنِ صُهَيْبٍ الْفَقِيرِ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ قَوْمٌ فَيَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ)، قَالَ يَزِيدُ الْفَقِيرُ: فَقُلْتُ لِجَابِرٍ: يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿يُيَذَّبُونَ أَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا

هُمْ يَخْرُجُونَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ المائدة، قال: أتى أول الآية:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ، لَيَفْتَدُوا

بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَا نُقِيلَ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ المائدة، أَلَا إِنَّهُمْ

الَّذِينَ كَفَرُوا} (١)، واتە: (ئەوێش ڕیوايه تىكى دىكەيه) هەر لە یەزیدى كۆرى

صوهەبى فەقیر لە جاییرى كۆرى عەبدوللاو، دەلى: گوتى: پێغەمبەرى خوا

ﷺ فەرموویهتى: كۆمەلێك لە دۆزەخ دێنە دەر، دەچنە بەهەشت، دەلى: بە

جاییرى كۆرى عەبدوللام گوت: خواى بەرز دەفەرموى: دەیانەوى لە دۆزەخ

بچنە دەرى، لى ناچنە دەرى؟ ئەویش گوتى: سەرەتای ئایەتەكە بخوینەوه

﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَآتَ لَهُم مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا

بِهِ مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾، ناگـاداربه

مەبەست پێی کافەرەکان، کە لێی ناچنە دەر (لە دۆزەخ)، وە مەبەست پێی
ئیماندارانی گوناھبار نیە.

مەسەلەی چوارەم: کە دەفەر موی: ﴿ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا

جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾ (٣٨) فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ

وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾، ئەم دوو نایەتە

موبارەکە باسی یەکیەک لە یاسا گرنگەکانی ئیسلام دەکەن، کە بریتییە لە یاسای
برینی دەستی دز، چ بیاو بێ، چ ئافرەت، کە ئەم یاسایە لە پابردووشداو،
ئێستاش بەتایبەت مشتومڕی زۆری لێ کەوتۆتەو، بۆیە چەند شتێک لەوبارەو
دەخەینەو، خوا پشتیوان بێ لە دوازدە خاڵدا تەفسیری ئەم نایەتەو باسی
حوکمی برینی دەستی دز دەکەین:

باسیک لە بارەی دزیکردن و حوکمی برینی دەستی دزهوه

یه کهم: پیناسە ی دزیی (السَّرقة) و، به کێ دهگوترێ دز؟

زانایان زۆر پیناسەیان بۆ دزی کردووە، بەلام کورتەو پوخته‌که‌ی ئه‌وه‌یه: (أَخَذَ الْمَالِ خُفِيَةً مِنْ حِرْزِ الْمَثَلِ)^(١) دیاره ته‌فسیره‌کانی دیکه‌ش هه‌روا به‌وشیوه‌یه هی‌ناویانه، {بردنی سامانی‌که به په‌نهانی له شوینیکدا، که وینه‌ی ئه‌و شته له‌و شوینه‌دا ده‌پاریزێ}، بۆ وینه: پاره له قاصه‌دا ده‌پاریزێ، مه‌رو بزن و گاو مانگا و حوشر له ئاغه‌لدا و له شوینی که ئازهلێ تیده‌کری، وه کسا له کادیندا ده‌پاریزێ، هه‌روه‌ها دانه‌ویلله له عه‌مباردا ده‌پاریزێ، هه‌ر شتی‌ک له شوینی‌ک که وینه‌ی ئه‌و شته‌ی تیدا ده‌پاریزێ، به په‌نهانی ببردێ، ئه‌وه دزییه.

دز (السارق) به کێ ده‌گوترێ؟!

(الْقُرْطُبِي) له ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا^(٢)، ئاوا پیناسه‌ی دز ده‌کات: (مَنْ جَاءَ مُسْتَتَرًا إِلَى حِرْزٍ فَأَخَذَ مِنْهُ مَا لَيْسَ لَهُ، فَإِنْ أَخَذَ مِنْ ظَاهِرٍ فَهُوَ مُخْتَلَسٌ وَمُسْتَلَبٌ وَمُنْتَهَبٌ، وَمَحْتَرَسٌ، فَإِنْ تَمَنَعَ بِمَا فِي يَدِهِ فَهُوَ غَاصِبٌ) هه‌م پیناسه‌ی دز (سارق) مان بۆ ده‌کات هه‌م هی (مختلس) مان بۆ ده‌کات، هه‌م هی (غاصب) مان بۆ ده‌کات، ده‌لێ، دز: بریتیه له که‌سی‌ک به په‌نهانی بێ شتی‌ک به‌ری، که هی ئه‌و نه‌بی و مافی پێوه نه‌بی، له شوینیکدا که وینه‌ی ئه‌و شته له‌و شوینه‌دا ده‌پاریزێ، که له زاراوه شه‌رعییه‌که‌یدا ده‌لێ: (فِي حِرْزٍ مِثْلِهِ) شتی‌ک که وینه‌ی ئه‌و شته له‌و شوینه‌دا ده‌پاریزێ، ده‌لێ: ئنجا ئه‌گه‌ر به په‌نهانی بیبا، دزییه، به‌لام ئه‌گه‌ر به ئاشکرا بیباو بیرفینێ، پێی ده‌گوترێ: (مختلس) و (مستلب) و (منتهب) و (محترس) ئیمه به کوردیی ده‌لێین: (رفاندن) ئنجا ئه‌گه‌ر بیباو برخوا، ئه‌وه ئه‌و چوار ناوه

(١) التفسير المنير: ج٣، ص٥٣٠.

(٢) الجامع لأحكام القرآن: ج٦، ص١٤٧.

دەگیرێتەوه، بەلام ئەگەر هەر لە دەستی خۆیدا بیهێڵێتەوهو بابای مَال لیبِراو زەق زەق تەماشای بکات، ئەوه پێی دەگوترێ (غاصب) واتە: زەوتکەر.

دووهم: حیکمەتی پاشوپیشکردنی نیرو مێ لە دزیی وزینادا؟

پیشتریش باسمان کرد، خوا بۆ زینا دەفەر موی: **الرَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ**

مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ (٢) النور، واتە: ئافەرتی زیناکەر و پیاوی زیناکەر یەکی سەد

قامچیان لێ بدن، بەلام لێرەدا دەفەر موی: **وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا**

أَيْدِيَهُمَا (٣٨) واتە: پیاوو ئافەرتی دز، دەستیان ببڕن، هۆکارەکەشی ئەوهیه کە دزی و پێگری زیاتر پیاوان تێیدا دەست پێشخەرن، بەلام داوین پیسی زیاتر ئافەرتان، هۆکارنی.

لێرەدا دەمە موی شتێک راست بکەمەوه، بۆ زۆر کەس، کە لە دەرسەکانی دیکەشدا ئاماژەم بۆداوه، ئەویش ئەوهیه کە ئێستا زاراوهیهک بەکار دێنن لە حیاتی زینا، یان داوین پیسی دەلێن: (لەشفرۆشیی) بەلام ئەو وشەیه لە چەندان پروووه غەلەتە، کە بە داخهوه زۆرجار کەناله ئیسلامییەکانیش (کەنالهکانی راگەیانندن) بەکاری دێنن، هەروەها زۆر وشە دیکەش ئاوا تووتییانە خەلکی بەکاری دێنن، بێئەوهی بیر لێ بکەنەوه، لەشفرۆشیی حیایه لە زینا، جارێ ئەو وشەیه ئاماژە بەوه دەکات کە ئەوه جوۆیکە لە بازرگانێ، ئەو ئافەرتە لەشی خۆی دەفرۆشی بەو پیاوهو پارە لە بەرانبەرەدا وەردەگری، یانی: لەبەرئەوهی پارە وەردەگری قەدەغەیه، بەلام ئەگەر بە بەلاش بێ، قەیدی ناکات!! ئنجا ئەوانە هەموو جارێ بانگەشە مافی ئافەرت دەکەن و دەلێن: ئافەرت ستمی لێکراوه، ئنجا ئەو وشەیه ستمیکی زۆری لەو ئافەرتە کردووه، بۆچی؟! چونکە لەشفرۆشیی بەس ئافەرتە زیناکەرە کە دەگیرێتەوه، کێ فرۆشەرە؟ ئافەرت، ئەدی کوا بەرانبەرە بێ نامووسە کە؟! بەپێی ئەو وشەیه بێ دیارنیهو، وەک بەرزەکی بانان بۆی دەرچوووه! وە لەراستیدا بە پێی ئەو وشەیه بێ زیاتر ناوبەدییه کە بۆ ئافەرتە کەیه، وە خەتابارکردنە کە زیاتر ملی ئافەرتە کە دەگیرێتەوه، وەک بلیی پیاوه کە هیچی نەکردووه!!

سییەم : یەكەمین دز كه دەستی بپراوه :

زانایان و توێژەرەوان دەڵێن: یەكەمین دز كه دەستی بپراوه لە سەر دەمی ئیسلامدا لە پیاوان پیاویك بووه ناوی (الخيار بن عدي بن نوفل بن عبد مناف القرشي النوفلي)ه، كه به چەند پشتیك دەگاتەوه پیغەمبەر ﷺ، وه لە سەر دەمی پیغەمبەری خوادا منداڵ بووه.

لە ژنانیش یەكەمین ئافرەت كه دەستی بپراوه ناوی (مرة بنت سفيان بن عبد الأسد من بني مخزوم) ئەو ئافرەتە ی كه پیغەمبەر ﷺ لەبارەیهوه تكای بوو كرا، فەرمووی: ﴿لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ ابْنَةَ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ، لَقَطَعْتُ يَدَهَا﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (٢٥٣٣٦)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (٣٤٧٥)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (٤٣٨٦)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (٤٣٧٣)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (١٤٣٠)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (٤٨٩٩)، وَأَبُو مَاجَةَ بَرَقْم: (٢٥٤٧) }، واتە: ئەگەر فاتیمە ی كچی موحەممەدیش دزیی كردبا دەستی دەبڕی.

چوارەم : مەرجەکانی بڕینی دەستی دز:

زۆر كەس وا دەزانێ هەر كەسێك هەر جۆره دزییەك بكات دەستی دەبڕدرێ، جا ئەوانە ی كه رەخنە دەگرن لە حوكمی سزای دەست بڕین لە ئیسلامدا، به زۆریی لەبەرئەوه ی كه شارەزانی، وادەزان ستمە، كه به داخهوه هەندێ لە مامۆستایانیش كاتیك باسی ئەو حوكمە دەكەن دەڵێن: دەبێ دز دەستی بپردرێ، بئێوه ی كه تەفصیلی بدەن، بەلام لەپاستیدا وانیە، جاری بابای دز پێنج مەرجی هەن و دەبێ پێنج مەرجی تێدا بێ، نەجا دەستی دەبڕدرێ، وه ئەو شتە ی كه دزراوه، دەبێ چوار مەرجی تێدا ببینرێ، ئەوجار ئەو دزه دەستی لەسەری دەبڕدرێ، وه ئەو شوینەش كه شتی تێدا دەدرێ، ئەویش مەرجیكی هەیه.

یەك/ مەرجەکانی بابای دز بۆئەوه ی كه دەستی بپردرێ:

(١) دەبێ بالغ بێ، منداڵ دەستی نابردرێ.

(٢) دەبێ عاقل بێ، شییت دەستی نابردرێ.

(۳) دەبىي خاوەنى ئەو شتە نەبىي كە دزراو، واتە: بەشى تىدا نەبىي، بۆيە ھەندىك لە زانايان دەلەين كەسەك لە خەزىنەى دەولەت (بەت المال) دزى بىكات، دەستى نابردى، چونكە بەشى وى تىدا ھەيە.

(۴) دەبىي ئەو سامانە كە دزى لىكردو، لە ژىر سەرپەرشتىارىي خۆيدا نەبىي.

(۵) ئەو كەسە كە دزى كردو، نابىي لەبەر برسەپتەى و ناچارىي دزى كردبى، وەك لە خالى يازدەيەمدا بە درىژى باسى دەكەين.

دوو: مەرجه كانى ئەو شتەى دەدزى و دەستى دزى لەسەر دەبردى:

۱/ (النصاب) واتە: بگاتە ئەندازەى ديارىكرائى شەرىعى، نىجا ئايا شەرىعت ئەندازەيەكى ديارىي كردو، يان ھەر شتىك بەدزى، دەستى دزى لەسەر دەبردى؟! لەو دەرا راجىايى ھەيە لە نىوان زاناياندا، بەلام ئەو ھەرمائشە ھەيە لەوبارەو كە دايكمان عائشە خوا لىي رازى بى، دەگىرپتەو كە لە پىغەمبەرى خواى ﷺ بىستو، ھەرموويەتى: ﴿لَا تَقْطَعْ يَدُ السَّارِقِ إِلَّا فِي رُبْعِ دِينَارٍ فَصَاعِدًا﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۷۸۹)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۳۷۴)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۴۹۳۶)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۲۵۸۵)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۴۶۶۴)}، واتە: دز دەستى نابردى، مەگەر لەسەر شتىك كە بە قەدەر (۴/۱) چواريەكى دیناریكى زیرو زیاتر بى، لەسەر كەمتر لەو، نابردى.

وہ من پیموایہ دەگونجى دەسلەلاتى شەرىعى و دەولەتى ئىسلامى قسە لەو ئەندازە ديارىكرائى (نصاب) ھشدا بىكات، واتە: ئەو كاتە رەنگە ئەو ئەندازەيەك بووبى كە شتىكى گرنگ بووبى، بەلام ئەگەر لە رۆژگارى ئىمەدا، وە لە رۆژگارى دواى ئىمەدا، لە كۆمەلگايەكدا، ئەو ئەندازەيە ھىچ شتىكى وانەبوو و، شتىكى كەم بايەخ بوو، دەسلەلاتى شەرىعى بوى ھەيە قسەى تىدا بىكات و ئەندازەيەك دابىي و بلى لەو ئەندازەيە كەمتر دەستى كەسى لەسەر نابردى، يەكەك بوى ھەيە بلى: ئەدى چى لەو ھەرموودەيە پىغەمبەر ﷺ دەكەن كە دەفەرموى: ﴿لَعَنَ اللَّهُ السَّارِقَ، يَسْرِقُ الْبَيْضَةَ فَتَقْطَعُ يَدُهُ؛ وَيَسْرِقُ الْحَبْلَ فَتَقْطَعُ يَدُهُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۷۴۳۰)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم:

(۶۷۸۳)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَم: (۴۳۸۴)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقَم: (۴۸۷۳)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بَرَقَم: (۲۵۸۳) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، واتە: نەفرینی خوا لە دز بێ، هێلکە دەدزی، دەستی دەبەردری و گوریسیک دەدزی، دەستی دەبەردری؟

زانایان دەڵێن: لێرەدا مەبەست روونکردنەوهی حوکمی شەرعیی نیە، بەلکە مەبەست ترساندنی خەلکە لە دزبێ، وَهَكَذَا چۆن پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم لە فەرموودەیە کەدا دەفەرموو: ﴿مَنْ بَنَى لِلَّهِ مَسْجِدًا، وَلَوْ مَفْحَصَ قِطَاعٍ، بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ﴾ { أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ بَرَقَم: (۳۱۵۶)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بَرَقَم: (۱۶۱۱)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي (الصَّغِيرِ) بَرَقَم: (۱۱۰۵) عَنْ أَبِي ذَرٍّ رضي الله عنه وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ التَّرْغِيبِ وَالتَّرْهِيْبِ) رَقَم: (۲۶۹)، واتە: هەر کەسێک مزگەوتێک بۆ خوا دروست بکات، ئەگەر بەقەدەر هێلانەیی بەلەندەیه کیش بێ (قطا: جوۆرە بەلەندەیه کە) خوا لە بەهەشت خانووێهکی بۆ دروست دەکات.

ئەجا ئایا مزگەوتی بەقەدەر هێلانەیی بەلەندە نوێژی تێدا دەکری؟! نا، کەواتە: لێرەدا مەبەست هاندانی خەلکە بۆ دروستکردنی مزگەوت، نەه دیاریکردنی ئەندازەکە، بای بپینی دەستی دزیش بە هەمان شیۆه، ئەگەرنا وەنەبێ لەسەر هێلکە و لەسەر گوریس دەستی دز بپەردری.

هەندیکیش گوتووایانە مەبەست لە هێلکە، واتە: زێڕێک بەقەدەر هێلکە بێ، وە مەبەستیش لە گوریس، واتە: گوریسیک کە نرخەکە لە یەک لەسەر چواری دیناریکی زێڕ زیاتر بێ، کەواتە: مەرجی یەکەمی ئەو ماله دەبێ ئەندازەیهک بێ کە شەریعت دیاریکردووە (نصاب).

۲/ دەبێ لەو جوۆرە ماله بێ کە بگونجی بکریته مۆلک و مال و سامان، بۆیه زانایان گوتووایانە: لەسەر بەراز، لەسەر سەگ، لەسەر شەراب، لەسەر ئەو شتانە لە پیسن، با بشدزێن، دەست نابەردری.

۳/ دەبێ ئەو ماله که دزیوێتی بەشی خۆی تێدا نەبێ، بۆ وێنە: دەستکەوتی جەنگی، یاخود خەزینە دەوڵەت، لەبەرئەوهی هەموو کەس بەشی تێدا هەیه، دەستی لەسەر نابەردری.

٤/ دەبی بگونجی بدزری، شتیك كه نهگونجی بدزری، بۆ وینه: كهشتیهك له بیاباندا، یان هەر شتیکی دیکه كه نهگونجی بدزری، ئەوه دیسان دەستی لهسەر نابردی.

سی: مهرجی شوینی شت لی دزراو:

ئەویش یهك مهرجی ههیه، كه پێی دهگوتری: (الْحَرْزُ لِمِثْلِ ذَلِكَ الشَّيْءِ الْمَسْرُوقِ) ئەویش به کورتی ئەوهیه كه ئەو شته لهو شوینهدابێ، كه وینهی ئەو شته لهو شوینه دهپاریزری، (الْقُرْطَبِيُّ) دهلی: (وَجُمْلَةُ الْقَوْلِ فِيهِ أَنَّ كُلَّ شَيْءٍ لَهُ مَكَانٌ مَعْرُوفٌ فَمَكَانُهُ حَرْزُهُ، وَكُلُّ شَيْءٍ مَعَهُ حَافِظٌ فَحَافِظُهُ حَرْزُهُ) واته: كورتهی قسه تییدا ئەوهیه كه هەر شتیك شوینی ههبی، شوینهكهی پێی دهگوتری (حَرْز)، واته: ئەو شوینهی كه ئەو شتهی تییدا دهپاریزری، وه هەر شتیك پاریزهركی لهگهڵدابێ، پاریزهركهی (حَرْز)یهتی، بۆ وینه: مهر شوانی لهگهڵدابیه، گاران گاوانی لهگهڵدابیه، خوشتر خوشترهوانی لهگهڵدابیه، یهكێك بێ مهرپێکی لی بهری، خوشترپێکی لی بهری، ئنجا بلی جا خو له ئاغه‌لدا نه‌بووه! ئەدی ئەوه نیه شوانی لهگه‌لدا بووه، له‌به‌رچاوی شوانه‌كه‌ی بیبا، ئەوه‌ش به مانای (حَرْز)ی ئەو شتهیه، له‌وباره‌شه‌وه ئەم فەرموده‌یه ههیه كه نېمام مالیک به مورسه‌لی هیناویه‌تی (مُرْسَل)یش ئەوه‌یه كه زانایانی تابیعین قسه‌یه‌کیان گیرا‌بێته‌وه پالێان نه‌دابێته‌ لای هاوه‌لان و یه‌گسه‌ر له پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ بیگیرنه‌وه: ﴿لَا قَطْعُ فِي ثَمَرٍ مُّعَلَّقٍ وَلَا فِي حَرِيسَةِ جَبَلٍ فَإِذَا آوَاهُ الْمُرَاحُ أَوْ الْجَرِينُ فَالْقَطْعُ فِيمَا يَبْلُغُ ثَمَنَ الْمَجْنِ﴾ {أَخْرَجَهُ مَالِكُ بِرَقْم: (٣٠٧٥)، مُرْسَلًا، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي حُسَيْنٍ الْمَكِّيِّ}، واته: ده‌ست برین نیه له میوه‌یه‌کی هه‌لواسراودا (یانی: میوه‌یه‌کی كه به دره‌خته‌وه‌بێ)، هه‌روه‌ها ئازده‌لیك كه له چیا پاریزگاریی لی ده‌کری، (مادام شوانی به‌لاوه نه‌بێ)، به‌لام هەر کاتیك ئازده‌له‌كه له ئاغه‌لدا بوو، یاخود میوه‌كه له‌سەر خه‌رمان بوو، له شوینی عه‌مبارکردندا بوو، لهو شوینه‌ی كه تییدا ده‌پاریزری، ئەوه ئه‌و‌کاته ئه‌گه‌ر نرخه‌كه‌ی بکاته نرخ (مَجْن) واته: قه‌لغان {كه دیاره به ئەندازه‌ی چواریه‌کی دیناریکی زی‌ر بووه}، ئەو کاته ده‌ستی له‌سەر ده‌ب‌ردی.

پێنجەم : دەستی راست دەبەردری لە مەچەکەو (رسخ) دەوێ داغیش دەکری:

یانی: پاش برانی لە مەچەکەو داغ دەکری و دەخریته نیو شلەمەنییەکی گەرمەو، بۆئەوێ خۆینەکە و شک بێ، چونکە نابێ یەکسەر کابرای دز بکوژی، بەلکو دەویستری تەمبێ بکری، ئەمما چ تەمبێ کردنیك!! هەزاران کەسی دیکە ییو تەمبێ دەبێ، هەلبەتە ئەوێش دیسان راجیایی رانیانی لەسەر، بەلام ئەوێ گوتەم ئەوێ رای زۆربەیانە، ئەگەرنا:

خەواریج دەلێن: دەبێ لە شانیهو بەردری.

و هەندیک دەلێن: لە ئانیشك (مرفق) دەو.

شیعە دوازده ئیمامیش دەلێن: تەنیا چوار پەنجەکان دەبەردری، واتە: پەنجە گەورەکە بۆ دەهیلدەریتەو، لەپە دەستەکەشی بۆ دەهیلدەریتەو (روح المعاني) ئەوێ هیئەو^(۱)، هەرودها (تەفسیری نمونە)ش ئەوێ هیئەو^(۲).

و بە نسیبەت داغ کردنیشی، واتە: ئەو دەستە بخریته شلەمەنییەك: پۆن، یان زەیت، یان هەر شتیکی داغ و گەرم، بۆئەوێ وشك بێ، (القرطبي) دەلێ: ﴿قَالَ ابْنُ الْمُثَنَّى: وَقَدْ رَوَيْنَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ أَمَرَ بِقَطْعِ يَدِ رَجُلٍ فَقَالَ: احْسِمُوهَا﴾، واتە: لە پیغەمبەرەو ﷺ گیراومانەتەو، یان بۆمان گیراوداوتەو کە پیغەمبەر ﷺ فەرمانی کردو بە برینی دەستی پیاویك، دواوی فەرموویەتی (احْسِمُوهَا)، واتە: داغی بکەن. بۆئەوێ خۆینەکە و زوو وشك بێ و بە هۆی ئەوێ ئەوێ نەمری، و (القرطبي) دەلێ: (لَا خِلَافَ أَنَّ الْيُمْنَى هِيَ الَّتِي تُقَطَّعُ أَوَّلًا)، واتە: هیچ راجیایی لەسەر ئەوێ نیە کە دەستی راست پیچی دەبەردری.

هەر لەوبارەو ئەم فەرموودەیش هەیە: ﴿عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ ثَوْبَانَ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَتَى بِرَجُلٍ سَرَقَ شَمْلَةً، فَقَالَ: أَسْرَقْتَ؟ مَا إِخَالُكَ تَسْرِقُ، قَالَ: بَلَى، يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: اذْهَبُوا بِهِ فَاقْطَعُوا يَدَهُ، ثُمَّ احْسِمُوهَا، ثُمَّ انْثَوْنِي بِهِ، فَقَطَّعُوهُ، ثُمَّ حَسَمُوهُ، ثُمَّ اتَّوْا بِهِ، فَقَالَ: تَبَّ إِلَى اللَّهِ، قَالَ: اتَّوْبُ إِلَى اللَّهِ، قَالَ:

(۱) ج ۴، ص ۴۲۸.

(۲) ج ۴، ص ۳۷۶ - ۳۷۷.

اللَّهُمَّ ثَبِّ عَلَيْهِ ﴿أَخْرَجَهُ عَبْدُ الرَّزَّاقِ بِرَقْمٍ: (۱۳۵۸۳)، هَذَا إِسْنَادٌ مُرْسَلٌ، صَحِيحُ
 الْإِسْنَادِ﴾، واتە: پیاویکیان هیئایە لای پیغەمبەر ﷺ پۆشاکیکی دزی بوو، فەرمووی:
 دزییت کردووە؟ پێم وانەبوو دزیی دەکەیت! گوتی: با ئەو پیغەمبەری خوا،
 فەرمووی: بێبەن دەستی بپر، پاشان داغی بکەن، دواوی بیهێننەووە بۆ لام، دەستیان
 برپو داغیان کردو پاشان هیئاویانەووە، فەرمووی: بگەرپۆوە بۆ لای خوا، گوتی:
 دەگەرپۆمەووە لای خواو پەشیمانم، (پیغەمبەر ﷺ) فەرمووی: خواپە لێی ببوورە.

شەشەم: بۆچی خوا فەرموویەتی: (أَيِّدِيَهُمَا) و ئەیفەرمووە: (يَدِيَهُمَا)؟

کە دەفەرمویت: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا﴾ (۳۸)،
 ئەیفەرمووە (يَدِيَهُمَا) هەر چەندە دووان، (الخليل بن أحمد) و (الضراء) کە دوو
 زانای زمانەوانیین، گوتوویانە: (كُلُّ شَيْءٍ يُوْجَدُ فِي خَلْقِ الْإِنْسَانِ إِذَا أُضِيفَ إِلَى
 اثْنَيْنِ جُمْعٌ، تَقُولُ: هَشَمْتُ رُؤُوسَهُمَا وَأَشْبَعْتُ بَطُونَهُمَا، ﴿إِنْ نَوَّابًا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ
 صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾ (۴) التحريم، واتە: لە زمانی عەرەبیدا بنچینە وایە هەر شتێک لە
 بەدەنی ئینسان، کاتیکی پال دەدرێتە لای دوو ئەفەران کۆدەگریتەووە، کە بگوتری:
 سەرەکانیانم پان کردنەووە، یان سەرەکانیانم هارپن دەلی: (هَشَمْتُ رُؤُوسَهُمَا)
 نالێ: (رَأْسِيهِمَا) یان ئەگەر بلێ: زگم تیرکردن، دەلی (أَشْبَعْتُ بَطُونَهُمَا)،
 پەروردگاریش فەرموویەتی: ئەگەر بگەرپۆنەووە بۆ لای خوا دلتان لای داو،
 (القرطبي) لە تەفسیرەکە ی خۆیدا هەموو ئەو مەسەلانەی باسم کردن، هیئاوونی^(۱).

هەوتەم: ئەگەر بۆ جاری دووهم و سییەم و چوارەمیش هەر دزیی کرد، سزای
 چییە؟

زانایان لەوبارەووە راچیاوی یان هەییە:

رایەکیان دەلی: بۆ جاری دووهم پێی چەپی دەبپردی، بۆ جاری سییەم دەستی
 چەپی دەبپردی، وە جاری چوارەم پێی راستی دەبپردی.

رایەکیشیان دەلێ: ئەگەر جاری یەكەم دەستی بپرە، ئەو جاری دووهم هەرچەندە دووبارە بێتەو هەر حەپس دەکری، ئەو رایە پای ئەبو حەنیفەیه، وە عومەری کوری خەتتابیش وای کردو، واتە: کەسێک دوای ئەوێ کە دەستی بپرە دزیی کردبێ، عومەری کوری خەتتاب خوا لێی پازی بێ سجنی کردو، نەچوو پێی چەپو، دوای دەستی چەپو، دوای پێیەکی دیکەشی بپرێ.

کە لەراستیدا ئەم رایەش لە ڕووحی شەریعەتەو نزیکتەر، وە گرنگ ئەوێهە مەرووف ئەگەر بە جاری یەكەم تەمبێ نەبێ، ئەو مانای وایە سجن بکری باشە، بۆئەوێ خەلک لە دەستی سەلامەت بن^(١).

هەشتم: نایا بابای دز ئەگەر شتە دزراوەکە ی فەوتاندبوو، پێی دەبژێری^١!

زانایان لەو بارەو ڕاچایی یان هەیه:

رای یەكەم: کە هی شافیعی و ئەحمەدو ئیسحاق، ڕەحمەتی خویان لێ بێ دەلێ: بابای دز، چ هەبوو (میسر) بێ، چ نەبووبێ (میسر) بێ، ئەگەر هەبووبێ، دەبێ یەكسەر ئەو شتە دزیوێتی لێی وەرگیریتهو، وە ئەگەر نەبووبێ، لەسەری دەبێتە قەرزو دوای دەبێ بپژێری.

رای دووهم: مالیک ڕەحمەتی خوی لێ بێ دەلێ: ئەگەر شتەکە مابی، ئەو ڕەتی دەکاتەو، بەلام ئەگەر نەمابی و ئەویش هەبووبێ و ئیمکانیەتی هەبێ، پێی دەبژێری، بەلام ئەگەر نەداربێ و هیچی نەبێ، ئەو چاوپۆشیی لێ دەکری، (قُطْبِي) ئەم ڕایانە لە تەفسیرەکی خۆیدا هێناون^(٢).

بەرستی منیش رایەکی مالیکم پێ لە ڕووحی شەریعەتەو نزیکتەر، کە بابای دز دوای ئەوێ کە دەستی بپرە، ئنجا ئەو شتەکی کە دزیوێتی مادام فەوتابی، یان سەرفی کردبێ، یان نەمابی، پێمەوورە لە ڕووحی شەریعەتەو لەسەری بپێتە قەرز، تازە ئەو سزای خۆی وەرگرتو، لە بەرانبەر ئەو شتەدا، ئنجا ئەگەر دووبارە شتەکەشی پێ بهێنرێتەو، ئەوکاتە دەبێتە دوو سزا، لەبەرئەوێ من رایەکی مالیکم پێ راستەر.

(١) محاسن التأويل: ج٤، ص١٩٨، وە (الجامع لأحكام القرآن)، ج٦، ص١٥٢.

(٢) الجامع لأحكام القرآن، ج٦، ص١٤٦.

نۆیەم: نایا تۆبەى بابای دز پێش کەوتنە بەرپەلى، سزای لى لادەدات؟ واتە: پێش ئەوەى کە پى بزانى و بگىرى سزای دەست بپىنى لەسەر لادەچى؟

زانایان لەوبارەوه را حیان:

۱- (عطاء) و هەندىك له شافىعییهكان دەلێن: بەلى.

۲- زۆربەیان دەلێن: نەخیر، (إِبْنُ الْعَرَبِيِّ) له كتێبهكەى خوى (أحكام القرآن)دا، كە (الْقُرْطُبِيُّ) له تەفسیرهكەى خوى (الجامع لأحكام القرآن)دا^(۱) لى خواستۆتەوه، ئەو راپە بەراست دەزانى، كە تۆبەكردنى دز پێش ئەوەى بکەوێتە بەرپەل، سزای دەست بپىنى لەسەر لانايات، بە پێچهوانەى بابای رێگرو جەردەو ئەوەى هەلەكوتیتە سەر مال و حالى خەلك، ئەوەش بە بەلگە دەهێنێتەوه، دەلى: بابای رێگرو جەردە كە هەلەكوتیتە سەر مالى خەلك، حالىيان واپە كە كۆمەلێك بن، دەستەلاتیان هەبى، چەكیان پى بن، ياخى بن، لەژىر رکیفی دەستەلاتى شەرعیدا نەبن، بەلام بابای دز لەبەردەستى مسولمانانەو هەمیشە لەبەر پەلیان دایە، واتە: ناتوانى لىیان دەربازبى، لەبەرئەوه بە پەشیمانبوونەوهكەى سزاكەى لەسەر ناچىو، حیسابهكانیان لىكجیان، ئەوەى كە رێگربى لە ژىر رکیف دانیه، بۆیه ئەگەر پێش ئەوەى بکەوێتە ژىر رکیفو كۆنتەرپۆلى دەستەلاتى شەرعى و بگەرێتەوه، ئەوه باسمان كرد كە تۆبەكەى وەردەگىرى، وه سزایەكانى هەموو لەسەر لادەچن، یان هەندىكیان، بەلام دز هەر لەبەردەستى مسوولمانان دایە، لەراستیدا منیش راپەكەى (إِبْنُ الْعَرَبِيِّ) و (قُرْطُبِيِّ) یم پى راستە، كە راپ زۆربەى زانایانیشە.

دەیهەم: لەسەر دزىنى میوه، یان دانەویله، ئەگەر تەنیا بە لىخواردن بى، بايى ئەوەندەى ئەو ئینسانە پىى لە مەرگ دەربازبى، دەست نابەردى:

لەوبارەوه ئەو فەرموودەیهى پێغەمبەر ﷺ هەیه: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ سُئِلَ عَنِ الثَّمْرِ الْمُعْلَقِ؟ قَالَ: (مَنْ أَصَابَ بِفِيهِ مِنْ ذِي حَاجَةٍ غَيْرَ مُتَّخِذٍ حُبْنَةً فَلَا شَيْءَ عَلَيْهِ، وَمَنْ خَرَجَ بِشَيْءٍ مِنْهُ فَعَلَيْهِ غَرَامَةٌ

مِثْلَيْهِ، وَالْعُقُوبَةُ، وَمَنْ سَرَقَ دُونَ ذَلِكَ فَعَلَيْهِ غَرَامَةٌ مِثْلَيْهِ وَالْعُقُوبَةُ) وفي رواية: (وَجَلَدَاتُ نَكَالٍ) ﴿ ۱ ﴾ أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۱۷۱۰)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۲۸۹) وَقَالَ: حَسَنٌ، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۴۹۵۸) وَحَسَنُهُ الْأَلْبَانِي، {، واتە: عەبدوللای کورپی عەمەری کورپی عاص، خوا لە خووی بابی رازی بێ، لە پیڤەمبەری خوا ﷺ دەگیرێتەوه کە پرسایاری لیکراوه لەبارە میوهی هەلواسرا، (یاخود میوهیهک کە بە درەختەوهیە)، پیڤەمبەر ﷺ فەرمووی: هەرکەسێک لەبەر پێداویستی بای ئه‌وه‌نده‌ی کە پێویستی پێیه‌تی، لێی بخوات، بە مەرچێک هەلنەگرێ لە گیرفانیدا، یاخود لە کراسیدا، (واتە: لێی نەباتە درەوه‌ی باغەکە) ئه‌وه‌ هیچی لەسەر نیە، بەلام هەرکەسێک هی‌نده‌ی لێ بەریتە دەری، کە بگاتە نیصابی دەست برین، (واتە: بەرانبەر روبە دیناریکی زێر)، ئه‌وه‌ دەست برینی دەرکەوتتە سەری، وە هەرکەسێک کەمتر لەوه‌ بدزی، ئه‌وه‌ پێویستە دوو فاتی ئه‌وه‌ کە بردوویەتی ببزێری، وە سزاش بدری، (واتە: قسە‌ی پێ بگوتری، دوو قامچی لێ بدری)، وە لە ریوایەتیکدا دەلی: (وَجَلَدَاتُ نَكَالٍ) واتە: چەند قامچیەکیشی لێدەری، وەک سەماندەوه‌و پڕینگاندەوه‌، کە جاریکی دیکە ئه‌وه‌ نەکات.

یازدەیه‌م: هەرکەسێک لە برسان و لەبەر ناچارایی دریی بکات، دەستی نابەردری؟

لەبەرئەوه‌ی خوای پەرورەگار ئه‌و شەریعەتە‌ی ناردووە یاساکانی لە حالەتی ئاساییدا جێبەجێ دەکەین، بەلام لە حالەتی نائاساییدا حوکمەکانی دەگۆردین، هەر بۆیە عومەری کورپی خەتتاب خوا لێی رازی بێ، خەلیفە‌ی دووهمی راشیدی پیڤەمبەر ﷺ، لە رۆژگاری جۆیدا لە سالیکیدا کە گرانیی و قات و قریی و برسێهەتی بوو، کە پێی دەرگوتری (عَامُ الْمَجَاعَةِ) یان (عَامُ الرَّمَادَةِ) لەو سالیدا حوکمی برینی دەستی دزی راگرت، لەبەرئەوه‌ی زەمینە‌ی جێبەجێکردنی نەرەخسابوو، جا ئه‌وه‌ هەندێک لە شیعه‌کان بە نەزانیی رەخنە‌ی لێ دەگرن، دەلین: عومەر سزایەکی شەریعی لە کارخستو! بەلام لەراستییدا عومەر پەکی نەخستو (تعطیل)ی نەکردو، بەلام زەمینە‌ی جێبەجێکردنی رەخساو نەبوو، وەک لە سیرەدا هاتو، کە (حَاطِبُ بْنُ أَبِي بَلْتَعَةَ) دوو غولام، یان زیاتر دەبن حوشتێک لە کابرایەک دەدزن وە سەری دەبەرن و گوشتەکە‌ی دەخۆن، ئه‌ویش دەیانباتە لای عومەر خوا لێی رازی بێ، دەلی: ئه‌و غولامانەم ئه‌و حوشتەرەیان دزیو، {واتە: سزا بەدرین و دەستیان

ببەردی)، عومەریش خوا لیی رازی بی لییان دەپرسی: بۆچی واتان کردوه؟
 دەلێن: برسی دەگردینو، نانی نەدەداینو لەبرسان ئەوەمان کردوه، عومەر خوا
 لیی رازی بی، بە خواوەنی خوشترەکی گوت: نرخى خوشترەکەت چەندە؟

ئەویش ئەندازەیکە گوت، عومەریش بە (حاطب)ی گوت: بچۆ دوو بەرانبەری
 نرخى خوشترەیکە پارەى بدەیه! وهك سزادایك بۆی كه غولامەکانى برسى
 کردوون و ناچارى کردوون دزى بکەن!

لەراستیدا ئەو هەلۆیستەى عومەر خوا لیی رازی بی زۆر لەگەڵ عەقل و
 مەنتیق و رووحى شەریعەتدا دەگونجی، وه هەر حوکمرانیکی دیکەى عاقل و لیزان و
 دووربینیش دەبی هەر وابکات، هەر یاسایەکی شەریعی کاتی مسولمانان دەکەونه
 نیو بارودۆخیکى نائاسایی یهوه، لهو کاتەدا جێبەجێ ناکرێ، بەلکە بەس لە
 بارودۆخى ئاسایی دا جێبەجێ دەکرێ، هەر بۆیە شەرعزانان لەسەر ئەوه
 یەکدەنگن كه دەلێن: سزا شەریعیەکان لە کاتی جەنگدا جێبەجێ ناکرێن، بۆ وێنە:
 سزای مەى خۆزى، سزای زینا، بۆچی؟ چونکە مەترسی ئەوه هەیه كه ئەو
 ئینسانە لە ترسى ئەوهى سزا بدری، پالداته لای دوزمن، بۆیه مادام كه وتوونهته
 حالهتیکی نائاساییهوه، كه حالهتی جەنگه، سزا شەریعیەکان جێبەجێ ناکرێن.

دوازدەیهم: ئەگەر بابای دزى لیکراو، دزەکی بەخشى، بەرلهوهى بگاته لای
 دادوهر سزایهکەى لادەچى:

لەوبارەوه ئەم دەقی سوننەت هەیه: ﴿عَنْ صَفْوَانَ بْنِ أُمَيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كُنْتُ
 نَائِمًا فِي الْمَسْجِدِ عَلَى خِمِصَةٍ لِي ثَمَنُ ثَلَاثِينَ دِرْهَمًا، فَجَاءَ رَجُلٌ فَاخْتَلَسَهَا مِنِّي،
 فَأَخَذَ الرَّجُلُ فَاتِي بِهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَأَمَرَ بِهِ لِيُقَطَّعَ، قَالَ: فَأَتَيْتُهُ فَقُلْتُ: أَنْقِطْعُهُ
 مِنْ أَجْلِ ثَلَاثِينَ دِرْهَمًا؟ أَنَا أَبِيعُهُ وَأُنْسِيئُهُ ثَمَنَهَا، قَالَ: (فَهَلَّا كَانَ هَذَا قَبْلَ أَنْ
 تَأْتِيَنِي بِهِ) ﴿ (رواه أبو داود برقم: (۴۳۹۴)، وصححه الألباني) واتە: صەفوانى كورى
 ئومەييە خوا لیى رازی بی، دەلێ: لە مزگەوت خەوتبووم سەرم بە خەمىصەيەك
 كردبوو (خەمىصە: قوماشيكي رەنگاو رەنگ بووه، دياره جوړه بەرگيک بووه، له
 قوماشيكي تايبەت) نرخەکەى سى درهم (ئەو کاتە دراوى زیو پيى گوتراوه:
 "درهم" و دراوى زيپر پيى گوتراوه: "دينار"، پۆمهکان زياتر زيپريان بەکارهێناوهو

دراوى وان دىنار بوو، وە فارسەكان زىويان بەكارهيناوو ھەر دىنارىك بەرانبەرى دە (۱۰) درھەم تاكو دواز دە درھەم بوو) ئەو گاتى پياويك ھات ئەو خەمىصەيەى لى دزىيەم، دوايى كابر ا گىراو بردرا بۆ لاي پيغەمبەر ﷺ ئەويش فەرمانى كرد كە دەستى بېردى، (ديارە دواى ئەوۋى لىي كۆليوۋتەوۋ لە ناچارىي نەبووۋ مەرجهكانى تىدبووۋ، بەلام پراوييەكان كە فەرمايشتەكان دەگىر نەوۋ، ناچنە نىو تەفاصىلى رپووداوۋەكان، ئەگەرنا پيغەمبەر ﷺ ھەر كەسيك كە دزىي كردى، يەكسەر نەيفەرمووۋ: دەستى بېرن، ھەتەن لىي كۆليوۋتەوۋ، ئايا لە ناچارىي دزىويەتى؟ چۆنى دزىوۋ؟ مەرجهكانى تىدا دىنەدى؟) منىش چووم بۆ لاي پيغەمبەر ﷺ گوتم: ئايا لەبەر سى (۲۰) درھمى زىو دەستى دەبىرى؟ من پىي دەفرۆشم، وە نرخەكەشى بۆ دوا دەخەم (ھەركاتى بوۋى نرخەكەم بداتى)، پيغەمبەر ﷺ فەرموۋى: دەبوۋايە ئەوۋ پىش ئەوۋبى كە بېھىنى بۆ لاي من (واتە: دواى ئەوۋ ھاتوۋ بۆ لاي من، تازە ئەو سزايە دەبى جىبەجى بىرى).

ھەلبەتە ھەندى: لە زانايانىش دەلئىن: مادام باباى شت لى دزراو دزەكەى بەخشى، سزايەكەى لەسەر لادەجى، وە بە تەئكىد دەولتەتى ئىسلامىي بۆى ھەيە ئەو رايە وەربىرى، كە مادام باباى شت لى دزراو دزەكەى بەخشى، ئەو سزايەى بەسەردا نەچەسپى، واتە: ئەگەر ئەوۋش جىبەجى بىرى، لەگەل رپوۋحى شەرىعەتدا دەگونجى، ھەرچەندە ئەو فەرمايشتەش ھەيە، بەلام ديارە زانايان و شەرعزانان لەبارەى فەرمايشتەكانەوۋ جارى وا ھەيە دەلئىن: سەنەدەكەى بەھىز نىە، جارى وا ھەيە دەلئىن: مەتنەكەى لەگەل فەرموودەيەكى دىكەدا تىكدەگىرى، بەھەر حال بوارى تىدا ھەيە.

ئىنجا لە گۆتايى باسى سراى دەست بېرىندا پرسىياريك دەكرى: ئايا سزاي دەست بېرىنى دز زۆر قورس نىە لە چاۋ تاوانەكەيدا! يانى: كەسيك دزىي دەكات، بەللى لە ناچارىي نىەو، برسى نىە، بەس دزىي دەكات بايى رپوۋعە دىنارىك، رپوۋعە دىنارىكى زىپ، كە وەك گوتم: دەگونجى دەولتەتى ئىسلامىي نىصابىكى دىكە دابنى لەم رپۆزگارەدا، بۆ وىنە: بگوترى دەبى دە گەللا بى، دەبى مليۇنىك دىنارى ئىستا بى، دەبى ئەوۋەندە رپال و تومەنە بى، دەگونجى، وە پىموايە بوارى تىدا ھەيە، بەلام ھەرچۆن بى، ئايا لەسەر ئەندازەيەكى ئاۋا، بېرىنى دەستى ئىنسانىك و كەم ئەندامكردنى، سزايەكى زۆر قورس نىە؟

لە وەلامدا دەلیین: با قورسە، جا کاتی خوئی (أَبُو عَلَاءِ الْمَعْرِيِّ) کە شاعیریکی بوو هەندیکیان تۆمەتباریشیان کردووە کە بێدین (مُلْحِد) بوو، شیعیریکی گوتووە دەربارە ی پەخنەگرتن لەم حوکمە شەرعییە، بەلام زۆر بە زۆرزانانە پەخنەکە ی گرتوووە دەلی:

يَدُّ بِخَمْسٍ مِّائِينَ عَسَجِدٍ وَدَيْتُ

مَا بَالُهَا قَطِيعَتْ فِي رُبْعٍ دِينَارٍ

تَنَاقَضُ مَا لَنَا إِلَّا السُّكُوتُ لَهُ

وَأَنْ نَعُوذَ بِمَوْلَانَا مِنَ النَّارِ

واتە: دەستیەک ئەگەر بە ناهەق بپرێ، بە پێنج سەد دیناری زیڕ خۆینەکە ی دەدرێ، ئەدی بۆچی لەسەر چاریگە دیناریک دەبرێ، کە بەدرێ ئەووە حوکمیکی ناکۆک و پێکەووە دژ بوو، کە هیچمان بۆ نیە مەگەر لە بەرانبەریدا بۆ دەنگ بین.

وہ پەنابگرین بە سەرپەرشتیارمان بە پەروەردگارمان، لە ئاگری دۆزەخ!!

ئەووە لێردا پەخنەییەکی زۆر شەیتانانەییە، ئەگەرنا (تَنَاقَضُ مَا لَنَا إِلَّا السُّكُوتُ لَهُ) ئەووە پەخنەگرتنە لە حوکمی خوا!

نُنْجَا (عَلِمَ الدِّينِ السَّخَاوِي) کە یەکیکە لە زانیانی ئیسلام، لە وەلامدا بە یەک دێرە شیعەر ئەو وەلامە ی دەداتەو، زۆر بە جوانیی و هەر لەسەر کیش و سەرۆای خوئی و دەلی:

عِزُّ الْأَمَانَةِ أَغْلَاهَا وَأَرْخَصَهَا

ذُلُّ الْخِيَانَةِ فَافْهَمِ حِكْمَةَ الْبَارِي

واتە: عیززەتی دەستپاکیی قییمەتەکە ی گران کردبوو، واتە: دەستیەک کە دزیی نەکات، یەکیک لە خۆرا ببپرێ و سەقەتی بکات، لەبەرئەووە دەستیکی ئەمینە قییمەتی زۆرەو دەبی نیووە خویێ بدرێ، کە پێنج سەد دیناری زیڕە، بەلام زەبوونی خیانەت و دزیی ھەرزانی کردووە، ئەو دەستە ی دەستیکی ئەمین بی، لە لای

خوا گرانه به پینج سەد دیناری زیڕ دەبی خۆینەکی بدری، بەلام دەستیك كه
دزیی كرد، خووی سووك و هەرزان دەكاتو، لەسەر لەسەر چارەگە دیناریکی زیڕ
دەبدری، لە حیکمەتی خۆی پەرودگار تیگە.

یهکیك له زانیان دەلی: (لَمَّا كَانَتْ أَمِينَةٌ كَانَتْ ثَمِينَةً وَلَمَّا خَانَتْ هَانَتْ)،
واته: کاتیك ئەو دەستە ئەمین بوو، بە قییمەت بوو، بەلام کاتیك خیانەتی کرد
سووك بوو.

یهکیکی دیکه له زانیان قسەیهکی جوان دەكات دەلی:

(الأيادي أربعة:

۱/ يد عاملة: يُكْرِمُهَا الْإِسْلَامُ .

۲/ ويد عاطلة: يُشْغِلُهَا الْإِسْلَامُ.

۳/ ويد عاجزة: يُعِينُهَا...

۴/ ويد خائبة: يقطعها...)

واته: دەستەکان چوارن:

۱/ دەستی نیشکەر، ئیسلام ریزی لی دەگری.

۲/ دەستیکی بەککەوتوو یان بی ئیش، ئیسلام ئیشی بۆ دەدۆزیتەوه،

وهك لهوبارەوه ئەم بەسەرھاتە لە سوننەت دا هاتوه:

﴿عَنْ أَنَسٍ أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ أَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَسَأَلَهُ عَطَاءً، فَقَالَ الرَّسُولُ ﷺ: «أَمَا فِي بَيْتِكَ شَيْءٌ؟» قَالَ: بَلَى، جُلُسٌ نَلْبَسُ بَعْضُهُ وَنَبْسُطُ بَعْضُهُ، وَقَعْبٌ نَشْرَبُ فِيهِ، فَقَالَ: إِنِّي بِهِمَا، فَأَخَذَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِيَدِهِ وَقَالَ: مَنْ يَزِيدُ عَلَى دَرَاهِمٍ؟ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا فَقَالَ رَجُلٌ: أَنَا أَخَذَهُمَا بِدَرَاهِمٍ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ يَزِيدُ أَخَذَ الدَّرَاهِمِينَ وَأَعْطَاهُمَا الْأَنْصَارِيَّ، وَقَالَ لَهُ: اشْتَرِ بِأَحَدِهِمَا طَعَامًا فَأَنْبِذْهُ إِلَى أَهْلِكَ، وَاشْتَرِ بِالْآخَرِ قَدُومًا فَأَتِنِّي بِهِ، فَأَتَاهُ بِهِ، فَشَدَّ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَوْدًا بِيَدِهِ، ثُمَّ قَالَ: إِذْهَبْ فَاحْتَطَبْ وَبَعْ وَلَا أَرِيَنَّكَ خَمْسَةَ عَشَرَ يَوْمًا.

فَجَاءَ وَقَدْ أَصَابَ عَشْرَةَ دِرَاهِمٍ، فَاشْتَرَى بِبَعْضِهَا ثَوْبًا وَبِبَعْضِهَا طَعَامًا. فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: هَذَا خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ تَجِيءَ الْمَسْأَلَةَ نَكْتَةً سَوْدَاءَ فِي وَجْهِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، إِنْ الْمَسْأَلَةَ لَا تَصْلَحُ إِلَّا لثَلَاثَةِ: لَذي فَقْرٍ مُدَقِّعٍ، أَوْ لَذي غُرْمٍ مُفْظِعٍ، أَوْ لَذي دَمٍ مُوجِعٍ ﴿﴾ { رواه أبو داود في السنن، ج ۲، ص ۱۲۰، وابن ماجه في السنن، ج ۲، ص ۷۴۰ والمنذري في الترغيب والترهيب، ج ۲، ص ۵۲۲. }

کە پوختەى مانایەگەى ئەو هیە: پیاویکی ئەنصارى ھاتۆتە لای پیغەمبەر ﷺ و داواى ھاوکارى لیکردووە، ئەویش بەرپەیک و قاپیکى گەورەى زیاد کە لە مالىان دا بوون، بە دوو درەم بۆى فرۆشتوون و، بە درەمیکیان ھەندیک خواردنى بۆ مالى وەیان پى کړیووە، بەوى دیکەشیان دەمە بیور (تەور) یکو، بە دەستی خویشى کلکى بۆ تیبریووە، ھەمانى لیکردووە کە بجى دار لە چیا بهینى و بیفرۆشىو، ھەتا پازدە رۆژان بەردەوام بى، ئنجا پاش پازدە رۆژەگە کابرا دە (۱۰) درەمى پەیدا کردوون و، ھەم جل و بەرگ و ھەم خۆراکیشى پیکړیووە، پیغەمبەریش ﷺ پى ھەرموو: ئا ئەمە باشتر بوو لەو هی کە رۆژى قیامەت بى و بەھوى سواکردنەوہ خالیکی رەشت بە رووہوہ بى !

پاشان ھەرمووہیتى: کە داواکردنى ھاوکارى تەنیا بۆ سى جوړە کەسان رەوايە: ھەژاریکی رەجال، یان ھەرزاداریکی بارگران، یان خاوەن خوینیکی بیچارەو دەرەتان.

کەواتە: دەستیک بى نیش بى، نیشى بۆ دەدۆزیتەوہ.

۳/ وە دەستیک کە دەستە پاچەبى، کەسابەتى بۆ نەکړى و پەککەوتە بى، ئیسلام ھاوکارى دەکات.

۴/ وە دەستیکى خیانەتکاریش، ئیسلام دەبیرى.

ئنجا ئیمە لە کوتایى کۆى ئەم باسو و بابەتەى ھوكمى برینى دەستى دزدا دەلین:

يەكەم: ئىسلام بەرنامەيەكى گشتگىرو ھەمەلايەنەيە، ۋە دەبى كاتىك سەرنجى يەكەك لە ياساكانى ئىسلام دەدەين، لە نىو لە كۆى بەرنامەكەدا تەماشى بىكەين، ئەگەرنا دىمەنىكى ھەلەمان دەكەۋىتە بەرچاۋو، ۋىنەيەكى ھەلە ۋەردەگرىن لەو سزايە، ياخود لەو ياسايە، بۇ ۋىنە: ئىنسان دەچى تەماشى كۆشكىك دەكات، تەماشى خانوۋىيەكى گەۋرە دەكات، ئەگەر بەس تەماشى دىنگەكە بىكات، دەلى: ئەو دىنگەيە بۇ لىرە دانراۋە؟! ۋە ئەگەر تەنبا تەماشى يەكەك لە ژوۋرەكان بىكات، دەلى: ئەو ژوۋرە چى دەكات لىرەدا؟ بەلام ئەگەر تەماشى كۆى ھەموۋى بىكات، دەرائى ئەو دىنگە واتاى خۆى ھەيەو، ئەو ژوۋرە واتاى خۆى ھەيە، ئەو جامخانەيە واتاى خۆى ھەيە، ۋە ھەروەھا، ئىنجا لەراستىيدا زۆربەى ئەۋانەى رەخنە لە ياساكانى ئىسلام دەگرن، ئىنجا ئەو ياسايە سزاي دزىيە، ياخود ھەر ياسايەكى دىكەو ھوكمىكى دىكەى شەرعىيە، دەچن لە سىياقەكەى خۆىو لە نىو ھەموو ياساكاندا دەرى دىنن ۋە بە جىا تەماشى دەكەن، ئىنجا كە بە جىا تەماشى دەكەن، شتىكى سەير دىتە بەرچاۋو، بۇ ۋىنە: ئەو ياساى دەست بىرپنە ئەگەر بە جىا تەماشى بىكەى، ۋايە، بەلام تۆ ۋەرە لە كۆى سىستەمى ھوكمپرائى ئىسلامى دا تەماشى بىكە، ئىسلام دەيەۋى دىنى خەلك، عەقلى خەلك، ناموۋسى خەلك، مال ۋ سامانى خەلك، ھىمىن ۋ ئاسايشى خەلك، بىپاريزى ۋ ھەر كەسبىك دەستدرىزى بىكاتە سەر يەكەك لەۋانە، سزاي بۇ دانراۋە، كەۋاتە: ئىسلام دەيەۋى كۆمەلگەى مسولمان كۆمەلگەى ئىسلامى كۆمەلگەى بى، خەلك لە دىن ۋ زىن ۋ ناموۋس ۋ ئاسايش ۋ مال ۋ سامان ۋ ئابروۋى دىنباىو، ھەر كەسبىك يەكەك لەۋانە بىكاتە مەترسى يەۋە، سزاي بۇ دانراۋە.

دوۋەم: ئەو مەرجانەى كە دانراۋن بۇ بىرنى دەستى دز، دەبى ھەموۋىان تەماشى بىكرىن، كە بە داخەۋە زۆر لە مامۇستايانىش كە ۋتار دەدەن لەسەر مەنبەر، يان كە دەرس دەلىنەۋەو باسى ئەو ھوكمە ئىسلامىيەنە دەكەن، ھەر يەكسەر دىنن لايەنە قانۇنىيەكەى باس دەكەن ۋ ھوكمەكەى باس دەكەن، ناچن تەفاۋىلى دىكەى باس بىكەن: ژىنگەى تىدا جىبەجى كرانى، لە چ كۆمەلگەى كەدا جىبەجى دەكرى؟ كەى جىبەجى دەكرى؟ بەسەر كىدا جىبەجى دەكرى؟ مەرجەكانى چىن؟ دەبى ئەۋانە ھەموو باس بىكرىن، ئەگەرنا ۋەك گوتە: بۇچوۋنىك ۋ

تێڕوانینیکی ھەلەمان دەربارە، چ جا یاسای دەست بپینی دز بێ، چ ھەر یاسایەکی دیکە بێ، بۆ دروست دەبێ.

سێیەم: سزا شەرعییەکان لە ئیسلامدا دوایین شتن کە جێبەجێ دەکری، ھەندئ کەس وا تەھەووڕ دەکات، ھەركات ئیسلام دەستەلاتی بوو، دەولەتیکی ئیسلامی ھەبوو، یەكسەر لە جێبەجێ کردنی سزا شەرعییەکانەو دەست پێدەکات، بزانی کۆ زینای کردووە؟ بزانی داخۆ کۆ شەرابی خواردووە، سزا بدری؟ نا، ئەگەر تەماشای دەولەتی ئیسلامی یەكەم بکەین، کە پیغەمبەر ﷺ بەرد بەرد دایناوە، دەبینین سزا شەرعییەکان لە کۆتایی تەمەنی پیغەمبەردا ﷺ ھاتوونەتە خوار، ئەم سوورپەتی (المائدة) کە باسی سزای رێگری تێدا، وە باسی سزای دزی تێدا، وە باسی حوکمی کۆتایی شەراب خۆری تێدا، ئەم سوورپەتی (المائدة) یە کە وەك پێشتر باسمان کرد، دایکمان عایشە خوا لێی رازی بێ، گوتووین: کۆتا سوورپەتە کە پێکەووە لە قورئان ھاتۆتە خوار، وە ھیچ شتیکی تێدا نەسخ کرابێتەو، کەواتە: سزا شەرعییەکان لە دوا دوا تەمەنی موبارەکی پیغەمبەر و ﷺ لە دوا قونای دەولەتی ئیسلامیدا ھاتوونەتە خوار، دوا ئەو کۆمەڵگایەکی ئیسلامی ھەبوو، پەرورەدە کراو و تیگەییەنراو، خەلک بەرچاوی پۆشن کراو تەو، پێداویستیەکانی بۆ دابین کراون، ئنجا دوا ئەو خەلک سزا دەدری، بەلام ھەر لە رێو خەلک سزا بدە! نەخیر، دەبێ سەرەتا پێداویستیەکانی بۆ دابین بکە، دەولەتی ئیسلامی دەبێ ئەرکەکانی خۆی لە بەرانبەر ھاوولاتیان و دانیشتوانی دەولەتەکە دا جێبەجێ بکات و سەرەتا پێداویستیەکانی بۆ دابین بکات، و راستییەکانیان فێر بکات، پەرورەدیان بکات و بەرچاویان پۆشن بکاتەو، ئنجا دوا ئەو بوی ھەیه سزایان بدات، لەسەر ئەو کە لادەدن، بەلام ھەر لە رێو سزایان بدات، وەك ھەندیک گروپ و خەلکی ئیسلامی لە ھەندئ شوین، چ لە ھەریمی کوردستان، چ لە ھەر شوینیکی دیکەدا ئاویان کردو، ئەو غەلەتەو، مانای وایە لە ئیسلام تێنەگەشتوون، چونکە ئیسلام پێش ئەو لە سزادانی خەلک بخەفتی، لە دابینکردنی پێداویستیەکانیان دەخەفتی، پێشی پێداویستیەکانیان بۆ دابین دەکات، ئنجا دوا ئەو دینی لەسەر خراپە سزایان دەدات، ئەگەرنا بە بۆ دابینکردنی پێداویستیەکان، وە

بە بئ پەرودەکردنی خەڵک، بە بئ لئ حالی کردنیان، ناگونجی سزایان بدات، لەسەر شتیەک کە بوی ناچارن بیکەن، یان نایزانن !

مەسەلە ی پێنجەم: کە لەم ئایەتە وەردەگیری، واتە: ئایەتی کۆتایی ئەم دەرسەمان

کە دەفەر موی: ﴿ **الْمَ تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يُعَذِّبُ مَن**

يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ 》， واتە: ئایا نازانی کە خوا مولکی ئاسمانەکان و زەوی هەیە، هەر کەسێکی بوی سزای دەدات، هەر کەسێکیشی بوی لای دەبووری، وە خوا لەسەر هەموو شتیەک بە توانایە، ئەو وەلامی ئەو گومان و خوتخوتە و پرسیارانە دەداتەو، کە لە عەقل و دلی کەسانیکی وەك (أَبُو عَلَاءِ الْمُعَرِّي)، یان هەر کەسێکی دیکەدا، بە مسوڵمانیش بئ، پەیدا دەبن، سەبارەت بە قورسی سزا شەریعیەکان، کە لەپراستی دا سزا هەردەبئ قورس بئ، سزا دەبئ بە ئیش بئ، ئەگەرنا خەڵک لە ستەم و خراپە ناپرینگیتهو، ئنجا وەك باسیشمان کرد: سزای دەست بپرین، یاخود سزای داوینپرسی، یاخود هەر سزایەکی دیکە شەریعەت، و بە ئاسانی جیبهجئ ناگریو، دەبئ هەلومەرجەکی بۆ پرەحسی، وە دەبئ بە ئیستات و سەلماندن بئ، دەبئ ئەو مەرجانە کە بە پیویست گیراون هەموویان هەبن، ئەوچار ئەو سزایە دەچەسپئ، وە سزاش دەبئ بە ئیش بئ، بۆ ئەووی کە خەڵک بپرینگیتهو لە خراپە و تاوان، ئەگەرنا ئیمە ئیستا دەبینن ئەوانە ی کە ئیستا لە حیاتی برینی دەستی دز، سزای دیکەیان داناو، بۆ وینە: لە ولاتانی رۆژئاوا کە دز دەگرن و زیندان ی دەکەن، هەیه لە نیو حەپسخانە کەشدا دزی دەکات، وە لەپراستیدا ئەووی ئەوان وەك میوانخانە یەك وایەو، ئەو تاوانبارانە ئەك لە تاوان ناسلەمنەو، بەلکو بابای تاوانبار دوا یی کە دیتەدەر لە زیندان، لەبەرئەووی ناخۆشی لئ نەگوزەراو، رەنگە زیاتر دزی بکاتو، زیندان زیاتر سووری بکات لەسەر تاوان و دەست درێژی!!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی دەیهەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە سێ ئایەت پێکھاتووە (٤١ - ٤٣)، کە تیایاندا خوای کاربەجێ بانگی پیغەمبەری خوای موحەممەد ﷺ دەکات، وە نامۆزگاری دەکات کە لە پیشبڕکەکردنی بیروایان لە دەغەلەکان و جوولەلەکان لە دژایەتیکردنی ئیسلام و مسوڵماناندا، دلتەنگ نەبێ، لەوانەی کە بە زار گوێیان: ئیمانمان هێناوە، بەلام دڵەکانیان ئیمانی تێدانیه، بە مەبەستی بە درۆدانان زۆر گوێت بۆ دەگرن، یان زۆر گوێ بۆ درۆ و دەلەسە ی گەورەکانیان دەگرن، هەم بۆخۆیان هەم بۆ کەسانیکی دیکە، کە ئامادە نەبوون لەلات، کە ئەگەر دادوهریی پیغەمبەری خوایان بە دڵ بێ و بە پێی ئارەزوویان بێ، لێی وەردەگرن، ئەگەرنا لێی وەردناگرن، پاشان خوای پەنھانزان ڕایدەگەیەنێ کە ئەو جوۆرە کەسانە، خوا نەویستووە دڵیان پاک بکاتەو، شایستە ی سەرشۆری دنیاو سزای مەزنی دواپۆژن.

پاشان خوای زاناو توانا ئەو جوۆرە کەسانە بەو پێناسە دەکات، کە زۆر گوێ بۆ درۆ و دەلەسە هەلەدەخەن، زۆریش حەرەمخۆرن، وە بە پیغەمبەر دەفەرموێ: هەر کات هاتنە لات بۆ دادوهریی، بۆت هەیه دادوهریی یان لە نیواندا بکە ی، بۆشت هەیه پشتگوێیان بخە ی، بەلام ئەگەر دادوهرییت لە نیواندا کردن، دادگەرانه بیکە، چونکە خوا دادگەرانێ خوشدەوێن.

وە لە کۆتاییدا خوای پەروردگار بە سەرسوورمانەو ڕایدەگەیەنێ، کە چۆن دەبێ جوولەلەکان بێنە لای تۆ - ئە ی مەحەممەد ﷺ ! - بۆ دادوهریی، لە حالیکدا کە تەوڕاتیان لەلایەو، لەبارە ی ئەو مەسەلەیهو حوکمی خوای تێدایە؟! کەچی پشتی تێدەکەن، کەواتە: بروایان بە تەوڕاتەکە ی خۆشیان نیە!

﴿يَتَأْتِيهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزَنُكَ الَّذِينَ يُسْكِرُونَ فِي الْكَفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا
 آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَمَّوْا سَمْعُوتَ لِلْكَذِبِ
 سَمْعُوتَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُخَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ
 إِنْ أُوْتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ
 تَمْلِكَ لَهُ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ
 لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾ سَمْعُوتَ
 لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ
 تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ
 يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ يُحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ
 يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾﴾

مانای وشە بە وشەى ئايەتەكان

((ئەى پىغەمبەر! با ئەوانەى پىشېرپكە دەكەن لە كوفردا دلتەنگت نەكەن، لەوانەى بە زارىيان گوتيان: ئيمانمان هېناو دليان ئيمانى نەهېناو، وە لە جوولەكەكان، زۆر گوئى هەلەدەخەن بۆ درۆ، زۆر گوئى هەلەخەرن بۆ كۆمەللىكى دىكە كە نەهاتوون، وشەكان پاش دانرانيان لە شوئىنى خۆياندا، دەگوڤن، دەلئىن: ئەگەر ئەوھيان پيدان (حوكمو دادوھرييەك كە ئارەزووتانە) ئەوھ وەريېگرن، بەلام ئەگەر ئەوھيان پينەدان (كە دل پەسەنتانە) ئەوھ وريابن (وھرى مەگرن)، ھەر كەس يېكش خوا بىھوئى بە ھوئى (گوناهەكانىھوھ) سزاي بدات، تۆ لە بەرانبەر خوادا ھېچت بۆى پيناكرى، ئەوانە كەسانىكن، خوا نەھويستوھ دليان پاك بكاتەوھ، (چونكە شايسە نەبوون) لە دنيادا بەشيان رېسواييەو، لە رۆژى دواييش دا سزايەكى مەزن زۆر گوئى هەلەخەرن بۆ درۆو زۆر ھەرام خۆرن، ئنجا ھەر كات ھاتنە لات، (بۆ چارەسەرى كېشەيەك و كەريانى بە دادوھر) ئەوھ دادوھرىيان لە نيواندا بكە، يان پشەتگوئيان بىخە، وە ئەگەر پشەتگوئيان بىخەى، ھېچ زيانەت لئىنادەن، وە ئەگەر دادوھرييشەت كەرد، بە دادگەرىيە دادوھرىيە يان لە نيوان بكەو، بېگومان خوا دادگەرانى خۆشەوئى ﴿٤٢﴾ ئنجا ئايا چۆن تۆ دەكەنە دادوھر، لە ھالىكدا تەوھراتيان لەبەردەستەو ھوكمى خوئى لەو مەسەلەيەدا تېدايە، كەچى دوئى ئەوھش پشەت ھەلەدەكەن، بېگومان ئەوانە برۆادارنەين (بە تەوھراتەكەى خۆشيان) ﴿٤٣﴾)).

شیکردنه وهی هه نڊیک له وشه کان

(لَا يَحْزَنُكَ): (الْحَزَنُ وَالْحُزُونُ: حُزُونٌ فِي الْأَرْضِ وَحُشُونَةٌ فِي النَّفْسِ، وَحَزْنُهُ وَأَحْزَنَتْهُ)، (لَا يَحْزَنُكَ) وَاتِهِ: دَلَّتْهُ نَغَمَاتُ نَهْكَاتٍ، خَلَّتْ مَبَارَاتُ نَهْكَاتٍ، نَارُ حَمَاتٍ نَهْكَاتٍ، چُونَكِه لِه نَهْ سَلْدَا (حَزَنُ، حُزُونٌ) بِه زَبَرِي زِهَوِي دِهْ گُوتَرِي، زِهَوِي يِهْ كِه زَبَر بِي، تِهْ خَتِو سَافِ نَهْ بِي، نَهْ وِشَانِهِي بُوْ بِهْ كَارْدِيْن، هِهْ رُوْهَا نِيْنَسَانِيْش كِه نَهْ فِسِي سَافِ نَهْ بِي وَ گَرِي وَ گُوْنِي تِيْدَابِي، غِهْ وِ مِهْ رَاقِي تِيْدَابِي، نَهْ وِ بُوْ بِهْ كَارْدِي وَ دِهْ گُوتَرِي: (حَزْنُهُ وَأَحْزَنَتْهُ) وَاتِهِ: خِهْ فِهْ تَبَارْم كِرْد، هِهْ رِوُوْ كِي هَاتِو، وِهْ خُوِيْنْدِرَاوِيْش تِهْ وِهْ: (لَا يَحْزَنُكَ)، بِهْ لَامِ قِيْرَانِهِي (لَا يَحْزَنُكَ) زِيَا تِرِهْ.

(يُسْرِعُونَ) : (سَرِعُ: فَهُوَ سَرِيعٌ، وَأَسْرَعَ فَهُوَ مُسْرِعٌ: يَتَسَابَقُونَ)، (سَرِعَ، سَرِيعٌ) و (أَسْرَعَ، مُسْرِعٌ)، واته: خَيْرَابُو، يَانِي: هَم (ثَلَاثِي) يَهْكَهَي هَاتُو، هَم (رُبَاعِي) يَهْكَهَي هَاتُو، نُنْجَا لِيْرَهْدَا (يُسَارِعُونَ) يَانِي: (يَتَسَابَقُونَ) واته: يِيْشْبَرْكَه دهْكَن، ياخود به مانای خَيْرَايِي دهْكَن به مَوْتَه قِيِي.

(يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ): واته: وشه كان دهگورن، (تَحْرِيفُ الْكَلَامِ: إِمَالَتُهُ وَهُوَ أَنْ تَجْعَلَهُ عَلَى حَرْفٍ مِنَ الْإِحْتِمَالِ يُمَكِّنُ حَمْلَهُ عَلَى الْوَجْهَيْنِ) له زمانی عه‌ره‌بیدا (تَحْرِيفُ الْكَلَامِ) واته: لادانی نهو قسه‌یه به شیوه‌یه‌ک که له‌سه‌ر قه‌راغی‌ک دایب‌نی، که هه‌م بگونجی نهو واتایه بگه‌یه‌نی، وه هه‌م بگونجی نهو واتایه‌ش بگه‌یه‌نی، وه‌ک جووله‌که‌کان که ده‌یان‌گوت: (رَاعِنَا) له زمانی عه‌ره‌بیدا ده‌لی: (رَاعَاهُ، يُرَاعِيهِ، رَاعِنًا) واته: چاودیری‌یمان بکه، ره‌چاومان بکه، ناگات لی‌مان‌بی، به‌لام نه‌وان مانایه‌کی خراپ‌یان پی مه‌به‌ست بوو، ده‌لی: (رَعِنَ الرَّجُلُ يَرَعُنُ رَعْنًا، فَهُوَ رَعِنٌ، وَأَرَعَنُ، وَامْرَأَةٌ رَعْنَاءُ وَرَاعِنَا: إِحْفَظْنَا)، (رَعِنَ الرَّجُلُ)، واته: پیاوه‌که گیله، یان که‌وده‌نه، یان که‌م هو‌شه، (أَرَعَنَ) واته: گیلو نه‌فام، وه به‌ نافرته ده‌گوتری: (رَعْنَاءُ)، واته: نافرته‌کی گیل، به‌لام

(رَاعِنًا)، واتە: چاودێرییمان بکە، ڕەچاومان بکەو بمانپاریزە.

(فَتَنَّتْهُ): وشەى فیتنە کە پێشتریش باسمان کردو، لە ئەسڵدا بە مانای سووتاندن و قاتکردنەوێ زێرە لە ئاگردا، تاكو دەرکەوێ داخۆ چەندى ساغەو چەندى ناساغەو، گانزای دیکەى ڕەگەڵ خراوە، بەلام دواى بە مانای تاقیکردنەوێ سزاو بەلاو ناردەتەتێ بەکارهاتو، وە بە مانای کوفرو شیریکیش بەکارهاتو، بە پێى ئەو سیاقانەى کە تێیاندا هاتو، وشەى فیتنە وشەیهکە لە قورئاندا ڕەنگە زۆرتەین مانا بەدەستەو بەدات، بۆیە دەبێ تەماشای سیاقى ئایەتەکان بکەین، تا بزانی بە چ مانایەک هاتو! بەلام لە ئەسڵدا بە مانای تاقیکردنەوێ، واتە: شتێک بچەربینی بۆ ئەوێ حەقیقەتەکەیت بۆ دەر بکەوێ، وە کە لێردا دەفەرموێ: ﴿وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ

فَتَنَّتْهُ﴾، بانی: کەسێک خوا بیهوێ بەلاى بەسەر بێنێ، یاخود (وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ كُفْرَهُ) کەسێک خوا کوفرى بۆى بوێ، یاخود (وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ عَذَابَهُ) کەسێک خوا بیهوێ سزای بەدات، (وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ صَرْفَهُ أَوْ انْحِرَافَهُ) کەسێک خوا لادانى ئەوێ مەبەست بێ، ئەو مانایانە هەموویان دەگرتەو.

(لِلسُّحْتِ): (السُّحْتُ: الْقَشْرُ الَّذِي يُسْتَأْصَلُ، السَّحْتُ وَالسُّحْتُ: الْحَرَامُ) وشەى: (سُحْتٌ) لە زمانى عەرەبیدا بەو توێکلە دەلێن کە لادەچێ لەسەر شتێک کە دەویستێ بخرێ، یاخود هەر شتێک کە سپی بکری، وە (السُّحْتُ وَالسُّحْتُ) هەردووکیان بە مانای حەرام دین، وەك بلی: هەر کەسێک حەرام بخوات، وەك ئەو وایە دینەکەى خۆى سپی کردبێ و توێکلەکەى لێکردبێتەو، یان بریندارى کردو، یاخود زیانى پێگەیانداو.

(بِالْقِسْطِ): (الْقِسْطُ: هُوَ النَّصِيبُ بِالْعَدْلِ كَالنَّصْفِ وَالنَّصْفَةِ، وَالْقِسْطُ: هُوَ أَنْ يَأْخُذَ قِسْطَ غَيْرِهِ، وَالْإِقْسَاطُ: أَنْ يُعْطِيَ قِسْطَ غَيْرِهِ، فَالْأَوَّلُ جَوْرٌ، وَالتَّانِي عَدْلٌ وَإِنْصَافٌ) وشەى (قِسْطٌ) واتە: پشک و بەش، کە بە شیوەیهکی دادگەرانه

دابەش کرابی، (تَصَفَّ تَصْفَةً)، واتە: ئیصاف و دادگەری و یەکسانی، وشە: (قَسَط) ئەوێه کە ئینسان بەشی ئەوێ دیکە بۆخۆی بەری، بەلام وشە: (إِقْسَاط) ئەوێه کە بەشی ئەویدیکە بدات، بۆیە خۆی پەرودەرگار دەفەرموێ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾، بەلام لە سوورەتی (الجن) دا دەفەرموێ: ﴿وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا﴾ ١٥، ئنجنا (قاسط) واتە: (جائر و ظالم)، چونکە بەشی غەیری خۆی بۆخۆی دەبات، بەلام (مُقْسِط) کەسێکە کە بەشی غەیری خۆی دەدات.

www.AliBapir.net
 Youtube/AliBapir1
 F/MediaAmeerOffice

نەزانترینمانە، خراپترینمانە کۆری خراپترینمانە،^(١) بە جوولەکەکانی گوت: درۆ دەکەن لە تەوڕاتدا باسی بەردبارانکردنی زیناکەر هەیه، ئنجا تەوڕاتیان بلأوکردەوه، (جا رەنگە کتیب بووبی کردبیانەوه، یان وەك خاوەنی (التحریر والتنوير) دەلی: تۆمار بووبی و پیچرابی بلأویان کردبیتەوه، وەك فایلیك پیچرابی) یەکیکیان دەستی لەسەر ئەو نایەتە دانا کە باسی بەردباران دەکاتو، پێش نایەتەگەو دوای نایەتەگەو خۆیندەوه، عەبدوللای کۆری سەلام گوتی: دەستت لابەرە، دەستی لابرد، نایەتی بەردبارانکردن لەبەین دەستی بوو، گوتیان: ئەو موخەممەد! عەبدوللای کۆری سەلام راست دەکات، نایەتی بەردبارانکردن هەیه، ئیدی پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمانی کرد (بە تەوڕاتەگەو خۆیان حوکمی لە نیواندا کردو) بەردباران کران، ئنجا عەبدوللای کۆری عومەر خوا لە خۆی و بابی رازی بی، دەلی: پیاوێکەم بینی خۆی بەسەر ئافەرەتەگەدا شۆرکردبوو (واتە: خۆی بەسەردا گرتبوو، بۆئەوهی بەردی پێنەکەون).

ب/ ﴿عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «مُحَمَّدٌ مَجْلُودٌ فَدَعَا لَهُمْ ﷺ فَقَالَ: (هَكَذَا تَجِدُونَ حَدَّ الزَّانِي فِي كِتَابِكُمْ)؟ قَالُوا: نَعَمْ، فَدَعَا رَجُلًا مِنْ عُلَمَائِهِمْ، فَقَالَ: (أَشْهَدُكَ بِاللَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ التَّوْرَةَ عَلَى مُوسَى، أَهَكَذَا تَجِدُونَ حَدَّ الزَّانِي فِي كِتَابِكُمْ)؟ قَالَ: لَا وَلَوْلَا أَنَّكَ نَشَدْتَنِي بِهَذَا لَمْ أُخْبِرْكَ نَجْدَهُ الرَّجْمَ، وَلَكِنَّهُ كَثُرَ فِي أَشْرَافِنَا فَكُنَّا إِذَا أَخَذْنَا الشَّرِيفَ تَرَكْنَاهُ، وَإِذَا أَخَذْنَا الضَّعِيفَ أَقَمْنَا عَلَيْهِ الْحَدَّ، قُلْنَا: تَعَالَوْا فَلَنَجْتَمِعَ عَلَى شَيْءٍ نُقِيمُهُ عَلَى الشَّرِيفِ، وَالْوَضِيعَ فَجَعَلْنَا التَّحْمِيمَ، وَالْجَلْدَ مَكَانَ الرَّجْمِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ (اللَّهُمَّ! إِنِّي أَوَّلُ مَنْ أَحْيَا أَمْرَكَ إِذْ أَمَاتُوهُ)، قَالَ فَأَمَرَ بِهِ فُرْجِمَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿يَأَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسْكِرُونَ فِي

(١) برپوانە: صحيح البخاري: ٣٨١٢، وه صحيح مسلم: ٢٤٨٣.

بۆ درێژە بەسەر هاتە کەش برپوانە: (المسند) لأجد: (٢٥/٦)، و (جامع البيان) للطبري (٨/٢٦)، و (المسند) لأبي يعلى: (٧٨١٦)، و صحيح ابن حبان: ٧١٦٢، صححه الحاكم و وافقه الذهبي.

وه برپوانە (الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ٣ ص ٢٠٥ - ٢٠٦، كه گوتووينا: قلنا: هذا سند صحيح رجاله ثقات.

الْكَفْرِ، إلی قَوْلِهِ: ﴿يَقُولُونَ إِنَّ أُوتِيْتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ...﴾ ﴿٤١﴾، يَقُولُونَ
 ائْتُوا مُحَمَّدًا فَإِنْ أَفْتَاكُمْ بِالتَّحْمِيمِ وَالْجَلْدِ فَخُذُوهُ، وَإِنْ أَفْتَاكُمْ بِالرَّجْمِ
 فَاحْذَرُوا﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (١٨٥٤٨) وَاللَّفْظُ لَهُ، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (١٧٠٠)، وَأَبُو
 دَاوُدَ بَرَقْم: (٤٤٤٨)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (٢٥٥٨)}، واتە: جووله که یه کیان به لای
 پیغەمبەر داهینا، دەموچاوی ڕەش کرابوو، قامچیشیان لێدا بوو، پیغەمبەری
 خوا ﷺ بانگیکردن، فەرمووی: ئایا ئەوە لە کتیبەکتاندا سزای زینایە؟
 (دیاره ئەو کەسە زینای کردو، بۆیە بەو جوړه سزایان داوه)، گوتیان: بەلێ،
 دوایی پیاویکیانی بانگکرد لە زاناکانیان (دیاره زانیویەتی ئەهلی ئینصافە)،
 فەرمووی: خوات بەگژ دادەکەم، (وهك کوردەواریی خویمان دەلێن: تۆ ئەو
 خوایە) کە تەوڕاتی ناردۆتە سەر مووسا ﷺ! ئەوە سزای زینایە، لە
 کتیبەکتاندا؟ گوتی: نەخێر، وه ئەگەر بەو شیوێه داوات لێ نەکردبام (واتە:
 ئاوا سویندت نەدابام) هەوالم پێنەدەدا، سزای زینا لە کتیبی ئیمەدا بریتیه
 لە بەردبارانکردن، بەلام دواى ئەوەی زینا لەنیو پایەدارەکانمان و خاوەن
 پیگەکانماندا زۆر بوو، ئەگەر یهکێک لەو پیاوه ناودارنەمان زینای کردبا، لێی
 دەگەرپاين، ئەگەر یهکیکی بیهیزیش زینای کردبا، سزیمان دەدا، گوتمان وەرن با
 شتێک دابنێین بەسەر پایەدارو بێ پایەدا (واتە: بەهیزو بیهیز) بیجەسپێنین،
 ئیدی پامان هاتە سەر ئەوەی کە دەموچاویان ڕەش بکەین و قامچیان لێبدهین،
 (ئنجا قامچی بووه، دار بووه، باس نەکراوه) پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی:
 ئەى خوایە! من یهکەم کەسم کە فەرمانی تۆی زیندووکردۆتەوه، دواى ئەوە کە
 مراندبوویان، ئنجا فەرمانی پیکرد ئەو پیاوهی زینای کردبوو بەردبارانیان کرد،
 خوای پایەبەرزیش ئەم نایەتەى ناردە خواری: ﴿يَتَأْتِيهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزَنُكَ

الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكَفْرِ، هەتا ئەو شوینەى دەفەرمووی: ﴿يَقُولُونَ إِنَّ

**أُوتِيْتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تَوْتَوْهُ فَأَحْذَرُوا...﴾ ﴿٤١﴾. واتە: بچن بو لای
 موخەممەد، ئەگەر ئاوا فەتوایدا (کە ئەوانەى زینایان کردو دەموچاویان ڕەش
 بکړئ و قامچییان لێبدرئ) لێی وەر بگرن، بەلام ئەگەر ئاوا فەتوای بو نەدان
 (وه ئەگەر فەتوای دا کە بەردباران بکړئ لێی وەر مەگرن)، وریابن، دیاره
 بوخوایان رازی بوون، پیغەمبەر ﷺ به تەوڕات حوکمیان لە نیواندا بکات.**

مانای گشتی نایەتەکان

خوای پەرودرگار لەم سوورەتە موبارەکەدا دووجار ڕوو دەکاتە پێغەمبەری خوێ موحەممەد ﷺ بە نازناوی (الرسول) دەیدوین، **﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ﴾**، کە ئێرە شوینی یەگەمیانە، ئنجا لەپراستییدا قورئان ھەمووی ئاراستە ی پێغەمبەر ﷺ کراوە، وە خوا ﷻ بە زۆری بە وشە: **﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾**، یاخود بە **﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ﴾**، دەیدوین، جاری واش ھەبە بەبێ نازناوی نوبوووت و پێسالت دەیدوین و راستەوخۆ ھەرمایشتی لەگەڵ دەکات، لێردا خوا ﷻ دای ڕوونکردنەوی ئەو یاساو حوکمە شەرعیانە کە رابردن، باسی سزای پێگری و دزی و ھەلکوێتە سەر خەڵک و تێکدانی ھێمنی و ئاسایش و لات، ئەمجار ڕوو دەکاتە پێغەمبەری خوێ موحەممەد ﷺ دەفەرموی: **﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْكِرُونَ فِي الْكَفْرِ﴾**، ئە ی پێغەمبەر! با ئەوانە ی خیرای دەکەن لە کوفردا، واتە: دەست گەرمی دەکەن لەو کردەوانەدا کە لە کوفریانەو سەرچاوە دەگرن، وە لەو کردەوانەدا کە لە کافراندای پەیدا دەبن، وە ئەو کردەوانە ی کە کوفەرگەیان پێکدین، با خیراییکردنی ئەوان لە کوفردا تۆ دلتەنگ نەکات و ناپەرھەتت نەکات، ئنجا ئایا ئەوانە کین کە خیرای دەکەن لە کردەوی کافراندە؟

﴿مِنَ الَّذِينَ قَالُوا ءَامَنَّا بِأَنبِيَائِهِمْ وَلَمْ يَأْمَنُوا بِأَنبِيَائِهِمْ﴾، واتە: بە زار گوێیان: ئیمانمان ھێناوە، واتە: بە زار ئیددیعای ئیمانمان کرد، بەلام دلێان ئیمانی نەھێناوە، وە لەپراستییدا بەشی سەرەکی ئیمان، وە ئیمان بە شیوەیەکی سەرەکی پەيوەندی بە دل و دەروونەو ھەبە، بۆیە ھەمیشە خوای بەرز بۆ موناڤیقان نەفی ئیمان لە دل و دەروونمان دەکات، ھەروھا بۆ (أعراب) یش، وەك لە سوورەتی (الحجرات) دا دەفەرموی: **﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَامَنَّا قُلْ لَمْ تَوْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ...﴾** (١٤)، واتە: ھەر بە

دەشتەككىيەكان گوتيان: ئيمانمان ھىناو، بلى: ئيمانتان نەچۈتە نىو دل، بەلى بەشى سەرەككىي و بنەرەت و رېشەى ئيمان لە نىو دل دايە، بەلام ديارە ھەر كام لە دەرککردنى بە عەقل و ھوش، وە دان پىداھىيانى بە زمان، وە کردەوى ئەندامەكانىش لە لای زۆربەى ھەرە زۆرى زانايان بە پىكھىنەرى ئيمان لە قەلەم دەدرىن^(۱)، جا دەفەرموى: با ئەوانەى پىشپىرکەو خىرايى دەكەن لە کوفردا لەوانەى بە زار يان گوتويانە: ئيمانمان ھىناو و دليان ئيمانى نەھىناو، ﴿وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾، وە ئەوانەش كە جوولەكەن (ھادوا) واتە: (رجعوا)، وە (ھدنا) واتە: (رجعنا)، يەھوود واتە: ئەوانەى گەراونەو بۆ لای خوا، كە كاتى خۆى ديارە وابوون و گەراونەو بۆ لای خوا، بەلام نىستا لە خوا دوورکەوتوونەتەو، ﴿وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾، واتە: جوولەكەكان، كەواتە: لىرەدا خوا ﷺ بە پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: با خىرايىکردن و دەستگەرمىي كردن و پىشپىرکەکردنى موناھىقەكان و جوولەكەكان، كە پىشپىرکەو خىرايى دەكەن لە کوفرو کردەوى خراپدا، تۆ دلتەنگ نەكات، واتە: زۆر خۇتيان پى نارەحەت مەكە.

ئىنجا دوايى بە چەند وەسفىك پىناسەيان دەكات، دەفەرموى: ﴿سَمْعُونَ﴾، ئەوانە زۆر گوى دەگرن و گوى ھەلدەخەن بۆ درۆ، (سَمَاع) صىغەى موبالغەى (سَامِع)، (سَامِع) واتە: بىسەر، (سَمَاع) واتە: زۆر گويگر، جا مەبەست لە: ﴿سَمْعُونَ﴾، واتە: ئەوانە زۆر گوى ھەلدەخەن بۆ درۆ، ياخود زۆر گوى دەگرن بۆ درۆ و دەلەسەى سەرکردەكانيان و زاناكانى خۇيان، ياخود گوى ھەلدەخەن بۆ قسەكانى تۆ بۆئەو دوايى درۆت بە دەمەو بەكەن و بە درۆت بزانن، واتە: بۆيە دەيانەوى گوى بۆ تۆ بگرن، تاكو ئەو زانىارىي و شارەزايىيە لە تۆى وەردەگرن، دوايى لە دژى ئىسلام و مسولمانان بەكارى بىننەو، وە بىكەن بە

(۱) بۆ بەرچاوپروونىي زياتر لەبارەى پىناسەى ئيمان و پىكھاتەكانىيەو سەرنجى بەرگى يەكەمى: (ئيمان و عەقىدەى ئىسلامىي) بدە، ھەرودھا لە بەرگى دوومى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) دا بە درىژى باسى ئيمان و پىكھاتەكانىمان كردو.

هۆکاریك بۆ بە درۆ دانان، ﴿سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ﴾، گوئ هەڵدەخەن بۆ تۆ بۆئەوێ بۆ كۆمەڵێكى ديكەى باس بكەن، كە نەهاتوون بۆ لات، واتە: دەیانەوئ ئەو قسانەى تۆ بەوان بگەيەنن، ياخود مەبەست ئەوێ كە ئەوانە زۆر گوئ هەڵدەخەن، زۆر گوئیگرن بۆ كۆمەڵێكى ديكەى كە نەهاتوون بۆ لاى تۆ، كە مەبەست مشوورخۆران و سەركرەكانیانە، واتە: زیاتر گوئ بۆ ئەوان دەگرن، ﴿يُحْرِقُونَ

الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ﴾، وشەكان دواى شوینی خۆیان دەگوژن، لادەبەن، مەبەست لێردا ئەوێ كە خوا ﷻ ئەو وشانەى تەورات و ئینجیل و كتێبەكانى پێشوو كە دایانوان لە شوینی خۆیاندا، ئەوان دەیانگوژن، جا چ گوژینی بیژە (لفظ) یی، واتە: بە یەكجاریى وشەكان دەگوژن، یان گوژینی مەعناى یی، واتە: بە جوړێك واتایان دەكەن كە خۆى پەرودرگار مەبەستى نەبوو، ﴿يَقُولُونَ إِنَّ أُوتِيتُمْ هَذَا

فَحْذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا﴾، واتە: ئەو جوولەكەو دڵەخۆشانە كە لێردا زیاتر مەبەست پێى جوولەكەكانە، دەلێن: ئەگەر ئەمەتان پێدرا وەربگرن، بەلام ئەگەر پێتان نەدرا وریابن، دەگونجێ لێردا مەبەست ئەوێ واتە: گوئ هەڵبەخەن بۆ پیغەمبەر ﷺ ئەگەر بە دلى ئیوهو بە ئارەزووى ئیوه قسەى كرد، وەربگرن، بەلام ئەگەر قسەكانى لەگەڵ ئارەزوو مەبەستى ئیوه نەهاتەوه وریابن و لێى وەرمەگرن، ئەوه مانایەكى، وه دەشگونجێ مەبەست پێى ئەوێ وەك لە هۆى هاتنە خوارەوهكەى دا باسمان كرد، كە ئەگەر دەچن بۆ لاى موحمەد ﷺ گوئ بگرن، ئەگەر بەو شیوهیه فەتوای بۆ دان و حوكمە شەرعییهكەى پێگوتن، كە بریتیه لەوهى كە ئەوان گوتووینانە: دەموچاو رەشكردن و قامچی لێدان، بۆ كەسیك كە زینای كردوه، ئەوه لێى وەربگرن، بەلام ئەگەر غەیری ئەوهى پێدان، كە بریتیه لە بەردباران كردن، ئەوه

لێى وەرمەگرن، ﴿وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا﴾، هەر كەسیكیش خوا فیتنەى بۆ ئەو بوئ، تۆ لە بەرانبەر ئەودا هیچت بۆى پێناكرئ، فیتنە لێردا دەگونجێ مەبەست پێى سزادان (عَذَاب) یی، وه دەگونجێ مەبەست پێى لادان (صَرْف) یی، واتە: كەسیك خوا بیهوئ لاىبدا تۆ ناتوانى

بیگێڕیەوه، وه دهگونجی مەبەست پێی گومراکردن (إضلال) بێ، دهشگونجی مەبەست پێی بەلا بەسەرھێنان (بلاء) بێ، وهك دوایی باسی دهكەین وشەى فیتنە بە پێی ئەو سیاقانە كە تیئاندا دى، ماناكەى دهگوێ، بەهەر حال، لیڕەدا یانی: خوا هەر كەس بیەوى تووشى فیتنەو بەلاو گرفتاریی و ئازاری بكاتو لايبەدات، ئەى موحەممەد! ﷺ تۆ هیچ شتێك لەلایەن خواوە بۆ ئەو كەسە پێناكری، ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَظْهَرْ قُلُوبُهُمْ﴾، ئەوانە كەسانێك كە خوا ﷻ نەبیویستوه دلیان پاك بكاتەوه، واتە: نەك هەر دلی پاك نەكردوونەوه، هەر نەشیویستوه، ﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، لە دنیادا شەرمەزاریی و سەرشوێنی و زەبوونیان بۆ هەیە، وه لە دواڕۆژیشدا ئازارو سزادانیكى مەزن، واتە: لە ئەنجامی ئەو كەردەوهو پەفتارانەیاندا، هەم لە دنیادا زەبوونی و سەرشوێنیان بەسەر دى و لە دنیادا عەیبدارن، وه لە قیامەتیشدا تاوانبارو سزادراون.

ئنجأ خوا ﷻ ئەو سیفەتەیان زیاتر زەق دەكاتەوه، ﴿سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ

أَكْثَلُونَ لِلشُّحِّ﴾، زۆر گوى هەڵدەخەن بۆ درۆ، وه زۆریش حەرام دەخۆن، (أَكَّال) صیغەى موبالغەى (أَكَلَ)، واتە: زۆر حەرام دەخۆن، پێشتریش باسمان كرد، كە: ﴿سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ﴾، دوو واتای هەن: یان بە مانای: زۆر گوى هەڵدەخەن بۆ درۆ و دەلهسەى زاناو بەرپرسەكانى خۆیان، یان مەبەست ئەوەیە كە زۆر گوى بۆ تۆ هەڵدەخەن، بۆئەوهى دوایی درۆ بە زمانى تۆوه بڵێن، وه ئەوهى كە لە تۆى وەردەگرن، دوایی بەكارى بێنن بۆ بە درۆ دانانت، ﴿فَإِنْ جَاءُوكَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ

أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾، ئنجأ ئەگەر هاتن بۆ لات، بۆ دادوەریی ئەگەر كێشەو مشتومڕێکیان بوو، دیارە ئێمە لیڕەدا پێمانوايه كە مەبەست پێی زیاتر جوولەكەكانە، دهشگونجی مەبەست پێی موناڤیقەكانیش بێ، بەلام زیاتر مەبەست پێی جوولەكەكانە، چونكە مسوڵمانەكان خۆیان بە برپوادار داناوه، سەرپشكى

نەدراوئە پېغەمبەر ﷺ، كە دادوهرىيان لە نىواندا بىكات، يان نەكات، كەسىك گوتبىتى مسولمانم، چ بە راستى بووبى، چ بە درۆ، پېغەمبەر ﷺ مولزەم بوووە ئەويش مولزەم بوو، كە شەرىعەتى بەسەردا پيادە بكړى، بۆيە ليرەدا مەبەست پيى جوولەكەكانە، دەفەرموى: ئەگەر هاتن بۆ لات، واتە: بۆئەودى دادوهرىيان لە نىواندا بكەى، كيشەو مشتومرپكيان هەبوو بۆيان چارەسەر بكەى، ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾، بۆت هەيە دادوهرىيان لە نىواندا بكەى، بۆشت هەيە پشتيان تىبكەى، ﴿وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَكَنْ يَضْرُوكَ شَيْئًا﴾، وە ئەگەر پشت تىكردن و ئيهمالت كردن و پشتگويت خستن و دادوهرىيت لە نىواندا نەكردن، گويت بە كيشەو ناكۆكيەكەيان نەدا، ئەوە هېچ زيانىكت پيناگەيەنن، ﴿وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ﴾، وە ئەگەر دادوهرىيشت لە نىواندا كردن، بە شىوئەيەكى دادگەرانه دادوهرىيان لە نىواندا بكە، ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾، بىگومان خوا ﷻ دادگەرانى خوشدەويىن، كەواتە: تۆش دادگەربە، بۆئەودى ببيە خوشەويستى خوا، ديارە پېغەمبەر ﷺ خوشەويسترين كەسە لەلای خواى پەروردگار، چونكە لە هەموو كەس دادگەرتەر بوو، وە لە هەموو كەس لە بيشتر بوو، لە هەرچى سيفەتى باشە، بەلكو لە هەموو سيفەت و رەوشتىكى بەرزو جواندا لە لووتكەدا بوو.

ئىنجا خوا ﷻ لە كۆتايى ئەم سى ئايەتەدا، لە ئايەتى سىيەمدا بە سەرسوورمانەو، واتە: كە ئەوە جىي خۆيەتى خەلك سەرى لى سووربمىنى و پيى عەجاييب بى، دەفەرموى: ﴿وَكَيْفَ يُحْكِمُكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ﴾، جا ئەوان چۆن تۆ دەكەنە دادوهر لە حالىكدا كە تەوراتيان لەبەردەست دايە، حوكمى خواى تىدايە! واتە: حوكمى خواى لە بارەى ئەو مەسەلەيە تىدايە، نەك تەورات حوكمى خواى تىدايى بۆ هەموو مەسەلەيەك، كە ژيانى ئىنسان ئىستا پيويستى پيەتى، نە، واتە: بۆ ئەو مەسەلەيە حوكمى خواى تىدايە، چونكە ئەوان لە حالىكدا كە دەلین: ئيمە جوولەكەين، دەبى بە كتيبي خويانەو پابەند بين، وە هەروەها نەصرانى

یەکان دەبی بە کتیبی خۆیان مامەڵە بکەن، دیارە هەموو خاوەن دینیەک دەبی بە بەرنامەی خۆیەو بەرپۆە بچێ، ئەدی ئەوانە بۆچی لە حالیکدا کە حوکمی خۆی دادگەر دەربارەدی ئەو مەسەلەییە کە ئەوان مشتومریان لەسەر بوو، ئەو حوکمە لە تەوراتدا هەبوو، کەچی ئەوان دین بۆ لای تۆ داوی دادوەرییت لێدەگەن؟! واتە: ئەو شتیکی سەیرە! وە ئەو ماستە بی موو نیە، ماناکەمی ئەوێە کە ئەوانە بۆیە هاتوون بۆ لای پیغەمبەر ﷺ چونکە ئەو سزایی کە لە تەوراتدا هەبوو بۆ زیناکردن، بریتی بوو لە بەردباران کردن، ئنجا کوتوویمانە: بچن بۆ لای موحمەد ﷺ بەلکو حوکمیکی سووکمان دەست بکەوێ، کە بریتیە لەوێ زیناکەرەکان دەموچاویان ڕەش بکەین و قامچییان لێبەدین و قسەیان پێ بلیین، ئنجا ئەگەر حوکمە ئاسانەکەمان دەستکەوت، ئەو باشەو لێی وەرگیرن، بەلام ئەگەر ئەو نەبوو، لێی وەرگیرن، ئەو واتایەکی، واتایەکی دیکەشی ئەوێە:

﴿ وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّورَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ﴾، ئەوانە تۆ ناکەنە دادوەر لە حالیکدا کە تەوراتیان لەلایە، بەراستی تۆ ناکەنە دادوەر، بەلکو مەبەستیکی خراپیان هەیه لەودا، دواوی دەفەرموێ: ﴿ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ ﴾، دوایش دوا ئەو لاملێ دەگەن، پشت هەلدەگەن، دوا ئەو پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: تەورات بێن، ئایەتەکە تەوراتیش باسی بەردبارانی کردبوو، ویستیان بیشارنەو پستی تیبکەن، دەفەرموێ: ﴿ وَمَا أَوْلَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴾، ئا ئەو جوړە کەسانە ئیماندارن، واتە: نە ئیماندارن بە تەورات، وە نە ئیماندارن بە تۆش ئەو موحمەد ﷺ، وە نە بەو کتیبەش کە بۆ تۆ نێردراو، یاخود لە بنەڕەتەو ئەوانە ئیماندارن بە خوا ﷻ چونکە لەراستییدا کەسێک حوکمی خوا ڕەت بکاتەو، مانای وایە بروای بە خوا نیەو، ئەگەر بە راستی ئیمانی بە خوا هەبی، ئیمان بوون بە خوا، واتە: ملکەچبوون بۆ خواو بۆ حوکمی خوا، دیارە ئیمە لە مەسەلە گرنگەکاندا زیاتر تیشک دەخەینە سەر ئەم ئایەتە موبارەکانە.

چەند مەسەلەیهکی گەرنە

مەسەلەیهکی یەکەم: کە دەفەر مووی: ﴿يَتَأْتِيهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنُكَ الَّذِينَ

يُكَفِّرُونَ فِي الْكَفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ

الَّذِينَ هَادُوا﴾، ئەم رێستە موبارەکە کۆمەڵێک شتی لێوەردەگیرێن:

(لَا يَحْزُنُكَ) خۆیندراوەتەوێش (لَا يَحْزُنُكَ) هەردوو قیرائەتەکی هاتوون، (حَزَنُهُ، يَحْزُنُهُ، أَحْزَنَهُ يَحْزُنُهُ)، پێشتریش باسمان کرد لە زمانی عەرەبیدا (الْحَزَنُ وَالْحُزْنَةُ حُشُونَةٌ فِي الْأَرْضِ وَحُشُونَةٌ فِي النَّفْسِ)، (حزن) بە زەوییهک دەگوترێ کە زبرو لوچ و کەلێن تێدابێ، وە نەفسی ئینسانیش کە گرێ و گۆل و خەم و خەفەت و نارەحەتی تێدابێ و دڵی توندبێ، ئەو حالەتە پێی دەگوترێ (حَزَنٌ وَحُزُونُهُ).

ئەجا لێردا کە خوا ﷻ بە پێغەمبەر ﷺ دەفەر مووی: دلتەنگ مەبە! پرسیاریک دیته پێش، چۆن نەهی دەکری لە کردەوی ئەهلی کوفر کە دلتەنگیی بۆ پەیدانەکات، چونکە ئەو حالەتە بە دەست خۆی نیە؟!

زانایان ئاوا وەلامی ئەو پرسیارەیان داوەتەو: زانایانی رەوانبێژی دەلێن: ئەو وەك ئەو وایە کە لە زمانی عەرەبیدا دەلێ: (لَا أَرَيْنُكَ هَاهُنَا) واتە: لێرە تۆ نەبینم، یانی: لێرە مەبە، لە زمانی کوردیشدا ئەو وایە، دەلێ: جارێکی دیکە نەتبینمەو، مەبەستی ئەوەنیە نەیبینی بە چاو، واتە: جارێکی دیکە نەیهو و بۆ ئێرە، نالێ مەیهو، لازمی مانایەکی پێ دەلێ، دەلێ: جارێکی دیکە نەتبینمەو، چونکە ئەگەر نەهات مانای وایە نایبینیتهو، دیارە لە زماندا ئەو جوێرە شیوازانه هەن، لێردا مەبەستی ئەوەیە کە ئەو پێغەمبەر! ﷺ گۆیان پێمەدەو ئێهەمەلیان بکەو زۆر خەفەتیان لێ مەخۆو پێیانەو سەغەت و دلتەنگ مەبە، چونکە سەرەنجای جرت و فرت و دەست گەرمیی ئەوانە لە کوفرو خراپەدا، بەسەر خۆیاندا دەشکێتەو و زیانی بۆ تۆ نیە.

جیی سەرئەنجه لێردا خوا ﷻ بە پیغەمبەر ﷺ دەفەرموی: بە دەست گەرمیی کردن و خێراییی و پێشبرکە کردنی دووجۆر لە کافرەکان دلتەنگ نەبێ، یەگەم: مونا فیهەکان، دوو دەم: جوولە کەکان.

﴿مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾،

وہ لەپراستییدا زۆرتەین خەم و خەفەت کە دراودنە پیغەمبەر ﷺ وە زۆرتەین زیان کە بە ئیسلام گەیهەنراوە، لەلایەن ئەهلی بیضاو، لەلایەن جوولە کەکانەو بوو، لێردا خوا ﷻ نەیفەرموو: ﴿لَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسْكِرُونَ فِي الْكَفْرِ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾، وەك ئەوی دیکە، کە دەفەرموی: ﴿وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾،

بەلکو دەفەرموی: ﴿مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ﴾، خۆی پەرودەرگار لێردا ویستوو یەتی پێناسە ی مونا فیهەکانمان بۆ بکات، مونا فیهە کێیە؟ ئەو کەسە یە کە بە زار دەلێ: ئیمانم هێناوە، بەلام بە دل ئیمانی نەهێناوە، واتە: خوا ﷻ لە جیاتیی ئەو یە کەسەر ناوی مونا فیهەکان بێنی، وەك لە شوینی دیکەدا هاتو، لێردا دەفەرموی: مونا فیهە ئەو یە بە زار ئیددیعیای ئیمان دەکات، بەلام ئیمان نەچۆتە نیو دلی، هەلبەتە ئەمە ئەو هشی لێوردەگیرئ کە شوینی سەرەکی ئیمان دلە، وەك خۆی بەرزو مەزن لە چەندان شوین لە قورئاندا ئاماژە ی بەو داو، بۆ وێنە دەفەرموی: ﴿... وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ...﴾ (۱۴)

الحجرات، یان دەفەرموی: ﴿... كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ...﴾ (۲۲) المجادلة،

لێردەشدا دەفەرموی: ﴿وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ﴾، ئنجایا بۆیەش بەشی گەورەو سەرەکیی ئیمان پە یوهندیی بە دلەو هە یە، لە سۆنگە ی ئەو دەو کە: لە دلدا بە راست دانان (تصدیق) هە یە، خۆشویستن (حب) هە یە، ملکە چ کردن (إذعان) هە یە، پەسند کردن (قبول) هە یە، بەلێ، ئیمان چوار پیکهینەری هەن: دوا ی ئەو ی بە عەقل تیگە یشتن و دەرک کردن دەبێ، بە دلێش قبوول کردن و خۆشویستن و پەسند کردن دەبێ، بە زاریش دان پێدا هێنان دەبێ، بە

ئەندامەکانیش ئەنجامدان و جێبەجێ کردن دەبێ، خوای پەنھانزان پێناسەیان دەکات و دەفەرموی: ﴿يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ﴾، واتە: خیرایی دەکەن (سَارِع، يُسَارِعُ، مُسَارِعَةً)، وە دەشگونجێ بە مانای پێشپڕکە دەکەن، بێ، واتە: ھەر کامێک لە جوولەکەکان و لە موناڤیقەکان ھەولئەدات لەوێ دیکە کافرترو خراپەکارتەر بێ، لە حیاتی ئەوێ لە چاکەدا پێشپڕکە بکەن، لە خراپەدا پێشپڕکە دەکەن.

ئنجای ئەو کە دەفەرموی: ﴿يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ﴾، وە دواییش باسی کردووەکانیان دەکات، باسی قسەکان و ھەلوێستەکانیان دەکات، ئەوێ لێوەردەگیرێ کە وەك چۆن ئیمان چەند پێکھێنەری ھەن، وە کردووەکان دەبنە ھۆی پێکھێنانی ئیمان، کوفریش چەند پێکھێنەریکی ھەن، چونکە خوای زاناو شارەزا ئەو دادەنێ بە خیرایی کردنیان لە کوفریدا کە:

۱- گوێ دەگرن بۆ پێغەمبەر ﷺ، یان بۆ سەرکردەکانی خۆیان، گوێ بۆ درۆکانیان دەگرن.

۲- دەلێن: ئەگەر ئەو حوکمەتان پێدا وەریبگرن و ئەگەر ئەو نەبوو وەریبەگرن، خوای بێھاوتا ئەو ڕەفتارو کردەوانەیی ئەوانی بە کوفر داناو، کەواتە: کردووە خراپەکانیش پێکھێنەری کوفر، وەك چۆن کردووە چاکەکان پێکھێنەری ئیمان.

مەسەلە ی دووھم: کە دەفەرموی: ﴿سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ سَمْعُونَ﴾

لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ﴾، لێردا پرسیارێک دێتە پێش: ئایا مەبەست لە:

﴿سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ﴾، موناڤیقەکان؟ یان جوولەکەکان؟ یان ھەردووکیان؟ تۆیژەردەوانی قورئان ھەر سێ رایەکەیان گوتوون.

بەلام ئەوێ من پێموایە لە راستییەو نزیکتەر، ئەوێ کە مەبەست پێی ھەردووکیان، بۆچی؟ چونکە ھەم موناڤیقەکان و ھەم جوولەکەکانیش گۆیان گرتو، یەکەم: بۆ درۆیەکانی مشوورخۆرو گەوروو سەرکردەکانی خۆیان، دووھم:

گویشیان بۆ پیغەمبەر ﷺ گرتو، تاكو ئەوەی كه له پیغەمبەر ﷺ وەریدەگرن، دواىى له دژى خۆى بەكارى بێننەو، وەك هەندىك كەس دەچى له قورئان شارەزابى، یان له میژووی ئیسلام شارەزابى، ئەك بۆ ئەوەى تییبگات، بەلكو بۆئەوەى شەرى پێبكات، بۆئەوەى دواىى بىكاتە چەكێك و له دژى مسولمانان بەكارى بێنى، ئەو سىفەتێكى هاوبەشى موناڤىقەكان و جوولەكەكانیش بوو، وە هیچ نیشانەیهكیش نیە كه خوا تايبەتى كردبى بە یەكێکیانەو، كەواتە:

مەبەست پێى هەردووکیانە، ئنجا كه دەفەرموى: ﴿سَمْعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ

لَمْ يَأْتُوكَ﴾، زۆر گوێ دەگرن بۆ كۆمەلێكى دىكه كه نەهاتونە لات، ئەو دوو واتای هەن، واتە: گوێ بۆ تۆ دەگرن، بۆئەوەى قسەكانى تۆ بۆ ئەو كۆمەلە بەرن، كه نەهاتونە كۆرۆ مەجلىسى تۆ، یان گوێ بۆ درۆو دەلەسەى ئەوان هەلەدەخەن.

ئنجا ئایا ئەوانە بۆچى نەهاتونە كۆرۆ مەجلىسى پیغەمبەر ﷺ؟ دیارە یان لەبەر خۆبەزلگریی بوو، یان چاویان بە پیغەمبەر ﷺ هەلەهاتو، چونكه كەسێك نەچیتە كۆرۆ مەجلىسى پیغەمبەر ﷺ یان لەبەر خۆبەزلگرییه، یان لەبەرئەوێهە چاوى پێى هەلەناوە لەبەر جەسودیی و بوغزو كینهیه، كه بۆتە پەردەیهك و رپى لیگرتو كه پیغەمبەر ﷺ ببینی و بە خزمەتى بگات.

مەسەلەى سێیهەم: كه دەفەرموى: ﴿يَحْرَفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ﴾،

وشەكان لە دواى شوینەكانى خۆیان دەگۆرن، واتە: دواى ئەوەى دانراون لە شوینەكانى خۆیاندا لایان دەبەن، ئەمەش دوو واتای هەن:

١/ وشەكان دواى ئەوەى له شوینی خۆیان دانراون، بە شیوەى روالهتیی دەیانگۆرن، كه ئەو لادانى بیژدهی (تحریف لفظی)یه، خوا ﷻ وشەیهكى داناو، ئەوان دینن وشەیهكى دىكهى له جى دادەنن.

٢/ وشەكان دواى ئەوەى له شوینی خۆیان دانراون، واتاكانیان دەگۆرن، ئەووش

لادانى مانایی (تحریف معنوي)یه، ئنجا لیژەدا كه خوا دەفەرموى: ﴿يَحْرَفُونَ

اَلْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ ﴿٤١﴾، مەبەست پێی ئەوەیە کە نایەتەکانی خوا دەگۆرن، وشەکانی خوا دەگۆرن، ئەم تەعبیرە کە لە سوورەتی (النساء) یەش لە نایەتی (٤١) دا هاتو، زۆر لە توێژەرەوان تێکەڵیان کردوون و گوتووین: لێرەو لەوێش مەبەست یەك شتە، بەلام وانیە، وەك مەن لەوێ پروونم کردۆتەو، لە نایەتی (٤١) ی سوورەتی (النساء) ﴿مَنْ اَلَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ اَلْكَلِمَ عَن

مَوَاضِعِهِ ﴿٤٢﴾ واتە: ئەوانەى جوولەكەن، وشەكان لە شوێنى خۆیان لادەبەن، وشەكان دەگۆرن، لێرەدا دەفەرموێ: دواى ئەوەى لە شوێنى خۆیاندا دانراون، ئەوەى ئەوێ مەبەستى ئەوەیە ئەو وشانەى بەکاریان دێن، بەو واتیانە بەکاریان ناهێن، کە واتای راستەقینەیان، بەلكو بە واتایەكى دیکە بەکاریان دێن، ئنجا ئەگەر تەماشای نایەتەكە بکەین زۆر جوان دیارە، ئەوەى ئێرە هەم بە پێی سیاقی نایەتەكە، هەم بە پێی هۆی هاتنە خوارەوى نایەتەكە، دیارە کە مەبەست پێی گۆڕینی وشەکانی خوا، بەلام لەوێ مەبەست پێی زمان بادی خۆیانە، واتە: گۆڕینی واتای ئەو وشانەیه کە خۆیان بەکاریان هێناون، لە خزمەت پێغەمبەرەدا ﷺ وەك دەفەرموێ: ﴿مَنْ اَلَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ اَلْكَلِمَ

عَن مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَارْعَنَا لِيَّا بِاللِّسَانِهُمْ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَأَنْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٦﴾ النساء،

لێرەدا زۆر جوان دیارە، دەفەرموێ: ئەوانەى جوولەكەن وشەكان لە شوێنى خۆیان لادەدەن، وە دەلێن: بیستمان و سەرپێچیمان کرد، وە ببیستە پێ بیستراو نەبى، وە چاودێریمان بکە، (یان تۆ شوانی ئیمەى، یان نەفامی) زمانیان بادهدەن و تانە لە دین دەدەن، وە ئەگەر گوتبايان بیستمان و فەرمانبەریین، وە گویت لیمان بئو چاودێریمان بکە، ئەو بۆیان چاکتر بوو...، کەواتە: لەوێ مەبەست پێی گۆڕینی قسەکانی خۆیانە، لێرەشدا مەبەست پێی گۆڕینی وشەکانی نایەتەکانی خواى پەرورەدگارە.

دیارد سەرجهەم ئەو تەفسیرانەی کە من سەرنجەم داو، نەمبینیوە ئەو جیاوازییەیان کردبێ، هەموویان پێیان وابوو کە لە هەردوو شوێن دا هەر مەبەست گۆڕینی وشەکانی خواوە، کەچی ئەوەی سوورەتی (النساء) زۆر بە ڕوونی دیارد، بە پێی سیاقی نایەتەکەش، کە مەبەست ئەوە بوو، ئەوان چەند وشەو تەعبیریکیان بەکارهێناون، دوو واتایان هەبوو، واتای چاڤ و خراپیان هەبوو، خۆی پەنھانزانی دەفەرموی: دەبوایە ئەو وشانە بەکاربین کە یەك واتایان هەبێ، کە واتای چاڤ و باش و راست و ڕێک، بەلام ئەوانە بە شەیتانی و زۆرزان، ئەو وشانەیان بەکارهێناون، کە وەك تیغی دوو دەم وان، کە بە هەردوو دیواندا دەبێ.

مەسەلەی چوارەم: کە دەفەرموی: ﴿يَقُولُونَ إِنَّ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمْ

تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا﴾، ئەگەر ئەمەتان پێدرا وەرگیر، وە ئەگەر پێتان نەدرا وەرمەگیر، وریابن، لە هۆی هاتنە خوارەوی دیارد، کە مەبەست ئەوەبوو: ئەگەر ئەوەتان پێدرا کە قامچی لێدانەو دەموچاو ڕەشکردنە، ئەو سزایەتان پێدرا، بۆ کەسێک کە زینای کردو، لێیان وەرگیر، بەلام ئەگەر سزای بەردباران کردن بوو، لێیان وەرمەگیر، ئەمە چی لێوەردەگیر؟ ئەمە ئەوەی لێوەردەگیر کە گۆلێژکردن (انتقائية) لە حوکمەکانی ئاییندا عادتێکی جوولەکەکانە، واتە: ئێمە لەگەڵ دینی خوادا، نابێ بە شیوەیەکی گۆلێژرانە (انتقائية) مامەڵە بکەین، چی بە دڵمانە وەرگیر، یان ئەو نایەتەنە کە لەگەڵ مەبەستی ئێمەدا دێنەو، ئەوانە بێنین، یان ئەو فەرماشتانە پێغەمبەر ﷺ، بەلام ئەوانە لەگەڵ قسەو بۆچوون و ئارەزووەکانی ئێمەدا ناگونجێن، نادیدەیان بگیرن! ئەوە لەراستیدا عادتێ جوولەکەکانەو دەبێ لەو وریابین، هەلبەتە ئەوەش جیاوە لە مەسەلەی پلەپلەیی (التدرج) لە شەریعتدا، پلەپلەیی لە شەریعتدا هەبێ، بە پێی بەردەوێشچوونی کۆمەلگا، بەپێی ئەوە کە دەبێ زەمینەی جێبەجێکردنی حوکمە شەریعیەکان بڕەخسێ، ئەوجار حوکمە شەریعیەکان جێبەجێ بکری، ئەوە پلەپلەیی (التدرج) ی پێ دەلێن، بەلام (انتقائية) ئەوەیە حوکمێکی شەریعی زەمینەشی بۆ ڕەخسابێ، بەلام تۆ حوکمێکی دیکە بێنێ جێی ئەو حوکمە

شەریعی، هەرچەندە ئەوەی یەكەمیشیان زەمینەى جیبەجیگردنى ڕەخسابی، ئەوە پێی دەگوتری گۆلبژیڕکردن، كە لەراستییدا مسوولمان مافی ئەوەى نیە،

وَهٰكُ خَوای پەروردگار فەرموویەتی: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا

مُئِينًا﴾ (٣٦) الأحزاب، واتە: هیچ پیاویكى ئیماندار و ئافرەتیكى ئیماندار، بۆیان نیە دواى ئەوەى خواو پیغەمبەرى خوا بپاریك دەردەكەن، مافی سەرپشك بوون بەخۆیان بدن، (پێوەى پابەند بن، یان پێیەوه پابەند نەبن)، مادام تۆ خۆت بە ئیماندار لە قەڵەم دەدەى، پێی ئەوەت لە خۆت بپوێتەوه كە سەرپشك بى بە قەسەى خوا بكەى، یان نەیکەى، پێی سەرپشك بوونت نیە، دەبێ ملکەج بى بۆ خوا، بەلێ دەتوانى بلێی: هەر ئیمانم نیە، ئەو كاتە بۆخۆت جى دەكەى بیکە، بەلام كە کوت: ئیماندارم، خۆت بەستۆتەوه بە شەریعەتى خواى پەروردگارەوه.

مەسەلەى پێنجەم: كە دەفەرموی: ﴿وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ، فَلَن تَمْلِكْ لَهُ

مِنْ اللَّهِ شَيْئًا﴾، هەر كەسێك خوا فیتنەى بوى بوى، تۆ هیچت لە بەرانبەر خوادا بۆ ئەو پێناكری، ناتوانى هیچ سوودیكى پێ بگەیهنى، وشەى فیتنە لە قورئاندا زۆر هاتو، بەلای كەمەوه، ئەوەندەى من سەرنجم داوه، بە شەش واتایان هاتو:

مانای ریشیری وشەری (فیتنە) و مەبەستەکانی:

جارئ ئەسڵی وشەیی: (فَتْنٌ) وهك (راغب الأصفهاني) دهڵێ: (أَصْلُ الْفَتْنِ: إِدْخَالُ الذَّهَبِ النَّارَ لِتُظْهَرَ جَوْدُهُ مِنْ رَدَائِعِهِ) واتە: ئەسڵی وشەیی (فِتْنَةٌ) لە (فَتْنٌ) دەو هاتووە (فَتْنٌ) یش ئەو دەیه زێڕ بخەیه نیۆ ئاگر، بۆ ئەوێ چاك و خراپى لەیهك جیا بێتەوه، وهك خوای كار به جێ به موسای فهرمووه: ﴿... وَفَنَّكَ فُتُونًا...﴾ (٤٠) طه، واتە: تۆمان تافیکردم وه به جهند تافیکردنه وهیهك، تاكو خلتەى پێوه نههێلێ، (وَاسْتَعْمَلَ فِي إِدْخَالِ الْإِنْسَانِ النَّارَ، قَالَ تَعَالَى: ﴿يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ﴾ (١٣) ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِء تَسْتَعْجِلُونَ﴾ (١٤) الذاریات، واتە: دواى بهكارهێنراوه بۆ خستنه نیۆ ئاگرى ئینسانیشهوه، وهك خوا دهفهرموێ: ﴿يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ﴾ (١٣) ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِء تَسْتَعْجِلُونَ﴾ (١٤) الذاریات، واتە: ئەو رۆژەى كه بېبروایان لەسهرى سزا دهرێن، دەسووتێنرین، (بێیان دهگوترێ: سزایه كه تان و سووتاندنه كه تان بچێژن، ئەوه بوو كه پهله تان لێ دهكرد.

ئنجای به پێى سه رنجانی نایهتەکانی قورئان (فِتْنَةٌ) ئەم شەش واتای هەن:

(١) به مانای سووتاندن و سزا دێ، وهك دهفهرموێ: ﴿ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ...﴾ (١٤)

الذاریات، واتە: بچێژن سووتاندنه كه تان و سزایه كه تان.

(٢) به مانای تافیکردنه وه دێ، وهك خوا ﷻ به موسا سهلامی خوای لیبی

دهفهرموێ: ﴿... وَفَنَّكَ فُتُونًا...﴾ (٤٠) طه، واتە: تۆمان به زۆر شیوه

تافیکردم وه، خوای بهرز ئەگەر ویستی كه سیك بكات به پێشهوا، ئەوه به جهند

جُورِيكَ تَاقِيدەكاتەو، لە ئەنجامدا لە تاقیکردنەوهکانی خوا دەردهچێ، نُنجا به کەلکی ئەو ئەرکە دێ، مووسا عليه السلام کە خوا ویستی بیکات بە پێشەوای بەنی ئیسرائیل و بەنی ئیسرائیلی پێ دەرباز بکات لە دەستی فیرعهونو، بە گز فیرعهونی دا بکات، بە چەند شیوەیهک تاقیکردووه، هەر لە سەرەتای کۆرپەبوونیەوه، دوایی لە کلّ دەرھاتو توندو پتەوو مەحکەم بوو، بە کەلکی ئەو هات کە ئەو بارە قورسەو، ئەو ئەمانەتە کە ئەرکی پێغەمبەراییەتیە لە ئەستۆی بگری، هەروەها خوا عليه السلام لە نایەتی (٣٥)ی سوورەتی (الأنبياء)دا

دەفـەرمـوئـ: ﴿... وَنَبَلُّكُمْ بِالْشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾﴾، (نَبَلُّوكُمْ) واتە: (نَفَتَنَكُمُ بِالْشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً)، بەلام خوای پەروردگار وشە (نبلو)ی بەکارهێناوه وەک فیعلەکە، وە لە شوێنی دیکەشدا وشە (یفتنوا)ی بەکارهێناوه، بۆئەوەی کە جیایی و دووبارە نەبێتەوه، واتە: تاقییتان دەکەینەوه بە ناخۆشییان و بە خۆشییان، کەواتە: لێردا (فِتْنَةً) بە مانای تاقیکردنەوه دێ، جا چ بەوباردا بێ کە مەرۆف بە نێعمەتی بزانی، چ بەو بارە بێ کە بە بەلاو موصیبەتی بزانی.

(٣) بە مانای بەلاو موصیبەت دێ، وەک خوا دەفەرموئ: ﴿وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ

فِتْنَةً... ﴿٧١﴾﴾ المائدة، واتە: جوولەکان پێیان وابوو، ئەو کە پێغەمبەرەن دەکوژن، نابێتە هۆی بەلاو موصیبەت بۆیان.

(٤) بە مانای ئازاردان و رپی دینداریی لێگرتن دێ، وەک خوا دەفەرموئ: ﴿وَالْفِتْنَةُ

أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ﴿١٩١﴾﴾ البقرة، لێردا فیتنە بە مانای لادانی مسوولمانان و ئەزەتدانیان دێ، بۆئەوەی هەلیان بگێڕنەوه لە دین، یاخود رپی لێگرتنیان لەوەی کە مسوولمان بن، کە ئەو لە گوشتنیان خراپترە، هەروەها لە نایەتی

(١٩٣)ی سوورەتی (البقرة)دا دەفەرموئ: ﴿وَقَنَلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ

الَّذِينَ لِلَّهِ فَإِنْ أُنتَهُوا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾﴾، واتە: لەگەڵ کافرەکاندا

بجەنگن تاكو فیتنه نامیڤی، واتە: هەتا ناتوان مسوڵمان ئەزیهەت بدەن،
یاخود تاكو ناتوان مسوڵمانان لە رپی دینداریی بگێرنەوهو، رپی دیندارییان
لی بگرن.

۵) بە مانای گوناح و سەرپیچی دی، وهك خوا دەفەرموێ: ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ

يَقُولُ أَتَذَن لِّي وَلَا نَفْتِيَّ إِلَّا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ

بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾ التوبة، واتە: هەیانە لە دەغەل و دڵنەخۆشەکان دەلی:

مۆلەتەم بدە، نەیهەم بۆ جەنگ (جەنگی تەبووک) و گوناھبارم مەکە، تووشی
گوناھێکم مەکە! دەلی: بەکێک لە زەلزەلەکانی موناڤیقان بوو گوتووێتی: ئەو
پێغەمبەری خوا! قەومەکی من دەزانن چەند سەرسامم بە ئافەرتان، وە لە
بەرانبەر ئافەرتاندا خۆم بۆ رانگێری، بیستووومە ئافەرتی رۆمەکانیش زۆر
سپی و جوان دەترسێم بێم بۆ جەنگ و لەوێ تووشی نەزەرێ بێم!! بۆئەو
تووشی نەزەرێ نەبێم، لەگەڵ خۆتەم مەبە بۆ جەنگ و جیهاد^(۱)، ئەوێ دەلی:

(عوزر لە قەباحەت خراپەژە) خۆی پەرودەکاریش دەفەرموێ: ﴿إِلَّا فِي

الْفِتْنَةِ سَقَطُوا﴾، ئاگادارین! ئەوێ کە دەیکەن ئەو فیتنەیه، ئەو

گوناھە، کە لە پێغەمبەری خوا بەجی دەمین و نایەن بۆ جەنگ و جیهاد،

۱) ئەو کابرایە ناوی (جُد بن قیس) بوو، کە ئەمەش دەقی ئەو وتووێژە نێوان پێغەمبەری
خوای ﷺ ئەو موناڤیقەیه.

(عن جابر بن عبد الله، قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: يا جُد! هل لك في جلاء بني
الأصفر؟ قال جُد: أو تاذن لي يا رسول الله؛ فإني رجل أحب النساء وإني أخشى إن أنا رأيت
نساء بني الأصفر أن أفتن؟ فقال رسول الله وهو معرض عنه: قد أذنت لك، فعند ذلك
أنزل الله: ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ أَتَذَن لِّي وَلَا نَفْتِيَّ إِلَّا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ

بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾ التوبة.

بروانه: (الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ۲، ص ۲۸۰ - ۲۸۱، كە بە (صحیح)یان داناو، وە
گوتووێانە: أخرجه ابن أبي حاتم في (التفسير) رقم: ۹۶۰۰، قال شيخنا العلامة الألباني
رحمه الله في (الصحيحة) رقم: ۲۹۸۸، وهذا إسناد حسن رجاله ثقات معروفون من رجال
التهديب...

یانی: ئەوان بە فیعلی کەوتووێه نێو گوناھەو، کە بریتیە لەوێ خو بە پاش دەدەن لە چوونە جەنگ و جیھاد، لەبەر گوناھێکی ئیحتیمالیی کە ڕەنگە تووشی نەزەر، یان تووشی خراپتر لە نەزەر ببن، نایەن بۆ جەنگ و خۆیان تووشی گوناھێکی واقعیی دەکەن!

٦) بە مانای گومراکردن دێ، وەك دەفەرموێ: ﴿ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَتَنِينَ ﴾ (١١٢) إِلَّا مَنْ

هُوَ صَالٍ الْحَجِيمِ ﴿١١٣﴾ الصافات، واتە: (ئەو شەیتانەکان!) ئێوە ناتوانن کەس گومرا بکەن، یاخود کەس بھەوتێن بەنسبەت خۆی پەرورەدگارەو، مەگەر لەوانەو کە بۆیان دانراوە بچە دۆزەخەو، ھەرودھا لە ئایەتی (٤٩)ی سوورەتی (المائدة) دا کە دوایی دیگەین دەفەرموێ: ﴿ وَأَحْذَرَهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّهُ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ

وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴾ (٤٩) واتە: وە لەوان وریابە کە لات نەدەن و گومرات نەکەن، لە ھەندیک لەوێ کە خوا بۆی ناردوویە خوار... ھەلبەتە گەلیک وشە دیکەش ھەن مانای جوړاو جوړیان ھەن و، بۆ دیاریکردن یەکیان دەبێ تەماشای سیافەکیان بکە، وشە (فِتْنَةٌ) ش کە تەماشای

سیافەکانی دەکەین، جاری وایە دەگونجێ بە مانای عەزاب بێ، وەك: ﴿ وَمَنْ

يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنُتَمَكِّكْ لَهُ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا ﴾، وە جاری وایە

دەگونجێ مەبەست پێی گومرای و فەوتان بێ، وەك: ﴿ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَتَنِينَ

﴿١١٣﴾ الصافات، وە جاری وایە دەگونجێ مەبەست پێی بەلاو موصیبت بێ، کە

بەسەری دێ، وەك: ﴿ وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةً ... ﴾ (٧١) المائدة، وە

دەگونجێ مەبەست پێی گوناح و تاوان و سەرپێچی بێ، وەك: ﴿ وَمِنْهُمْ مَّنْ

يَقُولُ أَتَذَن لِّي وَلَا نَفْتَنِي ... ﴾ (٤١) التوبة.

مہ سہلہ ی شہ شہم: کہ دہفہ رموی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ

قُلُوبَهُمْ﴾، واتہ: ئہوانہ کہ سانیکن کہ خوا نہ یویستوہ دلیان پاک بکاتہوہ،

یہ کیک بوی ہہیہ بلی: باشہ بوی خوا نہ یویستوہ دلیان پاک بکاتہوہ؟

لہ وہ لامدا دہلین: کاتیک خوا شتیک دہفہ رموی، ہہموو تہ فاصیل و وردہ کاریہ کانی دیکہ نافہ رموی، بویہش دہفہ رموی: لہ قورئانی وردبنہوہ، ئنجا لیڑہش کہ خوا دہربارہی ئہوانہ دہفہ رموی: خوا ﷺ نہ یویستوہ دلیان پاک بکاتہوہ، یانی: ہہتا ئہوان خواونی ئہو رہفتارانہ بن، خواونی ئہو نیہتو نیازو مہبہستہ پیسانہ بن، بہ کہلکی ئہوہ نایہن خوا دلیان پاک بکاتہوہ، ئہدی ئایا خوا ﷺ دلی کی پاک دہکاتہوہ؟ دلی کہ سیک کہ شایستہ بی، وہک لہ

سوورہتی (الحجرات) دا دہفہ رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ

اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَمَّا اللَّهُ قُلُوبُهُمْ لِلنَّفْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾،

واتہ: ئہوانہی دہنگی خویان لہ خرمہت پیغہ مہردا کپ دہکہنہوہ (نزم دہکہنہوہ)، ئہوانہ کہ سانیکن خوا ﷺ دلی پالوتوون بوی تہقوا، واتہ: وای لیکردوون تہقوا بچیتہ نیو دل و دہروونیانہوہ، بوی؟ چونکہ ئہو ئہدہبو ریڑہیان لہ گہل پیغہ مہردا ﷺ، وہ ئہو لہ خرمہت پیغہ مہردا ﷺ بونہیان، وای لیکردوون، شایستہی ئہوہ بن، کہ خوا ﷺ دلیان نامادہ بکات بونہوہی تہقوا تیدا حیگیر بی، بہ لام لیڑہشدا بہ پیچہوانہوہ، ئہوانہ رہفتارہ گانیان و بیئہدہبیان لہ خرمہت پیغہ مہردا ﷺ، وایلیکردوون کہ شایستہی ئہوہ نہ بن خوا ﷺ بیہوی دلیان پاک بکاتہوہ، ئنجا ئایا لہ چی پاکی بکاتہوہ؟ باسی نہ کردوہ، بہ لام بہ پی سیاقہ کہ دیارہ، (أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ مِنَ الشَّرِّ وَالنَّفَاقِ وَالْعِصْيَانِ ...) کہ دلیان پاک بکاتہوہ لہ شیرک و سہرپیچی.

ئنجا لیڑہ بوی خوای کاربہ جی نہیفہ رموہوہ: ﴿لَمْ يُطَهِّرْ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾، خوا

دلی پاک نہ کردوونہوہ، دہفہ رموی: ﴿لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ﴾،

بونہوہی کہ ئیمہ بزانیں کردوہ کانی خوا ﷺ، لہ ئیرادہی خواوہ سہرچاوہ

دەگرن، ئنجا ئەوانە ئەوەندە خراپن، هەر لە سەرەتاوە خوا ئیرادەی نەکردووە دلیان پاکبکاتەووە، نەك هەر بە کردووە پاکیان نەکاتەووە، بەلکو هەر لە ویستی ئەزەلیی خوای پەروەردگاردانەبوو، کە ئەووە دوورتری دەخاتەووە لەووی کە بفرموی: دلی پاک نەکردوونەووە، بەلکو هەر لە بنەرەتدا نەویستووە پاکیان بکاتەووە، لەبەرئەووی شایستە نەبوون.

مەسەلەی ھەوتەم: کە دفرموی: ﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ

عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، ئەمە چی لیوێردەگیرئ؟ کۆمەلێک سیمەتی جوولەکەو موناڤیقەکان باس دەکات، دواوی دفرموی: ﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ﴾، لە دنیادا سەرشۆری و زەبوونی و شەرمەزاریی بو وان ھەیە، ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، وە لە دواوژیشدا ئازاریکی مەزن، کەواتە:

(۱) گوناح و تاوانەکان پێش قیامەت ھەر لە دنیادا زەر بە ئینسان دەگەیەنن: شەرمەزاری دەکەن، ریسوای دەکەن، عەیبەداری دەکەن، واتە: گوناح و تاوان و لادانەکان، پێش گوناھبەری قیامەت، عەیبەداری دنیایان بە دواوویە.

(۲) پاشان ئەوھشی لیوێردەگیرئ کە رەفتاری ئەو جوولەکەو موناڤیقانە سزای دنیایان نیە لەلایەنی مسوولمانەووە، واتە: نابئ مسوولمانان ئەو رەفتار و ھەلسوکەوتانە موناڤیق و جوولەکەکان بکەنە پاساوی ئەووی سزایان بەدن بوچی؟ چونکە خوا دفرموی: ﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ﴾، لە دنیادا

سەرشۆری و زەبوونی و شەرمەزارییان بو ھەیە، ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ

عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، وە لە دواوژیشدا سزایەکی مەزن، کەواتە: ئیوہ بوۆتان نیە لەسەر ئەو شتانە سزایان بەدن.

(۳) وە ئەوھش دەگەیەنئ کە کۆمەلگای مسوولمان، کۆمەلگای ئیسلامی زۆر بە لیوێردەیی و سینگ فراوانیی و دل گەورەیی لەگەڵ نەیارە فیکرییەکانی

خۆیدا، ئەگەر موناڤیق و جوولەکەش بن مامەلە دەکات، نەك هەر کە پێیان خوار داناو خراپەکیان کرد، مسوڵمانان سزایان بدەن، وەك هەندیک کەس و تەسەووڕ دەکەن، کە مسوڵمانان ئەگەر دەستەلاتیان بکەوێتە دەست، هەرچی نەیارێ خۆیان بێ، پەت و سێداردی بۆ هەڵدەواسن!! ئەو هێچ بنەمایەکی نیە، خۆای لێیپورده لە چەندان شوێن لە قورئاندا بە پیغەمبەر ﷺ دەفەر موی: ﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ﴾، لێیان ببورده چاوپۆشیان لێبکە، پرویان لێوەربگێڕەو صەرفی نەزەریان لێبکە.

مەسەلە ی هەشتەم: کە دەفەر موی: ﴿سَمْعُوتَ لِّلْكَذِبِ أَكَّالُونَ لِلسُّحْتِ﴾، وشە (سُحْت) بە چوار قیرائەت هاتووە: (سُحْت، سَحْت، سُحْتُ، سَحْتُ) هەر چواریشی بە مانای حەرام دی، واتە: دەگونجی بۆی: (أَكَّالُونَ لِّلْسُحْتِ، أَكَّالُونَ لِّلْسُحْتِ، أَكَّالُونَ لِّلْسُحْتِ، أَكَّالُونَ لِّلْسُحْتِ)، بۆیە ئەگەر جارێک بیستتان قورئان خوێنێک بە هەر کامێک لەو وشانەی خوێندەو، پێتان وانەبێ لێ تیکچوو، ئەو هەموو شیوەی خوێندەو، (قراءە) ن، ئنجا ئایا بۆچی لێره وشە (سُحْت) لە حیاتی حەرام بەکارهێنراوە؟ چونکە لە شوێنی دیکە لە قورئاندا وشە (حرام) یش هەر بەکارهاتووە؟ دەلی: (السُّحْتُ، الْقَشْرُ الَّذِي يَسْتَأْصِلُ)، (سَحْت) بریتییە لەو توێکلەکی کە دەبێ لابدرێ، بۆ وێنە: پەتاتە کە سپی دەکە، یان هەنار، گۆز کە توێکلەکە لادەدە، دەلی: چونکە حەرامیش وەك ئەو وایە کە دینی ئینسان بتاشێ و لێ بکاتەو، لە زمانی عەرەبییدا دەلی: (سَحْتُهُ وَأَسْحَتُهُ: أَهْلَكَهُ) ^(١) یانی لە بەینی برد، وە خۆای پەروردگار لە نایەتی (٦١) ی سوورەتی (طه) ﴿... فَيَسْجِئُكُمْ بِعَذَابٍ...﴾، یانی: (فَيُهْلِكُكُمْ بِعَذَابٍ) خوێندر اویشەتەو (فَيَسْجِئُكُمْ) هەردوو قیرائەتەکە هاتو، واتە: لە بەینیان بەرێ، بە هۆی سزایەکەو کە بۆتان دەنێرێ، وەك موسا سەلامی خۆای لێ بێ بە فیرەوون و دارو دەستەکە دەلی.

جا هەندیک لە زانیان گوتووینە: لێردا کە خوا دەفەرموێ: **﴿ أَكَلُونَ ﴾**

لِلشَّحْتِ، یانی: (أَكَلُونَ لِلرَّشْوَةِ) بەرتیل دەخۆن، بەرتیل ئەوەیە تۆ ئەندازەیهک مāl لە کەسیک وەرگیری لە بەرانبەر ئەوەدا کە ناھەقیکی بۆ دەکەیت بە هەق، یان هەقیکی بۆ دەکەیت بە ناھەق، جا (الْقُرْطَبِيُّ) دەڵێ: (وَلَا خِلَافَ بَيْنَ السَّلَفِ أَنْ أَخَذَ الرَّشْوَةَ عَلَى إِبْطَالِ حَقِّ أَوْ مَا لَا يَجُوزُ سُحْتٌ حَرَامٌ)^(١)، واتە: ڕاجیای نیه لە نیوان زانیانی پێشیندا (هەروەها پاشینیش) کە وەرگرنتی بەرتیل بۆ پووچاندنەوێ هەقیک، یاخود بۆ شتیک کە دروست نەبێ، حەرەمە. (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو) خوا لێی ڕازی بێ دەگیرێتەو: **﴿ لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الرَّاشِيَّ وَالْمُرْتَشِيَّ ﴾** {رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (١٣٣٧)}، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَالَ الْأَلْبَانِيُّ فِي (الإرواء) بِرَقْم: (٢٦٢١)، وَرَوَاهُ أَبُو بَكْرٍ فِي (زاد المسافر) وَزَاد: (وَالرَّائِشَ)، صَحِيحٌ بِاللَّفْظِ الْأَوَّلِ، واتە: پێغەمبەری خوا ﷺ نەفرینی کردووە لە کەسیک کە بەرتیل دەدا، کەسیک کە بەرتیل وەردەگیرێ، کەسیک کە لە نیوانیاندا دیت و دەجیت دەلالەو بەرتیلەرو بەرتیل وەرگر پێکدین، بۆئەوێ مالى مەزڵوومیک لە بەین بچێ، پێغەمبەر ﷺ نەفرەت (لعنة)ی لە هەرسێکیان کردووە.

مەسەلەى نۆیەم: کە دەفەرموێ: **﴿ فَإِنْ جَاءُوكَ فَأَحْكُم بَيْنَهُم أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ ﴾**

وَإِنْ تَعْرِضْ عَنْهُمْ فَكَنْ يَضُرُّكَ شَيْئًا، ئەگەر هاتن بۆ لات دادوەریان لە نیواندا بکە، یاخود پشیمان تێبکە، ئیهمالیان بکە، وە ئەگەر پشیمانی تێکردن هیچ زیانیکت پێ ناگەیەنن، ئەگەر دادوەریشت لە نیواندا کردن، دادگەرانه دادوەری بکە، تویژمەوانی قورئان لەو بارەو کە ئایا دەوڵەتی ئیسلامی بۆ کەمایەتیە دینی و فیکرییەکان کە لە ژێر سایەى دا دەژین، جا جوولەگەو نەصرانیی بن، یان غەیری وانیش، وەك من لە کتیبی (ئیسلاام دەوڵەتداریی)دا بە تەفصیل باسم کردووە^(٢)، هەموو کەمایەتیە فیکرییەکان، بە خاوەن کتیبو

(١) الجامع لأحكام القرآن ج٦، ص١٦٢.

(٢) لە بەرگی چوارەم دا کە بۆ ئەو بابەتە تەرخان کراوە.

مورته‌دو مونا‌فیکو و بت‌په‌رست و موشریکه‌وه، هه‌موو بو‌یان هه‌یه له ژێر سایه‌ی ده‌وله‌تی ئیسلامی دا بژین، ئنجا ئایا که‌مایه‌تییه‌ فیکری و دینی‌ه‌کان، که‌ هاوولاتیانی نامسو‌لمانن، ئیسلام چۆن مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵدا ده‌کات؟ ئه‌وه له ژێر رۆشنایی ئه‌م نایه‌ته‌دا مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کری، که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِنْ جَاءُوكَ

فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ﴾، ئه‌گه‌ر هاتن بو‌ لات بو‌ دادوهریی و بو‌ چاره‌سه‌ری کێشه‌کانیان، دادوهرییان له‌ نیواندا بکه‌، یاخود بشتیان تی‌بکه‌، ئیهمالیان بکه‌ و هه‌ردووک لات بو‌ هه‌یه، دیاره له‌وباره‌وه تو‌یژه‌ره‌وانی قورئان زۆر شتیان گو‌توه‌:

(مُحَمَّدُ الطَّاهِرُ بْنُ عَاشُورٍ) له‌ ته‌فسیره‌کی خۆیدا^(١) پوخته‌یه‌کی جوانی ئه‌و باب‌ه‌ته‌ی هه‌ناوه‌، ده‌لی: (وَالَّذِي يُسْتَخْلَصُ مِنَ الْفَقِيهِ فِي مَسْأَلَةِ الْحُكْمِ بَيْنَ غَيْرِ الْمُسْلِمِينَ دُونَ تَحْكِيمٍ: أَنَّ الْأُمَّةَ أَجْمَعَتْ عَلَى أَنَّ أَهْلَ الذِّمَّةِ دَاخِلُونَ تَحْتَ سُلْطَانِ الْإِسْلَامِ، وَأَنَّ عَهْدَ الذِّمَّةِ قَضَتْ بِإِبْقَائِهِمْ عَلَى مَا تَقْتَضِيهِ مِلْلُهُمْ فِي الشُّؤْنِ الْجَارِيَةِ بَيْنَ بَعْضِهِمْ مَعَ بَعْضٍ بِمَا حَدَّثَتْ لَهُمْ شَرَائِعُهُمْ، وَلِذَلِكَ فَالْأُمُورُ الَّتِي يَأْتُونَهَا تَنْقَسِمُ إِلَى أَرْبَعَةِ أَقْسَامٍ:

الْقِسْمُ الْأَوَّلُ: مَا هُوَ خَاصٌّ بِذَاتِ الذِّمِّيِّ مِنْ عِبَادَتِهِ كَصَلَاتِهِ وَذَبْحِهِ وَغَيْرِهَا مِمَّا هُوَ مِنَ الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ، وَهَذَا لَا اخْتِلَافَ بَيْنَ الْعُلَمَاءِ فِي أَنَّ أَيْمَةَ الْمُسْلِمِينَ لَا يَتَعَرَّضُونَ لَهُمْ بِتَعْطِيلِهِ إِلَّا إِذَا كَانَ فِيهِ فَسَادٌ عَامٌّ كَقَتْلِ النَّفْسِ.

الْقِسْمُ الثَّانِي: مَا يَجْرِي بَيْنَهُمْ مِنَ الْمُعَامَلَاتِ الرَّاجِعَةِ إِلَى الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ فِي الْإِسْلَامِ، كَأَنْوَاعٍ مِنَ الْأَنْكِحَةِ وَالطَّلَاقِ وَشُرْبِ الْخَمْرِ وَالْأَعْمَالِ الَّتِي يَسْتَحِلُّونَهَا وَيُحَرِّمُهَا الْإِسْلَامُ، وَهَذِهِ أَيْضًا يَقْرُونَ عَلَيْهَا...

الْقِسْمُ الثَّالِثُ: مَا يَتَجَاوَزُهُمْ إِلَى غَيْرِهِمْ مِنَ الْمَفَاسِدِ كَالسَّرِقَةِ وَالْإِعْتِدَاءِ عَلَى النَّفْسِ وَالْأَعْرَاضِ، وَقَدْ أَجْمَعَ عُلَمَاءُ الْأُمَّةِ عَلَى أَنَّ هَذَا الْقِسْمَ يَجْرِي عَلَى أَحْكَامِ الْإِسْلَامِ، لِأَنَّا لَمْ نَعَاهِدْهُمْ عَلَى الْفَسَادِ، وَلِذَلِكَ نَمْنَعُهُمْ مِنْ بَيْعِ الْخَمْرِ لِلْمُسْلِمِينَ وَمِنْ التَّظَاهَرِ بِالْمُحَرَّمَاتِ.

الْقِسْمُ الرَّابِعُ: مَا يَجْرِي بَيْنَهُمْ مِنَ الْمُعَامَلَاتِ الَّتِي فِيهَا اعْتِدَاءُ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ: كَالْجَنَائَاتِ، وَالْدِّيُونِ، وَتَخَاصُّمِ الزَّوْجَيْنِ. فَهَذَا الْقِسْمُ إِذَا تَرَاضَوْا فِيهِ بَيْنَهُمْ لَا تَتَعَرَّضُ لَهُمْ، فَإِنْ اسْتَعْدَى أَحَدُهُمْ عَلَى الْآخَرِ بِحَاكِمِ الْمُسْلِمِينَ، فَقَالَ مَالِكٌ: يَقْضِي الْحَاكِمُ الْمُسْلِمُ بَيْنَهُمْ فِيهِ وَجُوبًا، لِأَنَّ فِي الْإِعْتِدَاءِ ضَرْبًا مِنَ الظُّلْمِ وَالْفَسَادِ، وَكَذَلِكَ قَالَ الشَّافِعِيُّ، وَأَبُو يُوسُفَ، وَمُحَمَّدٌ، وَزُفَرٌ، وَقَالَ أَبُو حَنِيفَةَ: لَا يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ حَتَّى يَتَرَاضِيَ الْخَصْمَانِ مَعًا).

واته: دەربارەدی مەسەلەدی حوکم و دادوەری کردن لە نیوان نامسوولمانانیک که لە نیو دەولەتی ئیسلامیدا دەژین، ئەوەی که بوخت دەبیتهوه له تیگەشیشتن لهوبارەوه ئەودیه: که ئۆممهتی ئیسلام (واته: زانایانی ئۆممهتی ئیسلام) یهکدهنگن لهسەر ئەوه که ئەهلی زیممه (واته: ئەوانه‌ی پهیمانیان له‌گه‌ڵ ئەهلی ئیسلام له ئەستۆ دایه که له ژێر سایه‌ی دەولەتی ئیسلامیدا بژین) ئەوانه له ژێر پکیزی دەولەتی ئیسلامیدان، ئەو پهیمانه‌ش که به‌ستووینه له‌گه‌ڵ دەولەتی مسوولمانان خوازیاری ئەودیه که ئەو کاروبارانە‌ی له نیواندا ده‌گوزهرێن، به پێی ئەوه که به‌نامه‌کانیان و دینیان دیاری کردوه، مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵدا بکری، وه به‌گشتی هه‌ڵسوکه‌وته‌کانیان له‌وباره‌وه، دهن به چوار جوړ:

جوړی یه‌که‌م/ ئەوه‌ی که تایبه‌ته به بابای نامسوولمان، وه‌ک: نوێژه‌که‌ی، قوربانی سه‌ربرپه‌نه‌که‌ی، وه‌ غه‌یری ئەو شتانه‌ش که په‌یوه‌ندیان به‌ هه‌ڵاو هه‌پامه‌وه هه‌یه، زانایان راجیایی یان نیه که پێشه‌واو به‌رپرسانی مسوولمانان هه‌قیان به‌سه‌ریان‌وه نیه، چۆن بو‌خۆیان نوێژ ده‌که‌ن، چۆن سه‌رده‌بهرن، چۆن عیبادت ده‌که‌ن، به پێی دینی خۆیان ره‌فتار ده‌که‌ن، بیکه‌ن.

جوړی دووهم/ ئەوه‌ی که له نیوانیاندا ده‌گوزهری، له هه‌ڵسوکه‌وته‌کان، که ئەوانیش په‌یوه‌ندیان به‌ هه‌ڵاو هه‌پامه‌وه هه‌یه، له ئیسلامدا، وه‌ک مەسەلە‌ی هاوسه‌رگیری، ته‌لاق، خواردنه‌وه‌ی شه‌پاب، وه ئەو کرده‌وانه‌ی که ئەوان بو‌خۆیان به‌ هه‌ڵایان ده‌زانن، به‌لام ئیسلام به‌ قه‌ده‌غه‌یان ده‌زانێ، وه‌ک خواردنی گوشتی به‌رازو خواردنه‌وه‌ی شه‌پابو قومارکردن، ئەوه‌ش به‌ هه‌مان شیوه‌ لیان ده‌سه‌لمی‌نری، که بو‌خۆیان چۆنیان پێ چاکه‌ وابکه‌ن.

جۆرى سىيەم/ ئەۋەدى كە تايبەت نىيە بە نىۋخۇيانەۋە، بەلكو دەجىتە دەرەۋەدى خۇيان لە خراپەكارىي، ۋەك: دزىۋ دەستدريژىي بۇ سەر مال ۋ نامووسى خەلك، ئەۋە تىكپراي زانايانى ئۆممەت لەسەر ئەۋە يەكەنگن، كە ئەم جۆرى سىيەم بە پىي ياساكانى ئىسلام مامەلەيان لەگەلدا دەكرى، (هەموو دەۋلەتتىكىش ھەر ۋايە، كىي زۆر دىموكراتىيە، ئەگەر سەياردىيەك لە سەياردىيەك بدات، ئايا كابر بۇي ھەيە بلى: من ھىندۇسىيەم، لە ئايىنى ئىمەدا سەيارد لە سەيارد بدات تۆلەي نىۋ، نابى ھىچى لى بىكەي؟ نەخىر، تۆ كە لە بەرىتانىيە بەپىي ياساى ھاتوۋچۇي بەرىتانىيە مامەلەت لەگەل دەكرى، ھەرۋەھا لە ئەلمانىيا ۋ ھەرنەساۋ ... ھتد، ھەر دەۋلەتتىك ديارە كۆمەللىك ياساى ھەن بۇ نەھىشتىنى ناكۆكىي ۋ رېگريي ۋ دەستدريژىي خەلك بۇ سەر نەفس ۋ مال ۋ نامووسى يەكدى ۋ جىبەجىيان دەكات، بۇيە زانايانى ئىسلام لەۋبارەۋە لەسەر ئەۋە يەكەنگن نابى رېگە بدرى ئەۋانە بىن لە نىۋ دەۋلەتى ئىسلامىي دا خراپە بىكەن ۋ شەراب ۋ گۆشتى بەرازو ئەۋانەي قەدەغەن بە مسوئلمانانى بفرۆشن، (يان بىن بە ئاشكرا لە نىۋ كوچەۋ كۆلەنگان شەراب بىخۇنەۋە، يان ھەر كىرەۋەيەكى دىكەي قەدەغە لە ئىسلامدا بىكەن).

جۆرى چوارەم/ ئەۋەدەيە كە لە نىۋانىدا رۈۋدەدات لە ھەللىۋكەۋتەكان، ۋەك ئەۋەدى كە ھەندىكىان دەستدريژىي بىكەنە سەر ھەندىكىان، يەكدى برىندار بىكەن ۋ يەكدى بكوژن، ياخود قەرزىان لەسەر يەكدى دەبى، ياخود ژن ۋ مىرد پىكەۋە ناكۆك دەبن، ئەۋ جۆرە ھەللىۋكەۋتە ئەگەر لە نىۋان خۇياندا پىكەتەن بۇ چارەسەرى ئەۋ گرفت ۋ كىشانە، ئەۋ ھاكىمى مسوئلمانان ھەقى نىيە، بەلام ئەگەر يەككىيان پەناي برە بەر دادۋەرى مسوئلمانان، مالىك دەلى: ھاكىمى مسوئلمان لەسەرى پىۋىستە دادۋەرىيان لە نىۋاندا بىكات، گرفت ۋ كىشەكەيان بەۋ شىۋەيەي كە شەرىعەت دەلى چارەسەر بىكات، (ھەلبەتە ھەندىك لە زانايان دەلىن: ئەگەر لە شەرىعەتى خۇياندا ھوكمىك ھەبو، ئەۋە شەرىعەتى خۇيانىيان بەسەردا دەچەسپىنى)، ھەرۋەھا شافىيىي ۋ ئەبو يوسىف ۋ موحەممەد ۋ زوفەرىش ۋ ايانگوتەۋ، بەلام ئەۋە ھەنەفە دەلى: نابى دادۋەرىيان لە نىۋاندا بىكات تاكو ھەردوۋ تەرەفە ناكۆكەكە رازى نەبن، (ئەگەر

تەنیا تەرەفێک بێ ئەوە حاکی مسوڵمانان هەقی بەسەریانەووە نیە، دەبێ هەردوو تەرەفەکە رازی بن).

وە منیش رایەکی ئەبو حەنیفەم پێ راستەر، وە ئەوەش باشتر لەگەڵ

رواڵەتی نایەتەکە دەگونجی، کە دەفەرموی: ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾.

مەسەلە دەیهەم و کۆتایی: کە دەفەرموی: ﴿وَكَيْفَ يُحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا

حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾، سـ

راستی لەو نایەتە موبارەکە وەردەگیرین:

١- کە دەفەرموی: ﴿وَكَيْفَ يُحْكُمُونَكَ﴾، ئەوە دوو مانای هەن:

یەکەم: چۆن دەتکەنە دادوەر؟! ئەوە پێی دەگوتری: پرسیارکردنی نکوولیی کەرانه (الإستفهام الإنکاری)، واتە: تۆ ناکەنە دادوەر بەراستی، کە دەتکەنە دادوەریش دیارە شتیکی رواڵەتییه و بۆ مەبەستیکی دیکەیه.

دووەم: واتە: سەیرە کە تۆ بکەنە دادوەر لە حالیکدا کە تەوڕاتیان لەبەر دەست دایە، ئەوە شتیکی سەیرە، کە واتە: تۆ نیشانەی پرسیاری لەسەر دابنێ، حەتمەن دیارە ئەو ماستە بێ موو نیە.

٢- کە دەفەرموی: ﴿وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ﴾، لیمان تێکنەچی! کە

دەفەرموی: تەوڕاتیان لەبەر دەستە حوکمی خوای تێدایە یانی: لەبارە ئەو مەسەلەیهوه، ئەک لە بارە هەموو شتیکهوه، چونکە ئەوە تەوڕاتمان لەبەر دەستە، حوکمی هەموو مەسەلەیهکی تێدانیە، بەلکو حوکمی ئەو مەسەلانەی کاتی خۆی تێدا هەبوو، کە زۆریشی گۆڕدراو، بەلام دیارە لەوبارەوه حوکمەکە نەگۆڕدراو، بۆیە خوای پەروردگار ئیستیشەدی کردووە بە تەورات، ئەگەر حوکمەکە گۆڕدراو بە دیارە وای نەدەفەرموو، بەلام مەرج نیە ئیستاش مابێ و دەستکاری نەکرای!

٣- کە دەفەرموی: ﴿وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾، وە ئەوانە ئیماندارن، ئایا

ئیماندارن بەچی؟ بە تەورات، بە قورئان، بە خوا، بە هیچ کام لەوانە،

لەرپاستیدا کە دەفەر موی: ئیماندارن، ئیدی نەیفەر مود ئیماندار نین بە چی،
 بۆیە دەگونجی بلی: بە هەموویان، وە ئەمە لیشی وەردەگیری کە هەر کەسیک
 ئامادە نەبی ملکەج بکات بۆ حوکمی شەریعەت، بە ئیماندار لە قەلەم نادری،
 ناگونجی بلی: جوولەکە و نەصرانی ئیماندارن، ئەگەر ملکەج نەکەن بۆ
 تەوڕات و ئینجیل، بەلام مسوڵمانان با ملکەجیش نەبن بۆ قورئان، هەر
 ئیماندارن! وەك دوازی زیاتر تیشکی دەخەینە سەر لە کاتی تەفسیرکردنی
 نایەتەکانی دیکەدا کە دوازی دین، وە دەریدەخەین کە ئەو وانیە، بەلکو
 مسوڵمانان زیاتر جەختیان لیکراوە، داگوکیان لەسەر کراوە، کە پابەندین بە
 شەریعەتە کەیانەو، تاو و کو خەلکی دیکە خاوەن کتیبەکان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی یازدەهەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان چوار ئایەت دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی (٤٤ - ٤٧)، خوای بەرزو مەزن سەرەتا لەو چوار ئایەتەدا رایدەگەیەنێ کە کاتی خۆی تەوراتی بۆ مووسا و ھاروونی برای و گەلەکیان، واتە: گەلی جوولەکە، (بەنی ئیسرائیل) ناردۆتە خوار، کە رێنمایی و پروناکی گرتۆتە نیوخۆی، وە تەوراتی بۆیە ناردووە، تاکو پیغەمبەرانێ خوا کە بۆ خوا ملکەچن و مشوورخۆران و زانیانی کە پاراستنیان پێ سپێرداوە، حوکمی پێبکەن لە نیو گەلی جوولەکەدا، وە دەپێتە روو کە کاتی خۆی بە پیغەمبەران و مشوورخۆران زانیانی بەنی ئیسرائیلی فەرمووە، کە جگە لە خوا لە هیچ کەس نەترسن، ئایەتەکانی خوا بە نرخیکی کەم نەفرۆشن، یاخود دەستبەرداری ئایەتەکانی خوا نەبن لە بەرانبەر بەرزو وەندییەکی کەمی دنیا، وە واز لە کارپێکردنی شەریعەتی خوای بەروەردگار نەهێنن.

ئەنجا رایدەگەیەنێ کە ھەر کەسێک - لە حوکمرانان - حوکم بەو بەرنامەیە نەکات، کە خوا ناردوویەتە خوار، ئەو ئەوانەن کافری راستیی، پاشان رایدەگەیەنێ کە لە تەوراتدا سزای تۆلەیی لەسەر جوولەکەکان نووسیوە، نەفس بە نەفس، چاو بە چاو، لووت بە لووت، گوێ بە گوێ، ددان بە ددان، برین بە برین، وە پاشان جارێکی دیکە رایدەگەیەنێ کە ھەر کەسێک حوکم نەکات بەو بەرنامەیە کە خوا ناردوویەتە خوار، ئا ئەوانەن ستمکاری راستەقینە، دوایی باسی ئەزموونی نەصرانییەکان دەکات، کە عیسا کۆری مەریەم سەلامی خویان لەسەر، وەک پیغەمبەر، وە ئینجیلی وەک بەرنامەیەکی درێژکراوە تەواوەکی تەورات بۆ ناردوون، ئەوانیش ھەردووکیان تەوراتیان بەراست داناو و ئینجیلیش رێنمایی و رۆشنایی و ئامۆژگاری گرتۆتە خۆی، وە رایشیدەگەیەنێ کە کاتی خۆی بە نەصرانییەکانی فەرمووە کە حوکم بە ئینجیل بکەن، ھەر کەس حوکمی پێنەکات ئەو ئەوانەن لە رێ دەرچووانی راستەقینە.

﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا
لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ
شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ
لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ
بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنفَ بِالْأَنفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ
وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾ وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا
لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا
بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنْجِيلِ بِمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ ﴾

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

((ئیمە تەوڕاتمان ناردۆتە خوارێ رێنمایی و ڕووناکیی تێدا، پێغەمبەرانیك که ملکه چبوون - بۆ خوا - لە نێو جوولەکاندا حوکمیان پێدەکرد، هەر و هەمشوور خۆران و زانیان، بەهۆی ئەوەوە که کرابوونە ئەمانەتدار و پارێزەری کتیبی خوا و چاودێر بوون بەسەریههه (و پێمانگوتن) هەر لە من بترسن و لە خەڵک مەترسن، وە نرخیکى کهم بە ئایەتەکانم مەکرن، هەر کهسیکیش حوکم بەهه (بەرنامەى) نەکات که خوا دايبه زاندهه، ئەوه مسۆگەر ئەوانەن کافران (ی راستەقینه) ٤٤)) وە تێیدا لەسەریان (واته: لەسەر جوولەکان) پێویستمان کردبوو (سزای تۆله) که هەر کهسیك به ناههه کهسیك بکوژێ، پێی بکوژیت، وە چاو به چاو، لووت به لووت، گوێ به گوێ، ددان به ددان، برین به برین تۆلهبێ، هەر کهسیکیش (چاوپۆشیی له تۆلەستاندهه بکات) خێرو چاکه بکات، ئەوه بۆی دەبێتە مایهى سڕانههه (ی گوناهاههکانى)، هەر کهسیکیش حوکم بەهه نەکات که خوا دايبه زاندهه، ئەوه به دلنایایى یههه ئەوانەن ستههکاران (ی بهراستی) ٤٥)) وە به شویناندا عیسای گورپی مەریهههه نارد، که تەوڕاتی پێش خۆی به راست دادەنا، وە ئینجیلمان پێدا، رێنمایی و ڕووناکیی تێدا، وە تەوڕاتی پێش خۆی به راست دادەنا، رێنمایی و ئامۆژگاریی بوو بۆ پارێزکاران ٤٦)) وە (پێمانگوتن) با خاوهنانى ئینجیل بههه حوکم بکههه که (خوا) لههه (ئینجیل) هه ناردوویهتهه خوار، هەر کهسیکیش بههه حوکم نەکات که خوا دايبه زاندهه، ئەوه بیگومان ئەوانەن لاری بووان (ی تهواو) ٤٧)) .

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(وَالرَّبَّانِيُونَ): کۆی (الرَّبَّانِي)یە، (الرَّبَّانِي: مَنَسُوبٌ إِلَى الرَّبَّانِ، مِثْلُ عَطْشَانَ وَسَكْرَانَ، وَقِيلَ مَنَسُوبٌ إِلَى الرَّبِّ الَّذِي هُوَ الْمَصْدَرُ، وَهُوَ الَّذِي يَرْبُ الْعِلْمَ، وَقِيلَ هُوَ مَنَسُوبٌ إِلَى الرَّبِّ، أَيِ اللَّهِ تَعَالَى مِثْلُ إِبْرَاهِيمَ لِحَيَّانِي، وَجُمَانِي) وشەى (رَبَّانِي) یان پالدراوته لای رەببان، وهك (عَطْشَانَ وَسَكْرَانَ) واتە: كەسێك كە خۆى و خەلك پەرورەدە دەكات، وه دەشگوترئ: پالدراوته لای (رَبِّ) بە مانای چاوك نەك بە مانای پەرورەدگار، واتە: پەرورەدەكردن، ئەویش ئەو كەسەى بە كە زانیاریى لە خۆیدا زۆر دەكات و بلاوى دەكاتەوه، هەندیکیش گوتووینە: وشەى رەببانیى پالدراوتهوه لای (رَبِّ) بە مانای خۆى بەرز وهك: (إِبْرَاهِيمَ) واتە: سەر بە پەرستراو، سەر بە پەرورەدگار، وهك لە زمانى عەرەبیدا دەگوترئ: (لِحَيَّانِي وَجُمَانِي)، (لِحَيَّانِي) بە كەسێك دەگوترئ كە ریشى گەورەى هەبئ، وه (وَجُمَانِي)یش بە كەسێك دەگوترئ كە تووكى پیشە سەرى گەورەبئ.

(وَالْأَخْبَارُ): (الْحَبْرُ الْحَبْرُ: الْأَثَرُ الْمُسْتَحْسَنُ وَمِنْهُ مَا رَوَى (يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ رَجُلٌ قَدْ ذَهَبَ حَبْرُهُ وَسَبْرُهُ)، (وَالْحَبْرُ وَالْحَبْرُ الْعَالِمُ) (حَبْرٌ، حَبْرٌ) واتە: شوینكى خوش یان شتیكى جوان، وه گێردراوتهوهو لە شوینەوار هاتوه، دەفه رموی: پیاویك لە ئاگر دیتە دەرى، (قَدْ ذَهَبَ حَبْرُهُ وَسَبْرُهُ) واتە: هیچ رەنگو پرووى نەمابوو. وه وشەى: (حَبْرٌ) و (حَبْرٌ) بە مانای زانا دئ، كە زیاتر بۆ زانای خاوهن كتیبهكان بەكارهینراوه.

(بِمَا أَسْتَحْفَظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ): (بِمَا وَكَّلَ بِهِمْ حِفْظَ كِتَابِ اللَّهِ وَأَحْكَامَهُ، وَهَذَا يَكُونُ بِالْعِلْمِ وَالْعَمَلِ) واتە: بە هۆى ئەوه كە پارێزگاریکردنى كتیبی خویان بئ سپێردرابوو، ئەویش بە دوو شت دەكرئ: یەكەم: زانیارییت هەبئ بە كتیبی خوا. دووهم: كاری پئ بكەى.

(قِصَاصٌ): (الْقِصَصُ تَتَبُعُ الْأَثَرِ، وَالْقِصَصُ الْأَخْبَارُ الْمُتَتَبَعَةُ، وَالْقِصَاصُ تَتَبُعُ الدَّمِّ بِالْقَوْدِ)، (قِصَاصٌ) بە مانای تۆلە دئ، لە ئەسلیشدا لە (قَصَصَ)هوه، هاتوه،

(قَصّ) واتە: بە دواى شوین و پیکهوتن، (قَصَص) یش بە مانای شوینەوار دى، وه (قَصَص) بە مانای هەوالئیک دى که خەلک بەدواى بکهوئى، وه (قَصَص) یش واتە: تۆلە، یانی: بە دواى خوینەکهیدا برۆی، تاكو تۆلەى دەکهیهوه.

(وَقَفَيْنَا): واتە: بە شوینی دا ناردمان، چونکه دەلئى: (قَفَيْنَا) یانی: (أَتْبَعْنَا) واتە: بە دوامان خستن، ئەویش له (قضا) دوه هاتوه، (قضا) بە پشته مل دهگوترئى، شتیک بە دواى شتیک بکهوئى، له دواى پشته ملیه وه دهروا، (وَأَقْتَفَيْنَاهُ تَبَعْتُ قَضَاءً، وَالْإِقْتِضَاءُ اتَّبَاعُ الْقَضَاءِ)، (اِقْتَفَيْنَاهُ) واتە: بە دواى پشته ملی کهوتم، (إِقْتِضَاءً) واتە: شوین پشته ملی کهسێک کهوتن.

(وَهْدَى): (الْهَدَايَةُ دَلَالَةٌ بِلُطْفٍ، وَالْهَدَايَةُ أَرْبَعَةُ أَنْوَاعٍ: عَامٌّ، خَاصٌّ، أَخْصَصٌ، أُخْرَوِي)، (هَدَى) واتە: رێنمایى، رى پێشاندان، وه هیدایهت بریتیه له رێنمایى کردنیکی به پهناهیى و کارامهیی، وه هیدایهت چوار جورە: گشتی، تایبهت، تایبهتتر، هى دواڕۆژ:

رێنمایى گشتی: وَهَكَذَا خَوَّاهُ دَهْفَهْرَمُؤى: ﴿ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ، ثُمَّ

هَدَى ﴿ ٥٠ ﴾ طه، واتە: بهروردگارمان ئەو کهسهیه که ههموو شتیکی دروست کردوهو رێنمایى کردوه، خوا هیچ شتیکی دروست نهکردوه، مهگهر بهرنامهیهکی بۆ داناوه، ئنجا ئەوه هیدایهتی گشتی خوایه، بۆ ههموو شتهکان، به ژياندارو بى ژيان و وردو درشتهوه.

رێنمایى تایبهت: وَهَكَذَا خَوَّاهُ دَهْفَهْرَمُؤى: ﴿ وَهَدَى لِلْعَالَمِينَ ﴿ ١٦ ﴾ آل عمران، رێنماییه بۆ تیکرپرای جیهانییان، ئەوهش هیدایهتیکی تایبهته به مروفو جندهوه، چونکه قورئان لهبهردهستی ههموو خهلکی دایه، با سوودی لى وهربگرن.

رێنمایى تایبهتتر: وَهَكَذَا خَوَّاهُ دَهْفَهْرَمُؤى: ﴿ وَذِكْرًا لِلْمُنْقِصِينَ ﴿ ٤٨ ﴾ الانبیاء،

﴿ هَدَى لِلْمُنْقِصِينَ ﴿ ٢ ﴾ البقرة، قورئان رێنمایى یه به شیوهی تایبهتتر بۆ

پارێزکاران، بۆچی؟ چونکە تەنیا پارێزکاران وەك پێویست لە قورئان سوودمەند دەبن.

پێنمایی دواڕۆژ: وەك خوا دەفەرموێ: ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلِيٍّ تَجْرِي

مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا

أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ مِنَّا بِالْحَقِّ وَلَوْ دُؤُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ الأعراف، لە دواڕۆژدا کە ئیمانداران دەچنە بەهەشت،

خوا پێنمایی یان دەکات بۆ دۆزینەوهی شوێن و جێگەی خۆیان و ئەوانیش

دەڵێن: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ﴾،

واتە: ستایش بۆ ئەو خواوەی کە پێنمایی کردین بۆ ئەو، ئەگەر خوا

پێنمایی نەکردباین پێمان نەدەزانی و نەماندەدۆزیبەو، وە لە هەدیسدا

هاتو، دەفەرموێ: بەهەشتییەکان وای بە مائی خۆیان دەزاننەو، وەك بلیی

چەند ساڵ بێ مالیان لەو شوێنە بووبی^(١)، دیارە بەهەشت عالهەمیکی جیاوازه،

وەك شارێك نیه چەند گەڕێك بێ، بۆیە ئەوێ کە خوای پەرورەدگار باسی

دەفەرموێ: کە هیدایەتیان دەدات لە بەهەشتدا، ئەو شتیکی زۆر گەورەیه، کە

ئێنسان لە بەهەشتی بە جیگا و رێگای خۆی بزانیتهو، خوای بەخشەر بە

نسیبمان بکات.

(وَمَوْعِظَةٌ): لە (وَعِظَة)دو هاتو، (الْوَعِظُ: زَجْرٌ مُّقْتَرِنٌ بِتَخْوِيفٍ، وَالتَّذْكِيرُ

بِالْخَيْرِ فِيمَا يَرْقُ لَهُ الْقَلْبُ وَالْعِظَةُ وَالْمَوْعِظَةُ: الإِسْمُ)، واتە: (مَوْعِظَةٌ)

بریتیە لە ئامۆژگاریی کردنیکی بە تێخورین، واتە: بە جوړێك کە بیترسینی،

یاخود بە شیوەیهکی وای کە چاکە ی بیر بخهیهو، بە جوړێك کە دلی بۆی نەرم

بێ، وە (عِظَةٌ، مَوْعِظَةٌ) ناو.

(١) کە ئەمە دەقی ئەو فەرموودەیە: (فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّ أَحَدَهُمْ بِمَنْزِلِهِ فِي الْجَنَّةِ أَدَلُّ مِنْهُ

بِمَسْكَنِهِ كَانَ فِي الدُّنْيَا) رواه البخاري، فتح الباري، ج ٥، ص ١١٥.

هۆی هاتنه خوارەوی ئایەتەکان

(١) هۆی هاتنه خوارەوی ئەو ئایەتانەى كه خوا تێیاندا دەفەرەمۆی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (٤٥) ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ (٤٤) ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (٤٧):

١/ ﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَنْزَلَ: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ (٤٤) ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (٤٥) ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (٤٧):

﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (٤٧) ، فِي الطَّائِفَتَيْنِ مِنَ الْيَهُودِ، وَكَانَتْ إِحْدَاهُمَا قَدْ قَهَرَتْ الْأُخْرَى فِي الْجَاهِلِيَّةِ حَتَّى ارْتَضَوْا أَوْ اصْطَلَحُوا عَلَى أَنَّ كُلَّ قَتِيلٍ قَتَلَهُ الْعَزِيزَةُ مِنَ الدَّلِيلَةِ فَدِيَّتُهُ خَمْسُونَ وَسَقًّا، وَكُلَّ قَتِيلٍ قَتَلَهُ الدَّلِيلَةُ مِنَ الْعَزِيزَةِ فَدِيَّتُهُ مِائَةٌ وَسَقٌّ، فَكَانُوا عَلَى ذَلِكَ حَتَّى قَدِمَ النَّبِيُّ ﷺ الْمَدِينَةَ فَذَلَّتِ الطَّائِفَتَانِ كُلَّتَاهُمَا لِمُقَدِّمِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَيَوْمَئِذٍ لَمْ يَظْهَرْ وَلَمْ يُوطِّنْهُمَا عَلَيْهِ وَهُوَ فِي الصَّلْحِ، فَقَتَلَتِ الدَّلِيلَةُ مِنَ الْعَزِيزَةِ قَتِيلًا فَأَرْسَلَتْ الْعَزِيزَةُ إِلَى الدَّلِيلَةِ: أَنْ ائْعُوهُ إِلَيْنَا بِمِائَةِ وَسَقٍّ، فَقَالَتِ الدَّلِيلَةُ: وَهَلْ كَانَ هَذَا فِي حَيِّينَ قَطُّ؟ بَيْنَهُمَا وَاحِدٌ وَتَسْبِيهُمَا وَاحِدٌ وَبِلَدَّهُمَا وَاحِدٌ، دِيَّةُ بَعْضِهِمْ نِصْفُ دِيَّةِ بَعْضٍ؟ إِنَّمَا أُعْطِينَاكُمْ هَذَا ضَيْمًا مِنْكُمْ لَنَا وَفَرَقًا مِنْكُمْ، فَأَمَّا إِذْ قَدِمَ مُحَمَّدٌ ﷺ فَلَا نُعْطِيكُمْ ذَلِكَ، فَكَادَتِ الْحَرْبُ تَهِيحُ بَيْنَهُمَا ثُمَّ ارْتَضَوْا عَلَى أَنْ يَجْعَلُوا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بَيْنَهُمْ، ثُمَّ ذَكَرَتِ الْعَزِيزَةُ فَقَالَتْ: وَاللَّهِ مَا مُحَمَّدٌ بِمُعْطِيكُمْ مِنْهُمْ ضِعْفَ مَا يُعْطِيهِمْ مِنْكُمْ، وَلَقَدْ صَدَقُوا مَا أَعْطَوْنَا هَذَا إِلَّا ضَيْمًا مِنَّا وَقَهْرًا لَهُمْ، فَدَسُّوا إِلَى مُحَمَّدٍ مَنْ يَخْبُرُ لَكُمْ رَأْيَهُ إِنْ أَعْطَاكُمْ مَا تُرِيدُونَ حَكْمَتُموهُ، وَإِنْ لَمْ يُعْطِكُمْ حَذَرْتُمْ فَلَمْ تُحْكَمُوهُ، فَدَسُّوا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ نَاسًا

مِنَ الْمُتَافِقِينَ لِيُخْبِرُوا لَهُمْ رَأْيَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَلَمَّا جَاءَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَخْبَرَ اللَّهُ
رَسُولُهُ بِأَمْرِهِمْ كُلِّهِ وَمَا أَرَادُوا فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: ﴿يَأَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزَنْكَ
الَّذِينَ يُسَكِّرُونَ فِي الْكُفْرِ﴾، إِلَى قَوْلِهِ: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (۴۷)، ثُمَّ قَالَ: فِيهِمَا وَاللَّهِ نَزَلَتْ وَإِيَّاهُمَا عَنِ اللَّهِ
عَزَّوَجَلَّ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۲۱۲) }، وَقَالَ الشَّيْخُ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ
حَسَنٌ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) رَقْم: (۲۵۵۲) {، وَاتَه:
عهبدوئلای کوری عه‌بباس خوا لی‌بان رازی بی، ده‌ئی: دهربارهی دوو کۆمه‌له‌که
له جووله‌که هاتۆته خوار، (بَنِي قُرَيْظَةَ وَبَنِي النَّضِيرِ)، ئەو دوو کۆمه‌له‌که له
سه‌رده‌می نه‌فامییدا یه‌کیکیان به‌سه‌ر ئەویدیکه‌دا زال بوو، هه‌تا له‌سه‌ر ئەوه
رێککه‌وتبوون که هه‌رکاتی‌ک تیره به‌ ده‌سته‌لاته‌که (بَنِي النَّضِيرِ) نه‌فه‌ریکی
کۆشت له تیره بی ده‌سته‌لاته‌که (بَنِي قُرَيْظَةَ)، ده‌بی به‌ ده‌سته‌لاته‌که (بَنِي
النَّضِيرِ) نیوه‌ی خوین بدن به‌ بی‌ده‌سته‌لاته‌که (بَنِي قُرَيْظَةَ)، که په‌نجا
ویسق بوو، (که به ئەندازەیه‌ک دانه‌وی‌له ده‌گوتری، ویسقی‌ک شه‌ست ربه
(صاع)یه‌و، هه‌ر ربه‌یه‌کیش چوار کیلو زیاتره، نجا هه‌ر که‌سی‌ک کۆژرابایه،
خوینه‌که‌ی سه‌د ویسق بوو)، به‌لام ئەگه‌ر تیره بی‌ده‌سته‌لاته‌که (بَنِي قُرَيْظَةَ)
نه‌فه‌ریکیان کۆشتبایه له به‌ ده‌سته‌لاته‌که (بَنِي النَّضِيرِ) ده‌بووایه سه‌د ویسقیان
پێ‌بدن^(۱)، جا ده‌فه‌رموی: له‌سه‌ر ئەوه بوون هه‌تا پێ‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ هاته
مه‌دینه، ئیدی هه‌ردوو کۆمه‌له‌که به‌ هاتنی پێ‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ملکه‌چبوون،
(واته: ئەو ده‌سته‌لاته‌یان نه‌ما زو‌لم له یه‌کدی بکه‌ن)، ئەوه‌ش پێ‌ش ئەوه‌ی په‌یمان
هه‌لبوه‌شینه‌وه‌وه له مه‌دینه دهر‌بکری‌ن، که له حاله‌تی صو‌لح و ته‌بابی دا بوون
له‌گه‌ل مسو‌لمانان، له‌و کاته‌دا بیه‌یزه‌که (بَنِي قُرَيْظَةَ) نه‌فه‌ریکیان کۆشت له
به‌ه‌یزه‌که (بَنِي النَّضِيرِ)، ئەوانیش جوابیان بۆ ناردن گوتیان: خوینمان بۆ
بنی‌رن، سه‌د ویسق، (واته: شه‌ست صاع، که کورده‌واریی خۆمان ربه‌ی
پێ‌ده‌لێ‌ن و ربه‌ چوار مسته) بیه‌یزه‌که (بَنِي قُرَيْظَةَ)ش گوتیان: هه‌رگیز شتی

(۱) وشه‌ی (وَسَقٌ) و (وَسَقٌ) به (أَوْسُقٌ و أَوْسَاقٌ و وَسُوقٌ) کۆ ده‌کری‌ته‌وه، المعجم الوسيط، ص ۳۳۲.

﴿الْمُقْسِطِينَ﴾، إِنَّمَا أَنْزَلْتُ فِي دِيَةِ بَنِي النَّضِيرِ وَبَنِي قُرَيْظَةَ، وَذَلِكَ أَنَّ قَتْلَى بَنِي النَّضِيرِ، وَكَانَ لَهُمْ شَرَفٌ يُودُونَ الدِّيَةَ كَامِلَةً، وَأَنَّ بَنِي قُرَيْظَةَ كَانُوا يُودُونَ نِصْفَ الدِّيَةِ، فَتَحَاكَمُوا فِي ذَلِكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَأَنْزَلَ اللَّهُ ذَلِكَ فِيهِمْ فَحَمَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى الْحَقِّ فِي ذَلِكَ فَجَعَلَ الدِّيَةَ فِي ذَلِكَ سَوَاءً ﴿أَخْرَجَهُ ابْنُ جَرِيرٍ بِرَقْم: (١١٩٧٤) وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (٤٧٣٣)﴾، وَقَالَ الشَّيْخُ

الألباني: حَسَنٌ صحيح الإسناد، واتە: عەبدوللای کوری عەباس خوا لییان رازی بێ، دەلی: ئەم نایەتە دەربارەى خوینی (بَنِي قُرَيْظَةَ وَبَنِي النُّضِيرِ) هاتۆتە خوار، کە کوژراوەکانی (بَنِي النُّضِيرِ) لەبەرئەوێ دەستەلاتیان هەبوو، خوینی تەواویان لە بەرانبەر بۆ وەردەگرتن، بەلام کوژراوەکانی (بَنِي قُرَيْظَةَ) نیووە خوینیان لە بەرانبەر بۆ وەردەگرتن، لەوبارەو دادووریان بردە لای پیغەمبەری خوا ﷺ، خواش ئەو نایەتە دەربارەیان ناردە خوار، پیغەمبەری خواش ﷺ ئەوێ هەقە لەوبارەو لەسەری پیویست کردن، (چونکە لەو شتەدا کە خوین و ئاشووبو ئاژاوە دەبێ، وەچ بۆ لای پیغەمبەری خوا ﷺ ئەو کاتە بە پێی شەریعت حوکم دەکری، وە خوینی هەموویانی وەك یەك لیکرد، {دیارە (بَنِي النُّضِيرِ) یش زانیویانە کە پیغەمبەر ﷺ زۆلمیان بۆ ناکات، بۆیە گوتویانە: با نەچین بۆ وێ، لە رێوایەتەکەى دیکەدا هاتووە: پێشێ نەفەر دەنێرن، تاكو بزائن داخو ئەوێ ئەوان دەیانەوێ دەیانداشێ یان نا؟ ئنجای ئەگەر بۆیان دەرکەوت بەو شیۆمە دادووریان لە نیواندا دەکات و لە بەرزوونیدی وان بوو بچن، ئەگەر نا نەچن}.

لەوبارەو (جمال الدين القاسمي) لە تەفسیرەکەى خویدا^(۱) دەلی: (وَقَدْ يَكُونُ اجْتِمَاعُ هَذَانِ السَّبَبَانِ فِي وَقْتٍ وَاحِدٍ، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَاتُ فِي ذَلِكَ كُلِّهِ)، واتە: دەبینی هەردوو هۆیەکان کۆبوونەتەووە لە یەك کاتدا، خواش ئەم نایەتە دەربارەى هەردوو رووداوێکان ناردوونە خوار.

ماناى گشتى ئايەتەكان

خوای پەرودەدگار ھەر لە درېژەى باسى خاوەن كەتیبەكاندا بەگشتى، باس دەكات كە تەوڕاتى ناردۆتە خوارەو، دوایى باسى ئەو دەكات كە ئىنجىلى ناردۆتە خوار، ئىنجا وەك دوایى دەيگەينى، ڕوو لە پىغەمبەرى كۆتايى ﷺ دەكات، كە كەتیبەمان بۆ لای تۆش ناردو، لێردا ئەو گىرنگە ئىمە بىزانىن، ئەو دەيە كە خوای كاربەجى لەو كاتەو كە ئادەمى لەسەر زەوى داناو، ھەتا دوا ئىنسان لەسەر زەوى دەمىنى، كەتیبى خۆى بۆ ناردوون، پىغەمبەرانى بۆ ناردوون، پەيتا پەيتا، وەك دەفەرموى: ﴿مُتَّ

أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا...﴾ ﴿٤٤﴾ المؤمنون، واتە: پىغەمبەرانى خۆمان يەك بە دوای يەكدا نارد، خوا ﷻ لەو كاتەو ئادەم و ھەووا و ئىبلىسى ناردنە سەر زەوى، فەرموى: من ھىدايەت و ڕىنمايى خۆمتان بۆ دەنێرم، بۆئەو بزانن داخۆ كى ڕى خوا دەگرێ و بەندايەتییى بۆ خوا دەكات، كىش لە ڕى خوا لادەدات؟ وە خوای دادگەر بەئىنى خۆى لەگەڵ مەروفايەتییى دا بردۆتە سەر، وە ئەمە ئەو ھەشى لێوەردەگرێ كە بەشەرەيەت بەبى ڕىنمايى خوا بەبى كەتیبەكانى خوا، ناتوانى ژيانىكى ڕىك و ڕاست و تەواوى ھەبى، بەئى ڕەنگە لە ڕووى ماددىيەو بەرەو پىشەوە بچى، وەك ئەو واقعەى ئىستا لە ڕۆژئاوا و يابان و چىن ھەيە، ديارە لە ڕووى ماددىيەو بەرەو پىشەوە دەچن، بەلام لە ڕووى ئىنسانىيەو بەرەو دوا دەچنەو، لە ڕووى ڕووحى و ڕەوشتەو بەرەو دوا دەچنەو، بگرە ھەر ئەو بەرەو پىش چوونە ماددىيەيەكە، بەرەو دواوھيان دەبات، لەبەرئەو لەسەر حىسابى لايەنى ڕووحى و ئىنسانى و ئەخلاقيە، بۆيە بە دەست بەرھەمە تەكنۆلۆژيايى يەكەيانەو گىر دەخۆن، تەماشە دەكەى ئىستا بەشەرەيەت بەدەست ئەو چەكە كۆكوژى و مالىوێرانكەرەنى كە بەرھەمى ھىناون، گىرى خواردو، ھەتا ھەندى جار بىردەكەنەو لەو كە ئەو چەكانە بەرن بۆ سەر مانگ، بەتايبەتى چەكە بايۆلۆجىيەكان و نيوکىيەكان، دەلێن: ئەگەر كاتى زۆر پى بچى و بمىننەو، ئەگەرى زۆرە لە ئەنجامى كارلێك (تفاعلى) كىمىيادا بتەقنەو، لە ئەنجامدا ژيانى بەشەرەيەت كۆتايى پى بى لەم سەر زەويە، بە پى ئەو مەزەندانە، جا خوا لێردا دەفەرموى: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى

وَنُورٌ، ئێمە تەوڕاتمان ناردۆتە خوار، کە پێنمای و پووناکیی تێدا، پێنمای و پێدەچێ مەبەست پێی بووناسیی و عەقیدەو ڕەوشت بێ، وە پووناکیی (نور) یش و پێدەچێ مەبەست پێی لایەنی حەلāl و حەرام و ئەمرو نەهی بێ، خوا تەوڕاتی بۆچی ناردووە؟ **﴿يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَنِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ﴾**، پێغەمبەرانیك (عليهم الصلاة والسلام) کە بۆ خوا ملکە چوون، حوکمیان پێدەکرد، بۆ ئەوانەى کە جوولەکە بوون، هەروەها ڕەببانییەکان و ئەحبارەکانیش (واتە: مشوورخۆران و زاناکانیش) ئیشیان بە تەوڕات دەکرد، لە نێو گەلى جوولەکەدا، **﴿بِمَا أَسْتَحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ﴾**، بەهۆی ئەوەوە کە پارێزگاریی لیکردنی کتێبی خوا بەوان سپێردرا بوو، وە بەسەریشیەو چاودێر بوون، واتە: پاراستنی تەوڕات بە گن سپێردرابوو؟ بە ڕەببانییەکان و ئەحبارەکان، لە پێش ئەوانیشدا بە پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) وە بەسەریشیەو چاودێر بوون، **﴿فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنَ﴾**، وە لە خەلك مەترسین و لە من ترسین، **﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾**، وە بە نایەتەکانی من نرخیکى کەم مەکړن، واتە: سەودا و مامەلە بە نایەتەکانی من مەکړن، بۆیەش دەفەرموی. **﴿ثَمَنًا قَلِيلًا﴾**، نرخیکى کەم، مەبەست ئەوەنیە ئەگەر بە نرخیکى زۆربى قەیدى ناکات نایەتەکان بفرۆشێ! بەلکو مەبەست ئەوەیە کە ئەگەر لە بەرانبەرى نایەتەکانى خوادا هەر نرخیک وەرگیری، هەر کەمە، ئەگەر هەموو دنیاى بێ، هەر نرخیک بیخەیه تەرازووی مامەلەکردن بە نایەتەکانى خوا، هەر کەمە، ئەگەر هەموو دنیاى بێ، مەبەستی ئەوەیە، ئەگەرنا ئەوە مەفهومی موخالەفەکەى لێردا وەرناگیرى، یانى بگوترى: خوا دەفەرموی: بە نرخى کەم نایەتەکان مەفرۆشن، کەواتە: ئەگەر بە نرخى زۆریان بفرۆشین قەیدى ناکات! وانیە، بەلکو واتە: نایەتەکانى من بە هەموو دنیاى مەدەن، هەموو دنیاى لە بەرانبەر نایەتەکانى مندا وەرگیرن، هەر کەمە، جا لێردا خواى پەروردگار نامازە دەکات بە دوو ھۆکار، ئەوانیش ترسو و برسن، **﴿فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ﴾**

وَأَخْشَوْنَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا ﴿٤٤﴾، واتە: نە لە ترسان نە لە برسان دەست لە

نایین و بەرنامەو یاسای شەریعەتی من هەڵمەگرن، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ

اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾، وە هەر کەسێک حوکم نەکات بەوێی کە خوا

ناردوویەتە خوار، ئا ئەوانەن کافران، لێردەدا "وَدَكَ دَوَائِي لَهٗ مەسەلە گرنگەکاندا

باسی دەکەین" مشتومپی زۆر لەنیۆ زانیاندا هەیه، کە ئایا مەبەست لەم نایەتە تەنیا

جوولەکەکانە؟ یاخود مسوڵمانانیش دەگریتەو؟ وە پاشان حوکمپانانی مسوڵمانان،

کامانە دەگریتەو؟ وە ئایا هەر کەسێک لە یەک مەسەلە شدا لابادات، دەگریتەو؟

یاخود بەس ئەوانە ی کە شەریعەتی خوا بەگشتی رەفزی دەکەن؟ ئەو دوائی لە مەسەلە

گرنگەکاندا باسی دەکەین، لێردەدا بواری ئەو نێه کە هەقی خۆی بە تەواویی بدەینی،

ئنجای خوا ﷻ بەردەوام دەبێ و دەفەرموی: ﴿وَكُنْبَنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ

وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنفَ بِالْأَنفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَاللِّسْنَ بِاللِّسَنِ وَالْجُرُوحَ

قِصَاصٌ﴾، وە لەویدا لەسەرمان نووسیویون، لە گویدا، راناوەکە بۆ کوێ دەچێ؟ بۆ

تەورات، لە تەوراتدا لەسەر ئەوانمان بێویست کردبوو، لەسەرمان نووسیویون، نەفس بە

نەفس، کەسێک بە ناهەق کەسێک بکوژی، دەکوژی تەو، وە کەسێک چاوی کەسێک

کوێر بکات کوێر دەگریتەو، ئەگەر چاوی راستی بێ چاوی راستی، ئەگەر چاوی

چەپی بێ، چاوی چەپی، وە ئەگەر هەردوو چاوی بن، هەردوو چاوی، وە ئەگەر کەسێک

لووتی کەسێک بپێ، یان وای لێ بکات هەستی بۆنکردنی نەمیێ، بۆی هەیه وای

لێبکاتەو، وە گوێ بە گوێ، ئەگەر یەکێک گوێی کەسێک بقرتیێ، ئنجای کەم بێ یان

زۆر، بابای گوێ قرتاو بۆی هەیه هەمان شت لە بەرانبەرەکی بکاتەو، وە ددان بە

ددان، چ ددانیکە، ئەو ددانە، ﴿وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ﴾، برینەکانیش تۆلەن، دیارە

ئەگەر برینیێ ئیسقانهکە ی تیدا شکابی، یان گەیبی تە سەر ئیسقان، بۆی هەیه

ئەو برینە ی تیبکاتەو، ﴿فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ، فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ﴾، هەر کەسێک

بیکاتە خێرو چاکە، ئەو بۆ ئەو دەبی تە مایە سڕانەو، واتە: ئەگەر کەسێک لەلایەن

کەسیکەو دەستدریژی کرایە سەر خزمیکی و کوژرا، یان خووی چاوی کوێر کرا، یان لووتی، دەستی شکا یان بر، لاقی بر، یان شکا، یان برینی تیکرا، هەرچی بوو، گوتی: لەبەر خوا دەتەخشم، ئەو بۆی دەبێتە مایە سەرانی هەوی گوناھی، بەلام ئەگەر گوتیشی تۆلەم دەوی، هەقی تۆلەشی هەیە، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ

اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾، وە هەر کەسێک دادوهریی و حوکم نەکات بەو کە خوا ناردوویەتە خوار، ئا ئەوانەن سەتەمکاران، هی پێشی فەرمووی: ئەوانەن کافران، ئەمەیان دەفەرمووی: ئەوانەن سەتەمکاران، چونکە هی پێشی باسی ئەو دەبوو کە ئایا شەریعەتی خوای قبوولی کە، یان قبوول نیە؟ لە ترسی خەڵک و لەبەر تەماع دەست لە شەریعەتی خوا هەڵدەگرێ، یان هەڵناگرێ؟! بەلام ئەمەدا باسی هەقی خەڵک، ئاشکرایە هەر کەسێک شەریعەتی خوا لە ترسان یان لە برسان دەست لێ هەڵبگرێ بە کافر دادەنرێ، بەلام هەر کەسێک هەقی خەڵک پێشیل بکات، سەتەمکار دەردەچێ، نەجا دەفەرمووی: ﴿وَقَفِينَا عَلَىٰ أَثَرِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾، وە بە شوێنیاندا عیسی کورپی مەریەمان نارد، واتە: بە دواي ئەو پێغەمبەرانی

پێشوو دا عیسایمان نارد، ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾، لە حالیکدا بەراستدەنەری ئەو تەوراتە بوو کە لە پێش دەستیەو بوو، ئەو تەوراتە کە لە پێش ئەو دا نێردرابوو، عیسا علیە السلام ئەو تەوراتە بە راست دادەنا، ﴿وَأَتَيْنَهُ

الْإِنْجِيلَ﴾، وە ئینجیلیشمان پێدا، عیسا تەوراتی بە راست دادەنا و تەوراتیش لەبەر دەستیاندا بوو، بەلام خوای کار بەجێ ئینجیلیشی پێدا، بۆئەوێ ئەو شتانەی جوولە کەکان تییاندا کەوتبوونە راجیایی یەوە لە تەورات دا، بۆیان روونبکاتەو، وەك دەفەرمووی: ﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ

بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ٦٣﴾ الزخرف، واتە: وە کاتی ک عیسا بە بەلگە ئاشکرایەکانەو هاتە لایان، گوتی: حیکمەتم بۆ هێناون، وە بۆئەوێ هەندیک لەوێ کە ئیوه تییدا کەوتوونەتە راجیایی، بۆتان روون بکەمەو، دەجا

عیسا سه لامی خوای لیبی دهخواستن، نیردرابوونه خوار له ئینجیلدا، **وَأَتَيْنَهُ**

رووناکیی تّیداوو، رّینمایى "وڤ گوتمان" دهگونجی مهبهست پّی لایهنى بووناسیى و، جیهانبینىی و، عهقیدهو رهوشت و ناکاربى، وه رووناکیی دهگونجی مهبهست پّی لایهنى حهلال و حهرام و همرو نهى و بهرنامهکانى ژيان بى،

دهستی ئەودا نیڤرداو بوو، بە راستی دەرانی و بە راست دانەری تەوڕات بوو، ئینجیلیش
کە بە عیسا درابوو، ئەو ئینجیلەش دیسان تەوڕاتی بە راست دادەنا، لە

جاريكى ديكەش دووبارە بۆتەدە، واتە: ۋە رېنمايى و ئامۇڭگارىي بوو بۇ پارىزكاران،

خاوه‌نانی ئینجیل، (واته: نه‌صرانییه‌کان) دادوهریی بکه‌ن به‌وه‌ی که خوا تیی‌دا ناردوویه‌ته خوار، با حوکمرانیی پی بکه‌ن، دیاره ئینجیلیش ته‌ورات به راست ده‌زانی،

له‌گه‌لینی و ههر چوار ئینجیله‌کان و نامه‌کان هه‌موویان له دوو تویی گتیبیک دان

هه‌ئێزاردوون، بۆیه ئهووی ئه‌هلی ئیسلام هه‌یه‌تی کهس نیه‌تی، کاتیکی (په‌یمانی

رېسمانيان به يڼه، هه لږته نالين ئيستا له تهوراتو ئينجيدا هيچ قسه يه كي

بەرپراستی که له گهڵ قورئاندا بهراوردیان دهکهی، وهک کوردهواریی خۆمان دهلین:

هەر خوايان يه که!!

نَجِّا خُوا دَهفهرموئ: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ

الْفٰسِقُونَ﴾، وه ههر كهسيك حوكم نهكات بهوهی خوا ناردوويهته خوار، ئا
 ئهوانهن لارپيان، جاري يهكهه فهرمووی: ئا ئهوانهن كافران، جاري دووهم فهرمووی:
 ئا ئهوانهن ستهمكاران، ئهمجاره دَهفهرموئ: ئهوانهن لارپيان، وهك باسمان كرد
 لهبهرنهوهی جاري يهكهه باس باسی ئهوهيه كه بهرنامه و ئاياتهكاني خوا بهيلدريئنهوه،
 ياخود له ترسان و له برسان وهلابنريئ و، له ژيړ فشاری ترسو بيمو
 بهرژوهنديی دا، دهستيان لئ ههلبگيريئ؟ بؤيه لهوييدا دَهفهرموئ: ههر كهسيك
 حوكم نهكات بهوهی كه خوا ناردوويهته خوار، ئهوانهن بيپروا، چونكه كهسيك
 دهستبهرداريی دينی خوابئ له ترسان و له برسان، مانای وایه بيپروايه، بهلام ئهوهی
 ديكه، چونكه باس باسی تۆله بوو، دياره ههر كهسيك حوكم نهكات به دينی خوا،
 له بواری ههق و مافی ههلكدا، ئهوه ستهمی كردوه، ليژهشدا كه باس باسی
 رهوشت و ئهدهبو رهفتار و لايهني مهعنهوييه، ههر كهسيك لهو رووهوه له وهحي
 خوا لابادات، ئهوه تووشي لارئ بوون و گوناھباری دهبي.

چەند مەسەلەیهکی گەرم

مەسەلە یەكەم: كە دەفەر موی: ﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ ﴾، بۆ

زانباریتان: خاوەن کتێبەکان، واتە: جوولەگەو نەصرانییەکان ئیستا یەك کۆمەلە کتێبان هەیە، هەموویان لە ژێر ناوونیشان، یاخود لە نۆ دوو بەرگی کتێبی پیرۆز (الکتاب المقدس) دا کۆدەبنەوه، ئەو (الکتاب المقدس)ە، کە بە ئینگلیزی (Holy book) ی پێدەلێن، ئەو دەبێتە دوو بەش: (پەیمانی گۆن) و (پەیمانی نوێ)، پەیمانی گۆن، تەوراتی تێدا یە، لەگەڵ چەند کتێبیکی دیکە بۆ وێنە: زەبووری داوود، سروودەکانی داوود، پەندو حکمەتەکانی سولەیمان، وە باسی عیسیقیال و دانیال و باسی کۆمەلێک کەسایەتی دەکات، کە دەلێ ئەوانە پێغەمبەر بوون، هەروەها باسی زەکەریا و یەحیاش دەکات، وە پەیمانی نوێش چوار ئینجیلەکان و نامەکانی بۆلصی تێدان، ئنجا وەك چۆن قورئان سوورەت سوورەتە، تەوراتیش ئاوا چەند (سُورَة) یەکە، وەك: (سُورَة التکوین، سُورَة التثنیه، سُورَة الخروج، سُورَة اللاوین، سُورَة العدد)، ئنجا هەر (سُورَة) یەک چەند (إصحاح) یەکە، وە هەر (إصحاح) یەکیش چەند نایەتیەکە، وەك چۆن ئیمە دەلێن: قورئان (١١٤) سوورەتە و هەر سوورەتەش چەند نایەتیەکە، خوا دەفەر موی: ئیمە تەوراتمان ناردۆتە خوار، رێنمایی و پروناکیی تێدا یە، وەك پێشتریش باسم کرد، ئەو دوو وشەیه هەندێک لە زانایان دەلێن: ئەوانە وشە یەهاوواتا (مُترادف) ن، واتە: بێژەگەیان لێک جیا یە، بەلام ماناگەیان یەگە، بەلام من پێموا یە وشە یە (مُترادف) لە قورئاندا هەر نیه، وە هەر وشە یە مانایەکی سەربەخۆی خۆی هە یە، (هُدًى) واتە: رێنمایی، (نور) یش یانی: پروناکیی، ئینسان لە ژیا نی دا پێویستی بە دوو شان هە یە: بووناسی، کە تێبگات ئینسان چی یە؟ بوونە وەر چی یە؟ لە کوێ هاتو؟ بۆچی هاتو؟ بۆ کوێ دەچیت وە؟ کێ هیناویەتی؟ دەبێ چی بکات؟ چۆن بکات؟ ئەو پێی دەگوترێ: بووناسی (معرفة الوجود)، وە ئیمان و عەقیدە لیرو وە سەرچاو دەگرێ، ئەو لەلایەك، بەلام وێرای ئەو ئینسان پێویستی شێ بە بەرنامە یەك هە یە، کە پێی بلێ: حەلال چی یە؟ حەرام چی یە؟ چاکە چی یە؟ خراپە چی یە؟ راست چی یە؟ چەوت چی یە؟ چی بکات؟

چۆنی بکات؟ لە چوارچێوەی خودی خۆیدا، لە چوارچێوەی خێزاند، لە چوارچێوەی گۆمەلدا، لە چوارچێوەی دەولەتدا، لە گەل میلله تانی دیکەدا چۆن مامەلە بکات؟ ئەوەش پێی دەگوترێ: ڕووناکیی، بۆیە من پێموایە: (هەدی) واتە: بووناسیی و عەقیدە، وە (نور) یش واتە: حەلال و حەرام و چاکە و خراپە و ئەو یاسایانە شەریعەت کە خوا ناردوونیه خوار.

مەسەلەی دووهم: کە دەفەرموی: ﴿يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ

هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ﴾، پێغەمبەرانیك (عليهم الصلاة والسلام) کە ملکه چبوون، بەو تەوڕاتە حوکمیان دەکرد، بۆ کێ ملکه چبوون؟ بۆ خوا، ئەدی حوکمیان بۆ کێ پێدەکرد؟ دەفەرموی: ﴿لِلَّذِينَ هَادُوا﴾، لە نێو جوولە کەکاندا حوکمیان پێدەکرد، ﴿وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ﴾، وە مشوور خۆرەکان و زاناکانیان ئەوانیش ئیشیان بە تەوڕات دەکرد، لە نێو جوولە کەکاندا، لێرەدا پرسیارێک دێتە پێش: ئیسلام واتە: ملکه چیی، لێرەدا خۆی بالادەست دەفەرموی: ﴿يَحْكُمُ بِهَا

النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا﴾، پێغەمبەرانیك (عليهم الصلاة والسلام) کە ملکه چبوون حوکمیان بە تەوڕات دەکرد، ئەو پێغەمبەرانیە مسوڵمان بوون، ملکه چبوون، جا توێژەرەوانی قورئان دەلێن: ملکه چبوون بۆ خوا، شتێک نیە پێغەمبەرانی پێ مەدح بکری، چونکە مسوڵمانێکی سادەش بۆ خوا ملکه چە، ئەدی وەلامی ئەمە چییە؟ توێژەرەوان زۆر شتیان گوتو، بەلام من پێموایە، وشەکانی ئیمان، ئیسلام، تەقوا، عیبادەت، ئیحسان، پشت بە خوا بەستن (توکل)، ئەوانە هەموویان تەنیا یەک پلەیان نیە، بەلکو هەر کامێک لەوانە، چەندان پلە هەیە، وە ئیسلامەتی و ئیمان و تەقوا و عیبادەت و ئیحسان و پشت بە خوا بەستن پێغەمبەرانی (عليهم الصلاة والسلام) جیا بوون، لە هی

خەلکی دیکە، لێرەدا کە دەفەرموی: ﴿يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا﴾، پێغەمبەرانیك کە ملکه چبوون بۆ خوا حوکمیان پێدەکرد، ملکه چیی پێغەمبەرانی

(عليهم الصلاة والسلام) لووتكه‌ی ملكه‌چیه بو‌ خوا، به‌لام ملكه‌چیی خه‌لكی دیکه له‌ قه‌دەر خۆیانە، بۆیه‌ خ‌وای به‌رز نه‌ك ه‌هر لی‌ره، به‌لكو له‌ سوورپه‌تی

(البقرة) دا‌ دەر‌بار‌ه‌ی ئی‌بر‌اهیم ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا

مَنْ سَفِهَ وَلَقَدْ أَصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُ

رَبُّهُ أَسْلِمَ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾، واته: كاتێك په‌روه‌ردگاری پێی

فه‌رم‌وو: ئی‌سلام ببه‌، ملكه‌چبه‌، (ئی‌بر‌اهیم) گو‌ت: ملكه‌چبووم بو‌ خ‌وای

په‌روه‌ردگاری جیهانیان. دیاره‌ ملكه‌چیی ئی‌بر‌اهیم سه‌لامی خ‌وای لی‌ بێ، كه‌

(خ‌لیل الله) یه‌ له‌ لووتكه‌ی ملكه‌چیی دایه‌ بو‌ خوا، كه‌واته: وشه‌ی (أسلموا) ه‌هر

له‌سه‌ر مانای خۆیه‌تی به‌لام ملكه‌چیی پێغه‌م‌به‌ران له‌ قه‌دەر خۆیانە، هی خه‌لكی

دیکه‌ش له‌ قه‌دەر خۆیه‌تی، ه‌ه‌روه‌ها ئیمان و ته‌ق‌وا و ته‌زکیه‌و باقی سیفه‌ته‌کانی

دیکه‌شیان به‌ هه‌مان شیوه‌یه‌.

ننجا كه‌ ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿لِلَّذِينَ هَادُوا﴾، واته: حوكمیان به‌ ته‌و‌رات ده‌ك‌رد، بو‌

جووله‌كان، هه‌لبه‌ته‌ ته‌و‌رات تایبته‌ بووه‌ به‌ گه‌لی جووله‌كه‌وه‌، وه‌ بو‌ زانیاریتان

دینی جووله‌كه‌ دینیکی داخراوه‌، وه‌ك دینی یه‌زیدییه‌كان، كه‌س ده‌عوته‌ ناكه‌ن،

جووله‌كه‌ بانگه‌واز ناكه‌ن خه‌لك بكه‌نه‌ جووله‌كه‌، ه‌ه‌روه‌ها یه‌زیدییه‌كانیش كه‌س

ناكه‌نه‌ یه‌زیدی، له‌به‌ره‌ئه‌وه‌یه‌ ئه‌وانه‌ ه‌هر لی‌یان كه‌م ده‌بێ و لی‌یان زیاد نابێ،

ئه‌گه‌رنا جووله‌كه‌ می‌ژوو‌ه‌كه‌یان نه‌زیکه‌ی سێ هه‌زارو پینج سه‌د سائه‌، ئایا

ده‌بو‌وايه‌ ئیستا ه‌هر ئه‌وه‌نده‌ی؟! ڤه‌نگه‌ له‌ هه‌موو دنیا ژماره‌یان بگاته‌ بیست

ملیۆنێك كه‌متریان زیاتر، ئه‌و ده‌ورو‌به‌ره‌، به‌لام ده‌بو‌وايه‌ زۆر زیاترین، به‌س

له‌به‌ره‌ئه‌وه‌ی دینیکی داخراوه‌، لی‌یان ده‌بیته‌ مسو‌لمان، ده‌بیته‌ نه‌ص‌رانی، یان

ده‌چنه‌ سه‌ر دینی دیکه‌، به‌لام لی‌یان زیاد ناکات، چونكه‌ ئه‌وانه‌ بر‌وایان به‌ پاکیی

ڤه‌چه‌له‌ك و خ‌وینی خۆیان هه‌یه‌و ده‌لێن: نابێ كه‌س تێكه‌ل به‌ ئیمه‌ ببێ،

﴿وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ﴾، هه‌ندێك گو‌توو‌یان‌ه‌: ڤه‌ببانی زانای نه‌ص‌رانیین،

ئه‌ه‌باریش زانای جووله‌كه‌كانن، به‌لام له‌پاستیدا وانیه‌، وه‌ك من له‌ به‌رگی

دوو‌ده‌می ئه‌م ته‌فسیره‌دا له‌ سوورپه‌تی (آل عمران) دا به‌ ته‌فصیل باسم ك‌رد‌وه‌، له‌و

شوینەدا کە دەفەر موی: ﴿ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ

وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ

بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ ، پەڕەییانی واتە:

مشوورخۆر، بەرپرس، ولات هەڵسوورپنەر، ئنجیا (أخبار) یش کە کۆی (حبر) ه^(١)،
واتە: زاناو شارەزا، پێنمای خەڵک دەکات، بەلام مشوورخۆر نیە، جا مەلای
گەورە کۆیی هەزار پەحمەتی لێ بێ، قسە ی جوانی هەن، لە یەکیەک لە
قسەکانی دا دەلێ: (مەلای وایە لەسەر دەفتەری دەولەتت بۆ تەشکیل دەکات،
بەلام چوار نەفەرانی تەسلیم بکە، ناتوانی نانیان بدات و سەرۆبەریان بکاو
ئیشیان راپەرپنێ) مشوورخۆردن جیا یە لە قسەکردن، کوردەواری خۆشمان
دەلێ: (ئیشکەرت بمری، بەس مشوورخۆرت نەمری) زۆر کەس دەزانێ ئیشی
بکات، بەلام کەم کەس دەزانێ مشووری بخوات، زۆر کەس دەتوانێ زانایی و قسە
بکات و نایەت و حەدیسان بپنێ، بەلام کەم کەس دەتوانێ ئەو نایەت و حەدیسانە لە
شوینی خۆیدا دابنێ، وە خەڵکیان لەسەر پەرودە بکات، کۆمەلگا دروست بکات و
خەڵک بگۆڕی، ئەو بە هەموو کەس ناکری، (الرَّيَّانِيُون) ئەوانەن کە مشوورخۆرن،
بە زانیاریەکیان خەڵک دەکۆرن، تەگبیر و سەرپەرشتی کاروباری خەڵک دەکەن،
بەلام (الأخبار) زانیان و شارەزایان، بەلام مەرج نیە، رابەر و مشوورخۆربن.

مەسەلە ی سێهەم: کە دەفەر موی: ﴿ بِمَا أَسْتَحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا

عَلَيْهِ شُهَدَاءَ ﴾ ، بە هۆی ئەوەوە کە پارێزگاری لێکردنی کتیی خاویان

پێ سپێردرابوو، وە بەسەریشییەو جوادێر بوون، لێردا شتیکیان بۆ دەرەگەوی،
خوا پاراستنی تەوڕاتی بە گێ سپاردووە؟ دیارە بە پەڕەییەکان و بە ئەخبار،
زانیان و مشوورخۆرانی جوولەکە، بەلام پاراستنی قورئانی بە گێ سپاردووە؟ بە

خۆی، وەك دەفەر موی: ﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٨٠﴾ ﴾ الحجر، واتە:

(١) المعجم الوسيط، ص ١٥١، وشە (حبر)، یان (حبر) بە (أخبار) و (حبر) یش کۆدەکریتەو.

ئىمە خۇمان قورئانمان دابەزانىدە، ۋە خۇشمان پارىزەرىنى، ئىنجا تەماشىا بىكەن! شىتېك ئىنسان بىپارىزى لى قەدەر خۇى دەپپارىزى، شىتېكىش خوا بىپارىزى لى قەدەر خۇى دەپپارىزى، تەۋراتىك كە پاراستىنى بە رەببىانىيەكان ۋە ئەھبار سىپىردابوو، ئەۋە بۇخۇتان دەبىبىنن، چۇن دەستكارى كراۋە گۇپدراۋە، قورئانىش كە خوا بۇخۇى بە ئەستۋيەۋە گرتۋە بىپارىزى، ئەۋەتا تەماشىا دەكەين نەك ۋشەيەك پىتېكىشى لى نەگۇراۋە دەستكارى نەكراۋە، ئەۋەش جىاۋازى نىۋان قورئان ۋ كىتبەكانى دىكەى خوايە، ئەگەرنا ھەموۋيان ھەر فەرمايشتى خوا بوون، چونكە جارى ۋايە ھەندى مسوئلمان لەبەر دەمارگىرى بۇ مسوئمانەتى، ئەگەر ئاگى لى خۇى نەبى، كە باسى تەۋرات ۋ ئىنجىل ۋ زەبوورو صوحوف دەكات، ۋا دەزانى ئەۋانە لى خوار قورئانەۋەن! نەخىر ھەموۋيان لى يەك ئاست دان، لەو رۋوۋەۋە كە فەرمايشتى خوان، بەلام ئەۋ كىتبىانە، خواى كاربەجى بۇ قۇناغىكى دىكە ۋ ھەلومەرجىكى دىكە ۋ مىللەتانىكى دىكە ناردوۋنى، پاشان دەستكارىش كراۋن ۋ گۇپدراۋىش، ئەگەر ۋەك خۇشيان مابانەۋە ھەر باش بوو، بەلكو ۋەك خۇشيان نەمانەۋە، بۇيە ئەگەر ۋەك خۇشيان مابانەۋە نەشگۇپدراۋان، بۇ ئىستا بەكەلك نەھاتبان، عەجايىب نەبوو، چونكە خواى زاناو شاردزا بۇ ئىستاي نەفەرموۋن، بەلكو بۇ ھەزاران سال لەمەو پىشى فەرموۋن، ئەگەرنا لەو رۋوۋەۋە كە فەرمايشتى خوان، ۋەك يەكن، بۇيە لى سوۋرەتى (البقرة) دا خواى پەرۋەردگار بە پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇي: ﴿ قُولُوا ءَامَنَّا بِاللّٰهِ

وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا مِنْ رَبِّهِمْ وَأَسْمِعِلْ وَأَسْحَقْ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ

لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۶﴾، واتە: بلىن: بىرومان بە خوا ھىناۋە، بەۋە كە بۇ لامان نىرراۋەتە خوار، ۋە بەۋە كە بۇ لى ئىبراھىم ۋ ئىسماعىل ۋ ئىسحاق ۋ يەعقوب ۋ نەۋەكانى نىرراۋەتە خوار، ۋە بەۋە كە بە مووسا ۋ عىسا دراۋە، بەۋە كە بە سەرجم پىغەمبەران دراۋە، لە پەرۋەردگارىانەۋە، جىاۋازى ناخەينە نىۋان ھىچ كاميانەۋە، ۋە ئىمە بۇى ملكەچىن.

كەواتە: مەسۇلمان كراۋىيە بە روۋى ھەموو خاۋەن ئايىن و خاۋەن كىتەبە ئاسمانىيەكاندا، ئەگەر كىتەبەكەشيان گۆڭدراپى، دەلىپىن: مادام ئىدىيەكە ئەۋە دەكەن كە كىتەبەكەتەن لە خاۋە لە ئاسمانەۋە بۇ دابەزىۋە، بەو جۆرە مامەلەتەن لەگەل دەكەين كە خاۋەن كىتەبە ئاسمانىيە، بەلكو بە روۋى ھەموو خاۋەن فېكرەيەكى دېكەۋە، ۋەك بەشەر كە خوا رېزى ئىناۋە، بەلام ديارە ئەۋانەى كە كىتەبە ئاسمانىيەن لەبەرەست دايە، لە شەرىعەتى ئىسلامدا ئىمتىيازىان پىدراۋە، ژن و ژن خوازىان لەگەلدا دروستەۋ، سەربراۋيان دەخورىۋ خواردنىان دەخورىۋ، تېكەلىي زىاتريان لەگەل دەكرى.

مەسەلەى چوارەم: كە دەفەرەمۇ: ﴿فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَآخِشُونَ وَلَا تَشْتَرُوا

بِأَيِّ شَيْءٍ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾، ديارە كاتى خۇى خاۋى پەرۋەردگار ئاۋى بە جوۋلەكەكان فەرەموۋە، بە رەببانىيەكان و ئەخبارى فەرەموۋە: لە خەلك مەترسىن و لە من بترسىن، ۋە بە ئايەتەكانى من نرخیكى كەم مەكرن، ئىنجا ئايە بۇچى دەفەرەمۇ نرخی كەم؟ چونكە ئىنسان ھەرچى لە بەرانبەر دىنى خاۋادا ۋەربگرى، ھەر كەمە، ئەگەر ھەموو دىناش بى، خاۋى دادگەر بۇ خۇى زاناۋ شارەزايە بە ھەموو شتەك، دەزانى كە لادان لە جادەى شەرىعەت لەلايەن زانايانەۋە، لەلايەن مشوورخۇرانى مەسۇلمانان و ئەھلى دىنەۋە، ھەمىشە يان لە ترسانە، يان لە برسانە، بۇيە دەفەرەمۇ: لە خەلك مەترسىن، لە من بترسىن، ۋە لەبەر تەماع و چاۋچنۇكىي و دىنا وىستى، لە روۋى ئابوورىيە يەۋە، ئايەتەكانى من بە نرخیكى كەم مەگۆرنەۋە.

مہسلہی پینجہم:

رہای زانایان لہ بارہی حوکر انیکس وہ کہ حوکر بہ شہریت نکات

کہ دہفہرموی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾،
دیارہ زانایان دہربارہی ئہو رستہیہو ئہو دوو رستہیہی دیکہش، کہ دہفہرموی:
﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (۴۵) ﴿وَمَنْ لَّمْ
يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (۴۷) زور قسہیان کردوہ،
ئیہمہ سہرہتا قسہکانی ئہوان دینین، دوایش جیمان پی راست بوو
دہیخہنہ روو:

ہہئہتہ زوربہی تہفسیرہکان نامازہیان بہ راجیایی زانایان کردوہ، لہ
تہفسیرکردنی ئہو س نایہتہدا، بہ تابہتی یہکہم کہ دہفہرموی: ہہر کہسیک
حوکر نہکات بہوہی کہ خوا ناردوویہتہ خوار، ئا ئہوانہن بیپروایان، وہ ئہو
تہفسیرانہی من سہرنجم داو، زورن، بہلام ئہوانہیان کہ تا راددہیہک راجیایی
زانایان باش خستوتہ روو، نہم پینجہن:

- ۱/ (التفسیر الکبیر) ی (فخرالدین الرازی)، بہرگی (۶) لاپہرہ (۵۶۶).
- ۲/ (الجامع لأحكام القرآن) ی (القرطبي) بہرگی (۶) لاپہرہ (۱۶۷ - ۱۶۸).
- ۳/ (روح المعاني) ی (الآلوسی) بہرگی (۳) لاپہرہ (۴۴۳ - ۴۴۴).
- ۴/ (محاسن التأویل) ی (جمال الدین القاسمي) بہرگی (۴) لاپہرہ (۲۱۵ - ۲۱۶).
- ۵/ (التحریر والتنوير) ی (مُحمَّد الطاهر بن عاشور) بہرگی (۳) لاپہرہ (۲۱۱ - ۲۱۲).

من هه‌ولده‌دهم سه‌ره‌تا پوخته‌ی قسه‌ی زانیان ده‌رباره‌ی ئه‌و سی نایه‌ته‌ بێنم، وه‌ دوا‌یش بی‌رو‌راو بو‌چوونی خو‌م له‌ جه‌وت گورته‌ خا‌لدا ده‌خه‌مه‌روو:

ئێستا به‌ پێویستی ده‌زانم ئه‌م روونکردنه‌وه‌یه‌ی (فخرالدین الرازی) بێنم که‌ له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خو‌یدا به‌ ناوی (التفسیر الکبیر)^(١) که‌ به‌ (مفتاح الغیب) به‌ ناوبانگه‌، هێناویه‌تی، رای زانیان به‌گه‌شتی ده‌رباره‌ی ئه‌م رسته‌ قورئانییه‌، ده‌کاته‌ پێنج (٥) را، وه‌ له‌و پێنجه‌ش چوار رایان به‌ بیهێز ده‌زانئو، یه‌کیان هه‌لده‌بژێری، ده‌لئ: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾.

الأول: أَنَّ هَذِهِ الْآيَةَ نَزَلَتْ فِي الْيَهُودِ فَتَكُونُ مُخْتَصَةً بِهِمْ، وَهَذَا ضَعِيفٌ لِأَنَّ الْإِعْتِبَارَ بَعْمُومِ اللَّفْظِ لَا بِخُصُوصِ السَّبَبِ، وَمِنْهُمْ مَنْ حَاوَلَ دَفْعَ هَذَا السَّوَالِ، فَقَالَ الْمُرَادُ (وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ مِنْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ سَبَقَ ذِكْرُهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ)، وَهَذَا أَيْضًا ضَعِيفٌ، لِأَنَّ قَوْلَهُ وَمَنْ ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ كَلَامٌ أَدْخَلَ فِيهِ كَلِمَةً (مَنْ) فِي مَعْرِضِ الشَّرْطِ فَيَكُونُ لِلْعُمُومِ، ثُمَّ زِيَادَةٌ فِي النَّصِّ وَذَلِكَ غَيْرُ جَائِزٍ.

الثاني: قَالَ عَطَاءٌ هُوَ كُفْرٌ دُونَ كُفْرٍ، وَقَالَ طَاوُسٌ: لَيْسَ بِكُفْرٍ يَنْقُلُ عَنِ الْمِلَّةِ كَمَنْ يَكْفُرُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَكَأَنَّهُمْ حَمَلُوا الْآيَةَ عَلَى كُفْرِ النِّعْمَةِ لَا عَلَى كُفْرِ الدِّينِ، وَهُوَ أَيْضًا ضَعِيفٌ، لِأَنَّ لَفْظَ الْكُفْرِ إِذَا أُطْلِقَ انْصَرَفَ إِلَى الْكُفْرِ فِي الدِّينِ.

الثالث: قَالَ ابْنُ الْأَثَرِيِّ: يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ الْمَعْنَى ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾، فَقَدْ فَعَلَ فِعْلًا يَضَاهِي أَفْعَالَ الْكُفْرِ، وَيُشَبِّهُ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ الْكَافِرِينَ، وَهَذَا ضَعِيفٌ أَيْضًا لِأَنَّهُ عَدُولٌ عَنِ الظَّاهِرِ.

الرابع: قَالَ عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ يَحْيَى الْكِنَانِيُّ: قَوْلُهُ: ﴿بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾، صِيغَةٌ عُمُومٌ فَقَوْلُهُ: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾، مَعْنَاهُ مَنْ أَتَى بِضِدِّ حُكْمِ

وہ گوئیوانہ: مہ بہ ست لہو رستہ قورئانییہ ئەوہیہ: (وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ مِنْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ سَبَقَ ذِكْرُهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ)، ئەو زیادیہی تێدەخرئ، واتە: ھەر کەسیک حوکم نەگات "لەوانە ی کە پێشتر باس کران" بەوہی کە خوا ناردوویەتە خوار، ئەوہ ئەوانەن بێپرۆیان، بەلام ئەوہشیان رایەکی بێھیزە، چونکە کە خوا دەفەرموئ: (وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ) ئەوہ

قەسەیه‌که‌ له‌ باسی مەرج دا، (مَنْ) ی خراوەتە سەرئ، کەواتە: واتاکە ی گشتییە، پاشان ئەو زیاده تێدا تەقدیر کرانە ی ئەو نایەتەش، هیچ پاساوێکی بۆ نیە و دروست نیە.

پای دووهم: (عطاء) گوتووێهەتی: مەبەست له‌ کوفر لیڤەدا (هُوَ كُفْرٌ دُونَ كُفْرٍ) ه، واتە: مەبەستی پێ کوفری گچکەیه، نەك کوفری گەورە، (کوفری گچکە واتە: گوناھباریی)، وە طاووس گوتووێهەتی: ئەو کوفریك نیە ئینسانی پێ له‌ دین بچیتە دەری، وەك کەسیك کە کوفر بە خواو بە پۆزی دوا یی دەکات، جا (فخر الدین الرازی) دەلێ: وا دیتە پێش چا و ئەوان ئەو وشەیان بە کوفرا نیعمەت، لیڤداوەتەو.

منیش دەلیم: {بەلام ناشگونجی مەبەستیان پێی کوفرا نیعمەت بێ، وەك ئیمام فەخرەددینی رازی دەلێ و ئەو ئەگەرە ی داناو، بەئکو مەبەستیان هەر ئەو کوفرەیه، کە بە مانای گوناھ (معصية) ه، چونکە له‌ فەرمایشتەکانی پیغەمبەری خواشدا ﷺ هەندێ له‌ گوناھە گەورەکان بە کوفر ناوبراون، بۆ وێنە ئەم فەرموودە: ﴿اِثْنَتَانِ فِي النَّاسِ هُمَا بِهِمْ كُفْرٌ: الطَّعْنُ فِي النَّسَبِ، وَالنِّيَاحَةُ عَلَى الْمَيِّتِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۰۴۳۸)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۶۷) وَأَبُو عَوَانَةَ بَرَقْم: (۶۴) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ}، واتە: تانەو تەشەر دان له‌ پەچەلەك و شینگێران لەسەر مردوو، کوفرن، واتە: سیفەتی کافران^(۱)، دەلێ: بەلام ئەو رایەش بێهێژە، چونکە وشە ی کوفر کاتێک بە پەهای ی دی، یەگسەر مەبەست پێی کوفرە له‌ دیندا، نەك مەبەست پێی گوناھ ی گەورە، یان کوفرا نیعمەت بێ.

پای سییەم: (ابْنُ الْأَثَارِيِّ) کە یەکیکە له‌ زانیان، گوتووێهەتی: دەگونجی مەبەستەکە ئاوابی، واتە: هەر کەسیك حوکم نەکات بەو ی خوا ناردووێهەتە خوار، ئەو کەردەوێهەکی کەردو وەك کەردەو ی کافران، لەبەرئەو وەك کافران دەچێ. دەلێ: دیسان ئەو رایەش بێهێژە، چونکە لادانە له‌ پۆلەتیی وشەکە بەبێ پاساو.

رَای چوارەم: عەبدولعەزیزی کۆری یەحیای کینانی گوتوو یەتی: کە خۆی بەرز

دەفەر موی: ﴿بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾، دەلی: ئەو و شەیهکی گشتی، کە دەفەر موی:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾، واتە: هەر کەسێک بەرنامە یەک یێنی

پێچەوانەی بەرنامەی خۆی بەرز بێ، لە هەموو ئەو شتاندەدا کە خوا

ناردوونیە خوارێ، ئەو ئەو کەسە بێ پر وایە، بەلام مسوڵمانی گوناھبار،

(فاسق) لە هەموو ئەوانەدا کە خوا ناردوونیە خوارێ، پێچەوانەکیان ناهێنێ،

بەلکو لە بەشیکی دا دەیهێنێ، کە بریتیە لە کردووە، بەلام بر وای بوونی و، دان

پیداھێنانی بە زمان ئەو لە جێی خۆیەتی، بۆیە ئەمە ئەو ناگریتەو، دەلی:

دیسان ئەو رایەش بێھێزە، چونکە ئەگەر مەبەست لەو نایەتە هەر شەیهکی

تایبەت بووایە لە کەسێک کە لە هەموو شتێکدا پێچەوانەی حوکمی خوا

بجووڵیتەو، ئنجا بیکریتەو، ئەو ئەو کاتە نەم نایەتە کە ئەو هەر شەیهی

تیدا هاتو، جووڵەکەکانی نەدەگرتەو، چونکە جووڵەکەکان لە یەک حوکمدا

پێچەوانەی شەریعەتی خوا جووڵانەو، کە ئەویش حوکمی سزادانی زیناکەر

بوو، یاخود مەسەلەی خۆینی کوژراو، وەک لە هۆی هاتنە خوارەو کاندە هەیه.

رَای پێنجەم: (کە ئیمام فەخرەددینی رازی ئەم رایە هەلدەبژێری) (قَالَ عِزْمَةُ:

قَوْلُهُ: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾، إِنَّمَا يَتَنَاوَلُ مَنْ أَنْكَرَ بَقْلِيهِ وَجَحَدَ

بِلِسَانِهِ، أَمَّا مَنْ عَرَفَ بَقْلِيهِ كَوْنَهُ حُكْمَ اللَّهِ وَأَقَرَّ بِلِسَانِهِ كَوْنَهُ حُكْمَ اللَّهِ إِلَّا أَنَّهُ

أَتَى بِمَا يُضَادُّهُ فَهُوَ حَاكِمٌ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى وَلَكِنَّهُ تَارَكَ لَهُ فَلَا يَلْزَمُ دَخُولُهُ

تَحْتَ هَذِهِ الْآيَةِ، وَهَذَا هُوَ الْجَوَابُ الصَّحِيحُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ) واتە: عیكەر مە

گوتوو یەتی: خوا کە دەفەر موی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾، مەبەست

پێی کەسێکە وێرای نیش پێنەکردنی نایەتەکان، بە دلێش بر وای پێیان نیە و

بە زمانیش نکووڵیان لێدەکات، دەلی: بەلام کەسێک کە بە دل حوکمی خوا

بناسێ و بزانی ئەو حوکمی خوا یە پێی راست بێ، وە بە زمانیش دانی

پیدا یێنی و بلی: ئەو بەرنامەی خوا یە راست و تەواو، بەلام بە کردووە

پێچەوانەی ئەو رەفتار بکات، ئەو لە راستیدا بە دل و بە زمان حوکمی بەو

کردووە کە خوا ناردووێتە خوارو، تەنیا بە کردووە وازی لێهێناوە، بۆیە نایەتە ژێر هەره‌شەى ئەم نایەتەو، وە بە کافر لە قەڵەم نادری، (ئیمام فەخرەددینی رازی دەڵێ:) وە ئەو هەش وەلامی راستەو خواش زانێت.

دیارە منیش تا راددەهێك پشتگیری رایەكەى دەكەم، بەلام بەتەواویش نا!!

بەلام پێش ئەوێ رای خۆم بنووسم، ئەم دەرێ دینم، کە دەربارەى هۆى هاتنە خواروێ ئەم سى نایەتەن: ﴿عَنْ حُذَيْفَةَ أَنَّ الْآيَاتِ الثَّلَاثَ ذَكَرَتْ عِنْدَهُ، فَقَالَ رَجُلٌ: إِنَّ هَذَا فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَقَالَ حُذَيْفَةُ: (نَعَمْ الْإِخْوَةُ لَكُمْ بَنُو إِسْرَائِيلَ، إِنْ كَانَ لَكُمْ كُلُّ حُلُوةٍ، وَلَهُمْ كُلُّ مُرَّةٍ!! كَلَّا وَاللَّهِ لَتَسْلُكُنَّ طَرِيقَهُمْ قَدَى الشَّرَاكِ)﴾ {أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ بِرَقْم: (٣٢١٨)، وَقَالَ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ وَلَمْ يَخْرُجَاهُ، وَوَافَقَهُ الذَّهَبِيُّ} ^(١)، واتە: ئەو سى نایەتە لە لای حوزەیفە خوێندراوە (کە باسی ئەو دەكەن، کە کەسێك حوکم نەكەت بەوێ خوا ناردووێتە خوار، کافرن، ستەمکارن، لاپین) پیاویك گوتی: ئەو دەربارەى جوولەكەكان هاتۆتە خوارى، حوزەیفەش گوتی: بەنى ئیسرائیل باشترین بران بۆ ئێو، ئەگەر هەموو شتیکی شیرین بۆ ئێو بێ، هەموو شتیکی تالیش بۆ ئەوان بێ!! (یانى: ئەگەر هەردووکتان پێكەو گوناھێك بكەن، ئێو لەسەرى سزا نەدرێن، ئەوان لەسەرى سزا بدرێن، یان ئەوان پێی کافربن، ئێو هەش تەنیا پێی گوناھباربن) دواى گوتی: نەخیر سویند بە خوا ئێو هەش بە پێ ئەواندا دەرۆن، چون لەسكى نەعل پێك بە نێو پەنجەكان دادی، ئێو هەش پێك بەویدا دەرۆن، چ سزایەك بۆ وان هەیه، هەمان سزاش بۆ ئێو هەیه، (کە بێگومان رایەكەى زۆر جوانە).

جا من بەراستی دواى ئەو دەربارەى ئەو سى نایەتە، زۆر تەماشای تەفسیرەكانم کرد، گەشتە ئەو قەناعەتە کە لەو چەند خالەدا دەینووسم، وە شایانی باسیشە کاتی خۆى لە بەرگی چوارەمى (ئیمان و عەقیدەى ئیسلامى)یشدا ئەو رایەم خستۆتە ڕوو، ئەگەر کتومت واش نەبێ، هەروەها لە بەرگی (٣)ى کتیبى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، کە لە زیندانی ئەمریکایەکاندا نووسیوومە، لەوێشدا باسم کردو:

بهر وراوه لویستم له باره ی حوکی که سیکه وه، که حوکم به به رنامه ی خواناکات:

۱/ ناشکرایه که نهو چوار نایهته له سیاقیکدا هاتوون که باسی جووله که کان دهکات، وهک له هوئی هاتنه خواره وه که شدا دباره، که واته: راسته نهو نایهتانه له باره ی جووله که کانه وه هاتوون.

۲/ به لām بیگومان به پیی بنچینه ی (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْنَعُ شُمُولَ الْمَعْنَى) واته: تایه تمه ندبوونی هوکاری هاتنه خوار، ریگا ناگری له گشتگیری واتیه که ی، یانی: نایهتیک دهر باره ی کافر یك، جووله که یهک، نه صرانییهک هاتوته خوار، به لām ماناکه ی گشتیه، تایه تمه ندبوونی هوکار ری ناگری له گشتگیری بوونی واته، که واته: مسوولمانیش دهگریته وه، نجا به لای زوربه ی زانایانیش وه (شَرَعَ مِنْ قَبْلُنَا شَرَعَ لَنَا إِذَا حُكِيَ مُضَرًّا وَلَمْ يُنْسَخْ) وهک (جمال الدین القاسمی) له (محاسن التأویل)^(۱) هیناویهتی، واته: به رنامه وه شهریهتی پیغه مبه رانی پیشو که بۆمان دهگریدریته وه، به رنامه ی نیمه شه به مهرجیک که بۆمان دهگریدریته وه، وهک دان پیاده هیان بۆمان بگریدریته وه وه نه سخ نه کرابیته وه، لی ره شدا خوی بهر ودر دگار وا دهفه رموی: ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا

أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾^(۴۴)، نه گهر گریمان مه به ست پیی نه وانیش بی، به لām به رنامه ی نیمه شه، نهو وه رای زوربه ی ههره زوری زانایانه، به لکو من پیماویه ده بوو رای هه موو زانایان و ابو وایه، بۆچی؟ چونکه وانه بی خوی کار به جی بۆچی به سه رهاتی پیغه مبه ران بۆ نیمه دهگریته وه؟ بۆچی له سوور هتی (الأنعام) دا دوی نه وه ی ناوی هه زده له پیغه مبه ران دینی، دهفه رموی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَتْهُمْ أَقْدَرُ...﴾^(۴۵)، واته:

ئەوانە کەسانیکن خوا رێنمایی کردوون، تۆش بە دواى رێنمایی وان بکەوه.

کەواتە: پێغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ خوا مۆلزمى کردوه، کە بە دواى رێبازى پێغەمبەران بکەوێ، وه ئەو بەرنامانەى کە لە خواوەش هیناویانن بە مەرچیک بزانین نەگۆرڤدراون و نەسخ نەکراونەوه، لەراستییدا بە هی ئیمەش دادەنرێن، جگە لەو حوکمە شەرعییانەى کە دەزانین، تایبەتن بە خەلکی ئەو رۆژگارانهوه بۆ وینە: خواى کاربەجى هەندى شتى لەسەر جوولهکەکان

قەدەغە کردوه، بە هۆى لادان و سەرپێچییانەوه، وهك دەفەرموى: ﴿فِظْلَمَنَّ

الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا عَلَيْهِمْ طَبِئَتْ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا

﴿١٦٠﴾ النساء، واتە: بە هۆى ستمکردنى جوولهکەکانەوه شتى هەندى خوش و بە تاممان لى قەدەغەکردن، وه بە هۆى ئەوه کە زۆر خەلکیان لە رێى خوا لادەدا، ئەو کاردانەوه بووهو جیاى، بەلام ئەویدیكە لە جێى خۆیەتى.

٣/ لە نیوان رای خەوارێج کە دەیانگوت: (كُلُّ مَعْصِيَةٍ كُفْرٌ) واتە: هەر کەسیك گوناھێكى گەوره بکات پێى کافر دەبێ، بەلکو هەندیکیان فەرقى گوناھى گەورهو گچکەشیان نەکردوهو گوتووینانە: هەموو گوناھێك گەورەیه، وه هەموو گوناھێكیش کوفرە، لەگەڵ ئەو رایەى مورچییەدا کە گوتووینانە: (لَا كُفْرَ إِلَّا الْكُفْرُ الْإِعْتِقَادِي وَاللِّسَانِي)، واتە: ئینسان تەنیا کاتیك کافر دەبێ، کە بە دل کافر بێ و بە زمان دانى پێدا بێنێ، بەلام کردەوهى خراپیان بە کوفر دانەناوه، گوتووینانە: کردەوه بەشیك نیە لە ئیمان، وه ئینسان هەرچەندە گوناھان بکات، ئیمانەکەى زەرەرى پێناگات: (لَا تَضُرُّ مَعَ الْإِيمَانِ مَعْصِيَةٌ) بەلێ دەلێن: لە نیوانى ئەو دوو رایەدا، هی خەوارێج کە تێیان پەراندوون، مورچییەش کورتیان هیناوه، رای راست ئەوهیه: کە هەموو گوناھێك کوفر نیە، وهك خەوارێج دەلێن، بەلکو هەندیک لە گوناھەکان کوفرن، وه کافربوونیش تەنیا بە دل و بە زمان نیە، وهك مورچییە دەلێن، بەلکو هەندیک لە کردەوهکانیش کوفرن، (ئەو مەسەلەیه ئیستا کیشەى زۆر لەسەرە لە نیوان خەلکی ئیسلامی دا، کە هەندیکیان تێدەپەرێن و هەندیکیان کورت دینن) ئنجا با تەماشای ئەو نایەتانه بکەین:

١- لە سوورەتی (البقرة) نایەتی (١٠٢) دا دەفەر موی: ﴿...وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ

كَفَرُوا يَعْلَمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ...﴾ (١٠٢)، واتە: شەیتانەکان بێبەروا بوون،
کە خەڵکیان فێری جادوو دەکرد، کەواتە: خەڵک فێری جادوو کردن، کە
کردهوهیهکە، بوودته هۆی کافربوون.

٢- لە سوورەتی (التوبة) نایەتی (٦٦) دا خۆی زاناو شارەزا لە سیاقیکدا کە

باسی موناڤیقه‌کان دەکات، دەفەر موی: ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ

إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ

﴿٦٥﴾ لَا تَعْذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ...﴾ (٦٦)، واتە: ئەگەر ئێمان

پرسی: ئەو قسانە چین دەیانکەن؟! دەڵێن: هەروا قسەی پێگەمان دەکردو بە
گالتەو گەمە قسەمان دەکرد، پێمان بفرموو: ئایا گالتە بە خواو بە
نایەتەکانی خواو بە پیغه‌مبەری خوا دەکەن؟! پاساو مەهیننەوه، دوا
ئیمانەکەتان کوڤرتان کردوه. کەواتە: هەندیک لە کردهوه‌کانیش ئێسان کافر
دەکەن، یەکیەک لەوانە گالتەکردن بە دینی خوا، یاخود بە خواو، بە
نایەتەکانی خواو، بە پیغه‌مبەری خوا سەلاتو سەلامی خۆی لەسەر.

٣- لە سوورەتی (النور) نایەتی (٤٧) دا خوا دەفەر موی: ﴿وَيَقُولُونَ ءَأَمَنَا بِاللَّهِ

وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ (٤٧)،

واتە: وه ئەوانە دەڵێن: ئیمانمان هیناوه بە خواو بە پیغه‌مبەرو، وه ملکه‌چو
فرمانبەریش، کەچی دوا‌یی کۆمه‌لێک له‌وان دوا‌ی ئەوه پشت
هەڵدەکەن، وه ئەوانە ئیماندارن. هەرچه‌نده به زمانیش گوتوو‌یانە:

﴿ءَأَمَنَا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ﴾، به‌لام مادام به کردهوه پابه‌ند نه‌بوونهو، پشتیان

له شه‌ریعت کردوه خۆی په‌نه‌انزان ده‌فەر موی: ئەوانە ئیماندارن.

٤/ بۆیه پێم وایه پێویست ناکات نایەتەکان له مانای ر‌واله‌تی خۆی لابده‌ین،

چونکه ر‌سته‌ی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ (٤٤)،

زۆر گشتییە: هەر کەسێک حوکم نەکات بەوێی خوا ناردووێتە خوار ئا ئەوانەن بێڕوایان، ئەم رێستە قورئانییە سەرچەم ئەوانە دەگرتەووە کە بەرنامەی جیا لە ئیسلام دین، وە بێگومان هەر کەس لە حوکمرانان سیستەمیکی حوکمرانیی غەیری ئیسلام تەبەنن بکات، دیارە پێی لە ئیسلام چاکترە، یان بە لایەنی کەمەووە پێی وەك ئیسلامە، ئەوێش کوفریکە بەکەدنگیی زانیانی لەسەر، بۆیە پێویست ناکات بڵێن: ئەگەر بە دڵ و زمانیش ئیسلامی قبوول نەبێ ئەو جار کافر دەبێ، وەك رای پێنجەم گوتی، کە لە عیكەرەمەووە هاتو، ئیمە دەلێن: نەخیر، چونکە نایەتەکە باسی ئەوێ نەکردووە ئەو تەفصیلاتە تێدانیه، پاشان مەحالیشە حوکمرانیی ئیسلامی پێ لە هەموو بەرنامەیهك باشتربێ، لە هەمان کاتیشدا کاری پێنەکات بەلکو دەلێن: هەر کەسێک حوکمی نەکرد بە ئیسلام، ئەو لەراستییدا وەك خوا دەفەرموێ: ئەو لە ریزی کافران دایە. بەلام نایا لە هەموو حالاندا حوکم نەکردن بە قورئان ئینسانی پێ کافر دەبێ؟ بێگومان نەخیر، ئەو لە خالی پێنجەمدا روونی دەکەینەووە.

٥/ ئەوێ کە بەشیك لە زانیانی ناچاری ئەو تەئویلانە کردو، کاریگەریی هەندیک لە حوکمرانانی مسوڵمانان بوو لەسەریان، کە بینویانە کەمو زۆر بەشیك یان زۆر لە حوکمرانان کەوتوونە ژێر فشاری ئارەزووەکان و گومانان (الشهوات والشبهات) و لە ئەنجامدا لە شەریعتیان لاداو، یان لە ژێر کاریگەری تەماع و بەرتیل، یان لە ژێر کاریگەری هەر هۆکاریکی دیکەدا، لە شەریعتیان لاداو، لەولاشەو پابەندبوونە بە شەریعتەو بەگشتی، و اشیانزانێو حوکمی ئەو نایەتە دەیانگرتەووە، بۆیە خوێان ناچار بینووە کە تەئویلی بکەن، بەلام بێگومان لادان لە شەریعت و کارپێنەکردنی لە مەسەلەیهك و دووان، یاخود لە چەند مەسەلەیهکی دیاریکراودا، مادام حوکمرانەکە بەگشتی پابەندبێ بە شەریعتەو، ئەو هەر بە گوناح دادەنرێ، بە کوفری گەورەو چوونە دەر لە بازنە ئیسلام (كُفْرٌ مَخْرَجٌ عَنِ الْمِلَّةِ) دانانرێ. بەلکو تەنیا گوناھێکی گەورەیه، بۆچی؟ چونکە وەك چۆن کەسێک دزی، قەتل، زینا دەکات، مە ی دەخواتەو، کە هەر کام لەوانە گوناھێکی گەورەن، بە هەمان شیوێش کەسێک کە حوکم بە شەریعتی خوا نەکات لە مەسەلەیهکدا، یان لە چەند

مەسەلەیه‌کدا، پێی کافر نابێ، مادام بە‌گشتی شەریعەتی تەبەننیی کردووە پێوێ پابەندە، بە‌لام لەبەر بە‌ژۆه‌وندییە‌ک و لە ژێر زەخت و فشارێک دا، یان لەبەر ئارەزوویە‌ک لە چەند مەسەلەیه‌کدا لە شەریعەت لادەدات، دە‌لێین: چەند گوناھیکی گە‌ورە‌ی کردوون، بە‌لام کە‌سیک کە هەر لە ئە‌سلدا شەریعەت تەبەننیی نە‌کات و پێوێ پابەند نە‌بێ، بە نامسوولمان و بە کافر لە قە‌ڵەم دە‌درێ و حیسابە‌کە‌یان جیا‌یە.

٦/ ئە‌گەر یە‌کیک ب‌لێ: جا خۆ ه‌وێ هاتنە خوارووی نایە‌تە‌کان، لادانی جوولە‌کە‌کان بوو لە یە‌ک حوکمی شەریعەت، نە‌ک لە هە‌مووی، واتە: ه‌وێ هاتنە خوارووە‌کە‌ی ئە‌و بوو، کە جوولە‌کە‌کان لە یە‌ک حوکمی شەریعەت لایانداو، نە‌ک شەریعەتیان هە‌موو د‌ف‌ئز کردب‌یت و غەیری شەریعەتیان تەبەننیی کردب‌ێ، ئە‌دی ئیمە لێ‌ردا چ‌ون وا دە‌لێین؟!

دە‌لێین: راستە، بە‌لام بە تیۆەرمانی سەر‌جە‌م د‌ف‌ئە‌کانی شەریعەت، دە‌زانین کە لادان لە شەریعەت لە حالە‌تی خۆ پێ گونا‌ه‌بار بوون و ئینکاری نە‌کردن‌دا، کوفر نیە، وە‌ک لە خا‌لی پێنجە‌م دا (فخرالدین الرازی) لە عی‌ک‌رە‌مە‌و ه‌ینای، واتە: کاتێک کە‌سیک لادە‌دات لە شەریعەت بە شیۆ‌دیە‌کی بە‌شیی (جزئی) بە‌لام خ‌وێ پێ گونا‌ه‌بارە و ئینکاری و نکوولیی ناکات لە راستیی یاسا‌کانی شەریعەت ئە‌و بە‌و ه‌ئوێستە‌ی کافر نابێ، بە بە‌ل‌گە‌ی ئە‌و کە مسوولمانان جاری وایە جە‌نگ پێ‌کە‌وێ د‌کە‌ن و یە‌ک‌دیش دە‌کوژن، کە‌چی خ‌وای می‌ه‌رە‌بان هەر بە ئیماندار لە قە‌ڵە‌میان دە‌دات، وە‌ک لە سوورە‌تی (الحجرات) دا د‌ف‌ئە‌رموێ:

﴿ وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى

الْأُخْرَىٰ فَفَقِّلُوا لَهُمَا نَصَحَتِي إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ

وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿١٠﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ

وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١١﴾، واتە: ئە‌و ئیماندارانە‌ی کە پێ‌کە‌وێ شە‌ر دە‌کە‌ن و یە‌ک‌دی دە‌کوژن...، کە‌واتە: ئە‌وانە لە‌و بواردە لە شەریعەت لایانداو

کە‌چی خواش بە ئیماندار ناوی بردوون، یان د‌ف‌ئە‌رموێ: ﴿وَمَا كَانَتْ

لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَاقُتَلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَا... ﴿١٢﴾ النساء، واتە: هیچ ئیماندارێك

بۆی نیە ئیماندارێك بکوژێ، مەگەر بە هەڵە لە دەستی بکوژێ، بەلام ئەوان لێردا بە ئانقەست یەكدی دەکوژن، كەواتە: لێردا لە شەریعت لایانداوە، بەلام خوا بە ئیماندار لە قەڵەمی داو، بۆچی؟ چونكە خوێنی یەكدی بە حەلال نازانن، شەپەرە توورەبوونەو خوشیان پێ هەڵەو گوناھبارە، جاری وایە كەسیك زۆر توورە دەبێ دەلی: پێشی كافر بە ئەو ئیشە هەر دەكەم، یان هەیه دەلی: وەللاهی ئەگەر خوا جەهەننەم بۆ داخات ئەو شتە هەر دەكەم، واتە: دەزانێ گوناھەو حەرەمە، بەلام شەیتان و نەفس بەسەریدا زāl بوونە، بەلام ئەگەر ئەو گوناھو حەرەمە پێ حەلال بێو بە حەلالی بیکات، ئەو دەیارە پێی كافر دەبێ.

ئەجا خوای پەنھانزانی شەریعتی كە جۆلەكە نكوولیی لە راستی شەریعت دەكەن، وە بە هۆی نكوولیی لێكردنەكەیانەو، وێرای ئیشپێنەکردنی شەریعت، بەو كافر بوون، كەواتە: پەفرزی كۆی شەریعت بە تەبەننی نەکردنی لە زیاندا، یاخود نكوولیی لێكردنی حوكمی شەریعت، لەگەڵ ئیش پێنەکردنی دا، ئەو دووانە سەر دەكێشن بۆ كوفری گەورەو درچوون لە بازەنی ئیسلام.

٧/ یەكێك بۆی هەیه بلی: باشە بۆچی خوا لە نایەتی یەكەمدا دەفرموی:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ﴿٤٤﴾، وە لە هی

دوووەمدا دەفرموی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

﴿٤٥﴾، وە لە هی سییەمدا دەفرموی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ ﴿٤٧﴾؟

دەگونجی بە چەند شیوەیهك وەلامی ئەو پرسیارە بدەینەو:

یەك: دەلیین: حوكم نەکردن بە شەریعت لە رپوی پەیوەندی هەبوونی

حوكم نەکردن بە شەریعتەو، بە خواو، ئەو كردارە بە كوفر دادەنری،

چونکه كهسێك حوكمی خوا ڕەت بكاتەو، مانای وایە ئیماندارنیهو واش له ئیماندار ناوەشیتەو، وە لەراستییدا ئەگەر سەرنج بدەینه ئەو ڕستەیهی كه دەفەرموی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ (٤٤)،

سیافی تێدا هاتنی ئەو ڕستەیه، ئاوايه: ﴿... فَلَا تَخْشَوْا النَّاسَ وَآخِشُونَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ (٤٤)، كهواته: لێرهدا جوړێك له نكوولیی لێکردن و ڕەتکردنەوێ شەریعەتی خوا له ئارادایه، لهو حالەتەدا دیاره ئینسان به کافر له قەڵەم دەدرێ.

دوو: دەلێین: به نسبەت ڕستەکهی دواى وى كه دەفەرموی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (٤٥)، ئەویش لەم سیاقەدا هاتو،

﴿وَكُنَّا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ نَفْسٍ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ ...﴾ واته: باسى هەقى خەلك دەكات، كه ئەگەر كهسێك دەستدرێژیی كرده سەر كهسێك و كوشتی، یان چاوی كوێر كرد، لووتی بڕی، یان گوێی بڕی، یان ددانی شكاند، یاخود برینداری كرد، دەبێ سزا بدریتەو، ئنجا ئیش نەكردن به شەریعەت لهو بواڕەدا، زوڵم و ستمه، چونكه مافی خەلك پێشیل دەكرێ.

سێ: وە له ڕووی ڕەوشتییەو ئەو ڕەفتاره به لاری بوون (فسق) دادەنرێ، ئەگەر

تەماشای ئەو ڕستەیهش بكهین، كه دەفەرموی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ

اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (٤٧)، ئەویش سیافی تێداهاتنی ئاوايه:

﴿وَأَتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ...﴾

کهواته: ئهوهی خوا له ئینجیل ناردوویهتی زیاتر ئاراستهکردنی ږهوشتیو مهعنهویی یه، چونکه یاساکان له تهوړات دا ههبوون، دیاره ههر کهسیکیش له ږووی ئاکارو ږهوشتهوه لاباتو حوکم به شهریعت نهکاتو بهپیی شهریعت بهږیوه نهچی، ئهوه لاړی دهردهچی.

بهلام (الاولی) له تهفسیرهکهیدا^(۱) بهم شیویه حکمهت و هوکاری ئهو تهعبیره جیاوازانه دهخاته ږوو، دهلی:

(۱) (فَالْاِنْكَارِهِمْ ذٰلِكَ وَصَفُوا بِالْكَافِرِينَ)، واته: لهبهرنهوهی نکوولیان کردوه له حوکمی خوا به کافر وهسفی کردوون.

(۲) (وَلَوْضَعَهُمُ الْحُكْمَ فِي غَيْرِ مَوْضِعِهِ، وَصَفُوا بِالظَّالِمِينَ)، واته: وه لهبهرنهوهی حوکمی خویان له غهیری شوینی خویدا دانوه، به ستهمکار ناسینراون.

(۳) (وَلِخُرُوجِهِمْ عَنِ الْحَقِّ وَصَفُوا بِالْفَاسِقِينَ)، واته: وه لهبهرنهوهی له ههق دهرچوون، به لاړی (فاسق) ناوزه کراون.

ههروهها (الاولی) له هه مان سهرچاوهدا دهلی: (وَصَفُوا بِهَا بِاعْتِبَارِ اَطْوَارِهِمْ وَاحْوَالِهِمُ الْمَنْضَمَةِ اِلَى الْاِمْتِنَاعِ عَنِ الْحُكْمِ: فَتَارَةً كَانُوا عَلَى حَالٍ تَقْتَضِي الْكُفْرَ، وَتَارَةً عَلَى اُخْرَى تَقْتَضِي الظُّلْمَ، اَوْ الْفِسْقَ)، ئهویس نزیکه له قسهی پیښی، واته: به پیی حالته جوړاو جوړهکانیان لهگهلا ئهوهی که ئیشیان به شهریعت نهکردوه، حالتهی جوړاو جوړیشیان ههبوون، جاری وایه حالهتیان وابووه که خوازیاری ئهوه بووه که ئهوانه به کافر له قهلهم بدرین، جاری وایه حالتهکهکیان وابووه به زالم، یان فاسق، له قهلهم بدرین.

مهسهلهی شهشهم: که ددهرموی: ﴿وَكُنْبَنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا اَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ

وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْاَنْفَ بِالْاَنْفِ وَالْاُذُنَ بِالْاُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ

قِصَاصٌ ﴿١﴾، ديارە لەو تەوراتەدا كە ئىستا لەبەردەستمان دايە، واتە: لە پەيمانى كۆن ئەو حوكمە ھەيە^(١)، كە دەفەر موى: ھەر كەسك كەسكى كوشت دەبى بكوژىتەو، تۆلە بە تۆلە بە گشتى، ھەر كەسك چاوى يەككى كويىر كرد، يان گويى برى، يان لووتى برى، يان ددانى شكاند، دەبى وەك وى لى بكرىتەو، ديارە سزاي تۆلەش بەو شىوئەيە كە ئەم ئايەتەيە دەفەر موى و ھەموو زاناينىش لەسەر ئەو يەك دەنگن، ھەرچەندە ئايەتەكە لە سىياقتا ھاتو كە دەر بارەى جوولەكەكان قسە دەكات، بەلام ھەموو زاناينى ئىسلام لەسەر ئەو كۆكن كە لە ئىسلامىدا ئەم ئايەتە ئەسە بۆ تۆلەسەندەو، بەلى لە ئىسلامدا ئەگەر كەسك كەسكى كوشت دكوژىتەو، ديارە كوشتنەوئەى خەلك لە شوئەى دىكەشدا ھاتو، بەلام بە شىوئەى دىكە ھاتو، بۆ وئە: خوا دەفەر موى: **يَتَأْتِيهَا**

الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ ﴿١٧٨﴾ البقرة، كە ئەوئەش كاتى خوى باسما كرددە بۆچى وادەفەر موى؟ ھۆكارى خوى ھەيە، بەلام لىرەدا بەگشتى دەفەر موى: **وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسُ بِالنَّفْسِ** ﴿المائدة﴾.

ھەروەھا ھەموو زاناين لەسەر ئەو يەك دەنگن كە ئەگەر يەككى چاوى يەككى كويىر بكات، يان لووتى بېرىت، يان گويى برى، يان ھەستى بىستنى لە كار بخت، يان دەستى برى، يان ئىسقانى بشكىئە... ھتە، ئەو وای لىدەكرىتەو، كەواتە: ئەو ئايەتە ئەسە لە بواری تۆلە سزادا.

(١) بېروانە: التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: ٢١، (أحكام مُختصة بالقاتل والمتعتدي) (... نفساً بنفس، وَعَيْنًا بِعَيْنٍ، وَسِنًّا بِسِنٍّ، وَيداً بِيَدٍ، وَرجلاً بِرجلٍ، وَكَيْاً بِكَيٍّْ، وَجُرْحاً بِجُرْحٍ، وَرِضًا بِرِضٍّ..)، ص ١٧٥، ١٧٦.

مێشتاش بالە و بارە وە ئاماژە بە قسەمی هەندیک

لە زانیان و چەند فەرموودە یە کیش بەکەین

١/ (الحسن البصري) لای گێڕدراوەتەووە گوتوویەتی: (هِيَ عَلَيْهِمْ وَعَلَى النَّاسِ عَامَّةً) (رَوَاهُ ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ)، واتە: ئەو نایەتە بۆ جۆولەکەکان و بۆ تیکرپای خەلکە.

٢/ (حكى الإمام أبو منصور بن الصباغ في كتابه (الشامل) اجتماع العلماء على الإحتجاج بهذه الآية على ما دلت عليه)، واتە: ئەو مەنصورى كورى صەبباغ لە كتيبى خویدا بە ناوی (شامل) گوتوویەتی: هەموو زانیان لەسەر ئەووە یەك دەنگن كە بە لگە بەم نایەتە بێننەووە، لەسەر ئەووە كە دەلالەتی لەسەر دەكات، كە بریتى بە تۆلەسەندنەووە.

٣/ (إبن كثير) یش دەلى: (اِحْتَجَّ الْأَئِمَّةُ كُلُّهُمْ عَلَى أَنَّ الرَّجُلَ يُقْتَلُ بِالْمَرَاةِ بِعَمُومِ هَذِهِ الْآيَةِ الْكَرِيمَةِ) ^(١)، واتە: هەموو پێشەوايان ئەوویان بە بە لگە هێناوەتەووە لەسەر ئەووە كە ئەگەر بیاوێك ئافرەتیكى كوشت پێى دەكوژرێتەووە، بە چەمكى گشتى ئەم نایەتە بە پیژرە.

هەلبەتە وێرای ئەم نایەتە لە دەقى فەرماشتى پێغەمبەریشدا ﷺ سزای تۆلە هاتووە، بۆ وێنە: ﴿كَتَبَ رَسُولُ اللَّهِ مَعَ عَمْرُو بْنِ حَزْمٍ إِلَى أَهْلِ الْيَمَنِ كِتَابًا .. هَذِهِ نَسَخَتَهَا: مِنْ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ إِلَى شُرَحْبِيلِ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ، وَنُعَيْمِ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ، وَالْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ وَقِيلَ ذِي رُعَيْنٍ، وَمُعَافِرٍ وَهَمْدَانَ أَمَّا بَعْدُ: وَكَانَ فِي كِتَابِهِ: وَإِنَّ مَنْ اعْتَبَطَ مُؤْمِنًا قَتَلًا عَنْ بَيِّنَةٍ فَإِنَّهُ قَوْدٌ بِهِ إِلَّا أَنْ يَرْضَى أَوْلِيَاءُ الْمُقْتُولِ، وَإِنَّ فِي النَّفْسِ: الدِّيةَ مِائَةً مِنَ الْإِبِلِ وَفِي الْأَنْفِ إِذَا أَوْعِبَ جَدْعُهُ" الدِّيةُ، وَفِي اللِّسَانِ: الدِّيةُ، وَفِي الشَّفَتَيْنِ: الدِّيةُ، وَفِي الْبَيْضَتَيْنِ: الدِّيةُ، وَفِي الذِّكْرِ:

الدية، وَفِي الْقَلْبِ الدِّيةُ، وَفِي الْعَيْنَيْنِ: الدِّيةُ، وَفِي الرَّجْلِ الْوَاحِدَةِ: نَصْفُ الدِّيةِ، وَفِي الْمَأْمُومَةِ: ثُلُثُ الدِّيةِ، وَفِي الْجَائِفَةِ: ثُلُثُ الدِّيةِ، وَفِي الْمُنْقَلَةِ: خَمْسُ عَشْرَةَ مِنَ الْإِبِلِ، وَفِي كُلِّ أَصْبَعٍ مِنْ أَصَابِعِ الْيَدِ وَالرَّجْلِ: عَشْرٌ مِنَ الْإِبِلِ، وَفِي السِّنِّ: خَمْسٌ مِنَ الْإِبِلِ، وَفِي الْمَوْضُحَةِ: خَمْسٌ مِنَ الْإِبِلِ، وَإِنْ الرَّجُلُ يَقْتُلُ بِالْمِرَّةِ وَعَلَى أَهْلِ الذَّهَبِ أَلْفَ دِينَارٍ^(١).

واته: پێغه‌مبەری خوا ﷺ نامەیه‌کی نووسی له‌گه‌ڵ عه‌مری کوری حه‌زم بۆ خه‌ڵکی یه‌مه‌ن، (ده‌رباره‌ی سزادانی که‌سانێک که‌ ده‌ستدریژی ده‌که‌نه‌ سه‌ر خوینی خه‌ڵک، که‌ دیاره‌ له‌وێ کێشه‌ هه‌بووه‌) ده‌ڵێ: له‌ موچه‌مه‌د پێغه‌مبهره‌وه‌ بۆ شوڕحه‌بیلی کوری عه‌بدوکولال و نوه‌عه‌یمی کوری عه‌بدوکولال و حاریسی کوری عه‌بدوکولال و فه‌یلی زی روه‌هین، وه‌ مه‌عافیرو هه‌مدان (ئه‌وانه‌ دیاره‌ عه‌شیره‌تن) دوا‌ی ستایش بۆ خوا:

هه‌ر که‌سیک به‌ ناهه‌ق ئیماندارێک بکوژێ به‌لگه‌ی له‌سه‌ربێ، ئه‌وه‌ پێی ده‌کوژرێته‌وه‌، مه‌گه‌ر که‌سوکاری کوژراوه‌که‌ رازی بن، (واته‌: رازی بن نه‌یکوژنه‌وه‌، یان رازی بن به‌ خوین) وه‌ هه‌ر که‌سیک که‌سیک بکوژێ، سه‌د حوشر خوینییه‌تی، وه‌ که‌سیک لووتی که‌سیک بپڕێ، نه‌گه‌ر به‌ ته‌واوی بریبی، ئه‌وه‌ خوینی ته‌واوه‌ (که‌ سه‌د حوشره‌)، وه‌ هه‌ر که‌سیک زمانی که‌سیک بپڕێ، خوینی ته‌واوی هه‌یه‌، وه‌ هه‌ر که‌سیک دوو لیوی که‌سیک بپڕێ، خوینی ته‌واوی هه‌یه‌، وه‌ که‌سیک دوو هه‌لکه‌ گونی که‌سیک بپڕێ، یان بیخه‌سینی، خوینی ته‌واوی هه‌یه‌، وه‌ که‌سیک ئه‌ندامی نی‌رینه‌ی که‌سیک بپڕێ، خوینی ته‌واوی هه‌یه‌، وه‌ که‌سیک پشته‌ی که‌سیک بشکینێ، خوینی ته‌واوی هه‌یه‌، وه‌ که‌سیک هه‌ردوو چاوی که‌سیک ده‌ربینێ، خوینی ته‌واوی هه‌یه‌ (دیاره‌ ئه‌گه‌ر چاویک بێ نیوه‌ خوینه‌)، وه‌ که‌سیک لاقی که‌سیک بپڕێ، نیوه‌ خوین هه‌یه‌، (باسی ده‌ستی نه‌کردوه‌، چونکه‌ ده‌ستیش هه‌ر وایه‌) وه‌ برینی‌ک گه‌شتبێته‌ سه‌ر مووخ، یه‌ک له‌سه‌ر سیی خوین هه‌یه‌، وه‌ که‌سیک برینی‌ک له‌ که‌سیک بکات ئه‌ودیه‌ بووبێ (واته‌: گه‌یبێته‌ به‌ تالایی و بۆشایی) یه‌ک له‌سه‌ر سیی خوینی هه‌یه‌، وه‌ که‌سیک برینی له‌ که‌سیک کردبێ (ده‌ستی یان لاقی و)

ئیسقانه‌که‌ی لابرده‌ی له جی‌ی خۆی (واته: شکانبی‌تی) ئەوه پازده حوشر خوینی‌ه‌تی، وه‌ بۆ هەر په‌نجه‌یه‌ك له په‌نجه‌کانی ده‌ست و پێ، ده‌ حوشر هه‌یه، وه‌ هەر که‌سی‌ك ددانی که‌سی‌ك بشکێنێ، خوینی پینج حوشره، وه‌ برینی‌ك که‌ (هینده‌ قوول بێ) ئیسقانه‌که‌ی ده‌ربخات، پینج حوشر خوینی‌ه‌تی، وه‌ پیاویش به‌ ئافه‌رت ده‌کوژێ، (پیاوی‌ك ئافه‌رتی‌ك بکوژی پێی ده‌کوژیت‌ه‌وه، چونکه‌ له‌ سه‌رده‌می نه‌فامیی دا وانه‌بووه، بۆیه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ باسی کردوه، وه‌ خوای داد‌گه‌ریش فه‌رموویه‌تی: ﴿وَكُنَّا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالْأَنْفِ﴾ المائدة، چونکه‌ کاتی خۆی وانه‌بووه، پێیان سه‌هیر بووه! جا چۆن ده‌بی پیاو له‌ به‌ران‌به‌ر ئافه‌رت‌دا بکوژێ؟ ئەوه‌ ئیسلام دا‌یه‌یناوه‌) وه‌ ئەوانه‌ی که‌ زی‌ر‌دارن، له‌ جیا‌تی سه‌د حوشر، خوینه‌که‌یان هه‌زار دیناره‌.

هه‌روه‌ها له‌وباره‌وه‌ ئەو فه‌رمووده‌یه‌ش هه‌یه، که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: ﴿الْمُؤْمِنُونَ تَتَكَافَأُ دِمَاؤُهُمْ، وَهُمْ يَدُّ عَلَى مَنْ سِوَاهُمْ، وَيَسْعَى بِذِمَّتِهِمْ أَذْنَاهُمْ، أَلَا لَا يَقْتُلُ مُؤْمِنٌ بِكَافِرٍ، وَلَا دُوَّ عَهْدٍ فِي عَهْدِهِ، مَنْ أَحْدَثَ حَدَثًا فَعَلَى نَفْسِهِ، وَمَنْ أَحْدَثَ حَدَثًا أَوْ أَوْى مُحْدَثًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ {أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقَم: (٤٥٣٠)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقَم: (٤٧٣٤)، وَالْحَاكِمُ بِرَقَم: (٢٦٢٣)، وَأَحْمَدُ بِرَقَم: (٩٩١)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ)}، واته: ئیمانداران خوینیان یه‌ک‌سانه‌ (خوینی که‌س له‌ هی که‌س گرانتر نیه‌ وه‌ك یه‌کن) وه‌ هه‌موویان یه‌ك ده‌ستن له‌ به‌ران‌به‌ر غه‌یری خۆیان‌دا، وه‌ بچوو‌کت‌رینیان ده‌توانێ ئۆبالی هه‌موویان بکێشێ (خه‌لك په‌نا بدات)، وه‌ دروست نیه‌ ئیمان‌دار به‌ کافر بکوژێ، هه‌روه‌ها نامسو‌ل‌مانی‌ك که‌ په‌یمانی له‌گه‌ڵ مسو‌ل‌مانان‌دا هه‌یه‌ نابێ به‌ کافر بکوژێ، {دیاره‌ ئەو کافره‌ مه‌به‌ست پێی کافری سه‌نگه‌ره‌، واته: کافری‌ك که‌ دوژمنه‌و سه‌نگه‌ری له‌ مسو‌ل‌مانان گرتوه‌، ئەگه‌ر مسو‌ل‌مانی‌ك کوشتی، پێی نا‌کوژیت‌ه‌وه‌، وه‌ نامسو‌ل‌مانی‌کیش که‌ په‌یمانی له‌گه‌ڵ مسو‌ل‌مانان‌دا هه‌یه‌و له‌ ژێر سایه‌ی ده‌ولته‌ی ئیسلامیی دا‌یه‌، ئەگه‌ر کافری‌کی جه‌نگی بکوژی، پێی نا‌کوژیت‌ه‌وه‌، هه‌لبه‌ته‌ هه‌ندی‌کیان گوتوو‌یان‌ه‌: (لَا يَقْتُلُ مُؤْمِنٌ بِكَافِرٍ) واته: به‌گشتی، به‌لام ئەوه‌ که‌ ده‌فه‌رموێ: (وَلَا دُوَّ عَهْدٍ فِي عَهْدِهِ)

رێمان لێدەگرێ لەو بۆچوونەو، بۆمان دەر دەخات کە لێردا مەبەست لە ھەموو جوۆرە کافرێک نێو مەبەست پێی کافری جەنگییە { وە ھەر کەسیک کەتێک بکات زیانەکە ی بۆخۆیەتی، {واتە: نابێ یەخە بابو دایک و براو ئامۆزاو خزم و کەسی بگیرێ، جا دەبێ وشەکانی پیغەمبەری خوا ﷺ ئاوا ورد بکەینەو، چونکە عورفو باوی نەفامیی ئاوا بوو، ئیستاش ھەر وایە ئەگەر کابرا کەسیک بکوژێ، دەچن بۆی، یان بابی، یان ئامۆزای دێکۆژنەو، کە ئەو ھیچ لە شەرعدا نیە { وە ھەر کەس کەسیک بکوژێ، یان بکوژێک پەنا بدات، ئەو نەفرینی خواو فریشتەکان و تیکرای خەلکی لەسەرە.

ئەبو حەنیفە پەحمەتی خۆی لێ بێ رای وایە مەبەست لە کافر لێردا، کافری جەنگییە، دیارە منیش ھەر رام وایە، بە بەلگە ی رستە ی دوایی کە دەفەر موی: (وَلَا دُوَّ عَهْدٍ فِي عَهْدِهِ) واتە: ئینسانی کافر کە پەیمانی لەگەڵ مسوڵماناندا ھەیە نابێ لە بەرانبەر کافرێکدا بکوژێ، ئەگەر نا کافر بە کافر دێکۆژێ، بەلام کافرێکی لاشەری ھاوولاتی بە کافرێکی جەنگی سەنگەر لە ئیسلام گرتوو ناکوژێ، ئەگەر نا کافرو کافر ھاوکوفن، دیارە تێمە لە بەرگی یەکەمی ئەم تەفسیرەدا، تەفسیری سوورپەتی (البقرة)، وە لە بەرگی سییەمدا تەفسیری سوورپەتی (النساء)، بە درێژیی باسی قەتل و تۆلەو ئەو مەسەلانەمان کردو، کە پێیانەو پەیوەستن، بۆیە لێردا بەوێندە لێی دەگەرێین.

مەسەلە ی ھەوتەم: کە دەفەر موی: ﴿وَالْجُرُوحُ قِصَاصٌ﴾، واتە: برینەکان

تۆلەیان ھەیە، (أي مُقَاصَّةٌ، أَوْ دَوَاتُ قِصَاصٍ) یانی: ھەر جوۆرە برینیکی دیکە، ئەو کەسە ی برینی تیکراو، بۆی ھەیە ئەو برینە ی تێ بکاتەو، ھەلبەتە شەرعزانان لێردا وردەکارییان کردو لە کتێبەکاندا، دەلێن: ئەگەر مسۆگەر و دلتیا نەبێ ئەو ئەندازەیی پێ بریندار دەرکێتەو پەنگە زیاتربێ، ئەو دەبێ ببژێردرێ و پارە وەر بگرێ لە بەرانبەریدا، بەلام ئەو ی کە دیاربێ بۆ وێنە: چاوی کوێر کردو، گوێی برپو، لووتی برپو، یان دەستی شکاندو، یان ئیسقانی دەر خستو، ئەوانە دیارن و دەتوانن تۆلە ی خۆی لێ بکاتەو، دیارە برینیکی کە کەسە پێ نەمردو، بەلام ئەگەر دلتیا نەبێ کە ئەگەر ئەویش برین لەو بکات،

پێی نامری، ئەو کاتە دروست نیه برینداری بکاتەو، بەلکو دەبێ هەندێ پارە لە بەرانبەری وەرگری، چونکە ئەگەر کوشتی، دواي توڵەي دەکەوێتە سەری، ئەگەر لە بەرانبەر برینیکدا بیکوژی، توڵەي دەکەوێتە سەری، نابێ بلی: من برینی خۆمی تێدەگەم کەیفی خۆیەتی با بمری! چونکە ڕەنگە ئەو جەستەي بەهیزتر بێ، یان ئەو زیڤەرۆیی لە بریندارکردنەکەدا بکات... هتد.

مەسەلەي هەشتەم: کە دەفەر موی: ﴿فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ﴾،

هەر کەسێک نەفەری لی دەکوژی، یان کەمئەندام دەکری، یان برینی تێدەکری، یاخود ئەزیهەتی پێدەگەیهەنری، بلی: ئەوە لیی خوشبووم کردم بە خێرو چاکە، لە کوردەواریی خۆماندا ئەو زۆر، جاری وایە نەفەر نەفەری کوشتو، دەچن بۆ لای بابی، یان مامی، یان ریش سپییەکیان دەلی: ئەو بەخشییم بە مەجلیس، زۆر پیاوی وا جوامیرو بەخشنە هەبوون، کەواتە: ﴿فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ﴾، واتە:

هەر کەسێک لە هەقی خۆی خوشبی، ئەو دەبێتە مایەي سەرانهو و پاکبوونەو، لەوبارەوش ئەم فەرموودەيە هەيە: ﴿عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَنْ تَصَدَّقَ عَنْ جَسَدِهِ بَشْيٍ كَفَّرَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ بِقَدْرِ ذُنُوبِهِ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۲۲۷۹۴) وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بَرَقَم: (۲۲۷۳) وَقَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط: صَحِيحٌ بِشَوَاهِدٍ }، واتە: عوبادەي کوری صامیت خوا لیی رازی بێ، دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: هەر کەسێک بە جەستەي خۆی چاکەيەک بکات، خێرو بەدەفەيەک بکات، خوای بەرز بە ئەندازەي ئەو گوناھەکانی لی دەسپێتەو، بۆ وینە: يەکیک زللەيەکی لیڤراو، دەلی: من ئەو زللەيەي لیڤادەمەو لەبەر خوا، چونکە مەرج نیه هەر برینی تیبکات، بەلی هەمیشە شەریعت پێی خوشە لای لیڤوردن و سەماحت و بەخشنەيی بگیری.

هەلبەتە ئەووش بە مەرجێک کە تەرەفی بەرانبەر پێی لەخۆبایي نەبێ و زیاتر پێی یاخی نەبێ، ئەو جارە نەفەریکی کوشتو، جاریکی دیکە بیکاتە دوو نەفەر، نەخیر، ئەگەر زانرا پێی لەخۆبایي دەبێ و زیاتر پێی لە رێ دەرەچی، ئەو

لەراستییدا توڵەسەندنەو بەشترە لەو حالەتەدا، ئنجا کە دەفەر موی: ﴿فَمَنْ

جا عیسا (علیه السلام) هه موو پیغه مبه رانی پیش خووی به راست داناوه، به کتیه کانیشیانه وه، به لام لیږدها باس باسی ته وراته، بویه بهس باسی وی گراوه،

هەروەها ئینجیلیش تەوڕاتی بە راست داناوو، دیارە هەموو پیغەمبەرانیشی بە راست داناو.

مەسەلە ی دەیهەم: که دەفه رموی: ﴿ وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِمَا أُنزِلَ اللَّهُ فِيهِ ﴾،

یەکیەک بۆی هەیه بپرسی: باشە خوا لیڕەدا فەرمان دەکات بە ئەهلی ئینجیل، بە شوێنکەوتووانی ئینجیل کە کار بەو بکەن خوا تییدا ناردووێتە خوار، جا رەنگە نەصرانییهکانیش بلێن: زۆر باشە! ئێمە ئیش بە ئینجیل دەکەین، بۆیە بپروا بە مەحمەد ناھێنین! بۆیە زانیان دەلێن: نەخێر ئاوا نیە، دەبێ وردی بکەیهو، ئنجا تیێ دەگە، کە دەفه رموی: ﴿ وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِمَا أُنزِلَ

اللَّهُ فِيهِ ﴾، واتە: با خاوەنانی ئینجیل ئیش بەو بکەن خوا تییدا ناردۆتە خوار، دیارە خوای کاربەجێ زۆر شتی لە ئینجیلدا ناردۆتە خوار، بەلام بە تەئکید لیڕەدا مەبەست شتیکی تایبەتە، ئەویش ئەوێە کە دەربارە ی موژدەدانی عیساو ئینجیل بە هاتنی پیغەمبەری کوێایی مەحمەد ﷺ، لیڕەدا مەبەست ئەوێە، ئەگەرنا خوا دەیفەرموو: (وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِالْإِنجِيلِ)، بەلام کە فەرموویەتی: ﴿ وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِمَا أُنزِلَ اللَّهُ فِيهِ ﴾، بەوێ کە خوا لەویدا ناردووێتە خوار، دیارە مەبەست پێی شتیکی تایبەتە، ئەگەرنا ئینجیل هەر هەمووی خوا ناردووێتە خوار.

و دەشگونجێ مەبەست پێی ئەوێ، واتە: با خاوەنانی ئینجیل ئیش بەو ئینجیلە بکەن، بەو شیوێە کە خوا ناردووێتە خوارو بەو حەقیقەتانە ی کە تییدان، پێش ئەوێ دەستکاری بکریـن و بگۆردریـن، ئەوێش هاندانی نەصرانییهکانە بۆ ئەوێ لە ئینجیل بکوێنەو.

جا بۆ زانیاریتان من زۆر لە پەیمانی کۆن و نوێم کوێیوێتەو، ئەو ئینجیلانە ی کە لەبەردەستی نەصرانییهکان دان، بە تەئکید وشە ی خوای پەروردگار یان تییدا ماون، بەلام پێموایە قسەکانی خوا زیاتر لە تەوڕاتدا ماون، وە من سی نوسخەم لە تەوڕات (واتە: پەیمانی کۆن) لەلا بوو لە کاتی نووسینی کتیی: (الإسلام

كما يتجلى في كتاب الله)دا له زىندانى ئەمريكيىيەكاندا، ھەر سىيىيان لىك جياواز بوون، ھەروھە ئەو ئىنجىلانەى سەد سال، يان پەنجا سال پېش ئىستا چاپ كراون، بەراوردىان بىكەى زۆر جياوازييان تىدايە، وە ھەر خودى ئەو چوار ئىنجىلانەش بۇخۇيان جياوازييان ھەيە لە ھەندى شتدا.

وہ ئىنجىلى بەرناپا كە من لە لامە بەو شیۆە باسى ھەولئى گرتن و لەخاچدانى عيسا دەكات، كە قورئان باسى دەكات و دەلئى: يەككە لە قوتابىيەكانى بووہ كە لە خاچ دراوہو شیۆەى عيساى چۆتە سەرو عيساش سەلامى خواى لىبى بە كلاورۆژنەدا بەرزكراوہتەوہ بۇ ئاسمان بە جەستەو رووہوہ، جا كاتىك ئىنسان بەراوردى ئەو كىتابانە دەكات و لىيان دەكۆلئەوہ، زياتر حەقىقەتى ئەو ئايەتەى بۇ دەردەكەوئى.

كەواتە: ئەو ئايەتە ھاندەرىكە بۇ نەصرانىيەكان، بۆئەوئى لىيى بىكۆلئەوہ، ئەوئى لە ئىنجىلدا خوا ناردوويەتە خوار كامەيەو چىيەو چۆنە؟ بە قوولايى مېژوودا بچىنەوہو سەرنجى نووسخەكانى ئىنجىل بىدن، تاكو بۇيان دەربىكەوئى ئەوانەى ئىستا ھەن زۆر دەستكارىي كراون و گۆردراون.

وہ بۇ زانىارىيتان ئەو چوار ئىنجىلەى ئىستا لە نىو حەفتا (۷۰) ئىنجىل دا ھەلبرژىردراون و تەبەننىي كراون بە رەسمىي، وە ئىنجىلى (بەرناپا) بۆيە تەبەننىي نەكرا، چونكە باسى ئەوہ ناكات كە عيسا ﷺ كۆرى خوايە، بەلكو دەلئى: عيسا ﷺ بەندەى خوايەو نىژدراوى خوايە، وە لە سەردەمى (قسطنطين)ى قەيسەرى رۆمدا ئەو بىرۆكەى سى توخمەكان (الأقانيم الثلاثة) تەبەننىي كراو گوتيان: بە خواو عيساو رووھ لقودوس، خوا پىكدىنن!! بەلام ئىنجىلى بەرناپا ئەو شتانەى تىدانىن، بەلكو دەلئى: خوا خوايەو، عيسا ﷺ بەندەو پىغەمبەرى خوايەو، بە فووى خوا كە بە جىرىلدا ناردوويەتى دروست بووہ، ئنجا لەبەرئەوئى لەگەل سىكوچكە (ثالوت)ى ئەواندا تىكناكاتەوہ، بۆيە ئەو ئىنجىلەيان تەبەننىي نەكردوہو نادىدەميان گرتوہ. □

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی دوازدهیم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە سێ ئایەت پێکدی. لە ئایەتی (۴۸ - ۵۰) لەم سێ ئایەتە موبارەکەدا خواى کاربەجێ سەرەتا بە پێغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ دەفەرئەوى: وەك چۆن تەوڕات و ئینجیلی بە موسا و عیسا ھەڵات و ھەلامی خوايان لەسەر بێ، داو، کتیبیشی بۆ تۆ ناردۆتە خوا، ئەویش قورئانە، وە ئەو قورئانە بە ھەق نێردراوێتە خوا، وە بە راستدانەری کتیبە پێشوووەکانی پێش خۆیەتی، وە بەسەرشیانەو وە چاودێرە، ئنجیا فەرمان بە پێغەمبەر ﷺ دەکات، کە لە کاتی ھەڵبژاردنی دادوەری کردن لە نیوان خاوەن کتیبەکاندا، ئەگەر بۆ چارەسەری مشتومڕەکانیان ھاتنە لای، دەبێ بە گوێرەى وەحی دابەزێنراوى خوا دادوەرییان لە نیواندا بکات، وە بە دواى ئارەزووەکانیان نەگەوێ، ھەروەھا خوا ﷻ پێشواى ئەو کە بۆ ھەر کام لە ئۆمەتانی: جوو، دیان، مسوولمان، بەرنامەو رێبازیکی سەرەخۆی ناردووە، لە وردەکارییەکاندا، وە ئەگەر ویستبایشی دەیکردنە یەك کۆمەڵو، وە شوێنکەوتەى یەك بەرنامەو کتیب، بەلام بە مەبەستی تاقیکردنەو و کردوونی بە ئۆمەتانی خاوەن کتیب و بەرنامەى جیا جیا، ئنجیا دواى خوا ﷻ فەرمان بە ھەموویان، واتە: بە جوو و دیان و مسوولمانان دەکات، کە لە چاکەکارییدا پێشپرکە بکەن، چونکە گەرانبەو دیان بۆ لای خوا، وە ھەوائیشیان پێدەدا بەو شتانەى کە تێیاندا کەوتوونەتە راجیایى یەو.

پاشان لە ئایەتی دووھەدا جارێکی دیکە داگوکیی دەکات لەسەر دادوەریکردنی پێغەمبەر ﷺ لە نیوان خاوەن کتیبەکاندا، ئەگەر بۆ دادوەری ھاتنە لای، بۆ وریا بوون لە شوێنکەوتنی ئارەزووەکانیان و لادان لە شەریعت، ئەگەر تەنیا لە یەك یاساشدا بێ، وە پێشیان رادەگەییەنێ کە پشت ھەڵکردنیان لە حوکمی دادگەرانبە

خو، مايەى سزاو تۆلەى دىيائى خوايە بۆيان، لەسەر بەشېك لە گوناھەكانيان، ديارە مەبەست لەوہ نيە كە مسولمانان سزايان بدن، واتە: خوا بەلايان بەسەر دىنى، وە راشيدەگەيەنى كە زۆربەى خەلكى لارى و لادەرن.

وہ لە ئايەتى سىيەم و كۆتايى ئەم دەرسەدا خو، ﷺ بە نكوولئى ليكردنەوہ دەفەر موئ: ئايا خاوەن كتيبە مل نەدەرەكان بو حوكمى پيغەمبەر ﷺ، حوكمى نەفامى دەخوازن؟! وە دەفەر موئ: بېگومان حوكمى هيچ كەس لە ھى خو، بو ئيماندارانى ليكوئەرەوہو وردبووہو باشتريە.

﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ ۖ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۚ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۚ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۚ ﴿٤٨﴾ وَأِنْ أَحْكَمْتُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّهُ يَرِيْدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ۚ ﴿٤٩﴾ أَفَحُكْمَ الْجَهْلِیَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۚ ﴿٥٠﴾ ﴾

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

((وہ کتیبمان بہ ہەق بۆ لای تۆ ناردە خوار، کتیبہکانی پېش خۆی بہراست دادەنئ و بہسەرشیانەوہ چاودېر، دەجا بہوہی کہ خوا دایبەزانئوہ، دادوہریی یان لە نیوان (لە نیوان خاومەن کتیبہ پیکەوہ ناکۆکەکان) دا بکەو شوین ئارەزووہکانیان مەکەوہ، بۆ ھەر کامیکتان (لە جوو و دیان و مسوئلمانان) بہرنامەو رېبازیکى تايبەتمان داناو، وہ ئەگەر خوا ویستبای دەیکردنہ یەك کۆمەل (وہ یەك کتیب و بہرنامەى بۆ دەناردن) بہلام ویستوویەتی بہوہى ئەوہوہ کہ (لە کتیب و بہرنامەکان) پێیداو تاقیتان بکاتەوہ، لە ئەنجامدانى چاکەکاندا پېشپکە بکەن، چونکە گەرپانەوہى ھەمووانتان بۆ لای خوايەو ھەوالیان پێدەدات، بہو شتانەى کہ تییاندا ناکۆک و راجیا بوون ﴿٤٨﴾ وہ بہوہى کہ خوا ناردوویەتە خوار دادوہریی یان لە نیواندا بکەو شوین ئارەزووہکانیان مەکەوہ، وہ لییان وریابە کہ لە بەشیک لەوہى خوا بۆ لای ناردوویە خوار لات نەدەن، وہ ئەگەر پشتیان ھەلکرد، ئەوہ بزانیو دئیابە کہ خوا دەيەوئ سزایان بدات بہ ھەندیک لە گوناھەکانیان، وہ بہ دئیایییەوہ زۆربەى خەلکیش لارین ﴿٤٩﴾ ئایا ئەوانە دادوہریی نەفامیتى یان گەرەکە! جا ئایا ھوکمى کئ لە ھى خوا چاکترە، بۆ کۆمەلێک برۋایەکی پتەوو بەرچاۋرۋونانەیان ھەبئ؟! ﴿٥٠﴾)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(وَمُهَيِّمًا) زانیان دەربارەی وشەی: (مُهَيِّمَن) دوو رایان هەن: هەندیکیان دەلێن:

وشەیهکی سەر بە خۆیە، دەگوترێ: (هَيِّمَنَ الرَّجُلُ يُهَيِّمُنْ إِذَا كَانَ رَقِيبًا عَلَى الشَّيْءِ وَشَاهِدًا عَلَيْهِ وَحَافِظًا) واتە: وشەیهکە سەر بە خۆیە (هَيِّمَن، مُهَيِّمَن) لە کوردەواری دا دەلێ: بەسەری راگەیشات، چاودێری بوو، یان خستیه ژێر چاودێری و رکێفی خۆیەو، وە هەندیکیشیان دەلێن: لە (أَمَّنْ) دەو هاتو (أَمَّنْ يُوَافِقُ فَهُوَ مُؤَامِنٌ، ثُمَّ قِيلَتِ الْأُولَى هَاءً) کە ئەویش دیارە هەر هەمان مانای پێشێ هەیه، واتە: بەسەریه و چاودێر، پارێزەرە.

(شَرْعَةً): (الشَّرْعُ: نَهْجُ الطَّرِيقِ الْوَاضِحِ، شَرْعٌ، وَشَرْعٌ، وَشَرْعَةٌ) هەموویان یەکن

واتە: پێیهکی روون، ئاشکرا، (وَأَسْتَعِيرَ ذَلِكَ لِلطَّرِيقَةِ الْإِلَهِيَّةِ مِنَ الدِّينِ، وَسُمِّيَتِ الشَّرِيعَةُ شَرِيعَةً تَشْبِيهًا بِشَرِيعَةِ الْمَاءِ، وَالْمَاءُ يَرُوي وَيُطَهَّرُ) ئەو وشەیه خوازاراوتەو بو پێبازی خوا لە دین دا، وە شەریعەت بۆیه پێی دەگوترێ: شەریعەت، چونکە ئەو پێیهی کە عەرەب بۆی دەچن بۆ کانی، یان سەرچاوەیهک ئاوی لێوە بینن، دەلێن: (شَرْعَةً)، یان (شَرِيعَةً) ئیدی خوا ناوی لە بەرنامە ی خۆی ناوە شەریعەت، وەک چۆن خەڵک لە پێی شەریعەتی پۆلەتییه وە دەچێ ئاوی سازگار و شیرین لە کانی دینێ، کە دوا یی پێی تێر ئاو دەبێ و پاک و خاویێ خۆی پێ ئەنجام دەدا، بە هەمان شیوەش ئەو بەرنامەیهی کە خوا دایناو، خەڵک لێیه وە بەرنامە ی خاوی پەروردار وەردەگرێ، کە دەبێتە هۆی تێر ئاو بوونیان لە رووی مەعنەوییه وەو پاکبوون و چاکبوونیان.

(وَمِنْهَا جَا): (النَّهْجُ: الطَّرِيقُ الْوَاضِحُ، وَنَهَجَ الْأَمْرُ وَأَنْهَجَ: وَضَحَ، وَمَنْهَجُ الطَّرِيقِ

وَمِنْهَا جُهُ... (مِنْهَاجٌ) لە زمانی عەرەبیدا واتە: پێیهکی پۆشن، (وَنَهَجَ الْأَمْرُ وَأَنْهَجَ: وَضَحَ) واتە: پێیهک کە پۆشن بوو، (وَمَنْهَجُ الطَّرِيقِ وَمِنْهَاجُهُ) واتە: پێیهکی پۆشن و دیار.

(فَاسْتَبِقُوا) : واتە: پێشبرکە بکەن، (الْإِسْتِْبَاقُ: التَّسَابُقُ) وهك خوا له قورئاندا لهسەر

زاری نهوهکانی یهعقوب، براکانی یوسف دهفه رموی: ﴿إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ﴾ ۱۷ یوسف، ئیمه روشتین پێشبرکه مان دهکرد، غارغارینمان دهکرد به سواری ولاخ، یاخود به پی.

که واتە: ﴿فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ﴾، واتە: پێشبرکە بکەن، بۆ ئەنجامدانی کاره چاکهکان، گامهتان زیاتری دهکات، ئنجا (الْإِسْتِْبَاقُ: التَّسَابُقُ) به موتلهقی پێشکهوتنیش دهگوتری، واتە: پێشکهوت.

(يَفْتِنُوكَ) : واتە: لات بدهن، یان گومرات بکەن، (عُدِّي بَ (عَنْ) تَعْدِيَةِ يَخْدَعُوكَ) بۆیه به پیتی (عَنْ) تهعهددیی پیکراوه، تاكو مانای ههڵخهڵهتاندن بگهیهنی، واتە: وریابه ههڵت نهخهڵهتینن، فربوت نهدهن، له ههڵهڵیکه فرمان که جیبه جپی دهکهی.

(الْجَهْلِيَّةُ) : واتە: نهفامیتهی (جَهْلُ) یش، واتە: نهفامیی، جا (راغب الأصفهاني) دهلی: (الْجَهْلُ عَلَى ثَلَاثَةِ أَضْرِبٍ) نهفامیی یان نهزانی سی جوړه:

۱- (الْأَوَّلُ: وَهُوَ خُلُو النَّفْسِ مِنَ الْعِلْمِ): ئەوهیه که ئینسان شتیک نهزانی، زانیاری دهربارهی شتیک نهبی، لئی نهزانی، مانای وایه بهو شته جاهیله.

۲- (الثَّانِي: اعْتِقَادُ الشَّيْءِ بِخِلَافِ مَا هُوَ عَلَيْهِ): بیروبرواو بوچوونی بهرانبهر به شتیک پێچهوانه ی واقعی ئەو شتهبی، قهناعهتیکی ههیه به شتیک، بهلام قهناعهتهکهی ههلهیه.

۳- (الثَّالِثُ: فَعْلُ الشَّيْءِ بِخِلَافِ مَا حَقُّهُ أَنْ يُفْعَلَ) ئەنجامدانی کاریک به پێچهوانه ی ئەوهوه که دهبی ئەنجام بدری، بۆ وینه: کهسیک مالی خهڵک دهدزی، که نابی بکری، درۆ دهکات، غهیبهت دهکات، جنیو به خهڵک دهلی، که نابی بکری، ئەوهش پیی دهگوتری: (جَهْلُ) واتە: (جَهْلُ) لیڕه دا بریتیه لهو کردهوانه ی که پێچهوانه ی ههفن، پێچهوانه ی بهرژوهندیین.

(يُوقِنُونَ): واتە: برۆایەکی پتەویان ھەیە، (الْيَقِينُ: هُوَ سَكُونُ الْفَهْمِ مَعَ ثَبَاتِ الْحُكْمِ، وَالْيَقِينُ: مِنْ صِفَةِ الْعِلْمِ فَوْقَ الْمَعْرِفَةِ وَالِدَّرَايَةِ) وشەى (يَقِين) بریتىە لەووە کە ئینسان تیگەیبی و تەواو تێیدا گەیبیتە ئەنجام، وە بریارو حوکمی لەبارەى ئەو شتەووە جیگیر بووبی، ئەووە تێیدا گەیشتۆتە یەقین، واتە: پێویست بەووە ناکات چى دى زانیاری دەربارەى ئەو شتە زیاتری، جیى تیبینییه کە خوا ﷻ وشەى (عِلْم)ى بۆخۆى بەکارھێناو، بەلام وشەى (مَعْرِفَة)ى بەکارنەھێناو، چونکە دەگونجى (مَعْرِفَة) کامل بى، دەشگونجى ناتەواو بى، بەلام (عِلْم)، واتە: زانیاری تەواو بەو شتە ھەیە، دیارە (يَقِين) (عِلْم)یکە کە ئینسان لەرەلەرۆ دل لە دلدانی تێدا نەماى و گەیبیتە دنیایى، بۆیە دەگونجى بلێن: یەقین واتە: ئیمانیکى پتەو، ئەگەر بە مانای ئیمان بى، یاخود زانیارییەك کە ھیچ خلتەو خالى تێدا نەماى.

هۆی هاتنه خواردهوی ئایەتەکان

هۆی هاتنه خواردهوی ئەو ئایەتە کە دەفەر مۆی: ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَاءِ اتْنِكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴾ (٤٨)، ﴿ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ أَحْبَارَ الْيَهُودِ قَالُوا: أَذْهَبُوا بِنَا إِلَى مُحَمَّدٍ لَعَلَّنَا نَفْتَنَهُ عَنْ دِينِهِ، فَقَالُوا: يَا مُحَمَّدُ! قَدْ عَرَفْتَ أَنَّ أَحْبَارَ الْيَهُودِ، وَأَنَّا إِنِ اتَّبَعْنَاكَ اتَّبَعْنَا الْيَهُودَ كُلَّهُمْ، وَأَنَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا خُصُومَةٌ فَتَحَاكُمُ إِلَيْكَ فَتَقْضِي لَنَا عَلَيْهِمْ، وَنَحْنُ نُؤْمِنُ بِكَ وَنُصَدِّقُكَ فَأَبَى ذَلِكَ رَسُولُ اللَّهِ، فَتَزَلَّتْ (١)، وَاتَّه: عَهْدُ دَوْلَاي كُورِي عَهْدِ بَاسِ خَوَا لِيَّان رَازِي بِي، دَهْلِي: زَانَاكَانِي جَوُولَه كَه گوتيان: وەرن با بچين بۆ لای موحه مەهد بە لكو له دینه كە ی لای بدەین، جوونه خزمەتی گوتیان: ئە ی موحه مەهد! تۆ دەزانی ئی مە زانیانی جَوُولَه كە یین، وە ئە گەر ئی مە شوینت بکە یین، جَوُولَه كە هەموو بە دوا ی ئی مە دا شوینت دە کە یون، وە ئی مە ئەو کۆ مە ئە زانیە لە گە ل خە لکە کە ی خۆ مان نا کۆ کی یە کە مان هە یە، دادو دە ریی مان دینی نه لای تۆ، تۆ ش بپارمان بۆ بدە بە بەر زو وە ندیی و قازانجی ئی مە، ئی مە ش ئی مان ت پێ دینی و بە راست دادە نی یین، (یانی سە ودا دە کە یین، تۆ نا هە فیکمان بۆ بکە بە هە ق، ئی مە ش دان بە و هە قە ی تۆ دا دادە نی یین) پێ غە مبه ری خواش ﷺ رازی نه بوو، لە و بار دە و ئە م ئایە تە هاتە خوار کە دە فەر مۆی: ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ ... ﴾ (٤٨).

مانای گشتی نایەتەکان

خوا ﷺ دواى ئەوەى باسى ئەزموونى پێشوی جوولەکەکانى کرد، پاشان باسى ئەزموونى دیانەکانى کرد، وە باسى ئەوەى کرد، کە کتیبى بۆ هەریەک لەوانە ناردووە، تەورات بۆ جوولەکەکان، ئینجیل بۆ نەصرانییهکان، کە دیارە نەصرانییهکان وێرای ئینجیل بە دواى تەوراتیش هەر کەوتوون، چونکە ئینجیل هاتووە تەوراتى بەراست داناو، بەلام هەندیک شتی دیکەى زیاد کە سەردەموو پۆژگارى عیسا ﷺ پێویستی کردووە، لە ئینجیلدا هاتووە، ئەگەرنا عیسا ﷺ ئیشی بە تەوراتیش هەر کردووە، ئنجا دواى ئەوە ڕوو لە پێغمەبەر ﷺ دەکات: کە وەك چۆن (أهل الکتابین) خاوەنى ئەو دوو کتیبە ئاسمانییه، تەورات و ئینجیل، کتیبى خاویان لەبن دەستدا بوووە ئەزموونیکى دیاریان هەبوو، بۆ تۆش ئەزموونیکى دیارو لەسەر بناغەى

کتیبیکى تایبەت کە بۆت دەنێرین، لە ئارادایە، ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾، ئەو (و) وە، (واو العطف) ئەوەى ئێرە دەخاتە سەر ئەوەى پێش، واتە: وەکو چۆن تەوراتمان بە جوولەکەکاندا بوو، وە ئینجیلمان بە نەصرانییهکاندا بوو، بە هەمان شیوە بۆ لای تۆش کتیبیکمان بە هەق ناردۆتە خوارى، ئنجا جێى سەرنج ئەوەیە،

لێردا خوا ﷺ دەفەرموى: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ﴾، نافەرموى: (قُرآن) بۆجى؟ ئەوە دیارە کە خوا چوار ناوى بۆ قورئان بەکارهێناون، (کِتَاب، قُرآن، فُرْقَان، ذِکْر) لەگەڵ چەندان وەسفدا، لێردا بۆیە خوا ناوى قورئان بەکارناهینى، ناوى کیتاب بەکاردێنى، واتە: قورئان کتیبى تەواو عەیارى خواى پەروردگارە، ئەگەر کتیبیک هەبى، تەواوبى و دووربى لە دەستکاری کران و گۆردان قورئانە، ئنجا دەفەرموى: ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ﴾، ئەو کتیبانەى کە

لەپێش دەستیهوون، واتە: پێش ئەو هاتوون بە راستیان دەزانى، لێردا ﴿لِّمَا بَيْنَ

يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ﴾، واتە: ئەو کتیبانەى کە لە پێش دەستیهوون، بەراستیان

دەزانى، جا زانایانى زمانى عەرەبى دەلێن: ﴿الْكِتَابِ﴾، لێردا (ال) بۆ

(جینس)ە، واتە: جینسی کیتاب، نەیفەرمووه (کُتِبَ)، کتیبەکان، بەلکو
 فەرموویەتی: ﴿مِنَ الْكِتَابِ﴾، ھەر کتیبێک لە پیش ئەودا ھاتو، قورئان
 بەپراستی دەزانێ، سەرچەم کتیبەکانی خوا، وەك ئەسلەكەیان بەپراست دەزانێ،
 ﴿وَمَهِّمْنَا عَلَيْهِ﴾، وە بەسەریشیانەو چاودێر، ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ
 اللَّهُ﴾، كەواتە: تۆش بەوێ خوا ناردوویەتە خوار حوكمیان لە نیواندا بكە
 ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم﴾، وەك دوایی باسی دەكەین، واتە: دادووری یان لە نیواندا بكە،
 بەلام وشە (حکم) لەم نایەتەدا، لە شوینی دیکەشدا كە سەرئەو دەدەین، ھەر
 بەمانای دادووری نیە، بەلكو بە مانای سزا شەرعییەكانیش و بەرنامەی ژيانیش و
 سیستەمی حوكمپرانیش، نەجا دەفەرموێ: بەوێ كە خوا بوێ ناردوویەتە خوار،
 دادووری یان لە نیواندا بكە، ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ﴾،
 بەدوای ئارەزووی ئەوان مەكەو، لابەدی لەو ھەقە بو تۆ ھاتو، ئەو ھەمووی
 دەگەرێتەو بو ئەو كە دیارە جوولەكەكان، زۆر ھەولیانداو كە لەزمەيەك لە
 پیغمبەر ﷺ بگرن و لایبەدن لە شەریعتو، دوایی بیکەن بە پروپاگەندە كە ئەھا!
 ئەو موحمەدە كە دەلی پیغمبەری خوام، كەچی لایداو، پیغمبەران دەبی لە
 وەحی خوا لانەدن، كەچی ئەو تە ئیمە پرسیارمان پێ گۆڕی و لاماندا! بە تەكید
 ئەو كاتە ماددەییەکی پروپاگەندە باشیان دەكەوتە دەست دژی پیغمبەر ﷺ، بەلام
 دیارە پیغمبەران پارێزراون لە ھەلە و لادان.

نەجا دەفەرموێ: ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾، ئەو ھەلامی
 جوولەكەكان و نەسرانییەكانە كە گوتوویانە: مادام خوا تەورات و ئینجیلی ناردوون،
 قورئانیش تەورات و ئینجیل و کتیبەکانی دیکەش بەپراست دەزانێ، ئەدی ئەو کتیبە
 بوچی ھاتو؟! پاساوی نێردرانی ئەو کتیبە چییە؟ مادام قورئان بەپراستی دەزانێ
 كە کتیبی خوان؟! خوا دەفەرموێ: بو ھەر کامێك لەو ئۆمەتانە، ئۆمەتی جوو،
 ئۆمەتی دیان، ئۆمەتی مسولمان، بەرنامە و رێبازیكمان ناردو، پڕ بەپراستی ئەو
 واقعەییە كە ئەوان تییدا دەژین، دیارە ھەر لە وردەکارییەكاندا بەرنامەكان لێك
 جیان، ئەگەرنا لە ھەلە گشتییەكاندا یەكن، ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً

وَاحِدَةً، ئەوھش وەللامى پرسىياريكى دىكە، كە رەنگە لە مېشكى ھەندى كەسى دىكەدا سەرھەلەت: بۆچى خوا يەك كىيى نەدەناردو بەشەرەيتىشى نەدەكرە يەك كۆمەل؟ دەفەرموى: ئەگەر خوا ويستباى دەيكرەنە يەك كۆمەل، بەھوى ئەوھو كە يەك كىيى بۆ دەناردن، **(وَلَكِنْ لِّيَبْلُوكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ)**، بەلام بۆيە كروونى بە چەند ئۆممەتەك، چەند كىيى بەرنامەيەكىشى جۇراو جۇرى بۆ ناردوون، بە پىي گۇرانكارىيەك و پىشكەوتنىك كە لە سەردەم زەمانەكاندا دىتە دى، بۆيە واى كروە، تاكو تاقىتان بكا تەو لەوھدا كە پىتان دەدات، ئايا ھەر كامىك پابەندە بە كىيەو كە بە پىغەمبەرى خۇياندا بۇيان ھاتو؟ پاشان ئايا ئەگەر كىيەكانى خواى كاربەجى، ھەندى ھوكميان لەو كىيەى بىشودا لابرەو نەسخ كروە، ئامادەى بە دواى ئەو كىيەى دىكەيان بىكەوى، ياخود دەمارگىرانە دەلىي: نەخىر ھەر بە دواى كىيى خوم دەكەوم، با ھوكمەكەش سىرپايتەوھو ھەلەشاپىتەو؟ ئەو تاقى كروەنەوھەكە لىرە داىە.

ئىنجا دەفەرموى: **(فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ)**، ئىو لە چاكەكاندا پىشېركە بىكەن، نەك دەمارگىرى، جوولەكە ھەر بە شتى خۇيان پابەندىن، دىان ھەر بە شتى خۇيان، مسوئلمان ھەر بە شتى خۇيان، ھەر كامىك لە ئىو بە پىي كىيەكەى خۇتان، ئەوھى چاكە پىشېركە بىكەن لە ئەنجامدانىدا، جا ئەوانەى كە ئىستا پىيان دەگوترى: (أَهْلُ الشَّرَائِعِ السَّمَائِيَّةِ) جوولەكەو دىان و مسوئلمان، شوپنكەوتووانى ئەو سى كىيە كە لە قورئاندا باسيان ھاتو، ئەگەر بىو ھەر كامىكيان ئەو شتە چاكەنى لە بەرنامەكەيدا لە دىنەكەيدا ھەن، ئەنجاميان بدات، دىا زۆر بە باشى دەگورى، ئەگەر نەصرانىي بە ئىنجىل كار بىكەن، جوولەكە بە تەورات كار بىكەن، نەك ئەوھى ئارەزوويانە جىبەجى بىكەن، ئەوھى دىكە جىبەجى نەكەن، چونكە ئىستاش ھەردووك پەيمانى كۆن و نوى، شتى زۆر باسيان تىدا ھەيە، ھەلبەتە نالىين واقىعى ئىستاين پى چارەسەر دەكرىو، كىشەكانى بەشەريان پى چارەسەر دەكرىن، بەلام ئىستاش شتى زۆر باسيان تىدايە، بەلام ئەوان پىچەوانەى وان رەفتار دەكەن، ئىنجا خوا لىرەدا دەفەرموى: **(فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ)**، بۆ چاكە كرونى پىشېركە بىكەن،

(إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا)، ھەمووتان بۆ لای خوا دەگىردىنەو، گىرانەوھتان

بۆ لای خوا، **﴿فَيَنْبَغْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ﴾**، هەواڵتان پێ دەدا بەوەی کە تێیدا کەوتبوونە راجیایی یەو، تەماشای بکەن! ئیسلام چەند بە فراوانی تەماشای دەکات، وەرە جوولە کە لە گەڵ تەوڕاتی خۆتان دا راست بکەن، وەرنە نەصرانی لە گەڵ ئینجیلی خۆتان دا راست بکەن، مسوڵمانیش دەبێ لە گەڵ قورئاندا راست بکات، ئەو کاتە هاوکاری و تەبایی پەیدا دەبێ لە سەر زۆر بەهەز بەرز، هەلبەتە جار جار ئەوانە ی دەیانەوێ کۆمەلگاو خێزان هەلوەشی نەو، باسی گۆڕینی رەگەزو جێنەرو دژایەتیکردنی خێزان و رووخاندنی بەهەز رۆحیی و رەوشتیی دەکەن، لە بەرانبەریندا جار جار زاناکانی مسوڵمان و جوولە کەو نەصرانییەکان پێکەووە دادەنیشن، هەندێک تەگبیر دەکەن، ئەو لە راستیدا ئیسلام ئەو فەرمانە ی کردووە دیارە ئەو ی پێی دەگوترێ: (التَّضْيِيبُ بَيْنَ الْأَدْيَانِ) ئەو دەم مەبەست نە، هەر چەندە هەر چۆن بێ گەتوگ و پێکەووە دانێشتن هەر باشە، نەصرانییەت چۆنەو، یەهودییەت چۆنەو، ئیسلام چۆنەو؟ ناگۆڕین و هەروەک خۆیان، بەلام دەگونجێ شوێنکەوتووایان پێکەووە تەباو رێک بن.

ئەجا کە دەفەر موی: گێڕانەو هەتان بۆ لای خوا، وە هەواڵیشتان پێ دەدات، بەوەی کە تێیدا راجیا بوون، واتە: ئێرە مەکەن بە شوێنی: لێکدەرکردن (تصفية الحساب) و بە دەمارگیرانە پێکەووە مامەڵە مەکەن، جارێکی دیکە روو لە پیغەمبەر دەکات: **﴿وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾**، وە دادوەری یان لە نیواندا بکە بەوەی خوا ناردوویەتە خوا **﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ﴾**، وە دوا ئارەزووەکانیان مەکەووە، **﴿وَأَحْذَرَهُمْ أُنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾**، وە لێیان وریابە کە لات نەدەن لە هەندێک لەوەی خوا بۆی ناردووی، نەک لە هەمووی تەنانت لە هەندیکیشی لانەدە، بۆ رازیکردنی ئەوان، **﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾**، ئەجا ئەگەر پشتیان تێکردی و روویان تێنەکردی، دیارە پیغەمبەر ﷺ زۆری مەبەست بوو ئەوانە ئیمان بێن، وە زۆر سوور بوو لەسەر ئەوەی سەرنجیان رابکێشی، و دلیان رابکێشی و ئیمان بێن، بەلام خوا دەفەر موی: **﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَعَلَّمْنَا أَنَّهُ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ﴾**، بەلام ئەگەر هەر پشتیان تێکردی، ئەو بەزانە کە خوا دەیهوێ بەلایان بەسەر بێنی، بە

ھۆى ھەندىك لہ گوناھەكانیانەوہ، واتە: لہ دنیادا، بەلام ئەو بەلایەى كە بەسەریان دى، لەسەر ھەموو گوناھەكانیان، لہ كوئىيە؟ قىامەت شوئىنى سزای خوايە، بەلام لہ دنياشدا بە ھۆى ھەندى لہ گوناھانەوہ ئىنسان تووشى ھەندى بەلاو موصىبەت دى، جوو بى، ديان بى، مسوئلمان بى، خواناس بىو، خوا نەناس بى، گوناھەكان باجى خويان ھەيە، ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ﴾، وە بيگومان زور لہ خەلكى لارپىن، لادەدەن، واتە: زۆربەى خەلكت بۆ نايەتە سەر رىو، لہ فيطرەتى خويان و لہ رېبازى خواو لہ عەقل دەردەچن، ئەو دەش حەقىقەت كە دەبى بىزانين، چونكە ئەو زور كاريگەرى ھەيە بۆ ئىنسان، وەختىك دەبىنى زۆربەى خەلكى دنيا لارپى دەرواو زۆربەى خەلك رپى راست ناگرى، خواى زاناو شارەزا پيشى ھەوالى پيداوين: كە بزانن ئاوايە، خوا بۆ خۆى عەبدەكانى خۆى چاكتەر دەناسى، كەواتە: تۆ ئەگەر شتىك بزانی، دوايى لہ واقعەدا بيبينى، زور پيى نارەحەت نابى، بەلام ئەگەر وات تەصەووړ كەردبى و پيىت وابى، دەگونجى ھەموو خەلك ئيمان بىنى، كە دوايى ئيمانين نەھينا زور پيى نارەحەت دەبى!

لە كۆتايى دا دەفەرموى: ﴿أَفَحُكْمَ الْجَهْلِیَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ

يُوقِنُونَ﴾، ئايا ئەوانە ئەگەر بە ھوكمى تۆ رازى نەبن، تۆ دادوهرى يان لہ نىواندا بكەى، وە بە ھوكمى خوا رازى نەبن، گرفت و كيشەكانيان چارەسەر بكەن، ئەدى ھوكمى نەفامىيان دەوى؟ بەدىلى ھوكمى خوا، ھوكمى نەفامىيە، دوايى باسى دەكەم بۆچى خواى دادگەر بە ھوكمى غەيرى خۆى دەفەرموى: ھوكمى نەفامىيە؟ ئايا ئەوانە ھوكمى نەفامىيە دەخوازن؟ واتە: شتىكى زور بىجى دەكەن، ئەو لہ زمانى عەرەبیدا پيى دەگوترى: (الاستفهام الإنكاري) پرسىار كەردنىكى نكوولئى لىكەرانە، بۆ وئەنە: كەستىك ئاو بۆ يەككىك دىنى، پيى دەلى: ئەو ئاو نىە؟! يانى ئەو پرسىارىك نىە چاوەرپى بكەى بلى: با، بەلكو تۆ بەو شىوازە ئىنكارى لہ ئىنكارىيەكەى ئەو دەكەى، لیرەدا خوا دەفەرموى: ئايا ھوكمى نەفامىيە دەخوازن؟ جا ھوكمى كى لہ ھى خوا چاكتەر، بۆ كەسانىك كە برۋايەكى پتەويان ھەبىو زانىارىيەكى باشيان ھەبى.

چه ند مهسه له یه کی گرنګ

مهسه له ی په کهم: که ددهرموی: ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ

يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ﴾، خوای کار به جئ قورئان به پینج ودهسف
پیناسه دهکات:

١/ ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ ﴾، که واته: قورئان له خوا وه دابه زیوه، نه وه سیفه تی په کهمی

قورئانه، وهك چؤن سیفه تی هه موو کتیبه کانی دیکه ی خوای په روه ردگاریشه،
فه رمایشتی خوایه، خوا نه وه فه رمایشتی به جبریل گوته وه جبریل هاتوه
خستوویه ته عه قل و دئی پیغه مبه روه ﷺ، وه له کاتی کدا که فیتری کردوه،
دهنگی موباره کی دهر چو وه به قسه ش فیتری کردوه، وهك له سوورپه تی

(القیامة) دا ددهرموی: ﴿ لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴾ (١٢) القیامة، واته:

زمانتی پئ مه جوولینه بوئه وهی به په له په ل بیخوینی، واته: جبریل به سه ریدا
خویندو ته وه، له عه قل و دایدا جیگیر بووه، گو (تَلَفُّظٌ) یشی پئ کردوه،
بوئه وهی بزانی خوا ﷺ چؤن به جبریلی فه رمووه، قورئان ناوا به وردی

هاتوه (١)، خوا ددهرموی: ﴿ إِنْ عَلَيْنَا جُمُعَةٌ وَقُرْآنُهُ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ،

﴿ ثُمَّ إِنْ عَلَيْنَا بَيَانُهُ ﴾ (١٣) القیامة، واته: په له مه که، له سه رمانه کو

بکهینه وه له دل و سینه ی توداو بیخوینینه وه، ئنجا نه گهر خویندمانه وه، به
دوای خویندنه وه که ی بکه وه، پاشان پروونکردنه وه یشی له سه ر خویمان. لیږدها
(قرآن) به مانای خویندنه وه دئ و چاوگ (مصدره).

٢/ ﴿ الْكِتَابِ ﴾، کتیبه، شاره زایانی زمانی عه رپی ده لئین: (کتاب) له

(کتاب) وه، هاتوه، (کتاب) یش واته: (جمع) له به رئه وهی پته هکان وشه یان

(١) له کتیبی: (الإسلام كما يتجلي في كتاب الله) له به رگی سییه می داو له کتیبی: (نهرکی
سه رشانمان به رانهر به قورئان) دا به دریژایی باسی نه وه بابه ته مان کردوه.

لێ پێکدێن و، وشەکان پستەیان لێ پێکدێ، پستەکانیش نایەتەکانیان
لێ پێکدێ، کە دەفەر موی: (کِتَاب) واتە: نووسراو و کوکراوە، وەک دەفەر موی:

﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ ﴾، ئەو (ال) ی سەر (کِتَاب)، (ال) ی (عەد) ه، یان (ال)
(تەریف) ه، واتە: ئەگەر کتیبیک هەبێ تەواو عەیار بێ، ئەو کتیبەیه.

٣/ ﴿ بِالْحَقِّ ﴾، ئەو (بالحق) ه، دوو واتا هەڵدەگرێ: دەگونجی مەبەست پێی
ئەو هەبێ قورئان هەقی تێدا یە، وە دەگونجی مەبەست ئەو هەبێ کە بە شیوازیکی
هەق لە لایەنی خۆی پەر وەر دگارد وە دابەزێنراوە.

٤/ ﴿ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ ﴾، بەراست دانەری ئەو کتیبانەیه
کە لە پێشێوە بوون، واتە: وەک ئەسڵەکانیان بەراستیان دەزانێ، پێزیان دەگرێ و
دەزانێ فەرماشتی خۆان.

٥/ ﴿ وَمُهَيِّئًا عَلَيْهِ ﴾، بەسەریشیانەو چاودێر، بەراستیان دادەنێ، وەک
ئەسڵەکانیان، بەلام بەسەریشیانەو چاودێر، ئەگەر دەستکاری کرابن، یان
فەرماوشتیان تێدا کرابن، وەک خوا دەفەر موی: ﴿ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا

بِهِ ۝١٣﴾ المائدة، یان دەفەر موی: ﴿ يُخْرِقُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ ۝

٤١﴾ المائدة، چ ئەو هەبێ کە لەبەر کرابن، چ ئەو هەبێ کە لادرابن، چ ئەو هەبێ کە
گوێدرابن، قورئان بەسەریشیانەو چاودێر و ئاگادار، لە دەرسەکانی پێشوو دا
چەند شتی کمان باس کرد، کە لە تەورات و ئینجیل دەستکاری کرابوون، قورئان
راستی کردبوونەو، ئەو هەبێ کە بە پێویست زانرابن.

مەسەلە ی دوو هەم: کە دەفەر موی: ﴿ فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ

أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ﴾، بەو هەبێ کە خوا ناردوویەتە خوار، دادوهریی یان
لە نێواندا بکە، وە بە دوا ی ئارەزووەکانیان مەکەو، کە لابەدی لەو هەقە ی کە
بۆت هاتو.

پرسیاریک لێردەدا دروست دەبێ، ئایا لە نیوان ئەم رێستەیه‌دا کە دەفەر موی: ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾، کە پێغه‌مبەر مولزەم دەکات بەوێ کە خوا ناردووێتە خوار دادویری بکات، لەگەڵ ئەو رێستەیه‌ی پێشیدا، کە دەفەر موی: ﴿فَإِنْ جَاءُوكَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ (٤٢) المائدة، ئەگەر نامسوڵمان هاتن بۆ لات و کێشە و مشتومڕیکیان بوو، دادویریان لە نیواندا بکە، یاخود پشتگوێیان بخە، تێکگیران نیە، کە لێردەدا مولزەمی دەکاتو، لەوێ سەرپشکی دەکات؟!

هەندیک لە زانیان بەداخەوێ ئەوانە ی کە سەرکیلانە تەماشای ئەو نایەتەکانەیان کردو، هەر کە بینیویانە بە رۆڵەت دوو نایەت تێکە‌گیرین، ئەوێان بە دەم گرتو، دەلێن: ئەوێ دوایی هاتو، ئەوێ پێشێ نەسخ کردۆتەو! لێرەدا گوتووێانە: ئەمە ی ئێرە کە دەفەر موی: ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾، ئەوێ پێشێ کە دەفەر موی: ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ﴾، نەسخ کردۆتەو، چونکە لەوێ سەرپشکی کردو، لێرەدا مولزەمی کردو؟

ئیمە دەلێن: نەخیر، چونکە ئەو پەری مانای ئەو رێستەیه‌ی ئێرە ئەوێ: ئەگەر دادویرییت کرد لە نیوانیاندا بە گوێرە وەحی خوا دادویریان لە نیواندا بکە، گەواتە: ئیلزام و فەرمانە کە بۆ: دادگەرانی دادویری کردنە، نەک خودی دادویری کردنە! واتە: هیچ لەگەڵ ئەوێ پێشێ تێکناگیرێ، هەرچەندە زۆر لە زانیان دەلێن: ئەم نایەتە نەسخ بۆتەو! بۆیەش من هەر زوو لە سوورەتی (البقرة) دا بە تەفصیل باسی (نسخ) م کردو و گوتوو: ئەو قورئاندا هیچ نایەتێکی تێدانیه نەسخ گرابێتەو، بەو واتایە کە خەڵک ئیستا لێی تێدەگات، واتە: حوکمەکە ی ئیشی پێ نەکری، بەلێ نایەت هەیه مانای نایەتێکی تاییبەت کردو، یاخود رەها بوو، بەنددار (مُقَيَّد) ی کردو یان (مُجْمَل) بوو، تەفصیلی داوێت، وە پلە پلە یی (التدرُّج) هەیه، بەلام ئەو کە نایەتێک لە قورئاندا هەبێ و حوکمی نایەتێکی دیکە نەهێشتبێ، شتی وانیه لە قورئاندا، وەک ئیمە لە درێژە ی ئەو دەرسانەدا تاكو ئیستا هاتووین، هەموو ئەو شوێنانە ی کە

گوتووایانە: ئەو نایەتە نەسخ بۆتەو، تەماشامان کردووە وانیە بەو مانایەکی کە نیشی پێ نەگرت، وە پێموایە کاتی خۆشی هیچ نایەتێک نەسخ نەبۆتەو.

لێردەدا (القرطبي) قسەیهکی جوان دەکات، دەڵێ: ﴿وَأَن أٰحْكَمَ بَيْنَهُم مَّآ

أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ

إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ

لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ المائدة، آی احکم بئذک إن حکمت واخترت الحکم؛ فهُوَ كُلُّهُ

مُحْكَمٌ غَيْرُ مَنْسُوخٍ، لَّأَنَّ النَّاسِيخَ لَا يَكُونُ مُرْتَبِطًا بِالْمَنْسُوخِ مَعْطُوفًا عَلَيْهِ، فَالتَّخْيِيرُ لِلنَّبِيِّ ﷺ فِي ذَلِكَ مُحْكَمٌ غَيْرُ مَنْسُوخٍ (واتە: یانی: دادووری و حوکم

بەو بەکە کە خوا ناردوویەتە خوار، ئەگەر ئەوەت هەڵبژارد کە حوکمیان لە نیواندا بەکە و دادووری یان لە نیواندا بەکە، بەو شیوەیە کە خوا ناردوویەتی،

ئەوا دادووری یان لە نیواندا بەکە، کەواتە: هیچی مەنسوخ نیە، ناشگونجی

ناسیخ و مەنسوخ پێکەووە پەيوەست بن، وە عەطف بکرینەووە سەر یەک { وَأَن

أَحْكَمَ }، ئەو (و) واوی عەطفە، ناگونجی ئەو بەو شیوەیە بێ، دەڵێ: کەواتە:

سەرپشکردنی پێغەمبەر ﷺ لە نایەتی پێشیدا هەر لە شوینی خۆیەتی، وە نەسخ

نەبۆتەووە ئەمە ی ئێرە لەگەڵ ئەوێ وێ تێکناگیری، کە دەفەرموی: ئەگەر ئەوەت

هەڵبژارد کە حوکمیان لە نیواندا بەکە، ئەو بە وەحی خوا دادووری بەکە،

هەر یەک مانایان هەیە.

مەسەلە ی سێیەم: کە دەفەرموی: ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾، لێردەدا

خوا ﷻ دەفەرموی: بۆ هەر کامێک لە ئێو، مەبەست پێی کییە؟ ئەوێ کە

باسکراون، جوون، دیان، مسوڵمانان، کەواتە: خوا دەفەرموی: بۆ هەر کام لە

جوو، دیان، مسوڵمانان (شیرعە) شمان ناردو، (مِنْهَاج) یشمان ناردو، ئنجا ئایا

(شِرْعَة) و (مِنْهَاج) چین، وە جیاوازیان چییە؟ سێ پرا هەن، وەک وەلام بۆ ئەم

پرسیارە:

أ- هەندىك لە زانايان دەلّين: ئەم دوو وشەيە ھاوواتا (مُتَرَادِف)ن، واتە: بىژرە (لَفْظ)گەيان جىاوازەو، ماناگەيان يەگە، بەلام من قەناعەتم وايە هيچ دوو وشەيەك لە قورئاندا نين بىژرەگەيان جىابىو، ماناگەيان يەك بى، واتە: قەناعەتم وايە (مُتَرَادِف) لە قورئاندا نيه، چونكە ئەو جۇرئىكە لە زيادى، وە ئەوئەش لەگەل لووتكەى رەوانبىژى، كە لە كىتەبى خوادا هەيە ناگونجى.

ب- هەندىكىش دەلّين: (شُرْعَة) واتە: بنچىنەكانى ئايين، وە (مِنْهَاج) واتە: لقو پۆپەكانى و وردەكارىيەكانى.

ج- راي سىيەم كە لەراستىدا ئەو زياتر راي خۇمە، ئەوئەيە كە (شُرْعَة)، واتە: ئەو حەلال و حەرام و ياساو قەمان و قەدەغانەى كە لە قورئاندا هەن، (مِنْهَاج)يش شىوئەى مامەلەكردنە لەگەل ئەوانەدا، واتە: (شُرْعَة) ئەسلى بەرنامەكەيە، وە (مِنْهَاج)يش رېبازو مەتوودو شىوئەى چۆنىەتى مىكانىزمى جىبەجىكردنى ئەو بەرنامەيە، كە بە تەئكىد قورئان وەك چۆن بەرنامەيە، شىوئەى شىوازى جىبەجىكردنىشى هەر لە نىوخۇيدا هەيە كە: دەبى پلە پلەيى هەبى، دەبى لە پىشترەكان رەچاوبكرين چى لە پىش چىيەوئەيە؟ وە دەبى هەلومەرجى جىبەجىكردنى ئەو حوكمە بەرخس، تا ئەو حوكمە جىبەجى بكرى ... هتە.

لێردە پرسىارىك دەكرى: لە لايەكەو خا دەفەرموى: ﴿ شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ

مَا وَصَّي بِهِ نُوْحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ...

﴿ ١٣ ﴾ الشورى، واتە: ئەو بەرنامەيەى لە دين بوى داناون، هەمان شتە كە نووحى پى راسپاردو، وە ئەوئەى كە بۆتۆمان ناردو، وە ئەوئەى كە بۆ ئىبراھىم و ئىسماعىل و بۆ مووسا و عىسامان ناردو، ئەمە ئەو دەگەيەنى كە خوا يەك بەرنامە و ئايينى ناردو، لە نووحەو تا پىغەمبەرى خاتەم (عليهم الصلاة

والسلام)، كە چى لێرەشدا دەفەرموى: ﴿ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شُرْعَةً وَمِنْهَاجًا ﴾،

واتە: بۆ هەركامىكتان بەرنامە و رېبازىكمان داناو، ئنجا ئايا ئەو دوو ئايەتە

يېكەو ناكۆك نىن؟! لە وەلامدا دەلئىن: نەخىر، چونكە بنچىنە گشتى يەكانى ئايىن و حەلّال و حەرپامە سەرەككىيەكان، ھاوبەشەن، لە ھەموو بەرنامە ئاسمانىيەكاندا يەكن، نەك تەنیا لە بواری عەقىدەدا، بەلكو لە بواری حەلّال و حەرپام و ئەمرو نەھى و شتە سەرەككىيەكاندا، ھەموو كىتیبە ئاسمانىيەكان يەكن، بەلام ھەر بەرنامەيەش بەپېى ھەلومەرجە جۆراو جۆرەكان، تايبەتمەندى خۇى بوو لە وردەكارىيەكاندا، مەبەست ئەوھىيە كە دەفەرموى بۆ ھەركامىكتان (شُرْعَة) و (مِنْهَاج) يَكْمَان ناردود، واتە: ھەر كام لەو بەرنامانە وردەكارىي و مۆركى تايبەتى ئەو ھەلومەرجەو ئەو كاتەى كە ئەو ئۆمەتە تىيدا ژىاود، پىوھىيە.

مەسەلەى چوارەم: كە دەفەرموى: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لَيَبْلُوكُمْ فِي مَاءِ اتِّكُمُ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلَفُونَ﴾، ئەم رىستە قورئانىيە چەند شىتىكى لى وەردەگىرى:

(١) كە دەفەرموى: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾، يانى: ئەگەر خوا ويستباى يەك كىتیب و بەرنامەى بۆ ھەمووتان دەنارد، ئەوكاتە دەبوون بە يەك كۆمەل، يەك ئۆمەت، بەلام خوا نەيوست و ابكات، ئەمە يانى چى؟ يانى حىكمەتى خوا واى خواستود كە شەرىعت دابەش ببى بۆ قۇناغى جۆراو جۆر بۆ چەند ئۆمەتلىك، وە بۆ ھەركام لەو قۇناغانەو ئەو ئۆمەتانە كە لەو قۇناغانەدا ژىاون، بەرنامەيەكى تايبەتى بنىرى، كە لە وردەكارىيەكاندا جىابى، لەوى دىكە، بەلام لە چەمكە گشتىيەكاندا ھەموو يەكن، ئنجا خوا دەيتوانى وابكات خەلك ابكات بەيەك بۆچى واينەكردود؟ حىكمەتى واى خواستود لەراستىدا خوا ﷻ ويستووھەتى مرفاھەتى ئازادى، چونكە لە دوايدا دەفەرموى:

﴿وَلَكِنْ لَيَبْلُوكُمْ فِي مَاءِ اتِّكُمُ﴾، بەلكو خوا ويستووھەتى تاقىيتان ابكاتەو، تاقىكردنەوھش بەبى ئازادى نابى، لەگەل تاقىكردنەوھاتە پىش، دەبى ئازادى ھەبى، لەگەل ئازادى ھەبوو جۆراو جۆرى دەبى، تۆ تەماشابكە! ئەو

شۈيئەنى كە رېئىمكى دىكتاتورى لىيە، كەسېك خۇى دەسەپىئىو خەلك ھەمووى يەك شىۋە قسە دەكات، كاتى خۇى (صدام) نەيدەگوت: (إِذَا قَالَ صَدَامُ قَالَ الْعِرَاقُ) تەواو ھەمووى يەك قسەيە، كۆرسە! كە ديارە لەو ھالەتەدا خەلك ئارەزووى خۇى و بۆچوونى خۇى كپ دەكاتو، خۇى لەگەل ئەودا دەگونجىئى، بىستوومە ھەندىك لەو سەر كرده دىكتاتورانە وایان كىردو، كە ئەگەر ئەو پېژمى، ئەوانىش ھەمووى بېژمن، وە ئەگەر ئەو كۆخى، ئەوانىش ھەموو بكوخن!! وەك چۆن قازىك دەقىرپىنى ھەموو دەقىرپىن. يان كە مەرپىك دەروا ئەوانى دىكە ھەمووى سەرى لە دوو دەنىن، ئەو دىكتاتورانە خەلكيان ئاوا دەوى، دەیانەوى خەلك ھەمووى وەك رەو قاز بكن، يان وەك رانە مەرپىك سەریان لە دوو بنىن، بىئەو بزانن بەرەو كوى دەچن! ئەگەر مەرپىك ھەلبدىرئ لە شاخىك (١٠٠-٢٠٠) مەرپىش لە دواى وى ھەلدەدىرئ! چونكە مەر كە دەرو، تەماشای پېش خۇيان ناكەن، بزانن ئەووى پېش جى لى ھاتو؟ ئىجا خواى كار بەجى نەوىستو بەشەر وابى، بەلئى دىكتاتورەكان وایان لیدەكەن، بەلام ئەو پېچەوانەى وىستى شەرىعەتى خوايە، پېچەوانەى ھىكمەتى خوايە، وىستى خوا، واتە: ئەو وىستەى خوا كە لە شەرىعەتدا بەرجەستەيە، نەك وىستى دروست كردنى (الإرادة التكوينية)، چونكە ھىچ كەس ناتوانى پېچەوانەى ئىرادەى تەكوینی خوا بچوولیتەو، بەلام دەكرى مرؤف پېچەوانەى وىستى تەشرىعی (الإرادة التشريعية)ى خوا بچوولیتەو، بەلئى خواى بەرز لە شەرىعەتى خۇیدا وای پى باش بوو، كە خەلك جۇراو جۇر بى، دواى كە دىكتاتورىك دى لە ماوہیەكى دىارىكراودا بۆ ماوہیەكى كەم، ناچارىان دەكات، ھەموویان وەك يەك بىر كەنەو، يان ھەموو وەك يەك قسە بكن، لەراستیدا ئەو ھالەتتىكى نامۆ ناسروشتیە، وەك لەم ئايەتەندا خواى

پەرورەگار پېشانمان دەدات، دەفەرموى: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ

كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ ۱۱ بونس، واتە:

ئەگەر پەرورەگارت وىستباى، خەلكى سەر زەوى تىكرا ئىمانیان دەھىنا، ئاىا تۆ زۆر لە خەلكى دەكەى تاكو ئىمانداربن، واتە: من بە خوايەتى خۆم زۆرم

لئى نهكردوون و ويستوومه ئازادبن، ئايا ئه‌ى موحه‌مه‌د! تۆ ده‌ته‌وى زۆريان
 لئى بكه‌ى! بۆت نيه‌، وه‌ خوا ﷻ له‌ سوورته‌ى (هود) دا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَوْ شَاءَ
 رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ﴾ (١١٨)، واته‌: ئه‌گه‌ر
 په‌روه‌ر دگارت ويستباى خه‌لكى ده‌كرده يه‌ك كۆمه‌ل، به‌لام به‌رده‌وام راچيان.

(٢) كه‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَاءِ آتِكُمْ﴾، واته‌: هه‌ر كه‌س به‌پيئى
 به‌رنامه‌ى خۆى تاقى ده‌كريته‌وه‌، ئايا پي‌وه‌ى پابه‌ند ده‌بى، يان پي‌وه‌ى پابه‌ند
 نابى، مانايه‌كى ديكه‌ى ئه‌وه‌يه‌ كه‌: ئايا هه‌ر كاميك له‌ ئي‌وه‌ ئاماده‌ ده‌بى ده‌ست
 هه‌لبگرئ له‌ به‌رنامه‌يه‌كى تايه‌ت به‌ سه‌رده‌م و رۆژگارئك، دواى ئه‌وه‌ خوا
 به‌رنامه‌يه‌كى ديكه‌ ده‌نري، ئايا جووله‌كه‌ ئاماده‌ بوون ده‌ست له‌وه‌ هه‌لبگرن،
 كه‌ له‌ ته‌ورات لادراوه‌، وه‌ ئه‌وه‌ى له‌ ئينجىل هاتۆته‌ خيئى، پي‌وه‌ى پابه‌ندبن؟ ئايا
 نه‌صرانىي ئاماده‌ بوون ده‌ست له‌وه‌ هه‌لبگرن كه‌ له‌ كتىبه‌كانياندا حوكمه‌كه‌ى
 لابر دراوه‌ قورئان هاتۆته‌ شويني؟

خوا ﷻ به‌وه‌ تاقىيتان ده‌كاتوه‌، وه‌ دياريشه‌ له‌ راستيدا زۆر له‌ خاوه‌ن
 كتىبه‌كان له‌و تاقىكردنه‌وانه‌دا ده‌رنه‌چوون، چونكه‌ ده‌مارگير بوون، من جارئك
 له‌ زيندانى ئه‌مريكييه‌كاندا له‌گه‌ل يه‌كيك قسه‌م كرد، كه‌ ئيديديعاى ئه‌وه‌ى
 ده‌كرد كه‌ زانىارىي قوولئى ده‌رباره‌ى كتىبى موقه‌دده‌س هه‌يه‌، گوئى: ئايا
 ئه‌گه‌ر ئي‌وه‌ى مسوولمان بيه‌ جووله‌كه‌، يان ببه‌ نه‌صرانىي چييه‌؟ خۆ

ته‌وراتو ئينجىليش هه‌ر كتىبى خوان، ئي‌وه‌ ناليئ: ﴿لَا نَفْرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ

رُسُلِهِ﴾، گوتم: با، جياوازييان ناخه‌ينه‌ ني‌وان، گوئى: ده‌جا قه‌يدى چييه‌،
 ببه‌ جووله‌كه‌و نه‌صرانىي، ئي‌وه‌ هه‌ر به‌ دواى پي‌غه‌مبه‌رى خوا ده‌كه‌ون و
 زه‌ر ده‌رتان نه‌كردوه‌؟ گوتم: راسته‌، به‌لام ئه‌گه‌ر ئيمه‌ ببينه‌ جووله‌كه‌، يان
 نه‌صرانىي، ماناى وايه به‌ره‌و دوا گه‌راوينه‌وه‌، به‌س ئي‌وه‌ كه‌ ده‌بنه‌ مسوولمان
 به‌ره‌و پيشه‌وه‌ ديئ، گوئى: چۆن؟ گوتم: خوا ﷻ ته‌وراتى سئ هه‌زار و پي‌نج
 سه‌د سا‌ل پيش ئيستا ناردۆته‌ خوار، وه‌ ئينجىلى دوو هه‌زار سا‌ل زياتر پيش
 ئيستا ناردۆته‌ خوار، ئنجا منيكي مسوولمان ئه‌گه‌ر به‌ دواى ئينجىليك بكه‌وم كه‌

دوو هەزار سال پێش ئیستا هاتو، مانای وایە بەرەو دوا گەرێمەوه، بەلام تۆ دواى ئەوهى ئیمان بە قورئان دینى، که سێ هەزار یان دوو هەزار سال دواى کتیبەگەى تۆ هاتۆتە خوار، مانای وایە تۆ بەرەو پێش هاتووی، ئەوه لەلایەك، ئنجا کەسێك کە ئیمان بە قورئان دینى، مانای وایە کە ئیمانی بە تەرپرات و ئیجیلیش هەر هیناوه، ئەوانى لە دەست نەچوون، وه کەسێك کە ئیمان بە موحەممەد ﷺ دینى ئیمانی بە موسا و عیسا هەر پاراستو له خۆیدا، بەلام مسوڵمانێك بگەرێتەوهو ببیتە جوو، موحەممەدو عیساى له دەست دەچن، وه ئەگەر بشبیتە دیان، موحەممەدى له دەست دەچى، مانای وایە ئیوه کە مسوڵمان بن، قازانج دەکەن زیان ناکەن، بەلام ئیمە ببینە جوو یان دیان، زۆرمان زەرەرە! کابرا خوشى بە شارەزا دەزانى، ئیدی تەماشای یەكدیيان کردو گوتیان: بەراستی وهلامە کەت زۆر مەنتیقییه، ئەوانە عادیان وایە شتێك کە بە هەقیان زانی لێى بى دەنگ دەبن، ئەگەر بواریان هەبى وەریشی دەگرن!.

٣) کە دەفەر موی: ﴿فَاسْتَقِمْ إِلَى الْخَيْرَاتِ﴾، واتە: هەر کامێکتان بە پێى بەرنامەى خۆى خیرایی بکات له چاکە کاریدا، وه هەول بدەن له چاکەدا پێشەنگ بن، له حیاتی ئەوهى بە دەمارگیرانه هەرکەس دەست بە کتیبى خۆیهوه بگرى، بزانی له کتیبەکانتان چ شتێكى باش هەیه، دەستی پێوه بگرن، که وهك گوتم ئەگەر خاوهن کتیبەکان وا بکەن لهگەڵ مسوڵمانەکان، دنیا زۆر دەگۆرێ.

٤) کە دەفەر موی: ﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ

تَخْلِفُونَ﴾، واتە: ١) راجیایەکانى یەكدى تەحەممول بکەن، وه خوا دادگەرە، وه دنیا مەکەنە شوینی تەصفیه حیساب، جوولهکەو نەصرانیى بە تەما نەبن کە مسوڵمان دەستبەرداری مسوڵمانەتییهکەى بى، دەبى جیاوازی یەكدى تەحەممول بکەن، مسوڵمانیش بە هەمان شیوه کابرای جوولهکەو نەصرانیى کە مسوڵمان نابن، بوى نیه بە زۆر مسوڵمانیان بکات، بەلکو دەبى یەكدى تەحەممول بکەن، له چاکەدا پێشێر کە بکەن، وهلام راجیایەکانتان هەلگرن، قوناغیکى دیکە دى، کاتیکی دیکە دى، خوا هەق و ناھەقان لێك جیا دەکاتەوه.

مەسەلەى پێنجەم: کە دەفەر موی: ﴿وَأَن أٰحْكَمَ بَيْنَهُم مَّا أُنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ

أَهْوَاءَهُمْ وَأَحْذَرَهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أُنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾، واتە: وە حوکم بکە بەوێ که خوا ناردووێتە خوارێ، وە دادوهریی یان لە نیواندا بکەو، بە دواى ئارەزوویان مەکەو، وە وریابە لات نەدەن لە هەندیک لەوێ خوا ناردووێتە خوار، لێردا جەخت کراوێتەو لەسەر دادوهریی کردن بەپێى وەحى خوا، وە وریا بوون لە شوێنکەوتنى ئارەزووێکانیان، ئەوێ چى لى وەرەگیرى؟ هەمیشە بەدیلى وەحى شوێنکەوتنى ئارەزوو، بەدیلى (هەدى)، (هوى)یە، ئەوێ بە دواى (هەدى) نەکەوێ، لە چاڵى (هوى) دەکەوێ، ئنجایان بە دواى هەواى خۆى دەکەوێ، یان بە دواى هەواى یەکیکی دیکە دەکەوێ، خواش ﷺ بەرنامەى خۆى و پێنمایى خۆى ناردوێت بۆ ئێمە، تاكو لە چنگ ئارەزووی خۆمان و ئارەزووی خەلک رزگار بین و نەکەوینە شوێن ئارەزووێکان.

ئنجایا کە دەفەر موی: ﴿وَأَحْذَرَهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أُنزَلَ اللَّهُ

إِلَيْكَ﴾، بە پێغەمبەر ﷺ دەفەر موی: بەلام کوردهواریى خۆمان دەلێن: دیوار لەگەڵ تۆمە گۆیسوانە گۆیت ئێبى، ئەگەر پێغەمبەر ﷺ پێویستی بەو هەبى وریابى لاینەدەن، دەبى ئێمە چەندمان پێویست بى؟! دیارە (يَفْتِنُوكَ) یانى: (يَصْرِفُوكَ، يَخْدَعُوكَ)، کەواتە: دەبى مسوولمانان لە نامسوولمانان وریابن، جا چ ئەهلى کیتاب بن، چ ئەوانە بن کە برۆیان بە هیچ کتیبیک نیه، وریا بن لایان نەدەن لە هەندیک ئەوێ خوا ناردووێتە خوار، دیارە ئەهلى کوفر بە کەمە لادانیکی ئێمەش لە هەق، قەناعەت دەکەن، ئەگەر تۆزیکیش لابدهین، هەر پێیان چاکە.

مەسەلەى شەشەم: کە دەفەر موی: ﴿فَإِن تَوَلَّوْا فَاَعْلَمَ أَنهَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ

ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ﴾:

١/ بۆیه دەفەر موی: ﴿بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ﴾، چونکە کەمێک لادان بایى سزای دنیاىیه و سزای دنیاىی لەسەر، بەلام لادانى تەواو، یاخود گوناھەکانیان بە تەواویى، لە

کوئ سزای پر به پیست وەردەگرنەو؟ لە قیامەت، بەلام سوننەتی خواپە بەشیک لە گوناھەکان لە دنیا دا سزایان دەداتەو، وەك لە سوورەتی (الروم) دا

خوای پەر وەردگار دەفەر موی: ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ

أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (٤١)، واتە: خراپە و

ناشووب لە تەر و وشك (لە دەریا و وشکانی) دا دەرکەوت، بە هوی کردەوی خەڵکەو، (واتە: بە هوی کردەو خراپەکانیانەو) تاكو سزای بەشیک لە کردەو خراپەکانیان پێ بجێژێ، بۆئەوێ بگەرێنەو.

ئێستا ئەو هەموو جوړە نەخۆشییە وەك: ئایدزو و زوهریی و سەیلان و ئەو نەخۆشیانە دیكە كە بە هوی زینا و تاوان و ئینحرافی جنسییەو پەیدا دەبن، بۆئەوێ خەلك بێتەو سەر خۆی، ئەو هەموو نەخۆشیانە كە لە جگەرەكێشان و شەپاب و قومار و لە حەرەم خواردنەو پەیدا دەبن، حیکمەتیان چییە؟ ئەوێ بە خەلك بگەرێتەو، وە ئەو باجیکی كەمی گوناھو تاوانەكانە كە ئێنسان لە دنیا دا دەیدات، بەلام سزای پر به پیستی تاوانەكان، لە پۆزی قیامەت دایە.

٢/ كە دەفەر موی: ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ﴾، وە زۆربەى خەلكی، (واتە:

لەسەر ئاستی مەرفەئەتی) لارپن، تەماشای بکەن! هەمیشە قورئان خۆی لە گشتاندن (تعمیم) دەپاریژی، تاكو ئێمەش فیڕی ئینصاف بین، بلیین: زۆر لە خەلكی لارپن، نەلین: هەموو خەلكی لارپن، یان خوا باسی ئەهلی كتیب دەكات دەفەر موی: زۆریان وان، نافەر موی: هەموویان وان.

مەسەلەى هەوتەم و كۆتایی: كە دەفەر موی: ﴿أَفْحَكُمُ الْجَاهِلِيَّةَ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ

مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾، ئایا دادوەری و بەرنامەى نەفامیی دەخوازن؟! ئایا

حوكمی كئ لە هی خوا چاكترە بۆ كەسانێك كە برپاویەکی پتەویان هەبێ، خوای پەر وەردگار چەند شتیکی بە ناوی نەفامیی هیئان لە قورئاندا:

١- ﴿ أَفَحُكْمَ الْجَهْلِیَّةِ ﴾، حوکمی نەفامیی.

٢- ﴿ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَهْلِیَّةِ الْأُولَى ﴾ (٣٣) الأحزاب. خۆپازاندنەوهی نەفامیی.

٣- ﴿ ... يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَهْلِیَّةِ ﴾ (١٥٤) آل عمران، گومانی نەفامانە.

٤- ﴿ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ الْحَمِيَّةَ الْجَهْلِیَّةِ ﴾ (٣٦) الفتح. دەمارگیریی نەفامیی.

کەواتە: جاری وایە پەوشت و ڕەفتار و ھەڵسوکەوت و خۆپازاندنەوه و جوانیی خۆدەرختن نەفامانە، وە جاری وایە گومان نەفامانە، گومانی ئەوە بە خوا بەری کە شایستە ی نەبێ، وە جاری وایە توورە بوون و دەمارگیریی نەفامانە، چونکە گومانی ھەقیقەت ھەبێ و توورەیی ھەقیقەت ھەبێ، لێردا بۆمان دەرئەگەوێ، کە نەفامیی قوئاغیکی میژوویی نیە تیپەری، بەلکو جوړیک لە بیرکردنەوه و جوړیک لە ھەست و نەست و جوړیک لە ڕەفتار و ھەڵسوکەوتە، لە نەزانین و ئارەزو و دەمارگیریی ئینسانەوه سەرچاوە دەگێ.

واتە: نەفامییتی شتێک نیە و قوئاغیك نیە تیپەری بێ، وەك (مُحَمَّدٌ قُطْب) خوا پاداشتی بداتەوه لە کتیی (جاهلیة القرن العشرين) دا جوانی روون کردۆتەوه، دەلی: نەفامییتی قوئاغیك نیە تیپەری بێ، بەلکو حالەتیکی ئینسان تێیدا دەژی، ھەر کەسێک لە خوا دوورکەوتەوه، تووشی حوکمی نەفامیی دەبێ، ئەگەر بە دواي حوکمی خوا نەکەوت لە بیرکردنەوهی ھەست و نەستدا، بیرکردنەوهی بەرانبەر بە خوا نەفامانە دەبێ، لە بەرگو پۆشاکیا خۆپازاندنەوهی نەفامانە دەکات، وە لە دەمارگیریدا ھەڵوێستی نەفامانە ی بۆ دروست دەبێ، ھەرودھا لە ھەڵسوکەوت و ڕەفتاردا، ئنجا ئایا ئەو حالەتە لە چییەوه دروست دەبێ؟ لە دوورکەوتنەوهی ئینسان لە بەرنامە ی خوا، بۆیەش خوا بە حوکمیکی غەیرە ئیسلامیی، ھەڵسوکەوت و ڕەفتار، گومانیکێ خراب

دەفەر موو: نەفامانەیه، چونکە لەپراستیدا ئەوێ خوا دەیفەر موو، چ دەربارە یاساگانی ژیان بێ، چ دەربارە عەقیدە بێ، چ دەربارە ڕەوشت بێ، چ دەربارە باری کەسێتی بێ، دەربارە هەرشتیکی بێ، خوا لەسەر بناغە ی عیلم و حیکمەت دەیفەر موو، عیلمێکی بێ سنوور، حیکمەتێکی بێ گۆتایی.

بەلام ئەوێ ئینسان دەیلێ، زۆر جار لەسەر بناغە هەواو ئارەزووی خوێ، یان هەواو ئارەزووی کەسیکی دیکە، یان لەسەر بناغە گومان، یان لەسەر بناغە زانیارییهکی کەم، دەیلێ بۆیه ئەوێ ئینسان بە زۆری نەزانیی لەگەڵ تیکەل دەبێ، وە ئەوێ خوا ی پەرۆردگار لە زانیارییهکی بێ خلتەو، حیکمەتێکی بێ خلتەو، ڕەحمەت و بەزەیییهکی بێ سنوور تیرو تەواو، سەرچاوە دەگرێ.

لە گۆتاییدا خوا ی بەرز کە دەفەر موو: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ

يُوقِنُونَ﴾، حوکمی کێ چاکترە لە هێ خوا، بۆ کۆمەڵێک کە یەقینیان هەبێ؟! واتە: زانیارییهکی تەواویان هەبێ، یان ئیمانێکی تەواویان هەبێ، ئەمە ئەو دەگەیهنێ کە وەك کوردەواریی خۆمان دەلی: (قەدری زیڕ لای زیڕنگرە) کەسانی زاناو شارەزا قەدری ئیسلام و یاسا و ڕێساگانی شەریعەتی پێ حیکمەتی خوا دەزانن، بەلام ئەوێ نەزان بێ، سەر گێل بێ، ئارەزووباز بێ، خواوەن بەرژووەندی ناشەریی بێ، ئەو شەتیکی چاوەڕوان کراوە، بە ئیسلام ڕازی نەبێ بۆچی؟ چونکە بناغە یەقینی نیە، ئنجا یەقین چ بە مانای بێروای پتەو بێ، چ بە مانای زانیاری راست و بەرچا و ڕوونی تەواو.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی سێزدەیهەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە سێ ئایەت پێکدێ، لە ئایەتەکانی (٥١ - ٥٣) کە تیایدا خوای کاربەجی فەرمان بە برۆداران دەکات کە جوولەکەو نەصرانییهکان بە دۆست نەگرن و پشتیان پێنەبەستن، وە راپدەگەیەنێ کە جوولەکەو نەصرانییهکان دۆست و پشتیوانی یەکدین، پاشان هەر شەیهەکی گەورەیان لێدەکات و دەفەرموێ: وە هەر کەسێک لە ئێوە ئەوان بە دۆست بگرێ، لە ریزی ئەواندا حیساب دەکری، بە ستمکاریش دادەنری، و، پێنمایی خوا نایگریتەو.

پاشان لە ئایەتی دووهمدا روونی دەکاتەو کە ئەو دڵنەخۆش و دەغەڵەکانن خیرایی دەکەن، لە دۆستایەتی کردنی جوولەکەو نەصرانییهکاندا، بە بیانووی ئەو کە لە بەلاو کارەسات دەترسێن و دووربینیی بۆخۆیان دەکەن! خوای بالادەستیش بۆ بەرپەرچدانەوێ ئەو برۆبیانووانە دەفەرموێ: نزیکە خوا ﷻ سەرکەوتنێک یان گۆرانکارییهکی تایبەت لە هاوکیشە یەزەکاندا بێنیتەدی، کە ئەو جوۆرە کەسانە لەسەر ئەو گومان و خولیاو بەدبینی یانە ی خۆیان پەشیمان ببەنەو.

ئەجا لە ئایەتی سێهەمدا هەلۆیستی ئیمانداران - کە ئەگەری هەیه بێتەدی پاش گۆرانکاریی لە بارودۆخ دا - دەخاتەروو، کە زۆر نزیکە ئیماندارانیش بە سەرسۆرمانەو بەرانبەر بەو جوۆرە کەسانە بڵێن: ئایا ئەوانە بوون کە سویندی پتەویان دەخوارد کە لەگەڵ ئێوەن؟! کەچی ئیستا بە هۆی ئەو هەلۆیستانەیانەو، کردەو بەشەکانیان هەلۆشاونەو لە زیانباران بوون، ئایا ئەوانە بوون پێیان وابوو ئیماندارن، لە ریزی مسوڵمانان دان! کەواتە: خەیاڵ پلاویان کردەو.

﴿ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ
 وَمَن يَتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنَّهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِينَ فِي
 قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَن تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَن يَأْتِيَ
 بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِندِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴿٥٢﴾ وَيَقُولُ
 الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ أَنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ
 فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٣﴾ ﴾

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

((ئەى ئەوانەى برۋاتان ھىئاود! جوولەكەو نەصرانىيەكان بە دۆست مەگرن، ئەوان ھەندىكىان دۆستو پشتىوانى ھەندىكىانن، وە ھەر كەس لە ئىوہ دۆستايەتتيان بكات ئەوہ لەوانە، بىگومان خوا ﷻ رېنمايى كۆمەلى ستمكاران ناكات ﴿۵۱﴾ ئنجا تۆ ھەمىشە ئەوانەى دليان نەخۇشىى (نېفاقى) تىدايە، دەيانبىنى كە خىرايى دەكەن لە دۆستايەتتى كىردن (ى جوولەكەو نەصرانىى) ياندا، (بە پاساوى ئەوہ كە) دەلىن: دەترسىن بەلامان تووشىبى، زۆرىش نىزىكە خوا سەركەوتنىك (بۆ مسولمانان) بىننىتە پىش، يان گۇرانكارىيەك لەلايەن خۇيەوہ بكات وە سەرەنجام ئەو جۆرە كەسانە لەسەر ئەوہى كە لە دلياندا پەنھانى دەكەن (لە گومانى خراپ و ترسو خولياى ترسنۇكانە) پەشيمان ببنەوہ ﴿۵۲﴾ وە لە ئاكامدا برۋادارنىش بلىن: ئايا ئەوانە بوون كە سوئىدى گەورەيان بە خوا دەخوارد، كە لە ئىوہن (كەچى ئەوہش ھەلۋىستانە)؟! بە دليايى يەوہ ئەو جۆرە كەسانە (لە سۇنگەى ئەو ھەلۋىستانەيانەوہ) كىردەوہ باشەكانيان ھەلۋەشانەوہو لە زيانباران بووون ﴿۵۳﴾)).

شیکردنەوهی هەندیەک لە وشەکان

(أُولَئِكَ): کۆی (وَلِي)یە، وهلی به کوردی ئیমে ده‌لیین: دوست، نزیک، خوشه‌ویست، به

مانای پشتیوان دێ، به مانای یارمه‌تیده‌ریش دێ، له‌پێشه‌دا له‌ جیه‌وه‌ هاتوه؟
(الْوَلَاءُ وَالْتَّوَالِي: أَنْ يَحْصُلَ شَيْئَانِ فَصَاعِدًا حُصُولًا لَيْسَ بَيْنَهُمَا مَا لَيْسَ مِنْهُمَا، وَيُسْتَعَارُ ذَلِكَ لِلْقُرْبِ مِنْ حَيْثُ الْمَكَانُ، وَمِنْ حَيْثُ النَّسَبُ، وَمِنْ حَيْثُ الدِّينُ، وَمِنْ حَيْثُ الصَّدَاقَةُ وَالنُّصْرَةُ وَالْإِعْتِقَادُ) وشه‌ی (وَلِي) له‌ پێشه‌دا (وَلِي) یلی‌یه، واته: (قُرْبُ يَقْرُبُ)، (بَلِيَّةُ)، واته: به‌ دوا‌ی دادی، ده‌لی: (وَلَاءُ تَوَالِي) نه‌وه‌یه که دوو شت یان زیاتر به‌ دوا‌ی یه‌ک‌دا بێن، که شتیکی نامۆیان له‌ نێواندا نه‌بێ، یه‌ک‌سه‌ر به‌ دوا‌ی یه‌ک‌دا بێن، وه‌ نه‌وه‌ خوازاوه‌ته‌وه‌ بۆ نزیکیی، واته: وشه‌ی (وَلِي، تَوَالِي) بۆ نزیک‌ی خوازاوه‌ته‌وه‌ له‌ پرووی شوێنه‌وه‌وه‌ له‌ پرووی نسه‌به‌ته‌وه‌ (بۆ وینه: بابو کو‌ر، یان براو، برا یان ژن و می‌رد) و له‌ پرووی دینه‌وه‌ (هاودین بن) له‌ پرووی پشت‌گه‌یری کردنه‌وه‌ (پشت‌گیری یه‌ک‌دی بکه‌ن) و له‌ پرووی براده‌رایه‌تی و هاوه‌لایه‌تی یه‌وه‌، یان له‌ پرووی عه‌قیده‌و برپا پێ بوونه‌وه‌.

(تَوَلَّاهُمْ): پشتیان پێ به‌سه‌تی، به‌ دوستان بگرێ، لێیان نزیک بێ، (تَوَلَّى إِذَا عُدِّي بِنَفْسِهِ اقْتَضَى مَعْنَى الْوَلَايَةِ، وَإِذَا عُدِّيَ بَ (عَنْ) لَفْظًا أَوْ تَقْدِيرًا، اقْتَضَى مَعْنَى الْإِعْرَاضِ: فَإِنْ تَوَلَّوْا)، وشه‌ی (تَوَلَّى) نه‌گه‌ر بۆخۆی ته‌عه‌ددا بکات بۆ (مفعول) نه‌وه‌ مانای وه‌لایه‌ت و نزیک‌ی و دوستانه‌تی ده‌گه‌یه‌نی، به‌لام نه‌گه‌ر به‌ وشه‌ی (عَنْ) ته‌عه‌ددا بکات، جا چ به‌ بێژه (لَفْظ) یان (تقدیر) نه‌وه‌ مانای پشت‌تیک‌ردن ده‌گه‌یه‌نی، (تَوَلَّاهُ)، واته: دوستانه‌تی کرد، (تَوَلَّى عَنْهُ)، واته: پشتی تیک‌رد، واته: پێچه‌وانه‌ی دوستانه‌تی کردن، که لێره‌دا ده‌فه‌رموی: (فَإِنْ تَوَلَّوْا)، نه‌گه‌ر پشتیان هه‌ل‌کرد، واته: پشتیان تیک‌کرد.

(فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ): واته: له‌ دلایاندا نه‌خۆشی هه‌یه، نه‌وه‌ وشه‌یه‌ خوا‌ی په‌نه‌ان‌زان بۆ دوو جو‌ره‌ که‌سان به‌کاری دێنی، جاری وایه‌ بۆ مونا‌فیقان به‌کاری دێنی، جاری

واشه بۆ مسوڵمانانیکی ئیمان لاواز بەکاری دینێ، ئەوەی من بۆم دەرکەوتووە
مەرج نیه هەمیشە کە دەفەر موی: **(فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ)** مەبەست پێی مونا فیه کەکان
بێ، جاری وایە مەبەست پێی مسوڵمانانیکی ئیمان لاواز، بە بەلگەئە ئەوە کە
لە سوورەتی (الأنفال) دا خوای پەروردگار دەفەر موی: **﴿إِذْ يَكُولُ الْمُنْفِقُونَ**

وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ...﴾ (٤٩)، واتە: کاتێک کە مونا فیه کەکان و ئەوانە
کە دلیان نەخۆشیی تێدا یە دەلێن، جا مونا فیه کەکان ئەوە دیارن، وە مادام بە
(و) عەطف کراوەتەو سەر، **﴿الْمُنْفِقُونَ﴾**، کە دیارە مونا فیه کەکانیش دلیان هەر
نەخۆشیی تێدا یە، بەلام مونا فیه کەکان نەخۆشییە کە سەرتاپای دلی داگرتوون، بەلام
دەگونجی ئینسانی مسوڵمان سیفەتێکی، یان چەند سیفەتێکی مونا فیه کەکانی
تێدا بن، بەلام نەبووبێتە مونا فیه کەکان تەواو، دلی نەخۆشە، بەلام نەخۆشییە کە بە
تەواویی بەسەریدا زāl نەبوو و نەبووتە مونا فیه کەکان تەواو، کە بەشی بە ئیسلامەو
نەمێنێ، دەلێ: **(الْمَرَضُ: الْخُرُوجُ عَنِ الْإِعْتِدَالِ الْخَاصِّ بِالْإِنْسَانِ، جِسْمًا
وَرُوحًا)** واتە: (مَرَضُ)، بریتییە لە دەرچوون لە حالەتی هاوسەنگیی و
تەندروستی کە تاییبەتە بە ئینسانەو لە پووی جەستەییەو، یاخود لە پووی
پووحیی، کەواتە: ئینسان دەگونجی لە پووی جەستەییەو نەخۆش بێ،
دەگونجی لە پووی پووحییەو، کە دیارە نیفاق و شیرک و کوفرو ئیلحادو ئەوانە
نەخۆشیین، تووشی پووح دەبن، وەک چۆن جەستەش تووشی سیلو سەرەتەو
نەخۆشیی دیکە دەبێ.

(دَائِرَةٌ): (الدَّائِرَةُ: عِبَارَةٌ عَنِ الْخَطِّ الْمُحِيطِ... ثُمَّ عَبَّرَ بِهَا عَنِ الْحَادِثَةِ وَالِدَوْرَةِ
وَالدَّائِرَةِ فِي الْمَكْرُوهِ كَمَا يُقَالُ الدَّوْلَةُ فِي الْمَحْبُوبِ)، وشە (دَائِرَةٌ) لە ئەسڵدا
بریتییە لەو هێلەئە کە دەوری شتێک دەدات، بازنە، دوا یی بەکارهێنراوە
لەجیات ی پووداوو کارەسات، بۆچی؟ وەک چۆن بازنە دەوری شت دەدات،
پووداویش کە پوودەدات دەوری ئەو خەلگە دەدات کە بەسەریان هاتو، خوای
گەورە دەفەر موی: **﴿... عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ...﴾** (٩٨) التوبە، واتە: بازنە

خراپ و بەلای خراپیان بەسەر بێ، کە کەسیان چەپالە نەدا، جا دەلێ: (الدَّوْرَةُ وَالْدَّائِرَةُ فِي الْمَكْرُوهِ كَمَا يُقَالُ الدَّوْلَةُ فِي الْمَحْبُوبِ) هەر دوو وشەى (دورة، دائرة) بۆ شتی خراپ بەکار دێن، بەلام وشەى (دولة) بۆ شتی باش بەکار دێ، وەك خوای زاناو شارەزا لە سوورەتى (الحشر) دا دەفەر موی: ﴿... كَيْ لَا يَكُونَ

دَوْلَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ ...﴾ (۷)، واتە: بۆ ئەوەى مال و سامان تەنیا لە دەستى دەوله‌مه‌نده‌كاندا خڕ نەبێتەوه.

(بِالْفَتْحِ): (الْفَتْحُ: إِزَالَةُ الْإِغْلَاقِ وَالْإِشْكَالِ، وَالْفَتْحُ: النُّصْرَةُ وَالظَّفَرُ وَالْحُكْمُ)، (فَتْح) لە ئەسڵدا بە مانای لابردنى داخراو و گری کۆیرەیه‌کە، بەلام دواى وشەى (فتح) بەکارهێنراوه‌و خواراوه‌ته‌وه بۆ سەرکەوتن و بردنه‌وه‌و بالاده‌ستى.

(جَهْدٌ أَيْمَانُهُمْ): واتە: سویندیک کە ئەوپەرى توانای خۆیان تیدا بەکارهێناوه، (الْجُهْدُ وَالْجُهُدُ: الطَّاقَةُ وَالْمَشَقَّةُ)، (جُهْدٌ وَجُهُدٌ) بە مانای وزه‌و، بە مانای شتیك دى، کە ئینسان بەزحمەت بۆى بکرى، (وَجَهْدٌ أَيْمَانُهُمْ: أَبْلَغَ الْإِيمَانِ وَأَقْوَاهَا وَأَوْكَدُوهَا)، یانی: سویندیک کە بگاتە ئەوپەرى، وه زۆر به‌هێز بى، زۆر داكوکىی لەسەرکراوى.

(حَبِطَتْ)، واتە: هه‌لوه‌شاوه‌ته‌وه، له‌یه‌ین چووه، (أَصْلُ الْحَبْطِ مِنَ الْحَبْطِ، وَهُوَ أَنْ تُكْثِرَ الدَّابَّةُ أَكْلًا حَتَّى يَسْتَفْخَ بَطْنُهَا...) وشەى (حَبْطٌ) لە ئەسڵدا لە (حَبْطٌ) هوه‌هاتوه‌ کە حاله‌تی‌که‌ تووشى نازەلیك دى، زۆر له‌وه‌رێ ده‌خوات، تاكو زگى ده‌ئاوسى و ده‌مرى.

هۆی هاتنه خوارهوی نایەتەکان

هۆی هاتنه خوارهوی هەر سێ نایەتە که دەفەر موی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَآءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فإِنَّهُ مِنَّهُم ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَن تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ ۚ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَن يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِندِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴿٥٢﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ أَنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٣﴾﴾ (روى ابن جرير عن عطية بن سعد قال: جاء عبادة بن الصامت رضي الله عنه من بني الحارث بن الخزرج إلى رسول الله ﷺ، فقال: يا رسول الله إن لي موالى من يهود كثير عددهم، وإنني أبرأ إلى الله ورسوله من ولاية يهود، وأتولى الله ورسوله، فقال عبد الله بن أبي بن سلول: إنني رجل أخاف الدوائر، لا أبرأ من ولاية موالى، فقال رسول الله ﷺ، يا أبا الحباب! ما تجلب به من ولاية اليهود على عبادة بن الصامت، فهو لك دونه، فقال: قد قبلت، فأنزل الله عز وجل فيهما: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا

الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَآءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ...﴾ (١)، واتە: ئیبنو جەریر لە عەطییەى کورێ سەعد دەگێڕێتەوه که گوتووێتەتى: عوبادەى کورێ صامیت خوا لێی رازی بێ، (که یه‌کێک بووه له نوقەبا، له‌و دوازدە نه‌قیبه‌ى که پێغه‌مبەر ﷺ له به‌یعه‌ى عه‌قه‌به‌ى دووه‌مدا کردنى به‌ سه‌ره‌یه‌رشتیاری مسوولمانانى ئەوس و خه‌زه‌رج)، که له به‌نى حاریتى کورێ خه‌زه‌رجه‌، هات بو‌ لای پێغه‌مبهرى خوا ﷺ، گوتى: ئەى پێغه‌مبهرى خوا ﷺ! من هه‌ندێک هاوپه‌یمانم هه‌ن له جووله‌که‌کان ژماره‌شیان

زۆرە، بەلام من ئەوۋە حاشا دەكەم لە دۆستايەتتى كىردن و نىزىكىي و ھاوپەيما نەتتى
لەگەل جوولەكە، وە دۆستايەتتى خواو پىغەمبەرى خوا دەكەم (واتە: ئەو پەيما نەي
لەگەل واندا ھەمە بەسەرياندا دەدەمەوۋە پەيۋەندىي و كەين و بەينم لەگەلئاندا
نامىنى، لەگەل پىغەمبەرو ئەھلى ئيماندا دۆستايەتتى دەگرم)، دوايى عبدوللاي
كورى ئوبەيى كورى سەلوول (كە بە سەرۋكى مونا فىقەكانى مەدېنە ناسراو)،
گوتى: من پياويكەم لە بەلاو موصىبەتان دەرستىم! وە من دەستبەردارى دۆستو
پشتىوانەكانم، نابم پىغەمبەرى خواش ﷺ بە عبدوللاي كورى ئوبەيىيەى فەرموو:
ئەي ئەبو حوباب (بزانن!) پىغەمبەرى خوا چەند بەريز بوو، عەرەب عادەتيان وايە،
ئەگەر ريز لە يەكك بگرن، بە كونيەى بانگى دەكەن، ناوى ناھيىن، لەگەل ئەو
خراپىيەيدا ئەو ھەمووۋە ريزەى لىئاو)، ئەو دۆستايەتتى و پشتىوانىي و
ھاوكارىي و ھاوپەيما نىيەى كە تۆ رژدىيت يىكرد لە بەرانبەر عوبادەدا (واتە: ئەو
بەخشى، بەلام تۆ نەتبەخشى) با ئەويش ھەر بۆ تۆ بى، (واتە: ئەوۋەى عوبادەش
ھەر بۆ تۆ بى)، ئەويش گوتى: ئەوۋە قىبوولم كىرد، ئىدى خواي زالى پايەدار ئەو
ئايەتەنەى نارەنە خوار دەربارەيان.

مانای گشتی نایەتەکان

خوایێك هەر لە سیاقی ئەو نایەتانەدا کە باسی چۆنیەتی مامەڵەکردن لەگەڵ خاوەن کتێبەکاندا دەکەن، دواى ئەوەی باسی ھەلۆبستی ناحەزانەى جوولەکەو نەصرانی یەکان و ھەولێدان و پیلانگیرانیان دەکات، بۆ ئەوەی کە پیغەمبەر ﷺ لە دینی خوا لابدن، وە تووشی ھەڵەى بکەن، "بەلام خوا پیغەمبەرى خۆى پاراستووە"، دواى ئەوە ئنجار ڕوو لە ئیمانداران دەکات بۆ جارى ھەوتەم بە نازناوى ئیمان دەیانداوێنێ، لەم سوورەتەدا خواى پەرورەدگار (١٦) جار ڕستەى: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ**

ءَامَنُوا ى بەکارھێناوە، ئەو جارى ھەوتەمینە، دەفەرمۆی: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا**

لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ، ئەى ئەوانەى ڕواتان ھێناوە! ئیمانیاں بە چى ھێناوە؟ بە ھەموو ئەو شتانەى کە پێویستە ئیمانیاں پێ بەھێنێ، واتە: بە خوا، بە فریشتەکانی، بە کتێبەکانی، بە پیغەمبەرانی، وە بە ڕۆزى دواى، بە ھەموو ئەو شتانەى کە پیغەمبەر ﷺ لە خواوە ھێناونی، ئەى ئیماندارینە! جوولەکەو نەصرانى یەکان بە دوست مەگرن، (أَوْلِيَاءَ) کۆى (وَلِي)، ئەمیش یانى: دوست، نزیک، پشتیوان، کەسیک کە پشتی پێ دەبەستى و کەین و

بەینت لەگەڵی ھەیە، بۆچی؟ دەفەرمۆی: **بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ**، ئەو جوولەکەو نەصرانیانە ھەندیکیان دوست و پشتیوانی ھەندیکیان، واتە: ھەرگیز لەگەڵ مسوولمانان دا نابنە پشتیوان، تۆش وا گومان ببەى، وا خەیاڵ پلاو بکەى کە دوستانەیت لەگەڵی ھەبەو ھاوپەیمانی، ئەو لەگەڵت راست ناکات، چونکە ئەوان

لەنیۆ خۆیاندا دوست و پشتیوانی یەکدین، جا لێرە دا کە دەفەرمۆی: **بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ**

بَعْضٍ، ئەمە دوو واتای ھەن:

(١) واتە: جوولەکە لە نیۆان خۆیاندا دوست و پشتیوانی یەکدین، نەصرانییش لە نیۆان خۆیاندا دوست و پشتیوانی یەکدین.

۲) واتایەکی دیکەى ئەوەیە کە جوولەگەو نەصرانیی دۆستایەتیی یەگدی دەکەن
لە نێو خۆیاندا، بەلام دۆستایەتیی ئێوە ناکەن، ئەى مسوڵماننە!

ئەجە ئەوەش کە خوا دەیفەرموێ، ئیستا لە واقعدا زۆر بە بەرجەستەکراوێ
دەیبینن، نایبەن ئیستا چۆن ئەمریکا هەموو جارێ لە ئەنجوومەنى ئاسایش
مافى فیتۆ بەکار دێنێ، لە بەرانبەر هەموو ئەو بریارانەدا کە دژی جوولەگە
دەردەچن، کە برپاری راستیشن؟! مانای وایە ئەوەى خوا دەیفەرموێ سەدا سەد
راستە، ئەوەتا جوولەگەو نەصرانیی یەکان پیکەو دۆستو پشتیوانی یەگدین و،
پیکەو بەرگری لە یەگدی دەکەن و پشتیوانی لە یەگدی دەکەن، بۆیە خوا
دەفەرموێ: ئێوە پشتیان پێ مەبەستن، وە باوەرو متمانەیان پێ مەکەن، چونکە

هەرگیز بۆ ئێوە ساغ نابن ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّكُمْ فَيَنْفِرْ مِنْهُمْ﴾، ئەوە هەردەشەیهکی
زۆر گەورەیه هەر کەسێک لە ئێوە بە رەهایى دۆستایەتیان بکاو، نەزیکیان بکات و،
پشتگیریان بکات و، لەگەڵیان بێ، ئەوە لەوانە، واتە: خوكمی ئەوانى هەیه و لە
بازنەى ئیسلام دەچیتە دەر، {کە دواى لە مەسەلە گرنگەکاندا باسى دەکەین
مەبەست (دۆستایەتیی رەها) چیه؟} واتە: کەسێک دۆستایەتیی (بە مانای تەواوی
ئەو وشەیه) جوولەگەو نەصرانیان بکات، لە بازنەى ئیسلام و ئیمان دەچیتە دەر،

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾، بیکومان خوا رێنمایى کۆمەڵی ستهمکاران
ناکات، واتە: هەر کەسێک وابکات ستهمکارە، وە خواش رێنمایى کۆمەڵی ستهمکار
ناکات، بەپێى یاساو سوننەتى خوێ، خوا یاسایەکی داناو لە ژيانى مەرفایەتیی دا،
هەر کەسێک خراپە بکات خوا وێلى دەکات، وە هەر کەسێک چاکە بکات، خوا
زیاتر هیدایەتى دەدات، وەك دەفەرموێ: ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾ (٢٧) {إبراهيم،

واتە: خوا ستهمکاران گومرا دەکات، بەلام کى هیدایەت دەدات؟ دەفەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ

أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَءَانَّهُمْ تَقْوَاهُمْ﴾ (١٧) {محمد، واتە: ئەوانەى هیدایەتیان
وەرگرتووە هەنگاوى یەكەمیان بەرەو خوا ناوە، خواى پەرورەدگار بەرەو پەرویان
دێ، ئەوانەش کە لە خوا دوور دەکەونەو، خو خوا ﷻ بە تۆبزی نایانھێنیتەو،

بۇچى؟ چۈنكى خۇاى پەرودىگار ژيانى ئەم دىنپايەى داناۋە بۇ تاقىكىردنەۋە، بەلام خۇا خاۋەنى لوتفۇ كەرمە، لەگەل كەسىكدا كە بەرەو خۇا دەچى، ھەر كەسىك بەرەو خۇا بچى، خۇا بەرەو رۋوى دەچى، ۋە ھەر كەسىك پشت لە خۇا بكات، خۇا وىلى دەكاۋ پشتگوۋى دەخات، ئىنجا خۇا ﷺ ئەۋە دەخاتە بەرچاۋى پىغەمبەرى خۇى ﷺ ۋە دەيخاتە بەرچاۋى ئىمەش، ۋە ھەر كەسىك كە قورئان دەخوۋىنى، كە ئەۋانەى دۇستايەتىى جوۋلەكەۋ نەصرانى يەكان دەكەن، كىن؟

دەفەرەمۇ: ﴿ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ ﴾، زانايانى رەۋانبىژى دەلىن: خۇاى پەرودىگار دەيەۋى ئەۋانەى دۇستايەتىى جوۋلەكەۋ نەصرانى دەكەن، بۇمانيان وىنا بكات لە دىمەنىكدا بە تابۇيەك بۇئەۋەى تەماشى بىكەين، ﴿ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ ﴾، ئەۋانەى دلىان نەخۇشى تىدايە ۋەك گوتەم: دەگونجى مەبەست پىيان موناڧىقى تەۋاۋىن، دەشگونجى مەبەست ئەۋانە بن كە بەرەو نىڧاق چوون و مەسۇلمانى دئەخۇش و ئىمان بىھىز و كىچ و كالىن: ئەۋانەى كە دلىان نەخۇشى تىدايە، تۇ دەيانبىنى خىرايى دەكەن لەۋاندا (ۋاتە: لە دۇستايەتىىكىردىنى جوۋلەكەۋ نەصرانىيەكاندا، ديارە ئەۋە شتىكى زۇر كەۋرەيە، كەۋاتە: ئەۋ كات و ئىستاۋ لە مەۋدۋاش ھەر كەسىكتان بىنى سوور بوو لەسەر ئەۋەى لەگەل جوۋلەكەۋ نەصرانىيەكاندا دۇستايەتىى بكات، چ دۇستايەتىى شەخسى، چ دۇستايەتىى كۆمەلەيەتىى، دۇستايەتىى سياسى، لەسەر ئاستى دەۋلەت، لەسەر ئاستى حىزبى، بەلام بەۋ ۋاتايەى كە گوتەم، ۋاتە: خۇشى بوۋن، بە تەنگىانەۋە بى، پشتيان بگرى و لەگەلىان بى و خۇيان بۇ بە كۈشت بدات، ھەر كەسىكتان ۋا بىنى، نىشانەى پىرسىارى لەسەر دابىن؟! ديارە دىنەكەى تەۋاۋ نىە، جا يان موناڧىقە، ياخود

بەرەو نىڧاق چوۋە دلى نەخۇشى تىدايە، ﴿ يَقُولُونَ نَحْشَىٰ أَنْ نَحْيِبَنَا دَائِرَةً ﴾، پاساۋ دىننەۋە بۇ ئەۋ كارەدىان و دەلىن: دەترسىن بەلامان توۋش بى، لەبەر بەلەى ناگەھان و گۇرەنكارىي زەمان، ئىمە دۇستايەتىى لەگەل جوۋلەكەۋ نەصرانىيەكاندا دەكەين، تاكو ئەگەر دىنا شتىكى بەسەرھات، كەسىك ھەبى پەناى بۇ

بەرىن! ﴿فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ﴾، نىزىكە خوا سەرگەوتنىڭ بىننىتە پېش، ياخود گۇرئانكارىيەك، كارەساتىڭ لە لايەنى خۇيەوۈ بىننىتە پېش، بىننەوۈ دەستى بەشەرەكانى تىدابى، ﴿فِيصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ

نَدِمِينَ﴾، سەرەنجام ئەوانەى كە دۇستايەتتى جوولەكەو نەصرانىي يەكان دەكەن، لەسەر ئەوۈى كە لە دلىاندا پەنھانىان كىردو، پەشيمان بىنەوۈ، واتە: نىزىكە دنيا گۇرئانكارىي بەسەردابى و مسوئلمانان بەهيزو پېزىن، وە ئەھلى كوفر بېھىز بن، وە ئەوانەى دۇستايەتتى ئەھلى كوفريان كىردو، پەشيمان بىنەوۈ، چونكە بۇيە دۇستايەتتىان كىردوون تاكو سەلامەت بن، كەچى رەنگە دنيا وابگۇرئى، ھەرچى لە پەناى واندا بى، زەرەمەند بى، نىجا ئەوۈ كاتى خۇى وابوودو ئىستاش وايە، ئەوانەى كە دەلىن دەبى ئىمە لەگەل ئەمىركا بىن، لەگەل پۇژئاواو جوولەكەو فلان ولاتدا پەيمانمان ھەبىو، نىزىك بىن و دۇستايەتتىمان ھەبى، بە حىساب دەيانەوۈى بەرژەوۈندىي دنيايى خۇيان دابىن بكەن، دەلىن: گۇرئانكارىي بەسەر دنياو زەمان دادى، با پەنايەك ھەبى خۇمانى پى بگىرنەوۈ، بەلام خوا ﷻ دەفەر موۈ: نىزىكە گۇرئانكارىيى وا رپووبىدات، مسوئلمانان سەرگەوتنو بىردنەوۈيەكيان بۇ بىتە پېش، ئەو جۇرە كەسانەى ئەوۈ ھەلوۈستيانە، پەشيمان بىنەوۈ.

لە كۇتايى دا دەفەر موۈ: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، وە ئەوانەى ئىمانيان ھىناوۈ دەلىن، دەشگونجى بەو (يقول)ە بخوۈندىرئەوۈو عەطف بى بۇ سەر رستەى پېش: ﴿يَقُولُونَ خَشِيَ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ

عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَدِمِينَ﴾، نىجا ئەگەر ئاوا

بخوۈندىرئەوۈ: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەوۈ رستەيەكى سەرەتاييەو، ئەگەر (يقول)ەش بى، واتە: لەسەر ئەوۈ پەشيمان بىنەوۈ كە لە دەروونى خۇياندا

پەنھانىان كىردو، وە ئەوانەش كە ئىمانيان ھىناوۈ بلىن: ﴿أَهْؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا

بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ ﴿٥١﴾، ئا ئەوانە بوون، زۆر بە قورسی سویندیان بە
 خوا دەخوارد ﴿إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ﴾، دەیانگوت ئێمە لە گەڵ ئیوهدین ﴿حِطَّتْ
 أَعْمَلُهُمْ﴾، کردەوه کانیان هەلۆه شانه وه، ﴿فَأَصْبَحُوا خَسِرِينَ﴾، سەرەنجام لە
 زەرەرمەندان بوون، لێردا کە دەفەرموێ: ﴿فَأَصْبَحُوا خَسِرِينَ﴾، واتە: ئەو کردەوه
 چاکانە ی کردوویان، لە ئەنجامی دۆستایەتی گرتنیان لە گەڵ ئەهلی کوفردا،
 هەلۆه شانه وه، کردەوه ی چاکیش بە چی هەلۆه شایته وه؟ بە کوفر، کەواتە:
 دۆستایەتی کردنی رەهای ئەهلی کوفر بە کوفر لە قەلەم دەدری، وهک خوا ﷻ
 لە سوورەتی (آل عمران) دا دەفەرموێ: ﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ
 دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ﴾ ﴿٢٨﴾، واتە:
 ئیمانداران با کافران لە جیاتی ئیمانداران بە دۆست نەگرن، هەر کەسێک وا بکات،
 هیچ پەیوەندیی بە خوا وه نامینی، هەر وه ها فەرموویەتی: ﴿يَتَّخِذُ الَّذِينَ آمَنُوا لَا
 نَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَلْيَدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ
 سُلْطَانًا مُّبِينًا﴾ ﴿١٤٤﴾ النساء، واتە: ئەو ئەوانە ی ئیمانتان هینا وه! کافران لە جیاتی
 ئیمانداران بە دۆست مەگرن و پشتیان پێ مەبەستن، ئایا دەتانه وێ بە لگەیه کی
 ئاشکرای خوا پەر وەردگار لە سەر خۆتان دابنێن؟ واتە: خوا بە لگە ی لە سەرتان
 هەبێ، کە ئیوه لە دینه که ی هە لگە را ونه وه؟!

چەند مەسەلەیهکی گەرنە

مەسەلە یەكەم: كە دەفەر مۆی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ

أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنَّهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

الظَّالِمِينَ﴾، لێرەدا دەمەوێ سەرنجی هەموو لایەك رابگێشەم، كە ئیمە كاتی

خۆی لە بەرگی دوو دەمی ئەم تەفسیرەدا، لە كاتێ تەفسیر كردنی ئایەتی

(۲۸) ی سوورەتی (آل عمران) دا كە دەفەر مۆی: ﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ

أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَن

تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاتَ وَيُحَذِّرْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ ۚ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ (۲۸)، لەوێ

تارا دەدەیهك یاسی ئەوەمان كردووە كە حوكمی دۆستایەتی لەگەڵ كردن و نزیکی

لەگەڵ ئەهلی كوفردا چۆنەو، سەرنجی چیه؟ هەروەها لە بەرگی سییه‌میش،

لە كاتی تەفسیر كردنی ئەم ئایەتەدا كە دەفەر مۆی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا

تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَن تُرِيدُونَ أَن تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ

سُلْطَانًا مُّبِينًا﴾ (۲۴۴) النساء، دیسان لەو بارەو قسەمان كردووە، لەبەرئەو ئەوێ كە

لەوێ گوتومانە، ئیكتیفای پێ دەكەم، بەلام لێرەدا دەمەوێ ئاماژە بە چەند

شتێك بكەم بە خیرایی:

چەند خالکی گەرنەک لە بارە ی حوکی دۆستایەتی گرتنی موسوڵمانان لە گەڵ کافران دا

۱/ **﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ ﴾**،

ئەمە ئەو دەگەیهێنێ کە هەموو جوۆر و حالەتەکانی دۆستایەتی گرتن لەگەڵ کافراندا، چ جوولەگەو دیان، چ غەیری ئەوان، سەر ناکۆشێ بۆ کافر بوون، ئەگەر نا خوا نەیدەفەر موو: ئەو ئەوانە ی ئیمانێ هێناو! دیارە ئیمانیشیان هەیه و دەشفەر موو: ئەو مەگەن! هەر وەها لە سەر دای سوور دتی (الممتحنة) شدا

کە دەفەر موو: **﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ ... ﴾** (۱)

واتە: ئەو ئەوانە ی ئیمانێ هێناو! دوزمنی من و دوزمنی خۆتان بە دۆست

مەگرن، وە لە سوور دتی (النساء) یش دا دەفەر موو: **﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا**

تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ

سُلْطَانًا مُبِينًا ﴾ (۱۴۴)، کە واتە: مەرج نیە هەموو جوۆر دۆستایەتیەکی ئیمانداران

لەگەڵ ئەهلی کوفردا یەکسەر ئینسانی موسوڵمان لە بازنی ئیسلام بەریتە دەر بە یەکجاری، بە لکو حالەتی دۆستایەتی گرتن لەگەڵ نامسوڵماناندا جوۆر و جوۆر هەر جوۆر و حوکمیکی نایبەتی هەیه.

۲/ **﴿ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ﴾**، ئەو دەگەیهێنێ کە

جوولەگە لەگەڵ نەصرانی یەکاندا دۆستایەتی یەکدی دەگەن، ئەو هەش دیارە وەك لە مانای گشتی ئایەتەکاندا ئاماژەم پێدا، لە واقعی ئیستاشدا دەبینرێ، وە ئەگەر تەماشای میژووش بکەین، جوولەگەو نەصرانی لە بەرانبەر ئەهلی ئیسلامدا، هەمیشە بوونە یەك بەرەو چوونە یەك سەنگەر دە.

۳/ ئەو رەستەییەکی دەفەر موی: ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ﴾، هەر کەسێک

لە ئێوە دۆستایەتیان بکات ئەو لەوانە، ئەمە ئەو دەگەیهێنێ کە هەر کەسێک بە رەهایێ دۆستایەتی لەگەڵ کافراندا هەبێ (بَيْنَهُ وَبَيْنَهُمُ الْمُؤَالَاةُ الْمُطْلَقَةُ) ئەو لە بازەنی ئیسلام و ئیمان دەچێتە دەر، وەک لێردا خوا ﷻ دەفەر موی:

﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ﴾، وە لە سوورەتی (آل عمران) یشتا، باسکرد کە

دەفەر موی: ﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ

يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ﴾، هەر کەسێک وابکات هیچ پەیوەندی

بە خواوە نامێنێ، بەلام ئەوێ گرنگە لێردا بیزانین، ئەوێ کە ئایا دۆستایەتی رەها (المؤالاة المطلقه) چیه و چۆنه؟

ئەوێ مە دوا لیکۆلێنەوێ زۆر بۆم دەرکەوتو، دۆستایەتی رەهای مسوولمانان بۆ کافران، کە پێی لە بازەنی ئیمان و ئیسلام دەچنە دەر، چوار حالەتی هەن و لە چوار شتاندان، هەر کامیان بە جیا بە جیا، یان هەر چواریان پێکەو، بەرجەستە دەبێ:

أ- بە دڵ خۆشی بوین و، بە خۆشیان دڵخۆش و بە ناخۆشیان دڵ ناخۆش بێ.

ب- ئایین و بەرنامە کەیانێ پێ راست بێ، لەو شتاندان کە پێچەوانە ئیسلام، ئەگەرنا لە تەورات و ئینجیلدا هەندێ شت هاتو، لە قورئانی پیرۆزیشدا هاتو، یان پێچەوانە قورئان و سوننەت نی، بەراستیش بزانرێ زەرەری نی، دەبێ شتی راست پێ راست بێ، شتی چاکت پێ چاک بێ، لە هەر کەسێکەو بێ.

ج- وە لە حالەتی جەنگدا، جەنگیان لەسەر بکات، خۆیان لەسەر بەکوشت بدات و خەلکیان لەسەر بکوژێ.

د- پەیوەندی نزیکی و کەین و بەینی لە جیاتی مسوولمانان لەگەڵ ئەوان دا بێ، پشتیان بگری و سەریان بخت بە قسەو کردو، تەنانەت ئەگەر بەسەر مسوولمانانیش دا، چ وەک قسەو مەجلیس بێ، چ حالەتی کۆمەڵایەتی بێ،

چ حالەتی سیاسی بێ، پشتیان بگرێ و بە رەهایی بەسەر مسوڵمانان دا سەریان بخات.

هەر کەسێک یەکیەک لەو چوار حالەتی تێدا بێ، مانای وایە دۆستایەتی رەهای ئەهلی کوفری کردووە، جا چ جوولەگەو نەصرانی بێ، چ غەیری ئەوان، تەفسیرەکانیش باسی زۆر شتیان کردووە، دەربارە دۆستایەتی رەهای مسوڵمانان لەگەڵ کافراند، بەلام مە پێموایە لەو چوار حالەتە ناچێتە دەری.

بەلام ئەوەی کە تەنیا بە گوناھی گەورە دادەنرێ و بە کوفر دانانرێ، لە دۆستایەتی کردنی کافراند، ئەوەیە کە بابایەکی مسوڵمان لە حالەتیکی تایبەتدا هاوکارییەکی دیاری کراری کافران بکات، بە پالانەری موخامەلەو پاراستنی بەرژووەندیی یەک، یان دوورخستنی زانیکی، وەک هەڵوێستەگە (حاطب بن بلتعة)^(۱) کە نامەیەک دەنووسی بۆ ئەبوسوفیان و قورەیش کە ئەوە پێغەمبەر ﷺ دەبەوێ بێ بۆ گرتنی مەککە، دوای خوای پەنھانزان جبریل دەنێرێ و پێغەمبەر ﷺ ئاگادار دەکاتەو، کە ئەوە نامەیەکی ئاوا نێردراوە بە پیرەژنیکیدا ئەو پیرەژنە لە فالان شوینەییە، پێغەمبەر ﷺ ئەلی کوری ئەبو طالیب و زوبەیر و میقداد دەنێرێ، دەبین پیرەژنیکی سوازی و لاخیک بوو لە کەژاوە

(۱) ﴿عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، أَنَا وَالزُّبَيْرُ وَالْمِقْدَادُ بْنُ الْأَسْوَدِ، قَالَ: انْطَلِقُوا حَتَّى تَأْتُوا رَوْضَةَ خَاخَ، فَإِنَّ بِهَا طَعِينَةً، وَمَعَهَا كِتَابٌ، فَخُذُوهُ مِنْهَا فَانْطَلِقُوا، تَعَادَى بِنَا حَيْلُنَا حَتَّى انْتَهَيْنَا إِلَى الرَّوْضَةِ فَإِذَا نَحْنُ بِالطَّعِينَةِ، فَقُلْنَا: أَخْرِجِي الْكِتَابَ فَقَالَتْ: مَا مَعِيَ مِنْ كِتَابٍ فَقُلْنَا: لَتُخْرِجَنَّ الْكِتَابَ أَوْ لَنُلْقِيَنَّ الشَّيْبَ فَأَخْرَجَتْهُ مِنْ عِقَاصِهَا فَاتَيْنَا بِهِ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَإِذَا فِيهِ: مِنْ حَاطِبِ بْنِ أَبِي بَلْتَعَةَ، إِلَى أَنَاسٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ، يُخْبِرُهُمْ بِبَعْضِ أَمْرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا حَاطِبُ مَا هَذَا، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَا تَعْجَلْ عَلَيَّ إِنِّي كُنْتُ امْرَأً مُلْصَقًا فِي قَرِيْشَ، وَلَمْ أَكُنْ مِنْ أَنْفُسِهَا وَكَانَ مِنْ مَعَكَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ، لَهُمْ قَرَابَاتٌ بِمَكَّةَ يَحْمُونَ بِهَا أَهْلِيَّهْمُ وَأَمْوَالَهُمْ؛ فَأَحْبَبْتُ، إِذْ فَاتَنِي ذَلِكَ مِنَ النَّسَبِ فِيهِمْ، أَنْ أَخُذَ عَنْدَهُمْ بَدَأَ يَحْمُونَ بِهَا قَرَابَتِي وَمَا فَعَلْتُ كُفْرًا وَلَا ارْتِدَادًا، وَلَا رِضًا بِالْكَفْرِ بَعْدَ الْإِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَقَدْ صَدَقَكُمْ فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ دَعْنِي أَضْرِبَ عَنْقَ هَذَا الْمُنَافِقِ، قَالَ: إِنَّهُ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا، وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يَكُونَ قَدْ أَطْلَعَ عَلَى أَهْلِ بَدْرٍ، فَقَالَ: ااعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ فَقَدْ غَضَرْتُ لَكُمْ﴾ (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي: ۵۶ كتاب الجهاد والسير: ۱۴۱ باب الجاسوس وقول الله تعالى (لا تتخذوا عدوِّي وعدوكم أولياء)).

دایە، لە شوێنیکە بە ناوی (روضە خاخ) دەیگر دهلێن: ئەو نامەیهەمان بەدیە،
 حاشا دەکات، دهلێن: یان نامەگە ی دینی، یاخود دەتپشکنین، پۆشاکەگەت لەبەر
 دادەکەنین، کە دیارە مەبەستی یان پۆشاک سەرەووە بوو، ئیدی کە دلتیا دەبی
 هەر دەپشکن، نامەگە ی کە لەبەر کەزی ناو، وێیان دەدات، پیغەمبەری خوا ﷺ
 (حَاطِبُ بْنُ بَلْتَعَةَ) بانگ دەکات دهلێ: (حَاطِبُ) بۆ وات کردووە؟ دهلێ: ئەو
 پیغەمبەری خوا ﷺ پەلە مەگە! هاوێلانێ بەرپزی تۆ خزم و کەسیان لەو
 هەبوو، منیش لەو کەسیکی وام نەبوو، گوتم: با چاکەیهکم لە چاوی واندا
 هەبی، خزمەکانم سەلامەت بن "دیارە بێ دەستەلات بوونە" دەنا هەر
 مسوڵمانم و دلێشم هەر وەك خویەتی و بە کوفر رازی نیم، عومەر گوتی: ئەو
 پیغەمبەری خوا ﷺ لێم گەرێ با لە گەردنی بەدم، بۆتە مونا فیق، پیغەمبەر
 ﷺ فەرمووی: ﴿دَعَا يَا ابْنَ الْخَطَّابِ، وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ اطَّلَعَ عَلَى هَذِهِ
 الْعَصَابَةِ مِنْ أَهْلِ بَدْرٍ، فَقَالَ: اَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ﴾ {أَخْرَجَهُ
 الْبَيْهَقِيُّ فِي (شُعَبِ الْإِيمَانِ) بِرَقْم: (۹۳۷۱)}، واتە: عومەر لێی گەرێ، دەبینی خوا
 سەرنجی ئەهلی بە دری داو، فەرموویەتی: بپۆن چی دەکەن لە مەودوا بیکەن،
 لێتان خوش دەبم، واتە: مادام ئەو هەلوێستە گەورەو چاکە ی بوو لە جەنگی
 بەدردا، با ئەو هەلەو خالە لاواز (نُقْطَةُ الضَّعْفِ) هشی هەبی، ئەو بەس
 گوناھارەو ئیستاش یەشیمانە، ئەمە جوړیکە لەو دۆستایەتیە ی کە ئینسانی
 بێ لە بازنە ی ئیسلام و ئیمان ناچیتە دەری و تەنیا گوناھ ی گەورە یەو کوفر نیە،
 ئنجا هەموو حالەتیک ی دیاریکرا وایە، بەلام وەك عەرەب دهلێ: (عَلَى طُولِ
 الْخَطِّ) لە سەرەتا تا ئەنجام، لەگەڵیان بێ و پشتیان بگرێ و هاوکاریان بێ،
 ناتوانی بلی مسوڵمانم.

ئنجا لێردا شتیکی دیکە دیتە پێش: ئایا مەسەلە ی خوش رەفتاری ی و رەوشت
 جوانی و پزگرتن و پێشوازی لێکردن و پەيوەندی سیاسی و دبلۆماسی، ئەوانە
 دەچنە بازنەیهکەو؟

دهلێین: لە راستیدا ئەوانە ناچنە نیو بازنە ی دۆستایەتیکردنی ئەهلی
 کوفرەو، چونکە مسوڵمان دەبی رەوشتی جوان بێ، پرووی خوشبی، زمانی شیرین

بێ، بەرپێز بێ، چاکەکار بێ، بە ئینصاف بێ، دادگەر بێ، میهرەبان و بە بەزەیی بێ، ئەوانە کۆمەڵێک سیفەتن مسوڵمان دەبێ لە هەموو حالاندا خۆیان پێ برازیئیتەوه، وە ئەوه هیچ پەيوەندیی بە مەسەلەى دۆستایەتیکردنی کافرانەوه نیە، بەلگەمان چیه؟ بەلگەمان ئەوهیه کە خۆی پەرودرگار لە چەندان ئایەتدا فەرمان بە مسوڵمانان دەکات، کە دەبێ قسەیان باش بێ، رەوشتیان باش بێ، چاکەکار بن لەگەڵ مسوڵمانان و نامسوڵماناندا، بۆ وینە، خوا فەرموویەتی:

(۱) ﴿... وَاحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ البقرة، واتە: ... چاکە بکەن،

بیگومان خوا چاکەکارانی خوشدەوێ، چاکە لەگەڵ کێ بکەن؟ بە مۆتەقی فەرموویەتی، چاکە لەگەڵ هەموو کەس بکەن، ئەوه بە نەیسەت چاکەکردن.

(۲) ﴿... وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا...﴾ البقرة، واتە: وە قسەى باش لەگەڵ خەڵک

بکەن، یانی: کردەوهی باشیان لەگەڵ بکەن و، قسەى باشیشیان لەگەڵ بکەن.

(۳) ﴿لَا تَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ

وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ الممتحنة، واتە: خوا پێتان

لیناگرێ لە بەرانبەر ئەوانەدا کە لەسەر دینتان جەنگتان لەگەڵ ناکەن، وە لە نیشتمانی خۆتان وەدەرتان نانێن، کە چاکەیان لەگەڵدا بکەن، وە (لە مالى خۆتان) پێیان ببەخشن.

(۴) ﴿وَإِذَا حُيِّنُمْ بِنَحْيَةٍ فَاِجْبُوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

حَسِيبًا﴾ النساء، واتە: ئەگەر سلاوتان لێکرا بە سلاویک بە چاکتر لە خۆی،

یان بەلایەنى کەم وەك خۆى وەلامى بدەنەوه.

کەواتە: خوش رەفتاریی و بەرپێزی و قسە خوشیی و هاوکاری و چاکەکاری لەگەڵ ئەهلی کوفر، لە بواری مامەڵەو هەڵسوکهوتدا، ناچیتە نیو بازەى دۆستایەتی کردنیانەوه، بەلکو ئەوه کۆمەڵێک رەوشت و رەفتارن، کە پێویستە مسوڵمان هەر بەو شیوەیه بێ.

٤/ دەفەرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾، ئەو دەگەیهێ کە دۆستایەتی گرتن لەگەڵ کافرانی جوو و دیان و غەیری وانیشتا، مایە بە ستمکار ئەژمارکردنی ئینسانە، دیارە ستممیش دەگونجی کوفر بێ، وهك خوا دەفەرموئ: ﴿وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ البقرة، واتە: کافران ستممکاری تەواون، زوڵمی هەرە تەواو بە مانای وشە زوڵم لە کافراندا دێتە دی، وه دەشگونجی ئەو زوڵمە گوناھێ گەورەبێ، کەواتە: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾، ئەگەر دۆستایەتی پەھایان ھەبێ واتە: کافران، بەلام ئەگەر دۆستایەتی مۆتەقیان ھەبێ، واتە: ئەوانە ی گوناھێکی گەورەیان کردووە.

مەسەلە ی دووھم: کە دەفەرموئ: ﴿فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ

فِيهِمْ﴾، ئەوانە ی دلێان نەخۆشیی تێدا یە دەیانبینی خێرای دەکەن، پێشپەکی دەکەن لە دۆستایەتی گرتن لەگەڵ خەلکی جوولەکەو نەصرانییدا، کەواتە: ئەو

عادەتی مونا فیکەکانە لە ھەموو پۆژگارێکدا، چونکە تەعیری ﴿الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ

مَرَضٌ﴾، وهك پێشتریش باسمان کرد، زیاتر بۆ مونا فیکەکان بەکارھاتو، جا چ مونا فیکی تەواو عەیار بنو، نیفاقی گەورەیان ھەبێ و فریان بە ئیسلامو مسوڵمانانەو نەما بێ، وه چ سیفەت و ئاکاریکی نیفاق یان زیاتریان تێدا بێ، چونکە کەسانێک ھەن دلێان نەخۆش و دەردەدار، بەلام نەبوون بە مونا فیکی تەواو، ئەو تەعبیرە زیاتر مەبەست پێی ئەوانە.

کەواتە: ئەو ی کە دۆستایەتی ئەھلی کوفر دەکات، ئەو کەسە یە کە دلی نەخۆشە، جا چ مونا فیکی تەواو بێ، چ دلەکە ی نەخۆش بێ و ئیمانەکە ی کرچ و کال بێ و لاوازی.

ئنجە وشە ی ﴿يُسْرِعُونَ﴾، کە پێشتریش ئاماژەم پێدا، حالەتی کردە ی ئەوان دەخاتە پێش چا، زانیانی پەوانبێژی دەلێن: ئەو لە رابردوودا بوو،

بەلام خوای کاربەجی دەیکات بە (فعل المضارع) ئیستا بۆئەو بیهینیته
 بەرچاو: ﴿ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ ﴾، ئەوانەى دلیان
 نهخۆشه دهیانبینی، واتە: لەبەرچاوت دین و دەچن کەین و بهینیان لەگەڵدا دەکەن
 "لەگەڵ ئەهلی کوفردا" ماستاویان بۆ دەکەن و، سینگیان لێ دەهیننە پیشی و
 تەمەللوکیان بۆ دەکەن.

مەسەلەى سێیەم: کە دەفەرموی: ﴿ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ ﴾، دەلین:
 دەترسین کە بەلامان تووش ببی، کارەساتیکمان بەسەربێ، ئەوە پاساوی هەموو
 ئەوانەیه کە کەین و بەین لەگەڵ ئەهلی کوفردا دەکەن، دەلین: ئەوە دنیاپەو
 رۆژگارە، دنیا دەگوێژێ و هاوکێشەکان دەگوێژێ، با دووربینی خۆمان هەبێ و
 بەلەمیکى لەبن چکێکی بشارینەو، بۆ کاتی هەلاتنی! من زۆرجار ئەو
 تەعبیرەم بەکارهیناوه، هی وا هەیه شتێک دەشاریتەو، ئامادهی دەکات دواى
 پێی هەلێ و پێی رابکات! ئەوە لەراستیدا بەلەم شاردنەو، شۆین دانانە بۆ کاتی
 هەلاتن و پاشەکشەکردن، بۆیه خوا ﷻ ئەو تەعبیرە بەکاردينی وشەى:
 ﴿ دَائِرَةٌ ﴾ ش، لە ئەسڵدا یانی: بازنە، بەلام لێردا مەبەست پێی بەلایەکە، وەك
 چۆن بازنە دەورى ئەو شتە دەدات کە بەدەورى داهاوتە، ئەو بەلایەش ئاوا دەورى
 ئەو خەلکە بدات و هیچیان جەب نەداو هیچیان قوتار نەبن.

مەسەلەى چوارەم: کە دەفەرموی: ﴿ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ
 فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴾، لێردا خوا ﷻ دوو شتی
 باسکردوون:

١/ ﴿ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ ﴾، یان سەرکەوتن بێنى، یان کاریک لەلایەن
 خۆپەو، (فتح) واتە: سەرکەوتنى مسوولمانان و دەروو لێکرانەو، یانی: هاتیان
 بێ، بارودۆخەکە بە قازانجی ئەوان تەواو بێ، وە دەستی خۆپانی تێدابی،
 ﴿ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ ﴾، مەبەست پێی چییه؟ واتە: کارەساتیکى پیشبینى نەکراو

بێتە پێش، کە دەستی ئینسانی تیدا نەبێ، وەك کاتی خۆی یەکییتی سۆفیهی هه‌لۆه‌شاند، سەرکەوتنیکی گه‌وره‌ بوو بۆ مسوولمانان، چونکە مسوولمانان دهبووایه‌ له‌ به‌رانبه‌ر دوو به‌رده‌دا شەڕ بکه‌ن، به‌رده‌ی رۆژئاوا، به‌رده‌ی رۆژه‌لات، دوايی به‌رده‌ی رۆژه‌لات هه‌رده‌سی هینا، کاتیك مارکسیزم هه‌رده‌سی هینا، مایه‌وه به‌رده‌ی رۆژئاوا، ئه‌وه ﴿أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ﴾، ئه‌وه خوا له‌ لایه‌ی خۆیه‌وه ده‌یه‌ینێ، به‌ پێی یاسای خوا ﷻ دیتە پێش، به‌لام دەستی ئینسانه‌کانی تیدانیه‌.

۲/ کە ده‌فه‌رموی: ﴿فِيصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ﴾، دوايی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که له‌ دڵی خۆياندا په‌نه‌نایان کردوه‌و شار دوویانه‌ته‌وه‌، په‌شیمان ببنه‌وه‌، ئه‌وه‌ی که له‌ دڵی خۆياندا په‌نه‌نایان کردوه‌و چییه‌؟

۱- ده‌گونجی مه‌به‌ست پێی نه‌خۆشی نیفاق بێ.

۲- ده‌گونجی مه‌به‌ست پێی گومان و دوو دلیی بێ.

۳- ده‌گونجی مه‌به‌ست پێی ترسو و بیم بێ له‌ دوژمنان.

۴- ده‌گونجی مه‌به‌ست ئه‌و خۆزگه‌ خواستنه‌ی شکستی مسوولمانان بێ.

۵- ده‌شگونجی هه‌موو ئه‌وانه‌و غه‌یری ئه‌و شتانه‌ش بێ، ئنجا دیاره‌ که له‌ دڵی خۆياندا په‌نه‌نایان کردوه‌، به‌لام ده‌ریاننه‌خستوه‌، مه‌به‌ست پێی شتی خراپه‌، به‌ پێی په‌ندی (گۆزه‌ جی تیدایی هه‌ر ئه‌وه‌ی لێ ده‌رژێ) بابای خراپ هه‌ر گومانی خراپ و خه‌یالی خراپی به‌ دڵدا دی، جا چ به‌رانبه‌ر به‌ خوا، چ به‌رانبه‌ر به‌ خه‌لك.

مه‌سه‌له‌ی پینجه‌م: کە ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ

جَهْدَ آيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَعَنَكُمُ حَيْطَتَ أَعْمَلْتُمْ فَاصْبَحُوا خَسِرِينَ﴾:

۱/ پێشتریش باسمکرد، (يَقُولُ) دوو قیڕائه‌تی هه‌یه‌. (وَيَقُولُ، وَيَقُولُ)، ئه‌گه‌ر

(وَيَقُولُ) بێ وەك (حَفْص) و هاوڕایه‌کانی ده‌لێن: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئه‌وه

پیی دهگوتری رستهیهکی دهست پیکردن (الْجُمْلَةُ الْإِبْتَدَائِيَّةُ)، واته: ههر له سهرهتاوه نهوانه ی ئیمانیان هیئاوه، دهلین: ئا نهوانه بوون که زور به خهستی و به سهختی سویندیان به خوا دهخوارد، که لهگهل ئیوهن، نهوه لهگهل دابوونهکهیان بوو! ئیستا کردموهکانیان ههلوهشاونهوه، وه له زیانباران بوون، واته: به سهرسوورمانهوه وا دهلین.

وه نهگهر (يَقُولُ) بئ، واته: لهسهر نهوهی له دلیاندا پههانیان کردوه پهشیمان ببهوهوه، لهو کاتهشدا ئیماندارانیش بلین: ئا نهوانه بوون که سویندی سهختیان دهخوارد به خوا، که لهگهل ئیوهن، کهچی نهوهش چارهنووسیانه؟!

٢/ که دهفهرموئ: ﴿أَمْثُلًا لِّلَّذِينَ﴾، ئهم ههمزیهه پیی دهگوتری (همزة الإستفهام الإنکاری)، واته: نهوه ههلوئستیکی نامهنتیقی یه، (مانای ههمزهی ئیستفهامی ئینکاری) بش نهوهیه که تو چاوهری ولامهکه نابئ، بو وینه: تو به کهسیک دهلی: نهوه کامیره نیه؟! یان دهلی نهوه قورئان نیه؟! چاوهری ناکی بلئ: با، واته: نهوه دیاره، چونکه ئیستفهامی ئینکاری: (يَتَضَمَّنُ جَوَابَهُ فِي طَيَاتِهِ)، ولامهکهی ههر لهنیو خویدا.

٣/ که دهفهرموئ: ﴿أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ﴾، نهوهی لی وهردهگیری که ئینسانی دروزن بو قهرهبووکردنهوهی ههست کردن به ناتهواوییه که له خویدا ههستی پی دهکات، پیوستی بهوه ههیه زور سویند بخوات، جاری واش ههیه کهسیک رهنگه ههر زمانی راهاتبئ لهسهر سویند خواردن، بهلام نهگهر تییینیتان کردبئ، به زوری وایه کهسیک که دروزن بئ زور سویندان دهخوات، نهوهی راستگوئی، زور پیوستی به سویند نیه، باوهرو متمانهی به خوی ههیهو درو ناکات لهگهل خهک، تا ناچار بئ قسهکهی خوی بههیز بکات به سویند، باوهری به قسهکهی خوی ههیه، قسهکهی راسته و پیی پشت نهستووهره، وهک گوتم دهگونجی جاری وایه ئینسانی راست بیژیش سویند بخوات، بوئهوهی بهرانبهرهکهی دلتیا بکاتهوه، وهک خوی پهروهردگار سویندی خواردوه پیغهمبهریش ﷺ سویندی خواردوه، فهرمویهتی: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ) جاری وایه سویندی خواردوه، مهبهست نهوه نهبووه بروای به قسهی خوی نیه، بهلام ئینسانی ئیماندار زور سویند ناخوات

لە حالەتی ئاسایی و شێنەیییدا، بەلکو لە پیاوچاگان هەبوو گوتووێهەتی: نە بە راست و نە بە درۆ سویندەم نەخواردووە، جا لێرەدا کە دەفەر موو: ﴿جَهْدَ

أَيْمَانِهِمْ﴾، دەلێ (مَنْصُوبٌ عَلَى أَنَّهُ مَصْدَرٌ لِّأَقْسَمُوا مِنْ مَعْنَاهُ، وَالْمَعْنَى:

أَقْسَمُوا إِقْسَامًا مَّجْتَهِدًا فِيهِ)، واتە: کە دەفەر موو: ﴿جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾، مەنصوبە لەسەر ئەو کە چاوگە بوو و شەق (أَقْسَمُوا) لە مانایەکییدا نەك لە بیژر (لَفْظٌ) هەکی واتە: سویندیان خواردووە بە سویند خوار دنیك کە زۆر کۆششی تیدا کراوە، زۆر هەولی بو دراوە و زۆر خۆی تیدا ماندوو کراوە.

٤/ کە دەفەر موو: ﴿حِطَّتْ أَعْمَلُهُمْ﴾، ئەوێ لێ وەر دەگیرێ کە

دۆستایەتیکردنی پەهای ئەهلی کوفر، کردووەکانی ئینسان هەلەوێهەشیینەو، کردووەکانی ئینسانیش هەلەوێهەشیینەو بەی کوفر، وەك خوا لە سوورەتی (البقرة) دا دەفەر موو: ﴿... وَمَنْ يَرْكَدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ

كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ...﴾ (٢١٧)، واتە: هەر

کەسێک لە ئیوێ لە دینەکی هەلگەر پێتەو، بە کافرێ بمرێ، کردووەکانی هەلەوێهەشیانەو لە دنیا و دواڕۆژدا، کەواتە: کردووەکان بە کوفر هەلەوێهەشیینەو،

لێرەدا کە دەفەر موو: ﴿حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ﴾، باسی کوفری نەکردووە، هەر باسی

ئەوێ کردووە کە ئەوانە خیرایی دەکەن لە دۆستایەتیکردنی جوولەکەو

نەصرانییهکاندا، ئیماندرانیی دەلێن: ئا ئەوانە بوون کە سویندیان دەخوارد،

کەچی کردووەکانیشیان هەلەوێهەشیانەو؟! وە لە زیانباران بوون، کەواتە: کە دەفەر موو کردووەکانیان هەلەوێهەشیانەو، واتە: بەو دۆستایەتی کردنە

جوولەکەو نەصرانییهکان کافر بوون، لە بازنە ئیسلام دەر چوون.

کەواتە: لێرەدا مەبەست لەو دۆستایەتی کردنە، دۆستایەتی کردنی پەها

(الموالة المطلقة) یە، دیارە ئەگەر ئاوا لە ئایەتەکانی قورئان ورد نەبینەو کەسێک پێی وادەبێ، ئەگەر یەکیک هەر سەلام و چاک و چۆنیەکی لەگەڵ جوولەکەو نەصرانییهک کرد، پێی کافر دەبێ!! کەواتە: دەبێ وردی بکەینەو،

خۆش خوێڵقیی، لە دۆستایەتیی حیا، دۆستایەتییکردنی کافرانیشت یەك جوړ نیه، دۆستایەتییکردن ههیه دهیته گوناھی گهوره، وهك ههلوێستهكهی (حاطب)، دۆستایەتیی رههاس ههیه، كه دهیته كوفرو كوفریكی له ئیسلام بهره دهريش (كفرٌ مُخْرِجٌ مِنَ الْمِلَّةِ).

٥/ كه دهفهرموی: ﴿فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ﴾، واته: له زیانباران بوون، گهورهترین زیانباری ئهوهیه كه ئینسان لهسهر ژيانهكهی خوی، لهسهر تهمهنهكهی خوی قهرزدار بیتهوه، چون قهرزدار دهیتهوه؟! خوا ﷺ له کوتایی سوورتهی (النبا) دا دهفهرموی: ﴿...وَيَقُولُ الْكَافِرُ إِنِّي كُنتُ مِنْكُمْ﴾، واته: ئینسانی کافر دهلی: خۆزگه گل بامایه، یانی چی؟ زانیان دوو مانایان بۆ کردوون: یهکهه: دهلی: خۆزگه ههر گل بامو دروست نهکرابامو، له سههرهتاوه خوا دروستی نهکردبام، چونکه ئینسان جهستهكهی له خاك دروست بووه.

دووهم: مانایهکی دیکه ئهوهیه: کاتیك ئاژهل و درنده ئهوانه دههینرین بۆ حیساب وهك پیغهمبهر ﷺ دهفهرموی: خوا ﷺ ههقی مهپی کوته بهسهر بزنی شاخ داره وه ناهیلی: ﴿إِنَّ الْجَمَاءَ لَتُقْصَّ مِنَ الْقُرْآنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ {رَوَاهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (٧٩٩٦) عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، تعلیق شعيب الأرناؤوط: حَسَنٌ لِّغَيْرِهِ}، واته: ئهوهی بئ قوچ تولهی بۆ دهکریتهوه لهوهی قوچدار.

کاتیك خوی دادگهر لپرسینهوه لهگهل واندا دهکات، دواپی ئهوان دهبنهوه به گل چونکه بهههشتو دۆزهخیان نیه، بهس بۆ هاتنه دی دادگهری خوا، خوی بهرز حیسابوکیتاب لهگهل واندا دهکات، لهسهر پای ههندیك له زانیان، وهك له ههندی فهرموودهو شوینهواران داهاتوه، مروقی کافر کاتیك ئهوانه دهبینی، دهبنهوه به خاك، خۆزگه بهوان دهخوای و دهلی: خۆزگه منیش ئاژهل و چواری بوومایه، ئیستا دهبوومهوه به خاك و تووشی دۆزهخی نهدهبووم، چهند ناخۆشه ئینسان بگاته حالهتیکی وا كه خۆزگه به ئاژهل و درندهکان بخوای!!!

بەڕیزان!

خوای ﷻ بەو شیوازه بەهیزی جهختکردن، جهختی تهنکییدی کردۆتهوه لهسەر ئەوه که مسوڵمانان نابێ دۆستایهتی جوولهکهو نهصرانییهکان به تایبەت و هی کافران بهگشتی، بکهن، بهلام لێردا باس باسی جوولهکهو نهصرانییهکان، ئەگهرنا بهگشتی نابێ دۆستایهتی ئەهلی کوفر بکری، وەك نایەتەکهی سوورەتی (النساء) دەرهموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا اللَّهَ عَالِيَكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا﴾. کافران لێهه جیاتى ئیمانداران به دۆست مهگرن، واته: کافر بهگشتی، چ خاوهر کتیب بن، چ بێ کتیب بن، چ بت په‌رست بن، چ شوینکهوتووی به‌رنامه‌یه‌کی ناسمانی نه‌بن. ئەگهر ته‌ماشای ئەو نایه‌تانه بکهین، نو (٩) جووره تهنکییدیان تی‌دان:

١- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ﴾، به‌ ئاشکراو به‌ ڕوونیو بێ په‌رده خوا دەرهموئ: ئەه‌ی ئەوانه‌ی ئیمان‌تان هی‌ناوه‌! جووله‌که‌و نه‌صرانی یان مه‌گرن به‌ دۆست.

٢- ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾، شتیکی زۆر بێ مانایه‌، ئەوان دۆستایه‌تی یه‌کدی ده‌که‌ن و، هه‌رگیز بو‌ تو‌ نابنه‌ دۆست، که‌واته‌: چۆن ده‌چی دۆستایه‌تیان ده‌که‌ی و، پشتیان پێ ده‌به‌ستی؟!

٣- ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ﴾، هه‌ر که‌سیک دۆستایه‌تیان بکات به‌ په‌های، ئەوه له‌وانه‌، واته‌: له‌ بازنه‌ی مسوڵمانان ده‌چیته‌ ده‌رو ده‌چیته‌ بازنه‌ی ئەوان، وه‌ حوکمی ئەوانی ده‌بی، هه‌ندیکیش گوتوو یانه‌: واته‌: کردوه‌ی وەك ئەوانی ئەنجام داوه‌، به‌لام ئەوه له‌ حالیکه‌ی ده‌ دۆستایه‌تی کردنه‌که‌ په‌ها نه‌بی و جوژیی بێ، به‌لام لێردا سیافه‌که‌ ئەوه ده‌گه‌یه‌نی، که‌ مه‌به‌ستی پێی دۆستایه‌تی په‌هایه‌.

٤- ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾، که‌واته‌: هه‌ر که‌سیک دۆستایه‌تی جووله‌که‌و نه‌صرانیان بکات، له‌ سته‌مکارانه‌.

٥- ﴿ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ ﴾، که واته: نه ودی دؤستایه تی و ان دهکات، دلی نه خوشیی تیدایه.

٦- ﴿ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَى مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴾، که واته: هر که سیك دؤستایه تی جووله که و نه صرانیان بکات، دواپی به شیمان ده بیته وه.

٧- ﴿ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ ﴾، واته: ئیمانداران سهریان سووړ دهمین دهلین: ئانه وانه بوون سویندیان ده خوارد، که پروادارن؟ چون که سیك دؤستایه تی جووله که و نه صرانیان بکات، له مسولمانانه؟!

٨- ﴿ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ ﴾، واته: کرده وه کانیان هه لوه شاونه وه.

٩- ﴿ فَأَصْبَحُوا خَسِرِينَ ﴾، زیانبار بوون، خویان و ته مه نه که یان زایه بوون.

خوا به لوتفی خوئی ئیمه له و که سانه بگیری، که دل و دهر وونیان پره له ئیمان و له خوا به یه کگرتن (توحید) و له خوشویستنی خوا و پیغه مبهری خوا و مسولمانان، وه توزقالتیک مه یلیان له دل دانیه سه بارهت به خوشویستنی نه هلی کوفر، وه له و که سانه مان بگیری که به جوانترین شیوه له سنووری شهر عدا مامه له و هه لوسو که وت له گه ل خه لکدا ده که ن، به شیوه یه که له ئیسلام و، وه له شوینکه و تروانی پیغه مبهر ﷺ، دوهوشیته وه، وه بایی نه وند له دین تی بگهین، که رهفتار و مامه له و قسه ی خوش و هاوکاری و به زه دی و چاکه کاری، که له سه ر هه موو مسولمانیک پیو یسته و له هه موو کاتی کدا، له گه ل دؤستایه تی کردن و پشت پی به ستن و هاوکاری بیکردندا، تیکه ل نه که ین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی چوار دەیم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ئایەتی: (٥٤ تا ٥٦) دەگرتە خۆی، لەم سێ ئایەتەدا، خوا ﷻ بۆ جاری هەشتەم بە نازناوی ئیمان بانگی ئیمانداران دەکات و پێیان ڕادەگەیەنێ، کە هەر کامێکیان لە ئایینەکەی یاشگەزبێتەوە - لێی هەلگەزبێتەوە - خوا بێ باکە، وە کۆمەڵێک دینێ لە حیاتی ئەو هەلگەزراوانە، کە خاوەنی شەش سیفەتی سەرەکیین:

خوا خوشیدەوین و خویان خوشدەوئۆ، لەگەڵ ئیمانداران میهرەبان و لە بەرانبەر کافراندا زبەرن و پتەون، لە ڕۆی خوادا تێدەکوژن و لە لۆمەکی لۆمەکاران بێباکن، وە ئەوەش بە بەخششیکی خوایی دادەنێ کە لە ڕووی زانیاریی و کەرەمییە و بە کەسانی شایستەیی دەبەخشێ.

پاشان خۆی زاناو توانا دەبەخشێ ڕوو کە دۆست و پشتیوانی ڕوواداران تەنیا خواو پێغەمبەرەکەیی و کەسانی بە ئیمان، ئەوانەیی نوێژ بەرپا دەکەن و، زەکات دەدەن و، زۆر ڕکوع دەبەن، دیارە ئەوانە سێ سیفەتی سەرەکیی مسوڵمانان.

وە سەرەنجام خوا ڕایدەگەیەنێ کە هەر کەسێک خواو پێغەمبەرەکەیی و ڕوواداران بە دۆست و پشتیوان بگرێ، ئەو ئەو کەسە دەچێتە ڕیزی کۆمەڵی خواوە، کۆمەڵی خواش هەمیشە زال و سەرکەوتوون.

﴿ يَتَّيْمُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ ۖ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ ۖ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۖ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ ۝ ﴾

مانای وشه به وشه ئایهتهکان

((ئهی ئهوانه‌ی برواتان هیناوه! هه‌رکامپکتان له ئایینه‌که‌ی پاشگه‌زبیته‌وه، ئه‌وه خوا (په‌کی ناکه‌وئو) له‌مه‌ودوا کۆمه‌لێک دینی که خوشیده‌وین و خوشیان ده‌وی، له‌سه‌ر برواداران نه‌رم و نیان و له‌سه‌ر بی‌بروایان زبرو زالن، له‌رپی خوادا تیده‌کۆشن و له‌لۆمه‌ی لۆمه‌کاران بی‌باکن، ئه‌وه‌ش به‌خششی خایه، به‌هه‌ر که‌سیکی بوئ ده‌یبه‌خشئ، وه‌ خوا سیفه‌ت فراوانی زانایه ﴿٥٤﴾ بی‌گومان دۆست و پشتیوانتان ته‌نیا خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، ئه‌وانه‌ن که بروایان هیناوه، ئه‌وانه‌ی نوێتر به‌رپا ده‌که‌ن و، زه‌کات ده‌ده‌ن و، زۆر پ‌کووع به‌رن ﴿٥٥﴾ وه‌ هه‌ر که‌سیکیش دۆستایه‌تی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و برواداران بکات، ئه‌وه (کۆمه‌لی خایه‌و) بی‌گومان کۆمه‌لی خواش هه‌میشه‌ سه‌رکه‌وتوون ﴿٥٦﴾)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(يَرْتَدُّ): (الْإِرْتِدَادُ وَالرِدَّةُ: الرَّجُوعُ فِي الطَّرِيقِ الَّذِي جَاءَ مِنْهُ، وَلَكِنْ الرِّدَّةُ تَخْتَصُّ بِالْكَفْرِ، وَالْإِرْتِدَادُ يُسْتَعْمَلُ فِيهِ وَفِي غَيْرِهِ)، وشەى (يَرْتَدُّ) واتە: هەلگەڕێتەو، پاشگەزبێتەو، بچیتەو، دوا، (الْإِرْتِدَادُ وَالرِدَّةُ)، واتە: گەڕانەو، بەو ڕێیەدا کە لێیەو، هاتو، لە ڕێیە کەو، هاتوو بە ویدا بگەڕێتەو، پێی دەگوترێ: (إِرْتِدَادُ وَرِدَّةُ)، بەلام وشەى (رِدَّة) تايبەتە بە کوفرەو، واتە: کەسێک لە ئیمانەو، هەلگەڕێتەو، بەرەو کوفر، لە کوردەواریی دا پاشگەزبوونەو، هەلگەڕانەو، وەرگەڕانی پێ دەلێن، دەلێن: لە دین وەرگەراو، وە وشەى (إِرْتِدَاد) بۆ لە دین هەلگەڕانەو، لە ئیمان هەلگەڕانەو، چوونەو، نیو کوفریش بەکاردی، وە بۆ غەیری ئەوەش بەکاردی، هەر کەسێک واز لە شتێک بێت، یاخود بە ڕێیە کدا بگەڕێتەو، هەر وشەى (إِرْتِدَاد) ی بۆ بەکاردی.

(يُحِبُّهُمْ): واتە: خۆشە دەوین، لە عەرەبیدا دەگوترێ (حَبَبْتُ، وَأَحْبَبْتُ: جَعَلْتُ قَلْبِي مُعَرِّضًا لِحُبِّهِ)، (حَبَبْتُ، وَأَحْبَبْتُ) واتە: دلێ خۆم وای کرد کە خۆشەوێستى ئەو بچیتى، (لَكِنْ فِي التَّعَارُفِ وَضِعَ مَحْبُوبٌ مَوْضِعَ مُحِبٍّ، وَالْمَحَبَّةُ: إِرَادَةُ مَا تَرَاهُ أَوْ تَظُنُّهُ خَيْرًا لِلدَّيْنَةِ أَوْ مَنْفَعَةً أَوْ فَضْلًا، وَالْمَحَبَّةُ أَبْلَغُ مِنَ الْإِرَادَةِ فَكُلَّ مَحَبَّةٍ إِرَادَةٌ وَلَيْسَ كُلَّ إِرَادَةٍ مَحَبَّةً)، لە عورفو باوێ زمانەوانییدا وشەى (مَحْبُوب) لە جێی (مُحِبِّ) دانراو، (مُحِبِّ) واتە: خۆشەوێستراو، (مَحَبَّة) واتە: خۆشەوێستن، (مَحَبَّة) یش بریتىە لەوێ کە تۆ شتێکت بوێ کە بە چاکی دەزانی، جا یان لەبەرئەوێ کە چێژێ لێ دەکەى، یان لەبەرئەوێ سوودی لێ دەبینى، یان لەبەرئەوێ چاکەیهکی لێ دەبینى، بەراستی پێناسەکەى جوانە، وەك من دواى لە برپەکانى دیکەى ئەم تەفسیرەدا دەیکەمە ڕوو، (مَحَبَّة) یش مانای زیاتری تێداى لە (إِرَادَةُ)، (مَحَبَّة)، واتە: خۆشەوێستن، (إِرَادَةُ)، واتە: وێستن، چونکە هەموو خۆشەوێستنی وێستنی، بەلام هەموو وێستنی وێستن نیه، هیچ شتێک ڕوونادات، هەتا خوا نەیهوێ، وەك دەفەر موێ:

﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (التکویر، بەلام ئەو شتانەی

خواش ئیرادەیان دەکات و دەیهوێن هەموویانی خۆشناوین، بۆ وێنە دەفەرموی:

﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ

لَكُمْ...﴾ (الزمر، واتە: خوا کوفری بۆ بەندەکانی بەلاو پەسەند نیه، کوفری

خۆش ناوی، بەلام ئەگەر سوپاسگوزاریی خوا بکەن، لێتان پازی دەبی و خوا

حەزی لە طاعەتەو خۆشی دەوی، بەلام رقی لە کوفرو سەرپێچییەو رقی لە

ناسوپاسی و سێلەییە، کەواتە: هەموو خۆشویستنی و یستنیشی لەگەڵدایە،

بەلام هەموو ویستنی و خۆشویستنی تێدانیە.

(أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ)، (أَذِلَّةٌ)، کۆی (ذَلِيلٌ)، واتە: ملکه‌ج و نەرمو نیان و بە رەحم،

واتە: لەسەر برۆاداران نەرمو نیان، دەلی: (الدُّلُّ: مَا كَانَ عَنْ قَهْرٍ: ذَلَّ يَذِلُّ

ذُلًّا، وَالذُّلُّ: مَا كَانَ بَعْدَ تَصَعُّبٍ، وَشِمَاسٌ، مِنْ غَيْرِ قَهْرٍ: ذَلَّ يَذِلُّ ذُلًّا، وَالذُّلُّ:

مَتَى كَانَ مِنْ جِهَةِ الْإِنْسَانِ مِنْ نَفْسِهِ لِنَفْسِهِ فَمَحْمُودٌ)، (ذُلٌّ) لە کوردیدا

دەلیین: ملکه‌جی، زەبوونی، بێ دەستەلاتی، ژێردەستەیی، (ذَلَّ يَذِلُّ ذُلًّا)

واتە: ملکه‌ج بوو، ژێردەستە بوو، ژێردەستە دەبی، ژێردەستە بوون، (وَالذُّلُّ: مَا

كَانَ بَعْدَ تَصَعُّبٍ)، دیارە (ذُلٌّ)، ئەودە لە ئەنجامی بێ دەستەلاتی دا دەبی،

لە بەرانبەر کەسێکدا کە دەستەلاتی هەیە، بەلام (ذُلٌّ) دوا چەمووشیی و یاخی

بوون بەکاردی، بەتایبەت و لاغ دوا ئەودە کە چەمووش دەبی و یاخی و

عاسی بێ، ئنجا دوا بکەوێتە ژێربار، وە بەو دەگوتری: (ذَلَّ يَذِلُّ ذُلًّا فَهُوَ

ذُلُولٌ)، ئەوی دیک، دەگوتری: (فَهُوَ ذَلِيلٌ)، جا دەلی میهرەبانی و ملکه‌جی

ئەگەر لەلایەنی ئینسانەو بێ، وە بۆخۆی بەسەر خۆی دابیئی، شتیکی

ستایشکراو، بەلام ئەگەر بە زۆر بەسەریدا فەرز بکری، شتیکی خراپە، بۆیە

لێردە کە دەفەرموی: ﴿أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾، واتە: بۆخۆیان خۆیان میهرەبان

کردووە بەسەر ئیمانداراندا، بایان بەسەردا دینن، دەیانخەنە ژێر سیبەری

خۆیان، ئەک ناچارکرا بن ئەو کارە بکەن.

(**اعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ**)، (اعِزَّةٌ جَمْعُ عَزِيزٍ)، (عَزِيزٌ)، واتە: زال، پتەو، سەخت، لە بەرانبەر کافراندا زالن، سەخت و پتەون، دەلی: (العِزَّةُ: حَالَةُ مَانَعَةٍ لِلْإِنْسَانِ مَنْ أَنْ يُغْلَبَ، مِنْ قَوْلِهِمْ: أَرْضُ عَزَّازٍ، أَي: صُلْبَةٌ، وَتَعَزَّزَ اللَّحْمُ: اشْتَدَّ وَعَزَّ، كَأَنَّهُ حَصَلَ فِي عَزَّازٍ مِنَ الْأَرْضِ يَصْعُبُ الْوُصُولُ إِلَيْهِ)، (عِزَّةٌ)، حالەتیکە بۆ ئینسان دیتە پیشی کە رپی لی دەگری خەلک بەسەریدا زال بێ و ژێردەست بکری، کە گوتیان: فلان کەس عەزیزە، واتە: تێکناشکی و بەرانبەرەکی دەستەلاتی بەسەریدا ناشکی، نایا لە چییەو هاتو؟ لە عەرەبیدا دەگوترێ: (أَرْضُ عَزَّازٍ)، واتە: زەوییهکی پتەوو سەخت، (وَتَعَزَّزَ اللَّحْمُ: اشْتَدَّ وَعَزَّ)، ئەگەر گوشتەکی پتەوو چر بێ دەگوترێ: (تَعَزَّزَ اللَّحْمُ)، وەک بلیی لە شوێنێکی وابی، کە بە زەحمەت دەست بیگاتی.

(**لَوْمَةٌ لَّا يَمُرُّ**)، واتە: لۆمە ی لۆمە کەران، سەرکۆنە ی سەرکۆنە کەران، ڕەخنە ی ڕەخنە گران، (اللُّومُ: عَذْلُ الْإِنْسَانِ بِنَسَبَتِهِ إِلَى مَا فِيهِ لَوْمٌ، يُقَالُ: لُمْتُهْ فَهُوَ مَلُومٌ، وَاللَّوْمَةُ: الْمَلَامَةُ، وَاللَّائِمَةُ: الْأَمْرُ الَّذِي يَلَامُ عَلَيْهِ الْإِنْسَانُ، وَاللَّوْمَةُ الْمَرَّةُ مِنَ اللَّوْمِ)، وشە ی (لوم)، لە زمانێ عەرەبیدا بریتیه لەو ی کە ئینسان سەرزەنش و سەرکۆنە بکری، بە هۆی شتیکەو کە کردوویەتی، دەگوترێ: (لُمْتُهْ فَهُوَ مَلُومٌ)، واتە: لۆمەم کرد، ئەو لۆمە کراوە، سەرزەنشتم کرد، ئەو سەرزەنشتم کراوە، جا وشە ی (لومە)، دەگونجی ناوبی، واتە: لۆمە کردن، (لَائِمَةٌ)، ئیشیکە ئینسان لەسەری لۆمە بکری و ڕەخنە ی لی بگیری، وە وشە ی (اللومە)، جاریکە لە لۆمە کردن.

(**حِزْبٌ**): (الْحِزْبُ: جَمَاعَةٌ فِيهَا غِلَظٌ، فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ: أَنْصَارُ اللَّهِ)، (حِزْبٌ) واتە: کۆمەلێکە کە پتەویی و قایمیان تێدابی، کە دەفەر موی:

﴿ فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴾، واتە: پشتیوانانی خوا.

(**الْغَالِبُونَ**): (الْغَلَبَةُ: الْقَهْرُ، وَغَلَبَ عَلَيْهِ كَذَا: اسْتَوْلَى)، (غَلَبَةً): بریتیه لە دەسەلات بەسەردا پانان، پیوێران، (وَوَغَلَبَ عَلَيْهِ كَذَا: اسْتَوْلَى)، واتە: فلان شتە بەسەریدا زال بوو.

مانای گشتی ئایەتەکان

خوای ئەوێ ئەوێ لە ئایەتەکانی پێشوو دا ڕووی لە ئیمانداران کردو، لێی قەدەغە کردن کە جوولەکەو نەصرانی یەکان بە دۆست بگرنو، کەین و بەینیان لەگەڵیاندا هەبێو، پشتیان پێ ببەستن، وە هەر دێشێ لێکردن کە هەر کەسێک بەرپەهایی دۆستایەتیان لەگەڵدا بگری، ئەو دەرچێتە ڕیزی ئەوانەو، وە باسی کرد کە مونا فیک و دل نەخۆشەکان ئەو پێشەیانە، کە لەگەڵ ئەهلی کوفردا دۆستایەتی و کەین و بەین دەکەن، وە دواییش سەرەنجامیان پەشیمانیی و مال وێرانییەو، چاکەکانیشیان بەزایە دەچن، ئنجای بۆ جاری هەشتەم خوای پەرورەر دگاری لەم سوورەتە موبارەکەدا بانگی مسوڵمانان دەکات بە نازناوی ئیمان، دەرەرموێ:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ ۖ﴾

ئەو ئەوانەو ئیمانێان هێناو! هەر کامێک لە ئێو لە ئایینەکەو یاشگەزبێتەو و لێی هەلگەزبێتەو دەستبەرداری ببێ، ئەو بە تەنێکد خوا کۆمەلێکی دیکە دێنێ، کە بە چەند وەسفێک پێناسەو ئەو کۆمەلە دەکات، ئەمە چێ لێ وەردەگیری؟ ئایەتەکانی قورئان هەموو وەك ئالقهی زنجیر یەکدی دەبەستەو و تێکەڵکێشن هەرچەندە، ئێمە زۆرجار باسی ئەو ناکەین پەيوەستبوونی ئەو کۆمەلە ئایەتە بەو کۆمەلە ئایەتەو چۆنە؟ چونکە لە میانەو تەفسیر کردنە کەماندا چۆنیەتی ئەو پەيوەستبوونە ئایەتەکان بە یەکدیەو، ڕوون دەکەینەو، هەلبەتە هەر کۆمەلە

ئایەتێک کە بە: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، دەست پێدەکات، دیارە مەبەست پێی بابەتێکی سەر بەخۆیە، بەلام ئایەتەکانی قورئان هەموویان وەك ئالقهی زنجیر یەکدی دەبەستەو، خوای ئەوێ لە ئایەتەکانی پێشوو دا ڕووی باسی ڕەفتار و هەلسوکهوتی پیلانگیرانەو جوولەکەو نەصرانیەکانی کرد، بەتایبەتی جوولەکەکان، هۆشداریی دایە ئیمانداران و فەرمووی: جوولەکەو نەصرانیەکان بە دۆست مەگرن و پشتیان پێ مەبەستن، وە ئەو عادیەتی مونا فیک و دلنەخۆشەکانە کە پێشبرکێ دەکەن لە دۆستایەتییکردنی ئەواندا !

ئنجای لێردا خوا ﷻ دەفەرموێ: ئەو ئیماندارینە! ھەر کەسێک لە ئێوە لە ئایینەکە ی پاشگەزییەتەو، خوا (پەکی ناکەوێ) کۆمەلێکی دیکە دینێ، ئەمە چی لێوەردەگیرێ؟ ئەمە ئەوەی لێوەردەگیرێ کە لە ئەنجامی دۆستایەتی گرتنی مسوڵمانان لەگەڵ جوولەکەو نەصرانییەکانداو پشت پێ بەستنیان، وە کەین و بەین لەگەڵ کردنیان دا بەرەو ئەوە دەچن کە لە دین ھەڵگەڕێنەو، واتە: دەروازەپەکی دەرچوون لە بازنی ئیسلام و ئیمان، بریتیە لە پەيوەندی و دۆستایەتی تایبەت ھەبوون و خوشووستن و پشتگیری کردن و ھاوکاری کردنی نامسوڵمانان بەگشتی، بەتایبەت لەگەڵ جوولەکەو نەصرانییەکاندا، کە دوزمێ میژووویی مسوڵمانان بوونە، واتە: ئیماندارینە! وریابن لە دۆستایەتی گرتن لەگەڵ جوولەکەو نەصرانییەکاندا، بۆئەوەی ئەو سەر نەگێشێ بۆ دەرچوونتان لە ئیسلام، ئەگەرنا ھەر کەسێک لە ئێوە لە بازنی ئیمان و ئیسلام دەرچێ و ھەڵگەڕێتەو، ئەوە خوا پەکی ناکەوێ! ﴿ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ ﴾، (قوم) واتە: کۆمەلە خەڵکێ، خوا

کۆمەلێک دینێ، ئنجای خوا پێناسە ی ئەو کۆمەلەمان بۆ دەکات و دەفەرموێ: ﴿ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ﴾، بە شەش دەسە پێناسەیان دەکات:

١/ ﴿ يُحِبُّهُمْ ﴾، خوا خوشی دەوێ، کە دوای من باسی دەکەم لە مەسەلە گرنگەکاندا خوا لە گۆترە کەسی خوشناوێ، ھەروەک لە گۆترە ڕقیشی لە کەس ھەئاسەتی، خوا باسی کردووە کێی خوشدەوێ ئەھلی ئیمانی خوشدەوێ، ئەھلی تەقوای خوشدەوێ، خۆراگرانی خوشدەوێ، شوکرانە بژیرانی خوشدەوێ، تیکۆشەرانی ڕپی خوێ خوشدەوێ، بەلام ئایا خوا بۆچی ئەو سیفەتانە باس دەکات؟ تاکو سەرنجمان بۆ ئەوە ڕابکێشێ، کە کەسانێک دوا ی ئەوەی خەڵکێ لە دینەکەیان پاشگەزدەبنەو و لێ ھەڵدەگەڕێنەو، ئەوان دین خزمەتی دینی خوا دەکەن و دەبنە بەیداغ و ئالا ھەلگری ئیسلام، ئەوانە لەلای خوا خوشووستراون و، ئەوە دەستکەوتێکی زۆر گەورەپە دەبێ دایان پێی خوشبێ.

۲/ ﴿وَيُحِبُّونَهُ﴾، خاويان خۇشەدەئى، خۇشويستنى ئىمە بۇ خوا چىيەو چۆنە؟ دوايى باسى دەكەين، چونكە ھەندىك لە زاناين پېيان وايە كە خوا دەفەرمۇئ: بەندەكان خاويان خۇشەدەئى و خوا ﷺ بەندەكانى خۇشەدەئى، دەبى واتايەكى دىكەى تايبەت دابنىين بۇ ئەو وشەيە، جيا لەوئى ئىمە دەيزانىن بۇ وشەى: (خۇشويستىن)، كە بۇخۇمان لەنىو خۇماندا بەكارى دېنېن، كە من ئەو رايەم پى ھەلەيە، بەلام دوايى باسى دەكەم، گرنگ ئەوئە خوا ﷺ دەفەرمۇئ: ئەوانىش خاويان خۇشەدەئى، ديارە ھەر كەسەك خاوى خۇشەبۇئ، بە دواى خۇشەويستى خوا دەكەئى، كە پېغەمبەرە ﷺ، وەك دەفەرمۇئ: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ﴾ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۳۱﴾ آل عمران، واتە: بلى: ئەگەر ئىوہ خواتان خۇشەدەئى، شوينم بىكەون، خواش خۇشى دەوئىن، نىشانەو بەلگەى خۇشويستنى خوا لەلايەن بەندەدە، ئەوئەيە بە دواى پېغەمبەرەكەى بىكەئى، بە دواى كىتېب و رېبازەكەى بىكەئى، ئەوہ مامەلەيان لەگەل خوادا: لەلايەن خواوہ خۇشويستراون، وە ئەوانىش خاويان خۇشەدەئى، ئنجا با بزانيں مامەلەيان لەگەل ئيمانداران چۆنە؟

۳/ ﴿أَذَلَّةً عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾، لەسەر ئيمانداراندا مېھربانن، بە رەحم و بە بەزەيىن، نەرم و نيانن، بەلام نەك لەبەر بىدەستەلاتى، چونكە وشەى (ذَلَّ عَلَيْهِ)، جيايە لە: (ذَلَّ لَهُ)، واتە: بوى ژىردەست بوو لەبەر بىدەستەلاتى، بەلام (ذَلَّ عَلَيْهِ)، واتە: لەگەل نەرم بوو لەبەر بەزەيى و شەفەقەت و سۆز پەرۇشى، نەك لەبەر بىدەستەلاتى، ئنجا با برانىن لەگەل كافراندا چۆن مامەلە دەكەن؟

۴/ ﴿أَعَزَّةً عَلَى الْكَافِرِينَ﴾، لەسەر كافران بە دەمارن، زېرن، زالن، سەريان بۇ دانانەوئىنن، ئەوہ ديارە لە بوارى جەنگدا، ئەگەرنا لە حالەتى ئاساييدا دەبى خۇش رەفتاربن و رووخۇش بن، بەرپز بن، چاكەكار بن، ھاوکار بن، بەلام لە بوارى جەنگ و رووبەر و رووبونەوہدا، مسولمان دەبى زېرى و سەختى و توندى و پتەويى و دل رەقىي ھەبى، بەرانبەر ئەھلى كوفر، لە كاتىكدا شەرى

پېدفرۆشنو رڼا له خویو دینه‌گه‌ی ده‌گرن، وه‌ك له شوینی دیکه‌ش ده‌فه‌رموی:

وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غَضَبَةً ۝۱۳۳﴿ التوبة، وآته: با زبرييتان پيؤه ببينن، نهك

فەقیرۆگەیی و بەستە زمانیی و تووک نەرمیی، چونکە ھەموو درێندەیکە
 ھەزێ لە نێچیری تووک نەرمە!

۵/ ﴿يَجْهَدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، وه له پیناوی خوا دمهنگن، نه وانهی خوا

دەیانھەننى دىنى خۇييان پى بىوۋژىيىتە ھەمۇ زىندۇ بىگاتە ھە، لە گاتىگدا خەلگىك دەستى لى ھەلدەگرى و لى ھەلدەگرەيتە ھە، كەسانىگن لە رپى خوا تىدەكۈشەن، خۇيان لە پىناۋى خوادا بەخت دەگەن.

٦/ ﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾، ۵۹ له لؤمہی لؤمہ کاران و سہرکونہی ہیچ

سەرکۆنە کەریک ناتەسێن و بایاکن، ﴿ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ

عَلِيمٌ ﷻ، ئەو بەخششی خوايه دەيادات بە ھەر كەسێك كە بيهوئ، وە خوا سيفهت فراوانی زانايه، سيفهتهكاني خوا: بەخشندهی، بهزهیی، لیبورهیی، کاربه جیی، دهستهلاتی، هه موو سيفهتهكاني فراوان، یانی: بیسنوورن، وە خوا زانايه، واته: خوا بيهوئ ھەر شتيك بە ھەر كەسێك بەخششی دتوانی، گرنگ ئەوھيه سيفهتهكاني خوا بی کوتايين، بەلام دھزانی بە كی دهبهخششی و چەنديشی پي دهبهخششی.

ئىنا خۇا ﷺ لى ئايەتى دۇرۇمدا دۇا ئىۋى لى ئايەتەكانى پىشىدا فەرمۇۋى:
 دۇستايەتى جۇولەكەۋ نەۋىرپانىيەكان مەكەنۋ، كەينۋ بەينتەن لىگەلىان نەبى،
 پىشتىان پى مەبەستىۋ، رازونىيازتان لىگەلىاندا نەبى، ئىدى ئاىا ئىمانداران پىشت بە
 كى بىستىۋ، كىيان لى ناخى دلىۋە ۋۇشۋىۋ، كى بە دۇستى ۋۇيان بزانن؟!

دهفهرموى: ﴿إِنهَا وَلِيُّكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ بيگومان دوستو پشتيوانى

ئۆيۈ، نىزىكى ئۆيۈ، ھاۋكارو ياۋەرى ئۆيۈ، تەنيا خاۋايە، ديارە دۆستبۈۋى خاۋا بۇ ئيمانداران، لە چەندان شوۋىن لە قورئاندا دووبارە بۆتەۋە، چ بە وشەى (ولى)، ۋەك:

﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ البقرة، چ بە وشەى (مولی) وەك: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى

الَّذِينَ آمَنُوا﴾ محمد، ئنجنا وشەى (ولی) بە مانای دۆستو سەرپەرشتیارو خوشەویستو پشتیوان و هاوکارو سەرخەرو نزیك دى، هەروەها (مولی)ش بەهەمان شیۆ، بەلام وشەى (مولی) زیاتر مانای مشوورخۆریی و سەرپەرشتیاریتی دەگەیهنى.

هەلبەتە دۆستبوونی خوای پەرودەر دگەر بۆ ئیمانداران لەقەدەر خۆیەتى، هەروەها هی ئیماندارانیشت بۆ خوا لەقەدەر خۆیانە.

ئنجنا ﴿وَرَسُولُهُ﴾، وە پەوانە کراوی خوا، پیغەمبەرى خواش ﷺ دۆستو پشتیوانی ئیۆدیە، ئەى ئیماندارینە! ئەویش دیارە بە چەمك و واتای خۆی، یانی: دۆستبوونی خوا ﷻ بۆ ئیمانداران واتایەکی هەیه، هی پیغەمبەرى خوا ﷺ واتایەکی دیکەى هەیه، ئیستا خوای بى وینە یارمەتیدەر و خوشەویستی ئیۆدیە، بەلام ئایا دەتوانین بلیین: پیغەمبەرى خوا ﷺ یارمەتیدەر و سەرخەرى ئیۆدیە؟ نەخیر، چونکە پیغەمبەرى خوا ﷺ مردووە چۆتە عالەمى هەق، بەلى بەو واتایەکە ئەگەر ئیۆمە بە دواى رێبازەکەى بکەوین سەردەکەوین، راستە، بەلام بەو واتایە نا، کە ئیستا پیغەمبەرى خوا ﷺ ئیۆمە سەربخات و لەگەلمان بى و هاوکارمان بى، بەو واتایە ئەمە تاییبەتە بە خوای پەرودەر دگەر وە^(١).

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾، وە دۆستو پشتیوانی ئیۆمە دواى خوا و پیغەمبەرى خوا ﷺ ئەوانەن کە ئیمانیان هیواوە، غەیری ئیمانداران دۆستو پشتیوانی ئیۆدین، چونکە بە ئامرازى (إِنَّمَا) دەستى پیکردووە، ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾، کە زۆر لە زانیان دەلین: (إِنَّمَا: أَدَاةُ الْحَصْرِ وَالْإِثْبَاتِ)، واتە: (إِنَّمَا) ئامرازى

(١) هەلبەتە لە خەون دا بێنرانی پیغەمبەرى خوا ﷺ، وە بەهرە وەرگرتنى لە رێنمایى یەکانى، کە شتیکی چەسپاووە هەیه، مەسەلەیهکی دیکەى جیایە لەوێ ئیۆمە لیژەدا قسەى لەبارەو دەکەین.

چەسپاندن و کورت ھەلھێنانە، واتە: کە دەچیئە سەر شتێک ھوكمەکە ی تیدا دەچەسپینی و کورتی ھەلھێنی، ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾، واتە: دۆست و پشتیوانی ئیوە تەنیا خوا و پیغەمبەری و ئیمانداران^(١).

ئنجە خوا بە سێ سیفەتی سەرھکی پێناسە ی ئیمانداران دەکات، دەفەر موی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يَتْلُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾، ئەوانە ی نوێژ بەرپادەگەن و، زەکات دەدن و، زۆر ڕکوع دەبن، دیارە ڕکوع عیبادەتیکە بەس لەنیو نوێژ دایە، سەجدە لە غەیری نوێژیشدا ھەیە، سەجدە ی شوکر ھەیە، سەجدە ی قورئان خویندن ھەیە، بەلام ڕکوع تەنیا لەنیو نوێژدا ھەیە، ئەدی بۆچی خوا جیای کردۆتەو؟ لەبەر زێدە گرنگی دان بە ڕکوع، ئەو لە عەرەبیدا پێی دەگوترێ (ذِكْرُ الْخَاصِ بَعْدَ الْعَامِ)، دوا ی ئەو ی خوا بەگشتی شتێک باس دەکات، یەکیک لە تاکەکانی (مضرد) ی ئەو شتە بە جیا باس دەکات، بە مەبەستی زیاتر سەرنج ڕاکێشانمان بۆ زیاتر گرنگی پێدانی.

خوا ی کاربەجی لە زۆر شوێنان لە قورئانیدا نوێژو زەکاتی پێکەو ھێنان، نوێژو زەکات، یاخود نوێژو بەخشین، بۆچی؟ لەبەر ئەو ی کە نوێژ بریتییە لە جووری پەیوەندی ئینسان لەگەڵ خوا، وە نوێژ بریتییە لە ئەوپەری ملکەچی، لەو ملکەچی زیاتر، کە ئینسان سەر بخاتە سەر زەوی و بچەمیئەو لە بەرانبەر خوادا! لەو ملکەچی زیاتر، کە بەندە لە خزمەتی خوادا رابووستی و دەستی لەسەر سنگ دابنی! یان لە تەحییاتدا لە خزمەتی خوا دابنیشی و سلّوی^(٢) لێ بکات، وە سلّو لە پیغەمبەر بکات، لەو ئەدەب نواندن زیاترو، ملکەج کردن زیاترو فەرمانبەری زیاتر نواندن نیە، گەواتە: مسوولمانان کەسانیکن کە ئەوپەری ملکەچی و ڕیزو

(١) شارەزایانی زمانی عەرەبی دەلێن: وشە ی (إِنَّمَا) مانایەکە ی دەبیئە (ما، الا) یانی: (ما ولیکم الا الله ورسوله...).

(٢) چونکە وشە ی (تحية) لە زمانی عەرەبی دا کە بە (تحیات) کۆدەکرێتەو، بە گوردی دەبیئە (سلّو)، وەک خوا فەرموویەتی: ﴿... فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَاسْلَمُوا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةٌ طَيِّبَةٌ...﴾ (النور).

حورمەت لە بەرانبەر خوادا بنوێنن، لە خۆیاندا بەرجەستە ی بکەن، کە وەك گوتمان نوێژ بەرجەستە کەری هەموو ئەوانەیه.

(زەکات) ییش جوړیکە لە بەخشین، بۆیە لە هەندیک شوێنان دەفەر موئ: ﴿وَمِمَّا

رَزَقْنَهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ (٢) الأنفال، واتە: لە حیاتی زەکات دەفەر موئ: لەو دی پیمان داوێن دەبەخشن، چونکە مال و سامان بەخششی خوا یە بە مسوولمانانی داوێن، زەکاتیش هەقی خەڵکە لەو بەخشش و نیعمەتە، کەواتە: نوێژ هەقی خوا یە، زەکات و هاوکاری کردنی خەڵکیش مافی خەڵکە، بۆیە دەتوانین بڵێین زەکات و مالبەخشینی بەرجەستە کەری جوړی پەيوەندی مسوولمانە لەگەڵ خەڵک دا.

کەواتە: مسوولمان ئەو کەس یە کە خوا بەرست بێ و خەڵک دوست بێ، مسوولمان کەسیکە کە ئەو پەری ملکەچی هەبێ بۆ خوا، وە ئەو پەری رەحم و بەزەییشتی هەبێ بۆ خەڵکی خوا، بۆیە ئەو دووانە لە قورئاندا زۆر پێکەوێن هاتوون، مسوولمانان ئەوانەن کە ئەو پەری ملکەچیان هەبێ بۆ خوا، وە ئەو پەری چاکە کاری و هاوکاری و رەحم و بەزەییان هەبێ بۆ خەڵکی خوا، کە بە پلە یە کەم لەو دا خۆی دەنوێنی کە ئەو مال و سامانە ی بە ئارەقە ی نیوچە وان و بەرەنجی شانیا ن پەیدا ی دەکەن، بە خەڵکی ببەخشن، چ وەك فەرەز کە زەکاتە، چ وەك سوننەت کە غەیری زەکاتە، بەلکو هەندیک لە زانایان ئەو فەرما یشتە بە بەلگە دیننەو، لەسەر ئەو کە غەیری زەکاتیش جاری وایە فەرەز دەبێ ﴿إِنَّ فِي الْمَالِ حَقَّ سِوَى الزَّكَاةِ﴾ {أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٦٦٠) وَقَالَ: إِسْنَادُهُ لَيْسَ بِذَاكَ وَأَبُو حَمْزَةَ مِمْوْنُ الْأَعْمُورِ يَضَعُفُ، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا: ابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (١٧٨٩) وَالِدَارِمِيُّ بِرَقْم: (١٦٣٧) وَضَعَفُ كُلُّ مِنَ الْأَلْبَانِيِّ وَحُسَيْنِ سَلِيمٍ أَسَدُ}، واتە: لە مال و ساماندا، جگە لە زەکاتدا هەقی دیکەش هەیه.

دوا ی خوا ﷻ دەفەر موئ: ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ

هُمُ الْغَالِبُونَ﴾، بە تەئکید هەر کەسیک دوستایەتی خوا و پیغەمبەری خوا و ئەوانە ی ئیمانیا ن هینا وە بکات، ئەوانە کۆمەڵی خوا ن، کۆمەڵی خواش زال و سەرکەو توون.

چەند مەسەلە یەکی گەرنە

مەسەلە یەکیەم: **﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا مَنْ يَّرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ ۙ ﴾**

ئە ی ئەوانە ی ئیمان تان هێناو! هەر کامێک لە ئێوە لە ئاینە کە ی پاشگەز بێتە وە! ئە مە ئی عەجاز یکی هە وایی (إعجاز خبری) ئی دایە، قورئان لە هە مو رووی کە وە موعجیزە یە، یە کێک لە روو وە کانی ئی عەجاز و دەستە و ستان کردنی قورئان بو بەرانبەر وە کانی، بریت یە لە وە کە قورئان هە ندێک هە وایی دا وە کە بە مسوگەری

هاتوونە دی، بو وینە لێ وە دە فەر موئ: **﴿ مَنْ يَّرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ ۙ ﴾**، هەر کە سێک لە ئێوە لە دینە کە ی پاشگەز بێتە وە، کە واته: خوا زانیو یە تی هە ندێک کە س دە بن، دوای لە ئاینە کە یان پاشگەز دە بنە وە وە ئە دگەر پینە وە، کە دیارە ئە وە ش

هاتۆتە دی، یان وە ک لە کۆتایی سوو پە تی (ص) دا دە فەر موئ: **﴿ وَلَنَعْلَمَنَّ نَبَاهُۢ بَعْدَ**

حِینٍ ۝۸۸ ﴾، واته: وە بیگومان دوای ماو دێ ک هە وە ئە کە ی (ه ی قورئان) دە زانن، لە کاتی کە دا سوو پە تی (ص) لە مە ککە هاتۆتە خواری، ئە و کاته مسو لمانان لە چوار چی وە ی مە ککە دا قە تیس مابوون، چ جای ئە وە ی ئیسلام لە جیهاندا بلا و بێتە وە! چونکە لە ئایە تی پێ شتر دا دە فەر موئ: **﴿ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ**

۝۸۷ ﴾، واته: بە دنیای ی ئە م قورئانە بیر خەر وە دێ بە بو هە موو جیهانیان.

بە لام خوا لە و کاته دا دە فەر موئ: **﴿ وَلَنَعْلَمَنَّ نَبَاهُۢ بَعْدَ حِینٍ ۝۸۸ ﴾**، دوای ماو دێ کە ی دیکە هە وایی ئە م قورئانە تان بو دەر دێ کە وئ، کە ئە م قورئانە چی یە، ئە ی کافرە مله وەر وە کانی مە ککە! دیارە ئی عەجاز ی هە وایی (الإعجاز الخبری) لە قورئاندا با سێکی دوو رو درێ ژە.

هە لگەر پانە وە ش لە ئیسلام لە سە ر دە می خە لی فە ئە بو بێ گری صید دیق دابو، (أبو بکر صدیق) خوای لێ رازی بێ یە کە مین جین شینی پێ غە م بەر ﷺ لە گە ل حالە تی هە لگەر پانە وە وە پاشگەز بوونە وە لە ئیسلام زۆر پیا وانە و مە ر دانە روو بە روو

بووه، که له هه نديک رپوايه تاندا هاتوه، ده لئ: جگه له خه لکی مه ککهو مه دینه و طائیف، خه لکی زوړبه ی شوینه کانی دیکه مه رج نیه هه موو خه لکه که به تیکر، به لام له هه موو شوینه کانی دیکه دا خه لک هه لکه راپووه له ئیسلام، (أبوبکر الصديق) خوا لیی رازی بئ وهك کيو له بهرانبهر ئه و حالته دا وهستا، هه رچه نده هه ندی له هاوه لان رایان نه بوو چه و ه یز به کار به یئرئ له بهرانبهر هه لکه راپوانداو ده یانگوت: پیان ناویرین، به لام ئه بو به کر، گوتی: ئه گهر به تاقیته نیاش بم له بهرانبهر ئه و حالته دا دوهو ستم، وه قسه ناو داره که ی خوی کرد که گوتی: (أَيَنْقُصُ هَذَا الدِّينَ وَأَنَا حَيٌّ)، ئایا ئه م دینه ده بی که م بکات له کاتیکدا من زیندووم؟! نابئ که م بکات، ئه مرؤ زمکاتیان لابر د، سبه ی نی شتیکی دیکه شی لی لاده به و، دوو سبه ی شتیکی دیکه ی لی لاده به ن، چونکه ئه وانه ی که هه لکه راپوونه وه زمکات دانیان کرد بوو به بیانو و ده یانگوت: له سه رده می پیغه مبه ری خوادا ﷺ زمکاتمان داوه، به لام ئیستا نایه دین به غه یری پیغه مبه ر، ئه وه باجیکه خراوته سه رمان.

مه سه له ی دووه م: که ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ﴾،

وهك پیشتەر باس مان کرد (رَدَّة) بریتیه له وه که ئیسان له ئیسلام به ره و کوفر هه لکه رپته وه، هه لکه رانه وه پاشگه زبوونه وش له ئیسلام به سی شتان ده بی:

١- به دل و نیه ت ده بی، که دلی له سه ر شتیك بچه سپینی کوفر و شیرک بئ، ئیسان له دلی خویدا ده گونجی کافر بئ، بیئ هوه ی ده ری ببری.

٢- به زمانی ده بی، که شتیك به زمان بلئ کوفر و شیرک بئ.

٣- به کرده وه ده بی، که ره قتاریك بکات به کوفر و شیرک دابنری، به لام ئه وه ی که مامه له ی دنیایی له سه ر بنیات ده نری، ده ری پینی زمان و کرده وه ی ئه ندامه کانه، ئه وه ی که ده گوترئ و ده بینری، به لام چی له دلدا هه یه؟ بلئی: من ده زانم تو هه لکه راپویه وه، چونکه له دلتدا فلان شت هه یه؟! که س ئه و هه قه ی نیه، وه زانایان وهك بنچینه یه ک دایانناوه (نَحْنُ نَحْكُمُ بِالظَّاهِرِ وَاللَّهُ يَتَوَلَّى السَّرَائِرَ) ئیمه حوکم به روالته و ئاشکرا ده که یین، نه یینییه کانیش هه والته ی خوا ده که یین،

دیاره من له نامیلکه‌ی (هه‌لگه‌پانه‌وه له ئیسلام) دا باسی سزای هه‌لگه‌پانه‌وه‌م کردوه، چۆنه؟ که نه‌و بابه‌ته به‌شیکه له کتییی: (ئیسلام و ده‌ولت داریی و حوکمرانیی)، هه‌روه‌ها له به‌رگی (٨) ی (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) شدا قسه‌م لیک‌کردوه و پێش‌تریش له ته‌فسیری سوورپه‌تی (البقرة) له به‌رگی یه‌که‌می ئه‌م ته‌فسیره‌دا له‌وباره‌وه دوام، بۆیه لی‌رده‌دا به‌ خیرایی به‌سه‌ری‌دا ر‌ه‌ت‌بووم.

مه‌سه‌له‌ی سییه‌م: که ده‌فه‌رموی: ﴿ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ﴾،
 ئه‌م ر‌سته قورئانییه دوو هه‌لوه‌سته‌ی پ‌ی‌ویستی له‌به‌رده‌ما ده‌که‌ین:
 هه‌لوه‌سته‌ی یه‌که‌م:

مه‌دحیک‌ی گه‌وره‌ی نا‌راسته‌و‌خ‌وی (أبو بكر الصديق)

ئه‌م ر‌سته مه‌دحیک‌ی زۆر گه‌وره‌ی ئه‌ب‌وبه‌ک‌ری صیددیقی ت‌ی‌دایه‌ خوا لی‌ی ر‌ازی ب‌ی، هه‌روه‌ها هی هاوه‌لانی به‌ر‌پ‌زی پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر که له خزمه‌ت ئه‌ب‌وبه‌ک‌ر دابوون، وه له‌گه‌ل هه‌لگه‌پاوه‌کانداو له‌گه‌ل زه‌کات نه‌ده‌ره‌کاندا ر‌ووبه‌رووب‌وونه‌ته‌وه، مه‌دحیک‌ی گه‌وره‌ی ئه‌وانی ت‌ی‌دایه‌، ئه‌ویش له س‌ی ر‌ووه‌وه:-

(١) ئه‌م نایه‌ته ر‌ایده‌گه‌یه‌ن‌ی که هه‌ر کاتیک که‌سانیک له ناینه‌که‌یان هه‌لگه‌پانه‌وه، خوا کۆمه‌له‌ که‌سانیک د‌ی‌ن‌ی ب‌و شوین پ‌ی‌گرتنه‌وه‌ی ئه‌و کۆمه‌له‌ هه‌لگه‌پاوه‌یه،

ده‌فه‌رموی: ﴿ مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ ﴾، هه‌ر یه‌کی‌ک له ئ‌ی‌وه له دینه‌که‌ی هه‌لگه‌پ‌ته‌وه، خوا کۆمه‌ل‌یک د‌ی‌ن‌ی، که‌واته: ئه‌وه‌ی که شیعه ده‌ل‌ی‌ن ر‌است نیه: شیعه ده‌ل‌ی‌ن چی؟ ده‌ل‌ی‌ن: ئه‌و هاوه‌لانه‌ی پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ که دانیان به‌ خه‌لی‌فایه‌تی ئه‌ب‌وب‌ک‌ردا هی‌نا، هه‌موویان هه‌لگه‌پاونه‌وه‌و کافر بوون، چونکه نکو‌و‌ل‌ییان له ده‌قی‌کی ئاشک‌را (نص ج‌لی) ی پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ کردوه، له‌سه‌ر پ‌ی‌شه‌وایه‌تی عه‌لی خوا لی‌ی ر‌ازی ب‌ی، چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌و قسه‌یه ر‌است

بووايەو ئەو ھاۋەلانى ھەلگەپابانايەۋە، دەبوو يەكسەر خوا كۆمەللىكى دىكەي

ھىنابا بۇ شوئىنى ئەۋان، چونكە خوا دەفەرمۇي: ﴿مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ﴾

﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ﴾، لىردا بە تەئكىد دويىنراۋانى يەكەم بەم ئايەتە

ھاۋەلانى بوون و پېش ھەموو جىلەكانى مسولمانان پرووى لەۋانە، كە ھەر كاتىك كۆمەللىك لە ئىۋە ھەلگەپرىتەۋە، خوا كۆمەللىك دىنى، ئىنجا مادام خوا كەسى نەھىناۋە بۇ جىپىگىرتنەۋە ھاۋەلانى، كەۋاتە: ھەلگەپراۋنەتەۋە، نە ئەبۇبەكر خوا لىي رازى بى خەلىفەيەتتى لە ەلى داكىر كىردەۋ، نە ھاۋەلانىش ھەلگەپراۋنەۋە، چونكە ئەگەر ئەبۇبەكر زەۋنكەر (غاصب) و ستەمكار بووايەو ھاۋەلانى ھەلگەپابانايەۋە، لە سۆنگەي ئەۋەدە كە پىشتىگىرى ئەبۇبەكرىان كىردەۋ لە ھەقى ەلى بى دەنگ بوون، "وَدِكْ شىعە گومان دەبەن" دەبوو خواي بەرز كۆمەللىكى دىكە بىنى، ئىنجا كە كەسى نەھىناۋە، ماناي وايە ئەو قسەيەي ئەۋان راست نىە، ئەم ئايەتە لەو پروۋەدە مەدحىكى كەۋرەيە بۇ ئەبۇبەكرو ھاۋەلانى خوا لىيان رازى بى، ۋە بە درۇخستەۋە شىعەكانىشە لەو بۇچوۋنەياندا.

(۲) ھەروەھا ئەو ئايەتە مەدح و ستايشىكى كەۋرەيە بۇ ئەبۇبەكرى سىددىق و

ھاۋەلانىش بەگىشتى، چونكە خوا رايگەياندەۋە كە ھەر كات بەشىك لە برۋاداران ھەلگەپرىنەۋە، ئەۋە خوا كۆمەللىكى دىكە دىنى بۇ بەرپەرچدانەۋەيان، يان بۇ شوئىگىرتنەۋەيان، ئاشكراشە كە مەسەلەي ھەلگەپراۋنەۋە لە ئىسلامدا لە رۇزگارى خىلافەتتى ئەبۇبەكردا پروۋىداۋ، ئەبۇبەكرو ھاۋەلانىش پروۋبەرۋويان بوۋنەۋە، كەۋاتە: سەرچەم ئەۋ (۶) سىفەتەي كە خوا ئەۋانەي پى مەدح دەكات، كە دەيانھىيىنى بۇ شوئىن پىگىرتنەۋە ھەلگەپراۋەكان لە ئاينەكەي، ئەۋ شەش سىفەتە بە پلەي يەكەم لە ئەبۇبەكردا خوا لىي رازى بى، ۋە پاشان لە ھاۋەلانى بەپىزدا كە لە خىزمەتتى دابوون، ھاتوۋنەتە دى، كە خوا دەفەرمۇي: خوا خۇشىدەۋىن و خويان خۇشەدەۋى، لەگەل ئىمانداراندا نەرم و نىان و مېھرىبانن و، لە بەرانبەر كافراندا بە دەمارو سەختن، ۋە لە رپىي خوادا تىدەكۆشن، ۋە لە لۆمەي لۆمەكاران ناترسىن، جا جىي سەرسوۋرمان ئەۋەيە كە ھەندىك لە شىعەكان ويستوۋيانە ئەۋ ۋەسفانە بەسەر (ەلى)دا خوا لىي

رازی بێ بچەسپین، بە بەلگەی ئەووە کە ئیمامی هەق بوووە، هەر کەس لەگەڵی نەبووبێ هەلگەراوە (مُرتَد) بوو! بەلام قسەگەیان راست نیه، هەر بە خودی قسەو هەلۆیستی عەلی خوا لێی رازی بێ، چونکە بە یەك دەنگی (اتفاق)ی شیعەو سوننە عەلی خوا لێی رازی بێ، نەیارەکانی خۆی، چ ئەوانە ی لە جەنگی (صفین)دا لەگەڵی ڕووبەڕووبوونەو، واتە: موعاویەو عەمەر ی کور ی عاص و ئەوانە ی لەگەڵیاندا بوون، چ ئەوانە ی لە جەنگی (جَمَل)دا واتە: دایکمان عایشە خوا لێی رازی بێ طەلحەو زوبیرو ئەوان خوا لێیان رازی بێ، وە چ ئەوانە ی لە جەنگی نەهرەواندا کە خەورایج بوون، هیچ کام لەوانە ی بە کافر دانەناوە، بە بەلگەی ئەووە کە هەموو جباری عەلی لە کوتایی جەنگەکاندا دەیگوت: جەنازەکان بێنن و نوێزی لەسەر هەموو کوزراوەکان دەکرد، وە دەشیفەر موو: ئەوانە بۆی دینیمان، بەلام ئەووە پیکەو شەر دەگەین، ئەووە شتیکی مۆتەواتیرە کە عەلی خوا لێی رازی بێ نەیارەکانی خۆی ئەوانە ی لە جەنگەکانی (صفین) و (جَمَل) و (نَهْرَوَان)دا لەگەڵی ڕووبەڕووبوونەو، بە مسوڵمانی داناو، کەواتە: ئەو قسە یە راست نیه.

٣) ئەم نایەتە بەلگەی راستی حەلیفایەتی نەبووبەگرە خوا لێی رازی بێ، چونکە خوا ئەوانە ی پاش هەلگەرانەو ی هەلگەراوان (إرتداد المرتدین) دەیانەین، بەو شەش سیفەتە وەسفی کردوون کە باسمان کردن: خۆشی دەوین و خۆشیان دەوێ، لەسەر ئیمانداران میهرەبان و بە بەزەیین لە بەرانبەر کافراندا توندو بە زەبرن، لە رپی خوادا تێدەگۆشن و لە لۆمە ی لۆمەگەران ناترسین، کە دیارە ئەبووبەکر خوا لێی رازی بێ، هەر کام لەو شەش سیفەتە ی زۆر بە تۆخی تێدا هەبوون، با تەماشای بکەین:

١ و ٢ / ﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾: خوا خۆشی دەوین و خویان خۆشەدەوێ، ئەگەر خوا ئەبووبەگری خۆشنەو یستبایە ئەو کارە گرنگە ی بە قسەت نەدەکرد، کە بریتیه لە ڕاوەستان لە بەرانبەر ئەوانەدا کە لە ئیسلام هەلگەراونەووە دزایەتی ئیسلام دەکەن، دەیانەوێ ئیسلام لە میخەووە دەربینن، کە بێگومان لە دوا ی کارە گەورەکە ی پیغمبەر ﷺ ئەو کارە ی ئەبووبەکر گەورەترین کار

بوووە کە کراوە، چونکە پێغەمبەر ﷺ جاری پێکھێنانی دەوڵەتی ئیسلامییەدا، ئەبوبەکریش خوا کردیە ھۆکاری ئەوە کە ئەو دەوڵەتە نەرەووخێو، ئەو ئیسلامە ھەر رۆژە شتیکی لێ کەم نەکریتەو!

دیاریشە ئەگەر ئەبوبەکر خوا لێی رازی بێ، ئەوپەڕی خوشویستنی بۆ خوا نەبووایە، ئەوەی نەدەکرد، بەتایبەتی لە کاتی کەدا کە ھاوێلانیش زۆربەیان ھەلۆیستەکە ی و بیان پێ راست نەبوو، بەکێک لەوانە عومەر خوا لێی رازی بێ، بۆچی پێ راست نەبوو؟ دەیگوت: ناتوانین زāl بین بەسەر ئەو خەلکەدا، چونکە زۆر زۆر بوون، وە جۆرێک لە ئیشکالی فیکریشی ھەبوو، لەبارە ی ئەو جەنگەو، بە ھۆی تیگەیشتیکی تاییبەت بۆ فەرموودە ی: ﴿أَقَاتِلِ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَإِذَا شَهِدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَمَّنُوا بِي وِمَا جِئْتُ بِهِ فَقَدْ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (٢٤٠٥)}.

٣/ ﴿أَذِلَّةً عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾: بەنسەبەت سیفەتی بەزەیی و نەرم و نیانی و میھرەبانی ئەبوبەکریش دەلێن:

ئەگەر تەماشای سیرە و ژبانی ئەبوبەکر بکەین، دەبینین یەكجار بە رەحم و بە بەزەیی و بە سۆز بوو، پێغەمبەریش ﷺ لە فەرماشتی کەدا دەفەرمو ی: ﴿أَرْحَمُ أُمَّتِي بِأُمَّتِي أَبُو بَكْرٍ وَأَشَدُّهُمْ فِي دِينِ اللَّهِ عُمَرُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (١٤٠٢٢)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٣٧٩١) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالتَّسَائِي فِي (الْكَبْرِ) بِرَقْم: (٨٢٤٢)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (١٥٤)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (٧١٣٧)، وَالحَاكِمُ بِرَقْم: (٥٧٨٤)، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ}، واتە: بە بەزەییترینی ئۆممەت بەرانبەر بە ئۆممەت ئەبوبەکر، خوا لێی رازی بێ، وە تووندترینیشیان لە ئایینی خوادا عومەرە.

٤/ ﴿أَعَزَّةً عَلَى الْكَافِرِينَ﴾، ھەروەھا ئەبوبەکر لە بەرانبەر کافراندا زۆر سەخت و توند بوو، لەوبارەو ھش ئەبوبەکر ئەو ھەلۆیستە ی بەسە کە

به رهجهسته بوو له قسه ناوداره کهیدا که گوتی: (وَاللّٰهُ لَأَقْتُلَنَّهُمْ وَإِنْ كُنْتُ وَحْدِي) سویند به خوا له دژی هه لگه راوهکان دهجهنگم (که دهیانویست هیرش بکهن بو سهر مه دینه) نه گهر به ته نیاش به، هه تا له ریوایه تیگدا دهلی گوتی: نه گهر سهگو گورگ له خر خالی بیی خیزانهکانی پیغه مبهه ^{صَلَّى} رۆبیین (پریان دهنی) و کهس نه بیی بهرگریان لی بکات، من نهو جهنگه ههر دهکه م! عیززهت له وه زیاتر دهبی چی بی؟! زهبری و عیززهت له بهرانبهر بیبر وایانیگدا که سهنگه ریان له ئیسلام گرتوه.

٥/ ﴿يَجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾: سیفهتی له ریی خوادا تیگوشانیش، نه بوبه کر ههر له سه رهتاوه له خزمهت پیغه مبهه ری خوادا بووهو له هه موو جهنگه کاندانزیکترین کهس بووه لییه وه، وه له دواي نهویش سهه کردی موجهیدان بووه.

٦/ ﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾: هه روهها نه بوبه کر گوئی به لومه ی کهس نه داوه، به لکو گوئی به لومه و قسه و ره خنه ی عومه رو هاوه لانی دیکه شی نه دا، چونکه ریان له گه ل جهنگ نه بوو، هه تا عومه ره دهلی: دواي که ته ماشام کرد نه بوبه کر زور پیدایه ری دهکات، خواي پهروه ردگار دلی منیشی گوشاد کردو منیش چوومه سهر رایه که ی وی، دیاره مسولمانان زیاتر ته ماشای دهمی نه بوبه کرو دهمی عومه ریان کردوه خوا لییان رازی بی، وه نهوانی دیکه ش که ته ماشایان کرد نهوان یهک دهنگن، شوینیان کهوتن، نه م قسانه (فخرالدین الرازی) له تهفسیره که ی خویدا^(١) هیناونی، به لام هه ندیکیان بوو خوم زیاتر روونم کردوونه وه.

هەلۋەستەى دووہم:

ئەوانەى كە شايسەتەى بوزاندنەوہى ئىسلاميان ھەيە
دەبىى خواوہنى ئەو شەش سىفەتە بن :

واتە: كەسانىك كە شايسەتەى ئەوہيان ھەيە خوا بيانھيئى دىنەكەى خۇيان
پيى بېوژيئەتەوہ، لە كاتىكدا خەلكىك دەستبەردارى دەبن، دەبىى ئەو شەش
سىفەتە مەزن و گرنگانەيان تىداين:

يەكەم: ﴿يُحِبُّهُمْ﴾: دەبىى ئەو كەسانە بن كە خوا خوشىدەويى، نىجا ئايا خوا
كىى خوشدەويى:

۱- ئەوانەى شوين پىغەمبەرى خوا ﷺ دەكەون، ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ﴾
﴿فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (۳۱) آل عمران،
واتە: بىلە: ئەگەر ئىوہ خواتان خوشدەويى، شوينەم بىكەون، خواش خوشىدەويى،
كەواتە: بە ئەندازەى شوينكەوتنمان بۇ پىغەمبەرى خوا ﷺ خوشويستى
خوا بۇ خۇمان مسۇگەر دەكەين و دەشيسەلمىين كە خومان خوشدەويى،
يانى: شوينكەوتنى پىغەمبەر ئەملاولاي خوشويستەن: بەلگەى خوشويستى
ئىمەيە بۇ خوا، وە ھۇكارى خوشويستى خواشە بۇ ئىمە.

۲- ئەوانەى زۇر تۇبە دەكەن و زۇر خۇ پاك دەكەنەوہ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ﴾
﴿وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ (۲۴) البقرة، واتە: بىگومان خوا زۇر تۇبەكاران و خۇ
پاككەرومانى خوشدەويى.

۳- ئەوانەى زۇر خۇيان دەپاريزن و پاريزكارن: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ (۴)
التوبة، واتە: بىگومان خوا پاريزكارانى خوشدەويى.

۴- ئەوانەى زۇر خۇراگرو ئارامگرن: ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾ (۱۶۱) آل عمران،
واتە: وە خوا زۇر ئارامگرانى خوشدەوين.

۵- نه وانه‌ی پشت به خوا دهبه‌ستن: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ ۱۵۹ آل عمران،
واته: بیگومان خوا پشت پی‌به‌ستووانی خو‌شده‌وین.

6- ئەوانەى چاكەكارن: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ البقرة، واتە: بېگومان خوا چاكەكارانى خۆش دەوێن.

(۷) - ئەوانەى لە رڤى خوادا دەجەنگن: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَأَنَّهُمْ بُيِّنٌ مَّرْصُومٌ﴾ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸

دووم: **وَيُحِبُّونَهُ** : ده‌بێ ئەوانیش خویان خۆشبوێ، کێ خوای خۆشده‌وێ؟
 پێشتر باس‌م‌کرد، کێ زیاتر به‌ دوای پێغه‌مبەر ﷺ بکه‌وێ، زیاتر شوێن پێی
 هه‌لبگرێ، مانای وایه‌ زیاتر ده‌بسه‌لمێنێ که‌ زیاتر خوای خۆشده‌وێ، خوا
 ده‌فه‌رموێ: بێ: ئەگه‌ر خواتان خۆشده‌وێ، شوێنم بکه‌ون تا‌کو خواش خۆشی
 بوێن.

سَيِّئِهِم: ﴿أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾: باسمکرد (ذَلَّ عَلَيْهِ) واته: بایی به سهردا شوڤکرد، به زهیی پیډاهاته وهو سوۆزی بوۆ هه بوو، ئیماندار دهیی له گهڵ ئیمانداران دا به رهحم بی، کاتیك دهسه لاتت ههیه دهیی له گهڵ خه لک به به زهیی بی، وهک خوا ده فهرموئ: ﴿وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (٣٥)

الشعراء، که واته: وهک چوئن بالنده بیچو وهکانی خوۆ له بن بال دهگرئ، دهیی بهرپرسیانی مسوولمانان، ههر کهس، دهسته لاتتی ههیه، به ئەندازهی ئەوه که قسهی دهروا، ئاوابی له گهڵ ئیمانداران.

چوارهم: ﴿أَعِزَّةَ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾: دہیٰ لہ بہرانبہر کافرانیٰ کدا کہ سہنگہری لیٰ دہگرن، بہ عزیزہتو زیرو سہخت بی، نہک نہرم نوّلو فہقر وکہ.

پینجهم: ﴿يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾: ده‌بی ئاماده‌بی ئه‌وپه‌ری توانای خو‌ی له‌پیناوی خواداو له‌پیناوی دینی خوادا به‌خت بکات، به‌دل و به‌دهست و به‌زمان و به‌مال.

شه‌شه‌م: ﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾: وه ده‌بی له‌لومه‌ی لومه‌کاران نه‌ترسن، له‌راستیدا هه‌ر که‌سیک گوی بداته قسه‌و قالی خه‌لک و پروپاگه‌نده‌و درۆ ده‌له‌سه‌یان، ده‌بی هیچ نه‌کات، له‌وباره‌وه ئه‌م فه‌رمووده‌یه هه‌یه: ﴿عَنْ عِبَادَةِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: بَايَعَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي الْعُسْرِ وَالْيُسْرِ، وَالْمَنْشَطِ وَالْمَكْرَهِ، وَعَلَى أَثَرَةٍ عَلَيْنَا، وَعَلَى أَنْ لَا نُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ، إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى فِيهِ بُرْهَانٌ، وَعَلَى أَنْ نَقُولَ بِالْحَقِّ أَيْنَمَا كُنَّا لَا نَخَافُ فِي اللَّهِ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (٧١٩٩)، وَمُسْلِمٌ برقم: (٤٧٤٥)}، وه‌ذا لفظه‌، {، واته: عوباده‌ی کوری صامیت خوا لای رازی بی (که‌یه‌کیک بوو له‌و دوازه‌ که‌سه‌ی که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ په‌یمانی دوو‌ده‌می عه‌قه‌به‌دا فه‌رمانی کرد دوازه‌ نه‌قیب هه‌لبێژین، یه‌کیکیان عوباده‌ی کوری صامیت بوو)، ده‌لێ: په‌یمانمان له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوادا به‌ست (واته: له‌لای عه‌قه‌به‌ له‌ شه‌وه‌که‌ی دا له‌ سالی دوازه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تییدا بو‌ جاری دوو‌ده‌م)، له‌سه‌ر گوی بو‌ گرتن و فه‌رمانبه‌ریی بو‌ کردن (بو‌کی؟ بو‌ پیغه‌مبه‌ر، بو‌ به‌رپرسان) له‌ ته‌نگانه‌و له‌ ناسانییدا، له‌ گاتی پیخۆشبوون و پیناخۆشبووندا، وه‌ ئه‌گه‌ر خه‌لکیشمان به‌سه‌ردا هه‌لبێژدری و به‌شیشمان بخوری، وه‌ په‌یمانمان پێدا که‌ که‌سانیک حوکمان و به‌رپرسن نا‌کوکیان له‌گه‌لدا نه‌که‌ین و دزایه‌تییان نه‌که‌ین، به‌لام هه‌ق بلێین له‌ هه‌رشوینیک بووین، له‌ پیناوی خوادا له‌ لومه‌ی لومه‌کاران نه‌ترسیین.

هه‌روه‌ها هه‌ر له‌وباره‌وه ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ش هه‌یه، که‌ فه‌رمووده‌یه‌کی زۆر کوکه‌ره‌وه‌یه: ﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أَمَرَنِي خَلِيلِي ﷺ بِسَبْعِ أَمْرَنِي بِحُبِّ الْمَسَاكِينِ، وَالِدُنُّو مِنْهُمْ، وَأَمَرَنِي أَنْ أَنْظُرَ إِلَى مَنْ هُوَ دُونِي، وَلَا أَنْظُرَ إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقِي، وَأَمَرَنِي أَنْ أَصِلَ الرَّحِمَ، وَإِنْ أَدْبَرْتُ، وَأَمَرَنِي أَنْ لَا أَسْأَلَ أَحَدًا شَيْئًا،

وَأَمَرَنِي أَنْ أَقُولَ بِالْحَقِّ وَإِنْ كَانَ مُرًّا، وَأَمَرَنِي أَنْ لَا أَخَافَ فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَائِمًا، وَأَمَرَنِي أَنْ أَكْثِرَ مِنْ قَوْلٍ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، فَإِنَّهُمْ مِنْ كُنْزِ تَحْتَ الْعَرْشِ ﴿أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۴۰۲۲)﴾ تعليق شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح، واته: ئەبو زەر خوا لێی رازی بێ دەلی: خوشەوێستەکەم (واتە: پێغەمبەر ﷺ) فەرمانی پێکردم بە هەوت شتان: فەرمانی پێکردم نەدارەکانم خوشبوین و لییان نزیک بم، لەگەڵیان تیکەڵ بم، وە فەرمانی پێکردم تەماشای کەسیک بەکەم کە لە خوار خۆمەوێه (لە ژیاڵی و گوزەرانی ماددییدا) و تەماشای کەسیک نەکەم لە سەر ووی خۆمەوێه، وە فەرمانی پێکردم کە پەيوەندی خزمایەتی بگەیهنم ئەگەر خزمەکانیشم پشتم تیکەن، وە فەرمانی پێکردم کە داوای هیچ شتێک لە هیچ کەس نەکەم، هیچ چاوەروانییەکم لە کەس نەبێ، وە فەرمانی پێکردم کە هەق بلییم ئەگەر تالیش بێ، (واتە: با خەڵکیک پێشی ناخۆشبی هەر بلییم)، وە فەرمانی پێکردم کە لە پیناوی رازیکردنی خوادا لە لۆمە ی هیچ لۆمەکاریک نەترسیم، وە فەرمانی پێکردم کە زۆر بلییم: (لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) لادان نیە لە گوناح و هیز نیە بۆ چاکە، مەگەر بە خوا، (فەرمووی) چونکە ئەو چەند وشەیه خەزینەیهکن لە ژێر عەرش، واته: وشە ی زۆر بەرزو پیرۆزن.

هەرودها هەر لەوبارەو ئەم فەرموودەیهش هەیه: ﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَلَا لَا يَمْنَعُنْ أَحَدَكُمْ رَهْبَةُ النَّاسِ، أَنْ يَقُولَ بِحَقِّ إِذَا رَأَهُ أَوْ شَهِدَهُ، فَإِنَّهُ لَا يُقَرَّبُ مِنْ أَجَلٍ وَلَا يُبَاعَدُ مِنْ رِزْقٍ، أَنْ يَقُولَ بِحَقِّ أَوْ يُذَكَّرَ بِعَظِيمٍ ﴿أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۱۴۹۲)﴾، تعليق شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح دون قوله: فَإِنَّهُ لَا يُقَرَّبُ مِنْ أَجَلٍ وَلَا يُبَاعَدُ مِنْ رِزْقٍ، أَنْ يَقُولَ بِحَقِّ أَوْ يُذَكَّرَ بِعَظِيمٍ، واته: ناگاداربنا! با ترس لە خەڵك و لە یهكێ لە ئیوه نهكات، هەق نەلی، لە هەق گوتن نەیسەمینیتهوه هەرکاتیك بینی یان ئامادهبوو، چونکە بە تەئکید هەق گوتن و بیرخستنهوهو ئامۆزگارییکردنی کەسیکی وردوبالاً ئینسان لە ئەجەل لە مەرگ نزیک ناخاتهوه.

پروو نکرده ی چەمک و واتای خوشەویتی بە نەه بو خوا

خاوەنی کتییی (الکشاف) کە یەکیکە لە زانایانی زەبر دەستی تەفسیرکردنی قورئان، بەلام (مُعْتَزَلَة) بوو، واتە: هەندێ بیروبووچوونی هەبوو، کە حیا بوون لە هی زۆربە ی زانیان: (الزمخشری) ئە تەفسیری ئەم ئایەتەدا **وَيُحِبُّونَهُ ...**

دەلی: (مَحَبَّةُ الْعِبَادِ لِرَبِّهِمْ طَاعَتُهُ وَابْتِغَاءُ مَرْضَاتِهِ، وَأَنْ لَا يَفْعَلُوا مَا يُوجِبُ سَخَطَهُ وَعِقَابَهُ، وَمَحَبَّةُ اللَّهِ لِعِبَادِهِ أَنْ يُثِيبَهُمْ أَحْسَنَ الثَّوَابِ عَلَى طَاعَتِهِمْ وَيُعْظَمَهُمْ وَيُثْنِي عَلَيْهِمْ وَيَرْضَى عَنْهُمْ..)، واتە: خوشەویتی بە نەهەکان بو پەروردگاریان ئەوێه کە فەرمانبەری بو بکەن، وە پەزنامەندی خوا داوا بکەن و بخوازن، وە شتێک نەکەن کە خوا توورەبی، یاخود سزایان بدات، وە خوشەویتی خوا بو بە نەهەکانی، ئەوێه کە پاداشتیان بداتەو بە باشترین پاداشت دانەو، لەسەر فەرمانبەرییان، وە پێزیان بگری، وە ستایشیان بکات وە لییان رازی بی...

(الآلوسی)یش لە (ابن المنیر) هە لە کتییی (الانتصاف) دا بەرپەرچی ئەو قسەییە زەمە خەشەری دەداتەو، کە بیگومان قسەکەشی ناپراستە، دەلی: (أَنَّهُ لَا شَكَّ أَنْ تَفْسِيرَ مَحَبَّةِ الْعَبْدِ لِلَّهِ تَعَالَى بِطَاعَتِهِ لَهُ سُبْحَانَهُ، عَلَى خِلَافِ الظَّاهِرِ وَهُوَ مِنَ الْمَجَازِ الَّذِي يُسَمَّى فِيهِ الْمُسَبَّبُ بِاسْمِ السَّبَبِ، وَالْمَجَازُ لَا يُعَدَّلُ إِلَيْهِ عَنِ الْحَقِيقَةِ إِلَّا بَعْدَ تَعَذُّرِهَا فَلْيُمْتَحِنْ حَقِيقَةُ الْمَحَبَّةِ لُغَةً بِالْقَوَاعِدِ لِنَنْظُرَ أَهِيَ ثَابِتَةٌ لِلْعَبْدِ مُتَعَلِّقَةٌ بِاللَّهِ تَعَالَى أَمْ لَا؟ فَالْمَحَبَّةُ مَيْلُ الْمُتَّصِفِ بِهَا إِلَى أَمْرِ مُلَذٍّ وَاللذَاتُ الْبَاعِثَةُ عَلَى الْمَحَبَّةِ مُنْقَسِمَةٌ إِلَى مُدْرِكٍ (بِالْحَسِّ) كُلِّذَّةِ الذَّوْقِ فِي الْمَطْعُومِ، وَلِذَّةِ النَّظَرِ فِي الصُّورِ الْمُسْتَحْسَنَةِ إِلَى غَيْرِ ذَلِكَ، وَإِلَى لَذَّةِ مُدْرِكَةِ بِالْعَقْلِ كُلِّذَّةِ الْجَاهِ وَالرِّيَاسَةِ وَالْعُلُومِ وَمَا يَجْرِي مَجْرَاهَا ...، ثُمَّ تَتَفَاوَتْ الْمَحَبَّةُ ضَرُورَةً بِحَسَبِ تَفَاوَتِ الْبَوَاعِثِ عَلَيْهَا ...، وَلَيْسَ مَعْلُومٌ أَكْمَلٌ وَلَا أَجَلٌ مِنَ الْمَعْبُودِ الْحَقِّ، فَالْلذَّةُ الْحَاصِلَةُ مِنْ مَعْرِفَتِهِ وَمَعْرِفَةِ جَلَالِهِ وَكَمَالِهِ، تَكُونُ أَعْظَمَ، وَالْمَحَبَّةُ الْمُتْبَعَةُ عَنْهَا تَكُونُ أَمْكَنَ، وَإِذَا حَصَلَتْ هَذِهِ الْمَحَبَّةُ بَعَثَتْ

عَلَى الطَّاعَاتِ وَالْمُؤَافَقَاتِ، فَقَدْ تَحْصَلَ مِنْ ذَلِكَ أَنَّ مُحَبَّةَ الْعَبْدِ لِرَبِّهِ سُبْحَانَهُ مُمَكِّنَةٌ بَلْ وَاقِعَةٌ مِنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ، فَهِيَ مِنْ لَوَازِمِ الْإِيمَانِ وَشَرْوِطِهِ، واتە: بېگومان تەفسىرگەردى خۇشويستنى بەندە بۇ پەرۋەردىگار، بەۋە كە پابەندىيى بە بەرنامەى خواۋەدو فەرمانبەرى بى، پېچەۋانەى رۋالەتى ئايەتەكەيە، ۋە لەراستىدا ئەۋ جۆرە تەفسىرگەردنە بەۋ (مجاز) ە دادەنرى كە تىيدا ناۋى ھۆكار دەبرىتە سەر پەيداگراۋ، (مَجَاز) ىش نابى پەناى پى بىردىر لى جىياتى حەقىقەت، مەگەر نەگونجى ئەۋ مانا (حقيقى) يە لەۋ شويىنە دابىرى، ئىنجا ئىستا با تەماشاي نىۋەرۋكى خۇشەۋىستى بىكەين، داخۇ دەگونجى لە ۋوۋى زمانىيەۋە لە ۋوۋى بنچىنەكانەۋەدە عەبدى خۋاى خۇشبوۋى ۋەك خۇشويستىن پەيۋەست بى بە خۋاى پەرۋەردىگار ۋە يان نا؟ خۇشويستىن برىتە لە مەيل ۋ كىشكرانى كەسىك كە ئەۋ خۇشەۋىستىيەى لە دلدايە، بەرۋە شتىك كە خۇشىدەۋى ۋ ئارەزوۋى لىيەتى، ئەۋ شتەش كە لەزەتەيان ھەيەۋ پال بە ئىنسانەۋە دەنن كە ئىنسان خۇشبوۋىن، ھەندىكىيان بە ھەستەۋەرەكان دەزانرىن، ۋەك ئەۋە كە ئىنسان چىز دەكات لە خۋاردى خۇش، يان چىز دەكات لە شتىكى جوان... ھەرۋەھا چىز ۋ لەزەتەيك كە بە عەقل دەزانرى، ۋەك لەزەتى سەرۋاگايەتى، ياخۇد زانست ۋ شارەزايى، ۋە شىۋەى ئەۋانە، ديارە ئەندازەى خۇشەۋىستىيەكەش بە ئەندازەى ئەۋ ھۆكارانەى كە پەيداي دەكەن، دەگۈرۋى، بېگومانىش ھىچ زانراۋىك تەۋاۋىترو پتەۋتر نىە لە پەرستراۋى بە ھەق (كە خۋايە)، بۇيە ئەۋ لەزەت ۋ چىز ۋ ئارەزوۋەى كە بە ھۆى ناسىنى خواۋەدو بەھۆى ناسىنى بەرزىۋ تەۋاۋىيى خۋاى پەرۋەردىگار ۋە پەيدا دەبى، لە ھەموو چىز ۋ لەزەتەيكى دىكە گەۋرەترو مەزنتەر دەبى، ۋە ئەۋ خۇشەۋىستىيەى لەۋ لەزەتەۋە دى، ديارە لە ھەموو خۇشەۋىستىيەك زياتر لە دلدا دەچەسپى، ۋە كاتىك ئەۋ خۇشەۋىستىيەش پەيدادەبى، ۋا لە ئىنسان دەكات كە فەرمانبەرىيى خۋا بىكات، ۋە بە دۋاى رەزامەندىيى خۋا بىكەۋى، كەۋاتە: دەرکەۋت كە دەگونجى بەندە پەرۋەردىگارىيى خۋى خۇشبوۋى، بەلكو ناگونجى ھىچ ئىماندارىك ھەبى ئىمانى ھەبى ۋ خۋاى پەرۋەردىگارى خۇشەۋى!

منیش دەلێم: خوشویستی مرۆف بۆ شتیك گێشکرانیەتی لە دەروونەوه بۆ ئەو شتە، بۆ وێنە: ئینسانی تێنو ئاوی خوشدەوێ و حەزی لە ئاوه، یان پیاو حەزی لە ئاڤەتە، ئاڤەتە حەزی لە پیاوه، ئەوه لەرووی جەستەییەوه.

وه لە رووی مەعنەوییەوه، ئینسانی حەزی لە جوانییە، حەزی لە دەنگی خوشە، حەزی لە بۆنی خوشە، وه پاشان حەزی لە چاکییە، حەزی لە دادگەرییە، حەزی لە تەواوییە، حەزی لە ئازاییەتی، حەزی لەو سیفەتانیە کە بەرز، بە تەئکید خۆی بەرزیش خاوەنی هەموو سیفەتیکی چاک و پەسەند و بەرزە، وه خاوەنی ئەوپەری جوانیی و دادگەری و تەواوییە، پاشان خۆی بەروەردگار هەرچی لەزەتی ماددی یە ئەو بەدیھێنەریت، کەواتە، خۆی بەروەردگار دەبێ لە هەموو شتیك زیاتر خوش بویستری، ئەوه شتیکی زانراو و سەلمینراوه.

مەسەلەى چوارەم: كە دەفەرموێ: ﴿ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ

عَلِيمٌ﴾، وشەى (ذَٰلِكَ) ناوی ئاماژە (إِسْمُ إِشَارَةٍ) یەو دەگەرێتەوه بۆ ئەوهى كە لە سەرەتای ئایەتەكەوه باسكرا، كە دەفەرموێ: ﴿مَن يَرْتَدَّ مِنْكُم عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ

يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ ...﴾، دواى دەفەرموێ: (ذَٰلِكَ)، واتە: ئەوه كە خوا كەسانێك بكاتە شایستەى ئەوه كە دواى ئەوهى كەسانێك لە دینەكەى هەڵدەگەرێنەوه، ئەوان بێن بۆ ئەوهى بەیداغى دینی خوا هەڵبگرن، ئا ئەوه بەخششێكى خواىە، دەیدات بە هەر كەسێك كە بیەوێ، دیارە ویست و خواستى خوا رەها (مطلق) یەو سنوورداریە، بەلام مانای واشنیە كە لەگۆترە

دەبەخشێ، ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾، وه خوا فراوانى زانیە، واتە: سیفەتەكانى خوا فراوان، بێ سنوورن، بەزەبى خوا، زانیارى خوا، دەستەلاتى خوا، لایبوردەبى خوا، بەخششى خوا، هەموو سیفەتەكانى خوا بێ سنوورن، وه خوا زاناشەو بە پێى ئەو سیفەتە بێ سنوورانەى خۆى، مامەڵەى زانیانە لەگەڵ دروستكراوەكانیدا دەكاتو، هەر كەسە بە ئەندازەى ئەوه كە شایستەبێ، پێى دەبەخشێ، جا لێرەوه

كە دەفەرموێ: ﴿ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾، وشەى (فَضْلٌ)، واتە:

بەخشش، شتێک کە بەبێ ئەوەی ئینسان لەسەری پێویست بێ، بێبەخشێ، دیارە خواى بەرز هیچ شتێکی لەسەر پێویست نیه، لەلایەن بەندەکانەوه، بۆیه خوا هەرچی بە بەندەکانی دەدات، هەمووی هەر فەزڵە، بەلام ئایا بەخششی خوا مانای وایه کە بەبێ زەحمەتی ئینسان و ماندوو بوونی ئینسان پێی دەدریت؟ نه‌خیر، بەلگەشمان ئەوه‌یه:

کە خوا لێردا دەفەرموێ: ﴿ مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ

وَيُحِبُّونَهُ ... ﴾، کەواته: له ئەنجامی ئەوه‌دا ئەو فەزڵ و بەخششەیان پێ دەدرێ، کە خاوه‌نی ئەو سیفەته بەرزانه‌ن، کە وایان کردوه خوا خوشیبوین و خاویان خوشده‌وێ، وه‌ له‌گه‌ڵ ئیمانداراندا میهرەیان و بەرەحمن، له‌گه‌ڵ دوژمناندا زبرو به‌ دهمارن، وه‌ له‌ رێی خوا‌دا تێده‌کۆشن و له‌ لۆمه‌ی لۆمه‌کاران ناترسن، ئەو حەقیقه‌ته‌ش له‌ زۆر شوێنی قورئاندا دووبارە بۆته‌وه، کە ئینسان بەبێ خۆماندووکردن و خۆ زەحمەتدان، هیچی دەستگیر نابێ، وه‌ك خوا له‌ سوورپه‌تی (النجم) دا ده‌فەرموێ: ﴿ وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ﴾ (۳۹)، واته: ئینسان هیچ شتێکی دەستگیر نابێ، مه‌گه‌ر کۆشش بکات و خۆی ماندوو بکات.

ئنجا راسته به‌ پێی خۆماندووکردن خوا به‌ به‌نده‌ی خۆی ده‌به‌خشێ، به‌لام ئایا ئەو به‌خشینه‌ش به‌گۆتره‌یه؟ نه‌خیر، به‌لکو خواى کاربه‌جێ له‌ سوورپه‌تی (النبأ) دا ده‌فەرموێ: ﴿ جَزَاءُ مَنْ رَبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا ﴾ (۳۹)، به‌خششی په‌روه‌ردگارت به‌ ژماره‌یه، به‌لێ پاداش‌تدانه‌وه‌ی خواى کاربه‌جێ به‌ حیساب و کیتابه‌و به‌گۆتره‌ نیه، وه‌ك ده‌فەرموێ: ﴿ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴾ (البقرة، ۱۷۴)، واته:

په‌یمانی من سته‌مکاران ناگرێته‌وه، ئەوه‌ی سته‌مکار بێ به‌که‌لکی ئەوه‌ نایه‌ت بپێته‌ سه‌ره‌پرشتیاری خه‌لك، کەواته: خواى دادگه‌ر له‌ گۆتره‌ هیچ به‌ که‌س نابه‌خشێ، هەمووی به‌ حیساب و کیتاب و به‌ گوێره‌ی شایسته‌یه‌یه، وه‌ له‌ سوورپه‌تی

(الأنعام) دا ده‌فەرموێ: ﴿ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ﴾ (۱۲۴)، واته: خوا

زاناتره‌ په‌یامی خۆی له‌لای کێ داده‌نێ، پێغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام)

بۆیە خوا ﷻ کردوونی بە پیغەمبەر و بە نوێنەر و بە پیام ھەلگری خۆی، چونکە لە نیو ھەموو بەشەریتدا، ئەوانە گۆلبژیڕ بوون و لە ھەموو کەس شایستەتر بوون، مەعدنەکیان لە ھی ھەموو خەلکی سەردەمی خۆیان، بەلکو لە تیکرای بەشەر باشتربوون.

ئنجبا دەربارەی وشە: ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾، وە خوا فراوانی زانییە، سێفەتەکانی خوا ﷻ ھەموویان فراوان و بێ سنوورن: زانیاری، توانای، حیکمەتی، بەزەیی، ویستی، لیبوردنی. ھتد، ئنجبا خوا بەو سێفەتە فراوان و بێسنوورانی خۆی مامەلە لەگەڵ بەندەکانیدا دەکات لەسەر بناغەی زانیاری و حیکمەتی و دەزانی ھەر کەس چەندی دەدات و چی و چی دەدات؟

مەسەلەی پێنجەم: کە دەفەرموێ: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ

يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾، ئەگەر تەماشای سیاقی ئایەتەکان بکەین، مانای ئەو ئایەتە زۆر روشنە، واتە: بێگومان دۆست و پشتیوان و یارمەتیدەری ئیو تەنیا خوا، وە پیغەمبەرەکیەتی، وە ئەوانەن کە ئیمانیان ھێناوە، جا ئەوانە کە ئیمانیان ھێناوە خوا بەو وەسفیان دەکات دەفەرموێ: ئەوانە نوێژ بەرپا دەکەن، زەکات دەدەن، وە زۆر ڕکوع دەبەن.

بەرپەرچدانەوێهەکی شیعە لە تیگەشتنێکی ھەلەیاندا:

ئەم ئایەتە ئەو دەگەیهێنێ کە مسوڵمانان بۆیان نیە لە دواى خواو پیغەمبەرى خوا ﷺ لەگەڵ غەیری ئیمانداراندا دۆستایەتیی بگرن، وە پشت بە غەیری ئیمانداران ببەستن، لەگەڵیان بە پێدا برۆن، مودارو گوزەران لەگەڵ ھەموو کەس دەبێ، بەلام ئەوێ خوشت بوو، پشتی پێ ببەستی، جێی رازو نیازت بێ، جێی کەین و بەینت بێ، لەگەڵی دابی و لەگەڵت دابی، دەبێ تەنیا ئیمانداران بن، شیعە ئەم ئایەتە دەکەنە بەلگە لەسەر ئەو کە عەلى کورێ ئەبو طالیب خوا لێی رازی بێ، پێشەواى دانراوى مسوڵمانانەو تاکە حوکمرانیی و شایستە بوو، بەلام ئەبووبەکر و عومەر و عوسمان غەدریان لێکردووە، ئەو پێشەوايەتیی و خەلیفایەتیەى کە پیغەمبەر ﷺ بوى داناوو، لەم ئایەتەدا ئاماژەى بۆ کراوە، لێیان داگیر کردووە!

بەلام لە راستیدا وانیه، بەس با بزانی ئەوان چۆن ئەم ئایەتە بە بەلگە دیننەو؟ ھەلبەتە ھەر لە سوورەتى (المائدە)دا ئایەتێکی دیکەش بە بەلگە دیننەو کە دواى دەیکەینى، لێردا ئەوان دەلێن: بَيِّگومان (إِنَّمَا: أَدَاةُ الْحَصْرِ وَالْإِثْبَاتِ)، (إِنَّمَا) واتە: ئامرازى چەسپاندن و کورت ھەلەینانەو خواش

فەرموویەتى: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾، بَيِّگومان دۆست و پشتیوانى ئێو، تەنیا خوايەو، پیغەمبەرەکیەتىو، ئەوانەن کە ئیمانیان ھێناو،

ئەوانیش کین؟ ﴿الَّذِينَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾، ئەوانەن کە نوێژ بەرپا دەکەن، وە زەکات دەدەن، وە زۆر رکووع دەبەن، ئنجا ئەوان ئاوا تەفسیری دەکەن، دەلێن: رَوِّزَيْك سَوَالَكەریک ھاتو ھەو بۆ مزگەوت داواى شتیکی کردو، کەس ھێچى نەداوەتى، عەلى کورێ ئەبو طالیب نوێژى کردو ھەو لە رکووع دابوو، ئەنگوستیلەھەکی لە دەستدا بوو، (رەنگە ئەنگوستیلەى زیو بوو بێ) ئاماژە بۆ کابرا دەکات: ئەم ئەنگوستیلەھە دەربێنە، ئەو سەدەقەھەى پێدەدات، وە کەس لە رکووعدا سەدەقەو خێرى نەکردو، جگە لە عەلى! کەواتە: خوا کە

دەفەر موی: دۆستو پشتیوانی ئیوه خوایه و پیغەمبەری خوایه ﷺ و ئیمانداران، ئەوانەى نوێژبەرپا دەکەن و زەکات دەدەن و زۆر ڤکووع دەبەن، دەلێن: هەرچەندە لێردا بە کو فەرموویەتی، بەلام مەبەستی پێ تاکە، ئەویش عەلى کورى ئەبو طالیبە، وه (ولي) یش لێردا بە مانای (والي) یان (متولي الأمور) یان (متصرف) دى، واتە: سەرپەرشتیاری و پیشەوا، وه لەوبارەو نەم دەقە دینن: ﴿رُوي أَنَّ سَأَلًا سَأَلَ فِي مَسْجِدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَلَمْ يُعْطَ أَحَدٌ شَيْئًا، وَكَانَ عَلِي فِي الصَّلَاةِ فِي الرُّكُوعِ، وَفِي يَمِينِهِ خَاتَمٌ، فَأَشَارَ إِلَى السَّائِلِ بِيَدِهِ حَتَّى أَخَذَهُ﴾^(١)، واتە: گێردراوەتەوه کە سواڵکەرێک ڤۆژێک لە مرگەوتی پیغەمبەردا ﷺ داوای شتێک دەکات، هیچ کەس هیچ نادات، (عەلى) یش خوا لێی ڤازی بێ نوێژ دەکات لە ڤکووع دا دەبێو، لە پەنجەى دەستی راستیدا ئەنگوستیلەیهک دەبێ، ئاماژەیهک دەکات بۆ کابرای سواڵکەر دى و ئەنگوستیلەیهکەى دەدات.

جا دەلێن: خوا دەفەر موی: دۆستو پشتیوانی ئیوه لە داوای خواو پیغەمبەری خوا ﷺ تەنیا ئەو ئیماندارانەن کە نوێژ بەرپا دەکەن و، زەکات دەدەن بە ڤکووعەوه، ئەوان وای تەفسیر دەکەن (يُؤَدُّونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ) بەلام مانای وانیهو، ماناکەى ئاوايه: (يُصَلُّونَ وَيُؤَدُّونَ الزَّكَاةَ وَيَرْكَعُونَ كَثِيرًا) نوێژ دەکەن و زەکات دەدەن و زۆر ڤکووع دەبەن، دیارە ئەوهى کە ڤى دەگرێ لەو قسانەى کە شیعەکان دەلێن، زۆر بەلگەن بۆ نمونە:

١- ئەگەر زەکات دان بە ڤکووعەوه خیرتر بووايه، دەبوو زانایان بیانگوتبايه: لەمەودوا هەر کەسیک ویستی زەکات بدات، با بچیتە ڤکووع ئنجا زەکاتەکەى بدات، چونکە خوا دەفەر موی: (وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ)، کە ئەوه هیچ زانایەک وایەنەگوتەو نە لە زانایانی سوننەت و جەماعەت نە شیعە، نە خەوارێج.

٢- نایەتەکە باسی زەکات دەکات، ئەوهى عەلى کورى ئەبو طالیب خیرێک بووه، زەکاتیش جیايه و ئەنگوستیلەیهک بکریتە خیر جیايه، لە زەکات دان، بۆیه

(١) أَخْرَجَهُ ابْنُ جَرِيرٍ (٦ / ١٨٦)، عَنِ السَّيِّدِ مُرْسَلًا، وَإِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ، الْجَامِعُ لِأَحْكَامِ الْقُرْآنِ: ج٦، ص١٩٣.

ئەگەر گریمان گێڕاوەکە راستیش بێ، ئایەتەکەش مانایەکی وای کە ئەوان گوتووینە: هیچ پەيوەندیان پێکەووە نیه!

۳- ئایەتەکە دەفەر موو: ﴿إِنَّا وَلِيُّكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەوانە ی

ئیمانیا ن هیناوه، بەلام دەر بارە ی عەلی کوری ئەبو طایب بووایه، دەبوو فەر موو بای: (وَالَّذِي آمَنَ الَّذِي يُقِيمُ الصَّلَاةَ وَيُؤْتِي الزَّكَاةَ وَهُوَ رَاكِعٌ) واتە: ئەو کەسە ی ئیمانی هەیهو، نوێژ دەکات و زەکات دەدات و ڕکوعبەرە! ناوی فەر مووبا، بەلام هەموو بە گۆیه: ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ

رَاكِعُونَ﴾.

۴- (إِبْنُ كَثِيرٍ) زانایەکە، هەم توێژەر دەوی قورئانە، هەم میژووزانە، هەم فەر مووده ناسە، زانایەکی زۆر موعتەبەرەو قوتابی (إِبْنُ تَيْمِيَّةٍ) بوو و ڕەحمەتی خوایا ن لێ بێ، دوا ی ئەو ی ئەو دەقە ی پێشو و دینێ، دەلی: دەقیکی راست نیه، کە شیعه له ژۆری کتیبەکانیا ن دا باسی دەکەن و دوو بارە ی دەکەنەو، دوا ی ئەو ی (إِبْنُ كَثِيرٍ) ئەم دەقە دینێ له (إِبْنُ أَبِي حَاتِمٍ) جَرِير وَعَبْدُ الرَّزَّاقِ وَإِبْنُ مَرْدَوَيْهِ) دوه دوا یی گوتوو یهتی: (وَلَيْسَ يَصِحُّ شَيْءٌ مِنْهَا بِالْكَلْبَةِ، لَضَعْفِ أَصَانِيدِهَا وَجَهَالَةِ رِجَالِهَا) هیچ کام لەوانه کە (إِبْنُ أَبِي حَاتِمٍ، إِبْنُ جَرِيرٍ، عَبْدُ الرَّزَّاقِ، إِبْنُ مَرْدَوَيْهِ) هیناون، هیچ کامیا ن له بنەر تهوه راست نین، چونکە سەنەدەکیان بیهیزەو پیاو دکان، (واتە: ڕاوییهکان) یشیا ن نه ناسراون^(۱).

۵- (البَغَوِي)، کە زانایەکی گەورە ی ئیسلامه کتیبکی هەیه به ناوی (شرح السنّة)، دەلی: (رَوَى عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ سُلَيْمَانَ قَالَ: سَأَلْتُ أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ

بْنَ عَلِيٍّ الْبَاقِرَ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ: ﴿إِنَّا وَلِيُّكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾، مَنْ هُمْ؟ فَقَالَ: الْمُؤْمِنُونَ، فَقُلْتُ: إِنَّ نَاسًا يَقُولُونَ هُوَ عَلِيٌّ، فَقَالَ: عَلِيٌّ مِنَ الَّذِينَ

آمَنُوا^(۱)، به‌غەویی ده‌لئ: له عەبدولمەلیکی کورپی سوله‌یمان گێڕدراوه‌ته‌وه (که هەردووکیان حوکمرانی ده‌ولەتی ئومەویی بوون)، ده‌لئ: له ئەبو جەعفەر

موحه‌مه‌د کورپی عەلی باقرم پرسى دەربارەى ئەم نایه‌ته: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ

وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەوانه کێن؟ گوته: ئیمانداران، گوته: هەندیک کهس ده‌لئین: مەبه‌ست پێی (عەلی)یه، گوته: عەلی یه‌کیک له ئیماندارانه.

٦- به‌لگه‌یه‌کی دیکه، ئەم نایه‌ته له سیاقیکدا هاتوه که هەمووی قسه له‌بارەى ئیماندارانه‌وه ده‌کات، که ده‌بی ته‌نیا پشت به ئیمانداران بیه‌ستن و، دۆستایه‌تی کافران نه‌که‌ن و، ئەه‌لی ئیمانیان خۆش‌بوێ، وه هه‌یج په‌یوه‌ندیی به‌و قسه‌و باسانه‌ی شیعە‌کانه‌وه نه‌یه.

ئنجبا (فخرالدین الرازی)یش له ته‌فسیره‌که‌ی خۆی دا^(۲) به‌رپه‌رچیکی باشی ئەو قسانه‌ی شیعە‌کان ده‌داته‌وه‌و، به ته‌فصیل به‌لگه‌کانی دێت.

هه‌روه‌ها (الآلوسی)یش له ته‌فسیره‌که‌یدا^(۳) قسه‌ی زۆر ده‌کات بۆ په‌تدانه‌وه‌ی شیعە‌کان، دوایی ده‌لئ: (هَذَا الدَّلِيلُ كَمَا يَدُلُّ بِرَعْمِهِمْ عَلَى نَفِي إِمَامَةِ الْأَئِمَّةِ الْمُتَقَدِّمِينَ، كَذَلِكَ يَدُلُّ عَلَى سَلْبِ الْإِمَامَةِ عَنِ الْأَئِمَّةِ الْمُتَأَخِّرِينَ كَالسَّبْطَيْنِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا وَبَاقِي الْإِثْنِي عَشَرَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ بَعِينَ ذَلِكَ التَّقْرِيرُ، فَالدَّلِيلُ يَضُرُّ الشَّيْعَةَ أَكْثَرَ مِمَّا يَضُرُّ أَهْلَ السُّنَّةِ..). دياره شیعە‌کان ده‌لئین: دۆستو پشتیوانی ئێوه ته‌نیا خواو پیغه‌مبه‌رو عەلی کورپی ئەبو طالێبه، واته: له دواى پیغه‌مبه‌رى خواوه، ده‌بی ته‌نیا عەلی ئیمام و سه‌رپه‌رشتیارتان بێ، ده‌لئین: که‌واته: ئەبویه‌کرو عومه‌رو عوسمان سه‌رپه‌رشتیاری مسوڵمانان نه‌بوون و به‌نا‌ره‌وا خه‌لیفه‌ بوون، ئنجبا (ئالوسی)، ده‌لئ: ئەگه‌ر ئەو نایه‌ته بکه‌نه به‌لگه‌ی ئەوه که پێشه‌وايه‌تی سه‌رکرده پێشووه‌کان نه‌فی ده‌کات، به هه‌مان شیوه ئیمامه‌تیش له سه‌رکرده

(۱) جامع البيان: (۱۲۲۱۱).

(۲) مفاتيح الغيب: ج ۳، ص ۲۳-۲۷.

(۳) روح المعاني: ج ۳، ص ۴۷۲.

داھاتوۋەكانىش سەلب دەكات، ۋەك ھەسەن ۋە ھوسەين ۋە باقى دواز دە ئىمامەكان
خو لىيان رازى بى، چونكە ئەگەر ئىمام لە دۋاى پېغەمبەر تەنیا ەلى كۆرى
ئەبو طالېب بى، كەۋاتە: لە دۋاى (ەلى) یش نابى كەسى دىكە بىى، ۋەك
چۆن لە پېشى نەبى، لە دۋايشى نابى كەسى دىكە ھەبى بېتە ئىمام.

بە ھەر حال ھەر وىستەم تۆزىك بەرپەرچى ئەۋ قسەۋ قالانەى شىعەكان
بەدەينەۋە، كە زۆر جار لاپەرەنەيان پى رەش دەكەنەۋە، بەلام لەراستىدا كە لە
قسەكانىان دەفكرى، ھىچ بەلگەيەكىان لەسەرنىە، ئنجا زانايانى ئەھلى سوننەت
بەتايبەتى (طبرى) ۋە زۆر لە زانايانى دىكەش ھەر شوپنەۋارىك ۋە ھەرشىك كە
بىستىبان يەكسەر نووسىۋانەتەۋە، بىئەۋەى لىى بىكۆلنەۋە بزانن داخۇ راستە،
يان راست نىە، چونكە ئەۋانەيان ھەۋالەى زانايانى دۋاى خۇيانىان كەردەۋ،
(طبرى) بۆخۇى دەلى: مەن لە تەفسىرەكەم دا، ۋە لە (تارىخ) دەكەمدا زۆر شتەم
كۆكردۆتەۋە نووسىۋە، بەلام لىكۆلنەۋەم دەر بارى راستى ۋە ناراستىيان نەكردەۋ،
بەلكو ئەۋەم بەجىھىشتەۋە بۆ زانايانى دۋاى خۆم، كە ئەۋان لىى بىكۆلنەۋە كامى
ۋايەۋ كامى ۋانىە، ۋاتە: بە ئىنصافەۋە ھەرچى پىيانگەشىتەۋە گوتراۋە
ھىناۋانە، نەھاتوۋن لە بىژىنگى بىدەن ۋە لە مەھكى بىدەن، كەۋاتە: ئەۋە كە
(طبرى) شىك دىنى، يان فالن زانا شىك دىنى، رىۋايەتىك دىنى، ماناى
ۋانىە ئەۋ رىۋايەتە راستەۋ راي لەگەل ئەۋە دابوۋ، بەلكو وىستوۋىەتى ۋەك
ئەمانەتى زانستى ئەۋ رايانە بىنى، بۆيە بەلگە ھىنانەۋەى شىعە بەۋ جۆرە
قسەۋ رىۋايەتانەى ھىچ بايە خىكىان نىەۋ چەسپاۋ نىن، ۋەك دەست بە
چلەپوۋش گرتنى باباى بەرۋوباردا چوۋىە.

مەسەلەى شەشەم: كە دەفەرمۇى: ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حَرْبَ

اللَّهِ هُمْ الْغَالِبُونَ﴾، ۋە ھەر كەسىك دۆستايەتى لەگەل خواۋ پېغەمبەرەكەى ۋە
ئەۋانەدا كە ئىمانىان ھىناۋە، بىكات، ئەۋە بىگومان كۆمەللى خوا زالن، ۋاتە: ئەۋانە
دەبن بە كۆمەللى خوا، كە تەنیا خوا بە دۆست ۋە پىشتىۋان دەگرن، ئنجا
پېغەمبەرى خوا ﷺ، پاشان ئەۋانەى ئىمانىان ھىناۋە، ھەر كەسىك ۋابى، ئەۋە
كۆمەللى خوايە، ۋە كۆمەللى خواش سەر كەۋتوۋىە.

لێردا ئەوەمان بوو دەردەگەوێ کە کۆمەڵی خوا (حزب الله) کێ لەنیو بازنەو چوار چۆ دەیدا کۆدەبیتهوه؟ مەرج نیە رێکخراویکی ئیسلامیی بێ، بەلام کێ لە چوار چۆ دەو بازنەو کۆمەڵی خوادا کۆدەبیتهوه؟ بە دەقی ئایەت کەسیک کە تەنیا پشت بە خوا ببەستی، وە پاشان دۆستایەتی لەگەڵ پیغەمبەری خوا ﷺ دابی، وە دواى خواو پیغەمبەری خوا ﷺ تەنیا دۆستایەتی و نزیکیی و خوشەویستی لەگەڵ ئیمانداراندا هەبێ، کەواتە: کەسیک کە کەین و بەینی لەگەڵ حیزبیکى عەلمانییدا دەبێ، پشت بە حیزبیکى عەلمانی دەبەستی، وە رازو نیازی لەگەڵ حیزبیکى عەلمانی، یان رژیملیکى عەلمانی، یان لەگەڵ حیزبو رژیملیکى طاغووتیی و دیکتاتۆری دادەبێ، دوايش دینی ئەوە بە مسوڵمانان دەفرۆشی، کە من شوینیکەوتەو قورئان و سوننەتم و شوینیکەوتەو پیشینەو چاکم! لە خالیکدا کە پیشینی چاک لەگەڵ حوکمرانانی ستمکاردا دانوویمان نەکوئین، چ جایی حوکمرانانییک کە نیشانەو پرسیار لەسەر ئەسلی ئیمان و مسوڵمانەتیەکیان هەیه!!

کەواتە: تۆ کە بانگەشەو شوینیکەوتنی قورئان و سوننەت و شوین پێ هەلگرتنی سەلەفی صالح دەکەو، دەبێ هەلوێستە سیاسییەکەت راست بکەیهوه، دەبێ سەرۆکارو پەيوەندیی سیاسیت، وە خوشەویستی و لەگەڵ دا رۆشتنت، وە هاوکاری کردن و پشتگیری کردنت، تەنیا بوو ئەهلی ئیمان بێ، تەنیا بوو مسوڵمانان بێ، بەلام لەگەڵ حیزبو رژیملیکى طاغووتیی و عەلمانییدا هەلوسی و دانیشی و رازو نیازت لەگەڵ بێ، ئەو داتبنی و ئەو تەوحیەت بکاو، بە قسەو ئەو بەرپۆهەجی، ئەو لەراستییدا ئەو قسەو بانگەشەیهی کە دیکەو کە گوايه شوین قورئان و سوننەت کەوتوو!! ئەو پارەو قەلبەو سەر بە خاوەنیەتی.

لێردا ئاماژەیهکی کورت بەوەش دەکەم کە هەندیک لەو جوړە کەسانەو کە یان ئەوەتا لە ئیسلام تینەگەیشتوون، یان فریودراون و کلاوی عەلمانییهکانیان چۆتە سەر، دژایەتی لایەنە ئیسلامییەکان دەکەن و بوو دژایەتیکردنی تەوژمی ئیسلامیی، دینن کۆمەڵ بوونی مسوڵمانان و کۆبونەوهیان لە رێکخراو، یان حیزبیکدا، دەخەنە ژێر نیشانەو پرسیارووه! بۆچی؟ دەلێن: ئەو بەدعەتەو لە سەردەمی پیغەمبەری خوادا ﷺ نەبووه!! کە لەراستییدا ئەو قسەیهکی زۆر

بئجییه، چونکه ئەگەر تەماشای ژياننامەی پێغەمبەر ﷺ بکەین، لە یەکەم رۆژەوه کۆبوونەوهی کردووە بە هاوەڵانی بەرپرسی، وە هۆنیونیەوهو پەرودەدی کردوون و لێکی بەستوون، وە کەسانیکی پەرش و بلاونەبوون، بە لێکو لە مائی ئەرقەمی کورپی ئەرقەمدا کۆبوونەوهی پیکردوون، بە شیوەی نەینیی، سێ سال بە شیوەی نەینیی کاری کردووە، دوایی بانگەوازی ئاشکرا کردووە، بە لام کۆبوونەوهی نەینیی هەر هەبوو، لە گەڵ ئەوەشدا کە بانگەواز بە ئاشکرا بوو، بە لام کۆبوونەوهی تایبەتو نەینیی هەر هەبوو، پاشان پێغەمبەر ﷺ دووجار پەیمانی لە هاوەڵانی وەرگرتووە، لە لای (عەقەبە) وە لەسەر ئەساسی ئەو پەیمانە دەوڵەتی ئیسلامیی دامەزراندووە! ئنجبا سەیر ئەوەیە کە ئەوانە ی ئەو جۆرە قسانە دەکەن، بۆ نیشانە ی پرسیار خستنه سەر لایەنە ئیسلامییەکان، لە هەمان کاتیشدا دەبینی هیچ کێشەیان نیە لە گەڵ حیزبێکی عەلمانی، یان حیزبێکی قەومی، یان حیزبێک دا کە غەیری ئیسلام تەبەننی دەکات، تەنیا شەر بە لایەنە ئیسلامییەکان دەفرۆشن!! کەواتە: بە ئاشکرا دیارە کە ئەوانە یان هەر سادەو ناحالێین و لە دین و ژین بئناگان، یان دەستیان لە پشت دەدری، کلاویان لەسەر نراوە، بە سەهوو بردراون و مەرامێکی سیاسییان پێ جێبەجێ کراوە.

دیارە من لە چەند کتێب و نامیلکەیه کەمدا باسی ئەوەم کردووە، کە پێویستە "نەك هەر دروستە" کە مسوڵمانان کۆمەڵ بن و کاری خۆیان بە رێکی و بە شیوەی رێکخراوێی بکەن، بۆ ئەوێ: کتێبی (ئیسلاام و مسوڵمانەتی و کاری ئیسلامی لە ژێر رۆشنایی قورئان و سوننەتدا) هەروەها نامیلکە ی: (کار و پرۆژە ی ئیسلامی و رەواندەوهی چەند تەمومژێک)، هەروەها کتێبی: (پروونکردنەوهی بنەما شەریعیەکان و هێڵە گشتی یەکانی کۆمەڵی ئیسلامی) بە تەفصیل لەو کتێب و نامیلکەدا، باسی ئەو بابەتەم کردووە، بەرپەرچی قسەو قالی ئەو جۆرە کەسانەم داوەتەوه، کە بزانیان یان نەزانیان ئەو لە ئاشی ناحەزانی تەوژمی ئیسلامی دەکەن، لە پشتهوه خەنجەری غەدر لە مشوورخۆرانی ئیسلام دەدەن!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسى پازدهيم

پېناسهئ ئهم دهرسه

ئهم دهرسهمان له ده (١٠) ئايتهكان پيكدئ (٥٧ - ٦٦) كه سه رهتا خواي پهروهردگار بو جاري نويه مين لهه سووردهنده بانگي ئيمانداران دهكات به نازناوي ئيمان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، وه ريگرييان ليدهكات له دوستايهتي كردن له گهل كافرانئكدا كه گالته به ئايينه كه يان دهكهن، له خواوهن كتيبان و بتهپرستان و هاوبهش بو خوا دانهران، نهوانهئ كاتيک مسولمانان بانگ ددهن بو نويز، ياريي و گالته به نويزه كهيان، يا خود به بانگه كه يان، يان به ههر دوو كيان دهكهن، پاشان خوا ﷺ به پيغه مبهري دهفهرموي: كه به خواوهن كتيبكه كان بلخ: ئايا چيمان لي به رهخنه دهگرن، نهوه نهبي كه ئيمانمان به خواو كتيبكه كانى خوا هيئاوه!

پاشان خوا ههنديك له ههلويسسته خراپه كانيان و، نهو بهلايانهئ كه به هوپانهوه به سهريان هاتوون، به چاوياندا ددهتهوه، كه به هوپانهوه نهفريني ليكر دوون و لييان توورهبووهو، ههنديكياني كيپراوه به مهيموون و بهراز، بهتايبهتي جوولهكه.

ئنجاساسي نهو ههلويسستهئ مونافيقهكان دهكات، كه ههر كات دپنه لاي پيغه مبهري ﷺ مسولمانان، خويان به برپادار پيشان ددهن، ههرچهنده له ههر دوو

حالهتي هاتن و چوونه دهر ياندا، ههر بيپروان، وهك دهفهرموي: ﴿وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ

وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ﴾، پاشان ياسي خيپايي كردنيان له گوناوهو دهستدرېژيي و حهرا مخورياندا دهكات و، سه رزنشتي بهرپرس و زاناكانيشيان دهكات، كه بوچي له گوناح كردن و حهرا م خواردن، نايانپريگيئنهوهو ئاموژگارييان ناكهن؟!.

پاشان باسی قسەییەکی جوولەکەکان دەگات کە بـیـپـرـیـزـیـهـکی گەورەییە بەرانبەر بە خوا، ئەویش ئەو دەیه کە گوتووینە: خوا دەستی نووقاندووە نابەخشی، وە خوا بەرپەرچیان دەداتەووە چەند سیفەت و رەفتاریکی دیکە ی دزیویان دەخاتەروو.

وە لە کۆتاییدا خۆی بە بەزەیی خاوەن کتیبەکان بۆ ئیمان و تەقوا ھان دەدات، کە ئەگەر ئەھلی ئیمان و تەقواین، کە لە ئاکامدا خراپەکانیان لێ دەسپێتەووە دەیانخاتە بەھەشتەو، ھەرودھا موژدەیان بـیـدەدات، کە ئەگەر تەورات و ئینجیل و دابەزینراوی پەروردگاریان جیبەجێ بکەن، خوا بەرەگەت و پیژی ئاسمان و زەوییان بەسەردا دەپێژێ.

www.AliBapir.net
Youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنََكُمْ هُزُوًا وَلِعَبًا مِّنَ الَّذِيْنَ اُوتُوْا الْكِتٰبَ
 مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَفٰرَ اَوْلِيَآءَ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝۵۷ ۚ وَاِذَا نَادَيْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ اُتٰخَذُوْهَا
 هُزُوًا وَلِعَبًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُوْنَ ۝۵۸ ۚ قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَنقِمُوْنَ مِنَّا اِلَّا اَنْ
 ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنزِلَ اِلَيْنَا وَمَا اُنزِلَ مِن قَبْلُ وَاَنْ اَكْثَرَكُمْ فٰسِقُوْنَ ۝۵۹ ۚ قُلْ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ
 بِشَرٍّ مِّنْ ذٰلِكَ مَثُوْبَةً عِنْدَ اللّٰهِ مَن لَّعَنَ اللّٰهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ
 وَالْخَنٰزِيْرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوْتَ اُولٰٓئِكَ شَرُّ مَّكَانًا ۚ وَاَصْلُ عَنْ سَوَآءِ السَّبِيْلِ ۝۶۰ ۚ وَاِذَا جَآءَ وَكُمْ
 قَالُوْا ءَامَنَّا وَقَدْ دَخَلُوْا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوْا بِهٖ ۚ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا كَانُوْا يَكْتُمُوْنَ ۝۶۱ ۚ
 وَتَرٰى كَثِيْرًا مِّنْهُمْ يُسْرِعُوْنَ فِى الْاِثْمِ وَالْعُدُوْنِ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ لِيَتَّسَ مَا كَانُوْا
 يَعْمَلُوْنَ ۝۶۲ ۚ لَوْلَا يَنْهٰهُمْ الرَّبِّيْنُوْنَ وَالْاَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ
 لِيَتَّسَ مَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ۝۶۳ ۚ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُوْلَةٌ غُلَّتْ اَيْدِيْهِمْ وَلِعِنُوْا بِمَا
 قَالُوْا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوْطَتٰنِ يُفْقُ كَيْفَ يَشَآءُ وَلَيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ مَّا اُنزِلَ اِلَيْكَ مِنْ
 رَبِّكَ طُغْيٰنًا وَكُفْرًا ۚ وَالْقِيٰنَا بَيْنَهُمُ الْعَدُوَّةَ وَالْبَغْضَآءَ اِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۚ كُلَّمَا اَوْقَدُوْا نَارًا
 لِلْحَرْبِ اَطْفَاَهَا اللّٰهُ وَيَسْعَوْنَ فِى الْاَرْضِ فَسَادًا ۚ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِيْنَ ۝۶۴ ۚ وَلَوْ اَنَّ
 اَهْلَ الْكِتٰبِ ءَامَنُوْا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَادْخَلْنَاهُمْ جَنَّتِ النَّعِيْمِ
 ۝۶۵ ۚ وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوْا التَّوْرَةَ وَالْاِنْجِيْلَ وَمَا اُنزِلَ اِلَيْهِمْ مِّن رَّبِّهِمْ لَاَكْلُوْا مِنْ
 فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ مِّنْهُمْ اُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ سَآءَ مَا يَعْمَلُوْنَ ۝۶۶ ۚ

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

((ئەى ئەوانەى بىرۋاتان ھىناۋە! ئەوانەى گالتەو يارىى بە ئايىنەكەتان دەكەن، لەوانەى پېش ئىۋە كىتېبىان پېدراۋەو لە كافىرەكان، بە دۆست مەگىر، ۋە پارىز لە خوا بىكەن، ئەگەر بىرۋادارن ﴿۵۷﴾ ۋە (ئەوانەى) ھەر كات (خەلىكتان) بۇ نوپىز بانگ كىرد گالتەو يارىى پېدەكەن، ئەۋىش لە سۈنگەى ئەۋەۋە كە كۆمەلىكىن نافامن ﴿۵۸﴾ بلى: ئەى خاۋەن كىتېبىنە! چىمان لى بە رەخنە دەگىر، ئەۋە نەبى كە بىرۋامان بە خواۋ بەۋ (ۋەى) ھەيە كە بۆمان دابەزىنراۋە، بەۋەى لە پېشىدا دابەزىنراۋە، ۋە بەۋ ھۆيەشەۋە نەبى كە زۆربەتان لاپىن! ﴿۵۹﴾ بلى: ئايىا ھەۋالتان پېبىدەم بە كەسىك كە سزى لەۋە خراپىزى لە لى خوا ھەيە؟ كەسىك كە خوا نەفرىنى لىكردەۋە، لى توۋرە بوۋە، ھەندىكىانى گىراۋە بە مەيموۋن ۋە بەرازو، طاغۇوتيان پەرسىتۈە، ئا ئەۋانە ھالىان خراپىزە لە پى راسىت لادەرتىرە گومراتىرە ﴿۶۰﴾ ۋە كاتىك دىنە لاتان دەلىن: بىرۋامان ھىناۋە، ھەرچەندە بە كوفىرەۋە ۋە زۆرۈرەكەۋتوۋن ۋە بە كوفىرىشەۋە چوۋنەدەر، ۋە خوا زاناتىرە بەۋەى دەيشارنەۋە ﴿۶۱﴾ ۋە زۆرىكىان دەبىنى لە گوناھو دەستىرىژى ۋە ھەرام خۇرىيدا خىراىى دەكەن، بىگومان ئەۋە خراپىزىن رەفتارە كە دەيكەن ﴿۶۲﴾ دەۋۋايە مشوورخۇران ۋە زانايان، لە قىسەى گوناھو ھەرام خوارىن قەدەغەيان كىرەنە (ئەۋ بى ھەلىۋىستىيەيان) بىگومان خراپىزىن رەفتارە كە بە ۋەستايى دەيكەن ﴿۶۳﴾ ۋە جوۋلەكەكان گوتيان: خوا دەست بەستراۋ ۋە چەنگ قوۋچاۋە، دەستيان بەستىرە ۋە نەفرىنەيان لى بى، بە ھۆى ئەۋەۋە كە گوتيان، بەلكو ھەردوۋە دەستى كراۋەن، چۈنى بوى دەبەخشى، ۋە زۆريان ئەۋەى كە لەلەيەن پەروەردگارتەۋە بۆت نىرراۋەتە خوار، ياخىبوۋن ۋە كوفىريان تىدا زىاد دەكات، ۋە ھەتا رۆزى قىامەتى دوزمنايەتى ۋە رىق ۋە قىنمان خستۆتە نىۋانىان، ھەر كات ناگىركىان بۇ جەنگ ۋە ئاشوۋب ھەلكىرد، خوا دەيكوزىننىتەۋە، ۋە ھەۋلى خراپەكارىى دەدەن لە زەۋىداۋ، خواش خراپەكارانى خۇشناۋىن ﴿۶۴﴾ ۋە ئەگەر ھاتباۋ خاۋەن

کتیبەکان ئیمانان هیئابایەو پارێزیان کردبایە، بە مسۆگەری خراپەکانیانمان
 لیان دەسپێهەو، دەمانخستە باغە پەر نازو نەعمەتەکانەو (٦٥) وە ئەگەر ئەوان
 تەورات و ئینجیل و ئەوێ کە لەلایەن پەروردگارینەو دابەزێنراو، جیبەجییان
 کردبایەو، پێیانەو پابەندبوونایە، بە دنیایی یەو لە روزی و بەرەکتە سەر وویان و
 ژێر پێیان دەیانخوارد، کۆمەڵیکیان پێک و راستن، زۆربەشیان خراپترین پەفتار
 دەکەن (٦٦).

www.AliBapir.net
 F/AliBapir
 Youtube/AliBapir1
 F/MediaAmeerOffice

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(هَزُواً): (الْهَزُّ: مَزَحٌ فِي خَفِيَّةٍ، هَزْنْتُ بِهِ وَاسْتَهْزَأْتُ، وَالْإِسْتِهْزَاءُ إِرْتِيَادُ الْهَزْوِ)، (هَزْءٌ) هەروەها بە (هَزُو) یش دێ بەبێ هەمزه، بریتیه لە گالته پیکردنیکی پەنەن، وە دەگوترێ: (هَزْنْتُ بِهِ وَاسْتَهْزَأْتُ) هەردووکی واتە: گالته پیکرد، (الْإِسْتِهْزَاءُ) یش ئەووەیه کە بگەرێی بۆ شتێک گالتهی پێ بکە.

(وَلَعِبًا): (لَعِبٌ، وَاتَهُ: يَارِي، وَازِي، كَهَمِهِ، (أَصْلُ الْكَلِمَةِ اللَّعَابُ، وَهُوَ الْبُزَاقُ السَّائِلُ)، وشە (لَعِبٌ) لە ریشەدا لە (لُعَاب) دەو هاتو، واتە: لێکی شلی نیوزاری ئینسان (وَلَعِبًا إِذَا كَانَ فَعْلُهُ غَيْرَ قَاصِدٍ بِهِ) دەگوترێ: (لَعِبٌ) ئەگەر رەفتاریکی بە گالته بکات و بە جیددی نەیکات.

(نَادَيْتُمْ): واتە: بانگتان کرد، (النِّدَاءُ: رَفْعُ الصَّوْتِ وَظُهُورُهُ)، (نِدَاءٌ): بریتیه لە دەنگ بەرزکردنەو، وە دەنگێکی ئاشکرا (نَادَى إِلَى الصَّلَاةِ دَعَا إِلَيْهَا) کاتیکی بۆ نوێژ بانگ دەکری، واتە: (دَعَا إِلَيْهَا) کە (أَذَانَ) یشی پێ دەلێن.

(تَنْقِمُونَ مَنَّا): واتە: لێمان بە رەخنە دەگرن، لێمان بە عەیب دەگرن، لەسەر ئەو سەرکۆنەمان دەکەن، دەگوترێ: (نَقِمْتُ الشَّيْءَ وَنَقَمْتُهُ)، (نَقِمْتُ، وَنَقَمْتُ)، هەردووکی بە مانای ئەو دێ، رەخنەم لەو شتە گرت، بە عەیبم زانی، بە کەموکورییم زانی (إِذَا أَنْكَرْتَهُ إِمَّا بِاللِّسَانِ وَإِمَّا بِالْعُقُوبَةِ) کە دەگوترێ: (نَقِمْتُ الشَّيْءَ)، ئەگەر نکوولێی لێبکە بە زمان، یان بە ئازاردان، (نَقَمَةٌ) بە مانای سزادان دێ، (نعمة) واتە: چاکە.

(مُثَوِّبَةً): بەمانای سزا دێ و بە مانای پاداشتیشتیش دێ، (أَصْلُ التَّوْبِ: رُجُوعُ الشَّيْءِ إِلَى حَالَتِهِ الْأُولَى الَّتِي كَانَ عَلَيْهَا، وَالتَّوَابُ يُقَالُ فِي الْخَيْرِ وَالشَّرِّ، لَكِنَّ الْأَكْثَرَ الْمُتَعَارَفُ فِي الْخَيْرِ)، (تَوَابَ) بۆ چاکە و خراپە بەکاردی، بەلام زیاتر

بۆ چاکه به‌گاردی، (تَوَاب)، واته: پاداشت، ئیمه له کورده‌واری دا ئه‌گهر چاکه بئی، ده‌لێین: پاداشتی دا، ئه‌گهر خراپه بئی ده‌لێین: سزای دا، جا وشه‌ی (تَوَاب) له عه‌ره‌بیدا بۆ پاداشت و سزا به‌گاردی، به‌لام زیاتر بۆ پاداشت به‌گاردی، که‌سیک چاکه‌یه‌کی کردوه تۆ خه‌لاتی ده‌که‌ی ئه‌وه پاداشتت داوه‌ته‌وه.

(الطَّاعُوتُ): (عِبَارَةٌ عَنْ كُلِّ مُتَعَدٍّ، وَكُلِّ مَعْبُودٍ مِنْ دُونِ اللَّهِ، وَيُسْتَعْمَلُ فِي الْوَاحِدِ وَالْجَمْعِ، وَالطَّاعُوتُ: السَّاحِرُ، وَالْكَاهِنُ، وَالْمَارِدُ مِنَ الْجِنِّ، وَالصَّارِفُ عَنْ طَرِيقِ الْخَيْرِ)، (طَاعُوت): له ئه‌سلدا واته: زۆر یاخی، یان زۆر له سنوور دهرچوو، ئه‌وه‌ش ههر که‌سیکه که به‌ندایه‌تی بۆ بکری و به‌هرستری جگه له خوا، چونکه خوا تاکه په‌رستراوی شایسته‌و به‌هه‌قه، غه‌یری خوا ههر که‌سیک به‌هرستری، نه‌راستیدا طوعیان کردوه له سنوور دهرچوو، وه وشه‌ی (طاعوت) بۆ تاک، وه بۆ (کو)ش به‌گاردی، وه هه‌روه‌ها (طاعوت) بریتیه له جادووگه‌رو فالچی و شه‌یتانی یاخی، ههر که‌سیک خه‌لک له رپی خێرو چاکه لابادت.

(مَغْلُولَةٌ): (مُقَيَّدَةٌ بِالْغُلِّ وَالْغُلُّ: الْحَبْدُ)، (غُلٌّ)، ئه‌وه‌یه که له ده‌ست ده‌کری و ده‌ستی پی ده‌به‌ستری، (غُلٌّ)، ئه‌و کینه‌یه که له دلدا ده‌به‌چنری، لی‌رده‌ا که ده‌فه‌رموی: جووله‌که کوتیان: **يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ**، مه‌به‌ستیان ئه‌وه بوو که رژدو چرووکه‌و نابه‌خشی، حاشا بۆ خوای به‌خشهر.

(طُغْيَانًا): (الطُّغْيَانُ: تَجَاوُزُ الْحَدِّ فِي الْعُصْيَانِ)، (طُغْيَان)، بریتیه له سنوور به‌زاندن له سه‌ره‌پچیی دا.

(مُقْتَصِدَةٌ): (واته: نیوه‌راست، که خوا ده‌فه‌رموی: **﴿وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ...﴾** (١٩))، لقمان، واته: له رۆشته‌که‌تدا خه‌تی نیوه‌راست بگه‌ر، واته: نه زۆر به‌په‌له‌به، نه زۆر هی‌واش، نیوه‌نجیی به، (مُقْتَصِدَةٌ) لی‌رده‌ا مانا زمانه‌وانیه‌که‌ی واته: میانجیی، نه به‌ملادا، نه به‌ولادا، ده‌لێ (الْقَصْدُ: إِسْتِقَامَةُ الطَّرِيقِ،

وَالْإِقْتِصَادُ: التَّوَسُّطُ بَيْنَ الْإِفْرَاطِ وَالتَّقْرِيطِ، (قَصْد)، بریتیه لهوه که رپی راست بگری، یاخود رپییهکی راست، (إِقْتِصَاد) یش له خهتی نیوه راست دایه، له نیوان بهزایه‌دان و تیپه‌پاندن دایه، جا ده‌لی له‌به‌رئه‌وه‌ی که زۆربه‌ی شته‌کان ئه‌مسهر و ئه‌و سه‌ریان خراپن، بۆ وینه: ئازایه‌تی سه‌ریکی ترسنوکی (جُبْن)ه، سه‌ریکی ته‌هه‌ووره، ئازایه‌تی نیوه راسته، ئینسان نه تیپه‌پینی له ئازایه‌تییدا، نه کورتیش بینی که ترسنوکیه، ئازایه‌تی ئه‌وه‌یه له کاتی‌دا پیویست بکات ئیقدام بکه‌ی، ته‌هه‌وور ئه‌وه‌یه به‌ی ئه‌وه‌ی پیویست بکات ئیقدام بکه‌ی، (جُبْن) یش ئه‌وه‌یه نه‌گه‌ر پیویستیش بکات بجیه پیش، بییه‌دواو نه‌ویری، یان سه‌خاوت ئه‌وه‌یه، له کاتی پیویستدا به‌خشی، چرووکی ئه‌وه‌یه له کاتی پیویستدا به‌خشی، ئیسراف ئه‌وه‌یه زیاد له نه‌دازه‌ی پیویست به‌خشی.

هۆی هاتنه خوارەوێ نایەتەکان

(١) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوءًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا

الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُفْرَ مَّوْمِنِينَ﴾، ﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ رِفَاعَةُ بْنُ رَيْدٍ بَنَ التَّابُوتِ، وَسُوَيْدُ بْنُ الْحَارِثِ قَدْ أَظْهَرَ الْإِسْلَامَ، ثُمَّ نَافَقَا، وَكَانَ رَجُلًا مِّنَ الْمُسْلِمِينَ يُوَادُّونَهُمَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ...﴾ (١)، واتە: عبدوللای کۆری عەبباس خوا لییان رازی بێ، دەگێڕێتەوه، دەلێ: ریفاعە ی کۆری زەیدی کۆری تابووت، وه سویدی کۆری حاریث (که هەردووکیان وایە پێی جوولەکە بووبن، یان بێهەرست بووبن)، مسوڵمانەتیان پێشاندا، بەلام بە نفاق وایانگوت، چەند پیاویک لە مسوڵمانانیش دۆستایەتیان دەکردن، خۆشیان دەویستن و پەيوەندییان لەگەڵ هەبوون (دیاره دەبێ نەیانزانیبێ ئاوان، یاخود زانیویانە، بەلام دلێان نەخۆشی تێدا بوو)، لەوبارەوه خوا ئەو نایەتە ی ناردە خوار، (که دیاره ئەو دوو کەسەش لەوانە بوون که گالتهیان بە بانگو بە نوێژو بە مسوڵمانەتی کردو).

(٢) ﴿وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوءًا وَلَعِبًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾،

﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ مُنَادِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِذَا نَادَى بِالصَّلَاةِ فَقَامَ الْمُسْلِمُونَ إِلَيْهَا قَالَتِ الْيَهُودُ: قَدْ قَامُوا لِقَامُوا، فَإِذَا رَأَوْهُمْ رُكْعًا وَسُجْدًا اسْتَهْزَؤُوا بِهِمْ وَضَحِكُوا مِنْهُمْ﴾ (٢)، واتە: عەبدوللای کۆری عەبباس خوا لییان رازی بێ، دەلێ: کاتێک بانگ بێژی پێغەمبەری خوا ﷺ بانگ دەدا بۆ نوێژ، مسوڵمانان بۆ نوێژ هەڵدەستان، جوولەکەکان دەیانگوت: ئەوه هەڵسان؟!

(١) رَوَاهُ أَبُو الشَّيْخِ، مُحَاسِنُ التَّأْوِيلِ: ج٤، ص ٢٦٣.

(٢) روح المعاني: ج٣، ص ٤٧٨.

یاخووا هەلنەستن، وە کاتێک لە حالەتی ڕکوع و سەجدەدا دەیانبینین، گالتهیان پێدەکردن و پێیان پێدەکەنین.

(۳) ﴿قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَعَظِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ

مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾،
 ﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا، قَالَ: وَاتَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ نَضْرَ مِنْهُمْ أَبُو يَاسِرَ بْنَ أَخْطَبَ، وَنَافِعُ بْنُ أَبِي نَافِعٍ، وَغَازِي بْنُ عَمْرٍو وَخَالِدٌ وَزَيْدٌ وَإِزَارُ بْنُ أَبِي إِزَارٍ فَسَأَلُوهُ عَمَّنْ يُؤْمِنُ بِهِ مِنَ الرُّسُلِ؟ فَقَالَ أَوْمِنُ بِاللَّهِ تَعَالَى وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ، وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ، فَلَمَّا ذَكَرَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، جَحَدُوا بُيُوتَهُ، وَقَالُوا: لَا نُؤْمِنُ بِعِيسَى وَلَا بِمَنْ آمَنَ بِهِ! ثُمَّ قَالُوا: (كَمَا فِي رَوَايَةِ الطَّبْرَانِيِّ) لَا نَعْلَمُ دِينًا شَرًّا مِنْ دِينِكُمْ، فَأَنْزَلَ

اللَّهُ تَعَالَى هَذِهِ الْآيَةَ ﴿قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ...﴾ (۱)،

واتە: عەبدوللای کۆری عەبباس خوا لییان ڕازی بێ، دەلی: کۆمەلیک لە جوولەکەکان کە ئەبو یاسری کۆری نافیع و نافعی کۆری ئەبی نافیع و غازی کۆری عەمرو خالیدی کۆری زەیدو ئیزاری کۆری ئەبی ئیزاریان لەنیو دابوون، هاتن پرسساریان لە پیغەمبەری خوا ﷺ کرد، کە ئایا تو ئیمانێت بە کێ لە پیغەمبەران هەیە؟ ئەویش فەرمووی: ئیمانم بە خوای بەرز هەیە، وە بە وە کە ناردوویەتە خوار بۆ ئیبراھیم، وە بۆ ئیسماعیل، وە بۆ ئیسحاق، وە بۆ یەعقوب و بۆ ئەسباط، وە بەوێ کە دراوێ بە موسا و عیسا، وە بەوێ کە دراوێ بە پیغەمبەران (علیهم الصلاة والسلام) لە پەرورەدگارێانەو، جیاوازی ناخەینە نیوان هیجیانەو، ئیمە بۆ خوا ملکەچین.

ئنجاکات ئیسا کۆری مەریەمی ﷺ باسکرد ئەوان نکوولییان لە پیغەمبەرایەتی وی کرد، گوتیان: ئیمان بە عیسا ناھێنین، وە ئیمانیش بە

كەسێك ناهێنین كە ئیمان بە عیسا بێنێ (واتە: ئیمان بە تۆش ناهێنین)
 دواى وەك لە رىواىەتى طەبەپرانیدا هاتووە گوتیان: هیچ بەرنامەو دینیكمان پێ
 شك نایەت لە دینی ئیوه خراپتر، بەو بۆنەووە خوا ئه‌و ئایەتەى ناردە خوار:
 ﴿قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ...﴾، واتە: پێتان بڵێم بەرنامەى
 كێو سزای كێ خراپترە لە لایەن خواوە...؟

www.AliBapir.net
 F/AliBapir
 Youtube/AliBapir1
 F/MediaAmeerOffice

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خوایي ﷺ بۆ جاری نوییم لهم سوورده ته موباره‌که‌دا مسوولمانان ددهوینی به

نازناوی شیرینی ئیمان: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، له نایه‌ته‌کانی پیشوودا جاریک بانگی کردن و ناگاداریی کردنه وه فهرمووی: جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کان مه‌که‌ن به دوست، وه جاریکی دیکه بانگی کردن فهرمووی: ئەگەر له ئایینی خوا هه‌لگه‌رینه‌وه‌و پاشگه‌زبینه‌وه، ئەوه خوا بێ‌باکه‌و بێ‌مه‌ته، وه گۆمه‌لێکی دیکه دینی که ئەوه سیفه‌ته‌کانیانه، ئەمجاره‌ش بانگیان ده‌کاتو دده‌هرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُم مِّنْهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾، ئەه‌ی ئەوانه‌ی ئیمان‌تان هیناوه! ئەوانه‌ی ئایینه‌که‌تان به گالته ده‌گرن و که‌مه‌و یاریی پیده‌که‌ن، له‌وانه‌ی پیش ئیوه کتیبیان پیدراوه‌و له‌وانه‌ی غه‌یری وانیش، به دوست مه‌گرن، واته: مادام گالته‌و که‌مه‌و یاریی به ئایینه‌که‌تان ده‌که‌ن، به دوستیان مه‌گرن و خوش‌تان نه‌وین و لیان نزیک مه‌بن، به‌لام نه‌یفه‌رموو ده‌دارایان له‌گه‌ل مه‌که‌ن، وه نه‌یفه‌رموو: هیچ هه‌ل‌سوکه‌وتیکیان له‌گه‌ل مه‌که‌ن، دده‌هرمووی: به دوستیان مه‌گرن، که وه‌ک پشتر باس‌مان کرد، واته: خوش‌تان نه‌وین له دله‌وه، وه هاوکاریان مه‌بن و ده‌ست‌بارگریان مه‌بن و به‌رپی واند مه‌پۆن... تا کۆتایی ماناکانی وشه‌ی (ولایه‌) و (ولی)، ئنجا هه‌ره‌شه‌یان لیده‌کاتو دده‌هرمووی:

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُم مِّنْهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾، پارێز له‌ خوا بکه‌ن و ئەگەر ئیوه ئیماندارن دۆستایه‌تی ئەوانه مه‌که‌ن که گالته به دینه‌که‌تان ده‌که‌ن، ئنجا هوی هاتنه خواره‌وه‌که‌یمان باسکرد، به‌لام زانایان بنچینه‌یان داناوه (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْنَعُ شُمُولَ الْمَعْنَى) واته: تایبه‌تمه‌ندبوونی هۆکاری هاتنه‌ خوار، رینگا ناگرێ له گشت‌گیری واتایه‌که‌ی، نابێ پیمان وابێ ئەوه بۆ ئەو کاتی بووه، به‌لکو ئیستاش مسوولمانان ئەگەر دۆستایه‌تی له‌گه‌ل که‌سانیکدا بکه‌ن، که گالته به دینیان

دەکەن، جا چ لە جوولەگەو نەصرانییەکان، چ ھەر جوۆر کافرێکی دیکە بن، ئەو
لەراستییدا پێچەوانەی تەقوایان پێشاندادو، پێچەوانەی تەقواش، جاری وایە گوناھی
گەورەییە، جاری وایە شیرکە.

ئەنجا باسی ھەئۆیستیکی دیکەیان دەکات و دەفەرموی: ﴿وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ

أَتَّخِذُوهَا هُزُؤًا وَلَعِبًا﴾، وە کاتیەک کە بانگ دەکەن بۆ نوێژ، ئەوان بە گالتهو بە یاری
دەگرن، لێردا رانای (ھا)یان بۆ نوێژ دەچیتەو، یان بۆ بانگ دەچیتەو، ئەگەر
بۆ بانگ بجیتەو، ئەوکاتە دەلیین: دیارە وشەگە واتە: (اتَّخِذُوا الْمُنَادَاةَ لِلصَّلَاةِ
هُزُؤًا) دەشگونجی بۆ ھەردووکیان بجیتەو، واتە: کۆی نوێژو بانگو دروشمەکانی
نیو، ئەگەر بۆیان بگونجی گەمەو یاری پێدەکەن، ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾،
ئەوێش لەبەرئەوێ ئەوان کۆمەڵیک نەفامن و نازان، ئەمە ئەوێ لێوێردەگێری
ھەر کەسێک گەمە بە موعتەقەدات و پرۆزبەکانی خەلکی دیکە بکات نیشانە
کەودەنییەتی، بۆیە دەبێ مسوڵمانیش ئەو رەفتارە لە خۆی نەوێشێتەو، ھەر
بۆیەش خۆی پەروردگار لە سوورەتی (الأنعام)دا دەفەرموی: ﴿وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ

يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، واتە: ئەوانەوێ لە جیاتێ خوا دەیانپەرستن، جێیویان
پێ مەلێن، دیارە گەمەو یاری پێکردنیش ھەر لە حوکمی جێیو پێدان دایە.

ئەنجا خۆی پەروردگار بە پیغمبەر ﷺ دەفەرموی: ئاوا ئەھلی کتیب بدوینە:

﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَنقِمُونَ مِنّٰٓ اِلَّا اَنْ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنزِلَ اِلَيْنَا وَمَا اُنزِلَ مِنۡ قَبْلُ

وَاَنْ اَكْثَرُكُمْ فٰسِقُوْنَ﴾، بلی: ئەوێ خاوەن کتیبەکان! چیمان لێ بە رەخنە دەگرن،
چیمان لێ بە عەیب دەگرن؟ ئەو نەبێ کە ئیمانمان بە خوا ھێناو، وە ئیمانمان
بەو ھێناو، کە بۆ لامان دابەزێنراو، وە ئیمانیشمان بە ھەر کتیب و دەھیەکی

خوا ھێناو، کە لە پێش ئێمەدا دابەزیو؟ ﴿وَاَنْ اَكْثَرُكُمْ فٰسِقُوْنَ﴾، واتە: ھیچ
پاساوێک نیە بۆ گالته بە ئێمە کردن و رەخنە لە ئێمە گرتن، جگە لەوێ کە

بروامان بە خواو بە وەحی هەیه، وە جگە لەوێی کە ئێوە لاپڕن، واتە: خەڵکی لاپڕ کە لە بەرنامەکە ی خوشیان و لە عەقڵ و لە فێطرەتیش لایان داو، ئەوانەن کە بەبێ ئەوێی کە پاساوی پەرخە گرتن هەبێ، پەرخە دەگرن، کەسانی لاپڕ لە بیانوو دەگەرێن و هەر شەر پەفرۆشن، ئەگەرنا لەپراستییدا هیچ بەلگەو پاساویکیان نیە کە پەرخەتان لێدەگرن و گالتەتان پێ دەکەن، لەسەر ئەو شتانە، ئنجا دەفەرموێ:

﴿ قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ ﴾، دیارە ئەوان گونووینان: ئەو دینە ی

ئێوە خراپترین دینە، هیچ دینی کەمان لەوێ خراپتر نەبینووە، کەواتە: هیچ کەس لە مسوڵمانان خراپتر نیە، یان ئەگەر هەوێ هاتنە خواوە کەش پەچاوە نەکەین، دیارە جوولەکەو نەصرانییەکان، ئیسلام و ئەهلێ ئیسلامیان پێ خراپە، ئنجا خوا دەفەرموێ: بفرموو: ئایا هەواتان پێ بەدەم کێ سزای خراپترە، ئەوێ ئیمە ی

مسوڵمان نین، بەلگەو ئەوێ ئێوەن: ﴿ مَن لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ

الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴾، ئەوانە

سزایان لە لای خوا خراپترە، کە خوا نەفرینی لێکردوون، لە پەحمەتی خۆی دووری خستوونەو، لێیان توڕە بوو، وە هەندێکی لێگێراون بە مەیموون، وە هەندێکی دیکە ی لێگێراون بە بەراز، وە ئەوانە ی کە طاغوتیان پەرستو، ئەوانە جیگا و پێگایان خراپترە، وە لە پراستی پێش زیاتر گومراو سەرلێشیواون و دوورکەوتوونەتەو، واتە: ئێوەن ئەو حالەتانە بەسەر هاتو، کە دیارە ئیمە لەکاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (البقرة) دا باسی ئەوێمان کرد کە چۆن هەندێکیان بوون بە مەیموون و بەراز، وە چۆن خوا لێیان توڕە بوو، وە لە سوورەتی (النساء) دا باسی زۆر لە هەلوێستی جوولەکەو نەصرانییەکانمان کرد، بەتایبەتی جوولەکەکان.

ئنجا خوا ﷻ باسی هەلوێستیکی دیکەیان دەکات، دەفەرموێ: ﴿ وَإِذَا جَاءُوكُمْ

قَالُوا أَمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ ؕ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴾، پانای

(جاوا) لە ﴿ وَإِذَا جَاءُوكُمْ ﴾، ئایا تەنیا بو خاوەن کتێبەکان (جوولەکەو

نەصرانییه‌کان) دەچیته‌وه؟ یاخود بۆ سەرجه‌م کافران؟ ده‌گونجی بۆ سەرجه‌م کافره‌کان بچیته‌وه، ئه‌وانه‌ی به‌ نیفاق و دوورپوویی له‌گه‌ڵ مسوڵماناندا مامه‌له‌یان کردوه، ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا جَاءُوكُمْ﴾، وه‌ کاتی‌ک هاتنه‌ لاتان ﴿قَالُوا آمَنَّا﴾، ده‌لێن: ئیمانمان هێنا، خۆیان به‌ ئیماندارو مسوڵمان پێشاندده‌ن ﴿وَقَدْ دَخَلُوا

بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ﴾، دیاره‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ و مسوڵمانان نه‌یانزانیوه، کێ مسوڵمانه‌و کێ راست ده‌کات؟! به‌لام خوا په‌نه‌انزانه، به‌لام دیاره‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ دوا‌ی ئه‌وه‌ی نایه‌ته‌کانی بۆ دابه‌زیون به‌ ته‌ن‌کید ناسیونی، ده‌فه‌رموی: ئا ئه‌وانه‌ به‌ کوفره‌وه‌ لێتان وه‌ژوورکه‌وتن، وه‌ هه‌ر به‌ کوفریشه‌وه‌ چوونه‌ده‌ر، واته‌: هه‌یچ گۆرانیان به‌سه‌ردا نه‌هاتوه، که هاتنه‌ ژوور کافریون، وه‌ که چوونه‌ده‌ریش هه‌ر کافر بوون ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ﴾، وه‌ خوا زانتره‌ به‌وه‌ی که ده‌پشارنه‌وه‌، واته‌: له‌ خوا‌ی په‌نه‌انزان، په‌نه‌ان نابن و ناشی‌ری‌نه‌وه‌.

ئنجایه‌ی هه‌لوێستیکی دیکه‌یان ده‌کات، ده‌فه‌رموی: ﴿وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسْرِعُونَ

فِي الْأَثَمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ الشَّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، ئه‌مه‌ ئه‌وه‌ی لێ‌وه‌رده‌گیری، که سیاقه‌که هه‌مووی ده‌رباره‌ی جووله‌که‌و نەصرانییه‌کانه‌و ئه‌و راپه‌ واپێده‌چی به‌هه‌ی‌تر بی، چونکه ده‌فه‌رموی: زۆریکیان ده‌بینی خه‌یری ده‌که‌ن له‌ گوناح کردن و له‌ ده‌ستدریژی کردن و له‌ چه‌رام خۆریدا، ئه‌وه‌ خراپه‌ترین کاره‌ که ده‌یانکرد، خوا‌ی په‌روه‌ردگار ئه‌و ده‌ستدریژی و خراپه‌کاریانه‌، به‌ خراپه‌ترین کرده‌وی جووله‌که‌و نەصرانییه‌کان ناوه‌زد ده‌کات.

ئنجایه‌ی سه‌ره‌زنه‌شتی زاناکان و به‌رپرس و مشوور خۆره‌کانیان ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

﴿لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ الشَّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا

يَصْنَعُونَ﴾، (لَوْلَا) ئه‌گه‌ر چووه‌ سه‌ر (الفاعل المضارع) مانای هان‌دان (ت‌ح‌ض‌ی‌ض) ده‌گه‌یه‌نی، به‌لام ئه‌گه‌ر بچیته‌ سه‌ر (الفاعل الماضي)، مانای سه‌ره‌زنه‌شت (الت‌و‌ب‌ی‌خ) ده‌گه‌یه‌نی، لێ‌رده‌ا هانیان ده‌دات و ده‌فه‌رموی: ده‌بوایه‌ مشوور خۆرو زاناکانیان

قەدەغەیان کردبان لە قەسەى خراپو لە خواردنى حەرەم، ئەووە خراپترین شتیکە کە دەیکەن بە کارامەیی و بە لیژانیی.

نَجَا دَيْتَه سەر باسیکی دیکەى تاییەت بە جوولەکەکان و دەفەرموئ: ﴿وَقَالَتْ

اَلْهُودُ يَدُ اللّٰهِ مَعْلُوْلَةٌ﴾، جوولەکەکان گوتیان: خوا دەستی بەستراوە، مەبەستیان ئەووە

بوووە، کە خوا دەستی قووچاووە هیچ نابەخشی، ﴿عُلَّتْ اَيْدِيْهِمْ وَلِعِنَّا لَمَّا قَالُوْا﴾،

خواش دەفەرموئ: دەستیان ببەستری و بەفرینیان لی بی، بەهۆی ئەو قەسەوە کە

کردیان، چونکە وانیە، ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوْطَتَانِ﴾، بەلکو هەردوو دەستی پەرورەدگار

کراوەن، کەسیک ئەگەر زۆر بەخشنەبی دەلێن: بە هەردوو دەستان دەبەخشی،

مەبەست پێی ئەوویە، ئەک مەبەست ئەووە بی کە خوا دوو دەستی هەن، کە ئیمە

دوایی لە مەسەلە گرنگەکاندا زیاتر تیشکی دەخەینە سەر و باسی دەکەین، بەلکو

مەبەست ئەوویە خوا زۆر بەخشنەبیە، ﴿يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾، چۆنی بوئ ئاوا

دەبەخشی، ﴿وَلِيْزِيْدَكَ كَثِيْرًا مِنْهُمْ مَا اَنْزَلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ طُغْيٰنًا وَكُفْرًا﴾، وه

زۆریکیان ئەووی بوئ تۆ نێردراوەتە خوار لە پەرورەدگار تەووە، هەر سەرکیشیی پێ

زیاد دەکەن و، هەر کوفریان تێدا زیاد دەکات، ﴿وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدٰوةَ وَالْبَعْضَآءَ اِلَى

يَوْمِ الْقِيٰمَةِ﴾، وه دژایەتی و پق و کینه مان خستۆتە نێوانیانەووە، تاكو رۆژی قیامەت،

﴿كَلَّمَا اَوْقَدُوْا نَارًا لِّلْحَرْبِ اَطْفَاَهَا اللّٰهُ﴾، هەر کە ئاگریک هەلەدگیرسیئن، واتە:

دەیانەوئ شەرپێک هەلگیرسیئن (لە کوردەواریی خوێشان دەلێن: فلان کەس

ئاگری بن کایە، یان دەلێن: ئاگری شەر هەلەدگیرسیئن)، خوا ئاگرەکیان

دەکوژینی تەووە، ﴿وَيَسْعَوْنَ فِي الْاَرْضِ فَسَادًا﴾، وه دەیانەوئ خراپە لەسەر زەوی

بلا و بکەنەووە، ﴿وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِيْنَ﴾، خواش خراپەکارانی خوێشناوین، جا لە

کۆتاییدا دەفەرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ

سَيِّئَاتِهِمْ وَلَآدْخَلْنَاهُمْ جَنَّةِ النَّعِيمِ﴾، وە ئەگەر خاوەن کتێبه‌کان ئیمانیان هێناو پارێزێان کردبایه، خراپه‌کانمان لێ دەسپێنه‌وه‌و ده‌شمانخستنه‌ چه‌ند باغیکی پێنازو نێعمه‌ته‌وه، ئەوه به‌ نێسه‌ت دواپۆژده‌وه، ئەدی به‌ نێسه‌ت دنیاوه؟

دەفەرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا

مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾، وە ئەگەر ته‌ه‌راته‌و ئینجیل و ئەوه‌ی له‌ په‌روه‌ر دگاریانه‌وه‌ بۆیان دابه‌زی‌نراوه‌، ئیشیان پێکردباو به‌پێی ئەوه‌ به‌پێوه‌ چووبان، له‌ سه‌روه‌وشیانه‌وه‌ ده‌یانخواردو له‌ بن پێشیان، واته‌: پزق و به‌ره‌گه‌تی عه‌رزو

ئاسمانمان بو‌و داده‌باراندن، ﴿مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ﴾، کۆمه‌لێکی رێکوپێکیان له‌نیو‌دا هه‌ن، که‌ تێیان نه‌په‌راندوه‌و به‌زایه‌شیان نه‌داوه‌و خه‌تی نیوه‌رستیان گرتوه‌، به‌لام زۆربه‌یان خراپه‌ترین کرده‌وه‌ ئەنجام ده‌دن.

چہ ند مہ سہ لہ یہ کی گرن گ

مہ سہ لہ ی پہ کەم: کہ دہفہ رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوءًا

وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُم مَّوْمِنِينَ ﴿۱۷﴾

ئەم ئایەتە موبارەکە چەند شتیکی لئ وەر دەر کیرین:

۱/ دروست نیە گائتەو یارییکەران بە دین، بە دۆست بگیرین، نابێ مسوڵمانان دۆستایەتی و خۆشەویستی و نزیکیی یان لەگەڵ هەبێ.

۲/ لە قورئاندا تەنانت یەك وشەش زیاد نیە، چونکە خوای کار بە جی قورئانی

بە پێوەرو تەرازوو ناردو، ﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكُ

لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿۱۷﴾ الشوری، لێرەدا دہفہ رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا

تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوءًا وَلَعِبًا ﴿۱۷﴾، (هزوا)، واتە: (مەزەو بە)، واتە

گائتە پیکراو، وە (لەب)، واتە: یاری و گەمە، ئایا جیاوازی ئەو دووانە جیہ؟

ئینسان جاری وایە گائتە بە شتیک دەکات بە شیوەیەکی پەنھان، چونکە

ھەندیک لە زانایان بە تاییبەتی (راغب) دەلی: (الهُزءُ: مَزْحٌ فِي خُفْيَةٍ)، واتە:

گائتە کردنیکی پەنھانی، بە لام یاری و گەمە پیکردن دیارە دەبێ بە ئاشکرا بێ،

کەواتە: چ ئەوانە ی کە بە پەنھانی و بە پەنامەکی بە سووک تەماشای ئیسلام

دەکەن، وە چ ئەوانە ی بە ئاشکرا بیڕیزی بەرانبەر دەنوین، دەشگونجی بلیین:

گائتە پیکردن ئەوێ کە ھەر بە قسە بێ، بە لام یاری پیکردن و گەمە پیکردن

ئەوێ کە وەك لاساییکردنەو، یان حالەتیکی کردەیی بە خۆیەو بەگری.

۳/ پرسیاریکی دیکە لێرەدا دروست دەبێ، خوا دہفہ رموی: ئەو ئەوانە ی ئیماننان

ھیناوە! ئەوانە ی گائتە بە دینە کەتان دەکەن و گەمە و یاری پێدەکەن، لەوانە ی

پیش ئیوہ کتیبیان پێدراوەو لە کافرەکان بە دۆست مەگرن، ئایا کافرانیك کە

گائتەو یاری بە دینمان نەکەن دروستە بە دۆست بگیرین؟ لە وەلامدا دەلیین:

نەخێر، لە نایەتەکە ی پێشوو دا خوا بەگشتی فەرمووی و ئەگەر گالتەش بە دینمان نەکەن و یاریشی پێنەکەن، هەر دروست نیه، دۆستایەتیان لەگەڵ بکری، بەلام وەك گوتراوه: (بعض الشرُّ أَهْوَنُ)، کەسێک کە هەر کافرێ لە مائی خوێ، دیارە دۆستایەتیکردنی هەر قەدەغەیه، بەلام کەسێک وێرای کافر بوون گالتەش بە ئیسلام بکاو بە کەم تەماشای بکات، ئەو بە تەئکید دۆستایەتی لەگەڵ کردنی گوناھتەر و پەيوەندی لەگەڵ گرتنی بە شیوەیهك کە شەرع رێگای نەدای، قەدەغەترە.

٤/ دەربارە ی ئەو کە دەفەر موی: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّكُمْ مَرْغُوبُونَ﴾، ئەمە ئەو دەگەیهنێ کە ئیمان سەرچاوە ی تەقوایه، واتە پارێز لە خوا بکەن، ئەگەر ئیماندارن، کەواتە: کێ پارێز لە خوا دەکات؟ ئینسانی ئیماندار، بە ئەندازە ی ئەو کە ئیمانمان هەیه، تەقوا مان دەبێ، پاشان ئەو هشی لیۆر دەگیرێ کە تەقوا بەشێکی بریتیه لەو کە ئینسان دۆستایەتی نەبێ لەگەڵ دوژمنانی ئیسلامدا، چونکە زۆر کەس بەتایبەتی ئەهلی تەسەووف و لە وشە ی تەقوا حالی بوون، یان ئەوانە ی جەخت لەسەر عیبادەتی تایبەتی دەکەن، و لە تەقوا حالی بوون، کە هەر لە نیوان خوێ و خوادایەو، تەقوا پەيوەندی بە لایەنە کۆمەلایەتیەکان و سیاسییەکانەو نیه، بە دوا ی ج بەرنامەیهك دەکەو ی ئازادی، گرنگ ئەو یه عیبادەتی شەخصییت هەبێ، مانای وایە بە تەقوا! بەلام ئەو نایەتە لیۆرە دا باسی ئەو دمان بۆ دەکات، ئەو دمان بۆ دەر دەخات کە لەراستییدا مرقفی پارێزکار کەسێکە کەین و بەین و دۆستایەتی لەگەڵ دوژمنانی ئیسلام دا نەبێ، ئەو پارێزکارە، هەروەها ئەو نایەتە ئەو هشی لیۆر دەگیرێ، کە ئینسان ئەگەر بە تەقوا بوو، لە ناشەرعیان دوور دەبێ، ئنجا ئەو ناشەرعییه ج ئەو بێ، کە ئەو کەسانە ی گالتە بە ئیسلام دەکەن و بە سووکی تەماشای دەکەن، بە دۆستان بگری، ج هەر شتیکی دیکە بێ.

مەسەلە ی دووهم: کە دەفەر موی: ﴿وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾، ئەم نایەتە موبارەکەش چەند شتیکی لیۆر دەگیرێ:

(۱) وشەى ﴿نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾، یانی: (أَذِّنْتُمْ لِلصَّلَاةِ) بانگتاندا بۆ نوێژى، (نَادَيْتُمْ) یانی: (دعوتم)، خەلکتان بانگ کرد، خەلکتان ئاگادار کردەوه (وَأَذَّنَ بِالنَّاسِ)، واتە: (أَعْلِمَ النَّاسَ) خەلک ئاگادار بکەوه بەس لەم ئایەتەدا باسی بانگ هاتوه، لەگەڵ سوورەتى (الجمعة) کە لەوئ تايبەتە بە جومعهوه، دەفەر موی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۹﴾﴾، کە ئەوهوش نیشانەى گەورەى پۆزى جومعهوه و گرنگى کۆبوونەوهى مسوولمانانە لە پۆزى جومعهدا، بەلام لێرەدا بەگشتى باسی بانگ دەکات، بانگ کردنى خەلک بۆ نوێژ.

(۲) ﴿وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا﴾، ئەو رانای (ها)یە کە بۆ (مؤنث) دەچیتەوه، هەندىک دەلێن. مەبەست پێى نوێژه، چونکە دەفەر موی: ﴿وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا﴾، واتە: نزیکترین شتێک کە باسکراوه، نوێژهو راناوکە بۆ وى دەچیتەوه، دەشگونجێ مەبەست بانگ بى، بەلام ئەوکاتە: ﴿اتَّخَذُوهَا﴾، (أَيَّ اتَّخَذُوا الْمُنَادَاةَ)، ئەو کاتە بێژکە دەبێ بە (مؤنث) بگوترى، بۆئەوهى لەگەڵى بگونجى.

(۳) کە دەفەر موی: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾، بۆیە گالتەو یاریى بە دین دەکەن، لەبەرئەوهى ئەوان کۆمەلێكى نەفامن، ئەمە ئەوهى لیۆردەگیرى کە ئینسانی نەفامو کەودەن و بێعەقل، گالتە بە پیرۆزییەکانى خەلکى دەکات، بەتایبەت پیرۆزییەکی وەک نوێژ کە تەواوترین بەرجەستەکەرى بەندایەتیی ئینسانە بۆ خوا، یاخود بانگ کە شیعارو دروشمىکى یەکجار بەرزەو لەوه بەرزتر ڕەنگە لە وجوددا نەبى، کە ناوى خوا، وەحدانیەتى خوا، ئنجای ڕەوانەکراویتی پێغەمبەر، بانگ کردنى خەلک بۆ سەرفرازیی، وشە لە وشەکانى بانگ گەورەتر لە بوون (وجود)دا نیە، کەسێک گالتە بەوه بکات، مانای وایە

زۆر بێعەقل و نەفامە، وە هەر بەگشتیش دیارە ئەمە ئەوەی لیۆدەدەگیرئ کە ئینسان نابێ گالتەو سووکایەتی بە پیرۆزییەکانی هیچ کەسێک بکات، لەو ڕوودوە کە هەموو ئینسانێک ڕێز لیگیراوە، وەک خوا دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا

بَنِي آدَمَ ۝٧٠﴾ الإسراء، وە هەموو مەروفاکێش بێرورایەکانی خۆی و پیرۆزییەکانی خۆی پێ لە خۆی گرنگترن، ئامادەییە لە پێناویاندا سەری خۆی دابنێ، کەواتە: ئەگەر ئینسانەکە ڕێز لیگیراوبێ، دەبێ پیرۆزییەکانی زیاتر ڕێز لیگیراوبن، با تۆ پێشت هەڵە بن، بەلام بێرۆزییان بەرانبەر ناکە، بەو مانایە نا کە تۆ پێت راستن، بەلکو بەو واتایە کە تۆ دۆتەوێ هەستی بەرانبەرەکەت بریندار نەکە، دیارە ڕێزگرتنیش لە بێرورایەکانی خەلک، مانای ڕەخنە لێنەگرتن نیە، بە هەردوو دیوەکەیدا، چ مسوولمانان ڕەخنە لە نامسوولمانان بگرن، چ نامسوولمانان ڕەخنە لە مسوولمانان بگرن، ئەوە جیا، وە سووکایەتی و بێرۆزی و گالتە پێکردنیش جیا.

بایک لە بارەی بانگ (آذان) و قامت کردنەو

زۆربەیی ئەو باسەم لە تەفسیری (القرطبي) وەرگرتووە^(١)، لەگەڵ هەندێ سەرچاوەی دیکە کە ئاماژەیان پێدەدەم:

(١) مانای وشەی (النِّدَاء):

دهلئ: (النِّدَاء: الدُّعَاءُ بِرُفْعِ الصَّوْتِ، وَنَادَاةُ مُنَادَاةٍ وَنِدَاء: أَيُّ صَاحٍ بِهِ)، (نِدَاء)، واتە: بانگ کردن بە دەنگی بەرز، وە لە زمانی عەرەبییدا دهلئ: (وَنَادَاةُ مُنَادَاةٍ وَنِدَاء) یانی هاواری کردی و بە دەنگی بەرز بانگی کرد.

٢) قسەى زانیان دەربارەى بانگ:

(قُرْطُبِي) دەلى: (قَالَ الْعُلَمَاءُ: وَلَمْ يَكُنْ الْأَذَانُ بِمَكَّةَ قَبْلَ الْهَجْرَةِ، وَإِنَّمَا كَانُوا يُنَادُونَ "الصَّلَاةَ جَامِعَةً" فَلَمَّا هَاجَرَ النَّبِيُّ ﷺ وَصُرِفَتِ الْقِبْلَةُ إِلَى الْكَعْبَةِ أَمَرَ بِالْأَذَانِ، وَبَقِيَ "الصَّلَاةُ جَامِعَةً" لِلأَمْرِ يَعْرِضُ)، واتە: زانیان گوتووایانە: لە مەككە بانگ نەبوو دەپێش کۆچکردن، بەلکو ئیشیک کە دەهاتە پێش (پێویست دەبوو مسوڵمانانی بۆ کۆبکریتەوه) ئەوه دروشمیان بوو: (الصَّلَاةُ جَامِعَةً) نوێژ کۆکەرەوەیە، (ئەوه دروشمیکیان بوو، مەرج نیە کاتی نوێژیش بووبی، کاتی نوێژیش نەبووبی هەر وایان کردو، نوێژ کۆتان دەکاتەوه، واتە: کاریک هاتۆتە پێش پێویستە کۆببنەوه)، کاتیک پێغەمبەر ﷺ کۆچی کرد بۆ مەدینە و ڕووکە (قبلة) لە (بيت المقدس) هەو گۆرا بۆ کەعبە (لە سالی دووهمی کۆچییدا) لەو کاتەدا فەرمان بە بانگ کرا، وه وشەى (الصَّلَاةُ جَامِعَةً) بانگ هەر مایەوه، بۆ ئیشیک دەهاتە پێش.

وه بانگ لە چەند رێهەکهوه تەشریع کراوه، جاری ئەوه ئایەتەکه باسی دەکات، کەواتە: بانگ لە قورئاندا باسی کراوه.

وه پێغەمبەری خوا ﷺ دەقی بانگی فیری (أَبُو مَحْذُورَةَ) کردو، وهك لە (صَحِيح مُسْلِم) دا هاتو، وه لە (صَحِيح ابْنِ مَاجَه) دا هاتو شێخ ئەلبانیی بە صەحیحی داناوه.

وه هەر کامیك لە عەبدوللای کورێ زەید، و عومەری کورێ خەتتابیش خوا لییان رازی بێ، وهك دواى ئاماژە بە فەرموودهکە دەکەین، لە خەودا خەونیان بینووه بە بانگەوه، وه چوون بۆ پێغەمبەری خویان ﷺ گێراوتەوه، بەو شێوه بانگەى کە ئیستا هەیه، بەلام زانیان دەلێن: ئەوه مانای ئەوه نیە تەنیا لە رپی خەونەوه، کە هاوێلان بینوویانە، وهك عەبدوللای کورێ زەید و عومەری کورێ خەتتاب خوا لییان رازی بێ، تەنیا لەو رێهەوه بانگ دانرابی، بەلکو پێغەمبەری خوا ﷺ دەگونجی وێرای خەونى ئەو هاوێلە بەرپێزانە، بۆخۆشى بە وهحیش خۆای پەرورەدگار پێی راگەیاندى.

٣) حوکمی بانگ و قامەت:

زانایان راجیایی یان هەیه لە بارەى حوکمی بانگ و قامەتەوه:

أ/ هەندیکیان دەلێن: هەردووکیان پێویستی تاییەت (فَرَضُ الْعَيْنِ) ن، واتە: هەر مسوولمانێک نوێژى فەرزی کرد، دەبێ بانگی بۆ بداو قامەتیشی بۆ بکات.

ب/ وه هەندیکیشیان دەلێن: هەردووکیان پێویستی گشتی (فَرَضُ الْكِفَايَةِ) ن.

ج/ وه هەندیکیشیان دەلێن: هەردووکیان سوننەتن.

د/ وه هەیه دەلێ: بانگ فەرزه، بەلام قامەت سوننەتە.

ه/ وه هەیشە دەلێ: هەردووکیان فەرزی کیفایەن، یان یەکیکیان فەرزی کیفایەیهو ئەوی دیکە فەرزی عەینە، یان بە پێچەوانەوه ...، چەند رایەك هەن لەوبارەوه.

بەلام بەپێی ئەو دەقانهی كه دواى ئامازەیان پێدەكەین، رای راست ئەوهیه كه بەلای كه‌مه‌وه بانگ و قامەت فەرزی کیفایەن، ئەگەر هی عەینیش نەبن، با تەماشای ئەو چەند دەقه بكەین:

یەكەم: ﴿عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُغَيِّرُ إِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ وَكَانَ يَسْتَمِعُ الْأَذَانَ فَإِنْ سَمِعَ أَذَانًا أَمْسَكَ وَإِلَّا أَغَارَ﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (٨٤٥)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (٢٦٣٤)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (١٦١٨)}، واتە: ئەنەسى كۆری مالیک خوا لێی رازی بێ، دەلێ: پێغه‌مبەری خوا ﷺ عادهتی وابوو هی‌رشى دە‌کرده سەر دوژمنیك (كه له‌گه‌ڵی له‌ حاله‌تی جه‌نگ دابوو) له‌ کاتی به‌ر‌به‌یاندا، ئەگەر گوێی له بانگ بووایه هی‌رشى نه‌ده‌کردو، ده‌ستی ده‌گرت‌ه‌وه، به‌لام ئەگەر گوێی له بانگ نه‌بووایه، هی‌رشى ده‌کرد. واتە: ئەگەر گوێی له بانگ بووایه، ئەوهی ده‌گه‌یاندا كه دیاره ئەوانه مسوولمان، كه‌واته: بانگ شی‌عارى مسوولمانه‌تییه، وه ئەگەر گوێشى لێ نه‌بووایه، دیاره نامسولمان بوون.

دوودم: ﴿قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِمَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ وَابْنِ عَمٍّ لَهُ: (إِذَا كُنْتُمَا فِي سَفَرٍ فَأَذِّنَا ثُمَّ أَقِيمَا وَلْيُؤْمَكُمَا أَكْبَرُكُمَا)﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۶۳۰)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۱۵۳۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ برقم: (۲۰۵) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (۶۳۴)، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (۲۱۲۸)}، واتە: پیغه‌مبەری خوا ﷺ به مالیکی کوری حویریت و ئاموزایه‌کی ئەوی فەرموو: ئەگەر پیکه‌وه له سه‌فه‌ری بوون بانگ بدن، وه قامه‌تیش بکه‌ن، وه با کامه‌تان به ته‌مه‌ن‌تره پیشنوێژیتان بۆ بکات، واتە: با یه‌کیکتان ببیته ئیمام و یه‌کیکتان ببیته مه‌ئمووم.

(إِبْنُ الْمُنْذِرِ)، ده‌لێ: (فَالْأَذَانُ وَالْإِقَامَةُ وَاجِبَانِ عَلَى كُلِّ جَمَاعَةٍ فِي الْحَضَرِ وَالسَّفَرِ، لِأَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَمَرَ بِالْأَذَانِ وَأَمَرَهُ عَلَى الْوُجُوبِ)، ئەوه (قرطبی) له (إِبْنُ الْمُنْذِرِ) ده‌وی دینی، که زانیه‌کی گه‌وره‌ی خاوه‌ن رای تایبه‌ت به‌خۆی بووه، هه‌ندی‌کیش ده‌لێن: له چوار چپوه‌ی مه‌زه‌به‌ی شافعی دا بووه، به‌لام واپیله‌جی زۆر رای تایبه‌تی هه‌بووبن، واتە: (اجتهاد)ی کردوه، ده‌لێ: بانگدان و قامه‌تکردن فەرزن له‌سه‌ر هه‌ر کۆمه‌ڵێک له مسوولمانان نیسته‌جی بن، یان رێبوار بن، چونکه پیغه‌مبەری خوا ﷺ فەرمانی کردوه به بانگ (هه‌روه‌ها به قامه‌تیش) وه فەرمان کردنی ئەویش پێویست بوون ده‌گه‌یه‌نی.

(أَبُو عَمْرٍ) واتە: (إِبْنُ الصَّلَاحِ الشَّهْرُزُورِي) ده‌لێ: (وَاتَّفَقَ الشَّافِعِيُّ وَأَبُو حَنِيفَةَ وَأَصْحَابُهُمَا وَالثَّوْرِيُّ وَأَحْمَدُ وَإِسْحَاقُ وَأَبُو ثَوْرٍ وَالتَّطَبَّرِيُّ عَلَى أَنَّ الْمُسَافِرَ إِذَا تَرَكَ الْأَذَانَ عَامِدًا أَوْ نَاسِيًا أَجْزَأَتْهُ صَلَاتُهُ؛ وَكَذَلِكَ لَوْ تَرَكَ الْإِقَامَةَ عِنْدَهُمْ، وَهُمْ أَشَدَّ كَرَاهَةً لِتَرْكِهِ الْإِقَامَةَ)^(۱)، واتە: شافعی و ئەبو حەنیفە و هاو‌ده‌کانیان، وه ئەو‌ری و ئیسه‌حاق و ئەبو شه‌ورو طه‌به‌ری په‌حمه‌تی خوا له هه‌موویان بێ، له‌سه‌ر ئەوه رێکه‌وتوون که بابای رێبوار ئەگەر بانگی نه‌دا به‌ئه‌نقه‌ست، یان له‌بیری چوو، نوێژه‌که‌ی هه‌ر به‌رده‌که‌وی، (به‌لام دیاره له‌سه‌ر رای ئەوانه‌ی که ده‌لێن فەرزن، گونا‌ه‌بار بووه، وه له‌سه‌ر رای ئەوانه‌ی که ده‌لێن: سونه‌ته، خیریکی له‌ده‌ست چوو)، وه هه‌روه‌ها ئەگەر قامه‌تیش

نەگات بۆ نوێژەکە، لەلای ئەوان، نوێژەکە هەر دروستە، بەلام قامەت نەکردنەکەیان پێناخۆشترە لە بانگ نەدانەکە.

٤) چۆنیەتی بانگدان و چۆنیەتی قامەت کردن :

دیاره بانگی زۆرینهی زۆری مسوولمانان ئەوانە لەسەر راستە شەقامی پێغەمبەری خوا ﷺ و هاوەڵانی سەرپاستن خوا لییان پازی بێ، بەو شیوە بوو کە ئیستا هەیه، ئیدی بانگی دیکە خەلکی لادەرو لاری، زۆر ئیعتیباری پێ ناکرێ، ئنجای زۆربەیی خەلک وادەزانن هەر یەک شیوە بانگ هەیه، بەلام دیاره وانیە. وە ئەو شیوە بانگە ئیستا باوە لە جیهانی ئیسلامیدا ئاوایه:

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ
حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ
حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ
اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

ئەمە لە فەرموودەکە (أَبِي مَحْذُورَةَ) دا هاتووە کە (مسلم وأبو داود والنسائي وابن ماجه) هیناویانەووە ئەلبانیشت لە (صحيح سنن النسائي) دا بە صەحیحی داناوە، کە بەو شیوەیە پێغەمبەری خوا ﷺ بانگی فیئری (أَبِي مَحْذُورَةَ) کردووە.

جا ئەو چۆنیەتی بانگ فیئرکردنە، بەسەرھاتیکی لەگەڵ دایە، کە لە تەفسیرەکاندا هاتووە، گیرانەووەی خراپ نیە:

(أَبِي مَحْذُورَةَ) یەگێک بوو لە موناڤیقەکان، (دەلی: ئیمە کۆمەڵێک بووین کاتیەک لە جەنگی تەبووک دەگەڕاینەووە، دانیشتبووین گالتهمان بە بانگ

دەکرد، کاتێک بانگ بیژی پیغەمبەر ﷺ بانگی دەدا، ئیمەش لاساییمان دەکردەووە گالته‌مان پێدەکرد، دەلی: من یەکیەک بووم لە گالته‌ پێکەرەکان، وە من بەتایبەتی زیاد دەنگم پێ بەرز کردەووە، پیغەمبەر ﷺ بانگی کردین، فەرمووی: کامەتان بوو کە دەنگی لە هەمووتان بەرزتر بوو؟ دەلی: هاوڵەکانم ئاماژەیان بۆ من کرد، گوتیان: فلان کەس بوو، بۆخۆشم گوتم: بەلی من بووم، دەنگم لە هەموویان بەرزتر بوو، (دیارد مەترسی هەبوو پیغەمبەر ﷺ لی لی توورە بێ)، پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: وەرە پێش، منیش لی چوومه پێش، دەستیکی بە نیو چەوانم داھینا تا گەیشتە سەر نیوکە و دوای بۆ کردم، ئنجا فەرمووی: ئەو وشانەی پێت دەلیم وەک من بیانلیو، گوتم: بەلی، ئیدی ئەو وشانەی بانگی پێگوتم، دای ئەووی لیبووومەو، (أَبِي مُحَمَّدُورَة بەناوبانگ بوووە بانگ بیژیکی دیار بوو)، سویند بە خوا کە چوومه لای پیغەمبەر ﷺ هیچ کەس نەبوو هیندەوی وی بیبوغزینم، وە ئەمری هیچ کەسیشم لە ئەمری وی پێ ناخۆشتر نەبوو، کە پێی فەرمووم بیانلیو، بەلام کە بانگەگەم تەواکردو دەستی بەسەرداھینام، هیچ کەس نەبوو هیندەوی پیغەمبەر ﷺ خۆشم بوو، وە بانگیشم زۆر زۆر خۆشویست)، (دیارد دواپی (أَبِي مُحَمَّدُورَة) بۆتە بانگدەری رەسمی، کە بیگومان ئەوەش بەرەگەتی خوابوو، بەلام بیگومان رەوشت و خووی بەرزو سینگ فراوانیی پیغەمبەریش ھۆکاری سەرەکی بوو.

دەربارە (إقامة)ش کە لە کوردەواریی خۆماندا دەلیین: قامەت، وە مانای وشەکە (هەڵساندنەپێ)، ئەسلی خۆی واتە: ئەو نوێژە ئەهلی جەماعەت هەڵسینن بۆ نوێژ و نوێژەکە بەرپا بکەن، (إقامة)ش ئەووی کە باوە ئاویە:

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ

أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ

حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ

قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ

قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

دیاره وشەکانی بانگ، مانای زۆر زۆر گەورەیان ھەیە، وە دروشمی ھەرە گەورەیی ئیسلامن، خوای بەرز، وە پێغەمبەری خوا ﷺ بە بەلاش و بێ حیکمەت نیە، ئەو وشە گەورەیان کردووە بە دروشم و بانگ بۆ مسوڵمانان، کە ئەو تەبەقە بە مسوڵمانانە وەو ھیچ خاوەن دین و بەرنامەییەکی دیکە شتی وایان نیە، پۆژی پێچ جاران ئەو وشە گەورەیان بگوترێن، وە شیعاری کۆکردنەوێ مسوڵمانان بن، بۆ شتێک کە گەورەترین شتە لە دینەکاندا کە نوێژە، مانای وشەکان بەم شیوەیە:

(اللَّهُ أَكْبَرُ)، واتە: خوا گەورەترە، بەو واتایە نا لە فلان شت و لە فلان شت! خوا گەورەترە بە موتڵەقی، ھەرچی نوێ بە دڵ و میشتکت دادی، خوا گەورەترە، بە ھەموو شیوەکانی گەورەیی خوا گەورەترە، بەو شیوەیە کە بۆ خوا شایستەییە، نەك گەورەییەکت بە میشتکی دابی کە لەگەڵ بێ وێنەیی خوای پەروردگاردا نەگونجی، چوار جار ئەو دووبارە دەبیتهو.

(أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، واتە: شایەدیی دەدەم کە جگە لە خوا ھیچ پەرستراوین، نەك بێجگە لە خوا ھیچ خوانین، کە بەداخەوێ من گویم لە وتاربێژەکانیش دەبی، گویم لە بانگخوازەکانیش دەبی، جیاوازیی نیوان (إِلَه) و (اللَّهُ) دا ناکەن، دەڵێن: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، واتە: بێجگە لە خوا ھیچ خوا نیی! نەخێر، واتە، چونکە پەرستراو (إِلَه) جیاوە خوا (اللَّهُ) جیاوە، ئەم پرستەییە واتە: بێجگە لە خوا ھیچ پەرستراو نیی، چونکە بپەرستەکانیش نکوولییان لەویدا نەکردووە، کە یەك خوا ھەیە بەمانای بەدیھینەر و پەروردگار و خاوەن، وەك خوا دەفەرموێ: ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لِيَقُولَنَّ اللَّهُ فَاَنِّي يُؤْفِكُونَ ﴿٦١﴾﴾

العنکبوت، واتە: ئینکارییان نەکردووە، لەویدا کە تەنیا خوا بەدیھینەر و پەروردگارە، بەلام ئایا لە چیدا بە ھەڵە داچوون؟ لەویدا کە غەیری

خوایان په‌رستوه، بویه (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، واته: هیچ په‌رستراوی به هه‌ق نین، جگه له خوای به‌رزو مه‌زن و بئ‌وینه.

(أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)، شایه‌دیی دده‌م که موحه‌مه‌د په‌وانه‌کراوی خوايه.

(حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ)، (حَيَّ) بۆ تاک و دووان و کۆ و هه‌مووان ده‌بئ، واته: وهرن بۆ نوێژ.

(حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ)، وهرن بۆ سه‌ره‌رازیی.

(اللَّهُ أَكْبَرُ)، خوا گه‌وره‌تره.

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، هیچ په‌رستراویک نیه (به هه‌ق) جگه له خوا ﷻ.

قامه‌تیش نه‌وه دیاره، ته‌نها: (قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ) یانی: نوێژ به‌رپابوو، نوێژ به‌رپابوو.

ننجا فه‌رمووده‌که‌ی عه‌بدوڵلای کورێ زه‌ید که دیته خزمه‌ت پێغه‌مبه‌رو ﷺ بۆی ده‌گیریته‌وه، که به‌و شی‌ووه‌یه خه‌ونی بینیه‌وه، له خه‌ونه‌که‌یدا یه‌کیک ده‌لئ: با وه‌ک هی جووله‌که‌کان بانگ بکه‌ین، یه‌کیکی دیکه ده‌لئ: با وه‌ک نه‌صرانییه‌کان (ناقووس) به‌کاربێنین، دوا‌یی ده‌لئ: پێیان گوتم: نه‌و وشانه بلئ، وه که ده‌چئ بۆ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌ویش پێی ده‌فه‌رموی: (أَلْقِهْ عَلَى بِلَالٍ، فَإِنَّهُ أُنْدَى مِنْكَ صَوْتًا) نه‌و وشانه فی‌ری بیلال بکه، با بیلال بیانلئ، نه‌و ده‌نگی له تو‌و خوش‌تره.

زانایان ده‌لئین: نه‌وه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که کئ ده‌نگی خوشه نه‌و بانگ بدات، نه‌و شی‌عارو دروشمه به‌رزه، ده‌بئ به ده‌نگی‌کی زۆر زوڵال و خوشو کاریگه‌ر رابگه‌یه‌نرئ.

ه) چه‌ند ئاگاداریی یه‌ک ده‌رباره‌ی بانگو قامه‌ت:

یه‌ک: هه‌ندی‌ک له زانایان ده‌لئین: بانگو قامه‌ت هه‌ردووکیان چوار (اللَّهُ أَكْبَرُ) یان له پێشه‌وه‌یه، واته: نه‌ک قامه‌ت دوو (اللَّهُ أَكْبَرُ) بئ، که ئیستا

نایمه واده‌که‌ین، نه‌وه‌ه‌نه‌فیه‌کان رایان وایه، وه‌ رایان وایه شایه‌تمانە‌کانیش دوو دووبن، واته: وه‌ک چۆن له‌ بانگدا دوو دوون، له‌ قامه‌تیشدا دوو دووبن، وه‌ نه‌بو هه‌نیفه‌و هاوه‌له‌کانی و شه‌وری و هه‌سه‌نی کوری هه‌ی رایان وایه، که (ترجیع) له‌ بانگدا سوننه‌ت نه‌یه.

(ترجیع)، چیه؟ نه‌وه‌یه که شایه‌تمانە‌کان به‌ر له‌وه‌ی بانگیژ به‌ ده‌نگی به‌رز بیانلی، به‌ ده‌نگی نزم بیانلی، دوا‌یی به‌ ده‌نگی به‌رز بیانلی، یاخود دوو جار بیانلیته‌وه، (ترجیع)، واته: گی‌رانه‌وه.

دوو: مالیک ده‌لی: ته‌نیا یه‌ک جار (قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ) ده‌گوتری له‌ قامه‌تیدا، به‌لام زانیانی دیکه هه‌موو رایان وایه که نه‌خیر ده‌بی دوو جار بگوتری.

سی: مالیک و شه‌وری و له‌یث و شافعی له‌ قسه‌ی فه‌دیمی دا ده‌لین: (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ) له‌ نویژی به‌یانی دا که (تثویب) ی پی ده‌لین، سوننه‌ته بگوتری، به‌لام نه‌بو هه‌نیفه، وه‌ شافعی له‌ قسه‌ی تازدی دا که له‌ میسر گوتویه‌تی ده‌لین (تثویب)، واته: (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ) سوننه‌ت نه‌یه، دیاره‌ رای زۆرینه نه‌وه‌یه که سوننه‌ته، به‌لام له‌ هه‌ردوو فه‌رموده‌که‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ)، و (أَبِي مَحْذُورَةَ) دا (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ) له‌ بانگی به‌یانیدا هه‌یه.

چوار: زانیان یه‌کده‌نگن که هه‌تا کاتی بانگ نه‌بی، دروست نه‌یه بانگ بدری، جگه له‌ نویژی به‌یانی، وه‌ نویژی به‌یانی پیش کاتی هاتنی نویژیش دروسته بانگ بدری، بۆ ناگادارکردنه‌وه‌ی مسوڵمانان، وه‌ک له‌م فه‌رموده‌یه‌دا دیاره پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی: ﴿إِنَّ بِلَالًا يُؤَدِّنُ بَلِيلَ فَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يُؤَدِّنَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَم: (۴۵۱)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقَم: (۶۳۳، ۶۲۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقَم: (۲۰۳)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقَم: (۶۳۷)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقَم: (۳۴۷۱) عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واته: بیگومان بیلال به‌ شه‌و بانگ ده‌دا (واته: شه‌و ده‌مینێ که بانگ ده‌دات) بۆیه نه‌گه‌ر گویتان له‌ بانگی بیلال بوو، جاری له‌سه‌ر خواردن و خواردنه‌وه به‌رده‌وام بن، هه‌تا ئیبنو ئوممی مه‌کتوم (واته: عه‌بدوڵلای کوری ئوممی مه‌کتوم خوا لیان

پازی بێ) بانگ ده‌ڵێ، (که دوای ئه‌وه‌ی که شه‌به‌قی به‌یان ده‌دات، ئه‌و بانگ ده‌ڵێ).

پێنج: ئه‌بو عومه‌ر، واته‌: (ابْنُ الصَّلاح الشَّهْرَزُورِي) وَهَكَذَا (قُرْطُبي) لِيَّيه‌وه هَيْناوه، ده‌ڵێ: (ذَهَبَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ وَإِسْحَاقُ بْنُ رَاهُويَةَ وَدَاوُدُ بْنُ عَلِيٍّ وَمُحَمَّدُ بْنُ جَرِيرِ الطَّبْرِيِّ إِلَى إِجَازَةِ الْقَوْلِ بِكُلِّ مَا رُويَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَحَمَلُوهُ عَلَى الْإِبَاحَةِ وَالتَّخْيِيرِ، قَالُوا: كُلُّ ذَلِكَ جَائِزٌ لِأَنَّهُ قَدْ ثَبَتَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ جَمِيعُ ذَلِكَ، وَعَمِلَ بِهِ أَصْحَابُهُ فَمَنْ شَاءَ، قَالَ اللَّهُ أَكْبَرُ مَرَّتَيْنِ فِي أَوَّلِ الْأَذَانِ، وَمَنْ شَاءَ قَالَ ذَلِكَ أَرْبَعًا، وَمَنْ شَاءَ رَجَعَ فِي أَذَانِهِ، وَمَنْ شَاءَ لَمْ يُرْجَعْ، وَمَنْ شَاءَ ثَنَّى الْإِقَامَةَ، وَمَنْ شَاءَ أَفْرَدَهَا، إِلَّا قَوْلُهُ: "قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ" فَإِنَّ ذَلِكَ مَرَّتَانِ مَرَّتَانِ عَلَى كُلِّ حَالٍ (١) (١)، واته‌: ئه‌یبنو سه‌لاحی شاره‌زووری ره‌حه‌ته‌ی خوای لی بێ ده‌ڵێ: (أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ وَإِسْحَاقُ بْنُ رَاهُويَةَ وَدَاوُدُ بْنُ عَلِيٍّ وَمُحَمَّدُ بْنُ جَرِيرِ الطَّبْرِيِّ) ده‌ڵێن: هه‌موو ئه‌و شیوازانیه‌ی بانگو قامه‌ت که له‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ گیردراونه‌وه دروسته‌، به‌ هه‌ر کامیکیان بانگ بدری، یان قامه‌ت بکری، چونکه‌ مادام هه‌موویان ره‌وان، سه‌رپشکبوونیان تێدايه‌، (که‌واته‌: مه‌سه‌له‌که‌ ئه‌وه‌ نیه‌ ئه‌و هاوه‌له‌ به‌ریزانه‌ که‌ به‌لای که‌مه‌وه‌ بۆ زیاتر له‌ نو (٩) سال گۆییان لێبووه که‌ بانگ دراوه‌و قامه‌ت کراوه‌، نه‌یانزانیبی چۆن بوون؟! نا، به‌لام وادیاره‌ به‌ مۆله‌ته‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ چه‌ند شیوه‌یه‌ک بانگ دراوه‌و، به‌ چه‌ند شیوه‌یه‌کیش قامه‌ت کراوه‌.

بۆیه‌ش شیوه‌کان هه‌ن، تاكو رێ بۆ مسوولمانان فراوان بێ، وه‌ک له‌ زۆر شتی دیکه‌ش دا پێغه‌مبه‌ر ﷺ وایکردوه‌ بۆ وێنه‌: چه‌ند جووره‌ ته‌حییاتیکی خویندوه‌، چه‌ند جووره‌ (إِسْتِفْتاح) یکی خویندوه‌، وه‌ چه‌ند جووره‌ زیکرکی رکووع و سه‌جده هه‌ن { نُنْجَا ده‌ڵێ: ئه‌وانه‌ هه‌موویان له‌ هاوه‌لان گیردراونه‌وه‌و هاوه‌لانی‌ش کاریان پیکردوون، بۆیه‌ که‌سێک بیه‌وێ با له‌ سه‌ره‌تای بانگدا دوو (اللَّهُ أَكْبَرُ) ان بکات، وه‌ ئه‌وه‌ی ده‌یه‌وێ با چوار (اللَّهُ أَكْبَرُ) ان بکات (وه‌ک

ئیس‌تا باوه)، وه که‌سیک بیه‌وی با به (ترجیع) بانگ بدات، ئه‌ودی ناشیه‌وی با به (ترجیع) بانگ نه‌دا، وه که‌سیک بیه‌وی با (اللهُ أَكْبَرُ) قامه‌تیش دوو دوو بن و ده‌توانی شایه‌تمان‌ه‌کان یه‌ک بن، جگه له (قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ) ئه‌وه ده‌بی ههر دوو جار بی، به پیی رای زۆربه‌ی زانیان، جگه له رای ئیمام مالیک.

٦) وه‌لامدان‌ه‌وی بانگ:

ئه‌وه سوننه‌تی‌که که زۆر له مسوولمانان فه‌راموشیان کردوه، به‌لام سوننه‌تی‌کی زۆر که‌وره‌یه‌و، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ زۆر گرنگی بی‌داوه، وه‌ک له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا هاتوه، پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿إِذَا قَالَ الْمُؤَدِّنُ: اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، قَالَ أَحَدُكُمْ: اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، قَالَ: أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مِنْ قَلْبِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (٨٤٨)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (٥٢٧)، وَابْنُ حَبَّانَ بِرَقْم: (١٦٨٥) عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واته: ئه‌گهر بانگ‌ده‌ر گوتی: (اللهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ)، یه‌کی‌ک له ئه‌ویش وه‌ک وی گوتی: (اللهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ) دوا‌یی بانگ‌ده‌ر گوتی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ئه‌ویش وه‌ک ئه‌و شایه‌تمان‌ی هینا، دوا‌یی گوتی: (أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)، ئه‌ویش وه‌ک ئه‌وی گوته‌وه، دوا‌یی که‌ بانگ‌ده‌ر گوتی: (حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ) ئه‌ویش گوتی: (لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)، دوا‌یی گوتی: (حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ)، ئه‌ویش گوتی: (لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)، دوا‌یی بانگ‌ده‌ر گوتی: (اللهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ) ئه‌ویش وایگوت، دوا‌یی بانگ‌ده‌ر گوتی: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ئه‌ویش وایگوت، ئه‌و وشانه‌ی به‌ دل گوتن، ده‌جیت‌ه به‌هه‌شت.

له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی دیکه‌دا پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ الْمُؤَدِّنَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيَ اللَّهُ رِئًا، وَيَمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَيَا لِسَلَامٍ دِينًا، غُفِرَ لَهُ ذَنْبُهُ﴾

{أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۸۴۹)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (۵۲۵)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۱۰)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْمٍ: (۶۷۸)، عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، (دوای ئەوەی کە بانگ دەدری، وەلام دەدریتەوه، با وانهزانری تیکدهگیرین، وەلامی بانگ لەگەڵ بانگ دەدریتەوه، بەلام دوای ئەوەی وەلامی بانگ تەواو بوو، ئنجا ئەو دوایە دەکری)، واتە: هەر کەسێک گویی لە بانگیژ بوو کە بانگیدا، وە گوتی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ)، واتە: شایەدیی دەدەم کە بیجگە لە خوا هیچ پەرستراوی بە هەق نین (وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ)، واتە: وە شایەدیی دەدەم کە موخەممەد بەندە و پەرستراوی خواوە، وە پاشان گوتی: (رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، غُضِرَ لَهُ ذَنْبُهُ)، واتە: رازییم بە پەروردگارێتی خوا، وە رازییم بە پیغمبەراییەتی موخەممەد لە لایەن خواوە، وە رازییم کە ئیسلام بەرنامەم بێ، هەر کەسێک (بە دل) ئەوە بێ: ئەوە هەرچی گوناهی پیشووییەتی دەبوردی و دەسپێتەوه، سوننەتە کاتیک ئینسان گویی لە بانگ دەبی ئەو دوایە بخوینێ.

۷) پاداشتی بانگ و پایە بانگ یێزان:

بانگدان عیبادەتێکی زۆر گەورەیه، بە پێی ئەم دەقانه:

أ- ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: (إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ أَدْبَرَ الشَّيْطَانُ وَلَهُ ضُرَاطٌ حَتَّى لَا يَسْمَعَ التَّأْذِينَ)﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (۶۰۸)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۸۵۴)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (۵۱۶)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْمٍ: (۱۲۵۳)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْمٍ: (۱۶۱۳)}، واتە: ئەبو هورەیره خوا لێی رازی بێ دەلی: پیغمبەری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرموویەتی: کاتیک بانگ دەدری بۆ نوێژ، شەیتان رادەکاو پشت دەکاتەوه، (با)ی لێ دەبیتهوه، تاكو گویی لە بانگەکە نەبی، (بە دەنگی بەرز بای لێ بەردەبی).

ب- ﴿عَنْ مُعَاوِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (الْمُؤَدِّثُونَ أَطْوَلُ النَّاسِ أَعْنَاقًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ)﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۱۶۹۰۷)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۸۵۰)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْمٍ: (۷۲۵)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْمٍ: (۱۶۶۹)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (شُعَبِ

الإيمان) برقم: (۳۰۵۱)) واته: موعاویه خوا لیی رازی بی دهلی: گویم لیوو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دهیفرموو: بانگیبیزان له هه‌موو کهس له رۆزی قیامت گهردنیان بهرزتره، (جا گهردنی رواله‌تیان بهرز ده‌بی، یان مه‌به‌ست پیی ئه‌وه‌یه پایه‌یان بهرزه)، به‌پراستی ئه‌وانه‌ی ئه‌و دروشم و شیعاره به گوئی مسوولماناندا دده‌ن له قیامت سه‌ربه‌رزو، ئه‌گهر مه‌به‌ست پیی گهردن به‌رزیش بی، مه‌به‌ست جوانیی قه‌دو قیافه‌که‌یان.

ج- ﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (لَا يَسْمَعُ مَدَى صَوْتِ الْمُؤَذِّنِ جَنَّ، وَلَا إِنْسٍ، وَلَا شَيْءٍ، إِلَّا شَهِدَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ برقم: (۱۱۴۱۱)، وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ برقم: (۹۹۳)، وَالْبُخَارِيُّ برقم: (۶۰۹)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (۶۴۴)، وَابْنُ مَاجَةَ برقم: (۷۲۳)، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (۱۶۶۱)}، واته: ئه‌بو سه‌عی‌دی خودریی خوا لیی رازی بی دهلی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: ده‌نگی بانگیبیز نابیستی، جن و ئاده‌میزادو، هیچ شتی، (واته: وه‌کو ئاژه‌لو ژیاندارانی دیکه‌ش) مه‌گهر رۆزی قیامت‌ی شایه‌دی بو دده‌ن.

د- ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (مَنْ أَدَّنَ ثُنْتَيْ عَشْرَةَ سَنَةً، وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَكُتِبَ لَهُ بِأَذِينِهِ فِي كُلِّ يَوْمٍ سِتُّونَ حَسَنَةً، وَلِكُلِّ إِقَامَةٍ ثَلَاثُونَ حَسَنَةً)﴾ {أَخْرَجَهُ وَابْنُ مَاجَةَ برقم: (۷۲۸)، وَالْبَزَّازُ برقم: (۵۹۳۳)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ سُنَنِ ابْنِ مَاجَةَ)}، واته: ئیب‌نو عومه‌ر خوا لیی رازی بی، ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: ههر که‌سیک دوازه سالان بانگ بل‌ی، (وه قامه‌تیش بکات) به‌هه‌شتی بو پیویست ده‌بی، وه به ههر بانگیک که هه‌موو رۆژیک ده‌یدات، شه‌ست (۶۰) چاکه‌ی بو دهنوسری، وه به ههر ئیقامه‌یه‌کیش که ده‌یخوینی، سی (۳۰) چاکه‌ی بو دهنوسری.

۸) ئایا کرئ وه‌رگرتن له به‌ران‌به‌ر بانگ بیژی دا دروسته‌؟

زانایان له‌وباره‌وه راجیایان هه‌یه، دوو فهرمووده دینینه‌وه له‌وباره‌وه:

یه‌که‌م: ﴿عَنْ عُمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنَّ مِنْ آخِرِ مَا عَهَدَ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ اتَّخِذَ مُؤَذِّنًا لَا يَأْخُذُ عَلَى أَذَانِهِ أَجْرًا)﴾ {أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ برقم:

(۵۳۱)، وَالتَّرْمِذِيُّ بِرَقَم: (۲۰۹)، وَالتَّسَائِيُّ بِرَقَم: (۶۷۱) قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: صحيح، واته: عوسمانی کوری ئهبی عاص خوا لیی رازی بی گوتوویهتی: دوااین شتیک که پیغه مبهری خوا ﷺ به منی راگیانند، فهرمانی پیکردم، که هیچ بانگبیزیک نه گرم، که له بهرانبه ر بانگدانه کهیدا کری وهرگیری، کهواته: به پیی ئهم فهرمايشته بی، دروست نیه کری له بهرانبه ر بانگدان دا وهرگیری.

دووهه: بهلام له فهرمووده کهی (أَبِي مَحْذُورَةَ) دا که پیشتر هیئانمان، له کوتایی فهرمووده کهدا دهلی: ﴿ثُمَّ دَعَانِي حِينَ قَضَيْتُ التَّأْذِينَ، فَأَعْطَانِي صُرَّةً فِيهَا شَيْءٌ مِنْ فِضَّةٍ﴾، واته: دواى ئهوهی که بانگه کهم گوت (دیاره کاتی نویژ بووه، بانگی داوه) بانگی کردم، پریسکه یه کی دامی، توورده که یه کی دامی، ئه نندازه یه ک زیوی تیدا بوو.

شهر عزانانیش زور قسه یان لهو بارده کردوه، وه من پیموایه ودرنه گرتنی کری و پاره له بهرانبه ری بانگدا باشنره، بهلام رهواشه وهرگیری، بهتایبه تی بو ئه وه کهسه ی خووی بو ئه وه کاره تهرخان کردبی، وه کاریکی وای نه بی که پیی بژیته.

مهسه لهی سییهه: که دهه فهرموئ: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ

ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَاسِقُونَ﴾، بلی: ئه ی خاوه ن کتیبینه! چیمان لی به عهیب دهگرن، رهخنه مان لهسه ر چی لی دهگرن، ئه وه نه بی که بروامان به خوا هیئاوه، وه بهوه ی که بو ئیمه نیردراوته خوار که قورئانه، وه بهوه ی که پیش ئیمهش نیردراوته خوار (که هه موو کتیبه کانی خوان)؟! واته: ئایا ئه وه مان لی به عهیب دهگرن، که بروامان به خواو به کتیبه کانی خوا هه یه؟! ﴿وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَاسِقُونَ﴾، وه چ هوکاریکی دیکه هه یه بوئه وه ی رهخنه مان لی بگرن، ئه وه نه بی که ئیوه زوربه تان لاپین، لاپییتان وا دهکات رهخنه له ئیمه بگرن، وه ک گوتراوه (بابای نه خوئ ناوی شیرینی بهدهم

تالە)، ئیو لەبەرئەوێ بوختان لاری، ئیمە کە بەریدا دەروین بەراستی، راست روشتەگە ئیمەتان پێ عەیبەو، لیمان بە رەخنە دەگرن، ئەمە وەك

ئەو ئایەتە وایە: ﴿وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾﴾

البروج، واتە: ئەوانە ئیماندارانیان کوشت (وەك لە سوورەتی "البروج" دا باسیان دەکات، کە پێش هاتنی ئیسلام کەسانێکی کافر کۆمەلێک ئیمانداریان کوشتوون)، هیچیان لێ بە عەیب نەگرتن، ئەو نەبێ کە ئیمانیا هەبوو بە خۆی زالی شایستە ستایش و سۆپاس، هەر ئیمان هێنان بە خۆیان لێ بە عەیب دەگرتن، ئەمە وەك ئەو شاعری شاعریك وایە کە مەدحی قەومەگە خۆی دەکات، دەلی:

لَا عَيْبَ فِيهِمْ غَيْرَ أَنَّ سَيُوفَهُمْ
بِهِنَّ فَلَوْلَ مِنْ قِرَاعِ الْكَتَائِبِ

واتە: قەومەگە من هیچ عەیبیان نیە، نەنیا ئەو نەبێ کە شمشیرەکانیان پاچاوەنەو، هێندە شەرە شمشیری پێکەن! کە دیارە ئەوێش عەیب نیە، شمشیر وەشینیك هێندە شمشیرەگە وەشاندبێ دەمەگە پاچاییتەو، مانای زۆر ئازاو بەجەرگە! کەواتە: وایە قەومەگە من هیچ عەیبیان نیە، مەگەر چاکەکانیان بە عەیب برانن!

وشە (نَقَمُوا) بە (نَقَمَ) ش دەخوینریتەو، ئەگەر لە قورئاندا نەبێ (نَقَمَ، يَنْقَمُ، نَقَمَ، يَنْقَمُ)، واتە: رەخنە گرت، رەخنە لێ دەگری، نکوولیی لێ کرد، نکوولیی لێ دەکات، عەیبی لێ گرت، عەیبی لێ دەگری، (فَهُوَ نَاقِمٌ)، (نَاقِمٌ)، واتە: رەخنەگر، یاخود عەیب گر، زۆر جاری دیکەش ئاماژەم پێداوە، خوا ﷻ لە قورئاندا هەرگیز گشتانن بەکارناهیێ، زۆر بەدەگمەن، وەك ئەوێ بفرموی: هەمووتان وان، یان ئەهلی کیتاب هەموویان وان، یان موشریکەکان هەموویان وان، بەلکو دفرموی (أَكْثَرُهُمْ) کە باسی خەلک دەکات دفرموی:

﴿وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ ﴿٧٠﴾﴾ المؤمنون، لێردا کە باسی کافران دەکات،

دفرموی: ﴿أَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ﴾، یان باسی ئەهلی کتیب دەکات دفرموی:

﴿وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ﴾، بۆئەوێ ئیمەش فی‌ری ئینصاف بین، هەرگیز نەلین: هەمووی وایە، نا، هیچ قەومێکی خراپ لە چاکە خاڵیی نابن، هەروەك هیچ قەومێکی چاکیش لە خراپە خاڵیی نابن، خودا فی‌ری ئینصافو دادگەرییمان دەکات، تاكو حوکمی گشتانن بەسەر خەڵکدا نەدەین.

مەسەلەی چوارەم: کە دەفەرموی: ﴿قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ مُثَبَّهً عِنْدَ اللَّهِ مَن

لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾، پێشتر لە هۆی هاتنە خوارەوێکی دا باسمان کرد، کە هەندێک لە خاوەن کتیبەکان هاتنە خزمەت پێغەمبەر ﷺ، وە دواى ئەوێ لە پێغەمبەری خاویان ﷺ پرسى: ئیمانێت بە کێ هەیە؟ ئەویش فەرمووی: بپروام بە خوا هەیە، وە بەو کتیبانەى کە ناردوونى بە هەموو پێغەمبەران، گوتیان: هیچ دینی‌کمان نەبینیووە لە دینی ئێوە خراپتر، جا هەندێک لە توێژەرەوان دەلین: ئەو وەلامی ئەو قسەییانە: ﴿قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ

ذَلِكَ مُثَبَّهً عِنْدَ اللَّهِ﴾، ئایا هەواتان پێدەم دینداریی کێ زۆر خراپە؟! چونکە دین خراپ نیە کە خوا ناردوویەتی، یاخود پێتان بلایم شوینکەوتووای چ دینی‌ک خراپن، کێ سزای لەلای خوا خراپترە؟ هێ کەسێک کە ﴿لَعَنَهُ اللَّهُ﴾، خوا

نەفرینی لێکردوون، ﴿وَعَضِبَ عَلَيْهِ﴾، وە لایان تووڕە بوو، ﴿وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ﴾، وە هەندێکی لێ گێراون بە مەیموون و بەراز، ﴿وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ﴾، وە طاغوتیشیان پەرستووە، کە ئەو چوار سیفەتە هەر چواریان لەسەر جوولەکەکان دەچەسپین.

کەواتە: ئێوە سزاتان لە هەموو خاوەن دینەکانی دیکە قورسترو، ئێوە لە هەموو کەس خراپترن، چونکە ئەو چوار سیفەتەتان تێدان، خوا لەعنەتی

لێکردوون، لێتان تووڕەبوو، هەندیکتانی کردووە بە مەیموون و بەراز، وە
 طاغووتیشتان پەرستو، دیارە ئێمە لە بەرگی یەگەمی ئەم تەفسیرە لە سووڕەتی
 (البقرة)دا، باسی چۆنیەتی بوونە مەیموون و بەرازی هەندیك لە بەنی
 ئیسرائیلان کرد، وە کە دەفەرموئ: ﴿وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ﴾، بە چەند قیرائەتیک،
 بەچەند شیۆدیەك خویندراوەتەو، مەبەست ئەویدیە کە ئەوانە طاغووتیان
 پەرستو، طاغووت کێیە؟ دەئێ: (وَكُلُّ مَنْ اطَاعَ أَحَدًا فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ فَقَدْ
 عَبَدَهُ)^(۱)، واتە: هەر کەسیك فەرمانبەری کەسیك بکات کە سەرپێچی خوا بێ،
 ئەو ئەو کەسە پەرستو، دیارە ئەمە زانیی زۆر شتێکی گرنگە، بۆ وێنە:
 کەسیك فەرمانبەری حیزبێکی بێدین دەکات، لە شتێکدا کە سەرپێچی
 خوای پەروردگار، مانای وایە ئەو حیزبە پەرستو، وە هەر کەسیك بە قسە
 مەلایەك، یان شیخێك، یان سیاسییەك، یان هەر کەسیك بکات، لە شتێکدا کە
 سەرپێچی خوا، مانای وایە بە ئەندازەی ئەو بە قسە دەکات، لە
 سەرپێچیکردنی خوادا، پەرستوویەتی، چونکە پەرستنی یانی چی؟ یانی بۆ
 ملکەچ بوون و گوێڕایەڵ بوون و بەقسەکردن، طاغووتیش زۆربەیی توێژدەرەوان
 دەئێن: (كُلُّ مَعْبُودٍ سِوَى اللَّهِ)، هەر پەرستراویکە جگە لە خوا، بەلام ئەو
 من بۆم دەرکەوتو، (طاغوت: كُلُّ مُطَاعٍ سِوَى اللَّهِ)، واتە: هەر کەسیك
 بەقسە بکری، جگە لە خوا، چونکە من پێموایە بتو صەنەم و خۆرو
 ئەستێرەکان، ئەوانە بە طاغووت لە قەلەم نادرین، هەرچەندە دەشپەرستین،
 بەلکو هەر کەسیك خەلک ملکەچ بکا، ناچاریان بکات، و، پێهکیان پێشاندا
 ناچاریان بکات لەسەری، ئەو طاغووتە، وە هەر کەسیك فەرمانبەری بۆ بکری
 بە شیۆدیەك ئەو فەرمانبەری کردنە لەگەڵ شەریعەتی خوادا تیکبگیری،
 ئەو طاغووتە، طاغوت زیاتر ئەوانە کە خاوەن ئێرادەن، جا چ ئینسان بێ، چ
 شەیتان بێ، بەلام ئەو ئێرادە نەبێ، یاخود ئێرادە هەبێ، بەلام پێی
 خۆشەنەبێ مامەلە بەو شیۆدیە لەگەڵدا بکری، بۆ وێنە: نەصرانیەکان کە
 عیسا ﷺ دەپەرستن، وە بە گوری خوای دەزانن، یاخود هەندیك لەوانە کە

فریشتەکان دەپەرستن، یاخود پیغەمبەرانى دیکە دەپەرستن، ئایا ئەو پەرستراوانە پێیان دەگوتری طاغووت؟ نەخیر، چونکە خەلکیان ناچار نەکردووە، پێیان خۆشنەبووە بەو شیوە ڕەفتاریان لەگەڵدا بکەن.

مەسەلەى پینجەم: که دەفەرموی: ﴿وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ

وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ﴾، خوا ﷺ لێردا باسی حالەتى نیفاق و دوورویی و دەرەڵیی دەکاتو، بەپێی سیافەکە دەرەگەوئ، کە زیاتر مەبەست پێی جوولەگەکانە، دەفەرموی: کاتێک دێن بۆ لاتان دەڵێن: ئیمانمان هێناوە، هەرچەندە بە کوفرەو هاتبوونە لاتان، وە بە کوفریشەو و چوونەدەر لەلاتان، وە خواش زاناترە بەوەی دەشاردەو، کەواتە: جوولەگەکان هەر هەموویان نەیانگوتووە جوولەگەین، بەلکە هەندیکیان حالەتى نیفاقیان بەکارهێناوەو گوتوویانە: ئیمانمان هێناوە، کەچی راستیشیان نەکردووە، وە کاتێک کە هاتوونە خزمەت پیغەمبەر ﷺ هەر کافر بوون، وە کاتێک کە چوونە دەریش هەر کوفریان پێ بوو، واتە: هیچ لێی بەهرەمەند نەبوون، ئەمە ئەوەی لێ وەرەگیرێ کە بێ تەوفیقی زۆر شتیکی نەگەتییەو زۆر موصیبەتە، تەماشای بکەن! ئەوانە لە خزمەت پیغەمبەر ﷺ دابوون، کە سەرپا نوورو بەرەگەت بوو، ئنجا وەرە لە خزمەتى دابنیشی، قورئانت بۆ بخوینیتەو، ئەو ڕەوشە بەرزو پەسندەو ببینی و ئەو نوورو بەرەگەتەى هەبێ، کەچی سوودی لێ نەبینی!! ئەو بەراستی گەورەترین موصیبەت و بەلایە، کە ئینسان لە خزمەت پیغەمبەر ﷺ دابی، یان لە خزمەت کەسانیک دابی کە بە ڕپی پیغەمبەر ﷺ دادەچن، بەلام

لێیان بەهرەمەند نەبنو، لێیان سوودمەند نەبن، پاشان دەفەرموی: ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ

بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ﴾، وە خوا زاناترە بەوەی کە دەیانشاردەو، واتە: ئەوەی کە دەیانشاردەو، چ ئەو کوفرە بوو، چ پیلان بوو، چ هەر شتیکی دیکە بوو، خواى پەنھانزان پێی زانایە، وە لە کاتی پێویستدا پیغەمبەر ﷺ و مسوڵمانانی لێ ئاگادار کردۆتەو، بۆئەوەی لە پیلان و فیلەکانیان تووشی زیان نەبن.

مەسەلەى شەشەم: کە دەفەرموئ: ﴿وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْآثِمِ وَالْعُدْوَانِ

وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعمَلُونَ﴾، زۆریان دەبینی خێرایى دەکەن لە گوناح و لە دەستدریژی و لە حەرام خۆرییدا، ئەو خراپترین کردەوێه کە دەیکەن،

لێردەدا دیسان دەفەرموئ: ﴿وَتَرَىٰ كَثِيرًا﴾، نافەرموئ: هەموویان، بۆچی؟ چونکە دیارە هەندێک لە جوولەکەکان بە پێی دینی خۆیان بەپێوەچوون و گوناھیان نەکردووە، دەستدریژیان نەکردووە، حەرامیشیان نەخواردووە، خۆی دادگەر ئێمە فێری ئینصاف دەکات، دەربارەى جوولەکەکان نافەرموئ: هەموویان (کلهم)

دەفەرموئ: (کَثِيرًا)، زۆریان، دیارە هەیانبوو بەپێی دینەکەى بەپێوەچوو و گوناھیشی نەکردووە، وە بەپێی دینەکەى خۆى دەستدریژی نەکردووە، حەرامیشی نەخواردووە، بەلام دیارە ئەوانى دیکە بەپێی دینەکەى خۆیشان دەستدریژیان کردووە و حەرامیشیان خواردووە.

خۆی کاربەجى، لێردەدا سێ شتی باسکردوون: (الْإِثْمِ، وَالْعُدْوَانِ، وَأَكْلِ السُّحْتِ).

(الْإِثْمِ)، بریتىە لەو گوناھانەى ئینسان لە نیوان خۆى و خوادا دەیانکات.

(الْعُدْوَانِ)، بریتىە لەو گوناھانەى کە ئینسان لە نیوان خۆى و خەڵکدا دەیانکات.

(أَكْلِ السُّحْتِ)، بریتىە لەو گوناھانەى کە ئینسان هەم لە نیوان خۆى و خوادا دەیانکات، وە هەم لە نیوان خۆى و خەڵکدا، بەو ئیعتیبارەى حەرامیەک دەخوات کە خوا قەدەغەى کردووە، ئەو لە نیوان خۆى و خوادا دایە، وە بەو ئیعتیبارەى کە مەگەر چۆن دەنا حەرام هەقى خەڵکە، لە نیوان خۆى و خەڵک دایە کەواتە: ئەوێ سێیەم (إِثْمِ) و (عُدْوَانِ) یش گۆ دەکاتەو، بۆیە خوا

دەفەرموئ: ﴿لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعمَلُونَ﴾، ئەو خراپترین کردەوێیان بوو کە دەیانکرد، واتە: حەرام خواردنەکە، یاخود هەر سێ جۆرە گوناھەکە.

مەسەلەى حەوتەم: کە دەفەر موی: ﴿لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ

الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السَّحْتِ لَئِيسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾، مەبەست لە نایەتى پێش

عەوامەکانى ئەهلى کىتاب بوو، بەلام ئەم نایەتە کە لیژەدا قسەى لى دەکەین، مەبەست پێى زانایانیان، قورئان هەر وشەیهى دەبێ لى وردبیهوه، ئەو وشەیه بۆچى لەم وشەیه جیاپە؟ بۆچى لەوى پیتیک زیادە؟ هەلبەتە هەمووى نهینى لەبن دایە، هەرچەندە ئیمە کەمتر لایەنە پەوانیژییهکانى زمانى عەرەبى باس دەکەین، چونکە ئەم تەفسیرە بۆ کوردزمانان دەکەین و ئەوانیش کەمیان لە زمانى عەرەبى دا پسپۆرو شارەزان، وە من خوشم ئیددیعیای ئەوه ناکەم کە زۆر پسپۆرو شارەزام لە زمانى عەرەبى و لایەنى پەوانیژییهکەى دا، بەتایبەتى قورئان کە زۆر وردەکاریى تێداپە، هەر کام لە: (زمخشرى) و (بیضاوى) و (نسفى) و (فخرالدین الرازى) زۆر وردەکاریان لەو بارەدا باسکردوه، ئیمەش هەر نەبێ دەتوانین لەوانەوه نەقل بکەین، بەلام دەزانم خوینەرى کورد کەمتر لى بەهەر مەند دەبێ، بەلام ئەوهى کە پێویستە و چاک تێگەیشتنى نایەتەکان دەپخوازێ هەر دەبێ ئامازەى پێ بدەین، خۆى بەرز باسى عەوامى جوولهکەکانى

کرد، ئنجا باسى زاناگانیان دەکات و دەفەر موی: ﴿لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ

وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السَّحْتِ لَئِيسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾، واتە:

دەبوواپە پەبانییهکانیان و ئەحباریان (پەبانییهکانیان، واتە: مشورخۆرو کاربەدەستەکانیان، ئەحبارەکانیش واتە: زاناگانیان) رێیان لى گرتبان لە قسەى خراپ و خواردنى حەرەم، وە ئەوه (بى هەلۆیستیان لە بەرانبەر عەوامەکانیاندا، کە لە قسەى گوناح خواردنى حەرەم نایان سەلمێننهوه و ئامۆزگاریان ناکەن)، خراپترین شتە کە زۆر بە کارامەیی دەیکەن، کەچى

بەنسبەت عەوامەکان فەر موی: ﴿لَئِيسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، بەلام لیژەدا

دەفەر موی: ﴿لَئِيسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾، چونکە زانایان و مشورخۆران

وەختیک شتیک دەکەن، زۆر بە دەستایی و کارامەیی و لیزانى دەیکەن، خەلکى

عەوام هەروا لامسەرلایی دەیکات، بەلام ئه‌وان زۆر به‌ وه‌ستایی و لیژانیی و کارامه‌یی ده‌یکهن، چونکه ئێمه له‌ زمانی عەرهبیدا سێ وشه‌مان هه‌ن (فعل، عمل، صنع):

۱- (فعل)، بریتیه له‌ هەر کردوهیه‌ک بکری، با نیه‌تیشی له‌گه‌ڵ دانه‌بی، که پالده‌دریته‌ لای بی ژیان و ئاژه‌ل و زینده‌وه‌رانیش.

۲- (عمل)، بریتیه له‌وه‌ی نیه‌تی له‌گه‌ڵ دابی.

۳- (صنع)، بریتیه له‌وه‌ی نیه‌تی له‌گه‌ڵ دابی و کارامه‌یی و ده‌ست په‌نگینیشی له‌گه‌ڵ دابی.

ئنجا وشه‌ی (لَوْلَا)، له‌ زمانی عەرهبیدا ئه‌گەر بجیتته‌ سهر کرداری پابردوو (الفاعل الماضي) ئه‌وه مانای سهرزنش‌تکردن (توبیخ) ده‌گه‌یه‌نی، وه‌ک ده‌فه‌رموی:

﴿لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ﴾ (النور، خوا سهرزنش‌تیا‌ن ده‌کات که بۆچی چوار شاه‌یدیان نه‌هینان! به‌لام ئه‌گەر بجیتته‌ سهر (الفاعل المضارع) ئه‌وه مانای

هاندان (تحضیض) ده‌گه‌یه‌نی، ﴿لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ﴾، یانی: ده‌بووايه‌ مشوورخۆرو زانایانیان له‌ قسه‌ی گوناح و خواردنی چه‌رامیان گیرابانه‌وه‌..

که ده‌فه‌رموی: ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾، واته‌: خراپترین کار هه‌لویستی مشوورخۆرو زانایانیکه‌، که له‌ خراپه‌یه‌که‌وه‌ راده‌میین، له‌نیو خه‌لکدا ده‌کری، وه‌ خه‌لک له‌ خراپه‌ ناگیرنه‌وه‌و ئامۆژگارییان ناکهن.

مه‌سه‌له‌ی هه‌شته‌م: که ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ

وَلَعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلِيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم مَّا

أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَنًا وَكُفْرًا ۖ وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ

كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ۖ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ

الْمُفْسِدِينَ ﴿۱۷﴾، جووله‌که‌کان بی‌پریزی و بی‌ئە‌دهیبی گه‌وره گه‌ورەیان کردوون له به‌ران‌به‌ر خوا‌دا، وه‌ک له سوورەتی (آل عمران) ی‌شدا پ‌ی‌شتر با‌سمان کرد، خوا ده‌فه‌رموئ: **لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ...**

﴿۱۸﴾، واتە: خوا ق‌سه‌ی ئە‌وانە‌ی بیست که‌ گوتیان: خوا ه‌ه‌ژاره‌و ئ‌یمه‌ ده‌وله‌مه‌ندین، جا ئە‌وه‌ ده‌گونج‌ به‌ ته‌وس و توانجه‌وه‌ گوت‌بی‌ت‌یان، وه‌ ده‌ش‌گونج‌ ه‌هر ق‌ه‌ناعه‌ت‌یان وا بووب‌، گرنگ ئە‌وه‌یه‌ ل‌یرده‌ا ئە‌وه‌ ق‌سه‌یان ل‌ی نه‌قل‌ ده‌کات و ده‌فه‌رموئ: جووله‌که‌کان گوتیان: خوا ده‌ستی به‌ست‌راوه‌ (غل) واتە: کو‌ت و پ‌یوه‌ند، ئە‌وه‌ی که‌ ده‌ستی ئ‌ین‌سانی پ‌ی ده‌به‌ست‌ری، یانی: وه‌ک چ‌ون که‌ سی‌ک ده‌ستی ده‌به‌ست‌ری، وه‌ ناتوان‌ی ده‌ستی ب‌خاته‌ گیرفانی، خ‌وای په‌روه‌رد‌گاریش نابە‌خشی، مه‌به‌ست‌یان ئە‌وه‌یه‌!

جا ره‌نگه‌ و‌یست‌بی‌ت‌یان ره‌خنه‌ ب‌گرن له ئ‌ی‌سلام و مس‌ول‌مانان و به‌ توانجه‌وه‌ ئە‌وه‌ ق‌سه‌یان کرد‌بی، واتە: ئ‌یوه‌ که‌ ده‌ل‌ین: خوا ده‌فه‌رموئ: **... وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا**

حَسَنًا يُضَعَّفَ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿۱۸﴾، واتە: ق‌ه‌رز‌ی باش له‌گه‌ل‌ خوا‌دا ب‌که‌ن، ده‌یان‌گوت: خوا بو‌ دا‌وای ق‌ه‌رز له ئ‌یمه‌ ده‌کات، بو‌خ‌و‌ی نابە‌خشی؟ یاخود ه‌هر ق‌ه‌ناعه‌ت‌یان وا‌بو‌وه‌، گرنگ ئە‌وه‌یه‌ خوا ده‌فه‌رموئ: **﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ**

يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلِغُلَّ قَالُوا﴾، جووله‌که‌کان گوتیان: خوا ده‌ستی به‌ست‌راوه‌! ده‌ست‌یان به‌ست‌ری، وه‌ نه‌فرین‌یان ل‌ی ب‌ی، به‌ه‌و‌ی ئە‌وه‌ ق‌سه‌وه‌ که‌ کرد‌یان.

خ‌وای په‌روه‌رد‌گار ده‌رباره‌ی به‌خ‌ش‌ین له سوورەتی (الإسراء) دا ده‌فه‌رموئ:

﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا

مَحْسُورًا ﴿۲۹﴾ الإسراء، واتە: ده‌ستت مه‌نو‌وق‌ی‌نه‌ به‌ ملت‌یه‌وه‌ی بن‌و‌وس‌ی‌نی، (که‌سی‌ک بی‌انه‌و‌ی ش‌تی‌کی ل‌ی بست‌ین، ده‌ستی ده‌باته‌ بن‌ گ‌ه‌رد‌نی تا ه‌ی‌چی

لێنەستینن)، وە واشی لێ مەگە هیچی پێوە بەندنەبی، واباشە شتیکی پێوە بەندببی و شتیکیش ببەخشی، حالەتی سەخاوەت ئەوەیە، لە نیوان زێدەرۆیی و

رەزلییدا بی، وە لە سوورەتی (الفرقان) دا دەفەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ

يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾ (٧٢١)، ئنجا خوا ﷻ

لەم ئایەتەدا دەفەرموێ: ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾، بەلکو خوا

هەر دوو دەستی گراوەن، چۆنی بووی وا دەبەخشی، لە زمانی عەرەبیدا دەڵێ: (فلان بَسَطَ يَدَهُ)، یانی: فلان کەس سەخاوەتی نواند، بەخشی، بەلام ئەگەر بگوترێ: (قَبَضَ يَدَهُ)، واتە: ئەیبەخشی و دەستی نووقاند، لە زمانی عەرەبی دا ئەو جوۆرە تەعبیرانە بەکار دێن (مبسوطۃ الید)، ئەگەر دەستیکی گراوەبی و

ببەخشی، ئەدی ئەگەر بە دوو دەستان؟ خوا دەفەرموێ: ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ﴾،

مانای ئەوەیە بەدوو دەستان ببەخشی، هەر زۆر زۆر سەخییە، خوای پەروردگار ئەوپەری کەرەم و بەزەبی هەیە، ئەک مەبەستی ئەوەبی دوو دەستی خوای پەروردگار بێنیە بەرجاوت! لێردا ئەویستراوە باسی سیفەتیکی خوا بکری، کە دوو دەستی خۆان، بوچی؟ چونکە: ئەوان ئینکاری دەستی خویان نەکردووە، بەلکو ئەوان ئینکاری سەخاوەت و بەخشش و کەرەمی خویان کردووە، خوای بەرزیش دەیهوێ ئیسپاتی بەخشندەیی خۆی بکات، بەلام لە زمانی عەرەبیدا ئەو تەعبیرە بەکار دێ، ئەگەر بە کەسیک بڵێن زۆر بەخشندەییە دەڵێن بە هەردوو دەستان دەبەخشی.

ئامساژەيەك بۇراست تىگەشتى

رەوشانەي وە سفى خوايان پى دەكرى

دياره من له كتيبي (ئيمان و عەقىدەي ئىسلامىي) له بەرگى (۲)دا، بە دريژى باسى ناوو سيفەتەكانى خواي بى وئەم كردو، بەلام لەو سياقاندە كە خواي زاناو شارەزا وشەيەك بەكاردىن، ئىمە دەبى تەماشى بگەين، بزائين خوا باسى سيفەتەيكى خوى دەكات، ياخود دەپەوى تەعبىرى بى بگات له مانايەكى ديكە، بۇ وئە: كە له سوورەتى (القلم)دا دەفەرموى: ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾، واتە: ئەو رۆژەي كە لاق هەلدەكرى، لێردە هەندى لە زانايان گوتوويانە: خوا (ساق)ى هەيە، بەلام لێردە خوا (ساق)ى پالئەداوەتە لای خوى، بەلكو ئەو تەعبىرىكى رەمزىيە عەرەب بەكارى دىن، لە كوردەوارىي خوشماندا دەلێن: رۆژى بارانان هەر قورە، يان ئەگەر چوويە بوارى دەبى لاق هەلبەكە، يان لەكاتى تينى دا دەلێ: خۆت گورج بگەو لاق هەلكە، ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾، واتە: ئەو رۆژەي كە خەلك لاق هەلدەكات، بۇ ئەو دى داوینى شۆرنەبیتەو كە لە بچكان بئالقى و رپی لى بگرى بۇ راكردن، ديارە ئىمە لەسەر بۆچوونى پيشىنى چاك (الساق الصالح)ين، كە دەلێن سيفەتەكانى خوا وەك خوا فەرموونى، ئاوا دەيانلێن..

دياره له قورئاندا خواي پەرەردگار چەند وشەيەكى بەكارهێناون بۇ وەسفى خوى، وەك: (يَد، عَيْن، قَبْضَة، يَمِين، سَاق، وَجْه) هەرودها خوا وەسفى خويشى بە چەند كردهووەيەك كردو، وەك خوا دەفەرموى: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ الفجر، واتە: وە پەرەردگارت هات، وە فريشتهكانيش ريز ريز، ... هتد.

ئُنْجَا زَانَايَان بُوونەتە دوو بەش، لە بواری تێگەشتنیاندا بۆ ئەو وشانە:

یەكەم: دەلّین: لەبەرئەوێ ئەو وشانە مانا رۆڵەتییهكەیان لەگەڵ خوادا ناگونجی، دەبێ بە شیۆیهك مانا بکریڤ که خوا بە ئینسان نەچوینری، بۆچی؟ گوتووینانە: چونکە (يَد) واتە: دەست، (عَيْن) واتە: چاو، (قَبْضَة) واتە: چنگ، (يَمِين) واتە: دەستی راست، وه (سَاق) واتە: لاق، وه هەموو ئەوانەش ئەندامیکن لە پیکهاتەى جەستەى ئینسان، بۆیه که دەگوتری: دەستی خوا، لەبەرئەوێ عەقلى ئینسان تەنیا دەرکی شتە ماددییهکان دەکات، ڕەنگە بیرى بۆ ئەو بچى که دەستی خوا وهك دەستی ئەو بى! که ئەوێش وانیه، چونکە وهك يهكێك له زانایان دەلّی: (وَكُلُّ مَا جَرَى بِبَالِكٍ، فَاللَّهُ بِخِلَافِ ذَلِكَ)، واتە: هەرچی بە میشتکت دادی، خوا پێچەوانەى ئەوێیه، وه هەروەها خوای بىوینە بۆخوێ ئەوێ بریوەتەوه، وهك له سوورەتى (الشورى)دا فەرموویەتى: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ (۱۱)، واتە: هیچ شتێك وهك وینەى خوا ە.

جا ئەوانە دەلّین: دەبێ ئەو وشانە بە شیۆیهك مانا بکریڤ، که لەگەڵ پاکیتی و بەرزیتی خوای بىوینە و بى ھاوتادا بگونجیڤ، بۆیه دین وشەکان تەئویل دەکەن، بۆ وینە: دەلّین: (يَد)، واتە: دەستەلات، یان نیعمەت، یانى چاکەى خوا بەسەر چاکەى ئەوانەوه، وه دەربارەى وشەى: (عَيْن) دەلّین: دەبێ تەماشای بکەین، بزانین ئایا بە مانای چاودیرى دى، یان بە مانای ئاگالیوون و پاراستن دى، بۆ وینە: که دەفەرموێ: ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ (۴۸)، الطور، واتە: تۆ بە چاوهکانی ئیمەى، واتە: تۆ لە ژێر چاودیرى ئیمە دای و ئیمە ئاگامان لە تۆیه، یان که دەفەرموێ: ﴿وَلْنُصَنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي﴾ (۲۹)، طه، واتە: بۆئەوێ لەسەر چاوی من دروست بکری، واتە: لە ژێر چاودیرى مندا بیت، هەروەها دەربارەى وشەى: (وَجْه) دەلّین: مەبەست پێى زاتى خوای بىوینەیه، یان مەبەست ڕەزامەندیى خوايه.

دووهم: کە زۆربەی زانیانی پێشین، دەلێن: ئیمە ئەو وشانە بەگاردینین، وە ماناکەشیان دەزانین، بەلام چۆنیەتی ئەو مانایانە بۆ خوای زاناو شارەزا دەگێڕینەوه، وە خوای پەروەردگار ئەو وشانەی بۆ هەندێ سیفەتی خۆی بەکارهێناون، وەك پرسیار کراوە لەو بارەوه لە (مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ) دەربارە

وشە: (الإستواء)، (قِيلَ لَهُ: يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ﷺ الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوَى

طه، ﴿٥﴾ كَيْفَ اسْتَوَى؟ فَقَالَ مَالِكٌ: الْإِسْتَوَاءُ مَعْلُومٌ وَالْكَيفُ مَجْهُولٌ، وَالْإِيمَانُ بِهِ وَاجِبٌ، وَالسُّؤَالُ عَنْهُ بِدْعَةٌ)، واتە: گوترا: ئەو بابی عەبدوڵلا کە

خوا دەفەرموی: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوَى﴾ ﴿٥﴾ طه، چۆن (استوی)ی

کردووە؟ مالیکیش گوتی: (استواء) ماناکەی دیارە، زانراوە، (علا، ارتفع، استقر) چۆنیەتیەکی بۆ خوا نەزانراوە، (نازانین خوا چۆن چۆتە سەر عەرش! چونکە کاتیەک خوا هەبوو، هیچ شتێک نەبوو، نە کورسی و نە عەرش، وە خوا ﷺ پێویستی بە غەیری خۆی نیە، هەڵبەگەرئێ، وە ئیمان بوون بەوەی کە خوا ﷻ چۆتە سەر عەرش، پێویستەو، پرسیارکردنیش لەوبارەوه شتێکی داھێنراوە.

مەبەستی ئەوە بوو کە پێشتەر پرسیاران لەوە نەکردو، وە ڕەنگە مالیک یەكەم کەس بووبێ ئەو پرسیارە لیکراوە.

ئنجای ئەوەی من پێی گەشتووم، وەك لە کتێبی: (ئیمان و عەقیدە ئیسلامی) لە بەرگی سییەمدا، کە باسی ناووسیفەتەکانی خوا دەکات، زۆر بە تەفصیل باسم کردو، پوختەکی ئەوەیە:

لەراستیدا کاتیەک خوای بێهاوتا باسی سیفەتیکی خۆیمان بۆ دەکات، یان باسی ناویکی خۆیمان بۆ دەکات کە دەفەرموی: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا

وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ﴿١٨٠﴾ الأعراف،

واتە: خوا ناو هەرە چاکەکانی هەن، بە ناو هەرە چاکەکانی لێی بپاڕێنەوه، یان

دەفەرموی: ﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ﴾ ﴿١٠﴾ النحل، واتە: خوا سیفەتی هەرە بەرز

هەیه، هەرچی سیفەتی هەرە باش و ناوی بەرزە هەیهتی، جا ئیمە کاتیەک ناووسیفەتەکانی خوا دەبینین لە قورئاندا، بۆ وێنە کە دەفەر موی: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ

مُوسَى تَكْلِيمًا ۝١٦٤﴾ النساء، ﴿هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝١﴾ الإسراء، ﴿وَهُوَ

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝١٣٧﴾ البقرة، ﴿إِنَّهُ هُوَ الْوَّابِ الرَّحِيمُ ۝٥٤﴾ البقرة، ﴿إِنَّهُ

هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝٩٨﴾ يوسف، ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝٦٢﴾

آل عمران، ... هتد، دیارە سیفەتەکانی خۆی بۆ وێنە لە قەدەر خۆن، بەلام ئایا فەرماشتکردنی خوا چۆنە؟ ئیمە نازانین، ئایا بینینی خوا چۆنە؟ نازانین، ئایا بیستنی خوا چۆنە؟ نازانین، بەلام تەواوی سیفەتەکانی خوا بۆ خوا وەك خۆی دادەنێین بەنسبەت ئەو وشانەو، کە دیارە خۆی بەرزو مەزن باسی سیفەتەکانی خۆیان پێدەکات، وە بەنسبەت ئەو وشانە دیکەشەو کە پێوەتەکەیان ناو بە بۆ ئەندام (عضو) یەک، دەبێ تەماشای سیاقی نایەتەکان بکەین، بۆئەوێ بزانیـن خۆی کاربەجێ بۆچی بەکاری هێناون؟ ئایا مەبەستی پێیان باسکردنی سیفەتەکانی خۆی بوو، یان مەبەستی دیکە دەگەیەنن بۆ وێنە: وشە: روو (وَجْه)، هەم خوا لە قورئاندا بەکاری هێناو، هەم لە فەرماشتی پێغەمبەر ﷺ (هاتو، فەرموویەتی: ﴿حَبَابُ الثُّورِ، لَوْ كَشَفَهُ لَأَحْرَقَتْ سُبْحَاتُ وَجْهِهِ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (١٩٦٤٩)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (٤٤٤)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (١٩٥)، وَأَبْنُ حَبَّانَ بَرَقْم: (٢٦٦)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ بَرَقْم: (٦٠٢٥) عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ}، واتە: (خوا) پەردەکەى ڕووناکییە، ئەگەر پەردەکەى لابەتات، ڕێشەنگی ڕووی هەتا ئەوپەڕی سنووری بینینی لە دروستکاروێکانی (کە بێگومان هیچ شتێک لە دروستکاروێکان نیە خوا نەیبینێ و لە حوکمی بینینی دا نەبێ، کەواتە: هەموو شتێک) دەسووتینی. واتە: نوور حجابێکە ڕووی پەرورەدگاری شارەدۆتەو، کەواتە: (وَجْه) سیفەتێکی خوا، بەلام روو (وَجْه) یەک کە بۆ خوا شایستە، وە کە باسی هەر سیفەتێک دەکەین، دەبێ بلێین: وەك بۆ خوا شایستە، چونکە ئەو وشانە لە بەکارهێنانی ئیمەدا مانای ئەندام دەگەیەنن، واتە: تەماشای دەکەین بزانیـن ئایا مەبەستی ئەوێە خوا باسی سیفەتێکی خۆی بکات؟ ئەو کات دەلێین: خۆی پەرورەدگار

رپووی ھەییە، دەستی ھەییە، بەلام بە شیۆھییەك گە شایستەییەتی، بەلام ئەگەر لەو سیاقەدا وا نەھاتە بەرچاوا، گە خوا مەبەستی بئ باسی سیفەتیکی خۆی بکات، بەلکو مەبەستی ئەو بئ مانایەکی دیکە بگەییەنئ، ئەو کاتە پێویستی مان بەوھنیە بلیین: خوا لیڕە باسی (دەستی) خۆی دەکات، یان باسی (چاوی) خۆی دەکات، یان باسی (رپووی) خۆی دەکات، ... ھتد، بۆ وینە: لیڕەدا خوا ی پەروردگار

دەفەر موی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ﴾، واتە: جوولەگەکان گوتیان: دەستی خوا نووقاوە، قووچاوە، گەسیك نەییەوی شتیک بپەخشی، دەستی دینی ئەو یەك، ئنجا (مَغْلُولَةٌ) یانی: دەستی کۆت کراوە، زنجیری تیکراوە، چونکە دەست گە کۆتی تیکرا دەنووقی، لیڕەدا زۆر ڕوونە گە جوولەگەکان مەبەستی مان ئەو بپووە گە خوا نابەخشی، یان وەك پشتریش باس مان کرد، مەبەستی مان توانج بووە لە مسولمانان، یان مەبەستیکی دیکە یان ھەبووە، خواش لە وەلامی ئەو

بئ ئەدەبیە یان دا دەفەر موی: ﴿غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعَنُوا بِمَا قَالُوا لَلَّ بَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ﴾ دەستی مان بپەستری و نەفرینیان لی بکری بەو ی گوتیان، بەلکو ھەردوو دەستی کراوەن، واتە: خوا زۆر زۆر بەخشنەدییە، چونکە ئەوان مەبەستی مان ئەو نەبووە بلیین: خوا دەستی ھەییە، دەستەگە ی قووچاوە، بەلکو مەبەستی مان ئەو بپووە بلیین: خوا نابەخشی، خوا ی پەروردگاریش وەلامی ئەو قسەو تۆمەتە ی ئەوان دەداتەووە دەفەر موی: نەخیر! دەستی ئەوان بپەستری و لەعنەتیان لی بکری،

بەلکو ھەردوو دەستی خوا کراوەن، ﴿يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾، چۆنی بوی دەیبەخشی، گەواتە: مەبەستی لە دەست کرانەو دەگە ی ئەوھنیە گە خوا لیڕەدا باسی ھەردوو دەستی خۆی بکات، بەلکو مەبەستی ئەوھنیە باسی بەخشنەدیی بئ سنووری خۆی بکات، بۆیە لیڕەدا پێویست ناکات لی بکوئینەو بزانین: دەستی خوا چییەو چۆنە؟ ھەر وھا لە ھەموو ئەو سیاقانە ی دیکە شدا ئەگەر بۆ مان دەرگەوت خوا نایەوی باسی سیفەتیکی خۆی بکات، بەلکو دەیەوی باسی مەبەستیکی دیکە بکات، بەلام بەو وشەییە بیگەییەنئ، چونکە ئیمە وا حالی دەبین، پێویست ناکات و راست و ڕەواش نیە، ئەو وشەییە بە سیفەتیکی خوا

بزانین، بۆ وینە گە دەفەر موی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ

فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ

فَسِوَتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ الفتح، واتە: بێگومان ئەوانەى پەیمان لەگەڵ تۆ

دەبەستن (ئەى پێغه مەهر ﷺ) ئەو پەیمان لەگەڵ خوا دەبەستن، دەستى خوا بەسەر دەستى وانەودیه، لێردا لە سیاقەكە وادەردەكەوى كە خوا مەبەستى نیه باسى دەستى خۆى بكات، بەلكو مەبەستى ئەودیه كە ئەوانەى دێن پەیمان لەگەڵ پێغه مەهرى خوادا دەبەستن و دەستیان دەخەنە نیو دەستى پێغه مەهرى خوا ﷺ، بابزانن ئەو دەستى خوا لەسەردەستى ئەوانە، واتە: وەك ئەو وایە پەیمانیان لەگەڵ

خوا بەستبى، یان بۆ وێنە، كە دەفەرموى: ﴿وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ

الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّتٌ يَمِينُهُ سُبْحَنَهُ وَعَلَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

﴿١٧﴾ الزمر، واتە: لە پۆژى دواى دا خوا هەموو زەوى لە چنگ دەگرى، وە ئاسمانەكان لە بن بایى راستى دا دەپێچیتەووە، لە بن هەنگى راستیان دەنى، لێردا ئێمە دەبێ تەماشای بکەین، بزانی ئایا سیاقەكەى وا لى دەفامریتەووە كە خوا مەبەستى بى باسى چنگ (قبضة)ى خۆى بكات، یان باسى دەستى راست (یەمین)ى خۆى بكات؟ ئەگەر مەبەستى ئەودى دەلیین: ئەو دووانە دوو سیفەتى شایستەى خۆان، بەلام كە لێردا تەماشای دەکەین، دەبینن خۆای کاربەجى مەبەستى ئەودیه شتێك لە مێشكى ئێمە نزیک بکاتەو، یانى: وەك چۆن ئێو شتێك لە چنگتان دەگرن، یان وەك چۆن تۆمارێك دەپێچنەووە لە بن هەنگلتان هەڵیدەگرن، چەندە بۆتان ئاسانە؟! خۆای پەرورەدگاریش مەرزەم کردنى زەوى و پێچانەووى ئاسمانەكانى ئاوا بۆ ئاسانن، ئنجا مادام نایەتەكە بە پروونى ئەو بەگەیهنى، پێویست ناکات بلێین: چنگ (قبضة)و دەستى راست (یەمین) دوو سیفەتى خۆان، بەلكو دەلیین: ئەو تەعبیریكە خۆای زاناو شارەزا لەقەدەر

عەقلى ئێمە بەكارى هیناو، یاخود بۆ وێنە كە دەفەرموى: ﴿إِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا ﴿٤٨﴾

الطور، واتە: تۆ بە چاوەكانى ئێمەى، واتە: تۆ لەژێر چاودیڤى ئێمە دای، یان كە بە مووسا دەفەرموى: ﴿وَلْنُصَنِّعْ عَلَى عَيْنِي ﴿٣٩﴾ طه، واتە: بۆ ئەووى لەسەر چاوى من دروست بكړى، لەسەر چاوى من پێبگەیه نرێ، ئاشكرايه كە لەسەر چاوى خوا

پێناگەیه‌نرئ، بە‌لکو واتە: لە‌ژێر چاودێری مندا بی، جا وه‌ك گوتم دە‌بئ سەرنجی ئەو سیاقە بە‌درئ كە ئەو ئایەتە‌ی تێدا هاتو، ئە‌گەرنا منیش ئەو راپە‌م پئ راستە كە زانیانی سە‌لە‌ف گوتوو‌یانە: (أَمْرُهَا كَمَا جَاءَتْ) ئەو وشانە تێپە‌رپنن، وه‌ك چۆن خۆیان هاتوون، یانی: مانا‌كە‌یان دە‌زانی‌ن، بە‌لام چۆنیە‌تی‌یە‌كە‌یان نازانی‌ن و حە‌والە‌ی خۆ‌ی بئ‌هاوت‌ای دە‌گە‌ین.

ئنج‌ا بۆ زانیاری‌تان هە‌ندئ وشە هە‌ن، هە‌موو زانیان یە‌ك‌دە‌نگن كە دە‌بئ تە‌ئویل بک‌رین، بۆ وێ‌نە ئە‌م ر‌ستە‌یە كە دە‌فەر‌موئ: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾ ④ الخ‌دید، واتە: وه ئەو (خوا) لە‌گە‌ڵ‌تانە لە‌ هەر شو‌ی‌نێ‌ك ب‌ن، زانیان دە‌لێ‌ن: دە‌بئ ب‌گوت‌رئ: (بِعِلْمِهِ وَقُدْرَتِهِ)، نابئ ب‌لێ‌ی: ئی‌ست‌ا خوا لێ‌رە‌یە، بۆ‌چی؟ چون‌كە ئە‌وه دژ دەر‌وست‌یت لە‌گە‌ڵ فەر‌مایشتی خوا‌دا كە دە‌فەر‌موئ: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ ⑤ طه، واتە: خوا لە‌سەر عەر‌شە، ئنج‌ا زانیانی ئی‌سلام دە‌لێ‌ن: (إِنَّ اللَّهَ بَاسٌّ عَنْ خَلْقِهِ) خوا لە‌ دەر‌وه‌ی در‌وست‌كراوه‌كانی خۆ‌یە‌تی، (وَهُوَ مُسْتَوٍ عَلَى عَرْشِهِ) وه ئە‌گەر لە‌سەر عەر‌شی خۆ‌یە‌تی، واتە: خوا لە‌ دەر‌وه‌ی ئاسمانە‌كان و زە‌وی‌یە، ئنج‌ا مادام ئی‌مە ئە‌وه دە‌زانی‌ن كە‌واتە: كە دە‌فەر‌موئ: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾، نا‌گونج‌ئ خوا لێ‌رە‌ش بئ لە‌گە‌ڵ‌مان و، لە‌ هە‌مان كات‌یش‌دا لە‌سەر عەر‌شی خۆ‌ی بئ، بە‌ل‌كو دە‌بئ ب‌لێ‌ین: خوا لە‌گە‌ڵ‌مانە بە‌ زانیاری، بە‌ دە‌ست‌ل‌اتی، بە‌ ر‌ه‌حمە‌تی، بە‌ حی‌كمە‌تی، بە‌ ئی‌رادە‌ی، بە‌ هە‌موو سی‌فە‌تە‌كانی لە‌ هەر شو‌ی‌نێ‌ك ب‌ن لە‌گە‌ڵ‌مانە، نە‌ك بە‌ زاتی خۆ‌ی لە‌گە‌ڵ‌مان بئ^(۱)!! بۆ‌یە ئی‌مام ئە‌حمە‌د و سەر‌جە‌م زانیان دە‌لێ‌ن: دە‌بئ ئە‌و ئایە‌تە

(۱) با بۆ وێ‌نە سە‌رنجی قسە‌ی هە‌ندێ‌ك لە‌ زانیان بە‌دە‌ین لە‌بارە‌ی تە‌فسیر‌کردنی ئە‌م ئایە‌تە‌وه:

- ۱- قال ابن أبي حاتم في تفسيره.... عن ابن عباس في قوله ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾ قال: هويم (العرش و علمه، سنده حسن) مجموع الفتاوى لابن تيمية، ج ۵، ص ۴۸۵ - ۴۸۶.
- ۲- قال ابن أبي حاتم في تفسيره.... عن مقاتل بن حيان: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾ يعني: بقدرته وسلطانه و علمه: ﴿مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾ مجموع الفتاوى، ج ۵، ص ۴۹۷ - ۴۹۸.
- ۳- ابن كثير: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ...﴾ أي رقيب عليكم شهيد على أفعالكم.. المصباح المنير، ص: ۱۳۶۳

تەئویل بکری، دیارە هەندیک لەوانەى کە خۆیان بە مەشرەب سەلەفیی ناودەبەن، پێیان وایە کە تەئویل کردن لە هیچ کاتێکدا دروست نیە، کە ئەو وانیە، چونکە زانایانی پیشین هەندى شتیان تەئویل کردووە هەندیک شتیشیان تەئویل نەکردووە، پاشان دەشگونجی بڵیین: ئەو هەر تەئویلیش نیە، چونکە وشەیهک کە لە زمانى عەرەبیدا مانای مەجازیی هەیە و مانای حەقیقی هەیە، بۆ وینە: ئیستا ئیمە لێرە دانیشتووین، ئەگەر بڵییم: ئەو شێرەکە هات (جاء الأسد)، کەس گومانى وایە درندهیهك بێ؟ بێگومان نەخیر، چونکە دەزانن مەبەستم پیاویکی ئازایە، کە وەك شیر وایە، یان ئەگەر بڵییم: رێوییەکە هات، دەزانن مەبەست پیاویکی فێلبازە، ... هتد، ئنجا ئیمە بەپێی سیاقەکان بۆمان دەردهکهوئ کە ئەو وشەیه ماناکەى حەقیقییە یان مەجازیی، ئەو کاتە هیچ پێویست ناکات بڵیین: تەئویلیش.

وەك گوتم من لە بەرگی سییەمى کتیبی: (ئیمان و عەقیدەى ئیسلامی) دا بە درێژیی باسی ناو و سیفەتەکانی خوا کردووە، کە لێردا جێی نابێتەو.

مەسەلەى نۆیەم: کە دەفەر موی: ﴿وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ

طَغَيْنَا وَكُفْرًا﴾، وە زۆریان ئەوێ لە بەروردگارەووە بۆت دابەزێنراو، یاخی بوون و کوفریان تێدا زیاد دەکات، بەکێک بۆی هەیە بیرسى: وەحى خوا و کتیبى خوا چۆن دەبێتە مایەى زیادبوونی یاخیبوون و کوفر لە ئینساندا؟ ئەم پرسیارە دوو وەلامى هەن:

١/ هەر کاتێک ئایەتێک دى، ئەوانەى بپروای پێناهیئن، مانای وایە زیاتر سەرپێچیی دەکەن، وە کوفریکی دیکەشیان تێدا زیاد دەبێ، بۆ وینە: خواى پەروردگار (٦٣٦) ئایەتى دابەزاندووە، کەسێک ئیمان بە یەك ئایەت نەهێنى کوفری کردووە، بەلام ئیمان بە شەش هەزار ئایەت نەهێنى، یانى شەش هەزار کوفری کردووە، وە هەر وەها، هەتا ئایەتى خوا زیاتر دابەزن و ئەوانیش ئیمان نەهێئن، مانای وایە کوفریان زیاد دەبێ، وە هەتا ئایەتى خوا دابەزن و ئەوانیش پێو پابەند نەبن، سەرپێچیی تێیاندا زیاتر دەبێ.

۲/ هەتا ئایەت دابەزێ و قورئان زیاتر بێتە خوار، ئەوانیش کینه و حەسوودی و بوغزیان بەرانبەر ئیسلام زیاد دەبێ، ئەوەش دەبێتە هۆی ئەوەی کە سەربکێشی بۆ زیاتر یاخی بوون و کافر بوونیان.

مەسەلەی دەیهەم: کە دەفەرموێ: ﴿وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ

الْقِيَمَةِ﴾، وە دوژمنایەتی و رق و کینه مان خستە نێوانیانە وە تا رۆژی قیامەت، هەندێک گوتووینە: مەبەست پێی جوولەکە و نەصرانییەکانە، لە نێوان جوولەکە و نەصرانییەکاندا دوژمنایەتی و گێشە و ناکوکی هەیە، کە ئەوە وایە و ئیستاش هەر هەیە.

هەندێکی دیکە گوتووینە: مەبەست پێی تاقمەکانی جوولەکەکانە، جوولەکەکان لە نێوان خۆیاندا چەند تاقمێکن.

هەندێکیش گوتووینە: مەبەست پێی تاقمەکانی نەصرانییەکان، ئیستا نەصرانییەکان سێ تاقمن، هەر کامێکیان وەک دینیکی سەربەخۆ وایە: (کاثولیک، پروتستانت، آرثدۆکس)، ریشی دەچێت کە دەفەرموێ:

﴿وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاةَ وَالْبَغْضَاءَ﴾، هەرچەند سیافەکە زیاتر باس لە جوولەکەکان دەکات، بەلام مەبەست پێی خاوەن کتێبەکان بێ، بەگشتی و هەموویان بگرتەو، چ لە نێو خودی یەک میلەتدا، وەک نەصرانی، یان جوولەکە چ لە نێوان هەردووکیاندا، کە دەبینین بەردەوام دوژمنایەتی و ناکوکیان هەبوو و هەیە، وە هەمیشە ئەهلی باطل پێکەو ناکوکن، خەڵک تەنیا لەسەر هەق دلی کۆدەبێت و گری دەدرێ، وە هەرگیز ناگونجێ خەڵک لەسەر ناھەق دلی پێکەو گری بدرێ و جۆش بخوات.

مەسەلەی یازدەهەم: کە دەفەرموێ: ﴿كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ

فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾، هەر کاتێک ئاگریکیان هەلگیرساند بۆ جەنگ، خوا دیکوژنیتەو، وە خراپە لە زەویدا دەکەن و خواش

خراپەکارانی خۆشناوین، ئایا مەبەست ئەوەیە، هەركات جوولەكە ئاگر دابگیرسین، خوا بچێ بیکوژینیتەو؟ ئەو یەكێك لەو شوینانەیه كە مانای مەجازی دەگەیهێنێ، كەواتە: ئەوانەى دەلێن: مەجاز لە قورئاندا نیە دەبێ بلێن: هەركات جوولەكە ئاگر بکەنەو، تاكو چایی لێنن، شیو (چیشت) لێنن، خوا دەچێ ئاگرەکیان لێ دەکوژینیتەو، كەچی ئیمە دەبینین جوولەكە ئاگر دەکەنەو، نەصرانی ئاگر دەکەنەو و خواش لێیان ناکوژینیتەو! كەواتە: لێردا مەبەست لە ئاگرەكە مانای پۆلەتی ئاگر نیە، بەلكو مەبەست: (كَلَّمَا أَثَرُوا فَتَنَةً أَطْفَالَهَا اللَّهُ) واتە: هەركات فیتنەیهکیان هەلگیرساند، خوا كێ دەكاتەو، نەك ئاگریك بێو خوا بیکوژینیتەو، واتە: لێردا مەبەست لە ئاگر (نار) ئازاوە (فِتْنَةً) یەو ئامازەیه بۆ دروستکردنی ئاشووبو هەرا.

ئەجا خوا كە دەفەرموی: ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾، وە خوا خراپەکارانی خۆشناوین، دیارە نەك هەر خۆشی ناوین بەلكو رفیشی لێیان هەلەدەستێ، بەلام ئەو ئامازەیه بۆ ئەو كە خوا پێی خۆشە بەندەکانی وابکەن خۆشی بوین، كەواتە: خوا لە بیانوو نیە بۆ ئەوێ رقی لە بەندەکانی هەلسێ، بەلكو پێی خۆشە وابکەن خۆشی بوین، بەلام كە خراپەکارین، خۆشی ناوین، واتە: خراپەکاری لەخۆتاندا لابەرن و ببەن چاکیار، بۆ ئەوێ ببەن خۆشەویستی خوا! خۆینەرانى بەرپێز!

ئەگەر ئیمە تەماشای قورئان بکەین، دەبینین خۆی کاربەجێ هەمیشە هەلۆیستەکانی خۆی دەبەستیتەو بەو سیفەتانەو كە لە كۆتایی ئایەتەکان دەیانھێنێ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ (۷۷) القصص، ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ

الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ (۲۲۲) البقرة، هەرگیز نایانبەستیتەو بە گەل و نەتەو و پارو سامان و قەدو قیافەو رەنگو شیو و دیمەنەو، بۆچی؟ چونکە ئەگەر باسی عەرەب بوون بکات، یان باسی کورد بوون و تورک بوون و فارس بوون، یان باسی رەش بوون و یان سپی بوون، یان نێر بوون و مێ بوون، یان جوانیی و ناشیرینی ... هتد، ئەوانە هیچیان ئیرادەى ئینسانیان تێدانیه، بۆیە خۆی دادگەر

هەلۆیستەکانی نابەستیتەوه بەو شتانەوه و لەسەر ئەو شتانەیان بێنا ناکات، کە لە دەرودە ئیرادە ئینسان دان، بەلکو بەو شتانەیانەوه دەبەستیتەوه کە لەژێر رکیزی ئیرادە ئینسان دان، کە بریتین لە عەقیدە و فیکرو چاکە و خراپە و هەلسوکهوت و ڕەفتارەکان.

مەسەلەی دوازدەهەم و کۆتایی: کە دەفەر موی: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا

وَأَتَقَوْا لَكَفَرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دَٰخِلَتْهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿١٥﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكْمَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ﴾، جاری دیکەش باسمان کردو، هەمیشە خوا ﷻ کە باسی مونا فیهەکان، یان جوولەکەکان، یان نەصرانییهەکان، یان موشریکهەکان، یان کافرەکان دەکات، دەفەر موی: ئەو سیفەتە خراپانەیان هەن و لەبەر ئەو سیفەتە خراپانە خوا ڕقی لییان هەلەدەستێ و خوا خوشی ناوین، ئەو مسوڵماننە! ئەو کردووەکانیان، لیان وریابن!

بەلام مەگەر چۆن، ئەگەرنا دوازی دەر وازەیهەکیان بو هاتنەوه و گەرانەوه لێدەکاتەوه، لێرەش دەفەر موی: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَأَتَقَوْا

لَكَفَرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دَٰخِلَتْهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿١٥﴾ المائدة، ئەو خاوەن کتیبانە ی کە ئەو سیفەتە خراپانەیان هەن: "جوولەکەکان و غەیری وانیش، هەموو ئەوانە ی خوێان بە خاوەن کتیبی ئاسمانی دەزانن"، ﴿ءَامَنُوا﴾، ئەگەر ئیمان بێنن و هەق قبوول بکەن، وە هەقیش پیادە بکەن، یانی: بە عەقل و ڕەببگرن و قەناعەتی پێ بێنن، وە بە دلێش قبوولی بکەن، وە بە زمانیش دانی پێدا بێنن، وە بە کردووەش پێیهوه پابە ندبن، ﴿وَأَتَقَوْا﴾، پارێزیش بکەن، لەلادان ئەوه ﴿لَكَفَرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾، ئەوه بە تەئکید ئیمە خراپەکانیان لێ دەسپرنەوه، جا ئەو (ل) ه، زانیان دەلێن: لامی قەسەمه، واتە: زۆر بە تەئکید ئیمە خراپەکانیان لێ دەسپرنەوه، ﴿وَلَا دَٰخِلَتْهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ﴾، ئنجا دوا ی ئەوه ی پاك و

چاکبوون، دەشیانخەینە شوینی چاک و پاکنەوه، چونکە بەهەشت شوینیکی پاک و خاوین و بۆنخۆش و رازاوەیەو، بە گەلکی خەلکی پیسو پۆخل نایەت، بۆیە سەرەتا دەفەرموی: ﴿لَكَفَرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾، پێشی خراپەکانیان لێ دەسپێنەوه، خاوین و پوختەو بۆنخۆش دەبن، ئنجا دەیانخەینە بەهەشتەوه، وەك لە سوورەتی (الزمر)یشدا دەفەرموی: ﴿... طَبَّعُوا فَأَدْخَلُوهَا خَلْدِينَ﴾، واتە: ئیستا پاک و چاکن، ئنجا بچنە نێو بەهەشت، ئەوه بەنسبەت دواڕۆژەوه، تەماشای بکەن لێردا خوا ﷻ بۆ خاوەن کتیبەکان کە باسی دواڕۆژو بەهەشت دەکات، پێشی باسی خاوینبوونەویان لە گوناھەکانیان دەکات، ئەگەر ئیمان و تەقوایان هەبێ.

ئنجا دوایی دێتە سەر باسی شوینەوارو بەرھەمی دنیایی ئیمان و تەقوا، دەفەرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، وە ئەگەر هاتبایە ئەوانە تەوورات و ئینجیل و ئەوهی لە پەروردگاریانەوه بۆیان دابەزیتراو، بەرپایان کردبا، یانی: هەقی خۆیان دابایەو بە تەواویی جیبەجییان کردبایە ﴿لَاكُلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾، ئەوه بیگومان لە سەر وویانەوهو لە ژێر پێیەکانیشیانەوه دەیانخوارد، وەکو لە کوردەواریی خوێماندا دەلی: (لە سەری و لە خواری، هەر بۆی دەباری)، سەر (فوق) و ژێر (تحت)، یانی: ئاسمان و زەوی، هەندیک لە زانیانیشت ئاویان تەفسیر کردو: خوا لە ئاسمان باران و بەرەکەتیان بەسەردا دەبارینی، لە ئەرزیشەوه دانەویڵەو میوهو سەوزەو شتی باشیان بۆ دەروینی، بەلام واییدچی زیاتر مەبەست ئەوهی کە ئاسمان و زەوی و هەموو ھۆکارەکان دەستەبەر دەبن بۆیان و، دەبنە مایە خێرو بەرەکەت و پیت و پیز لە ژیاناندا، ئنجا ئەوهی جیی سەرنجە، لە ئایەتی پێشیدا خوا فەرمووی: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَأَتَّقُوا﴾، لەوێماندا دەفەرموی:

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، ئەمە ئەوهی لیۆردەگیرێ، کە ئیمان و تەقوا کاتیک لە مەرفەدا دینە دی کە پابەندبێ بە کتیبەکانی خوا، پێشی دەفەرموی: ئەگەر ئیمان و تەقوایان هەبێ، دوایی

دەفەر موی: ئەگەر کتێبەکانی خوا بەرپا بکەن و پێیانەو پابەندبن، وایان بۆ دەکەین، واتە: ڕۆی وەدەستەینانی ئیمان و تەقوا پابەندییە بە کتێبەکانی خواوە، یەکیەک بۆی هەیە بپرسی: ئایا چۆن خوا دەفەر موی: بە تەورات و ئینجیلەو پابەندبن! لە کاتێکدا کە تەورات و ئینجیل گۆردراون و دەستکاری کران؟ زانیان ئاوا وەلامیان داوەتەو:

أ- دەلێن: واتە: بەو شتانەو پابەندبن کە نەگۆردراون و دەستکاری نەکران.

ب- هەندیکیش دەلێن: واتە: ئەو تەورات و ئینجیلەو کە مۆزەیان تێدا یە هاتنی پیغەمبەری گوتایی موحەممەد ﷺ وە کە قورئان دوا کتیبی خوا یە، وە سەرەنجام ببە مسوولمان، هەردوو ماناکەش راستن، چونکە ئێستاش تەورات و ئینجیل بای ئەوەندە هەقیان هەر تێدا ماوە، کە ئەگەر جوولەکەو نەصرانی پێوەیان پابەندبن، ژانیان زۆر دەگۆڕی، پیشتریش ئاماژەمان پێدا، وە ئەم نایەتە وەك ئەو نایەتەو سوورەتی (الأعراف) وایە، خوا دەفەر موی: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ... ﴿١١﴾﴾، واتە: ئەگەر خەڵکی ئاوەدانییەکان ئیمان بین و پارێز بکەن، بەرەکەت و پیژی ئاسمان و زەویان بەسەردا دەبارێنین.

ئەجا خۆی دادگەر لە گوتایی دا پۆلێنیان دەکات، بۆ دوو جۆر، تاکو ئێمە فییری ئینصاف و دادگەری بکات، چونکە گشتان (تعمیم) کاریکی زۆر خراپە، بۆ وینە بگوتری: ئەو خەڵکە هەموویان خراپن، هیچیان بە کەلک نایەن! یان ئەو خەڵکە هەموویان چاکن! خوا دەفەر موی: ﴿مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاءَ مَا

يَعْمَلُونَ﴾، هەندیک لە زانیان دەلێن: مەبەست لە: ﴿مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ﴾، واتە: ئەو جوولەکەو نەصرانیانەو کە ئیمان دین و مسوولمان دەبن، بۆیە خوا مەدحی کردوون، کە میانجیین و خەتی نیوەراستیان گرتووە.

بەلام من وای تێدەگەم مەبەست پیی مسوولمانەکانیان نیە، چونکە لەوان (مِنْهُمْ) یانی: هەر لەو جوولەکەو نەصرانیانەو کە خوا زەمیان دەکات و بە

خراپ باسيان دەكات، كەمىكىيان ھەن وانين، چونكە ئەو: لە (مِنْ) يە، بۆ بەشكردن (تَبْعِيض)ە، يانى: كەمىكىيان ھەن "لە چاۋ زۆربەيان" رېك و پىك و

راست و رەوانن و لەگەل دىنەكەى خۆياندا راست دەكەن، ئىنجا ﴿وَكثيرٌ مِنْهُمْ﴾

سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿﴾، بەلام زۆريان خراپترين كردهوۋ نەنجام دەدەن، بە كورتىي:

ھەندىكىيان ھەن لەگەل دىنەكەى خۆيان راست دەكەن، بەلام زۆريان لەگەل دىنەكەى خوشياندا راست ناكەن.

بەپېزان!

ئەمە ئەۋدى لىۋەردەگىرى "وہك پېشترىش گوتمان" كە ئىمەى مسوولمان دەبى لەگەل خەلكدا دادگەر و بە ئىنصاف بىن، پاشانىش زۆر گرنگە خەلك ھانبدەين بە پرنسسىپەكان (مبادىء)ى خۆيانەۋە پابەندىن، ئەگەر جوولەكەبى بە تەۋراتەۋە پابەندىن، ئەگەر نەصرانىيى بى بە ئىنجىلەۋە پابەندىن، ئەگەر عەلمانىيە بە عەلمانىيەتەكەى خۆيەۋە پابەندىن، ۋە ئەگەر ئىدىدىعەى دىموكراسىيەت دەكات، با بە دىموكراسىيەتەكەى خۆيەۋە پابەندىن، ... ھتە، بەلام ئىمە كىشەمان لەگەل ئەۋ كەسانە دايە كە شىعارى بى كردارىيان ھەيە، قسەى خۆش و بۆشيان ھەيە، دۈۋر كۆزى نىزىك خەسارن، رۋالەت جوانىي نىزىك و پىرانن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی شازدەهەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە پێنج (۵) ئایەت پێکدێ، (۶۷ - ۷۱) لەم پێنج ئایەتە موبارەکەدا خوا ﷻ سەرەتا لە ئایەتی یەكەمدا ڕوو دەکاتە پیغمبەری کۆتایی موحەممەد ﷺ، وە بۆ جاری دووهم لەم سوورەتەدا بە نازناوی ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ﴾، ئەو پیغمبەر! دەیدوین و پێی ڕادەگەیەنن، کە ئەووی خوا بۆی ناردۆتە خوار ڕایبگەیەنن، ئەگەرنا بە نەگەییەنەری پەيامی خوا دادەنرێ، ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ﴾، وە بەئینیشی پێدەدات کە لە خەڵکی کافر بیپاریزێ.

پاشان لە ئایەتی دووهمدا ڕوونی دەکاتەو کە دەبێ چۆ ڕایبگەیەنن، کە بریتیه لەووی بە خاوەن کتێبەکان بفرموی: ئەگەر تەوڕات و ئینجیل و ئەووی خوا ناردووێتەخوار، جیبەجیبی نەکەن، ئەو مانای وایە لەسەر هیچ نین، هیچ دینیکتان نیە، دواوی خوا ﷻ ڕایدەگەیەنن کە زۆرێک لە خاوەن کتێبەکان بە هۆی وەحی دابەزێنراوی خواو، هەر زیاتر یاخی بوون و کوفریان تێدا زیاد دەبێ، وەک لە ئایەتی پێشیشدا باسی کرد.

ئنجایە لە ئایەتی سییەمدا خواي زانا ڕای دەگەیەنن کە هەر کام لە مسوڵمانان و جوولەکەو صابیئەو نەصرانییەکان، مادام کاتی خۆی بەپراستی برۆیان بە خواو بە ڕۆژی دواي هیئابیو، کردەو بەشەکانیشیان ئەنجام دابن، ئەو پێشینانەیان کە کاتی خۆی راستو ساغ بوون، نە ترسیان لەسەرەو نە پەژاردەش دایاندەگری، پاشان لە ئایەتی چوارەمدا ڕایدەگەیەنن کە کاتی خۆی خوا پەیمانیکێ پتەوی لە

جوولەكەكان بەتايبەت وەرگرت، وە پىغەمبەرانىكى بۇ ناردوون، بەلام ھەر كات پىغەمبەرئىك ھاتبى بۇ لايان و، شتىكى گوتبى كە لەگەل ناردوونەكانى ئەواندا نەگونجى ئەو بەشىكىان لەو پىغەمبەرانە بە درۆزن داناون و، بەشىكى دىكەشيان بەوندە وازيان نەھىناو بە درۆزنيان دابنىن، بەلكو كوشتووشيانن.

ئىنجا لە ئايەتى پىنچەمدا پروونى دەكاتەو كە ئەو جوولەكانە، پىيانوابوو ئەو جوۆرە مامەلانىەيان مايەى بەلاو گرفتارىى نىن، وە پىيانوابوو بەھوى ئەو كەردەوانەو تووشى بەلاو گرفتارىى و ناردەختىى نابىن، بۇيە لە ئاكامى ئەو دا كوئىرو كەپ بوون، دوايى خواى بە بەزىمى كەراوئەو سەريان و لىيان خوشبوو، دواى ئەو كە تۆبەيان كەردە، كەچى زۆرىكىان ديسان دواى ئەوئەش ھەر كوئىرو كەپ بوونەو.

﴿يَأْتِيهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ
وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾ قُلْ يٰٓأَهْلَ
الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِّن
رَّبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغُونَ وَالنَّصَارَى
مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رُسُلًا كَلَّمَا
جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾
وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا
وَصَمُوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾﴾

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

((ئەی پیغمبەر! ئەووی لەلایەن پەروردگار تەووە بۆت دابەزێنراوە، ڕایبگەیهنە، وە ئەگەر وانەکە، پەیامەکەیت نەگەیانداوە، وە خوا لە (زیان و خراپە) خەڵکی (کافر) دەتپاریژی، بیگومان خوا ڕێنمایی کۆمەڵی کافران ناکات ﴿٦٧﴾ بۆی: خاوەن کتیبینە! هەتا تەوورات و ئینجیل و ئەووی لەلایەن پەروردگار تەووە بۆت دابەزێنراوە، بەرپای نەکەن (و پیووی پابەند نەبن) مانای وایە لەسەر هیچ شتێک (لە هەق) نین، وە بە دلتیایی یەووە ئەووی کە لەلایەن پەروردگار تەووە بۆت دابەزێنراوە، یاخی بوون و کوفری زۆریکیان زیاد دەکات، دەجا خەفەت لە کۆمەڵی کافران مەخۆ ﴿٦٨﴾ بیگومان ئیمانداران (مسوولمانان) و جوولەکەکان و صابینەکان و نەصرانییەکان، هەر کامیکیان برپا بە خوا و بە ڕۆزی دواوی بێنی و کردەوی باش ئەنجام بدات، نە ترسیان لەسەر دەبی و نە دلتەنگ و پەژاردار دەبن ﴿٦٩﴾ بیگومان پەیمانی پتەومان لە وەچە ئیسپرائیل (جوولەکەکان) وەرگرت، وە پیغمبەرانیکیان بۆ لا ڕەوانەکردن، (بەلام) هەر کە پیغمبەرانیکیان دەهاتە لا بە پەیمیکەووە کە حەزیان لێ نەدەکرد، دەستەیهکیان (لە پیغمبەرەران) بە درۆ دانا، وە دەستەیهکیان لێ کوشتن ﴿٧٠﴾ وە پێیانوابوو کە ئەووە نابێ بە مایە بەلاو سزا بۆیان، بۆیە کوێرو کەر بوون (لە بەرانبەر پەیمای خوادا)، پاشان خوا گەرایەووە سەریان (وە چاویوشیی لیکردن)، کەچی دوايیش زۆریان کوێرو کەر بوون (لە بەرانبەر هەق دا)، وە خوا بینەری ئەوویە کە دەیکەن ﴿٧١﴾)).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(بَلِّغْ): (البَلَاغُ: التَّبْلِيغُ: أَيِ إِصْلَاحِ الْكَلَامِ، أَوْ الْخُطَابِ)، (بَلِّغْ) واته: بیگهیهنه، نهو په یامه، یان نهو فهرمایشته که بوتهاتهوه، بیگهیهنه به وهی که پیویسته پیی بیگهیهنی، به کوردی دهئین: پیگه یاندن، یان پیراگه یاندن.

(رِسَالَتُهُ): واته: په یام، نامه، دواندن، (الرِّسَالَةُ: مَا يُرْسَلُ، الْخُطَابُ، كِتَابٌ يَشْتَمِلُ عَلَى قَلِيلٍ مِنَ الْمَسَائِلِ) هه ندیکیش گوتهو یانه: (الرِّسَالَةُ) مانای فراوان و گشتگیره، یانی: هه موو وهی خوی په روه ردکار دهگریته وه.

(يَعِصْمُكَ): (الْعَصْمُ: الْإِمْسَاكُ، وَالْإِعْتِصَامُ، وَعِصْمَةُ الْأَنْبِيَاءِ: حِفْظُهُ إِيَّاهُمْ)، (عَصْمٌ) واته: دهستیگرتن، توند دهست به شتیکه وه بگری، که دهستت به شتیگرت مانای وایه دهپاریزی، بویه: (يَعِصْمُكَ) واته: خوا دهپاریزی، وهك چون كه سیك توند دهست به شتیگرت نهیه لی بکهوی، خوی په روه ردگاریش ناوا تو دهپاریزی، وه که دهئین: پیغه مبه ران مه عصوومن، واته: خوا دهپاریزی، دواپیش زیاتر روونی دهکهینه وه.

(تَقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ): واته: ته وراتو ئینجیل بهرپا بکهن، واته: پیانه وه پابه ندبن و حوکه مەکانیان جیه جی بکهن، (وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ: أَيِ يُدْرِمُونَ فَعْلَهَا وَيَحَافِظُونَ عَلَيْهَا) واته: له سهری بهردهوام دهبن، پاریزگاریشی لیده کهن، پاریزگاری له رواله تیشی ده کهن و له نیوه پوکیشی.

(فَلَا تَأْسَ): واته: (فَلَا تَحْزَنْ)، (الْأَسَى: الْحُزْنُ، أَسَيْتُ لَهُ، وَأَسَيْتُ عَلَيْهِ) له زمانی عه ره بیدا (الْأَسَى) به مانای دلته نگیی و نارهحه تیی دی.

(وَالصَّابِرُونَ): (قَوْمٌ كَانُوا عَلَى دِينِ نُوحٍ، وَصَبَّأً: خَرَجَ مِنْ دِينِهِ إِلَى دِينٍ آخَرَ)، (صَبَّأً) له دین هه لگه رانه وهیه، واته: له دینی خوی بو دینیکی دیکه چوو، وه

هەندیک دەلێن: (صَابئة) کۆمەلێک بوون لەسەر دینی پێغەمبەر نووح بوون، هەندیک دەلێن: ئەستێرە پەرسە بوون، وە هەندیک دەلێن: خۆیان بە شوێنکەوتە پێغەمبەر ئیبراھیم دەزانن، ڕەنگە جۆراو جۆریش بن.

(مِثْقَ): واتە: پەیمانی پتەو، (عَقْدٌ یُّؤَكِّدُ بَیْمَینَ وَعَهْدٍ)، واتە: پەیمانیکە بە سوێند لەسەر خواردن و بەیعت لەسەر دان پتەوکرایی، وە ئەسلی وشە: (مِثْقَ) دەلی (وَقُتُّ بِهٖ اَثِقُ ثَقَةً، وَاعْتَمَدْتُ عَلَیْهٖ، وَأَوْثَقْتَهٗ شِدَّتَهٗ) واتە: متمانەم پێکردو قایمەم کرد.

(لَا تَهْوَى اَنْفُسَهُمْ): واتە: نەفسیان ئارەزووی لێ ناکات، جەزی لێ نیە، دەلی: (الْهَوَى: مِیلُ النَّفْسِ اِلَى الشَّهْوَةِ) واتە: هەوا بریتیە لە جوولانی نەفسی ئینسان بەرەو ئارەزوو.

(وَحَسِبُوا): واتە: وایانزان، پێیانوابوو، (الْحَسْبَان، اَنْ یُّحْکَمَ لِاحَدِ النَّقِیْضِیْنِ مِنْ غَیْرِ اَنْ یَّخْطُرَ الْاٰخِرَ بِبَالِهٖ، الظَّنُّ اَنْ یَّخْطُرَ النَّقِیْضِیْنِ بِبَالِهٖ فِیْغَلْبُ اَحَدُهُمَا عَلَی الْاٰخِرِ)، (حَسْبَان) لە زمانی عەرەبییدا بە مانای ئەوەیە کە دوو شت پێچەوانە یەگدین، یەکیان بە دل دابی، بەی ئەوەی ئەویدیکە بە دل دابی، بەلام گومان ئەوەیە هەردووکیانی لە مِشْک دایە، بەلام یەکیکیان بەسەر ئەویدیکەدا زال دەکات.

(فِتْنَةٌ): (البلیة، العذاب، وانحراف عَنِ الْحَقِّ) فیتنە یان بە مانای بەلا دی، یان بە مانای سزا دی، یان بە مانای لادانە لە هەق، خوا بە پێغەمبەر ﷺ دەفەرموی: ﴿وَأَحْذَرُهُمْ اَنْ یَفْتِنُوْکَ عَنْ بَعْضِ مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَیْکَ﴾، وریابە لاتنەدەن، دیارە (یَفْتِنُوْکَ) یانی (یَصْرِفُوْکَ)، لاتبەدن.

مانای گشتی نایەتەکان

لێردەدا خوا ﷻ پیغەمبەری کۆتایی خۆی موحەممەد ﷺ دەدوێنێ، دیارە قورئان هەمووی هەر دواندن و فەرمانی خۆی پەرودەگەر ئاراستە ی پیغەمبەر ﷺ کراوە، بەلام لە هەندیک شوێندا خۆی کاربەجێ بە تایبەت بە نازناوی ڕەوانە کراویتی و پەيامبەریتی ناوی دەهێنێ، ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ﴾، ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾، وە جاری واش هەیه کە بەبێ بانگکردن بە ناوونیشانی ڕیسالەت و نوبووت دەزانین کە یەكسەر دواندە کە لە گەڵ پیغەمبەری خۆیە ﷺ، لێردەدا هەر کەسیك تەماشای سیاقی ئەو نایەتە بکات، دەزانێ مەبەستی کێیە؟ کە دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾، ئەو پیغەمبەر! ئەو دی لە پەرودەگەر تەو بووت دابەزێنراوە بیگەیهنە، دیارە مەبەست پێی کێیە؟ چونکە باسی جوولە کەو نەصرانییەکانمان کرد، ئنجا هەر لە دواي ئەم نایەتە یەكسەر دەفەرموێ: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ﴾، واتە: دیارە سیاقە کە باسی جوولە کەو نەصرانییەکان دەکات، وە لێردەدا خۆی پەرودەگەر ھۆشداریی دەداتە پیغەمبەر و ﷺ و ڕای دەکاتە وەو جەختی لەسەر دەکاتە وە، کە ئەو دی لە لایەن پەرودەگەر تەو بووت دابەزێنراوە، بیگەیهنە، هەلبەتە پیغەمبەر ﷺ موکەللەف بوو کە هەرچی خۆی پەرودەگەر پێی فەرموو، هەمووی بگەیهنێ، بەلام لێردەدا کە خوا بە تایبەت دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ﴾، وە دواي دەفەرموێ: ﴿وَإِنْ لَّمْ تَفْعَلْ مَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ﴾، وە ئەگەر وا نەکە، پەيامە کە ی خوات نەگەیانداوە، دوايش بە ئینی پێداوە: ﴿وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾، وە خوا لە خەلکی دەتپاریزێ، وشە ی: (الناس) واتە: لە ئەسڵدا بە مانای (خەلک)، بەلام لە سیاقە کە وە دیارە کە مەبەست (خەلکی کافر)ە، چونکە دواي فەرموویەتی: ﴿إِنَّ

اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾، بیگومان خوا رێنمایی کۆمەڵەی بیپرۆیان ناکات، که زیان لە تۆ بدەن، لێردا بۆمان دەردەکەوێ کە ئەو پەڕیامیکی تایبەتە کە دەبێ پێغەمبەر ﷺ بیگەیهێنێ، وەك دوایی لە مەسەلە گەرنەکاندا باسی دەکەین، چونکە زۆر لە تەفسیرەکان، ئەوانەى من تەماشام کردوون، لێردا ئیشکالیان بۆ دروست بوو، نەیانزانوو چۆن خۆیانى لێ دەرباز بکەن، ئیشکالەکە ئەوەیە: کە خوا دەفەر مـوێ: ﴿يَأَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ مَا بَلَّغْتَ

رِسَالَتَهُ ﴿٦٨﴾، ئەى پێغەمبەر! ئەوێ لەلایەن پەروردگارتەووە بۆت دا بەزێنراوە، بیگەیهێنە، وە ئەگەر نەبیگەیهێنێ مانای وایە پەڕیامی خوات نەگەیانداوە، دەلێن: ئاشکرایە ئەگەر پێغەمبەر پەڕیامی خوا نەگەیهێنێ، مانای وایە پەڕیامی خوات نەگەیانداوە، وەك بڵی ئەو دووبارەو (تحصیل الحاصل)!! بەلام وەك دوایی لە مەسەلە گەرنەکاندا باسی دەکەین، وانیە، بەئەو لێردا ئەو شتێکی تایبەت بوو بە خاوەن کتێبەکانەو، بە جۆولەکەو نەصرانیەکان، ئەک گشتی بێ، واتە: ئەگەر ئەو شتە تایبەتە نەگەیهێنێ بە جۆولەکەو نەصرانیەکان، ئەو وەك ئەو وایە کە هیچ کام لە پەڕیام و بەرنامەى خوات پەروردگاری نەگەیانداوە، وە دوایی خوا موزدەو بەلێنی پێدەدات و دڵنیای دەکاتەو، ﴿وَاللَّهُ يَعْصُمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾، واتە:

بەتەئکید خوا دەتپاریزی لە خەڵکی، وشەى: ﴿النَّاسِ﴾، لە بەکارهێنانی قورئاندا بەگشتی واتە: خەڵک، لە هەندێک شوێنیش دەردەکەوێ کە مەبەست پێی خەڵکی کافرە، بۆ وێنە: لە سوورەتى (آل عمران) کە دەفەرموێ: ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

﴿١٧٣﴾، لێردا مەبەست لە (الناس) یە کەم کابرایەك بوو لە موشریکەکان، هەوالبدا بە پێغەمبەر ﷺ و هاوێلانێ، وە مەبەست لە (الناس) ی دوو مەبەست هەبوو سوپیان و سوپاکەى بوو، کە ئێمە پێشتر لە تەفسیری سوورەتى (آل عمران) دا باسمان کردووە، جا لێردا خوا دەفەرموێ: ﴿وَاللَّهُ يَعْصُمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾، واتە: بەتەئکید خوا

دەتپاریزی لە کافران، وە من بۆیە ئەوەتان زۆر بوو دەکەمەوه، چونکە شیعە ئەوە دەکەنە بەلگە لەسەر ئەوە کە مەبەست لەوە ئیمامەت و ویلایهتی (عەلی)یە، خوا لێی رازی بێ، ئەوان ئاوی تەفسیر دەکەن: ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ﴾، (أَيُّ وَلايَةٍ عَلَيَّ وَإِمَامَتُهُ) ﴿وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ﴾، (أَيُّ وَإِنْ لَمْ تُبَلِّغْ أَصْحَابَكَ بِأَنْ عَلَيَّ إِمَامٌ بَعْدَكَ) ﴿فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ﴾، (أَيُّ إِذَا لَمْ تَكْمَلِ النُّبُوَّةَ بِالْإِمَامَةِ، مَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ)، ﴿وَاللَّهُ يَعْصُمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾، (أَيُّ مِنْ أَصْحَابِكَ)، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾، (أَيُّ الرافضين للإمامة علي)، شیعە ئاوی تەفسیر دەکەن، بۆیە من زۆر تەئیکد لەوە دەکەمەوه کە ئەو نایەتە ئەگەر تەماشای پێشی و دواي بکەین، دەبینین هیچ پەيوەندیی بە ئیمامەتی (عەلی)یەوه خوا لێی رازی بێ، نیە، بەلکو هەمووی پەيوەندیی بە جوولەکانەوه هەیە، دواي دەفەرموێ: ﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾، ئەوە ئەو شتەیه کە خوا دەفەرموێ: ئەوەی کە بۆت نێردراوه، بیگەیهنە، چیه؟ ئەو شتە تاییبەتی کە دەبێ پێغەمبەر ﷺ بە جوولەکەو نەصرانییهکانی بگەیهنێ، تاكو بۆیان دەربکەوێ کە لەسەر بۆشن، لە حالیکدا کتیبەکەي خوشیان گۆراوهو دەستکاری کراوه، ئیمانیش بە قورئان نەهێنن، کەواتە: لەسەر هیچ نین و دینهکەیان بۆشە، لێیان قبوول ناکرێ، ﴿حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ﴾، هەتا تەوورات و ئینجیل و ئەوەی لە پەروردگار تانەوه بۆتان دابەزیوه بەرپا نەکەن و پێوهی پابەند نەبن، واتە: ئەو هەقەي لە تەوورات و ئینجیلدا ماوهتەوهو دەستکاری نەکراوه، ئەوه واتایەکی، واتایەکی دیکەي: ئەو بەشە لە تەوورات و ئینجیل کە موژدە دەدەن بە هاتنی پێغەمبەری کوئای موحەممەد ﷺ، ﴿وَلِيُزِيدَكُمْ كَثِيرًا مِّنْهُم مَّا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَنًا وَكُفْرًا﴾، وە بە تەئکید زۆرێکیان ئەوهی لە پەروردگار بۆت دابەزیئراوه، یاخی بوون و کوفریان تێدا زیاد دەکات، پێشتریش باسمان کردوه،

بۆچی؟ ﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾، خەفەت لە کۆمەڵی بیپرۆیان مەخۆ، ئەوانە سروشتیان وایە، ئەو وەحییە ی بۆ تۆ دێ، ئەو قورئانە ی کە بۆ تۆ دێ، لە حیاتی ئەو ی دلیان پێی نەرم بێ و بگەرێنەو، هەر زیاتر پێی یاخی دەبن و پێی کافر دەبن.

ئنجای خوای پەروەردگار وەك شتیکی گشتی باسی هەموو میلەتان دەکات، (الشەرستانی) کتییکی هەیه (الملل)، هەر وەها (إِنَّ حَزْمَ) یش کتییکی هەیه بە ناوی: (الملل والنحل)، (الملل) کۆی (ملە) یە، واتە: ئەو کۆمەڵە خەڵکانە ی بە دوا ی پیغەمبەرەکان کە و تەوون بە دوا ی کتیبە ئاسمانییەکان کە و تەوون، (النحل) یش کۆی (نحلە) یە، یانی: ئەو دەستە و تاقمانە ی لە نیو میلەتیکدان، بۆ وێنە: شیعه و خەوار یج و مورجیئە و موعتەزلیە کە لە گەڵ جەماوەری مسوڵمانان (أَهْلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ)، ئەوانە پێیان دەگوترێ: (نحل)، بەلام (الملل) جیا یە، بۆ وێنە: میلەتی یەهودیی، میلەتی نەصرانی، میلەتی مسوڵمان، میلەتی بوودی، میلەتی گاپەرست ... هتە، ئنجای خوا دەفەر موی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا

وَالصَّبِئُونَ وَالنَّصَارَىٰ مِنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، بیگومان ئەوانە ی ئیمان یان هی ناو، (واتە: مسوڵمانان)، وە ئەوانە ی کە گەر اونهو، (واتە: جوولە کەکان)، وە صابیئە کە ئەوانیش کۆمەڵێک بوون، وە نەصرانییەکان، هەر کامێک لەو چوارانە برۆا بە خواو بە پۆزی دوا یی بینن، وە کردووە باشەکانیش نەجەم بدەن، نە ترسیان لە سەر، نە پەژارداریش دەبن، واتە: بۆ داها تۆ ترسیان لە سەر نیە، بۆ رابردووش پەژاردار نابن، لێردا هەندێ کەس گوتوویانە: مادام خوا دەفەر موی: مسوڵمان و جوولە کە و صابیئە و نەصرانی، هەر کامێک لەوانە برۆا بە خواو بە پۆزی دوا یی بینن، و، کردووە باش بکات، نە ترسی لە سەر و نە پەژاردە گری، کەواتە: لێردا مسوڵمان و جوولە کە و صابیئە و نەصرانی هەموویان یە کسان! ئەو هەندێ مەلای دین فرۆش ئەم نایەتە ناوا تەفسیر دەکەن، کە ئەو مەبەست نیە، جا ئەم نایەتە موبارکە لە سوورەتی (البقرة) هەشدا هاتو، لە گەڵ کەمێک جیاوازی، هەر وەها لە سوورەتی

(الحج)یشدا هاتو، لەوێشدا بە جیاوازییەکی کەم، کە بە تەئکید مەبەست ئەوەیە ئەوانە ی مسوڵمانن و ئیستا ئۆممەتی موحەممەدن ﷺ، وە ئەوانەش کە جوولەکەن کاتی خۆی ئەگەر لەگەڵ تەورات و موسادا ﷺ راستیان کردبێ، ئیمانیا ن بە خوا و بە پۆژی دوایی بووبێ و کردەوی باشیشیان ئەنجام دابێ، وە ئەوانە ی صابیئەن بە هەمان شیۆ وە کاتی خۆیدا لەگەڵ پیغەمبەر و دینی خۆیاندا راستیان کردبێ، وە ئەوانە ی نەصرانیین لەگەڵ عیسا ﷺ و دینی نەصرانییەت راستیان کردبێ، و، برۆیا ن بە خوا و بە پۆژی دوایی بووبێ و کردەو بەشەکانیا ن ئەنجام دابێ، هەموو ئەوانە ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، واتە: ئەو بە پۆرپەردووە، ئەو وە واتایەکی، واتایەکی دیکەشی ئەوەیە کە مسوڵمانان و جوولەکە و صابیئە و نەصرانی هەموویان، ئەگەر بە راستی ئیمان بە خوا بینن، ئیمان بە پۆژی دوایی بینن، و، کردەو بەشەکان ئەنجام بدن، بەلام ئیمان بە خوا هینان، ئیمان بە پۆژی دوایی هینان، و، کردەوی باش ئەنجامدان، بە شیۆمەک کە قورئان دەفەرموی، چونکە ئیمانیک بە ئیمان دادەنرێ، وە ئیعتیباری پێ دەکرێ، کە بەپێی قورئان بێ، وە هەروەها ئیمان بە پۆژی دواییش دەبێ بە پێی قورئان بێ، وە کردەو بەش کاتیک باش دەبێ و بە باش دادەنرێ کە بە پێی شەریعەت بێ، کەواتە: ئەم نایەتە دوو واتای راستی هەن:

(١) ئەو میلەتانە هەر کامیکیان ئەگەر کاتی خۆی لەگەڵ بەرنامە ی خوا دا راستی کردبێ، ئەو سەرفرازن، یانی: باب و باپیرانیان و پیشووەکانیان.

(٢) وە ئیستا ئەگەر هەر کامیکیان ئیمان بە خوا و بە پۆژی دوایی بینن، وە کردەوی باش بکات، ئەو سەرفرازە، نەک بلی جوولەکە لەگەڵ جوولەکایەتی دا راست بکاو، نەصرانی لەگەڵ نەصرانییەتی خۆی راست بکات، صابیئە لەگەڵ ئەو ی خۆیدا راست بکات، ئەو هەموویان وەک یەکن! ئەم نایەتە ئەو ناکەیهنن، وەک دوایی جاریکی دی دەگەرپێنەو سەری.

ئەنجا خۆی پەروردگار باسی پەیمان وەرگرتنی خۆی دەکات لە جوولەکەکان،

دەفەرموی: ﴿لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِم رُسُلًا﴾،

بێگومان ئیمە پەیمانی پتەومان لە وەجە ی ئیسرا ئیل وەرگرت، وە پیغەمبەرانیکیشمان

بۆ لا ڕەوانەکردن، کەچی ئەوان چیان کرد؟ ﴿كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ

أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ﴾، هەر کاتێک پێغەمبەرێک هاتبا بۆ لایان بە شیوەیهک شتیکی پێگوتبان کە نەفسیان ئارەزووی لێ نەدەبوو، دڵپەسندی ئەوان نەدەبوو، بە پێی ئارەزوو هەوای ئەوان نەدەبوو، ئەو کۆمەڵیکیان لە پێغەمبەران بە درۆ دەرزانین، کۆمەڵیکیشیان لێ دەکوشتن، هەر بەوەندە وازیان نەدەهێنا پێیان بلێن درۆ دەگەن، بەلکو دەشیان کوشتن، یانی ئەو خراپییەیان بە میرات بۆ ماوەتەو، وە بەو بارە سەختەو لەمیژە باریان گرتو، وە کوردەواری خۆمان دەلێن: (خوێکی گرت بە شیرێ تەرکی ناکە بە پیری)، عەرەبیش دەلێن: (مَنْ شَبَّ عَلَى شَيْءٍ شَابَ عَلَيْهِ) ئەو جوێرێکە لە دڵنەوایی بۆ پێغەمبەر ﷺ، وە بۆ مسوولمانان کە وەختی ئەو کەللە ڕەقیی و سەر سەختیی و بیلان و فیل و خراپەکارییە جوولەکە دەبینن، زۆر دڵ ناردەت نەبن، بزانی کە ئەو بە میرات بۆیان ماوەتەو، وە زانیانی کۆمەڵناسیش دەلێن: ئەو بابو باپیران لەسەر دەبن، کاریگەری هەیە بۆ سەر ڕۆڵەکانیان، خواش لە سوورەتی (الکھف) دا کە باسی ئەو خەزنە ی لە بن دیوارەدا بوو، دەرمانی: ﴿... وَكَانَ أَبُوهُمَا

صَالِحًا ...﴾ (٨٢)، بابی ئەو دوو کۆرە پیاویکی باش بوو، هەرچەندە بابیان نەماو، بەلام لەبەرئەو پیاویکی باش بوو، خۆی بە بەزەیی مووسا و ئەو بەندە صالحە بەگاردێنی بۆئەو ئەو مائەیان زایە نەبی، کە لە بن ئەو دیوارەدایە و خەریکە برووخی.

لە کۆتایی دا خۆی زاناو شارەزا دەرمانی: ﴿وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةً فَعَمُوا

وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ

بِمَا يَعْمَلُونَ﴾، وە پێیان وابوو کە ئەو هەلۆیستەیان لە بەرانبەر پەیمانی خوادا کە هەلوانەشاندۆتەو، لە بەرانبەر پێغەمبەرەکاندا کە بە درۆیان زانیون و کوشتوویان، نابێتە مایە عەزاب، یاخود مایە گوناھبازی و بەلا، بۆیە کوێر

چەند مەسەلەیهکی گەرم

مەسەلە یەكەم: که خوا ﷺ دەفەر مووی: ﴿يَتَأْتِيَ الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ

رَبِّكَ وَإِنْ لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي

الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾، واتە: ئەو پێغەمبەر! (کە مەبەست پێی موحەممەد ﷺ)

ئەوێ لە پەرودرگارتەووە بۆت نێردراوەتە خوار، راپێگەیهنە، وە ئەگەر وانەکە ی

ئەو پەیام و بەرنامە ی خوات رانەگەیانندووە، تۆیژەرەوانی قورئان، وەك ئاماژەم پێدا

لە بەرانبەر ئەم پستەییەدا کە دەفەر مووی: ﴿وَإِنْ لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ﴾،

ئەگەر وانەکە ی پەیامەکە ی خوات نەگەیانندووە، مشتومڕێکی زۆریان کردووە

چوونە نێو تەفاسیلی رەوانبێژی (بلاغە) یەو، لەبەرئەوێ بە روالەت نایەتەکە

دەفەر مووی: ئەگەر پەیامی خوا نەگەیهنی، پەیامی خوات نەگەیانندووە، ﴿وَإِنْ لَّمْ

تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ﴾، یانی: (واذا لم تُبَلِّغْ رِسَالَتَهُ، فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ) دەلێن:

ئەوێش جوړیکە لە دووبارەبوونەو، دووبارەبوونەوێش لە کەلامی خوای

پەرودرگادا نیە، جا هەندێکیان گوتوویانە: لێرەدا خوای پەرودرگار

ویستووێت بە پێغەمبەر ﷺ بفر مووی: ﴿وَإِنْ لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ﴾

واتە: ئەگەر پەیامی خوا نەگەیهنی، بزانی کە پەیامی خوات نەگەیانندووە! واتە:

وەك چۆن یەكێ لە شاعیرەکان دەلێ: (والشُّعْرُ شِعْرِي) شیعری من شیعەر، واتە:

پەیام نەگەیانندن پەیام نەگەیانندن، یانی: گوناھێکی زۆر زۆر گەورە، ناگونجی

بە غەیری خۆی بە هیچ وشەیک وەسف بکری، هەلبەتە دەشگونجی وابوو

مانایەکی جوانیشە.

بەلام ئەوێ من بۆم دەرکەوتووە، دواي سەرنجدانی زۆری تەفسیرەکان و لێ

وردبوونەوێ خۆم لە نایەتەکان، ئەوێ کە خوا دەفەر مووی: ﴿بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ

إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ﴿٦٧﴾، ئەو ﴿مَّا أُنْزِلَ﴾ یانی: (الشَّيْءُ الْخَاصُّ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ) ئەو شتە تایبەتییهی که له پەرۆمردگارتەوه بوو نێردراوێته خوار، بهلام که دوایی دەفهرموئ: ﴿فَمَا بَلَغَتْ رَسُولَتَهُ﴾، ریساله ته که کۆی ئەو وه حییهیه که بو پێغه مبهەر ﷺ هاتوه، بهلام ﴿مَّا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾، شتیکی تایبەته، ئەو کاتهش دووباره بوونهوه دروست نابێ، ئەوهه پێ راستترو رێکترو، واته: خوا دەفهرموئ: ئەگەر ئەو شتە تایبەتهی که من پێمگوتووێ بوو نێردراوێته خوار، نهگهیهنی، مانای وایه که هیچ به شیک له په یامو بهرنامهی خوات نهگه یاندوه و دهک ئەوه وایه هیچت نهگه یاندبێ، واته: ئەگەر ئەو بهش (جزء) ه نهگه یه نی، مانای وایه گشت (کل) یشت نهگه یاندوه، بۆیهش واده لێم، چونکه خوا ی کار به جێ له نایهتی دوایی دا، به کسه ر بۆمان روونده کاتهوه که ئەو شتە تایبەته چییه؟ ئەویش ئەوهیه که دەفهرموئ: ﴿قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ﴾، بلی: ئەی خاوهن کتێبینه! له سه ر هیچ نین تا کو ته و رات و ئینجیل و ئەوهی له پەرۆمردگارتانهوه بۆتان دابه زێنراوه، بهرپای نه کهن و کاری پێ نه کهن، که واته: ئا ئەوه ئەو په یامه تایبەتییه که خوا به پێغه مبهەر ﷺ دەفهرموئ، ئەگەر ئەوه نهگه یه نی، دهک هیچ به شیک له به شه کانی په یامی خوات نهگه یاندبێ، دیاره ئەویش شتیکی قورس بووه بو پێغه مبهەر ﷺ، که ببگه یێنی به جووله که وه نه صهرانییه کان که لافو که زافی زۆریان لێداوه: ئێمه خاوهن کتێبین و ئێمه واینو، ئێمه وا چووین! به تایبەتی جووله که کان، پێغه مبهەر ﷺ، که ببگه یێنی پێیان بفه رموئ: ئێوه له سه ر هیچ نین، ئەگەر وێرای ته و رات و ئینجیله که ی خۆتان (واته: ئەوهی که نه گۆردراوه، یان ئەو به شه ی که په یوه ندیی به موژده دان به پێغه مبههری کو تاییه وه ﷺ هیه) ئەگەر وێرای ئەوه، شوێن قورئانی ش نه که ون، ئێوه له سه ر هیچ نین، که ئەوه هێنانه سه ر (سفر) یانهو، دیاره زۆر له سه ر دلیان قورسه، پێغه مبههری خواش ﷺ له بهر ئەوه که ره وشت بهر زترین و

رەوشت جوانترین کەس بوو، زۆر پێیناخۆش بوو مەگەر زۆر ناچاربێ، کە شتێ بە کەسێ بڵێ، کە بزانی پێی ناخۆشە، بە تەئکید جوولەگەو نەصرانیەکانیش ئەوەیان لە هەموو شتێک پێ ناخۆشتر بوو، تۆ زەرپی سفریان بکەو، بڵێ لەسەر هیچ نین، زۆر زۆر پێیان ناخۆشە، بۆیە خواى بالادەست وا بە جەخت لەسەر کردنەو دەفەرموێ: دەبێ ئەوەیان پێ رابگەیهێنێ، ئەگەرنا وەك

پەيامی خوات هیچ نەگەياندى وایە، وە لە پێش ئەو شەدا دەفەرموێ: ﴿وَاللّٰهُ

يَعِصْمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾، وە خوا لە خەلك دەتپارێزێ، واتە: لە خەلكی كافر، بۆیە لە زیانی ئەوان مەترسێ و لە كاردانەوێ ئەوان مەترسێ، ئەو پەيامە بگەیهێنە، تاكو ئەوان بزانی کە لە دواى هاتنى پێغەمبەرى كۆتایی موحەممەد ﷺ، وە لە دواى دابەزینی قورئان، بەرنامە پێشووەكان و رێبازەكانی پێغەمبەرانى پێشوو لەبەر تیشكى قورئان و لەبەر تیشكى رێبازی پێغەمبەرى كۆتایی دان، هەرچى ئەو پەسەندى بكات، پەسەندەو هەرچى ئەویش پەسەندى نەكات، بەگەلك نایەت و نەسخ بۆتەو وەو كاری پێ ناكړی، وە كەسانێك كە لەسەریان دەرۆن، لە قیامەتێ دەبنە سەپانی پووشی.

هەلۆ شەندەوێ بۆچوونێ هەلەمى شیعە
لە بارەى ئەم ئایەتەو

لێردەدا شیعە دەربارەى ئەم رێستە قورئانییە کە دەفەرموێ: ﴿يَتَأْتِيَہَا الرَّسُولُ بَلِّغْ

مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾، ئیددیعیای ئەو دەکەن و لافى ئەو دەلێدەدەن کە لێردەدا ئەو شتە تاییبەتە کە خوا بە پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: بیگەیهێنە، ئیمامەتى (عەلى)یە خوا لێى رازی بێ! دەلێن: ماناکەى ئاوايە: ئەو پێغەمبەر! بە خەلك رابگەیهێنە کە لە دواى تۆ راستەوخۆ عەلى کورێ ئەبو طالیب دەبێ بە ئیمام و

خهلیفه‌ی مسوولمانان! ئنجا که ئاواش ده‌لین، له‌راستیدا هیچ به‌لگه‌یه‌کیان به‌دهسته‌وه‌یه، وه‌ك پێشتریش باسمان کرد، وه‌ ئه‌گهر ته‌ماشای سیاقی ئایه‌ته‌کان بکه‌ین، ده‌بینین که ئه‌وه‌ فیکره‌یه‌ شتیکی نامۆو نه‌گونجاوه‌ له‌گه‌ڵ سیاقی ئایه‌ته‌کاندا، ئایه‌ته‌کان هه‌موویان باسی ئه‌وه‌ ده‌کهن که ئاوا به‌ جووله‌که‌وه‌ نه‌صرانییه‌کان بلێو، ئاوا بۆیان روونبکه‌وه‌ ... هه‌تد، هه‌موو ئایه‌ته‌کان له‌وه‌ باره‌وه‌ن، وه‌ ئیمامه‌تی عه‌لی خوا لێی رازی بێ شتیکی بیگانه‌یه‌وه‌ نامۆیه‌ به‌ سیاقو جه‌وی ئایه‌ته‌کان و خزینرانییه‌ نیویان، شتیکی سه‌یرو نه‌گونجاوه‌، خوا ی پهره‌ردگاریش فهرمایشته‌که‌ی هه‌مووی وه‌ك ئاقسه‌کانی زنجیرێك یه‌کدی ده‌به‌ستنه‌وه‌وه‌، هه‌مووی ته‌واوکه‌ری یه‌کدییه‌، وه‌ ناگونجی فیکره‌یه‌کی نامۆ بیته‌ ناو شوینیکه‌وه‌ که له‌گه‌ڵی نه‌گونجی! به‌لام با ته‌ماشای بکه‌ین بزانی‌ن ئه‌وان به‌لگه‌یان چیه‌؟

شیعه‌ی دوازه‌ ئیمامی (الشیعة الاثنا عشریة الإمامیة) ده‌لین: کاتیك پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ حه‌جی مائئواوی (حَجَّةُ الْوُذَاع) گه‌رایه‌وه‌ له‌ سائی ده‌یه‌می کوچی دا، له‌ شوینیک که (غَدِیر خُم) ی پێده‌گوتری، {کاتی خۆی (غَدِیر) بیرێک بووه‌، (خُم) یش چالاییه‌ک بووه‌}، سوپایه‌که‌ی له‌وێ راکرت، وه‌ مسوولمانانی به‌گشتی له‌وێ وه‌ستاند، وه‌ پێی راگه‌یاندن، که عه‌لی له‌ دوا ی خۆی پێشه‌واو گه‌وره‌ی مسوولمانانه‌، ئه‌ویش دوا ی ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌وه‌ی پێی راگه‌یاندن، مه‌ترسی هه‌بووه‌ له‌ قبوڵنه‌کردنی هه‌ندیك له‌ هاوه‌لانی بۆ ئه‌وه‌ مه‌سه‌له‌یه‌ که چاویان له‌وه‌ بوو دوا ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ببنه‌ حوکمران!! ده‌لین: پیغه‌مبه‌ر ﷺ خه‌ریک بوو له‌ ترسی قبوڵنه‌کردنی ئه‌وان راینه‌گه‌یه‌نی، هه‌تا خوا پێی فهرموو:

﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ

يَعِصْمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾، له‌ ته‌فسیره‌کانی شیعاندای

ده‌لن: ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾: (أَي: إمامة علي) پێشه‌وايه‌تی

عه‌لی رابگه‌یه‌نه‌، ﴿وَاللَّهُ يَعِصْمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾، خوا له‌ خه‌لك ده‌تپاریزی (أَي: مِنْ أَصْحَابِكَ) له‌ هاوه‌له‌كانت ده‌تپاریزی، ناهێلی زه‌هره‌رت لی بده‌ن، (وه‌ك هاوه‌له‌كان

دوژمنی پێغەمبەر ﷺ بووبن و لێی له کهمیندا بووبن!! ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

الْكٰفِرِيْنَ﴾، وه خوا رێنمایی کافران ناکات (آی: الرافضین لإِمَامَةِ عَلِي) ئەوانە ی رەفرزی ئیمامەتی عەلی دەکەن!! دیارە ئەوەش هەمووی لەسەر ئەم نایەتە هەڵدەچنن، وه لەسەر فەرموودەیەکی پێغەمبەری خوا ﷺ که فەرموویەتی: ﴿مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلَيْ مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالْ مَنْ وَالَاهُ وَعَادَ مِنْ عَادَاهُ﴾ {رَوَاهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (١٨٥٠٢)، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ تَعْلِيْقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: صحيح لغيره} واتە: هەر کەسێ من دۆستی بێ، نزیکي بێ، (جا ئەوان دەلێن سەرپرەشتیاری بێ) ئەوە عەلی دۆست و نزیکیهتی (ئەوان دەلێن: سەرپرەشتیاریهتی)، ئە ی خواپە! هەر کەسێک دۆستایهتی بکات، دۆستایهتی بکەو، هەر کەسێک دژایهتی بکات دژایهتی بکە، دەلێن: ئەوە بەو شیوێهه بووه که پێغەمبەر ﷺ ئەو مەسەله گرنگی لهوکاتەدا راگەیاندوهو، ئەو نایەتە بهو بۆلەوه هاتۆتە خوار^(١)!

بەلام ئەوهی ئەوان دەلێن: هیچ بنه‌مایه‌کی نیه‌و وه‌ک زۆر بیروبۆچوونی دیکه‌یان فەسه‌یه‌کی بۆشه‌، وه‌ راستی مەسەله‌که‌ به‌م شیوێهه‌یه‌: پێغەمبەری خوا ﷺ پاش گەرانه‌وه‌ی له‌ حه‌جی مائش‌اوایی له‌ شوئینیک له‌ نزیک (الجحفه‌) به‌ناوی (غَدِيرِ خُم) له‌ نیوان مه‌که‌هه‌ مه‌دینه‌ له‌ رۆژی (١٨) ی (ذی الحجة) ی سالی ده‌یه‌می کۆچی دا، دواي ئەوه‌ی بیستی که‌ کسانیک به‌ خراپه‌و زه‌م باسی عەلی کۆری ئەبو طالیب ده‌کەن، خوا لێی رازی بێ، ئەوانیش ئەو کۆمه‌له‌ خه‌لکه‌ بوون که له‌ یه‌مه‌ن له‌گه‌ڵی گه‌راونه‌ت‌ه‌وه‌ عەلی خوا لێی رازی بێ، له‌ یه‌مه‌ن بوو له‌ یه‌مه‌نه‌وه‌ گه‌راپه‌وه‌، بۆئه‌وه‌ی فریای حه‌ج بکەوێ، له‌ خزمه‌ت پێغەمبەر‌دا ﷺ کۆمه‌لێک له‌گه‌ڵی دابوون، ننج‌ا له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ عەلی خوا لێی رازی بێ رازی نه‌بوو بوو له‌ قوماشیکی (بيت المال) که‌ پێیانه‌، یه‌کی سه‌رو قات بکەن، به‌بێ ئاگاداریی وی سه‌رو قاتیان لێ‌ک‌رد‌بوو، ئەویش دواي لێی ستاندنه‌وه‌و گوتی: دروست نیه‌، له‌سه‌ر ئەوه‌ به‌ خراپه‌ باسیان کردوه‌، پێغەمبەر‌یش ﷺ خه‌لکه‌که‌ی کۆ‌کردۆته‌وه‌و فەرموویه‌تی: باسی عەلی مه‌کەن، ئەوه‌ی کردوویه‌تی هه‌قه‌، بۆیه‌

رەوانیە زەمو غەیبەتی بکەن، باسی مەکەن، خوشتان بوی، من خوشم دەوی، مەسەلەکە ئاوا بوو.

ئەنجا با تەماشای چەند دەقیق بکەین، کە لەراستیدا هەر ئەو دەقانە لەوبارەو هاتوون، وە شیعهش هەر پشت بەو دەقانە دەبەستن، بەلام ئەوان بە جۆریک واتیان دەکەن، کە لەگەڵ ئەو بیروکە چەوتە ی ئەواندا بگونجی، کە بیگومان ئەو جۆریکە لە گۆڕین و لادانی وشەکان لە شوێنی خۆیان، وەك عادەتی سەرگەردانانە ی خاوەن کتیبەکان لە پێش ئیسلامدا، ئەوەش ئەو دەقانەن کە لەوبارەو هاتوون:

١- ﴿قَالَ ابْنُ إِسْحَاقَ: وَحَدَّثَنِي يَحْيَى بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي عَمْرَةَ عَنْ يَزِيدَ بْنِ طَلْحَةَ بْنِ يَزِيدَ بْنِ زُكَّانَةَ قَالَ: لَمَّا أَقْبَلَ عَلَيَّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مِنَ الْيَمَنِ لِيَلْقَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بِمَكَّةَ تَحْجِلُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَاسْتَحْلَفَ عَلَيَّ جُنْدَهُ الَّذِينَ مَعَهُ رَجُلًا مِنْ أَصْحَابِهِ فَعَمِدَ ذَلِكَ الرَّجُلُ فَكَسَا كُلَّ رَجُلٍ مِنَ الْقَوْمِ حُلَّةً مِنَ الْبَرِّ الَّذِي كَانَ مَعَ عَلَيَّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَلَمَّا دَنَا جِيشُهُ خَرَجَ لِيَلْقَاهُمْ فَإِذَا عَلَيْهِمُ الْحُلُّ، قَالَ: وَيْلَكَ مَا هَذَا؟ قَالَ: كَسَوْتُ الْقَوْمَ لِيَتَجَمَّلُوا بِهِ إِذَا قَدِمُوا فِي النَّاسِ، قَالَ: وَيْلَكَ انْزِعْ قَبْلَ أَنْ تَنْتَهِيَ بِهِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: فَانْتَزَعَ الْحُلَّ مِنَ النَّاسِ فَرُدَّهَا فِي الْبَرِّ، قَالَ: وَأَظْهَرَ الْجَيْشَ شَكْوَاهُ لَمَّا صُنِعَ بِهِمْ﴾ (موحه مەدی کوری ئیسخاق هیناویەتی لە سیرە ی خۆیدا، ئیبنو هیشام لەو دەو هیناویەتی)^(١)

واتە: کاتی عەلی خوا لیی رازی بی ئە یەمەنەو گەرایەو، بۆ لای پیغەمبەری خوا ﷺ لە مەککە، پەلە ی کرد، وە پیاویکی لە سەربازەکانی لە شوینی خۆی دانا، ئەو پیاوێش دوا ی ئەو دی کە عەلی خوا لیی رازی بی چوو بۆ لای پیغەمبەر ﷺ بۆ مەککە هەلسا لەو قوماشە ی کە پێیان بوو {کە جاری دابەش نەکراو وە هی (بیت المال) ه} هەر پیاو دی سەرو قاتی دانی، (دیارە قوماشیکی تازەو چاک بوو)، کاتییک سوپایە کە نزیک کەوتەو، عەلی خوا لیی رازی بی چوو بیانبینی، تەماشای کرد هەموو بەرگی تازەیان لەبەردایە، بە کابرای کە لە شوینی خۆی داناوو، گوتی: ئە ی بی قەزابی! ئەو

چیت کردووە؟ ئەووە چییە؟ گوتی: هەر کامیکیان قاتیئکم داوەتیی، تاکو بە بەرگی نوێووە بێنە نیۆ خەلکی، گوتی: بێ قەزایی بەرگەکیان لێ بستینەووە، پێش ئەووەی بچینە لای پێغەمبەر ﷺ، ئیدی بەرگەکانی لێ ستاندنەووە، وە گیرایەووە بۆ نیۆ قوماشەکه، سوپایەکهش سکالایان کرد، {واته: ئەو خەلکه قات و جلەکانیان لێ ستیندرا بوو} سکالایان کردو نارهزاییان دەربری (لەبەر ئەووەی عەلی خوا لێی رازی بێ ئەو فەرمانەیی کردووە).

٢- ﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: اشْتَكَى النَّاسُ عَلِيًّا رِضْوَانُ اللَّهِ عَلَيْهِ فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِينَا خَطِيبًا، فَسَمِعْتَهُ يَقُولُ: أَيُّهَا النَّاسُ! لَا تَشْكُوا عَلِيًّا، فَوَاللَّهِ إِنَّهُ لَا خَشْنَ فِي ذَاتِ اللَّهِ، أَوْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مِنْ أَنْ يُشْكَى﴾ {رواه البخاري في التاريخ الكبير، وابن إسحاق} (١)، واته: ئەبو سەعیدی خودری خوا لێی رازی بێ، دەلێ: خەلکیك گەلەیان لە عەلی کوری ئەبو طالیب کرد باسیان دەکردو سکالایان لە دەست دەکرد، پێغەمبەر ﷺ هەلسا وتاری بۆ داین (ناوی شوینەکه ناهینێ که "غدير خم" ه) دەلێ گویم لیبوو دەیفەرموو: ئەی خەلکینە! گەلی لە عەلی مەکەن و سکالای لە دەست مەکەن، سویند بە خوا لەبەر خوا زۆر زبەر، یاخود لەرپی خوای بەرزدا لەووە بەرزتره که سکالای لەسەر بێ، (واته: ناهەقی قبوول ناکات، زەمی مەکەن لەو شتەیی که کردوویەتی لەبەر ئەووەی هەقە).

٣- ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ بُرَيْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ غَزَوْتُ مَعَ عَلِيٍّ الْيَمَنَ فَرَأَيْتُ مِنْهُ جَفْوَةً فَلَمَّا قَدِمْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ذَكَرْتُ عَلِيًّا فَتَنَقَّصْتُهُ فَرَأَيْتُ وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَتَغَيَّرُ فَقَالَ: يَا بُرَيْدَةُ! أَلَسْتُ أَوَّلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ؟ قُلْتُ: بَلَى، يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلَيَّْ مَوْلَاهُ﴾ {رواه الحاكم برقم: (٤٥٧٨)، وأحمد برقم: (٢٢٩٩٥)، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين وابن أبي شيبه برقم: (٣٢٧٩٥)}.

واته: بوڕەیدەیی ئەسلەمی (یەکیکە لە هاوێلان) خوا لێیان رازی بێ، عەبدوللای کوری عەبباس لێی دەگیرێتەووە، دەلێ: من لەگەڵ عەلی بۆ جەنگیک

چووینە یەمەن (بۆرەیدە لە خزمەت عەلی بوو، دیارە دەبێ ئەو بەرپرس بووبی، چوو بۆ یەمەن) منیش حالەتیک (جەفا) م لێ بینی، بێ مەیلییم لێ بینی، (وەک بلی وەک پێویست ئاگای لێ نەبوو و هەستی کردووە کە لەگەڵی ساردە)، کاتیەک گەرەمەووە بۆ لای پیغەمبەری خوا ﷺ باسی (عەلی) م کرد (واتە: گەلەیی کردووە لە لای پیغەمبەر ﷺ لە عەلی) تەماشام کرد ڕووی پیغەمبەری خوا گۆرا، (واتە: پێی ناخۆش بوو)، ئنجا پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەو بۆرەیدە! ئایا من بۆ ئیمانداران لە خۆیان لە پیشتەر نیم؟ ﴿ئایەتەکە

دەفەر موو: ﴿التَّيُّ أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُمْ...﴾ (۶) الأحزاب، واتە: پیغەمبەر ﷺ بۆ ئیمانداران لە خۆیان لە پیشتەر و دەبێ لە خۆیان خۆشتریان بوو، وە هاوسەرەکانیشی دایکیان، دیارە پیغەمبەر مەبەستی ئەو بوو، منیش گوتیم: یا، ئەو پیغەمبەری خوا (تو بۆ ئێمە لە خۆمان لە پیشتەری)، فەرمووی: هەر کەسێک من خۆشەویستی بێ، عەلیش خۆشەویستیەتی.

دیارە لێردا (مولاد) بەو مانایە نایەت کە شیعە دەیلێن، بۆچی؟! چونکە ناگونجی پیغەمبەر ﷺ بفر موو: هەر کەسێک من سەرپەرشتیاری بێ، عەلی سەرپەرشتیاریەتی، چونکە کێشە لەسەر ئەو نەبوو و عەلی سەرپەرشتیار بێ، کێشە ئەو بوو کە زەمی عەلی یان کردووە و خۆشیان نەویستووە، واتە: پیغەمبەر ﷺ جەختی لەسەر ئەو کردووە، کە عەسەکە لە نیو خەڵکیدا باو بوو، کە بریتی بوو لە ڕق، ڕقیان لە عەلی بوو و لەسەر ئەو هەلۆیستە بوغاندوویمان، ئەو هاوێش دیارە لەسەر شتیەک ساردیی لەگەڵیدا هەبوو، ئەویش فەرموویەتی: هەر کەسێک منی خۆشدەوێ، دەبێ عەلیشی خۆش بوو، ئیدی هیچ باسی سەرپەرشتیاریتی و خەلیفایەتی نیە.

۴- ﴿عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: لَمَّا رَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ حَجَّةِ الْوَدَاعِ وَنَزَلَ غَدِيرَ خُمٍّ أَمَرَ بِدُوحَاتٍ فَقُنَّ^(۱)، ثُمَّ قَامَ فَقَالَ: كَأَنِّي قَدْ دُعِيتُ فَأَجَبْتُ إِيَّيَ

(۱) قنَى الشَّيْءَ يَقْنِيهِ قَنْيَاً: كَسَبَهُ وَجَمَعَهُ/ المعجم الوسيط، ص ۷۶۳، کەواتە: فُقُنَّ: یانی: سەری درەختەکان و لقو پۆپەکانیان کۆکرانەووە سیبەریان پێ دروست کرا.

تَارِكُ فِيكُمْ الثَّقَلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَكْبَرُ مِنَ الْآخَرِ: كِتَابَ اللَّهِ وَعَتَرَتِي أَهْلَ بَيْتِي
فَانْظُرُوا كَيْفَ تَخْلَفُونِي فِيهِمَا؟ فَإِنَّهُمَا لَنْ يَتَفَرَّقَا حَتَّى يَرِدَا عَلَيَّ الْحَوْضَ ثُمَّ
قَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى مَوْلَايَ وَأَنَا وَلِيُّ كُلِّ مُؤْمِنٍ ثُمَّ أَخَذَ بِيَدِ عَلِيٍّ فَقَالَ: مَنْ
كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا مَوْلَاهُ، اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ، مَا كَانَ فِي
الدُّوْحَاتِ أَحَدٌ إِلَّا قَدْ رَأَاهُ بَعِينِيهِ وَسَمِعَهُ بِأَذْنِيهِ ﴿رَوَاهُ النَّسَائِيُّ فِي (الكبرى)
برقم: (٨١٤٨)، وَالطَّبْرَانِيُّ بِرَقْم: (٤٩٦٩)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (٤٥٧٦)، وَقَالَ: صَحِيحٌ
عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ {، واته: زهیدی کوری نهرقهه خوا له خوئی و بابی رازی بی
دهلی: کاتی پیغهمبهری خوا ﷺ له حه جی مائئواوی (واته: کوئا حه جی که
ههر نهو حه جهشی کرد) گه راپه وه، له غه دیری خوم دابهزی (لهوئی بارگه و
بنه یان خست)، دواپی فهرمانی کرد هه ندی درخت سهره که یان هیندرایه وه
یهک، (سیبهریان پن گرا) ننج دیاره له ژیر نهو سیبه ردها وه ستاو وتاری دا
فهرمووی: نزیکه من بانگ بکریم وه لام بدهمه وه، (واته: بانگ بکریم، بو
مه رگ، روه که هم بهرز بکریته وه بو مه له کووتی نه علاو، منیش وه لام
بدهمه وه وه فات بکهه) من له نیو ئیوه دا دوو شته قورسه کان به جی دیلم،
که هی یه که میان له هی دووهمیان گه وره تره، کتیبی خواو بنه ماله کهه (یانی:
نزیکه کانم) سهرنج بدهن و ورپابن بزائن چون دهنه جینشینی من له
چونیه تی مامه له کردن له گهل قورئان، وه له گهل بنه ماله و نزیکانمدا، چونکه
قورئان و خزم و نزیکه کانم له یهک جیان بنه وه، تاکو پیکه وه دینه سهر هه وزی
که وسهر، (واته: نهو خزمانه ی که ره سهنن، هی پیغهمبهر ﷺ له رپبازی
پیغهمبهر لاندن له رپبازی قورئان لاندن، نه گهرنا پیغهمبهر ﷺ خزمی
نارپه سهنیشی هه بوون، بو وینه: (أبو لهب) ی مامی، هه روه ها زور کهس هه یه
به شه جهره خزمیه تی، به لام ته ماشا ده که ی پشتی له پیغهمبهر ﷺ که
دیاره نه وه هیج نیه)، دواپی فهرمووی خوا دؤست و نزیک من، وه من
دؤست و نزیک من هه ر ئیمانداریکم، دواپی دهستی عه لی گرت و فهرمووی: ههر
که سیک من دؤستی بم، نه وه ش دؤستیه تی نه ی خوایه! ههر که سیک دؤستیه تی
بکات، توش دؤستیه تی بکه، وه ههر که سیک دزایه تی بکات، دزایه تی بکه، وه
هیج کهس نه بوو له ژیر نهو دره ختانه دا، مه گهر به چاوی خوئی نه وه ی بینی،
وه به هه ردو و گوئییهکانی خوئی نه وه ی بیست.

جا با بزائین گرفتى خراپ تیگەشتنى شیعه له چى دایه؟

یەكەم: ئایەتەكەیان به غەلەت هێناوه!

واته: فیکرەیهکی نامۆو نهگونجاو "له گەل مانای ئایەتەكەو سیاقی گشتی ئایەتەکاندا" یان خستۆتە نیو ئایەتەكەو، ئەگەرنا ئایەتەكە هیچ دەلالەتی له سەر ناکاتو، كەمو زۆر په یوهندی پێیهوه نیه.

دووهم: ههروهها فەرموودهكەشیان له جهوو سیاقی خوێ دهرهیناوه، مانایهکی نامۆیان تیخزانده، چونكه هۆی گوترانی ئهو فەرموودهیه، "وهك چۆن ئایەت (سبب النزول)ی ههیه فەرموودهش (سبب الورد)ی ههیه" ئهوه بوو كه باسمان كرد: خهلكیك زهمی عهلییان كردوه، خوا لێی رازی بێ له سهر ههق بیژیی و ههق گوتن، پیغه مبه ریش ﷺ بهرگریی لیكرده، كه زهمی نهكهن، وه به تهئكید پیغه مبه ری خوا ﷺ خوای زانا عزوجل ئاگاداری كردۆتهوهو پێی راگهیانده كه له دواى وهفاتى خوێ، كهسانێك دهبن كه له عهلى كورێ ئهبو طالیب یاخی دهبن و لێی جیاده بنهوه، وهك (معاویه) و كۆمهلهكهی و، كۆمهلهی خهوارێج، بۆیه تهئكیدی كردۆتهوه كه من عهلییم خوشدهوێ و ئیوهش (عهلى) تان خوشبوێ، مهسهله خوشیستنی (عهلى)یه خوا لێی رازی بێ، ئهویش له بهر ئهو هوکاره باسمان كرد، نهك ئیمامهت و خیلافهت، ئەگەرنا پیغه مبه ر ﷺ له جیاتی فەرمووبای (مَنْ كُنْتُ مَوْلَاً فَهَذَا مَوْلَاً) دهیفهرموو: ههر كهسێك كه من بهرپریمی ئهوه عهلى له دواى من خهلیفه و حوكمران و سه ره رشتیاریهتی و، به تهواوی مهسهلهكهی روون و یهكلائی دهكردهوه.

سییهم: گۆرین (تحریف)ی ماناو چه مکی وشه ی (مولی):

شیعه دهلێن: (المولى) یانی: (الأولى بالتصريف، وهو عين الإمامة) یانی: (مهولا) واته: له پێشتر بۆ بریاردان، كه ئهوهش خودی پێشه وایهتییه، دهلێن: (مولی) كهی به مانای (أولى)یه؟ به لكو له زمانى عه ره بیدا بهو مانایه ههر نه هاتوه، (مولی) و (أولى) زۆر له یهك جیان، به لام ئەگەر گریمان (مولی) به مانای (أولى)ش بێ، دهبی بلێن: (الأولى بالمحبة) بۆچی؟ چونكه رووداوهكه

باسى ئەو دەكات كە (علي)يان خۇشەنەويستودە رقيان لى بۆتەوودە رەخنەيان لى گرتودە، گلەييان لى كىردودە، كەواتە: ئەو كە پېويىستى بە جەخت لەسەر كىردنەوودە بوودە، خۇشويسترانى عەلى بوودە خوا لى رازى بى، نەك بە خەلىفە دانرانى، كە ئەو مەسەلەيە ھەر لە ئارادا نەبوودە، بەلگەشمان لەسەر ئەو كە مەبەست لە (مولى) يا (ولى) يانى: (الأولى بالمحبة) ئەگەر (مولى) بە ماناى (أولى)ش بى، كە واش نى، ئەو مەسەلە كە خوا لە سوورەتى (آل عمران) لە ئايەتى (۶۸) دا دەفەرمۇي: ﴿إِنَّ أَوَّلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا

النَّبِيُّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾، ﴿إِنَّ أَوَّلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ﴾

يانى: (إِنَّ أَقْرَبَ النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ) نىزىكىتىن كەس و لە پىشتىن كەس بۇ ئىبراھىم، ئەوانەن كە كاتى خۇ شويىنى كەوتوون، و ئەم پىغەمبەرەيە (كە موھەممەد ﷺ)، وە ئيماندارانىكىن كە لە خىزمەت ئەو پىغەمبەرە دان كەواتە: ئەگەر گریمان وشەي (مولى) بە ماناى (أولى)ش بى، يانى: (الأولى والأقرب بالمحبة والإتباع) وە مەسەلەي سەرپەرشتىيىتى و ئىمامەت لەئارادا نى.

چوارەم: ئىنجا شىعەكان دەلىل: چۇن پىغەمبەر ﷺ ئەو ھەموو خەلگە كۆدەكاتەوودە وتارىيان بۇ دەدا، كە پىيان بلى عەلى يان خۇشبوئ؟ خۇ مسۇلمانان ھەر دەبى يەكدييان خۇشبوئ، ئەو شتىكى بەلگە نەويستە؟! دەلىل ئەو راست نى، چۇنكە:

يەك/ خۇشويستن بەگشتى بۇ مسۇلمانان و ئيمانداران جىايەو، خۇشويستنى تايبەتتيش جىايە.

دو/ ھۇكاريك ھەبوودە قىل و قالليك بلا و بۆتەوودە، كەسانيك زەمى عەلى يان كىردودە خوا لى رازى بى، لەسەر ئەو ھەلويىستەي كە باسما كىرد، پىغەمبەرەيش ﷺ بە پېويىستى زانىو كە باسى بكات، وەك چۇن جارى دىكە بۇ ئەبو بەكر خوا لى رازى بى بە پېويىستى زانىو باس بكات، كە ھەموويەتى: ﴿وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا خَلِيلًا مِنْ أُمَّتِي لَاتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ وَلَكِنْ أَخُوَّةً

الإسلام وَمَوَدَّتْهُ ﴿رَوَاهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (١١١٥٠)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٤٦٦)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (٦١٢٠)﴾، واتە: ئەگەر لە نێو ئۆممەتەكەم دا كەسم كردبایە بە نزیکترین خۆشه‌ویستی خۆم، ئەو ئەبوبەكەرم دەکردی، بڕایەتی و خۆشه‌ویستی ئیسلامی (لە نێوان دا هەیه).

مەسەلەى دووهم: كە دەفەرموی: ﴿وَاللّٰهُ يَعِصْمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾، وە خوا لە

خەلكى دەتپاریزی، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾، بێگومان خوا رێنمایی كۆمەڵی كافران ناكات، لەوبارەو ئەم فەرموودەیە هەیه: ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ

عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُحْرَسُ حَتَّى تَزُلَّ هَذِهِ الْأَيَّةُ: ﴿وَاللّٰهُ يَعِصْمُكَ

مِنَ النَّاسِ﴾، فَأَخْرَجَ النَّبِيُّ ﷺ رَأْسَهُ مِنَ الْقُبَّةِ، فَقَالَ: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ انْصَرِفُوا

فَقَدْ عَصَمَنِي اللَّهُ) ﴿رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٣٠٤٦)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (٣٢٢١)،

وَحَسَنُهُ الْأَبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) رَقْم: (٢٤٨٩)﴾، واتە: دایكمان عائشە

خوا لێی رازی بێ، گوتووێت: كە پێغەمبەر ﷺ نیشكەى لى دەگیراو

پاسەوانى لى دەكرا، هەتا ئەم ئایەتە هاتە خوارى: ﴿وَاللّٰهُ يَعِصْمُكَ مِنَ

النَّاسِ﴾، وە خوا لە خەلكى دەتپاریزی، پێغەمبەر ﷺ سەرى دەرھێنا لە قوبە

(چادریك بوو، شتیك بوو هەڵیانداو، وا پێدەچى لە غەزایەك بووبن و لە

چۆڵەوانییەك چادریان هەڵداو) فەرمووی: ئەى خەلكینە! بڕۆن هەر كەسەو

بجێتەو شوینى خۆى، خواى بەرز منى پاراستو، (بەلێنى داوە من بپاریزی و

بپوویست ناكات، خۆتان ماندوو بكەن).

لێردا پرسىاریك دەكرى: ئەگەر خوا رایگەیانداو كە پێغەمبەرى خۆى ﷺ

دەپاریزی، ئەدى بۆچى لە جەنگى ئوحووددا ددانى شكاف؟ پوومەتى بریندار

بوو زۆر نارهەت بوو؟ پاشان بۆچى لە كاتى گرتنى خەیبەردا ژەر خواردیان

كرد^(١)، وە لە صەحیحى بوخارىی دا هاتو كە لەبىدى كورى ئەعصەم

جادووی لی-کردوه^(١)!

زانایان به چەند شیۆدیەك وەلامی ئەو پرسیارەیان داوەتەوه:

١/ (راغب الأصفهاني) دەلی: {عَصْمَةُ الْأَنْبِيَاءِ:

(أ) حَفْظُهُمْ بِمَا خُصَّوْا بِهِ مِنْ صَفَاءِ الْجَوْهَرِ.

(ب) ثُمَّ بِمَا أَوْلَاهُمْ مِنَ الْفَضَائِلِ الْجَسْمِيَّةِ وَالنَّفْسِيَّةِ.

(ج) ثُمَّ بِالنُّصْرَةِ وَبِثَبَاتِ أَقْدَامِهِمْ.

(د) ثُمَّ بِإِنْزَالِ السَّكِينَةِ عَلَيْهِمْ.

(هـ) وَبِحِفْظِ قُلُوبِهِمْ وَبِالتَّوْفِيقِ {.

واتە: پارێزرانی پیغه مبهەران ﷺ لەلایەن خوای یەروەر دگاردەوه، واتە:

(أ) پاراستنیان بەوهی کە جەوهەر و فیتەرتیکی زۆر صاف و ساعی پێداون.

(ب) پاشان بەو ڕەوشت و ئاکارە جەستەیی و دەروونییه بەرزانهی کە خوای یەروەر دگارد لەسەری سروشتاندوون.

(ج) دوایی بەوه کە خوا پشتی گرتوون و پێی جەسپاندوون.

(د) دوایی بەوه کە خوا ئارامیی ڕشتۆتە سەر دلیان.

(هـ) دوایی بەوه کە خوا دلی پاراستوون و کاری بو ئاسان کردوون، واتە: پاراستنی خوا بو پیغه مبهەران ﷺ ئەو پینج واتایانە هەیه.

کەواتە: کە لە جەنگی ئوحووددا ددانی شکاوه، ڕوومهتی بریندار بووهو،

تووشی نارەحهتی بووه^(٢)، لەگەڵ ئەم ئایەتە تێکناگیری، چونکە ئەم ئایەتە

(١) صحيح البخاري: ٥٧٦٥ و ٥٧٦٦.

(٢) بروانه: السيرة النبوية لابن هشام، ج ٣، ص ٢٦، كە لەوباردەوه ئەمە هاتوه: (... أن عتبة بن أبي وقاص رمى رسول الله ﷺ يومئذ فكسر رُباعيته اليمنى السفلى، و جرح شفته السفلى، وأن عبد الله بن شهاب الزهري شجه في جبهته، وأن ابن قمنة جرح وجنته فدخلت حلقتان من حلق المغفر في وجنته، ووقع رسول الله ﷺ في حفرة من الحفر التي عمل أبو عامر ليقع فيها المسلمون...).

باسی پاراستنی مەعنەویی پیغەمبەر ﷺ دەکات، بەپێی قسەی راغیب، دیارە (راغیب) یش بۆیە وا دەلی: چونکە هەندێ لە پیغەمبەرەکان کوژراون، وەك زەگەر بیاو یەحیا، ئەدی خوا چۆن پاراستوونی؟ واتە: لەو ڕووانەووە پاراستوونی، نەك لە ڕووی جەستەییەووە.

۲/ هەندیکیشیان وا چارەسەری ئەو ئیشکالە دەکەن، دەلێن: ئەم ئایەتانە پاش جەنگی ئوحود دابەزیون، واتە: لە دواى جەنگی ئوحودەووە پیغەمبەر ﷺ نە بریندار بوو، نە نارەحەت بوو. منیش دەلێم: دواى جەنگی ئوحودیش بوو، چونکە لە جەنگی خەیبەر دا ژەھر خوارد کراو!

۳/ منیش وای تێدەگەم، کە مەبەست لە پارێزرانی پیغەمبەر ﷺ جگە لەو واتایانەى کە راغیب گوتى، کە بۆ هەموو پیغەمبەرەکان ئەو پاراستنە مەعنەوییە هەر هەبوو، بەلام پاراستنی پیغەمبەرەکان موحەممەد ﷺ، پاراستنی گیانی بوو، واتە: کە کافرەکان بۆیان ناکوژرێ، بەلام خوا نەیفەرموو: بریندار ناکرێ، ژەھر خوارد ناکرێ، جادووی لێ ناکرێ، نارەحەت ناکرێ، خەفەتی نادریتێ، ئەوێ نەفەرموو، واتە: لێردا مەبەست لە: ﴿وَاللَّهُ يَعْصَمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ یانی: (يَحْفَظُكَ مِنَ الْقَتْلِ)، واتە: دەتپاریزێ لەوێ کە بتکوژن.

ئەجا کە دەفەرموێ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾، بیگومان خوا پێنمایی کۆمەڵی کافران ناکات، یانی چی خوا پێنمایان ناکات، ئەدی خواى پەروردگار بۆچی پیغەمبەرانی ﷺ ناردوون؟! هەندێ لە زانیان هەندێ ئیشکال و مشتومریان لێردا هەیه، بەلام ئەم ئایەتە دوو مانای بێ گریو گۆلی هەن:

یەكەم: هیدایەتیان نادات، واتە: ئەو هیدایەتە تاییبەتەى خوا بۆ ئیماندارانی

دەنێرێ لە ئەنجامی ئیمانەکیاندا، وەك فەرموویەتی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا زَادَهُمْ

هُدًى وَآيَاتُهُمْ تَقْوَاهُمْ ﴿١٧﴾ محمد، ئەو جوړە هیدایەتە کافرەکان لێی

بیبەشن، چونکە هەنگاوی یەكەمیان بەرەو خوا نەناوە، تاكو خوای
پەرورەدگاریش هاوکارو دەستبارگریان بێ.

دووهم: بەلام من پیموایە "وهك هەندى له توێژەرەوانى قورئانیش ئاماژەیان

پیداوە" ئەگەر تەماشای سیاقی نایەتەكە بكەین لێردەدا، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي

الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ مەبەست پێی ئەوەیە كە رێنمایی یان ناكات بۆئەوێ زیان
له تۆ بدەن ئەو پێغەمبەر ﷺ! یاخود رێنماییان ناكەن كە زیان له ئەهلى
ئیمان بدەن، واتە: خوای دادگەر كار ئاسانییان بۆ ناكات و رێنمایی یان
ناكات و لەگەڵیان نابێ، لەوبارەو، چونكە سیاقەكە باسی زیان پێ گەیاندن و
دزاییەتی دەكات.

مەسەلەى سێهەم: كە دەفەر موئ: ﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتّٰى تُقِيمُوْا

التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ﴾، ئێمە پێشتریش باسی ئەوەمان
كرد، كە خوا دەفەر موئ: بلى ئەو خاوەن كتیبەنە! لەسەر هیچ نین، ئەگەر
تەوورات و ئینجیل و ئەوێ لە پەرورەدگار تانەووە بۆتان دابەزێنراوە، كاری
پێنەكەن و جیبەجیبی نەكەن، لێردەدا كە خوا دەفەر موئ: ﴿لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ﴾،

﴿شَيْءٍ﴾ یانی: شت، ﴿لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ﴾، یانی: لەسەر هیچ شتێك نین، عەرەب
عادەتیان وایە ئەگەر شتێك زۆر نادیدەى بگرن، دەلێن: (لَيْسَ بِشَيْءٍ)، شتێك
نیە، یان دەلێن: (أَقْلَ مِنْ لَّاشَيْءٍ) لە هیچ كەمترە، پێغەمبەریش ﷺ وەك لە
صەحیحى بوخارییدا هاتووە پرسیاریان لێكردووە دەربارەى (كُھَان) كاهینەكان،
ئەوانەى بە حیساب هەوالی داهااتوو دەدەن، فەرموویەتى: ﴿لَيْسُوا
بِشَيْءٍ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (٧١٢٢)، وَمُسْلِمٌ برقم: (٥٩٥٣)، وَابْنُ حَبَّانٍ برقم:
(٦١٣٦) قال شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح} هیچ شتێك نین، واتە: هیچ نین،
شتێك نین، یانی: كە بتوانن هەقى بلىن و نەینیی ئاینده ئاشكرا بكەن،
لێرەشدا، ﴿لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ﴾ (أَي: دین یعتدُ به ويليَقُ بَأَن يُسَمَّى شَيْئًا لِّظُهُورِ

بَطْلَانَهُ وَوَضُوحَ فُسَادِهِ^(۱)، واتە: لەسەر دینیك نین که بایەخی هەبێ، وه شایستەى ئەو هەبێ که پێی بگوتری: شت، لەبەرئەوێ که زۆر پووچەو زۆر نارێکە، واتە: که ئیوه پابەند نابن بە تەوڕات و ئینجیل و بە وەحی کۆتایی خواوە، که دابەزینراوە بۆ پیغەمبەری کۆتایی موحەممەد ﷺ، مانای وایە لەسەر بۆشن.

ئنجاکە دەفەرموی: ﴿ حَتَّى تَقِيْمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِّنْ

رَبِّكُمْ ﴾، ئەوێ لیۆرەدەگیرێ که دینداریی و خواپەرستیی بەبێ کتییی خواو بەبێ وەحی خوا، نایەتە دی، کەواتە: هەندیک لە ئەهلی تەسەووف، ئەوانەى که لە قورئان و سوننەت شارەزانی و پێیان وایە دەگونجی شیخیکی نەخویندەوار ببیتە رێنماییکەریان، پێیان وایە دەگونجی ئینسان بەبێ شارەزایی لە شەریعەت دینداریی بکات، وه هەیانە گوتووێت: (حَدَّثَنِي قَلْبِي عَنْ رَبِّي) واتە: دڵم لە پەرۆردگارمەوه هەوالی پێدام! ئەوانە لەراستییدا تیێ نەگەشتوون، ئنجاکە هەرچەندە خوا لێردا ئەوه بە خاوەن کتیبەکان دەفەرموی، بەلام لە پشت ئەوانەوه بە مسوومانانیش دەفەرموی، کە بناغەى دینداریی، شوینکەوتنی قورئانەو شوینکەوتنی وەحی خواپە، بەبێ وەحی خوا چۆن مامەڵە لەگەڵ خوادا دەکری؟! ئەگەر پێویستی نەکردبایە، خوا ئەو هەموو پیغەمبەرانی نەدەناردن و، ئەو کتیبانەى دانەدەبەزاندن، دیارە پیغەمبەران لە لووتکەى عەقل و حیکمەت دابوون، ئەدی بۆچی وەحی بۆ پیغەمبەران هاتو؟ ئەگەر وابووایە، خوا حەوالەى عەقلی خۆیانى دەکردن، هەروەها پیغەمبەران لە لووتکەى صەفای دڵ و دەروون دا بوون، ئنجاکە ئەگەر دڵ سافیی و ساف کردنەوێ دڵ بەس بووایە بۆ هیدایەت وەرگرتن، پیغەمبەران لە هەموو کەس فیطرەت دڵ و دەروونیان ساغ و سافتر بوو، بەلام نەخیر، رێی دەرکردن لەم ژيانى دنیاى داو، بەرپێی خۆ بینین، پێویستی بە وەحی خوا هەیه، پێویستی بەو شەریعەتە هەیه که لەرپێ وەحی خواى پەرۆردگارەوه دی.

ئىنجا لىرەدا كە دەفەرموئى: ﴿حَتَّىٰ تَقِيْمُوا التَّوْرَةَ وَٱلْإِنْجِيلَ﴾، ھەندىك لە زانايان ئەو ئىشكالەيان بۇ دروست بوو ھە گوتوويناھە: ئايا تەھوراتو ئىنجىل كە پىرپ لە شتى ئەفسانەيى غەلەتو پەلەتو گۆرپاونو دەستكارىي كراون، ھەك دەقى قورئان دەفەرموئى، ئەدى چۆن خوا داوايان لى دەكات كە ھەتا تەھوراتو ئىنجىل بەرپا نەكەن و پىيانەو پابەند نەبن، ھەر ھەئا ئەوھى كە بۆيان دابەزىنراوھ لە پەروردگاربان، لەسەر ھىچ نىن، چۆن وا دەفەرموئى؟! لىكۆلەرھوان ئاوايان ھەلام داوھتەوھ:

دەلئىن: مەبەست ئەو بەشەيە لە تەھوراتو ئىنجىل كە بە سەلامەتىي ماوھتەوھ، ياخود ئەو بەشەيان كە لەگەل ھەحى كۆتايى خوا تىكناگىرى، كە قورئانە، ھە موژدە دەدا بە ھاتنى پىغەمبەرى خاتەم موھەممەد ﷺ ھە بە دابەزىنى كىتەبى كۆتايى خوا، كە قورئانە.

بەلام من شتىكى دىكەشى لى ھەردەگرم ئەوئىش ئەوھىە، كە خوا دەفەرموئى: ئەى جوولەكەو نەصرانىيەكان! ئەو ئەگەر لەگەل ئەو تەھوراتو ئىنجىلانەى خۆشتاندا، ھەرچەندە دەستكارىي كراون و گۆرپراون، راست بكەن و پىيانەو پابەندبن، دەتانگەيەنن بەوھى كە برپا بە پىغەمبەرى كۆتايىش بىنن، كە بىگومان ئەوھش واىە، چونكە ئىستاش لە پەيمانى كۆندا، ھە لە پەيمانى نویدا (واتە: تەھوراتو كىتەبەكانى دىكەى كە لەگەلنىو، ئىنجىلەكانو كىتەبەكانى دىكە كە لەگەلئان دان) ئىستاش زۆر دەق ھەن كە موژدەى ئەو پىغەمبەرەنە دەگەيەنن، بەوھى كە پىغەمبەرى كۆتايى دى، ھە قورئان دادەبەزى، چەند ھەسفىكىان باسكردوون، لەو بارەو كە پىغەمبەرىك دوايى دى و دىنەكەى و بەرنامەكەى دنيا دادەگرى، كە ئەو ھەسفاھە تەنيا لەگەل پىغەمبەرى كۆتايى موھەممەد ﷺ دەگونجىن، كەواتە: دەتوانىن بلەين جوولەكەو نەصرانىيەكان ئەگەر لەگەل تەھوراتو ئىنجىلەكەى ئىستاشياندا "بەو گۆرپاونو دەستكارىي كرانەشيانەوھ" راست بكەن، ئەوھش دەيانگەيەنن بەوھى كە برپا بىنن بە كۆتا نوسخەى ھىدايەتى خواو پىغەمبەرى كۆتايى خوا موھەممەد ﷺ.

مهسهلهی چوارهم: که دهفه رموی: ﴿وَلِيزِدَتْ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ

رَبِّكَ طُعْيَنًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾، دهفه رموی: زۆریکیان لهوانه،

(واته: له جووله کهو نه صرانییه کان) ئه وهی له پهروهردگارتیه وه بۆت دابه زینراوه

(طغیان)یان تیدا زیاد دهکات، واته: یاخیبوون و گوناوه سه ریچیی ﴿وَكُفْرًا﴾،

وه کوفریشیان تیدا زیاد دهکات، ﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾، خهفهت له

کۆمهلی کافران مه خو، پیشتیش ئه وه پرسیاره مان کرد، ئایا دهگونجی قورئان

ببیته هوکاری زیادبوونی یاخیی بوون و کوفر له ئینساندا؟! سه رهتا دهلیین: ئه م

ئایهتهی وهك ئه وه ئایهتانهی سوورتهی (التوبة)یه که خوا دهفه رموی: ﴿وَإِذَا

مَا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ اَيْتُكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ اٰيَمَنَّا فَاَمَّا الَّذِيْنَ ءَامَنُوا

فَزَادَتْهُمْ اٰيَمَنَّا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾ وَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ

رِجْسًا اِلٰی رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾﴾:

ئنجای دهلیین:

۱/ هه لبهته له پرووی پزیشکییه وه خواردنی باش خواردنی که پر بیت له

پرۆتینات و فیتامینات و ... هتد، ئه گهر ئینسانیکی ساغ بیخوا، لئی بههرمه نه

دهبی، ئه دی نه خوشتی؟ نه خوش بیخوا، رهنگه ههر نه خوشییه که ی پئ زیاد

بکات، نه خوش به خواردنی چاک زهره دهکات، چونکه میزاجه که ی تیکچووه،

بۆ وینه: ئاویکی شیرین و زو لال بدهیه که سی که تووشی گرانه تا بووبی، له

زاری تاله، وا دهزانی زهقنه بووته، کاتی که هه لامهت دهگری، تام له هیچ ناکه ی،

هیچ شتی که بۆن ناکه ی، بۆچی؟! چونکه میزاجه که ت تیکچووه هه ل سوکه وتیکی

ناری که له گه ل دهره وه ی خویدا ده که ن، ئنجا به هه مان شیوه، ئه وانه ش که

میزاجی دهروونیان تیکچووه، به وه هیدایه ته ی خوا، له جیاتی ئه وه ی

بههرمه نه دب، زهره مه نه دب، ئه وه له لایه ک.

۳/ پاشان ههتا ئايهت زياتر دادههزن، ئهوانيش برپوايان پيڤناکهن، ئنجا کهسيک که برپوا به ئايهتيک نهکات، جيايه لهوهی که برپوا به دوو ئايهتان ناکات، ههروهها ئهويش جيايه لهوهی که برپوا به شەش ههزار ئايهت ناکات، وه کهسيک برپوا به ياسايهکی ئيسلام ناکات، جيايه له کهسيک که برپوا به هيچ ياسايهکی ئيسلام ناکات، بهئێ کوفر ههه کوفره، بهلام کوفريش (درجات)ی ههيه، وهک چۆن ئيمان (درجات)ی ههيه، وهکو چۆن ئيمان پله پلهيه، کوفريش پله پله بهرهو خواره، کوفر ههيه، کوفرتر ههيه، کوفری سهخت و پتهو ههيهو کوفری سووکتر ههيه، ئنجا جيئي سههزجه که خوا دهفهرموي:

وَلْيَذِكرْ كَثِيرًا

مَسْأَلَةُ بَيْنَجِهِمْ: کہ دفعہ رموی: **إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّيْفُونَ**

وَالنَّصْرَىٰ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

نہ صرف انبیاء کا، ہر کامیاب شخص کے لیے چار میلہ تانے، ﴿مَنْ آمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ

الْآخِرَ وَعَمِلَ صَالِحًا ، نِیْمَان به خواو به رُوژی دَوایی بِنِیَو، کردهوہ باشهکان

ئەنجام بدات، ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، نەترسیان لەسەرەو نە خەمباریش دەبن.

ئێمە پێویست دەکات جاری لە رووی ماناکەیهوه قسەیک لەسەر ئەم ئایەتە بکەین، دوایی لە رووی چۆنیەتی پێزمانییهوه قسەیک لەسەر بکەین:

لە رووی ماناکەیهوه:

ئەم پرستە قورئانییه وهک کاتی خۆی لە تەفسیری سوورەتی (البقرة) دا باسمان کردوه، دوو مانای راستی هەن، مانایەکی هەڵەشی هەیە، دوو مانا راستەکان:

یەك: مەبەست لە: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، لەبەرئەوەی ﴿ءَامَنُوا﴾ بۆتە

درووشم بۆ مسوڵمانان واتە: شوێنکەوتوانی موحمەد ﷺ، ئەگەرنا

جوولەگەش ئەگەر ئیمانیاان هێنا، پێیان دەگوتی: ﴿ءَامَنُوا﴾،

نەصرانییش ئەگەر ئیمانیاان هێنا، وه صابیئەش ئەگەر کاتی خۆی

ئیمانیاان هێنا، پێیان دەگوتی: ﴿ءَامَنُوا﴾، بەلام لیڕەدا، ﴿الَّذِينَ

ءَامَنُوا﴾ بەپێی بە عورفو باو بۆتە دروشمێک بۆ مسوڵمانان، واتە: لیڕەدا

خوا دەفەرموی: مسوڵمانان و جوولەگەکان و صابیئەکان و نەصرانییهکان، هەر

کامێکیان ئەو سی سیفەتە تیادابن:

۱- ئیمان بە خوا.

۲- ئیمان بە دوارۆژ.

۳- کردەوهی باش، ئەوه ترسی لەسەر نیه و پەژاردەش دایناگری، واتە:

مسوڵمانان لە رۆژگاری خۆیاندا، وه بابو باپیرانی ئەم جوولەگەنە ئیست،

ئەگەر کاتی خۆی بەراستی بروایان بە خواو بە رۆژی دوایی هێنا، وه

کردەوهی باشیان ئەنجامدا، لە خزمەت موسا و پیغمبەرانی دیکەدا، وه

نەصرانییهکان بە هەمان شیوه، صابیئەکان بە هەمان شیوه، ئەگەر لەگەڵ

پێغەمبەرانی خۆیانداو، لەگەڵ دینی خۆیاندا راستیان کردبێ کاتی خۆی،
ئەوانە سەرفرازن.

دوو: مانایەکی دیکە هەر کامیک لە مسوڵمانان و لە جوولەگە و لە صابیئە و لە
نەصرانیەکان، ئەگەر ئیستا ئەم سی سیفەتە لە خۆیاندا بپننە دی:

۱- ئیمان بە خوا.

۲- ئیمان بە رۆژی دوایی.

۳- کردەوی باش، ئەوە نەترسیان لە سەر دەبێ و نەپەژاردش دایاندەگری، دیارە
ئیمان بە خوا، ئیمان بە رۆژی دوایی و، کردەوی باش، واتە: بە پێی
ئیسلام، یانی هەر کامیک لەوانە ئەگەر پابەند بێ بە ئیسلامەود، بە ئەو
کەسە جوولەگە بووبێ، یان نەصرانیی بووبێ، یان صابیئە بووبێ، دوایی
کە دیتە ریزی ئیماندارانەود، وەک ئەوانی بێ دی.

مانای سییەمی کە هەڵەیه، کە جاری وابوو گویم لە هەندیک لە بەناو زانیانی
ئیسلام بوود، کە ماستاو دەکەن بۆ هەندێ حیزبی عەلمانی، یان هەندیک
رژیمی طاغووتیی و عەلمانی و موحامەلەیی درۆ دەکەن بۆ جوولەگە و
نەصرانیەکان و ... هتد، ئەوان دەلێن: مەبەست ئەودیه کە مسوڵمان و
جوولەگە و نەصرانی و صابیئ، هەر کامیکیان لەگەڵ دینی خۆیدا راست
بکات و پێوهی پابەندبێ، سەرفرازە!!

بەلام لە راستیدا ئەوە وانیە، ئەوە مانا لیکدانەودیهکی هەڵەیه، چونکە ئەگەر وا
بووایە پێویستی نەدەکرد خوا بە پێغەمبەری خاتەم بفرموی: بە خاوەن

کتیبەکان و بەوانی دیکەش بلی: با مسوڵمان ببین، وەک فەرمووویهتی: ﴿ فَإِنْ

حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ ۚ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ
ءَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَكَدُوا ۖ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ ۚ وَاللَّهُ

بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿۲۰﴾ آل عمران، ئەو دوو مانا لیکدانەودیهی کردمانن ئەو دووانە
راستن، ئەوە لەرووی ماناکەیهود.

له رووی ریزمانیهوه :

زانایان لێردا ئیشکالیکیان بۆ دروست بووه، ئایەتەکه ئاوايه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقُونَ وَالنَّصَرَىٰ مِنْ ءَمَنِ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، كه لهوئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقُونَ﴾، واته: دهبیته (اسم) ی ﴿إِنَّ﴾ هو، دهبی (منصوب) بی، واته: (الصائبین) بی، كه چی (مرفوع) ده؟ بۆیه زانایان ئیشکالیکیان بۆ دروست بووه لێردا دهلێن: ئایا هۆی (مرفوع) بوونی ئهوه چیه؟! هه رچه نه ده (الصائبین) یش خوینراوه تهوه، زانایان چه نه ده لāmیکیان داوه تهوه، ئهوهی كه له گهڵ سروشتی درسه که ی ئی مه دا بگونجی، به کورتی دووانن:

(۱) دهلێن كه خوا باسی مسوولمانان و جووله که کان و نه صرانییه کان دهکات (صابئون) ی خستۆته ئیوان، ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا - وَالنَّصَرَىٰ﴾ دهوه، به م شیوهیه:

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقُونَ وَالنَّصَرَىٰ مِنْ ءَمَنِ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، كه ئه وه کاته مانا که ی ئاوا ی لئدی: (بیگومان ئهوانه ی بریوان هیناوه و جووله که و صابیئونیش و وهک وانن وه نه صرانییه کان، ...) ئه وه کاته ش (صابئون) نابیته (اسم) ی (إن) و دهبیته (مبتداً) و ئه وهی دوا ی دهبیته (خبر) و هه ردووکیان (مرفوع) دهبن، ئه وه (خلیل بن أحمد الفراهیدی، وسیبویه) ئه و رایه یان هه لبزاردوه.

(۲) دەلێن: لەبەرئەوێ **﴿الَّذِينَ﴾** هاش (مبني) یە کە دەفەر موی: **﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾** ، وای ئیعتیبار کراوە، کە **﴿إِنَّ﴾** ئیشی نەکردووە، چونکە **﴿الَّذِينَ﴾** ، هەر (مبني) یە و حالەتی (رفع) و، (نصب) و، (جر) ی هەروەک یەکە، ئنجا کە **﴿إِنَّ﴾** یە ئیشی نەکرد، مانای وایە ئەو کاتە ئەگەر بلی: **﴿وَالصَّادِقُونَ﴾** ، ئەو بەو ئیعتیبارە کە **﴿إِنَّ﴾** ئیشی نەکردووە، بۆیە (الصائبون) بە (مرفوع) ی ماوەتەو.

بە هەرحال ئەوێ گرنگە ئیمە بیزانین ئەوێ کە قورئان بناغە ی زمانی عەرەبییەو، ئیمە ناچار نین لەبەرئەوێ قارەمانانی عەرەبی وایگوتووە، لە بەرانبەر قورئاندا بکەوینە گومانەو، قورئان زمانی عەرەبی کردۆتە زمانی عەرەبی، قورئان ئەسل و بناغە ی زمانی عەرەبی داناو، بۆیە لەپراستیدا دەبی بنچینەکانی زمانی عەرەبی لەگەڵ قورئاندا بگونجین، ئنجا زانیان حیکمەتی ئەو شیان بەتایبەتی (مُحَمَّد الطاهر بن عاشور) خاوەنی (التحریر والتنوير)، دەلێ: حیکمەتی ئەو کە حالەتی ئیعرابیە کە (صائبون) جیا، ئەوێ کە مسوولمانان و جوولە کە و نەصرا نی، کتیبیان هەیه و دیارن، بەلام (صائبون) کتیبیکی دیاریان نی، بۆیە خۆی پەرەردگار حالەتی ئیعرابیە کە ئەوانی جیا کردۆتەو، بۆ ئەوێ کە دەردەکەوی تەنانەت ئەوانیش ئەگەر بێتو ئیمان بێنن بە خۆی بە پۆزی دوا و کردەوێ باش بکەن، ئەوانیش هەر سەرفرازان، هەرچەندە دووریشن لەو میلەتە کە خاوەن کتیب.

مەسەلە ی شەشەم: کە دەفەر موی: ﴿لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَأَرْسَلْنَا

إِلَيْهِمْ رُسُلًا كَلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا

﴿يَقْتُلُونَ﴾ ، واتە: بێگومان ئیمە پەیمانێکی پتەومان لە بەنی ئیسرائیل وەرگرت، وە پێغەمبەرانی شمان بۆ لا ڕەوانەکردن، هەرکاتێک پێغەمبەرێک هاتبا بۆ لایان، بە شیوەیە کە قسە ی کردبایە کە نەفسیان حەزی لێ نەدەبوو، دڵ

پەسندی ئەوان نەدەبوو، دژایەتییان دەکردن، کۆمەڵیکیان لێ بە درۆ زانین و کۆمەڵیکیشیان لێ کوشتن.

ئەم رێستە قورئانییە لە سوورەتی (البقرة) شدا هاتو، کە دەفەرموێ: ﴿...أَفَكُلَّمَا

جَاءَكُم رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ أَتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾

لێردەدا زانایانی زمانی عەرەبی، دەلێن کە لە ئایەتەکەدا (المائدة) دەفەرموێ:

﴿كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَشَهِدُوا بِكُفْرِهِمْ هَٰذَا سَوَءٌ يَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا ﴿٨٨﴾

(محذوف)، وەك: (ناصبوهم بالعداوة) یان (استكبروا) وەك لە ئایەتەکەدا

سوورەتی (البقرة) شدا هاتو، بەلام رێستە: ﴿فَرِيقًا كَذَبُوا وَفَرِيقًا

يَقْتُلُونَ﴾، دەلالەتی لەسەر دەکات، ئەوێ کە گرنگە ئێمە بێزانین ئەوێ کە

خوای کاربەجێ لە چەند شوێنان لە قورئاندا باسی ئەو دەکات، کە پەیمانی

پتەوی لە جوولەکەکان وەرگرتو، وە لە سوورەتی (البقرة) کە من باسم کردو بە

تەفصیل، باسی بڕگەکانی ئەو پەیمانەش دەکات، کە پەیمانیکی دە بڕگەیی بوو،

بەلام لێردەدا بە کورتیی باسی دەکات و لەوێ بە درێژی باسی دەکات، ئەوێ

کە گرنگە ئەوێ کە خوا دەیەوێ بە ئۆمەتی ئیسلام بفەرموێ: جوولەکەکان لە

پیش ئێودا پەیمانی زۆر پتەویان لێ وەرگیرا، پیغەمبەرانیان بۆ پەوانەکران و

کتیبیشان بۆ دابەزێران، بەلام لەگەڵیاندا راستیان نەکردو، ئەوێش

سەرەنجامیانە کەواتە: ئێوێش دەرس و عیبرەت لەوان وەرگیرن، تاكو وەك

ئەوانتان بەسەر نەیت.

مەسەلەى حهوتهم و كۆتايى: کە دەفەرموێ: ﴿وَحَسْبُوا إِلَّا تَكُونُ فِتْنَةً

فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ

بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾، پیشتر خوا کە فەرمووی: جوولەکەکان هەندێک لە

پیغەمبەرانیان بە درۆ زانی و هەندێکیانیشیان لێ کوشتن، ئەوانەى کە

کوشتیانن بە مسۆگەری زەکەرییاو یەحیا یان لى کوشتوون، وە هەوئیان داوہ عیسا ش بکوژن، وە لە تەوڕاتو پەیمانی گۆندا باسی پیغەمبەرانیک دەکات کە

کوشتوو یانن و ناویشیان دینى، ئنجا کە ئەو دیان کرد، ﴿وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ

فِتْنَةً﴾، واتە: هەرچەندە جوولەگەکان بەشیکیان لە پیغەمبەران بە درۆ زانی و

بەشیکیان لى کوشتن، کەچی پیشیان وابوو هیچ بەلایەکیان بەسەردا نایەت و ئەو نابیته هوى بەلاو ئازارو، نابیتە هوى گوناھباری و عەیداریان! واتە: ئاوا

خەیاڵ پلاویان کرد، ﴿فَعَمُوا وَصَمُوا﴾، وە سەردەنجام کوێر بوون و کەر بوون،

هەلبەتە لێردە مەبەست کوێر بوون و کەرپوونی روالەتی نە، واتە: لە بەرانبەر حەقیقەدا کە پیغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) هیئیان نەیانبینی و کوێر بوون، وە کەر بوون و نەیانبینست، کەسێک هەق نەبینى، وەک کوێر بى

وايە، وە کەسێک هەق نەبیستى، وەک کەر بى وايە، ﴿ثُمَّ تَابَ اللَّهُ

عَلَيْهِمْ﴾، دوایى خوا گەرايەو سەریان، دیارە ئەوان تۆبەیان کردو، خواش

گەراو تەو سەریان، بەلام خوا ئاماژە بە تۆبەگەى وان ناکات، چونکە مەقام مەقامی زەمکردنى ئەوانە، بەلام ئەگەر فەرمووبای: (تابوا وتاب الله عليهم) ئەو مەدح بو، بۆیە ئەو کە دەبیتە هوى مەدح بۆیان، چونکە لێردە مەقام مەقامی زەمکردن و سەرزەنشە، ئەو لادەباو، دەفەرموی دوایى خوا گەرايەو

سەریان، ﴿ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ﴾، دوایى دووبارە زۆریکیان کوێر

بوون لە بەرانبەر هەفدا، وە کەر بوون لە ئاستیدا.

لێردە توێژەرەوانى قورئان سەبارەت بەو دوو جارە کوێر بوونەو، دوو جار کەر بوونەى جوولەگەکان لە بەرانبەر هەفدا، زۆریان شت گوتو بۆ وینە:

(الزمخشري) دەلى: جارى يەكەم ئەو بوو کە گۆلکیان پەرسى، دوو دەم ئەو

بوو کە داواى بینینی خوايان کرد.

(القضال) که (آلوسی) یش لەوی وەرگرتووە، دەڵێ: جاری یەكەم ئەو بوو که (بخت النّصر) ی بابلی، چوووە ئۆرشەلیم و ئەو شوینانە ی که جوولەكەکانی لیببون و کاوولی کردن، جاری دووهمیش ئەو بوو که زەكەریا و یەحیا یان گوشت.

هەندیکیش دەڵێن: مەبەست لەو دوو جارە، ئەو یەكەم که لەو ئایەتەنە ی سوورەتی (الإسراء) دا هاتووە، ئایەتی چوار تا حەوت، لەوی باسی دوو جارەن دەکات، که

دەفـەر موی: ﴿وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكُتُبِ لُتُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ

وَلَنَعْلَنَ عُلُوقًا كَثِيرًا ۝٤﴾ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ

فَجَاسُوا خِلَالِ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ۝٥﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ

وَأَمَدَدْنَكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِيكٍ وَجَعَلْنَكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ۝٦﴾ إِنَّ أَحْسَنَكُمْ أَحْسَنُكُمْ لِأَنفُسِكُمْ

وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوْفُوا وَجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ

كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ۝٧﴾، ئەم چوار ئایەتە:

(٤ - ٧) باسی ئەو دوو جارە دەکەن، (مُحَمَّد الطاهر بن عاشور) له (التحریر

والتنوير) هكە ی خویدا^(١) باسی ئەو دوو جارە ئاوا دەکات، ئەو دوو جارە که

جوولەكەکان مال و ویرانیان بەسەردا هاتووە:

جاری یەكەمیان: (بخت النّصر) ی مەلیکی ئاشوور چوووە نیو (بيت المقدس)

که بەگشتی سێ جارەن چۆتە نیو (بيت المقدس) هوه:

ا/ له سائی (٦٠٦) پێش زاییندا.

ب/ له سائی (٥٩٨) داو.

ج/ له سائی (٥٨٨) پێش زاییدا.

له جاری سییه میاندا شاری ئۆرشەلیمی سووتاند، وه بهنی ئیسرائیلی هه موو

له گه‌ل خۆی هه‌لگرتن و بردنی بۆ بابل به‌ دیلی، ئنجا مەبەست لەو هه که

خوا دەفەر موی: ﴿ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ ﴾، واتە: دوایی نۆرەمان بۆ ئیوە گێـپـایەو، ئەویش ئەو بوو کە پادشای فارس بەسەر ئاشووریەکاندا زāl بوو، لە ساڵی (۵۲۰) پێش زایندا، وە دەستی بەسەر بابلدا گرت، وە جوولەکەکانی ئیزنداو گەرانەو بۆ ولاتی خۆیان و، مزگەوتەکەیان دروست کردەو، ئەو جارێ یەکەم.

جاری دووهم: ئەو بوو کە (طیطس) فەرماندە ی پۆمانی کورێ ئیمپراتۆر (وەسبیانوس) نۆر شەلیم ئابووقە دەدات، تا وای لێدێ جوولەکەکان هەندیکیان یەکدی دەخۆن، واتە: خەلکیان کە لێ دەمرێ گۆشتیان دەخۆن، وە پێست و شتی دیکەیان خوارد، وە بە پێی پێواوەتی ئەوکات: هەزار هەزار واتە: یەک ملیۆن (۱,۰۰۰,۰۰۰) کەسی لێ کوشتن، وە نەو دەو حەوت هەزار (۹۷,۰۰۰) ییش ژن و مندالی لێ بە دیل گرتن، ئەو لە ساڵی (۶۹) زایینی، واتە (۶۹) ی دوای لە دایکبوونی عیسا علیە السلام، دوایی بە دوای ئەو دا ئیمپراتۆر (ئەدریان) ییش لە ساڵی (۱۱۷) ی زاینیدا، وە لە ساڵی (۱۳۸) ی زاینیدا، جارێکی دیکە شارەکە ی کاول کرد، بۆ ئەو هیچی لێ سەوز نەبێ، وە لەوکاتەدا دەولەتی جوولەکە نەما، وە بە زەویدا بـلاو بوونەو.

منیش دەلیم: دەگونجێ مەبەست لەم دووانە بێ، یان دەگونجێ مەبەست ئەو دووانە بێ کە (الرمخشري) گوتوونی، یان ئەو دوو جارە کە (القضال و الألوסי) دەلین، بەلام من پێمواوە مەرج نیە تەنیا ئاماژە بۆ ئەو دوو جارە بێ کە رابردوون، بەلکە پێمواوە خوا لێردا باسی عادیاتی گۆشتی جوولەکەکان دەکات، واتە: جار لە دوای جار، ئیوە سەرپێچی دەکەن، وەک خوای پەروردگار

لە سوورەتی (الملک) دا دەفەر موی: ﴿ مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوُّتٍ ﴾

فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ ﴿٢﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَيْنٍ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ

خَاسِتًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٣﴾، هەموو توێژەرەوان دەلین: (کرتین) واتە: جار لە دوای جار، ئیدی مەرج نیە، تەنیا دوو جار بێ، خوای پەروردگار ییش کە ئاماژە بەو دوو

جارە دەکات، واتە: ئەو جوولەکەکان! ئێوە هەر عەدەتتان وایە جار لە دوا جار، هەر پەیمانەشکێنی دەکەن و سەرپێچیی دەکەن، بەردەوام بێ فەرمانیی خوا دەکەن، هەر عەدەتتان وایە و پێوەی راھاتوون! ئەگەرنا مەرج نیە ئاماژە بێ بۆ دوو جار.

پاشان تێبینییەکی دیکەشم ھەیە: ئەگەر ئاماژەش بێ بۆ دوو جار، ئەو جارێکیان تێپەریوەو جارێکیان دی، وەك لە فەرماشتەکانی پێغەمبەردا ﷺ ھاتووە کە مسوولمان و جوولەکە پێکەووە بەشەر دین^(۱)، وە جارێکی دیکە جوولەکە لیان تێکدەچێ، ئەووی کە خوای پەروردگار ئاماژەیی پێدەکات:

﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ﴾، دەگونجێ (وَعْدُ الْآخِرَةِ) (وَعْدُ الْمَرَّةِ الْآخِرَةِ) بێ، دەشگونجێ وەعدی پێش دواڕۆژ بێ، کە جوولەکە جارێکی دیکە لیان بقیەومی و لەسەر ئەو ستمەمی کە ئێستا لە مسوولمانانی فەلەستینی دەکەن، بەلاو موصیبتیان بەسەر بێ! خوای پەروردگار ھەموو لایەکمان پاریزی لە بێ فەرمانیی و سەرپێچیی و سنوور شکێنی، بۆئەووی کە لە سزاو جەزەبەیی خوا دووربین لە دنیاو لە قیامەت دا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) کە ئەمە یەکیەک لەو فەرموودانەیە:

﴿تَقَاتِلْكُمْ الْيَهُودُ فَتَسْلُطُونَ عَلَيْهِمْ، حَتَّى يَقُولَ الْحَجْرُ يَا مُسْلِمُ! هَذَا يَهُودِي وَرَائِي فَاقْتُلْهُ﴾ {رواه البخاري: ۳۵۹۳، و مسلم: ۲۹۲۱}.

دەرسی حەفدەیم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە پێنج (۵) ئایەت پیکەیت، (۷۲-۷۶) لەم پێنج ئایەتە موبارەکەدا خوای تائو و پاک، بەتایبەت باسی نەصرانییه‌کان دەکات، واتە: ئەوانەی لافی ئەو لێدەدەن کە بە دواى عیسی کۆری مەریەم کەوتوون، سەلامی خوا لە عیساو، خوا لە دایکی رازی بێ، وە بەهۆی بە خوا زانیی مەسیحی کۆری مەریەمەو، مۆری کوفریان بە نیوجەوانەو دەنێ، هەروەها لەسەر زمانی عیسا سەلامی خوای لێ بێ، بە هاوبەش بۆ خوادانەرو بیەش لە بەهەشتیان ناوزەد دەکات، وە بە ستمکار ناویان دەبات.

پاشان چاریکی دیکە بەهۆی ئەفسانەی سێکوچکە (ئالوت)ەو کە دەلی: خوا یەکیکە لە سییان، لە لایەن نەصرانییه‌کانەو، بە کافر ناوزەدیان دەکات و راشیدەگەیه‌نێ کە جگە لە یەک پەرستراوی هەق کە خوایه، هیچ پەرستراوی دیکە بوونیان نیەو، لە حالەتی وازنەهێنانیشیان دا، هەرەشەیان لێ دەکات بە سزایەکی بە ئێش.

پاشان بە پرسیار کردن و سەرسوورمانەو دەفەرموێ: ئایا ناگەرێنەو بۆ لای خواو داواى لێبوردنی لێ ناگەن، لەو هاوبەش و کۆر بۆ دانانەدا؟! پاشان خوای زاناو توانا رایدەگەیه‌نێ، کە مەسیحی کۆری مەریەم جگە لە پیغەمبەرێکی خوا کە بە دواى پیغەمبەرانى دیکەدا هاتو، هیچی دیکە نیە، وە دایکیشی تەنیا ئافەرەتیکی سیددیقه‌و زۆر ئیماندارو راستبێژ بوو، کە ئەوانیش وەک هەر کەسیکی دیکە خواردنیان خواردو.

پاشان لە گۆتاییدا بە پیغەمبەری خاتەم موحەممەد ﷺ دەفەرموێ، کە بە نەصرانییه‌کان بفەرموێ: ئایا چۆن جگە لە خوا شتێک دەپەرستن، کە هیچ جوۆرە زیان و سوودیکیان بە دەست نیە، لە حالیکدا خوا بیسەری زانایە؟!

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۖ وَقَالَ الْمَسِيحُ
يَبْنِي إِسْرَءِيلَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ
عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ ۚ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾ لَقَدْ كَفَرَ
الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ ۚ وَإِن لَّمْ يَنْتَهُوا
عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ أَفَلَا يَتُوبُونَ
إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ ۚ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٤﴾ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ
مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ ۖ كَانَا
يَاكُلَانِ الطَّعَامَ ۗ أَنْظِرْ كَيْفَ بُيِّنَ لَهُمَا الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنَّى
يُؤَفَّكُونَ ﴿٧٥﴾ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ
ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۚ وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

((بىگومان ئەوانەى گوتيان: خوا برىتيە لە مەسىحى كورى مەريەم، كافر بوون، وە مەسىح گوتى: ئەى وەچەى ئيسرائىل! خوا بىەرستىن پەرودەگارى من و خوشتانه، بە مسۆگەرىي ھەر كەس ھاوبەش بۆ خوا دابنى، ئەو بەىگومان خوا بەھەشتى لى قەدەغە دەكات، وە جىگەى ھەوانەوئى ئاگر (ى دۆزەخ)ە، وە ستەمكاران ھىچ پشتىوانيان نىن (۷۲) بە دلىايىەو ئەوانەى گوتيان: خوا برىتيە لە سىيەمى سى (پەرستراوان)، كافر بوونە، وە ھىچ پەرستراو (ى بە ھەق) نىن جگە لە يەك پەرستراو (كە خوايە) وە ئەگەر واز لەو نەھىن، كە دەيلن، مسۆگەر ئەوانەيان كە كافر، سزايەكى بەئىشيان دەدرى (۷۳) ئايا بەرەو لای خوا ناگەرپنەو و داواى لىبوردنى لى ناكەن، لە حالىكدا كە خوا لىبوردەى بە بەزەى يە؟ (۷۴) وە مەسىحى كورى مەريەم جگە لە پىغەمبەرىك، كە لە پىش وىدا پىغەمبەرانى دىكە رابردوون، ھىچى دىكە نەبوو، وە (مەريەمى) دايكىشى سىددىقەيەك بوو، ئەوانىش (وەك خەلىكى دىكە) خواردىان دەخوارد، سەرنج بدە! چۆن ئايەتەكانيان بۆ روون دەكەينەو (لەسەر پووجىي بىرۆكەى بە بەشىك لە خوا دانانى عىساو دايكى) دوايى سەرنج بدە! چۆن (لە ھەق) لادەدرىن! (۷۵) بلى: ئايا (چۆن) جگە لە خوا شتىك دەپەرستىن، كە ھىچ زيان و سوودىكى بۆتان بە دەست نىە، لە حالىكدا كە تەنيا خوا بىسەر (ى ھەموو قسەيەك) و زانايە (بە ھەموو شتىك) (۷۶)).

شیکردنەوێ هەندیك له وشەکان

(ثَلَاثُ ثَلَاثَةٍ): (أَي: وَاحِدٌ مِنْ ثَلَاثَةٍ، ثَلَاثُ الشَّيْءِ ثَلَاثًا: جَعَلْتُهُ عَلَى ثَلَاثَةِ أَجْزَاءٍ)، ئەوانەى كافرن گوتیان: خوا یەكێكە لە سییەكان، نەك لە ریزبەندیى دا، كە یەكو دووی لە پیش دا هەبن، ئەویش سییەم بێ، چونكە دەگوترێ: (ثَلَاثُ الشَّيْءِ ثَلَاثًا) واتە: ئەو شتەم كرده سێ بەش.

(إِلَهِ): واتە: (مَعْبُود) پەرستراو، وه (إِلَه) حیایه له (الله)، چونكه (الله) ناوی عەلەمە بۆ خوا، له زمانى كوردیدا دەلێن: خوا، بە فارسی دەلێن: (خدا)، بە ئینگلیزی دەلێن: گۆد (Gad)، وه هەروەها لە زمانى هەموو میلله تاندا ناویكى تایبەت هەبە بۆ خوا، بەلام (إِلَه) واتە: پەرستراو، جا خوا یەكێكە، بەلام پەرستراوەكان زۆرن و جوړاوجوړن، هەلبەتە پەرستراوى بە هەق تەنیا یەكە، ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَحْدٌ﴾، واتە: پەرستراوى بە هەق، ئەگەرنا پەرستراوى بە ناھەق زۆرن، ئنجا ئایا وشەى: (إِلَه) لە چییەو هاتو؟ سێ ئەگەر (إِحْتِمَال) هەن، وهك (رَاغِب الْأَصْفَهَانِي) دەلێ:

(١) (أَلَهُ فَلَانٌ يَأْلَهُ إِلَاهَةٌ: أَي عَبْدٌ يَعْبُدُ عِبَادَةً) (أَلَهُ) واتە: (عَبَدَ)، (يَأْلَهُ إِلَاهَةٌ) یانى: (عَبَدَ يَعْبُدُ عِبَادَةً)، واتە: پەرستى، دەپەرستى، پەرستن، گەواتە: (إِلَه) كەسێكە كە غەیری خۆى دەپەرستى.

(٢) یاخود لە (أَلَهُ يَأْلَهُ إِلَاهَةٌ) دوه هاتو (أَي: تَحْيِير)، واتە: سەرسام بوو، چونكە پەرستراوى بە هەق كەسێكە كە عەقڵ تێیدا سەرسامەو بۆى نىستىعاب ناكرى، لە هەموو سیفەتەكانى دا.

(٣) یاخود لە (لَا يَكُونُ لَهَا إِلَاهَةٌ) دوه هاتو (أَي: احْتَجَبَ)، (لَا)، واتە: (احْتَجَبَ)، (يَكُونُ) واتە: (يَحْتَجِبَ)، (لَهَا) واتە: (احْتَجَابًا)، لەبەرئەوێ پەرستراوى بە هەق كە خوايە نابینرى، ئنجا (إِلَه) بە (أَلَهُ) كۆدەكرێتەو، (أَلَهُ)

واتە: پەرستراوەکان، نەدەبووایە کۆبکریتەو، بەلام خەڵک بە هەڵەداچوو،
لەگەڵ پەرستراوی بە هەقدا پەرستراوی ناهەقیش دەپەرستن.

(صَدِّيقَةٌ): لە (صَدَقَ) دەو هاتو، (صَدَقَ) واتە: راستی کرد، (الصَّدِيقُ)

کەسیکە کە زۆر راست دەکات، یاخود کەسیکە کە بەرانبەرەکی خۆی زۆر بە
راست دەزانێ، ئیستا ئەبۆبەگری صیددیق کە پێی دەگوتری: (الصَّدِيقُ) یان
لەبەرئەوێهە زۆر راستبێژ بوو، یان لەبەرئەوێهە کە هەرچی پێغەمبەری خوا
ﷺ فەرموویەتی، ئەو بە راستی داناو، (كَثِيرُ الصَّدَقِ، أَوْ كَثِيرُ التَّصَدِيقِ)،
کە هەردووک لاشی وایە، دەلی: (الصَّدِيقُ: مَنْ كَثُرَ مِنْهُ الصَّدَقُ، أَوْ مَنْ لَا
يَكْذِبُ قَطُّ، أَوْ لِمَنْ لَا يَتَأْتِي مِنْهُ الْكَذِبُ لِعَوْدِهِ الصَّدَقُ، وَالصَّدَقُ: مُطَابَقَةُ
الْقَوْلِ الضَّمِيرِ وَالْمُخْبَرِ عَنْهُ مَعًا)، واتە: (صَدِيقُ) بە کەسیک دەگوتری کە
قسەێ راستی زۆربێ، یان هەرگیز درۆ نەکات، یاخود کەسیکە لەبەرئەوێ
لەسەر راستی خۆی ڕاهیناو، درۆی لی نایەتو ناتوانی درۆ بکات، (صَدَقَ) یش
بریتییە لە راستبێژی، دەلی: (مُطَابَقَةُ الْقَوْلِ الضَّمِيرِ وَالْمُخْبَرِ عَنْهُ مَعًا)
واتە: کە قسە دەکە، هەم لەگەڵ ئەوێ کە لەنیو دلت دایە راست بێ، هەم
ئەو شتە هەوآلی پێدەدەێ راست بێ، هەم لەگەڵ خۆت راست بکە، هەم
لەگەڵ دەرەوێ خۆتدا راست بکە.

(يُؤْفَكُونَ): (الْإِفْكَ: فِي الْأَصْلِ كُلُّ مَصْرُوفٍ عَنْ وَجْهِهَ الَّذِي يَحَقُّ أَنْ يَكُونَ

عَلَيْهِ، (يُؤْفَكُونَ) أَي: يُصْرَفُونَ عَنِ الْحَقِّ فِي الْإِعْتِقَادِ إِلَى الْبَاطِلِ وَمِنْ
الصَّدَقِ فِي الْمَقَالِ إِلَى الْكَذِبِ، وَمِنْ الْجَمِيلِ فِي الْفِعْلِ إِلَى الْقَبِيحِ)، واتە:
(الْإِفْكَ) لە ئەسڵدا بریتییە لە هەر شتێک کە لەسەر ئەو بارە چاکەێ کە دەبێ
لەسەری بێ، لابدری، (يُؤْفَكُونَ) واتە: (يُصْرَفُونَ) لادەدرین، لە عەقیدەو
بیروبروای هەق، لادەدرین بۆ ناهەق، وە لە راستبێژی لە قسەکردندا
لادەدرین بۆ درۆ، وە لە کردەوێ باش و جوان، لادەدرین بۆ کردەوێ خراپ و
ناشیرین.

مانای گشتی ئایەتەکان

خوای ئەوەی لە ئایەتەکانی پێشیدا بەگشتی باسی خاوەن کتیبەکانی کرد، وە بەتایبەتی باسی جوولەگەکانی کرد، لێرەدا لەم پێنج ئایەتەدا بەتایبەت باسی نەصرانییەکان دەکات، وە بیرۆکەی پووچی نەصرانییەکان، کە بریتییە لە بە یەکیک لە سێ بەشەکان دانانی خوا، هەڵدەوێت بۆ ئەوەی ئەوەی نەیت، هەڵبەتە ئێمە لە رابردووشدا هەر لەم سوورەتەدا باسی ئەوەمان کرد، بەلام لێرەدا خۆی زاناو شارەزا بە تەفصیل ترو ڕوونتەر باسی عەقیدەی پووچی نەصرانییەکان دەکات، دەفەرموێ: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾، واتە: بە مسۆگەریی و بە دنیایی ئەوانەى گوتیان: خوا مەسیحی کۆری مەریەمە، کافرن، هیچ دوو دڵ مەبێن لەوەدا، هەر کەسێک خوا بە مەسیحی کۆری مەریەمە دابنێ، یاخود مەسیحی کۆری مەریەمە بە بەشێک لە خوا دابنێ، "وەک دواى باسی دەکەین" ئەوە کافەر، چونکە خۆی بێ وێنە، پاکە، تاکە، وەک لە سوورەتی (الإخلاص) دا پێناسەى خۆی دەکات، دەفەرموێ: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝١ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝٢ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝٣ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝٤﴾، واتە: بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنده، بێ: خوا تاکە، جێی نیازو بێنیازە، هەموو شتێک پێویستی پێیەتی و ئەو پێویستی بە هیچ شتێک نیە، کەسى لێ نەبوو، لە کەسێش نەبوو، (واتە: نە فەرەى هەیهو نە ئەسلى هەیه) وە هیچ کەس وێنەو هاوتای وی نیە.

جا لێرەدا دەفەرموێ: ئەوانەى گوتیان خوا مەسیحی کۆری مەریەمە، (کە دەشگونجا گوترا: مەسیحی کۆری مەریەمە خواوە)، ئەوانە بێپروان، هەر هەمان ئەو رستەیه لە ئایەتی ژمارە (۱۷) ی ئەم سوورەتەش دا هاتو، ﴿وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنَىٰ إِسْرَءِيلَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾، واتە: وە مەسیح گوتی: ئەى وەجەى ئیسرائیل! (واتە: جوولەگەکان، چونکە عیسا ﷺ بۆخۆشی لە نەتەوێ جوولەگە

بووه، وه بۆ وانیش نێردراوه، واتە: له وهچە یه‌عقوبه، وشە (ئیسرائیل)یش به‌هۆی ئەو دەرئەتە داگیرکەر (غاصب)ی ئیسرائیلەوه، ئیستا که له‌بەر دلی زۆر کەس بێزراوه، ئەگەرنا ئیسرائیل نازناوی پیغه‌مبەر یه‌عقوبه عليه السلام، واتە: بابی یوسف و بنیامین و ده‌ براهه‌کە ی دیکه، که دیاره یه‌عقوبیش کوری ئیسحاقه، ئیسحاقیش کوری ئیبراهیمه (عليهم الصلاة والسلام)، ئیسرائیل به‌ زمانی عیبری واتە: عه‌بدوللا (إسرا) واتە: عه‌بد، (ئیل) واتە: (الله)، خوا بپهرستن، په‌روه‌ردگاری منه‌و په‌روه‌ردگاری ئیوه‌شه، یانی: خاوه‌نی من و خاوه‌نی ئیوه‌شه، په‌رستراوی من و په‌رستراوی ئیوه‌شه، چونکه وشە (رب) به‌ مانای په‌روه‌ردگار، خاوه‌ن، سه‌ید، سه‌ره‌وه‌ر، په‌رستراو، دی، ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ﴾، بیگومان هەر که‌سیک هاوبه‌ش بۆ خوا نابێ، خوا به‌هه‌شتی لی قه‌ده‌غه‌ کردوه، ﴿وَمَا لَهُ النَّارُ﴾، وه‌ جیگای هه‌وانه‌وه‌و ئیسراحه‌تیشی ئاگره‌، واتە: ئاگری دۆزه‌خ، ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾، وه‌ سته‌مکاران هیچ پشتیوانیکیان نیه‌، ته‌ماشای بکه‌ن! به‌ چه‌ند شیوه‌، لێرده‌دا عیسا‌ی مه‌سیح، (مه‌سیح نازناوی عیسا‌یه عليه السلام) بانگیان ده‌کات ده‌فه‌رموی: په‌روه‌ردگاری خۆم و خۆتان بپهرستن، هەر که‌سیک هاوبه‌ش بۆ خوا بریار بدات، خوا به‌هه‌شتی لی قه‌ده‌غه‌ ده‌کاتو، جیگای ئاگره‌و سته‌مکاریشه‌.

ئنجای خوی پاک و تاک دووباره‌ ده‌فه‌رموی: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ

اللَّهُ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ﴾، به‌ مسۆگه‌ریی ئەوانه‌ بپه‌روان که‌ گوێیان: خوا سییه‌می سیانه‌، واتە: سییه‌می سییه‌کانه‌، ئەوه‌ له‌ نه‌صرانییه‌تدا پێی ده‌گوێری: (ثالوث) واتە: سی‌کوچه‌، بۆیه‌ ئەگه‌ر ته‌ماشای بکه‌ن له‌ رۆژئاوا ئەو مه‌سه‌له‌ی سی‌کوچه‌یه‌ زۆره‌، کاتی خۆی حیزبی به‌عس (وحدة، حرية، اشتراكية) یان هه‌بوو، ماسۆنیه‌کان (الإخاء والحرية والمساواة)، ئەو سی‌کوچه‌یه‌ زۆره‌، مه‌به‌ستم ئەوه‌نیه‌ هەر شتیکی سێ بێ خراپه‌، به‌ئکو مه‌به‌ستم ئەوه‌یه‌ ئەوان هه‌ولده‌دن بپه‌رۆکه‌و شیعاره‌ گرنگه‌کانیان له‌ سێ خالدا جێی بکه‌نه‌وه‌، که‌ له‌راستییدا ئەوه‌ کاریگه‌ریی ئەو

سێکوچکەیه که له نه‌صرانییه‌تدا هه‌یه، ئنجا خوا ده‌فه‌رموئ: بێگومان ئه‌وانه‌ی گوتیان: خوا سێیه‌می سێیه‌کانه، بێ‌پروان، ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ﴾، وه هیچ په‌رستراویک نیه جگه له یه‌ک په‌رستراو، ﴿وَإِنْ لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، وه ئه‌گه‌ر وازیش نه‌هێن له‌وه‌ی که ده‌یلێن ئه‌و (ل)ه، لامی قه‌سه‌مه، (ن)ه‌که‌ش، نوونی ته‌وکید، واته: سوێند به خوا به ته‌ئکید ئه‌وانه‌ی بێ‌پروان له‌وان، سزاو ئازاریکی به ئێشیان تووش ده‌بێ، ئنجا ئایا ئه‌و سێیانه کێن کاتی‌ک گوتووین: خوا سێیه‌می سێیه‌کانه؟ هه‌ندیکیان گوتووین: خوا، مه‌ریه‌م، عیسا، هه‌ندیکیان گوتووین: خوا، عیسا، گیانی پیروژ (الروح القدس).

دوا‌ی خوا ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، خوا به نکوویی لێ‌کردنه‌وه ده‌فه‌رموئ: ئایا ناگه‌رێنه‌وه بۆ لای خواو داوا‌ی لێ‌بوردنیشی لێ‌ناکه‌ن؟! له‌ حالێ‌که‌دا که خوا زۆر لێ‌بوردیه‌وه زۆر به‌ به‌زه‌میه؟! له‌ گه‌ڵ ئه‌و بێ‌ده‌بیی و ئه‌و بێ‌پێزیه‌ش که به‌رانبه‌ر به‌ خوا ده‌یکه‌ن، که ده‌یکه‌ن به‌ به‌شێ‌ک له‌ سێ به‌شان، کو‌ری بۆ بریار ده‌ده‌ن، هاوتای بۆ بریار ده‌ده‌ن، به‌لام خوا ﷺ ده‌رگای گه‌ڕانه‌وه‌و په‌شیمانبوونه‌وه‌یان بۆ ده‌کاته‌وه!!

ئنجا خوا‌ی په‌روه‌ردگار رایده‌که‌یه‌نی، ده‌فه‌رموئ: ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ﴾، مه‌سیحی مه‌ریه‌م جگه له پی‌غه‌مبه‌ریک که له پێش ئه‌ودا پی‌غه‌مبه‌رانی دی‌که تی‌په‌ر‌بوون و رو‌یشتوون و له نی‌و به‌شه‌ردا ها‌تون، هی‌چی دی‌که نه‌بووه، پی‌غه‌مبه‌ریک بووه وه‌ک هه‌موو پی‌غه‌مبه‌ران و هی‌چی له‌وان زی‌اته‌ر نه‌بووه، ﴿وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ﴾، دای‌کیشی زۆر راست‌بێ‌ژ بووه، یاخود زۆر به‌ راست دان‌ه‌ر بووه، یاخود زۆر به‌ ئی‌مان بووه، ئا‌فره‌تی‌کی یه‌که‌جار چا‌ک بووه، به‌لام ﴿كَانَا يَٰكُلَانِ الطَّعَامَ﴾،

هەردووکیان خواردنیان دەخوارد، ئنجا کە خواردنیان خواردبێ، مانای وایە وەك ئەو خەڵکە بەشەر بوون، وە کە خواردنیان خواردبێ، مانای وایە پێویستییان بە غەیری خۆیان بوو، ئنجا کە سێک پێویستی بە مستە ئاوێک و چنگە گەنمێک بێ، چۆن خواپەتی بۆ دەکری؟! ﴿أَنْظِرْ كَيْفَ بُيِّنَ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنِّي

يُؤَفِّكُونَ﴾، سەرنج بدە! چۆن ئایەتەکانیان بۆ ڕوون دەکەینەو، دوایی سەرنج

بدە چۆن لادەدرێن، ﴿يُؤَفِّكُونَ﴾ واتە: (يُصَرِّفُونَ) یانی: لادەدرێن، وەك بڵێی ئێرادەیان بە دەست خۆیان نەسابی، ئاوا بە لاری دا دەبرێن، ئەمە ئامازدیه بۆ ئەوێ کە ئەوانە کوفرو نیفاق و لە دلیاندا جیگیر بوو، وەك بڵێی ئێرادەى لى زەوت کردوون، ویستی بە دەست نەهێشتوون و جڵەویان کەوتۆتە دەست شەیتان و ئارەزوو و لە دەست خۆیاندا نەماو، بۆیە دەفەرموی: ﴿يُؤَفِّكُونَ﴾، لادەدرێن، وە ئەو تەعبیرە لە زۆر شوینی قورئاندا هاتو.

لە کۆتاییدا دەفەرموی: ﴿قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ

لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾، بە پرسیارکردنیکی نکو و ئێکیکرانە پرسیاریان لى بکە، نەك پرسیارێک کە چاوەڕپی وەلامەکەى بى، بەلکو پرسیارێک کە وەلامەکەى لەنیوخوی دایە، وەك جاری دیکەش باسم کردو، بۆ وینە بڵێ: ئەمە کامیرە نیە؟! ئەمە میز نیە؟! یانی چاوەرپی ناکەى کابرا بڵی: با، چونکە وەلامەکەى ئاشکرایە، دەلێ: (الاستفهام الإنکاری: يَتَضَمَّنْ جوابه في طيائره) واتە: پرسیارکردن بە نکو و لێی لیکردنەو، وەلامەکەى لەنیوخوی دایە،

﴿قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾، بڵی:

ئایا جگە لە خوا شتێک دەپەرستن، کە نە زیانی بۆ ئیو بە دەستە، نە قازانج، واتە: نە دەتوانی زیانتان لى دووربختەو، نە دەتوانی سوودتان پى بگەیهنى، پەرستراو دەبێ بتوانی سەرت بخت، شیفات بدات، بە دەمتەو بى، بە دەنگتەو بى، لیت ببووری، بتریهینی، بتمرینی، پەرستراوی هەق دەبێ ئەو شتانەى بە دەست

بن، بەلام ئەو شتانەی ئیو دەیانپەرستن، نە دەتوانن زیانتان لێ دووربخەنەو، نە دەتوانن سوودتان پێ بگەیهنن، ئنجا ئەگەر عیسا (علیه السلام)، ئەگەر دایکیەتی، ئەگەر گیانی پیروژ (روح القدس)ە، ئەگەر داروبەردە، ئەگەر ئاسمانە، ئەگەر هەر شتێک هەیه، زەرەرو قازانجی خۆی بە دەست نیە، تا هی تۆی بە دەست بێ، ﴿وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾، لە حالەتێکدا کە هەر خوا بێسەری زانیە، ئەو قسەو داوی بەندەکانی دەبیستی، وە پێداویستیەکانیشیان دەزانی و وەلامیان دەداتەو.

www.AliBapir.net
 Youtube/AliBapir1
 F/MediaAmeerOffice

چەند مەسەلەیهکی گەرنە

مەسەلە یەكەم: كە دەفەرموی: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ

الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾، بیگومان ئەوانە ی گوتیان: خوا بریتیه لە مەسیحی کۆری مەریەم، کافر بوون، ئەو کاکلە ی عەقیدە ی نەصرانییه ته کە عیسا ی مەسیح سەلامی خۆ ی لێ بێ بە بەشیک لە خوا دەرزان، هەڵبەتە ئیمە لە تەفسیری ئایەتی ژمارە (۱۷) ی ئەم سووڕەدا بە تەفصیل باسمان کردووە، وە لەو ئاماژەشمان بە ئینجیلەکاندا، بۆیە لێردا ئەو ی وێ دووبارە ناکەینەو، وە خۆ ی ئەو پستەیه لە ئایەتی ژمارە (۱۷) دا هاتو، بێ کەم و زیاد،

﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾، بەلام

لەو ی خوا ﷻ ئاوا بەرپەرچی داوێتەو دەفەرموی: ﴿قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ

مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ، وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ

مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۷﴾ المائدة، لە وەلامی ئەو قسەیاندا

دەفەرموی: پێیان بفرمۆ: ئەد ی لێ لایەن خواو هیچی بە دەستە، ئەگەر ویستی مەسیحی کۆری مەریەم بفرۆتینی، وە دایکی بفرۆتینی، وە تیکرای خەلکی سەر زەوی بفرۆتینی؟! کەس هیچی پێ دەکری؟ نەخیر، کەواتە: بەرستراوی بە هەق تەنیا خوایه.

مەسەلە ی دووهم: لێردا وەلامی ئەو قسەیه ی ئەوان بەچی دەداتەو؟ لێرە لەسەر

زمانی مەسیح وەلامی داوێتەو، دەفەرموی: ﴿وَقَالَ الْمَسِيحُ﴾، واتە: مەسیح

گوتی، ئنجا ئایا مەسیح لە کوێ وایگوتو؟ دیارە کاتیک مەسیح هاتو بۆ لای

بەنی ئیسرائیل، لەمیانە ی گەیانندی پەيامی خوادا ئەو ی پێگوتوون، ﴿وَقَالَ

الْمَسِيحُ يَنْبَغِي إِسْرَءِيلَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ

حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾، یانی

مهسیح بۆخۆی بهپرائهت و حاشای لهو بیرۆکهی ئهوان کردوه، کهواته: بۆچی عیسا پال ددهدنه لای مهسیحیهت؟! بۆیه زانیان دهلێن: نابێ بگوتری: مهسیحیهت، دهبی بگوتری: نهصرانییهت، چونکه له راستیدا ئهوهی نهصرانییهکان دهلێن، شوینکهوتنی مهسیح نیهو مهسیح وایهنگه گوتوه، بهلام ئهگهر بلێی نهصرانییهت له بهرئهوهی شوینکهوتوانی مهسیح ئهوهیان داهێناوه، ئهوانیش ههموویان نا، بهلکو ههندیکیان، نازناوی (نهصرانی)یش، یان له بهرئهوهیه که گوتویانه: (نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ)، یان له بهر ئهوهیه که مهسیح خهڵکی دییه که له شام به ناوی (نصرانه)، بۆیه بهوه ناونراون، جا لیڕه دا عیسا ﷺ، پینج شتان دهلێ:

١- ﴿أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾، خوا بپهرستن.

٢- ﴿رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾، پهروهردگاری من و پهروهردگاری ئیوهشه، واته: دهبی بهس پهروهردگار بپهرستری، وه پهروهردگاری من و ئیوهش، تهنیا خوای بی وینهیه.

٣- ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ﴾، ههر کهسیک هاوبهش بۆ خوا دابنێ، جا ئهوه هاوبهش دانانه بت و صهنهمیکه، مانگو خۆریکه، ئهستیرهیه که، کهسیکه، پیغه مبهریکه، فریشهیه که... هتد، ههر کهسیک هاوبهش بۆ خوا دابنێ، به تهئکید خوا بهههشتی له سههر قهدهغه کردوه.

کهواته: ئهگهر به تهمای بهههشتین، هاوبهش بۆ خوا دامه نین.

٤- ﴿وَمَأْوَهُ النَّارُ﴾، جیگای ههوانه وهی ئاگره (ماوی) دهلێ: (اوی: یاوی، فَهُوَ يَوْمِيه)، واته: پهنا ی پێ برد، (ماوی) ئهوه شوینیه که ئینسان پهنا ی بۆ دهبات و تییدا ئیسراحت دهکات و لی پشو و دهات، دهفرموی:

﴿وَمَأْوَهُ النَّارُ﴾، یانی: ئهوانه ئهگهر شوینیک ههبی تییدا پشو و بدهن و

ئیسراحت بکەن، ئاگری دۆزەخە، دیارە لە ئاگریشدا ئیسراحت ناکرێ، جا هەندیک لە زانیان دەلێن: ئەوە خوا بە تەوسەو، بە تەوانجەو و دەفەرموێ، یانی شوێنی پشوودانیان نیە بێجگە لە ئاگر.

٥- ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾، وە ستەمکارانیش هیچ یارمەتیدەریکیان نیە، کەواتە: ئەوانە ستەمکاریشن.

مەسەلەی سێهەم: کە دەفەرموێ: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ

ثَلَاثَةٍ﴾، بێگومان ئەوانە گوتیان: خوا سێهەمی سێیانە، بێروان، بێشتریش باسمکرد، نەصرانییهکان بە خوا ﷺ و عیساو جبریل دەلێن: (الأقانیم الثلاثة)، (أقنوم) بە کوردیی، واتە: بێکەتە، بێکەتە، چونکە دەلێن: خوا لە سێ بەش بێکەتە: خوا بۆخۆی، عیساو کە کۆریهتی، وە (روح القدس)یش کە لە نیوان خواو عیسادا دێ و دەچێ و پەیام دێنێ، هەندیکیشیان لە جیاتی (روح القدس) دەلێن: مەریهەم، واتە: خواو عیساو مەریهەم، هەردوو عەقیدەکان بوو ون، وە ئیستاش هەر هەن، ئەمە وەک ئەو ئایەتە سوورەتی (النساء)د، کە

دەفەرموێ: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى

اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا

إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ

إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا

فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾﴾، کە کاتی خۆی لە بەرگی سێی ئەم

تەفسیرەدا بە تەفصیل قسەمان لەسەر کردو، لەوێشدا خوا ی پەرورەدگار دەفەرموێ: ئەو خاوەن کتیبینە! لە ئایینەکەتان دا تێمەپەرپێن، وە جگە لە قسە هەق لەسەر خواو بە ناوی خواو مەکەن، مەسیح عیساو کۆری مەریهەم ڕەوانەکراوی خواو و وشە ی خواو، هاوێشتوووەتی بۆ مەریهەم، { (ألقاها يعني

رماها) چۆن؟ ئەو ڕووحەى عیسا سەلامى خواى لیبى، جبریل بردوویەتى فووى به یەخەى گراسى مەپریم دا کرد، خوا لیبى ڕازی بى و سەلامى خواى لى بى، وه ڕووحیکى تایبەتى بوو، واتە: بەبى ئەودى له ڕپى نوتفەى دایک و بابەوه بى، یەگسەر بەشیۆدى ڕووح وهك فووێك به بەرۆكى مەپریم داگرا، وه چوووه نیو مندالدانى و بوو به عیسا { دەجا ئیمان به خوا و به پێغەمبەرانى خوا بێنن، وه مەلین سى، وازبێنن بۆ ئیوه باشتەر، چونکە خوا تەنیا یەك پەرستراوه، پاکى بۆى که ڕۆلەى هەبى، هەرچى له ئاسمانەکان و زەویدا هەیه هی ویه، وه ئەو بەسە بۆئەودى که سەرپەرشتیاربى.

ئنجبا لەبەرئەودى لەوى به تەفصیل باسمان کردوه، بۆیه لیڤه باسى ناکەینەوه.

مەسەلەى چوارەم: که دەفەرموى: ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَحْدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا

عَمَّا يَقُولُونَ لِمَنْ سَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، واتە: هیچ پەرستراوێن جگە له یەك پەرستراو، وه ئەگەر واز نەیهەن، لەودى که دەلیین، ئەوانەى بێپروان لەوان ئازارێكى بەئێشیان تووش دەبى، ئەمە راستە ماناکەیهتى، بەلام پێویستە دەربارەى ئەم نایەتە چەند شتیك ڕوون بکەینەوه:

١/ ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَحْدٌ﴾، ئەگەر فەرمووبای: ﴿وَمَا إِلَهٌ إِلَّا إِلَهُ

وَحْدٌ﴾، هەر تەواو بوو، بەلام ئەو (مین)ە، بۆ زیاده تەئکید کردنەوهیه، وه بۆ جەختکردنەوهیه لەسەر ئەودى که به هیچ شیۆدیەك جگە له تاکە پەرستراوى به هەق، هیچ پەرستراوى دیکە نین، که شایانى پەرستن بن، نەك له دنیاى واقعی دانین، چونکە له دنیاى واقعیدا هەن، خوا دەفەرموى:

﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ﴾ (٧١) یس، واتە: مانای

وايه ئیسلام دان بەوهدا دەنى که پەرستراوى دیکە هەن، بەلام پەرستراوى بەناهەقن، واتە: به ناھەق دەپەرستێن، ئەگەرنا پەرستراو نین، بەلام پەرستراوى به هەق و شایستەى پەرستن، یەگە، ئەویش خواى بى ھاوتاو بى وینەیه.

ناگەرێنەوه بۆ لای خواو داوای لیبوردنی لیناکەن؟! خۆ خوا زۆر لیبوردەیهو زۆر به بەزەیی یە، بۆچی نایەن واز لەو شتانە بێنن، خۆ خوا زۆر لیبوردەیهو لیتان خۆشدەبێ، زۆر به بەزەییە!! خوا به ئینکارکردنێکی میهرەبانانەوه، داوای گەرانهوێ لای خۆییان لێ دەکات، هەلبەتە ئیمەش دەبێ شتی لێ فێر بین، ئیمەش گە دەبینین گەسیک هەرچەندە بیروبوچوونێکی زۆر پووچی هەبێ، بیروبروایەکی زۆر هەلەو هەلسوکهوتیکی زۆر خراپی هەبێ، دەبێ چاو لە سیفەتەکانی خوای پەرودرگار بکەین، ئەو سیفەتەکانی خوای بێوینە گە لەگەڵ ئیمەدا دەگونجین، زانایانی ئیسلام دەڵێن: دەبێ خۆمان بهو سیفەتەکانە برازینینەوه، ئیمەش دەبێ هەولبەدین ئەهلی (حەلم) بین، هیادی و مەند بین، ئەهلی (کەرم) بین، بەخشێندە بین، به بەزەیی بین، وه دەبێ هەولبەدین لای لیبوردن بگرین، لای بەزەیی بگرین، خوای پەرودرگارمان وایە، هەلبەتە هەندێ سیفەت هەن تاییبەتن به خواوه، وهک بەدیهێنەراییەتی، پەرودرگاریتی، پەرستراویتی، ئەوه گە خواوێ ناهه هەرە چاکەکان و، سیفەتە هەرە بەرزەکانە، ئەوه گە خوا ملپیکەچکەر (قهار) و ناچارکەر (جبار)ە، ئەوانە تاییبەتن به خوای پەرودرگاروه، بەلام کۆمەلێک سیفەت هەن، بهشەریش دەتوانی پشک و بەشی لەو سیفەتەکانەدا هەبێ، بهقەدەر خۆی.

مەسەلە ی شەشەم: دەفەر موی: ﴿ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ

مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَأَنَّا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ ﴾، لیـرهـدا زانایان مشتومرێکی زۆریان هەیه لەسەر ئەوهی گە ئایا مەریەم یەکیک بووه له پیغه مبه رانی خوا، یان نا؟ له بهر ئەوهی خوا ﷺ باس دهکات گه فریشتهکان قسهیان له گهڵ مەریەمدا کردوه، جا به بۆنەی ئەوهوه له تەفسیرکردنی ئەو ئایەتەکانەدا، زانایان دوو ئافرهتی دیکەش دینن، دەڵێن: ئەو سییانه پیغه مبه ر بوون، (ساره) دایکی ئیسحاق، وه دایکی موسا، له گهڵ مەریەم، دهڵێن: له بهر ئەوهی خوای پەرودرگار بۆمان دهگیرێتهوه، گه ههه کام لهو سی ئافرهتانه فریشته قسهی له گهڵ کردوون:

سی ئافسەرەت که خواوە حی بو نار دوون،

ئایا پەنە مەرن یان نا؟!

(۱) بە نەسبەت (سارە) دودە خوا لە سوورەتی (هود) لە درێژەى ئەو نایەتەکاندا کە باسی ژمارەیهك لە پێغەمبەرەکان دەکات، دوایی دەفەر موی: فریشتەکانمان هاتن بۆ لای ئیبراهیم، پاشان دەفەر موی: ﴿وَأَمْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَلَمَّا بَلَغَ بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَّرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ﴾ (۷۱) قَالَتْ يَتْلِقَ ءَالِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿۷۲﴾ قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحْمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿۷۳﴾، واتە: وە ئافەرته‌کەى (ئىبراهیم) وەستابوو، ئیمەش موژدەى پەیدا بوونی ئیسحاقمان پێداو دواى ئیسحاقیش یەعقوب. گوتی: هەى هاوار بۆ من! چۆن منداڵم دەبێ لە حالێکدا کە ئەزۆکم و میژدە‌کەشم پێردا بەراستی ئەمە شتیکی سەر سوورەینەرە! گوتیان: نایا سەرەت لە کارى خوا سوور دەمینی! رەحمەت و پێزی خواتان لەسەر بێ ئەى مالى (ئىبراهیم) بێگومان ئەو (خوا) شایستەى ستایشى پایە بەرزە.

دیاره فریشتەکان ئەو قسانەیان لەگەڵ (سارە) دا کردوو ئەویش لەگەڵ فریشتەکاندا قسەى کردوو.

(۲) بە نەسبەت دایکی مووساوە، خوا دەفەر موی: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ فَالْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي ۚ إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (۷) القصص، واتە: سەرووشمان کرد بۆ لای

دایکی مووسا که شیرێ پێبدات، "پێمان گوت" وە ئەگەر لێی ترسای بێخە نیو دەریا، وە مەترسێ و دلتەنگیش مەبە، ئێمە بۆ لای تۆی دەگیرێنەو، دەشیکەین بە پیغەمبەر و لە ریزی پیغەمبەرانی دادەنێن.

لێردا خوا بۆخۆی دەفەرموێ: ﴿وَأَوْحَيْنَا﴾، ئەگەر (سارە) فریشتە قسەیان لەگەڵ (سارە)دا کردو، ئەو دە لێردا خوا راستەوخۆ وەحی بۆ دایکی مووسا ناردوون.

(۳) بەنسبەت مەریەمیشەو خۆی بەرودەگەر لە سوورەتی (آل عمران)دا

دەفەرموێ: ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَأِكَةُ يَمْرُئِمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ

وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿۱۳﴾ يَمْرُئِمُ أَقْبَىٰ لِرَبِّكِ وَأَسْجُدِي وَأَرْكَعِي

مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿۱۴﴾، واتە: کاتیئێ فریشتەکان گوتیان: ئەو مەریەم! خوا تۆی هەڵبژاردو، وە پاکی کردووێوەو بەسەر ئافەرتانی جیهاندا هەڵبژاردووی، ئەو مەریەم! گەردن کەچ بە بۆ بەرودەگارت، سەجدە بۆ بەرودەو لەگەڵ ڕکوعبەراندان ڕکوعی بۆ بەرە.

(إِبْنُ حَزْمٍ الْأَنْدَلُسِي) دەڵێ: هەر گام لەو سێ ئافەرتەش پیغەمبەر بوون.

(إِبْنُ كَثِيرٍ)یش دەڵێ: ئەو نایەتە هێچیان ئەو ناگەیهنن، کە ئەو سێ ئافەرتە پیغەمبەر بوو بن.

هەلبەتە ڕای زۆربەی زانایان ئاوايە، دەڵێن: (إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَبْعَثْ نَبِيًّا إِلَّا مِنْ الرِّجَالِ)، واتە: بێگومان خوا هێچ پیغەمبەریکی نەناردو، مەگەر لە پیاوان

بوو، چونکە خوا بۆخۆی دەفەرموێ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا

نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱۰۹﴾ یوسف، واتە:

لە پێش تۆدا تەنیا وەحییمان بۆ پیاوانێک ناردوون لە خەڵکی شارە

قەرەباڵغەکان، { (قُری) کۆی (قریة) یە، (قریة) واتە: شار }، کەواتە: بە پێی ئەم نایەتە بێ، خوا تەنیا لە نێو پیاواندا پیڤەمبەرانی ناردوون، واش پێدەچێ هەر ئەم رایە راستبێ.

وہ دەربارە ی ئەوەش کە خوا دەفەر موی: ﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ ﴾، یانی فریشتە قسەیان لە گەڵ (مەریەم) دا کردو، یاخود قسەیان لە گەڵ (سارە) دا کردو، کە ئەوانیش هەر پەیامی خویان پێ راگەیاندوون، زانیان دەلیین: قسەکردنی فریشتان لە گەڵ غەیری پیڤەمبەراند، چ گرفتێکی تێدانیه، مانای وانیە کە ئەوان پیڤەمبەرن، لە بەر ئەوەی فریشتە قسە ی لە گەڵدا کردوون، بە لām لێردا خوی پەرودرگار مەبەستی پێ ئیلهامە، چونکە خوا وشە ی وەحی بو هەنگیش بە کارهیناوه، وەک دەفەر موی: ﴿ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ اللَّبَالِ يَوْمًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴾ (٦٨) النحل، واتە: خوا وەحی کرد بو هەنگ...

هەر وەها خوا وشە ی وەحی بە کارهیناوه بو ئامازە کردن، وەک دەفەر موی: ﴿ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴾ (١١) مريم، کە مەبەست زەکەریایە دوی ئەوەی خوا موزدە ی یەحیای پێدەدات، دەفەر موی: لە میحرابەکە ی چوو دەری بو لای گەلەکە ی بە ئامازە پێیگوتن: بە یانیان و ئیواران خوا بە پاک بگرن! تەنانەت خوا وشە ی وەحی بو وەسودە سە ی شەیتانەکانیش بە کارهیناوه، وەک دەفەر موی: ﴿ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَٰطِطِينَ الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴾ (١١٢) الأنعام.

ئەسلی مانای وشە ی (وحي) ییش لە زمانی عەرەبیدا دەلی: (الكلام الخفي) واتە: قسە یەکی پەنھان، جا ئەو قسە پەنھانە، دەگونجێ هی فریشتە بێ، دەگونجێ خوا بیخاتە دلەو، دەگونجێ لە رپی ئیلهامەو بێ، دەگونجێ لە رپی وەسودەو بێ، کەواتە: ئەو وشە یە بە تەنیا بە لگە نیە لە سەر ئەوەی کە ئەو

سێ ئافرەتە بەرپێزە پێغەمبەرن، بەلام بە تەئکید هەرسێکیان ئافرەتی زۆر گەورەو هەلکەوتوو و لە خوا نزیک بوون.

ئنجایا کە دەفەر مووی: ﴿وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ﴾، ئەگەر تەماشای بکەین خوای کاربەجێ پلەی صیددیقییەتی لە دوا پێغەمبەراییەتی هێناوە، وەك دەفەر مووی:

﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِم مِّنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ (٦٦) النساء، کەواتە: لە دوا پێغەمبەراییەتی پلەی صیددیقییەت لە هەموو پلەیهک بەرزترە، تەنانەت لە شەهیدیش، خوای پەرودەدگاریش مەریەمی بە صیددیقه وەسف کردووە.

و کە دەفەر مووی: ﴿كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ﴾، واتە: عیساو مەریەمی دایکی خواردنیان دەخوارد، واتە: هەر کەسێک پێویستی بە خواردن و خواردنەو بە ئاگۆنجی پەرستراوی، ئەگەر نانی لێبەرایی بێ، ئەگەر ئاوی لێبەرایی تێنووی بێ، ئەو چۆن شایستەیی خواپەتییه؟ یەکیک پێویستی خۆی پێ جیبەجێ نەکرێ، هی خەلکی چۆن پێ جیبەجێ دەکرێ؟! دیارە هەندێ لە تۆیژەرەوان گوتووینانە خواردن و خواردنەو پاشەپۆکیشی هەیە، ئەو دەش نەگونجاو، وە لە ئەسڵدا ئەو سیفەتە نیشانەیی نوقصانیی و ناتەواویی، وە خوای بێ وێنە لە هەموو نوقصانیی و ناتەواوییەک بەدوورە.

مەسەلەی حەوتەم: کە دەفەر مووی: ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ بُيِّنَ لَهُمُ الْآيَاتِ

ثُمَّ أَنْظِرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾، سەرئەنجام بەدە! چۆن نایەتەکان روون دەکەینەو، پاشان سەرئەنجام بەدە! چۆن لادەدرێن؟!

ئەگەر ئێمە سەرئەنجام بەدەین، دەبینین خوا لەو کاتەدا کە خەلک قسەی زۆر خراپ دەکات، بۆ وێنە: نەصرانییهکان گوتووینانە: عیسا کۆری خواپە، جوولەکەکان گوتووینانە: عوزییر کۆری خواپە، مۆشریکەکان شیرکیان بۆ خوا دانان، دەهرییهکان هەر دانیان بە خوادا نەهێناوە، کەچی خواش - وەك کوردەواریی خۆمان ئەو تەعبیرە بەکار دێن - ، خۆی شلوی ناکات، بۆیە کە قورئان

دەخوینیەو، ھەست دەكەى جیايە لە قسەى خەلگى دیکە، کەسێك كَتِيبِيك دەنووسى، تەنەت ھەرموودەكانى پېغەمبەر ﷺ ھالەتى بەشەريان پېوھ ديارە، چونكە لە ھەرمایشتیكدا توورەيە، لە ھەرمایشتیكى دیکەدا عافیفەو سۆز بەكاردينى، بەلام لە ھەق نەچۆتە دەرى، بەلام لە قورئاندا قسەى عافیفی نابینن، لە کاتیکدا کە جېی ئەوھیە قسەى زۆر توند بکرى، خواى پەرورەدگار خۆى شلوئ ناکاتو خۆى تیکنادات، مەقامى بەرزى خوايەتیی چۆن دەخوازى، ھەر بەو شیوھە مامەلە دەكات، ئەگەر ئیمە بین توورە دەبین، قسە دەکەین، ھەرەشە دەکەین، ... ھتە، بەلام خواى تاك و پاك نەخیر، لە کاتیکدا قسەى زۆر خراپیش دەبیستۆ، موناھەشەى فیکرەى ئەوانیش دەكات، ھەر دەرگای تۆبەو گەرانەوھو پەشیمانبوونەوھیان بۆ دەخاتە سەر پشت.

ئەجا کە دەفەرموی: ﴿ تَمَّ أَنْظَرُ أَنْ يُؤَفِّكَو ﴾، دواى تەماشاکەو سەرنج بدە ! چۆن لادەدرین؟! واتە: وەك بَلَّی ئازادی و ویستی خۆیان لەدەستداو، جەلەویان کەوتۆتە دەست غەیری خۆیان، جا ئایا كى لایان دەدات؟ ئەو وەك شارەزایانى زمانى عەرەبى دەلین: (مَبْنِيٌّ لِلْمَجْهُولِ)، لادەدرین، شەیتان لایاندەدات، نەفسیان لایاندەدات، خەلگێك چۆتە بن كلیشەیان لایاندەدات، گرنگ ئەوھە ویستی خۆیان لەدەستداو، بە ویستی خۆیان بەرپۆھ ناچن.

مەسەلەى ھەشتەم و كۆتایی: کە دەفەرموی: ﴿ قُلْ أَنْعَبْدُوكَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾، بَلَّی: ئایا لە جیاتی خوا، یان جگە لە خوا شتێك دەپەرستن، { (ما)ی بەکارھێناو واتە: شتێك }، نە زیان نە سوودی ئیوھى بەدەستە، واتە: پەرستراو کەسێكە بتوانى سوود بگەینەئى بە بەندەكانى و ئەوانەى کە دەپەرستن، وە بتوانى زیانیشیان لى دووربخاتەو، یاخود دەبى بتوانى زیانیان لیبەدات، ئەگەر سەرپېچییان لیکرد، وە سوودیان پېبگەینەئى ئەگەر بەقسەیان کرد، بەلام ئیوھ شتێك دەپەرستن، نە سوودی بەدەستە، نە زیانی بەدەستە، کەواتە: شایانى پەرستن نیە.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى ھەژدەيەم

پېئاسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان دە ئايەت دەگىتە خۇي، ئايەتەكانى (۷۷ تاكو ۸۶)، بابەتى ئەم دە ئايەتە برىتتە لە تىشك خستتە سەر ھەئوئىستى خاوەن كىتتەكان، (جووو دىانەكان) لە خودى خۇيانداو لە بەرانبەر ئىسلامو مسوئلماناندا، لە خودى خۇياندا چۆن، وە لە بەرانبەر ئىسلامو مسوئلمانانىشدا چۆن؟

جا سەرەتا خواي بەرزو مەزن بە پېغەمبەرى كۇتايى خۇي موحەممەد ﷺ دەفەرموئ: كە بە خاوەن كىتتەكان بلى: لە دىندارىيتاندا بە ناھەق تىمەپەرىنن و رۆمەچن، وە بە دواي ئارەزووى كۆمەللىكى گومراي گومراكەر مەكەون.

پاشان خوا رايدەگەيەنئ كە ئەوانەي بېپرؤا بوون لە جوولەكەكان، لەسەر زمانى ھەر كام لە داوودو عىساي كورې مەريەم (عليهما السلام) بە ھۆى سەرپىچىي و سنوورشكىنى يەو، نەفرىنيان لىكراو.

پاشان خوا ﷻ بەو وەسفىان دەكات كە رېگىريان لە خراپە نەكردو، ئنجا باسى ھەئوئىست و رەفتارىكى دىكەي زۆر خراپيان دەكات، كە برىتتە لە دۆستايەتتى گرتنيان لەگەل بېپرؤايندا...، وە رايدەگەيەنئ ئەگەر راستبايە برؤايان بە خواو پېغەمبەرەكەيان و، كىتتەي دابەزىنراوى خوا بووايە، بېپرؤاينان بە دۆست نەدەگرت، كەواتە: نە لەگەل خواو، نە لەگەل پېغەمبەرى خواو، نە لەگەل كىتتەي دابەزىنراوى خواو، راستيان نەكردو.

ئنجا بە جەختكردنەو رايدەگەيەنئ كە: سەرسەختىر كەس لە دۆژمنايەتتىكردنى برؤاداراندا، برىتىن لە جوولەكەو ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكان، وە نزيكترىن كەسانىك كە خۆشەويستى و سۆزيان بۆ ئيمانداران ھەبئ، برىتىن لە نەصرانىيەكان، كە بەلاي نەرمو نيانييدا شكاونەو، جوړىك لە سۆزو بەزەيى و

نزیکیان لەگەڵ مسوڵمانان دا ھەیە، وە چونکە قەشەو راھیبیان لە نیودان و،
خۆبەزەلگیریش نین، وە کاتیەک کە ئەو قورئانە دەبیستن کە بۆ پیغەمبەر دابەزیوە،
چاویان پر دەبێت لە فرمێسک بە ھۆی ناسینی ھەقەو، داواش لە پەرودرگاریان
دەکەن کە لەگەڵ شایەداندا بیاننوسی، وە شایەدیی دەدەن کە موحەممەد ﷺ
پیغەمبەری کۆتایی خواوە، وە قورئانیش کۆتا پەيامی خواوە، وە بە پرسیارکردنی
نکوولیی لیکەرەوانەو دەڵێن: بۆچی ئیمان بە خوا نەھینین و بەو ھەقە کە
بۆمان ھاتو، لە حالیکدا کە بە تەماین خوا پەرگەڵ صالحانمان بخات؟! وە
کەسانیک خوا دەیانخاتە ریزی صالحانەو کە ئیمان بین.

دیارە خواش ﷻ لەسەر ئەو ھەلوێستەیان پاداشتیان بە بەھشت دەداتەو،
پاشان خواى دادگەر باسی سەرەنجامی بیروایان و سزای دادگەرانی پرپە پێستان
دەکات.

﴿ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴾ (٧٧) لَعَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾ تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨١﴾ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدُوَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيكَ ذَلِكَ بَأَنَّ مِنْهُمْ قِسِيَسِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَامَنَّا فَاكُنْ بِنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾ فَأَثْبَهُمْ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾

مانای وشە بە وشە نایەتەکان

((بَلَّی: ئەوێ خاوەن کتێبینە! لە دینداریی تاندا بە ناھەق تێمەپەرێن، وە مەگەونە شوێن ئارەزووەکانی کۆمەڵێک کە لەمەو پێش گومرَابوون، وە زۆر کەسیان گومرَاکرد، وە لە راستەپێ گومرَابوون ﴿۷۷﴾ ئەوانەو بێبڕوا بوون لە وەجەو ئیسپرائیل، لەسەر زمانی داوودو عیسای کورێ مەریەم لەعەنتیان لێکرا، ئەویش لە سۆنگەو ئەوودە کە سەرپێچیان کردو بەردەوام دەستدرێژیان دەکرد ﴿۷۸﴾ عادیان وابوو کە یەکدییان نەدەگێڕایەو لە خراپەییە کە دەیانکرد، ئەو خراپترین شت بوو کە دەیانکرد ﴿۷۹﴾ زۆریان لێ دەبینی کە ئەوانەو بێبڕوان بە دۆست دەگرن، بە دڵنیاوییەو خراپترین شت کە بۆ خۆیان پێشخستو، ئەوویە کە خوا لێیان توورەبێو لە سزاو ئازاردا بە ھەمیشەیی بمیئنەو ﴿۸۰﴾ وە ئەگەر ئەوانەو بڕوایان بە خواو پێغەمبەر و ئەووی بۆی دابەزینراو ببوایە، ئەوان (بێبڕوایان) یان بە دۆست نەدەگرت، بەلام زۆریان لە رێ دەرجوون ﴿۸۱﴾ بە مسۆگەری جوولەکەو ھاوێشەدانەرەکان لەنیو خەلگیدا دەبینی، سەختترین دوژمنایەتییان لەگەڵ بڕوادراندا ھەیە، وە دەبینی ئەوانەو کە گوتیان: ئێمە نەصرانیین لە ھەموو خەلکی لە پرووی خوشەووستییەو لە بڕوادران نزیکترن، ئەویش لە سۆنگەو ئەوودە کە قەشەو راھیبەکانیان لە نیودان و خوشیان بە زل ناگرن ﴿۸۲﴾ وە کاتی ک ئەوویان بیست کە بۆ پێغەمبەر (موحەممەد) دابەزینراو، چاویان دەبینی لە فرمیسکان کە لە پێژی دەکەن^(۱)، بەھۆی ئەو ھەقەو کە ناسیوانە، دەلێن: پەروردگارمان! بڕوامان ھینا، دەجا لەگەڵ شایەداندا بماننوسە ﴿۸۳﴾ (وە دەلێن: ئایا بۆچی بڕوا بە خواو بەو ھەقە ناھێنین کە بۆمان ھاتو، لە حالیکدا کە دەمانەوی پەروردگارمان رەگەڵ کۆمەڵی صالحانمان بخت! ﴿۸۴﴾ خواش بەھۆی ئەوودە کە گوتیان: چەند باغیک کە روبرواریان بە ژێردا دەپۆن، بە ھەمیشەیی تییاندا دەمیئنەو، کردیە پاداشتیان، وە ئەویش پاداشتی چاکەکارانە ﴿۸۵﴾ ئەوانەش کە بێبڕوا بوون و نایەتەکانمانیان بە درۆ دانا، ئا ئەوانە ھاوێشەو لانی کلپە ی دۆزدەخ - ن ﴿۸۶﴾)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(لَا تَغْلُوا): (الْغُلُو: تَجَاوَزُ الْحَدَّ، إِذَا كَانَ فِي السَّعْرِ غَلَاءً، وَإِذَا كَانَ فِي الْقَدْرِ وَالْمَنْزِلَةِ غُلُوًّا، وَفِي السَّهْمِ: غَلُو، وَأَفْعَالُهَا جَمِيعًا غَلَا يَغْلُو، وَالْغَلِي وَالْغَلِيَانُ يُقَالُ فِي الْقَدْرِ إِذَا طَفَحَتْ، وَالْغَلَوَاءُ: تَجَاوَزُ الْحَدَّ فِي الْجَمَاعِ، وَبِهِ شَبَّهَ غَلَوَاءُ الشَّبَابِ)، (غُلُو) بریتیه لە سنوور دەرچوون، ئەگەر لە نرخبابێ دەگوتری: (غَلَاء)، وە ئەگەر لە ئەندازەو پیگەدابێ دەگوتری: (غُلُو)، وە ئەگەر بۆ تیر بێ دەگوتری: (غُلُو)، وە فێلی هەموویان (غَلَا يَغْلُو)، ئنجا (غَلِي، غَلِيَان) بۆ مەنجهڵ کە دەکوێ و سەرڤاپه‌که‌ی هەڵدەدات بەکاردی، وە (غَلَوَاء) بریتیه لە سنوور بەزاندن لە سەرچییدا، وە (غَلَوَاءُ الشَّبَابِ) واتە: گەنجیتییەک کە ئینسان لە ڕووی ئارەزووی جینسییه‌وه سنوور شکێنی بکات.

(أَهْوَاءٌ): (الْهَوَى: مَيْلُ النَّفْسِ إِلَى الشَّهْوَةِ، وَالْهَوَى سُقُوطٌ مِنْ غُلُوٍّ إِلَى سُفْلٍ)، (هَوَى) بریتیه لە ئارەزووکردنی نەفس بۆ شتێک (هَوَى) واتە: گەوتنە خوار لە سەرێوه بۆ خوار.

(لَعْنٌ): (اللَّعْنُ الطَّرْدُ وَالْإِبْعَادُ عَلَى سَبِيلِ السَّخَطِ وَذَلِكَ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى فِي الْآخِرَةِ عِقُوبَةٌ وَفِي الدُّنْيَا انْقِطَاعٌ مِنْ قَبُولِ رَحْمَتِهِ وَتَوْفِيقِهِ)، (لَعْن) بریتیه لە دەرکردن و دوورخستنەوه بە شیوه‌ی لێ توورەبوون، لە دواڕۆژدا سزایه، وە لە دنیا‌شدا بریتیه لەوه‌ی کە ئەو ئینسانە لە بەزەیی خوا دادەبڕی، وە لە تەو‌فیقی خوا دادەبڕی.

(لَا يَتَنَاهَوْنَ): (النَّهْيُ: الرَّجْرُ عَنْ الشَّيْءِ، بِالْقَوْلِ أَوْ بِغَيْرِهِ، وَتَنَاهَى الشَّيْءُ: بَلَغَ نَهَايَتَهُ وَتَنَاهَى الْقَوْمُ عَنِ الْمُنْكَرِ: نَهَى بَعْضُهُمْ بَعْضًا عَنِ الْمُنْكَرِ)، (نَهَى) بریتیه لە گێڕانەوه‌ی کەسێک بە قسه‌ی یان بە کردەوه، لە هەر شتێک بیگێڕیه‌وه، (تَنَاهَى الشَّيْءُ) واتە: ئەو شتە گە‌یشته‌ کۆتایی، (تَنَاهَى الْقَوْمُ) واتە: قەومە‌که‌ی لە نیوان خۆیاندا یە‌ک‌دی‌یان لە خراپه‌ گێڕاپه‌وه.

(عَدَاوَةٌ): (الْعَدَاوَةُ: التَّجَاوُزُ وَمُنَافَاةُ الْإِلْتِمَامِ... بِالْقَلْبِ، الْعَدَاوَةُ وَالْمُعَادَاةُ بِالْمَشْيِ الْعَدُو، فِي الْإِخْلَالِ بِالْمُعَامَلَةِ: الْعُدُوَانُ)، (عَدُو) بَرِيتيە لە تێپەراندن، وە پێچەوانەى پێکەوه گونجانه، ئەگەر بە دل بى دەگوترى: (عَدَاوَةٌ، مُعَادَاةٌ)، ئەگەر مەبەستیش بە پى روشتن بى، (عدو)، وە ئەگەر لە رووی ھەلسوکهوت لەگەڵ خەڵکی کردن دابى بە تێپەراندن، ئەو پى دەگوترى: (الْعُدُوَانُ).

(مَوَدَّةٌ): (الْوُدُّ: مَحَبَّةُ الشَّيْءِ وَتَمَنِّي كُونِهِ، أَسْبَابُ الْمَوَدَّةِ كَالنَّصِيحَةِ وَغَيْرِهَا)، (وُد) بَرِيتيە لە خوښويستنى شتێک لەگەڵ خۆزگە پى خواستنى واتە: خۆزگە بخوازی و ھۆکارەکانى یو ساز بکەى.

(نَصْرًا): (النَّصَارَى: وَاحِدُهُ نَصْرَانِي، إِمَّا مِنْ: وَنَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ، وَإِمَّا مِنَ الْإِنْتِسَابِ إِلَى قَرِيَّةٍ نَصْرَانَةٍ)، (نَصَارَى) تاکەکەى (نَصْرَانِي)یە، ھەوارییەکانى عیسا ﷺ کە گونوویمانە: (نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ) لەو ھەواتو، یاخود لە پالدرانە لای گوندی (نَصْرَانَة) کە عیسا ﷺ لەگەڵ دایکی خەڵکی ئەوێ بوون.

(قَسِيْسٌ): (الْقَسُّ وَالْقَسِيْسُ: الْعَالِمُ الْعَابِدُ مِنْ رُؤُوسِ النَّصَارَى)، (قَسِّ)، قَسِيْسٌ) کە ئیمە بە کوردی دەڵێین: کەشیش یان قەشە، بَرِيتيە لە زانیەکی خواپەرست لە گەورە گەورەکانى نەصرانیان.

(وَرُهْبَانًا): (يَان كَوَى (رَاهِب) ه، ياخود (رهبان) بوخووى تاکەو کوپەکەى (رهبانية) يان (رهابين) ه، ئەویش بە کەسێک دەگوترى کە دووری بکات لە لەزەت و نيعمەتەکان، (الرَّهْبَانِيَّةُ غُلُوٌّ فِي تَحْمِلِ التَّعْبُدِ)، (رهبانية) ئەو ھە کە ئینسان تێپەرینى لە خواپەرستییدا.

(تَفِيْضٌ): (وَاتە: دەرژى، (فَاضَ الْمَاءُ إِذَا سَالَ مُنْصَبًّا، وَأَفَاضَ الْمَاءُ).

(وَنَطْمَعُ): (الطَّمَعُ: نَزْوَعُ النَّفْسِ إِلَى الشَّيْءِ شَهْوَةً لَهُ)، (طَمَع) بَرِيتيە لەو ھى نەفس بەرەو شتێک بچى بە ئارەزوو ھەو دەستى بکەوێ.

(فَأَتَّبَعَهُمْ): (وَاتە: پاداشتی دانەو ھ، (الْإِثَابَةُ: تُسْتَعْمَلُ فِي الْمَحْبُوبِ)، وشەى (إِثَابَة) تەنیا بو شتى باش بەکاردی.

ھوی ھاتنہ خوارموی نایہ تہکان

۱/ ھوی ھاتنہ خوارموی ټھو نایہ تانہ کہ خوا دھفہ رموی: ﴿وَلْتَجِدْ أَقْرَبَهُمْ

مَوَدَّةَ لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيْكَ ذَلِكَ بَأَنَّ مِنْهُمْ قِسِيْسِيْنَ
وَرُهْبَانًا لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿۸۲﴾ وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ
تَفِيْضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا فَكُتِّبْنَا مَعَ
الشَّاهِدِيْنَ ﴿۸۳﴾﴾

۱- ﴿أَخْرَجَ ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ وَأَبِي بَكْرٍ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ وَعُرْوَةَ
بْنِ الزُّبَيْرِ، قَالُوا: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَمْرُو بْنَ أُمَيَّةَ الضَّمْرِيَّ وَكَتَبَ مَعَهُ
كِتَابًا إِلَى النَّجَاشِيِّ فَقَدِمَ عَلَى النَّجَاشِيِّ فَقَرَأَ كِتَابَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ثُمَّ دَعَا
جَعْفَرَ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَالْمُهَاجِرِينَ مَعَهُ وَأَرْسَلَ إِلَى الرَّهْبَانِ وَالْقِسِيْسِينَ، ثُمَّ أَمَرَ
جَعْفَرَ بْنَ أَبِي طَالِبٍ فَقَرَأَ عَلَيْهِمْ سُورَةَ مَرْيَمَ فَأَمَنُوا بِالْقُرْآنِ وَفَاضَتْ أَعْيُنُهُمْ
مِنَ الدَّمْعِ فَهُمْ الَّذِينَ أُنْزِلَ اللَّهُ فِيهِمْ: ﴿وَلْتَجِدْ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةَ لِلَّذِينَ
آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيْكَ﴾ إِلَى قَوْلِهِ: ﴿فَاكُتِّبْنَا مَعَ

الشَّاهِدِيْنَ ﴿۸۳﴾﴾، واتہ: نینو ټہبی حاتم له سه عیدی کوری موسه ییب (که
یه کیکه له زانایانی تابعین) وه له ټه بوبه گری کوری عه بدورپه حمان، وه له
عورپوهی کوری زوبهیر (هه موویان له تابعین، خوا لیان رازی بی) ده گپرنه وه
پیغه مبهری خوا ﷺ (عمر و بن اُمیة الضمري) به نامه یه که وه نارد بو لای
نه ججاشیی، چوو بو لای نه ججاشیی و نامه که ی پیغه مبهری خوا ی ﷺ به سه ردا
خوینده وه، نه ججاشیی جه عفه ری کوری ټه بو طالیبی بانگ کرد (واته: برای
عه لی، که ټه وکاته په نایان بردبوو بو حبه شه و له وی بوون) له گه ټه وه
کوچکه رانه ی له گه لی بوون، ټنجا به دوی راهیبه کان و شاره زایانیشی دا نارد

(کە نەصرانی بوون)، پاشان فەرمانی بە جەعفەری کۆری ئەبو طائیب کرد، ئەویش سوورەتی مەریەمی خوێندەو، ئەوانیش ئێمانیان هیناو چاویان پڕ بوو لە فرمیسک و فرمیسکی لی پزرا، ئەوانەن کە خواى پەرودرگار ئەو ئایەتەنەى لە بارەو ناردنە خوار.

ب/ ﴿وَرَوَى ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ بَعَثَ النَّجَاشِيُّ ثَلَاثِينَ رَجُلًا مِنْ خِيَارِ أَصْحَابِهِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَرَأَ عَلَيْهِمْ سُورَةَ (يَس) فَبَكَوْا فَنَزَلَتْ فِيهِمُ الْآيَةُ﴾، واتە: ئێبنو ئەبى حاتم لە سەعیدی کۆری جوبەیرەو دەگیرێتەو، دەلى: نەججاشى سى کەس لە هاوێلانێ خۆى کە ئێمانیان هینابوو، ناردنی بۆ لای پیغەمبەرى خوا ﷺ، پیغەمبەرى خوا ﷺ سوورەتی (یس) نى بەسەردا خوێندەو، هەموویان گریان، وە ئەم ئایەتە لەبارەى ئەوانەو هاتە خوار.

هەرودها (طبرانی) لە عەبدووللای کۆری عەباسەو ئەم بەسەرھاتەى گیراوتەو، وە (السیوطی) ییش لە (أسباب النزول) دەکەى خۆیدا هیناویەتى^(۱).

(ابن کثیر) گوتوویەتى: ئەم قسەى تێبینى لەسەر! چونکە ئەم ئایەتە لە مەدینە هاتۆتە خوار، وە بەسەرھاتى جەعفەرو نەججاشى لە پێش کۆچکردندا بوو بۆ مەدینە.

بەلام خاوەنى تەفسیری (محاسن التأویل) (جمال الدين القاسمي) وەلامیکى باشى (ابن کثیر) داوتەو، دەلى: (أَقُولُ: إِنَّ نَظْرَهُ مَدْفُوعٌ، فَإِنَّهُ حُكِيَ فِي هَذِهِ الْآيَةِ بَعْدَ الْهَجْرَةِ مَا وَقَعَ قَبْلَهَا، وَنَظَائِرُهُ فِي التَّنْزِيلِ كَثِيرَةٌ وَلَا إِشْكَالَ فِيهِ)^(۲)، واتە: تێبینیەکەى رەتکراویە، چونکە لەم ئایەتەدا دواى کۆچکردن ئەو گیراوتەو کە لە پێش کۆچکردندا روویانداو، (واتە: ئەم ئایەتە باسى بەسەرھاتیک دەکات، کە لە پێش کۆچکردندا روویداو، با دواى ییش گیردراپیەو) بەلام باسى رووداویکی پیشتەر دەکات، وە ئەوێش لە قورئاندا زۆرەو هیچ کێشەىەکی تێدانیه. منیش دەلیم قسەکەى راستە.

(۱) بڕوانە: ثَبَاب النَقُول: ۴۲۹، ۴۳۰، ۴۳۱.

(۲) محاسن التأویل: ج ۴، ص ۳۳۷.

مانای گشتی ئایەتەکان

دوای ئەوەی لە ئایەتەکانی پێشوودا زۆریک لە هەلەو پەلەکانی نەصرانییه‌کان خراپەروو، ئەمجارە خواى کاربەجێ فەرمان بە پیغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ دەکات کە ڕووبکاتە خاوەن کتێبەکان و پێیان بفرموی کە بە ناهەق لە دینداریی یاندا تێنەپەرین و، نەکەونە شوین ئارەزووی کۆمەڵێکی گومرای پێشتر گومراپووی گومراکەر: ﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُواْ فِيْ دِيْنِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوْاْ اَهْوَاَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوْاْ مِنْ قَبْلُ وَاَضَلُّوْاْ كَثِيْرًا وَّضَلُّوْاْ عَنْ سَوَاِ السَّبِيْلِ﴾، دیارە ئێمە لە مەسەلە گرنگەکاندا هەلۆستەى باش لە بەرانبەر ئەم ئایەتەو جوار ئایەتەکەى دواییشیدا دەکەین، کە هەر پێنجیان پێکەوه پەيوەستن و لەبارەى لاندان لە دین و، پاشان ئەنجامدانى ئەركى گەورەو گرنگى فەرمانکردن بە چاکەو ڕیگری کردن لە خراپە، بۆیە لێرە بە کورتیی بەسەر یاندا ڕەتدەبین.

ئەجا خواى پەنھانزان باسى راستییەکی میژوویی گەورەو هەستیار دەکات کە جیى خۆیەتى ئەهلى ئیسلام پەندێکی گەورەى لیۆربگرن، ئەویش بریتىە لەوەى کە کۆمەڵێکی بیروای جوولەکە بە هوى تاوان و سەرپێچیان و، پاشان بەهوى ڕیگری نەکردن یان لەئێو خۆیاندا لە خراپەو لادان، شایستەى ئەوە بوون کە لەسەر زمانى داوودو عیساى کورپ مەریەم نەفرینیان لى بکری: ﴿لُعِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ بَنِيْ اِسْرٰٓءِيْلَ عَلٰٓى لِسٰنِ دَاوُدَ وَعِيسٰى ابْنِ مَرْيَمَ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿۷۸﴾ كَانُوْا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُّكَرٍ فَعَلُوْهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ﴾، وە سەرەنجام خواى بەرزو مەزن باسى هەلۆیستییى دیکەى لادەرانى گەلى جوولەکە دەکات، کە بریتىە لە دۆستایەتیی گرتنیان لەگەڵ کافراندو هاوکاری کردنیان و بە هوى ئەو ڕەفتارو هەلۆیستە

مەترسیداردیانەو، ئیمانیاں بە خواو پیغەمبەر و کتیبی خوا، دەخاتە ژێر نیشانەیهکی پرسپاری گەورەو، بگرە ئیمانەگەیاں زەرپی سفر دەگات و دەفەرموئ:

ئەگەر راستبا ئیمانیاں ھەبووایە، ئەھلی کوفریان بە دۆست نەدەگرت: ﴿ تَرَى

كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَنْ

سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿۸۰﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ

بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ

فَلَسِقُونَ ﴿۸۱﴾، گەواتە: مسوڵمانانیش دەبی وریابن و بە ھۆی دۆستایەتی

گرتن و گەین و بەین ھەبوون لەگەڵ ئەھلی کوفردا، لە جیاتی راوەستانیان لە بەرانبەر نەخشەو پیلانەکانیاندا، نیشانە ی پرسپاری نەخەنە سەر ئیمان و ئیسلامەگەیاں!

ئەجا خوا ﷻ لە درێژە ی باسی ھەلۆیستی خاوەن کتیبەکاندا، واتە: جوولەگەو

نەصرانییەکان، بەلکو لە کۆتایی باسکردنیاندا، مسوڵمانان ناگادار دەکاتەووە کە کۆ

زیاتر دۆزمنی سەر سەختی مسوڵمانانەو، کیش دەگونجی تۆزیک نزیکی و

خۆشەویستی و ھاوسۆزیان لەگەڵ مسوڵماناندا ھەبی، خوا ﷻ مسوڵمانانی ئەوکات و

ئێستا و داھاتووش ناگادار دەکاتەووە، وە ئەوێ خوا فەرموویەتی میسداقەگە ی بە

بەر جەستە کراوی دەبینین لە دنیا ی واقیعدا، دەفەرموئ: ﴿ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ

عَدَاوَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ﴾، بیگومان تۆ دەبینی سەر سەختترین

کەس، ئەوانە ی دۆزمنایەتی سەختیان ھەیە لەگەڵ ئەوانەدا کە ئیمانیاں ھێناو،

جوولەگەکانن، وە ئەوانەن کە ھاوبەشیان بۆ خوا بپار داو، واتە: ئەوانە لە ھەموو

خەلکی دیکە، لە ھەموو نامسوڵمانان زیاتر دۆزمنی سەر سەختی ئەھلی ئیمانن،

خوا ی کار بە جیش ھەر بەوێندە ئەو حەقیقەتە رادەگەینێ و وازی لێ دینێ، کە

دیارە ئیمە دوایی لە مەسەلە گرنگەکان دا باسی دەکەین، چۆنە؟ ئەجا دیتە سەر

باسی ھەلۆیستیکی پێچەوانە ی ئەو، واتە: پێچەوانە ی دۆزمنایەتی و کین لە دل

بوون بەرانبەر ئەھلی ئیمان، کە بریتیە لە ھاوسۆزی و خۆشەویستی و نزیکی،

دەفەر موى: ﴿وَلْتَجِدْ أَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا

نُصْرَى﴾، ۋە بە تەئكىد نىزىكتىن كەس لە خۆشەويستىيە ۋە بۇ ئەوانەى ئىمانىيان ھىناۋە لە نامسوئمانان، ئەوانەن كە گوتيان: ئىمە نەصرانىين، واتە: نەصرانىيەكان لە ڤوى ھاسوۆزىي و نىزىكىيە ۋە، لە ئەھلى ئيمان نىزىكتىن، ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِيَسِينَ وَرُهَبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾، ئەويش لە سۆنگەى ئەو ۋە كە قەشە ۋە راھىبيان تىدان، ۋە خۇيان بە زل ناگرن، (قىسىين) كۆى (قىسىس)، يان (قىس)ە، ھەردووكى بە ماناى زاناى نەصرانىي دى، بە كوردى دەلى: كەشيش يان قەشە، ﴿وَرُهَبَانًا﴾، ۋە كەسانىكى گۆشەگىريان تىدا ھەن، (رُهَبَان) كۆى (راھب)ە، (راھب) واتە: كەسەك كە گۆشەگىر بوو لە پەنايەك، لە شوينىكى چۆل بۇخۇى خواپەرستى دەكات، ﴿وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾، ۋە لەبەر ئەو ۋەش كە خۇبەزلىگر نىن، واتە: سىروشتيان سىروشتىكى نەرم و نىانە، نەك خۇبەزلىگر بن، بەلكو نەرم و نىانانە ۋە بە ھىدىي و مەندىيە ۋە قسە دەكەن.

ئىنجا دىتە سەر درىژدى ھەلويسەكەيان و دەختەر ۋو، دەفەر موى: ﴿وَإِذَا

سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ﴾،

ۋە كاتىك ئەو ۋە بۇ پىغەمبەر ﷺ دابەزىنراۋە گۆى بىستى دەبن، تۆ چاويان دەبىنى ڤر دەبى لە فرمىسك بەھۆى ئەو ھەقە ۋە كە بىستووينا، كاتىك گۆى لە پىغەمبەرى خوا ﷺ دەگرن، ئايەتيان بەسەردا دەخوئىتە ۋە، ئەو ھەقە كە ئايەتەكان دا گرتووينا ئە نىو خۇيان دەيناسن و پەى پىدەبەن، بەھۆى ئەو ۋە دەكەونە ژىر كاريگەرىي و فرمىسكيان بە چاودا دىتە خوار، بە تەئكىد لىردا مەبەست پىي كۆمەلىك لە نەصرانىيەكانە، چونكە ھەموويان وا نەبوون، كە لە كاتى بەسەردا خوئىنرانە ۋە ئايەتەكان بگريەن، ديارە لىردا مەبەست لەوانەيە كە ئىمانىيان ھىناۋە، بەلام ئەو ۋە دىكە مەبەست پىي حالەتى گشتىيانە، بەگشتى بە ھۆى ئەو ۋە كە زاناو خواپەرستيان لە نىودا ھەن و، خۇ بە زلىگر نىن، نەرم لەگەل

ئیمانداراندا، هه‌لۆیستیان نه‌رمتره، به‌لام به‌تایبه‌تیش هه‌ندیکیان له‌نیودا هه‌ن، که کاتیکی ئه‌و نایه‌تانه ده‌بیستن که بو پێغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ دابه‌زی‌نراون، ده‌که‌ونه ژێر کاریگه‌ریی، وه‌ چاویان پڕ ده‌بی له‌ ئاو، فرمیسکیان له‌ چاو دی، چونکه ده‌لی: (فَاضَ يَعْنِي: امْتَلَأَ، فَاضَ الْإِنَاءُ، يَعْنِي: امْتَلَأَ) قاپیکی که پڕی و له‌سه‌ری برژێ، ئه‌وه پێی ده‌گوتری: (فَاضَ)، جا بۆیه‌ش ده‌گوتری: (فَيْضَان)

چونکه بارانه‌و لافاوه، دی به‌سه‌ر ده‌وروبه‌ری خۆی ده‌گه‌ڕی، ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا

فَاكُتِبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾، ده‌لێن: په‌روه‌ردگارمان! ئیمانمان هێنا له‌گه‌ڵ شایه‌داندا بمانووسه، واته: له‌گه‌ڵ ئه‌و که‌سانه‌دا که شایه‌دی ده‌دن که ئه‌م قورئانه‌و ئیسلام و پێغه‌مبه‌ری خاتمه (موحه‌مه‌د) ﷺ هه‌قن، دوا‌ی بۆخۆیان له‌ نیو دلی خۆیاندا، له‌به‌ر خۆیان‌وه ده‌لێن: ﴿وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ﴾، واته: به‌ نکوویی لیکردن و به‌ سه‌رسوو‌رمانه‌وه ده‌لێن: جا بۆچی ئیمان به‌ خوا نه‌هێنین و،

به‌وه هه‌قه‌ی که له‌ خواوه بۆمان هاتوه؟! ﴿وَنَطْمَعُ أَنْ يَدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ

الْصَّالِحِينَ﴾، له‌ حالیکه‌دا که ئێمه ئومێدمان وایه په‌روه‌ردگارمان بمانخاته گه‌ڵ کۆمه‌لی صالحان، که هه‌م له‌ دنیا‌دا له‌ ریزی ئه‌واندا بینو، هه‌م له‌ دوا‌رۆ‌ژدا پێکه‌وه‌بین له‌ به‌هه‌شته‌کانی خوا، که ئه‌وان ئه‌وه هه‌لۆیستیانه، خوای

په‌روه‌ردگاریش ده‌فه‌رموی: ﴿فَأَثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

خَالِدِينَ فِيهَا﴾، له‌ پاداشتی ئه‌وه‌دا که گوتیان خوا به‌هه‌شت گه‌لیکی پێدان چه‌ند باغ و باخچه‌یه‌کی پێدان، که مه‌به‌ست پێی ئه‌و شوێنه‌یه که بۆ ئیمانداران ئاماده‌کراوه، که پێی ده‌گوتری به‌هه‌شت، ئێمه له‌ کورده‌واریی خۆماندا ده‌لێن: به‌هه‌شت مه‌به‌ستمان پێی ئه‌و شوێنه‌یه که له‌ دوا‌رۆ‌ژ بۆ ئیمانداران دانراوه، به‌لام له‌ قورئاندا وشه‌ی: (جَنَّةٍ) واته: باغ، جا ئه‌و باغه ده‌گونجی باغیکی سه‌ر زه‌وی بی، وه ده‌شگونجی باغیکی بی که ئیمانداران له‌ قیامه‌ت پێیان ده‌دری و چاوه‌ڕێی ده‌که‌ن، به‌لام ئه‌وه‌ی ئێره مه‌به‌ست پێی ئه‌وه‌یه که له‌ قیامه‌تدا بۆیان دانراوه، خوا له

پاداشتی ئەوەدا چەند بەھەشتییکی پێدان، کە چەندان رووباری ئاویان بە ژێر دەروڤن، وە بە ھەمیشەیی تێیدا دەمێننەو، ﴿وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾، ئا ئەوەش پاداشتی چاکەکارانە.

ئەجا خوای بالادەست لە کۆتایی دا بە کورتی باسی سزای بیپروایان و ئەوانەش کە پیغەمبەرانی خوا بە درۆ دەزانن، ئایەتەکانی خوا بە درۆ دەزانن، دەکات و دەفەرموی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾، وە ئەوانەش کە بیپروابوون، وە ئایەتەکانی نێمەیان بە درۆزانی، ئەوانە خواوەنی کلپەیی ئاگری دۆزەخن، یاخود ھاوڵانی، چونکە (أَصْحَاب) کۆی (صَاحِب)ە، (صَاحِب) ھەم بە مانای دوست و ھاوڵ دێ، وە ھەم بە مانای خواوەنیش دێ، کە دوایی پروونی دەکەینەو، بۆچی خوای بەروەردگار بە بیپروایانی کە دەچنە دۆزەخەو، ھەمیشە تەعبیری ﴿أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾، یان ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ وە بە پیچەوانەو، بۆ ئیمانداران کە دەچنە بەھەشت تەعبیری: ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾، بەکار دێنن؟

چەند مەسەلە یەکی گەرنە

مەسەلە یەکی یەكەم: كە دەفەر موی: ﴿قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي

دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ﴾، خۆی پەروردگار بە پیغمبەر ﷺ دەفەر موی، بەر موی: ئەو خاوەن کتیبێنە! بە ناھەق لە دینداریتاندا تێمە پەرپێن، رۆمە چن، یاخود بە شیوەی ناھەق تێمە پەرپێن، یاخود بە تێپەراندنیکی ناھەقانە لە دینداریتدا تێمە پەرپێن، جا لێردا خۆی زاناو شارەزا چوار وشە بە کارھێناون، کە ئەمانەن:

١- ﴿يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾، خاوەنانی کتیب، ئەوانە ی کە ئیددیعای دەکەن کتیبی خۆیان لە بەردەستە، زۆربە ی زانیان دەلێن: هەر مەبەست جوولە کەو نەصرانیەکان، بەلام مە پێموا یە هەموو ئەوانە ی کە لافێ ئەو دەدەن کە کتیبی ئاسمانییان لە بەردەست دایە، دەگونجێ مامەلە ی ئەھلی کتیبیان لە گەلدا بکری، بەلام دیارە بە پلە ی یە کەم جوولە کەو نەصرانیەکان، چونکە لە قورئاندا خۆی پەروردگار ناوی ئەو دووانە ی هێناو، هەر چەندە ناوی مەجووسی و صابیئەشی هێناو، کە دیارە هەر کام لە مەجووس و صابیئەش ئیددیعای ئەو دەکەن کە شوێنکەوتووی پیغمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام) هەر بۆیەش لە گەل مەجووسیەکانیشدا مامەلە ی خاوەن کتیبەکان کراو، پیغمبەر ﷺ فەرموویەتی: ﴿سُنُّوا بِهِمْ سُنَّةَ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾^(١)، وەك خاوەن کتیبان مامەلەیان لە گەلدا بکەن، چونکە ئەوانیش کتیبە کەیان (نافیستا) یە، یان کتیبیکی دیکە یە، وە بەنسبەت صابیئەو، کتیبیکیان هە یە بە ناوی

(١) قال الألباني، في (إرواء الغلیل): ١٢٤٨، حدیث عبدالرحمن بن عوف: (سُنُّوا بِهِمْ سُنَّةَ أَهْلِ الْكِتَابِ):

أخرجه مالك في (الموطأ) (٤٢/ ٢٧٨ / ١)، وأخرجه ابن أبي شيبة في (المصنّف) (٢٢٧ / ٢)، وقال الهيثمي في (المجمع) (١٣ / ٦) رواه الطبراني، دفيه مَنْ لَمْ أَعْرِفْهُ. وقال الشيخ الألباني في (إرواء الغلیل): ١٢٤٨ : حدیث عبدالرحمن.

(كَنْزًا رَّيًّا)^(۱) با زۆر سەلمینراویش نەبێ، بەلام گەرنگ ئەوھە لەوھدا كە ئیمانیان بە خواو بە رۆژی دواییو بە پێغەمبەران ھەبە، لە ئەسڵدا بە خاوەن كەتیب لە قەلەم دەدرێن.

۲- ﴿لَا تَغْلُوا﴾، دەلێ: (غَلَا، يَغْلُو، غُلُوًّا) واتە: تێپەڕاند، تێدەپەڕینی، زۆر رۆچوون، (مُحَمَّدُ الطَّاهِرُ بْنُ عَاشُور) لە تەفسیرەكەى خۆیدا (التحریر والتنوير)^(۲) دەلێ: (غَلَا فِي الْأَمْرِ إِذَا جَاوَزَ حَدَّهُ الْمَعْرُوفَ، فَالْغُلُوُّ الزِّيَادَةُ فِي الْعَمَلِ الْمَتَعَارَفِ مِنْهُ، بِحَسَبِ الْعَقْلِ، أَوِ الْعَادَةِ، أَوِ الشَّرْعِ) واتە: (غَلَا) لە کاریكدا، بریتیە لەوھى ئێسا ئێسا لە سنووری کارەكە تێپەڕینی، لەوھى كە بە چاك زانراو، بە پێى عورف پەسەند، جا چ بەپێى عەقل ئەو شتە بە چاك زانراو، چ بە پێى عەادەتو عورف، چ بە پێى شەرع، تێپەڕینی، پێى دەگوترێ: (غُلُو)، تێپەڕاندن.

۳- ﴿فِي دِينِكُمْ﴾، لێرەدا مەبەست لە دین (تَدِينُ)ە، واتە: (تَدِينُكُمْ) لە دینداریتاندا تێپەڕینی، وە لە ھەرمايش تێكدا پێغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموێ: ﴿إِيَّاكُمْ وَالْغُلُوَّ فِي الدِّينِ فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغُلُوَّ فِي الدِّينِ﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۳۸۷۱)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۳۰۵۷) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واتە: خۆتان لە تێپەڕاندن لە دینداریی دا بپاریزن، ئەوانەى پێش ئێوھ بە ھۆى تێپەڕاندنەوھ لە دینداریی دا فەوتان.

نەصرانیەکان دەربارەى عیسا سەلامی خۆى لى بێ تێیانپەڕاند، بەندەى خوا بوو، پێغەمبەرى خوا بوو، کردیان بە كۆرى خوا، سەرەنجام تووشى شیرك بوون و فەوتان، جوولەكەكانیش تێیانپەڕاند لە دژایەتیکردنى عیسا، دا، بوختانیان بۆ کردو گوتیان: كۆرى بابى خۆى نیەو زۆلە، ھەرودھا تێشیانپەڕاند بە بارى دینداریی دا، تووشى گۆلك پەرستیی و پارەو سامان پەرستیی بوون، ھەموو خاوەن بەرنامە خواپەکان ھەندیک تێیانپەڕاندوھ بە

(۱) واتە: خەزینەى خۆى پەروردگار.

(۲) ج ۳، ص ۲۹۰.

باریکدا، ھەندیکی دیکەیان بە باریکی دیدا، کە بووئە ھۆی فەوتان و کورتبوونەوێ تەمەنیان، وە پێغەمبەری خوا ﷺ لە فەرماشتیکی دیکە ی زۆر بەلیغدا فەرموویەتی: ﴿أَلَا هَلَكَ الْمُتَنَطِّعُونَ، أَلَا هَلَكَ الْمُتَنَطِّعُونَ، أَلَا هَلَكَ الْمُتَنَطِّعُونَ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۳۶۵۵)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۶۷۲۵)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۴۶۰۸) وَالْبَزَّازُ بَرَقْم: (۱۸۷۸) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واتە: سێ جارن فەرمووی: ئاگاداربێ! ئەوانە ی سەختگیری دەکەن فەوتان، واتە: لە شتیکدا سەختگیری دەکەن کە پێویست ناکات سەختگیری تێدا بکەن، تێدەپەرێن، سنوور بەزێنی دەکەن، چونکە لە دینداریدا دەبێ نە تێپەرێنی نە کورتبێنی و بەجێبمێنی، بەلکو خەتی نیوەراست بگری، چونکە ھەم کورتبێن و بەزایەدان (تضریط) خراپە، وە ھەم تێپەراندن زێدەرپۆیی (إفراط) ی، دەبێ ئینسان کەمتر لە ئیسلام مسوڵمان نەبێ، وە زیاتر لە ئیسلامیش مسوڵمان نەبێ، لە ئیسلام ئیسلامتەر نەبێ، وە لێشی کەمتر نەبێ، وە گوتمان خەتی نیوەراست بگری، بۆیە ئێمە پێنج فەرزە لە نوێژدا دەلێن: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾، پێی راستمان پێشانبدە، بمانخە سەر پێی راست، یان لەسەر پێی راست بمانھێڵە، واتە: ئەو ھێڵە راستە ی کە نە تێپەرێنی، نە کورتی بێنی، نە بەلای راستدا، نە بە لای چەپدا.

۴ - ﴿غَيْرَ الْحَقِّ﴾، دوو واتای ھەن:

أ/ لە دینداریتاندا تێمەپەرێن، ئەو تێپەراندە ی کە ھەمووی بە تال و ناھەقە.
 ب/ تێپەراندنیک ناھەق تێمەپەرێن، یانی: تێپەراندنی بە ھەقیقەت ھەبە، تێپەراندنی بە ناھەقیقەت ھەبە، بەلام من مانای یەکەم پێ راستتەر، چونکە پێموایە ھەموو تێپەراندنیک ناھەقە، وە ھەندیک لە زانیانی ش گوتوویانە: مەبەست لە تێپەراندنی بە ھەق، ئەوێ کە ئینسان لە بواری (ھەق) دا زۆر بچیتە نیو وردەکارییەکانە، یان لە بواری پەوانبێژیدا، زۆر بچیتە نیو وردەکارییەکانە، بەلام پێموایە، ئەو تێپەراندن نیە، بەلکو تێپەراندن ئەوێ کە لە سنووری مەعقوول و مەشروع بچیتە دەری، بەلام ھەرچەندە بە

دیندا قوول بیهو، ھەرچەندە بە زانستدا قوول بیهو، مادام تووشی ناھەق نەبی (غُلُو) نیە.

مەسەلە ی دووھم: کە دەفەر موی: ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ

وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾، بە دوای ئارەزوو و ھەوای کۆمەڵێک مەکەون، کە پێشتر گومرا بوون، وە خەڵکی زۆریان گومرا کردووە، لە راستە شەقام و نبوون و گومرا بوون، و شەبی: (أَهْوَاء) کۆی (هَوَى) یە، (الْهَوَى: مَا ذَكَرَ اللَّهُ الْهَوَى فِي الْقُرْآنِ إِلَّا مَذْمُومًا)، خوا لە قورئاندا باسی ھەوای نەکردووە مەگەر بە زەمکراوی، ھەمیشە بە زەخە لیگرتن و زەمکراوی باسی کردووە، بۆ وینە:

۱- ﴿... وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ...﴾ (ص، واتە: بە دوای ھەوا مەکەو بە رێی خوا لات دەدات...

۲- ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى﴾ (النجم، واتە: (پێغەمبەر ﷺ) لە ئارەزوو و ھەوای قەسە ناکات.

۳- ﴿أَرَأَيْتَ مَنْ أَخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا﴾ (الفرقان، واتە: ئایا ئەو کەسەت دیوێ کە ئارەزووی خۆی کردۆتە پەرستراوی خۆی؟! ئایا تۆ دەکری بەسەرییە و چاودێر بی!

۴- ﴿فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى﴾ (طه، واتە: (ئەو موسا) با تۆ لە قیامەت لاندەت کەسێک کە ئیمانی پێی نیە، (واتە: بە دوای (تۆ) و کەوتۆتە دوای ئارەزووی خۆی ئەگەر نا دەفەر موی!

بە کوردی بە (ھوی) دەڵێن: ئارەزوو، ئەوێ کە نەفس پێی خۆشە، بەلام ئەگەر ناھەق بی، چونکە نەفس خواردنی خۆشی پێ خۆشە، ئاوی سازگاری پێ خۆشە، میوێ پێ خۆشە، ئەو پێ ناگوتری (ھوی)، یان ئەگەر ناویشی

لَيْبَنِيَّ (ھوى) ئارەزوويەكى ناھەق نىيە، بەلام بەھەرھال ئۇ ھە پىي دەگوتى: (شھىيە)، كە ئارەزوويەكى فېتھىيە، ۋە مادام (ھوى) لە قورئاندا ھەمىشە زەمكرايى، ديارە مەبەست پىي جوولاندنى ئارەزوويە بە بارى ناھەقدا، جا چ لە ۋوۋى فېكرىيە ۋە بى، چ لە ۋوۋى ئەخلاقيە ۋە، چ لە ۋوۋى كۆمەلەيەتتە ۋە، چ لە ۋوۋى سىياسىيە ۋە ... ھتە، مادام بە بارى ناھەقدا بى، پىي دەگوتى (ھوى)، بەلام ئەگەر بە بارى ھەق دابى، پىي ناگوتى (ھوى).

دەگىرپنە ۋە ۋۆژىك كابرەيەك بە ھەبىدوللاي كوپى ھەبىياسى گوت: (إِنَّ هَوَايَ مَعَ هَوَاكَ) ھەبىدوللاش پىي گوت: ھە ۋا شتىكى خرابە، بلى: رام لەگەن راي تۆيە.

ئىنجا خوا ﷻ بە پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇ، كە بە خاۋەن كىتەبەكان بىفەرمۇ: بە ھە ۋا ئارەزوۋى كە سانىك مەكەون كە پىشى گومراپوون، (ۋاتە: پىش ھاتنى ئىسلام) ئىنجا بە ۋەندەش ئىكتىفايان نەكردو، كە ھەر خۇيان گومراپىن،

﴿وَأَضْلُوا كَثِيرًا﴾، بەلكو خەلكىكى زۆرىشيان گومرا كىردو ۋە لە رى لاداو،

﴿وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾، ۋە ۋا ئۇ ۋە كە ئىسلامىش ھاتو، شوين

ئىسلامىش نەكە ۋتوون، كە ۋاتە: سى جار ۋشەي (ضلال)يان بۇ بەكاردىنى:

ا/ پىش ئىسلام گومراپوون.

ب/ خەلكىشيان گومرا كىردو.

ج/ ۋە كاتىك كە ئىسلام ھاتو ھەر لەسەر گومرايەتتە كە پىشيان ماۋنە ۋە.

ديارە لىرەدا قىسە لەگەن جوولەكە ۋە نەصرانىيەكانە، ۋاتە: ئەي جوولەكە ۋە نەصرانىيەكان! بە ۋا ئۇ ۋە بەرپىر س و زاناو مشوورخۇرئەتەن مەكەون، كە ئاۋابوون، رىشى خۇتان لە دەستى وان مەنن، كۆپرانە بە ۋايان مەكەون ۋە بۇخۇتان بىر بىكەنە ۋە.

مەسەلەي سىيەم: كە دەفەرمۇ: ﴿لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ

عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

﴿ ۷۸ ﴾ **كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ**

یَفْعَلُونَ ﴿ ۷۸ ﴾، خوا ﷺ لێردا باسیکی بیپروایانی جوولهکەکان دەکات، دەفەرموی: ئەوانەى بیپروا بوون لە جوولهکەکان، لە وەجەى ئیسپرائیل لەسەر زمانى داوودو عیسای کورپی مەریەم لەعنەتیان لێکرا، بۆچی؟ دەفەرموی: **﴿ ذَٰلِكَ**

بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴾، بە ھۆی ئەو ھۆە کە سەرپێچیان کرد، وە ھەمیشە دەستدریژیان دەکردو، سنوور شکێنیان دەکرد، لێردا کە دەفەرموی: لەسەر زمانى داوودو عیسای کورپی مەریەم لەعنەتیان لێکراوە، واتە: لە (زەبوورو ئینجیل)دا لەو دوو کتیبەدا لەعنەت کرابوو لەوانەى کافر بوون لە بەنى ئیسپرائیل، کەواتە: بەنى ئیسپرائیل ھەموویان کافر نەبوون، تەنیا ئەوانەیان کافر بوون، کە بە قسەى پیغەمبەرانیان نەکردووە بە ناپاستیان زانیون، بەھەر حال ئەوانەى بەر ئەو لەعنەتە کەوتوون، لە بازەى ئەو ئیمان و ئیسلامە دەرچوون، کە ئایینی گشتى تێکرای پیغەمبەرانی ئەو بۆچی دەفەرموی: لەسەر زمانى داوودو عیسای کورپی مەریەم لەعنەتیان لێکرا؟ وەلامەکەى ئەو ھەیه کە مەرج نیە تەنیا ئەو دوو پیغەمبەرە لەعنەتیان لێکردبن، بەلام لەبەرئەو ھى پاش مووسا تەنیا (داودو عیسا) خاوەنى کتیبى ناسراو بوون، بۆیە تەنیا ناوی ئەو دووانە ھینراوە.

ئەوجار باسى سیفەتێكى دیکەیان دەکات، دەفەرموی: **﴿ كَانُوا لَا**

يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴾، عادەتیان وابوو یەكدییان نەدەگێڕایەو لە خراپەيەك کە دەیانکرد، یان: رێگرییان نەدەکرد لە خراپە، وە ئەو ھەش خراپترین کردەویان بوو، کە دەستى یەكدییان نەدەگێڕایەو لە خراپەو گوناحو تاوان.

دیارە لێردا کە دەفەرموی: **﴿ لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴾**، ئەوانەى کە بیپروا بوون لە بەنى ئیسپرائیل، وەك گوتەم، کەواتە: ھەموویان بیپروا نەبوون.

پاشان کە دەفەر موو: ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾، ھەمیشە خوا ﷻ کە باسی سزایەکی خۆی دەکات، سزایەکی دنیایی بێ، یان قیامەتی، مەگەر چۆن ئەگەر نا باسی حیکمەتەگەیی و ھۆکارەگەشی دەکات، لێرەدا دەفەر موو: لەعەنەتیان لێکرا لەسەر زمانی داوودو عیساى کورێ مەریەم، لەبەرچی؟ دەفەر موو: ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾، واتە: بەھۆی ئەو کە سەرپێچییان کردو دەستدریژیان کرد، یانی: ئەو نەفرینەى لێیان کرا، بەھۆی ئەو دوو جوورە تاوانەو بوو.

ھەلبەتە دەشگونجی وشەى: ﴿كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ﴾، واتە: وازیان لە خراپە نەدەھێنا، واتە: ھەر چەندە پێغەمبەرانیان بوو ھاتوون، وشەى: (تَنَاهَى، تَنَاهَا)، دەگونجی مەبەست پێى: یەكدیيان نەگیرایەو بێ، یان دەستیان لەو کارە ھەلنەگرت، ھەردوو ماناکەى ھەبە، جا ئەمە ئەوێ لێو دەگیرێ کە ئەگەر ئینسان ھەولێ بە خراپە لابەرێ و ریشەکیشی بکات، مانای وایە گوناھێکی گەورەى کردو، واتە: ئەنجامنەدانى ئەركى فەرمان بە چاکەو رێگری لە خراپە یەکیکە لە گوناھە گەورەکان، بە بەلگەى ئەو کە خوا دەفەر موو: ﴿لَيْسَ مَا

كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾، (ل) لامى قەسەمە، وە (بئس) واتە: خراپترین کردوویان بوو کە دەیانکرد، شتێک کە خراپترین کردووبێ، یانی گوناھى گەورەبە، بەئێ یەكدى نەگیرانەو وە یەكدى قەدەغە نەکردن لە خراپەو ناشەرعیی، یەکیکە لە گوناھە گەورەکان، ئنجا با تەماشای ئەم دوو فەرموودەبە بکەین لەوبارەو:

یەگەم: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَمَّا وَقَعَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ فِي الْمَعَاصِي، نَهَتْهُمْ عُلَمَاؤُهُمْ، فَلَمْ يَنْتَهُوا، فَجَالَسُوهُمْ فِي مَجَالِسِهِمْ وَوَاكَلُوهُمْ وَشَارِبُوهُمْ، فَضَرَبَ اللَّهُ قُلُوبَ بَعْضِهِمْ بِبَعْضٍ، وَلَعَنَهُمْ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ، وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ، ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مُتَكِنًا، فَجَلَسَ فَقَالَ: لَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ! حَتَّى تَأْطُرُوهُمْ عَلَى الْحَقِّ أَطْرًا، أَيْ: تَعْطِفُوهُمْ عَلَيْهِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۳۷۱۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳۰۴۷)،

وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، تَعْلِيْقُ شَعِيبِ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ لَانْقِطَاعِهِ، وَضَعْفُهُ الْأَلْبَانِي فِي (الْمَشْكَاة) بِرَقْم: (۵۱۴۸)، وَاتِهِ: عَهْدُ وَلَلَاي كُورِي مَه سَعُودُود خُولا لِيِي رَازِي بِي، دَهْلِي: كَاتِيك بَهْنِي ئِيَسْرَائِيل كَهْوَتنَه نِيُو گُوناھو سەرپێچیی، زانایەکانیان پێگرییان لێکردن، بەلام ئەوان دەستیان ھەنەگرت، دوايی زاناکانیشیان دادەنیشتن لەگەڵیان لە کۆڕو مەجلیسیان، وە لەگەڵ وان دەیانخواردو دەیانخواردو (ژێانیان دەگوزەران)، خواش دلی ھەندیکیانى بە ھەندیکیان دادا، (واتە: ناکۆکیی و کێشەیان لە نێوان پەیدابوو) وە خوا لەسەر زمانی داوودو عیسیای کورپ مەرپەم لەعنەتی لێکردن، ئەویش بەھوی سەرپێچییان و بەھوی دەستدریژی کردنیانەو، لەوکاتەدا پێغەمبەری خوا ﷺ کە ئەووی فەرموو پالی دابۆو، ئنجا ھەلسا دانیشتو فەرمووی: نا، سویند بەو کەسە گیانی منی بەدەستە، دەبی ئەوانە بگێرئەو سەر ھەق واتە: ئەگەر نەیانگێرئەو سەر ھەق ئیووش ئەى مسوئمانینە وەك بەنى ئیسرائیل نەفرینتان لى دەکری، یانی ھەمان سزای ئەوانتان دەبی.

ئنجا لەوبارەو ئەم شوینەوارە ھەییە کە پێشتریش ھینامان: ﴿عَنْ حُذَيْفَةَ أَنَّ الْآيَاتِ الثَّلَاثَ ذَكَرْتُ عَنْهُ، فَقَالَ رَجُلٌ: إِنَّ هَذَا فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَقَالَ حُذَيْفَةُ: (نِعْمَ الْإِخْوَةُ لَكُمْ بَنُو إِسْرَائِيلَ، إِنْ كَانَ لَكُمْ كُلُّ حُلْوَةٍ، وَلَهُمْ كُلُّ مَرَّةٍ، كَلَّا وَاللَّهِ لَتَسْلُكَنَّ طَرِيقَهُمْ قَدَّ الشَّرَاكُ)﴾ {أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ بِرَقْم: (۳۲۱۹)، وَقَالَ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ وَلَمْ يَخْرُجَاهُ، وَوَأَفَقَهُ الذَّهَبِيُّ} (۱)، واتە: ئەو سى ئایەتە لە لای حوزەیفە خویندرانەو کە باسی ئەو دەکەن، (کە کەسانیک حوکم نەکەن بەھوی خوا ناردوویەتە خوار: کافرن، ستەمکارن، فاسقن) پیاویک گوتی: ئەو دەربارەى جوولەکەکان ھاتۆتە خواری، حوزەیفەش گوتی: بەنى ئیسرائیل باشتەرىن بران بۆ ئیو، ئەگەر ھەموو شتیکی شیرین بۆ ئیو دەبیو، ھەموو شتیکی تالیش بۆ ئەوان بی، (یانى: ئەگەر ھەردووکتان پیکەو گوناھیک بکەن، ئیو لەسەرى سزا نەدرینو، ئەوان لەسەرى سزا

بدرین، یان ئەوان پێی کافرین، ئیوەش تەنیا پێی گوناھبارین) دوایی گوتی:
نەخێر سوێند بە خوا ئیوەش بە پێی ئەواندا دەپۆن، چۆن لاسکی نەعل
رێک بە نیو پەنجەکاندا دی، ئیوەش رێک بەویدا دەپۆن، چ سزایەك بۆ وان
ھەیە، ھەمان سزاش بۆ ئیوە ھەیە!

دووھم: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَا يُعَذِّبُ الْعَامَّةَ بِعَمَلِ الْخَاصَّةِ، حَتَّى يَرَوْا الْمُنْكَرَ بَيْنَ ظَهْرَانِيَهُمْ، وَهُمْ قَادِرُونَ عَلَى أَنْ يُنْكِرُوهُ، فَلَا يُنْكِرُوهُ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ، عَذَّبَ اللَّهُ الْخَاصَّةَ وَالْعَامَّةَ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۷۷۵۶)}، عَنْ عَبْدِ بَنِ عَدِي الْكِنْدِيِّ، وَقَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط: حَسَنٌ لِّغَيْرِهِ، واتە: خۆی زالی پایەدار ھەموو
خەلکی بەگشتی سزا نادات بە ھۆی خەلکی تایبەت (واتە: کۆمەڵێک کە گوناھو
تاوان دەکەن، خوا ھەموو خەلکیان پێو سزا نادات) تاکو خراپە بە ناشکرا لە
نیوخواياندا نەبینن، وە بشتوانن لایبەرن، بەلام لاینبەن، ئەگەر وایانکرد،
ئەوہ خوا ئەوانەئێ تایبەت کە گوناھیان ھەبوو ئەوانەئێ گشتیین، ھەموویان
پێکەوہ سزا دەدات، چونکە خەلکیک لە بەرانبەر خراپەو تاواندا ھەلۆیستی
نەبێ، دەبیته ھاوبەشی و لەوبارەوہش خوا دەفەر موی: ﴿وَقَدْ نَزَلَ عَلَيْكُمْ فِي

الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يَكْفُرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى
يَخْرُجُوا فِي حَدِيثِ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُتَفَقِينَ وَالْكَافِرِينَ

فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾ النساء، واتە: بێگومان ئیوە لە کتێبدا بۆتان
نێردراوئە خوار، کە ھەر کاتیك بیستتان نایەتەکانی خوا کوفریان پێ دەکرا،
یان گالتهیان پێ دەکرا، لەگەڵیاندا دامەنیشن (واتە: لەو کۆپو مەجلیسەدا کە
تێیدا گالته بە نایەتەکانی خوا دەکری، وە کوفریان پێ دەکری، دامەنیشن)
تاکو ئەو کۆپو مەجلیسە دینە نیو باسو خواسیکی دیکەوہ، {ئەگەرنا
ھەر لەوئێ دابنیشن گوئێ تەپ بکەن یاخود بە دەمیانەوہ پێ

بکەن} ﴿إِنَّكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ﴾، ئەوہ ئیوەش وەك وانن، واتە: لە گوناحو
حوکمدا حوکمی ئەوانتان ھەیە، ئەگەر بۆت پەرچ نادریتەوہ، دەتوانی

ھەڵسیو ئەو مەجلیسە بەجئ بەیلى، بەلام لەوئ دابنیشیو بە دەمیانهو

پێبکەنى، یان بێدەنگ بی، ئەو ھوکی ئەوانت ھەیە، ﴿إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ

الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾، بێگومان خوا کۆکەرەو

موناڤیقەکان و کافرەکانە بە تیکرایى لە دۆزەخدا، ھەموویان پێکەو ھەردەکاتەو.

کەواتە: ئێو لە خۆتان وریابن، ھوکی ئەوانتان نەبێ، ئەگەرنا ئێو ھەلەگەل واندە لە دۆزەخدا کۆدەبنەو، وەك چۆن لەو کۆپو مەجلیسەدا کوفر بە ئایەتی خوا کراو، گالته بە ئایەتەکانی خوا کراو، ئێو ھەش بەشدار بوون، لە کۆپو مەجلیسی دۆزەخیش لەگەڵیاندا بەشدار دەبن، ئێسا کاتیك تو لەو مەجلیسە دادەنیشی کە کۆری شەرابو قومار، یان گالته بە دینی خوا دەکریو تۆش بێدەنگی، ئەوان دەلێن: دیارە ئەویش رای وەك رای ئێمەیدا بویە ھەمان ھوکتان دەبێ.

مەسەلەى چوارەم: کە دەفەرەمۆ: ﴿تَكَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ

كَفَرُوا لَيْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ

هُمْ خَالِدُونَ﴾، زۆریکیان لێ دەبینی (واتە: لە جوولەگەکان، یان لە خاوەن

کتیبەکان بەگشتی) دۆستایەتیی ئەوانە دەکەن کە بێپروان، یانی: لێیان نزیک و

پشتیان دەگرن و، خۆشیان دەوێن و لەگەڵیاندا، ﴿لَيْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ﴾،

ئەو ھەلۆیستەیان کە نەفسیان بۆیان پیش دەخات، خراپترین شتە، کە چییە؟

﴿أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ﴾، خراپترین شتە کە

ئێسان کاریك بکات، ببێتە ھۆی ئەوئ خوا لێ تووڕەبی، وە لە سزاو ئازاری

خوادا بە ھەمیشەیی بمێنیتەو، ئەمە وەك ئەو دوو ئایەتەى سووڕەتى

(النساء، ه) کە خوا دەربارەى ھەندیک لە جوولەگەکان، بۆ وێنە: کەعبی کۆری

ئەشەرەفو ئەوانەى لەگەڵى دابوون، دەفەرەمۆ: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا

نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجَبَتِ وَالطَّغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا ﴿٥١﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَن يَلْعَنِ

اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾، واتە: ئایا سەرنجی ئەوانە نادەى بەشێك لە كەتیبیان بێدراو، ئیمان بە جیبت و طاغوت دینن، {جبت}، واتە: بت و صەنەم، وە (طاغوت) كەسێكە كە فەرمانبەریی بۆ دەكرێ لە ناشەرعییدا، یاخود كەسێك كە ناشەرعیی بەسەر خەلكیدا دەسەپێت، یان غەیری ئیسلام دەكاتە بەرنامەیان { دەلێن: (واتە: ئەوانەى بەشێك لە كەتیبیان بێدراو، بە بێپرۆایەكان دەلێن) ئەوانە ڕێیان راستترە لەوانەى ئیمانیان ھێناوە.

ثَنجا وَهكَ لَه بَه رَگِی سَیِّئَه مَدَا كَه تەفسیری سوورەتی (النساء) ه، یاسمان كرد، دەربارەى ھۆی ھاتنە خوارەوێ ئەم ئایەتە ئەو بەسەرھاتە گیردراوەتەو: ﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَكِبَ كَعْبُ بْنُ الْأَشْرَفِ فِي تِسْعِينَ رَاكِبًا مِنَ الْيَهُودِ فِيهِمْ: حَبِيبُ بْنُ أَخْطَبَ وَجَدِيُّ بْنُ أَخْطَبَ وَمَالِكُ بْنُ الصَّيْفِ وَغَيْرُهُمْ إِلَى أَهْلِ مَكَّةَ لِيُحَالَفُوهُمْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَيَنْقُضُوا الْعَهْدَ الَّذِي كَانَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَهُ قَبْلَ أَجَلِهِ، فَقَالَ أَبُو سُفْيَانَ: يَا أَهْلَ الْكِتَابِ! أَنْشِدْكُمْ بِاللَّهِ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لِلْهَدْيِ نَحْنُ أَمْ مُحَمَّدٌ وَأَصْحَابُهُ، فَإِنَّا نَعُمُّرُ مَسْجِدَ اللَّهِ، وَنُسْقِي الْحَجَّاجِ، وَنَحْجُبُ الْكَعْبَةَ، وَنَصِلُ الرَّحِمَ، وَمُحَمَّدٌ قَطَعَ أَرْحَامَنَا، وَأَتْبَعَهُ سُرَّاقُ حَجَّاجِ بْنِ غِفَارٍ، فَنَحْنُ أَهْدَى أَمْ هُمْ؟ فَقَالَتِ الْيَهُودُ: أَنْتُمْ أَهْدَى مِنْهُمْ سَبِيلًا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ الْآيَةَ﴾ {أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ بِرَقْم: (۷۷۳۳) والتفسير الكبير للطبراني: ج: ۲، ص: ۲۴۸، ولباب النقول في أسباب النزول للسيوطي: (۲۹۳، ۲۹۴)}، واتە: عەبدوللای کوری عەبباس خوا لە خۆی و بابی ڕازی بێ، دەلێ: کەعبی کوری ئەشەرەف سەرۆکی جوولەکەکانی خەبەر لەگەڵ نەوود سوار لە جوولەکەکان کە حوییهی کوری ئەختەب و جەدی کوری ئەختەب و مالیکی کوری صەیف، وە غەیری وانیشیان تێدا بوون، چوون بۆ لای خەلکی مەککە، بۆئەوێ پەیمانیان لەگەڵ بێهستن، کە پەیمانی نیوانیان لەگەڵ پیغەمبەردا ﷺ پێش ئەوێ کاتەکی بەسەر بچێ، ھەلیوھەشیننەو، ئەبوسوفیان لێی پرسین: ئەو کۆمەڵی خاوەن کەتیبان! خواتان بە

گژدا دەکەم، (واتە: بە ناوی خواوە داواتان لێ دەکەم) ئێمە لە هیدایەتەوه نزیکترین، یان موحەممەدو هاوێلانی؟ ئێمە مالى خوا (واتە: مزگەوتی خوا، کەعبە) ئاوەدان دەکەینەوه، ئاو بە حاجیان دەدەین، پەردە بۆ کەعبە دەکەین، وه پەيوەندی خزمایەتی دەگەینەن، کەچی موحەممەد پەيوەندی خزمایەتی پچراندوه (مەبەستی ئەوه بووه کە مسوڵمانان وازیان لە دایک و بابیان هێناوه، ئەوانەى کە دایک و باوکیان کافر بوون، ئەوهى بە پچراندنی پەيوەندی خزمایەتی داناهێناوه) وه حاجییە خراپەکانی بەنیی غیفار شوینی کەوتوون، (واتە: خەلکی خراپ شوینی کەوتوون) ئایا ئێمە پێی راستترمان گرتوه، یاخود ئەوان؟ جوولەکەکان گوتیان: بەلکو ئێوه لەسەر پێی راستن، وه پێی ئێوه راستتره.

دیاره دەشیانزانی درۆ دەکەن، بۆیە خواى پەنەنانزان دەفەرموی: ﴿أُولَٰئِكَ

الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ۝۵۰﴾، واتە: ئا ئەوانە کەسانیکن خوا نەفرینی لێکردوون، وه هەر کەسێک خوا نەفرینی لێبکات، هیچ پشتیوانی بۆی چنگ ناکهوى، کەوانە: لێرەدا خواى پەروردگار باسی هەلۆیستی خاوەن کتێبه‌کان دەکات، بەتایبەت جوولەکەکان، کە دۆستایەتی لەگەڵ کافرەکاندا دەکەن، لە بەرانبەر ئەهلى ئیماندا، کە ئیستاش هەر وایە: ئەمریکا پشتی ڕووس دەگرێ، پشتی چین دەگرێ، پشتی گاپەرستەکان دەگرێ و کەین و بەینیان لەگەڵ دروست دەکات لە دژی ئیسلام.

مەسەله‌ی پینجەم: کە دەفەرموی: ﴿وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا

أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَسِقُونَ﴾، واتە: وه ئەوانە ئەگەر ئیمانیان بە خوا ﷻ وه بە پیغه‌مبەر ﷺ، وه بەوهى کە بۆ پیغه‌مبەر ﷺ نییراوه، هەبووایه، کافرەکانیان بە دۆست نەدەگرت لە جیاتی ئیمانداران، بەلام بە زۆری لاری‌ن و لە رێ دەرچوون.

تویژمەرەوانی قورئان دوو مانایان بۆ ئەم پرسته قورئانییه لیکداوه‌ته‌وه، کە مەبەست لە ئیمان هێنان بە خوا ﷻ دیاره، ئەگەر ئیمانیکى راستو

دروستیان بە خوا ھەبووایە، ئەو دیان نەدەکرد، بەلام ئایا مەبەست لە ئیمان ھێنان بە پیغەمبەر ﷺ چییە؟ دوو ئەگەری ھەن:

(۱) دەگونجی مەبەست پێی پیغەمبەری خۆیان بێ، واتە: ئەگەر جوولەکەکان بڕوایان بە مووسا و پیغەمبەرەکانی خۆیان ھەبووایە، وە ئەگەر نەصرانی بڕوایان بە عیسا ھەبووایە، وە ئیمانیاں بەو کتێبانە ی کە بۆ پیغەمبەران نێردراون ھەبووایە، ئەو کافرەکانیاں بە دوست نەدەگرت.

(۲) دەشگونجی مەبەست پێی پیغەمبەری خاتەم، موحەممەد ﷺ بێ، وە مەبەست لە: ﴿وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ﴾، قورئان بێ، واتە: ئەگەر ئیمانیاں بە پیغەمبەری خاتەم و قورئان ھەبووایە، ئەو ئیمانە راست و دروستە بە خوا بە پیغەمبەری کوتایی موحەممەد ﷺ و قورئان، پێی لێ دەگرتن کە کافران بکەنە دوستی خۆیان و پشتیان پێ ببەستن، لە بەرانبەر مسوڵماناندا.

کەواتە: ئیمان و دوستایەتیکردنی کافران، دوو شتی بێکەو نەگونجاون، ناگونجی ئینسان ئیمانی ھەبێ و دوستایەتی دوژمنانی خواش بکات، دیارە ئیمە لە ئایەتەکانی پێشتردا بە تەفصیل باسی مەسەلەی دوستایەتی کافرانمان کرد، کە چۆنەو چەند پلەییەو... ھتە، بەتایبەت لەکاتی تەفسیرکردنی ئەو ئایەتەدا

کە دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ

أَوْلِيَاءُ بَعْضٌ مِّن يَتَوَلَّوْهُمْ مِّنكُمْ فَإِنَّهُم مِّنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾﴾

المائدة.

مەسەلەی شەشەم: کە دەفەرموی: ﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ

وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾، زانایانی ڕەوانبێژی دەلێن: (ل) ی سەر وشەي ﴿لَتَجِدَنَّ﴾،

لامی قەسەمە، واتە: سوێند بە خوا بە مسۆگەری تۆ سەر سەختترین کەسانیک لە دوژمنایەتییدا بۆ ئیمانداران دەبینی جوولەکەکان و، ئەوانەن کە ھاوبەش بۆ خوا دادەنێن، واتە: جوولەکەو ھاوبەش بۆ خوادانەران، لە ھەموو کەس زیاتر دوژمنی سەر سەختی ئیمانداران، ئەو دی خۆی زاناو شارەزاش فەرموویەتی،

ھاتنەدی (مُصَدِّق) یەكەى لە میژووی کۆنداو لە واقعی ئیستاشدا زۆر جوان دیارە، کێ لە قەوارەى زایوونى جوولەگەکان دل پەر کینەترە بەرانبەر مسوولمانان؟ وە پاشان بتپەرستەکان، ئیستا دەبینین بتپەرستەکانى (میانمار) چى بە مسوولمانان دەکەن، وە ھیندە گاپەرستەکان، چى بە مسوولمانانى کشمیر دەکەن، وە ھەرودھا ... بیگومان ئەوێ خوا دەفەرموێ وایەو جوولەگەو بتپەرستەکان، لە ھەموو گەس دوژمنایەتیی سەخترو قورستریان لەگەڵ مسوولماناندا ھەیە.

ئنجای خوای پەرودرگار لیڤەدا، وە لە ئایەتێ (۹۱) ی سوورەتى (البقرة) شدا پیکەو بەسێ جوولەگەو ھاوبەش بو خوادانەرەکان دەکات، لەوێ دەفەرموێ:

﴿ وَلَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِمْ مِنَ الَّذِينَ أُشْرَكُوا يَوْمَ أُولَٰئِهِمْ لَوْ
يَعْمَرُونَ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحَّزِحٍ مِّنَ الْعَذَابِ ۚ إِنَّ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ بَصِيرٌۢ بِمَا

يَعْمَلُونَ ﴿۹۱﴾، واتە: وە بیگومان تۆ دەیانبینی (واتە: جوولەگەکان دەبینی)

کە سوورترین گەسن لەسەر ھەر جوړە ژیانیک، تەنانەت لە ھاوبەشدانەرەکانیش سوورترین، یەکیکیان ھەز دەکات ھەزار سال تەمەن بکات، ھەرچەندە ئەگەر ئەو تەمەنەشی ببێ، لە ئازاری دۆرخ لای نادات، وە خوا بینەری ئەوێە کە دەیکەن.

وشەى (حياة) بە (نکرة) ھیناوە، واتە: ھەر جوړە ژیانیک، ژیانیکى سەر بەرزانەش نەبێ، ھەر دەیانەوێ بژیەن، نەك بلین: ئەگەر بەسەر بەرزانە نەژین، با نەژین، گرنگ ئەوێە لە ژياندا بمیننەو.

ئنجای ئایا ھۆکارى ئەو چییە کە جوولەگە ھیندە دژایەتیی و دوژمنایەتیی بیڤەزایان لەگەڵ مسوولماناندا ھەیە؟!

بەنسبەت جوولەگەو ھۆکارەکەى ئەوێە کە گری و گۆلى دەروونیی زۆریان ھەیە لەگەڵ ھەموو گەلاندا، چونکە جوولەگە پێیانوایە گەلى ھەلێژاردەى خوان، دەلین: ئیمە گەلى بژاردەى خواین، (نَحْنُ شَعْبُ اللَّهِ الْمُخْتَار)، وە خوای

پەرودرگار لە سوورەتى (المائدة) دا کە پێشتر ھینامان، دەفەرموێ: ﴿ وَقَالَتْ

الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاؤُا لِلَّهِ وَأَحِبَّتُوهُ ﴿۱۸﴾، وە جوولەکـــــــــــــــــو

نەصرانییەکان گوتیان: ئێمە کوران و خۆشەویستانی خواین، خۆیان زۆر پێ گرنگو پاک و چاک بوو، جا ھەر کەسیک خۆی زۆر پێ چاک بوو، خەلکی پێ خراپ دەبێ، لەخۆبایی دەبێ و دوایی کە خەلک بەو شیوەیە مامەلەیی لەگەڵدا نەکرد کە بۆخۆی تەصەووڕ دەکات، پێی وایە زولمیان لێکردووە، بۆیە ئێستا جوولەکە ھەر چۆنی مامەلەیان لەگەڵدا بکە، ھەر رازی نابن، ئەگەر چاکەیان لەگەڵدا بکە، پێیانوایە، واجبێک حێبەجێکردووە، ئەگەر خراپەشیان لەگەڵدا بکە، ئەو پێیانوایە تۆ شتێکی زۆر خراپت کردووە، یانی: خراپتر لەوەی کە ھەیە دەیبینن، جا بەنسبەت گەلانی دنیاوە بەگشتی، جوولەکە رۆ و کینەیان ھەیە، بۆیە جوولەکە مەگەر چۆن دەنا ئە ھەر شوێنێکی دنیاووبین، تووشی چەوسێرانەووە شەڕ و ھەرا بوون، بۆچی؟ چونکە بەو رۆوحێکی خۆ بەزلگرانەووە لەگەڵ خەلکدا مامەلەیان کردووە، خەلکیش بەو چاوە تەماشای نەکردوون و سەرەنجام تێکگیراون، وە لەگەڵ مسوڵمانانیشدا بەتایبەتی رۆ و کینەو بوغزێکی زۆریان لە دل و دەرووندا ھەیە، ئەو بەنسبەت جوولەکەکانەووە.

وە بەنسبەت ھاوبەش بۆ خوا پەیداکەرەکانەووە، لەبەرئەوەی کە کاکلی ئیسلام بریتییە لە خوا بەیەکگرتن، وە جەوھەری شیرکیش بریتییە لە ھاوبەش بۆ خوا پەیداکردن، وە خوا بەیەکگرتنیش لەگەڵ ھاوبەش بۆ خوا دانان تێکدەگیرێ و دژی یەکدین، وە لەپراستییدا ئیسلام لەسەر زانست بنیاتنراوە، شیرک لەسەر ئەفسانەو فیکری پرۆپووج و بێ بنەما، دیارە ئەو دووانەش تێکدەگیرێن.

مەسەلەیی ھەوتەم: کە دەفەر موی: ﴿وَلْتَجِدَبْ أَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةَ لِّلَّذِينَ

ءَامَنُوا الَّذِيْنَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيْ ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِيْسِيْنَ وَرُهَبَانًا

وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۱۹﴾، وە تۆ دەبینی نزیکترین کەس لە رۆوی خۆشەویستییەووە بۆ ئەوانەیی ئیمانیاان ھێناووە، ئەوانەن کە دەلێن: ئێمە نەصرانیین، ئەویش بەھۆی ئەووە کە (قسیسین)یان لە نیودان، وە (رەبان)یان لە نیودان، وە لەبەرئەوەش کە خۆیان بەزل ناگرن.

ئەمیش دیسان ھا تنەدی (مصدق) یەکی ئاشکرایە، بەگشتی دەبینین نەصرانییەکان ھەلۆیستیان نەرمترە لەگەڵ مسوولماناندا، نالین: ھەموو نەصرانییەکان وان، بەلام بەگشتی ھەلۆیستیان نەرمترە، وەك دەبینین جاری وایە شتێك دەكرێ بەرانبەر بە جیھانی ئیسلامی، لە ولاتانی ئەورووپا و ئەمریکا دا خۆپیشاندان دەكرێ، پشتگیری مسوولمانان دەكەن دژی رژێمەکانی خۆیان، ھەلبەتە كەمۆكە یەكیش لە جوولەكاندا ھەن، كە جاری وایە پێچەوانە ی سیاسەتی قەواردی زایونی و پێچەوانە ی زلھێزەكانن، كە بەرانبەر مسوولمانان پەفتار دەكەن، بەلام زۆر كەمن، وە نەصرانییەکان ئەھلی نینصاف و خەلكی نەرم و نیا و میھربانیان بەرانبەر مسوولمانان، تێدا زیاترە، وە خۆای زاناو شارەزا

ھۆكارەكەشی دەخاتە پوو و دەفەرموێ: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَسِيسٌ

وَرَهَبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾، (قسيس) واتە: قەشە، یان كەشیش، واتە: زانای نەصرانی، واتە: لەبەرئەو ی زانیان لەنیو دا ھەن، وە (رهبان) كۆی (راھب)ە، بە كوردی گۆشگیر و پەبدەن واتە: لەبەرئەو ی كەسانی كی گۆشەگیر و خواپەرستیان لەنیو دا ھەن، ﴿وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾، وە لە سۆنگە ی ئەو شەو كە خۆیان بە زل ناكەرن.

ھەلبەتە زانست و عیبادەتیش وا لە ئینسان دەكات كە دلی نەرمبێ، با لەسەر ناھەقیش بێ، زانیاری و شارەزایی و عیبادەت، ھەر چۆن بێ کاریگەری لەسەر ئینسان دەبێ، ئەگەر ئەو ئینسانە بێپرواش بێ، ئەگەر تەماشای سوورەتی (الحديد) بكەین، خۆای پەروردگار باسی ئەو راستییە دەكات، دەفەرموێ:

﴿... وَفَقَيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ

اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

﴿٢٧﴾، واتە: بە دوای پێغەمبەرەکاندا عیسایان نارد، وە بەزەیی و پەرۆش و لە خوا ترسانمان خستە دلی ئەوانەو كە شوینی كەوتبوون، وە گۆشەگیرییەك (دنیا بە

کەم گرتنیك) کە بۆخۆیان دایانەھێناو، ئیمە لەسەر یانمان پێویست نەکردبوو، (بەحساب بۆئەو زياتر لە خوا نزیک ببنەو) بۆئەو پەزنامەندى خوا بەدەست بێن، بەلام وەك پێویست پەچاویان نەکردو پێوى پابەند نەبوون.

جا (القاسمی) لە (محاسن التأویل) ھەمى خۆیدا^(۱) دەئى: (وَفِي الْآيَةِ دَلِيلٌ عَلَى أَنَّ: الْإِقْبَالَ عَلَى الْعِلْمِ وَالْإِعْرَاضَ عَنِ الشُّهُوَاتِ وَالْبَرَاءَةَ مِنَ الْكِبَرِ مَحْمُودٌ وَإِنْ كَانَ ذَلِكَ مِنْ كَافِرٍ، وَاتَّه: لَهُوَ نَائِبَتُهُدَا بَهَلْگه ههیه لهسەر ئەوێ رووکردنە زانست و پشتکردنە ئارەزووگەکان (واتە: ئەو ئارەزووانەى کە ناشەرعین) وە خو دوورگرتن لە خۆبەزگەری شتێکی باشە، ئەگەر لە بابایەکی کافریش دا بێ، یانی: سیفەتی باش لە کافریشدا ھەر باشە، وەك چۆن سیفەتی خراب لە مسوڵمانیشدا ھەر خراپە.

ئەجا کە دەفەر موئ: ﴿الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي﴾ نەیفەر موو (إِنَّ النَّصَارَى) کە دەشگونجا وای بفەر موو، چونکە لە شوێنی دیکە وای فەر موو، بۆ وینە: ﴿وَقَالَتِ النَّصْرَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ...﴾^(۳۰) التوبة، واتە:

نەصرانییەکانیش گوتیان: عیسا کوڕى خوايە، (پاکیى بۆ خوا)، بەلام لێرەدا دەفەر موئ: ﴿الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي﴾، ئەو ئەماژەیه بۆ ئەو کە کاتى

خوێ گوتوو یانە: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَنَامَتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾^(۱۴) الصف،

لێرەش دەفەر موئ: ﴿الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي﴾، کە واتە: ئەو بیرخستنەوێ ئەو حەقیقەتەیه کە کاتى خوێ پشتى عیسا (عليه السلام) یان گرت، حەوارییەکانى کە گۆمەلە پەقیقێکی تایبەتی بوون، پشتیان گرت لە پێناوی خوادا بۆ سەر خستنی ئەو پەيامەى کە ھینابوو، کە واتە: ئەو مەحیکە بۆ

ئەوان، کە دیارە لێرەشدا خوای پەرودەرگار بەگشتی باسی ھەلۆیستی نەصرانییەکان دەکات، بەلام بەتایبەتییش باسی کۆمەڵێک دەکات، کە دیارە ھەلۆیستیکی ئەرێنییان لە بەرانبەر ئیسلامدا ھەبوودو، ئیمانیاں بە پیغەمبەری کۆتایی و ئەو قورئانەش ھێناو، کە بوی نێردراو، کە ئەو لە مەسەلەى ھەشتەمدا باس دەکەین.

مەسەلەى ھەشتەم: کە دەفەر موو: ﴿وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ

أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾ فَأَنْتَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾، پێشترباش باسمان کرد کە زانایان دەڵێن: ئەم چوار ئایەتە دەربارەى نەججاشیی و ھاوئەلەکانی ھاتوونە خواى لایان رازی بێ، کە ھەلۆیستی باشیان ھەبوو لە بەرانبەر پیغەمبەر ﷺ و مسوولمانانداو، لەوبارەو ئەم دەفەر ھەبە: ﴿قَالَ ابْنُ إِسْحَاقَ: فَلَمَّا رَأَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَا يُصِيبُ أَصْحَابَهُ مِنَ الْبَلَاءِ، وَمَا هُوَ فِيهِ مِنَ الْعَافِيَةِ، بِمَكَانِهِ مِنَ اللَّهِ وَمِنْ عَمِّهِ أَبِي طَالِبٍ، وَأَنَّهُ لَا يَقْدِرُ عَلَى أَنْ يَمْنَعَهُمْ مِمَّا هُمْ فِيهِ مِنَ الْبَلَاءِ، قَالَ لَهُمْ لَوْ خَرَجْتُمْ إِلَى أَرْضِ الْحَبَشَةِ، فَإِنَّ بِهَا مَلِكًا لَا يُظْلَمُ عِنْدَهُ أَحَدٌ، وَهِيَ أَرْضٌ صِدْقٌ حَتَّى يَجْعَلَ اللَّهُ لَكُمْ فَرْجًا مِمَّا أَنْتُمْ فِيهِ، فَخَرَجَ عِنْدَ ذَلِكَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِلَى أَرْضِ الْحَبَشَةِ، مَخَافَةَ الْفِتْنَةِ وَفِرَارًا إِلَى اللَّهِ بِدِينِهِمْ، فَكَانَتْ أَوَّلَ هَجْرَةٍ كَانَتْ فِي الْإِسْلَامِ فَكَانَ جَمِيعُ مَنْ لَحِقَ بِأَرْضِ الْحَبَشَةِ، وَهَاجَرَ إِلَيْهَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ سِوَى أَبْنَائِهِمُ الَّذِينَ خَرَجُوا بِهِمْ مَعَهُمْ صِغَارًا وَوُلِدُوا بِهَا، ثَلَاثَةٌ وَثَمَانِينَ رَجُلًا﴾^(۱)، واتە: ئێبنو ئیسحاق دەڵێ: کاتیەک پیغەمبەرى خوا ﷺ بینی ھاوئەلانی تووشی ئازارو ئەشکەنجەدان دینو، وە خووشی لەچاوە ئەوان سەلامەتە، بەھوێ پێگەى لەلای خواو بەرگریکردنى مامییەو (ئەبو طالیب)،

وہ تەماشای کرد ناتوانی بەرگریشیان لیبکات (کە نەھێلی کافرەکان ئەزەت و ئەشکەنجەیان بدەن)، پێی فەرموون: ئەگەر بچن بۆ سەرزمینی حەبەشە، پادشایەکی لێبە کەس لەلای ئەو سەتەمی لێناکری، وە ئەوئ شوینیکی باشە، ھەتا خوا دەروویەکتان لێدەکاتەوہ (ئەو وەزەعە بە جۆریکی دیکە دەگۆڕی)، لەو کاتەدا مسوولمانان لە ھاوہلانی پیغەمبەری خوا ﷺ بەرھە سەرزمینی حەبەشە چوون، تاکو چیدی ئەشکەنجەو ئازار نەدرێن، وە بەرھە خوا رایان کرد، وە دینەکەیان ڕفاند تاکو ھەلیان نەگیرنەوہ لە ئایینەکەیان، وە ئەوہ یەکەمین کۆچیک بوو لە ئیسلامدا، وە تیکرای ئەوانە ی کە چوون بۆ سەرزمینی حەبەشەو کۆچیان بۆ کرد لە مسوولمانان، جگە لە منداڵەکانیان کە گچکە بوون و لەگەڵ خۆیان برد بوون، وە ئەوانە ی لەوئ لە دایک بوو بوون، (چونکە دیارە ئافرەتیشیان لەگەڵدا بوون) ھەموویان ھەشتاوی سێ پیاو بوون.

لێرە دیارە باسی ئافرەتەکانی نەکردوہ، ئەگەرنا کۆمەلێک ئافرەتیشیان لەگەڵدا بوون، بۆ وینە: عوسمانی کوری عەففان خۆی و خێزانێ بوو، وە کۆمەلێک لە ھاوہلان خوا لیان رازی بۆ ھاوسەریان لەگەڵدا بوو.

دیارە پێشتر باسمان کرد کە جەعفەری کوری ئەبو طائب سوورەتی مەریەم دەخوینیتەوہ، نەججاشی و ئەوانە ی کە لەگەڵی دابوون دەگریەن، ئەو ھەقە ی کە خوا ناردوویەتی دەیانسن، وە ئیمانیشی پێ دیئن، ئەو ئایەتانە مەدحی ئەوانن.

ھەروەھا ئەم ئایەتانە ھۆی ھاتنە خوارەوہیەکی دیکەشیان ھەبوو، کە نەججاشی سێ (۳۰) نەفەر لە ھاوہلەکانی خۆی دەنێری بۆ لای پیغەمبەری خوا ﷺ، پیغەمبەریش ﷺ سوورەتی (یس)یان بۆ دەخوینیتەوہ، ئەوانیش دوای ئەوہ ی ئایەتەکان دەبیستن، دەگریەن، ئیمان دیئن، بەلام بێگومان نەصرانییەکان کەمیکیان وابوون، کە کۆمەلێکی تایبەت بوون، نەک ھەموویان، کە لێرەدا خۆی پەروردگار بەو مەدحانە باسیان دەکات، بەلام لە سیفەتەکانی پێشیدا بەگشتی باسیان دەکات! بۆیە دەبێ ئیمان تیکنەچێ: ئەوانە ی لێرەدا مەدحیان دەکاو پاداشتیان دەداتەوہ بە بەھەشت، ھەموو نەصرانییەکان نین، بەلکو بەس ئەوانەن کە ئیمانیان بە پیغەمبەری خاتم ﷺ ھیناوە، وە

ئیمانیاں بە قورئان ھێناوە، بەلام ئایەتەکە ی پێشی باسی حالەتی گشتییاں دەکات، وە دەفەر موی: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَسَّيْسِينَ وَرَهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا

يَسْتَكْبِرُونَ﴾، ئەو مەبەست پێی نەصرانییەکانن، بەگشتی، کە ئەوان چاکترن و سۆزو خۆشەویستییاں زیاترە بۆ مسوولمانان، لە جوولەکەکان و لە ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، بەلام لەنیواندا کۆمەڵیک ھەن، ئیمان بە قورئان و بە ئیسلام دینن، جا چ ئەوانە ی کاتی خۆی ئیمانیاں ھێناوە، چ ئەوانە ی ئیستا ئیمان دینن، کە زیاتر ھەر نەصرانییەکانن.

مەسەلە ی نۆیەم: کە دەفەر موی: ﴿وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ

تَفِيزُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ﴾، کاتی کە گوێیستی ئەو دەبن بۆ پێغەمبەر دابەزینراوە، دەبینی چاوەکانیاں بێ دەبن لە فرمێسک بەھۆی ئەو ھەقەو کە ناسیویانە، ئیماندار جار جار کە گوێی لە فەرماشتی خوا (کلام اللہ) دەبێ، یان گوێی لە فەرماشتی پێغەمبەری خوا ﷺ، دەبێ، بگریەت، گریان شتیکی پەسندە لەو حالەتەدا، ھەڵبەتە ئەک گریانی شین و شەپۆرو ھاوارکردن و دەنگ بەرزکردنەو، گریانی عالمانە ئەوھێ کە فرمێسکیش بێ و کەسیش پێی نەزانێ، ئەگەر لە تەنیشتیشت بێ، کە ئەو دەگونجێ و ئەو ش گریانێکی عابیدانە و ئیماندارانە ی راستەقینە، بەلام ئەو دیکات بە گریان و دەنگ بەرزکردنەو خەلک پێی نەزانێ، ئەو لە راستیدا مەگەر کەسیک خۆی بۆ کۆنترۆڵ نەکرێ، یان بەلایەکی گەورە بەسەرھاتبێ و حالەتی نەفسی زۆر تیکچووبی، ئەگەر نا ئەو شتیکی پەسند و باش نیە و جاری واش ھەیە ناپەسند بگرە ھەر ھەمیشە!

پێغەمبەری خواش ﷺ دەربارە ی گریان و خاشیە بوون و ملکەچبوون لە کاتی خوێندنەو ی قورئاندا، یان لە کاتی بەسەردا خوێنرانەو ی قورئاندا، فەرموویەتی: ﴿أَبْكُوا فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا بُكَاءَ قَتَبَاكُوا﴾ {رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ بِرَقَم: (۴۱۹۶)، والمندري، وَضَعْفَةُ الألباني في (ضعيف الترغيب والترهيب)، ولكنهُ صحيح موقوفاً عَنْ عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما في الحجر فقال: ابكوا فإن

لەم تەجدوا بکەا فتباکوا، (رواه الحاکم برقم: ۸۷۲۳) وَقَالَ هَذَا إِسْنَادٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ، واتە: بگریەن (لە کاتی خۆیندەنەوی قورئان، یان قورئان بەسەردا خۆینرانەوودا، وە ئەگەر گریانان نەهات، خۆتان بگریەن، واتە: خۆتان وا لێبکەن ھەست بە ترسو و شەرم و شکۆ لە بەرانبەر خوادا بکەن، کەواتە: دەگونجی ئینسان ئیش لەسەر خۆی بکات، بۆ پەیدا بوونی ھالەتی خشووع و ترس، بەرانبەر بە خوا.

ھەندیك لە زانیان لە کۆمەڵی کەررامییەکان (الکرامیة) گوتوویانە: کە خوا دەفەر موی: ﴿ فَاتَّبَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ۖ 》 واتە: خوا پاداشتی دانەووە بەھۆی ئەووە کە گوتیان، بە چەند بەھەشتیک کە پووباریان بەژێردا دەڕۆن، ئەمە بەلگەیە لەسەر ئەووە کە ئیمان تەنیا قسەو دەربرینە، گوتوویانە: مادام خوا دەفەر موی: خوا پاداشتی دانەووە لەسەر ئەووە کە گوتیان: ئیمانمان ھینا، کەواتە: ئیمان تەنیا بریتییە لەھۆی کە بلیی: ئیمانمان ھیناوە بە زار، بە لەنیو دلیشتدا ھیچ نەبی، وە کردەودش نەبی، ھەر ئەووە پێی دەگوتری: ئیمان!

بەلام بێگومان بۆچوونەکیان ھەلەییە، چونکە خۆی پەنھانزان لە چەند شوێنان زەمی ئەوانە دەکات کە بە قسە دەلێن، ئیمانمان ھیناوەو ئیمان لە دلیاندا نیەو، بە کردەودش راست ناکەن، بۆ وینە:

۱/ دەفەر موی: ﴿ يَتَأْتِيهَا الرُّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا ءَامَنَّا بِأَقْوَامِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ ... ﴾ المائدة، وەك دەبینین

ئەوانە ی بە زار گوتوویانە: ئیمانمان ھیناوە، بەلام دلیان ئیمانی نەھینابوو، ئەوانە بە بێبڕوا لە قەلەم دەدرێن.

۲/ دەفەر موی: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَيَأْتِيهِمُ الْآخِرُ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴾ البقرة، واتە: لە نیو خەلکیدا کەسانیک ھەن دەلێن: ئیمانمان ھیناوە بە

خوای بە پۆزی دوایی، بڕواداریش نین.

﴿... وَنَطْمَعُ أَنْ يَدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ﴾ ﴿۸۴﴾

المائدہ، ئایا مہبہست پیی کی ۱یہ؟ ئایا مہبہستیان ئہودیہ خوا بیانخاتہ گہل
ھاوہلانی بہریزی پیغہمبہر ﷺ، یان مہبہستیان پیی پیشووہ چاکہکانی
خویانہ؟ من پیموایہ ھہردوکیان دہگریتہوہ، واتہ: خویاہ ھہم بمانخہ ریزی
ھاوہلانی بہریزی پیغہمبہر ﷺ، ھہم بمانخہ ریزی نہو پیشینہ چاکانہی کہ لہ
میللہتانی پیشووہ بوون، ئنجا ئہودشی لیوہردہگیری، ئہگہر ئینسان بیہوی
بجیتہ ریزی صالحان، دہبی بہ ربی صالحاندا بروات، بہلام ئینسان بہ ربی
فاسقاندا برواو بہ تہمای گہیشتن بہ صالحان بی، یان بہ تہمای پاداشتو
مہنزلگایہک بی کہ دہدری بہ صالحان! ئہوہ لہراستییدا بہ غہلہتدا چووہو،
ئہوہ وەك ئہودیہ کہسیک بلی: دہمہوی بچمہ بہغداو، ریروہی ھہنگاوہکانی
پیچہوانہی رویشتن بہرہو بہغداين! دیارہ ئہو کہسہ ھہرچہند دہروات دوورتر
دہکەویتہوہ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى ئۆزدەيەم

پېئاسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان سى ئايەت دەگىتتە خۇي، ئايەتەكانى (۸۷ و ۸۸ و ۸۹)، لەو سى ئايەتە موبارەكەدا خۇي كاربەجى لەم سوورەتەدا بۇ جارى دەيەم بە نازناوى ئيمان بانگى مسوئلمانان دەكات: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، وە رېگىريان لىدەكات كە رۇزىيە خۇش و بەتامەكان كە خوا بۇي ھەلال كىردوون، لە خۇيان قەدەغە بىكەن، وە ئەو رەفتارىيان بە دەستدرىژىي و سنوورشكىنىي لە قەلەم دەكات، پاشان خۇي بالادەست فەرمان بە مسوئلمانان دەكات، كە لەو رۇزىيە ھەلال و خۇش و سوودبەخشانەي پىيداۋون بخۇن و، پارىز لە خوا بىكەن، دوايى خۇي بەرزو مەزن باسى سويند خواردن دەكات، وە راپىدەگەيەنىي كە سويندى سەر زارەكىي لىپرسىنەۋەي لەسەر نىيە، وەك: بلىي: نەخىر وەللاھى، بەلى وەللاھى، كە ئىنسان بەسەر زارى دادى، وە باسى كەفارىتى سويندىك دەكات كە دلى لەسەر دەچەسپىنرى و بە جىددىي ھاۋەنەكەي سويند دەخوات، كە ئەۋىش كەفارىتەكەي برىتىيە لە خواردن پىدانى دە كەسى نەدار، خواردىن رۇژىك، ياخود پۇشتەكردنىان، يان نازادكردنى كۆيلەيەك، ھەر كەسىكىش ھىچ كام لەۋانەي نەبوون، ئەۋە دەبى سى رۇژان بەرپۇژوو بى، وە لە كۆتايىدا خوا فەرمانىيان پىدەكات بە پاراستنى سويندەكانىيان.

﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تُحَرِّمُوْا طَيِّبٰتِ مَآ اَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْا ۚ
 اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿۸۷﴾ وَكُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلٰلًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللّٰهَ
 الَّذِىْ اَنْتُمْ بِهٖ مُّؤْمِنُوْنَ ﴿۸۸﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِىْ اٰيْمٰنِكُمْ وَلٰكِنْ
 يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْاٰيْمٰنَ ۚ فَكَفَرْتُمْ ۚ اِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِيْنَ مِنْ اَوْسَطِ
 مَا تُطْعَمُوْنَ اَهْلِيْكُمْ اَوْ كِسْوَتُهُمْ اَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۚ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ
 اَيَّامٍ ۚ ذٰلِكَ كَفَرَةُ اَيْمٰنِكُمْ اِذَا حَلَفْتُمْ ۚ وَاحْفَظُوْا اَيْمٰنَكُمْ ۚ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ
 لَكُمْ ءَايٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۸۹﴾ ۝

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

((ئەى ئەوانەى برۋاتان ھىئاو! (رۋزىيە) خۇش و سوودبەخشەكان كە خوا بۆى
 ھەلّال كىردوون، قەدەغە مەكەن و سنوورشكىنىى مەكەن، بېگومان خوا
 سنوورشكىنانى خۇشناوئىن، ﴿۸۷﴾ وە لەو رۋزىيە ھەلّال و خۇش و چاكانەى خوا
 پىيداۋن بخۇن، وە پارىز لەو خوايە بگەن، كە ئىمانتان پىى ھەيە، (پىى
 برۋاداران) ﴿۸۸﴾ خوا سوئندى سەر زارەكىتان لىئاگرى، بەلكو لەسەر ئەو سوئندانە
 كە دلتانىان لەسەر گرى دەدەن، لىپرسىنەۋەتان لەگەلدا دەكات، ئىجا ئەو جۆرە
 سوئندە دل لەسەر چەسىپىنراۋانە، كەفارىتى ھەركامىكىان خواردن پىدانى دە
 نەدارە لە خواردنكى مىانجىى كە دەر خواردى خىزانتانى دەدەن، يان پۇشاكيان، يان
 ئازادكردى گەردن (ى كۆيلە) ئىك، ھەر كەسىك ھىچ كام لەوانەى چىنگ نەكەۋت،
 سى رۋز رۋزۋوگرتنى لەسەرە، ئەۋە كەفارىتى سوئندەكانتانه، وە ھەر كات
 سوئندتان خوارد، سوئندەكانتان بىپارىزن، ئاۋا خوا ئايەتەكانىتان بۆ ۋوون
 دەكاتەۋە، بەلكو سوپاسگوزارىى بگەن (بۆ خوا) ﴿۸۹﴾)).

شىكردنەۋى ھەندىك لى ۋشەكان

(**لَا تَحَرِّمُوا**): واتە: قەدەغە مەكەن، بەلام لىردا مەبەست ئەۋەنىيە، كە كەسىك بلى: ئەۋە فالان شتە قەدەغە كىرد، بۇچى؟ چونكە ھەر كەسىك ھەللايك ھەرام بىكات، يان ھەرامىك ھەللا بىكات، پىكى كافر دەپ، بەلام لىردا خوا ھەر بە نازناۋى ئىمان مەسولمانان دەۋىنى، كەۋاتە: ھەر لەسەر ھالەتى ئىمانىي خۇيانن، كەۋاتە: **لَا تَحَرِّمُوا طَيِّبَاتٍ مَّا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ**، يانى: ئەۋە خوا ھەللا كىردە لى خۇتانى قەدەغە مەكەن مەللىن: ناخۇن، نەك مەبەست ئەۋەپى ئەۋەپى خوا ھەللا كىردە، تۆ بلى ھەرامە، بۇيە دەلى: (الْحَرَامُ الْمَمْنُوعُ مِنْهُ، إِمَّا بِتَسْخِيرِ الْهَيِّ، أَوْ بِمَنْعِ بَشَرٍ، وَإِمَّا بِمَنْعِ قَهْرٍ، وَإِمَّا بِمَنْعٍ مِنْ جِهَةِ الْعَقْلِ أَوْ الشَّرْعِ أَوْ مِنْ جِهَةِ مَنْ يُرْتَسَمُ أَمْرُهُ)، ۋشە: (حَرَامٌ) بىرىيە لى شتىك كە پى لىگىراۋى، جا يان بەھۋى ئەۋەۋە كە خوا ۋايدانۋە كە ئەۋ شتە نەكرى، يان بەھۋى ئەۋەۋە كە بەشەرىك پى لىدەگرى، ياخود لەبەرئەۋە كە پىگىرىيەك دىتە بەردەم، يان لەبەرئەۋە ەقلى پى لەۋ شتە دەگرى، ياخود شەرى پى لىگرتە، ياخود لەبەرئەۋە كە ھوكمپرانىك بىپارىك دەر دەكات، كە ئەۋ شتە نەكرى.

(**طَيِّبَاتٍ**): كۆى (طَيِّبَةٍ) يە، (طَيِّبَةٍ) واتە: زۆر چاك ۋ سوۋدەخىش ۋە تامۋ خۇش، دەگوتى: (طَابَ الشَّيْءُ يَطِيبُ طَيِّبًا فَهُوَ طَيِّبٌ) واتە: شتەكە خۇشە، يان بەسوۋدە، يان چاكە (فَهُوَ طَيِّبٌ) (طَيِّبٌ) واتە: شتى باش ۋ بە لەزەت ۋ خۇش ۋ بە كەلك (وَأَصْلُ الطَّيِّبِ: مَا تَسْتَلِذُّهُ الْحَوَاسُ وَمَا تَسْتَلِذُّهُ النَّفْسُ) لە بنچىنەدا (طَيِّبٌ) ھەر شتىكە كە ھەستەكان تامى لىۋەربگرن، بۇنىكى خۇش، تامىكى خۇش، پەنگىكى جوان، دەنگىكى خۇش، شوپىنىكى خۇش، زەۋىيەكى بەپىت، ھەموۋىان پىيان دەگوتى: (طَيِّبٌ)، ھەموۋىان ئەۋ شتانە كە خۇش، ۋە ھەرشتىك كە نەفس لەزەتلى لىبىكات، (طَيِّبٌ) يان بۇ بەكاردى،

بەلام بە پێی سیاقی ئایەتەکان ماناکەى دەگوێ، (وَالطَّعَامُ الطَّيِّبُ فِي الشَّرْعِ، مَا كَانَ مُتَنَاوِلًا مِنْ حَيْثُ مَا يَجُوزُ)، وه خواردنی خوێش له شەرعدا ئەوەیە کە دروست بێ، بەکاربەێنرێ.

(لَا يُؤَاخِذُكُمْ): واتە: لێتان ناگرێ، یاخود سزاتان نادات، (الْمُؤَاخَذَةُ: الْمُجَازَاةُ..)
واتە: سزادان و لێپرسینەوه.

(بِاللَّغْوِ): واتە: بە سویندی لەغو، (اللَّغْوُ مِنَ الْكَلَامِ: مَا لَا يُعْتَدُّ بِهِ وَهُوَ الَّذِي يُورَدُ لَاعْنِ رُويَةٍ وَفَكَرَ فَيَجْرِي مَجْرَى اللَّغَا وَهُوَ صَوْتُ الْعَصَافِيرِ وَنَحْوَهَا مِنَ الطَّيُورِ)، واتە: (اللَّغْوِ) (کە جاری وایە بۆ کردەوهش بەکار دێت) بەلام ئەگەر بۆ قسە بەکاربێت قسەیهکە کە گرنگی پێنەدرێ، وه ئەویش ئەو قسەیه کە دواى بیرکردنەوه و تێوەڕامان نەگوترێ، واتە: بە سەرزارەکی قسەکە بکات، قسەیهک کە بە سەرزارەکی دەکرێ، بەبێ بیرلێکردنەوه، وهك (لَغَا) وایە، (لَغَا)ش: بریتیه له دەنگی چۆلەکە پاساری و وێنەى چۆلەکە پاساری کە دەجریوێنێ، بۆ ئێمە هیچ واتایەکی نیە، دیارە بە تەئکید بۆخوێان واتاو مەبەستیکی هەیه، بەلام بۆ ئێمە هەر جریوه جریوه هیچ واتایەکی نیە، قسەیهکیش کە بەبێ بیرلێکردنەوه بکری و هەروا بە سەرزارەکی بگوترێ، وهك دەنگی چۆلەکەو بالەندە وایە.

(أَيْمَنَكُمْ): (وَالْيَمِينُ أَصْلُهُ الْجَارِحَةُ، وَالْيَمِينُ فِي الْحَلْفِ مُسْتَعَارٌ مِنَ الْيَدِ اعْتِبَارًا بِمَا يَفْعَلُهُ الْمُعَاهِدُ وَالْمُحَالِفُ وَغَيْرُهُ)، وشەى: (أَيْمَان) گۆی (يَمِين)ە، له ئەسلدا بە مانای دەستی راستە، بەلام دواى خوازاوهتەوه بۆ سویند، بەو ئیعتیبارەى کە کەسێک پەیمان لەگەڵ کەسێک دەبەستێ، یاخود بەلێنیکى پێدەدات، دەستی راستى لەنێو دەستی دەنێ، سویند لەو (يَمِين)ەوه هاتوه.

(عَقْدْتُمْ): یان (عَاقَدْتُمْ) یاخود (عَقَدْتُمْ) هەر سێ قیرائەتەکان هاتوون، واتە: گرێتان داوه، (الْعَقْدُ: الْجَمْعُ بَيْنَ أَطْرَافِ الشَّيْءِ وَاسْتَعْيِرَ لِعَقْدِ الْبَيْعِ وَالْعَهْدِ)،

(عَقْد) بە كوردى، واتە: گرېدان، دوو شت ھەردوو سەرەكەى پىكەو ۋە بىنەو، بۇ ۋىنە: بەنەخوۋىن، يان ھەر شتېك كە گرې دەدرې، پىي دەگوترى، (عَقْد) لىردە ئەو وشەيە خوازو ۋەتەو بۇ گرېبەستى كرىن و فروشتن، ياخود پەيمانندان، ھەروەھا لىردە ﴿عَقْدُكُمْ الْأَيْمَنُ﴾، واتە: ئەو سوۋىندانەى كە دلىان لەسەر گرې دەدەن و دەچەسىپن.

(فَكْفَرْتَهُ): لە (كَفَر) ۋە ھاتو، واتە: (سُتْر)، كافر بۇيە ۋاى پى دەگوترى، چونكە ئەو خواناسىن (مَعْرِفَةُ اللَّهِ) يەى كە لە دلى دايە دەشارىتەو، ئنجا (كَفَارَةً) ئەو ۋەيە كە ئىنسان گوناھىكى كىد، شتېك بىكات كە ئەو گوناھەى بسرىتەو، دەلى: (مَا يَخْطِئُ الْإِثْمُ...) ھەر شتېكە كە گوناھەكەت داپوشى، كەسېك سوۋىندىك دەخوات، دواى ۋا پىوۋىست دەكات، سوۋىندەكەى نەباتە سەر، بۇ ۋىنە: سوۋىند دەخوات سەردانى خرمىكى نەكات، يان پەيوەندى لەگەل بىچرىن. ۋا باشە سوۋىندەكەى بشكىن، بەلام بۇ ئەو ۋەى گوناھبار نەبى، دەبى كەفارىت بىدات، بۇئەو ۋەى گوناھەكەى لەسەر لاپى.

(مَسْكِين): كۆى (مسكين)، (مسكين) واتە: نەدار، (فقير) واتە: ھەزار، جا نەدار ئەو كەسەيە شتېكى ھەبى و پىي نەزىەتو، بەشى نەكات، ۋە ھەزار ئەو كەسەيە ھىچى نەبى.

(أَوْسَط): دوو واتاى بۇ لىكدراونەو: (الْوَسْطُ بَيْنَ الْإِفْرَاطِ وَالتَّفْرِيطِ، أَوْ الْأَحْسَنُ وَالْأَجْوَدُ)، (أَوْسَط) لە ئەسلى زمانى عەرەبىيدا، واتە: ميانجى لە نىوان تىپەراندن و بەزايەداندا، نە زۆر باش و نە زۆر خراپ، ھەروەھا بە ماناى باشتىن و چاكتىن دى.

(أَهْلِيكُمْ): كۆى (أَهْل)، (أَهْل) واتە: خىزان، نەك ھەر ئافرەت و ھاوسەر، بەلكو ھاوسەر و كۆر و كچو ئەوانەى لە مالىدان، ھەموويان دەگريتەو، (أَهْلُ الرَّجُلِ: مَنْ يَجْمَعُهُ وَإِيَّاهُمْ نَسَبٌ، أَوْ دِينٌ، أَوْ مَا يَجْرَى مَجْرَاهُمَا: مِنْ صِنَاعَةِ

وَبَيْتٍ وَبَلَدٍ، واتە: ئەھلى پىياو ئەوانەن كە لەگەل ئەوان پىكدەگاتەوہ لە نەسەبدا، يان لە دىندا، وە لە ھەر شتىكدا كە وەك نەسەبو دىن وايە، وەك پىشە، ولات، وە ئەوانەى لە چوارچىوہى مالىكدان.

(أَوْ كَسَوْتُهُمْ): (الكِسْوَةُ: اللباسُ)، واتە: پۇشاك و حل و بەرگ، كە سوپىند دەخوات، بۇ دە كەس لە نەدارانى دەكرى.

(رَقَبَةً): (الرَّقَبَةُ: إِسْمٌ لِلْعُضْوِ الْمَعْرُوفِ، ثُمَّ يُعَبَّرُ بِهَا عَنِ الْجُمْلَةِ، وَجُعِلَ فِي التَّعَارُفِ اسْمًا لِلْمَمَالِيكِ، كَمَا عَبَّرَ بِالرَّأْسِ وَالظَّهْرِ عَنِ الْمَرْكُوبِ)، واتە: (رَقَبَةً) لە ئەسلدا واتە: گەردن، ئەستۆ، مل، دوايى بەكارھىتراوہ بۇ ئىنسان و كە گوتراوہ: (تحرير رقبة)، وە مەبەست ئەوہنىيە كە تەنيا مەبەكەى ئازاد بىكەى، واتە: ھەموو بەدەنەكەى ئازاد بىكەى، پاشان وەك عورفىك كراوہ بە ناو بۇ كۆيلە، ھەروەك چۆن كە دەگوترى: پشت، ياخود سەر، دەگوترى: فلان كەس ئەوہندە سەر مەرى ھەن، خو مەبەست تەنيا سەرەكانيان نىن، يان چەند پشتى ھەيە، واتە: ئەو ولاخانەى كە بۇ بارو شت بەكاردىن، ئنجا وەك چۆن وشەى سەرو پشت، بۇ ولاخ بەكاردىن، وشەى (رَقَبَةً)ش بۇ ئىنسان بەكاردى.

هۆی هاتنه خوارەوی ئایەتەکان

۱/ هۆی هاتنه خوارەوی ئەو ئایەتەى كه دەفه رموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا

تَحَرِّمُوا طَيِّبَاتٍ مَّا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۸۷﴾،

لهوبارهوه سى گيرانهوه هەن:

أ- ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي إِذَا أَصَبْتُ اللَّحْمَ انْتَشَرْتُ لِلنِّسَاءِ وَأَخَذْتَنِي شَهْوَتِي، فَحَرَمْتَ عَلَيَّ اللَّحْمَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحَرِّمُوا طَيِّبَاتٍ مَّا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ

اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۸۷﴾﴾ {أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳۰۵۴) وَصَحَّحَهُ

الألباني}، واتە: عەبدوللای کورێ عەباس خوا لە خۆی و بابی پازی بێ، دەلی: ئەم ئایەتە بە هۆی ئەوهوه هاتە خوار: پیاویک هاتە لای پیغه مبهەر ﷺ گوتی: ئەه پیغه مبهەری خوا! من عادهتم وایه که گوشتم خوارد ئارەزووم دەجووئێ، (واتە: مه یلی ئافرهت دهکهم) بۆیه من گوشتم له خۆم قهدهغه کردوه، خواش ئەو ئایەتەى ناردە خوار.

ب- {عَنْ أَبِي مَالِكٍ قَالَ: نَزَلَتْ فِي عُثْمَانَ بْنِ مَظْعُونٍ وَأَصْحَابِهِ حَرَّمُوا عَلَيْهِمْ

كثِيرًا مِنَ الطَّيِّبَاتِ، فَهَمَّ بَعْضُهُمْ أَنْ يَقْطَعَ ذَكَرَهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا لَا تَحَرِّمُوا طَيِّبَاتٍ مَّا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ

الْمُعْتَدِينَ ﴿۸۷﴾﴾ {الإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: ج ۲، ص ۹۳، سليم بن

عبدالهاللي، ومحمد بن موسى آل نصر}، واتە: ئەبو مالیک (یهکیکه له زانیانی تابیعین) دەلی: ئەم ئایەتە دەربارەى عوسمانی کورێ مظعون (که یهکیکه له هاوهلانی به‌پێزی پیغه مبهەر ﷺ، پیاویکی زۆر عابیدو زاهید بووه) له‌گه‌ڵ هه‌ندیک له هاوه‌له‌کانی که وه‌ك خۆی بیریان ده‌کردوه، هاتە خوار، که زۆر

ج- ﴿عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: جَاءَ ثَلَاثَةٌ رَهْطٌ إِلَى بُيُوتِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ ﷺ يَسْأَلُونَ عَنْ عِبَادَةِ النَّبِيِّ ﷺ، فَلَمَّا أُخْبِرُوا كَانَهُمْ تَقَالُوهَا، فَقَالُوا: وَأَيْنَ نَحْنُ مِنَ النَّبِيِّ ﷺ، قَدْ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ؛ قَالَ أَحَدُهُمْ: أَمَا أَنَا فَإِنِّي أَصَلِّيَ اللَّيْلَ أَبَدًا؛ وَقَالَ آخَرُ: أَنَا أَصُومُ الدَّهْرَ وَلَا أَفْطِرُ؛ وَقَالَ آخَرُ: أَنَا أَعْتَزِلُ النِّسَاءَ فَلَا أَتَزَوَّجُ أَبَدًا، فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: أَنْتُمْ الَّذِينَ قُلْتُمْ كَذَا وَكَذَا؟ أَمَا وَاللَّهِ إِنِّي لَأَخْشَاكُمْ لِلَّهِ وَأَتَقَاكُمْ لَهُ، لَكِنِّي أَصُومُ وَأَفْطِرُ، وَأُصَلِّي وَأَرْقُدُ، وَأَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ؛ فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي﴾ (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٥٠٦٣))، واته: نههسی کوری مالیک خوا له خوئی و بابی رازی بئ، دهئی: سئ کهس هاتن بو لای مالکه کانی پیغه مبهر ﷺ (هاوسه ره کانی هه رکامیکیان له ژوو ریگدا بوون له ته نه شت یه کدی) پرسیاریان کرد دهر باره دی خوا په رستی پیغه مبهر ﷺ، کاتیگ هه والیان پیدرا، به که میان زانی، دواپی گوتیان: جا ئیمه له کوئی و پیغه مبهر ﷺ له کوئی؟! خوا له هه موو شتیکی خوشبووه، له گوناھی پِشی و دواپی (واته: له گوناھی رابردووو داهاتوو، خوشبووهو ئیمه نا کهینه وی، نه گهر له وی زیاتر خوا په رستی نه کهین) یه کیکیان گوتی: من هه میشه شه ونویژ ده کهم، (واته: شه وی ناخه وم)، نه وی دیکه شیان گوتی: منیش هه موو پوژیگ به پوژوو ده بم، (واته: هه رگیز پوژیگ نابویرم به پوژوو نه بم) نه وی دیکه شیان گوتی: منیش که نارگیری له نافره تان ده کهم و هه رگیز ژنی ناهینم، (دیاره ده بی گهنج بووبن) پیغه مبهر ﷺ که گه رایه وه بو مال، هه والیان پیدرا (هاوسه ره به پیزه کانی خوا لییان رازی بئ)، پیغه مبهریش ﷺ فه رمووی: ئیوه بوون که ئاوا و ئاواتان گوتوه؟ (دیاره نه وانیش گوتوو یانه: به ئی، بهس لیردها باس نه کراوه) دواپی فه رمووی: ئاگاداربئ! به خوا من له هه مووتان زیاتر له خوا دهر سیم و له هه مووشتان زیاتر پاریزی لیده کهم، به لام به پوژوو ده بم (واته: پوژوو سونهت) جاری واش

هەیه بەرۆژووش نابە، وە شەوی نوێژیش دەکەم، وە دەشخەوم، (واتە: ئیسراحتیش دەکەم) وە هاوسەرگیریش دەکەم لەگەڵ ئافرەتان، هەر کەسێ لە رێبازی من لابەت، لە من نیە.

۲/ هۆی هاتنە خوارووی ئەو ئایەتە کە دەفەرموی: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي

أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْ، إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَرَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾﴾، ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: فِي قَوْلِهِ: كَلَّا وَاللَّهِ وَبَلَى وَاللَّهُ﴾ {رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۶۱۳)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۳۵۴)}، واتە: پێغهەمبەری خوا ﷺ فەرموووەتی: سویندی (لغو) ئەوەیە کە کەسێک دەڵێ: بە خوا نەخێر، وە یا بە خوا وابوو، {ئەوا سویندی بەسەر زاری دادی، بێئەوێ کە دڵی لەسەری بچەسپێ، ئەو بەواترین مانای (لغو اليمين)ە واتە: سویندی سەرزارەکیی}.

ماناى گشتى ئايەتەكان

خوّا ﷻ وەك گوتمان بۇ جارى دەپمە لەم سوورەتەدا بە نازناوى ئيمان،

مسوئلمانان بانگ دەكات، كە بە تەئكىد ھەر كاتىك خوّا فەرمووى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا﴾، يان فەرزىك دەفەرموئ، يان قەدەغە كراوئىك، يان فەرمانىكە، يان

رېگىرىيەك حەتمەن ھوكمىكى شەرىعىي باس دەكرئ، جا چ لە بوارى

عەقىدەدەبىي، چ لە بوارى عىبادەتەدا، چ لە بوارى ھەئسوكەوتەكاندا، چ لە بوارى

سىياسەتەدا، چ لە بوارى بازىرگانىيەدا، بۇچى؟ چۈنكە كاتىك كۆمەلگە ئىسلامىي

يەكەم دروست بوو، مسوئلمانان فەوارە سىياسىيان بۇ دروست بوو، شائىستەى ئەو

بوون كە خوّا ئەركە شەرىعىيەكانيان پى بسپىرى، بۇيەش: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾،

تەنبا لە سوورەتە مەدەنىيەكاندا ھاتو، چۈنكە لە مەدىنەدا مسوئلمانان

فەوارەيەكى سىياسىيان بۇ دروست بوو، دەستەلاتى شەرىعىيان بەدەست خۇيان بوو،

جوگرافىيەيەكان ھەبوو، وە كۆمەلگەيەكان ھەبوو، تواناى ئەو ھەبوو كە

شەرىعەت پىادە بكەن، بەلام لە مەككە لەبەرئەو ھى نە سەرزەمىنى خۇيان بوو، نە

دەستەلاتيان ھەبوو، نە كۆمەلگەيەكى سەربەخۇيان ھەبوو، نەدەگونجا ئەركە

شەرىعىيەكان جىبەجى بكەن، بۇيە لەوئ يەكجارىش خواى كاربەجى بە ناوى:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، بانگى نەكردوون و ھەر فەرموويەتى: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَنُ ۝۱﴾

الانفطار، ﴿يَبْنَى ءَادَمَ ۝۲۷﴾ الاعراف، ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ۝۱﴾ النساء، جا لىردە بۇ جارى

دەپمە خواى پەروردگار دەفەرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَبَّاتٍ مَّا أَحَلَّ

اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾، ئەى ئەوانەى ئيماننان

ھىناو! ئەو رۇزىيە خۇش و سوودبەخش و بە تامانەى كە خوا بوى ھەلال كىردوون،

قەدەغەيان مەكەن، نەك بەو مانايەى كە بلىين: ھەرامن، بەلكو يانى: لە خۇتانيان

مەگرنەو، وە دەستىرئىزى مەكەن و سنوورشكىنىي مەكەن، بىگومان خوا سنوور

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾، وه پارێز لهو خوايه بکهەن که ئیوه پێی ئیماندارن و ئیمانتان پێی ههیه، پارێزی لیبکهەن، واته: پارێزی لیبکهەن و شتیک که خوا بۆی ههڵال کردوون، له خۆتانی مهگیرنهوه، وه پارێزیشی لیبکهەن، له ههڵايشدا تيمهپهپهین و زیدەرپویی مهکهەن، وهک دهفهرموی: ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ (۳۱) الاعراف، واته: بخۆن و بخۆنهوه، بهلام زیدەرپویی مهکهەن، چونکه (خوا) زیدەرپویکههانی خۆشناوین، جا که دهفهرموی: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾، پارێز له خوا بکهەن، چی و چی دهگریتهوه؟ دوایی زیاتر تیشکی دهخهینه سهر، ئنجا دواى ئهوه خوا ﷻ باسی سویند دهکات، بۆچی؟ چونکه دیاره ههندیك لهو مسوولمانانه گوتووینه: خواردنی خوش ناخۆین، یاخود ناچینه لای هاوسهرهکانمان، یان گوشت ناخۆین و، پیدهچی سویندیان خواردی لهسهر ئه و شتانه، دوايش گوتووینه: سویندهکان چی لیبکههین؟! بویه خواى زاناو شارمزا باسی كهفارهتی سویند خواردن دهکات، دهفهرموی: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ﴾، خوا لیتان ناگرئ بههوی لهغو له سویندهکانتاندا، (لغو) واته: قسهی پووچ، یاخود قسهی سهر زارهکی، یاخود سویندیکی دل لهسهر نهچهسپینراو، (لغو اليمين)، یان ئهوهیه که وا بزانی شتیک وابوو سویندی لهسهر بخوی، یاخود وا بزانی شتیک وانهبووه سویندی لهسهر بخوی، دوایی دهریکهوی که وابوو، یان وانهبووه، ئهوهش مانایهکی دیکهیهتی، به ههر حال خوا دهفهرموی: خوا لهسهر سویندی لهغو که دهیخۆن لیتان ناگرئ ﴿وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُم بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ﴾، بهلام لیتان دهپچیتهوهو لیتاندهگرئ بههوی سویندیکهوه، که گریتان داوه، واته: سویندیک که دلتان لهسهر گرئ داوه، لیپرسینهوهی لهسهره، سویندیک که به جیدیدی خواردووتانه، ئهوجار باسی چۆنیهتی لابردنی گوناھی ئه و سوینده دهکات، که دلی لهسهر چهسپینراوه جیبهجی ناگرئ، دهفهرموی: ﴿فَكَفَّرْتُمُ عَنْ أَطْعَامِ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ﴾، كهفارهت و سهرانهوهی ئه و

سۆيىندەتەن بەۋە دەبىي كە خوارىدەن بە دە كەسى نەدار بەدەن، لە خوارىدەنكى مام نۆۋەندىي كە دەيدەن بە مال و خىزانى خۇتان، واتە: نە باشتىرىن جۇر، نە خراپتىرىن جۇر، بەلكو لاي نۆۋەدراستى بىگىرن، خوارىدەنكى ميانجىي، نەك لەۋەى بە دەگمەن بۇخۇتان دەيخۇن، لە خوارىدەن باش، ياخود لە خوارىدەن خراپ، ﴿أَوْ

كَسَوْتَهُمْ﴾، ياخود پۇشاكىيان، يانى پۇشاكىيان بۇ بىكرى ھى دە نەدار، جا پۇشاكەكەش، دوايى باسى دەكەين، ھەندىك لە زانىيان گوتوويانە: ھەر شتىك بى پىي بىگوتىرى: پۇشاك دەبىي، ئەگەر كالاۋىك بىي، ئەگەر مېزەرىك بىي، ئەگەر سەرپۇشىك بىي، كراسىك بىي، ۋە ھەندىك گوتوويانە: دەبىي سەرتاپا بىي، ﴿أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾، يان ئازادكرىدەن گەردىك، واتە: ئازادكرىدەن كۆيلەيەك، ديارە ئىستە كۆيلە نەماون، كەفارىتى سۆيىندە خوارىدەن بۆتەۋە بە ناندان و پۇشاك بۇ كرىدەن، ﴿فَمَنْ لَّمْ

يَجِدْ فَصِيَامَ نَكْثَ آيَامٍ﴾، ئىنجا كەسىك ۋەدەستى نەكەۋت، واتە: نە خوارىدەن ھەبوو بىدات بە نەدار، نە تواناي ھەبوو پۇشاكىيان بۇ بىكرى، ۋە نە كۆيلەشى بۇ كىردەن، بۆتەۋە ئازادى بىكات، كە ۋەك گوتە ئىستە ھەر نىكە ئەۋە سى رۇر رۇرۋوگرتىنى لەسەرە، ﴿ذَلِكَ كَفَّرَ آيْمَانَكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ﴾، ئا ئەۋە كەفارىتى سۆيىندەكانتەنە، ھەر كات سۆيىندەتەن خوارىدەن، ئىنجا ئايا ئەۋە سى رۇرە لەسەر يەك بەرۇرۋوۋىي؟ يان پىچىرپىش بىي دەبىي؟ زانىيان ھەردوۋ رايەكەيان ھەن، لە كۆتايىدا خوا دەفەرمۇي:

﴿وَاحْفَظُوا آيْمَانَكُمْ﴾، ۋە سۆيىندەكانتەن بىپارىزن، واتە: زۇر سۆيىندە مەخۇن، بەپىي پىۋىست نەبىي سۆيىندە مەخۇن، ئەۋە مانايەكى، ياخود كە سۆيىندەتەن خوارىدەن، ھەر لە خۇۋە بەبىي ھۇ سۆيىندەكانتەن مەخەن، واتە: دەبىي سۆيىندەكە بەرنە سەر، ئەگەر ئەۋە شتە كە سۆيىندەتەن لى خوارىدەن باشتىر بوو، دەبىي كەفارىت بەدەن، ئەگەرنا دەبىي سۆيىندەكەتەن بەرنە سەر، ﴿كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾، ئاۋا بەۋە شىۋەيە خوا ئايەتەكانى خۇيتان بۇ روۋون دەكاتەۋە، بەلكو سۇپاسگوزارىي بۇ خوا ﷻ بىكەن.

چەند مەسەلەیهکی گەرنە

مەسەلە یەكەم: کە دەفەر موی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحَرِّمُوا طَيِّبَاتٍ مَّا أَحَلَّ

اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾، بە درێژایی میژوو بەشەر بە دوو شیوە تووشی هەڵە بووە، لە بواری مامەڵە لەگەڵ ئەو شتانەدا کە پێی خوشن، جا خواردن و خواردنەودیه، بەرک و پۆشاکە، خانووبەرەیه، ... هتد، هەموو ئەو شتانە ی کە ژيانی دنيایي پيويستی پييانە:

هەڵە یەكەمیان: بریتی بووە لە تێپەراندن، واتە: نوقم بوون لەو مەتاع و رابواردن و

خووشیی و لەزەتە ماددیانهدا، بۆیه خوا دەفەر موی: ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا

تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ (۳۱) الأعراف، واتە: وە بخۆ و بخۆنەود، بەلام زیەدرۆیی مەكەن.

هەڵە دوومیان: بریتی بووە لە لەخو قەدەغەکردنی ئەو شتە خوێشانە، بۆیه

خوا دەفەر موی: ﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ

الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَذَلِكَ نَفْصِلُ

الْأَيِّتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ (۳۲) الأعراف، واتە: بڵی: کێ ئەو جوانیە ی کە خوا بۆ

بەندەکانی وەدەری ناو، ئەو رۆژی و خواردن و خواردنەود بە تام و خوێشانە ی کە خوا بۆ بەندەکانی دروستی کردوون، قەدەغە ی کردوون؟! واتە: مادام خوا بۆ بەندەکانی دروستی کردوون، کەس مافی ئەو ی نیە لیانیان قەدەغە بکات.

ئیسلام هاتو هەتی نیوەراستی گرتو، دەلی: نە تێپەرین و لە رابواردنی

ماددیدا نوقم بن، وە نە گورتیشی بین، کە ئەوانە لە خوێتان بگرنەود، وەك راهیبه نەصرانییهكان، بەلكو خەتی نیوەراست بگرن.

وہ لەوبارەوہ پێشەوای توێژەرەوانی قورئان (أَبُو جَعْفَرِ الطَّبْرِي) هەندێ قسەى زۆر جوانى کردوون، کە (القرطبي) لە تەفسیرەگەى خۆى دا^(۱) لێى نەقل دەکات، دەلى: (قَالَ الطَّبْرِي: لَا يَجُوزُ لِأَحَدٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ تَحْرِيمُ شَيْءٍ مِمَّا أَحَلَّ اللَّهُ لِعِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ طَيِّبَاتِ الْمَطَاعِمِ وَالْمَلَابِسِ وَالْمَنَاجِحِ، إِذَا خَافَ عَلَى نَفْسِهِ بِإِحْلَالِ ذَلِكَ بِهَا بَعْضَ الْعَنْتِ وَالْمَشَقَّةِ؛ وَلِذَلِكَ رَدَّ النَّبِيُّ ﷺ التَّبَتُّلَ عَلَى ابْنِ مَظْعُونٍ فَتَبَّتْ أَنَّهُ لَا فَضْلَ فِي تَرْكِ شَيْءٍ مِمَّا أَحَلَّهُ اللَّهُ لِعِبَادِهِ، وَأَنَّ الْفَضْلَ وَالْبِرَّ إِنَّمَا هُوَ فِي فِعْلِ مَا نَدَبَ عِبَادَهُ إِلَيْهِ، وَعَمَلَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَسَنَّهُ لِأُمَّتِهِ، وَاتَّبَعَهُ عَلَى مِنْهَا جِهَةِ الْأَيْمَةِ الرَّاشِدُونَ، إِذَا كَانَ خَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيَ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ، فَإِذَا كَانَ كَذَلِكَ تَبَيَّنَ خَطَأُ مَنْ أَثَرِ لِبَاسِ الشَّعْرِ وَالصُّوفِ عَلَى لِبَاسِ الْقُطْنِ وَالْكَتَّانِ إِذَا قَدَرَ عَلَى لِبَاسِ ذَلِكَ مِنْ جِلْبِهِ، وَأَثَرِ أَكْلِ الْخَشَنِ مِنَ الطَّعَامِ وَتَرْكِ اللَّحْمِ وَغَيْرِهِ حَذَرًا مِنْ عَارِضِ الْحَاجَةِ إِلَى النِّسَاءِ، ... وَذَلِكَ أَنَّ الْأَوَّلَى بِالْإِنْسَانِ صَلَاحُ نَفْسِهِ وَعَوْنُهُ لَهَا عَلَى طَاعَةِ رَبِّهَا، وَلَا شَيْءَ أَضَرَّ لِلْجِسْمِ مِنَ الْمَطَاعِمِ الرَّدِيئَةِ لِأَنَّهَا مُفْسِدَةٌ لِعَقْلِهِ وَمُضْعَفَةٌ لِأَدَوَاتِهِ الَّتِي جَعَلَهَا اللَّهُ سَبَبًا إِلَى طَاعَتِهِ، وَقَدْ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى الْحَسَنِ الْبَصْرِيِّ، فَقَالَ: إِنَّ لِي جَارًا لَا يَأْكُلُ الْفَالَوْدَجَ، فَقَالَ: وَلِمَ؟ قَالَ: يَقُولُ لَا يُؤْذِي شُكْرَهُ؛ فَقَالَ الْحَسَنُ: أَفَيَشْرَبُ الْمَاءَ الْبَارِدَ؟ فَقَالَ: نَعَمْ، فَقَالَ: إِنَّ جَارَكَ جَاهِلٌ، فَإِنَّ نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ فِي الْمَاءِ الْبَارِدِ أَكْثَرُ مِنْ نِعْمَتِهِ عَلَيْهِ فِي الْفَالَوْدَجِ)، واتە: (طَبْرِي) دەلى: دروست نیه بۆ هیچ کام لە مسوولمانان هیچ کام لەو شتانەى کە خوا بۆ بەندە ئیماندارەکانى حەلالی کردوون لە شتە خوێش و بە تامەکان، لە جوړەکانى خواردن، جل و بەرگ و پۆشاک، یاخود هاوسەرگیرى، لە خۆى قەدەغە بکات، کاتیك مهترسیی ئه‌وه‌ی هه‌بى، له‌وه‌ی که ئه‌گەر لێیان به‌هره‌مند بى، دواى به‌هوى ئه‌وه‌وه ئارەزووى جینسى ده‌جوولئى، یا به‌هوى ئه‌وه‌وه که به‌دهنى به‌هیز ده‌بى، تووشى گوناح بى، دەلى: هەر بۆیه‌ش پێغه‌مبەر ﷺ به‌ره‌رچى (ابن مَظْعُون) دایه‌وه، کاتیك ويستى گۆشه‌گیرى بکات، که‌واته: ئه‌وه دەرکه‌وت که هیچ چاکه‌یه‌ك له‌وه‌دا نیه که ئه‌وه‌ی خوا بۆ به‌نده‌کانى خۆى حەلال کردوه، وازی لێبێنى،

(پيىت وابتى بەوۋە لە خوا نزيك دەكەويەوۋە) بەلگو چاكەو چاكەكارىي لەوۋەدايە كە خوا بەندەكانى بۇ ھاندادە، وە پيغەمبەر ﷺ ئەنجامى داودە رەنگى بۇ رشتە، وە پيشەوايانى سەرراستىش بە دواى پيغەمبەر ﷺ دا رۇيشتوون، چونكە باشترين ريباز ريبازى پيغەمبەر موحەممەد ﷺ، جا مادام وابتى، كەواتە: دەرگەوت ئەوانەى كە بەرگى مووۋ خورىي لەبەر دەكەن، (شعر: بە مووى بزن دەگوترى، صوف: بە خورى مەر)، ھەلئيدەبىزىن بەسەر پۇشاكيكدا كە لە لۆكەو كەتتان دروست دەكرى، ئەوانە بەھەلەداجوون، (مادام بتوانى بە ھەللى پۇشاكيكى باشتر لەبەركەى بۇچى ھى خراپتر لەبەر دەكەى!!) ھەرودھا ئەوانەى كە خواردنى زىر دەخۇن و ھەلئيدەبىزىن بەسەر خواردنى چاك دا (زىر: واتە: خواردنىك كە باش نىو ھىزو پىزى وا ناداتە بەدەن)، وە دەچى واز لە خواردنى گۆشت و غەيرى گۆشت دىنى لەو خواردنەى كە پىويستىن بۇ بەدەن، لە ترسى ئەوۋى كە پىويستى بە ئافرەت بى، (لە ترسى ئەوۋى كە ئارەزوۋى جىنسىيى بچوۋلى) ئەوانە بەھەلەداجوون، چونكە باشتر وايە بۇ ئىسان كە خۇى چاك بكات، وە بەفسى خۇى لە شتى ھەللى تىر بكات، تاكو بتوانى فەرمانبەرىي پەرودىگارى بكات، وە ھىچ شتىكىش بۇ بەدەن خراپتر نىو لە خواردنى خراپ، ئەو خواردنەى كە ھىزو پىزىان نەبى، چونكە خواردنى خراپ دوايى ھەقلىشى تىكەدەت، وە ئەندامەكانى بەدەنشى بىھىز دەكات، كە بە دەنىكى بە ھىزى نەبى و ھەقلىكى سەلىمى نەبى طاعەت و خواپەرستىشى پى ناكرى، (كاتى خۇى كەسانى وا ھەبوون و ئىستاش ھەر ھەن، كە تىپەرپىنن بە بارى دىنا بە كەمگرتىندا، پىيانوايە بەوۋە لە خوا نزيك دەبنەوۋە) ئىنجا دەللى: پىاوئىك دەچى بۇ لاي ھەسەنى بەصرايى پى دەللى: دراوسىيەكەم ھەيە (فَالْوَدَجُ) ناخوات، (واپىدەچى شىرىنيەكى وەك پاقلاوۋە بووبى) ئەويش دەللى: بۇچى ناخوات؟ دەللى: سوپاسى خوام بۇ لەسەرى ناكرى، (يانى: شتىكى زۆر خۇشە، دەرسم بىخۇم، نەتوانم خواپەرستىي ھىندە بكەم كە وەك سوپاسگوزارىي وابتى لە بەرانبەر ئەو نىعمەتەدا) ھەسەنى بەصرايىش دەللى: دراوسىيەكەت ئاۋى سارد دەخواتەوۋە؟ دەللى: بەللى، دەللى: دراوسىيەكەت نەزانە، چونكە نىعمەتى خوا لە ئاۋى سارددا، زۆر زياترە لە نىعمەتى خوا لە (فَالْوَدَجُ) دا، } چونكە ھەموو كەس بەبى (فَالْوَدَجُ) دەزى، بەلام كەس بەبى ئاۋى سارد ناۋى} .

كەواتە: با لە ترسى ئەو دەى كە شوكرى خىواى بۇ ناكىرى واز لەو نىعمەتە
نەهينى، با نىعمەتەكانى خوا بەكاربىنى، بەلام زىدەرپۇيان تىدا نەكات، وە
سوپاسى خواشيان لەسەر بىكات، بۇئەو دەى جەستەيەكى بەتواناى ھەبى، چونكە
ئەگەر مەرۇف بەھوى خواردى خراپو بەھوى پشتگوئىخستنى جەستەيەو دە
جەستەى نەخۇش بوو، ماناى واىە ئەو كاتە نە خىوايە رستى و دىندارىي باشى بۇ
دەكرى، وە نە دىنادارىشى بۇ دەكرى، كەواتە: بە كورتىي ئەم ئايەتە ئەو دەى
لئودەدەگىرى كە ئىسلام ئايىنى فىطەرەتو عەقلى ساغە، وە لەگەل ئىنساندا
مامەلەيەكى واقىيەيانە دەكات، وە ھەموو غەرىزەكانى ئىنسان لەبەرچا و
دەكرى، كە تىريان بىكات، وەك خىواى پەرودەكار لە سوورەتى (آل عمران)

دەفەرەموى: ﴿ زَيْنَ النَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ
الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ...

۱۴ ﴿ واته: خۇشەويستى ئارەزوودەكان بۇ خەلك جوان كراون لە ئافەرتو
كوران زىرو زىوو... ھتە، ئنجا كە دەفەرەموى: ﴿ وَلَا تَعْتَدُوا ﴾: چوار واتاى
ھەن:

(۱) سنوورشكىنىي مەكەن، بەو دەى ئەو دەى خوا ھەللى كىردو، ھەرامى بىكەن،
كە ئەو دەى كوفەرە.

(۲) سنوورشكىنىي مەكەن، بەو دەى زىدەرپۇيى بىكەن لەو دەى كە خوا ھەللى
كىردو.

(۳) سنوورشكىنىي مەكەن، بەو دەى ئەو دەى خوا ھەرامى كىردو، بە ھەللى
دابىن.

(۴) سنوورشكىنىي مەكەن، بەو دەى ئەو خواردەنە خۇش و بەتامانە زۆر بخۇن و
زىدەرپۇيان تىدا بىكەن، دوايى زىان بە نەفس و بەدەنى خۇتان يان مال و
خىزانان بگەيەن.

مه‌سه‌له‌ی دووهم: که ده‌فه‌رموی: ﴿وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا

اللَّهِ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾، لی‌ره‌دا ئه‌وه‌ی پێویسته بزانی، ئه‌وه‌یه که زۆرجار گوتراوه: وشه‌ی (طیبّات) واته: سه‌لا، به‌لام ئه‌وه سه‌له‌یه‌و سه‌لا شتی‌که‌و (طیبّات) شتی‌کی دیکه‌یه له‌راستیدا (طیبّ) واته: هه‌ر شتی‌ک که خوش و به‌تامو به‌له‌ززه‌ته‌و به‌سووده، (الطیب: ما تستلذّه النفس والحواس)^(۱) سه‌لائی‌ش ئه‌وه‌یه که له‌رووی شه‌رعییه‌وه خوای په‌روه‌ردگار به‌رده‌وای داناوه، وه خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ﴾ الأعراف، هه‌رچی خوش و به‌تامه خوا سه‌لائی کردوه، ته‌نیا خوا ئه‌و شتانه‌ی قه‌ده‌غه‌ کردوه که پیسو زبانه‌خشن ﴿وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثِ﴾ الأعراف، وه هیچ شتی‌کی سووده‌خس نیه خوا سه‌لائی نه‌کردی، هیچ شتی‌کی زبانه‌خشی‌ش نیه، قه‌ده‌غه‌ی نه‌کردی.

(فخر الدین الرازی) ده‌لی: له‌ری‌گرتن له‌قه‌ده‌غه‌کردنی شته خوش و به‌تامه‌کان، چوار حیکمه‌تی تێدان:

{الأول: أن الرهبانية المفرطة والإحترار التام عن الطيبات واللذات مما يوقع الضعف في الأعضاء الرئيسية التي هي القلب والدماغ، وإذا وقع الضعف فيهما اختلت الفكرة وتشوش العقل. ولا شك أن أكمل السعادت وأعظم القربيات إنما هو معرفة الله تعالى، فلما كانت الرهبانية الشديدة مما يوقع الخلل في ذلك بالطريق الذي بيناه، لا جرم وقع النهي عنها.

والثاني: وهو أن حاصل ما ذكرتم أن اشتغال النفس بطلب اللذات الحسية يمنعها عن الإستكمال بالسعادات العقلية، وهذا مُسَلَّمٌ لكن في حق النفوس الضعيفة، أما النفوس المستعلية الكاملة، فإنها لا يكون استعمالها في الأعمال الحسية مانعاً لها من الإستكمال بالسعادات العقلية، فإننا نشاهد النفوس قد

تكون ضعيفة بحيث متى اشتغلت بهمهم امتنع عليها الإشتغال بهمهم آخر، وكلما كانت النفس أقوى كانت هذه الحالة أكمل، وإذا كان كذلك كانت الرهبانية الخالصة دليلاً على نوع من الضعف والقصور، وإنما الكمال في الوفاء بالجهتين والإستكمال في الناس.

الثالث: وهو أن من استوفى اللذات الحسية، كان غرضه منها الإستعانة بها على استيفاء اللذات العقلية، فإن رياضته ومجاهدته أتم من رياضة من أعرض عن اللذات الحسية، لأن صرف حصة النفس إلى جانب الطاعة أشق وأشد من الإعراض عن حصة النفس بالكلية، فكان الكمال في هذا أتم.

الرابع: وهو أن الرهبانية التامة توجب خراب الدنيا وانقطاع الحرث والنسل.

۱- پوختهی مانای قسەکانی (الرازي) ئاوايه: رەهەبانیەتی تیەریزەنەرانە لە گوێشەگیریی و لە دنیا بە کەمگرتنداو بە کجاری دەست هەلگرتن لە شتی خۆش و بە تام، دەبێتە هۆی ئەوەی کە بە دەن بێئیز بێ، بە تاییبەت ئەندامە سەرەکییەکان، وەک عەقل و دل، وە کاتیئێک کە بە دەنیشت بێئیز دەبێ، دل و عەقڵیش باش نیشت ناکەن، ئنجا کە دل و عەقڵیش باش نیشتیان نەکرد، پێش هەموو شتێک مەرفە ناتوانی خۆناس بێ و مانای وایە پەکی دەکەوێ.

۲- دیارە سەرگەرمبوونی نەفس بە لەزەتە ماددیەکانەو، پێی لێدەگرێ لە گەشەکردنی عەقڵی و ئیمانی، بەلام ئەو بە کەسانیکی بێئیز وایە، ئەمما ئەوانە نەفسیکی بەهێزیان هەبێ و کەملا بن، هەم هەقی لایەنی ماددی دەدەن، لە جەستەیان، هەم هەقی لایەنی مەعنەویش دەدەن بە رووحيان.

۳- لەراستییدا ئەو کەسە لە روو ماددیەکانەو بەهەر وەرەدەگرێ لە لەزەتە جەستەییەکان، بۆئەوەی کە بیکاتە ھۆکار بۆ لە خوا نزیکبوونەو، باشترە لەوەی کە نەفسی خۆی لە هەموو شتێک دەگیرێتەو، دواي هەمیشە چاوی تیۆدیەتی.

۴- بە دلنایاییەو رەهەبانیەت و گوێشەگیریی تەواو، دەبێتە هۆی تیکچوونی دنیاو کۆتایی پێھێنانی وەجە بەشەر.

مەسەلەى سێیەم: کە خوا دەفەر موی: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ

وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْهُ، إِنْ طَعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ

أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسَوْتُمْهُم أَوْ تَحَرَّيْ رَقَبَةً فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ

ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَرَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَأَحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ

اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾، واتە: خوا لێتان ناپرسیتەوهو سزاتان نادات

بە هوێ ئەو سویندانەتانەوه کە (لغو)ن، بەلکو لێتان دەپرسیتەوهو سزاتان دەدا

بەهوێ ئەو سویندانەتانەوه کە دڵیان لەسەر دەچەسپێن...

ئیمە بۆ شیکردنەوهی ئەم رسته فوونانییە، باسێک لەبارەى سویند خواردنەوه

دەخەینە روو، واتە: باسێکی تەفسیری فیهی لە حەوت خالدا، بۆئەوهی لە

هەر شوینکی دیکە لەم تەفسیردا مەسەلەى سویندمان هاتەوه پێش، حەوالەى

نێرەى بکەین:

باسێک لە بارەى سویند خواردن و کە فارەتە کەرەوه

یەكەم: پێناسەى سویندی (لغو):

ئەوه شتیکی ئاشکراو پروونەو دیاردەیهکی باوه لەنیو هەموو میللەتاندا، کە

سویند خواردنی جێددیی هەیهو، سویند خواردنی سەرزارەکیی (لغو) هەیه،

بەگوردی دەلێین سەرزارەکی، یان سویندی کە دلی لەسەر نەچەسپێنرابی، کە

دوایی زیاتر شیدەکەینەوه، سویندی (لغو) چیه؟

(راغب) لە (مفردات)ەکەى خۆیدا^(۱) دەلێ: (اللَّغْوُ مِنَ الْكَلَامِ مَا لَا يُعْتَدُّ بِهِ وَهُوَ

الَّذِي يُورَدُ لَا عَنْ رُويَةٍ وَفِكْرٍ فَيَجْرِي مَجْرَى اللَّغَا، وَهُوَ صَوْتُ الْعَصَافِيرِ وَنَحْوُهَا

مِنَ الطَّيُورِ، اللّٰغُو فِي الْإِيمَانِ أَي مَّا لَا عَقْدَ عَلَيْهِ وَذَلِكَ مَا يَجْرِي وَصَلًا لِلْكَلامِ بِضَرْبٍ مِنَ الْعَادَةِ، واتە: وشەى (لغو) لە ئەسلى زماندا قسەىەكە كە گرنگى پىنەدرى، ئەویش قسەىەكە كە ئىنسان بەبى بیر لىكردنەو و تىوهرامان بىكات، ئەو جوهره قسەىە وەك (لغا) وایە، (لغا)ش بریتىە لە دەنگى پاسارى (چۆلەكە)، وە وینەى چۆلەكە پاسارى لە بالندەكانى دى، وە وشەى (لغو) لە سویندەكاندا واتە: ئەو سویندەى كە دلى لەسەر ناچەسپینرى، بەلكو وەك تەواوکردنى قسە وەك عادت پىوهرگرتن دەلین: (بە خوا وابوو، بە خوا وانبوو)، (لا والله بلى والله).

جوهرەكانى سویند خواردن:

تنجا نایا سویندى (لغو) چەند جوهره هەيە؟

سویندى لەغوو دوو جوهرى سەرەكیە، كە یەكیان پەيوەندى بە زمانەو هەيەو، یەكیشیان بە دلەو پەيوەستە، زانیانیش هەندىكیان دەلین: ئەو ماناكەيەتى، هیندىكیشیان دەلین: ئەوى دىكە، وە من پىموایە سویندى (لغو) هەردووکیانە:

۱- (مَا يَسْبِقُ إِلَيْهِ اللَّسَانُ مِنْ غَيْرِ قَصْدٍ الْحَلْفِ كَقَوْلِ الْإِنْسَانِ لَا وَاللَّهِ، وَبَلَى وَاللَّهِ) واتە: ئەو سویندەى كە زمان بوى پىش دەكەوى، بىئەوئى ئىنسان مەبەستى بى، بەسەر زارى دادى، كوردەوارى خۆمان دەلین: سویندى سەرزارەكى، كە هەر لە خۆو ئىنسان دەلى: بە خوا ئەو شتە وابوو، نە بەخوا وانبوو، بەلام مەبەستى نیه سویند بخوات، ئەو پىناسەيەكى (لغو).

۲- (أَنْ يَعْقِدَ الْإِنْسَانُ عَلَى الْيَمِينِ يَظُنُّ صِدْقَ نَفْسِهِ، فَبَانَ بِخِلَافِ ذَلِكَ) ئەوئەى كە ئىنسان دلى خوى بچەسپینى لەسەر شتىك، مەبەستى بى سویندى لەسەر بخوات، وە پىشيوابى راست دەكات، بەلام دوایى بوى دەرکەوى كە بەهەلەداجوو، بۆ وینە: سویندى بخوا كە فلان كەس هاتۆتەو لە سەفەرى، پىيوابى كە راست دەكات، لە حالىكدا كە نەشەتۆتەو، بە هەردوو باردا، چ ئىسپاتى بكەى، چ نەفى بكەى، بەلام دوایى دەرکەوى، پىچەوانەيە، هەندىك

گوتوويانە: ئەو دەيان پىي دەگوتى: سويندى (لغو)، ئەو كەسە مەبەستى ئەو نەبوو ئىنكارىي ھەقىك بىكات، بەلام لەو كاتەدا قەناعەتى وابوو، كە من پىموايە سويندى (لغو)، ھەردووكيان دەگىتەو، ھەرچەندە زياتر جوړى يەكەميان دەگىتەو، لەبەر ئەم دەقە كە لە دايكىمان عائىشە خوا لىي رازى بى گىپر دراودتەو، گوتوويەتى: ﴿إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: اللُّغُو فِي الْيَمِينِ هُوَ كَلَامُ الرَّجُلِ فِي بَيْتِهِ: كَلَّا وَاللَّهِ وَيَلَى وَاللَّهِ﴾ {رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۴۱۳)}، واتە: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: سويندى (لغو) ئەو يەكە كە كابرە لە مالى خويدا دەلى: نەخىر بەخوا وانى، وە با بەخوا وابوو، ئاوا سويندى بەسەر زار دادى، بىئەو كە دلى لەسەرى بچەسپى، ئەو باوترىن ماناى (لغو) اليمين سويندى سەرزادەكەيە.

دووەم: جوړەكانى سويند:

وشەى (يمين) واتە: سويند، وە لە ئەسلىدا (يمين) بە دەستى راست دەگوتى، بەلام بۇچى خوازادتەو بۇ سويند؟! چونكە عادەتيان وابوو كە بەدەستى راست پەيمانىان لەگەل كەسەك بەستەو، وەك بلىي سويندىان خواردەو، ئنجا لەووە وشەى (يمين) يان لە دەستى راستەو خواستوتەو بۇ سويندىش، وشەى (يمين) بە (أَمْن) كۆدەگىتەو، وە بە (أَيْمَان) يش، وە وشەى (اليمين) تذكّر وتؤنث)، واتە: بە (مؤنث) يش دى، لە زمانى عەرەبىدا (المؤنث المجازي)، بە (مذكّر) يش دىت، دەگونجى بگوتى: (هَذَا يَمِينٌ)، وە (هَذِهِ يَمِينٌ).

(القرطبي) لە (الجامع لأحكام القرآن)^(۱) دا، دەلى: جوړەكانى سويند چوارن، (جا من قەسەكەى ئەو دىنم، بەلام من پىموايە جوړەكانى سويند پىنجن)، دەلى: (الْأَيْمَانُ فِي الشَّرِيعَةِ عَلَى أَرْبَعَةِ أَقْسَامٍ: قِسْمَانِ فِيهِمَا الْكُفَّارَةُ، الرَّجُلُ الَّذِي يَحْلِفُ وَاللَّهِ لَا أَفْعَلُ كَذَا وَكَذَا، فَيَفْعَلُ، وَالرَّجُلُ يَقُولُ: وَاللَّهِ لَا أَفْعَلُ كَذَا وَكَذَا، فَلَا يَفْعَلُ، وَقِسْمَانِ لَيْسَ فِيهِمَا كُفَّارَةٌ، الرَّجُلُ يَحْلِفُ وَاللَّهِ مَا فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا، وَقَدْ فَعَلْتُ، وَالرَّجُلُ يَحْلِفُ لَقَدْ فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا وَلَمْ يَفْعَلْ) واتە: لە شەرىعەدا

سویند چوار جوړه: دوو جوړیان کەفەرەتیان لەسەرە (بە یەکدەنگی هەموو زانیان، ئەو دوو جوړه کە کەفەرەتیان لەسەرە) ئەو یە کە پیاویک سویند بخوا بلی: بە خوا ئاواو ئاوا ناکەم، ئەو شتە ناکەم، دواوی بیکات (بۆ وینە: بلی سەردانی فلان کەس ناکەم، دواوی سەردانی بکات، ئەو دیارە کەفەرەتی دەکەوێتە سەر بەپێچەوانەوه) وە پیاویک سویند بخوا بلی: بەخوا وادەکەم و وادەکەم، دواوی وانەکات (بۆ وینە: بلی: دەرچمە فلان شوین، دواوی نەچی، ئەو سویندەکە نەهێناوەتە چی، واتە دەبی کەفەرەت بدات) وە ئەو دوو جوړە کە کەفەرەتیان تێدانیه ئەو یە کە سویند بخوا، بلی ئەو شتەم نەکردوه، کردبیتیشی، یاخود بلی ئەو شتەم کردوه نەیکردبی، بەلام بییوابی کە راستی کردوه، ئەگەر نا ئەگەر کەسیک نکوولی لە شتیک بکا کردبیتی، یاخود بە نکوولی بلی: شتیک کردوه نەیکردبی، بۆ هەق کردنە ناھەق و ناھەق کردنە هەق، ئەو جوړی بینجەمی سویندەکە یە پی دەگوتری (الیمن الغموس) واتا سویندی نقوومکەر، لەبەرئەوهی خاوەنەکە لە گوناحدا نقووم دەکات.

جا (القرطبي) دەلی: (وَالْيَمِينُ الْأُولِيَانِ فَلَا اخْتِلَافَ فِيهِمَا بَيْنَ الْعُلَمَاءِ أَنَّ فِيهِمَا كِفَارَةً) ئەو دوو سویندە یەکەم، ئەو دیارە کەسیک سویند بخواو بلی: وادەکەم، دواوی وای بۆ نەکری، یان بلی: واناکەم دواوی وابکات، دیارە کەفەرەتی دەکەوێتە سەر بە یەکدەنگی هەموو زانیان، بەلام دوو سویندەکە دواوی، زانیان تێاندا کەوتوونە راجیایی، زۆربەیان کە (مَالِكُ وَسُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ وَأَصْحَابُ الرَّأْيِ، وَأَحْمَدُ وَأَبُو عُبَيْدٍ) دەلین (فَإِنْ كَانَ الْحَالِفُ حَلَفَ عَلَى أَنَّهُ لَمْ يَفْعَلْ كَذَا وَكَذَا، أَوْ أَنَّهُ قَدْ فَعَلَ كَذَا وَكَذَا عِنْدَ نَفْسِهِ صَادِقًا يَرَى أَنَّهُ عَلَى مَا حَلَفَ عَلَيْهِ، فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَلَا كَفَّارَةَ عَلَيْهِ) ئەگەر ئەو کەسە سویندی خواردوه لە دلی خۆیدا خۆی بەراست بزانی و سویندی لەسەر بخوا، جا چ بە باری کردندا بلی وامکردوه، دواوی واش نەبووبی، چ بلی وام نەکردوه لە بیرى چووبی، واشیکردبی، ئەو لەسەر رای زۆربەى زانیان دەچیتە بازنەى جوړى سویندی (لغو) وەو نە کەفەرەتی لەسەرە، نە گوناھى لەسەرە، بەلام شافیعی رەحمەتی خۆی لیبی، دەلی با پیشی وابی راست دەکات لە نەفی کردن، یاخود

له ئیسیات کردندا، مادام سویندی لهسەر خوارد، گوناھی ناگاتی، چونکه پێیوابوووه راست دهکات، بهلام کهفارهتی لهسهره.

(المروزي) یهکیکه له زانیان دهلی: (وَلَيْسَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ فِي هَذَا بِالْقَوِيِّ) واته: قسهی شافعی لێردها بههیز نیه، ئهوه ههمووی (قرطبی) له سهرچاوهی ئامازهپیکراودا هیانوانی و منیش رای زۆربهه پێ راسته، که نابێ کهفارهتی لهسهربی.

سییهه: سویندی نقومکهه (الیمین الغموس):

دهلی: (سُمِّيَتْ غَمُوسًا لِأَنَّهَا تَغْمِسُ صَاحِبَهَا فِي النَّارِ) بۆیه پێی دهگوترێ (الیمین الغموس) واته: سویندی نقومکهه^(۱)، یان نغزۆکهه، چونکه خاوهنهکهی له ئاگردها نقووم دهکات، نهوهنده گوناههکهی گهورهیه، ئهوهش بریتیه لهچی؟ (القرطبی) ئهویشی پێناسه کردوه، ههرچهنده نهیخستۆته نیو چوار بهشهکان، دهلی: (وَإِنْ كَانَ الْحَالِفُ عَلَى أَنَّهُ لَمْ يَفْعَلْ كَذَا وَكَذَا، وَقَدْ فَعَلَ مُتَعَمِّدًا لِلْكَذِبِ، فَهُوَ أَثَمٌ وَلَا كَفَّارَةٌ عَلَيْهِ فِي قَوْلِ عَامَّةِ الْعُلَمَاءِ: مَا لَكَ وَسُفْيَانُ الثَّوْرِي وَأَصْحَابُ الرَّأْيِ وَأَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ وَأَبِي ثَوْرٍ وَأَبِي عُبَيْدٍ، وَكَانَ الشَّافِعِيُّ يَقُولُ يُكْفَرُ) (الجامع لأحكام القرآن)^(۲) واته: ئهگهر ئهوه کهسهی سویند دهخوا که وای نهکردوهو کردبیشیتی، جا ئهوه جوهرهکهی دیکهی نههیناوه که بریتیه لهوهی شتیکی نهکردبی، بهلام به ئانقهست سویند بخوا که کردوویهتی و درۆ بکا، (واته: بزانی کردوویهتی و نینکاری لێ بکات، یان بزانی نهیکردوهو ئیسیاتی بکات) ئهوه گوناهباره، وه کهفارهتیسی لهسهر نیه له لای زۆربهی زانیان...

جیی پرسیاره: مادام گوناهباره بۆچی کهفارهتی لهسهر نیه؟ بهلام شافعی دهلی: گوناهباریشهو دهبی کهفارهتیش بدات، ئهوانهی که دهلین: کهفارهتی لهسهر نیه که دوایی چهند فهرموودهیهکی پێغهمبهه ﷺ دینین، دهلین: لهبهرنهوهیه گوناههکهی هینده گهورهیه به کهفارهت و شتی و لاناچی! منیش

(۱) نوقم، یان نقووم، ههردووکیان بهکاردین.

(۲) ج ۶، ص ۲۳۱.

ئەو راپىھەم بە دئەو پىم راسىتە، چۈنكى ھەر كەسك راسىت بۇو سوئندىكى بە درۇ بخوات، بۇ ئەو ھەقىك بىك بە ناھەق، ناھەقىك بىكەتە ھەق و شاھىدەيەكى درۇ بۇ كەسك بىكەت، دوايى بلى كەفارىت دەدەم گوناھەكەى لەسەر لاپچى، ئەو دەكەتە خەلك ھاندان لەسەر سوئندى درۇو شاھىدەيدانى بە درۇ.

(ابنُ العَرَبِيِّ) لہ (أحكام القرآن) دا قسەيەكى حوان دەكات، كە (القُرْطُبِيُّ) لى دەخوازىتەو لہ تەفسىرەكەى خۇيدا، دەلى: (أَنَّ الْآيَةَ وَدَّتْ بِقَسْمَيْنِ: لَغَوٌ، وَمُنْعَقِدَةٌ، خَرَجَتْ عَلَى الْغَالِبِ فِي أَيْمَانِ النَّاسِ، فَأَمَّا الْيَمِينُ الْغَمُوسُ فَلَا يَرْضَى بِهَا ذُو دِينَ أَوْ مُرُوءَةٌ، وَيُحِلُّ الْإِشْكَالَ أَيْضًا أَنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ عَلَّقَ الْكُفَّارَةَ عَلَى قِسْمِي الْيَمِينِ الْمُنْعَقِدَةِ، فِدَعٌ مَا بَعْدَهَا يَكُونُ مِائَةً قِسْمٍ فَإِنَّهُ لَمْ تُلْقَ عَلَيْهِ كُفَّارَةٌ)، واتە: ئەو ئايەتە دوو جۆرە سوئندى تىدا ھاتە: سوئندى (لغو)، وە سوئندى دامەزراندن، وە سوئندى خەلك لەو دوو جۆرەيە: يان سوئندى (لغو) يە ياخود سوئندىكى دامەزراو، دەلى: چۈنكى خەلىق پەرودەرگار كەفارىتى تەنبا لەسەر سوئندى دامەزراو داناو، فەرەمۇيەتى سوئندى (لغو) كەفارىتى ناو، با ئەو دىكە سەد جۇرىش بى، تەنبا دابەش دەپتەو بۇ ئەو دوو جۆرە، يان سوئندى دل لەسەر چەسپىنراو، ياخود سوئندىكى سەرزەرەكەيە، بەلام سوئندى (غموس) ھىچ جوامىرىك پى رازى نىە.

لەبارەى سوئندى (غموس) دە ئەم فەرەمۇدەيە دىنن: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ جَاءَ أَغْرَابِيٌّ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا الْكِبَائِرُ؟ قَالَ: الْإِشْرَافُ بِاللَّهِ، قَالَ: ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: ثُمَّ عُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ، قَالَ: ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: الْيَمِينُ الْغَمُوسُ، قُلْتُ: وَمَا الْيَمِينُ الْغَمُوسُ؟ قَالَ: الَّذِي يَقْتَطِعُ مَالَ امْرِئٍ مُسْلِمٍ هُوَ فِيهَا كَاذِبٌ﴾ {رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۹۲۰)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳۰۲۱)}، واتە: ەبدوللاى كورى ەمەرى كورى عاص خوا لە خۇيى و بابى رازى بى، دەلى: كابرايەكى ەپەبى خىلەكى دەشتەكى ھاتە لاى پىغەمبەر ﷺ گوتى: ئەى پىغەمبەرى خوا! گوناھە زۆر گەورەكان كامانەن؟ فەرەمۇي: ھاوبەش بۇ خوا دانان، گوتى: دواى ئەو چىدىكە؟ فەرەمۇي: ئىشاندىنى دلى دايىك و باب، گوتى: دواى ئەو چىدىكە؟ فەرەمۇي: سوئندى غەمۇوس، سوئندى

نقوومکەر، گوتم: (دیاره عەبدوڵلای کورپی عەمری کورپی عاص لە گۆرەکەدا بوو)، سویندی غەمووس چییە؟ فەرمووی: ئەو سویندیه کە کەسیک مائی مسوڵمانیکی بۆخوی پێدادهبرئ و درۆش دەکات لە سویندەکەیدا.

لە فەرموودەیهکی دیکەیدا پێغەمبەر ﷺ دەفەرموی: ﴿مَنْ اقْتَطَعَ حَقَّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ يَمِينِهِ، فَقَدْ اَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ النَّارَ، وَحَرَّمَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ، فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: وَإِنْ كَانَ شَيْئًا يَسِيرًا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: وَإِنْ قَضَيْتَ مِنْ أَرَاكَ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۲۲۲۹۳)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَم: (۳۵۱)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقَم: (۵۴۱۹)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقَم: (۲۳۲۴)، وَالدَّارِمِيُّ بَرَقَم: (۲۶۰۳)، وَالطَّبْرَانِيُّ بَرَقَم: (۷۱۷)، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْحَارِثِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واتە: هەر کەسیک مائی ئینسانیکی مسوڵمان بە سویندی خوی بۆخوی دایرئ، (واتە: سویندی بە درۆ) ئەوە خوا ئاگری بۆ پێویست کردو، وە بەهەشتیشی لئ قەدەغە کردو، (چەند هەردەهەکی گەورەیه)، پیاویک گوتی: ئەگەر شتیکی کەمیش بئ، ئەو پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی، سیواکیکیش بئ (سیواکیک لە داری ئەراک)، یاخود با چلەداریکیش بئ.

چوارەم: سویندی دل لەسەر دامەزراو (اليمين المنعقدة) بریتیه لەچی؟

(قُرْطُبِي) ئاوا پێناسەکەى هیناوه، دەئى: (اليمين المنعقدة مُنْعَقِدَةٌ مِنْ الْعَقْدِ، وَهِيَ عَقْدُ الْقَلْبِ فِي الْمُسْتَقْبَلِ أَلَّا يَفْعَلَ فَعْلًا؛ أَوْ لِيَفْعَلَ فَعْلًا فَلَا يَفْعَلُ، فَهَذِهِ الَّتِي يُحْلِلُهَا الْإِسْتِثْنَاءُ وَالْكَفَّارَةُ)، واتە: سویندی دامەزراو، وشەى (مُنْعَقِدَةٌ) (إِنْضَعَال) ه، لە (عَقْد) واتە: گریدان گریبەست، ئەویش ئەوێه کە دلى خوى لە داهاوویدا بچەسپینئ لەسەر شتیکی کە ئەو شتە نهکات، دواى بیکات، یاخود دلى بچەسپینئ ئەو شتە بکات، دواى نهیکات، ئەو جوړە سویندە ئەوە حەلالی دەکاتەو (مەبەستى لە حەلال کردن، یانى ئەوێ ئەو گوناھە لە کۆل ئینسان دەکاتەو، کە یان دەبئ هەلاواردن (إستثناء) ی تیدا بکات، بە گوتنى (إن شاء الله) یان دواى دەبئ کەفارەتى لەسەر بدات.

(إستثناء) واتە: هەلاواردن کە دواى باسى دەکەم، ئەوە چۆن دەکری؟ گرنگ ئەوێه بەو دوو، گوناھى سویندەکەى لەسەر نامینئ: یان لە میانەى

سویندەکەیدا هەڵاواردنی تێدا بکات، کە بریتییە لە گوێتی (إن شاء الله)، یان ئەودەتا دەبێ دوای سویندەکە کە فارەت بدات، ئەگەر نا گوناھبارە.

کە خوا دەفەر موی: ﴿وَلَكِنْ يُؤَاخِذْكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ﴾، وشەیی: (عَقَّدْتُمْ) بە سێ (قِرَاءَة) خویندراوەتەو، (عَقَّدْتُمْ) و (عَقَّدْتُمْ) بەبێ شەددە، هەر سێکی یەك مانایە، واتە: گریتان نابێ، دڵتان لەسەر چەسپاندبێ، کە دەفەر موی: ﴿وَلَكِنْ يُؤَاخِذْكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ﴾، واتە: خوا سزاتان دەدات بە هۆی ئەو سویندانەو کە دڵتان لەسەر چەسپاندوون، یانی: ئەگەر جێبەجێتان نەکردن، هەرچەندە خوای پەرورەدگار نەیفەر موو: ئەگەر سویندەکانتان جێبەجێ نەکردن (إِذَا حَبَسْتُمْ فِيهَا) ئەگەر نا ئەگەر سویندەکە جێبەجێ بکات گوناھبار نابێ، کە سێک سویند دەخوا دەلی: بەیانی بەسەفەر دەچم، دوایی بە سەفەر دەچێ، ئەو ديارە دلیشی لەسەر چەسپاندو، بەلام ئایا خوا موحاسەبەیی دەکات؟ نەخێر، بۆچی؟ چونکە ئەوێ کە سویندی لەسەر خواردو، سویند لەسەر خوراوەکە جێبەجێ کردو، بەلام ئەگەر سویند لەسەر خوراوەکە جێبەجێ نەکرا، ئەو کاتە پێی دەگوترێ (حَبَسْتُ فِي يَمِينِهِ) واتە: سویندەکە جێبەجێ نەکردو دەبێ کە فارەت بدات، یان دەبێ لەمیانەیی سویندەکەیدا (إِستثناء) ی کردبێ، واتە: گوێبیتی: (إن شاء الله)، بۆ وێنە کە سێک دەلی: سویند بە خوا (إن شاء الله) بەیانی بە سەفەر دەچم، ئەگەر وای گوێبێ، یان سویند بە خوا (إن شاء الله) ئاوا دەکەم، ئەگەر دوایی بۆی نەکرا، مادام (إِستثناء) ی تێخستو، کە واتە: گوناھبار نیە.

پێغەمبەر ﷺ لە فەرماشتیکدا دەربارەیی ئەو کە ئەگەر ئینسان سویندی لەسەر شتیک خواردو دوایی تەماشای کرد نەکردنی شتەکە باشترە لە کردنی، پێویستە کە فارەت بدات، لەو بارەو فەرموویەتی: ﴿إِنِّي وَاللَّهِ إِن شَاءَ اللَّهُ لَا أَحْلِفُ عَلَى يَمِينٍ فَأَرَىٰ غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا، إِلَّا أَتَيْتُ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ وَكَفَرْتُ يَمِينِي﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۶۶۲۳)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۴۲۳۹)، وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (۳۲۷۶)، وَابْنُ مَاجَهَ برقم: (۲۱۰۷) عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واتە: من سویند بە خوا

(پێغەمبەر ﷺ سویندیش دەخوا)، ئەگەر خوا بیەوی، هیچ سویندیک ناخۆم لەسەر شتیک، بەلام تەماشای بکەم و ئەوەی سویندم لێ خواردوه (بیکەم یان نەیکەم) باشتره (بۆ وێنە: سویندی خواردوه قسە لەگەڵ فلان کەس نەکات، بەلام قسە کردنەگە باشتر بێ) ئەوە ئەوەی کە سویندم لەسەر خواردوه نەیکەم، دەیکەم، وە دوایی بۆ سویندەگەشم کەفەرەت دەدەم، ئەوە بەنسبەت خۆی.

بەنسبەت گشتیش دەفەر موی: ﴿مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ فَرَأَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا فَلْيَاثَ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ وَلْيُكْفَرْ عَنْ يَمِينِهِ﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۸۷۱۹)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۲۴۱)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۱۵۳۰) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبْنُ حَبَّانَ بَرَقْم: (۴۳۴۹)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَاتَّه: هەر کەسێک سویندی خوارد لەسەر شتیک، دوایی تەماشای کرد غەیری ئەوە باشتره، بۆ ئەوەی کە بە چاکی دەزانی بیکاتو، کەفەرەتی سویندەگە بادات.

دیاره سەرەتای سورەتی (التحریم) یش ئەگەر تەمەن باقی بێ ئەو ئەو ئەو دەیکەینێ، لەوبارەوێه کە خۆی پەرورەدگار دەفەر موی:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ

تَبْنِي مَرْضَاتَ أَرْوَاحِكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱﴾ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ

مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿۲﴾﴾ (ئەوێش دیاره بەسەرەتایکی هەبوو: پێغەمبەر

ﷺ سویند دەخوا نەچیتە لای ماریه قیبطی کە کەنیزەیهکی بوو، لەبەرئەوێه هەندیک لە خێزانەکانی لەوبارەوێه گەلی لێ دەگەن، یاخود خواردنیک لێ لای یەگێ لە خێزانەکانی خواردوه، ئەوانی دیکە پێی هەستیار بوون، ئەویش سویندی خواردوه جارێکی دیکە ئەو خواردنه نەخواتهوه، هەردوو رپوایەتەکان هەن^(۱)،

(۱) یەگەمیان: ﴿عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَتْ لَهُ أَمَةٌ يَطْوُهَا، فَلَمْ تَزَلْ بِهِ عَائِشَةُ وَ

حَفْصَةُ حَتَّى حَرَمَهَا عَلَى نَفْسِهِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿يَأَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ ...

﴿التحریم﴾. أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ فِي التَّفْسِيرِ: ۶۲۷، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ وَوَافَقَهُ الذَّهَبِيُّ.

دووهمیان: ﴿عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَشْرَبُ عَسَلًا عِنْدَ زَيْنَبِ ابْنَةِ جَحْشٍ

واتە: (خو دەفەر موئ): ئەو پێغەمبەر! بۆچی شتێک کە خوا بۆی حەلال کردووی، قەدەغە دەکەیت؟ بۆئەوەی کە هاوسەرەکانت لە خۆت رازی بکەیت، (دیارە هاوسەر و ژن زەخت و فشاری ھەبە لەسەر پیاو، ئەگەر پێغەمبەری خواش ﷺ بێت)، وە خوا لێبوردە بە بەزەیی یە ﴿قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ (۲)، لە رابردوودا کەفەرەت، ی سۆیندی بۆ دیاری کردوون، وە خوا سەرپەرشتیارتانە و خوا زانی کاربەجییە.

(عبدالرحمن بن ناصر السعدي) دەلی: (هَذَا عِتَابٌ مِنَ اللَّهِ لِنَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ ﷺ، حِينَ حَرَّمَ عَلَى نَفْسِهِ سَرِيَّةَ "مَارِيَّة" أَوْ شُرْبَ الْعَسَلِ، مُرَاعَاةً لِحَاطَرِ بَعْضِ زَوْجَاتِهِ، ﴿قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ﴾، أَي: قَدْ شَرَعَ لَكُمْ، وَقَدَّرَ مَا بِهِ تَنْحَلُّ أَيْمَانُكُمْ قَبْلَ الْحِنْثِ، وَمَا بِهِ الْكَفَّارَةُ، بَعْدَ الْحِنْثِ) (۱)، واتە: ئەو کە ئەو پێغەمبەرە کە، موخەممەد ﷺ کاتێک ماریە کەنیزە کە خۆی لە خۆی قەدەغە کرد، یاخود خوارنەوێ هەنگوینی لە خۆی قەدەغە کرد، بۆئەوەی ھەندێک لە هاوسەرەکانی رازی بکات و دلیان چاک بکاتەو، مەبەست ئەوێە لە رابردوودا لە شەریعتی خۆیدا بۆی داناون، ئەوێە کە سۆیندەکانانی پێ ھەلەدەوشتەو، پێش ئەوێ سۆیندتان لێ بکەوئ، یاخود ئەوێ کە دەبیته کەفەرەت دوا ئەوێ کە سۆیندتان لێ کەوتو، (چونکە ئینسان دەگونجی کەفەرەتە کە بدا پێش ئەوێ شتە کە بکات، دەگونجی شتە کە بکا و دوا ی کەفەرەتە کە بدات).

پێنجەم: سۆیند پێخوړاو (الْمَحْلُوفُ بِهِ) چییە؟

ھەموو زانیان لەسەر ئەوێ یە کەدەنگن کە سۆیندی پێخوړاو تەنیا خواو ناوو سیفەتە ھەرە پەسەندەکانی، تەنیا ئیمام ئەحمەد لەبارە ی رەوایی سۆیند

ویمکت عندها، فوَأطأت أنا و حفصة عن أَيْتِنَا دخل عليها فَلُتِلَ لَهُ: أَكَلْتَ مَغَافِيرَ... رواه

البخاري: ۴۹۱۲، و مسلم: ۱۴۷۴.

(۱) تیسیر الکریم الرحمن، ص ۸۷۲.

خواردن بە پیغەمبەرەوه قسەیهکی هەیه، هەلبەتە خەلکی دیکەى ئەهلی بیدعەت و لادەر هەن، کە سویندیان بە غەیری خوا پێ رەوايه، بەلام لە راستیدا ئەوهی کە بەلگە شەرعییهکان دەیکەیهنن، ئەوهیه کە سویند بە غەیری خواو سیفەتەکانی دروست نیه، لەوبارەوهش بەلگە زۆرن:

(۱) ﴿إِنَّ جِبْرِيلَ لَمَّا نَظَرَ إِلَى الْجَنَّةِ، وَرَجَعَ إِلَى اللَّهِ، فَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا، وَكَذَلِكَ قَالَ فِي النَّارِ: لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ فَيَدْخُلُهَا﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۸۶۳۳) تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۴۷۴۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۲۵۶۰) وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (۳۷۶۳)، وَالْحَاكِمُ بَرَقْم: (۷۲)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (شُعْبِ الْإِيمَانِ) بَرَقْم: (۳۸۴) قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: حَسَنٌ صَحِيحٌ }، وَاتَه: پِغْهەمبەر ﷺ دەرەرموی: کاتیک جبریل تەماشای بەهەشتی کرد، دواي کەرپاەهە لای خواي بەرز، کوتی: سویند بە عیززەتی تۆ هەر کەسیک ناوو وەسفی بەهەشت بیستی دەچیتە نیوی (یانئ: مام ئیمانی پێ بئ، کاریکی وادەکات بچیتە نیوی، بۆئەوهی چاک تیگەین لە فەرمايشتەکان، مەبەستی پێ ئەوهیه، ئەک هەر کەسیک وەسفی بەهەشتی بیست، حەتمەن بچیتە بەهەشتی)، دواي جبریل کە تەماشای ئاگری دۆزەخی کرد، کوتی: بە عیززەتی تۆ هیچ کەس دەنگ و باسی جەهەننەم نابیستی، بچیتە نیوی، (واته: کاریکی وادەکات کە نەچیتە نیو دۆزەخەوهو ئەو کردەوانە کە بە دۆزەخی دەکەیهنن، خۆی لیان بە دوور دەگرئ)، کەواته: لێرەدا جبریل سویندی بە عیززەتی خوا خواردو کە سیفەتی خوايه.

(۲) ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَكْثَرُ مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَحْلِفُ بِهِذِهِ الْيَمِينِ: (لَا وَمُقَلِّبِ الْقُلُوبِ)﴾ { رَوَاهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۴۷۸۸)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۶۶۱۷)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۳۲۶۲) وَابْنُ حَبَّانَ بَرَقْم: (۴۳۳۲) }، وَاتَه: عەبدوللای کوری عومەر خوا لیان رازی بئ، دەلئ: زۆربەي جار پیغەمبەری خوا ﷺ ئاوا بەو شیوہیه سویندی دەرەو، نەخیر (ئەو شتە وانیه)، سویند بە هەلگێرەوهی دلان، یاخود { لَا وَمُصْرِفِ الْقُلُوبِ }، واته: لادەری دلان، ئەوه (النسائي) هیناویەتی و ئەلبانیی بە (صحیح)ی داناو لە (صحیح سنن

النسائي) دا واته: ئەو شتە وانیە سویند بەو کەسەى کە دلان لادەدا، یاخود هەلگێڕو وەرگێڕیان دەکات.

نَجَا (الْقُرْطُبِي) لَهُ (الْجَامِعُ لِأَحْكَامِ الْقُرْآنِ) ^(۱) دەلێ: (لَا تَنْعَقِدُ الْيَمِينَ بِغَيْرِ اللَّهِ تَعَالَى وَأَسْمَائِهِ وَصِفَاتِهِ، وَقَالَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ: إِذَا حَلَفَ بِالنَّبِيِّ ﷺ انْعَقَدَتْ يَمِينُهُ؛ لِأَنَّهُ حَلَفَ بِمَا لَا يَتِمُّ الْإِيمَانُ إِلَّا بِهِ، فَتَلَزَمَهُ الْكُفَّارَةُ كَمَا لَوْ حَلَفَ بِاللَّهِ، وَهَذَا يَرِدُهُ مَا ثَبَتَ فِي الصَّحَّاحِينَ وَغَيْرِهِمَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ أَدْرَكَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ فِي رَكْبٍ وَعَمَرَ يَحْلِفُ بِأَبِيهِ، فَنَادَاهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَلَا إِنَّ اللَّهَ يَنْهَاكُمْ أَنْ تَحْلِفُوا بِآبَائِكُمْ، فَمَنْ كَانَ حَالِضًا فَلْيَحْلِفْ بِاللَّهِ، أَوْ لِيَصْنُتْ) واته: سویند دانامەزری و سویند ناخوری بە خوای بەرزو ناوەدەکانی و سێفەتەکانی نەبێ، ئیمام ئەحمەد گوتوویەتی: ئەگەر سویند بە پیغەمبەر ﷺ بخوات سویندەکەى دادەمەزری، چونکە سویندی بە شتیێ خواردووە تا ئیمانی بەو نەبێ، بە ئیماندار لە قەڵەم نادری، کە ئیمان بە پیغەمبەر ﷺ، بۆیە کەفارەتی دەکەوێتە سەر، وەک چۆن کە سێک سویند بە خوا بخوات کەفارەتی دەکەوێتە سەر، سویند بە پیغەمبەریش ﷺ بخوات، کەفارەتی دەکەوێتە سەر، {ئێو ئەو شتانە بزانن باشە، بۆئەوەى ئەگەر دەرویشیێ، سۆفییەک، عەوامیێکتان بیینی، گوتی: بە پیغەمبەر، بەکسەر نەلێن کافر بووی! ئەوەتا ئیمام ئەحمەد دەلێ: ئەگەر سویند بە پیغەمبەر بخوات ﷺ بەلام بەو نیەتە کە ئیمان بە پیغەمبەر بەشیێکە لە ئیمان، سویندەکەى دادەمەزری، بەلام دیارە من پێموایە ئیمام ئەحمەد لەوەدا نەپێکاوە، وە قسەکەى (قرطبی) زۆر جوانە کە بەرپەرچی قسەکەى ئیمام ئەحمەد دەداتەووە دەلێ: {کە لە صەحیحى بوخاریی و موسلیە و غەیری ئەوانیشدا هاتووە، کە پیغەمبەر ﷺ گوێی لێبوو لە عومەرى کورى خەتاب خوا لێی رازی بێ لەگەڵ کاروانیێک بوون، (ئایا لە جەنگیێک بوون، لە سەفەریێک بوون، گوێی لێ بوو) سویندی بە بابی دەخوارد (وەک کوردەواریی خۆمان دەلێن: بە سەرى بابم، بە قەبرى فلان کەس)، پیغەمبەر ﷺ بانگی کردن، فەرمووی: ﴿أَلَا إِنَّ اللَّهَ يَنْهَاكُمْ أَنْ تَحْلِفُوا

بَابَائِكُمْ، فَمَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَحْلِفْ بِاللَّهِ، أَوْ لِيَصْمُتْ ﴿مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: الْبُخَارِيُّ
برقم: (۶۶۴۶)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۱۶۴۶) عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا {، واتە:
ئاگاداربەن خوا لێتان قەدەغە دەکات سوێند بە بابتان بخۆن، هەر کەسێک
سوێند دەخوا، با سوێند بە خوا بخوا، ئەگەرنا بێدەنگ بێ.

کەواتە: ئەو قسەییە ئیمام ئەحمەد بەسەریدا دەدرێتەو، چونکە لەگەڵ
فەرماشتی پێغەمبەردا ﷺ تێکدەگیرێ، وە ئەو کە ئیمان بە پێغەمبەر ﷺ
بەشێکە لە ئیمان، مانای وانێە دروستە سوێندی پێ بخورێ، ئەگەرنا ئیمان
بەوێش کە کەعبە قیبلەى مسوڵمانانە، هەر فەرزد، وە ئیمان بە فریشتەکانیش
فەرزد، ئنجا ئایا سوێند بە کەعبەو فریشتەکان دەخورێ؟ یان ئایا سوێند بە
بەهەشتو بە دۆزەخ دەخورێ، لەبەرئەوێ واجبە ئیمانمان پێیان هەبێ؟
نەخیر، بۆیە (قُطَيْبِي) دەلێ: (وَهَذَا حَصْرٌ فِي عَدَمِ الْحَلْفِ بِكُلِّ شَيْءٍ سِوَى
اللَّهِ تَعَالَى وَأَسْمَائِهِ وَصِفَاتِهِ كَمَا ذَكَرْنَا) قسەییەکی جوانە دەلێ: ئەو
کورتەلەیان (حصر) لەویدا کە دەبێ سوێند بە هیچ شتێک نەخورێ، جگە
لە خواى بەرزو ناوەکانی و سیفەتەکانی وەك باسمان کرد.

۳) لە فەرماشتیکی دیکەدا لەو بارەو پێغەمبەر ﷺ دەفەرموی: ﴿لَا تَحْلِفُوا
بِأَبَائِكُمْ، وَلَا بِأُمَّهَاتِكُمْ، وَلَا بِالْأَنْدَادِ، وَلَا تَحْلِفُوا إِلَّا بِاللَّهِ، وَلَا تَحْلِفُوا إِلَّا
وَأَنْتُمْ صَادِقُونَ﴾ { أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ برقم: (۳۲۴۸)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (۳۷۶۹)،
وَالطَّبْرَانِيُّ فِي (الْأَوْسَطِ) برقم: (۴۵۷۵)، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (۴۳۵۷) عَنْ أَبِي
هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ الْجَامِعِ) برقم: (۷۲۴۹) { واتە:
سوێند بە بابو بابیرانتان، مەخۆن، وە سوێند بە دایک و نەنکتان مەخۆن، وە
سوێند بە بت و صەنەمەکان مەخۆن، وە بە ھاوبەشەکان کە بۆ خوا دادەنرێن،
وە بێجگە لە خوا بە هیچ شتی دیکە سوێند مەخۆن، وە سوێند بە خوا
مەخۆن مەگەر راستگوێبن، (واتە: بە درۆ سوێند بە خوا مەخۆن، هەتا
هەندێک لە زانیان گوتووینانە: ئەگەر ئینسان بە درۆ سوێند بە خوا بخوا،
گوناهی کەمترە لەوێ کە بەراستی سوێند بە غەیری خوا بخوا.

(۵) ﴿مَنْ حَلَفَ فَقَالَ فِي حَلْفِهِ: وَاللَّاتِ وَالْعُزَّى، فَلْيَقُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. وَمَنْ قَالَ لِصَاحِبِهِ، تَعَالَ أَقَامْرُكَ، فَلْيَتَصَدَّقْ﴾ {مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٤٨٦٠)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (٤٢٣٦)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (٣٢٤٧)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (١٥٤٥) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه}، وَاتِهِ: هەر که سیڤ سویندی خواردو له سوینده کهیدا گوتی: سویند به لاتو سویند به عوززا، { (اللّات) که (مؤنث) ی (إله) و (العزى) (مؤنث) ی (عزیز) ه، دوو بت بوون، هەر وهك (المناة) یش (مؤنث) ی (منان) ه، نه وانه بت بوون کافره گانی مه که که ده یانی به رستن، هەر که سیڤ سویندی به لاتو عوززا خوارد، یان به هەر شتیکی دیکهش، چونکه مهرج نیه سویند هەر به بتو صه نه م بخوری، به هەر شتیکی دیکهش سویند بخوری، هەر ناشه رعیی یه { که فارته که ی نه و دیه بلئ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بیجگه له خوا هیچ په رستراویک نیه { بوچی؟! چونکه سویند خواردن به هەر شتیکی، واته: تو نهو شته ت بردوته ریزی خوا، سویند یانی چی؟ که تو ده لئی: به خوا، واته: خوا ناگاداره که من نهو شته م کردوه، یان نه مکردوه، وه من خوا ده که مه پالپشتی قسه ی خوم، که واته: که سویند به هەر شتیکی دیکه ده خوی، مانای وایه هینا و ته ته ریزی خوی په روه ردگار، بویه که فارته که ی نه و دیه بلئ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) }، وه هەر که سیڤ به هاو ده که ی گوت: ودره با پیکه وه قوومار بکهین، با له جیاتی نهو قسه یه خیریکی بکات، نهو ده بیته که فارته ی نهو قسه یه ی، (چونکه قومار کردن حه رامه).

شەشەم: ئایا سویند بە چی هەڵدەوێت شەو:

وختیک ئینسان سویندیک دەخوا، بەلام دوایی بە پێویستی دەزانێ ئەووی سویندی لەسەر خواردو، بیکات، ئەو بەشتر کارەکی بکات و سویندەکی نەگاتە بیانوو و پەرچ (مانع) وەک لە هەدیسەکاندا هاتوو، پێشتر هینامان، کە ئەویش بە دوو شیو دەبێ: یان دەبێ لەمیانە سویندەکاندا هەلاواردن (استثناء) بکات، یان دەبێ کەفەرەتی سویندەکان بەدات.

(القرطبي) دەلێ: (إِذَا انْعَقَدَتِ الْيَمِينُ حَلَّتْهَا الْكُفَّارَةُ أَوِ الْإِسْتِثْنَاءُ، وَقَالَ ابْنُ الْعَرَبِيِّ: وَهُوَ مَذْهَبُ فَضْلٍ الْقَامِلِ، وَهُوَ الصَّحِيحُ؛ وَشَرْطُهُ أَنْ يَكُونَ مُتَّصِلًا مَطُوقًا^(۱)، واتە: سویند کە دامەزرا، یان کەفەرەتی هەلائی دەکاتەو و هەڵدەوێت شەو، یاخود (استثناء)، (واتە: هەلاواردنی تێدا بکە) (ابن العربي) گوتووێت: ئەو مەزەهەبو پای شارەزایی هەموو شارە گەرەکانە، و هەر ئەوێت راسە، بەلام مەرجی ئەو هەلاواردن (استثناء)ە، ئەوێت کە پەيوەست بێ بە سویندەکان و بە پێژراویش بێ، (واتە دەنگی پێ بەرز کرابێتەو، و بە قسە گوترا بێ)، بۆ وێنە: پەقەمبەر ﷺ لێردا سویندی خواردو، دەفەر موی: ﴿إِنِّي وَاللَّهِ إِن شَاءَ اللَّهُ لَا أَحْلِفُ عَلَى يَمِينٍ فَأَرَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا إِلَّا كَفَرْتُ عَنْ يَمِينِي، إِلَّا أَتَيْتُ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ وَكَفَرْتُ يَمِينِي﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۶۶۲۳)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۴۲۳۹)، وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (۳۲۶۶)، وَابْنُ مَاجَهَ برقم: (۲۱۰۷) عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، ئەو سویندی خواردو، بەلام (استثناء)ی تێدا کردو، من بلیم سویند بە خوا (إن شاء الله) بەیانی دەگەرێمەو بۆ هەرێم، ئەگەر نەگەرێمەو (استثناء)م تێدا کردبوو، گوناھبار نیم، کەفەرەتیشم ناکەوێتە سەری، ئەو (استثناء)ە دیارە دەبێ لەگەڵ سویند خوردنە کە بێ، هەلبەتە رایەکی دیکە زانیان هەیە دەلێ: دوا سائیکیش بۆی هەیه هەلاواردن (استثناء) بکات، دیارە ئەو قسەیه پال دەدرێتە لای (ابن عباس)، بەلام بیگومان ئەو راسە نیە، کابرا ئیستا سویندی خواردو دوا

سَالِئِكَ گوتی: (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) ئایا ئەوہ پڑی تێدەچێ؟ بە تەئکید پڑی تیناچی،
وہک دواوی باسی دەگەم، پیغەمبەر ﷺ لەو بارەوہ^(۱) دەفەرمووی: ﴿مَنْ حَلَفَ
فَاسْتَنْتَى فَإِنْ شَاءَ مَضَى وَإِنْ شَاءَ تَرَكَ غَيْرَ حَنْثٍ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۶۴۱۴)،
وَالنَّسَائِيُّ بَرَقَم: (۳۷۹۳)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقَم: (۲۱۰۵)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقَم: (۴۳۴۲) عَنْ
ابْنِ عُمَرَ}، واتە: ھەر کەسیک سویندی خواردو ھەلاواردن (استثناء)ی تیدا کرد،
ئەگەر ویستی با ئیشەکە ی خۆی بکاو، ئەگەر ویستیشی با ئیشەکە نەکات،
بئێوەی کە سویند شکاندنیشی بکەوێتە سەری واتە: با (استثناء)شی تیدا
کردبێ، دەتوانی ھەر بیک، وە دەستوانی نەیکات و سەر پشکە (استثناء)یش،
واتە: (إِنْ شَاءَ اللَّهُ)ی تیدا بلێ، یان بە کوردی بلێ: ئەگەر خوا بیەوی، ئەگەر
خوا ھەز بکات.

جا لەو بارەوہ ئەو (لطيفة)یە دەگێرینەوہ، شتیکی خوشە کە (القرطبي)
ھیناویەتی، دەلی: (كَانَ أَبُو الْفَضْلِ الْمِرَاغِي يَقْرَأُ بِمَدِينَةِ السَّلَامِ، فَكَانَتْ
الْكُتُبُ تَأْتِي إِلَيْهِ مِنْ بَلَدِهِ، فَيَضَعُهَا فِي صَنْدُوقٍ، وَلَا يَقْرَأُ مِنْهَا وَاحِدًا مَخَافَةَ أَنْ
يَطْلُعَ فِيهَا عَلَى مَا يُزْعِجُهُ أَوْ يَقْطَعُ بِهِ عَنْ طَلَبِهِ، فَلَمَّا كَانَ بَعْدَ خَمْسَةِ أَغْوَامٍ،
وَقَضَى غَرَضًا مِنَ الطَّلَبِ، وَعَزَمَ عَلَى الرَّحِيلِ شَدَّ رَحْلَهُ، وَأَبْرَزَ كُتُبَهُ، وَأَخْرَجَ
تِلْكَ الرِّسَالِ وَقَرَأَ مِنْهَا مَا لَوْ أَنَّ وَاحِدَةً مِنْهَا قَرَأَهَا فِي وَقْتِ وُصُولِهَا مَا تَمَكَّنَ
بَعْدَهَا مِنْ تَحْصِيلِ حَرْفٍ مِنَ الْعِلْمِ، فَحَمِدَ اللَّهُ تَعَالَى، وَرَحَلَ عَلَى دَابَّتِهِ قِمَاشَهُ،
وَخَرَجَ إِلَى بَابِ الْحَبْلَةِ طَرِيقَ خُرَاسَانَ، وَتَقَدَّمَ الْكُرِّي بِالْداَبَّةِ، وَأَقَامَ هُوَ عَلَى
فَامِي يَبْتَاعُ مِنْهُ سَفَرَتَهُ؛ فَبَيْنَمَا هُوَ يَحَاوِلُ ذَلِكَ مَعَهُ إِذْ سَمِعَهُ يَقُولُ لِفَامِيٍّ
آخَرَ: أَمَا سَمِعْتَ الْعَالِمَ يَقُولُ يَعْنِي الْوَاعِظُ: إِنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ يُجَوِّزُ الْإِسْتِثْنَاءَ وَلَوْ
بَعْدَ سَنَةٍ، لَقَدْ اشْتَغَلَ بِالْإِي بِذَلِكَ مِنْهُ مُنْذُ سَمِعْتَهُ يَقُولُهُ: وَظَلَلْتُ فِيهِ مُتَفَكِّرًا؛

وَلَوْ كَانَ ذَلِكَ صَحِيحًا، لَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى لِأَيُّوبَ: ﴿وَحِذِّ بِيدِكَ ضِعْفًا

فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نَعَمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾﴾، فلمـ

یەکیکی دیکە دەگوت: گویت لیبوو ئەو زانیە چی دەگوت؟! ئەو ئامۆزگارییکەرە دەگوت: کە عەبدولای کورێ عەبباس بە دروستی داناو هەلاواردن لە سویندا بکری، ئەگەر دوا سالیکیش بێ، (واتە: ئیستا کەسێک سویندێک دەخوا دوا سالیکی دیکە بۆی هەیە بێ: (إن شاء الله) ئەو کاتە کەفەرەتی ناکەوێتە سەر)، گوتی: لەوکاتەوێ گۆم لەو قسەیه بوو ئەو زانیە ئەو قسەیهی کردو، فکرم پێوە مەشغوول بوو، هەر فکرم لێ دەکردو، ئەگەر

راست بووایە، خوا بە ئەییوب پێغەمبەری نەدەفەر موو: ﴿ وَخُذْ بِدِكَ ضَعْفًا

فَأَضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴾، واتە: وە بەدەستی خۆت چەپکە گیایەک بە دەستەو بگرە، پێی لە خیزانەکەت بدە، وە سویندەکەت مەخە، (لە هەندێ شوینەواراندا هاتو کە ئەییوب عليه السلام سویندی خواردبوو لەسەر ئەوێ رۆژێک هاوسەرەکە ی جۆری لە پرتەو بۆلە ی کردو و ناپەزایی دەریپێوە، کە ئەییوب هێندە نەسەغ بوو و هەر خزمەتی کردو، چاک نەبۆتەو و بێزار بوو، ئەییوو بێش پێی ناخۆش بوو و سویندی لێ خواردو ئەگەر چاک بێمەو، دەبێ سەد قامچیت لێبەم، خوی پەرورەدگاریش بۆ کەفەرەتی سویندەکە ی فەر موو: سەد چلە گیا بەدەستەو بگرە و بەو سەد چلە گیایە لێی بدە، ئەویش زۆر ئەزیەتی ناگاو تۆش سویندەکەت لەسەر لادەچی) ئەو خواردن فرۆشە بەوی دیکە ی گوت: چ شتیێک پێی گرتبوو لە خوی پەرورەدگار کە پێی بفرموی بێ: (إن شاء الله)، هەرچەندە زۆریشی پێ چوو کە سویندەکەت خواردو لە خیزانت، بەلام ئیستا بێ: (إن شاء الله) ئەو کاتە کەفەرەتی ناکەوێتە سەر، واتە: پێویست ناکات لێی بدە، کاتیێک (أَبُو الْفَضْلِ الْمَرَاغِي) قسە ی ئەو کابرایە ی بیست، کە لەگەڵ ئەو رەفیقە ی خۆیدا قسە ی دەکرد، (هەردووکیان خواردن فرۆش بوون) گوتی: لە شارێک پاقلە فرۆشەکان، یان خواردن فرۆشەکان ئەو هەموو زانستەیان هەبێ، وە بەو شیوەیه بن من بەجێ دیلم و دچمەو و بۆ مەراغە!! (دیارە مەراغە ئەو کاتە وانبوو) قەد شتی واناگەم، وە بە دوا کابرای صاحب ولاغ کەوت، وە سەودایەکە ی لەگەڵ هەلوەشاندهو، وە لە بەغدا مایەو تاگو وەفاتی کرد.

وهك گوتەم ئەو بەسەرھاتە دەرس و پەندی زۆری لێ وەردەگیرێ، ئەوەش دەگەیهنێ کە ئەو کاتە ئەم بەغدایە عەرەبانە چیه کانیشی ئەهلی عیلم بوون!!

هەوتەم: کەفەرەتی سویند:

دیاره خوای پەرەردگار دەفەرموێ: ﴿فَكَفَرْتَهُۥٓ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسَوْتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۖ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ ذَلِكَ كَفَرَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۚ﴾، ئیمە لە چەند خالێکدا باسی کەفەرەتی سویند دەکەین، ئایەتە کە پێشتر مانامان کردووە بەلام لێرەش دووبارە دەکەینەووە کەفەرەتی و سڕینەووی ئەو سویندە کە خواردووتە، (بەلام بە پێویستی دەزانی کە پێچەوانە کەی بکە و هەڵبۆه شینیه وە)، ئەوەیە کە خواردنی دە نەدار بەدەن لە خواردنێکی مامنیووەنجیی، کە دەبدەن بە مال و مندالی خۆتان، یاخود پۆشاکێ دە کەسی نەدار بکەن، یاخود کۆیلەیه ک ئازاد بکەن، هەر کەسێک ئەوێ چنگ نەگەوت، با سێ رۆژان بەرپۆزوو بێ، ئەو کەفەرەتی سویندە کانتانە ئەگەر سویندتان خوارد.

ئێستاش با لە دوو خالی سەرەکی دا باسی کەفەرەتی سویند بکەین:

۱- دیاره پێشتر باسمان کرد کە کەفەرەت دان باشترە لەوێ ئینسان سویندە کە جیبەجێ بکات، مادام ئەو شتە کە سویندی لێ خواردووە، شتیکی باش بێ، وەك پێشتر چەند فەرموودەیه کمان هێنان، ئەوەش فەرموودەیه کێ دیکەیه، پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: ﴿وَاللّٰهُ لَآنْ يَلِجَ أَحَدُكُمْ بِمِمينهٖ فِي أَهْلِهٖ أَثْمٌ لَهُٗ عِنْدَ اللّٰهِ مِنْ أَنْ يُعْطِيَ كَفَّارَتَهٗ الَّتِي افْتَرَضَ اللّٰهُ عَلَيْهِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۸۱۹۳)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۴۲۶۷)، وَالْبَيْهَقِيُّ بَرَقْم: (۱۹۶۳۷)}، واتە: سویند بە خوا! ئەگەر یەكێک لە ئیووە کە سویندی خواردووە، لە مالی خۆیدا، لەسەر سویندە کە بەردەوام بێ، (واتە شتە کەشی خراب بێ، بۆ وینە: سویندی خواردووە دەبێ لە مندالە کە بەدات، یاخود نەچیتە مزگەوت، یان سویندی

خواردووە سلاو لە دراوسێکە (نەکات)، ئەو بۆی گوناھبارکەرترە لە لای خوا، لەو کە کەفارەتە کە بەدات، کە خوا لەسەری فەرز کردووە، ئێمە زۆرجار ئەوەمان دیتە پێ و چەندان جار شتی وابوو: فلانکەس بۆچی ئەو کارە خێرە ناکە؟ مامۆستا تازە سویندم خواردووە، سویندی خواردووە قسە لەگەڵ بابو دایکی نەکات! سویندی خواردووە قسە لەگەڵ خزمیک نەکات، سویندی خواردووە زیانیك لە کەسیك بەدات! سویندی خواردووە، سەردانی فلان خزمی نەکات! تۆ کە سویندت خواردووە صیڵە بەحم بچرپینی، صیڵە بەحمە کە بەجی بگەیهنەو کەفارەتە کە بەدە، ئەو دەقی فەرماشتی پێغەمبەر ﷺ، یان سویندی خواردووە گوناھیک بکات! گوناھە کە مەکە کەفارەتە کە بەدە، ئنجا ئەم فەرماشتە هەر دەقە لەسەر ئەو، دەفەرموی: ﴿مَنْ حَلَفَ فِي قَطِيعَةٍ رَحِمَ أَوْ فِيمَا لَا يَصْلُحُ فِرُّهُ أَنْ لَا يَتِمَّ عَلَيْهِ ذَلِكَ﴾ {أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَهَ بِرَقَم: (۲۱۱۰)} عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ سُنَنِ ابْنِ مَاجَهَ)، واتە: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: هەر کەسیك سویندی خوارد پەيوەندی خزمایەتی بچرپینی، یاخود شتیک کە باش نەبێ بکری، سویندی لێ خواردبێ، بۆ ئەو، دینداری و خواپەرستی ئەو بە کە ئەو شتە تەواو نەکات، واتە: کەفارەت بەداو ئەو شتە کە سویندی لەسەر خواردووە بیکات، مادام گوناھە با سویندیشی خواردبێ، با نەیکات، یان سویندی لەسەر خواردووە نەیکات، کە پێوستیشە بکری، با بیکات.

۲- چۆنیەتی کەفارەت دانەکە؟ خوا ﷻ ئاوا دەفەرموی: ﴿فَكَفَرْتَهُ إِطْعَامُ

عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسَوْتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾، چوار شتی باسکردوون، خواردن دانی دە نەدار لە خواردنی مامنیوونجیی کە دیدن بە مال و مندالتان، یان پۆشاک، یان ئازادکردنی گۆیلەیهک، وە کەسیك نەیبوو، سێ پۆژان بەپۆژوو بێ.

(الْقُرْطُبِيُّ) خوا پاداشتی بداتەو، زۆر گرنگی داو بە حوکمە شەریعیەکان، وە بەراستی پیاویکی زۆر موعتەبەریشەو لیکۆلینەو دی جوان جوان دەکات،

ئەگەرنا بۇ ھەركام لەم ئايەتە تەماشای (۲۰ - ۳۰) تەفسىر دەكەم، بەلام ئەو دەى ئەو دەپەتە، پەم لەوانى دىكە بەھىزترى كۆكەرەدەترە، (القرطبي) لە تەفسىرەكەيدا دەلى: (ولا خلاف في أن كفارة اليمين على التخيير؛ قال ابن العربي: وعندي أنها تكون بحسب الحال؛ فإن علمت محتاجاً فالإطعام أفضل؛ لأنك إذا اعتقت لم ترفع حاجتهم وزدت محتاجاً حادي عشر إليهم، وكذلك الكسوة...)^(۱)، واتە: راجىاي لەو دە نىە لە نىو زاناياندا كە كەفارتى سويند لەسەر بناغەى سەرپشك بوونە، {واتە سەرپشك بوون لە نىو ئەو سى شتەدا، چونكە بە (أو) هیناویەتى: ﴿فَكَفَّرْتَهُ إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسَوْتَهُمْ أَوْ تَحْرِيرَ رَقَبَةٍ﴾، كەواتە، يان (أو) بۇ سەرپشكىيە، رايەكى بېھىز ھەيە كە دەلى: خواردن پاشان، پۆشاك، پاشان ئازادکردنى كۆيلە، بەلام لەراستىيدا ئەو دەى دىكە راستترەو كە (قرطبي) یش دەلى خىلافى تىدانىيە، ديارە خىلافەكەى بەھىند ھەلەگرتە، كورتە خىلافىكى تىدایە {، (ابن العربي) كتيبيكى ھەيە بە ناوى (أحكام القرآن) جار جار قسەى خۆش و سەرنج راکيش دەكات، دەلى: بە لای مەھووە ئەو بەپىي حالە: بەلى باباي سويند خۆر كە دەپەوى كەفارت بدات، سەرپشكە لە نىوان ئەو سىيانەدا، بەلام ئەو بەپىي حالە، ئەگەر زانى نەدارەكان پىويستيان بە خواردن ھەيە، خواردن باشترە، بەلام ئەگەر زانى پۆشاكيان بۇ پىويستە، ئەو پۆشاك باشترە، وە ئەگەر زانى كۆيلەيەك ئازاد بكري باشترە، با كۆيلەكە بى، بەلام وەنەبى لە ھەموو حالاندا ھەر وابى، بۇ وينە ئەگەر تۆ كۆيلەيەك ئازاد بكەى، لە حالىكدا كە دە (۱۰) كەسى برسش ھەبن، يان دە (۱۰) كەس پىويستيان بە پۆشاك ھەبى، تۆش بچى كۆيلەيەك ئازاد بكەى، مانای وايە دە (۱۰) كەسى برسى ھەن، تۆش برسسيەكى يازدەپمە، يان بى بەرگىكى دىكەى يازدەھەمت خستۆتە گەل ئەوان!! قسەكەى زۆر جوانە لەجياتى ئەو، ئەو دە برسiane تىربكە، ياخود ئەو دە بى بەرگانە پۆشتە بكەى باشترە، وەك لەو دەى يەككى

دیکەشیان بخەیه گەلی، شەریعت دەلی چۆن بەرژەوهندیی خەلک تەحقیق بێ، دەبی وای جیبەجی بکە.

ئێستاش با سەرنجی پڕگەکە ی کە فارەتی سوێند بەهین :

(۱) سەرەتا دەفەر موی: ﴿فَكَفَّرْتَهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا

تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ﴾، (طَبْرِي) بە سەنەدیکی باش وەك (التفسير الصحيح)^(۱)

هیناویەتی دەلی: (عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَوْلَهُ: ﴿فَكَفَّرْتَهُ

إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ﴾، قَالَ: إِنْ كُنْتَ

تُشْبِعُ أَهْلَكَ فَأَشْبِعِ الْمَسَاكِينَ، وَإِلَّا فَعَلَى مَا تُطْعَمُ أَهْلَكَ بِقَدَرِهِ، وَاتَّه:

عەلی کوری ئەبو طەلحە لە ئیبنو عەبباسەو هیناویەتی: کە دەفەر موی:

﴿فَكَفَّرْتَهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ﴾، واتە:

ئیبنو عەبباس گوتوویەتی: مال و مندالی خۆت لە چ خواردنیک تیر دەکە،

نەدارەکانیش لەو جوۆرە خواردنە تیر بکە، ئەگەرنا ئەگەر لە خواردنیک

باشیان تیر بکە باشترە، ئەگەرنا چ جوۆرە خواردنیک دەدەیه مال و مندالی

خۆت، خواردنیک مامنیوهندییە، خواردنیک سادەیه، بەو شیوایە.

وہ (الشوکانی) لە (فتح القدیر)^(۲) دەلی: (الْمُرَادُ بِالْأَوْسَطِ هُنَا الْمَتَوَسِّطُ

بَيْنَ طَرَفِي الْإِسْرَافِ وَالْتَقْتِيرِ وَلَيْسَ الْمُرَادُ بِهِ الْأَعْلَى) وشە (أَوْسَطِ) لە

زمانی عەرەبیدا، واتە: (أَعْلَى) باشترین، بەلام لیڕەدا دەلی: مەبەست لە

(وَسَطِ) واتە: ئەوێ کە لە نیوان زیدەرۆیی و چرووکی دایە، حالەتیکی

مامنیوهندی.

ئنجأ (ابن ماجه) ئەو قسەیه لە ئیبنو عەبباسەو دەگێرێتەو، دەلی: ﴿عَنْ

ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ الرَّجُلُ يَقُوتُ أَهْلَهُ قُوتًا فِيهِ سَعَةٌ، وَكَانَ الرَّجُلُ يَقُوتُ

(۱) ج ۲، ص ۳۳۷، د. حکمت بن بشیر بن یاسین.

(۲) ج ۲، ص ۹۱.

أَهْلَهُ قُوتًا فِيهِ شِدَّةٌ، فَنَزَلَتْ، مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ ﴿﴾ {أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَهَ فِي سَنَنِهِ بَرَقَم: (۲۱۱۳)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي (صَحِيحِ ابْنِ مَاجَهَ) بَرَقَم: (۱۷۱۷)}، واتە: ئیبنو عەبباس خوا لە خۆی و بابی رازی بـ، دەلی: بۆیە خواى بەرز وایفەر مووه، چونکە پیاو هەبوو خواردنی دەدا بە مال و منداڵەکەى، خواردنیکی باشی دەداتى، وه پیاوی واش هەبووه که خواردنیکی سادە و نەدارانەى دەدانى، ئیدی ئایەتەکە هاتە خوا: خواردنیکیان بدەنى له نیوان زۆر باش و خراپدا، هەر کەسە بەپێى خۆى، هەر کەسە و لەو خواردنەى دەیدا بە مال و منداڵى خۆى، لەو جوړە خواردنەش کەفەرەت بدەن.

وهك گوتراوه: (خَيْرُ الْأُمُورِ أَوْسَطُهَا)، واتە: باشترینى کارەکان نێوەراستیانە، ئنجا لەوبارەوه زانیان مشتومڕیانە، کە ئایا ئەو خواردن پێدانە دەبێ ژەمیك بـ، دەبێ دوو ژەم بـ، دەبێ سێ ژەم بـ؟ چۆن بـیّت؟ یاخود مستیك بـیّت؟ یاخود دوو مست بـیّت؟ یان چوار مست بـیّت، چەندبـی؟! لەوبارەوه راجیایان زۆرەو زۆر را هەن، بەلام (جمال الدين القاسمي) خاوەنى (محاسن التأویل) قسەیهکی جوان دەکات، دەلی: (فَأَمَّا الطَّعَامُ فَلَيْسَ فِيهِ تَحْدِيدٌ بَقَدَرٍ، لَا فِي وَجْبَةٍ وَلَا وَجْبَتَيْنِ، وَلَا فِي قَدَرٍ مِنَ الْكَيْلِ، وَلَذَا رَوَى عَنِ الصَّحَابَةِ وَالتَّابِعِينَ فِيهِ وَجُوهٌ جَمِيعُهَا مِمَّا يَصْدُقُ عَلَيْهِ مُسَمَّاهُ فَبِأَيِّهَا أَخَذَ أَجْزَاهُ: يُغَدِّيهِمْ وَيُعَشِّيهِمْ، أَكْلَةً وَاحِدَةً، نَحْفَ صَاعٍ مِنْ بُرٍّ أَوْ تَمْرٍ أَوْ نَحْوِهَا، لِكُلِّ مَسْكِينٍ مَدٌّ مِنْ بَرِّهِ إِدَامَةً، وَالْأَصْلُ هُوَ التَّمْلِيكُ عِنْدَ الْأَكْثَرِ)^(۱)، واتە: خواردن پێدان بەو دە نەدارە، دیاریکردنی تێدانیه نە بە ئەندازە، (بـلی ئەوەندەیان بدەنى) مستیك، دوو مست، رەبەیهك، کیلویهك، دوو کیلۆ وه نە بەژەم دوو ژەمیش، وه نە بە ئەندازەى پـیوانیش، بۆیە له هاوێلان و شوینکەوتووێانەوه خوا لییان رازی بـ چەند شتیك لەوبارەوه هاتوه، {خوا بەگشتی فەرموویەتى ﴿إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ﴾، خواردن پێدانى ده نەدار}، هەندیکیان گوتووێانە: (يُغَدِّيهِمْ وَيُعَشِّيهِمْ)، عەرەب عادەتیان وابوو

دووجار نانپان خواردو، (غَدَاءُ وَعَشَاءُ) واتە: بەيانپان و ئىواران، وە ھەندىكىان گوتوويانە: (أَكْلَةً وَاحِدَةً)، يەكجار، يەك ژەم، ھەندىكىان بە پىوان (نصف صاع) واتە: نيو رەبە، (صاع) يەك چوار مستە، واتە: دوو مست، جا لە گەنەم، ياخود لە خورما، ياخود وینەى خورما و گەنەم، ھەندىكىان گوتوويانە: بۆ ھەر نەدارىك مستىك گەنەم، وە پىخۇرىشى لەگەندابى، ھەلبەتە ئەسلىش ئەودىيە كە دەبى ئەو خواردنە كە دەدرى بە كەفارتى ئەو برسپانە، تەسلىميان بكرى، وە بدرىتە دەستپان، ئەو بەنسبەت خواردن پىدانەو.

(ب) كە دەفەرموى: ﴿كَسَوْتُهُمْ﴾، ئەگەر خواردن پىدان نەبوو، ئەوى دىكەى ھەلبەزارد، پۆشاكپان بۆ بىكات، لىرەشدا زانپان دەلپن: خوا دىارىي نەكردو، ئەندازەى ئەو پۆشاكە چەندبى؟ زۇرجار پرسپار كراوہ ئايا چى بىت؟ ھەندىك گوتوويانە: ھەر شتىك پىي بگوتىرى پۆشاك، جا كلاًويك بى مىزەرى بى، سەرپۆشىك بى، كراسىك بى، شەرپاىك بى، ھەمووى ھەر دەبى. ھەندىكىش گوتوويانە: دەبى بەرگىك بى كە نوپىزى تىدا بكرى، واتە: رەوابى كە نوپىزى پىوہ بكرى، ئەو دوو راپە ھەن، بەگشتى. بەلام لەراستىدا ئايەنەكە دىارى نەكردو، بۆيە ھەردووكپان دەگونجىن.

(ج) كە دەفەرموى: ﴿أَوْتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾، كۆيلەيەك ئازاد بكرى، ئىستا كۆيلە نىن (الحمد لله)،

۱/ ئايا ئەو كۆيلەيە دەبى چۆن بى، زانپان راجىياپان ھەيە:

ئەبو حەنەفە گوتوويەتى: ئەو كۆيلەيە مسولمان بى، ياخود كافىر، دروستە.

شافىعىي و زانپانى دىكە گوتوويانە: ئەو كۆيلەيە ھەر دەبى ئىمانداربى، ھەلبەتە لىرەدا خوا دىارىي نەكردو كە ئىمانداربى، لە شوپنى دىكەدا ھاتوہ كە

دەبى ئىماندار بى ﴿... وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ...﴾ النساء، بەلام لىرەدا دىارىي نەكردو، ھەندىكىان دەلپن: ئەمە قىياس دەكرىتە سەر ئەوى.

بەلام لەراستىيدا من راي (أبو حنيفة)م پى راستتەر، مادام لىرەدا ديارى نەگراو، ئەوئەش بواری عىباداتە، لەوئى گە ديارى گراو، ديارە گە حىكمەتتىكى تىدايە، گە دەبى ئىماندار بى، وە لىرەدا گە ديارى نەگراو، ديارە نامسوئمانىش بى ھەر دەگونجى ئازاد بکرى.

۲/ ئنجا ئايا دروستە گەفارت ھەمووى بدرىتە يەك نەدار؟

ئەبو حەنەفە دەلى: بەلى، دروستە ھەمووى بدرىتە يەك نەدار، با بە دە رۆزان بىخوات، بە دە (۱۰) ژەمان بىخوات.

مالىك و شافىعىي و زۆربەى زانايان دەلىن: نەخىر، دەبى بدرىتە دە نەداران، چونكە خواى پەرورەدگار باسى دە (۱۰) دەكات.

لەوئەدا من راي زۆربەم پى راستتەر، گە دەبى بدرىتە دە گەسان.

۳/ ئنجا ئايا نرخى ئەو خواردنە، ياخود نرخى ئەو پۆشاگە، دروستە بدرى لە گەفارتى سوئند يان دەبى حەتمەن پۆشاگ بى، يان خواردن بى؟ ئەبو حەنەفە دەلى: نرخەگەشى دەبى.

مالىك و شافىعىي و زۆربەى زانايان دەلىن: نابى.

من لەوئەدا راي ئەبو حەنەفەم پى راستتەر، چونكە جارى وا ھەيە سوودى ئەو گەفارتە ئەگەر بە پارە بى، زياترە بۆ نەدارەكان و دەگونجى كەلىنى باشتى پى بگرن، وە لەوانەيە ئەو پۆشاگەيان بۆ نەبى، ياخود پۆشاگىكى بە دلى خويان بگرن، يان خواردنىكى بە دلى خويان بخون، بۆيە من پىموايە قىمەتەگەش دەبى، وە راي ئەبو حەنەفە لىرەدا باشتەر.

۴/ ئايا ئەو گەفارتە دروستە بدرى بە ئىنسانى نامسوئمان؟

ئەبو حەنەفە دەلى: دروستە.

مالىك و شافىعىي دەلىن: دروست نىە بدرىتە نامسوئمان.

من پىموايە دروستە، چونكە خوا ديارى نەگروە گە حەتمەن بدرىتە مسوئمان.

(د) کە دەفەر موی: ﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصَيَّامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ﴾، زانیان لەوەدا کە وتووێژەتە ڕاجیایی یەو، ئایا ئەو سێ ڕۆژە دەبێ بە دوا یەکدا بن، یاخود حیا حیا بن؟

هەندێکیان گوتووین: دەبێ بە دوا یەکدا بن، بەلام لە راستیدا هیچ بەلگەیەک لەسەر بە دوا یەکدا بوونەکە نیە، کەواتە: نیو بە نیویش بێ هەر دروستە، پاشان زانیان لەو بارەو کە ئایا سنووری ئەو تەنگ دەستی و نەدارییەکی کە مەرۆف بۆی هەیە کە فەرپەرگە نەدات، واتە: خواردن پێدان و پۆشاک بۆ کرپن و گۆیلە ئازادکردن، وە سێ ڕۆژەکان بگرێ سنوورەکی چییە؟

هەندێکیان گوتووین: هەر کە سێک نان و نەفە قەی خۆی و مال و مەدالی ئەو شەو و ڕۆژی هەبێ، زیادهی هەبێ، زیادهکە دەبێت بکاتە کە فەرپەرگە.

هەندێکیان گوتووین: دەبێ هێندە هەبێ کە دەستایەکی وای هەبێ کە ماوەیەک پێی بژی.

ئەبو حەنیفە ڕەحمەتی خۆی لێ بێ دەلی، دەبێ هەر کە سێک ئەندازە (نصاب)ی نەبێ، واتە: هێندە نەبێ زەکاتی لێ بکەوێ، بۆی هەیه کە بە ڕۆژوو بێ.

من رای ئەبو حەنیفەم پێ جوانە، چونکە هەر کە سێک ئەندازە زەکات لێکەوتنی نەبێ، مانای وایە هەزارو نەدارەو زەکاتی پێدەشی و هەر کە سێکیش زەکاتی پێ بشی و بە هەزارو نەدار دابنرێ، مۆلەم ناکرێ بە کە فەرپەرگە دان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی بیستەم

پێناسەی ئەم دەرسە

لەم دەرسەماندا چوار ئایەت دەتوێژینەوه، کە ئایەتەکانی (۹۰ - ۹۳)ن، لەو چوار ئایەتە موبارەکەدا خوای کاربەجێ پاش ئەوهی بۆ جاری یازدەیهمین لەم سوورەتەدا بە نازناوی ئیمان بانگی مسوڵمانان دەکات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، حوکمی کۆتایی و یەكجارەکیی شەرەپابو قوماو دانانی بێتو صەنەم و بەکارهێنانی زەلەمان رادەگەیەنێ، کە هەموو ئەوانە حەرام و پیسن و لە گەردەوهی شەیتان و، دەبێ مسوڵمانان نەك هەر نەیانکەن، بەلكو دەبێ توخەشیان نەکەون، پاشان خوای پەرورەگار پێیان رادەگەیەنێ، کە شەیتان دەیهوێ بە هۆی شەرەپابو قوماوه، دوژمنایەتی و ناکوکیی لە نیو مسوڵمانان پەیدا بکات، لە نوێزو یادی خوا بێئاگایان بکات، وە فەرمانیان پێ دەکات فەرمانبەریی خواو پیغەمبەر ﷺ بکەن، وە بزەن و دلتیابن، کە ئەگەر پشت هەلبکەن، تەنیا خۆیان بەرپرسیارن، وە لە کۆتاییدا خوا ﷻ حوکمی مەیحۆریی و ئەو کەسانە پێش قەدەغەکرانی خواردوو یانەتەوه، رادەگەیەنێ، کە هیچیان لەسەر نیە، بە مەرجیک لەمەودوا خاوهنی گەردەوهی باش و ئیمان و تەقوابن.

﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلٍ
الشَّيْطٰنِ فَاجْتَنِبُوْهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۹۰﴾ اِنَّمَا يُرِيْدُ الشَّيْطٰنُ اَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ
الْعَدٰوَةَ وَالْبَغْضَاۗءَ فِى الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ ۖ فَهَلْ
اَنْتُمْ مُّنتَهُوْنَ ﴿۹۱﴾ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُوْلَ وَاَحْذَرُوْا فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاَعْلَمُوْا
اَنَّما عَلٰى رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿۹۲﴾ لَيْسَ عَلَى الدِّيْنِ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوْا اِذَا مَا اتَّقَوْا وَّءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَّءَامَنُوْا ثُمَّ
اتَّقَوْا وَّءَامَنُوْا وَاللّٰهُ يَحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۹۳﴾ ﴾

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

((ئەو ئەوانەى بپرواتان هیناود! بە دنیایى یهوه (بزانن که) شەپابو قومارو
 بتهکان و زەلمەکان پێسن لە کردەوێ شەیتان، دەجا لێیان دووربکەونەوه، بەلگو
 سەرفرازبن ﴿۹۰﴾ بێگومان شەیتان دەیهوێ لە میانەى مەیحوێری و قومارکردنەوه،
 دوژمنایەتی و بوغزو غەرزتان بخاتە ئێوان، وە لە یادی خواو نوێژ
 بتانگیرپێتەوه، جا ئایا دەست هەڵدەگرن! ﴿۹۱﴾ وە فەرمانبەرێى خواو
 پێغەمبەرەکەى بکەن، وە وریا بن، ئنجا ئەگەر پشتتان هەڵگەرد، ئەوه بزانن
 پێغەمبەرەکەمان تەنیا گەیاندى پوونى (پەيامى خواى) لەسەرە ﴿۹۲﴾ ئەوانەى
 ئیمانیان هیناودو کردەوه باشەکانیان ئەنجام داو، لەسەر ئەوێ که لە زابردوودا
 خواردووینانەتەوه (پیش قەدەغە کران) گوناھیان لەسەر نیە، ئەگەر لەمەودوا
 پارێز (لە مەیحواردنەوه) بکەن، وە ئیمان بێنن و کردەوه باشەکان ئەنجام بدەن،
 ئنجا پارێز بکەن و ئیمان بێنن، ئنجا پارێز بکەن و چاکە بکەن، وە خوا
 چاکەکارانى خوشدەوێ ﴿۹۳﴾)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(**الْخَمْرُ**): بە کوردی دەلێن: شەراب، مەیی، ئارەق، (أَصْلُ الْخَمْرِ: سَثْرُ الشَّيْءِ، وَالْخَمَارُ مَا تَغَطَّى بِهِ الْمَرْأَةُ رَأْسَهَا، وَجَمْعُهُ خُمْرٌ، وَسُمِّيَتْ لِكَوْنِهَا خَامِرَةً لِمَقَرِّ الْعَقْلِ وَهُوَ اسْمٌ لِكُلِّ مُسْكِرٍ، واتە: وشە (الْخَمْرُ) لە ریشەدا بە مانای داپۆشینى شتیك دیتو، ئەو شتەى كە شتیكى پى دادەپۆشێت پى دەگوترى (خَمَار) وە سەرپۆشى ئافرەت یان دەسماڵ، یان لەجك پى دەگوترى: (خَمَار)، كۆیەكەى (خُمَرە)، بۆیەش بە شەراب گوتراوە (خَمْر) چونكە عەقل دادەپۆشى، وشەى (خَمْر) ناوە بۆ هەموو سەرخۆشكەرێك.

(**وَالْمَيْسِرُ**)، واتە: قومار، لەبەرئەوێ مایكە مەزۆف بە ئاسانی دەستى دەكەوێ، (الْمَيْسِرُ ضِدُّ الْعُسْرِ، وَتَيْسَرَ كَذَا وَاسْتَيْسَرَ: تَسَهَّلَ وَمِنْ الْيُسْرِ: الْمَيْسِرُ، وَالْمَيْسِرُ: الْقِمَارُ، الْمَيْسِرَةُ: الْغَنَى وَالْيُسَارُ، وشەى (مَيْسِر) لە (يُسِر) هاتو، واتە: ئاسانی، پێچەوانەى زەحمەتەو قورسییە، دەگوترى: (تَيْسَرَ كَذَا وَاسْتَيْسَرَ)، واتە: ئاسان بوو، وە (الْمَيْسِرُ) واتە: (قِمَار) وە دەولەمەندی و دەست رۆشتووێ پى دەگوترى (مَيْسِرَة) لەبەرئەوێ ئینسان بە ئاسانى دەتوانى تەسەرپروف بکات ئەگەر دەولەمەندی.

(**وَالْأَنْصَابُ**): واتە: (نَصَبُ الشَّيْءِ، وَضَعُهُ وَضْعًا نَاتِبًا، كَنَصَبِ الرَّمْحِ، وَالنَّصِيبُ: الْحِجَارَةُ تُنْصَبُ عَلَى الشَّيْءِ، وَجَمْعُهُ نَصَائِبٌ وَنُصْبٌ وَأَنْصَابٌ، وَكَانَ لِلْعَرَبِ حِجَارَةٌ تَعْبُدُهَا وَتَذْبَحُ عَلَيْهَا)، (نَصَبُ الشَّيْءِ) واتە: ئەو شتەى چەقاندو بە قیتی داینا، وەك چۆن رمیک دەچەقینی، (نَصِيب) بەردیکە دەچەقینى لەسەر شتیك، كۆیەكەى (نَصَائِبٌ وَنُصْبٌ وَأَنْصَابٌ)ە، عەرەب عادەتیان وابوو، بەردیکیان داناو بەبێ ئەوێ شیوەى مەزۆف و ئەوانەى بۆ بکەن، ئەگەر شیوەیان بۆ کردبێ ناویان ناوە (وثن) و (صَنَم)، ئەگەر شیوەیان بۆ نەکردبێ ناویان ناوە (نَصَب) جا عادەتیان وابوو پەرستووێانەو قوربانیشیان بۆ

هۆی هاتنه خواردهوی ئایەتەکان

هۆی هاتنه خواردهوی ئەو ئایەتەى که دەفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ

وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾

دوو بەسەرھات لەمبارەوہ گێڕدراونەوہ، ھەلبەتە زیاتریش ھەن، بەلام من ئەو دووانەم ھەلبژادوون:

(أ) ﴿عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَتَيْتُ عَلَى نَفَرٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرِينَ، فَقَالُوا: تَعَالَ نُطْعِمَكَ وَنَسْقِيكَ خَمْرًا، وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ تُحَرَّمَ الْخَمْرُ، قَالَ: فَأَتَيْتُهُمْ فِي حَشٍّ وَالْحَشُّ الْبُسْتَانُ فَإِذَا رَأْسُ جَزُورٍ مَشْوِيٍّ عِنْدَهُمْ وَزِقٌّ مِّنْ خَمْرٍ، قَالَ: فَأَكَلْتُ وَشَرِبْتُ مَعَهُمْ، قَالَ: فَذَكَرْتُ الْأَنْصَارَ وَالْمُهَاجِرُونَ عِنْدَهُمْ، فَقُلْتُ: الْمُهَاجِرُونَ خَيْرٌ مِنَ الْأَنْصَارِ، قَالَ: فَأَخَذَ رَجُلٌ أَحَدَ لَحْيِي الرَّأْسِ فَضَرَبَنِي بِهِ فَجَرَحَ بَأَنفِي فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَأَخْبَرْتُهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي (يَعْنِي

نَفْسَهُ) شَأْنَ الْخَمْرِ: ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ

الشَّيْطَانِ ﴿٩٠﴾﴾ { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (٦١٨٨) }، واتە: سەعدی کوری ئەبی

وہقاص خوی لی رازی بی (لہ دریژدی بەسەرھاتیکیدا) دەلی: رۆژیک چوومە لای کۆمەڵیک لہ پشتیوانان و کۆچکەرەن (لہ ھاوہلانی بەرپیزی پیغەمبەر ﷺ) ئەوانیش بانگیان کردم، گوتیان: وەرە خواردنیشمان لەلا بخۆ، شەرپایشمان لەلا بخۆو، (ئەو بەرلەوہی شەرپ قەدەغە بکری)، دەلی: منیش چووم بۆ لایان لەنیو باغیکدا دانیشتبوون، سەری حوشتریکیان برژاندبوو، وە مەشکە یەک، یان کوندە یەک شەرپایان لەلابوو، دەلی: منیش لەگەڵ ئەواندا نانم خواردو شەرپایشم خواردو، لەوێ باسی پشتیوانان و کۆچکەرەن کرا، منیش گوتم: کۆچکەرەن لە پشتیوانان چاکترن، (دیارە دەبی سەرخۆش بووی)، یەکیک لە پیاوہکان یەکیک لە شەوێلاگەکانی سەرەکە ی گرتوو لە دەموچاوی دامو، لووتی بریندار کردم، (ھەندیک دەلین: لووتی شکاو، ھەندیکیش دەلین: لووتی تۆزی قلیشاو)، دەلی:

چووم بو لای پیغہمبہری خوا ﷺ ہوا لہم پیدا، خوا ی بہرزو پایہ دار لہ بارہی منہوہ، نہو ثایہ تہی ناردہ خوار کہ دہفہ رموی: ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ

وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ ﴿۱۰﴾

(ب) هو ی ہاتنہ خوار دہی نہو ثایہ تہی کہ دہفہ رموی: ﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسِنُوا ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۲﴾، ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ

قَالَ: كُنْتُ سَاقِي الْقَوْمِ فِي مَنْزِلِ أَبِي طَلْحَةَ، وَكَانَ خَمْرُهُمْ يَوْمَئِذٍ الْفَضِيخَ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مُنَادِيًا يُنَادِي: أَلَا إِنَّ الْخَمْرَ قَدْ حُرِّمَتْ، قَالَ: فَقَالَ لِي أَبُو طَلْحَةَ: أَخْرَجْ فَأَهْرِقْهَا، فَخَرَجْتُ فَهَرَقْتُهَا، فَحَرَبْتُ فِي سِكَكِ الْمَدِينَةِ، فَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ: قَدْ قُتِلَ قَوْمٌ وَهِيَ فِي بُطُونِهِمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا... ﴿۱۲﴾﴾ { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم:

(۴۶۲۰)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۵۲۴۶)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۶۷۵)، وَهَكَذَا جَارِيكِي دِيكْهَش بِاسْمَانِ كَرْدَوَه، جَارِي وَآهِيَه، دَوو رَووداو یان سِی رَووداو، خَوای پِروہردگار ثایہ تیک دہنیریتہ خوار ی بو ہموویان.

واتہ: نہنہسی کوری مالیک خوا لی رازی بی، دہلی: من لہ مائی نہبو طہ لہ شہراہم بو خہ لکیک دہگیرا، (دیارہ نہنہس گہنج بووہ، چونکہ دہلی: نہو کاتہی تہمہنم دہ سالان بوو لہ خزمہت پیغہمبہری خوا ﷺ بووم)، پیس نہو کاتہی شہراہ قہدہغہ بکری، شہراہیش لہ (فضیخ) دروست دہکرا { (الْفَضِيخُ: شَرَابٌ يُتَّخَذُ مِنَ الْبُسْرِ الْمَفْضُوحِ: أَيِ الْمَشْدُوحِ)، واتہ: فہزیخ شہراہیکہ لہ خورمای تیکگوشراو دروستکراوہ } نجا نہو کاتہی شہراہیکہم بہسہردا دہگیران پیغہمبہری خوا ﷺ فہرمانی کرد بہ جارچی جار بدا، فہرموی: (أَلَا إِنَّ الْخَمْرَ قَدْ حُرِّمَتْ) ناگادار بن! شہراہ قہدہغہ کرا، نہبو طہ لہ پی گوتہ: نہنہس

بچۆ دەری ئەو شەرابە برپێژە، (جا دەبی خواردبیاوە، یان فریا نەکەوتبن بخۆنەو، یان هەندیکیان خواردبیتەو و هەندیکی دیکە فریا نەکەوتبن بیخۆنەو) منیش چووم شەرابەکەم رشت، شەراب بە کۆلانەکانی مەدینەدا دەرویشت، (هەر مَالِیک شەرابی هەبوو رشتووێت)، هەندیک لە خەڵکە کە گوتیان: (قَدْ قُتِلَ قَوْمٌ وَهِيَ فِي بَطُونِهِمْ)، کەسانی کەمان لیکوژران، ئەم شەرابەیان لە گەدە دابوو، ئەدی

ئەوانە حوکمیان چییە؟ ئیدی خوا ئەم ئایەتەى ناردە خواری: ﴿لَيْسَ عَلَى

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا...﴾ (۹۳)، واتە: ئەوانەى خاوەن ئیمان و کردەو بەشەکانیان نەنجامداوە، گوناھیان ناگاتە کە لە پابردوودا خواردوویانەتەو، مادام خواى پەروردگار ئەو کاتە قەدەغەى نەکردی.

مانای گشتی نایەتەکان

دیاره وهك پێشتر باسمان كردوه، لهم سووردهته موبارهكهدا زۆرتەری جار وشەى:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، دووباره بۆتەوه، كه (۱۶) جارە، ئەم جارەیان یازدەیهەمین

جارە لەم سووردهتەدا، ئاشکرایە هەر جارێك خەوای بەرز بە نازناوی ئیمان بانگی مسوولمانان بکات، حەتمەن یان واجیبێکە پێیان ڕادەگەیەنێ، یان قەدەغە کراوێکە ئاگاداریان دەکاتەوه، یان فەرمانێکیان پێدەگات، یان ئەهییهکیان بێ دەفەر موی،

ئنجای دەفەر موی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەهێ ئەوانەى برۆتان هیناوه! واتە:

ئیمانتان هیناوه بە خوا بە پێغەمبەر ﷺ و هەرچی كه خوا له رێی پێغەمبەرەوه هەوالی پێداونو، هەرچی كه خوا ناردوویەتی بە پێغەمبەری خۆیدا، وه وشەى:

﴿آمَنُوا﴾، وهك نازناویك وایه بۆ مسوولمانان، ئەگەرنا وشەى (آمَنُوا)، یانی: (آمَنُوا بالله و ملائكتہ و رسلہ و كتبه و اليوم الآخر و كل ما يجب ان يؤمن به).

دەفەر موی: ئەهێ ئەوانەى ئیمانتان هیناوه! ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ

رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَبُوا لَهُكُمْ نِفْلًا حَرَامًا﴾، بیگومان ﴿الْخَمْرُ﴾، واتە: شەراب،

مەى، ﴿وَالْمَيْسِرُ﴾، واتە: قومار، ﴿وَالْأَنْصَابُ﴾، واتە: کۆی (نصب)ه، واتە: ئەو بتانەى

كه دایاندەنێن بئەوهى كه وێنەیان بکێشن ﴿وَالْأَزْلَمُ﴾، کۆی (زلم)ه، واتە: ئەو

دارووچکانەى وهك یانسیب شتیان پێ دابەش دەکەن، ئەمانە هەر چواریان پیسن، له کردەوهى شەیتان، لێیان دووربکەونەوه، بەلکو سەرفرازبن، لێردا خوا ﷻ وهك قۆناغی چوارەم و کۆتایی قەدەغەکردنی شەراب، وه قۆناغی دووهم و کۆتایی قەدەغەکردنی

قومار، ئەم بانگەوازه ئاراستەى ئیمانداران دەکات، چونکە وهك دواى باسى دەکەین،

شەراب بە چوار قۆناغ قەدەغە بووه، قوماریش بە دوو قۆناغ، خوا ﷻ كه ئامرازى

(إِنَّمَا)ى بەکارهیناوه، واتە: (خمر و ميسر و أنصاب و أزلام) بەس پیسن و کردەوهى

شەیتان، واتە: هیچى دیکە نین جگە له پیسییو، جگە لهوه كه کردەوهى شەیتان،

کەواتە: لێیان دووربکەونەو، بۆئەوێ سەرفرازین، هەلبەتە لە مەسەلە گەڕنگەکان زیاتر باسی دەکەین، ئنجا حیکمەتی قەدەغەکرانی ئەو چوارە، بەتایبەت شەرپاب و قومار، رادەگەیەنێ و دەفەر موی: ﴿ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ ﴾، بیگومان شەیتان بە هۆی ئەووە کە شەرپاب و قومارتان لە لا شیرین دەکات، بەس دەیهوێ دوژمنایەتی و رقتان بخاتە بەین، بە هۆی شەرپاب خواردنەو و قومارکردنەو، وە لە یادی خواو لە نوێژ بتانگێڕیتەو، ﴿ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ ﴾، ئنجا نایا دەست هەڵدەگرن! یان: نایا هەر وازیان لێ ناهێنن!

ئنجا خواى پەروردگار بە ئیمانداران دەفەر موی: ﴿ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ﴾، وە فەرمانبەریی خوا بکەن، واتە: پابەندبێ بە قورئانەو، وە فەرمانبەریی پێغەمبەری خوا ﷺ بکەن، واتە: پابەندبێ بە سوننەتەو، ﴿ وَاحْذَرُوا ﴾، وە وریابن و هۆشیاریان، لە بێ فەرمانیی خواو پێغەمبەری خوا ﷺ، ﴿ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴾، ئنجا ئەگەر پشتتان هەڵکرد، واتە: لەجیاتی ئەوێ ڕووبکەنە خواو پێغەمبەری خوا، پشتتان تێیان کردو لە جیاتی ئەوێ فەرمانەکانیان جێبەجێ بکەن، لاملێ و سەرپێچییان کرد، ئەو بەزان کە پێغەمبەری ئیمە (موحەممەد ﷺ) تەنیا گەیانندیکی ڕوونی لەسەرە، دواى ئەوێ بە ڕوونی پێی راگەیاندن کە شەرپاب و قومارو بتهکان و زەلەمەکان قەدەغەن، هەر کەسێک لە ئێوە توخنی یەکیک لەوانە بکەوێ، بۆخۆی بەرپر سيارە، وە پێغەمبەر ﷺ لەسەری پێویست نیه بتانگێڕیتەو، بەس لەسەری پێویستە ناگادارتان بکاتەو، وەك دەفەر موی: ﴿ إِنَّ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴾ الشوری، واتە: تۆ بەس گەیانندت لەسەرە.

ئنجا لە نایەتی چوارەم و کۆتاییدا خوا ﷻ وەلامی ئەو ئیشکالە دەداتەو، کە بۆ هەندیک لە هاوێلان دروست بوو، خوا لێیان رازی بێ، ئەویش ئەو بوو کە هەندیکیان لە جەنگی بەدردا شەهید بوون، یان لە جەنگی ئوحووددا شەهید بوون، کە شەرپابیش

دوای ئەو جەنگانە قەدەغە کراوە، گوتووینە: ئەو برابیانەمان، ئەو هاوئەلانەمان کوژراون و لەو کاتەشدا شەڕابیان لەنیو گەدەدا هەبوو، واتە: شەڕابیان خواردۆتەو، ئایا حوکمیان

چییه؟ خوای پەروردگار وەلامی ئەو پرسیارو ئیشکالە دەداتەو، دەرئەو: ﴿لَيْسَ

عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾، بیگومان ئەوانە

ئیمانیان هیناوە، (بە هەموو ئەو شتانە ی که پێویستە ئیمانیان پێ بهێنرێ)، وە کردووە چاکەکانیان ئەنجام داو، گوناھیان لەسەر نیه لەسەر ئەو ی که لە رابردوودا خواردوویانە، واتە: خواردوویانەتەو لە شەڕاب، وە من وای تێدەگەم بۆیە خوای زاناو

شارەزا وشە: ﴿طَعِمُوا﴾ ی بەکارهیناوە، چونکە ﴿طَعِمُوا﴾، هەم بۆ خواردن و، هەم

بۆ خواردنەوێش بەکار دای، ئنجا ماددە سەرخۆشکەرەکانیش تەنیا بە شیوێ خواردنەو بە کارنایەن، وەك شەلمەنی، بەلکو بە شیوێ دیکەش بەکار دین، وە بە شیوێ حەب دەرزیش بەکار دین، دەرئەو: ئەوانە ی که لە رابردوودا ئەو ماددە سەرخۆشکەرەکانەیان

بەکارهیناوە، گوناھیان لەسەر نیه، چونکە کاتی خۆی قەدەغە نەکراوون، ﴿إِذَا مَا

اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، ئەگەر لە رابردوودا پارێزێان کردبێ لەو شتانە ی

کە قەدەغە کراون، شەڕاب کە قەدەغە نەکراوە، پارێزیشیان لێ نەکردبێ، گوناھیان

ناگاتێ، بەمەرجێک لەو شتانە ی دیکە کە قەدەغە کراون، پارێزێان کردبێ، ﴿ثُمَّ

اتَّقَوْا وَءَامَنُوا﴾، پاشان کە شەڕاب قەدەغە کراوە، ئنجا خۆیان لە شەڕابیش دەپارێزن و

ئیمانیشیان هەیه، دیارە ئیمانە کە وایان لێدەکات خۆیان بپارێزن، ﴿ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا﴾،

و بەردەوام بە پەیزە ی لە خواترسان و تەقوودا سەردەگەون، بەرد و پلە ی سەرەو ی لە پارێزو خواترسان، نەك بە پلە ی خوارەو و نیوەرەست قەناعەت بکەن، وە چاکەکارییش

ئەنجام دەدەن، ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾، وە خوا چاکەکارانی خۆشدەوین.

چەند مەسەلە یەکی گەرنە

مەسەلە یەکیەم: خوای پەرودەر دگەر دەفەر موی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ

وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾،

لێرەدا پێویست دەکات ئەم پێنج وشەیە شی بەکەینهوه، چونکە دواوی پێویستمان پێیان دەبێ:

(الْخَمْرُ، الْمَيْسِرُ، الْأَنْصَابُ، الْأَزْلَامُ، الرَّجْسُ).

۱/ (الْخَمْرُ): کە پێشتریش چەمک و واتاکە یمان شیکردەوه: (الْخَمْرُ اسْمٌ لِّكُلِّ مُسْكِرٍ يُذَكِّرُ وَيُؤَنِّثُ وَيُقَالُ: خَمْرَةٌ، وَالْجَمْعُ: خُمُورٌ، وَالْخَمَارُ: بَائِعُهَا، وَسُمِّيَتْ الْخَمْرُ خَمْرًا لِأَنَّهَا تَسْتُرُ الْعَقْلَ..)^(۱)، واتە: ناو بەر سەر خۆشکەرێک، بە (مُذَكَّر) دێ، بە (مُؤَنَّث) یش دێ، کە دیارە (مُذَكَّرٌ مُؤَنَّثٌ) ی (مجازی) ین، وە دەشگوترێ: (خَمْرَةٌ) کۆی (خَمْر) بریتییە لە (خُمُور)، (وَحَمَارٌ) ئەو کەسە یە کە شەراب دەفرۆشێ، وە (خَمْر) بۆیە وای پێگوتراوه، چونکە عەقڵ دادەپووشێ، ئینسان سەر خۆش دەکات و عەقڵی لەلا نامێنێ.

ئەجا مادام هەر ماددەیەك ئینسان سەر خۆش بکات، پێی دەلێن: (الْخَمْرُ)،

کەواتە کە خوا دەفەر موی: ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ

الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾، مانای وایە هەرچی سەر خۆشکەرە

دەبگیرێتەوه، بۆیەش زۆر جەختی لەسەر دەکەمەوه، چونکە ئەبو حەنیفە

دەلێ: بەس ئەوێ لە تری دروست دەکری، پێی دەگوترێ: (خَمْر)، خواش

لێرەدا بەس باسی (خَمْر) ی کردوه، هەڵبەتە ئەبو حەنیفە پەحمەتی خوای

لێ بێ، وایگوتوه، بەلام دیارە گوتووشیەتی: حوکمی ماددە سەر خۆشکەرەکانی

دیکە لە بەلگەی دیکەوه دەزانری، ئەگەر نا ئایەتە کە تەنیا ئەو دەگەیهنی،

بەلام وەك لیڤەدا دەردەكەوئ، وانیەو وشەى (خَمْر) ھەموو سەرخۆشكەرێك دەگەینەئ، ھەرچى ماددەى سەرخۆشكەرە: شلەمەنیی و حەب و ھى توندو دەرزى و دووكەل و ھەرچى بێت ... ھتە، چونكە ئیستا بە زۆر جوړو شیوہ ماددە سەرخۆشكەرەكان بەگاردەھێنرێن و، بەشەر ھونەر بازى (تفَنُّن) ی زۆر بەگاردینى بۆ سەرخۆشکردن.

۲/ (الْمَيْسِر): (اللَّعِبُ بِالْقِدَاحِ..) بریتى ھە یارى کردن بە قیداح، (قِدَاح) یش کە کۆیەكەى (أَقْداح) ە، بریتى ھە دارووچكەيەك کە بۆ تیر چاکیان کردو، ئەگەر ویستیان بیکەن بە تیر، نووکیکی تیزو پەڕیشى بە دواوہ بوو، ئەگەرنا ھەر دارەكە بوو، شتیان پى دابەش کردو، سى (قِدَاح) یان ھیناو، لەسەر یەكێکیان نووسیو: (أَمَرَنِي رَبِّي)، پەرورەدگارم فەرمانى پیکردووم، وە لەسەر ئەوێ دیکەیان نووسیو: (نَهَانِي رَبِّي)، پەرورەدگارم لى قەدەغەکردووم، وە لەسەر ئەویدیکە ھیچیان نەنووسیو، لەئێو توورەكەيەك دایانان و ھەئیان شەقاندو، پاشان یەکیان لى ڕاکیشاو، ئەگەر ویستیان سەفەرێك یان ھەر کارێك بکەن، ئەگەر ئەوھیان دەرچووبى کە تێیدا نووسراو، (أَمَرَنِي رَبِّي) ئەوہ گوتوویەتى: خوا فەرمانى پیکردووم، دەبى سەفەرەكە بکەم، وە ئەگەر ئەوھیان کە لەسەرى نووسراو: (نَهَانِي رَبِّي) دەرچووبى، سەفەرەكەیان نەکردو، وە ئەگەر ئەوێ کە ھیچى لەسەر نەنووسراو، دەرچووبایە دووبارەیان دەکردو، یاخود بۆ شت دابەشکردن بەکاریان ھیناو، ئنجا دەئى: (كُلُّ شَيْءٍ فِيهِ قِمَارٌ فَهُوَ مِنَ الْمَيْسِرِ)، واتە: وە ھەر شتێك کە قومارى تێدا بى، ئەوہ (میسر) ە.

قومار چىیە؟ (الجرجاني) ھە كتیبى (التعريفات) دا دەئى: (القِمَارُ: هُوَ كُلُّ لَعِبٍ يَشْتَرِطُ فِيهِ الْغَالِبُ مِنَ الْمُتَغَالِبِينَ شَيْئًا مِنَ الْمَغْلُوبِ)، واتە: ھەر یارییەك کە کۆمەلە كەسێك دەیکەن، ئەوھیان کە زال بێت ئەندازەيەك مال لەسەر ئەوہ فەرز دەكات کە دۆراندوویەتى.

ھەر وھا پێناسەيەكى دى بۆ کردو (الجرجاني) دەئى: (القِمَارُ: هُوَ أَنْ يَأْخُذَ مِنْ صَاحِبِهِ شَيْئًا فَشَيْئًا فِي اللَّعِبِ) واتە: قومار ئەوہیە یەكێك جار لە دواى جار لە ھاوہلەكەى بباتو، ئنجا دەگوترى: (قَامَرَ الرَّجُلُ مُقَامَرَةً وَقِمَارًا: إِذَا

لَاعِبَهُ لَعِبًا فَالْقِمَارُ هُوَ الرَّهَانُ)، وه یان بە کوردی دەلێن: گەرو لەسەر شتێک بێ، هەلبەتە شەرعزانان زۆر ورەدەکارییان لەسەر باس کردووە، دواییش زیاتر روونی دەکەینەو.

۳/ (الْأَنْصَابُ): - كَوَى (نَصَب) ه، واتە: (حَجَرَ كَانُوا يَنْصِبُونَهُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، وَيَتَّخِذُونَهُ صَنْمًا فَيَعْبُدُونَهُ)، واتە: بەردێکە دایانناووە چەقاندووینە لە سەر دەمی نەفامییدا، وەك بت پەرستووینە، وە جاری واشبوووە ئازەلیان لەلا سەربریووە، خۆینەكەشیان پێدا هەڵسو.

۴/ (الْأَزْلَامُ)، كَوَى (زَلَم) ه، واتە: (السَّوْمُ الَّذِي لَا رِيشَ عَلَيْهِ، وَكَانَ أَهْلُ الْجَاهِلِيَّةِ يَسْتَقْسِمُونَ بِالْأَزْلَامِ وَكَانُوا يَكْتُبُونَ عَلَيْهَا الْأُمْرَ أَوِ النَّهْيَ، وَيَضَعُونَهَا فِي وَعَاءٍ، فَإِذَا أَرَادَ أَحَدُهُمْ أَمْرًا أَدْخَلَ يَدَهُ فِيهِ وَأَخْرَجَ سَهْمًا، فَإِذَا خَرَجَ مَا فِيهِ الْأَمْرُ مَضَى لِقَضَائِهِ، وَإِنْ خَرَجَ مَا فِيهِ النَّهْيُ، كَفَّ) ^(۱)، پێشتر لە باسی (میسر) دا پێناسەمان کرد.

۴/ (رَجَسَ): (الرَّجْسُ: الشَّيْءُ الْقَذِرُ)، یانی: هەر شتێکی پیس، دەگوترێ: (رَجُلٌ رَجَسٌ وَرَجَالٌ أَرْجَاسٌ، وَالرَّجْسُ يَكُونُ عَلَى أَرْبَعَةِ أَوْجُهٍ: إِمَّا مِنْ حَيْثُ الطَّبْعُ، وَالْعَقْلُ، وَالشَّرْعُ، وَمِنْ كُلِّهَا كَالْمَيْتَةِ، فَإِنَّهَا تُعَافُ طَبْعًا وَعَقْلًا وَشَرْعًا، **﴿ إِنَّمَا الْمَشْرُكُونَ رَجَسٌ ﴾** ^(۲۸) التوبة، وَجَعَلَ الْكَافِرِينَ رَجَسًا مِنْ حَيْثُ أَنَّ

الشَّرْكُ بِالْعَقْلِ أَقْبَحُ الْأَشْيَاءِ، قَالَ تَعَالَى: **﴿ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ﴾**

﴿ فَزَادَتْهُمْ رَجْسًا إِلَى رَجْسِهِمْ ﴾ ^(۱۲۵) التوبة، وَقَوْلُهُ تَعَالَى: **﴿ وَجَعَلَ الرَّجْسَ**

عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴾ ^(۱۰۰) يونس، قِيلَ الرَّجْسُ: النَّتْنُ، وَقِيلَ الْعَذَابُ)، واتە:

دەگوترێ پیاویکی پیس، پیاوانیکی پیس، وە پیسیش چوار جوړە:

۱/ پیسی لە رووی سروشتییەو.

۲/ پیسی لە رووی عەقلەو.

۳/ پیسیی لە ڕووی شەرعهوه.

۴/ پیسیی لە ھەر سێ ڕووەکانهوه، وەك: مردارەوہبوو، كە ھەم سروشتی پیسەو، وە ھەم ئینسان لە ڕووی عەقلەوہ دەزانێ خراپەو، ھەم لە ڕووی شەرعهوہش پیسە.

ئنجبا خوا كە دەفەرموێ: ﴿إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ﴾ (۲۸)، واتە: بیگومان ھاوبەشدانەرەكان بۆ خوا پیسن، (دیاردە پیسیی ماددی نا، ئەگەر دەستت بە كافریك كەوت، دوایی چۆن دەستت بە میزو پیسایێ كەوتو، ئاوا دەستت بشوێ! چونكە زۆربەى ھەره زۆری زانیان دەلێن: مڕۆف پیس نیە، چونكە خوا دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ...﴾ (۷۰) الإسراء، واتە: ریزمان لە ئادەمیزاد گرتو، ئادەمیزادیکی ریز لیگیرا، پیس نیە، بەلكو لیردا مەبەست پیسیی مەعنەوییە، بۆیە (راغب) دەلێ: كافەرەكان بە پیس دانراون لەبەرئەوێ كوفرو شرك بە عەقل، خراپترین و ناشیرینترین و قیزەوونترین شتن، وەك خوا دەفەرموێ: (ئەوانەى كە دلێان نەخۆشیی تێدايە، لەگەڵ ئەو پیسییە، خوا پیسی دیکەشی بۆ زیاد كردن) یان لە

سوورەتی (یونس) دا دەفەرموێ: ﴿... وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ

لَا يَعْقِلُونَ﴾ (۱۰۰) یونس، واتە: ئەوانەى كە نەفامن خوا پیسیی بۆ بریارداون، واتە: پیسیی خستە نێو دلێان مەبەست لە پیسیی كوفرو شیركە، وە ھەندیکیش دەلێن: مەبەست لە: (رِجْس) واتە شتی بۆگەن، ھەندیکیش دەلێن (رِجْس) واتە: سزاو ئازار.

مەسەلەى دووهم:

باسک لە بارەى شەراب و قومارەوه

لە حەوت خاڵدا باسى شەراب دەکەین، دواىى لە چوار خاڵیشدا باسى قومار دەکەین.

یەكەم : شەراب (خمر):

یەك : پێناسەى شەراب (خمر) و جوهرەکانى:

ئیمە پێشتر پێناسەى (خمر) مان کرد، بەلام مەى (خمر) چەند جوهرىكى هەن، كە لە چەند شتێك دروست دەكرێن.

(رَأٰی الْأَصْفَهَانِی) دەلى: {.. وَالْخَمْرُ سُمِّیَتْ لِکَوْنِهَا خَامِرَةً لِمَقَرِّ الْعَقْلِ، وَهُوَ عِنْدَ بَعْضِ النَّاسِ اسْمٌ لِّکُلِّ مُسْكِرٍ وَعِنْدَ بَعْضِهِمْ اسْمٌ لِلْمُتَخَذِ مِنَ الْعَنْبِ وَالْتَمْرِ لَمَّا رُوِيَ عَنْهُ ﷺ: (الْخَمْرُ مِنْ هَاتَيْنِ الشَّجَرَتَيْنِ النَّخْلَةِ وَالْعَنْبَةِ)}، واتە: مەى بۆیە ئەو ناوەى لێنراوە چونکە داپۆشەرى شوێنى عەقل و هۆشە، وە هەندىك لە زانایان گوتویانە (خمر) ناوێ بۆ هەر شتێك سەرخۆشکەر بێ، هەندىكیش گوتویانە: تەنیا ئەوەى لە تری و خورما دروست دەكرێ، پێى دەگوترى: (خمر)، چونکە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتى: ﴿الْخَمْرُ مِنْ هَاتَيْنِ الشَّجَرَتَيْنِ! النَّخْلَةِ وَالْعَنْبَةِ﴾ { (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۷۷۳۹)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۹۸۵)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۶۷۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۸۷۵)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۵۵۷۳)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۳۳۷۸) وَغَيْرُهُمْ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ)، واتە: شەراب لەو دوو درەختەیه دارخورماو ترى.

دیاره ئەو شەرابەى كە لەو كاتەدا باو بوو، لەو دوو درەختە دروست كراوە، ئەگەرنا لە شتى دىكەش شەراب دروست دەكرێ، كە سەرخۆشکەر بێ، وە لە مەسەلەى خواردن و خواردنەوهو مامەلەو نەریتەكان دا! تەماشای حىكمەت دەكرێ، حىكمەتى قەدەغەبوونى شەراب (خمر) یش سەرخۆشکردنە، بۆیە هەر شتێك ببیتە هۆى سەرخۆشکردن، بە مەى (خمر) دادەنرێ و قەدەغەیه.

وهك به‌لگەش لەو بارەوه كە هەر شێك ماددەیه‌کی سەرخۆشكەری لێ دروست بکری، هەمان حوکمی خورماو تری هەیە و مەرج نیە (خمر) تەنیا لە خورماو تری دروست بکری، ئەم دەقەیه: ﴿عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ عَلَى مِنْبَرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: أَيُّهَا النَّاسُ! أَلَا إِنَّهُ قَدْ نَزَلَ تَحْرِيمُ الْخَمْرِ وَهِيَ مِنْ خَمْسَةٍ: مِنَ الْعَنْبِ وَالتَّمْرِ وَالْعَسَلِ وَالْجَنْطَةِ وَالشَّعِيرِ، وَالْخَمْرُ مَا خَامَرَ الْعَقْلَ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۳۷۸)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۷۴۷۵)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۶۶۹)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۵۳۵۹)}، واتە: عەبدوللای کوری عومەر دەلی: گویم لە عومەری کوری خەتتاب بوو خوا لیان رازی بێ لەسەر مینبەری پیغەمبەری خوا ﷺ و تاریدا {دیاره بە ئامادەبوونی هاوەڵانی بەپیژ، بۆیەش شەرعزنان ئەم دەقی عومەر بە بەلگە دێنەوهو دەلێن: مادام هاوەڵان هەموو لەوئ بوون، ئەو حوکمی کۆدەنگیی (إجماع)ی هەیە} گوتی: ئەو خەلکینە! ئاگاداربێ قەدەغەبوونی شەراب خوا نارێه خوار، شەرابیش لە پینج شتان دروست دەکری: لە تری و خورماو هەنگوین و گەنم و جو، وە (خمر) هەر شتیکیە کە عەقل داپۆشی، (واتە: مەروف سەرخۆش بکات).

کەواتە: قسەکە ی ئەبو حەنیفە وە هاوەڵەکانی رەحمەتی خایان لێ بێ هەر چەندە ئیمامییکی گەورەیه، کە گوتووینانە: (خمر) بەس لە تری دروست دەکری، نەیانپێکاوه، با تری باوترین سەرچاوهی دروستکردنی شەرابیش بێ، هەروەها خورماش، بەلام هەر شتیکی دیکە کە ئەو ماددە سەرخۆشکەری لێ دروست دەکری، هەر پێی دەگوتری: (خمر) وە هەمان حوکمیشی هەیە، چونکە وهك باسمان کرد: (وَسُمِّيَتِ الْخَمْرُ خَمْرًا لِأَنَّهَا تَسْتُرُ الْعَقْلَ) بۆیه (خمر) دەگوتری: (خمر)، چونکە لە (ستر) دوه هاتوهو عەقل دادەپۆشی.

دوو: قوناغەکانی قەدەغەبوونی شەراب:

پێم شک نایەت هیچ شتیکی دیکە ئەوەندە شەرابی خایاندبێ بۆ قەدەغەکرانی، شەراب بە چوار قوناغ قەدەغە بووه، حیکمەتەکەشی ئەوەیه کە ئەو شتانە ی خەلک بە خواردن و خواردنەوهیانەوه رادیت، دەبنە بەشێک لە کەسایەتی ئینسان و حالەتی جەستەیی و عەقڵیی و نەفسیی، دەست لێ

هه‌لگرتنیان ئاسان نیه‌و، به‌ نووکه قه‌له‌می‌ک ناکرێ بگوترێ: ده‌ست هه‌لگرن ! به‌لکو پێویستی به‌ په‌روه‌رده‌کردن و پله‌پله‌یی هه‌یه‌، به‌تایبه‌ت شه‌رپا، که شتی‌ک بووه‌ عه‌ره‌به‌کان زۆر عاده‌تیان پێوه‌ گرتوه‌و، زۆر له‌سه‌ری راهاتوون، بۆیه‌ خوای په‌روه‌ردگار به‌ چوار قوناغ شه‌رپای قه‌ده‌غه‌ کردوه‌:

قوناغی یه‌که‌م: خوای په‌روه‌ردگار له‌ سوورده‌تی (النحل) ئایه‌تی ژماره‌ (۶۷) دا ئاماژه‌یه‌کی سووک ده‌کات به‌وه‌ که شه‌رپا شتی‌کی خراپه‌ و مه‌ی خواردنه‌وه‌ شتی‌کی خراپه‌، ده‌فه‌رموێ: ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخْلِ وَالْأَعْنَبِ لَنَخْذُونَ مِنْهُ سَكْرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ (النحل، واته‌: له‌ به‌روبوومی دارخورماو تری (میو) شه‌رپای لی دروست ده‌که‌ن و رزقی‌کی باشیشی لی دروست ده‌که‌ن { واته‌: میو‌زو دۆشاو و سرکه‌و... هتد } بیگومان له‌وه‌دا نیشانه‌ هه‌یه‌ بۆ که‌سانی‌ک که‌ بفامن، که‌ ئه‌مه‌ ئاماژه‌یه‌، چونکه‌ خوا ده‌فه‌رموێ: له‌ به‌ری دارخورماو به‌ری میو، دوو شتان دروست ده‌که‌ن: یه‌که‌م: مادده‌یه‌کی سه‌رخۆشکه‌ر (لَنَخْذُونَ مِنْهُ سَكْرًا).

دووه‌م: رزق و رۆژییه‌کی باش (وَرِزْقًا حَسَنًا)، که‌ واته‌: ئه‌و مادده‌ سه‌رخۆشکه‌ره‌ رزقی‌کی چاک نیه‌و خراپه‌، دیاره‌ ئه‌وه‌ش له‌ قوناغی مه‌که‌که‌دا بووه‌، که‌ جارێ خوای په‌روه‌ردگار حوکمه‌ شه‌رعییه‌کانی نه‌ناردوونه‌ خوارێ، تاکو بفه‌رموێ: شه‌رپا مه‌خۆنه‌وه‌، نه‌شده‌گونجا له‌و قوناغه‌دا قه‌ده‌غه‌ بکری، به‌پێی حیکمه‌تی خوای زانا، چونکه‌ پێش ئه‌وه‌ی خه‌لک هه‌لال و هه‌پامی بۆ دیاریی بکری، ده‌بی ئیمان و عه‌قیده‌ی هه‌بی‌و، عیباده‌تی هه‌بی‌و، خوای په‌روه‌ردگاری ناسیبی‌و، برۆای به‌ دوا‌رۆژی‌و به‌رچاوی رۆشن بووبیته‌وه‌، ئنجا پێی بگوترێ وابکه‌و وامه‌که‌، قوناغی یه‌که‌م ئه‌م ئایه‌ته‌ بوو.

قوناغی دووه‌م: ئه‌و ئایه‌ته‌ی که‌ ده‌فه‌رموێ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ

قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ ...﴾ (البقرة، واته‌: ده‌رباره‌ی شه‌رپا و قومار پرسیا‌رت لی‌ده‌که‌ن: بلی گونا‌هی‌کی گه‌وره‌یان تی‌دا هه‌یه‌و، هه‌ندی سوود

کەلکیشیان تیدا هەن بۆ خەلکی، کە ئەمەش ئاماژەیەکی دیکە بەهێزترە، کەواتە: شەپاب و قومار گوناھێکی گەورەیان تیدا ھەیە و ھەندێ وردە قازانجیشان تیدا ھەن، بەلام دیسان خوا نەیفەرموو: مەبخۆنەو، بەس ئەوێ زۆر عاقل و لیزان بووبی، ھەر بە ئایەتەکە سووڕەتی (النحل) کە دەفەرموێ: لە ترێ و خورما ماددە سەرخۆشکەر و پزقێکی باشی لێ دروست دەکەن، کەواتە: دیارە شەپاب پزقێکی باش نیە، ھەر ئەوێ نەبوو بۆخۆی کەسانیک عەقڵیان بەقوت بووبی، بەلگە بوو بۆئەوێ خۆیان لێ دووربگرن، ئنجا ئەوێ پێشتریش ھالی نەبووبی، بە ئایەتی سووڕەتی (البقرة) لێ ھالی بوو، کە دیارە شەپاب و قومار گوناھێکی گەورەیان تیدا ھەیە.

قَوْنَاغِي سَيِّئِهِم: خۆی بێوێنە لە سووڕەتی (النساء) دا دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ...﴾ (۴۳)

واتە: ئەو ئەوانە بڕواتان ھیناودا توخنی نوێژ مەکەن بە سەرخۆشی، ھەتا دەزانن چی دەلێن، (چونکە ئینسانی سەرخۆش نازانی چی دەلێ)، ئەمجارەش خۆی کاربەجێ نەیفەرموو: مەبخۆنەو، بەلکو فەرموویەتی: بە سەرخۆشی نوێژ مەکەن، ئنجا مادام سەرخۆشیش تا چەند سەعات (وہک سەرخۆشەکان دەلێن) بەری نادات، مانای وایە بۆیان نەبوو کە لە نیوان نوێژی نیوەرۆ و عەسر، یان شیوان و خەوتناندا بخۆنەو، کەواتە: دوو دەرھەتیان ھەبوو: لە دوا نوێژی بەیانی تا کو نیوەرۆ دەرھەتیک بوو، وە لە دوا نوێژی خەوتنانیش تا کو بەیانی دەرھەتیک بوو واتە: خوا ماوێ شەپاب خواردنەوێ زۆر لێ تەسک کردوونەتەو، پێش ئەوێ یەكجاری لێیان قەدەغە بکات.

قَوْنَاغِي چوارەم: ئەو ئایەتە سووڕەتی (المائدة) بوو کە خۆی پەروردگار شەپاب و قوماری لەگەڵ بپەرسیتی دا باسکردن و، یەكجاری لێی

قەدەغەکردن، کە دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ

وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (۱۰)، واتە: ئەو

ئهوانه‌ی برواتان هیئاوه! بیگومان شه‌رپابو قومارو بتو صه‌نه‌مه‌کانو زه‌له‌مه‌کان { (أزلام): که بۆ یانسیب به‌کاریان هیئاوه } پیسن له‌ کرده‌وی شه‌یتان، خۆتانیاں لی به‌ دووربگرن، بۆئه‌وه‌ی سه‌رفرازبن. ئنجا نه‌فامی وا هه‌یه‌ ده‌لی: خو خوا له‌ویشدا نه‌یفه‌رموو: شه‌رپاب مه‌خۆنه‌وه، به‌س فه‌رموو یه‌تی: خۆتانیاں لی دووربگرن! به‌لام بیگومان خو دوورگرتن زۆر به‌قووته‌تره‌ له‌وه‌ی بلی: مه‌یخۆوه، چونکه‌ لی‌ره‌ که‌ فه‌رموو یه‌تی: خۆتان لی دووربگرن واته‌: مه‌یکرن، مه‌یفرۆشن، له‌و مه‌جلیسه‌ دامه‌نیشن که‌ تییدا ده‌خوریته‌وه، په‌فاهه‌تی ئه‌وانه‌ مه‌که‌ن که‌ ده‌یخۆنه‌وه، خو لی دوورگرتن هه‌ر ته‌نیا خواردنه‌وه‌که‌ی ناگه‌یه‌نی، به‌لکو زۆر شتی دیکه‌ش ده‌گه‌یه‌نی، که‌ هه‌موویان هه‌رامن، وه‌ک له‌ فه‌رمایشتی پی‌ه‌مه‌به‌ردا ﷺ هاتوه.

وه له‌مباروه ئه‌م ده‌قه‌ هه‌یه: ﴿عَنْ أَبِي مَيْسَرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا نَزَلَ تَحْرِيمُ الْخَمْرِ، قَالَ عُمَرُ: اللَّهُمَّ بَيْنَ لَنَا فِي الْخَمْرِ بَيَانًا شَافِيًا، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ الَّتِي فِي سُورَةِ الْبَقَرَةِ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ

كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا...﴾، فدُعِيَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقُرِئَتْ عَلَيْهِ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ بَيْنَ لَنَا فِي الْخَمْرِ بَيَانًا شَافِيًا، فَنَزَلَتْ الْآيَةُ الَّتِي فِي

سُورَةِ النَّسَاءِ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَى...﴾ (٤٣)، فَكَانَ مُنَادِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَقَامَ الصَّلَاةَ نَادَى أَنْ لَا يَقْرَبَنَّ الصَّلَاةَ سُكَرَانٌ، فَدُعِيَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَقُرِئَتْ عَلَيْهِ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ بَيْنَ لَنَا فِي الْخَمْرِ بَيَانًا شَافِيًا، فَنَزَلَتْ الْآيَةُ الَّتِي فِي الْمَائِدَةِ، فَدُعِيَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقُرِئَتْ عَلَيْهِ فَلَمَّا

بَلَغَ: ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ﴾ (١١)، قَالَ: فَقَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: انْتَهَيْنَا انْتَهَيْنَا ﴿أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (٣٧٨) تَعْلِيْقُ شَعِيبِ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ رَجَالُهُ ثِقَاتٌ، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (٣٦٧٠)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٣٠٤٩)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ﴾، وَاتَه:

ئهبی مه‌یسه‌ره‌ ده‌لی: کاتیک خوا قه‌ده‌غه‌کردنی شه‌رپابی نارده‌ خوار، عومه‌ر خوا لی‌ی رازی بی، گوتی: ئه‌ی خوایه! ده‌ربه‌ره‌ی شه‌رپاب خواردنه‌وه‌ روونکردنه‌وه‌کی باشمان بۆ بنیره‌ خوار (ئایا بیخۆینه‌وه‌ یان نه‌یخۆینه‌وه‌؟

چونکە هەستیکی زۆر بە قوووەتی هەبووە (ئیدی ئەو ئایەتەیی سوورەتی (البقرة)

هاتە خوار کە دەفەر موئ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ

كَبِيرٌ...﴾، عومەر بانگکراو ئایەتەکی بۆ خویندراپەوه (بەلام تەواو دئی

پێیدانەکەوت) گوتی: ئەی خواپە! دەربارەیی شەراب خواردنەوه و پوونکردنەوه یەکی باشمان بەدیە (ئایا بیخوینەوه یان نهیخوینەوه؟)، ئنجا ئەو ئایەتەیی دیکە

سوورەتی (النساء) هاتە خوارئ کە دەفەر موئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا

الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ...﴾ (۴۳)، ئەی ئەوانەیی بڕواتان

هیناوه! توخنی نوێژئ مەکەن بە سەرخۆشیی (واتە: هەتا سەرخۆشن نوێژئ

مەکەن، جا دواي هاتنە خوارەوهی ئەم ئایەتەیی سوورەتی (النساء) بانگدەری

پێغەمبەر ﷺ کە بانگی دەداو قامەتی دەکرد، دەیفەر موو: ئەوهی سەرخۆشە با

جاری نەیتە نوێژ، (واتە: سەرخۆشەکانیش بۆیان هەبوو نوێژئ بکەن، بەلام

دەیفەر موو: با نەین بە نوێژئ، یانی لە مائی خۆیان نوێژئ بکەن و نەین بە نوێژئ

مزگەوت، یان با بە سەرخۆشیی نوێژئ نەکەن، تاكو سەرخۆشیی بەریان دەدات)

ئنجا عومەر دووبارە بانگکرا خوا لێی رازی بئ، وه ئەو ئایەتەیی (النساء) یشی

بەسەر خویندراپەوه، دووبارە عومەر گوتی: ئەی خواپە! دەربارەیی شەراب

خواردنەوه و پوونکردنەوهکی باشمان بەدیە، {واتە: پێویستیمان بەوه ناکات

بڵیین: دەبئ شەراب حەرام بئ یان حەلال؟} ئنجا ئەو ئایەتە کە لە سوورەتی

(المائدة) دا هەیه هاتە خوار، کە دەفەر موئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ

وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۱۰﴾

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ

عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ ﴿۱۱﴾﴾، (سەرەتا دەفەر موئ: ئەوانە لە

کردەوهی شەیتان، وازیان لیبیین، دواپی دەفەر موئ: ئایا واز ناھین و

دەستبەرداری شەراب نابن؟!} جا کە بەسەریدا خویندراپەوه، عومەر گوتی: (اِنَّهَيْنَا

انْتَهَيْنَا) وازمان هیئا، وازمان هیئا، مادام خوا فهرمووی: پیسه و له کردهوی شهیتانه، ئایا ههر واز ناهینن؟! ئهوه وازمان هیئا، وازمان هیئا.

سی: حوکمی خواردنهوی شهراپ:

دیاره شهراپ چهرامه و خواردنهوی شهراپ بهکیکه له گوناوه گه ورهکان، وه له قسهی خهلیفه سییه م (عُثْمَانُ بْنُ عَفَّان) دا هاتوه خوا لیی رازی بی، گوتووویهتی: {اجْتَنِبُوا الْخَمْرَ فَإِنَّهَا أُمُّ الْخَبَايِثِ} (أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ بِرَقْم: (٥٦٦٦) قال الشيخ الألباني: صحيح موقوف)، واته: خوتان دووربگرن له شهراپ، بیگومان دایکی ههموو گوناوهکانه.

یانی: له ئههجامی شهراپ خورییدا تووشی زور گوناوی دیکه دهبن.

شایانی باسیشه ئیمه له مهسهلهی سییه م دا چونیتهی دهلالهتی ئهوه سی ئایهته که به دوازه شیوه دهلالهت دهکن، لهسه ئهوهی شهراپ خواردنهوه قهدهغهیه، باس دهکهن، چونکه ههندیک له خهکی نهفام و سهرکیل، دهلین: کوا خوا نهیقهرموووه شهراپ مهخۆنهوه، ههر دهفهرموی: پیسه و له کردهوی شهیتانه، ههر دهستی لی ههئناگرن؟! وه دهفهرموی: نزیک مهکهن، بهلام دواپی باسی دهکهن که لهراستییدا ئهوهی خوا فهرمووویهتی بههیتره لهوهی که بفهرموی: مهیخۆنهوه، که دهفهرموی: نزیک مهکهن، یانی: نهک ههر مهیخۆنهوه، هیچ جوړه مامهلهیهکی لهگهڵ مهکهن، بو وینه: ئهوانهی دهشیخۆنهوه لهلایان دامه نیشن، بهلام ئهگهر فهرموویای: مهیخۆنهوه، بهس خواردنهوهکهی چهرام بوو، بهلام نیستا ههموو شتهکانی دیکهشی چهرامن، وهک دواپی باسی دهکهن.

ئنجا زانایان لهسه ئهوهی که شهراپ خواردنهوه قهدهغهیه، یهک دهنگن، وه هیچ زانایهکی موخته بهر نهیگوتوووه شهراپ خواردنهوه چهلاله، چهند فهرمایشتیکیش لهوبارهوه هه:

(١) ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَهْدَى رَجُلٌ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ رَاوِيَةً خَمْرًا، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: (أَمَّا عَلِمْتَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ شَرْبَهَا)؟ فَسَارَ الرَّجُلُ إِنْسَانًا إِلَى جَنْبِهِ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: (بِمَ سَارَرْتَهُ)؟ فَقَالَ: أَمَرْتُهُ أَنْ يَبِيعَهَا، فَقَالَ لَهُ

رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (إِنَّ الَّذِي حَرَّمَ شَرْبَهَا حَرَّمَ بَيْعَهَا)، فَفَتَحَ الْمُزَادَتَيْنِ حَتَّى ذَهَبَ مَا فِيهِمَا ﴿١﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (٢١٩٠)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (١٥٧٩)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (٤٦٦٤)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقْم: (٤٩٤٢)، وَالِدَّارِمِيُّ بَرَقْم: (٢١٠٣)}، وَاتَه: عَبْدُ اللَّهِ كُورِي عَهْدِ بَاسْ خَوَا لَهْ خَوِي وَ بَابِي رَازِي بِي، دَهْلِي: بِبَاوِيكْ مَهْ شَكْهِيهْ كْ كَهْ شَهْرَابِيانْ تِيكْرُدَه، هِيْنَايْ بُوْ لَايْ پِيْغَهْ مَبَهْرِيْ خَوَا ﷺ كَرْدِيهْ دِيَارِي، پِيْغَهْ مَبَهْر ﷺ پِيْ فَهْرَمُو: نَهْ تَزَانِيوَهْ كَهْ خَوَا قَهْ دَهْغَهْ كَرْدَه؟ گوتِي: نَهْ خَيْر، بِبَاوِيكْ بَهْ چَرَبَهْ بَهْ گُوِيْ دَا جِيْبانْد، پِيْغَهْ مَبَهْر ﷺ لَهْ كَابِرَايْ پَرَسِيْ چِيْتْ پِيْ گوت؟ كَابِرَاشْ گوتِي: پِيْمْ گوت: بِيْفَرُوشَهْ، پِيْغَهْ مَبَهْرِيْ خَوَا ﷺ فَهْرَمُوِي: نَهْ و كَهْ سَهْ كَهْ خَوَارْدَنَهْ و هِيْ قَهْ دَهْغَهْ كَرْدَه، فَرُوشْتَنِيْشِيْ قَهْ دَهْغَهْ كَرْدَه، نُنْجَا كَابِرَا دَهْمِيْ مَهْ شَكْهِيهْ كَهْ گِرْتُو رُوِيْ كَرْد، تَاكوْ شَهْرَابَهْ كَهْ هِيْ مَهْمُوِي رِشْت.

دِيَارَهْ نَهْ و دَهْفَرَانَهْ كَهْ شَهْرَابِيانْ تِيكْرُدُوْن و شُوْشْتُوِيَانِيْ و بَهْ كَارِيانْ هِيْ نَاوَنَهْ و هِيْ پِيْغَهْ مَبَهْر ﷺ پِيْ نَهْ فَهْرَمُوْن بَهْ كَارِيْ مَهْمِيْن.

٢) ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (شَارِبُ الْخَمْرِ كَعَابِدِ الْوَثْنِ)﴾ {أَخْرَجَهُ الْبَزَّازُ بَرَقْم: (٢٢٢٥)، وَعَبْدُ الرَّزَّاقِ بَرَقْم: (١٧٠٦٤)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ الْجَامِعِ) بَرَقْم: (٣٧٠١)}، وَاتَه: عَهْدِ بُوْ لَايْ كُورِيْ عَهْمَرِ خَوَا لَهْ خَوِي وَ بَابِي رَازِيْ بِي، دَهْلِي: پِيْغَهْ مَبَهْرِيْ خَوَا ﷺ فَهْرَمُوِيهْتِي: شَهْرَابْ خَوْر وَ هَكْ بَتْ پَهْرَسْتْ وَاِيَهْ.

كَهْ وَاَتَه: پِيْغَهْ مَبَهْر ﷺ شَهْرَابْ خَوْرِيْ وَ هَكْ بَتْ پَهْرَسْتْ لَهْ قَهْلَهْمْ دَاوَهْ، وَ هِيْ بَهْرَاسْتِيْ وَيَكْچُوُونِيْكيْ زُوْرْ بَهْ جِيْيَهْ، وَ هَكْ چُوْنْ بَتْ پَهْرَسْتْ هَمِيْشَهْ لَهْ گَهْلْ بَتَهْ كَهْ خَوِيْ دَا خَهْرِيْكَهْ، شَهْرَابْ خَوْرِيْشْ هَهْرْ لَهْ گَهْلْ پِيْكَهْ كَهْ و شَهْرَابْ خَوَارْدَنَهْ و هَكَهْ خَوِيْ خَهْرِيْكَهْ، زُوْرْ بَهْ زَهْمَهْتْ دَهْسْتِيْ لِيْ بَهْرَدَهْبِيْ، مَهْ گَهْرْ نِيْمَانِيْكيْ بَاشِيْ هَهْبِيْ.

٣) ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (لُعِنَتِ الْخَمْرُ عَلَى عَشْرَةِ وُجُوْهِ: لُعِنَتِ الْخَمْرُ بِعَيْنِهَا، وَشَارِبُهَا، وَسَاقِيهَا، وَبَائِعُهَا، وَمُبْتَاعُهَا، وَعَاصِرُهَا، وَمُعْتَصِرُهَا، وَحَامِلُهَا، وَالْمَحْمُولَةُ إِلَيْهَا، وَكُلُّ ثَمَنِهَا)﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (٥٣٩١)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (٣٣٨٠) وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (الْمَشْكَاةِ)

برقم: (٢٧٧٧)، واتە: عەبدوڵلای کورپی عومەر خوا لە خۆی و بابی رازی بێ، دەلێ: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: لە دە روووە شەپاب لەعەنتی لیکراوە:

١- لەعەنت لە خودی شەپاب.

٢- لەو کەسەش کە دەیخواوە.

٣- لەو کەسەش کە دەیگیرێ.

٤- لەو کەسەش کە دەیفروشی.

٥- لەو کەسەش کە دەیکرێ.

٦- لەو کەسەش کە دەیگوشێ.

٧- لەو کەسەش کە بۆی دەگوشێ.

٨- لەو کەسەش کە هەڵبەدەگرێ.

٩- لەو کەسەش کە بۆی دەبردێ.

١٠- لەو کەسەش کە نرخەکە دەخوات.

کەواتە: کە خوای زاناو شارەزا فەرموویەتی: ﴿فَاجْتَنِبُوهُ﴾، لێی دووربکەونەوه، بۆ ئەوەی هەر دەیان بگریتهوه، وە ئەگەر فەمووبای: مەیخۆنەوه، ئەو کاتە تەنیا ئەو کەسە دەگریتهوه کە دەیخواوە، بەلام کە دەفەرموێ: توخنی مەکەون، واتە: نە بیکرن و نە بیفرۆشن و نە بیگوشن و نە هەڵبەگرن و نە بەشدارین ئەو کەسانەش بکەن لەسەر میز دەیخۆنەوه و دایانناوه ... هتد.

(٤) ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: (مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا، ثُمَّ لَمْ يَتُبْ مِنْهَا، حُرِمَهَا فِي الْآخِرَةِ)﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (٤٦٩٠)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (٥٢٥٣)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (٥١٩١)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (٥٦٧٣)، وَابْنُ مَاجَةَ بَرَقْم: (٣٣٧٣)، وَالْحَاكِمُ بَرَقْم: (٧٢٣٠)}، واتە: عەبدوڵلای کورپی عومەر خوا لە خۆی و بابی رازی بێ، دەلێ: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: هەر کەسێک شەپاب لە دنیا دا بخواتەوه و پاشان تۆبە ی لێ نەکات، ئەوه لە دواڕۆژدا لێی بێبەش دەبێ.

واتە: ناچیتە بەهەشت، چونکە هەندیک گوتووینانە: دەچیتە بەهەشت بەلام شەرابی نادەن!

بەلام ئەووە راست نیەو هەر کەس چوو بەهەشت، هیچ شتیکی لی قەدەغە نیە، (دواتر رای خوّم لەبارە مانای ئەو فەرموودەیەو دەخەمەرۆو).

۵ ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (كُلُّ مُسْكِرٍ خَمْرٌ، وَكُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ، وَمَنْ مَاتَ وَهُوَ يَشْرِبُ الْخَمْرَ يَذْمُنَهَا، لَمْ يَشْرِبْهَا فِي الْآخِرَةِ)﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (٤٨٣١)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (٥١٨٥)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (١٨٦١)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (٣٦٧٩) وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (٥٣٦٦) }
واتە: عەبدوللای کوری عومەر خوا لە خووی و بابی رازی بی، دەلی: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: هەموو سەرخۆشکەرێک (خمرە)، وە هەموو سەرخۆشکەرێک قەدەغە، هەر کەسێک شەراب بخواتەو بەری و لەسەری بەردەوام بیو، لیی پەشیمان نەبیتهو، لە دوا رۆژدا ناخواتەو.

تایبەتی:

دیاره بە پێی ئەو دوو فەرمايشته بابای مسوولمانی مەبخۆر ناچیتە بەهەشت! کە دیاره ئەووش وێرای چەندان نایەت و فەرموودە، لەگەڵ کۆدەنگیی زانایانیشدا تیکدەگیری، کە دەلی: خاوەنی گوناھە گەورەکان (أصحاب الكبائر) بە پیچەوانە ی رای (خوارج)ەو مادام ئەسلی ئیمانیا ن هەبی سەرەنجام دەچنە بەهەشت!

پیشموایە مەبەست لەو دوو فەرموودە ئەگەر سەلمینرا کە راست (صحیح)ن و، پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموونی ئەو دیە کە:

۱- بە سەلامەتی و بەبی لێرسینەو سزا "مادام تۆبەیان نەکردبی" ناچنە بەهەشت.

۲- لەگەڵ ئیماندارانیك کە خاوەنی گوناھە گەورەکان نین، ناچنە بەهەشت بەلکو دوا دەکەون!

چوار: پیسی و پاکی شەراب:

زانیمان شەراب لە ڕووی مەعنەوییە و پێسە، بەلام لە ڕووی ڕووالەتییە و ئایا شەراب پێسە؟ واتە: بئێوە ئەگەر پێشکەکی بەر جلۆبەرگت بکەوی، دەبێ بيشووی؟ لە و بارە وە زانیان چەند رایەکیان هەن:

زۆربەیان دەڵێن: پێسە، واتە: بە شوینیکت بکەوی دەبێ بيشوێوە.

هەندیکیش دەڵێن: لە ڕووی مەعنەوییە و پێسە و خەرامە، بەلام لە ڕووی ڕووالەتە وە پێس نیە و پاکە، وەك شەمەنیەکانی دیکە وایە، وە ئەو زانیانە کە دەڵێن: پێس نیە، ئەمانەن: (ربیعۃ و لیث بن سعد و المُرزئ صاحب الشافعی، و بعض المتأخرين من البغداديين والقرويين) (قُرطبي) لە (الجامع لأحكام القرآن)^(١) دەڵێ: ئەوانە دەڵێن: پاکە.

و (مُحَمَّد الطاهر بن عاشور) لە تەفسیرەکە ی خۆیدا، دەڵێ: (الَّذِي يَقْتَضِيهِ النَّظَرُ أَنَّ الْخَمْرَ لَيْسَتْ نَجَسٌ الْعَيْنِ، وَأَنَّ مَسَاقَ الْآيَةِ بَعِيدٌ عَنْ قَصْدِ نَجَاسَةٍ عَيْنِهَا، إِنَّمَا الْقَصْدُ أَنَّهَا رَجَسٌ مَعْنَوِي، وَلِذَلِكَ وَصَفَهُ بِأَنَّهُ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ .. وَلِأَنَّ النَّجَاسَةَ تَعْتَمِدُ الْخَبَاثَةَ وَالْقِدَارَةَ وَلَيْسَتْ الْخَمْرُ كَذَلِكَ، وَإِنَّمَا تَنْزَعُ السَّلَفُ عَنْ مُقَارِبَتِهَا لِتَقْرِيرِ كَرَاهِيَّتِهَا فِي النُّفُوسِ)^(٢)، واتە: ئەو ی کە عەقل پەسندی دەکا و دەخوای، ئەو یە کە شەراب لە خوێ پێس نیە، (وەك پێسییەکی واپیوستی بە شۆردن بێ) سیاقی ئایەتە کە تەماشای دەکەین، دوورە لەو ی مەبەستی ئەو بێ کە شەراب وەك پێسی عەینی بێ، بەلکو مەبەست ئەو یە کە لە ڕووی مەعنەوییە و پێسە، (واتە: خراپە و قەدەغە یە) بۆ یەش بەو وەسف کراوە کە لە کردەو ی شەیتانە، چونکە پێسی، (واتە: پێسی ماددی و بەرەهەست) دەبێ قیژە و ن بێزلیکرا و بێ، کە شەراب (خمر) ییش بەو شیو یە نیە (وەك میزو خوین و پیسای) کە قیژە و ن.

(١) ج٦، ص٢٥٢.

(٢) التحرير والتنوير: ج٧، ص٢٧.

بەلام زانایانی پێشئ بۆیە خۆیان لئ دوورگرتو، بۆئەوێ که بزانی شتیکی قیزهون و خراپه له رووی پۆالەتی و مەعنەوییهوه، تاكو خەلك خۆی لئ دووربخاتەوه، وه من رای دووهمم پئ چاكه، كه تەنیا له رووی مەعنەوییهوه پیسهو له رووی پۆالەتهوه پیس نیه.

هەندیکیش ئەوه به بەلگه دەهیننەوه كه پێغمبەر ﷺ کاتیك ئایەتەكەى بۆ هاته خواری، هاوێلان هەرچی شەپاب هەیه له كوندو مەشكەدا هەموویان رشتوو، بەوێشدا پۆیشتون و پریشکیشیان پێكەوتو، ئنجا ئەگەر پیس بووایه، ئەوه پێغمبەر ﷺ دەفهرموو: وریاین پریشكتان پئ نەكهوئ، منیش دەلیم: بەلام ئەوه بەلگەیهکی بەهیز نیه، هەرچەنده زانایان باسیان کردوه، بەلام گرنگ ئەوهیه پۆالەتی ئایەتەكە هیچ پیسی ناگەیهنئ، وه له فهرمایشتهکانی پێغمبەردا ﷺ هیچ ئامازیهك بهو پیسییه نەكراوه، كه وهك پیسایى و میز پیس بئ.

پینج: حیکمەتی قەدەغە کرانی شەپاب:

ئایا بۆچی شەپاب قەدەغەیه؟ خوا ﷻ چوار هۆکاری بهیان کردوون، دەفهرموئ: ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾﴾، واتە: شەیتان دەیهوئ به هوی شەپاب و قومارو، دوژمنایهتی و رقو کینهتان لهنیواندا پهیدا بکاتو، له یادی خواو نوێژ بتانگیرپتیهوه، دیاره ئەو چوار هۆکارهش زۆر شت کۆ دهکەنەوه، بەلام وهك من سههرنجم داوه، له ههوت رووهوه حیکمەتی شەپاب قەدەغەکردنم دیاری کردوو و رەنگه زیاتریش بن:

١- زیانی کۆمه لایهتی.

٢- زیانی مەعنەوی.

٣- زیانی تەندروستی.

۴- زىيانى ئابوورىي.

۵- زىيانى ئەمنىي.

۶- زىيانى تاوانىي (الجنائي).

۷- زىيانى ئەخلاقىي.

۱- زىيانى كۆمەلەيەتتىي: ديارە ئايەتەكە ئامازەي پىدەكات دەفەرموى: ﴿ إِنَّمَا

يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ

ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ ﴾، واتە: بىگومان شەيتان دەيەوى لە رپى

شەراپ و قومارەو دەژمەنايەتتىي و رپو بوغز بخاتە نيوانتان، بۆيە دەبينين شەراپ خۆرەكان زۆر پىكەو بە شەپ دىن و بە مست و بۆكس لىكدەدەن و، بە شەپ چەقۇ يەكدى زامدار دەكەن، وە ئەوانەي شەراپ خۆرن و معتاد دەبن لە جىياتى ئەوەي مال و خىزانى بزيەنن دادەرزىن، وە ئەگەر لەسەر شەراپ خۆرى بەردەوام بن، دوايى معتاد دەبن و پىي سەرخۆش نابن، بۆيە دەبى بىگوازنەوە بۆ جۆرىكى دىكەي بەهيزتر.

۲- زىيانى مەعنەويي: واتە لە رووى ئيمان و دىندارىيەوە ئىنسان كاتىك دەتوانى

عيبادەت بکات، ئەگەر عەقلى تەواوبى، بەلام كاتىك عەقلى لەدەستدا بەهوى شەراپ خواردنەووە، عيبادەتى لەدەست دەچى.

۳- زىيانى تەندروستىي: ئىستا ھەموو پزىشكەكان لەسەر ئەوە يەك دەنگن، كە

مەي خۆرىي و شەراپ خۆرىي، "چ جاى سەرخۆشكەرەكانى دىكە" لەشى ئىنسان دادەرزىنى و كاريگەرى خراپى ھەيە بۆ سەر گەدەو سىيەكان و دل و جگەر و گورچيلەو زۆربەي كۆئەندامەكان.

۴- زىيانى ئابوورىي: مەيخۆرىي و موعتاد بوون بە بەكارھيئەتى ماددە

سەرکەرەكانەو، بەرھەم كەم دەكاتەو، باباي سەرخۆش و موعتاد كارو كەسابەتى بۆ ناكرى و نەخۆش دەبىو، نەك مال و خىزان بگرە مەسرهفى خۆيشى پى ناكرى.

۵- زىانى ئەمنىيى: زۆر جار بەھۆى سەرخۆشىيەو، باباى سەرخۆش و موعتاد وەك جاسووسىيى شتى لى وەردەگىرن و نىھىنىيەكانى لى دەردەھىن.

۶- زىانى تاوانىيى: زۆربەى پروداوى كۆشتن و پاوو پرووت و وەرگەرانى سەيارەو دزىو رېگىرى، بەھۆى سەرخۆشىيەو پروودەدن.

۷- زىانى ئەخلاقىيى: مەيخۆرىي و موعتادبوون دەبىتە مايەى دارووخانى پەشتو، بلاو بوونەوەى خوو خەدە دزىوەكان، چونكە مروۇف بە عەقل و ھۆش چاكەو خراپە لە يەك حىيادەكاتەو.

بۇ زانىارىتان: لە ولاتانى دەردەو، بەرپرسان بۆيان ديارى دەكەن نابى شەراب لە ھەموو شوئىنىك بخۆنەو، بۇ وىنە: لە شوئىنى كۆبوونەوەكانو، لە شوئىنى كار، يان لە كاتى وتاردان و برپاردان و حوكم كىردن ... ھتەدا.

شەش: سزاي مەيخۆرىي:

زۆر تەماشاي تەفسىرەكان و كىتەبە فىقھىيەكانم كىردەو، بۆم دەركەوت كە سزادانى مەيخۆرىي مەسەلەيەكى (اجتھادى) يە، واتە: دەقىكى پروون و ئاشكراو بى چەندو چوونى شەرىعت نىە، لەسەر سزاي مەيخۆرىي، واتە: سزاي دىنايى، ئەگەرنا سزاي قىامەت ئەوە ديارە، بەلام لە پرووى سزاي دىنايى يەو، چەند دەقىكىمان ھەن، چوارچۆە يەك ديارى دەكەن:

۱/ لەوبارەو ئەم دەقە گىردراو تەو: ﴿عَنْ عِكْرَمَةَ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: أَنَّ الشُّرَّابَ كَانُوا يُضْرَبُونَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِالْأَيْدِي وَالنُّعَالِ وَالْعَصِيِّ حَتَّى تُوفِّي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَكَانُوا فِي خِلَافَةِ أَبِي بَكْرٍ أَكْثَرُ مِنْهُمْ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَكَانَ أَبُو بَكْرٍ يَجْلِدُهُمْ أَرْبَعِينَ حَتَّى تُوفِّيَ، فَكَانَ عُمَرُ مِنْ بَعْدِهِ يَجْلِدُهُمْ كَذَلِكَ أَرْبَعِينَ، ثُمَّ أَتَى بَرَجُلٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ الْأَوَّلِينَ وَقَدْ شَرِبَ، فَأَمَرَ بِهِ أَنْ يُجْلَدَ، فَقَالَ: أَتُجْلِدُنِي؟ بَيْنِي وَبَيْنَكَ كِتَابُ اللَّهِ، فَقَالَ عُمَرُ: (أَفِي

كِتَابِ اللَّهِ تَجِدُ إِلَّا أَجْلِدَكَ؟) فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: ﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ

ءَامِنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا ... ﴿۹۳﴾ المائدة، الآية؛ فَأَنَا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ، ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا، ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا، شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بَدْرًا وَأُحُدًا وَالْخُنْدَقَ وَالْمَشَاهِدَ كُلَّهَا، فَقَالَ عُمَرُ: (أَلَا تَرُدُّونَ عَلَيْهِ مَا يَقُولُ؟) فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: إِنَّ هَذِهِ الْآيَاتِ أَنْزَلَتْ عُدْرًا لِمَنْ صَبَرَ وَحُجَّةً عَلَى النَّاسِ؛ لَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ

وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رَجَسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۹۴﴾ المائدة، الآية، ثُمَّ قَرَأَ حَتَّى أَنْفَذَ الْآيَةَ الْآخِرَى؛ فَإِنْ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ نَهَاَهُ أَنْ يَشْرِبَ الْخَمْرَ، فَقَالَ عُمَرُ: (صَدَقْتَ، مَاذَا تَرَوْنَ؟) فَقَالَ عَلِيٌّ: (إِنَّهُ إِذَا شَرِبَ سَكِرَ، وَإِذَا سَكِرَ هَذَى، وَإِذَا هَذَى افْتَرَى، وَعَلَى الْمُفْتَرِي جُلْدٌ ثَمَانِينَ) { أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ فِي (الكبرى) برقم: (۵۲۸۸)، وَالْحَاكِمُ برقم: (۸۱۳۲) ووافقه الذهبي، وَالِدَارَقُطْنِيُّ (۱۶۶/۳)، وَالطَّبْرَانِيُّ برقم: (۱۱۵۵۰) } واته عیگره‌مه له عه‌بدو لای کوری عه‌باسه‌وه ده‌گیریته‌وه، مه‌یخوره‌گان له رۆژگاری پیغه‌مبه‌ردا ﷺ به‌ ده‌ستو به‌ نه‌علو به‌ گوچان، (وه له رپوایه‌تی‌کدا هاتوه: وه به‌ یوشاک، دیاره قوماشیکیان پی بووه، ده‌بی بایى نه‌وه‌نده هیسانده‌بی‌تی) به‌وه لییان ده‌ردا، تا‌کو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌فاتی کرد، (واته: سزایه‌کی دیاری‌کراوی نه‌بوو، بویه‌ش پیشت‌ر با‌سم‌کرد که سزای مه‌ی خوری سزایه‌کی ئیجته‌ادییه‌و، ده‌فیکی شه‌ریی روون و بی چه‌ندو‌چوونی له‌سه‌ر نیه، ئنجا ئهم ده‌قه‌ش پشت‌گیریی قسه‌که‌ی ئی‌مه ده‌کات)، وه له سه‌رده‌می جینش‌ینابه‌تی نه‌بویه‌گردا خوا لیی رازی بی، شه‌ر‌اب خوره‌گان ژماره‌یان زۆتر بوو، له رۆژگاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ، بویه نه‌بویه‌کر خوا لیی رازی بی سزای مه‌یخوری دیاری کرد به‌ چل قامچی، (یان چل دار)، هه‌تا وه‌فاتی کرد، دوایی له سه‌رده‌می عومه‌ردا خوا لیی رازی بی، (واته: له سه‌رده‌می خیلافه‌تی عومه‌ردا) نه‌ویش به‌ هه‌مان شیوه چل قامچی، (یان چل داری) لی دهران، هه‌تا رۆژیکیان پیاوی‌ک له گوچکه‌رانی یه‌که‌میان هی‌نا که شه‌ر‌ابی خوارده‌بووه‌وه، (واته: یه‌گی‌ک بوو له‌وانه‌ی که له جه‌نگه‌کاندا به‌شداریی کردوه،

و هه‌وه‌ئێکی به‌پێزی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بووه، به‌لام به‌هه‌رحال ئه‌و گونا‌هه‌ی کردوه، عومه‌ر فه‌رمانی کرد: سزای بده‌ن، (واته: چل دار، یان چل قامچی لێبده‌ن)، ئه‌و هه‌وه‌له‌ش گوتی بۆچی قامچیم لێ دده‌ی؟ له‌ نیوانی من و تۆدا کتییی خوا هه‌یه؟ عومه‌ر گوتی: له‌ کوێی کتییی خودا ده‌بینی که‌ من سزات نه‌ده‌م و قامچیت لێ نه‌ده‌م؟ ئه‌و هه‌وه‌له‌ش گوتی: خوای به‌رز ده‌فه‌رموی:

﴿ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا ... ﴾ (٩٣) المائدة،

جا گوتی: وه‌ منیش له‌و که‌سانه‌م ئێمانیان هێناوه‌و، کردوه‌و باشه‌کانیان ئه‌نجام داوه‌، وه‌ له‌و که‌سانه‌م پارێزکارییان کردوه‌و ئێمانیان هێناوه‌و، وه‌ له‌و که‌سانه‌م پارێزکارییان کردوه‌و چاکه‌کارییان کردوه‌، له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ به‌شداریی جه‌نگه‌کانی به‌درو ئو‌حود و خه‌نده‌ق و هه‌موو ئه‌و رووبه‌رووبوونه‌وانه‌ی که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ تێیاندا ته‌شریفی بووه، منیش له‌ خزمه‌تی دابووم، (له‌به‌رئه‌وه‌ من له‌وانه‌م که‌ خوا ده‌فه‌رموی: ئه‌وانه‌ی که‌ ئیمان و ته‌قوا، پاشان ئیمان و ته‌قوا و ئیحسانیان هه‌یه‌ سزایان له‌سه‌ر نیه‌، که‌واته: نابێ من سزا به‌مگرتنه‌وه‌) عومه‌ر گوتی: ئایا به‌رپه‌رچی ناده‌نه‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ده‌یڵی؟ دیاره‌ کۆ‌رو مه‌جلیسیک بووه، عه‌بدو‌ل‌لای کۆ‌ری عه‌بباس له‌ کۆ‌رو مه‌جلیسه‌که‌دا بوو خوا له‌ خۆی و بابی پازی بێ، گوتی: ئه‌م ئایه‌تانه‌ نێردراوه‌ خوار، وه‌ك عوزر بۆ ئه‌وانه‌ی رابردوون، وه‌ به‌لگه‌شن له‌سه‌ر خه‌لك، (واته: بۆ ئێستا بۆ دوا‌ی هاته‌ن خواره‌وه‌یان، به‌لگه‌ بوون له‌سه‌ر

خه‌لك)، چونکه‌ خوای به‌رز ده‌فه‌رموی: ﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ

وَالْأَنصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ (٩٠) المائدة،

ئنجای دوا‌یی ئایه‌ته‌که‌ی دیکه‌شی به‌دوادا خوێنده‌وه‌و هه‌مووی ته‌واوکردن، دوا‌یی عه‌بدو‌ل‌لای کۆ‌ری عه‌بباس گوتی: ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه‌ که‌ شه‌پابی خواره‌وتنه‌وه‌ له‌وانه‌ بێ که‌ ئێمانیان هێناوه‌و، کردوه‌و باشه‌کان ئه‌نجام دده‌ن، وه‌ له‌وانه‌بێ که‌ ئه‌هلی ئیمان و ئه‌هلی ته‌قوا و ئه‌هلی ئیحسانن، ئه‌وه‌ بێگومان خوا لێی قه‌ده‌غه‌ کردوه‌ که‌ شه‌پاب بخواته‌وه‌، که‌ لێی قه‌ده‌غه‌ کردوه‌ شه‌پاب بخواته‌وه‌، خواره‌دیشیه‌وه‌، مانای وایه‌ گونا‌ه‌باره‌، (که‌واته: ئه‌وه‌ که‌ ده‌فه‌رموی:

گوناهیان لەسەر نیه، واتە: بەنسبەت ئەوانەی پێشئ، پێش ئەوەی حوکمی قەدەغەبوونی شەڕاب دابەزێ (عومەر گوتی: راست دەکەیت، ئیستا راتان چیه؟ چۆنی سزا بدەین؟ عەلی خوا لە هەموویان رازی بێ، (قیاسی کرد، بەلگەیهکی مەنتیقی هینایەوه، کە دیارە ئیجتیهادو هەلھینجانی حوکمە شەرعییەکان هەمووی بە عەقلە) گوتی: هەر کەس شەڕابی خواردووه سەرخۆش دەبێ، کە سەرخۆش بوو قسەکان دەبزرکێنێ، قسە بێرێ و جێ دەکات کە قسە بێرێ و جێی کرد، بوختان دەکات بۆ خەلک، کە بوختانی کرد (واتە: بوختانی داوینپرسیی بە ئافرەتێک یان بە پیاویکی پاك) ئەوه دەبێ هەشتا قامچی لێ بدرێ، { خوای پەروردگار لە سوورەتی (النور) دا وادەفەرموێ،

﴿ وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شَهَدَاءَ فَأُجْلَدُوهُنَّ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا

تَقْبَلُوا لَهُنَّ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٩٠﴾ } { کەواتە دەبێ سزاکی هەشتا قامچی بێ، (یانی: ئەویش رای خۆی گوت و دەقیکی نەهینایەوه، مانای وایە ئیجتیهادی کرد) ئیدی عومەر فەرمانی کرد هەشتا قامچیان لەو هاوێڵەدا.

٢/ دەقیکی دیکە هەر لەو بارەوه کە سزای مە ی خۆری و شەڕاب خۆری، یاخود بەکارهینانی ماددە سەرخۆشکەرەکان، شتیکی دیاریکراو نیه لە شەریعەتدا، ئەم دەقیەیه: ﴿عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ قَالَ: كُنَّا نُؤْتِي بِالشَّارِبِ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَإِمْرَةً أَبِي بَكْرٍ وَصَدْرًا مِنْ خِلَافَةِ عُمَرَ، فَتَقُومُ إِلَيْهِ بِأَيْدِينَا وَنَعَالِنَا وَأَرْدِيَتِنَا حَتَّى كَانَ آخِرُ إِمْرَةٍ عُمَرَ فَجَلَدَ أَرْبَعِينَ حَتَّى إِذَا عَتَوْا وَفَسَقُوا جَلَدَ ثَمَانِينَ﴾ { (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (١٥٧٥٧)، وَابْنُ خَارِ بِرَقْم: (٦٧٧٩)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (٨١٢٧) }، واتە: سانیی کوری یەزید یەکیە لە هاوێڵان خوا لییان رازی بێ، دەلی: ئیمە لە رۆژگاری پیغمبەری خوادا ﷺ مەخوریان دەهینا بۆ لامان، وه لە رۆژگاری جینشینایەتی ئەبوبەکریشدا خوا لیی رازی بێ، وه ماوێهەکیش لە جینشینایەتی و حوکمرانیی عومەر خوا لیی رازی بێ، (لە هەر سێ کاتەکاندا شەڕاب خۆریان کە دەهینا) هەلەدەستاین لیمان دەدا، بە دەستمان، بە نەعلەمان، وه بە پۆشاکامان (دیارە وهک چۆن ئەفغانیەکان

شتىك لەسەر مىلى خۇيان دادەنن، يان يەمەنىيەكان قوماشىيان پىيە، ئەو پۇشاكەش قوۋەتتىكى بوۋە، ۋەك پىشتىنى كوردى گرىيەكى لىبەدى بۇئەۋە ئىشى ھەبى) ھەتا لە دوا دواى رۇژگارى عومەردا خوا لىي رازى بى، كوردى بە چل دار، چل قامچى، تا كاتىك زىدەپۇيان كورد لاپىيان كورد، (ۋاتە: شەراب خۇرەكان تىيانپەراند، ديارە ژمارەيان زياتر بوۋە) سزايەكەى كوردە ھەشتا قامچى.

كەۋاتە: ئەۋە مەسەلەيەكى ئىجتىھادىيە، چۈنكە ئىجتىھادى ھاۋەلانىش خوا لىيان رازى بى ھەر ئىجتىھادە، مادام يەك دەنگ نەبوۋىن لەسەرى، ۋە يەكەدەنگىي (إجماع)ى زانايانىش دروست نابى، مەگەر دەقىكى شەرىعى ھەبى، كەمتر وايە يەكەدەنگىي (إجماع) دروست بوۋى، مەگەر پىشت بە دەقىكى شەرىعى بىستى، كەۋاتە: ئەو سزادانە مەھالى قسەى تىدا ھەيە، ئايا ئەۋەندە بى كە دانراۋە، كەمتر بى، گرتن بى، غەرامەى مالىي لى بىكرى ... ھتد، دەگونجى ئەۋ سزايە قسەى تىدابىكرى لەلەيەن دەۋلەتى ئىسلامىي شەرعزانان و ياسادانەرەكانەۋە، كە ياسا دادەنن بۇ دەۋلەتتىكى ئىسلامىي لەم رۇژگارەدا، چۈنكە دەقىكى شەرىعى پابەندەكرمان بەدەستەۋە نيە، بلى: دەبى ھەر ئاۋابى.

حەۋت و كۆتايى: كەم و زۆرىي شەراب كارىكەرىي نيە لەسەر حوكمى شەراب خۋاردنەۋە:

ئەۋەش فەرمايشتى پىغەمبەرى ﷺ لەسەرە: ﴿ مَا أَسْكَرَ كَثِيرُهُ فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۶۶۷۴)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (۳۶۸۱)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۱۸۶۵) وَقَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَالتَّسَائِيُّ بِرَقْمٍ: (۵۶۰۷) وَأَبْنُ حِبَّانَ بِرَقْمٍ: (۵۳۸۲)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بِرَقْمٍ: (۳۳۹۳) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: حَسَنٌ صَحِيحٌ }، ۋاتە: ھەر شتىك بە زۆرى سەرخۇش بى، كەمىشى ھەرامە.

يەك دلوپەشى ھەرامە، مادام ئەگەر زۆرى بخۇيەۋە پىي سەرخۇش بى، ئەۋەش مەسەلەيەكى گرنگە چۈنكە ھەندى كەس دەللىن: ئىمە بىرە دەخۇينەۋە، پىي سەرخۇش نابىن، من خەلكى مسوئلمانم بىنيۋە لەم رۇژگارەى خۇماندا، نويزكەرىشە، رۇژۋوگريشە گوتوۋيەتى: مامۇستا! من جار جار بىرە دەخۇمەۋە لەبەرئەۋەى سەرخۇش نابم و ئەگەر سەرخۇش نەبى، قەيدى ناكات،

گوتم: نەخێر وانیه، ئنجا قسەكەشی پال دەدايه لای فەتوای كەسایەتییهکی ئیسلامیی، كە دوایی ساغم كردهوه وانەبوو، گوتم: ئەو وانیە، چونكە دەقی فەرمایشتی پێغەمبەرمان ﷺ هەیه كە هەر شتێك بە زۆری سەرخۆش بێ، كەمیشی قەدەغەیه، ئەو لەلایەك، و لەلایەكی دیکەشەو: بەئێ حیکمەتی قەدەغەبوونی مەیخۆریی سەرخۆش بوونە، بەلام جگە لەو زیانی دیکەشی هەیه، ئنجا ئەگەر زۆر بخۆیهوه، زۆر زیانت لێ دەدات، كەمیش بێ، كەم، بەلام گرنگ ئەوێه زیانی هەر هەیه، و مەرچیش نیە حەتەن سەرخۆش بێ، ئەوجار زیانت لێ بدات، پاشان لەوانەم بیستوه كە زۆر راڤێن و (معتاد) دەبێ بە شەپاب خۆریهوه، دەلێن: دوایی وای لێدێ هەر پێی سەرخۆش نابێ، بەدەنی لەسەری راڤی، ئنجا مانای وایە دەبێ لەو حالەدا لەسەریان هەلگیرێ، ئەوێ زۆری بخواتهوه لەبەرئەوێ زۆری خواردۆتهوه سەرخۆش نابێ، دەبێ بۆ وان حەلال بێ؟! بەلام ئەوێ كەم دەخواتهوه، چونكە سەرخۆش دەبێ، قەدەغەیه!! ئنجا بەردەوام بوون لەسەر مەی خۆریی دوایی كە مەرۆف سەرخۆش نابێ، بەنا دەباتە بەر شتی دیکە، ماددە بەهێزتر، یان دەرزێ لەخودان، مانای وایە هەر لەسەری بەردەوام دەبێ، تاكو دادەرزێ، لەبەر ئەوێ شەریعەت ئاگرپرێ كردوهو دەلێ: ئەگەر یەك دلوپەش بێ قەدەغەیه، چونكە لە دلوپەیهكەوه دەبێتە چەند دلوپەیهك، و، لەوێش وەك فارس دەلێن: (قطرة قطرة دریا میشود) دەریاش هەر لە دلوپان پێكدێ.

دووهم: قوماركردن (المیسر):

(۱) پێناسە ی قوماركردن:

ئیمە پێشتر پێناسە ی (میسر)مان كرد، كە بریتیە لێ هەر یارییهك گرهوی (رهان) تێدابێ، وە بابای دۆراو شتیکی دیاریكراو بدا بە براوه، دوو نەفەر، یان چەند نەفەریك گرهو دەكەن، ئەوێ كە دەدۆرێنێ ئەندازمیهك مال دەدات بەوێ كە برودوویەتەوه، چونكە لە شەریعەتدا باسی سوار چاکی (السباق) و نیشانەداركردن، (الرمي) یش كراوه، كە بیگومان ڕەوا (مباح)ن، چونكە لەواندا ئەندازمیهك مال دادەنرێ لەلایەن هەموویانەوه، نەك بلی تەنیا لایەك دایبێ، كە ئەوێ دەبێ لە كتیبه فیهیهكاندا بۆ تەفاصل و وردەکارییهكانی بگهڕێن،

بەلام گىرنگ ئەوھىيە قومار ئەوھىيە كە تەپەرفى دۇراو ئەندازەيەك مال دەدات يان شتىك دەدات بە براو، زانايان دەربارەى يارىيەكانى دى كە لەسەر شت ناگرېن، قسەو باسى جۇراو جۇريان كىردو، ئىنجا ئەو يارىيەكانە بە پىي عورفو عادەتى مىللەتان دەگۇرېن، بۇ وىنە: شەتەرنىج يارىيەكى جىھانىيەو لەنىو ھەموو مىللەتاندا ھەيە، بەلام ھەندى يارىيە رەنگە ھەر لەنىو ئىمەدا ھەبن، وەك: (كلاوكلاوئىنە)، (دامە) و (دۆمىنە) و (تاوئە) و (سى رىزكىنە) و (نۆرىزكىنە) و... ھتد، كە من ھىچيان نازانم، بەلام گۇبىستىيان بوومو خەلك دىكەن، جارى وايە ھەندىكىان بەشىك لە مەلاو مامۇستايانىش كىردوويانەو دىكەن.

ئىنجا ئايا ئەوانە ھوكمىيان چىيە؟!

ھەلبەتە زانايان لەوبارەو راجىيەكان ھەيە، ھەندىكىان ئەو يارىيەكانە ھەموو بە قەدەغە دادەنېن، وە ھەندىكىشىيان دەلېن: مادام مايەى رىقو دۆزمنايەتىي نەبنو، نەبنە ھۇى نوپۇز چواندنو خوا لەيادكردن، وە لەسەر پارەش نەبن، ئەو ھەروان (مباح)ن، يارىيەكى فىكرىيە ئىنسان دىكىات، بەتايىبەتى شەتەرنىج بىستووومە كە نەخشەدانانى جەنگو بىرۈكەى سىياسى و ئەو شتانەى تىدا ھەيە، كە من بە داخەو نايزانم، لەبەرئەوھش نىە نەيزانم چونكە بە ھەرامى دەزانم، چونكە من پىموايە شەتەرنىج و ئەو شتانەى دىكەى وەك شەتەرنىج، مادام لەسەر پارە نەبن، وە نەبنە ھۇى ئەوھى كە رىقو دۆزمنايەتىي پەيدابىن، كە ئەو ھىكمەتى ھەرامكردنى قومار و شەرابە، وە نەبنە ھۇى ئەوھى كە نوپۇزىيان لەسەر بچوئىرى، لەسەر ئەسلى خۇيان كە پىپىدرا (إباحة)ە، ماونەو.

(مُحَمَّد الطاهر بن عاشور) لە تەفسىرەكەى خۇيدا دەللى: (أَمَّا مَا كَانَ مِنَ اللَّهِ وَدُونَ قِمَارِ كَالشَّطَرَنْجِ دُونَ قِمَارٍ، فَذَلِكَ دُونَ الْمَيْسَرِ، لِأَنَّهُ يَنْدُرُ أَنْ يَصْدَأَ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ، وَلِأَنَّهُ لَا يُوقَعُ فِي الْعَدَاوَةِ وَالْبَغْضَاءِ غَالِبًا، فَتَدْخُلُ أَحْكَامُهُ تَحْتَ أَدْلَةٍ أُخْرَى)^(۱)، واتە: بەلام ئەو كات بەسەربردنانەو ئەو يارىيە كەمانەى كە قومار نىن، وەك شەتەرنىج كە قومارى تىدا نەبىن، (واتە: لەسەر پارەو شت ناگرېن، بۆيەش دەللى: وەك شەتەرنىج بەبى قومار، چونكە دەكرى

شەترەنج لەسەر پارە بکری، ئەگەر لەسەر پارە و شت کرا، ئەویش هەمان حوکمی پێشووی هەیه) ئەو ئەوانە جیان لەو (میسر)ی کە خوا قەدەغە کردووە، چونکە بەدەگمەن وایە کە ببێتە هۆی ئەو بەکرەکانی لە یادی خواوە لە نوێژ بگێرنەووە، وە نابنە هۆی ئەو کە ئەنجامدەرانى ئەو یاریانە بخەنە نیو دوژمنایەتی و رق و کینهووە، بەزۆری وایە وانا، بۆیە حوکمیان دەچیتە ژێر هەندى بەلگەى دیکەووە (کە مەبەستی پێ ئەوێە ئەوانە لەسەر حالەتی ڕەوایی خۆیان دەمیڤنەووە).

(٢) قوناغەکانی قەدەغەکردنى قومار (المیسر):

هەلبەتە من نەمبینووە زانایان باسی قوناغەکانی قەدەغەبوونی قوماریان کردبێ، ئەوەندەى من بەرچاوم کەوتووە لە تەفسیرەکاندا کە تەماشام کردن "نزیکەى (١٥ - ٢٠) تەفسیریکم تەماشاکردووە" بەلام ئاشکرایە کە قوماریش بە پلەپلەیی قەدەغە کراوە، وە بە لای کەمەووە بە دوو قوناغدا تیپەریووە:

قوناغی یەكەم: نایەتەكەى سوورەتى (البقرة)یە کە دەفەرموی: ﴿يَسْأَلُونَكَ

عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ
مِنْ نَّفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾، کە لە بەرگی یەكەمى ئەم تەفسیرەدا، ئەو

نایەتەمان تەفسیر کردووە ئەو بابەتەمان باس کردووە.

واتە: پرسىارت لێدەكەن دەربارەى مەى و قومار، بلى: گوناھىكى گەورەيان تێدايە، وە چەند سوودىكيش بۆ خەلك، وە گوناھەكەيان گەورەترە لە سوودەكەيان، ئەو قوناغى يەكەم بوو، كە خوا نەیفەرموو: مەيكەن، وەك دەبين، هەر وەك بۆ شەرابەكەش نەیفەرموو: مەبخۆن، بەلام ئاماژەىەكى زۆر بەقوتە كە ئەو گوناھىكى گەورەى تێدايە، گوناھە گەورەكەشى زیاترە لە وردە سوودەكانى، كە وەك گوتم سوودەكانى زیاتر يان كات بەسەر بەردنە، بەنسبەت قومارەو، يان ڕەنگە ئەو بى كابرا كە دەبیاتەو، پارەىەكى دەست بكەوێ.

قۆناغی دووهم: ئەم نایەتەیه: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْحُمُرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ

وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ المائدة، وه

پێموایە حوکمی کۆتایی لێرەدا، وه نەمبێنیوه وهك شه‌پاب كه قه‌ده‌غه‌كردنه‌كه‌ی به‌ چوار قۆناغدا تێپه‌ریوه جگه‌ له‌و دوو قۆناغه‌ قۆناغی دیکه‌ی هه‌بن، حیکمه‌تی پله‌ پله‌یی هه‌بوون له‌ قه‌ده‌غه‌کردنی قوماردا پله‌ پله‌یی به‌کاره‌ینان له‌ قه‌ده‌غه‌کردنی قوماریش هه‌ر ئه‌وه‌یه، كه‌ ئه‌وانه "مه‌یخو‌ریی و قومارکردن" دوو عاده‌تی زۆر ریشه‌دار بوون له‌نیو عه‌ره‌بدا، وه له‌نیو هه‌ر کۆمه‌لگایه‌کدا ئه‌و عاده‌تانه‌ كه‌ خه‌لك خویان پێوه‌ ده‌گرێ، به‌ نووکه قه‌له‌مێك چاره‌سه‌ر نا‌ک‌رێن، ئه‌وه‌تا وه‌ك له‌ ده‌قه‌کانی پێشیدا هێنا‌مان، شه‌پابیش قه‌ده‌غه‌ کراوه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ رای گه‌یانده‌وه‌، فه‌رموو‌یه‌تی بێرێژن، كه‌چی خه‌لك هه‌موویان هاوه‌ل (صحابی) بوون له‌ سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ردا ﷺ كه‌چی مه‌یخو‌ر هه‌ر هه‌بوون و سزاش دراو‌ن! قه‌زیه‌كه‌ش ئه‌وه‌ نه‌بووه‌ كه‌ ئه‌و ئینسانه‌ له‌ خوا نا‌ترسێ، قه‌زیه‌كه‌ ئه‌وه‌ بووه‌ كه‌ نه‌فسی به‌شه‌ر وه‌ختێك به‌ خراپه‌وه‌ را‌دێ، به‌ گونا‌هێكه‌وه‌ را‌دێ، دوا‌یی به‌ ئاسانی نا‌توانێ ده‌ستی لێ هه‌لب‌گرێ، وه‌ حیکمه‌تی په‌روه‌رده‌کردن له‌ ئیسلامدا لێرەدا، وه‌ك پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌ی: {مَرُّوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ، وَأَضْرِبُوهُمْ عَلَیْهَا، وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرِ وَفَرَّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ} {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (٦٦٨٩)، وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ بَرَقْم: (٣٤٨٢)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (٤٩٥)، وَقَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِي: حَسَنٌ صَحِيحٌ}، واته‌: مندا‌له‌كانتان به‌ حه‌وت سا‌لیی فه‌رمانیان پێ بکه‌ن به‌ نو‌یژ، وه‌ كه‌ بوونه‌ ته‌مه‌نی ده‌ سا‌لیی لێیان بده‌ن له‌سه‌ر نو‌یژ نه‌کردن، وه‌ شو‌ینی نو‌ستنیان لێك جیا‌بکه‌نه‌وه‌.

لێیان بده‌ن، واته‌: گو‌ییان را‌بکێشن، زله‌یان لێ‌بده‌ن، تێیان بگه‌یه‌نن كه‌ پێتان ناخو‌شه‌ نو‌یژ نا‌که‌ن، چونكه‌ ئه‌و مندا‌له‌ له‌ ته‌مه‌نی ده‌ سا‌لیی دا هه‌یچی له‌سه‌ر نیه‌، به‌لام ئه‌گه‌ر پێوه‌ی را‌هات، دوا‌یی نو‌یژکردن زۆر له‌سه‌ر قا‌لبی خو‌ش ده‌بێ و ده‌بێته‌ به‌شیك له‌ كه‌سایه‌تی، شتی باش ئه‌گه‌ر ئینسان پێوه‌ی را‌بێ، چونكه‌ له‌گه‌ل فیه‌طه‌رت و عه‌ق‌لیشی دا ده‌گونجێ، ده‌بێته‌ شتیکی ریشه‌دار له‌

بوونیدا، بەلگە شتی خراپیش ئینسان ئەگەر پێوەی راهات، ھەر دەبێتە بەشێک لێ، بۆ وێنە: کەسێک جگەرە دەکێشی، کەسی وام بینووە گوتووێت: وەللا مامۆستا لە دە سالییەو جگەرەم کێشاوە، گوتوومە چۆن؟ گوتووێت: بابم ھەموو جارێ کە جگەرە دەکێشا، جگەرەییەک بە منیش دەدا، یان نەنکم، یان دایکم، یان کێ؟ بێگومان خوا خێریان بۆ نانووێ، شتیکی خراپیان کردووە!

جا ئینسان شتی چاک و خراپ کە پێوەی راهات و عادیی پێگرت، دەبێتە بەشێک لە بوون و کیانی، بۆیە بە ئاسانی دەستی لێ ھەلناگیرێ، ھەر بۆیە شەریعت ئەو شتانە قۆناغ قۆناغ و پلە پلە قەدەغە کردوون، چونکە مەسەلە ھەر ئەو نێە حوکم دەربکە، گەرگ ئەو نێە پابەندیی پێوە بکری، کاتی خۆی لە ئەمریکا مەشھوورە کە ویستیان شەپاب قەدەغە بکەن، چەند ملیار پارەیان سەرف کرد، چەند خەلکیان سزادا، چەند چیان کرد، بەلام لەبەر ئەوەی خەلکیان پەرور دە نەکردبوو، لەبەر ئەوەی کە بناغەییەکی عەقیدەیی و فیکری پتەویان نەبوو، تەماشایان کرد، ئەو شەپابەیی کە بە دزی دەخوریتەو، زۆر زیاترە لەوەی کە کاتی خۆی بە ئاشکرا دەخوریوە، وە ئەوەی بە دزی دروست دەکری و بە قاچاغ دەفرۆشرێ، زۆر زیاترە، بۆیە بە ناچاری ھەر بۆخۆیان پاشگەز بوونەووە، گوتیان: ئەو قانونە کەمان ھەلوەشان دەو، چونکە زەرەرمان کرد، خەلکیش سزا دراو خەلکیش ناردەت کرا، وە شەپاب خۆرەکانیش ھەر زیاد بوون، بۆیە ئیسلام قۆناغ قۆناغ ئەو شتانە قەدەغە کردوون، دواي ئەوەی کە زەمینە بۆ خۆش کردن، زەمینە عەقیدەیی، فیکری، ئابوری، سیاسی، ئنجا حوکمەکانی بۆ داناون، ھەلبەتە کاتی خۆی وابوو ئیستاش ھەر دەبێ وابێ.

ھەندیک مسوڵمانی عاتیفی و سادەو سەرکێڵمان ھەن، کە باسی جیبەجێکردنی یاساکانی شەریعت دەکری، دەلێ: وەختی خۆی پێغەمبەر ﷺ بەلێ وایکردووە، پلە پلەیی رەچا کردووە، بەلێ قورئان بە (۲۳) ساڵ ھاتۆتە خوارێ، بەلام ئیستا ئیمە دەبێ بە (۲۳) خولەک ھەمووی جیبەجێ بکەین! کە لەراستیدا ئەو تێنەگەشتنە لە دینی خواو رێبازی پێغەمبەر ﷺ کە ئەو زاتە مەزنە بەو ھەموو گەورەییە خۆی، وەحی خوا بۆ ھاتووە، ھاوێلان

(۳) حوکمی قومارکردن:

یه کهم: ﴿مَنْ لَعِبَ بِالنَّرْدِشِيرِ، فَكَأَنَّمَا صَبَغَ يَدَهُ فِي لَحْمٍ خنزِيرٍ وَدَمِهِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ برقم: (۲۳۰۷۵)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۵۸۵۶)، وَالْبُخَارِيُّ فِي (الأدب المفرد) برقم: (۱۲۷۱)، وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (۴۹۳۹)، وَابْنُ مَاجَهَ برقم: (۳۷۶۳)، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (۵۸۷۳)، قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: حَدِيثٌ صَحِيحٌ}، وَاتِهِ: يَبْغِهِ مَبْهَرٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَهَرَمُووِيهَتِي: هَر كِه سَيِّك يَارِي بَكَات بَه نِهَر دِه شِير، نِه وه وهك نِه وه وایه دِه سَتِي خَسْتَبِیْتِه نَبُو گُوشْت وَخَوِیْنِی بَه رَا زِه وه.

کە دیارە پیسن، یانی شتیکی حەرپامو پیسی کردووە. نەردەشیر، نەردیشی پی دەلێن، کە بە کوردیی (زاری) پی دەلێن، شتیکی چوار گۆشەییە و شەش ڕووی هەن، هەر ڕووی چەند خالێکی لەسەرن، شەش و پێنج و چوار و سێ و دوو و یەک، کە یاری پی دەکری هەڵدەدری.

(المعجم الوسيط) یش لە لاپەرە (٩١٢) دا ئاوا پێناسەی (نرد) دەکات کە وەك گوتم (نردشیر) یش پی دەگوتری، دەلی: (النرد: فَهُوَ لُعْبَةٌ ذَاتُ صِنْدُوقٍ وَحِجَارَةٍ وَفَصَّيْنٍ، تَعْتَمِدُ عَلَى الْحِظِّ وَتُنْقَلُ فِيهَا الْحِجَارَةُ عَلَى حَسَبِ مَا يَأْتِي بِهِ الْفَصُّ: الزَّهْرُ، وَتُعْرَفُ عِنْدَ الْعَامَّةِ بِالطَّاوُلَةِ، يُقَالُ: لَعِبَ بِالنَّرْدِ) واتە: (نرد) بریتیە لە یارییەک کە لە صندوقێک و بەردێک پێکدێ (ئەو بەردە) دوو دیوی هەن، (هەلبەتە ڕەنگە ئەوەش جوړیکی بێ ڕەنگە زۆر جوړی هەبێ) وە ئەو یارییە بەستراوەتەو بە بەخت و شانس (واتە: هەلی دەدا بە کام دیوی دا دەکەوی و کام دیوی بۆ دەردەکەوی)، وە بەردەکە دەگوازییەو بە پێی ئەوەی کە ئەو مۆرە، (زارە) خالەکانی لێ دەردەکەون، لەلای خەلکی بەگشتی بە (طاوولە) ناسراوە، وە دەگوتری (لَعِبَ بِالنَّرْدِ).

دووهم: ﴿مَنْ لَعِبَ بِالنَّرْدِ شَرٌّ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (١٩٣٩)، وَالْبُخَارِيُّ فِي (الْأَدَبِ الْمَفْرَدِ) بَرَقْم: (١٢٦٩)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (٤٩٣٨)، وَالْحَاكِمُ بَرَقْم: (١٦٠) وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، وَالْبَزَّازُ بَرَقْم: (٣٠٧٥)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقْم: (٥٨٧٢) عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ}، واتە: هەر کەسێک یاری بە نەردەشیر بکات، ئەو سەرپێچیی لە خواو لە پیغەمبەری خوا کردووە.

سێیەم: ﴿قَالَ طَاوُوسٌ، كُلُّ الْقِمَارِ مِنَ الْمَيْسِرِ، حَتَّى لَعِبَ الصَّبَّيَانِ بِالْجَوْزِ وَالْكَعَابِ﴾ {أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ بَرَقْم: (٢٦٦٩٣)، وَغَيْرُهُ) واتە: طاووس دەلی: هەموو جوړەکانی قومار، (واتە: گرەوکردن لەسەر شتو یاریکردن لە (میسرن)، تەنانەت یاری منداڵان کە لەسەر گوێزو کیعاب دەیکەن.

ڕەنگە شتێک بێ منداڵ لەسەر گوێز بیکەن، ئەو چەند گوێزان بەریتەو، وەك کەلایەنێی خۆمان لە کوردەواریدا، یان بن دەستە لگاوو ئەو شتانە هەبوون، طاووس دەلی: هەموو ئەوانە لە (میسرن)، واتە: قەدەغەن.

من وا لەو فەرمايشتانەى پێغەمبەر ﷺ تێدەگەم کە ئەو کاتە دیارە ئەو یاریانە ھەموویان لەسەر پارەو شت بوون، تەنیا بۆ سەرگەرمیی نەبوون، بۆیە پێموایە ئەگەر لەسەر پارەبن قەدەغەو ھەرچەندە لە دەقەکەدا دیار نیە بڵێ لەسەر پارە، یان لەسەر پارە نیە، بۆیە ھەندیک لە زانیان گوتویانە: ئەو یاریانە بە پەھایى (مُطْلَق)ى ھەر پارە، ھەر یارییەک لەسەر شانسەو لەسەر ھەڵدانى مۆرە، یاخود بن دەستەو ئەو شتانەى کە ھەڵدەدرێن، کامەت دەوێ شێر یان خەت؟ ئەوانە ھەندێ لە زانیان ھەموویان بە قەدەغە داناون، چونکە پەرالەتە فەرمايشتەکانیان وەرگرتووە.

ھەندیکیش دەڵێن: لەبەرئەوێ عادت وایوو کە لەسەر پارەو شت کراون، بۆیە پێغەمبەر ﷺ قەدەغەى کردوون، لەبەرئەوێ ھەموویان ھەر لەسەر شت بوون، یانی: گەر و کردن بوون، لەسەر پارەو شت بردنەووە براووە دۇراویان تێدا ھەبوو، بەلام ئەگەر ھەر بۆ سەرگەرمیی بن، ئەو قەدەغە نین، ئەوێش رایەکی زانیانە.

دیارە من رای دووھەم پێ راستە، بەلام بەو مەرجە کە:

یەگەم: نەبێتە ھۆى چواندنی نوێژو لە خوا بێئاگابوون.

دووھم: نەبێتە ھۆى دوژمنایەتیی و رق و بوغز لە نیوان ئەو گەمەکەراندەدا کە یاری بەو شتانە دەکەن، وَاللّٰهُ اَعْلَم.

ھەڵبەتە من بە قەتعی نالێم پەوان، دەڵێم: بۆچوونم وایەو پێموایە ئەو کە ئەو بەردە نەقل بکری لەوێ بۆوی، تەصەوور ناکەم تەنیا لەبەر ئەوەندە قەدەغەبێ و پێموایە لەبەرئەوێ بوو کە لەسەر پارەو شت کراون، دەشگونجێ رایەکەى دیکەش راست بێ، بە ھەر حال لەو شتانەدا کە راجیایی ھەیە، ئینسان نابێ بڵێ بە تەئکید ھەر ئەو رایە راستە.

٤) حیکمەتى قەدەغە بوونی قوما:

ئەوێ خواى پەرورەدگار روونی کردۆتەو، دەفەرموێ: ﴿ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ

أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ

فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوُونَ ﴿۹۱﴾ ، ئايەتەكە ئاماژە دەكات بە كۆمەللىك حىكمەتى مەعنەۋىي و كۆمەلەيەتتى، كە دەفەرمۇ شەيتان دەيەۋى بە ھۆى شەپاپ و قومارەدە لاتان بىدات لە نوپۇز و لە يادى خوا، وە دوزمنايەتتى و رىق و بوغۇز لە نىوانتاندە پەيدا بىكات، ديارە لەم رۇژگارەماندا زەردەرو زىانەكانى قومار باشتر ئاشكرابوون، ھەموومان رەنگە بىستەمان كە چەندەن خىزان بە ھۆى قومارەدە لىك ھەلۋەشاۋن، ھەبوۋە خىزانەكەى خۇى دۇراندەدە لە قوماردا، ھەبوۋە خانوۋەكەى خۇى دۇراندەدە، ھەبوۋە بە مليۇنانى دۇراندەدە، جارى و بوۋە كە خەللى تىدا كوزراۋە، ئەۋەى ئايەتەكە دەفەرمۇ: دوزمنايەتتى و رىق و بوغۇز لە نىوانتەن پەيدا دەكات، زۇر رۈۈن و ئاشكرايە چونكە كابرەيەك مليۇن دۇلار يان زىاتر بەۋى دىكە بدۇرپىنى، چۇن رىقى لى ھەلۋەسى؟! بە سەعاتىك يان بە چەند سەعاتىك، يان بە چەند دەفەيەك خانوۋەكەى بدۇرپىنى، مۇلك و مالىكەى ھەموۋى بدۇرپىنى، جەتمەن رىق و بوغۇزى دەچىتە دل، وە ھەندىك لەۋانە دوايى خۇشيان دەكوژن، كەسى و ھەبوۋە خۇى كوشتەدە، كەۋاتە: راستە قومار زىانى كۆمەلەيەتتى ھەيە، زىانى خىزانى ھەيە، زىانى ئەخلاقى ھەيە، ئىنجا ھەيە لە ئەنجامى ئەۋەدا كە پارەى لى دەپرى، جا چ بۇ شەپاپ چ بۇ قومارو، چ بۇ تلىاك، تەننەت بۇ جگەرەش، رەنگە شتى سووك بىكات، مەن لە زىندانى ئەمىركايەكان لەگەلما ھەبوون، قونچكە جگەرەى سەربازە ئەمىركايەكانى ھەلدەگرتەۋە، كابرەى سەربازى ئەمىركى نىۋە جگەرەكەى فرى دەدا، لەۋ بەرپەرسەنەى سەردەمى رۇيىمى بەس ھەبوۋ، ئەۋ قونچكە جگەرەنەى ھەلدەگرتەۋە! پىمدەگوتن: ھەر ئەۋەندە بەسە بزانن كە ھەپامە، خۇتان زەلىل و زەبوون بىكەن بۇ قونچكە جگەرەيەكى دوزمەنكەت! بەللى ئەۋ شتەنەى كە خوا قەدەغەى كردوون، دواى ئەۋەى كە خەللىك عادەتيان پىۋە دەگرى، دوايى خۇيانيان بۇ زەلىل و زەبوون و شەرمەزار دەكەن.

وە لە رۈۋى ئابوورىيەۋە ۋەك گوتەم زىانى زۇر بە ئابوورىيى ۋلات دەكات بەتايىبەتتى ئەۋانەى كە بەرپەرسەن ئەگەر ئەۋانە قومار بىكەن، ئەۋە ديارە بەرپەرسەكان ھوكمەرانەكان ھەلدەدەن پارەۋ ئىمكانىياتى خەللىك خەزىنەى دەۋلەت بە ھەر شىۋەيەك لە شىۋەكان بى بۇخۇيان بىدن، بۇئەۋەى قومارى پىبىكەن، دوايى بدۇرپىنى، يان بىبەنەۋە.

له کۆتایی باسی شەڕاب و قوماردا دوو تێبینی دەخەمە ڕوو:

یەكەم: هیچ زانیەكەم نەدیووە باسی سزای قومارکردنی کردبێ، لەو تەفسیرانەدا كە سەرنجەم داو، یانی: سزای دنیاى، ئەگەرنا سزای قیامەتیی ئەو هەر هەیه، بەلام من پێموایە دەگونجی دەولەت سزای جۆراو جۆر بۆ جۆرهكانى قومار دابنێ، واتە: مەجالى تیدا هەیه، وەك چۆن بۆ شەڕاب هیچ سزایەك دانەنراوە، دەقیكى شەرعیی لەسەر نیە، بەلام پێغەمبەر ﷺ هاوێلان و خەلیفە ڕەشیدەكان سزای شەڕاب خۆرانىان داوە، پێموایە ئەگەر ئەو كاتە قومارکردنیش زۆر باو بووایە لە كۆمەلگای پێغەمبەردا ﷺ ڕەنگە سزایەكیان دانابووایە بۆ ئەوانەى قومار دەكەن، چونكە زۆرجار قومارکردنیش زیانەكانى كە لێى دەكەوێتەوە كەمترین لە هێ شەڕاب، لەبەرئەو دەگونجی دەولەت لەو بواردا ئیجرائات بكات و سزا دابنێ و یاسا دابنێ بۆ ڕێگرتن لە قومارکردن.

دووهم: ئەو یارییانەى لەسەر پارەو سامان ناکرێن، وە نابێ مایەى دوژمنایەتیی و ڕق، وە خەلك گێڕانەووە لە یادى خوا و لە نوێژ، بە بۆچوونى من لەسەر ئەسلى خۆیان كە ڕەواییە دەمێننەووە، بەلام بە مەرجێك ئەو دەرھاوێشتە خراپانەیان نەبن، دیارە وەك پێشتریش باسكرد، هەندێك لە زانیان دەلێن: بە هەر جۆرێك بێ، هەر قەدەغەن، كە من پێموایە ئەوانەى كە دەلێن: بە هەر جۆرێك بێ هەر قەدەغەن، بەلگەیهكى وایان بە دەستەووە نیە، چونكە ئەگەر بڵێن ئەو نیە پێغەمبەر ﷺ وادەفەرموى، دەلێن: راستە، بەلام تۆ دەبێ بزانی ئەو یارییەى كە بە (نەرد) كراوە چۆن بوو؟ لەسەر پارە بوو یان نا؟ لەبەرچى پێغەمبەر ﷺ بۆ ئەو وەیان وایفەرموو؟ ئەگەرنا ئەوكاتە شەتەرنجیش هەبوو، بۆچى باسی شەتەرنجى نەكردو؟ ئایا چونكە لەسەر پارە و شت نەیانكردو، بەلام (نەرد) دیارە لەسەر پارە و شت بوو، یان ھۆكارەكە ئەوێە كە نەرد (زار) پەيوەندى بە شانس و بەختەو هەیه، بەلام شەتەرنج پەيوەندى بە عەقل و فێكردو هەیه؟! بەلام وەك گوتەم ڕایەكەى دیکەش بە هەر حال مادام ڕوولەتى فەرمايشتەكان دەگەیهەن، ئەوانیش هەر بواری قسەیان هەیه.

مەسەلەى سېیەم: خۆى پەرودەر دگار بە دوازده شیوه تەئکیدى قەدەغەبوونى

شەراب و قومارى کردۆتەوه، لەم سى ئایەتەدا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ

وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ

عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ ﴿٩١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾﴾، هەڵبەتە دەگونجى

دوازده شیواز زیاتریش هەبن، بەلام ئەوانەدى تەماشای تەفسیرەکانم کردوو

تەماشای قسەى شارەزایانى زمانم کردوو، دەلێن: بە دوازده شیواز خۆى پەرودەر دگار

لەم سى ئایەتەدا خستووێتە ڕوو، کە شەراب و قومار حەرپامن، بۆیەش وا دەلێم،

چونکە جار جار کە موناقلەشەم بوو لەگەڵ ئەوانەدا کە شەراب دەخۆنەوهو

خۆشیان بە مسوولمان دەزانن، گوتووینانە: هیچ بەلگەیهکی ڕوون نیە لەسەر ئەوه

کە شەراب حەرپامە، یان قومار حەرپامە، بە بەلگەى ئەوه کە خوا نەیفەرمووه

شەراب مەخۆنەوهو نەشیفەرمووه: قومار مەکەن، بەس فەرموویەتى: خۆتانیان

لێ بە دوور بگرن! بەلام لەپراستیدا ئەوه هەلەیه، بگرە خۆ هەلخەتاندنە،

ئەگەرنا تۆ بە کەسێک بلی: لە فلان شتە دووربە، ئەوه لە پێشترە لەوهى

بلی: مەبخۆ، یان مەیکە، چونکە لێی دووربە! یانی: هەر توخنى مەکەوه، ئنجا

وەک پێشتریش گوتمان: خۆى بەرز دەیتوانى بفرموى: مەبخۆنەوه، وەک

پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتى، بەلام بۆچی نەیفەرمووه: مەبخۆنەوه؟ چونکە

ئەگەر فەرمووبای مەبخۆنەوه، بەس خواردنەوهکەى قەدەغە دەبوو، بەلام ئیستا

کە دەفرموى: لێی دووربن، هەموو شیوه مامەلەیهک لەگەڵ شەرابدا، وه هەموو

شیوه مامەلەیهک لەگەڵ قومارکردندا دەگریتەوه، واتە: دانیشتن لەگەڵیان،

هاوکارىی کردنیان، ئەو شتەى قومارى پى دەکرى، بۆیان بێنى، ئەوانەى شەراب

دەخۆن، مەزەمیان بۆ دروست بکەى، لەگەڵیان دابنیشى، پێیان بفرۆشى، ... هتد،

هەموو جوړە مامەلەیهک لەگەڵ قومارچییان و شەراب خۆراندا قەدەغەیه، ئنجا

با تەماشای بکەین:

شیوازه‌کانی دەلالەتی ئەوەی کە شەپاب و قومار قەدەغەن، ئەوانەن:

شیوازی یەكەم: کە خوا دەفەر موی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ

وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ﴾، (إِنَّمَا) ئامپازی
چەسپاندن و کورت هەلەینانە (أداة الحصر والإثبات) وەك فەرموویتی (مَا
الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ إِلَّا رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ) یانی:
مەشرووب خۆری و قومار کردن و بته‌کان و زەلەمە‌کان، جگە لە کردەوی
شەیتان و پیسی هیچی دیکە نین.

شیوازی دووهم: کە خۆی پەرودرگار شەپاب و قوماری بەراورد کردوون و
جووتی کردوون، لەگەڵ (أنصاب) کە جۆریك بوون، لە بت و صەنەمە‌کان، وە
(أزلام) کە جۆریك بوو لەوەی یانسیبی پیکراوە، مانای وایە شەپاب و قوماریك
لەگەڵ بت و صەنەم، لەگەڵ یانسیبدا بەراورد بکڕین، کەواتە: دیارە حوکمی
وانیان هەیه و لەوان نزیکن و لە یەك جینسن.

شیوازی سییەم: کە دەفەر موی: (رجس) واتە: پیس، جا خۆی پەرودرگار لە

سوورەتی (الحج) دا دەفەر موی: ﴿فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ

وَأَجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾، واتە: دەجا دووری بکەن لە بته پیسە‌کان و
خۆتان لە قسە‌ی درۆ دووری‌گرن، هەروەها لە سوورەتی (الأنعام) دا گۆشتی

بەراز بە (رجس) ناوبردووە، ﴿... أَوْ لَحْمَ خنزيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ...﴾ (١٤٥)
الأنعام، ئنجا کە لیڤەشدا شەپاب و قومار و ئەنصاب و ئەزلامی بە (رجس)
ناوبردوون، (رجس) مانای وایە وەك وان پیس و خراپ و گلاو و قەدەغەن.

شیوازی چوارەم: کە دەفەر موی: ﴿مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾ (١٥) القصص، واتە: لە

کردەوی شەیتان، ئەگەر شتێك کردەوی شەیتان بێ قەدەغە نەبێ، دەبێ چ
شتێك قەدەغە بێ! دیارە شەیتانیش خراپە و شەر نەبێ لیوەی پەیدا نابێ.

شیوازی پێنجەم: کە دەفەر موی: ﴿فَاجْتَنِبُوهُ﴾، واتە: لیان دووربن، توخنیان مه‌که‌ون، واتە: نه‌ك هه‌ر مه‌یانکه‌ن، هه‌ر توخنیان مه‌که‌ون، هه‌ر خۆیان له قه‌ره مه‌ده‌ن، که وه‌کو گوتم، بۆیه وایفه‌رموو، تاكو شته‌کانی دیکه‌ش بگرێته‌وه: دروستکردنی شه‌ر‌پ‌اب، کرینی، فرۆشتنی، هه‌ل‌گرتنی، بردنی، دانیشتن له‌ کۆری شه‌ر‌پ‌اب خۆراندا، هه‌روه‌ها به‌نسبه‌ت قه‌ماریشه‌وه به‌ هه‌مان شیوه هه‌مووی ده‌گرێته‌وه.

شیوازی شه‌شەم: کە دەفەر موی: ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾، به‌ل‌کو سه‌رفراز بن، که‌واته (الإجتنباب عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ = الفلاح)، ئەگەر ده‌ته‌وی سه‌رفرازی، شه‌ر‌پ‌اب مه‌خۆو قوماز مه‌که‌، بت مه‌په‌رسته‌و یانسیب مه‌که‌، وه‌ ئەگەر به‌ پێچه‌وانه‌وه بیکه‌ینه هاو‌کیشه‌یه‌کی بپرکاری (إتيان الخمر والميسر = الخيبة والخسار) چونکه پێچه‌وانه‌ی سه‌رفرازیی په‌شیمانیی و زه‌ره‌مه‌ندییه، که‌واته: هه‌ر که‌سێک شه‌ر‌پ‌اب بخواو قوماز بکات، مانای وایه زه‌ره‌مه‌نده‌و په‌شیمانه، به‌دبه‌خته‌و مال وێرانه.

شیوازی چه‌وته‌م: خ‌وای زاناو شاره‌زا زۆر به‌ ڕوونی و ڕاشکاوی ئامانجی شه‌یتان له‌ ڕه‌واج پێدان و په‌ره‌پێدانی قومازو شه‌ر‌پ‌ابو ئەنصابو ئەزلامدا، وه هاندانی خه‌لك بۆیان، ڕوون ده‌کاته‌وه: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ

الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ﴾، بێگومان شه‌یتان ده‌یه‌وی به‌ ه‌وی شه‌ر‌پ‌ابو قومازه‌وه، دوژمنایه‌تی و ڕق و کینه‌تان بخاته‌ نیوان، که‌واته: ئامانجی شه‌یتان ئەوه‌یه، ئنجا شه‌ر‌پ‌ابو قوماز ئامرازی شه‌یتانن بۆ په‌یداکردنی دوژمنایه‌تی و بوغز له‌ نیوانمانداو ئاشکراشه: (مَا يُؤَدِّي إِلَى الْحَرَامِ فَهُوَ حَرَامٌ) شه‌یتان به‌ه‌وی چیه‌وه دوژمنایه‌تی و ڕق و کینه له‌نیو خه‌لكدا په‌یدا ده‌کات؟ دیاره به‌ه‌وی شه‌ر‌پ‌ابو قومازه‌وه، ئنجا مادام دوژمنایه‌تی و ڕق و قین چه‌رامن، دیاره ه‌وکاره‌که‌شیان چه‌رامه، به‌ پێی ئەو بنچینه‌یه‌ی که‌ زانیانی (أصول الفقه) دایانناوه: (مَا يُؤَدِّي إِلَى الْحَرَامِ فَهُوَ حَرَامٌ) هه‌ر شتێک سه‌ربکێشی بۆ چه‌رام، ئەویش چه‌رامه.

شیوازی هەشتەم: **﴿وَيُذَكِّرْكَمَ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ﴾**،
 شەیتان دەیهوێ بەهۆی شەڕاب و قومارەوه، ئێوه لە یادێ خواو لە نوێژ،
 لاڤەتات، هەلبەتە دوورکەوتنەوه لە یادێ خواو لە نوێژ قەدەغەیه، وه هەر
 شتیکیش سەر بکێشێ بۆ ئەو قەدەغەیه، ئەویش قەدەغەیه.

شیوازی نۆیەم: **﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ﴾**، هەندێکیان گوتووینانە:
 خوا نەیفەرمووه وازبێنن، هەر پرسیار دەکات! دەفەرموێ: **﴿فَهَلْ أَنْتُمْ
 مُنْهَوْنَ﴾**، ئایا دەست هەڵدەگرن؟ ئێمەش یان دەلێن: بەلێ (نعم)، یان دەلێن:
 نەخێر (لا)، جارێ دەست هەڵناگرن! بەلام بێگومان ئەو قەسەیه وانیە، چونکە
 ئێمە بەهۆی زەوانبێژی و زانیبێشی شیوازدەکانی دەربرێنەوه، لە قورئان
 تێدەگەین، لێردا کە دەفەرموێ: **﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ﴾**، ئایا دەست هەڵدەگرن؟
 ئەوه کاتیەک کە تۆ گلهیی زۆر لە کەسێک بکە و شتی بۆ باس بکە، ئنجا
 بلێی هەر وازناهیێ؟! هەر ئەوه ناکە؟! یان هەر وا دەکە؟! ئەوه پێی
 دەگوترێ: (الاستفهام الإنکاری) پرسیارکردنێکی نکوولیی کەرانه، کە ئەوه زۆر
 لهوه به قوتەتره بلێی: مەخو، مەیکە، چونکە کە دەفەرموێ: هەر دیکە؟!
 هەر وازناهیێ؟ یانی: هەلۆیستەکە ی جیی سەرسورمانە!

شیوازی دەیهەم: **﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا﴾**،
 فەرمانبەری خوا بکەن و فەرمانبەری پیغمبەر ﷺ بکەن و وریابن، واتە:
 فەرمانبەری خوا بکەن، وه فەرمانبەری پیغمبەر ﷺ بکەن له نەکردنی
 خراپەدا، وه له سەرپێچیی نەکردنیاندا، کە ئەو خراپەیه بریتیه لهچی؟
 بریتیه له مەیحۆری و قومارکردن.

شیوازی یازدەیهەم: **﴿فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾**، ئەگەر پشتتان هەڵکرد،
 کەواتە: ئەم کارانە واتە: شەڕاب خۆری و قومارکردن و بت پەرستی و
 بەکارهێنانی زەلمەکان بۆ دابەشکردنی شت، ئەوانە هەموویان پشت لە خوا

کردن، چونکە دەفەرموی: ﴿فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾، واتە: ئەگەر پابەند نەبوون و پشتتان هەڵکردو هەر لەسەر ئەو شتانە بەردەوام بوون، مانای وایە کردنی ئەو شتانە، پشت لە خوا کردنە، پشت لە خوا کردنیش دیارە گوناھەو تاوانە.

شیوازی دوازدەھەم: کە دەفەرموی: ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ﴾، بزانی کە لەسەر پیغەمبەرمان ﷺ تەنیا گەیانندی پوون ھەیە، واتە: ئەگەر ملەج نەبوون، ئەو ھیچ بیانووتان نیە، وە بە پوونی پێتان گوتراوە، بۆیە گوناھێ خۆتان لە ئەستۆی خۆتان، کەواتە: راکەیانندی حوکمی فەدەغەکرانی مەیحۆری و قومارکردن و بێپەرستی و یانسیب لەو نایەتەدا زۆر پوونە.

ئەمە دوازدە شیوازی تەعبیری پوون وەك بەلگە لەسەر فەدەغەبوونی شەراپخۆری، کە ئەم نایەتە موبارەکانە دەگەیەنن، دیارە من تەماشای زۆر لە تەفسیرەکانم کردووە بەتایبەت: (محاسن التأویل) و (مفاتیح الغیب)، و (روح المعانی) و (التحریر والتنوير) و لە ھەموویان ئەو خالانەم وەرگرتوون.

مەسەلەی چوارەم و کۆتایی: کە لەم نایەتی کۆتایی وەرەگێڕی: ﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾، ئەم نایەتە زانیان و توێژەردەوان مشتومری زۆریان لەبارەیانە بوو، وە قسەو باسی زۆریان لەسەر کردووە، دەفەرموی: ئەوانە ئیمانێان ھێناوە و کردووە باشەکانیان ئەنجامداوە، گوناھیان لەسەر نیە، لەسەر ئەوێ کە خواردوویانەتەو لە رابردوودا، ئەگەر پارێز بکەن و ئیمان بپێن، وە کردووە باشەکان ئەنجام بدن، پاشان پارێز بکەن و ئیمان بپێن، پاشان پارێز بکەن و چاکە بکەن، وە خوا چاکەکارانی خوشدەوی.

ئەو مانای رۆڵەتی نایەتەکیە، بۆیە زانیان کە وتوونەتە مشتومردووە، وە زۆر قسەو باسیان کردووە، دیارە لە ھۆی ھاتنە خوارووەکەیدا پێشتر باسمان کردووە، کە ئەو ھاوڵەیی بە ھەڵە لێی تیگەیشتبوو، وای زانیبوو مەبەست پێی ئەو ھەوێ کە ئەوانە ئیمانێان ھێناوە و کردووە باشیان ئەنجام داوە، ئەگەر

بشخۆنەوه لەمەودوا زەرەری نیە، بەلام نایەتەکە مەبەستی پێ ئەوهووبو کە ئەوەی لە رابردوودا خواردوو یانەتەوه زەرەری نیە، کەواتە: مەبەست پێی رابردوو، بەلام شوێنی ئیشکال و مشتومر بۆ زانایان ئەوهیه کە دەلێن: خۆی کاربەجێ پێشێ دەفەرموێ: ﴿إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، دوایی

دەفەرموێ: ﴿ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا﴾، دوایی دەفەرموێ: ﴿ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا﴾، واتە: وشە (تقوی) جارێک لەگەڵ ئیمان و کردەوهی باشدا هاتو، جارێک لەگەڵ ئیماندا هاتو، جارێک لەگەڵ ئیجساندا هاتو، ئایا دەبێ حیکمەتی ئەوه چی بێ؟!

لەوبارەوه زۆر سەرئەجی تەفسیرەکانم داوه خوێشم زۆری لێ ورد بوومەوه، ئنجا پێشێ رای ئەوان دینم و دواییش بۆخۆم جێم بە دلە، ئەویش دەلێم:

(١) (الطَّبْرِي) له تەفسیرەکەى خۆى (جامع البيان) دا دەلێ: (فَالِاتَّقَاءُ الْأَوَّلُ: هُوَ الْإِتْقَاءُ بِتَلْقَى أَمْرٍ بِاللَّهِ بِالْقَبُولِ وَالتَّصَدِيقِ، وَالدِّينُونَةُ بِهِ وَالْعَمَلُ، وَالِاتَّقَاءُ الثَّانِي: الْإِتْقَاءُ بِالتَّبَاتِ عَلَى التَّصَدِيقِ، وَتَرْكُ التَّبْدِيلِ وَالتَّغْيِيرِ، وَالِاتَّقَاءُ الثَّلَاثُ: هُوَ الْإِتْقَاءُ بِالْإِحْسَانِ، وَالتَّقَرُّبُ بِنَوَافِلِ الْأَعْمَالِ) ^(١) دیاره (سید قطب) یش له (في ظلال القرآن) هکەى خۆیدا ئەوه پەسەند دەکات، دەلێ: هەرچەندە تەواو دلێشم لێ دانەمرکاوه، بەلام ئەو رایەم پێ لە هەمووان باشتەر ^(٢)، دیاره (طَبْرِي) دەلێ: تەقوای یەکەم (کە لە رستەى یەکەمدا هاتو) بریتیه لە پارێزکردن بەوهى کە فەرمانى خوا وەرگیرى و قبوول بکرى و بە راست دابنرى و ملکه چى بۆ بکرى، تەقوای دووهم بریتیه لە پارێزکردن بەوه کە لەسەر بە راست دانانى شەریعەتى خواو حوکمی خوا، وە وازەهێنان لە گۆڕین و لە جیگۆڕکى پیکردنى بەردهوام بین، تەقوای سێیەم: بریتیه لە پارێزکردن بە چاکە و لە خوا نزیکبوونهوه بە هوى ئەو کردەوانەوه کە سوننەتن.

(٢) وە هەندیکیان دەلێن: ئەوه تەنیا بۆ داگوکیی لەسەر کردنه، وەك خوا کە دەفەرموێ: ﴿كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ ^(٣) ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ^(٤) ﴿التكاثر،

(١) ج ٥، ص ٣٩.

(٢) في ظلال القرآن، ج ٢، ص ٩٧٨.

واتە: نەخێر وانیه لەمەودوا دەزانن، جاریکی دیکەش نەخێر وانیه لەمەودوا دەزانن، وەك چۆن خوا لەوێ بۆ جەخت لەسەرکردنەووە داگوکی ئەوێ دووبارە کردۆتەووە، لێرەش هەر وایە کە سێ جار باسی تەقوا کراوە.

۳) وە هەندێکی دیکەش دەڵێن: لێرەدا مەبەست پێی ئەوێە کە تەقوا سێ پلە ی هەیه، پلەیهکی نزم، پلەیهکی نیوەراست، پلەیهکی سەروو:

أ/ تەقوای یەگەم/ نزمترین پلە تەقوا ئەوێە کە ئینسان بەبێ وی نابێتە مسوڵمان، ئەویش ئەوێە کە خۆی لە شیرکی گەورەو لە کوفری گەورەو لە نیفاقی گەورەو لە بیپروایی (الحاد) بیاریزی، نەجا دەبێتە پارێزکارو برپادار (متقی و مؤمن).

ب/ تەقوای دووەم/ پلە ی دووەمی تەقوا، ئەوێە کە ئینسان ئەگەر ئەو حالەتە تەقوایە بوو، لە گوناھە گەورەکان دەیاریزی، واتە: نە واجبێك دەچووین و نە قەدەغەیهك دەشکین.

ج/ تەقوای سێیەم/ پلە ی هەرە بەرز ی تەقوا، ئەوێە کە ئینسان ئەگەر ئەو حالەتە تەقوایە هەبوو، نە گوناھێ گچکە دەکات، نە شتی ناپەسەندیش دەکات، وە سوننەتەکانیش بە پێی توانا حێبە جێ دەکات.

۴) رای بەنەدە:

منیش دەلیم دەگونجی ئەو رایانەش وەرگیرین، بۆیەش هیناومن، بەلام پیموایە لێرەدا خوای پەروردار دەیهوێ بە ئیمانداران بفرموی: ئەگەر لە رابردوودا لە سەردەمی نەفامیدا، شەرابتان خواردۆتەووە قومارتان کردووە بتان پەرستوووە یا ئیستەتان کردووە، چیتان کردووە، ئیستا کە خوا هیدایەتی داو و بەهرەمەندی کردوون لە ئیمان، دەبێ بەردەوام بە پەیزێ ئیماندا لە هەلکشان دابن، وە لە پارێزکارییدا بەردەوام لە بەرهو پێشچوون دابن و بەردەوام لە بەرزبوونەووە دابن، هەلبەتە ئەوێش وە نەبێ تەنیا رای خۆم بێ، بەلکو بەگشتی لە هەموویان وەرگریووە بە شیوازی خۆم دامرشتووە، ئەمەش

پروونکردنەوێ ئەو رایە، جاری یەگەم کە دەرفرموی ﴿إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، واتە: پارێزبان کردووە ئیمانیا هیناوەو کردووە

باشەکانیان ئەنجامداوه، (إِذَا مَا اتَّقُوا)، واتە: کە تا ئیستا شەڕابیان خواردوه و قوماریان کردوه، لەمەودوا خو دەپاریزن لە شەڕابو قومارو لە هەر گوناھێکی دیکەش، (وَأَمْنُوا) یانی: ئیمانیشت دین، واتە: ئیمانیکی تەواوتر لەوێ پێشی، بۆچی؟ چونکە بەئەندازەی ئەو کە ئینسان کە پابەند دەبێ بە شەریعەتەو، ئیمانەکەشی زیاد دەکات، کاتی خوای خوا شەڕابی قەدەغە نەکردوه، مسوڵمانان پێوی پابەند نەبوون، بەلام ئیستاکە ئەو حوکمە هاتۆتە خواری و مسوڵمانان پێوی پابەند دەبن، مانای وایە ئیمانیا زیادی کردوه طاعت و بەندایەتیان بۆ خوا زیادی کردوه، ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، لەسەر کردوه چاکەکانیش بەردەوام دەبن.

دوایی کە بۆ جاری دووهم دەفەرموی: ﴿ثُمَّ اتَّقُوا وَعَامِنُوا﴾، واتە: دوایی پارێزان کردوهو ئیمانیا هیناوه، هی جاری یەکەم یانی: خۆیان دەپاریزن لە هەموو گوناھەکان، لە نیویاندا شەڕابو قومارو چی و چی، ئنجا پارێز دەکەن لە خوای پەرورەدگار بەو کە لەمەودوا هیچ موخالەفەیک نەکەن، وە هیچ واجبێک نەچووین، ئنجا کە بۆ جاری دووهم دەفەرموی: ﴿وَعَامِنُوا﴾، دیارە پێشی ئیمانیا هیناوه، ئەدی بۆچی دووبارە دەفەرموی: ﴿وَعَامِنُوا﴾؟ ئەو وەك ئایەتەکە سەورەتی (النساء)، کە دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ...﴾، واتە: ئەو ئەوانە ئیمانتان هیناوه! ئیمان بین بە خواو پیغەمبەرەکە، واتە: ئیمانی واجبەن هیناوه، ئەمجار ئیمانی موستەحبە بین، ئیمانیکی نزمەن هیناوه، ئیمانیکی سەروتر بینو، ئیمانەکەتان کامتەر بکەن، چونکە ئیمانیشت زیاد دەکات و کەم دەکات، وە ئیمانیشت لەراستیدا یەك حالەتی نیە مەعقوول نیە و بلی ئیمانی پیغەمبەر ﷺ وەك ئیمانی مسوڵمانی سادەیه، کە ئیمانەکە لە گوناھان نایگیریتەو!

دوایی کە بۆ جاری سییەم دەفەرموی: ﴿ثُمَّ اتَّقُوا وَأَحْسِنُوا﴾، واتە: پاشان پارێزان کردوهو چاکەیان کردوه، وەك دەبینین ئەمجارە باسی ئیمانی نەکردوه،

بۆچی؟ چونکە وەك بَلَّيْ ئیمانەكە بۆتە شتێکی دامەزراوو پێویستی بەوە نەکردووە دووبارە بکاتەووە، بەلام تەقوا هەمیشە لە بەرزبۆنەووە دایە، دوایی کە ئیمان دەچەسپێ، ئنجای ئینسان دەبێ لە تەقوا زیاد بکات، دیارە بە ئەندازەی زیادبوونی تەقوا، ئیمانەكەش کاملتەر دەبێ، وە ئەمجارە وشەی

﴿وَأَحْسَنُوا﴾ ی هیناوە، واتە: لە تەقواوەکەیاندا چاکەکار (مُحْسِن)ن، چونکە وشەی (إحسان) بۆ زانیاریتان هەندێک وادەزانن کە (إحسان) لە ھەر سیاقێک دا بێ، ھەر بە مانای چاکەکردنە لەگەڵ خەڵک، بەلام وانیە، بە بەلگەی ئەو فەرمايشتەي کە بە (حدیث جبریل) مەشھوورە، کە لە (جبریل) پیغەمبەر ﷺ دەپرسێ: ﴿مَا الْإِحْسَانُ؟ قَالَ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ﴾ {رَوَاهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۳۶۷)، وَابْنُ خُرَيْمَةَ بَرَقْم: (۵۰)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۹۹)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۱۴)} وَابْنُ خُرَيْمَةَ بَرَقْم: (۲۲۴۴)، وَغَيْرُهُمْ عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واتە: ئیحسان چیه؟! فەرمووی: ئیحسان ئەوەیە کە بە جوړیك خوا بپەرستی وەك ببینی، وە بێگومان ئەگەر تۆش نەیبینی ئەو دەتبینی.

لێردا پیغەمبەر ﷺ (إحسان)ی تەفسیر کردووە بە چاک بەندایەتی بۆ خوا

کردن، نەك چاکە لەگەڵ خەڵک کردن، لێرەدا دیارە وشەی ﴿وَأَحْسَنُوا﴾، دەگونجێ وێرایی چاکەکاری لەگەڵ خەڵکدا، چاک بەندایەتی بۆ خوا کردنیش بگەیهنێ، وە دواییش دەفەرموێ: بێگومان خوا چاکەکارانی خوشدەوێ، بەگورتیی: من پێموایە، ئەو ئایەتە ئاماژەیە بۆ ئەوە کە مسوڵمانەتیی و دینداریی پلە پلەییە، و مەزانن کە ئیمان و تەقوا وەك سەکە شەمەندەفەر وایە، کە کەوتنە سەری، تازە دەرۆن تاقیامەتی! نا، بەلکو وەك پەپژە وایە دەبێ بەردەوام پێیدا سەربکەوی، وە لە جوړیك لە ئیمانەووە بگوازیووە بۆ ئیمانێکی دی، وە لە جوړیك لە تەقوا بۆ تەقوای زیاتر، وە لە جوړیك لە ئیحسان بۆ ئیحسانێکی باشتر.

ماوەتەووە بَلَّيْم: کە ئەو ئایەتە بەلگەی ئەو یاسایەییە کە دەلێ: (لَيْسَ لِلْقَانُونِ أَثَرٌ رَجْعِي) واتە: یاسا کاریگەریی بۆ رابردوو نیە، یان (یاسا شوینەواری گێرپراوەی نیە)، کە ئەو کۆدەنگیی هەموو زانیانی یاساناس و شەرەزانی لەسەرە، خوای پەروردگار ئەو حەقیقەتەي لەو ئایەتەدا بەیان کردووە، چۆن؟ چونکە دەفەرموێ:

﴿ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا
وَعَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَعَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ

الْمُحْسِنِينَ ﴾، مانای وایە ئیستا مە (خمر) و قوماڕ قەدەغە دەکرین و، ئەوانەى که
ودختى خۆى مەییان خواردۆتەووە قوماڕیان کردووە، گوناھیان لەسەر نیە، کاتی
خۆى که شتێک قەدەغە نەکراوە، ئیستا بۆت نیە بۆی: تۆ گوناھبار بووی، چونکە
ودختى خۆى شەرابت خواردۆتەووە، یان گوناھبار بووی، مامەڵەت بە رێبا کردووە،
یان گوناھبار بووی، قوماڕت کردووە! یان کە سێک کە نەیزانیبى فلان شت
قەدەغەییە، وە کە مەترخەمیش نەبووبى لە نەزانیە کەیدا، واتە: (مەنور) بى
بە (جەل) دەکەى، ئەو ئەویش بە هەمان شیوە گوناھى لەسەر نیە، لەسەر
شتێک کە بە نەزانیى و بە بێ ناگایى دەیکات، چونکە لە سەر دەمى
پێغەمبەریشدا ﷺ شتى وابوو، جارى وابوو شتێک کراوە، نەزانراوە کە
قەدەغە کراوە، مانای وایە لەسەرى گوناھبار نەبوون، یا شتێک کە پێشێ واجب
نەبووبى و دوایى خوا واجبى کردبى، گەییان لى نەکراوە، کە بۆچى فلان
شتان نەکردووە؟ هەلبەتە زانیانی یاساناس نێردا شتێکی دیکەش دەئین: (یاسای
شوینەواری گیراوەى نیە) لە حالیکدا بۆ تاوانباران و خەتاباران بەکاربەنێرى،
بەوبارەیاندا تەفسیر دەکرى، کە لە مەصلەحتیان بى، منیش پێموایە زیاترو
لەو دەقیان وەرگرتووە: (ادْرُؤْوا الْحُدُودَ بِالشُّبُهَاتِ)^(۱)، واتە: سزایەکان بە شوبهەکان
دووڕیخەنەو، واتە: کە سێک کە خەتایەکی کردووە، یاسایەک کە دەر دەچى با
شوینەواری رەجعی هەبى، ئەگەر ئەو شوینەواری رەجعیە بۆ وی قازانج بى،
بەلام ئەگەر لە زەردى بى و تووشى سزای، ئەو دەبى شوینەواری رەجعی نیە.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) کە ئەمە دەقیەکیەتی بە تەواوی: (ادْرُؤْوا الْحُدُودَ بِالشُّبُهَاتِ، وَإِنَّ الْإِمَامَ أَنْ يُخْطِيَاءَ فِي الْعَفْوِ
خَيْرٌ مِنْ أَنْ يَخْطِيَاءَ فِي الْعُقُوبَةِ) رواه الترمذي والحاكم والبيهقي عن عائشة رض الله عنها
مرفوعاً.

دەرسی بیست و یەکمەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە حەوت ئایەت پێکدێ (۹۴ - ۱۰۰)، ئەو حەوت ئایەتە موبارەکەدا خوای کاربەجی دووجاران بە نازناوی ئیمان مسوولمانان دەدوین **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا**، وە لەبارەی ڕاووشکارکردن لە کاتی ئیحرام بەستنیاندا بە حج و عومرە، یان بە عومرە، کە قەدەغەییەو مایەی پێ تاقیکرانەو مایە، ئاگاداریان دەکاتەو، لەبارەی چۆنیەتی کەفارەتی نیچیر کوشتنەو لە کاتی ئیحرامدا پێنمایی دەکات، کە یان ئازەڵیکی وەك خۆیەتی، یان خواردن دان بە نەدارانە، یان ڕۆژووگرتنە.

پاشان بۆیان باسی ڕەوایی نیچیر و خواردنی دەریایی دەکات، لە کاتی ئیحرامداو قەدەغەبوونی ڕاو لە وشکانیدا، ئنجا خوا باسی ھەر کام لە کەعبەو مانگە حەرامەکان واتە: (ذُو الْقَعْدَةِ، ذُو الْحِجَّةِ، مُحَرَّمٌ، رَجَبٌ)، وە ئازەڵی نیشانەدارکراو بۆ قوربانیی، دەکات، وەك چەند دروشم و نیشانەییەکی دینداریی، وە پاشان خوای دادگەر مسوولمانان ئاگادار دەکاتەو لە چەند شتێک، یەکمەم: خوا نەیینیەکانی ئاسمانەکان و زەوی دەزانێ، واتە: نەیینی نیو دلی ئیووش لە خوا شیروەنیەو پەنھان نیە، دووهم: وە ئاگاداریان دەکاتەو کە سزاو تۆلەي خوا توندو لیبوردن و بە بەزەبیشی زۆرە. سێیەم: وە ئاگاداریان دەکاتەو کە پێغەمبەر ﷺ تەنیا گەیانندی لەسەرە، وە خوای پەرورەدگاریش ئاگاداریی ئاشکراو پەنھانە ھەمووی دەزانێ.

وە لە کۆتایی دا ئاگاداریان دەکاتەو کە پاك و پیس یەکسان نین، ھەرچەندە پیسەکە، واتە: بیکەلگەکە، یان خراپەکە، لە ئینسانان و لە فیکرو کردووەو جل و بەرگو ... ھتد، ھەرچەندە زۆریش بێ و زۆرییەکە ی سەرسامیشت بکات، بەلکو کەمی پوخت لە زۆری بۆر چاکترە، وە سەرھەنجام خوا بە نازناوی خاوەن عەقلان مسوولمانان بانگ دەکات، وە فەرمانیان پێدەکات کە پارێز لە خوا بکەن، کە دەبێتە ھۆی سەرفرازییان.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَبَلُّوْكُمْ اَللّٰهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ اَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ
اَللّٰهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ ۚ فَمَنِ اُعْتَدَىٰ بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٩٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَاَنْتُمْ حُرْمٌ ۖ وَمَن قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النُّعْمِ يَحْكُمُ
بِهِ ذُو اَعْدَلٍ مِّنْكُمْ هَدِيًّا بَلِغِ الْكَعْبَةَ اَوْ كَفِّرْهُ طَعَامًا مَّسْكِيْنَ اَوْ عَدْلُ ذٰلِكَ صِيَامًا
لِّیَذُوْقَ وَبَالَ اَمْرِہٖ ۗ عَفَا اَللّٰهُ عَمَّا سَلَفَ ۚ وَمَنْ عَادَ فَيَنْقُصْ اَللّٰهُ مِنْہٗ وَاللّٰهُ غَزِيْزٌ ذُو
اِنْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾ اَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُہٗ مَتَعًا لَّكُمْ وَلِلْمَیَّارَةِ وَحُرْمٌ عَلَیْكُمْ
صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا وَاَتَّقُوا اَللّٰهَ الَّذِیْ اِلَیْہِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اَللّٰهُ
الْكَعْبَةَ الْبَلِیْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدٰی وَالْقَلٰیْدَ ذٰلِكَ لِتَعْلَمُوْا
اَنَّ اَللّٰهَ یَعْلَمُ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَاَنَّ اَللّٰهَ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمٌ ﴿٩٧﴾
اَعْلَمُوْا اَنَّ اَللّٰهَ شَدِیْدُ الْعِقَابِ وَاَنَّ اَللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلٰی الرَّسُوْلِ اِلَّا
اَلْبَلٰغُ ۖ وَاللّٰهُ یَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا تَكْتُمُوْنَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَا یَسْتَوِی الْخَبِیْثُ وَالطَّیْبُ ۚ وَلَوْ
اَعْجَبَكَ کَثْرَةُ الْخَبِیْثِ فَاتَّقُوا اَللّٰهَ یَتَأُوْلٰی اَلْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُوْنَ ﴿١٠٠﴾ ﴿ ۱۰۱ ﴾

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

((ئەى ئەوانەى بىرۋاتان ھىناۋە! بىگومان خوا بە شتىك لە نىچىر كە لە ژىر رىكىفى دەست و نىزەكەكانتاندان، تاقىتان دەكاتەۋە، تاكو خوا (لە واقىعداۋ بە بەرجەستەگراۋى) بزانى كى بە پەنھانى لى دەترسى، ئىجا ھەر كەسىك دواى ئەۋە دەستدرىژى بىكات، ئەۋە ئازارىكى بە نىشى ھەيە ﴿۹۴﴾ ئەى ئەوانەى بىرۋاتان ھىناۋە! بە ئىحرامەۋە نىچىر مەكۈژن، ۋە ھەر كامىكتان بە ئانقەست بىكوژى، ئەۋە لەسەرىتە قەربوۋىەكى ھاۋتاي ئەۋە كە كۈشتوۋىەتى لە ئازەلان بدات، كە دوو كەسى خاۋەن دادگەرىى لە ئىۋە بىرپارى لەسەر بەن، بىرئە قوربانىى و بگەيەنرئە (سەۋرى) كەعبە، يان خاۋەن پىدانى نەداران بىرئە كەفارت، يان بارتەقاي ئەۋە پۇژوۋگرتن، ئەۋە (قەربوۋ و كەفارت) ھەش بۇئەۋىە تاكو سزاي كارى خۇى بچىژى، خوا لە (ھەلەى) رابردوۋ بوردوۋ، ۋە ھەر كەس بگەپئەۋە (سەر گوناھى نىچىر كۈشتن) ئەۋە خوا تۆلەى لى دەستىنى، ۋە خوا زالى خاۋەن تۆلەيە ﴿۹۵﴾ (پاۋكردنى) نىچىرى دەرياۋ خاۋەنكەيتان بۇ ھەلەل كراۋە، ۋەك سوۋدو مەدارسازبوۋنىك بۇ ئىۋە بۇ رېبۋاران، بەلام ھەتا لە ئىحرام دابن (پاۋكردنى) نىچىرى وشكانىيتان لى قەدەغە كراۋە، ۋە پارىز لەۋ خاۋە بىكەن كە بۇ لاي ۋى كۆدەكرىنەۋە ﴿۹۶﴾ خوا كەعبەى مالى ھەپامى گىپاۋە بە مايەى راۋەستانى خەلگە بەپۈەچوۋنى كاروبارىان، ھەروەھا مانگى ھەپام و ئازەلە (بى نىشانە) دانراۋەكان بۇ قوربانىى و ئازەلە گەردنەندەدارەكان، ئەۋەش (پوۋنكرايەۋە) تاكو بزانن كە خوا ھەرچى لە ئاسمانەكان و لە زەۋى دايە دەيزانى، ۋە خوا بە ھەموو شتىك زانايە ﴿۹۷﴾ بزانن كە خوا تۆلەى توندە، ۋە (بزانن) كە خوا لىبوردەى بە بەزەيى يە ﴿۹۸﴾ پىغەمبەر جگە لە گەياندن (ى پەيامى خوا) ھىچى دىكەى لەسەر نىە، ۋە خوا دەزانى چى ئاشكرا دەكەن و چى پەنھان دەكەن ﴿۹۹﴾ بلى: پىس و پاك يەكسان نىن، ھەرچەندە زۆرىى پىس سەرسامىشت بىكات، دەجا ئەى خاۋەن عەقلان! پارىز لە خوا بىكەن، بەلكو سەرفرازبن ﴿۱۰۰﴾)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(لَبَلَوْنَكُمْ اللَّهُ): ئەو (ل) لامە، بۆ سویند پیخواردن و (ن) نوونەکەش بۆ تەئکیدە،

واتە: سویند بە خوا، بە تەئکید خوا تاقیتان دەکاتەو، لە زمانی عەرەبیدا دەگوتری: (بَلَوْتُ فُلَانًا، خَبَرْتُهُ، وَبَلَوْتُهُ: إِخْبَرْتُهُ) بە دوو واتا دی: (بَلَوْتُ فُلَانًا)

واتە: شارەزای فُلَان کەس بووم، چۆن؟ کە تاقیم کردەو، شارەزای بووم،

هەردوو واتاکە هەن، کەواتە: واتایەکی (لَبَلَوْنَكُمْ اللَّهُ) یانی: خوا تاقیتان

دەکاتەو، واتایەکی دی یانی: خوا لە پێی کردەوکانتانەو ئێوەی بۆ

دەردەکەوێ، خۆی دەتەنناسی، بەلام دەیهوێ بە کردەوێ خۆتان شارەزاتان بێ.

(الصَّيْدُ): وشە: (صَیْد) بە دوو واتا دی:

بە مانای راوکردن دی، دەلی: (الصَّيْدُ: مَصْدَرٌ صَاد، صَاد يَصِيدُ صَيْدًا، وَهُوَ

تَنَاولُ مَا يُطْفَرُ بِهِ مِمَّا كَانَ مُمْتَنِعًا، وَالصَّيْدُ الْمَصِيدُ)، چاوگە، راوی کرد، راو

دەکات، راوکردن، وە راوکردنیش بریتیه لەو کە بۆت ناگیرێ بیگری، واتە:

ئەو ژياندارو ئازەلانی کە لە حالەتی ئاساییدا زەفەریان پێنابردی، وەك کەو،

کووتر، قاز، مراوی لە بەرەوێ، وە بزنە کیوی و مامزە کەرویشک و سیخورو

ئەوانە گۆشتیان دەخوری لە ئازەلان.

و بە مانای (المصيد) یش دی، واتە: نیچیر، ئەو نیچیرە کە راودەکری.

(وَرِمَا حَكْمٌ): کۆی (رُمح) ه، نێمە بە کوردی (نیزە) ی پێ دەلیین، وە (رِم) یشی پێ

دەلیین، بەلام رِم درێزتر بوو، نیزە کورتتر بوو، هاویشتووینانە.

(حُرْمٌ): (جَمْعٌ مُحْرِمٌ، عَكْسٌ مُحِلٌّ، وَحَرَامٌ عَكْسٌ حَالِلٌ)، (حُرْمٌ) کۆی (مُحْرِمٌ) ه، وە

(مُحْرِمٌ) کەسیکە چۆتە ئیحرامەو و ئیحرامی بەستو، وە پێچەوانە (مُحِلٌّ) ه،

(مُحِلٌّ) کەسیکە نەچۆتە ئیحرامەو و ئیحرامی نەبەستو، واتە: هەموو

کردەوکانی بۆ حەلالن، بەلام کەسی (مُحْرِمٌ) خۆی بێ بەش دەکات لە

كۆمەللىك شت، وەك: خۇ بۇنخۇشكردن، نىنۆك كردن، وە ھەندى شتى دى كە
لە كاتى ئىحرام دا لىي قەدەغە دەبن، وە ھەرامىش ەكسى ھەلەل، دەگوترى:
(فُلَانٌ حَرَامٌ) واتە: لە ئىحرام دايە، وە كە گوترا: (حلال) واتە: لە ئىحرام دانىيە.

(فَجَزَاءٌ): (الْجَزَاءُ: وَهُوَ الْغَنَاءُ وَالْكَفَايَةُ، وَالْجَزَاءُ مَا فِيهِ الْكَفَايَةُ مِنَ الْمُقَابَلَةِ خَيْرًا
أَوْ شَرًّا)، (جَزَاءً) واتە: برىتىيى، يان بەرانبەر، يان شتىك بارتهقاي شتىك بى،
دەلى: (جَزَاءً) ھەر شتىكە كە بۇ شتىك بەس بى، ياخود لە بەرانبەرىدا
بىتەو، واتە: بارتهقاو ھاوتە، جا بۇ چاكە بى، يان بۇ خراپە.

(النَّعْمُ): (جَمْعُهُ: أَنْعَامٌ، وَأَنَاعِيْمٌ: الْمَالُ السَّائِمُ وَيُطْلَقُ عَلَى الْإِبِلِ أَكْثَرُ...) وشەى
(نَعْم) بە (أَنْعَامٌ وَأَنَاعِيْمٌ) كۆدەبىتەو، (الْمَالُ السَّائِمُ) ھەر ئازەللىكە بىلەو،
ھەمووى پى دەگوترى (أَنْعَامٌ)، بەلام بە زۆرى بۇ خوشترو ئازەلى ورد (مەرۈ
بزن) و رەشەولاخ واتە: مانگاۋ گا، بەكاردى، بەلام من يىموايە بۇ جىا
لەوانەش بەكاردى، ھەرچەندە وشەى (جىل) واتە: ولاخە بەرزە، كە ئەسپو
ماين و ئەوانە دەگىتەو، بەلام واپىدەچى وشەى (أَنْعَامٌ) ئەوانىش بگىتەو،
ھەرچەند جارى وايە بە پى عورف وشەيك تايبەت دەكرى بە بەشىك لە
چەمك و واتايەكەيەو، بۇ وينە: وشەى (ثواب) لە عورفى زمانى ەپرەبىدا
زىاتر بۇ چاكە بەكاردەھىنرى، بەلام لە ئەسلى زمانى ەپرەبى بۇ خىرو
شەر بەكاردى، ئىستاش ئىمە بە كوردى ھەر دەللىن: خوا جەزات بداتەو،
(جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا) بەلام وشەى (جَزَاءً) ئەويش لە ئەسلى زمان بۇ پاداشت و
سزاو تۆلەش بەكاردى، كەچى بە پى عورف جارى وايە ماناكەى تايبەت دەكرى.

(هَدِيًّا): (الْهَدْيُ مُخْتَصٌّ بِمَا يُهْدَى إِلَى الْبَيْتِ، الْوَاحِدَةُ: هَدِيَّةٌ، وَالْأُنثَى: هَدْيٌ)،
(هَدْيٌ) تايبەتە بەو، كە دەكرىتە ديارى بۇ مالى خوا (بيت)، واتە: لە كاتى
حەج و عومرەدا، سەربەردى، تاكەكەى (ھدىيە)، واتە: ئازەللىكە كە دەكرىتە
خەلات و ديارى لە سنوورى ھەرەمدا سەربەردى، وەك ئەو، يەككى لە
مەناسىك و خواپەرسىتىيەكانى حەج، وە مېنە پى دەگوترى (هَدْيٌ)،
نېرىنەش پى دەگوترى: (ھدىيە).

(عَدْلٍ): (الْعَدْلُ: رَجُلٌ عَدْلٌ، وَعَادِلٌ وَرَجَالٌ عَدْلٌ، ذَوِي عَدْلٍ: أَيِ عَدَالَةٍ، عَدْلٌ ذَلِكَ: مُعَادِلٌ ذَلِكَ) وشهى: (عَدْلٌ) ئیمە بە کوردی پێی دەلێن: دادگەری، بەلام (رَجُلٌ عَدْلٌ) واتە: پیاویکی رێک و راست، کە شایەدی لێ وەرگیری، دیارە ئینسانیش کە دادگەر بوو شایەدی لێ وەرگەیری، جا لە زمانى عەرەبیدا دەلێ: (رَجُلٌ عَدْلٌ، وَعَادِلٌ وَرَجَالٌ عَدْلٌ) وشهى (عَدْلٌ) بۆ هەموویان بەگاردی، (ذَوِي عَدْلٍ) واتە: خاوەن دادگەری، (عَدْلٌ ذَلِكَ: مُعَادِلٌ ذَلِكَ) بار کە لێدەنری دوو لای هەیه، هەرگامیکیان پێی دەگوتری: (عَدْلٌ)، وە هەندیکیان دەلێن: (عَدْلٌ) و (عَدْلٌ) بە هەردووکیان هاتو، چونکە هەردووکیان وەک یەکن یەگسان، دیارە هەردوو تایی باریک دەبێ هیندە یەک بن، ئەو جار بارەگە رادەوهستی، ئەگەر نا لاتەل و لاسەنگ دەبێ.

(وَبَالَ): (الْوَيْلُ: وَالْوَيْلُ: الْمَطَرُ الثَّقِيلُ الْقَطَارُ)، (وَيْلٌ، وَابِلٌ) بە بارانیك دەگوتری کە دۆڵپەهێ گەورەو گرانی لێ دروست بێ، دەلێ: (الْوَيْلُ: الْفَسَادُ، الشَّدَّةُ الثَّقَلُ، سُوءُ الْعِقَابَةِ..)، (وَيْالٌ) واتە: خراپە، یاخود سەرەنجامی خراپ، قورسی و زەحمەت و ناپەرەت، ﴿لَيَذُوقَنَّ وَبَالَ أَمْرِهٖ﴾، بۆئەوێ کە سەرەنجامی خراپێ، وە ئاگامی شوومی خۆی کە سزایە، بجێژی.

(سَلَفٌ): (السَّلَفُ: الْمَتَقَدِّمُ، ﴿فَلَهُ مَا سَلَفَ﴾: أَيِ يُتَجَاوَى عَمَّا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ)، (سَلَفٌ) ئەوێ تێپەریوەو رۆشتوو رابردو، کە دەفەرموی: ﴿فَلَهُ مَا سَلَفَ﴾، واتە: ئەوێ رابردو بۆخۆیەتی، بەو واتایە کە ئەگەر بلی (علیه) واتە: لێی دەپرسریتەو، وە ئەگەر بلی: (لَهُ) واتە: لێی ناپرسریتەو، (يُتَجَاوَى عَمَّا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) چاوپۆشیی دەکری لەوێ کە تێپەریو.

(مَتَاعًا): له قورئاندا وشە (مَتَاع) زۆر هاتو، وەک دەفەرموی: ﴿وَمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَعٌ﴾ ﴿٣٦﴾ الرعد، یان دەفەرموی: ﴿... إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا

مَتَّعْ ... ﴿ ۳۹ ﴾ غافر، (الْمَتَّاعُ: كُلُّ مَا يُنْتَفَعُ بِهِ عَلَى وَجْهِ مَا فَهُوَ مَتَّاعٌ وَمُتَّعَةٌ)، (مَتَّاعٌ) هەر شتێکە سوودی لێ وەربگیرێ و بەهرەى لێ وەربگیرێ، بە شیوەیهك له شیوهكان، بەلام بە زۆرى بۆ شتى كەم بەكاردێ، واتە: شتێك كە كەم دەوام بێ، یاخود كەم بایەخ بێ، یاخود تەمەنى كەم بێ.

(وَالسَّيَّارَةُ): (سيارة) لێره بە مانای کاروان، کۆمەڵێک پێبوار دێ، (السير: المضي في الأرض وَرَجُلٌ سَائِرٌ وَسَيَّارٌ وَالسَّيَّارَةُ: الْجَمَاعَةُ)، (السَّيْر) واتە: بە زەویدا رۆشتن، (سَارٌ يَسِيرُ سَيْرًا)، دەگوترێ: (وَرَجُلٌ سَائِرٌ وَسَيَّارٌ) پیاویك كە دەروات بە رێدا، كە دیاره (سائر) واتە: رۆشتوو، بەلام (سَيَّار) واتە: زۆر رۆشتوو، صیغەى موبالغەیه، (والسيارة الجماعة) واتە: كۆمەڵە خەلكێك كە پێكهوه دەروێن، جا چ بە بارو سوار، چ پیاده بن.

(قِيَمًا): چاوكە، واتە: ڕاوەستان، لێردە دەئێ: (قَامَ يَقُومُ قِيَامًا فَهُوَ قَائِمٌ وَجَمَعُهُ قِيَامٌ، وَالْقِيَامُ وَالْقَوَامُ: اسم لما يقوم ويثبت به الشيء كالعماد والسناد) له زمانى عەرەبیدا (قَامَ يَقُومُ قِيَامًا) هەلسا، هەلدەستى، هەلسان، یاخود ڕاوەستان (فَهُوَ قَائِمٌ وَجَمَعُهُ قِيَامٌ) ئەو ڕاوەستاوه، وه به (قيام) كۆدەكرێتەوه، وه هەرودها (قيام و قوام) یش ناوێ بۆ هەر شتێك كە ئەو شتەى پێوێرادهوەستى، وهك (عماد و سناد) ڕەشمال كە هەلدەدرێ ئەو ئەستوندهگەى دەدرێتە بەرى، پێى دەگوترێ: (عماد) یان (سناد)، لەبەرئەوه كە ڕەشمالەكە بەهۆى ئەوهوه ڕاوەستاوه، خوای پەرودەر دگاریش دەفەرموێ: (كَعَبَةٍ وَ هَدْيٍ) و (قَلَائِدٍ) و مانگی حەرەمى كەردوون، بە مایەى ڕاوەستان، ڕاوەستانی خەلك، واتە: كاروبارى دیندارى و دنیادارىیان وهك دواى باسى دهكەين.

(الْبَلَّغُ): (الْبَلَّغُ) واتە: گەياندن، (الْبَلُوغُ وَالْبَلَغُ: الْإِنْتِهَاءُ إِلَى أَقْصَى الْمَقْصِدِ وَالْمُنْتَهَى وَالْبَلَّغُ التَّبْلِيغُ)، (بَلُوغٌ، بَلَغٌ) ئەوهیه كە بگهیه كۆتایی، سنوورێك ئامانجێك دیاری كرابێ، پێى بگهێ، وه (بَلَغٌ) بە مانای گەياندنیش دێ، وه بە مانای خودى گەيشتن دێ، وه بە مانای گەياندن پەيامێك، یان گەياندن

شَتِیْکَ دِی، کە دەفەر موو: ﴿ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ ﴾. واتە: پێغەمبەر ﷺ تەنیا گەیانندی لەسەرە، ئەوەی دیکە دەکەوێتە سەر خۆتان، دواى ئەوەی کە پێتان راگەیه‌ندرا.

(الْخَبِيثُ): (الْخُبْثُ وَالْخَبِيثُ مَا يُكْرَهُ رِدَاءً وَخَسَاسَةً، وَأَصْلُهُ الرَّدْيُ الدُّخْلَةُ الْجَارِي مَجْرَى خَبَثِ الْحَدِيدِ) وشه‌ی: (خُبْثُ، خَبِيثُ) هەر شتی‌که کە ئینسان کەیفی پێ نه‌یئ له‌بەر خراپیی و کەم بایه‌خیی، یان له‌بەر پیسیان، وه له ئەسلدا له (الرَّدْيُ الدُّخْلَةُ) شتیکی خراپ، کە رەگەل شتی باش کەوتوه، وهك زیوان و بنزێل کە رەگەل گەنم و جو‌ دەکەوئ، یان هەر شتی‌ک کە رەگەل برنج و کونجی دەکەوئ، وهك به‌ردو شتی دیکە، ئەوه پێی ده‌گوترئ (الدُّخْلَةُ)، (الْجَارِي مَجْرَى خَبَثِ الْحَدِيدِ) وهك ئەو ژەنگه‌ی کە له‌سەر ئاسن ده‌کەوئ، دیاره ژەنگه‌که ئاسنه‌که ده‌رزیئ، بۆیه ده‌بی لیی بکەیه‌وه، ئەسلێ مادده‌ی ئاسنه‌که جیايه‌و ئەو ژەنگه‌ی کە له‌سەری ده‌کەوئ، ئەوه شتیکی خراپه‌و کەوتوته‌ سه‌ری.

(وَالطَّيِّبُ): (أَصْلُ الطَّيِّبِ: مَا تَسْتَلِذُّهُ الْحَوَاسُ، وَمَا تَسْتَلِذُّهُ النَّفْسُ، وَفِي الشَّرْعِ: مَا كَانَ مُتَنَاوِلًا مِنْ حَيْثُ مَا يَجُوزُ) واتە: ئەسلێ (طَيِّب) هەر شتی‌که کە هه‌سته‌کان چێژی لیوه‌رگرن وه نه‌فسی ئینسان چێژی لیوه‌ربگرئ، (الطَّيِّب) له‌رووی شه‌رعه‌وه هەر شتی‌که کە شه‌رع پێداپی، ئەو شته وه‌ربگیرئ و به‌کاربه‌یئرئ.

هۆی هاتنه خواردهوی ئایهتهکان

هۆی هاتنه خواردهوی ئەو ئایهتهی که دهفهرموئ: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

لَبَلُّوْكُمْ اللّٰهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ اَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ

فَمَنۡ اَعْتَدَىۢ بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٩٤﴾، {قَالَ مُقَاتِلُ بْنُ حِيَانٍ: اُنْزِلَتْ هَذِهِ الْاٰيَةُ فِي عُمْرَةِ الْحُدَيْبِيَّةِ، فَكَانَتْ الْوُحْشُ وَالطَّيْرُ وَالصَّيْدُ تَغْشَاهُمْ فِي رِحَالِهِمْ، لَمْ يَرَوْا مِثْلَهُ قَطُّ فِيمَا خَلَا، فَتَوَّاهُمْ اللّٰهُ عَنْ قَتْلِهِ وَهُمْ مُحْرَمُونَ} (محاسن التأويل: ج ۴، ص ۹۴)، واته: موقاتلی کورپی چه بیان دهئ: ئەم ئایهته له کاتی عومرهی حودهیبیهدا دابهزی، ئاژدهلی کیوی و بهرهوهرو نیچیر دههاتن بهسهر هاوهلانددا دهگهپان، لهو شوپنانهی بارگهوبنهیان لی خستبوو (دههاتنه دهوروبهریان)، که له رابردوودا هه‌رگیز شتی وا نه‌بووه، خواش لی فه‌دهغه کردن، که هه‌تا له ئیحرام دابن ئەو نیچیرانه بکوژن.

دیاره ئەوگات وهك ئیستا نه‌بووه، هه‌موو ده‌می گوشت هه‌بی و خواردنی خو‌ش هه‌بی، زو‌ریش چه‌زیان له گوشت بووه، ئنجا ئەو مه‌سه‌له‌یه به‌سه‌رهات و رووداوی زو‌ری تی‌دان، بو‌ نموونه: یه‌کیك له هاوه‌لان ئیحرامی نه‌به‌ستبوو به‌ عومره، ئاژده‌لیکی زو‌ر قه‌له‌و به‌ویدا هات، هاوه‌لانی‌ش ئاماژه‌یان بو‌ کرد، ئەویش به‌ تی‌رو که‌وانه‌که‌ی، یان به‌ هه‌ر شتیکی دی که پیی بوو، ئەو که‌ره کیویه‌ی راو کرد، ئنجا سه‌ری بری و دوا‌یی گو‌تی: هاوکاریم بکه‌ن، ئەوانیش گو‌تیان: ئاخ‌ر ئە‌گه‌ر هاوکاریم بکه‌ین ئیمه‌ گونا‌ه‌بار ده‌بین، (به‌ حیساب ئە‌وان راویان نه‌کردوه‌و هاوکاریشیان نه‌کردوه‌) هاوکاریشیان نه‌کرد، دوا‌یش ئە‌وانه‌ی ئیحرامیشیان هه‌بوو زو‌ر چه‌زیان له گوشت بوو، لی‌یان خوارد، (جا زانیان ده‌لین: ئە‌گه‌ر به‌ ئاماژه‌کردنیش، بی هه‌ر جو‌ریکه‌ له هاوکاری و گونا‌ه‌باری، به‌ هه‌ر حال دیاره ئە‌وه‌ تافی‌کردنه‌وه‌یه‌ك بووه‌)، ئنجا ئیمه‌ ئیستا تی‌ده‌گه‌ین له‌و ئایه‌ته که ده‌فهرموئ:

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَبَلُّوْكُمْ اللّٰهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ اَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ

اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنْ أَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾، ئەهێ ئەوانەهێ
 بڕواتان هێناوه! بێگومان خوا به شتێك له نیچیر كه له ژێر ڕكیفی دهست و
 نێزهكه كانتانندان، تافیتان دهكاتهوه، تاكو خوا (له واقیعداو به بهرجهسته كراوی)
 بزانی كێ به په نهانی لێی دهترسی، ئنجا ههر كهسێك دواى ئەوه دهستدریژی
 بكات، ئەوه ئازاریكى به ئیشی ههیه.

خوای بالادهست ئاوا بهندهكانی خوێ تاقی دهكاتهوه، ئەوان له تامهزرۆیی
 گوشت له چ میحنهتێكدا بوون، خوای بهرزیش ئەو نیچیرانهی ناردوونه دهو، له
 كاتیكدا كه زۆریش ههزیان له گوشت بووه، تا خوا له واقعی خۆیاندا بۆی
 دهركهوێو، بزانی تا چهند پابهند دهبن به شهریعهتهوه، پارێزكار دهبن، یان
 ئارهزوویان بۆ گوشت وایان ئندهكات كه فهرمانی خوای بهروهردگار بشکین!!

مانای گشتی ئایەتەکان

خوای **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا**، ئیمانداران دەدوین، لێرەشدا خوای پەروردگار بۆ جاری سێزدەهەم دەفەر موی: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَبِئْسَ مَا كُنْتُمْ يَفْعَلُونَ**، ئەو ئەوانەی ئیمانتان هێناوە! بە تەئکید خوا بە شتێک لە نیچیر واتە: مەرج نیە زۆریش بن، بەلام بە شتێک لە نیچیر تاقیتان دەکاتەو، دەستتان دەیانگات، ئەووی بە دەستیش نەگیرئ بە ڕمو نێزەکانتان ڕاویان دەکەن، **لَعَلَّكُمْ تَخْشَوْنَ اللَّهَ الْغَيْبِ**، تاكو خوا بزانی كێ بە پەنھانی لی دەرستی؟ وە كێ لی ناترسی؟ (واتە: بە بەرجەستە کراوی و لە دنیای واقعیەدا خوای پەروردگار بوێ دەربکەوێ، ئەگەر نا وەك زانیاری بی سنووری خوا، هەموو شتێک دەزانێ)، **فَمَنْ أَعَدَّيْ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ**، هەر کەسێک دوا ئەووی کە خوا ئاگادارتان دەکاتەو وە بۆتان ڕوون دەکاتەو، دەستدرێژی بکات و بە ئیجرامەو ڕا بکات، ئەو و ئەو کەسە ئازاریکی بەئیشی هەیە.

ئنجای بۆ جاری سێزدەهەمین بانگی مسوڵمانان دەکات و دەفەر موی: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ**

آمَنُوا، ئەو ئەوانەی ئیمانتان هێناوە! هەر دەرباری هەمان بابەت هی پێشی فەر موی: بۆیە ئەو نیچیرانە دێنە دەورووبەرتان تاكو تاقیتان بکاتەو، بەلام

ئەمجارە حوکمەکی رادەگەیەنێ: ﴿لَا تَقْنُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾، نیچیر راومەگەن و مەکوژن لە کاتی کدا ئیوه لە ئیحرام دان، چونکە بابای ئیحرامدار چ پیاوبێ، چ ئافرەت، کۆمەلێک شتی لە خۆی قەدەغە کردوون، بۆئەوەی خۆی یەکلا بکاتەو، بۆ بەنداییەتی بۆ خوا، زیکرو یادی خوا، رازونیازو موانجات لەگەڵ خوا، دووعاو پارانەو لە خوا، کە ئەوانە لەگەڵ راوکردن و دوای نیچیر کەوتن و کوشت و کوشتار، وە خۆ بۆنخۆشکردن و خۆ رازاندنەو سەرچیی کردنی ئافرەت و... هتەدا، ناگونجین ئەوانە هەموویان قەدەغەن بۆ کەسێک کە دەچیتە ئیحرامەو، ئنجا حوکمەکی بەیان دەکات، کاتی کە سێک نیچیریکی کوشت، ئەو بەشەرە، هەلە دەکات، دەفەرموی: ﴿وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعِدًّا﴾، هەر کامێک لە ئیوه بە ئانقەست بیکوژی، بە ئانقەست دوو شتی لە بەرانبەردا هەن، هەلەو لەبەر چوون (خَطَأً وَنِسْيَانًا)، ئایا ئەگەر بەهەلە بیکوژی، یان بە لەبەر چوون بیکوژی سزایەکی ناکەوێتە سەر؟ ئەو دوایی باسی دەکەین و راجیایی زانیانی لەسەرە، بەلام گرنگ ئەوێهە لێرەدا دەفەرموی: هەر کامێک لە ئیوه کە لە ئیحرام دان، بە ئانقەست نیچیریکی راو بکاو بیکوژی ﴿فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ﴾، پاداشتیکی لەسەرە وەک ئەوێ کە کوشتوویەتی لە ئازەل، چ ئازەلیکی کوشتو، هاوێنەکی دەبی بکری و بیکاتە قوربانی، ﴿يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾، دوو کەسی خاوەن دادگەری لە ئیوه بریاری لەسەر دەدن، دوو نەفەری بە نینصافی دینداری رێک و راست، بۆ وێنە: ئەگەر گاکووی کوژراو، دەبی خوشتر بکاتە خێر، ئەگەر بزە کۆی بی، دەبی بەرانیک بکاتە خێر، ئەگەر بالنەوێهە دەبی خوشترمەل (نعامة)، یان مەرێک بکاتە خێر، ﴿هَذَا بِلِغِ الْكَعْبَةِ﴾، ئەو ئازەلە کە سەردەبردێ، وەکو قەرەبوو پاداشت لەجیاتی ئەو نیچیرە کە کوشتوویەتی، دەبی بکریتە دیاری، وە بگەیهەندریتە لای کەعبە، کە دەفەرموی: ﴿هَذَا بِلِغِ الْكَعْبَةِ﴾، هەموو زانیان لەسەر ئەو یەکدەنگن، مەبەست پێی ئەوێهە کە بچیتە لای کەعبە، چونکە ئەو ئازەلە ناگونجی لە نیو کەعبەدا سەربەردی، وە جیشیان نابیتەو، ئەدی مەبەست پێی

چییه؟ مەبەست پێی دەوروبەری کەعبەیه، واتە: بچێتە سنووری حەرەمەوه، ئەوه کە پێغەمبەر ﷺ دیاری کردووە کە فلان شوین تا فلان شوین، بە ھەر چوار دەوری مەککەدا، بە ئەندازەی ئەوەندە دووری، ئەوەندە کیلۆمەترە، ئەوه پێی دەگوترێ حەرەم، بگاتە نیو ئەو سنوورە، وە ھەندیک دەلێن: ھەر تەنیا بگاتە نزیک سنووری حەرەم، تەواوە ﴿أَوْ كَفَّرَ طَعَامَ مَسْكِينٍ﴾، یاخود ئەگەر ئازەلەکە چنگ نەکەوت، ئازەلێکی بارتەقای ئەوه بە پارەکە خواردن دەکڕێ و دەیدات بە نەداران ﴿أَوْ عَدَلُ ذَلِكَ صِيَامًا﴾، یان "ئەگەر پارە نەبوو" بە ئەندازەی ئەوه پۆژووگرتن، واتە: خواردنە کە چەند بوو، بۆ وینە: دەگوترێ ئەوەندە کیلۆیە ئەوەندە رێبە (صاع)یە، لە جیاتێ خواردنی ھەر ژەمیەک لە پۆژیکدا، بۆ ھەر نەدارێک پۆژووێک دەکڕێ، ﴿لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِه﴾، بۆ ئەوهی سزای ھەلەو خراپەکە خۆی بچێژێ، ﴿عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ﴾، خوا چاوپۆشیی لە رابردوو کردووە، کە لە رابردوودا نەتانزانێوە حەرەمە، بە ئیجرامەوه نیچیرتان کوشتووە، خوا چاوپۆشیی لە ھەمووی کردووە، ﴿وَمَنْ عَادَ فَيَنْقِمُ اللَّهُ مِنْهُ﴾، وە ھەر کەسیک بگەرێتەوه، دوا ئەوهی کە دەرانی خوا قەدەغە کردووە، پێشتر ئەگەر نەیزانیبی، یان بە دنیایێیەوه نەیزانیبی، چونکە رەنگە بای ئەندێ بەھۆی ئەوهوه کە شارەزای دینی ئیبراھیم بوون، ئەوهی کە بۆیان بەجێماوە، ھەندیک ھەر زانیویانە، بەھەر حال دوا ئەوهی خۆی کاربەجێ لە دوا نوسخە وەحی خۆیدا بۆی دیاری کردن، ھەر کەسیک بگەرێتەوه سەر ئەوه، ئەوه خوا تۆلە لە دەستیانی، ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْقَامٍ﴾، وە خوا زالی خاوەن تۆلەیه.

ئەوه بەنسبەت راوکردن لە وشکانیی دا.

ئنجای خۆی پەرورەدگار باسی راووشکار دەکات لە دەریادا، دەفەرموی: ﴿أَحِلَّ

لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ، مَتَعَا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ﴾، راوکردنی دەریاتان بۆ حەلال

کراوه، سوودو مەدار سازکردنە بۆخۆتانو بۆ رێبوار، یاخود نیچیری دەریا، چونکە وشە: (صید) چاوگە، دەگونجی بە مانای راوکردن بۆ لە دەریادا، دەشگونجی بە مانای خودی نیچیرەکە بۆ، واتە: نیچیری دەریاتان بۆ هەڵاڵ کراوه، ﴿وَلَعَلَّاهُمْ﴾، وە خواردنی دەریاشتان بۆ هەڵاڵ کراوه، نیچیری دەریا چییە؟ وە

خواردنی دەریا چییە؟ ئەو دواوی لە مەسەلە گرنەکاندا باسی دەکەین، وایپێدەچێ مەبەست لە (صید) ئەو بۆ ئینسان زەحمەتێکی پێوە بکێشی، تا راوی دەکات، (طعام) یش ئەوێە کە زەحمەتێکی وای پێوە نەکێشی و بە ئاسانی بێتە دەستی.

﴿مَتَعَا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ﴾، ئەو رێبوارانیکی کە مەو خۆشگۆزەرانییەکی کەمە، مەدار سازبوونیکی بۆخۆتان، وە بۆ رێبوارانیش، واتە: خواردنی دەریا و نیچیری دەریا، هەم ئێوە کە لە ئیحرامدان بۆتان هەڵاڵەو، هەم خەڵکی دیکەش کە لە ئیحرام دانیه، ئەو رێبوارانە کە بە دەریادا دەرفۆن، بۆیان هەیه راو بکەن لە

نیچیری دەریا و لە خۆراکی دەریا بەهرەمەند بن، ﴿وَحَرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدَ الْبَرِّ مَا

دُمْتُمْ حُرْمًا﴾، وە راوی وشکانیی، یاخود نیچیری وشکانییتان لێ قەدەغە کراوه تاكو لە ئیحرام دابن، بەلام ئەگەر ئیحرامتان شکاند، بۆتان هەیه، وەك لە سەرەتای

سوورەتی (المائدة) دا باسمان کرد، خوا دەفەر موی: ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا﴾،

دەفەر موی: وە هەركاتی ئیحرامتان شکاند، راوی بکەن، یەکیك هەبوو هەر ئاوا تەماشای پڕاڵەتی قورئانی دەکرد، هەمیشە دەگوت: ئەمەر بۆ پێویست بوون (وجوب)ە، منیش گوتم: ئاخەر مەرج نیە هەمیشە وابێ، جاری وایە بۆ رێ پێدانە، گوتی: نەخێر حەتمەن لە هەر شوێنیکی قورئاندا ئەمەر هەبێ، بۆ فەرز بوونە، منیش گوتم: ئایا حەجت کردووە؟ گوتی: نەخێر، گوتم: إن شاء الله بە خێر ئەگەر حەجت کرد، یان عومرەت کرد، پاشان کە ئیحرامت شکاند، ئەو وەجبه راوی بکە

بە پێی قسە تۆبێ؟ گوتی: بۆچی؟ گوتم: خۆی پەرورەدگار دەفەر موی: ﴿وَإِذَا

حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا﴾، واتە: وە هەركاتی ئیحرامتان شکاند، راوی بکەن، کەواتە: دەبێ

بکەویە دواى مامزو کەرویشک و ئازەلى کىوى، لەو دەشتەى عەرەبستاندا تا شتىک دەگرى خۆت و ئەو چەند حاجییە کە لە وین! گوتى: ئاوايە؟ گوتەم: بە پى قسەى تۆبى بەلى، بەلام لەراستیدا نەخیر وانیه، بەلکو خوا کە دەفەرموى: ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ

فَأَصْطَادُوا﴾، دەلین: ئەم ئەمرە لێردا بۆ رى پێدانە، چونکە ئەمەر لە دواى تەحریم مانای رى پێدان دەگەيەنى (الْأَمْرُ بَعْدَ التَّحْرِيمِ يُفِيدُ الْإِبَاحَةَ)، پێشى خوا فەرمووى: رپاوى مەگەن بە ئیحرآمەو، دواى دەفەرموى: کە ئیحرآمەتان شکاند رپابکەن، مانای وایە ئەوێ پێشى لیتان قەدەغە بوو، ئیستا بۆتان حەلالە، نەك ئیستا لەسەرتان واجب بى، جا ئەو بابەتەنە بەهوى زانستى (أصول الفقه) دەو دەزانرین، ئەگەرنا ئینسان مەر لەخووە تەماشای روالەتى فورئان و سوننەت بکات، تووشى حوکمى زۆر غەلەت دەبى، کە خواو پیغەمبەرى خوا مەبەستیان نەبوون، ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾، وە پارێز لەو خوايە بکەن کە بۆ لای

ئەو کۆدەگرێنەو، واتە: پارێز لە خوا بکەن لەو شتانەدا لە ئیحرآمدا رپاووشکار مەکەن، لە وشکانییدا شتىک مەکەن پێچەوانەى فەرمانى خوابى، هەرچەندە وشەى: تەقوا مەفهووم و ماناکەى گشتییە، بەلام لێردا تايبەتە بەو کە رپاووشکار نەکرى لە کاتى ئیحرآم هەبووندا، چونکە جارى وایە بە پى سیاقەکەى تايبەت دەبیتهو بەو شتەى کە لە سیاقەکەدا هاتو، ئنجای خوا چوار شتان باس دەکات، دەفەرموى:

﴿جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْتِدَ﴾، خوا ئەو چوار شتانەى کردوون بە مایەى رپاوەستانی خەلک، دیندارى و دنیادارى بەو شتانەو بەندە، دەفەرموى: خوا کەعبەى بەیتی حەرپامى گێراو بە مایەى رپاوەستانی خەلک، هەرودەها مانگى حەرپام، هەرودەها (هدى) و (قلائد)یش، پێشتریش گوتمان: کەعبە ئەو چوار دیوارەیه کە بەیتیشى پى دەگوترى، جارى وایە بەو مزگەوتەش دەگوترى کە لە دەورى کەعبەیه، بەلام کەعبە بە خودى ئەو چوار دیوارە دەگوترى کە پەردە رەشەکەى بۆ دەکرى و دەرگای هەیهو، گۆشەى بەردە رەشەکە (الحجر الأسود) و گۆشەى یەمانى (الركن اليماني) تىدایە... هتد، وەك دەبیین، خوا ئەوێ کردو بە مایەى رپاوەستانی خەلک، واتە: بەهوى کەعبەو خەلک دیندارىیان

رادەوہستى، وہ ھەروہا دنىدارىشىيان، چونكە كاتى خۇى ھەر كەسىك چووبىتە لای كەعبەو، چووبىتە دەوروبەرى مزگەوتى ھەرام، كەس بۇى نەبوو دەستى لى بدات، بۇ وىنە، ئەگەر كەسىكى كوشتبە كە دەچووە لای كەعبە، خاوەن كوژراو بۇى نەبوو بىكوژى، ئەگەر لە ھەموو دنيا شەرو ئاژاوە بووبى، لەوى خەلك ھىمن بوو لە ئاشتى و ئارامى دا ژياو، (والشهر الحرام) ئەو مانگانەى كە ھەرامن، واتە: ھەرامن جەنگيان تىدا بكرى، ئەوانىش چوار مانگن، (رجب) بە تەنيا ئنجا (ذو القعدة، ذو الحجة، مُحَرَّم) بە دواى يەكدا، ئەو چوار مانگەدا كاتى خۇشى وا بوو، جەنگيان تىدا قەدەغە كراو بوو، بە لای كەمەوہ يەك لەسەر سى سالى خەلك لە ھىمنى دا ژياو، ئەگەر دوژمنى يەكدى بووبان، لەو چوار مانگە جەنگيان نەدەكرد، ئنجا (والهدي) واتە: ئەو ئاژەلەى كە دەكرىنە ديارى و خەلات، وہ بەرو لای كەعبە، بەرپى دەكرىن، لە كاتى خواپەرسىتيەكانى ھەج و عومرەدا سەردەبردىن، (قلائد) كۆى (قِلَادَة) يە، واتە: گەردنبەند، وہ (قلائد) واتە: ئەو ئاژەلەى كە گەردنبەنديان لە مل كراو، جا ھەرب عادەتيان وابوو، ئىستاش ھەروايە ئەو ئاژەلەى كە بردوويانە سەرى بېرن، جارى وا بوو نىشانەداريان نەكردو، جارى واش بوو نىشانەداريان كرددو گەردنبەنديان لە مل كرددو، يان درەختو گەلەيەك كە بۇيان چنىو، يان دۈنگەكەيان برىندار كرددو، ئىدى خەلك زانىويانە ئەو ديارى كراو بۇئەوى لەوى سەربەردى و، كەس دەستى لىنەداو، ﴿ ذَٰلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ

اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾، بۇيەش خوا ئەوہتان بۇ روون دەكاتەو، تاكو بزائن كە خوا دەزانى چى لە ئاسمانەكان و زەويدا ھەيە، وہ خوا بە ھەموو شتىك زانايە، واتە: خوا دەزانى كە چى لە ئاسمانەكان و زەوى دا ھەيە، ئىوہ ژيانتان ئاوا نەبى بەرپوہ ناچى، دەبى دىن ھەم لە رووى شوينەو، ھەم لە رووى كاتەو، ھەم لە رووى ھەلسوگەوتەو، سنوورتان بۇ دابنى، كە بە ھوى ئەو سنوورانەو ھەست بە ئارامى و ھىمنى و ئاسايىش بكەن، ژيانى دنياو دىندارىستان بگوزەرىن.

ننجا دہفہرموی: ﴿ اَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾،

بزانن کہ خوا توّلهی تونده، وه بشزانن کہ خوا لیبوردهی به بهزهیی یه، توّلهی تونده بوّ کهسانیک که سنوورهکانی خوا دهبهزینن، لیبوردهو به بهزهیی یه بوّ کهسانیک که به ههّله، یان به لهبیرچوونهوه شتیک دهکن، یاخود به ئانقهست

خرابهو تاوان دهکن، بهلام دواپی بهشیمان دهبهوه، دواپی دہفہرموی: ﴿ مَا عَلَى

الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴾، پیغهمبهری خوا ﷺ

تهنیا گه یاندنی لهسهره، دوا یئوهی پیغهمبهر دهیگه یه نی و ئاگادارتان دهکاتهوه، هیچی لهسهر نه ماوه، پیغهمبهری خوا ﷺ لهسهری پیویست نیه به دهست بتانگری ریگا نه دات گوناھئ بکن، دوا یئوهی که رایگه یاند، گوناح دهکته ویته سهرخوتان،

﴿ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴾، خوا دہزانی ئهوهی که ئاشکرای دهکن و ئهوهی که دہیشارنهوه.

له کوتایی دا حقیقه تیکی زور گرنک به پیغهمبهر ﷺ دہفہرموی، که

رایبگه یه نی: ﴿ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ ﴾،

دهگونجی دواندن له گهل پیغهمبهر ﷺ بی، بهلام، هیچ نیشانه یه نیه تایبه تی بکات به وه وه، بویه ئیمهش دهگریته وه، تو بلئ: ئه یئو کهسه ی قورئان

دهخوینی! ﴿ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ ﴾، پیسو پاک وهک یهک نین، یاخود

خرابو چاک وهک یهک نین، چونکه (طیب) دهگونجی به مانای پاک بی، وه دهشگونجی به مانای چاک، یان سوودبهخش بی، وشه ی (خبیث) یش دهگونجی به مانای پیسو بیو، دهگونجی به مانای خراب یان زیانبهخش بی، جا زانایان زور

شتیان گوتوه، دهلین: دهگونجی ﴿ الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ ﴾، مهبهست پیی کهسهکان بی، وه

دهگونجی مهبهست پیی کردهوه هه لئسوکه وتهکان بی، یان مهبهست پیی شتهکان بی، کهواته: کهسهکان و له کردهوان و له هه لئسوکه وتان و له شتان: پیسو پاک، خراب

چاک، زیانبهخش و سوودبهخش، وهک یهک نین، ﴿ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ ﴾،

ھەرچەندە زۆرىي پىس ياخود زىانبەخش، ياخود خراپ، تۆ سەرسام بىكات، ھەرچەندە زۆر زۆرىش بى، ۋەك كوردەۋارىي خۇمان دەلى: (پاك و پوخت نەك زۆرو بۆر) ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ يَتَأُولَىٰ الْأَلْبَبِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾، ئەي خاۋەن ەقلان پارىز لە خوا بىكەن بەلكو سەرفرازىن، كەۋاتە: كىن شايستەي ئەۋەن كە پارىزكارىن؟ خاۋەن ەقلان، چونكە جارى وايە ۋەك لەنىو كوردەۋارىي خۇشماندا باۋە، ئەگەر كەسىك گىل و حۆل بى، شىتۆلكە بى، دەلىن: رەنگە ئەۋە ۋەلى خۋابى!! نەخىر دۇستانى خوا ھەموۋيان دەبى زۆر عاقل بن، شىتۆلكە ۋە خەلكى فەقىر حال و بەستەزما، نابنە دۇستى خوا، دىگونجى خوا لىي خۇشبى، گوناھى كەم بى لەبەرئەۋەدى خۋاى دادگەر ەقل و ھۋشى كەم داۋەتى، بەلام ناگونجى دۇستانى خوا شىت و حۆل بن، پاك و پىسىي خۇيان نەزانن، كە بەداخەۋە زۆرجار لە مامۇستايانىش رەنگە كە شىتۆلكە دەبىنن بلىن: رەنگە ئەۋە دۇستى خۋابى، نەخىر دۇستانى خوا ھەموۋيان دەبى زۆر عاقل بن، ئەۋەتە خۋاى زاناۋ كاربەجى لىرەدا فەرمان بە خاۋەن ەقلان دىكات كە ئەھلى تەقۋابن.

چەند مەسەلە یەکی گەرنە

مەسەلە یە یکەم: کە خوا دەفەر موی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَبَلُّوْكُمْ اَللّٰهُ بِشَيْءٍ

مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ اَيِّدِيْكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اَللّٰهُ مَن يَّحَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَن اَعْتَدَىٰ بَعْدَ

ذٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ اَلِيْمٌ﴾، ئێمە دەبێ شەش هەلۆستە لە بەرانبەر ئەو ئایەتەدا

بکەین:

هەلۆستە یە یکەم: کە دەفەر موی: ﴿لَبَلُّوْكُمْ اَللّٰهُ﴾، ئەو (ل)ە، لامی

قەسەمە، واتە: سوێند بە خوا، (ن) نوونە کەش نوونی تەنکێد، یانی: بە

مسوگەری، خوا تاقیتان دەکاتەو، جا تاقیکردنەوێ خوا بۆ ئینسانەکان لە

قورئاندا لە زۆر شوێندا باسکراوە دووبارە کراوەتەو، هەر بۆخۆی ئەو دنیا

وہک گوتراوە: (الدنيا دار الإبتلاء والإحتبار، والآخرة دار البقاء والقرار) ئەم

دنیا یە جی تاقیکرانەوێ، دواڕۆژ جی تیدا مانەوێ، جا یەکیەک لەو

شتانە یە کە ئێمە پێ تاقی دەکریینەو، ئەوێ کە لەکاتی کدا کە سەرگەرمی

خواپەرستی، شتیەک بێتە پیش، پێچەوانە ی خواپەرستی بێ، بۆ وێنە: لە

ئێچرامدای، نیچیرت دێتە بەردەست، بە ڕۆژووی، خواردنیکی خۆشت دێتە

بەردەست، خەریکی تاعەتیکی، لەولا گوناھێک دێتە بەرچاوت و دەبێ خۆتی

لێ بپاریزی، ئەو یەکیەکە لە تاقیکردنەوێکانی خوا.

هەلۆستە ی دووہم: کە دەفەر موی: ﴿بَشَىٰ مِّنَ الصَّيْدِ﴾، بە شتیەک لە نیچیر،

یاخود بە شتیەک لە راوکردن، ئەو بۆ کەمی، یانی: با شتیکی کەمیش بێ،

دەبێ خۆتان لێ بپاریزن، ئەوێ خۆی لە کەم نەپاریزی، خۆی بۆ لە زۆریش

ناپاریزی، بەلکو کەم واتلیدەکات دوا ی تووشی زۆریش ببی.

هەلۋەستەى سىيەم: كە دەفەرمۇئ: ﴿الصَّيْدُ﴾، وشەى (صيد) بە ئاژەل واتە: چوارپى، وە بە پەرەور، واتە: بالىندەو ئەوانەى دەفرن، دەگوترى، وە دەبى كىوى بى و گۆشتى ھەلەل بى، وەك مامز، بەلام ئەگەر كىوى بى، بەلام گۆشتى ھەلەل نەبى بە (صيد) دانانى، وەك: گورگ پلنگو چەقەل، وە دەبى كىوى بى و كەوى نەكرابى، وە ھەم گۆشتەكەشيان دەبى ھەلەل بى لە خودى خۇياندا، زۆربەى زانايان وادەلن، ھەندىكەشيان دەلن: ئەگەر گۆشتەكەشى ھەلەل نەبى، مادام كىوى بى، ھەر دەگوترى (صيد).

بەلام واپىدەچى ئەو رايەى دىكە راستىر بى، چونكە خەلك گورگو چەقەلى بۇچىيە؟ بۇچى رايان دەكات؟ خەلك شتىك راي دەكات كە سوود لە گۆشتەكەيان بىنى.

هەلۋەستەى چوارەم: كە دەفەرمۇئ: ﴿تَنَالَهُ آيِدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ﴾، ھەندىك لە

زانايان ئاوايان لىكداوئەو: ﴿تَنَالَهُ آيِدِيكُمْ﴾، واتە: نيچىرى بچووك كە بە

دەست دەگىرى، ﴿وَرِمَاحُكُمْ﴾، ئەوەى كە بە چەك دەگىرى، بەلام من واى تىدەگەم

﴿تَنَالَهُ آيِدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ﴾، واتە: بەرپەلتان دەكەون، جا چ بەدەستى پرووت

بى، چ بە ھۆكارىك بىت، تەلەو داوى بۇ دابنى، تەپكەى بۇ دابنى، يان بە چەك راي بكەن، ئەوەى كە وەبەر پەلتان دەكەون، جا چ بە ئاسانى، چ بە زەحمەت.

هەلۋەستەى پىنجەم: كە دەفەرمۇئ: ﴿لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ﴾، يەكىك

بۇى ھەيە پىرسىار بكات، بلى: باشە ئەدى خوا بۇخۇى نازانى كى لە خوا دەترسى، مادام وايە بۇ تاقىمان دەكاتەو؟ بۇيە زانايان ئاوايان لىكداوئەو،

دەلن: (لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَا عِلْمَهُ غَيْبًا مِنْ أَمْثَالِ مَنْ أَمْثَلِ وَأَعْتَدَاءِ مَنْ أَعْتَدَى)، واتە: تاكو خوا بە بىنن بىنى، ئەوەى كە بە پەنھانى زانيويەتى

بە زانيارى خۇى زانيويەتى لە دىياى واقىعدا بىنى، كە داخۇ كى فەرمانى جىبەجى دەكاو كى دەستدرىزى دەكات، وەك من لە (ماناى وشە بە وشەى

ئایەتەکان) دا گوتووومە، واتە: خوا لە دنیای واقعیەداو بە بەرجەستەکراوی
بزانئ، ئەگەرنا لە زانیاریی بیسنووری خۆیدا هەموو شتێک دەزانئ، جا
ئەو لە زۆر شوێندا لە قورئان دووبارە بۆتەو، با لیمان تێکنەچئ!

کە دەفەرموئ: ﴿لِيَعْلَمَ اللَّهُ مِنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ﴾، ئەوەنیە کە خوا هەتا
ئێنسێ شتێک نەگات نەیزانئ! خوا پێشئەوێ ئەو شتە ئەنجامیش بدرئ
دەیزانئ، بەلام دەیهوئ بە بەرجەستەکراوی، بە کردەوێ ئێنسێ کە بیزانئ.

هەلۆهستە ی شەشەم: کە دەفەرموئ: ﴿فَمَنْ أَعَدَّيْ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ

أَلِيمٌ﴾، واتە: دوا ئەوێ بۆتان روون کراوئەو، هەر کەس دەستدریژی بکات،
ئازاریکی بە ئیشی هەیه، لەمەو بۆمان دەرئەکەوئ کە بەر لەوێ ئیمە
حوکمی شەرعی شتێک بزانین کە قەدەغەیه ئەگەر بیکەین، مادام بە
نەزانییه، گوناهێ لەسەر نیه، سەزاو ئازار پوومان تێناکات، مادام
نەمانزانیبئ، بەلام ئەو دەبئ یەک قەیدی بخەینە سەر، واتە: نەمانزانیبئ،
و لە نەزانییه کەشدا کەمتەر خەم نەبووبین، چونکە زانیان دەلین: هەموو
کەس پاساو بۆهینراو (مَعْدُور) نیه بە نەزانی (جهل)، واتە: شتێک بکاو
دوا یی بلئ: نەمزانی، ئایا هەموو کەس ئی وەرئەگیرئ، هەموو کەس پاساوی
لئ قبوول دەکری؟ نەخیر، دەبئ لەو جۆرە بئ کە پاساودار (مَعْدُور) بە
نەزانی (جهل) دەکە، یانی: هیچ پێگەیهکی نەبووبئ تاكو بیزانئ، وە کەسی
دەستنەکەوتبئ، و، هیچ دەرئەتێ نەبووبئ کە حوکمی ئەو شتە بزانئ، ئەوجار
ئەگەر بیکات، گوناهبار نیه.

مەسەله ی دووهم: کە خوا دەفەرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ

حَرَمٌ﴾، دەربارە ی وشە ی: (صید) هەرچەند پێشتریش باسمان کرد، زانیان سئ
رایان هەن:

(١) هەندیک دەلین: (صید) هەر شتیکیە پراوبکری، جا گوشتی بخوری یان نەخوری، وە چ مایی بی، واتە: دەستەمۆ کرابی، و، پرا کرابی، وەك ئەو ئازەلانی لەگەڵ خەلکدا دەژین، هەر چوار جۆرە ئازەلەکان: حوشترو رەشەولاخ و مەرو بز، چ کیوی بی، کە ئەو رایە زۆر بیهیزە.

(٢) هەندیکیش دەلین: (الصَّيْدُ: كُلُّ مَا كَوَّلَ الْلَحْمَ سِوَى الْفَوَاسِقِ الْخَمْسِ) نیچیر هەموو شتیکیە کە گوشتی بخوری، جگە لە پینج فاسقەکان، هەر لە کوردەواریی خۆشاندا دەلین: فاسقی خەمسە، جا دوایی باسی (الفَوَاسِقِ الْخَمْسِ) دەکەین، دەلین: هەر ژیاندارێکە کە گوشتی بخوری: ئازەل و چوارپی بی، یان پەلەوەر بی، بچووک بی، یان گەورەبی، مادام گوشتی بخوری، جگە لە پینج ژیاندارە فاسقەکان.

(٣) هەندیکی دیکە دەلین: نیچیر هەر شتیکیە کە گوشتی بخوری، واتە: مەرج نیە تەنیا ئەو پینج فاسقە، لە چەمکی نیچیر هەلاوێرا، هەر شتیکی دیکەش کە گوشتی نەخوری، بە نیچیر دانانری.

هەلبەتە هەندیکیش گوتووینە هەر شتیکی دیکەش وەکو ئەو پینج فاسقەکانە بی حوکمی وانی هەیە، هەندیکیش دەلین: نەخیر هەر ئەو پینجەن.

ئەجا کە خوا دەفەرموی: ﴿وَأَنْتُمْ حَرَّمَ﴾، واتە: ئێوە لە ئیحرامدا بوون و ئیحرامتان بەستبوو، کە ئینسان ئیحرام دەبەستێ؟ یان بۆ حەج، یان بۆ عومرە، هەلبەتە جاری واش هەیە حەج عومرەشی لەگەڵدا دەکری، ئەوە پێی دەگوتری حەجی (قران)، یان حەجی (تەمەن)، وە جاری وایە بە تەنیاش دەکری و پێی دەگوتری (افراد)، وە جاری واشە عومرە بە تەنیا دەکری، بەلام گەرنگ ئەوەیە ئیحرام تەنیا لە حالەتێکدا دەبەستری، کە ئینسان خواپەرستیەکانی حەج جێبەجێ دەکات، یان عومرە، یان هەردووکیان پێکەو، لە زمانی عەرەبیدا دەلین: (رَجُلٌ حَرَامٌ وَامْرَأَةٌ حَرَامٌ) (رَجُلٌ حَرْمٌ وَنَسَاءٌ حَرْمٌ) پیاویکی حەرەم، واتە: پیاویک لە ئیحرامدا (امْرَأَةٌ حَرَامٌ) ئافرەتێک لە حەرەمدا، پیاوانێک کە ئیحرامیان بەستوو، ئافرەتانێک کە ئیحرامیان بەستوو، هەروەها دەگوتری (رَجُلٌ حَلَالٌ وَامْرَأَةٌ حَلَالٌ) (وَرَجُلٌ حَلَالٌ وَنَسَاءٌ حَلَالٌ) هەموو ئەوانە بەکاردهیانی.

ئەمما ئەو پێنج زیندەودەرە ژياندارەش کە هەڵاویژدران بابای ئیجرام بە حەج و عومرە، یان بە عومرە، یان بە حەج بەستوو، بۆی هەیه بیانکوژی، با لە ئیجرامیش دابی، ئەو پێنجەن: ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: خَمْسٌ مِنَ الدَّوَابِّ، كُلُّهُنَّ فَاسِقٌ، يُقْتَلْنَ فِي الْحَرَمِ: الْغُرَابُ وَالْجِدَاةُ وَالْعُقْرُبُ وَالْفَأْرَةُ وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۴۶۱۳) وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۳۱۴)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۸۵۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۸۳۷) قَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۲۸۸۷)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ بِرَقْم: (۵۴۸۰) }، واتە: عایشە خوا لێی رازی بێ، دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: پێنج ژياندار، {پێنج شت کە دەپۆن، (دواب) کوژی (دابە) یە واتە: هەر شتێک کە لە سەر زوی برپا} هەر پێنجیان فاسیق، واتە: خراپ، وە خوێنیان هەڵالە لە حەرەمدا دەکوژین، یاخود لە کاتی کە ئینسان لە ئیجرامدا یە بۆی هەیه بیانکوژی، ئەوانیش: ۱/ (الْغُرَابُ) قەلەرەشە، ۲/ (وَالْجِدَاةُ) قەلە بەلەکە، دیارە ئەویش دەندووکی بە قولابە، ۳/ (وَالْعُقْرُبُ) دوویشک، ۴/ (وَالْفَأْرَةُ) مشک، ۵/ (وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ) سەگی هار، یان سەگێک کە خەلک بگری، لە صەحیحی موسلیم دا لە جیاتی (الْعُقْرُبُ) گوتراوە (الحية) مار، با لە ئیجرامیش دابی، مار بۆت دی، دوویشک ئەوانی دیکە بۆت هەیه بیانکوژی، وە زەرەشی نیە بۆ حەج و عومرە و ئیجرامەکەت، دیارە لە کاتیکدا کە پێویستە بیانکوژی. ئەگەر نا لە ئیجرام دابی، بکەوێ دەشت و دەری، بە دواى دوویشک و مار و ئەوانە بکەوێ، ئەو شتێکی تەواو نیە.

{وَقَالَ سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ وَزَيْدُ بْنُ أَسْلَمَ: الْكَلْبُ الْعَقُورُ يَشْمَلُ هَذِهِ السَّبَاعَ الْعَادِيَةَ كُلَّهَا. بِدَلِيلِ قَوْلِهِ: ﷺ لَمَّا دَعَا عَلَى عُثْبَةَ بْنِ أَبِي لَهَبٍ قَالَ: اللَّهُمَّ سَلِّطْ عَلَيْهِ كَلْبَكَ فَأَكَلَهُ السَّبُعُ بِالزَّرْقَاءِ} (محاسن التأويل: ج ۴، ص ۳۷۱) سوفیانی کوپی عویەینە و زیدی کوپی ئەسەلم خوا لێیان رازی بێ، گوتووینانە: کە دەفەرموێ (الْكَلْبُ الْعَقُورُ) سەگی هار، یاخود سەگێک کە خەلک دەگری، هەموو جوۆرە دڕندەکان دەگریتەو (واتە: پلنگ و شیر و چەقەل و کەمتیار و ئەو شتانەى کە پەلاماری خەلک دەدەن) بە بەلگەى فەرماشتی پێغەمبەر ﷺ کە دوعای لە عوتبەى کوپی ئەبو لەهەب کرد، کە پێغەمبەری خواى ئەزیزەت دابوو،

ئەویش فەرمووی: خاویە لە سەگەگەیی خۆتی بەسەردا زالبکە، (لە ریاویەتیکیدا فەرموویەتی: ﴿اللَّهُمَّ سَلِّطْ عَلَيْهِ كَلْبًا مِنْ كِلَابِكَ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي (سنن الكبرى) (برقم: ۹۸۳۲)}، واتە: ئەو خاویە! سەگێک لە سەگەکانی خۆتی بەسەردا زالبکە، ئەو بوو شیر خواردی لە زەرقا (السبع: لێردەدا یانی: شیر) لە زەرقا لەگەڵ کاروان بوو، زۆر لەخۆی دەترسا، لەنیو خۆیانەووە گرتبوو، شیر هات بۆنی پێوەکردن تا هاتە سەر ئەو خواردی دووعای پێغەمبەر ﷺ لێی قبوول بوو، کەواتە وشە (کلب) هەموو دڕندەیهک دەگریتهو، شیر بێ، پلنگ بێ، هەرچی بێ، منیش ئەو رایەم پێ راسترە.

مەسەلە ی سێیەم: کە خوا دەفەرموی: ﴿وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَفَّةِ أَوْ كَفَرَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا﴾، ئەمەش دەبی چەند هەلۆستەیهکی لە بەرانبەردا بکەین:

هەلۆستە یەکمەم: کە دەفەرموی: (مُتَعَمِّدًا) هەر کەسێک بە ئەنقەست نیچیری بکوژی، ئایا کەسێک کە لەبیری بجێ، یاخود بە هەلە، شتێک بە نیچیری کەوێ، زامەن دەبی، قەرەبوو کە بداتەو؟

زانایان راجیایان هەیە، بەلام زۆربە ی زانایان دەلێن: بەلێ سزایە کە لەسەر هەمووانە، منیش ئەو رایەم پێ راستە، یەکی بۆی هەیە بۆی: بۆچی خوا دەفەرموی ﴿وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا﴾، کەسێک بە ئانقەست؟ وەلامە کە ی

ئەو دیکە وە (عبدالرحمن بن ناصر السعدي) لە کتێبە کە ی خۆی (تیسیر الکريم الرحمن في تفسير الكلام المنان) دا جوانی دینیت، دەلێ: هۆی کە خوا وایفەر موو ئەو دیکە (وَإِنَّمَا نَصَّ اللَّهُ عَلَى الْمُتَعَمِّدِ لِقَتْلِ الصَّيْدِ، مَعَ أَنَّ الْجَزَاءَ يُلْزَمُ الْمُتَعَمِّدَ وَالْمُخْطِئَ، "كَمَا هُوَ الْقَاعِدَةُ الشَّرْعِيَّةُ" أَنَّ الْمُتَلَفَ لِلنَّفُوسِ وَالْأَمْوَالِ الْمُحْتَرَمَةِ، فَإِنَّهُ يَضْمَنُهَا عَلَى أَيِّ حَالٍ كَانَ، إِذَا كَانَ إِتْلَافُهُ

بَغِيرَ حَقٍّ، لَأَنَّ اللَّهَ رَتَّبَ عَلَيْهِ الْجَزَاءَ وَالْعُقُوبَةَ وَالْإِنْتِقَامَ، وَهَذَا لِلْمُتَعَمِّدِ، وَأَمَّا الْمُخْطِئُ فَلَيْسَ عَلَيْهِ عُقُوبَةٌ، إِنَّمَّا عَلَيْهِ الْجَزَاءُ^(۱)، واتە: بۆیە خوا دەفەرموی: هەر کەسێک بە ئانقەست نیچیریەک بکوژی، ئەو سزاو تۆڵەکەیت، بۆیە خوا باسی بە ئانقەستی کردو، بۆ کەسێک کە نیچیریەک بکوژی، لەگەڵ ئەوەشدا کە سزاو قەرەبوو دەکەویتە سەر، هەر کەسێک بە ئانقەست یان بە هەڵە بێ، یان بە لەبیرچوونەوه بێ، وەک چۆن بنچینەی شەری وایە هەر کەسێک نەفسێک بفهوتین، یاخود مال و سامانیکی موحتەرەم بفهوتین، ئەو زامینی دەبێ و دەکەویتە سەری، دەبێ ببیژی، بە هەر شیوەیهک لە شیوەکان فەوتاندبێتی، مادام بە ناھەق بێ، بەلام ئایا بۆچی خوا، وشە: (مُتَعَمِّدٌ) بەکارھێناوە؟ چونکە خۆی کار بەجێ لەسەر ئەو نیچیر کوشتن، باسی قەرەبووی کردو، باسی سزاو تۆڵە کردو، وە دیارە بابای کە بە هەڵە بیکات، سزای ناکەویتە سەر، خوا تۆڵە لێ ناستییتەوه، بەلکو تەنیا قەرەبووی دەکەویتە سەر بۆیە وشە: (مُتَعَمِّدٌ) لێردا هێناوە.

هەلۆەستە ی دووهم: کە دەفەرموی: (فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ) بەو چوار جۆرە خۆیندراوەتەوه:

۱- (فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ).

۲- (فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ).

۳- (فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ).

۴- (فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ).

مەبەست لێردا ئەوێه کە ئایا: ئەو نیچیرە دەبێ قەرەبوو کەشی وەک خۆی بێ، لە نرخ دا، یان لە قەبارەو (حجم)دا؟ لێرەش دوو را هەن لە نیوان زانیان هەر کامیکیان بێ، دەگیریتەوه، بە پێی ئەم فەرماشتە ی پیغەمبەری خوا ﷺ، ﴿عَنْ جَابِرٍ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: (فِي الضَّبْعِ إِذَا أَصَابَهُ الْمُحْرِمُ كَبْشٌ،

وَفِي الظُّبِّي شَاةٌ، وَفِي الْأَرْئَبِ عَنَاقٌ، وَفِي الْبُرْبُوعِ جَفْرَةٌ { أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي (سنن الكبرى) برقم: (۹۶۶۰)، وَالْدَّارَقُطْنِيُّ برقم: (۴۹) وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (إرواء) برقم: (۱۰۵۳) }، واتە: جابیری کۆری عەبدوڵلا خوا لای پازی بێ دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ، فەرموویەتی: بابای ئیحرام بەستوو ئەگەر کەمتیاری کۆشت، دەبی بەرانیك بدات لە بەرانبەریدا، وە لە بەرانبەر بزنەکیویە کدا مەرپێك بدات، وە لە بەرانبەر کە رویشکیك کاریلەیهك بدات، وە لە بەرانبەر بزن مژەیهك (کە خشوکیكە لە شیوەی جرجە، بەلام گۆشتی دەخوری) جەفرەیهك بدات، (واتە: بێجووی بزن، کاریلەیهکی زۆر بچووک، جفرا) ئەوەیە کە لە شەش مانگ کەمتر بێ، یانی: سێ چوار مانگە بێ).

جا کە دەفەرموی: ﴿فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ﴾، ئایا لە نرخەکیدایا خود لە خێڵەت و قەبارەکیدایا؟ ئەبو حەنیمە دەلی: لە نرخەکیدایا، بەلام زۆربە زانیان دەلین: لە قەبارەو چۆنیەتیەکیدایا، منیش پێموایە هەردووکی دەگریتەوه، بە یەكسانی.

هەلۆستە ی سێهەم: کە دەفەرموی: (يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ) دوو نەفەر دادگەر لە ئێوه برپاری لەسەر دەدن، واتە: دەبی دوو مسوڵمان لە خۆتان کە دادگەربن، بە ئینصاف بن، بلین: (أَشْهَدُ بِاللَّهِ) ئەو نیچیرە کە کوژراوه، ئەوه بارتهقایەتی لە ئازەلان، ئەو ئازەلە بکریته قەرەبوو و سەربەردی و بکریته فیدیە.

هەلۆستە ی چوارەم: کە دەفەرموی: (هَدْيًا بَلِغَ الْكَعْبَةِ) هەموو زانیان لەسەر ئەوه یەك دەنگن وەك کە مەبەست لە (الكعبة) واتە: حەرەمی مەككە (الحرم المكي) یەو، دەبی ئەو فیدیە بەرگریته سنووری حەرەمەوهو لەوی سەربەردی.

هەلۆستە ی پێنجەم: کە دەفەرموی: (أَوْ كَفَّرَةً طَعَامُ مَسْكِينٍ) کەسیك لە ئیحرام دایە، نیچیریك راو دەکاو دیکوژی، بە ئانقەست بێ یان بە هەلەو لەبیرچوون بێ، لەسەر رای زۆربە زانیان ئەو کەسە پێویستە قەرەبوو بدات، لە چ جوړە ئازەلیك، یان لە چ جوړە پەلەووریك راوی کردوه، پێویستە وێنە

ئەو بەدات، جا ئەبو حەنیفە دەلێ: نرخەکە ی لەبەرچاو دەگیرێ. بەلام زۆربە ی زانیان دەلێن: قەبارەو شیوەی ئەو نیچیرە لەبەرچاو دەگیرێ، ئەو ئەگەر ئەو کەسە لە توانای دا هەبوو، ئەگەرنا ﴿أَوْ كَفَّرَ طَعَامُ مَسْكِينٍ﴾، هەلبەتە لیڤەدا دیسان دەربارە ی وشە ی: یان (أو) وەك لە کەفارەتی سویندا باسمان کرد، زانیان دوو رایان هەن:

١/ هەندیکیان دەلێن: بۆ ریزبەندییە، واتە: تا هی یەکەمی لەتوانادا هەبێ، نابێ هی دووهم بکات، وە تا هی دووهمی لەتوانادا هەبێ، نابێ هی سییەم بکات.

٢/ زۆربەشیان دەلێن: نەخیر، ئەو بۆ سەرپشککردنە (التخيير)، واتە: هەرکام لەوانە ی باسکران، دەتوانی بیدات، دەگونجی ئازەلێک، یان پەلەوړێک بکاتە قەرەبوو، یاخود خواردن بە نەدارێک بەدات، ئنجا نایا ئەو خواردنە چۆنە مەزەندە دەکری؟ ئەو ئازەلە کە وێنەکە ی دەست ناکەوێ قەرەبووەکە ی دەست ناکەوێ، تەماشای دەکە ی قەرەبووەکە ی بایێ چەندە؟ بایێ ئەوەندە نرخەکە ی دەدە ی، بۆ وێنە بایێ سێ سەد هەزار دیناری عێراقییە، بەو برە پارە دەکاتە چەند ژەمە خواردن دەیدا بە نەدار، جا هەندیک لە زانیان دەلێن: ژەمیەک، هەندیک دەلێن: دوو ژەم، (يُعْطِيهِمْ وَيُعْطِيهِمْ) ئیدی دەکاتە چەند پۆژ خواردن بۆ نەداران، ئەوەندە خواردنە ی پێ دەکردی و تەسلیمیان دەکری، لەجیات ی قەرەبووی ئازەلەکە.

هەلۆهستە ی شەشەم: کە دەفەرموی: (عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا) ئنجا ئەگەر ئەو خواردنە ی نەبوو بیدات بە نەداران، ئەو بە ئەندازەو بارتەقای ئەو پۆژووگرتنی دەکەوێتە سەر، وشە ی (عَدْل) کە بە (عَدْل) یش خویندراوەتەو (عَدْل، عَدْل) واتە: (مِثْل) وێنە، جا زانیان دەلێن: ئەگەر (عَدْل) بێ، واتە: لە جینسی خۆی، دەگوتری: (هَذَا الْقَلَمُ عَدْلُ ذَلِكَ الْقَلَمُ) مادام ئەو شتە لە جینسی ئەو شتە بێ، بەلام کە گوتت (عَدْلُهُ) مەرج نیە لە جینسی بێ، بەلام گرنگ ئەوەیە لە نرخیدا، یاخود لە شیوەیدا هاوتایەتی و بارتەقایەتی، با لە جینسی خۆشی نەبێ.

نِیْمَامَ مَالِیکَ رَحْمَهِتِی خَوای لئی بئ قسەیهکی جوانی هەیه، بۆ چۆنیەتی مەزەندە کردنی پۆژوووەکان، وەك (قرطبي) له (الجامع لأحكام القرآن) دا هیناویەتی: (قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكُ أَحْسَنُ مَا سَمِعْتُ فِي الَّذِي يَقْتُلُ الصَّيْدَ فَيُحْكَمُ عَلَيْهِ فِيهِ أَنْ يَقُومَ الصَّيْدُ الَّذِي أَصَابَ فَيُنْظَرَ كَمْ ثَمَنُهُ مِنَ الطَّعَامِ فَيُطْعَمَ كُلُّ مَسْكِينٍ مَدًّا أَوْ يَصُومَ مَكَانَ كُلِّ مَدٍّ يَوْمًا)^(۱)، واتە: یەحیا دەلی، مایک گوتووێت: باشتەترین شتێك لەبارەى ئەو كەسەوێ كە نیچیرێك دەكوژێ، وە وێنەى ئەوێ دەستناكەوێ تاكو قەرەبووی بدات، ئەوەیە كە بەو شیوەیە بریارى بەسەردا بدرێ: نیچیرەكە دەنرخیندرێ، وە تەماشای دەكړی نرخەكەى چەندە، وە پاشان تەماشای دەكړی، بە نرخەكەى چەند خواردن دەكړد، هەر نەدارەى پۆژە خواردنێكى یان مستە خواردنێكى دەدریت، یان لەجیاتى هەر مستە خواردنێك پۆژێك دەگړی، (واتە: ئەگەر خواردنەكەى نەدا، تەماشای دەكەین، چەند مستە، ئنجای لە جیاتى هەر مستە خواردنە پۆژێك بە پۆژوو دەبێ).

بەلام بە بۆچوونی من چەند پۆژە خواردنە، جا دوو ژەمە، ژەمیكە، لە جیاتى هەر پۆژێك، خواردنی پۆژێك بە پۆژوو دەبێ، چونكە ئایەتەكە باسی مست (مَدَّ) ناكات و باسی خواردنی نەدارێك، (طعام مسكين) دەكات، كە دیارە خواردنی پۆژێكە: ژەمیك یان دووان.

هەلۆهستەى حەوتەم: كە دەفەر موی: (لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهٖ)، پێشتر باسمان كرد، (الوبال: سُوءُ الْعَاقِبَةِ وَالْمَرَعَى الْوَبِيل: الَّذِي يَتَّأَذَّى بِهِ بَعْدَ أَكْلِهِ وَطَعَامٌ وَبِيل: إِذَا كَانَ ثَقِيلًا) لە ئەسلدا (وبال) بە بارانی دڵۆپە زلو دڵۆپە قورس دەگوترێ، ئنجای (وبال) واتە: سەرەنجامى خراپ، (والمَرَعَى الْوَبِيل) واتە: لەوەرگایەكى بە دەرد، كە و لاخێك لەو لەوەرگایە بخوات، ئازارى پێ بگات، دواى ئەوەى كە دەخوات تووشى نارهەتییى ببێ، (وَطَعَامٌ وَبِيل: أَي ثَقِيل)، خواردنێكى قورس كە ببێتە هۆى ئازاردانى ئینسان، لێردا كە دەفەر موی:

﴿لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهٖ﴾، واتە: ئەو قەرەبوو، جا لە ئازەل یاخود لە خواردن، یان لە پۆزووگرتن، دانراو، بۆ کەسیک کە لە ئیحرامدا یەو نیچیر راو دەکات، با ئەو سزایە بچێژێ، تاكو تەمبێ بێ، وە خەلکی دیکەشی پێو تەمبێ بێ، وە ببێتە کەفاردتو پاکبوونەوێ لەو گوناھەیی کە کردوویەتی.

هەلۆستەیی هەشتەم: کە دەفەر موی: (عَفَا اللهُ عَمَّا سَلَفَ)، خوا بوردووە لەوێ تیپەرپووە، چاوپۆشی کردووە، واتە: ئەگەر لە سەردەمی ئەفامیدا واتانکردبێ، ئەو و اتایەکی، واتایەکی دیکەیی هەبێ کە پێم باشترە، واتە: پێش ئەوێ کە قەدەغە بکری، ئەگەر کەسیک حەجی کردووە، عومرەیی کردووە، بەلام نیچیری کوشتووە با لە ئیحرامیشدا بووبێ، خوای پەروردگار لێی بوردووە، چونکە هەتا یاسای خوای پەروردگار نەبێتە خوار ئەو شتەیی کە قەدەغەیی، خەلک مۆلزم پێی نیە.

هەلۆستەیی نۆیەم: کە دەفەر موی: (وَمَنْ عَادَ فَيَنْقِمُ اللهُ مِنْهُ وَاللهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ)، وە هەر کەسیک گەرایەو بۆئەوێ کە قەدەغە کراو، واتە: گەرایەو بۆ قەدەغە شکاندن و بۆ ئەو گوناخکردنە، خوا تۆلەیی لێ دەستینێ، بێگومان خوا زالی تۆلەستینێ.

مەسەلەیی چوارەم: کە خوا دەفەر موی: ﴿أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَعًا

لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحُرْمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي

إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾، مانا پۆلەتیەکی ئەوێ کە راوکردنی دەریا یاخود نیچیری دەریا و خواردنی دەریاتان بۆ حەلال کراو، وەك رابواردن و مەدار سازکردنێک بۆ خۆتان و بۆ رێبواران، واتە: بۆخۆتان وەك مسوولمانانیك کە ئیحرام دەبەستن و دەچن بۆ حەج و عومرە بە دەریادا تێدەپەرن، بۆتان هەبێ سوود ببینن لە نیچیری دەریا، وە لە خواردنی دەریا، وە بەگشتیش بۆ خەلکی رێبوار کە بە

دەریادا سەفەر و هاموشو دەکەن، ﴿وَحُرْمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا﴾،

بەلام تا لە ئیحرام دابن، نیچیری وشکانییان لێ قەدەغە کراوە، یاخود

راوکردنتان لە وشکانییدا لێ قەدەغە کراوە، ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ

تَحْشُرُونَ﴾، وە پارێز لەو خواپە بکەن، کە بۆ لای ئەو کۆدەکرێنەوه.

وشە (صید) بە مانای راوکردن دێ، واتە: (مصدر الاصطیاد)، وە بە مانای

(مصید)یش دێ، واتە: راوگراو، نیچیر، دیارە زۆربەی هەرە زۆری زانایان دەلێن:

مەبەست لە نیچیری دەریا (ماسی)یە، دیارە ئەو کاتە بە زۆری ماسی خوراوە،

زانایان پەزاو پەحمەتی خوایان لێ بێ، هەر کامێکیان بە پێی پاشخانی کلتوووری

خۆی و فەرھەنگ و شارەزایی خۆی، تەماشای ئایەتەکانی کردووە، ئەگەرنا لێرەدا

خوا دەفەرموێ: ﴿أَجَلٌ لَّكُمْ صَيِّدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ﴾، واتە: نیچیری دەریاو

خواردنەکەیتان بۆ حەلال کراوە، کە دیارە (نیچیر) و (خواردن) گشتیین، بۆیە

قورئان دەبێ بە پێی پۆژگارو سەردەمەکان تەفسیر بکری، وە ئەوەش

گەورەترین پووێ ئیجازی قورئانە، کە خوا چەند وشەیهێک بەکاردا نێ، دەستی

خەڵک نابەستی کورتەهەڵاتوو (حصر)یان بکات لەسەر واتایەکی دیاریکراو، ئیستا

بەنسبەت ئەو ئایەتەوه، ئەگەر فەرمووبای: ﴿أَجَلٌ لَّكُمْ سَمَكُ الْبَحْرِ، أَوْ حُوتُ

الْبَحْرِ﴾، وە لە حیاتی (وَطَعَامُهُ)ش، (وَنَبَاتُهُ) یان (وَبَقِيَّةُ حَيَوَانَاتِهِ) بووایە، تازە

مانایەکی دیار دەبوو، بەلام خۆی زاناو شارەزا دوو وشە بەکارهێناون،

﴿صَيِّدُ الْبَحْرِ﴾ و ﴿وَطَعَامُهُ﴾، کە وەک ئیستا ئیمە تیۆ دەگەین، واتاکەیان

زۆر گشتییە، بەلام ئەوکاتە لە سەردەمی ئەواندا هەر ماسی سوودی لێ بینراوە،

پەنگە ژیاقدارەکانی دیکە دەریایان نەخواردبێ، بەتایبەتی لەنێو عەرەبو ئەو

ناوچانەدا کە عەرەبەنشین، بۆیە خوا بەشیوەیهێک فەرمایشت دەفەرموێ کە

بەکەلکی خەڵک بێ بەگشتی لە هەموو ولاتانی دنیا، چونکە لە ولاتانی

دیکەدا پەنگە غەیری ماسیش خورابێ، بۆیە ئیستا زانایان دەربارە نیچیری

دەریاو خواردنی دەریا چەند رایەکیان هەن، کە هەموویان لەگەڵ ئایەتەکە

دەگونجێن، لەبەرئەوهی خۆی پەرودرگار وشە یای بەکارهێناوە، هەموو

مانایەکان دەگەیهێنێ، چونکە ئیستا لە پۆژەهەلاتی ئاسیاو لە زۆربەی ولاتانی دنیا، ئەوەندە زۆر ئاینداری دیکە دەریایی دەخوێن، وەک: پۆبیان و قەرژال و بۆق و ئاینداری وا دەخۆن، کە ڕەنگە ئیمە هەر ناویان نەزانین، ڕەنگە لەلای ئیمە هەر نەخوێن، یان هەر نەبن، وە هەندیک لەو ئایندارانە زۆر زۆر بە نرخترن لە گوشتی ماسی، جا ئایەتەکە هەموویان دەگەیهێنێ، لەو بارەو ئەم دەقە هەیه: ﴿عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: صَيْدُهُ مَا اصْطِيدَ وَطَعَامُهُ مَا لَفَظَ بِهِ الْبَحْرُ﴾ { أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي سَنَنِ الْكَبْرَى بِرَقْم: (۱۸۷۶۴)، وَالدَّارَقُطْنِيُّ بِرَقْم: (۲۰) }، واتە: سەعیدی کۆری جوبەیر دەلی: عەبدوڵلای کۆری عەبباس خوا لییان رازی بی، دەربارە تەفسیری ئەو ئایەتە ﴿أَجَلَ لَكُمْ صَيْدَ الْبَحْرِ وَطَعَامَهُ﴾، گوتووێت: (صَيْدُهُ مَا اصْطِيدَ) ئەوێ کە تییدا پاوراوه، وە خواردنی دەریا ئەوێ کە بە حر فری دەداتە دەری.

هەر لە (ابْنِ عَبَّاسٍ) خوا لە خۆی و بابی رازی بی، گیراوه ئەو گوتووێت: { صَيْدُهُ مَا اصْطِيدَ، وَطَعَامُهُ مَا مَلَحَ مِنْهُ وَبَقِيَ }، واتە: (صَيْدُهُ) مەبەست پێی ئەوێ کە تییدا پاوراوه دەگیری، ماسی و غەیری ماسی ئەوێ بە تەرۆ تازەیی دەخوێ، ئەو نیچیرەکە، خواردن (طعام) هەکشی ئەوێ کە سویر دەگیری، هەڵدەگیری، وەک ئیستا کە لە نیو قوتوودا هەڵدەگیری، گوشتی ماسی و گوشتی غەیری ماسیش، دیارە ئەو کاتیش بە شیوێهێک لە شیوەکان توانیوانە گوشتی ماسی هەلبگرن و دواوی بیخۆن، (وَقَالَ قَوْمٌ: طَعَامُهُ الْمِلْحُ الَّذِي يَنْعَقِدُ مِنْ مَائِهِ وَسَائِرُ مَا فِيهِ مِنْ نَبَاتٍ وَنَحْوِهِ)^(۱) هەندیکیش گوتووێت مەبەست لە خواردنی دەریا، خۆکەیهێتی کە تییدا دروست دەبی، چونکە ئای دەریا و زەریاکان خۆی سویرە، وە هەر شتیکی دیکە کە لە دەریاکاندا هەیه لە پرووێک لە غەیری پرووێکیش، کە ئیمە ئیستا بۆخۆمان لەم سەردەمەدا لە سەدە بیست و یەکمەمدا دەزانین کە چەمک و واتای ﴿صَيْدَ الْبَحْرِ﴾ و ﴿وَطَعَامَهُ﴾، زۆر زۆر فراوانە.

ئنجبا با بزانیان سەبارەت بە نیچیری دەریاو خواردنی دەریا جییان گوتووە، وە پێیان وایە چی و چی دەگریتهوه؟ سەرەتا ئەم فەرمايشتانەى پێغه‌مبەرى خوا ﷺ لەوبارەوه دێنینه‌وه:

یەكەم: ﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ سُئِلَ عَنِ الْبَحْرِ فَقَالَ: (هُوَ الطَّهْرُ مَاؤُهُ الْحِلُّ مَيْتَتُهُ)﴾ {أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي (سَنَنِ الْكَبْرَى) بَرَقَم: (١٩٤٣٨)، وَابْنُ خُزَيْمَةَ فِي (صَحِيحِهِ) بَرَقَم: (١١٢) قَالَ الْأَعْظَمِيُّ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ إِذْ لَهُ شَاهِدٌ مِنْ رِوَايَةِ أَبِي هُرَيْرَةَ عِنْدَ ابْنِ مَاجَةَ فِي الطَّهَارَةِ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ مِنْ رِوَايَةِ (أَبِي هُرَيْرَةَ) فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ بَرَقَم: (٢٨٧٧) }، وَاتَّه: جَابِرِي كُورِي عەبدوللە خوا لى پازى بى، دەلى: پرسیار کرا دەریا دەریا لە پێغه‌مبەرى خوا ﷺ؟ فەرمووی: دەریا ئاوه‌كه‌ی پاك‌كەر‌وه‌یه، وە مردار‌وه‌بووه‌كه‌ی حەلاله، واتە: هەرچی تییدا‌یه حەلاله، چ بە زیندوو‌یه‌تى بیگری، وە چ لەویدا بیکوژی و بمری، بە مردار لە قەلەم نادری.

دووهم: پێغه‌مبەرى خوا ﷺ دەفەر‌مووی: ﴿أَحَلَّتْ لَنَا مَيْتَتَانِ: الْحَوْتُ وَالْجَرَادُ، وَدَمَانِ: الْكَبْدُ وَالطَّحَالُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (٥٧٢٣)، الدارقطني بَرَقَم: (٤٦٨٧)، وَابْنُ مَاجَةَ بَرَقَم: (٣٣١٤)، عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بَرَقَم: (١١١٨) } وَاتَّه: دوو مردارمان بو حەلالن: ماسى و کولله (که سەربە‌پە‌ردین با بش‌مرن حەلالن، مە‌گەر بو‌گەن بووبن، یان لە‌رووی تەندروستی و پزیشکی‌یه‌وه زیانیان هە‌بى)، وە دوو خوینیش: جگەر و سێل (ئە‌وانیش لە‌پراستی‌یدا جو‌ری‌کن لە‌ خوین، بە‌لام دیارە پێ‌که‌اته‌که‌یان جیایه، لە‌ خوینی دی).

ئنجبا (القرطبي) ^(١) دەلى: (وَقَالَ مَالِكُ وَالشَّافِعِيُّ وَابْنُ أَبِي لَيْلَى وَالْأَوْزَاعِيُّ وَالتَّوْرِيُّ فِي رِوَايَةِ الْأَشْجَعِيِّ: يُؤْكَلُ كُلُّ مَا فِي الْبَحْرِ مِنَ السَّمَكِ وَالِدَوَابِّ، وَسَائِرِ مَا فِي الْبَحْرِ مِنَ الْحَيَوَانِ، وَسَوَاءٌ أَصْطِيدَ أَوْ وَجَدَ مَيْتًا) وَاتَّه: (مَالِكُ وَالشَّافِعِيُّ وَابْنُ أَبِي لَيْلَى وَالْأَوْزَاعِيُّ وَالتَّوْرِيُّ) كە هە‌موویان سەر مە‌زه‌بن، بە‌لکو زۆر لە‌ زانیانی دیکه‌ش، گوتوو‌یانە: هەرچی لە‌ دەریا دایه لە‌ ماسى و لە

ژیاندارانی دیکە، وە لە هەرچی ژياندارەو لە دەریادا هەیه، چ پراو بکری، چ بە مردووی و دەست بێ، (دیاره بە مەرچیک کە نەگۆراپیت و بۆگەن نەبووبی، وە لە پرووی تەندروستیەو و زیانی نەبی)، ئەو لە پرووی شەریعیەو و هەمووی حەلālە، بەلگەش بەو دیننەو، دەلێن: ﴿وَالدَّلِيلُ مَا قَالَهُ الرَّسُولُ اللَّهُ ﷻ فِي الْحَوْتِ الَّذِي يُقَالُ لَهُ الْعَنْبَرُ: (هُوَ رِزْقٌ أَخْرَجَهُ اللَّهُ لَكُمْ فَهَلْ مَعَكُمْ مِنْ لَحْمِهِ شَيْءٍ فَتُطْعَمُونَا مِنْهُ) فَأَرْسَلْنَا مِنْهُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷻ فَأَكَلَ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۴۳۷)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۴۹۷۴)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۳۸۴۲) }، ئەو بەسەرھاتیەکە کە گۆمەتیک لە ھاوێلان خوا لییان پاری بێ، دەچن بەرەو دەریای سوور، لە ریوایەتیکدا دەلێ: ژمارەیان سێ سەد کەس بوو، دیارە زۆریان برسی دەبی (أَبَا عُبَيْدَةَ بْنِ الْجَرَّاحِ) ئەمیریان بوو، تا وای لێھات یەکی پۆژی دوو خورما دوو خورمای دەدانی، دەیانمژی و ئاویان لەسەر دەخواردو، ئنجا دواپی یەکی پۆژی یەک خورمای دەدانی، جا یەکیک دەپرسی، ئایا یەک دەنکە خورما چ سوودی هەبوو؟ دەلێ: سوودی باشی پێدەگەیان دین، وە کاتێک قەدری ئەو دەنکە خورمایەمان زانی کە ئەویش نەما، پاشان تینیان زۆر بوو دێ و دەستیشان ناگاتە ئاوەدانیی، ژمارەشیان زۆر بوو، دواپی لە کەناری دەریای سوور دەبن، تەماشای دەکەن ژياندارێکی گەورە کە دیارە (عنبر) ی پێ دەلێن، پەنگە جوړیک بێ لە ماسی، جوړە حووتیکی گەورە بوو، دەلێ: مانگیک ئەو سێ سەد کەسە لییان خواردو، ئنجا گۆشتی زیادەشیان لەگەڵ خۆ بردۆتەو بۆ مەدینە کە بردوویانەتەو، وە بۆ پیغەمبەری خویان ﷻ گیراوتەو، پیغەمبەری خوا ﷻ فەرموویەتی: ﴿هُوَ رِزْقٌ أَخْرَجَهُ اللَّهُ لَكُمْ فَهَلْ مَعَكُمْ مِنْ لَحْمِهِ شَيْءٍ فَتُطْعَمُونَا مِنْهُ﴾ واتە: ئەو پۆزیەکە خوا بووی ناردوون، لە گۆشتەکی هیچتان پێنەماوە ئیمەش تۆزیک لێ بخۆین؟ دیارە بە تەئکید مەبەستی ئەو بوو کە دنیایان بکاتەو، شتیکی حەرامیان نەخواردو، دەلێ: { فَأَرْسَلْنَا مِنْهُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷻ فَأَكَلَ } هەندیکمان لەو گۆشتە بۆ پیغەمبەری خوا ﷻ نارد، لێی خوارد، ئنجا دەلێ: دوو ئیسکە گەورە کە یمان پێکە وەمان، دەلێ: ئەمیرە کەمان (أَبَا عُبَيْدَةَ بْنِ الْجَرَّاحِ) فەرمانی کرد کێمان لە هەموومان بە کەلەگەتەرە، بە سواری و لاخەکی بەبن ئەو دوو ئیسکەدا پۆیی، کە پێکمان وەناوون، سەری نەگەشتی، دەبی بە

قەد گردىك بووبى، ديارە ھەيوانىكى زۆر زۆر گەورە بوو، كەواتە: ئەو ھەلگەيە لەسەر ئەو كە ھەرچى لە دەريادا ھەيە دەخورى.

مەگەر شتىك لە پرووى پزىشكى (طب) يەو، دەربكەوئى كە زيانى ھەيە، يان نەخوشى بلاودەكەتەو، مىكرۇبىكى تىدايە، ئەو ھەيە، بەلام لە پرووى شەرىيەو، ھەرچى بەشەر پىي چاك بىو بۇ بەشەر باش بىو بەرژەو ھەندى تىدايى، ھەلە، وە لەراستىدا ھەر ئەو ھەلە پرووى شەرىيەتدا دەگونجى، چونكە ئىستە ھەموومان دەبينىن زۆر لە چىش تەخانەكانى دىنا خواردنى پرووىكىو بەتايەتى دەريايان ھەيە، ئەو ھەيە بۇ ھىندستان و جىن و يابان و كەمبۇدىا و ماليزيا ... ھەتە، دەبينى شتى سەير سەير دەخون، بۇ وىتە: مار، بۇق، قىرزال، وەك گوتە زياندارى وا ھەيە تىمە ھەر ناوەكانىش يان نازانىن، ھەمووشيان دەخون، ھەلەتە ئەوان وەنەبى پرس بىكەن بە شەرىيەتى ئىسلامى، ئايا رىيى داو، يان نا؟ بەلام ئەگەر مەسولمانىك رىيى كەوتە وئى، مادام خواردنىكە زياندارى دەريايى بى، بۇ ھەيە بىخوات، مەگەر لە پرووى تەندروستىيەو خراپ بى، يان بىزى لى بىكات و پىي نەخورى.

ئىمە سالى (۲۰۱۱) چووين بۇ كەمبۇدىا و ماليزيا، بۇ بەشدارىيى كردن لە كۆنگرەيەك دا كە بۇ پەرلەمانتارانى ئاسيا لە پايتەختى كەمبۇدىا بەستىرابوو، ژمارەيەكى كەم مەسولمانى لىبوون، ئىنجا لەبەرئەو ھەلگەكە بەگشتى بىتەرست (وثنى) بوون، كە سەرباويان ناخورى، ئىمە ھەرچى گۆشتى ئازەل بووايە، نەماندەخوارد، تەماشامان دەكرد چى دەريايان ھەيە، ئەو ھەيە تەبىئەتەمان بىرەبايە، دەمانخوارد.

ئىنجا كە دەفەرموى: ﴿مَتَّعَا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ﴾، وەك پىشتىرىش باسما كىرد، واتە: ئەو مەدار سازكردنىكەو رابواردنىكە، بۇ ماو ھەيەك سوودى لى دەبينىن، بۇ خوشتان، وە بۇ رىبوارانىش بەگشتى، ﴿وَحَرَّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا﴾، وە راوى ياخود نىچىرى وشكانىيتان لى قەدەغەكراو، تاكو لە ئىحرام دابىن، واتە: كە لە ئىحرامدا نەبوون، رەوايە راويان بىكەن.

مەسەلە ی پێنجەم: که خوا دەفەر موی: ﴿ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ

قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلِيدَ ذَلِكَ لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾، ئەسڵی وشە ی

(الْكَعْبَةُ) له چیه وه هاتوه؟ (القرطبي)^(۱) دەئێ: (سُمِّيَتِ الْكَعْبَةُ كَعْبَةً لِأَنَّهَا مَرِيعَةٌ وَأَكْثَرُ بَيْوتِ الْعَرَبِ مَدَوْرَةٌ وَقِيلَ: لِيَتَوَهَّأَ وَبَرُورَهَا، فَكُلُّ نَاتِيٍّ بَارِزٍ كَعْبٌ، وَمِنْهُ كَعْبُ الْقَدَمِ وَكَعُوبُ الْقَنَاةِ، وَكَعْبٌ تُدِي الْمَرْأَةُ إِذَا ظَهَرَ فِي صَدْرِهَا)، واتە: كەعبە، بۆیە ئەو ناوی لێنراوه، چونکە چوار گۆشە یه، (با تەواو چوار گۆشە ش نهی) وه زۆریه ی مالهەکانی عەرەبان کاتی خوی باز نهی بیوون، وه دهشگوتری: له بهر نه وه ناوی لێنراوه كەعبه، چونکە بهرزبۆته وه له سه ر زهوی دیاره، وه هه ر شتیك كه بهرزبۆته وه، پێی دهگوتری: (كَعْبٌ) وهك گویزینگه یی ئینسان، دوو گویزینگه هه ن، ئەملاو ئەو لای له پی در دهچن، وه دهگوتری: (كَعْبٌ تُدِيهَا) واتە: مەمکی دهركه وت، واتە: له ئاستی سینگه ی بهرز بووه وه.

مەبەستیش له وه كه دهفەر موی: ﴿ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ ﴾، ئایا

بۆچی زهوی مهككه وه دهووبه ری هه رامه وه پێی دهگوتری: (الْأَرْضَ الْحَرَامَ)؟ چونكه قه دهغه یه له مهككه وه له دهووبه ری مهككه، هه ی گونا هێك بكری، ئنجا وه نه بی گونا هه كان له شوینی دیکه هه لال بن، به لām لهوی هه رامترن، پاشان له کاتی کدا كه له ئیحرām دای، ئەو شتانه ی كه له کاتی ئاسای دا هه لال بن، لیت هه رām ده بن، پێغه مبه ری خواش ﷺ هه رمووی هه تی: ﴿ إِنَّ مَكَّةَ حَرَمَهَا اللَّهُ وَلَمْ يُحَرِّمْهَا النَّاسُ ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۶۴۲۰)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۱۳۴۹)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۱۸۳۲)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۸۰۹)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (۲۸۷۶)، عَنْ أَبِي شَرِيحٍ الْعَدَوِيِّ }، واتە: مهككه خوا هه رāmی كرده، وه خه لك هه رāmیان نه كرده، واتە: خوا گونا هه ی تیدا هه رām كرده، یان ئەو شتانه ی تیدا قه دهغه كرده وون، له سه ر ئەوانه ی كه له ئیحرām دان كه له حاله تی ئاسای دا بۆیان ره وان،

جا که خوا دەفەرموێ: ﴿ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ ۖ ﴾، ﴿ الْبَيْتَ

الْحَرَامَ ۖ 》， وەك بڵێی تەفسیری ﴿ الْكَعْبَةَ 》， دەكات، ئەو ماله حەرەمه لەگەڵ

(كَعْبَةً) هەر یەكێ، دەفەرموێ: خوا كەعبەى گێراوه بە: ﴿ قِيَمًا لِلنَّاسِ 》，

کردوویەتى بە مایەى راوەستانى خەلك، (أَيَّ صِلَاحًا وَمَعَاشًا لِأَمْنِ النَّاسِ بِهَا)

لەبەرئەوێ خەلك لەویدا ئارام دەگرێ و هیمن دەبێ، كەس دەستدریژی ناكاته

سەر كەس، ئەو دەبێتە هوێ ئەوێ كە هەم دیندارییان لە جەوێكى ئارامدا

بەپێوەبەرن، بەتایبەتى (مَنَاسِكَ)ى حەج و عومرە، وە هەم ژيان و گۆزەرانیشیان

لەو ناوچەیه‌دا بە هیمنی و ئارامی بەسەردەبن، دیارە خوێندراویشتەو: ﴿ قِيَامًا

لِلنَّاسِ، قِيَمًا لِلنَّاسِ، قَوَامًا لِلنَّاسِ 》， هەر سێ قیپرائەتەكەى هاتوون، خوای

پەروردگار لە چەند شوپێنێك لە قورئاندا ئاماژە بەو دەكات، وەك مەنتێك

لەسەر عەرەبەكان، كە كەعبەى بۆ گێراون بە مایەى هیمنی و ئاسایش، بۆ

وێنە لە سوورەتى (العنكبوت)دا دەفەرموێ: ﴿ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا

وَيُخَاطَفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾ 》， واته:

ئایا نابینن؟! ئێمه حەرمێكى دلتیاكەرو جێى دلتیاییمان بۆ رەخساندوون، وە

خەلكى لە دەورى واندا دەرفێندێ، وەك گۆتم كەعبەو ئەو زەوییهى دەوروبەرى

پێى گۆتراوه: سەرزەمینى حەرەم، كە خەلك لەویدا لەخوێ ئەمین بووه، بەلام

لە دەروەى ئەو بازەنیه، خەلك رەفێندراوه، رێگرێ لێكراوه لەلایەن چەتەوه، وە

كوژراوه، كەواته: كەعبە چاكەو مەنتێكى گەورەى خوايه لەسەر عەرەب، ئنجا

خوای بالادەست دەفەرموێ: ﴿ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ

وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ۖ ﴾، دیارە ﴿ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ 》， ههیه، بەلام لێرەدا

فەرموویەتى: ﴿ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ 》， مانگی قەدەغەكراو، وەك بڵێی ئەو پێى

دەگوترێ جینسى مانگەكانە، كە ئەو چوار مانگەن: (ذُو الْقَعْدَةِ، ذُو الْحِجَّةِ،

مُحَرَّمٌ، رَجَبٌ)، سێ مانگ لە دواى یەكێ، (رَجَب)یش بە تەنیايه، لەو چوار مانگەدا

عەزەب عەدەتیان وابوو ئەگەر شەڕیشیان بووبی، رایانگرتوو وەستاندوو یانە، تا مانگەکان تەواو بوون، وەك لە سوورەتی (التوبة) دا خۆی پەرورەدگار دەفەرموێ:

﴿ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ... ﴾ (۳۶)، جاری واش هەبوو

پاشو پێشیان بە مانگەکان کردو، ئەگەر زۆر پەکیان لە سەر شەڕی کەوتبی، گوتوو یانە: لەو مانگەدا شەڕی دەکەین، قەیناکە مانگیکی دیکە لە جیای ئەو

دادەنیین، کە پێی گوتراو: (نسیء)، بۆیە خۆی بالادەست دەفەرموێ: ﴿ إِنَّمَا

السَّيِّئُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ ﴾ (التوبة، (نسیء) واتە: دواخستن، دواخستنی

یەکیك لە مانگەکان کە پێویستیان بوو، لەو مانگەدا شەڕی تێدا بکەن، خوا دەفەرموێ: بەو ڕەفتارە زیاتر کوفریان کردوو و خۆیان کافر کردو، ئنجای

﴿ وَالْهَدْيَ ﴾، پێشتریش باسمان کرد (هَدْي) ئەو ئازەلانەن کە بردوو یانن بۆ

حەج، تاكو سەریان ببڕن لە لای مزگەوتی حەرام، یان لەو دەوروبەرە، ئنجای حوشتی

بووبی، ڕەشەولەخ بووبی، یاخود مەڕو بزن بووبی، ﴿ وَالْقَلْتِدَ ﴾، ئەمیش ئەو

ئازەلانە بوون کە گەردن بەندیان لە مل کردوون، خوا دەفەرموێ: ئەوانە هەموویان

دروشمی دینداریی و مایەی ڕاوەستانی خەلک، وە ئەوانەی خۆی کاربەجی دایان،

بۆیە دەبی پزریان لێ بگیری و حورمەتیان لێ بگیری.

مەسەلە ی شەشەم: کە خوا دەفەرموێ: ﴿ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾، واتە: خوا ئەزانێ کە

ئائەو تان بۆ ڕوون دەکاتەو، ئەو یاسایانە تان بۆ ڕوون دەکاتەو، ئەو بەلگەی

ئەو دیە کە خۆی پەرورەدگار نەینییەکانی ئاسمانەکان و زەوی دەزانێ، وە دەزانێ

ئێوە پێویستتان بەو هەیه کە چەند ویستگە (محطة) یکی کاتی و

شوینیتان هەبن، کە بتوانن تێیاندا ئارام بگرن، وە دینداری و دنیا داری

خۆتانیان بە هیمنی تێدا بکەن.

مەسەلەى ھەوتەم: **﴿ اَعْلَمُوا اَنْ اَللهُ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴾** خەوا دەفەر موی:

﴿ اَنْ اَللهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴾، بزانی که خەوا تۆلەو سزای توندە، وە بزانی که خەوا لیبوردەى بە بەزەییە، واتە: لەبەرئەووە که تۆلەو سزای توندە، سەرپیچی مەکەن، وە ئەگەر غەلەت و گوناھیکیشان کرد، ناوێد مەبن، بزانی که خەوا لیبوردەیهو بە بەزەییە.

مەسەلەى ھەشتەم: **﴿ مَا عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ وَاللهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا تَكْتُمُوْنَ ﴾** واتە:

پێغەمبەر ﷺ تەنیا گەیانندی لەسەرە، وە خەوا دەزانى چى ئاشکرا دەکەن و چى پەنھان دەکەن، کە واتە: کاتیک پێغەمبەر ﷺ پەيامى خواو ھەڵال و ھەرامیک کە خوا دایناون، پێتان دەگەینى، ئەرکی سەرشانى خۆی ئەنجامداوە و ئەمجار خۆتان بەرپرسیارن، لەبەرئەووە لە خۆتان وریابن، پێغەمبەر ﷺ دواى ئەوێ پێتان ڕادەگەینى: ئەووە ھەڵالەو ئەووە ھەرامە، ئەووە چاکەو ئەووە خراپە، وا بکەن، وا مەکەن، ئەووە ئەرکی خۆی بەرانبەر بە ئیوە ئەنجام داوە.

مەسەلەى نۆیەم و کۆتایی: **﴿ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيْثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ اَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيْثِ فَاَتَّقُوا اللهَ يَتَاَوَّلِيْ اَلْاَلْبَبِ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُوْنَ ﴾**،

ئیمە دوو ھەلۆستەى لە بەرانبەردا دەکەین:

دوو هەلۆستە می پێست لە بەرانبەر ئایەتی

﴿ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ ﴾

هەلۆستە می یە کەم : کە دەفەر موی : ﴿ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ ﴾ ، واتە :

ئە ی مو حە مە د! ﷺ ، یان هەر کە سێ کە قورئان دە خوێنی! بێ : پێس و پاک یە کسان نین ، یاخود خراپ و باش یە کسان نین ، یان زیانبەخش و سوودبەخش یە کسان نین ، هەر چە نە زۆری پێس یاخود خراپ ، یاخود زیانبەخش ، تۆش سەر سام بکات ، خوای کاربە جێ ئەم دوو وشە ی : (خبیث) و (طیب) ی بە کار هێناون ، کە چە ندان مانا هە ل دە گرن ، دە گونجی :

(۱) حە ل ل و حە ر ا م بن .

(۲) یان مە بە ست پێی کافرو مسوولمان بێ ، وە ک خوا دە فەر موی : ﴿ إِنَّمَا

الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ ﴾ (۲۸) التوبة ، وە لە فەرماشتی پێغەمبەر ﷺ دا هاتو ، فەر مو وی ئە تی : ﴿ إِنَّ الْمُؤْمِنِينَ لَا يَنْجَسُونَ ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم : (۷۲۱۰) ، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم : (۲۸۴) ، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم : (۳۷۱) ، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم : (۲۳۱) ، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم : (۱۲۱) وَقَالَ : حَسَنٌ صَحِيحٌ ، وَالتَّسَائِيُّ بَرَقْم : (۲۶۹) ، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقْم : (۵۳۴) } ، واتە : بێ گومان ئیماندار پێس نابێ .

(۳) وە دە ش گونجی مە بە ست پێی شتی خراپ و شتی باش بێ .

(۴) وە دە گونجی مە بە ست پێی شتی زیانبەخش و شتی سوودبەخش بێ .
کە واتە :

(۵) یاخود مە بە ست پێی کردە وە کان بن .

(۶) یان مە بە ست پێی گوشتارە کان بن .

(۷) یان مە بە ست شتە کان بن لە شتە گانی ش مە بە ست پێی خواردنە کان بن ،

پۆشاکیەکان بن... هتد، تەماشای دەکەین چەمک و واتاکە ی زۆر فراوانە.

خوایە پەشت ئەو ئایەتەووە لە سێبەریدا پێمان دەفرموی: ئەو خەلکیە! ئەو شتانە ی کە پاک و چاک و حەلāl و سوودبەخشن، بە کەمبەشتان لەوانە چنگ بکەو، لە شتە پێسو و حەرپام و زیانبەخشەکان، چاکترن و لەگەڵیان یەکسان نین، بۆیە هەمیشە چاو بۆ کەمە پاک و سوودبەخشەکان بگێرن، چونکە هەمیشە حەلāl بە زەحمەت دەست دەکەو، وە زۆریش نیە، سوننەتی خوایە وایە حەرپام زۆر ئاسانتر دەست دەکەو^(۱)، وە زۆر جار ئەوەی کە دەربەستی حەلāl و حەرپام نەبێ، دەتوانی لە حەرپام زۆر بەسەر یەکەووە بنی، بۆیە هەر کە سێکتان بینی بە پەلە دەوڵەمەند بوو، مەگەر تاک تاک، ئەگەر نا بزانن لە رێبەکی حەرپامەووە، دەلێن: عەبدولقادی گەیلانی رەحمەتی خوای لێ بێ لەم شارە ی بەغدا^(۲)، لە کتێبی: (الفتح الرباني والفيض الرحمانی) دا لە یەکیەک لە مەجلیسەکانیدا دەلێ: ئەو خەلکی بەغداد! وا مەزانن نازانم مال و سامانەکەتان چۆن پەیدا دەکەن! کە تەماشای دەکەم چۆنی سەرف دەکەن، دەزانم ئاواشتان پەیدا کردووە، دوایی دەلێ: وا مەزانن عەبدولقادر ئیددیعای عیلمی غەیب دەکات، غەیب هەر خوایە دیزانی، بەلام کە تەماشای دەکەم چۆنی سەرف دەکەن، دەزانم چۆنیشتان پەیدا کردووە، ئەوەی مالهەکی خۆی لە حەلālدا، وە لە واجباتی شەرعی داو لە رێی شەرعیووە سەرف بکات، ئەوە دیارە بە شیوہیەکی حەلālش پەیدای کردووە، وە ئەوەی مال و سامەنەکی لە رێی ناشەرعی دا سەرف بکات، ئەوە دیارە بە شیوہیەکی حەرپام و ناشەرعی پەیدای کردووە، ئەوە تا راددەیهکی زۆر بنچینهیهکی راستە، بە زۆری وایە کە ئینسان بە ئارەقی نیووەچەوانی رزقی پەیدا کردووە زەحمەتی پێوەکیشاووە، دین و وێژدانی رێی نادات لە حەرپام و ناشەرعی دا بەکاری بێی و سەرفی بکات، بەلام ئەگەر پەشتی پێوە نەئیشا بوو، ئەوە دەربەست نیە چۆنی سەرف دەکات.

(۱) لە ئەنجامی ئەوەدا کە هەلومەرج و واقعی ئیستای دنیا و هی رابردووش بە زۆری وایە کە لە ئەنجامی بەرنامە مەرفکردووە نەفامیەکانەووە پەیدا بوووە شکی گرتووە.

(۲) ئەم دەرسانەم لە بەغداد گوتوونەووە، لە کاتی دەوامم لە (ئەنجومەنی نوینەران) دا.

لێردا خۆی کاربەجێ دەیهوێ سەرنجمان رابکێشێ کە ئێمە لە شتەکاندا، لە قسەکاندا، لە شەخسەکاندا، لە کردەوهکاندا، سەرنجی چۆنیەتی بدەین، نەك چەندیتى، چونکە چەندیتى سەنگى مەحەك نیه، بەلكو چۆنیەتی سەنگى مەحەكە، چەند نوێژان دەکەى، چەند پکاتان دەکەى، گەنگ نیه، ئەوه گەنگە چۆنیان دەکەى؟ یان چەند پۆژووان دەگرى، چەند قسەى خێر دەکەى، چەند خێر و سەدەفە دەکەى... هتد، باشە، بەلام گەنگ ئەوهیه چۆنیان ئەنجام دەدەى؟ جارى وایە یەكێك دیناریك دەکاتە خێر بە دلێكى ئەوهنده سافو ساغەوه، خوا پاداشتى زۆر گەورەى دەداتەوه، وه جارى وایە بە پێچەوانەوه کەسێك مائیکى زۆر دەکاتە خێر، بە مەهت و ئازاردانى بابای خێر بیکراوهوه، لەجیاتى ئەوهى خێرى بگاتى، لەسەرىشى سزا دەدرى، یان جارى وایە کەسێك یەك قسەى خێر دەکات، بەلام زۆر بە ئیخلاص و زۆر بە دلەوه، پاداشتیکی زۆر گەورەى هەیه، کەسى واش هەیه زۆر قسەى خێر و چاك دەکات بەلام چونکە مەبەستى پێى ریاکاریە نەك هەر پاداشتی نیه، بگرە ڕەنگە لەسەرىشى سزا بدرى، کەواتە: نەك تەنیا لە عیبادەتدا، لە هەلەسوکەوتەکاندا، لە ڕەوشتەکاندا، لە قسەکاندا، وه پاشان لە مال و سامانیشتدا، بەس سەرنجى زۆرى مەدەن و هەر خەریکی ئەوه مەبن، بۆ وێنە: سامانى زۆر بەزمەندە بکەن! بەلكو بزەن ئەو مال و سامانە جۆرەکەى چۆنە؟ حەلەلە؟ لە پێى شەریعیەوه بەسەر یەکەوه نراوه یان نا؟

هەلەوسەستەى دووهم: کە دەفرموى: ﴿ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَتَأُولَى الْأَلْبَبِ لَعَلَّكُمْ

تُقْلِحُوا ﴾، پارێز لە خوا بکەن ئەى خاوەن عەقلان! بۆئەوهى سەرفرازین، لێردا دەمەوێ سەرنجتان بۆ شتێك رابکێشم، ئەویش ئەوهیه زۆر کەس هەن شارەزان لە زانستى شەریعی و قورئان و سوننەت، بەلام زۆر بە داخەوه عەقل و حیکمەت و دانایی و لیژانێی لەگەڵ بەکارناهیین، من بینومە مامۆستای ئایینی ئایەتێك، یان فەرمايشتێك لە شوێنێك دەخوینیتەوه، یان حوکمیکی شەریعی بەیان دەکات، کە جێى خۆى نیهو لە جیاتى قازانج، تەنیا زەرەرى دەبێ، بۆیه خوا سەرنجمان رادەکێشێ، بۆ بەکارهێنانى عەقل و دەفرموى:

﴿ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَتَأُولَى الْأَلْبَبِ لَعَلَّكُمْ تُقْلِحُوا ﴾، پارێز لە خوا بکەن ئەى

خاوەن عەقڵینە! بەلێ بەپراستی پارێز لە خوا کردن بە عەقڵ دەکری، بە تیگەشتن دەکری، با عیلمیشت زۆربێ، با شارەزاییت لە حوکمی شەریعەتیشدا هەبێ، بەلام ئەگەر نەزانی لە شوێنی خۆیدا بەکاری بیئی، زۆرجار زەرەر دەدە، با وینەیهک بینینەوه:

لە سالی (۱۹۸۳) دا لە ئوردوگای بەستەستین بووم، مەلایەک وتاری بۆ خەلک دەدا، بابەتی وتارەکەشی ئەم فەرمايشته بوو کە لە (صحيح البخاري ءصحيح مسلم) دا هاتو، پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ﴿كَانَ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ رَجُلٌ قَتَلَ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ نَفْسًا، فَسَأَلَ عَنْ أَهْلِ الْأَرْضِ، فَدَلَ عَلَى رَاحِبٍ، فَأَتَاهُ، فَقَالَ: إِنَّهُ قَتَلَ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ نَفْسًا فَهَلْ لَهُ مِنْ تَوْبَةٍ؟ فَقَالَ: لَا، فَقَتَلَهُ فَكَمَّلَ بِهِ مِئَةً، ثُمَّ سَأَلَ عَنْ أَهْلِ الْأَرْضِ، فَدَلَ عَلَى رَجُلٍ عَالِمٍ، فَقَالَ: إِنَّهُ قَتَلَ مِئَةَ نَفْسٍ، فَهَلْ لَهُ مِنْ تَوْبَةٍ؟ فَقَالَ: نَعَمْ، وَمَنْ يَحُولُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ التَّوْبَةِ؟ انْطَلِقْ إِلَى أَرْضٍ كَذَا وَكَذَا، فَإِنَّ بِهَا أَنْاسًا يَعْبُدُونَ اللَّهَ تَعَالَى فَاعْبُدِ اللَّهَ مَعَهُمْ، وَلَا تَرْجِعْ إِلَى أَرْضِكَ فَإِنَّهَا أَرْضُ سُوءٍ، فَاِنْطَلِقْ حَتَّى إِذَا نَصَفَ الطَّرِيقَ أَتَاهُ الْمَوْتُ، فَاخْتَصَمَتْ فِيهِ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ وَمَلَائِكَةُ الْعَذَابِ، فَقَالَتْ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ: جَاءَ تَائِبًا، مُقْبِلًا بقلبه إلى الله تعالى، وقالت مَلَائِكَةُ الْعَذَابِ: إِنَّهُ لَمْ يَعْمَلْ خَيْرًا قَطُّ، فَأَتَاهُمْ مَلَكٌ فِي صُورَةِ آدَمِيٍّ فَجَعَلُوهُ بَيْنَهُمْ (أَيَّ حَكَمًا) فَقَالَ: قِيسُوا مَا بَيْنَ الْأَرْضَيْنِ فَإِلَى أَيَّتَهُمَا كَانَ أَدْنَى فَهُوَ لَهُ، فَقَاسُوا فَوَجَدُوهُ أَدْنَى إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي أَرَادَ، فَقَبَضَتْهُ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ ﴿مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۴۷۰)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۶۹۳۹)﴾، واتە: کابرایەک هەبوو لەوانەى پێش ئێوه نەوهدو نو کەسى گوشتبوو، (وێستووێهەى تۆبە بکاو بگەرێتەوه بۆ لای خوا)، پرسىارى کرد دەبێ کێ زاناترین کەسى دنیایى (رێنمایى بکات لەوبارەوه)؟ پێى دەلێن: خواپەرستێک (عابد) یك لە شوێنێک هەیه دەچیتە لای و بەسەرھاتەکەى بۆ دەگێرێتەوه، دەلێ: من حال و حیسابم وایە، هیچ چاکەم نەکردوه نەوهدو نو کەسێشم کوشتوه، دەمەوێ بگەرێمەوه، دەرھەت هەیه بگەرێمەوه تۆبە بکەم؟ پێى دەلێ: نەخیر، ئەویش ئەویش دەکوژى و سەد تەواو دەکات (بەلام دیارە هاتۆتە دلى هەر تۆبە بکات)، دواى پرسىار دەکات دەربارەى زاناترین کەسى دنیا رێنمایى دەکەن بۆ لای زانایەک

بەسەرھاتەکەى خۆى بۆ دەگێرێتەو، دەلى: دەرفەت ھەيە بگەرێمەو، تۆبە بکەم؟ دەلى: بەلى، (پەحمەت و بەزەيى خوا زۆر زۆر فراوانە) دوایى پێى دەلى: کى پێى گەرانبەو، لێدەگرى؟ (وَمَنْ يَحُولُ بَيْنَهُ وَيَبْنَ التَّوْبَةِ) وە پێى دەلى: لێرە مەمىنە، بپرۆ بۆ فلان شوین، چونکە لەوێ خەلکەکەى خواپەرستن و ئینسانى باشن، تۆش لەگەڵ ئەوان خوا بپەرستە، وە ھەرگیز نەگەرێتەو بۆ شارو شوینى خۆت، چونکە شوینى خراپە، (ئامۆژگارییەکى باشى دەکات و مەبەستى خراپى خەلکەکەى، نەك خودى سەرزەمىنەکە) ئەو کابرایە بەرەو ئەو شوینە دەچى، بەلام لە نیوەى رێگادا دەمرى، (لە رێوایەتیکدا دەلى: لە کاتى سەرمەرگیشدا سىنگى خۆى بۆ ئەو شوینە دەکوتا کە دەیویست بۆى بچى، تاكو طاعەتى خواى لىبکات) فریشتەى پەحمەت و سزا، (فریشتەى بەھەشت و دۆزەخ دین) دەبێتە موناڤەشەیان، ئەوانەى بەھەشت دەلین: تۆبەى کردووە بە دلىکى ساغەو، گەرانبەو، ئەوانەى ئەوانەى دۆزەخیش دەلى: ئەو ھەرگیز کارى چاکى نەکردو، دوایى فریشتەى بەھەشت شىوێ ئینسان دى بۆ لایان، دەبێتە جەگەم لە نىوانیاندا، دەلى: نىوان ئەو دوو زەویە بپێون لە کام لایە نزیکتر بوو، با بۆ ئەوێ بى، کە دەپێون، لەو شوینە نزیکترە کە مەبەستى بوو بۆى بچى، بۆیە فریشتەى بەھەشت پرووچەکەى دەکێشن و دەبەن.

ئەجا ئەو مامۆستایە کە ئەو فەرمايشتەى خویندەو، چ کاتێک بوو؟ کاتێک کە جەگدارى رۆژیم قاچاغچیان دەکوشتن، ئەوانەى کە جەگدارى رۆژیم بوون کەمىیان دادەناو قاچاغچیان دەکوشتن، جارى وابوو دەیانگرتن و تەسلىمى رۆژمیان دەکردن، من مەلایەکم بىنى ناوى (جەمەدەمین) بوو خەلکى گوندى (میر شیخ حەیدەر)ى نزیک سەردەشت بوو، گوتى: نۆ سالان لە موسڵ گیرام، ئەو کاتى کاروانچى بووم، نوێژنەکەر بووم، خوام نەدەناسى، وە نەخویندەواریش بووم، جاش گرتییانم بۆ پارەو خەلات، وەك پاسدار تەسلىمى رۆژمیان کردم، گوتى: لەویدا (واتە: لە سجن) خواى پەروردگار خەلکێکى باشى لى راست هینام، گەرانبەو، وە فێرى زمانى عەرەبى بووم و قورئانم لەبەرکرد، (أصول الفقه)م خویند... ھتە، بە نەخویندەوارى چوومە سجن و بە مەلایەتیی ھاتمە دەرى، نۆ سال لەویدا مامەو.

ئىنجا من كە گويم لە قسەى ئەو مەلایە بوو كە وتارى دەداو، ئەو چەكدارانەى بەو كەسە دەشوبهاند، كە نەوهدو نو كەسى كوشتو و دوایى كردوو یەتى بە سەد، ئىنجا شایانى چوونە بەهەشتیش بوو! گوتم: بزانی چەند بە هەلە دەخوینیتەو، چونكە ئیرە شوینی ئەو فەرموودەیه نیه! چونكە چەكدارو سەرۆك جاشى وا هەیه دەلى: جا ئەو سەد كەسى كوشتو و خوا لىی خۆش بوو، من جارى هەر دە پارزە كەسم كوشتون، هیشتا زۆرم ماو، یان تەنیا سى چل كەسیكم رووت كردۆتەو...! بە هەر حال دەبی بزانی، كە ئەو فەرمایشتەو ویەكانى وەك دەرمانەو خۆراك نیه بۆ هەموو كەس ببی، ئەو دەرمانە بۆ كەسیك كە دەیهوئ بگەرپتەو، بەلام تووشى نائومیدی بوو و پىی وایە خوا لىی خوشابى، ئەو فەرمایشتەى بۆ بخوینەو بلى: ئەگەر بەراستىی بگەرپتەو، خوا لىت خۆش دەبی، بەلام ئەو بۆ كەسیك نیه كە ئیستا لەسەر گوناھان بەردەوامە، تۆش ئەو فەرموودەیهى بۆ بخوینەو، تاكو دلتیای بكەیهو، ئەویش بلى: كەواتە: ئەگەر زیاتریش خەلكى بكۆژم تا دەگاتە نەوهدو نو كەس جارى زۆرى ماو! بۆیه دەبی بە حىكمەت و عەقل مامەلە لەگەل دەرمانەكانى قورئان و سوننەتدا بكەین، ئەگەرنا وەك گوتم با فەرمایشتەكان راست بن، بەلام ئەگەر لە شوینی خۆياندا بەكاریان نەهینی زەرەر دەدن، چونكە یە نەزانی و بە ناشیى ئەووت كردو، نەك لەبەرئەو كە ئایەتەكان یان فەرمایشتەكان و یاسا شەرعییهكان لە شوینی خۆياندا نەبن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی بیست و دووهه م

پیناسه‌ی ئهم دهرسه

ئهم دهرسه‌مان چوار ئایهت ده‌گریته خۆی (۱۰۱ تا ۱۰۴)، وه له‌م چوار ئایهته‌دا خوای کاربه‌جی بۆ جاری چوارده‌یه‌م به‌ نازناوی ئیمان مسوولمانان دده‌وین، وه رێگریان لیده‌کات له‌ پرسیارکردنی ناپۆیست، وه رێنمایان ده‌کات که له‌میان‌ه‌ی دابه‌زینی قورئاندا، هه‌وڵی زانینی وه‌لامی پرسیاره‌کانیان بدەن، تا‌کو له‌ ژیر روشنایی قورئاندا وه‌لامی پرسیار و ئیش‌کاله‌کانیان بزانی، ئه‌گه‌رنا به‌ مونساه‌به‌و به‌ی مونساه‌به‌ سه‌رو دلی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌گرن، وه‌ دوا‌ی سه‌ره‌نجامی شوومی ئه‌و عاده‌ته‌ خراپه‌ی میله‌تانی پیشوویان پێ راده‌گه‌یه‌نی، که پرسیار ییجیان کردوه، دوا‌یش به‌هۆی وه‌لامی پرسیاره‌کانیان‌ه‌و تووشی کوفر بوو ون، هه‌ندیك شتیان داوا کردوه، دوا‌یش بۆیان جیبه‌جی نه‌کراوه‌و ئیمانیا‌ن پێ نه‌هیناوه‌، سه‌ره‌نجام بۆته‌ هۆی ئه‌وه‌ که خوا لییان تووچه‌ی و سزایان بدات.

پاشان خوا رایده‌گه‌یه‌نی که ئه‌و چوار جوړه‌ ئاژه‌له‌ی که کافره‌کان ئیددیعی

قه‌ده‌غه‌بوونیا‌ن ده‌که‌ن، خوا قه‌ده‌غه‌ی نه‌کردوون، که بریتین له‌: ﴿بَجِیرَة، سَابِیَة،

وَصِیْلَة، حَامِر﴾، که دوا‌ی پیناسه‌یا‌ن ده‌که‌ین و چه‌مک و مانا‌که‌یا‌ن پوون

ده‌که‌ینه‌وه‌، وه‌ پاشان خوا ده‌یخاته‌ روو که ئه‌وه‌ کافره‌کان به‌ ناوی خواوه‌ درۆ هه‌ل‌ده‌ستن، ئه‌گه‌رنا خوا ئه‌و شتانه‌ی قه‌ده‌غه‌ نه‌کردوون.

ئنج‌ا له‌ کۆتایی ئهم دهرسه‌دا خوا باسی هه‌ل‌وێستیکی زۆر خراپی کافره‌ بته‌رسته‌کان ده‌کات، که ئه‌و هه‌ل‌وێسته‌یا‌ن له‌ چه‌ند شوینیکی دیکه‌ی قورئاندا دووباره‌ بۆته‌وه‌، ئه‌ویش بریتیه‌ له‌وه‌ که به‌ دم بانگی داواکردنی قهرمانبه‌ریکردنی خواو پیغه‌مبه‌ری خواوه‌ نه‌چوون، به‌ بیانووی شوینکه‌وتنی بابو باپیرانیانه‌وه‌،

کە لەپاستیدا ئەو ئیستا بۆتە عادیکی زۆر خراپ لەنیو مسوڵماناندا، ئەگەر ئیستا ئیمە تەماشای خۆمان بکەین، دەبینین زۆر شت کە خوای پەروردگار رەخنە ی پێ لە کافران و بتپەرستەکان دەگرێ، لەنیو مسوڵماناندا هەیە، زۆرجار پێیان دەلێ: خوشکێ یان برای مسوڵمان! ئەو شتە حەرەمە، ناپەسندە بە پێی فلان ئایەتەو فلان حەدیس، لە وەلامدا دەلێ: بابو و باپیرانمان تا ئیستا هەر وایان کردوو عادی هەر وا بوو، ئنجا وەک خوای پەروردگار دەفەرموێ

کافرەکانیش دەیانگوت: ﴿... قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِم

مُهْتَدُونَ﴾ الزخرف، بە هەمان شیوە ئیستاش هەندێک لە مسوڵمانان هەن هەر وا دەلێن.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنَ أَشْيَاءَ إِن بُدَّ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ وَإِن تَسْأَلُوا
عَنهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْءَانُ بُدَّ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ
سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بُحِيرَةٍ
وَلَا سَابِغَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَكَثُرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ
قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا ءَأُولُو كَانٍ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا
يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾

مانای وشە بە وشەى ئايەتەكان

((ئەى ئەوانەى بروتان هېناو! لەبارەى شتانیکەو دە پرسىار مەكەن كە ئەگەر بۆتان دەربكەون، ناردەحتەتان بكەن، وە ئەگەر لە كاتى دابەزىنرانى قورئاندا پرسىارىيان لەبارەو دە بكەن، بۆتان دەردەكەون، خوا چاوپۆشىي لىيان كەردو، وە خوا لىبوردەى هېدى مەندە ﴿۱۰۱﴾ پىش ئىو كۆمەلێك ئەو جوړە پرسىارانەيان كەردن (بەلام) دوايى پىيان بىپروا بوون ﴿۱۰۲﴾ خوا هېچ (ئازەلێكى) بە حىرەو سائىبەو وەصىلەو حامى دانەناو، بەلكو ئەوانەى بىپروان بە ناوى خواو دەردۆ هەلەدەبەستەن، وە زۆربەيان نافامن ﴿۱۰۳﴾ وە ئەگەر پىيان بگوتى: وەرن بو (شۆينكەوتنى) ئەو دەى خوا ناردوويەتە خوارو بو لای پىغەمبەر، دەلێن: ئەو دەمان بەسە كە بابو باپىرانەمان لەسەر بىنيو، ئەدى ئاىا ئەگەر بابو باپىرانىيان هېچ شتێك نەزانو بەرپىگاش نەزانن (هەر پەيرەوييان لى دەكەن و كوێرانە دەكەونە دوايان؟! ﴿۱۰۴﴾).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(تَبَدَّلْ لَكُمْ): واتە: بۆتان دەربکەون، (بَدَا الشَّيْءُ بَدَوا وَبَدَاءٌ، أَيِ ظَهَرَ ظُهُورًا بَيِّنًا) له عەرەبیدا دەلێ: ئەو شتە دەركەوت زۆر بە ئاشکرا دەركەوت، دەگوترێ: (بَدَا الشَّيْءُ بَدَوا وَبَدَاءٌ).

(تَسْوُكُكُمْ): (السُّوءُ: كُلُّ مَا يَغُمُّ الْإِنْسَانَ مِنَ الْأُمُورِ الدُّنْيَوِيَّةِ وَالْآخِرَوِيَّةِ) هەر شتێک کە ببێتە هۆی خەفەت خواردنی ئینسان و نارهەتکردنی ئینسان لە کاروباری دنیاوی و قیامەتی ئەو پێی دەگوترێ: (سُوءٌ)، (تَسْوُكُكُمْ) واتە: بۆتان خراپەو نارهەتتان دەکات و پێتان ناخۆش دەبێ.

(عَفَا اللَّهُ عَنْهَا): واتە: خوا چاوپۆشی لێکردوون، لێیان بووردووە، لەچی؟ لەو شتانە: (الْعَفْوُ هُوَ التَّجَافِي عَنِ الذَّنْبِ، عَفَا الشَّيْءُ: كَثَرَهُ وَأَطَالَهُ...)، (عَفُو) بریتییە لە خۆدوورگرتن لە گوناح، واتە: خو لێ نادیدە بگری و چاوپۆشی لێبکە، وە دەگوترێ: (عَفَا الشَّيْءُ) ئەگەر زۆری کرد، درێژی کرد، لە فەرموودەشدا هاتو، یێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ﴿وَأَعْفُوا اللَّحْيَ﴾ (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۵۵۴)، عَنْ ابْنِ عُمَرَ)، واتە: ریشتان درێژ بکەن.

(بَحِيرَةٌ): (النَّاقَةُ إِذَا وَلَدَتْ خَمْسَةَ أَبْطَنَ شَقُّوا أُذُنَهَا وَأَعْفَوْهَا عَنِ الْإِنْتِزَاعِ بِهَا)، (بَحِيرَةٌ) بەو حوشتەرمان گوتووە کە پێنج زگی بووبی، واتە: پێنج بەجکەیی بووبی، دواوی گویان شەق دەکرد، وەک بلی خانەنشینیان دەکرد، سوودیان لێ نەدەبینی، نە سەریان دەبری گۆشتی بخۆن، نە باریان پێ دەبرد، نە دەیانداوێ.

(سَائِبَةٌ): (الْمُهْمَلَةُ الَّتِي كَانَتْ تُسَيَّبُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ لِنَذْرِ وَنَحْوِهِ، وَالْبَعِيرُ الَّذِي يُدْرِكُ نِتَاجَ نِتَاجِهِ)، (سَائِبَةٌ) بەو حوشتەرمان گوتووە لە سەردەمی نەفامیدا

که به‌هوی له‌خۆگرتن (نَذَر) ده‌وه، ویلایان کردوه، وه‌هه‌روه‌ها به‌و‌حوشتره‌ش ده‌گوتری که به‌چکه‌ی به‌چکه‌گی ببینیته‌وه، واته: هی‌نده ته‌مه‌نی هه‌بی به‌چکه‌ی هه‌بی، وه‌به‌چکه‌کەشی به‌چکه‌ی بی، ئه‌وه ویلایان کردوه، وه‌ک بلیی خانه‌نشینیان کردوه سوودیان لی نه‌بینیوه.

(وَصِيلَةَ): (الْوَصِيلَةُ: الناقَةُ الَّتِي وَصَلَتْ بَيْنَ عَشْرَةِ أَبْطُنٍ، وَمِنْ الشَّاةِ: الَّتِي وَلَدَتْ سَبْعَةَ أَبْطُنٍ)، (وَصِيلَةُ) ش‌ئه‌و‌حوشتره‌بووه‌که‌ده‌زگی کردبن، وه‌ئه‌گه‌ر مه‌ریش بووبی‌حه‌وت زگی کردبن، واته: هه‌ر‌حوشتریک ده‌جارو‌هه‌ر مه‌رپیک‌حه‌وت جار‌زایی، ئه‌وه ویلایان کردوه سوودیان لی نه‌بینیوه.

(حَامٍ): (الْفَحْلُ إِذَا ضَرَبَ عَشْرَةَ أَبْطُنٍ قَالُوا: قَدْ حَمَى ظَهْرَهُ فَلَا يُرْكَبُ)، (حَامٍ) ئه‌و‌حوشتره‌نێره‌بووه‌که‌ده‌جاران له‌گه‌ل‌حوشتری مێیه‌جووت بووبی، نه‌ک له‌گه‌ل‌ده‌حوشتران لی‌کرا، دیاره‌حوشتر به‌ده‌مانگان ده‌زی، جا‌حوشتریک‌که‌ده‌سالان بووبیته‌هوی ئه‌وه‌ی به‌چکه‌ی بی له‌دوای یه‌ک، ئه‌وه‌گوته‌ویانه: (حَمَى ظَهْرَهُ) بشتی‌خوی پاراستوه، کاریان پینه‌کردوه، وه‌ک بلیی ویلایان کردوه‌خاتریان گرتوه.

(حَسْبُنَا): (الْحَسْبُ: الْكفايَةُ، حَسْبُنَا كَافِيُنَا)، واته: به‌سمانه، ئه‌ومان به‌سه‌.

هوئی هاتنه خواره‌وهی نایه‌ته‌کان

(۱) دهرباره‌ی هوئی هاتنه خواره‌وهی نهو نایه‌ته‌که ده‌فه‌رموئ: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ بُدِّلَكُمْ تَسْؤُكُمْ وَإِنْ نَسَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْءَانُ

تُبَدِّلْ لَكُمْ عَمَّا ءَلَّفَهُ اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۱۰۱﴾ : سئ گیارانه‌وه هه‌ن:

أ- ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ كَانَ قَوْمٌ يَسْأَلُونَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، اسْتَهْزَاءً فَيَقُولُ الرَّجُلُ: مَنْ أَبِي؟ وَيَقُولُ الرَّجُلُ: تَضِلُّ نَافَتُهُ، أَيْنَ نَافَتِي؟

فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِمْ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ

تُبَدِّلْ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ﴾ ﴿أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۴۶۳۲)﴾، واته: عه‌بدوللای کوری

عه‌بباس خوا لیان رازی بی، ده‌ئ: کومه‌ئیک هه‌بوون پرسیاریان له

پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کرد وه‌ک گالته‌بیکردن (دیاره‌ده‌ئ مونا‌فیک بووین، یان

مسولمانی دلته‌خو‌ش و ساده‌و نه‌زان و که‌م نه‌ده‌ب بوون) پیاوئیک ده‌یگوت: کئ

بابی منه؟ وه‌ پیاوئیکی دیکه‌ خو‌شتره‌که‌ی ون ده‌بوو، ده‌یگوت: خو‌شتره‌که‌م

له‌کویی‌ه؟ خوا‌ش ﷺ نه‌م نایه‌ته‌ی دهرباره‌یان نارده‌ خواری.

ب- ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: خَطَبَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، خُطْبَةً، مَا سَمِعْتُ مِثْلَهَا قَطُّ

قَالَ: لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلِمُ لَضَحَكْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا، قَالَ: فَغَطَّتْ

أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَجُوهَهُمْ، لَهُمْ خَنِينٌ، فَقَالَ رَجُلٌ: مَنْ أَبِي قَالَ: فُلَانٌ،

فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ بُدِّلْ لَكُمْ

تَسْؤُكُمْ﴾ ﴿أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۴۶۲۱)﴾، واته: نه‌نه‌سی کوری مالیک خوا

لیی رازی بی، ده‌ئ: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ روژئیک وتاریکی دا، هه‌رگیز گویم

له‌ وتاری وانه‌بووه، {واته: هه‌رگیز وتاری وای له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ

نه‌بیستوه، دیاره‌ نه‌نه‌س زور کارتیکراو بووه به‌و وتاره‌و که‌وتوته ژیر

كاريگهري) پيغەمبەرى خوا ﷺ (له نيۆ وتارەكەيدا) فەرمووى: ئەگەر ئەوھى من دەيزانم ئيۆه بيزانن، كەم پيەدەكەنن و زۆر دەگريين، ھاوھلانى پيغەمبەرى خوا ﷺ دەموچاوى خويان داپوۆشى و شتيكيان بەسەر سەرى خويان داداو سەريان خوار كردهو، گريان، (خَنِينٌ) بە دەنگى گريانى بە نركە نرك دەگوتري، پياويك لەوكاتەدا گوتى: بابى من كييە؟ پيغەمبەر ﷺ فەرمووى: فلان كەسە، ئيدى ئەو ئايەتە ھاۋە خوار.

دوايى باسى دەكەين و ناوى ئەو ھاوھلەش ديين خوا ليى رازى بى، ديارە لە نيۆ خەلكدا تۆمەتبار كراو بەوھ كە كورپى بابى خوى نيە، ئەوھىش لەوكاتەدا دەرفەتى دەست كەوتو، گوتوبەتى: بابم كييە؟ ئەوھىش فەرموويەتى: فلان كەسە، كە ھەر بابى خوشى بوو، جا دوايى دەلين: دايكى گوتى: بىقەزابى! يان مال خراب! ئەوھت بۆ كرد؟ تۆ دلنيا بووى لەوھى كە دايكت لە سەردەمى نەفامىي دا گوناھيكي كردبى، دوايى منىشت عەبىدار دەكرد! ئەو ھاوھلەش دەلى: وەلاھى ئەگەر پيغەمبەر ﷺ نەسەب و رەچەلەكى منى پالدايايە لای كۆيلەيەكى رەش، خۆم دەكردە كورپى وى، كاتى خوى لە سەردەمى نەفامىي دا ئەو شتائە بوون، بۆ وينە: (زياد بن أبيه) كە دوايى ئەبو سوفيان كوردە كورپى خوى (استلحقه أبو سفيان) ديارە ئەو جۆرە پياوانەش بە دەورى موعاويەوھ ھەبوون خوا لييان ببوورى، كە پيشتەر پييان گوتوھ (زياد بن أبيه) واتە: زيادى كورپى بابى خوى، بابى كييە؟ ديارنيە، دوايى لە سەردەمى ئىسلام دا، ئەبو سوفيان گوتى: كاتى خوى من لەگەل سومەييە دايكى رامباردوھ، سومەييە كۆيلەى بووھو لەگەلى رابواردوھ، دواى ئەوھ ئەو زيادەى بوو، ئيدى ئەوچار بە زياد دەگوترا (زياد بن أبي سفيان) لە سەردەمى نەفامىي دا ئاوا بووھو پيشيان عەيب نەبووھ، بەلگو لەلايان ئاسايى بووھ، وەك چۆن ئىستا لە رۆژئاوا وايە، زۆر لەلايان ئاسايە، كورە، كچە بابى خوى ناناسى، يان دايكى ناناسى، چونكە ژن لەوئى ميژديشى ھەيەو دۆستيشى ھەيە، لەلاشان ئاسايە، چونكە ئەگەر دىن نەبوو غىرەت

نامینی، غیره‌تو جوامیری و شه‌ره‌فو... ه‌تد هه‌مووی له ئیمانی راست و دروسته‌وه په‌یدا ده‌بن.

ج- ﴿عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ

مَنْ أَسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ (۱۷) آل عمران، قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَفِي كُلِّ عَامٍ؟ فَسَكَتَ، فَقَالُوا: أَفِي كُلِّ عَامٍ؟ فَسَكَتَ، قَالَ: ثُمَّ قَالُوا: أَفِي كُلِّ عَامٍ؟ فَقَالَ: لَا،

وَلَوْ قُلْتُ نَعَمْ لَوَجِبَتْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا

عَنْ أَشْيَاءَ إِن تَبَدَّلَ لَكُمْ نِسْوَةٌ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۹۰۵)، وَالتِّرْمِذِيُّ

بِرَقْم: (۸۱۴)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۲۸۸۴)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (۳۱۵۷)، قَالَ الْحَافِظُ

ابْنُ حَجَرٍ: لَمْ يَتَكَلَّمِ الْحَاكِمُ عَلَيْهِ وَفِي إِسْنَادِهِ ضَعْفٌ وَانْقِطَاعٌ، وَضَعَفَهُ

الْأَلْبَانِيُّ فِي (ضَعِيفُ سَنَنِ ابْنِ مَاجَهَ) بِرَقْم: (۶۲۸)، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الأَرْنَؤُوطُ:

إِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ، وَاتَّهَ: عَهْلِي خَوَالِئِي رَازِي بِي، دَهْلِي: لَهُ كَاتِبِيكَدَا نَهْمُ نَایَه‌ته

هاته‌ خوار: ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنْ أَسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾،

گوتیان: ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌موو سائی چه‌جمان له‌سه‌ر پی‌ویسته‌؟

بی‌ده‌نگ بوو، دوا‌یی گوتیان: هه‌موو سائی؟ هه‌ر بی‌ده‌نگ بوو، دوا‌یی بو

جاری سی‌یه‌م گوتیان: هه‌موو سائی؟ فه‌رمووی نه‌خیر، وه‌ نه‌گه‌ر گوتبام

به‌ئێ پی‌ویست ده‌بوو، نه‌شتانده‌توانی، ئی‌دی خوا‌ی به‌رز ئه‌و نایه‌ته‌ی

نارده‌ خوار.

مانای گشتی ئایەتەکان

خوایێ (عز و جل) ڕوو لە ئیمانداران دەکات بۆ جاری چواردهیه‌م، لەم سوورپه‌ته موباره‌که‌دا به نازناوی ئیمان ده‌یان‌دوینیی، ئەم سوورپه‌ته هه‌مووی بریتیه له دواندی ئیمانداران، وه خستنه‌ڕووی حوکه‌مه شه‌رعییه‌کان له زۆر رووه‌وه، لی‌ره‌شدا خوای په‌روه‌ردگار جاریکی دیکه ده‌یان‌دوینیی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنۢ شَيْءٍ إِنۢ بُدِّلَكُمۡ سَوۡءٌ﴾، ئەه‌ی ئەوانه‌ی ڕه‌وتان هه‌ناوه‌! له جه‌ند شتێک پرسیار مه‌که‌ن، که ئە‌گه‌ر بۆتان ده‌ریکه‌ون، بۆتان خراپ بن، ئە‌وه واتایه‌کی، ده‌شگونجی مه‌به‌ست پێی ئە‌وه‌بێ: شتانی‌ک داوا مه‌که‌ن که ئە‌گه‌ر ئە‌و شته‌ی داوا ده‌که‌ن داواکارییه‌که‌تان بێته‌ دی، بۆتان خراپ بێ، به‌لام مادام (تَسْأَلُوا) به (عن) ته‌عه‌دای کردوه، زیاتر ئە‌وه‌یان ده‌گه‌یه‌نین، به‌لام ئە‌وه‌ی دیکه که ده‌فه‌رموی:

﴿قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنۢ قَبْلِكَ ثُمَّ اصۡبَحُوا۟ بِهَا كَافِرِينَ﴾، ئە‌و مانایه‌ی دیکه به‌قوه‌ت ده‌کات، که ده‌فه‌رموی: له پێش ئێ‌وه‌دا که‌سانی‌ک شتێکیان داواکرد، که بۆشیان هاته‌ دی، پێی بێ‌ڕه‌واوون، وه‌ک داوایی باسی ده‌که‌ین، که مه‌به‌ست له پی‌غه‌مبه‌رانی پێ‌شوویه (عليهم الصلاة والسلام) که‌له‌کانیان داوا هه‌ندی‌ک شتیان لی‌کردوون، ئە‌وانیش که داوایان له خوا کردوه شته‌کان هاتوونه‌ دی، خه‌لکه‌که پێی بێ‌ڕه‌واوون، خوای داد‌گه‌ریش له به‌ینی بر‌دوون، وه‌ک حوشت‌ره‌که‌ی صالح و (خووان) مه‌سیح و موع‌جیزه‌کانی مووسا سه‌لامی خوایان له‌سه‌ر، ده‌رباره‌ی موع‌جیزه‌کانی موسا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ ءَايَتٍۭ بَيِّنَاتٍۭ

فَسَلَّ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِذۡ جَآءَهُمْ فَقَالَ لَهُۥ فِرْعَوۡنُ إِنِّي لَآظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسۡحُورًا

﴿الإسراء﴾، خوا نو موع‌جیزه‌ی به مووسا دان، دوویان ده‌ست و گۆچانه‌که‌ی بوون، حه‌وته‌کانی دیکه ئە‌و شتانه بوون که خوای به‌رز له سوورپه‌ته‌ی (الأعراف) دا باسیان ده‌کات.

پاشان خوا ئامۆزگارییان دەکات چ کاتیکی ئهو پرسیارانه بکهن، ﴿وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا

حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدِلْ لَكُمْ﴾، وه ئه‌گهر کاتیکی ئهو پرسیارانه بکهن، که قورئان

دیته خوار له میانەى هاتنه خوارى قورئاندا، ئه‌وه بۆتان ئاشکرا ده‌بن، ﴿عَفَا اللَّهُ

عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾، له‌وهى رابردوووه خوا چاوپۆشی کردوووه بوردوو، وه خوا

لی‌بوردەى هی‌دی و مه‌نده، که سزای نه‌داون و چاوپۆشیی لی‌کردوون، به‌لام له‌مه‌ودوا

شتیک که په‌کتان له‌سه‌رى نه‌که‌وتوه مه‌پرسن و داواى مه‌که‌ن، ﴿قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ

قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ﴾، بی‌گومان له پێش ئی‌وه‌دا کۆمه‌لیک داواى

ئهو جو‌ره شتانه‌یان ده‌کرد، دوا‌ییش پێی بی‌پروابوون، ﴿ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا

كَافِرِينَ﴾، واته: به‌رانبه‌رى بی‌پروا بوون، یان به‌هۆى شته‌گانه‌وه بی‌پروا بوون، هه‌ردوو واتا‌که‌ى هه‌ن.

ئنج‌ا خ‌واى بی‌هاوتا با‌سى ئه‌وه ده‌کات که هاوبه‌ش بۆ خ‌وادانه‌ره‌کان چه‌ند

جو‌ره ئاژه‌لی‌کیان له خ‌ویان فه‌ده‌غه کردبوون، هه‌روا له‌سه‌ر بناغه‌ى درۆ به‌ ناوى

خ‌وا هه‌لبه‌ستن، که: (بَحِيرَةٌ، سَائِبَةٌ، وَصِيلَةٌ، حَامٍ) بوون، که ئیمه له مه‌سه‌له

گرنگه‌کاندا چه‌مک و واتا‌که‌یان زیاتر ږوون ده‌که‌ینه‌وه، خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿مَا جَعَلَ

اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَئِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ

الْكَذِبَ وَآكَرَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾، واته: خ‌وا هی‌چ به‌حیره و ساییبه و وه‌صیله و حامی

دانه‌ناون، به‌لام ئه‌وانه‌ى بی‌پروان، درۆ به‌ ناوى خ‌واوه ده‌که‌ن، وه زۆربه‌شیان نافامن و

نازانن، ئنج‌ا له کۆتاییدا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ

وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿۹۸۷﴾، ئەگەر پېيان بگوتى وەرن بۆلای شتىك كە خوا
ناردوويەتە خوار كە قورئانە، وە بۆلای پېغەمبەرى خوا ﷺ دەلین: ئەو دەمان بەسە
كە بابو باپىرانمان لەسەرى بوون، ئەدى ئەگەر ئەو بابو باپىرانەيان هېچيان
نەزانىبى و بە رېشيان نەزانىبى، دەبى ھەر شوىنيان بگەون؟! نەخىر دەبى بە دواى
پېشىنانىك بگەون كە بە رېى راستدا بيانبەن، بەلام كەسانىك كە بۆخویان بەرئ
نەزانن، چۆن رې پېشانى ئیو دەدەن!!؟

Youtube/AlibiBapir1
F/MediaAmeerOffice

چەند مەسەلەیهکی گەرنگ

مەسەلەیهی یەکەم: که خوا دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَن

أَشْيَاءَ إِن بُدَّ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ﴾، ئەو ئەوانە ی پڕوانان هێناوە! لە چەند شتێک پرسیار مەکەن، (واتە: لەبارە ی چەند شتێکە وە پرسیار مەکەن) کە ئەگەر بۆتان دەر بکەون، بێیتە مایە ی ناردە حەتییان، واتە: بێتان ناخۆش بن، لێرەدا زانایان، وە توێژەرەوانی قورئان زۆر باسوخواسیان کردووە، دەربارە ی ئەو کە ئایا خوا ﷻ بۆچی لەو ئایەتە موبارەکەدا فەرمان بە ئیمانداران دەکات، کە دەربارە ی شتانێک پرسیار نەکەن، لەبەر ئەوە ی کە وەلامدانە وە ی ئەو پرسیارانە، یاخود دەرکەوتنی ئەو شتانە، دەبێتە هۆی ناردە حەتییان؟ وە ئایا ئەو شتانە چین؟ وە ئەو جوۆرە پرسیارکردنە چییە؟

باسێک لە بارە ی رە وایی و ناردە وایی پرسیارکردنە وە

لە شەرعیەتدا

سەرەتا دەڵێین: لە ئیسلامدا رێ لە مسوولمانان نەگیراوە پرسیار بکەن، بە پیچەوانە وە بەلکو فەرمانیان پێکراوە، پرسیار بکەن، بەلام پرسیاری بە رێجۆجی، وە لە کەسانی شارەزا، وەک خوا ﷻ لە دوو ئایەتی موبارەکدا، لە سوورەتی (الأنبياء)، وە لە سوورەتی (النحل)دا، دەفەرموی: ﴿فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ

لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾﴾، واتە: لە شارەزایان بپرسن، ئەگەر نازانن، لە زانایان بپرسن، شتێک کە نازانن بە نەزانی مەهێلن، یان دوا ی مەکەون، تاکو لە زانایان نەپرسن، پاشان ئێمە دەبینین بەس لە سوورەتی (البقرة)دا حەوت جار مسوولمانان

پرسیاریان کردووە لە پیغەمبەر ﷺ دەربارەی چەند شتێک بۆ وێنە:

۱/ دەفەر موئ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلَةِ قُلْ هِيَ مَوْقِيتٌ لِلنَّاسِ وَالْحَجَّ ۝۱۸۹﴾

البقرة، واتە: پرسیارت لێدەكەن دەربارەی (أَهْلَةٌ) {كۆی (هلال)ە، واتە: مانگی یەك شەوو دوو سێ شەو}، كە مانگ تازە دەر دكەوێ بۆ: ئەوە خوا دایناوە بۆ دیاریکردنی كاتی عیبادەت و خواپەرستیەكان و كاتی حج.

۲/ دەفەر موئ: ﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ ۝۲۱۵﴾ البقرة، واتە: پرسیارت لێدەكەن، چی ببەخشن؟.

۳/ دەفەر موئ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ ۝۲۱۷﴾ البقرة، واتە: پرسیارت لێدەكەن دەربارەی مانگی حەرەم، جەنگ تیدا كردنی چۆنە؟

۴/ دەفەر موئ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ۝۲۱۹﴾ البقرة، واتە: پرسیارت لێدەكەن دەربارەی شەراب و قوماز.

۵/ دەفەر موئ: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلْ الْعَفْو ۝۲۲۱﴾ البقرة، واتە: (جاریکی دیکە) پرسیارت لێدەكەن چی ببەخشن؟ بۆ: ئەوە كە زیاده لەخۆتان.

۶/ دەفەر موئ: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ ۝۲۲۰﴾ البقرة، واتە: پرسیارت لێدەكەن دەربارەی ھەتیوان، بۆ: چۆن بۆ ئەوان چاكە و دەبێتە مایە چاكسازی مالا و سامانەكەیان، ئاوا مامەلە بكەن.

۷/ دەفەر موئ: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ ۝۲۲۲﴾ البقرة، واتە: پرسیارت لێدەكەن دەربارەی ھەیز، (ئافەرت كە دكەوێتە بۆ نوێژیەو) چۆن مامەلە و رەفتار لەگەڵ ژندا بكەن؟

ئەوە ھەوت جار، ئەو وشە موبارەكە بەس لە سوورەتی (البقرة) دا دووبارە

بۆتەو، کەواتە: ڕێ لە مسوڵمانان نەگیراوە پرسیار بکەن، چ لە پیغەمبەر ﷺ کە کاتی خۆی تەشریفی بوو، چ لە زانیانی کە جیگرو میراتگری پیغەمبەرن ﷺ پرسیاریان لیبکەن، وە چ لە زانیانی دیکە کە لە بواردەکانی دیکە زانستە جوړاوجوړەکاندا، زانستە دنیاویەکاندا شارەزان، بەلکو فەرمان کراوە، (وەک گۆتمان) هەم لە سوورپەتی (النحل) دا هەم لە سوورپەتی (الأنبياء) دا خوا دەفەرموێ: ﴿ فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ ﴿ ۷۳ ﴾، شتێک کە نایزان

لە زانیان بپرسن، وە لە سوورپەتی (النساء) دا دەفەرموێ: ﴿ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ ﴾ ﴿ ۸۳ ﴾، واتە: (ئەو هەوالە کە پێیان دەگات) نەگەر گیرابایانەو بوو لای پیغەمبەر ﷺ و بوو لای کاربەدەستان، ئەوانە کە شارەزان و توانای هەڵبژێران هەیە، دەیانزانێت نایا چۆن مامەڵە لەگەڵ ئەو هەوالەدا بکری، کەواتە: ئەو چ جوړە پرسیارکردنیکە کە قەدەغە کراوە؟

خاوەنی (محاسن التأویل)، واتە: (جمال‌الدین القاسمی) لە تەفسیرەکەی خۆیدا^(۱) دە جوړ پرسیارکردنی هیناوە، کە ئەو دە جوړ پرسیارکردنە کە خراب و ناڕەوان و نەهییان لیکراوە، ئەگەرنا بەگشتی پرسیارکردن بوو ئەو کە ئینسان بگاتە حەقیقەت و بگاتە راستی، وە زانیاری زیاتری دەست بکەوێ، نەک هەر ڕێ لێگیراوە نیه، بەلکو فەرمان پیکراویشە، بزانی ئەو دە حالەتە چین؟ وەک سەرچاوەی ناوبراوە هیناویەتی، کە من بە ڕوونکردنەو وینە هینانەو وە قسەکانی دینم:

یەكەم: پرسیارکردنێک کە لە بواری دینداریی دا سوودی نەبێ:

ئینسان شتێک بپرسی کە لە بواری دینداریی دا سوودی نەبێ، (ئەو وینە نەهینانەو وە من دەیانەینمەو)، بوو وینە: گۆچانەکەی موسا ﷺ چ جوړە دارێک بوو؟ کەشتیەکەی نووح چەند قات بوو؟ چەند مەتر بەرز بوو؟ چەند

دریژ بووه؟ چەند پان بوو؟ چەند کەس لە گەڵ نوح سواری کەشتیە کە بوو ون؟ حوشرە کە ی صالح عليه السلام ڕەنگی چی بوو؟ قەدو قیافە ی چەند بوو؟ تا کۆتایی، ئەو شتانە کە قورئان باسی نەکردوون، دیارە ئینسان پێویستی پێیان نیە، جا ئیمە لە هۆی هاتنە خوارە و دەکەیدا باسمان کرد، کە پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم وتار دەدا و تاریکی زۆر کاریگەر، وە پاشان دەفەر موی: پرسیارم لئ بکەن، هەر پرسیارێکم لئ بکەن، وەلامتان دەدەمەو، (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حُدَافَةَ) یەکیک لە هاوێلان دەبێ، بەو دە تۆمەتبارکراوە کە کوپی بابی خوێ نیە، لە سەردەمی نەفامیدا خەڵک داوین پیسی و غەلەت و پەلەتیا بوو، هەر چەندە ئەو کاتەش خەڵکی ڕەسەن و خێزان و عائیلە ی ڕەسەن و داوین پاک هەر هەبوون، بەلام خەڵکی دیکە ی بئ بەندوبارێش هەبوو، جا (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حُدَافَةَ) لە پێغەمبەر صلى الله عليه وسلم دەپرسی: ﴿مَنْ أَبِي؟ قَالَ: أَبُوكَ حُدَافَةُ﴾، بابم کییە؟ پێغەمبەر صلى الله عليه وسلم دەفەر موی: بابت حوزافە یە، واتە: کوپی بابی خوێ، دوایی دایکی عەبدوللا کە دەبێستیتەو دەلی: ڕۆڵە تۆ زۆر وەک بلی منداڵیکی ناصالح بووی بەرانبەر بە من، ئەدی باشە دلتیا بووی دایکت لە سەردەمی نەفامیدا غەلەتیکی کردبێ، بابت نەفەرێکی دیکە ی؟ ئەویش گوتوو یەتی: وەللاهی ئەگەر پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم پالی دابامە لای هەر کەسیک، ئەگەر گۆیلە یەکی ڕەش پێستیش بووایە، ئەوم بە بابی خۆم دادەنا، بە هەر حال ئەو جوۆرە پرسیارە ی کە لە ڕووی دیندارییەو پێویست نیە، نابێ بکری.

دووهم: پرسیار ی زیادو ناپیویست:

واتە: باسی مەسەلە یەکی دینی دەکری، ئەوەندە بەسە کە شەرع باسیکردو، ئەو دەچی زیاتر هەلی دەکۆلی، بو وینە: پرسیار کردنە کە ی بەنی ئیسرا ئیل کە موسا عليه السلام پێیان دەفەر موی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذَبُحُوا بِقَرَّةٍ ۖ﴾ البقرة، واتە: بێگومان خوا فەرمانتان پێ دەکات مانگیە ک سەر بپن، دیارە هۆی ئەو فەرمانە ئەو بوو کە نەفەرێک کوژراو، نەیانزانووە بکوژە کە ی کییە؟ چوونە لای موسا عليه السلام ئەویش لە خوای پەروردگار پاراوەتەو چی بکەن؟ خواش

فەرموویەتی: با مانگایەك سەربەرن، ئەندامیكى ئەو مانگا سەربەرپاوە لە لاشەى ئەو جەنازەى بەدن، زیندوو دەبێتەووە لێى پیرسن: كى كۆشتووێتەى؟ دەلى فلان كەس، وەك موعجیزەىك بۆ مووسا عليه السلام، دەلى: مانگا سەربەرن، دەلىن: چۆن بى؟ دواى دەلىن: ئەدى رەنگى چۆن بى؟ ئنجا دواى ئیشى كەردبى، یان ئیشى نەكەردبى؟ ئاوى كیشابى؟ یان نەكیشا بى؟ هەموو جارێك كە پرسىار دەكەن، زیاتر لەسەریان قورس دەبى، ئەگەر پێش ئیشى هەر مانگایەکیان سەربەربا تەواو بوو، مووسا عليه السلام پێیان دەلى: با رەنگەكەى زەردىكى وەها بى كە هیچ پەلەى دىكەى تێدا نەبى، وە نابى ئیشى كەردبى، وە لە روى تەمەنەو دەبى مام نیوەندى بى، نینگون (نیوان) بى، نە زۆر بە سالا دا چوو بى، نە كەم تەمەنیش، هەموو جارێك لەسەریان قورسەر دەبى، سەرەنجام لە هەموو ناوچەى ئەوان دا پەك مانگای لەو جۆرە هەبوو، بەلام مانگای دىكەو جۆرى دىكە زۆر بوون، بەلام بەو مواصەفاتە هەر ئەو مانگایە هەبوو، كە هى پیرەزنىك بوو، ئەو پیرە ژنەش گوتى: من ئەو مانگایەتان نادەمى بە نرخىكى زۆر نەبى، نا لە هەندىك رىوايەتدا دەلى: دەبى پێستەكەیم بۆ پەركەن لە زىر، ئەگەرنا ناتاندەمى، ئەوانیش ناچار بوون هەر بىكەن، پێستەرىش لە هوى هاتنە خوارەو كەیدا باسەمان كەرد، كە رۆژێك پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَيْكُمُ الْحَجَّ، فَقَامَ الْأَقْرَعُ بْنُ حَابِسٍ فَقَالَ: أَفِي كُلِّ عَامٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَهَا ثَلَاثًا قَالَ: (لَا، وَلَوْ قُلْتُهَا لَوَجِبَتْ)﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۳۰۴)، تعلیق شعیب الأرنؤوط: صحیح، وَالْحَاكِمُ بَرَقْم: (۳۱۵۵) وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، ئەى خەلكینە! بىگومان خوا حەج كەردنى لەسەر پێویست كەردوون، ئەقەمى كۆرى حابیس گوتى: هەموو سالتىك بىكەین؟ سى جارەن دووبارەى كەردەو، جارى سییەم پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم دەفەرموى: نەخیر، هەموو سالا نا، بەلام ئەگەر گوتبام بەلى، واجب دەبوو لەسەرتان و نەشتان دەتوانى، خوا دەفەرموى حەجى بکەن، ئىدى بۆچى لە خۆرا دەلىن: هەموو سالتىك؟ یانى: ئەو جۆرە پرسىارانە كە پێویست نەبن، نابى بكەین.

سییەم: پرسىار لە بارەى شتیکەو كە پەك لەسەرى نەكەوتبى:

شَتِیْکَ کە ئینسان پەکی لەسەری نەکەوتبێ نەپرسی باشە، ھەلبەتە لە ڕووی دیندارییەوە زیاتر مەبەستە، لەوبارەو پێغەمبەر ﷺ چەند ھەرمایشتیکی ھەن، بۆ نموونە:

(۱) پێغەمبەر ﷺ ھەرموویەتی: ﴿ذَرُونِي مَا تَرَكْتُكُمْ؛ فَإِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بكَثْرَةِ سَأَالِهِمْ، وَاخْتِلَافِهِمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ، فَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِشَيْءٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، وَإِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَدَعُوهُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۷۴۹۲)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَم: (۶۰۶۸)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقَم: (۲۶۱۹)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقَم: (۲) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ}، واتە: شَتِیْکَ کە من وازم لێ ھێناوەو باسم نەکردو، ئێوەش لێمگەرێن، (لێم مەپرسن)، چونکە ئەوانی پێش ئێوە بەھوی زۆر پرسیارکردنیان و را جیا یانەو لەگەڵ پێغەمبەرانیان (علیھم الصلوة والسلام) لەبەین جیون (واتە: بوونە بەش بەش و پارچە پارچە)، ھەر کاتێک ھەرماتم بە شَتِیْکَ پێکردن، بەپێی توانا لێ تەنجام بدەن، وە ھەر کاتێک شَتِیْکَ لێ قەدەغەکردن، وازی لێ بێن.

(۲) پێغەمبەر ﷺ ھەرموویەتی: ﴿إِنَّ اللَّهَ حَدَّ حُدُودًا فَلَا تَعْتَدُوهَا، وَفَرَضَ فَرَائِضَ فَلَا تُضَيِّعُوهَا، وَحَرَّمَ مُحَارِمًا فَلَا تَنْتَهَكُوهَا، وَسَكَتَ عَنْ أَشْيَاءَ رَحِمَةً بِكُمْ مِنْ غَيْرِ نَسْيَانٍ فَلَا تَسْأَلُوا عَنْهَا﴾ {أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي (الكبير) بَرَقَم: (۵۸۹)، الدارقطني بَرَقَم: (۴۲)، المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير، ص: (۱۶۷)، وَصَحَّحَهُ ابْنُ كَثِيرٍ}، واتە: بێگومان خوا چەند سنووریکی دیاری کردوون مەیان بەزێنن، وە چەند شتیکی ھەرزکردوون مەیان ھەوتێن، وە چەند شتیکی قەدەغە کردوون، توخنیان مەکەون، وە لە ھەندێ شت بێدەنگ بوو لە ڕووی بەزەیی پێداھاتنەوھتان، بێئەوھێ کە لەبیری چووبی، لێیان مەپرسن.

(۳) ھەروەھا ئەو دەقەش ھەیە: ﴿سُئِلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنْ السَّمَنِ وَالْجُبَنِ وَالْفَرَاءِ؟ فَقَالَ: الْحَلَالُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ، وَالْحَرَامُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ، وَمَا سَكَتَ عَنْهُ فَهُوَ مِمَّا عَفَا عَنْهُ﴾ {أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بَرَقَم: (۱۷۲۶)،

وَابْنُ مَاجَهَ برقم: (۳۳۶۷)، وَالطَّبْرَانِي فِي (الكبير) برقم: (۶۱۲۴)، وَالْحَاكِمُ برقم: (۷۱۱۵)، عَنْ سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَحَسَنَهُ الْأَلْبَانِي فِي (المشكاة) برقم: (۴۲۲۸) {، واتە: پرسیار لە پێغەمبەر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کراوە دەربارەی رۆژ و پەنیر و فەرۆه (کە لەبەردەگرتی) فەرمووی: حەلال ئەو دیە کە خوا لە کتێبی خۆیدا حەلالی کردبێ، قەدەغە ئەو دیە کە خوا لە کتێبی خۆیدا قەدەغە کردبێ، وە ئەو دی لێی بێدەنگ بوو، ئەو لەو دیە کە بە رەوایی هیشتووێتەو.

ئەو شتە کە خۆی زانا حەرامی نەکردبێ، مانای وایە حەلالە، ئەو شتانەش کە حەلالی کردوون، ئەو دیارە حەلالن، ئەو دیە کە حەرامی کردو، حەرامە، غەیری حەرامە کە مانای وایە ئەگەر دەقیشی لەسەر نەبێ، ئەسڵ لە شتەکاندا حەلالی و رێ بێدرا، مادام دەقیك لەسەر قەدەغە کرانی نەبێ، وەك من زۆر لە کتێبەکانی خۆمدا ئەو بنچینە شەریعیەم باسکردو، کە لەراستییدا ئەو بنچینە شەریعیە، زۆر گرنگە بۆ ئەو دی کە دین و دینداری لە خەلک تەسك نەکەینەو، وە دنیا یان لێ نەکەینە جەرمی چۆلەکە.

چوارەم: پرسیار کردن لە بارە ی مەسەلە قورس و ئالۆزەو:

هەندیک مەسەلە ی قورس و ئالۆز هەن، وەك مەتەل وان، كەسێك ئەو پرسیارە لە مامۆستایەك، لە زانیایەك بكات، هەر بۆ ئەو دی بیبەستیتەو، عاسیی بكات، ئەو دوش نەهی لێکراو، لەو بارەو دوش ئەو فەرموودە یە هە یە: ﴿عَنْ مُعَاوِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْغُلُوطَاتِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ برقم: (۲۳۷۳۸)، وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (۳۶۵۶) وَضَعَفَهُ الْأَلْبَانِي فِي (ضعيف المشكاة) برقم: (۲۴۳) وفي (ضعيف سنن أبي داود) {، واتە: موعاوێە خوا لێی رازی بێ، دەلێ: پێغەمبەری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رێگری کردو لە پرسیار کردن دەربارە ی ئەو شتانە ی کە خەلک تییاندا بەهەلەدا دەچی، (غلوطات) دەلێ: (جَمْعُ غُلُوطَةٍ أَوْ أُغْلُوطَةٍ)، واتە: بۆ وێنە ئەگەر لە مامۆستایەك بپرسی: (أَنَّ مُحَمَّدًا) چۆن ئیعراب دەکری؟ ئەویش وا دەزانێ (أَنَّ) ئەداتی تەئکیدەو (حرف مشبه بالفعل، ينصب الاسم ويرفع الخبر)، بەلام نا، (أَنَّ)، لێرەدا، واتە: نالاندی، (أَنَّ مُحَمَّدًا) یانی: موحەممەد نالاندی، کە چی مامۆستایەكە فکری بۆ شتیکی دیکە دەچی،

ئەو جوۆرە پرسسیارانەى كە وەك مەتەل وان، واباشە ئەو جوۆرە پرسسیارانە نەكرێن لە زانایان، بۆئەوێ كە پرسسیاكەر جەربەزەبى خووى و پاشان نەزانىي ئەو مامۆستاو زانایە دەربخات!! كە دیارە هیچ كەسێكیش وەلامى هەموو پرسسیاریك هەر نازانى، بەس خواى پەرودەرگەر هەموو شتێك دەزانى.

پێنجەم: پرسسیار كردن لە بارەى عیلاەت و حىكمەتى عىبادەتەو:

هەر شتێك كە خوا دایناو وەك عىبادەت، بى حىكمەت نىە، خوا دەفەرموى: رۆژوو بگرن، دیارە حىكمەتى تىداىە، دەفەرموى: نوێژ بكەن دەفەرموى: دووعا بكەن، دەفەرموى: زىكر بكەن، دەفەرموى: قوربانى سەربرن، هەمووى حىكمەتى هەيە، بەلام زۆرجار خوا ﷻ حىكمەتەكەى بۆ ئىمە دەرخات، بۆچى؟ بۆئەوێ مانای بەندایەتى لە ئىمەدا باشتەر بىتە دى، كاتێك بەو ئەركانە هەلدەستىن، بە پىچەوانەى بوارى هەلسەكەوتەكانەووە ئەو ياسا شەرعىيانە كە پەيوەندىيان پىيانەووە هەيە، كە مەگەر چۆن دەنا خواى پەرودەرگەر ئاماژە دەكات بە حىكمەتەكەيان، لەوبارەشەووە ئەم فەرموودەيە هەيە: ﴿عَنْ مُعَاذَةَ قَالَتْ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ فَقُلْتُ مَا بَالُ الْحَائِضِ تَقْضِي الصَّوْمَ وَلَا تَقْضِي الصَّلَاةَ؟ فَقَالَتْ: أَحَرُورِيَّةٌ أَنْتِ؟ قُلْتُ لَسْتُ بِحَرُورِيَّةٍ، وَلَكِنِّي أَسْأَلُ، قَالَتْ: كَانَ يُصَلِّيْنَا ذَلِكَ فَنُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّوْمِ، وَلَا نُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّلَاةِ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۵۹۹۳)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۳۲۱)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۷۵۹)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۲۶۲)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۱۳۰) }، واتە: موعاذه (ئافرەتیکە دیارە دەبى لە جىلى دواى هاوولان بى خوا لىيان رازى بى) دەلى: پرسسیارم لە عائىشە كرد خوا لىى رازى بى، گوتم: بۆچى ئافرەتى حەیزدار رۆژوو دەگىرپتەووە لە كاتى كەوتنە حەیزەدا، بەلام نوێژەكان ناگىرپتەووە؟ عائىشە گوتى: تۆ حەروورپى؟ (خەوارىچ ئەو كاتە حەروورپىيان پى گوتوون، كە هەندىك بىروبوچوونى سەيروكەيان هەبوون) منىش گوتم: نەخىر، حەروورپى نىم، بەلام پرسسیار دەكەم (پىشى وایزانى لە خەوارىجە) ئنجا عائىشە خوا لىى رازى بى، گوتى: لە سەردەمى پىغەمبەردا ﷺ ئىمە دەكەوتىنە حەیزەو، فەرمانمان پى دەكرا رۆژوو بگىرپنەووە، بەلام فەرمانمان پى نەدەكرا نوێژ بگىرپنەووە.

ته‌واو، ئەو عیباده‌ته، حیکمه‌ته‌که‌ی چیه‌و بۆچی وایه؟ خوا بۆخۆی ده‌یزانی، که دیاره‌ خو دایکمان عایشه‌ خوا لیی رازی بی زۆر شارەزا بووه، وه ده‌یتوانی بلی له‌به‌ر ئەوه‌ که رۆژوو‌ه‌کان که‌من، وه رۆژوو گرتن له‌ سالی‌کدا مانگی‌که، به‌لام نوێژکردن هه‌موو رۆژی‌یه، پینج‌هه‌رزه‌و مه‌شه‌ققه‌تو ماندوو‌بوونی زۆری تیدایه، به‌لام له‌راستیدا پیویست به‌وه‌ش ناکات، عیباده‌ته‌و خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی وا بکه‌و ده‌فه‌رموی: وا مه‌که، ئەوه‌یان بگی‌رهدو ئەوه‌یان مه‌گی‌رهدو.

شه‌شهم: پرسیارکردنی‌ک که سه‌ر بکیشی بۆ ته‌که‌للوف:

واته: زۆر قوول‌بوونه‌وه‌و زۆر شت له‌خۆ به‌ زه‌حمه‌ت خسته‌ن، وه‌ک خوا ﷻ

به‌ پی‌غه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی: ﴿ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ

ص، ۸۶﴾، واته: بلی: من هیچ کریتان لی داوا ناکهم، هیچ پاداشتم لیتان ناوی، وه من له‌وانه‌ نیم که شت وه‌زه‌حمه‌ت بخه‌م، (مُتَكَلِّف) واته: شت به‌ زه‌حمه‌ت‌خه‌ر، چونکه‌ (کُلْفَة) یانی: قورسای‌و مه‌سه‌ره‌فو شتی‌ک که باری شانی ئینسان قورس بکات، ده‌گوتری: (الْجُنْدِيُّ الْمُكْلَفُ) له‌به‌ر ئەوه‌ ئه‌رکی‌کی له‌سه‌ر دانراوه، (مُتَكَلِّف) واته: که‌سی‌ک که شت له‌سه‌ر خۆی، یان له‌سه‌ر خه‌ل‌کی قورس ده‌کات، جا له‌وباره‌شه‌وه‌ ئەم شوێنه‌واره‌ هه‌یه: ﴿عَنْ يَحْيَى بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حَاطِبٍ: أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ خَرَجَ فِي رَكْبٍ، فِيهِمْ عَمْرُو بْنُ الْعَاصِ حَتَّى وَرَدُوا حَوْضًا، فَقَالَ عَمْرُو بْنُ الْعَاصِ لَصَاحِبِ الْحَوْضِ: يَا صَاحِبَ الْحَوْضِ! هَلْ تَرِدُ حَوْضَكَ السَّبَّاعُ؟ فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: يَا صَاحِبَ الْحَوْضِ! لَا تُخْبِرُنَا فَإِنَّا نَرِدُ عَلَى السَّبَّاعِ وَنَرِدُ عَلَيْكَ﴾ {أَخْرَجَهُ مَالِكٌ بِرَقْم: (۴۳)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (الْكَبَرِيِّ) بِرَقْم: (۱۱۱۴)}، واته: یه‌حیای کوری عه‌بدوره‌حمان کوری حاطیب، ده‌لی: عومه‌ری کوری خه‌تتاب خوا لیی رازی بی، رۆژیک له‌گه‌ل کاروانی‌ک چوو‌ه‌ ده‌ر، عه‌م‌ری کوری عاصیش له‌گه‌ل ئەو کاروانه‌ بوو، هه‌تا چوونه‌ سه‌ر هه‌وزیک (سه‌ر گۆمی‌کی ئاو)، عه‌م‌ری کوری عاص به‌ خاوه‌نی گۆمه‌که‌ی گوت، ئایا درنده‌کان دینه‌ سه‌ر ئەم ئاوانه‌، دین ئاوی لی ده‌خۆنه‌وه‌؟ عومه‌ری کوری خه‌تتابیش خوا لیی رازی بی، گوتی: ئەه‌ی خاوه‌نی هه‌وزه‌که‌! پیمان مه‌لی،

هه‌والمان پێ مەدە، (مەلئ دین یان نایەن)، هەندیک درندە لە ئاوێک دەخۆنەو، ئێمەش بەسەریان دەچین و ئەوان رادەگەن، ئێمە ئاوەکە بەکار دێنین، وە دواى ئێمەش درندەش دینە سەر ئاوەکە (واتە: ئەو تەکەلوف و هەلقۆلینیکى بى پاساوە).

حه‌وته‌م: پرسیار کردنیك كه ره‌خه‌ گرتن له قورئان و سوننه‌ت بگه‌یه‌نى:

له‌وباره‌وه‌ش ئەم شوینە‌واره‌ هه‌یه‌: ﴿قِيلَ لِمَالِكِ بْنِ أَنَسٍ الرَّجُلُ يَكُونُ عَالِمًا بِالسُّنَّةِ أَيُّجَادِلُ عَنْهَا؟ قَالَ: لَا، وَلَكِنْ يَخْبِرُ بِالسُّنَّةِ فَإِنْ قِيلَتْ مِنْهُ وَإِلَّا سَكَتَ﴾^(۱)، واتە: بە مالیکی گوری ئەنەس گوترا: پیاویك شارەزای سوننه‌ته‌؟ (یانى: ده‌قه‌كانى سوننه‌تى پێغه‌مبەر ﷺ) ئایا مونا‌قه‌شه‌ بكات له‌سەر ده‌قه‌كانى سوننه‌ت، گوتى: نا، با بلێ: ئاواى كردوه‌، یان ئاواى فەر‌مووه‌، ئە‌گەر لێ وەر‌گیرا باشه‌، ئە‌گەر‌نا با بێ‌ده‌نگ بێ، (پێ‌ویست ناکات مونا‌قه‌شه‌و مشتومر بکات).

هه‌شته‌م: پرسیار کردن له باره‌ی ئایه‌ته‌ موته‌شابه‌ه‌ کانه‌وه‌:

واته‌: ئە‌و ئایه‌تانه‌ی كه‌ چه‌ند مانایه‌كى وێ‌كچوو‌یان هه‌یه‌و مانایه‌كى رۆ‌شنیان نیه‌، به‌لكو چه‌ند مانایه‌ك ده‌گه‌یه‌نن، یاخود مانا‌كه‌یان بۆ ئێمه‌ زۆر رۆ‌شن نیه‌، چونكه‌ خوا ﷻ له‌وباره‌وه‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو

الْأَلْبَابِ ﴿۷﴾ آل عمران، واتە: ئنجا ئە‌وانه‌ی دلیان لادانى تێ‌دا‌یه‌، به‌ دواى ئە‌وه‌ ده‌كه‌ون كه‌ مانای وێ‌كچوو‌ی هه‌یه‌، (چه‌ند مانایه‌ك هه‌ل‌ده‌گرئ)، بۆ ئا‌زا‌وه‌ گیرێ‌ی و بۆ‌ئه‌وه‌ی (كه‌ به‌ حیساب) مانا‌كه‌ی بزائن، كه‌واته‌: ئە‌وه‌ شتی‌كى باش

نیە، لەوبارەووە ئەم شوێنەواردە ھەییە: کە (الذھبی) لە کتیی (العلو)دا

ھیناویەتی دەئێ: { جَاءَ رَجُلٌ إِلَىٰ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، فَقَالَ: يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ! **الرَّحْمَنُ**

عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴿ ۵ ﴾ طە، كَيْفَ اسْتَوَى؟ قَالَ: فَمَا رَأَيْتُ مَالِكًا وَجَدَ مِنْ شَيْءٍ

كَمَا وَجَدْتَهُ مِنْ مَقَالَتِهِ، وَعِلَالَهُ الرَّحْضَاءُ (يَعْنِي الْعِرْق) وَأَطْرَقَ الْقَوْمُ وَجَعَلُوا

يَنْتَظِرُونَ مَا يَأْتِي مِنْهُ فِيهِ، قَالَ فَسُرِّيَ عَنْ مَالِكٍ، وَقَالَ: الْكَيْفَ غَيْرَ مَعْقُولٍ

وَالِاسْتِوَاءُ مِنْهُ غَيْرَ مَجْهُولٍ، وَالْإِيْمَانُ بِهِ وَاجِبٌ، وَالسُّؤَالُ عَنْهُ بِدْعَةٌ، وَإِنِّي

أَخَافُ أَنْ تَكُونَ ضَالًّا وَأَمْرًا بِهِ فَأُخْرِجُ، واتە: پیاویک ھات بو لای مالیکی کوری

ئەنەس (کە دیارە یەکیەک لە زانا سەر مەزھەبەکانە، وە ئیمامی ئەھلی مەدینە

بوو)، پیاووەکە گوتی: ئەو ئەبایە بەدووللا (کونیەیی مالیکی) **الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ**

اسْتَوَى ﴿ ۵ ﴾، خوا ی خاوەن بەزەیی چوووە سەر عەرش، چون چوووە سەر

عەرش؟ دەئێ: قەت مالیکم نەبینی تووڕە ببی بە ئەندازە ی ئەووە لە

قەسە ی ئەو پیاووە تووڕە بوو، (زۆر پێی تیکچووو پێی ناردەحەت بوو) وە

ناردەقە ی دەرەدکرد، خەڵکەگەش ھەموو سەریان دانەواندو بێدەنگ بوون، داخۆ

مالیک چی دەئێ! دوا ی ماوہیەک مالیک راما، (رەنگە یەکەم جار بووبی

پرسیاری لێکرا بۆ لەوبارەووە) دوا ی مالیک گوتی: چۆنیەتی (لەسەر عەرش

بوونی خواو بەرزبوونەووەی خوا بوو سەر عەرش) ناچیتە عەقلەووە، (یان: ئیمە

نازانین چۆنە؟ ناچیتە عەقلەووە بەو مانایە ی نازانین چۆنە، ئیمە نازانین زاتی

خوا چۆنە؟ سیفەتەکانی خواش بە ھەمان شیوہ، چوونە سەر عەرشیش

یەکیکە لە سیفەتەکانی خوا، کەواتە: ئیمە نازانین چۆنە) ئنجا گوتی: لەسەر

عەرش سەقامگیر بوون، یان بەرزبوونەووە بوو سەر عەرش نەزانراو نیە، (واتە:

مانای ئەو وشەییە بوو ئیمە زانراو کە بوو خۆمانی بەکاربینین، بەلام کاتیەک بوو

خوا ﷻ بەکاری دینین، چۆنیەتیەکی نازانین)، { (استوی) یانی: (ارتفع، أو

علا، أو صعد، أو استقر)، ئنجا کاتیەک بوو خوا بەکاری دینین، ھەر بەو

واتیانەییە، بەلام چۆنیەتیەکی نازانین؟ { وە ئیمان پێھینانی واجبە، وە

پرسیار لەبارەووە کردنیشی بیدەتە، (مەبەستی ئەووە بوو کە شتیکیە پیشتر

نەبوو و تازە داھێنراوە، وە من مەترسی ئەوەم ھەیە کە تۆ بابایەکی گومرا
بی، وە فەرمانی پێکرد، کابرایان لە مەجلیسەکە کردە دەری.

کە دیارە من لەویدا ھەلۆیستی ئیمام مالیکم پێ راست نەبوو، چونکە
بەلێ کاتی خۆی پرسیار لەو بارەو نەکراوە، بەلام خەلکی دوایی کە تیکەل بە
میللەتانی دیکە بوون، وەك فارس و یۆنان و ھیندو ھتد، ئەو پرسیارانەیان
کردووە: خوا چۆن چۆتە سەر عەریش؟ یانی مەرج نیە ئەو لەبەرئەو بێ کە
کابرا گومرایە، بەلێ ئیمام مالیک یەكەم جار بوو بییستی، وە ڕەنگە بۆیەش
وەلامیکی ئامادە پێ نەبوو و بیری لێکردۆتەو، وە وەلامیکی جەکیمانەشی
داوەتەو، بەلام بە بۆچوونی من نەدەبوو کابرا تۆمەتبار بکری بەوێ کە
گومرایەو، وە دەریش بکری لە مەجلیسەکە! بە ھەر حال ئەو وایکردو،
پیشەواوەکی گەورە، بەلام مانای وانێ کە مەعصوومە، ھەر پیغەمبەران
مەعصوومن لە ھەلەو کەموکۆپی، مەبەستم ئەوێ نەگەر یەکیک لە
ئیمەش، یان مامۆستایەك پرسیاریکی لێکرا، پرسیارەکە پێ شتیکی سەیر
بوو، بە کابرا نەلێ گومرایەو دەریشی نەگات! بلێ: ئیمام مالیکیش خەلکی
دەرکردو و منیش دەری دەکەم، لەویدا ئیمام مالیک تەماشای ناگری، چونکە
یان ھەلومەرجەکی وای خواستو، یان بە ھەر حال وەك گوتم: ئەو
رەفتارە ھەلە بوو، لەگەڵ ڕیزی زۆریشمان بۆ ئیمام مالیک.

نۆیەم: پرسیارکردن لە بارە مشتومری نیوان زانیانی پێشین (سلف)ەو:

لەو بارەشەو ئەم شوێنەوارە ھەیە: {سُئِلَ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ عَنْ قِتَالِ
أَهْلِ صَفِّينَ، فَقَالَ: تِلْكَ دِمَاءُ كَفَّ اللَّهُ عَنْهَا يَدَيَّ، فَلَا أَحَبُّ أَنْ أُلَطَّخَ بِهَا
لِسَانِي} ^(۱)، واتە: پرسیار لە عومەری کوری عەبدولعەزیز خوا لیی رازی بێ
کرا (کە بە پێنجەم خەلیفە ڕاشید ناوژد کراوە) دەربارە جەنگی خەلکی
صیقفین (کە لە نیوان عەلی خوا لیی رازی بێ خەلیفە مسوولمانان و
موعاویە خوا لیی خوشبێ کە لە عەلی ھەلگەرابوو لەگەڵ ئەھلی شام، وە
ھەلەش بوو لە ھەلۆیستەکیدە) عومەری کوری عەبدولعەزیز، گوتی: ئەو خوێنە

کە پزراوە لەو جەنگەدا، خوا دەستی منی لێ پاراستووە، ئیستا حەز ناکەم زمانی خۆمی پێ بیس بکەم، واتە: حەز ناکەم بچمە نیو ئەو باسو خواسانەو.

کە لیڤەدا دیارە ئەو هەلۆیستە عومەری گوری عەبدولعەزیز لە حالیکدا راستە، بەلام بۆ حالیکێ دیکە مەرج نیە راست بێ، لە حالیکدا راستە کە قسەکردن لەوبارەووە سەربکێشی بۆ زەمکردنی هاوێلان خوا لییان رازی بێو شکاندنیان، وەك شیعیە دەیکەن، بەلام لەلایەکی دیکەووە راست نیە، ئەگەر قسەکردن لەو جەنگانەو لەو ڕووداوانەدا، بۆ ئەوە بێ کە یەندیان لێ وەرگیرین، وە کێ لەسەر هەق بوو؟ وە کێ لەسەر ناھەق بوو؟ چونکە خوا ی پەرورەدگار

دەفەرموی: ﴿ لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ... ﴾ ۱۱۱ ﴿ یوسف، واتە: لە بەسەرھاتی پیشوواندا پەندەھییە بۆ خاوەن عاقلان، جا پیشووان هاوێلان بن خوا لییان رازی بێ، میلەتانی پیشوو بن، ئەوانی دیکە بن، ئیمە پیویستە لە بەسەرھاتەکانیان دەرس و پەند وەرگیرین: ﴿ وَكَلَّا نَقْصُ عَلَيْكَ

مِّنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَشِئْتُ بِهِ فُؤَادَكَ ... ﴾ ۱۲۰ ﴿ هود، واتە: بەسەرھاتی پیغەمبەرانت بۆ دەخوینینەووە، تاكو دلتی پێ بچەسپینی، واتە: بزانی ئەوان چییان کردووە، ئەو هەلەو کەموکوریانە کە قەومەکانیان کردوویانە، وە خالە ئیجابییەکانیان چی بوون و بیزانی.

دەبەم: پرسیارکردنی عینادی و بەزاندن:

واتە: پرسیار بکری بەس بۆ ئەوە کە کەسی بەرانبەر دەستەوستان بکەو بیبەزینی و بێ قسە بکەو، خوا کاربەجێ لەوبارەووە دەفەرموی: ﴿ وَمَنْ

النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ

اللَّهُ الْخَصَامُ ﴾ ۲۰۴ ﴿ البقرة، واتە: لە خەلکی ھەییە کە وەختی باسی ژیانی دنیا دەکات، قسەکەو سەرسامت دەکات، وە خواش بە شایەد دەگرێ لەسەر ئەوێ کە لە دڵیدا، ھەرچەندە درۆش دەکات، وە ئینسانیکو زۆر موناقلەشەکەرو زۆر

نەسەلمین و سەر خەرە.

جا پیغەمبەر ﷺ لە و بارەو دەفەر موو: ﴿أَبْغَضُ الرِّجَالِ إِلَى اللَّهِ الْأَلَدُ الْخَصِمُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۵۷۴۵)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۴۵۷)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۶۷۲۲)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۹۷۶) وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۵۴۲۳)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۵۶۹۷)}، واتە: بوغزینراوترینی پیاوان لەلای خوا، ئەوانەن کە زۆر موناغەشە دەکەن و، زۆر بە دواى شت دەکەون، ناسەلمین و کەللە رەقن، هەندى کەس هەیه کە شتیک باس بکرى، هەمیشە لای عەکسەکەى دەگرى، بلى ماست سپیە، دەلى: رەشە! بلى: ئەم زستانە باران زۆرە، دەلى: نەخیر، زۆر کەم بارىو، ئاوا هەمیشە پى خوشە لای عەکس بگرى، ئەو جوړە کەسانە نەگونجاون لەنیو کۆمەلگادا، خەلك کەیفى پىیان نایەت، بویە پیغەمبەرىش دەفەر موو: ﷺ ئەوانەى خواى بەرز زۆر دەیانبوغزینى، ئەو جوړە کەسانە.

ئنجایە کۆتایى ئەو مەسەلەیهى دەلىم: فەر موودەیه کمان هەیه کە بە راستى بەلگەیه لەسەر ئەوێ کە ئینسان شارەزای شتیک نەبوو، دەبى بپرسى فەر موودە کەش ئەو هیه: ﴿عَنْ جَابِرٍ قَالَ خَرَجْنَا فِي سَفَرٍ فَأَصَابَ رَجُلًا مِنَّْا حَجَرٌ فَشَجَّهُ فِي رَأْسِهِ، ثُمَّ احْتَلَمَ فَسَالَ أَمْنَابُهُ فَقَالَ: هَلْ تَجِدُونَ لِي رُخْصَةً فِي التَّيْمَمِ؟ فَقَالُوا: مَا تَجِدُ لَكَ رُخْصَةً، وَأَنْتَ تَقْدِرُ عَلَى الْمَاءِ فَاغْتَسَلَ فَمَاتَ، فَلَمَّا قَدِمْنَا عَلَى النَّبِيِّ ﷺ أَخْبَرَ بِذَلِكَ، فَقَالَ: (قَتَلُوهُ قَتَلَهُمُ اللَّهُ إِلَّا سَأَلُوا إِذْ لَمْ يَعْلَمُوا فَإِنَّمَا شَفَاءُ الْعِيِّ السُّؤَالُ إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيهِ أَنْ يَتَيَمَّمَ وَيَعْصِرَ، عَلَى جُرْجِهِ خَرْقَةً ثُمَّ يَمْسَحَ عَلَيْهَا وَيَغْسِلَ سَائِرَ جَسَدِهِ)﴾ {أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۳۶)، وَقَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: حَسَنٌ}، واتە: جابیر خوا لى رازى بى، دەلى: کۆمەلىک بووین بە سەفەر چووین، پیاویک لە ئیمە بەردىکی بەسەرى گەوت (نایا لە جەنگدا بوو، نایا بەردىک بەربۆتەو، یەکیک بەردى هاویشتووە سەرى شکا بى، دیارە سەر شکانەکەى زۆر بوو) دوايش ئیحتیلامى بوو، (دیارە شەوى بەسەردا هاتو، هەر بەسەر شکاوی ئیحتیلامى بوو) پرسىارى لە هاوئەکانى کرد: نایا مۆلەت هەیه تەیه مەموم بکەم؟ ئەوانیش

گوتیان: مادام توانای بەکارهێنانی ئاوت هەیهو ئاوی لییه، پێمان وانیه مۆلەتی تەیهەمومت هەبێ، ئه‌ه‌ویش خۆی شۆرد بۆ (ئەه‌وی بێ نوێژییه‌که‌ی له‌خۆی دهری‌کات)، له‌ ئه‌نجامدا مرد، کاتێک چووینه‌وه‌ لای پێغه‌مبهری خوا ﷺ هه‌والی پێدرا له‌وباره‌وه‌، فهرمووی: گوشتیان، خوا بیانکوژێ، ئه‌گهر نه‌یانده‌زانی بۆ نه‌یانده‌پرسی، (که‌ نه‌یانده‌زانی ده‌بوو به‌ نه‌زانایی فتوایان بۆ نه‌دابا، له‌ ئه‌نجامی فتواکه‌ی ئه‌واندا ئه‌ه‌ویش بمری) چاره‌سه‌ری نه‌زانین بریتیه‌ له‌ پرسیارکردن، ئنجا دوايي باسی کرد فهرمووی: ئه‌وه‌نده‌ی به‌س بوو، تەیه‌موم بکات، وه‌ برینه‌که‌ی بپێچێ به‌ په‌رۆیه‌ک، دوايي ده‌ستی ته‌ری پێدا بێنی، وه‌ به‌ده‌نی دیکه‌ی که‌ زهره‌ری نیه‌ شۆردبای، به‌وه‌نده‌ شته‌که‌ی ته‌واو ده‌بوو، که‌واته‌: بپووستی به‌وه‌ نه‌ده‌کرد که‌ خۆی بشواتو برینه‌که‌ی ته‌ر بێ و لێی ئاوه‌دز بێ و سه‌ره‌نجام بمری.

مه‌سه‌له‌ی دووهم: که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَانْ سَأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنْزَلُ الْقُرْآنُ تَدُلُّكُمْ﴾

لکم، ئەو شتانه‌ی که‌ ده‌تانه‌وی له‌بارده‌یه‌وه‌ بپرسن، یان ئەو پرسیارانه‌ی که‌ هه‌تان، ئه‌گهر له‌ کاتێکدا که‌ قورئان دێته‌ خوار، پرسیاره‌کانتان بکه‌ن، بۆتان ر‌وون ده‌بیته‌وه‌، ئه‌مه‌ چی لێ وهرده‌گیرێ؟ ئه‌مه‌ لێی وهرده‌گیرێ که‌ هه‌رچی ئێمه‌ په‌کمان له‌سه‌ری که‌وتوه‌، له‌ بواری دینداریی و دنیا‌داریی دا، قورئان له‌ دوو تووی خۆیدا ر‌وونی کردۆته‌وه‌، یاخود قورئان هه‌واله‌ی پێغه‌مبهری ﷺ کردوه‌، به‌لام کێ ده‌توانێ ئه‌وه‌ له‌ قورئان تی‌یگات؟ بێگومان زانیان ده‌توانن، بۆیه‌ش

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَسَأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ ﴿٤٣﴾ النحل، واته‌:

له‌ شاره‌زایان بپرسن نه‌گهر نازانن، له‌ زانیان بپرسن، به‌لام گرنگ ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و ر‌سته‌ قورئانییه‌، ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نێ که‌ مسوولمانان ده‌بی هه‌ول‌بده‌ن له‌به‌ر ر‌ۆشنایی قورئاندا وه‌لامی پرسیاره‌کانیان ده‌ستکه‌ه‌وی، وه‌ ئه‌وه‌ی که‌ قورئان فهرموویه‌تی، ئیکتیفای پێ بکه‌ن، قورئان چه‌ندی فهرمووه‌، ئه‌وانیش به‌وه‌نده‌ واز بێنن، بۆ وێنه‌: خ‌وای په‌روهر‌دگار باسی ده‌ست‌نوێژ ده‌کات، وه‌کو له‌ ده‌رسه‌کانی ر‌ابردوو باس‌مان کرد، هه‌ر له‌م سووره‌تی (المائدة) دا ده‌فه‌رموی:

ئەگەر هەڵسان بۆ نوێژێ دەموچاوتان بشۆن، لەگەڵ ئانیشتان، مەسحی سەرتان بکەن و، پێیەکانتان بشۆن تەواو، ئیدی ئەوانە ی زۆر وردی دەکەنەو دەو زۆر قوولێ دەکەنەو بە زەحمەتی دەخەن، لەراستییدا پێچەوانە ی ئەوێە کە خواو پێغەمبەری خوا ویستووینە، یانی: خوا ی پەرودەرگار باسی دەستنوێژی کردو، لە ئایەتیکدا بە لکو لە بەشیک لە ئایەتیکدا، بە لām ئیستا زانی و هەیه موجه لله دیکی گەورە ی دەربارە ی دەستنوێژ داناو، بە لئی ئەو شتە ی زۆر پێویستی بە لیکوئینەو نەبوو، زۆریان لیکوئینەو دەربارە کردو، وە ئەو ی کە پێویستی بە لیکوئینەو توێژینەو هەیه، کە ئەو شتانەن شەریعت بە هیل ی گشتی و بە ئامازە باسیکردوون، دەبوو ئەوانە زۆریان لئ بکوئیتەو، بۆ ئەو ی ئیستا مسوئلمانان پەکیان نەکەوئ لە بواری دەوڵەتداری و حوکمرانی دا.

مەسەلە ی سییەم: کە دەفەرموئ: ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْهَا﴾، خوا چاوپۆشی لەو شتانە کردو، ئایا ئەو شتانە مەبەست پێیان چیە؟ سئ واتای هەن:

۱/ (عَنِ الْأَشْيَاءِ) واتە: ئەو پرسیارانە ی پێشی کردوون، خوا چاوپۆشی لییان کردو و لەسەر ئەو سزاتان نادات، چونکە پێش ئەو ی ئەم ئایەتە بیتە خواری، ئەو پرسیارانە تان کردوون، بە لām لە دوا ی ئەو ی کە خوا فەرمووێەتی: شَتِيكَ مەپرسن کە پێویستتان پێی نیە، یاخود پرسیری بیجی مەکەن، لەمەودوا هەر کەسیک پرسیری بیجی بکات، ئەو دیارە لیبردنی خوا نایگریتەو، هەلەیه کەو گوناھیکەو لەسەر تۆمار دەکری.

۲/ (عَنِ الْأَشْيَاءِ) ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْهَا﴾، راناو کە ی دەچیتەو بۆ (أَشْيَاءِ) واتە: ئەو شتانە ی کە پرسیاران لەبارەو کردوون، خوا بەرز چاوپۆشی لەوانە کردو، بە لām لەمەودوا دەربارە ی شتی دیکە مەپرسن.

۳/ (أَيَّ تَرْكُهَا عَفَا) واتە: خوا ئەو شتانە ی چاوپۆشی لیکردو و پرونی نەکردو و نەو لییان گەراو، ئیوەش لییان گەڕین و، هەلیان مەکوئن، لەوبارەو ئەم فەرمووێەیه هەیه: ﴿إِنَّ أَعْظَمَ الْمُسْلِمِينَ جُرْمًا مَنْ سَأَلَ عَنْ شَيْءٍ لَمْ يُحَرِّمْ فَحَرِّمْ مِنْ أَجْلِ مَسْئَلَتِهِ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۷۲۸۹)}، پێغەمبەر ﷺ

دەفەرمۇي: مَسْئَلَانِيْكَ كە گوناھى لە ھەموو كەس گەورەترەو مەزنتەرە، كەسكە كە پرسىار دەربارەى شَتِيْكَ دەكات كە پيشتەر قەدەغە نەكراو، بەلام بەھۇي پرسىار كەردنەكەى ئەووەو، قەدەغە دەكرى، يانى: شَتِيْكَ ھەيە خۇاي پەرورەدگار لىي گەراو، مَسْئَلَانِيْكَ دەپرسى: ئەو شتە چۆنە؟ ھىندەى ھەلدەكۆلى، شەرىعت دەلى قەدەغەيە، بەھۇي پرسىار كەردن و لىكۆلىنەووەى ئەووەو قەدەغە دەكرى، ئەووەو گوناھىكى زۆر گەورەى كەردەو، بۆچى؟ چونكە شەرىعت پيى خۇش نىە ژمارەى قەدەغەكراوان زۆر بى، پيى خۇشە ژمارەى ھەللەكان و ژمارەى رى پىدراوكان زۆر بى، بۆنەووەى دىندارىي و دىنادارىي بۆ خەلك ئاسان بى.

مەسەلەى چوارەم: كە دەفەرمۇي: ﴿ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكَ ثُمَّ أَصْبَحُوا

بِهَا كُفْرِيْنَ ﴾، كۆمەلىك لە پيش ئىووشدا ئەو پرسىارانەيان كەردن، ياخود ئەو

شتانەيان پرسىين، يان ئەو شتانەيان داوا كەرد، چونكە ﴿ قَدْ سَأَلَهَا ﴾، دەگونجى بە ماناي داوايانكەرد (طَلَبَهَا) بى، وە دەشگونجى بە ماناي: لەبارەيانەووە پرسىيان: (سَأَلَهُ عَنْهَا) بى، واتە: شتەكانيان داوا كەرد، ياخود ئەو پرسىارانەيان

لەبارەيانەووە كەرد، ﴿ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كُفْرِيْنَ ﴾، دوايش بە وەلامەكان كافر

بوون، واتە: برۋايان پى نەكەردن، ياخود بە ھۇي ئەو شتانەووە كە بۆيان ئاشكرا كرا، يان ئەو شتانەى كە داوايان كەردبوو، داواكارىيەكانيان كە جىبەجى كران، ئەوانىش برۋايان پى نەھىيان، بەھۇي ئەووەو كافر بوون، وەك قەومى صالح داوا لە پىغەمبەر صالح عليه السلام دەكەن كە حوشترىكيان بۆ لە شاخىكى رەق دەربەينى و بەچكەيەكىشى لەگەلدابى! ئەوئىش لە خوا دەپارپىتەووە حوشترىك لە بەردىك دىتە دەرى، وە بەچكەيەكىشى لەگەلدا دەبى، دوايش لەجياتى ئەووەى ئيمانى پىبىنن، كە ئەووەو موعجىزەى صالح عليه السلام پىغەمبەرى خوايە (لە بەردىكى رەق حوشترىك بىتە دەرى بە بەچكەووە، كە ھەموو خەلكى ئەو عەشىرەتە دەياندۆشى و بايى ھەموويان شىرى تىدا بوو، بەلام يەك رۆزىش

دەبووایە تەنیا ئەو لە ئاوی کانیکە بەخواتەو، وەك لە ئایەتەکاندا باس دەکات^(۱) کەچی هەلەسان رۆژێك پەل بەستیان کردو سەریان بپری، خوای دادگەریش غەزەبی لێگرتن، کە ئەو موعجیزەیه کە خوای بالادەست دابووی بە صالح، لەجیاتێ ئێوەی ریزی لێبگرن، وە ئیمانی پێ بێنن، هەلەسان ئاویان لێکرد، هەرودەها ئەو سفرە (مائدة)یە کە دوایی لە دەرسەکانی داهاوودا باسی دەکەین، ئەو سفرەو خوانە پرخواردنە کە حەوارییهکان داویان لە عیسا (علیه السلام) کرد بۆیان لە خوا بپارێتەو: سفرەیهکیان لە ئاسمانەو پەر لە خواردن بۆ بیتە خواری، ئەویش داوای کردو بۆیان هاتە خوار، هەندێك لە زانیان دەلێن: دوایی برپاشیان پێ نەکرد، ئەو مانای وایە بوو هەوای کافر بوونیان، یاخود ئەو

موعجیزەو نیشانانە کە بە موسا (علیه السلام) درابوون ﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ

آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَمَسَّ لَبِئْسَ الْإِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَى

مَسْحُورًا ﴿ ۱۰۱ ﴾ الإسراء، ئەو نو موعجیزەو نیشانانە کە بە موسا درابوون، کە

حەوتیان لە سوورەتی (الأعراف)دا باسکراون، وەك خوا فەرموویەتی: ﴿ وَلَقَدْ

أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿ ۱۰۲ ﴾ فَإِذَا

جَاءَهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ

مَعَهُ إِلَّا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿ ۱۰۳ ﴾ وَقَالُوا مَهْمَا

تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿ ۱۰۴ ﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ

الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا

(۱) وەك خوا (ﷻ) فەرموویەتی: ﴿ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأْتِ بَيِّنَاتٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿ ۱۰۵ ﴾ قَالَ هَذِهِ

هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿ ۱۰۶ ﴾ وَلَا تَمْسُوْهَا يُسْوِءَ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿ ۱۰۷ ﴾

قَوْمًا تَجْرِمِينَ ﴿۱۲۳﴾ الأعراف، دووانیشیان گۆچانەکەیی و دەستی راستی بوون، کەچی دواپی ئەووە بوووە ھۆی ئەووە کە ئالی فیرعەون برۆایان پی ئەکردن، خۆی بالادەستیش بە ھۆی ئەووەوە غەزەبی لیگرتن.

کەواتە: ئیوھش ھەندیک داواکاریی مەکەن، کە دواپی شتەکانتان بۆ بیئە دی و ئیوھش پیوھیان پابەند نەبن، ئەوھش ببیئە ھۆی کافر بوونتەن، یاخود ھەندیک پرسسیار مەکەن کە ئەگەر وەلامەکەتان دەستکەویئەووە بۆتان خراپ بی، واتە: بە دواپی شتیک مەکەون کە پەکتان لەسەری نەکەوتووە.

مەسەلە پیئنجەم: کە دەفەر موی: ﴿ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا

وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ ﴾، دیارە ئیمە پیئشتر باسما کرد، کە ئەو وشانە لە چییەووە ھاتوون: ﴿ بَحِيرَةٍ، سَائِبَةٍ، وَصِيلَةٍ، حَامٍ ﴾، کە ئەوانە چۆر حۆرە ئازەل بوون، بە زۆری حۆشتر بوون، وە دەگونجی ئازەلی دیکەش بووبن، مانگاو مەرو بزن، کافرەکان بە چەند وەسفیکەووە ئەو چۆر حۆرە ئازەلەیان لەخۆیان قەدەغە کردبوون، بیئەووی ھیچ بەلگەییەکیان لەوبارەووە ھەبی.

دیارە ئەو قەدەغە کردنەش بەبی بەلگە خۆی پەروردگار زۆر زۆری پی ناخۆشە، وەک لە چەند شوینان ئەووە لە قورئاندا ھاتووە بۆیە لیڕەشدا دەفەر موی:

﴿ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَقْتُلُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَآكَرَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴾، بەلام ئەوانە پیپروان درۆ بە ناوی خواوە ھەلەدەبەستن، وە زۆربەیان نازانن و نەفامن، ئەگەر نا دەبوو شتیک کە خوا حەلالی کردووە، لەخۆیان قەدەغە نەکەن.

لەوبارەشەووە ئەم فەرمودەییە ھەییە، پیئغەمبەری خوا ﷺ دەفەر موی: ﴿ رَأَيْتُ عَمْرَو بْنَ عَامِرٍ الْخُزَاعِيَّ يَجْرُ قَصَبَهُ فِي النَّارِ وَكَانَ أَوَّلَ مَنْ سَيَّبَ السَّوَابِبَ ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۸۷۷۳)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۴۶۲۳)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۷۱۲۲) }، واتە: عەمری کوری عامیری خوزاعییم بینی لە ئاگری دۆزەخدا، ریخۆلەکانی لە دواپی خۆی رادەکیشان، یەگەمین کەس بوو کە (سائبە)ی دانا،

(واتە: ئەو جوۆرە حوشرانە کە دەبێ وێڵ بکری و بەکارنەهێنرێ و، سوودیان لێ نەبینرێ، بە برۆ بیانووی نامەنتیقی).

مەسەلەی شەشەم: کە دەفەرموێ: ﴿وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ

وَكَثُرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾، بەلام ئەوانەى بێپرۆیان درۆ بە ناوی خواوە ھەڵدەبەستن، وە زۆربەشیان نافامن، ئەمە ئەوەى لێ وەرەگیرێ کە ھەرپامکردن بە ناوی ئایینی خواوە، بە ناوی خواوە، شتێک کە خوا ھەڵلای کردووە، قەدەغە بکەى ئەوە درۆ ھەڵبەستە بە ناوی خواوە، وە نیشانەى نەفامیی و نەزانیشە، کەواتە: مسوولمانان دەبێ وریا بن، ھەندێ کەس ھەر لەخووە زۆر لەرزەت لەوە دەکات ھەمیشە بلێ: ئەوە ھەرپامە، ئەوەش ھەرپامە، ئەوەش ھەرپامە، دەوری ھەلکى بە ھەرپام دەتەنێ، وادەزانێ ئەوە دینداریی و تەقوایە، دواى ھەلک بلێن: ماشاء اللہ زۆر بە تەقواو دیندارە! ھەڵلای نەھیشت، ھەمووی ھەرپام کرد! بەلام نا، ئەوە لەپراستییدا نیشانەى نەفامیی و نەزانیشە، چونکە خوا ﷻ عەبدەکانى خۆى عاسى ناکات، وە خوا ھیچ شتێکى لە ھەلک قەدەغە نەکردووە، مەگەر لەبەر ئەوە کە زیانی لێ دەکەن، ئەگەرنا ھیچ شتێکى بەھەلکى لە ھەلک قەدەغە نەکردووە، ھەرچى خوا قەدەغەى کردووە، یان بۆ جەستەیان زەرەرى ھەیە، یان بۆ عەقڵیان، یان بۆ ڕووحیان، یان بۆ تەك، یان بۆ خێزان، یان بۆ دنیا، یان بۆ قیامەت، یان لە ھەموو ڕووەکانەو زینبەخشە، وە ھەرچى کە بۆى ھەللا کردوون ھەموو ئەو شتانە سوود بەخشن، کەواتە: نە دینداریی و پارێزگاریی و نە عەقل و مەنتیقە، کە لەخوێرا بازنەى قەدەغەکان لە ھەلک فراوان بکەن، بە بیانووی ئەوەى کە دەمانەوێ ھەلک خوا لێی رازی بێ و دینداریی باش بکەن، بۆیە خواى پەروردگار لە زۆر شوێنان لە قورئاندا باسى ئەوە دەکات، بۆ وینە

دەفەرموێ: ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ السِّنُّكُمْ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا

حَرَامٌ لَّنَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿۱۱۷﴾﴾

النحل، واتە: وە بەوەى کە زمانتان وەسفی دەکات ھەر لەخووە مەلێن: ئەمە ھەڵلەو ئەمە ھەرپامە! بۆئەوەى کە بە ناوی خواوە درۆ ھەڵبەستن، بێگومان

ئەوانەى که درۆ به ناوى خواوه هەڵدەبەستن، سەر فراز نابن.

يان له سوورپەتەى (يونس) دا دەفەرموئ: ﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ

مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ ءَآلَهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ

تَفْتَرُونَ ﴿ ۵۹ ﴾، واتە: بۆ: ئایا ئەو رزقه دەبینن که خوا بۆى ناردوونە خوار،

ئێوەش له خووه هیندیكى به حەلال و هیندیكى به حەرام دادەنێن، بۆ: ئایا خوا
فەرمانى پێکردوون؟ یان به ناوى خواوه درۆ هەڵدەبەستن؟ یانی: له خوڤا شت له
خەلك قەدەغەکردن، درۆ به ناوى خواوه هەڵدەبەستن، وهك من له كەتیبى: (جەژن و
یادو بۆنەكان و هەلسەنگاندنێك) دا باسەم كردوه، كه گوتیت: ئەوه حەرامە، دەبێ
بەلگەیهكت هەبێ، له قورئان و له سوننەدا، دەبێ بەلگەیهكى ڕوون و بێ چەند و
چوونت هەبێ، ئەمما لهبەرئەوهى لهگەڵ میزاجى تۆ نایەتەوه، یان تۆ پیت چاك
نیه، دەتوانى بۆى پیم باش نیه، بەلام ناتوانى له خوڤا بۆى: ئەوه شتیكى حەرام و
خراپە، چونكه ئەوه عادەتى بیروایەكانە، وه نیشانهى نەفامیى و نەزانیشە.

مەسەلهى حەوتەم و كۆتایى: كه دەفەرموئ: ﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ

اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أُولَٰئِكَ هُمُ

يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿ ۶۰ ﴾، واتە: وه ئەگەر پێیان بگوترى: وەرە بۆ لای

شتێك كه خوا ناردوویەتە خوار، واتە: بۆ لای قورئان ﴿ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ ﴾، وه وەرە

بۆ لای پیغهەمبەر، ﴿ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا ﴾، دەئێن: ئەوهەمان

بەسە كه بابو باپیرانمان لەسەر بینێوه، ئێمە لەسەر ڕێى پیشینانى خویمان
دەرۆین و نایهین بۆ شوێنكهوتنى وهى بهرجەسته له قورئانى خوا و له سوننەتى
پیغهەمبەرى خوادا ﷺ و هەر لەسەر ڕیچكەى پیشینان دەرۆین، ئنجا خوا

دەفەرموئ: ﴿ أُولَٰئِكَ هُمُ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴾، ئەدى ئەگەر

بابو باپیرانیان و پیشینانیان هیچیشیان نەزانیبۆ بە ریشیان نەزانیبۆ، دەبی هەر کویرانە بە دوایان بکەون؟ ئایا ئەگەر بۆخۆشیان بە ریشیان نەزانی بۆ، دەبی تۆ هەر بەدوایان بکەوی؟ بۆ زانیاریتان ئەو حەقیقەتە لە چوار شوینان لە قورئاندا هاتووە:

(۱) لە سوورەتی (البقرة) دا هاتووە کە خوا دەفەرموی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أُولَٰئِكَ عَابَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿۱۷۰﴾﴾.

(۲) وە لە سوورەتی (المائدة) دا ئەوەی کە ئیستا خویندمانەو: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا﴾. (۳) وە لە سوورەتی (الزخرف) دا دەفەرموی: ﴿بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ ءَاثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ ﴿۴۳﴾﴾.

(۴) وە هەر لە ئایەتی لە دواى ئەودا دەفەرموی: ﴿وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتَرَفُّوهُمَا إِنَّا وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ ءَاثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿۴۳﴾﴾، لەو چوار شوینەدا ئەم بابەتە هاتووە، کەواتە: شوینکەوتنی

کویرانەى پیشینیان ناستەنگو لەمپەرێکی گەورەى رێگای دینداریی و مسوولمانەتییه، وە عادیەتی کافرەکانیشە، جا ئەوە بۆیە وادەئێم، چونکە زۆرجار گەنجی عاقلی رووح سووکی پاک، پیاویکی بەتەمەن، یان مەلایەك، یان شیخیك، یان حاجییەك دەبینی شتیك دەکات، پێی وایە سوننەتە، ئەو گەنجەش دیارە شارەزایەو شتیکی خویندۆتەو دەئێ: ئەو سوننەت نیە، بۆ وینە: بە دەستی چەپ تەسبیحات دەکات، لە حەدیسی پیغەمبەردا ﷺ هاتووە

کە پێغەمبەری خوا دەستی راستی بۆ شتە پاکەکان بەکارھێناوە، شتیکی بە کەسیک دابی یان لێی وەرگرتبێ، یان بۆ تۆقەکردن، بۆ سەلام کردن، بۆ شتی موحتەزەم دەستی راستی بەکارھێناوە، وە بەپێچەوانەو دەستی چەپی بەکارھێناوە بۆ تارەتگرتن، بۆ لووت سەرین، بۆ ئەو شتانە بەکارھێناوە، بۆیە تەسبیحات و زیكری خوا ژماردن بە دەستی چەپ گونجاو نیە، چونکە من زۆر ئەو دەم بینووەو جاری وابووہ بیستوہ، کە گەنجیگ ئاوا گوتووێت: خالە گیان! مام حاجی گیان! فلان شتە مەکە، چونکە ئەوہ پێچەوانە ی سوننەتە، کەچی ئەو تووڕە بووہ، بۆچی؟ چونکە وای بینووەو لە راپەردوودا ھەر وابووہ، زۆر لە خەلکی مسوولمان ئیستا ئەو عادتە غەلەتە کافرەکانیان کردۆتە عادتە خۆیان، شتیکیان پێ بگوترێ، تەماشای ناکەن داخۆ چی گوتراوہ، وەک عەرەب دەلین: (اُنْظُرُوا إِلَى مَا قِيلَ وَلَا تَنْظُرُوا مَنْ قَالَ) واتە: تەماشای بکەن چی دەگوترێ، تەماشای مەکەن کێ دەیڵی، گەنجیکە ھەرچەندە لە تۆ کەم تەمەنتەر، بەلام ئەگەر قسەکە ی ھەقە، لێ وەر بگەر! بەلام ئەگەر ئەوہ بکریتە بەلگەو بیانووی وەرنەگرتنی شتیکی ھەقی بەلگەدار کە: وەختی خوێ وابووہو پێشینان وابوون!! بیگومان عادتە کافرەکان بووہ، بەلام مسوولمانان ھەمیشە عەقلیان گراوہیە، وە عەقلیان ئازادە، وە ئازان، چ شتی تازەییە، مادام بەلگەدار بێ، وە بە سوودو بە کەلک بێ، بەرژوہندیی تێدابی، وەری دەگرن، با پێشتریش ئەو شتە نەبووبی و خەلک پێوہی رانەھاتبی، بەلێ لەبەرئەوہی کە پێشینان وایانکردوہ، با غەلەتیش بێ، ھەر شویینیان بکەون، مسوولمانان بەو شیوہیە نین، ئەوہ عادتە موشریکەکان و کافرەکانە کە خوا رەخنەیان لێ دەگری، لە چوار ئایەتان لە قورئاندا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی بیست و سێهەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ئایەتی ژمارە (۱۰۵ تا ۱۰۸) واتە: چوار ئایەتی موبارەك دەگرێتەوه، لەو چوار ئایەتەدا خوا ﷻ سەرەتا بۆ جاری پازدەهەم لەم سورەتەدا، دیارە پاشان بۆ جاری شازدەهەمیش بانگی مسوولمان دەکات، بە نازناوی ئیمان، وه پێیان دەفەرموێ: کە لەخوێان وریا بن، چونکە ئەگەر خوێان پێی راستگرتوو بن، گومراووان زیانیان لێ نادەن، پاشان خوا ﷻ دواي ئەوەی کە بۆ جاری شازدەهەم کوۆتایی لەم سورەتەدا دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، باسی وەصیەتکردنی کەسێک دەکات کە پێبوارەو سەر و هەدی مەرگیەتی، وه نیشانەکانی مەرگ لێی دەرکەوتوون، کە دەبێ وەصیەت بکات بۆ دوو شایەدی مسوولمانی دادگەر، دوو کەس بە شایەد بگرێ، مسوولمان و دادگەر بن، دوايی باسی دادگەریی دەکەین، یانی چی؟ بەلام ئەگەر مسوولمانی چنگ نەکەوتن، شوێنەکەي وابوو مسوولمانی لێ نەبوون و هەر کافری لێبوون، وەسیەتەکەي بۆ دوو کەسی دیکەي نامسوولمان دەکات، وه پێیان ڕادەگەیەنێ (واتە: خواي پەرۆردگار بە ئیمانداران ڕادەگەیەنێ) ئەگەر لەبارەي شایەدییدانی ئەو دوو نامسوولمانەوه کەوتنە دوودلێیەوه، ئەوه با سویندیان بدن دواي نوێژ (هەندیک دەلێن: نوێژی عەسرە، هەندیک دەلێن: نوێژی بەیانیه)، بە هەر حال لە دواي نوێژ ڕایانداگرن و سویندیان دەدن، کە ناپاکییان نەکردوه لەو شتەدا کە ئەو کەسەي وەصیەتی بۆ کردوون و دوايی مردوه، ئەو شتانەي پێی داو، هەر ئەوەندە بوون و خیانهت و ناپاکییان نەکردوه، بەلام کە دوايی دەرکەوت خیانهتیان کردوه، ئەوه دەبێ دوو کەسی دیکە لە خزمانی مردوو کە شایەدی بدن، یاخود سویند بخۆن کە شایەدی و سویندی ئەوان لە هی پێشووەکان راستتره، ئنجا دواي ئەوه ئەو هەقەي

کە خزمانی مردوووەکە داوای دەکەن، دەبێ لەو دوو نەفەرە دیكە وەرگیرێتەو، مادام بە بەلگە لەسەریان ئیسپات بێ.

وہ پاشان خوای پەرورەدگار باسی حیکمەتی ئەو حوکمە شەرعییە دەکات، کە بریتێ لە شایەدییەکانی راست و پێک، وە ترسان لە پەتەرەکانەو شایەدیی، وە سوێند خواردنی ئەوانە کە بە ناراستیی شایەدیی دەدەن، وە صیەتە کە چاک جیبە جی ناکەن، بەهۆی ئەووە، کە بەلگەو نیشانە لەسەر ناراستییان دەرکەوتووە، وە ئەو چوار ئایەتە، بەتایبەتی ئەو سی ئایەتە کە باسی وە صیەت دەکەن، زۆر لە زانیان و توێژەرەوانی فەرمان دەکەن: فەرستەن ئایەتەن لە ڕووی ماناوو ئالۆزییەکی زۆر ھەیە لە شیوەی ماناگردنیاندا، کە ئێمە خوا پشستیان بێ، وای ڕوون دەکەینەو، ئەو ئالۆزییە بەو شیوەیە نەمیێ.

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ ۖ لَا يَضُرُّكُمْ مِّنْ ضَلَّ إِذَا أُهْتَدَيْتُمْ ۚ إِلَىٰ
 اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَدَةُ
 بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ ءَاخِرَانِ
 مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنِ أَنتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَبْتَكُمْ مُّصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسُبُونَهُمَا
 مِّنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
 وَلَا نَكْتُمُ شَهَدَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَثِمِينَ ﴿١٠٦﴾﴾ فَإِنْ عُدَّ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا
 إِثْمًا فَءَاخِرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولَىٰ فَيُقْسِمَانِ
 بِاللَّهِ لَشَهَدْنَا أَحَقَّ مِنْ شَهَدَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾﴾ ذَلِكَ
 أَدْنَىٰ أَن يَأْتُوا بِالشَّهَدَةِ عَلَىٰ وَجْهٍ أَوْ يَخَافُوا أَن تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ
 وَاسْمَعُوا ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾﴾

مانای وشە بە وشەى ئايەتەكان

((ئەى ئەوانەى ئىمانتان ھىناوہ! وریای خۆتان بن، (خۆتان پیکوپیک و چاک بکەن) ئەگەر ئیوہ رپی راستگرتوو بن، ئەوانەى گومرا بوون، زیانتان لى نادەن، گىرپانەوہى ھەمووانتان بۆ لای خوايە، ئنجا بەوہى کردووتانە ھەوالتان پیدەدات ئەى ئەوانەى برواتان ھىناوہ! چۆنەتەى شایەدیى دانى نیوان خۆتان لەکاتیکدا یەکیکتان مردنى دەگاتە سەرئ، لە کاتى وەصیەت کردندا، ئەوہیە کە دوو کەسى خاوەن دادگەرییتان، یان دووانى دیکە لەوانى دیکە (نامسولمانان) شایەدیى بدەن، لە کاتیکدا کە بە زەویدا دەپۆن و بەلای مردنتان تووش دەبى، ئنجا ھەر کات لییان دوودل بوون (کە لە شایەدیى دانەکەیاندا راستیان نەکردبى) پاش نوپژ رایانبگرن (سویندیان بدەن) با سویند بە خوا بخۆن کە بەو شایەدییدانەمان نرخیکى کەم ناکرین، ھەرچەندە بابای شایەدیى لەبارەوہدراو خزمیش بى، وە شایەدییدانى خوا (شایەدیەك کە خوا فەرمانى پیکردوہ بدرئ) نایشارینەوہ، ئەگەرنا بیگومان ئیمە لە گوناھبارانین ﴿ ۱۰۶ ﴾ ئنجا ھەر کات پپی زانراو دەرکەوت کە ئەو دوو (نامسولمان)انە گوناھو خیانەتیان کردوہ (و وەصیەت و شایەدییدانەکەیان بەراستى نەبووہ)، ئەوہ دووانى دیکە لەوانەى دووہکانى پپشى ناھەقییان لەگەل کردوون، لە جیى ئەوان شایەدیى دەدەن، وە سویند بە خوا دەخۆن، دەلین: شایەدیى دانى ئیمە بە خوا، (یان سویند پپخواردنیمان) لە شایەدییدانى ئەوانى دیکە راستترو شایستەترەو سنوورشکینیمان نەکردوہ، چونکە ئەگەر وابکەین ئەوا ئیمە لە ستەمکاران دەبین ﴿ ۱۰۷ ﴾ ئا ئەوہ نیزیکترە بۆ ئەوہى شایەدیى یەکە وەك خۆى بدەن، یان بترسن کە پاش قبوولنەکرانى سویندەکەیان سویند بگپرپیتەوہ (بۆ لای کەسوکاری مردووە وەصیەتکەرەکە) وە پارپز لە خوا بکەن و ببیستن، وە خوا رپنمایى گۆمەلى لاری بووان ناکات ﴿ ۱۰۸ ﴾)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ): (عَلَيْكُمْ) (إِسْمُ فِعْل) ه، واتە: لە خۆتان وریا بن، (إِلْزَمُوهَا أَوْ أَصْلِحُوهَا) لە خۆتان وریا بن، یان خۆتان چاک بکەن.

(الْوَصِيَّةُ): بە کوردیش دەڵێن: وەسیەت، واتە: ڕاسپاردن، (الْوَصِيَّةُ: التَّقْدُمُ إِلَى الْغَيْرِ بِمَا يَعْمَلُ بِهِ مُقْتَرِنًا بِوَعْدٍ) ئەوەیە کە شتێک بە کەسیک بڵێی لەگەڵ ئامۆژگاریی کردندا بۆ ئەوەی بیکات.

(ذَوَا عَدَلٍ): واتە: دوو کەسی دادگەر، (أَي: الْعَدَالَةُ) (الْعَدْلُ: الْإِنْصَافُ وَهُوَ إِعْطَاءُ الْمَرْءِ مَالَهُ وَأَخْذُ مَا عَلَيْهِ)، (عَدْل) یش بریتییە لە ئینصاف، واتە: ئەوە کە هەر کەسە هەقی خۆی بدریت، وە ئەوەشی کە لەسەر یەتی لێی وەر بگیری.

(ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ): واتە: پێتان بە زەوی دادا، بەلام لێردا مەبەست پێی بە سەفەر چوونە، لەبەر ئەوە کە ئێنسان وەختی کە بە ڕێ دا دەروات، پێی بە زەوی دادەدا، وایانگوتوو.

(عَثَرُ): واتە: پێی زانراو و ئاشکرا بوو، دەڵێ: (عَثَرْتُ عَلَى كَذَا) واتە: پێمزان، وە ئەسلی وشەی (عَثَر)، واتە: (سَقَطَ)، لەبەر ئەوەی کە کەسیک بە شتێک دەزانێ بەسەری دا دەکەوێ.

(الْأَوْلَيْنَ): یانی: (الْأَقْرَبَان) واتە: ئەو دوو کەسە کە نزیکترین لە مردوو وەسیەتکەرەکان.

(أَسْتَحَقَّ): یانی (إِسْتَوْجَبَ) (إِسْتَحَقَّ الْإِثْمَ، وَجَبَتْ عِقَابُهُ)، واتە: سزایەکی لەسەر پێویست بوو.

هۆی هاتنه خواردهوی ئایه ته کان

هۆی هاتنه خواردهوی ئەم ئایەتە کە دەفەر مۆی: ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَدَةُ

بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ أَشْهَادُ مِنْكُمْ أَوْ ءَاخِرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ

إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصْبَحْتُمْ مَصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ

فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أَرَبْتُمْ لَا نَشْهَدُ بِهِ تَمْنَأُ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَدَةَ

اللَّهِ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَثَمِينَ ﴿١٠٦﴾، ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ تَمِيمُ

الدَّارِيُّ وَعَدِيُّ بْنُ بَدَاءٍ يَخْتَلِفَانِ إِلَى مَكَّةَ فَخَرَجَ مَعَهُمَا فَتَى مِنْ بَنِي سَهْمٍ، فَتَوَفَّى

بِأَرْضٍ لَيْسَ بِهَا مُسْلِمٌ فَأَوْصَى إِلَيْهِمَا فَدَفَعَا بِتَرِكَتِهِ إِلَى أَهْلِهِ وَخِيسَا جَامًا كَانَ

مَعَهُ مِنْ فِضَّةٍ مُخَوَّصًا بِالذَّهَبِ، فَاسْتَحْفَلَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ بِاللَّهِ مَا كَتَمْتُمَا وَلَا

اطْلَعْتُمَا، ثُمَّ وَجَدَ الْجَامَ، بِمَكَّةَ فَقَالُوا: اشْتَرَيْنَاهُ مِنْ عَدِيِّ بْنِ بَدَاءٍ وَتَمِيمٍ فَجَاءَ

رَجُلَانِ مِنَ وَرَثَةِ السَّهْمِيِّ فَحَلَفَا أَنَّ هَذَا الْجَامَ لِلْسَّهْمِيِّ وَشَهِادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ

شَهِادَتِهِمَا، وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ، فَأَخَذُوا الْجَامَ، وَفِيهِمْ نَزَلَتْ هَذِهِ

الْآيَةُ: ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَدَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ

الْوَصِيَّةِ ... ﴿١٠٦﴾﴾ {أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقَم: (٣٦٠٨)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقَم: (٣٠٦٠)

وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ)}، وَاتِهِ: عَهْدُ وَلَدَي كُورِي عَهْدِ بَاس

خَوَا لَهُ خَوَى وَبَابِي بَارِي بِي، دَهْلِي: ئەم ئایەتە لەو بارەوه هاتە خوار، کە دوو

کەس هەبوون بە ناوی تەمیمی داری و عەدی کوری بەدە (دیارە نەصرانیی بوون)،

هامووشوی مەککەیان دەکرد، جارێک گەنجیک لە بەنی سەهەم لەگەڵیان دەچی و

نەخۆش دەکەوی، لە شوێنیک کە هیچ مسوولمانی لێنابن، دەمری، گەنجەکە

وەحشیەت دەکات بۆ ئەو دوو کەسە نەصرانییە، دهلئ: ئەو کەلۆپەلەم هەیه

تەسلیمی خزم و کەسمی بکەنەوه، دواوی کە دەمری جامیک، (قاپیک) کە لە زیو

بووهو بە زیڕ چەندراوه (نەخشو نیگاری لەسەر بووه) ئەوه دەشارنەوه، پیغەمبەری

خو^ﷺ سوڭىندىان دەدات: ئايا ھىچتان نەشاردۇتەو؟ ئەوانىش سوڭىند دەخۇن {ئەو قاپە، (جامە) ديارە دەبى قاپىكى ناياب بووبى و مەشھوور بووبى} دوایى ئەو جامە لە مەككە دەدۇزىتەو، كەسوكارى گەنچەكە جامەكەى خۇيان دەناسنەو، وە ئەوانەى كە قاپەكەيان لەلا دەبى دەلئىن: ئىمە ئەو قاپەمان لە عەدى كورپى بەدەو تەمىم كرىو، دوو پياویش لە ھۆزى ئەو گەنچەى كە مردوو، دىن سوڭىند دەخۇن دەلئىن: ئەو قاپە ھى ئەو خزمەى ئىمە، وە شاھەدىي ئىمە لە شاھەدىي ئەوان باشترە و راسترە، سوڭىندەكەى ئىمە لە ھى ئەوان ھەقتەر، وە ستەمىشمان نەكردو، (واتە: بەلگەيان دەبى لەسەر ئەو كە ئەو قاپە ھى مردوو دەكەى ئەوانە، وە ئەو دوو نەفەرە شار دوويانەتەو، ئىدى قاپەكە وەردەگرنەو)، وە لەوبارەو ئەم ئايەتە ھاتۇتە خوار.

جا لە رىوايەتى دىكەدا ھاتو: كاتىك ئەو گەنچە دەكەوئىتە ھالەتى سەرمەرگ، لە نامەيەكدا ھەموو كەلوپەلەكانى خۇى تىدا دەنووسى، نامەكە دەخاتە نىو كەلوپەلەكانى و تەسلىمى ئەو دوو نەصرانىيەى دەكات، كە وەصىيەتى بۇ كىردوون، ئەوانىش نامەكە نابىن، كەلوپەلەكانىش تەسلىمى مالىيان دەكەنەو، بەلام قاپەكە دەشارنەو، دوایى كە خىزم كەسەكەى كەلوپەلەكان دەكەنەو نامەكە دەخوئىنەو، دەلئىن: ئەو نامەيە ئەو قاپەشى تىدايە، كوا ئەو قاپە، دوو نەصرانىيەكەش ئىنگارىي دەكەن، بەھەر حال دوایى قاپەكەش دەدۇزىتەو، كرىاردەكانىش دەلئىن: لەو دوو نەصرانىيەمان كرىو. كەواتە: ديارە ئەوان دىويانە، وە لە رىوايەتىكى دىكەدا كە (ترمذى: ۳۰۵۹) ھىناويانە ھاتو كە (الطبري: ۱۲۹۷) دواى ئەو مىسولمان بوو ھەوالەكەى بە پىغەمبەرى خو^ﷺ داو. ئەگەرنا ھەر لەبەرئەو دوو نەفەر لە خىزمانى مردوو سوڭىند دەخۇن، بەوئەندە ئەو ھەقە نادىرئ بەوان، ئەگەر بەلگەيەكەيان نەبى.

ماناي گشتى ئايەتەكان

خوّا ﷺ لەم چوار ئايەتەدا، واتە: لە ئايەتەكانى (۱۰۵ تاكو ۱۰۸) بۆ جارى پازدەيەم و شازدەيەم، واتە: بۆ دواجار لەم سوورەتەدا، بانگى مسوئلمانان دەكات، بە نازناوى: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا ﴾، كە لەم سوورەتەدا بەم دووجارەشەو شازدە (۱۶) جار رستەي: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا ﴾ى دووبارە كر دۆتەو، ئەم سوورەتى (المائدة) يە زۆرتىن جار رستەي: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا ﴾ى تىدا هاتو، وە كە لەقەدەر قەبارەى خوشى زۆرتىن حوكم و ياساى شەرىعى تىدان، چونكە وەك پىشتىرش باسما كىرد، هەر كاتىك رستەي: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا ﴾، دى، بە مسوگەرى حوكمىكى شەرىعى بەدوادا دى، يان واجبىكە، يان قەدەغەيەكە، يان سوننەتىكە، يان شتىكى ناپەسندە، جا چ پەيوەندى بە ئيمان و عەقىدەو، چ پەيوەندى بە عىبادەتەو، چ پەيوەندى بە رەوشت و ئاكارەو، چ پەيوەندى بە حەلال و حەرامەو، چ پەيوەندى بە بازىرگانى و ئابوورىيەو، چ پەيوەندى بە حوكم و سىياسەت، يان جەنگ و جىهادەو، بە دنىيائى يەو و حوكمىكى شەرىعى لە دواى رستەي: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا ﴾ هەيە، جا لىردە بۆ جارى پازدەيەم خوا دەفەرموى: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا عَلَيْكُمْ اَنْفُسُكُمْ ﴾، ئەى ئەوانەى برپوتان هيناو! ورياي خوتان بن، وشەى: (عَلَيْكُمْ) (إِسْمُ فِعْلٍ)، واتە: لە خوتان وريا بن، (الزَمُوهَا أَوْ أَصْلِحُوهَا) لە خوتان وريا بن، يان خوتان چاك بكەن، ﴿ لَا يَضُرُّكُمْ مِّنْ ضَلٍّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ ﴾، ئەگەر ئىو رپى راست بگرن، ئەوئى كە گومرپابوو زىانتان لى نادات، واتە: مسوئلمانان بەهوى كەموكورپى خويانەو، دوژمنانيان زەفەريان پىدەبەن، ئەگەر خويان مسوئلمانى باشبن، وە پابەندبن بە شەرىعەتەو، ئەوانەى كە ناحەزيانن، لە گومرپاو سەرلىشىواوان، زىانيان پىناگەيەنن، ﴿ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ ﴾

جَمِيعًا، گەڕانەوهی هەمووتان بۆ لای خوا، بۆ لای خوا دەچنەوه، خوای
بالادەست هەمووتان کۆدەگاتەوهو لیژان دەپرسێتەوه، ﴿فَيَنْبِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

تَعْمَلُونَ، وه هه‌والتان پێده‌دات به‌وهی که ده‌تانکرد، واته: ئه‌گهر ده‌ته‌وئ خوای
په‌نه‌انزان هه‌والی ناخۆشت پێنه‌دات، لێره کرده‌وهی خراپ مه‌که، ئه‌گه‌رنا ئه‌وهی
له دنیا‌دا کرده‌وهی خراپ بکات، له قیامه‌تی هه‌والی ناخۆش ده‌بیست، بۆچی؟
چونکه هه‌ر کرده‌وه‌کانی خۆتن تۆمار ده‌کری، وه خوای دادگه‌ر له رۆژی دوا‌یدا
پێت ده‌فه‌رموئ: ئه‌وه‌ت کرد! ئه‌وه‌ت کرد! بۆیه ئه‌وهی ده‌یه‌وئ له قیامه‌تی هه‌والی
ناخۆش نه‌بیست، له‌لایه‌ن خواو فریشته‌کانه‌وه، که کرده‌وه‌کانی ده‌خه‌نه‌وه
به‌رچاوی، با لێره‌دا ئاگاداری کرده‌وه‌کانی خۆی بێ.

ئنجای خوای په‌روه‌رگار بۆ جاری شازده‌یه‌م کوتایی له‌م سوورده‌دا بانگی
مسو‌لمانان ده‌کات، ده‌فه‌رموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ب‌رواتان هی‌ناوه!
ب‌روایان به‌ چی هی‌ناوه؟ به‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که پێویسته ب‌روایان پێ به‌ی‌نرئ،
به‌ خوای ب‌و‌ینه، به‌ ناو و سی‌فه‌ته به‌رزه‌کانی، به‌ په‌روه‌رگارێتی، به‌
به‌ده‌یه‌ینه‌رایه‌تی، به‌ فریشته‌کانی، به‌ کتێبه‌کانی، به‌ پێغه‌مبه‌رانی (عليهم الصلاة
والسلام) که ره‌وانی کردوون، وه رۆژی دوا‌یی و به‌هه‌شت و دۆزه‌خ، وه هه‌موو ئه‌و
شتانه‌ی پێغه‌مبه‌ر هه‌والی پێداون، ئه‌وجار دوا‌ی ئه‌وه‌ی بانگی کردین، ئنجای پێمان
را‌ده‌گه‌یه‌نه‌ئ و ده‌فه‌رموئ: ﴿شَهَادَةُ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ﴾، بۆ
زانایاریتان زۆربه‌ی تو‌یژه‌ره‌وانی قورئان گو‌توویانه: ئه‌و سێ ئایه‌ته ئالۆزترین ئایه‌تن
له‌ ر‌ووی ماناو ئی‌ع‌را‌ب‌کردنه‌وه، وه ورده‌کاریی زۆر زۆریان ده‌و‌یت، به‌لام من زۆرم بیر
لێ‌کرده‌وه و له‌به‌ر ر‌وشنایی قسه‌ی زانایان دا تارا‌دده‌یه‌کی باش مانا‌که‌یانم ر‌وشن
کرد‌وته‌وه، وه‌ک هه‌م ئێ‌ستا له‌ مانای گشتی ئایه‌ته‌کاندا با‌سی ده‌که‌م، وه هه‌م له
مه‌سه‌له گرنگه‌کانیشدا.

خوای ﷻ لێره‌دا با‌سی مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنگ ده‌کات، که له ژیا‌نی ئینساندا دێ‌ته
پیش، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که که‌سی‌ک به‌ سه‌فه‌ر ده‌چێ، وه تووشی ر‌وودا‌وی‌ک ده‌بێ، یان

تووشی نەخۆشییەك دەبێ، دەست لە خۆی دەشواو دەزانێ خەریکی مردنییە، لەوگاتەدا پێویستە وەصیەت بکات بۆ دوو کەس، واتە: دوو کەسان بە شایەد بگرێ و بیانکاتە وەصیەتکاری خۆی لە مسوڵمانان، وە دەبێ دادگەرییش بن، واتە: دوو کەسی وابن، کە خۆیان لە گوناھی گەورە بپارێزن، ئەهلی درۆ نەبن، دەبێ دەستپاک و زمان پاک بن، ئەمەین بن، ئەوە ئەگەر شوێنەگە وابێ مسوڵمانی لێن، بەلام جاری وایە ئینسان بۆ بازرگانیی و سەفەر دەچێتە شوینیك، مسوڵمانی لێ نیە، لەوگاتەدا دەبێ دوو کەسی دیکە نامسوڵمان بکات بە وەصیەتکاری خۆی و بە شایەد، وە ئەو شتە کە بە پێویستی دەزانێ، یاخود کەلوپەلێکی هەیە مالا و سامانیکی هەیە، بیدا بەوان و تەسلیمی وانی بکات بەوانی بسپێرێ، ئەم ئایەتە ئاسی ئەوە دەکەن، خوا دەفەرموێ: ئەو ئەوانە ی پرۆاتان هیئاو! ﴿ شَهَدَةُ

بَيْنَكُمُ ﴾، شایەدی دانی نیوانتان، واتە: لە نێو خۆتاندا دەبێ بەو شیوەیە شایەدی بدن، لە چ کاتیکدا؟ ﴿ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ ﴾، ئەگەر یەکیك لە ئێوە مردنی لەلا ئامادەبوو، خۆ مردن خۆی نایەت و دیارنیه، واتە: هۆکارەکانی مردن و دنیا بەجێهێشتنی دەرکەوتن، یانی: زۆر نەخۆش بوو، هەرچەندە جاری واش هەیە یەکیك زۆر نەخۆش دەبێ و دەست لە خۆی دەشواو، دەست لە کراسی دەردیانی، دواییش نامرێ، بەلام ئەوە حالەتە، دەبینی مرۆف تووشی بەسەرھاتیکی قورس دەبێ، یان برینیکی زۆر سەختی دەبێ، لەو حالەتەدا وەصیەت دەکات، ﴿ حِينَ

الْوَصِيَّةِ ﴾، لە کاتی وەصیەت کردندا.

شایەدی دانەکەتان ئەوەیە کە: ﴿ أَشْهَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ ﴾، دوو کەسی خاوەن دادگەریی لە خۆتان، کە دوایی باس دەکەین مەبەست لە دادگەریی چییە، کە بە کورتیی واتە: بەردەوامی لەسەر پابەندی بە شەریعەتەو، کەسیك پێك و راست بێ و درۆ نەکات، وە دەستپاک بێ، وە پارێزکاری، خۆ لە گوناھە گەورەکان بپارێزێ، ئەوە پێی دەگوترێ: کەسیکی دادگەر، واتە: بەو شیوەیە لەنیو ئێوەدا شایەدی بەرپێوە دەچێ، کە دوو کەسی خاوەن دادگەریی لە خۆتان وەصیەتتان بۆ بکات،

﴿أَوْ آخِرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ﴾، یاخود دوو کەس لە غەیری خۆتان، واتە: لە نامسوولمانان، هەندیک گوتووینانە: ﴿غَيْرِكُمْ﴾، واتە: لە غەیری خەزمەکانی خۆتان، بەلام راستییەکە وانیە، راستە ماناکەی واتە: لە غەیری مسوولمانان، چونکە لێردا قسە لەگەڵ مسوولمانانە: ﴿يَكَايَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەو ئەوانەی بپرواتان هیناوە! وە غەیری ئیماندارانیش کافران، جا چ جوولەکەبن، نەصرانیی بن، ئیزیدی بن، ... هتد، کە دوو مسوولمان دەستەبەست دەن، دواى هەولێدانی زۆر، دەبێ هەولێدێ دوو کەسی نامسوولمانی ساغ و ساف و بێ فەرت و فێل بێنێ، بەپێی توانا، ﴿إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَبْتَكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ﴾، وەختێک ئێوە بە زەویدا روێشتن، یانی: سەفەرێتان کرد، دەلێ: بۆیە بە سەفەر گوتراوە: (ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ) چونکە ئێنسان کاتیەک کە بەرێ دا دەروات، پێی بە زەوی دا دەکوێ، لەبەرئەو خۆی زاناو شارەزا ئەو وشەییە بەکارهیناوە، واتە: کاتیەک ئێوە بە سەفەر چوون و بەلای مردنتان گەیشتی، ئەو پێویستە وەصیەت بکەن بۆ دوو نەفەر لە مسوولمانان، ئەگەر مسوولمان دەست نەکەوتن، دوو نامسوولمان، ﴿تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ﴾، ئەگەر لەو دوو نامسوولمانە کەوتنە گومانەو، چونکە دواى دەفەرموی: ﴿إِنْ أَرَبْتُمْ﴾، ئەگەر لێیان کەوتنە گومانەو، کە راست بکەن، دواى کە نوێژ کرا پیاوگر، ئەو نوێژە کام نوێژە؟ زۆربەى توێژەرهوان دەلێن: نوێژی عەسەر، هەندیک دەلێن: هەر نوێژێک بێ، نوێژی مسوولمانان، وە هەندیک دەلێن: نوێژی خۆیان، بەلام زیاتر وایێدەجێ لە نوێژەکانی مسوولمانان مەبەست بێ، لە دواى نوێژ پیاوگر، ﴿فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنَّ آرَبْتُمْ﴾، سوێند بە خوا دەخۆن، واتە: سوێندیان دەدەن، ئەگەر لێیان کەوتنە گومانەو، بەلام ئەگەر پێک و راست ئەمانەتەکەیان تەسلیم کردن، وەصیەتەکەیان بە پێک و راستی کردو لێیان دلتیا بوون، پێویست ناکات سوێندیان بدەن، یانی: ئەگەر لێیان کەوتنە گومانەو، سوێندیان دەدەن، سوێندەکە

چۆن دەخۆن؟ ﴿لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى﴾، سویند بە خوا دەخۆن، جا با ئەو کەسە خزمیش بێ، واتە: ئەو کەسە کە وەسیەتەکە ی کردو، یاخود ئەو کەسە کە شتەکە ی تەسلیم دەکری، خزم بێ، یان بیگانه، واتە: تەنانهت ئەگەر خزمیش بێ، خیانهتی پی ناکهین، یان خیانهتی بۆ ناکهین، چ جای ئەگەر بیگانه بێ، هەرچەنده خاوەنی خزمایەتیش بێ، ئیمە بەو سویندو بەو شایەدیە ی خۆمان، نرخیکی کەم ناکرین، ﴿وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ﴾، شایەدی دانیك کە دەبی بۆ خوا بدری، نایشارینهو، ﴿إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَثِمِينَ﴾، ئەگەر وابکەین ئیمە لە گوناھارانین، واتە: ئەگەر شایەدی بشارینهو، لە گوناھارانین، ئاوا سویند دەخۆن، ﴿فَإِنْ عُرِيَ عَنْهُمَا اسْتَحَقَّ إِثْمًا﴾، دوایی ئەگەر پیی زانرا، کە ئەوانە گوناھیکیان کردو، واتە: شتیکیان شاردۆتەو، باسیان نەکردو، ئەو گوناھیکیان کردو، ﴿فَأَخْرَجَ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا﴾، دووانی دیکە لە شوینی ئەوان دیتە شوینی ئەوان، ﴿مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولَیْنِ﴾، لەوانە ی کە مالهکەیان لی زایە کراو، واتە: لە خزمانی مردوو، کە مالهکەیان لی فەوتاو، دووان لەوان دین سویند دەخۆن، ﴿الْأُولَیْنِ﴾، واتە: ئەوانە ی کە نزیکترن لە مردوو، واتە: بە خزمایەتی لیی نزیکترن، لیی لە پیشترن، ئەوان دین سویند دەخۆن، ﴿فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهِدْنَا أَحَقَّ مِنْ شَهِدَتِهِمَا﴾، سویند بە خوا دەخۆن کە شایەدی دانی ئیمە راسترەو شایستەرە لە شایەدی دانی ئەوان، یاخود سویندی ئیمە لە سویندی ئەوان راسترە، ﴿وَمَا أَعْتَدْنَا﴾، وە ستەمیشمان نەکردو، دەستدریژییمان نەکردو، ﴿إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾، ئەگەر زولم بکەین، بە درۆ سویند بخوین، بۆ ئەو شتیکیان بخەینه سەر، کە هەق نەبی، ئەو ئیمە ستەمان کردو، واتە: ئەو دوو نەفەرە نامسوولمانە کە دەکرینە وەسیەتکار دوایی کە سویند دەخۆن، دوای نوێژ ئەگەر خەڵکە کە لیان کەوتنە گومانەو، کە سوکاری مردوو، کە لیان

كەۋتنە گومانەۋە، سۈيىندىان دەدەن، ئىنجا ئەگەر دۋاى سۈيىند خواردىنى وان، زانرا كە شتىكىيان پەنھان كىردۈۋە شتىكىيان شاردۇتەۋە، ۋەك لە ھۋى ھاتنە خوارەۋەكەيدا باسما كىرد، لەو ھالەتەدا چۈن بكىرى؟ ۋە كەسىشى لى نەبوۋ، لەۋكاتەدا دوو كەس لە خزمەكانى مردوۋەكە كە لىيى نىزىكن دىن، ئەۋانىش سۈيىند دەخۇن، بەلام كاتىك خزمەكانى مردوۋەكە سۈيىند دەخۇن، دەبى بەلگەۋ نىشانەيەكىيان بەدەستەۋە ھەبى، نەك ھەر لەخۇۋە سۈيىند بخۇن و بلىن: ۋەللا مىليونىك دۆلارىشى پىبوۋ!! نەخىر دەبى ئەۋانىش بەلگەيان پى بى، بەلام تەنيا بە بەلگەۋ نىشانەكە ئەۋ ھەقە ۋەرنەگىرئەۋە، دەبى دوو كەس لە خزمە نىزىكەكانى مردوۋەكە سۈيىند بخۇن، ۋە بلىن: ئەۋەش بەلگەمانە، ئىنجا لەۋ ھالەتەدا، ئەۋ ھەقەى كە داۋاى دەكەن، بۇيان دەگىردىتەۋە.

ۋە لە كۆتايىدا خۋاى كاربەجى حىكمەتى ئەۋە روون دەكاتەۋە، دەفەرمۈى:

﴿ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا﴾، ئەۋە نىزىكتەرە لەۋدى كە شاھەدى

يەكە ۋەك خۋى بىدەن، واتە: درۆ نەكەن لە شاھەدى دانەكەدا، ئەۋ دوو كەسە نامسوۋلمانە كە بزەنن دۋاىيى خزمەكانى مردوۋەكە بۇيان ھەيە ئەۋانىش سۈيىند بخۇن و شاھەدى بىدەن، كە تەنيا بە سەرزەرەكىي سۈيىندىان خوار، دەرناجن،

ئەۋە دەبىتە پالئەريان بۇ راستىيى ۋە ئەمانەت پارىزى، ﴿أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ

أَيْمَنُ بَعْدَ أَيْمَنِهِمْ﴾، ۋە ھەروەھا ئەۋە نىزىكتەرە بۇئەۋدى بىرسىن لەۋدى كە دۋاى

ئەۋدى سۈيىندى ئەۋان رەت دەگىتەۋە، پاش ئەۋدى تەرەفى بەرانبەر سۈيىند دەخۇن،

ئەۋ كاتە ھەقەكەيان لەسەر دەچەسى، ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَسْمِعُوا ۖ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

الْفَاسِقِينَ﴾، ۋە پارىز لە خوا بىكەن و بىيستن، ۋە خوا رېنمايى كۆمەلى لارپىبوۋان

ناكات، ئەۋە كورتهى ماناى گشتى ئايەتەكان بوو، ۋەك گۈتم زانايان گوتوۋيانە: ئەم

ئايەتانە ماناكەيان تاراددەيەك قوۋلىي و وردەكارى دەۋى، بۇئەۋدى كە ئىنسان

ماناكەى بۇ بىتە دەست، ۋە لە مەسەلە گىرنگەكانىشدا زياتر تىشكى دەخەينە سەر.

چەند مەسەلە يەكى گىرنگ

مەسەلە يەكەم: كە دەفەر موى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ

مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾، ئەى ئەوانەى بىر و اتان هيناو! و رىاى خۇتان بن، ئەگەر ئىوہ رپى راستگرتووبن، ئەوانەى كە گومىران، زىانتان لى نادەن، ئەم رستەيە سى ماناى ھەن:

(۱) واتە: ھەر كامىك لە ئىوہ با ھەولەبىدات ئىماندارى چاك بى و پارىزكارى باش بى، ئىنجا ئەگەر وابووى لە زاتى خۇتدا، لە پەناتەوہ نامسولمانىك ھەبى، جا خىزم بى، دۇست و برادر بى، بىگانە بى، ھەر كەسىك بى، مادام تۇ بۇخۇت دىندارى باش بووى، بىدىنىي و خراپەكارى ئەو زىانت لىئادات، بە مەرجىك كەمتەرخەمىيت نەبى بەرانبەر ئەو، كوردەوارى خۇشمان دەللىن: (مەر بە پىي خۇى، بزنىش بە پىي خۇى)! وە خۇاى بەخشنە لەوبارەو زۇر

بە روونىي فەرموويەتى: ﴿وَلَا تَزِرْ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ ﴿۱۰﴾ الإسراء، واتە: ھىچ گوناھبارىك گوناھى كەسىكى دىكە ھەئناگرى، بە مەرجىك كەمتەرخەم نەبى لە بەرانبەر يدا، بۇ وىنە: ئەگەر باب بەرانبەر مندالەكانى كەمتەرخەم بى و، كىچ و كورەكانى دوايى گوناح بكەن، ئەوہ ئەو بابە دوايى تووشى لىپرسىنەوہ سزا دەبى، بۇچى؟ چونكە كەمتەرخەم بووہ لە ئامۇزگارى كىردىاندا، ياخود ھەر كەسىك بەرانبەر خىزم و كەسى، ھاوہل و برادرى، دەورو دراوسى كەمتەرخەم بى، لە ئەنجامى ئەو كەمتەرخەمىيەدا ھەر يەك لەوانە تووشى ھەلەو گوناح بى، ئەویش بە ئەندازەى خۇى تووشى لىپرسىنەوہ دەبى، بەلام ئەگەر ھەقى خۇى جىبەجى كىردى، وە لە زاتى خۇيشى باش بووبى، ئەوہ زىانى بۇ ئەو نابى.

(۲) واتە: ئىوہ ئەى مسولمانىنە! ھەمووتان وەك كۆمەلگى مسولمان، وەك خەلكى مسولمان پابەندىن بە شەرىعەتەوہ، ئەو كاتە پىلان و فىل و دزايەتىي كافران، زىان لە ئىوہ نادات، واتە: مسولمانان لە ئەنجامى كەمتەرخەمىي

خۆیاندا دوژمن زەفەر یان پێ دەبات، ئەگەر خۆیان مسوولمانی باش بن، پابە ندبن بە شەریعەتەو، دوژمنان زیانیان لێ نەدەن، وە لە شوێنی دیکەدا خوا دەفەر موی:

﴿... وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ﴿۱۳۶﴾ آل عمران، واتە: وە ئێوە لەسەرەو دەبن ئەگەر ئیماندار بن، کەواتە: هەرکاتێک کافر زەفەر بە مسوولمانان دەبەن، دەبێ چاو بەخۆیاندا بگێرێنەو، دیارە کەموکۆرپی لە خۆیاندا هەیە.

۳) مانای سێیەمیش ئەوەیە کە لە کاتی نیکچوونی کۆمەلگا و زۆربوونی گوناح و تاواندا، ئینسان دواى ئەوێ نائومی دەبێ لەوێ کە بتوانی کۆمەلگا بگۆڕی و خەلک چاک بکات، لەو کاتەدا لەسەری پێویست نیە، خۆی لەگەڵ خەلکی ماندوو بکات، مادام کە بزانی هیچت بۆ لەگەڵ وان ناکرێ، بۆخۆت دینداریی خۆت بکە و واز لە خەلکی بێنە، وەک لەو یارەو ئەم (أَنْتُمْ) هەیه: {فَعَلَيْكَ بِخَاصَّةِ نَفْسِكَ وَدَعِ الْعَوَامَّ}، واتە: خەریکی دینداریی خۆت بە واز لە خەلکی بێنە، دیارە ئەو لە حالیکدا کە دنیا زۆر تیکە دەچێ و زۆر ئالۆزە.

مانا لێکدانەوەی هەسەل

لێردە هەندێک لە زانیان ئەو ئایەتەیان بە مانایەکی نەرێنیی (سلبی) وەرگرتو و گوتووینە: لێردە خوا دەفەر موی: ئەو مسوولمانینە! بۆخۆتان باش بن، ئەگەر لە پەناى ئێوەدا خەلک خراپ بێ، زۆلم بکاو، بێدینی بکا، زەهری بۆ ئێوە نیە، بەلام بێگومان ئەو وانیە، بۆچی؟ چونکە خوا دەفەر موی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا أُهْتَدَيْتُمْ﴾، ئەو ئەوانەى بپرواتان هێناو! وریای خۆتان بن، ئەگەر ئێوە پێی راستگرتوو بن، ئەوێ گومراپە زەهرتان لێ نادات، ئنجایەکیک لەو شتانەى کە ئینسان پێی راست بگرێ، دەبێ بیکات، ئەوەیە کە فەرمان بە چاکەو نەهێ لە خراپە بکات، کەواتە: کەسیک کە گوێ ناداتە دەوروبەری خۆی، مانای وایە پێ راستگرتوو

(مُهَنْدِي) نیه، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموئ: ئه‌وانه‌ی گوم‌پان زیانتان لێ‌ناده‌ن، ئه‌گه‌ر ئی‌وه‌ رپی راستان گرتبی، دیاره‌ به‌شیک له‌ گرتنی رپی راست، ئه‌وه‌یه‌ که ئینسان له‌ به‌ران‌به‌ر ناشه‌رعیی دا هه‌لۆیستی هه‌بی، وه‌ فه‌رمان به‌ چاکه‌ بکاتو، رپ‌گ‌ریش له‌ خراپه‌ بکات، وه‌ له‌وباره‌وه‌ ئه‌م ده‌قانه‌ هه‌ن:

۱- ﴿عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي حَازِمٍ خَطَبَنَا أَبُو بَكْرِ الصَّدِيقُ فَقَالَ: أَيُّهَا النَّاسُ! إِنَّكُمْ

تَقْرَءُونَ هَذِهِ الْآيَةَ وَتَتَأَوَّلُونَهَا عَلَى غَيْرِ تَأْوِيلِهَا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ

أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ﴾، وَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: (إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الظَّالِمَ فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ أَوْشَكَ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ بَعْدَآبٍ مِنْ عِنْدِهِ) ﴿أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقَم: (۴۳۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقَم: (۲۱۶۸) وَقَالَ: صَحِيحٌ، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقَم: (۴۰۰۵)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بَرَقَم: (۱۵۶۴)﴾، وَاتَه: فه‌یس (یه‌کیکه‌ له‌ هاوه‌لان خوا لێ‌ی رازی بی)، ده‌لئ: بیستم ئه‌بو به‌گری صیددیق خوا لێ‌ی رازی بی (ئهو کاته‌ی خه‌لیفه‌ی مسوولمانان بوو) وتاری بو‌ داین، گوئی: ئه‌ی خه‌لکینه‌! ئه‌م نایه‌ته‌ ده‌خویننه‌وه‌و ماناکه‌ی به‌ هه‌له‌ لێ‌ک‌ده‌ده‌نه‌وه‌، (وه‌ک‌ گوتم هه‌ندی‌ک‌ زانا به‌ هه‌له‌ مانای ئه‌و نایه‌ته‌یان کردوه‌، واته‌: ئی‌وه‌ وای تێ‌ده‌گه‌ن که ئه‌گه‌ر بو‌خو‌ت مسوولمان بی، هه‌قی که‌ست نه‌بی، دنیا ئاو بیبات گونا‌ه‌بارنی، مادام نو‌ی‌ژو ر‌و‌ژووی خو‌ت بکه‌ی! به‌لام ئه‌و مانایه‌ هه‌له‌یه‌و خوا مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ نه‌بووه‌، بو‌یه‌ ده‌لئ: ﴿وَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: (إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الظَّالِمَ فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ أَوْشَكَ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ بَعْدَآبٍ مِنْ عِنْدِهِ)﴾، واته‌: من گویم له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ بووه‌ ده‌یفه‌رموو: هه‌رکاتیک‌ خه‌لک‌ سته‌مکاریان بینی، ده‌ستیان نه‌گرت بی‌گ‌ی‌رنه‌وه‌ له‌و سته‌مه‌، ئه‌وه‌ زو‌ر نزیکه‌ خوا له‌لایه‌ن خو‌یه‌وه‌ سزایه‌ک‌ بنی‌ری بو‌ هه‌موویان.

که‌واته‌: ئه‌م نایه‌ته‌ مه‌به‌ست پێ‌ی ئه‌وه‌ نیه‌ که ئه‌گه‌ر بو‌خو‌ت نو‌ی‌ژو ر‌و‌ژووی خو‌ت، طاعه‌تی خو‌ت له‌ مائی خو‌ت کرد، مادام مسوولمان بووی، هه‌قی خه‌لک‌و ده‌ورو‌به‌رو کو‌مه‌لگات نه‌بی، چونکه‌ ئه‌وه‌تا پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموئ:

ئەگەر خەڵك سەتەمكار ببینن كە سەتەم دەكات، ئەوانیش دەستی نەگرن و بەرپەرچی نەدەنەوه، نزیكە خوا بەهۆی ئەو سەتەمەوه سزایەك بنێری، هەمووان بگرتەوه، سەتەمكاران و ئەوانەش كە لە بەرانبەر سەتەمدا هەلۆیستیان نەبووه.

۲- ﴿أَخْرَجَ ابْنُ جَرِيرٍ أَنَّهُ قِيلَ لَابْنِ عُمَرَ: لَوْ جَلَسْتَ فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ فَلَمْ تَأْمُرْ وَلَمْ تَنْهَ، فَإِنَّ اللَّهَ قَالَ: ﴿عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ﴾؟ فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: إِنَّهَا لَيْسَتْ لِي وَلَا لِأَصْحَابِي لِأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: (أَلَا فَلْيُبَلِّغِ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ)، فَكُنَّا نَحْنُ الشُّهُودُ وَأَنْتُمْ الْغَائِبُ، وَلَكِنْ هَذِهِ الْآيَةُ لِأَقْوَامٍ يَجِئُونَ مِن بَعْدِنَا، إِنْ قَالُوا لَمْ يُضِلَّ مِنْهُمْ﴾ (تفسیر الطبری: رقم: (۲۸۵۱))، واتە: ئیبنو جەریر دەڵێ: پۆژێك بە عەبدوللای كۆری عومەر (خوا لە خۆی و بابی رازی بێ) گوترا: ئەگەر لەم پۆژانەدا لە مالى خۆت دابنیشی، فەرمان بە چاكەو رێگری لە خراپە نەكەى؟ چونكە خوا دەفەرموى: وریای خۆتان بن، ئەگەر ئیوه پێی راستگرتوو بن، ئەوهی گومراپە زەمەرتان لێ نادات، عەبدوللای كۆری عومەریش (خوا لە خۆی و بابی رازی بێ) گوتی: ئەم نایەتە مەبەستی پێی من و هاوێلانە نیه، چونكە پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویهتى: ﴿أَلَا فَلْيُبَلِّغِ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ﴾، واتە: ئاگاداربە! ئەوهی كە ئامادەیه با بەوانە رابگەیهنێ كە لێره ئاماده نین، ئنجا ئێمه ئامادهبووهكانین، كە لە خزمەت پێغەمبەرى خوا ﷺ ئاماده بووین، وه ئیوهش كە لە دواى هاوێلانە هاتوون غایبەكانن كە لەوى نەبوون، دەبێ ئێمه هەرچییهك پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووبیتی پێتان رابگەیهنین، بەلام ئەوه بۆ كەسانێكە كە لە دواى ئێمه وه دین، وهختێك قسەى هەقیش بكەن، لیان وەرناگیرێ (فەرمان بە چاكەو نەهى لە خراپەش بكەن، لیان وەرناگیرێ و هیچ سوودی نیه)، واتە: بۆ كاتیكە كە دنیا بە تەواوی تێكچووێ، خەلكیش زۆر خراپ بووبێ و دزە ئالۆزبێ، وه ئامۆژگاریی و بانگەواز بۆ شتی چاك و رێگری لە شتی خراپ، هیچ سوودیكى نەبێ.

ههلبهته من پیموایه نهوکاتیش دهبی ئینسان تهواو بگاته دئیایی که
 قسهکهی هیچ سوودی نیه، نهوجار واز له قسهی ههق و فهرمان به چاکه و
 نههی له خراپه بیئی، واته: دئیایی که هیچ سوودی نیه، نهگهرنا مادام
 مهزندهی نهوه بکهی و نهگهری نهوه ههبی که سوودی ههیه، دهبی ههر پیی
 ههئسی وهك خوا دهفهرموی: ﴿فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ﴾ (۱) ﴿الأعلى، واته:
 بیریان بخهروه، نهگهر سوودی ههبو، واته: نهگهر چی بر گومانت ههبی
 که سوودی دهبی، نابی واز له قسهی ههق و فهرمان به چاکه و ریگری له
 خراپه بیئی، وه نایهتهکesh وهك گوتمان که دهفهرموی: ﴿إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ﴾،
 بهشیک له هیدایهتدرانی ئینسان و ری راست گرتنی ئینسان، نهوهیه که له
 بهرانبهر خهلكدا، له بهرانبهر کومه لگاکهیدا ههست به بهرپرسیاریتی بکات،
 وهك پیغهمبهری خوا ﷺ فهرموویهتی: ﴿كُلُّكُمْ رَاعٍ، وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ
 رَعِيَّتِهِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۴۴۹۵)، وَابْنُ خَارِجٍ بِرَقْم: (۸۹۳)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم:
 (۴۷۰۱)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۲۹۲۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۷۰۵)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ،
 عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا}، واته: ههر کامیکتان چاودیرو ههر کامیکتان
 بهرانبهر به خهلكهکهی بهرپرسیاره.

مهسهلهی دووم: که دهفهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَادَةُ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ

أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ أَشْكَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ أَوْ ءَاخِرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ
 أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصْبَحْتُمْ مَّصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْدِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ
 فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أَرَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ

اللَّهِ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَثَمِينَ﴾، دیاره پیشتربهگشتی مانامان کرد، بهلام لیردها

بهتایبهت چهند وشهیهك مانا دهکهینهوه:

(۱) که دەفه رموی: ﴿شَهْدَةُ بَيْنِكُمْ﴾، وشەى (شَهَادَة) چیه؟ (الشَّهَادَة: هِيَ فِي الشَّرِيعَةِ إِخْبَارٌ عَنْ عِيَانِ بَلْفِظِ الشَّهَادَةِ فِي مَجْلِسِ الْقَاضِي، بِحَقِّ لِلْغَيْرِ عَلَى آخِرِ) (التعريفات للجرجاني، ص ۱۳۱)، واتە: (شَهَادَة) لە شەریعەتدا بریتییە لە هەوال دانیک بەوەی تۆ ئاگات لەو شتە بووە بینوتە لە کۆڕو مەجلیسی قازیی دا، {وہ ئیستا کہ دەگوتری: ئامادەى شایەدی بەدەى، لەووە هاتو، (رأى) یانى: (حَضَرَ)، واتە: ئامادەبو، یاخود بینى، شایەد کەسیکە شتیکی دیبى، یاخود تەواو ئاگاداری بى، وە کە بە یەکیک دەگوتری: شایەدی بەدە، واتە: دەبى بچیتە مەجلیسی قازییەو، بلى: من شایەدی دەدەم، سویند دەخۆم، من پیتان رادەگەیەنم ئاگام لەو شتە بوو، یان ئەو شتەم بیست، یان ئەو شتەم بینى بەو شیوەیەو بەو شیوەیە، ئەو مانای شایەدیى {، شایەدیەک بەووە کە فلان کەس فلان ھەقەى ھەیە، ئەو پێى دەگوتری شایەدیى، واتە: یەکیک کە شایەدیى دەدات دەبى بلى من شایەدیى دەدەم کە ھەقى فلان کەسە لەسەر فیسار کەس، ئنجا (الجرجاني) دەلى: (فَالْإِخْبَارَاتُ ثَلَاثَةٌ: إِمَّا بِحَقِّ لِلْغَيْرِ عَلَى آخِرِ، وَهُوَ الشَّهَادَةُ، أَوْ بِحَقِّ لِلْمَخْبَرِ عَلَى آخِرِ، وَهُوَ الدَّعْوَى، أَوْ بِالْعَكْسِ وَهُوَ الْإِقْرَارُ)، واتە: ھەوال پێدانەکان سى جوړن: یان ھەوال پێدانیکى بە ھەقە، ھەوال پێدانیکە بە ئەوەى کەسیک ھەقى لەسەر کەسیکی دیکە ھەیە، ئەو شایەدی پێ دەلین، {بۇ وینە: ئەخمەد ئەوەندە ھەقەى لەسەر عەبدووللا ھەیە} یاخود ھەوال پێدانیکە بەوەى ئەو کەسەى کە ھەوال دەدات، دەلى: من ھەقم لەسەر فلان کەس ھەیە، ئەو پێى دەگوتری: دەعو، (فلان کەس دەعوای ھەیە لەسەر فلان کەس، واتە: داواى ھەقیکی لێدەکات)، یان بە پێچەوانەو ئەگەر کەسیک شایەدیى بدات، بەوەى کە ھەقیکی کەسیکی لەسەر، ئەو پێى دەگوتری: (الإقرار)، دانپێداھێنان بە ھەقى غەیر لەسەر خۆت.

(۲) که دەفه رموی: ﴿إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ﴾، یەکیک بۆى ھەیە بلى: هیچ کەس مردن نابینی! راستە، بەلام لێردا مانای ئاوايە: (أَيَ ظَهَرَتْ أَمَارَاتُهُ) واتە: ئەگەر نیشانەکان و ھۆکارەکانى مردنى دەرکەوتن.

(۳) کە دەفەر موی: ﴿حِينَ الْوَصِيَّةِ﴾. واتە: لە کاتی وەسیەت کردندا.

(۴) کە دەفەر موی: ﴿اِنَّنِ ذَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾. واتە: دوو کەسی خاوەن

دادگەریی لە ئێوه، دادگەریی یانی چی؟ (الجرجانی) دەئێ: (الْعَدَالَةُ: فِي اللُّغَةِ: الْإِسْتِقَامَةُ وَفِي الشَّرِيعَةِ عِبَارَةٌ عَنِ الْإِسْتِقَامَةِ عَلَى طَرِيقِ الْحَقِّ بِالْإِجْتِنَابِ عَمَّا هُوَ مُحْظُورٌ دِينًا، وَالْعَدْلُ: فِي اصْطِلَاحِ الْفُقَهَاءِ مَنْ اجْتَنَبَ الْكِبَائِرَ وَلَمْ يَصِرْ عَلَى الصَّغَائِرِ، وَغَلَبَ صَوَابُهُ وَاجْتَنَبَ الْأَفْعَالَ الْخَسِيسَةَ كَالْأَكْلِ فِي الطَّرِيقِ وَالْبَوْلِ) (التعريفات للجرجاني، ص ۱۴۸)، واتە: (الْعَدَالَةُ) لە زماندا واتە: پێک و راستیی، بەلام لە شەریعەتدا دادگەریی بریتیە لە راوەستایی لەسەر شەریعەت، لەسەر پێی هەق، ئەویش بەوە کە خۆ دوور بگرێ لەو شتەکانەی کە لە دیندا قەدەدەغەن، دادگەر (العدل أو العادل) ییش لە زاراوی شەرەزانیاندا کەسیکە خۆی لە گوناھە گەورەکان بپاریزێ، وە لەسەر گوناھە گچکەکانیش بەردەوام نەبێ، (گوناھە گەورە وەک: درۆ، غەیبەت، بوختان، قەتل، زینا، دزی... هتد، ئەوانە گوناھە گەورەن، چونکە گوناھە گەورە گوناھێکە کە سزای دنیایی هەبێ، یان هەر پەشە قیامەتی لەسەر بێ، ئێستا غەیبەت سزای دنیایی نیە، بەلام هەر پەشە قیامەتی لەسەرە، هەر وەها درۆ سزای دنیایی نیە، بەلام هەر پەشە قیامەتی لەسەرە، وە گوناھە گچکە جار جار لێی پوودەدەن، بەلام بەردەوام نابێ، (گوناھە گچکە وەک: نەزەر، تۆقەکردنی پیاو لەگەڵ ئافرەت، ئەو گوناھانەی کە سزای دنیایی و هەر پەشە قیامەتیان لەسەر نەبێ) وە راستیی تێدا زیاتر بێ، با هەڵش بکات {مەبەست لە (راستی) (صواب) لێرەدا پێچەوانەی درۆ نیە، واتە: زۆر بە کەمی شتی لە بیر بجێ و پێکانی زیاتر بێ لە نە پێکانی و بەهەڵەداچوونی} وە خوشی لە کردووە نەزمو پەستەکان بپاریزێ، (کردهوهی نەزمو پەست وەک: بەپێوە شت خواردن لەبەرچاوی خەڵک، یان بە پێوە تارەت گرتن، یانی: با گوناھیش نەبێ، بەلام دادگەریی ئەو کەسە پێی دەرووشێ).

هەڵبەتە بە بۆچوونی من ئەوە بە پێی عورفو عادەت و کات و شوینی ژینگەکان دەگۆرێ، بۆ وێنە لە ولاتانی دنیادا بە شیوەکی گشتی وایە کە

خەڵک بە پێوە نان دەخوات، مەرجیش نیه عەدالەتیان بپرووشی، یان یەکیک لە سەفەرە، یان شوینەگە ی وایە لە پەنایەک تارەت دەگرێ، با خەڵکیش چاوی لێبی، مەرج نیه دادگەری پێ پرووشی، کەواتە: ئەو پەیوەندی بە عورفو عەدەتەو هەیه، ئەگەر عورفو عەدەتی ئەو کۆمەلگایە ئەو شتەیان پێ پەست و نزم بوو، ئەو دیارە کاریگەری لەسەری دەبی، ئەگەرنا هیچ شوینەواریکی نابێ.

(۵) کە دەفەرموی: ﴿أَوَآخْرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ﴾، واتە: غەیری مسوڵمانان، جا خاوەن کتیبەکان بن، یاخود غەیری ئەوان، هەندیکیش گوتوویانە: واتە: لە غەیری خزمەکانتان، بەلام لە راستیدا ئەو مانایە بەهێز نیه، چونکە ئایەتەکە بە: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، دەست پێدەکات، غەیری ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ش، نامسولمانان.

(۶) کە دەفەرموی: ﴿إِنَّ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾، واتە: ئەگەر ئێوە سەفەرەتان کرد، جا لە قورئاندا لە زۆر شوێنان وشە (ضرب) بە مانای لێدان هاتو، بەلام (ضرب في الأرض) واتە: پێی بە زەوی دادا، کە هەر کاتیکی ئینسان بە سەفەر چوو دەری، وەختی بە زەوی دا دەروات، دەبی پێی بە زەویدا بکوێ.

(۷) کە دەفەرموی: ﴿فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ﴾، واتە: بەلای مردنتان تووش بوو، واتە: پێشەکی نیشانەکانی دەرکەوتوون، وەک پێشتریش گوتمان.

(۸) کە دەفەرموی: ﴿تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ﴾، واتە: رایاندهگرن، دوا ئەوێ کە نوێژ کرا، زۆربە زانیان دەلێن: مەبەست پێی نوێژی عەسرە، هەندیکیش دەلێن: نوێژی نیوەڕۆیه، هەندیک دەلێن: نوێژی بەیانییه، رایاندهگرن، دوا ئەوێ کە نوێژ کرا، سویندیان دەدن، حیکمەتی ئەوەش کە دوا نوێژ، لەبەرئەوێ خەڵک کۆدەبیتهو، وە کاتیکی موبارەکەو فەریزەیهکی گەورە خۆی پەروردگار جیبەجێ کراو، کاتەکەو شوینەکە هەبەتی رووحیان زیاتر، بۆیه لەو کاتەدا کە سویند دەدرێن، نزیکترە لەوێ بە درۆ سویند نەخۆن، هەندیکیش گوتوویانە:

﴿مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ﴾، دیاریی نەکردووە چ نوێژێک، بۆیە مەبەست پێی نوێژی خۆیانە، واتە: ئەگەر جوولەکەیه، نەصرانییه، کاتی نوێژیان کەنگییه؟ دواى نوێژەکەى خۆیان کە ئەو عیبادەتە ئەنجام دەدەن، سویند دەدرین، بەلام زیاتر واییدەچى مەبەست پێی نوێژی مسولمانان بى.

(۹) کە دەفەرموئ: ﴿فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ﴾، یانى: (يَحْلِفَانِ) واتە: سویند بە خوا دەخۆن، کەواتە: بابای نەصرانیی و جوولەکە نابى بە غەیری خوا سویند بدرئ، یانى: گریمان ئەگەر ئەو پیشى وابى بوى هەیه سویند بە عوزیر بخوات، بە موسا، بە عیسا، بە مەریەم بخوات، دروست نیە، تۆ بە غەیری خوا سویندی بەدى، دەبى بەس بە خوا سویند بدرئ.

(۱۰) کە دەفەرموئ: ﴿إِنْ أَرَبْتُمْ﴾، واتە: ئەگەر کەوتنە گومانەوه، لەوهى کە راست دەکەن، ئەدى ئەگەر نەکەوتنە گومانەوه؟ دیارە ئەو کاتە پێویست ناکات سویندیان بەدەن، چونکە ئایەتەکە دەفەرموئ: ﴿إِنْ أَرَبْتُمْ﴾، ئەگەر کەوتنە گومانەوه، یانى: ئەگەر نەکەوتنە گومانەوه، پێویست ناکات سویند بدرین.

(۱۱) کە دەفەرموئ: ﴿لَا تَشْرَى بِهِ ثَمَنًا﴾، واتە: بەو سویندەمان هیچى پیناکرین، هیچ نرخیکى پیناکرین، یانى: هیچ مەبەستیکی خۆمانى پى جیبەجى ناکەین، بەلکو حەقیقەتەکە چۆنە ئاواى رادەگەیهنین.

(۱۲) کە دەفەرموئ: ﴿وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى﴾، واتە: ئەو کەسەى کە سویندی بوو دەخۆین، یاخود سویندی لەسەر دەخۆین و شایەدی لەسەر دەدەین، بە خزمیشمان بى، ئیمە شایەدیەکە ناگۆرین، چۆن هەقە وای دەلین، واتە: رەچاوى ئەو ناکەین خزمە یان بیگانهیه، دەیناسین، یان نایناسین.

(۱۳) کە دەفەرموئ: ﴿وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ﴾، واتە: ئەو شایەدیەى کە خوا

فەرمانى پیکردووە جیبەجى بکرى نایشارینەوه، بۆیە دەفەرموئ: (شَهَادَةُ اللَّهِ) چونکە ئەو سویندەى کە دەخوئ خوا فەرمانى پیکردووە، وه سویندەگەش بە

خوا دەخوری، وه شایەدییه‌که‌ش به ناوی خوا دەدری، ده‌گوتری: (أَشْهَدُ بِاللَّهِ) ئه‌و شته وایه.

۱۴) که ده‌فرموی: ﴿إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَثَمِينَ﴾، واته: ئیمه ئه‌گه‌ر شایه‌دی بشارینه‌وه‌و سویندی به درۆ بخوین، مانای وایه ئیمه له گونا‌ه‌بارانی‌ن و له‌و گونا‌ه‌دا غه‌رق بووین.

مه‌سه‌له‌ی سی‌یه‌م: که ده‌فرموی: ﴿فَإِنْ عُرِيَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا أَسْتَحَقَّ إِثْمًا فَعَاخِرَانِ

يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولَانِ فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهِدْنَا أَحَقُّ مِنْ شَهِدَتَيْهِمَا وَمَا اَعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾، پێشت‌ریش

باسمان کرد، ئه‌و دوو که‌سه‌ی که ده‌کرینه وه‌صیه‌تکار، وه دوا‌یی که دینه‌وه که‌لوپه‌لی مردووه‌که ته‌سلیمی که‌سوکاری مردووه‌که ده‌که‌ن، ئه‌گه‌ر لیان که‌وته‌ن گومان سویندی‌ان ده‌ده‌ن، ئه‌گه‌ر سویند دران، دوا‌یی ده‌رکه‌وت که شتیکیان په‌نه‌ان کردوه‌و شار‌دۆته‌وه‌و دزیوه. ئه‌وه‌و باسی ئه‌وه‌و ده‌کات، ﴿فَإِنْ عُرِيَ﴾، ته‌ماش‌ا

بکه‌ن! خ‌وای کاربه‌جی چه‌ند به وردیی و به‌گ‌رنگیی و بایه‌خ پێدانه‌وه به ته‌نگ مال و سامانی خه‌لکه‌وه‌یه، مرؤفیک که‌ ده‌مری و خه‌ریکی مردنییه، ئه‌گه‌ر مسو‌ل‌مانی چ‌نگ که‌وته‌ن وه‌صیه‌تیان بۆ ده‌کات، دوو مسو‌ل‌مانی دادگه‌ر، ئه‌گه‌ر ئه‌وه نه‌بوو، ئه‌وه‌و دوو کافر ده‌کرینه وه‌صیه‌تکار، وه ئه‌گه‌ر خ‌زمی مردووه‌که متمانه‌یان پیکردن باشه، ئه‌گه‌ر متمانه‌یان پینه‌کردن، سویندی‌ان ده‌ده‌ن، وه ئه‌گه‌ر سویندیشیان دان و د‌وای سویند‌دانیش ده‌رکه‌وت خ‌یا‌نه‌تیان کردوه، ئه‌وه‌ش خ‌وای کاربه‌جی

چاره‌سه‌ری بۆ دان‌اوه‌و ده‌فرموی: ﴿فَإِنْ عُرِيَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا أَسْتَحَقَّ إِثْمًا﴾، ئه‌گه‌ر پێزانرا، دۆزرایه‌وه‌و ئاشکرا بوو که ئه‌وانه گونا‌هیکیان له‌سه‌ر خ‌وایان پێویست کردوه،

چونکه ﴿أَسْتَحَقَّ إِثْمًا﴾، واته: گونا‌هیکیان له‌سه‌ر خ‌وایان پێویست کردوه‌و

خ‌یا‌نه‌تیان کردوه، له‌و حاله‌ته‌دا ﴿فَعَاخِرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا﴾، دووی دیکه دین

له‌ شوینی ئه‌وان سویند ده‌خ‌و‌ن، ﴿مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولَانِ﴾،

لەوانەی کە گوناھەکیان بەرانبەر کراوە، واتە: ئەو میراتە میراتی بابای مردووە بۆ خزمەکانی دەچیتەو، کەواتە: ئەوانەی خیاڵیان لێکراوە، دوو نەفەر لەوان دین شایەدیی دەدەن، ئنجا ئەو خۆیدراویشەو: (مِنَ الَّذِينَ اسْتُحِقَّ عَلَيْهِمْ) ئەوانەی ستمیان لێکراوە لەلایەن دوو وەسیەتکارەکی پێش، ﴿الْأُولَئِينَ﴾، واتە: دوو کەسی کە نزیکترن، کۆ و کۆ خزمی زۆر نزیکی مردوووەکەن، ئەو دووانە دین سویند دەخۆن، دەلێن: ئەوانە ئەو دین شاردووتەو، ﴿فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَدَتُنَا﴾، سویند دەخۆن شایەدیی دانی ئیمە ﴿أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا﴾، راستەرو شایستەترو ھەقترە لە شایەدییانی ئەو دووانە، کە سویندتان داو، ﴿وَمَا أَعْتَدْنَا﴾، وە ئیمە دەستدریژی ناکەین، ﴿إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾، ئەگەر دەستدریژی بکەین، ئیمە لە ستمکارانین، دەلێ: ﴿فَإِنْ عَثَرَ﴾، واتە: دوا ئەوێ کە سوینددراو و پێی زانرا، کە پێی دەزانێ دەبێ شتەکە ھەبێ، وەک لە ھۆی ھاتنە خوارووەکەیدا باسما کرد، جامیکی زیو بوو، بە زێر نەخسێنراو، وە دیارە جامیکی مەشھووریش بوو، دوا یی لەلای کەسانی دیکە دۆزراووتەو، ئەوانیش گوتوووانە: لەو دوو کەسەمان کړیو، ئەوانیش دوا یی دانیان پێداھێناو، ئاوا دەبێ نیشانەو بەلگەیکە ھەبێ، ئەگەر نا ھەر لەخووە بابای گومانلێکراو تۆمەتبار بکری، ئەو گوناھە، چونکە دوا یی رێ دەکړیتەو بۆ خەلک وەک لە فەرماشتی پێغەمبەری خوا ﷺ ھاتو دەفەرموێ: ﴿الْبَيِّنَةُ عَلَى مَنْ ادَّعَى، وَالْيَمِينُ عَلَى مَنْ أَنْكَرَ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي (الكبرى) برقم: (۲۰۳۲۴)، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (إرواء الغلیل) برقم: (۲۶۸۵)}، واتە: کەسیک ئیددیعایەک بکات دەبێ بەلگەیکە روون بێنێ، (واتە: دوو شایەد)، وە ئەوێ کە نکوولی لێدەکات سویند خواردنی لەسەر، ئەگەر نا کەسیک ھەر لە خۆرا بلێ سویند دەخۆم کە ئەو ئەندازەم لەسەر فلان کەس، یەکسەر ھەقەکە بچیتە سەری، ئەو دەبیتە زولم! نەخیر، دەبێ بەلگەیکە بەدەستەو ھەبێ، بەس سویند خواردنەکە پالپشتە بۆ بەلگەیکە، ئەگەر نا بەبێ بەلگەو بەس بە سویند، کەس ھیچ دەعوایەکی بۆ ناچەسپێ، کەواتە: سەرەرای ھەبوونی بەلگە، ئنجا دەبێ

سویندیش بخوړی، چونکه خوا ددهرموئ: ئەو دوو شایه‌دهی که وه‌صیه‌تیاں بو کراوه، ﴿أَسْتَحَقَّ إِثْمًا﴾. واتە: گوناھ‌یکیاں له‌سه‌ر خۆیاں پێویست کردووه، (فَعَلُوا مَا يُوجِبُ إِثْمًا مِنْ خِيَانَةٍ أَوْ غُلُولِ شَيْءٍ مِنَ الْمَالِ الْمَوْصَى بِهِ إِلَيْهِ) واتە: کردووه‌کیان کردووه وه‌ک خیانه‌ت یاں شارندنه‌وه له‌و مال‌ه‌ی که وه‌صیه‌تیاں بو کراوه، جا که ددهرموئ: ﴿فَأَخْرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا﴾، دوو پیاوی دیکه له جیئ ئەو دووانه دین که خیانه‌ته‌کیان ئاشکرا بووه، سویند ده‌خۆن بو درخستنی ئەو هه‌قه‌ی که به‌لگه‌یه‌کیان به‌ ده‌سته‌وه‌یه له‌سه‌ری، که ددهرموئ: ﴿مِنَ الَّذِينَ أَسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوَّلِينَ﴾ (أَي مِنْ وَرَثَةِ اسْتَحَقَّ مِنْ بَيْنِهِمُ الْأَوَّلِيَّانِ)، واتە: له خزماني مردوووه‌که که گوناھ‌یکیاں به‌رانبه‌ر کراوه، خیانه‌ت‌یکیاں لیکراوه، دوو که‌سی که نزیک‌ترین له مردوووه‌که، واتە: میرات‌گه‌رن، یاخود شایسته‌ترین، بوئه‌وه‌ی که سویند بخۆن، وه شایه‌دی بدن، وه هه‌روه‌ها خویندر اویشه‌ته‌وه (الأَوَّلِينَ) واتە: دوو که‌س که ئەوه‌ل بن له ریزبه‌ندی خزمه‌کاندا، ﴿فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهِدْنَا أَحَقُّ مِنْ شَهِدَتِهِمَا وَمَا أَعْتَدْنَا﴾، واتە: سویند به‌ خوا ده‌خۆن که شایه‌دیدانی ئێمه راسته‌ له شایه‌دیدانی ئەو دووانه‌ی که دروین کردووه خیانه‌تیاں کردووه، وه ئێمه سنوورمان نه‌به‌زاندووه.. ئنجا (ابن جریر) له (ابن عباس و ابن جبیر) و غه‌یری ئەوانیش دین و ته‌فسیری ئەو ئایه‌ته ده‌کات ده‌لئ: {إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا حَضَرَتْهُ الْوَفَاةُ فِي سَفَرٍ، فَلْيَشْهَدْ رَجُلَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَرَجُلَيْنِ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ يَوْصِي إِلَيْهِمَا، وَيُدْفَعُ إِلَيْهِمَا مِيرَاثُهُ، فَإِذَا قَدِمَا بَتَرَكْتَهُ، فَإِنْ صَدَقَهُمَا الْوَرِثَةُ وَعَرَفُوا مَا لَصَاحِبِهِمْ، قَبِلْ قَوْلَهُمَا وَتَرَكَ، وَإِنْ أَتَاهُمُوهَا رَفَعُوهُمَا إِلَى السُّلْطَانِ فَحَلَفَا بَعْدَ صَلَاةِ الْعَصْرِ: بِاللَّهِ مَا كُتِمْنَا وَلَا كَذَبْنَا وَلَا خُنَّا وَلَا غَيَّرْنَا، فَإِنْ أَطَّلَعَ الْأَوْلِيَاءُ عَلَى أَنَّ الْكَافِرِينَ كَذَبُوا فِي شَهَادَتِهِمَا، قَامَ رَجُلَانِ مِنَ الْأَوْلِيَاءِ فَحَلَفَا بِاللَّهِ: (إِنْ شَهَادَةُ الْكَافِرِينَ بَاطِلَةٌ، وَإِنَّا لَمْ نَعْتَدْ) فَتَرَدُّ شَهَادَةُ الْكَافِرِينَ، وَتَجُوزُ شَهَادَةُ الْأَوْلِيَاءِ} (تفسير الطبري رقم: (۱۲۹۷۹)، واتە: ده‌لئ: ئەگه‌ر پیاویك له سه‌فه‌ری مردنی گه‌یشه‌ته سه‌ر، با دوو پیاوی مسوولمان

بکاتە شایەد، وە ئەگەر دوو پیاوی مسوولمانی دەست نەکەوتن، با دوو پیاو لە خاوەن کتێبەکان (ئەو دەلی خاوەن کتیب واتە: جوولەگەو نەصرانی، چونکە ئەو کاتە هەر ئەوان لە کۆمەلگای ئیسلامیی ئەوسادا زیاتر هەبوون، ئەگەرنا غەیری ئەوانیش دەگریتەو، ئەگەر خاوەن کتیبیش نەبن، با بێهەستیش بن) وەحیەتیان بۆ دەکات وە میراتەکە ی خۆی تەسلیمی ئەو دووانە دەکات، ئنجا هەر کاتیەک ئەو دوو نەفەرە هاتنەو، (جا چ دوو مسوولمانەکە بن، چ دوو نامسوولمانەکە بن)، وە میراتەکەیان هێنایەو، بۆ لای خزمەکانی، ئەگەر میراتگەکان بە راستیان دانان و زانیان مردوووەکە ئەوەندە مال و کەلوپەلە هەبوو، ئەو قسەکەیان وەرەگێڕی و وازیان لێ دەهێنری، (مالتان ئاواو خوا پاداشتتان بداتەو، کە میراتەکەتان هێنایەو)، بەلام ئەگەر تۆمەتباریان کردن (واتە: لێیان کەوتنە گومان) ئەو دەیانەن بۆ لای حوکمران، بۆ لای قازی لەوێ دواى نوێژى عەسر سویند بە خوا دەخۆن، دەلێن: نە شاروومانەتەو، نە درۆمان کردو، نە خیانتەمان کردو، نە گۆریمانە، ئنجا دواى سویندەکەش ئەگەر خزمە نزیکەکانی مردوووەکە پێیانزانی، کە ئەو دوو کافرە درۆیان کردو، لە شایەدیی دانەکەیاندا، دوو پیاو لە خزمەنی مردوووەکە هەڵدەستن سویند بە خوا دەخۆن کە شایەدیی دانى ئەو دووانە بە تال (باطل)ە، بەو بەلگانە، وە ئیمە سنوور شکێنیمان نەکردو، لەو کاتەدا شایەدیدان و سویندی دوو کافرەکە کە خیانتیان کردو، بە پووچ دادەنری، یاخود رەت دەگریتەو، وە شایەدیدانی دوو خزمی مردوووەکە جیی خۆی دەگری.

مەسەلەى چوارەم: کە دەفەرموی: ﴿ذٰلِكَ اَدْنٰی اَنْ يَّاتُوْا بِالشَّهَادَةِ عَلٰی وَجْهِهَا

اَوْ يَخَافُوْا اَنْ تَرَدَّ اٰيْمُنُهُمْۙ بَعْدَ اٰيْمَنِہُمْۚ وَاتَّقُوْا اللّٰهَۙ وَاسْمَعُوْاۤ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِی الْقَوْمَ

الْفٰسِقِیْنَ ﴿﴾، ئا ئەمە، ئەو حوکمە شەریعیە نزیکترە لەوێ کە شایەدیەکە وەك خۆی بدەن، مەروە ئەگەر بزانی لێی ناپرسریتەو، بە دواى داناچن، وە دین و تەقواشی نەبێ، بە کەیفی خۆی قسان دەکات و نیوەی مالەکەش رەنگە بەلاو، بێ، بێ: ئەوەندە بوو، بگرە رەنگە بێ: مردوووەکە قەرزدارى منیشە! بەلام ئەگەر بزانی لێی دەپرسریتەو، وەك حوکمە شەریعیەکە دەفەرموی: ئەوە نزیکترە لەوێ کە شایەدیەکە وەك خۆی بدات، یاخود بۆ ئەو کە بترسین کە

سویندەکانیان ڕەت بکړینهوه، ﴿أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَنُ بَعْدَ أَيْمَنِهِمْ﴾، دواى سوینددانى ئەوان کە خزمانى مردوو سویند دەخوڤ به به‌لگه‌وه، ئەو کاته سویندەکه‌ی وان به پووچ داده‌نرئ، چونکه دەرکه‌وتوه کە سویندەکه‌یان به درۆ خواردوه، له‌و ئامانجه‌ نزیک‌تره، چونکه دواى ده‌فه‌رموئ: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾، وه پارێز له‌ خوا بکه‌ن و بیست، وه خوا رێنمایى لاریبوان ناکات.

چه‌ند خو‌کشی‌ شه‌رعمی که‌ له‌م ئایه‌ تانه‌ وه‌رده‌کهرین

۱/ ره‌واى وه‌صیه‌ت و پێویستبوونی له‌سه‌ر که‌سیک که‌ له‌ مه‌رگ نزیك ده‌بێته‌وه، که‌سیک که‌ زانی ده‌مرئ بو‌ی هه‌یه، به‌لکو زۆربه‌ی زانیان ده‌لێن: له‌سه‌ری فه‌رزه وه‌صیه‌ت بکات، چونکه لێرده‌ا ده‌فه‌رموئ: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ أَشْنَانٍ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾، وه‌ك هه‌وال پێدان ده‌فه‌رموئ، به‌لام وه‌ك فه‌رمان وایه، واته: ئەگەر زانیت ده‌مری، وه‌صیه‌ت بکه‌!

۲/ بابای نزیكه مه‌رگ، مادام عه‌قلی چه‌سپاوبی، وه‌صیه‌ته‌که‌ی ئیعتیباری پێ ده‌گرئ، چونکه ده‌فه‌رموئ: ﴿إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ﴾، به‌لام هه‌ندئ که‌س هه‌یه ده‌که‌وێته‌ گیانه‌لاو که‌س لێی تیناگات، هوشی له‌لای خو‌ی نه‌ماوه، ئەوه وه‌صیه‌ته‌که‌ی ئیعتیباری پێناکرئ.

۳/ شایه‌دییدانی وه‌صیه‌ت پێویستی به‌ دوو که‌س هه‌یه، وه‌ك ئایه‌ته‌که‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿أَشْنَانٍ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾، یان ﴿ءَاخِرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ﴾، واته: دوو که‌سی

دادگەر و جیی متمانه بن، ئەگەرنا نابئ ئەووی وەصیەتی بۆدەگەرئ، یەك كەس بئ.

۴/ رەوایی شایەدییەکانی کافران لەو جۆرە وەصیەتەدا، لەبەر پێویستی (ضرورة)، وە ئەوانەش کە دەئێن: نەسخ کراوەتەو، لەپراستییدا هیچ بەلگەیەکیان بەدەستەو، نیه، بەلکو دروستە کافر لەو حالەتەدا بکڕنە شایەد، مادام مسوولمان چنگ نەگەون، وەك له ئایەتەگەدا دەفەرموئ: ﴿أَوْءَاخِرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ﴾.

۵/ لەو ڕستەیه وەردەگیرئ کە بەگشتی شایەدییەکانی کافران لە کاتی پێویستییدا وەردەگیرئ، چونکە ئایەتەگە دەفەرموئ: ﴿أَوْءَاخِرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ﴾، مانای وایە لەو جۆرە حالەتەدا وەك چۆن شایەدی لە مسوولمانان وەردەگیرئ لە کافرانیش وەردەگیرئ، کە ئەو ڕای (ابن تیمیة) و کۆمەڵێك لە زانایانی دیکەشە، وە هەر ئەو ڕایەش راستە، چونکە ئەگەر مسوولمان لەوئ نەبوون، خو نابئ ئەو ماله زایە ببئ!

۶/ رەوایی سەفەرکردنی مسوولمان لەگەڵ کافراندا، چونکە ئایەتەگە دەفەرموئ: ﴿أَوْءَاخِرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ﴾. واتە: ئەو دوو نەفەرە لە نامسوولمانان کە لەگەڵ ئەو مسوولمانەن، کەواتە: دروستە مسوولمان سەفەر لەگەڵ نامسوولماناندا بکات، سەفەری بازرگانیی، سیاسیی، گەشت و گەڕان ... هتد، مادام متمانهی پێیان هەبئ.

۷/ رەوایی سەفەر بۆ بازرگانیی، چونکە دەفەرموئ: ﴿إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ئەگەر ئێوە بەسەفەر جوون، دیارە بۆ بازرگانیی، کەواتە: دروستە ئێنسان بۆ بازرگانی سەفەر بکات، هەتا بۆ ولاتی کافران، بۆ شوینی دوور.

۸/ کەوتنە گومان لە شایەدییەکان دا، پاساوی سویند دانی شایەدەکانە، کاتیك کەسێك شایەدی دەدات و لێی دەکەویە گومان، دروستە بلێی: سویندیشم بۆ

بخو! چونکە دەفەرموئ: ﴿تَحْبِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنَّ

أَرَبْتَهُمَا﴾، ئەگەر لێیان کەوتنە گومان لە دواى نوێژ سویندیان بدەن،

هەلبەتە ۋەك گوتەم لە دواى نوپۇز مەبەست پىي ئەۋەيە زياتر حالەتتىكى
رۈوحىي دروست بى، ۋە ئەۋ كەسە ھەست بە ترسو سامو ھەبەتتىك بىكات،
بۆئەۋەي شاھەدەيەكەي چاكتەر بدات، سوپىندەكەي راستتر بخوات.

۹/ بەلام ئەگەر گومان لە گوپۇ دا نەبوو، تۆمەت لە ئارادا نەبوو، پىويست بە
سوپىندان ناكات، چونكە ئايەتەكە دەفەرمۇي: ﴿فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنَّ آرْتَبْتُمْ﴾،
ئەگەر كەۋتەنە گومان، ئەدى ئەگەر نەكەۋتەنە گومان؟ ئەۋە پىويست ناكات.

۱۰/ شاھەدەيدان شتىكى زۆر گەۋرەيە، چونكە ئايەتەكە دەفەرمۇي: ﴿وَلَا نَكْتُمُ﴾

﴿شَهَادَةَ اللَّهِ﴾، ۋە شاھەدەيى خوا ناشارىنەۋە، جا چ مەبەست پىي سوپىند
خواردن بە خوا بى، چ مەبەست پىي شاھەدەيدان بى، كە ھەردوۋو كىشىان
تىكھەل كىشن، جارى وايە كەسكى دەبىتە شاھەد، سوپىندىشى دەخريتە سەر،
شاھەدەيى سوپىند شتىكى گەۋرەيە، بۆيە خۋاى بەرز پالى داۋەتە لاي خۋى.

۱۱/ دروستە شاھەدەكان تاقىبىكرىنەۋە لە كاتى گوماندا، ۋە لە يەك جىابىكرىنەۋە،
بە جىا لىيان بىرسرى، ئەۋەش دروستە، بۆئەۋەي زياتر ھەقىقەت دەربىكەۋى.

۱۲/ ھەبوۋنى نىشانەۋ قەرىنە جىدارىي بەلگەيە، واتە: نىشانە (قارىنە) ئەۋەيە
شتەكە تەۋاۋ نەجەسپى، بەلگە ئەۋەيە شتەكە تەۋاۋ بچەسپى، ئەگەر
قەرىنەۋ نىشانەيەكىش ھەبى لە شوپىنى بەلگە دادەنرى لە حالەتى
درۆگردنى ۋەصىيەت بۆ كراۋەكاندا، ۋە پاش سوپىند خواردنى دوو كەسى
نزيكى مردوۋەكە، ئەۋ كاتە شاھەدەيەكەيان لى ھەلدەۋەشىتەۋە^(۱).

ئايلا راسه ئم ئايته نهخ كراوده ته وه؟!

زهىدى كورى ئهسله مو نهخه عىى و مالىك و شافىعىى و ئه بو هه نىفه رهحه تهى
خوایان لى بى، ئه م ئايه ته به مهنسووخ داده ئىن، وه به لگه ش به و ئايه تهى
سوورتهى (البقرة) دىننه وه، كه دهفه رموى: ﴿مَنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ﴾ (۱۲۲)،
ده ئىن: كه واته: كافر له و شايه داننه نىن كه مسوئلمانان لىيان رازى بن، ئايه ته كه ش
دهفه رموى: له و شايه داننه كه لىيان رازى بن، هه روده ها كه دهفه رموى: ﴿أَشْهَدُ
ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾، دوو كه سى دادگهر له خوئان به شايه د بگرن، كه واته: ده بى له
مسوئلمانان بن، وه له سوورتهى (الطلاق) دا دهفه رموى: ﴿وَأَشْهَدُوا ذَوَى عَدْلٍ
مِّنْكُمْ﴾، واته: وه دوو كه سى خاوه ن دادگهرى له خوئان به شايه د بگرن، به لام
(أبي موسى الأشعري، وسعيد بن المسيب، ويحيى بن يعمر، وسعيد بن جبير
وأبي مجلز وإبراهيم وشريح وعبيدة السلماني، وابن سيرين ومجاهد وقتادة
والسدي وابن عباس وغيرهم. وقال به من الفقهاء: سفيان الثوري؛ ومال إليه أبو
عبيد القاسم بن سلام) هه موويان گوتوويانه: ئه م ئايه ته موحه كه مه و مهنسووخ
نيه، وه شايه دىيدانى ئه هلى زىمه، واته: نامسوئلمانىك كه هاوپه يمانن له ولا تى
مسوئلماناندا ده ئىن، دروسته له سه فه ردا، مادام مسوئلمانان له وى نه بن، وه كه
ده شفه رموى: ﴿مِّنْكُمْ﴾، واته: له ئيمانداران، به لام كه دهفه رموى: ﴿مِنْ
غَيْرِكُمْ﴾، واته: له نامسوئلمانان.

وه (الْقُرْطُبِيُّ) ده ئى: (وما ادعوه من النسخ لا يصحُ فإن النسخ لا بُد فيه من
إثبات الناسخ على وجه يتنافى الجمع بينهما مع تراخي الناسخ؛ فما ذكره لا

یصح أن يكون ناسخاً؛ فإنه في قصة غير قصة الوصية لمكان الحاجة والضرورة؛ ولا يمتنع اختلاف الحكم عند الضرورات؛ ولأنه ربّما كان الكافر ثقة عند المسلم يرتضيه عند الضرورة؛ فليس فيما قالوه ناسخ^(۱)، واته: ئەوێ که گوتووینە: ئەو ئایەتە نەسخ بۆتەو، راست نیە، چونکە ئەو دەرستێکی نەسخ، دەبی لابەر (ناسخ)ی زۆر ئاشکراستی، بەلام لێردا دیار نیە، وە پێکەوێش دژنێن، ئایەتەکانی دیکە ئەو دەرستەو: دوو نەفەر بە لەخوتان شایەدین، ئەوێ سوورپەتی (البقرة) و (الطلاق)، واتە: ئەو کاتێکدا ئەو مسوولمان هەبن، ئەوێ ئەوێ مسوولمان نەبوون؟ ئەو نەفەر کابرا لێی قەوماوەو ئەو غەریبایەتیەو بەس کافری لێن، ئەو ئایەتە باسی ئەو حالەتە هەلاوەردراو (استثناء)یە دەکات، ئەو کاتی ناچاری دایە، وە بەتایبەتی ئەوێ کافرەکان جێی متمانە ئەو مسوولمانە بن، وە لێیان رازی بی، ئەوێش ئەو دەرستەو: ﴿مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ﴾ (۲۸۲)، کابرا ئەو شایەدیدیانی ئەو کەسە رازییە، بە کافریش بی، مادام متمانە پێی هەیه، ئەو دەرستە وەسیەتی بۆ بکات و دەرستە بیکاتە شایەد.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى بىست و چوارەم

پىناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە ھەوت ئايەت دەگىتە خۇى لە سوورەتى (المائدة) ئايەتەكانى (۱۰۹ تاكو ۱۱۵)، ديارە لە ئايەتى يەكەمىاندا خوا ﷻ باسى ئەو كاتە دەكات كە تىكرای پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) كۆدەكاتەو، واتە: لە رۆژى دوايى دا، وە لىيان دەپرسى: ئايا چىتان وەلامدراوئەو، لەلايەن ئۆممەتەكانتەو؟ ئەوانىش دەفەرموون: ئىمە بە تەواوى نازانىن ھەر خۆت زاناي نەئىيەكانى، واتە: ھەر بۆخۆت بە تەواويى حال و بالى مىللەتان و ئۆممەتانى ئىمە دەزانى، كە چۆن بوون و چۆنيان وەلام داوينەو؟

پاشان خۇاى زاناو شارەزا ئەو كاتە دەخاتەو، ياد، كە چاكەو نىعمەتەكانى خۇى خستۆتە بىر عىساي كورى مەريەم سەلامى خوايان لىيى، لە پشتگىرييكرانى بە (روح القدس)، بەو كە لە بىشكەدا قسەى لەگەل خەلكدا كردو، ھەروەھا لە حالەتى كاملىيشدا، وە ئەو كە خوا كىتبو ھىكمەت و تەورات و ئىنجىلى فىر كردو، وە ئەو كە يارمەتى داو وە قور بالندە دروست بكات، وە پاش ئەو كە فووى پىدا كردو، ئەو بالندەيە شىو ژیانىكى بە بەردا كراو وە فرىو، وە پاشان ئەو كە كويىرى زگمك و بەلەكى زگمكى چاك كردۆتەو، وە مردووى زىندوو كردوونەو، وە لە دەستى جوولەكەكان چەپالەى داو.

وە پاشان خۇاى پەروردگار باسى ئەو دەكات كە وەحى ناردو بۆ ھەوارىيەكان، كە ديارە لىردەدا وشەى وەحى بە ماناي ئىلھام و خستەنە نىو دل دى، كە ئيمان بە خۇى و بە پىغەمبەرەكەى بىنن، كە عىسايە ﷺ.

وە لە چوار ئايەتى كۆتايى ئەم دەرسەماندا خۇاى پەنھانزان باسى سىيەمىن بەسەرھات دەكات، كە لەم سوورەتەدا ھاتو، وە سوورەتەكەش ھەر بەناوى ئەو

بەسەرھاتەو ناوناو، ئەویش بەسەرھاتی سفرەو خوانە، سفرەیکە کە خواردنی لەسەر بێ، کە حەوارییەکان داوایان لە عیسا عليه السلام کردو، بۆیان لە خوا بپارێتەو، سفرەو خوانیکیان لە ئاسمان بو بنێرێتە خوار، وە ئەویش دیارە داواکەیی ئاراستەیی خوای پەروردگار کردو، بە ئەدەبوو ریزیکی زۆرەو، وە خوای پەروردگاریش وەلامەکەیی ئەرێنیی بوو و فەرموویەتی: بەئێ، من ئەو سفرە پر خواردنە دەنێرمە خوار، بەلام بە مەرجێک هەر کەسێک باش دابەزینی ئەو سفرەییە بپروایی، ئەو بە شیوەیکە سزای دەدەم، کە هیچ کەس لە جیهانیانم بەو شیوەییە سزا نەداو.

AliiBapir.net
Youtube/AliiBapir1
F/MediaAmeerOffice

﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ
 الْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَلَدَتِكَ
 إِذْ أَيْدَتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۖ وَإِذْ عَلَّمْتُكَ
 الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ۖ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ
 بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُخْرِئُ الْأَكْمَامَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي
 وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمُ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٠﴾ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى
 الْحَوَارِيِّينَ أَنْ ءَامِنُوا بِي وَبِرِسُولِي قَالُوا ءَامَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾
 إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا
 مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ۖ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ
 مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾
 قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ۖ تَكُونُ لَنَا عِيدًا
 لِأَوَّلِنَا وَءَاخِرِنَا وَءَايَةً مِنْكَ ۖ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنْزِلُهَا
 عَلَيْكُمْ ۖ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ

مانای وشە بە وشەى ئايەتەكان

((رؤيىك كه خوا پيغەمبەران كۆدەكاتەو، دەفەرموى: بە جى وەلامدراڭەو،
لەلايەن ئۆممەتەكانتەنەو؟ گوتيان: زانيارىيمان نيە، بېگومان ھەر تۆ زاناي
نەيىيەكانى، ﴿ ۱۰۹ 》 يادبەو كاتىك خوا فەرموى: ئەى عىساي كورپ مەريەم!
چاكەى من بەسەر خۆت و دايكتەو يادبەو، كە بە گيانى پاك پشتم گرتى، لە
لانكداو، بە كاملى قسەت لەگەل خەلگى دا دەگرد، وە كاتىك كتيب و حىكمەت و
تەورات و ئىنجىلەم فيركردى، وە كاتىك بە مۆلەتى من شىوہى بالئەت لە قورپ
دروست دەگرد، ئنجا فووت پيدا دەگردو بە مۆلەتى من دەبوو بە بالئەدى زىندوو،
وہ كويىرى زگماك و بەلەكت بە مۆلەتى من چاك دەگردو، وە كاتىك بە مۆلەتى
من مردووانت بە زىندوو كراوہى لە گۆرەكانيان دەردەهينا، وە كاتىك دەستى بەنى
ئىسرائىلە لە تۆ گيىرايەو و نەمەيشت زىانت لىبدەن، كاتىك بە بەلگە
ئاشكرايەكانەو ھاتىە لايان، ئنجا ئەوانەيان كە بېپروا بوون، گوتيان: ئەمە بەس
جادوويەكى ئاشكرايە ﴿ ۱۱۰ 》 وە كاتىك سروسەم بۆ ھەوارىيەكان كرد، (خستە
دليانەو و خورپەم بۆ كردن) كە بپروا بە خۆم و بە پيغەمبەرەكەم بەيىن، گوتيان:
ئيمانمان ھىنا، شايدەبە كە ئىمە گەردنكە چىن ﴿ ۱۱۱ 》 كاتىك ھەوارىيەكان گوتيان:
ئەى عىساي كورپ مەريەم! ئايا پەرودەگارت دەتوانى خوانىكى خواردنمان لە
ئاسمانەو بۆ دابەزىنى، عيسا گوتى: ئەگەر ئيماندارن پارىز لە خوا بکەن، (وہ داوای
وامەكەن) ﴿ ۱۱۲ 》 گوتيان: دەمانەوى لەو سفرەو خوانە بخوین، وە دلمان بەھوى
زيادبوونی ئيمانەو ئارام بگري، وە بزانی و دليابین كە راست لەگەل کردووين،
وہ لەسەرى ببینە شايدە، ﴿ ۱۱۳ 》 عيساي كورپ مەريەم! گوتى: ئەى خوايە،
پەرودەگارمان! خوانىكمان لە ئاسمانىو بۆ دابەزىنە، بۆمان ببیتە جەژن بۆ ھى
سەرەتاو كۆتاييمان، وە ببیتە بەلگەو نیشانەيەك لە تۆو، وە بژيومان بدەيە،
بېگومان تۆ باشترىنى بژيودەرانى ﴿ ۱۱۴ 》 خوا فەرموى: بېگومان من ئەو خوانە
دادەبەزىنمە سەرتان، بەلام ھەر كەسيك دواى ئەو لە ئىوہ بېپروا، ئەو بە
مسۆگەرى ئازارىكى دەدەم، ھىچ كەس لە جىھانيان وا سزاو ئازار نەدەم ﴿ ۱۱۵ 》)).

شیکردنه وهی هه نندیک له وشه کان

(إِذْ أَيْدَتَكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ): (أَي: قَوَيْتُكَ، أَسْنَدْتُكَ) واته: پشتم گرتی، پالپشتت

بوومو و بههیزم کردی، (رُوحُ الْقُدُس)، (رُوح) واته: گیان، نهو حه فیه تهی که ئیمه نایزانی چیه؟ یاخود دهلی: (الرُّوحُ اسْمٌ لِلنَّفْسِ) روح ناوه بو نهفس، بهلام لیهدا به مانای گیان دی، چونکه (رُوحُ الْقُدُس) واته: گیانی پاک، یان پیروژ، که مه بهست پیی جبریله عليه السلام، هه نندیکیش گوتوو یانه: مه بهست پیی پروو حی عیسیایه، که پروو حیکی پاکی هه بووه، هه نندیک دی گوتوو یانه: نهو ئیمانیه که له دل و دهر وونی عیسادا جه سپاوه، بهلام رای بههیزتر نه وهیه که مه بهست له (رُوحُ الْقُدُس) جبریله عليه السلام، چونکه خوا دهفه رموی: ﴿ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ

الْأَمِينُ ﴿ ۱۱۳ ﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿ ۱۱۴ ﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿ ۱۱۵ ﴾ ﴾ الشعراء،

له شوینی دیکه فه رموویه تی: ﴿ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ ... ﴾ ﴿ ۱۰۴ ﴾ النحل. (رُوحُ الْقُدُس) واته: جبریل.

(الْمَهْدُ): واته: بيشكه، لانكه، (الْمَهْدُ: مَا تُهَيَّأُ لِلصَّبِيِّ، وَالْمَهْدُ وَالْمَهَادُ: الْمَكَانُ الْمُمَهَّدُ الْمُوْطَأُ) وشهی: (مَهْد، مِهَاد) به شوینیك دهگوتری: که خو شکرابی و ناماده کرابی، بهلام ناویشه بو نهو بيشکه و لانکهی که مندالی گچکه و شیر خوره مه لوتکهی تیده هاویشتری.

(وَكَهَلًا): (الْكَهْلُ: أَيُ الْكَامِلِ) کههل، واته: کامل، (الْكَهْلُ: مَنْ وَخَطَهُ الشَّيْبُ، أَي: شَابَهُ، اسْتَوَى بَيَاضُهُ وَسَوَادُهُ) کههل به که سیك دهگوتری: بلی ریشی ماش و برنج بووه، مووی سیی له سهرو ریشی پهیدا بووبی، یاخود مووه سیی و ره شه کهی تیکهل بووبی و دهک یهک بی، نه گهر پییه لاتر چوو، نه وه پیی دهگوتری: (شیخ) واته: به ته مهن، بهلام له وه خوارتر بوو، پیی دهگوتری: (شاب) واته: گهنج، هه لیه ته نهو قوناغانهش به پیی هه ندی له که سهکان دهگورین،

کەسی وا ههیه هەر له سی سائییه وه دیداته دەم پیرییه وه، به لام جوړیک له گەنجیی هەر پێوه دیاره، وهك پێغه مبهری خوا ﷺ بهو شیویه بووه، ئه وهی که جهستهی ساغو سهلامهتتر بێ، یان جهستهی به شیویهك بێ که زوو ته مهنی لی دیار نه دات ئاوايه.

(تَخْلُقُ): (خَلَقَ) واته: هێنانه دی له نه بوونه وه، ههروهك (خَلَقَ) به مانای دروسیتکرد (صَنَعَ) یش دێ، واته: مه رج نیه له نه بوونه وه بیهیئیته دی، واته: (خَلَقَ) مانای (صَنَعَ) هه دهگهیه نێ، شتیک له شتیک دروست بکهی، (الْخَلْقُ): أَصْلُهُ التَّقْدِيرُ الْمُسْتَقِيمُ، وَيُسْتَعْمَلُ فِي إِبْدَاعِ الشَّيْءِ مِنْ غَيْرِ أَصْلٍ وَلَا احْتِدَاءٍ، (خَلَقَ) به مانای ئەندازەگیریهکی رێک و راست و پهیدا کردنی شتیکه، که ئه وه شته بنچینهیهکی نه بووبی، وه تییدا چاوه کهس نه گرابی، واته: شتیک پهیدا بکهی وینهی نه بووبی.

(الْأَكْمَهَ): (الْأَكْمَهَ: الَّذِي وَلِدَ مَطْمُوسَ الْعَيْنِ)، (أَكْمَهَ) کهسیکه که به کویری له دایک بووه، کویری زکماک.

(وَالْأَبْرَصَ): واته: به ئەک، به لام له زمانی عه ره بیدا دهلی: (وَقِيلَ لِلْقَمَرِ أَبْرَصَ لِلنُّكْتَةِ الَّتِي عَلَيْهِ)، مانگ پێی دهگوتری ئە برهص له به ره ئه وهی خالێکی پێویه، ههروهك چۆن کهسیك که به ئەکی پێوه بێ، پێی دهگوتری ئە برهص.

(كَفَفْتُ): ئه وانهم له نو گیرایه وه، (الْكَفُّ: كَفَّ الْإِنْسَانَ) کهف بریتیه له له په دهست به په نجه گانه وه، (وَكَفَفْتُه أَصْبَتُهُ بِالْكَفِّ وَدَفَعْتُهَ بِهَا)، واته: به له په دهست لیما، یا خود به له په دهست لامبرد، پالمپێوه نا که نه بێ، یان نهیه ته پێش.

(الْحَوَارِیْنَ): کووی حه وارییه، که به مانای هاوه لێکی تایبهت دێ، وه له فهرمايشتی پێغه مبهری خوا ﷺ هاتوه، فهرموویه تی: ﴿لِكُلِّ نَبِيٍّ حَوَارِيٌّ وَحَوَارِيُّ الرُّبُورِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَم: (۱۴۶۷۵)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقَم: (۲۸۴۷)، وَمُسْلِمٌ بِرَقَم: (۶۱۹۳)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقَم: (۱۲۲) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، واته:

هەموو پېغەمبەرئىك ھاۋەللىكى زۆر دانستەو تايبەتتى ھەبوۋە، ھاۋەللى زۆر دانستەو تايبەتتى من زوبىرى كورى عەۋامە، كە كورە پوورىشى بوۋە، واتە: كورى خوشكى بابى بوۋە، كورى صەفئە بوۋە، صەفئەش كچى عەبدولموتەئىب بوۋە، ئنجا ھەۋارىي يەكان لىردە واتە: پشتىوانانى عىسا، ئايا بۆچى پىيان دەگوترا ھەۋارىي؟

(۱) ھەندىك گوتوويانە: لە (حَوْر) ھەۋە ھاۋە، واتە: گەرپانەۋە، لەبەرئەۋەى بۇ لای خوا گەرپانەۋە.

(۲) ۋە ھەندىكىش گوتوويانە: لە ھەۋرپانەۋە ھاۋە، (حوراء) واتە: ئافرەتتىك كە چاۋى زۆر سىي و زۆر پەش بىن، واتە: پەش و سىپپەكەى چاۋى زۆر دياربى.

(۳) ۋە ھەندىكىان گوتوويانە: (كَانُوا قَصَّارِينَ) بەرگ سىپپەكەرەۋە بوون، ديارە ۋەختى خۇى، ۋەك چۆن ئىستات ئوتوۋ ھەپە، شوۋىتى جىل شوۋرى و ئوتوۋكردنە، كاتى خۇى (قَصَّار) ھەپەۋە، كەسىك بەرگىكى بوۋىت داۋىيەتى بەۋان، بۆيان سىي و جوان خاۋىن كىرۋتەۋە.

(۴) ھەندىكىش گوتوويانە: (كَانُوا صَيَّادِينَ) راۋچىي بوون، ئنجا لەبەرئەۋەى كە راۋچىي بوون، ھەمىشە لە ئاۋدا بوون، پاك و خاۋىن بوون.

(۵) ھەندىكىش گوتوويانە: بۆيە پىيان گوتراۋە: (حواريين)، چونكە دل و دەرۋونى خەللىكان لە شىرك و بىپەرستى پاك كىرۋتەۋە، ۋە ئىمان و تەۋھىدىان خىستۋتە نىۋ دلىان بە فەرمانى خوا.

(يَسْتَطِيعُ): (أَي: يَقْدِر) واتە: دەتوانى، (الطَّوْعُ: الإِنْقِيَادُ، يَسْتَطِيعُ: يُجِيبُ، أَوْ هَلْ تَقْتَضِي الْحِكْمَةُ أَنْ يَفْعَلَ ذَلِكَ؟) دوايى زياتر روۋنى دەكەينەۋە، چونكە بەكارھىنانى ئەو وشەيە بۇ خاۋى بەرزو بىۋىنە نەگونجاۋە بە پىي روالەتەكەى، بۆچى؟ چونكە ھەۋارىيەكان دەلىن: ئايا پەرۋەردگارت دەتوانى سىفرەيەكەمان لە ئاسمان بۇ دابەزىنى؟ ھەندىك دەلىن: (يَسْتَطِيعُ) بە ماناى (يُجِيبُ) دى، واتە: ئايا پەرۋەردگارت ۋەلامت دەداتەۋە، ئەو سىفرەيە دابەزىنى لە ئاسمانەۋە؟ ھەندىكىش گوتوويانە: (يَسْتَطِيعُ) ھەر بە ماناى (دەتوانى) دى،

واتە: ئایا حیکمەتی خوا ئەوە دەخوازێ ئەوە بکات؟ نەک گومانیان هەبووبێ
له توانای خوا.

(مَآيِدَةٌ): (الْمَائِدَةُ: الطَّبَقُ الَّذِي عَلَيْهِ الطَّعَامُ، وَالْمَيْدُ: الإِضْطِرَابُ)، سینییهک،
یان سفرهیەک کە رادهخری، ئەگەر خواردنی لەسەر نەبی، پێی دەگوتری:
(طَبَق)، ئەگەر لەسەری بی، پێی دەگوتری: (مَائِدَةٌ)، ئەویش له ئەسلدا له
(مید)هوه هاتوه، دەلی: (وَالْمَيْدُ: الإِضْطِرَابُ) لهبەرئەوهی سفرهه و خوان
دهجوولێنری و لادەبردی و هەڵدەگیری.

(عِيدًا): {الْعِيدُ: مَا يُعَاوَدُ مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى، وَخُصَّ فِي الشَّرِيعَةِ يَوْمُ الْفِطْرِ وَيَوْمُ
النَّحْرِ، وَلَمَّا كَانَ ذَلِكَ الْيَوْمُ مَجْعُولًا لِلْسُّرُورِ فِي الشَّرِيعَةِ، كَمَا نَبَّهَ النَّبِيُّ
بِقَوْلِهِ: ﴿أَيَّامُ أَكْلٍ وَشُرْبٍ وَبِعَالٍ﴾ صَارَ يُسَمَّي الْعِيدُ فِي كُلِّ يَوْمٍ فِيهِ
مَسْرَةٌ، وَعَلَى ذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ

لَنَا عِيدًا﴾، واتە: وشە (عید) جەژن ئەو بۆنەیهیه کە جار له دواى جار
دەگەرێتەوه، دووبارە دەبیتهوه، جەژن لهبەرئەوهی سالانه دووبارە دەبیتهوه،
یاخود لهو رۆژەدا دووبارە دەبیتهوه، بەلام له شەریعتدا تایبەتکراوه به
رۆژی رۆزوو شکاندن کە یهکی شههواره له دواى رهمهزان، وه رۆژی قوربانیی
سەربرین، واتە: جەژنی رهمهزان و قوربان (راغب الأصفهانی) وایگوتوه.

بەلام وانیه، چونکه هەر له هههیدا هاتوه رۆژی جومعهش به جەژن
(عید) ناوبراوه، ههروهها (أَيَّامُ التَّشْرِيقِ)یش ئەو سێ رۆژانهی کە قوربانیاان
تێدا سەردەبردی، ئەوانیش به جەژن (عید) ناوبراون، وه (راغب الأصفهانی)
دەلی: (عید) مەرج نیه هەر بۆنەیهکی ئایینی بی، بەلکو هی نەتەوهی و
نیشتمانیش هەر پێی دەگوتری: (عید)، کە ئەو دەلی: (وَلَمَّا كَانَ ذَلِكَ
الْيَوْمُ مَجْعُولًا لِلْسُّرُورِ فِي الشَّرِيعَةِ) وه لهبەرئەوهی وشە (عید) له
شەریعتدا بۆ دلخۆشیی و شادیی بهکارهێنراوه، {كَمَا نَبَّهَ النَّبِيُّ بِقَوْلِهِ: ﴿أَيَّامُ
أَكْلٍ وَشُرْبٍ وَبِعَالٍ﴾}، ههروهک پیغه مبهری خوا ﷺ ئاگاداری کردووینهوه،

فەرموويەتى: رۆژانى جەژن رۆژانى خواردن و خواردنەو و جوتتوون، (صَارَ يُسْتَعْمَلُ الْعِيدُ فِي كُلِّ يَوْمٍ فِيهِ مَسْرَةٌ) وشەى (عيد) بۆ ھەر رۆژىك بەكارھاتوو ھە دىخوشىيەكى تىدابی، بەو پىيە جەژنى نەورۆز، يادى راپەرین... ھتە، ھەر بۆنەيەك شادیيەكى تىدابی پىی دەگوترى (عيد)، ئەو لیردا وادەلى، بەلام لەراستییدا لە ئەسلى زمانى عەرەبیدا ھەك من لە كتیبی (جەژن و بۆنەو یادەكان و ھەلسەنگاندنیک) دا باسكردو و ساغم كردۆتەو: وشەى (عيد) بە ھەر بۆنەيەك دەگوترى كە دووبارە بىتەو، ئەگەر بۆنەيەكى ناخوشیش بى، واتە: لەو رۆژەشدا شتىكى گەورە پوویدا، مادام یاد بكریتەو پىی دەگوترى (عيد)، بەلام زۆرجار لە بەكارھێنانى عورفدا (عيد) زیاتر بۆ كاتى خۆشى بەكارھێناو، ئەگەرنا لە ئەسلى زمانى عەرەبیدا وانیە، (راغب) بەردەوام دەبى و دەلى: (وَعَلَى ذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى): ﴿ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِّنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا ﴾، لەسەر ئەو بناغەيە فەرموودەى خواى بەرز كە عيسا عليه السلام داوا لە خوا دەكات و دەفەرموى: پەروردگارمان سفرەيەكى پر خواردنمان بۆ بنیڤرە خواری لە ئاسمانیو، كە بۆمان ببیتە جەژن.

مانای گشتی ئایەتەکان

خوای ﷻ لەم حەوت ئایەتەدا، ھەروەھا لە ئایەتەکانی دیکەشدا کە دین، واتە: پێنج ئایەتی کۆتاییش، کە دەبنە دەرسی کۆتایی تەفسیری ئەم سوورەتە موبارەکە، جگە لە ئایەتی یەكەم کە باسی پێغەمبەرانی (عليهم الصلاة والسلام) دەکات بەگشتی، ئەوانی دیکە ھەموویان باسی عیسا ﷺ و دایکی (مەریەم) خوا لێی رازی بێ و حەوارییەکان و ... ھتد دەکەن.

وہ لیڕەدا خوا ﷻ ھەندیک حەقیقەتی زۆر گەورەو گرنگمان بۆ دەخاتە ڕوو، وە کۆمەڵیەک ئەفسانەو بیروبۆچوونی ھەڵسەو پەڵسەو نەصرانییەکان ھەڵدەوێت، وە ھەندیک دیکەش دەخاتەوێر نەصرانییەکان، کە ڕەنگە بۆخۆشیان فەرامۆشیان کردبێ و لەبیریان چوو بیتەو.

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ﴾، ڕۆژێک کە خوا پێغەمبەرانی کۆدەکاتەو، دەفەرموێ: بە چی وەلامدرا نەو؟ لەلایەن ئۆممەتەکانتانەو؟ ھەندیک لە توێژەرەوان دەڵێن: ئەو پەيوەستە بەوێ پێشیەو.

کە دەفەرموێ: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَسْمَعُوا لِلَّهِ إِنَّهُ يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ (١٠٨)، واتە: پارێز لە خوا بکەن و ببیستن، خوا ڕێنمایی کۆمەڵی لاریبوان ناکات، واتە: پارێز لە خوا بکەن و فەرمانی خوا ببیستن، بۆئەوێ لە ڕۆژیکدا کە خوا پێغەمبەرانی (عليهم الصلاة والسلام) کۆدەکاتەو، ئێو سەر بەرز بن، دەشگونجێ ئەو ڕستە

سەر بەخۆ بێ: ﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ﴾، واتە: یاد بکەنەو و بپهینن بەرچاوی خۆتان ئەو ڕۆژێ کە خوا ھەموو پێغەمبەرانی (عليهم الصلاة والسلام) کۆدەکاتەو.

﴿فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ﴾، پێیان دەفەرموێ: بە چی وەلامتان دراوەتەو؟ واتە: ئۆممەتەکانتان چیان وەلامدانەو؟ دیارە خوا ﷻ یەك بە یەك لێیان دەپرسێ ئەگەر نا وەك لە حەدیسێ پێغەمبەری خوا ﷺ ھاتو، وە (أحمد) لە (المسند) دا ھیناویەتی، کە سەدو بیست و چوار ھەزار (۱۲۴۰۰۰) دانە پێغەمبەر ھەبوون، ئنجا

ئەگەر خۇاى پەرۋەردىگار لىيان بېرسى ھەموويان پېكەۋە ۋەلام نادەنەۋە، بەلكو يەك يەك، لە ھەر پېغەمبەرىك دەپرسى: تۆكە رەۋانەم كىردى ۋەحى و پەيامى خۇمم پىدا ناردى، ئايا قەۋمەكەت، كۆمەلگاكەت چۇنيان ۋەلام دايەۋە؟ ئىنجا بۇ زانىارىيتان لە ھەدىسى پېغەمبەر ﷺ دا ھاتود: كە پېغەمبەرى ۋا دى كەسى لەگەل دا نىە، كەس ئىمانى پى نەھىناۋە، ھى ۋا ھەيە سى چوار كەس ئىمانيان پېھىناۋە، ۋە ھى ۋا ھەيە كۆمەللىكى زۇر، ھى ۋا ھەيە كۆمەللىكى كەم، يانى: پېغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) زۇر توۋشى نارەھەتى و گرفتارى بوو ون، كە پېغەمبەرىكى پاىە بەرزى خوا يەك نەفەر ئىمانى پى نەھىنى، ئەۋەدى دىكە يەككىك، ئەۋەدى دىكە دوۋان، ئەۋەدى دىكە سى!! بەلام گىزىك ئەۋەدىە خوا لە ھەموويان دەپرسىتەۋە، ديارە خۇاى زانا ۋا شازە كە لە پېغەمبەران دەپرسىتەۋە بىگومان بۇ سەرزەنشت كىردن و سەركۇنە كىردى قەۋمەكانيانە، ئەگەرنا خوا دەزانى پېغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) كەمتەرخەمىيان نەكردودە، چۈنكە پېغەمبەران پارىزراۋ بوون لە ھەلەۋ كەموكورى، بەلام دىەۋى لەۋان بىستى، كە دەفەرمۇ: چۇن ۋەلامدراۋنەۋە؟ كۆمەلگايەكانيانى پى سەرزەنشت دەكات ﴿ قَالُوا

لَا عَلَمَ لَنَا ﴾، ئەۋانېش دەللىن: نىە ھىچ زانىارىيمان نىە، ﴿ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ

الْغُيُوبِ ﴾، بىگومان ھەر تۆ زۇر زاناي نەئىنيەكانى (عَلَام) صىغە موبالەغەى

(عَالِم)ە، (عالم) واتە: زانا، (عَلَام) ۋانا زۇر زانا، ﴿ الْغُيُوبِ ﴾ ىش كۆى (غَيْب)ە، (غَيْب)ىش، واتە: نادىار، پەنھان.

لىرەدا توپژرەۋانى قورئان دەللىن: باشە يانى چى پېغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) دەللىن: زانىارىيمان نىە گەلەكانمان مىللەتەكانمان چۇنيان ۋەلامداينەۋە؟ بۇچى ۋايان فەرموۋە؟ سى مانايان بۇ ئەۋ رىستەيە لىكداۋەتەۋە:

راى يەكەم: ھەندىكىان گوتوويانە: ئەۋ رۆژە رۆژىكى ھىندە بە ترسە، ۋەك كوردەۋارىى خۇمان دەللىن: مرقۇف ناۋى خۇشى لەبىرچۆتەۋە، ئەۋەندە بە سامو ھەيەتە ۋەئەمەتە! پېغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) لەۋ كاتەدا لە

ترسان و لەبەر بەرزیی و گەورەیی خواو لە حەژمەتی ئەو رۆژە، هەندیکیان زانیارییان نامیانی، کە دەلێن: ﴿قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمَ الْغُيُوبَ﴾، دیارە خۆیان هیچیان لەبەر نامیانی ئەو کاتەدا، بەلام من ئەو مانایەم پێ بەهێز نیه.

رای دووهم: ئەو رایە دەچێتە عەقڵمەوه، لایەنگرانی دەلێن: ﴿قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا﴾، واتە: زانیارییە کمان نیه کە تۆ نەتبی، هەرچی ئێمە دەیزانین تۆ زیاتری دەزانی، واتە: شتی کمان لەلا نیه بە تۆی پابگەیه نین، وه خوای گەورەش کە دەفەرموی: ﴿مَاذَا أُجِبتُمْ﴾، مەبەستی ئەوه نیه کە ئەزانی، بەلکو مەبەستی ئەوهیه کە ئەوانی دیکە سەرزەنش بکات، ئەوانیش دەلێن: خوایه تۆ لە ئێمە چاکتر دەزانی بۆخۆت دەزانی چۆنیان وەلامدا بنەوه.

رای سێیه: وه دەشگونجی ماناکە ی ئاوابی: خوایه! ئەوهی کە ئێمە دەیزانین لەچاو زانیاری بیسنووری تۆ، وهک نەبوون (عدم) وایه، وه ئێمە زانیارییە کمان نیه شایانی باس بێ، لەچاو زانیاری تۆ. ئەو سێ مانایه ی بۆ لیکدراونەوه، کە من زیاتر مانای دووهم و سێیه مە بەدلن.

ئنجای دێتە سەر باسی عیسا و مەریه می دایکی، بۆ بەرپەرچاندنەوهی نەصرانییه کان، وه لەم سوورەتەدا زۆر باسی خاوەن کتیبەکان بەتایبەتی نەصرانییه کان کراوه، وهک چۆن لە سوورەتی (النساء) دا زۆر باسی خاوەن کتیبەکان، بەتایبەتی جووله کەکان کراوه: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي

عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَلَدَتِكَ﴾، یاد بکەوه ئەو کاتە ی کە خوا فەرمووی: ئەه ی عیسا ی گوری مەریه م! یاد ی چاکه ی من بکەوه بەسەر خۆت و بەسەر دایکتەوه، چاکه یه کی زۆر گەورەم لەگەڵدا کردوون، چاکه ی خوا لەسەر عیسا ئەوهیه کە کردوو یه تی به پیغه مبهری خوی، به بێ باب دروستی کردوه، ئەو هه موو موعجیزانه ی پێداون، روو حیکی زۆر پاکی پێداوه، وه چاکه ی خوا لەسەر دایکی عیسا ئەوه بووه کە

ئافرەتییکی زۆر پاکیزە بوو، خوا بەسەر هەموو ئافرەتانی دنیا دا هەڵبژاردو، وە پاشان عیسا بەبێ باب لە زگیدا بۆتە کۆرپە، کە ئەو موعجیزەیهکی زۆر گەورە بوو، وە دواییش خوای پەروەردگار عیساى هیناوتە گۆو قسە لە کاتیکیدا کە مەلۆتکە بوو و لەسەر قۆنداغی بوو، ئنجا کاتیکی لەگەڵ خۆیدا بردوویەتەو، بۆ لای گەلەکەى، ئەو بەرگریی لە دایکی کردو، وەك لە شویینی دیکەدا فەرموویەتی:

﴿ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۖ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۖ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۖ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ۖ ﴾ (۳۲) — ۳۳ — مەریم، واتە:

(عیسا ﷺ) گوتی: من بەندەى خواى کتیبی پێداوم و کردوومى بە پیغمبەر (یانى: چى کردوومى بە پیغمبەر و کتیبی پێداوم؟ واتە: دەمکاتە پیغمبەر و کتیبم پێدەدا، کەواتە: ئەو دایکەى من خراپەکار نیە) وە خوا منى بە موبارەك دروستکردو، وە فەرمانى پێکردووم نوێز بکەم، وە دەکات بەدەم، وە لەگەڵ دایکەدا چاک بێ، وە من خۆ بەزەلگرو بەدەخت نیم، وە سەلامم لى بێ ئەو رۆژەى کە لە دایک دەبم، ئەو رۆژەى کە دەمرم، ئەو رۆژەى کە زیندو دەبم، ئەو عیسا ﷺ بەرگریی لە دایکی کردو.

ئنجا خوای پەروەردگار دیتە سەر باسى سەرژمیری ئەو چاگانەى کە لەگەڵ عیسادا کردوونى، دەفەرموی: ﴿إِذْ أَيْدَتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾، کاتیکی کە

پشگیری تۆم کردو تۆم بەهێز کرد، بە (روح القدس)، واتە: بە جبریل، ﴿تُكَلِّمُ

النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا﴾، لەگەڵ خەلك قسەت دەکرد کە لە بێشکەدا بووی، وە بە کاملیش، هەلبەتە هەموو کەس بە کاملیی قسان دەکات، کە دەکەوێتە تەمەنى پەنجاو شەست سالی، هەموو کەس قسان دەکات! ئەدى بۆچی خوای کاربەجی وەك چاکەیهك لەسەر عیسا باسى دەکات؟ واتە: قسەکردنت کاتی کە لەسەر قۆنداغ بووی و لە بێشکەدا بووی، وەك قسەکردنی کاتی کامل بوونت، وەك یەك بوون، چونکە منداڵ ئەگەر هەر بزیقینی و بزیرینی، هەموو منداڵیک زیقە

زىقى ههيه، وه هه موو مندالێك هه ندێ وشه و دهنكى نامهفهوومى ده بێ، به لام مندالێك مه لو تكه بێ و وهك پياوى گه وه ره قسان بكات، ئه وه موعجيزهيه، بۆيه ش خواى كار به جێ قۆناغى كامليتي (كهوله) ى له گه ل قۆناغى نيو بيشكه ى دا

باسكردوه، بۆ قسه كردنى عيسا عليه السلام، ئنجا دهفه رموئ: ﴿وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ

وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾، وه ياد بكه وه كه من كتیب و حیکمه ت و ته و رات و ئینجیلیم فیڕ کردی، ئنجا ئایا ته و رات و ئینجیلیش هه ر كتیب و حیکمه ت نین؟

زانایان هیندیکیان گوتوو یانه: کیتاب لیڕدا به مانای نووسین دئ، حیکمه تیش واتای هۆش و گۆش و وریابه کی زۆرم دابوو یه، ئنجا ته و راتیشم فیڕ کردی كه شه ریه تیكه بۆ مووسا عليه السلام هاتوه، هه روه ها نه صرانییه کانیش له سه ری ده رۆن، وه ئینجیلیش ته واو كه ری ته و راته، هه ندیک شت له ته و راتدا هه بووه لای بر دوه، وه هه ندیکى دیکه ى تازه شی هی ناوه، یه کیکی دیکه له چاکه کانی من له سه ر تۆ ئه ى

عيسا! ئه وه بووه كه ئه و موعجيزه يه شم پيڤداي: ﴿وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ

الطَّيْرِ بِإِذْنِي﴾، وه ياد بكه وه كه له قورپ شیوه ى بالنده ت دروست ده کرد به مؤله تی من، واته: له قورپ شیوه ى بالنده ت دروست ده کردو ده بوو به بالنده، جا ئه وه چ جوړه بالنده يه ك بووه؟ هه ندیک ده لێن: شه مشمه كویره بووه، هه ندیک ده لێن: گو تر بووه، به لام خوا باسی نه کردوه، گرنگ ئه وه يه عيسا عليه السلام شیوه ى

بالنده ى له قورپ دروست کردوه ﴿فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي﴾، فووت پيڤدا ده کردو ده بوو به بالنده، گوتوو يه تی به ناوی خوا، یه كسه ر بۆته بالنده و فرپوه،

﴿وَتَبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي﴾، وه كویری زگماك له گه ل به له كت چاك

ده کردنه وه، به مؤله تی من و به فه رمانی من، فووی لی ده کردن و دوعای بۆ

ده کردن و چاك ده بوونه وه، ﴿وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَى بِإِذْنِي﴾، وه کاتیک مردووه کانت

ده رده هی نا یه وه به فه رمانی من، دیاره هه موو كه س ده توانی مردووان ده ره نیی ته وه

ئەگەر هەر جەنازەکانیان بێ، بەلام لیڤدا مەبەست ئەوەیە مردووکانەت بە زیندووێ دەردەهێنایەوه، دەڵێ: مردووی وا هەبوو چەند هەزار سال بوو مردوو، عیسا عليه السلام چۆتە سەر قەبرەگەیی و فەرموویەتی: فلان کەس من عیسی کۆری مەپەم پێغەمبەری خوام تۆ کی؟ مردووگەش بە قسە کەوتوو، گوتویەتی: منیش فلان کەسم، گوتویەتی: دە بە فەرمانی خوا زیندوو ببەوه، زیندوو بۆتەوه دەریانھێناوه، قسە کردوو پرسیاریان لێکردوو، دوایی فەرموویەتی: بە فەرمانی خوا بچۆوه شوینی خۆت، شایانی باسە ئەوە لە ئینجیلەکاندا نیە کە مردووی چەند هەزار سال لەوهو پێش زیندوو کرابێتەوه، هەرودھا دروستکردنی باندەش لە شیوەی قور و پاشان فووپییدا کردنی و بوونی بە باندەیی زیندوو، ئەوەش لە ئینجیلەکاندا نیە، ئەوەی لەویدا هەیه، بۆ وینە: کەنجیک تازە مردوو، دایکی هاتوو داوای لە عیسا کردوو، دوای بۆ بکات، ئەوەش دوای بۆ کردوو لەسەر شوینی خۆی هەلساوتەوه، بەلام لیڤدا خواي بالادەست دەفەرموێ: ﴿وَإِذَا تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ﴾

﴿بِأَذْنِي﴾، یانی: مردوو کە لە قەبرێ دابوون، زیندووت دەکردنەوه، ئنجا دیتە سەر باسی نەعمەتیک دیکە و دەفەرموێ: ﴿وَإِذَا كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾، وه یاد بکەوه کاتیک وەچە ئیسرائیلەم لە تۆ دوور خستەوه، واتە: جوولەگەکانم لە تۆ دوور خستەوه و تۆم لەوان چەپالەدا، کاتیک بە بەلگەیی روون و ئاشکرایەکانەوه هاتیە لایان ﴿فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ

﴿مُبِينٌ﴾، ئنجا ئەوانەیی بیپروابوون لە کافرەکان، لە وەچە ئیسرائیل گوتیان: ئەوه جادوویەکی ئاشکرایە، بەلام من تۆم لەوان پاراست، دیارە کە دەفەرموێ: تۆم لەوان پاراست، ئاشکرایە دوایی هەر بە جاسووسی و بە پیلانی جوولەگەکان عیسا عليه السلام گیرا، بە حیسابی نەصرانییەکان گیرا و لە دار درا، (لە خاچ درا)، بەلام ئیمەیی مسوولمان دەزانین لە خاچ نەدراوه، بەلام بۆچی لیڤدا خواي توانا دەفەرموێ: لەوانم پاراستی؟ دیارە واتە پاراستمی کە بتکوژن، کەواتە: ئەم ئایەتە ئەوەی نەصرانییەکان دەیان بێ بە درۆی دەخاتەوه، چونکە ئەگەر عیسا لە خاچ

دراپی، مانای وایه خواى بالادەست نەیاراستو! ھەروەھا ئەو دەش بە درۆ دەخاتەو ھە عیسا خواى پەرۆردگار مراندبێتی، ئنجا بەرزى کردبێتەو، چونکە مەبەستی جوولەکەکان و رۆمەکان ئەو بوو عیسا بکوژن، ئنجا ئەگەر خوا ھەر مراندبێتی و دواى بەرزى کردبێتەو بە مردوویەتی، مانای وایه ئامانجى جوولەکەکان و رۆمەکان ھاتۆتە دى، بەلام کاتیك ئامانجى ئەوان نەھاتۆتەدى کە بە زیندوویى بەرز کرابێتەو، وەك عەقیدەى ئەھلى ئیسلام وایه، وە لە سوورەتى (آل عمران)، لە سوورەتى (النساء)یشدا لە بەرگی دووھم سێھەمى ئەم تەفسیرەدا، بە تەفصیل ئەو مەسەلە یەمان باسکردو.

ئنجا دێتە سەر بابەتیکی دى، دەفەر مۆی: ﴿ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّكَ مَسْلُومٌ ﴾، وە کاتیك سەرووشم بۆ ھەوارییەکان کرد، (یانى: خستەمە دڵیانەو ھەوارییەکانم بۆ کردن) کە بپروا بە خۆم بە پیغەمبەرەكەم بێنن، گوتیان: ئیمانمان ھێنا، شایەدبە کە ئیمە گەردنکەچین، وەحى لێرەدا بە مانای خستە دڵ و خورپە (إلهام) دى، ئەك بە مانای ئەو وەحییەى کە بۆ پیغەمبەرەکان دى، چونکە ھەوارییەکان پیغەمبەر نەبوون، وە ھەندیک گوتوویانە: دەگونجی ھەوارییەکان پیغەمبەر بووبن، بەلام ئەو ھەوارییەکان گوتمان لە ھەموویان راسترە، چونکە وەحى لە بەکارھێنانى قورئاندا بە چەند مانایەك ھاتو:

(۱) بە مانای ئاماژە، دى، وەك خوا دەفەر مۆی: ﴿ فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ

فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝۱۱ ﴾ مەریم.

(۲) بە مانای ئیلهامى غەریزى دى، وەك خوا دەفەر مۆی: ﴿ وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى

النَّحْلِ... ۝۱۸ ﴾ النحل، واتە: وە پەرۆردگار ت سەرووشى کرد بۆ ھەنگ.

(۳) وە بە مانای فێرکردن دى، وەك دەربارەى سەرووش کردن بۆ دایكى مۇوسا عليه السلام

دەفەر مۆی: ﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ... ۝۷ ﴾ القصص، واتە: وەحیمان نارد بۆ

دایكى مۇوسا عليه السلام، کە ئەویش لێرەدا مەبەست پێى خستە دڵ، کە بە ھەرەبى

(إلهام) و بە کوردی (خورپە)یە، لێرەشدا بە هەمان شیوە کە دەفەر مووی: کاتیئێک وەحیم نارد بۆ حەوارییەکان کە ئیمان بە من و بە پیغمبەرەکمە بێنن، گوتیان: ئیمانمان هێنا، وە تۆش شایەد بە کە ئیمە مسوولمانین، یاخود ئیمە گەردەنکەچین.

ئنجای خوا ﷻ باسی ئەو بەسەرھاتە گرنگە دەکات کە بریتییە لە دابەزینی سفرەو

خوونیکی پر لە خواردن لە ئاسمانەو، دەفەر مووی: ﴿إِذْ قَالَ الْحَوَارِثُ يَ عِيسَى

أَبْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ﴾، یاد بکەو

کاتیئێک حەوارییەکان گوتیان: ئەو عیسیای کورپی مەریەم! ئایا پەروەردگارت دەتوانی سفرەو خوونیکی پر خواردنمان لە ئاسمانەو بۆ دابەزێنی؟ دیارە برسی بوون، پیویستییان پێی بوو، وەکو دوازی خۆیان پاساویان داوێتەو بە چەند شتیئێک،

سەرھەتا عیسا دەفەر مووی: ﴿قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، گوتی: پارێز لە

خوا بکەن ئەگەر ئیماندارن، ئەگەر ئیماندارن پارێز لە خوا بکەن کە ئەو جوۆرە داواوەی لێ بکەن، خوا سفرەو خواتان لە ئاسمان بۆ دابەزێنی، نابێت داوا و لە خوا بکەن، ئنجای داوا ئەوێ حەوارییەکان ئامانجەکانی خۆیان و پاساو بەلگەکانی خۆیان بۆ دابەزینی ئەو سفرەو دەخەنەرۆو، عیسا قەناعەت دەکات، کەواتە: ئەمە ئەوێ لێ وەردەگیرێ کە ئینسان دەبێ ئامانج و مەبەستی خۆی باش بخاتە ڕوو، زۆرجار خستنه ڕووی ئامانج و مەبەست بە شیوەیەکی جوان دەبێتە هۆی

ئیقناعکردنی لایەنی بەرانبەر، ئنجای حەوارییەکان دەلێن: ﴿قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ

مِنْهَا وَنَطْمِئَنَ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾،

گوتیان: دەمانەوێ لێی بخوین، دیارە برسی بوون، وە دلێشمان ئارام بگرێ، وە بشزانین کە تۆ راست کردووە لەگەڵمان، وە شایەدیش بین لەسەری، کەواتە: چوار پاساو دێنەوێ دەبێتە ڕوو، ئنجای عیسا ﷺ داوا لە خوا پەروەردگار دەکات

﴿قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ﴾، عیسیای کورپی

مەریەم گوتی: ئەو خاویە پەرودەگارمان! خوانیکمان لە ئاسمانیوە بۆ دابەزیڤنه، عیسا^{علیه السلام} سێ پاساوی دینیتەوه:

﴿ تَكُونُ لَنَا عِيْدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ ﴾، بۆمان ببێ بە جەژن بۆ

هێ یەكەممان یانی: هێ ئیستامان و هێ دوایممان، واتە: ئەو پۆژە بۆ هەمووانمان ببیتە جەژن، وه ببیتە نیشانە و بەلگەیهك له تۆوه كه عیسا پیغه مبهري خوايه و

له سه ر پێبازی خوايه، ﴿ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴾، بژیوو پۆزیشمان بدیهه، تۆ

باشترینی پۆزیدهرانی، واتە: عیسا^{علیه السلام} مه سه له ی خواردن ده خاته گوتایی، ئەوان

خستوو یانه سه ره تا، گوتیان: ﴿ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا ﴾، به لام عیسا

دهیخاته دوا یی، دیاره هه ر كه سیك له فه ده ر خوی شت داوا ده كات ه ی عیسا ش ئەوه له مه قام پایه ی به رزی ئەو ده وه شیته وه، ئنجا بزانی ن خوا چی فه رموو ه:

﴿ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ ﴾، خوا فه رمووی: من ئەو سفه ریه داده به زی نه مه

سه رتان و بۆتان ده نی ر مه خوا ری، ﴿ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا

أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴾، هه ر كه سیك دوا ی ئەوه ی ئەو سفه رو خا نه ده نی ر مه

خوار كا فر بێ و بی بپروا بێ، به جوړیك سه زای ده ده م ه یچ كه سه م له جیهانیان ئاوا

سه زانه دابی، جا وهك دوا یی با سی ده كه ی ن، زانیان با سی ئەوه یان كرده، كه ئایا

ئەو سفه ر دابه زی وه، یان دانه به زی وه، وه ئەو سفه ریه چی له سه ر بو وه؟ ئەوانه ی

كه له گه ل عیسا بوون چه ند كه س بوون؟ ئەوه زۆر له زانیان له و باره وه

مشتومریان هیه، كه له مه سه له گرنگه كاندا ئا مازه ی پێ ده ده ی ن.

چەند مەسەلەیهکی گەرنە

مەسەلە یەكەم: یەكەم كە دەفەر موی: ﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا

أَجَبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ﴾، دیارە بە تەئکید ئەو رۆژە كە خوا هەموو پیغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) كۆدەكانەو رۆژی قیامەتە، چونكە خوا لە دنیادا هەر پیغەمبەریكى لە كاتی خۆیدا ناردووە، بەلام ئەو رۆژە كە هەمووان پێكەو كۆدەكانەو، هەڵبەتە لەگەڵ ئۆمەتەكانیشیان، رۆژی قیامەتە، جا ئینسان ئەگەر بێنیتە بەرچاوی خۆی (۱۲۴۰۰۰) دانە پیغەمبەر هەریكە ئۆمەتە خۆی لەگەڵدايە چ عەزیزك هەڵی دەگرێ، بە ملیاران ملیار بەشەر؟! بە تەئکید ئەم سەر زەویە ئیمەش هەڵی ناگرێ، بۆیە خوا

دەفەر موی: ﴿يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ

الْقَهَّارِ﴾ (ابراھیم، ئەو بۆیە بۆتان باس دەكەم، چونكە رەنگە خەلكی عەلمانی و كۆلكە خویندەوار، ئەو پرسیارەتان لێ بكەن، بڵێن: جا باشە ئیستا نزیكەى حەوت ملیار بەشەر لەسەر زەوی دا هەیە، خۆ ئەگەر هەتا سەد سالی دیکە، دوو سەد سالی دیکە نازانی چەندى دیکە بەشەر لەسەر زەوی هەبێ، ئەو حەوت ملیارە رەنگە بێتە هەشت ملیار و بیست ملیار و چل ملیاریش، لە ئادەمەو كە ئەمە نازانین، تاكو ئیستا دەبێ چەند ملیار بەشەر تیپەری بن، ئەو هەموو ملیار ملیار بەشەرانی ئەگەر لەسەر زەوی دایانبێی، یەكی هەر پێنج سانتیم جیگا بگرن جیانی نابیتەو، چونكە تۆ وەرە بە مەترو سانتیم حیسابی بكە، ئەو هەموو ملیار بەشەرانی ئەگەر دەریاكانیش ببنە وشکانی و هەموویانی لەسەر دابنێ، جیانی نابیتەو، ئەى ئەدى چۆن ئەم سەر زەویە جیى ئەو هەموو خەلكی تیدا دەبیتەو؟

ئیمە لە وەلامەكەى دا دەلێن: خواى پەروردگار دەفەر موی: ﴿يَوْمَ تَبْدُلُ

الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (ابراھیم، واتە:

ئەو رۆژە كە زەوى وەك خۇى نامىنىتەوودە ئاسمانەكانىش وەك خۇيان نامىننەوودە، ھەمووى دەگۆرپ، وەك پېغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ﴿يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى أَرْضٍ بَيْضَاءَ عَفْرَاءَ كَقُرْصَةِ نَقْيٍ لَيْسَ فِيهَا مَعْلَمٌ لِأَحَدٍ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۶۵۲۱)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۶۹۸۶)، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (۷۳۲۰)} عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ {، واتە: لە رۆژى دواىى خەلك لەسەر زەوىەكى سىى گۆدەكرىنەوودە، وەك ناننىكى سىى لىدى گوناحى لەسەر نەكراوودە. ئنجا ناننىكى سىى كە گوناحى لەسەر نەكراىى، ماناى وایە ئەم زەوىەى ئیمە نیه، بە شیوہیەكى دىكە خواى پەرودەدگار ھەيئەتەكەى دەگۆرپ، نازانىن چۆنە؟ ديارە زۆر فراوان دەبى، وە تەشكىلەى دنیا كە ئىست زەوىەو كۆمەلەى خۆرەو كەھكەشانەكان و كەون و كائىنات خواى كاربەجى بە جۆرىكى دىكە دايدەرىژىتەوودە كە بەس خوا بۆ خۇى دەزانى چۆنە، ئنجا كە خوا پىيان دەفەرموى: ﴿مَاذَا

أُجِبْتُ، چىتان وەلام دراىەوودە؟ ئەوانىش دەلىن: زانىارىيمان لەلا نىەو ھى ناتەواویش لايقى ئەو نىە بۆ تۆى بخەينە روو، ئەو يەك، ياخود ئەو زانىارىيەى كە تۆ لە لاتە، ھى ئیمە لە بەرانبەرىدا شتىك نىە، كەواتە: پىويست ناكات ئیمە بۆ تۆى بخەينە روو، ھەلبەتە خواى پەرودەدگاریش مەبەستى ئەو نەبوودە، كە ئەوان لىرەدا قسە بكەن و زانىارىيەك بخەنە روو، بەلكو مەبەستى ئەو بوودە كە سەرزەنشتى كۆمەلگا كافرەكانيان بكات، كە ئيمانان پىيان نەھىناوودە، تاكو پېغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام) بلىن: ئیمە پىيمان راگەيانەن، بەلام خوايە چۆنيان وەلام داىەوودە؟ تۆ باشتەر دەزانى و فرىشتەكان نوسىوويانەو تۆماركراوودە، با بخرىتە روو.

مەسەلەى دوووم: خواى پەرودەدگار دەفەرموى: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ

أَذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَلَدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي

وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَى بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ
بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا
إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا

ءَامَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿۱۱۱﴾، کاتیک خوا فہرمووی: ئہی عیسای کوری
مہرپہم! چاکہی من بہسہر خوٲو دایکتہوہ یاد بکہوہ... لہم دوو نایہتہدا خوای
زاناو توانا (۱۰) لہ موعجزہکانی خوٰی کہ بہ عیسای علیہ السلام داون، دمخاتہ روو:

AliBapir.net
Youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

باسی (۱۰) لە موعجیزەکانی عیسا ﷺ

یەكەم: ﴿إِذْ أَيْدَتَكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾، یاد بکەوه که تۆم بەهێز کرد بە (روح القدس)، دیاره هەندیک لە توێژەرەوانی قورئان دەلێن: (روح القدس) واتە: جبریل، وه هەندیک گوتووینانە: (روح القدس) ئەو ئیمانەیه که عیسا ﷺ هەیبوو، وه هەندیک گوتووینانە: (روح القدس) ئەو ڕووحە پاکەیه که عیسا ﷺ هەیبوو، بەلام نەصرانییهکان بۆخۆشیان نازانن (روح القدس) چیه؟ دەلێن (روح القدس) شتیکیە لە نیوان خواو عیسادا هاتوو چوو، نالێن جبریل، بەلام زانیانی ئیسلام دەلێن: یان مەبەست پێی جبریلە، که ئەو ڕایە بەهێزترە، چونکه خوای بەرز دەفەرموی: ﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ﴾ ﴿۱۰۲﴾ (روح القدس) یانی: جبریل، چۆنیەتی بەهێزکردنی عیسا ﷺ بە (روح القدس) چی بوو؟ ئەو بوو که جبریل هەمیشە لەگەڵی بوو و هاوکاری کردوو فیڕی کردوو، پشنی گرتوو دڵی ڕۆشن کردۆتەوو پاراستوو شیهتی.

دووهم: ﴿تَكَلَّمَ النَّاسُ فِي الْمَهْدِ وَكَهَلًا﴾، خەلکی دەدوینی که لە بێشکەدای، وه کاتیک که دیکەویە تەمەنیشەوو کاملاً دەبی، پێشتریش ئایەتەکانی سوورەتی مەریەممان هینایەوه، که خوای پەروردگار لە سوورەتی مەریەم دا باس دەکات، چۆن جبریل دەنیڕی بۆ لای مەریەم، لە کاتیکیدا مەریەم خەریکی خۆشۆردن دەبی، جبریل لە شیوەی پیاویکی تیرو تەواودا خوی بۆ دەنوینی، وهك دەفەرموی: ﴿...فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ ﴿۱۷﴾ قَالَتْ إِنِّي

أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿۱۸﴾ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿۱۹﴾ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا

﴿ ۲۰ ﴾ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَيْنٍ ... ﴿ واتە: (جبریل) بووی چوو

سەر شیوەی بەشەریکی رێکوپێک، ئەویش (مەریەم) گوتی: من پەنا بە خوای بە بەزەیی دەگرم لە تۆ، ئەگەر تۆ کەسێکی پارێزکاری، (جبریل) گوتی: من تەنیا نێردراوی پەرودرگارتەم، هاتووم منداڵێکت پێبەدم، گوتی: جا من چۆن منداڵم دەبێ، کە هیچ بەشەریک دەستی نەگەیاندۆتە من (بە حەلّایی)، وە داوین پیسیش نیم، (مەریەم گومانی خراپی لێ دەکات)، گوتی: پەرودرگارت وایفەرمووە، کە ئەووە بۆ من شتێکی ئاسانە... جا دوایی دەفەرموێ: ﴿ فَأَتَتْ

بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ، قَالُوا يَمْرُؤُكَ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿ ۲۱ ﴾ ﴿ مەریم، واتە: (دوای

ئەووەی مەریەم عیسای دەبێ) کۆرپەگەیی بە دەستەووە دەبێ دەبیاتەووە بۆ لای قەومەگەیی، گوتیان: ئەو مەریەم! شتێکی خراپت کردووە، (ئەو منداڵت لە کوێ بوو، کە مێردت نەکردووە هەر کچی؟) مەریەمیش خوای پەرودرگار

پێشتر پێی دەفەرموێ: ﴿ فَإِمَّا تَرِينَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ

صَوْمًا فَلَنْ أَكَلِمَ الْيَوْمَ أَنسِيًّا ﴿ ۲۲ ﴾ ﴿ مەریم، واتە: ئەگەر بەشەریکت دی

بلی: من ئەمڕۆ رۆژووم بۆ خوای خاوەن بەزەیی لە خۆم گرتووە، قسە لەگەڵ کەس ناکەم، دیارە رۆژووگرتنی ئەو کاتە قسە لەگەڵ نەکردنیشی تێدا بوو، نەدەبوو قسەش بکەن، ئیدی کە دەلێن: ئەو مەریەم! ئەوەت لە کوێ بوو؟

﴿ يَتَأَخَتِ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا ﴿ ۲۳ ﴾ ﴿ مەریم، واتە:

ئەو خوشکی هاروون! (دیارە مەریەم دەبێ براپەکی هەبووی ناوی هاروون بێ، یاخود مەبەستیان ئەوەبوو کە مەریەم لە تاعەتدا وەك هاروونی برای مووسا بوو، هاروون زۆر پیاویکی نەرمو نیان و مەندبوووە بە شەرم و شکۆ بوو) واتە: مەریەم! تۆ کە لە شەرم و شکۆ هییدی و مەندییدا وەك هاروونی برای مووسا بووی، تۆ نە بابت پیاوی خراپ بوو، نە دایکت داوین پیس

بوو، ئیستا ئەوەت لە کوێ بوو؟! ﴿ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ

فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿ ۲۴ ﴾ ﴿ مەریم، واتە: (دیارە کە بۆخۆی ئاماژەي کردووە کە من

قسە ناکەم بەرپۆزووم) ئاماژەی بۆ کۆرپەکەیی کرد، گوتیان: جا چۆن لەگەڵ منداڵێکدا قسە بکەین، کە جاری لە بێشکە دایەو لەسەر قۆنداغەو مەلۆتکەییە؟

دیارە پێیان سەیر بوو، ئنجای عیسا یەکسەر دێتە وەلام: ﴿ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ

ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۖ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ

وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۖ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۖ وَالسَّلَامُ

عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُتْبَحِّي ۖ ۝۳۳﴾ مەریم، واتە: (عیسا ﷺ)

گوتی: من بەندەیی خوا، کتێبی پێداوم، وە گردوومی بە پیغەمبەر (ئنجای جاری کە لەسەر حالەتی قۆنداغ دایەو مەلۆتکەییە، یانی چی: گردوومی بە پیغەمبەر و کتێبی پێداوم؟! واتە: دەمکاتە پیغەمبەر و کتێم پێدەدا، کەواتە: ئەو دایکەیی من خراپەکار نیە، ئنجای دەلی: خۆ منی بە موبارەک دروستکردو، وە فەرمانی پێکردووم نوێژ بکەم، وە زەکات بدەم، وە لەگەڵ دایکەم چاک بێ، وە من خۆ بە زلگرو بەدەخت نیم، وە سەلامم لێ بێ، ئەو پۆژەیی کە لەدایک دەبێ، ئەو پۆژەیی کە دەمرم، ئەو پۆژەیی کە زیندوو دەبێ، (ئایا عیسا ﷺ بەرگریی لە دایکە کردو).

ئایا عیسا سەلامی خۆی لێ بێ بەرگریی و مورافەعیەکی باش دەکات لە دایکە، کە مەرج نیە تەنیا یەک جاریش بووبێ، ڕەنگە هەر جاری پێویست بووبێ، مەجلیس گیرایی، دیسان عیسا قسەیی کردبێ، ئایەتەکەش نافەرموێ یەک جار بوو، دوورنێە چەندان جار گوتیان: کوا دەبا ئەو منداڵە قسان بکات، ئەو مەپسەم! داخو ئەو منداڵەت لە کوێ بوو؟ چونکە خۆی پەروردگار

دەفەرموێ: ﴿ تَكَلَّمَ النَّاسُ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۖ ﴾، لە لانکەداو بە کاملیی

قسە لەگەڵ خەڵکدا دەکەیی، نافەرموێ: یەک جار، بەلکو ڕەنگە چەند جارێ پێویستی بووبێ، عیسا ﷺ قسەیی کردبێ، وە پێشتریش باسم کرد، بۆیە باسی کاملیی (کەهلاً)یش دەکات، واتە: قسەیی سەر قۆنداغی و حالەتی کە لە لانکە دابوو، لەگەڵ قسەیی قۆناغی کاملییت، وەک یەک بوو و بەرپۆجی بوو.

سێیەم و چوارەم: کە دەفه رموی: ﴿وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ

وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾، دەگونجی بڵیین: موعجیزە ی سێیەمی عیسا ئه وه بووه که خوا کیتاب و حکمەتی فێر کردوه، وه موعجیزە ی چوارەمی عیسا ئه وه بوو که ته و رات و ئینجیلی فێر کردوه، لهم تهفسیردا زۆر جار باسی کیتاب و حکمەتمان کردوه، دەگونجی مەبەست له کیتاب، (حەلال و حەرام و یاسا شەریعیەکان بێ)، حکمەتیش مەبەست پێی ڕەوشت و بەها بەرزو جوانەکان بێ، وهک به تهفصیل له دەرسەکانی دیکەدا باسم کردوه، وه دەشگونجی مەبەست له (کتاب) لێ ڕەدا نووسین بێ، (حکمة) یش عەقل و هوش و شارەزایی بێ، دیاره خوای پەرورەدگار یه کسەر ئینجیل و تهوراتیشی فیری عیسا عليه السلام کردوه و خوی خویندەواری (خویندان و نووسین) ی نه بووه، دیاره ئه وانهش موعجیزە ی گه و ره بوون.

پینجەم: ﴿وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَامَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ

كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾، وه یاد بکه وه کاتی که به مؤلته ی من له قور شیوهی بالندەت دروست ده کردو، فووت پێدا ده کردو به مؤلته ی من ده بووه بالنده، لێ ڕەدا (تخلق) یانی: ساز ده که ی، دروستی ده که ی، (تُهيءُ، تَصْنَعُ) دێ، نهک په یدا ده که ی (تُوجدُ)، چونکه خوای بالادهست دهفه رموی:

﴿أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ **النحل، واته:** ئه و که سه ی به دیدینێ وهک ئه و که سه وایه که به دینا هینێ؟ ئایا بیرناکه نه وه! یان

دەفه رموی: ﴿... اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَرُ﴾ **الرعد، (خلق)** لهم ئایەتانەدا به مانای به دیهێنان دێ، واته: شتێک له نه بوونه وه په یدا

بکری، کە بەس بە خوا دەکری، بەلام شتیک بۆ شتیک بگۆرری، ئەو
لەرستییدا تەنیا مانایەکی (خلق) دەگرتەو، کە بریتیه لە ئەندازەگیری
کردن، کە لیڤدا بە مانای ئەندازە گۆرینه لە حالەتیکەو بۆ حالەتیک، یانی:
قورەکە هەیه وەك کەرەسە ی خوا، بەلام قورەکە کۆ دروستی کردو؟
بیگومان خوا، بەلام لە قورەکە کۆ شیوەی بالندەکە ی ساز کرد؟ عیسا ﷺ،
ئەجا کە فووشی پێدا کردو، یەکسەر خۆی بەدیھێنەر ژيانی خستۆتە بەر
ئەو قورە، وە بۆتە بالندەیهکی زیندوو، بۆیەش نالیم رووح، چونکە من پیموایە
رووح تایبەتە بە ئینسانەو، بەلام زیندەوەر جا هەر لە فایرۆس و میکروپو
ژیاندار یەك خانەیی یەو، بگرە هەتا کرم و زیندەوهرانی دیکەو، تاکو
پەلەوەر، تاكو ئازەل و ئەوانە هەموویان من پیموایە ژیانیان هەیه و ژیاندارن،
ئەگەرنا گیان وەك رووح تایبەتە بە ئینسانەو، ئەو رووحەش شتیک خوایە
کە بە بەر ئینسانی دا دەکات، بەلام باقی زیندەوهرانی دیکە ژیانیان هەیه،
بەلام هەموو جاری دەفەرموی: ﴿يَاذِي﴾، کە (إذن) بە مانای مۆلەت دی، وە
بە مانای فەرمان دی، بە مانای ڕێگە پێدان دی، وە بە مانای ئیرادە و بیست دی،
چەند واتایەکی هەن.

شەشەم و حەوتەم: ﴿وَتَبَرَّأُ الْآكُمَةُ وَالْأَبْرَصُ يَاذِي﴾، موعجیزە

شەشەم ئەو بوو کە کویری کە هەر بە زگمەك کویر بوو، چاک کردۆتەو،
بۆیەش دەلێن: زگمەك، چونکە ئەو دیکە کە ڕەنگە هەر چاوی نەخۆش
بووبی، یاخود چاوی زەرەریکی پێ گەیبی، چاوی چاک کرابیتهو، زۆرجار
ئەو بە غەیری عیسا کراو و دەکری، پزیشکەکان ڕەنگە بتوانن ئەو
حالەتانە چارەسەر بکەن، بەتایبەت ئیستا ئەو دەکری، کە کەسیک شەبەکە ی
چاوی پچراو، شتیک دیکە ی لیھاتو دەگونجی پزیشک چاک بکاتەو، بەلام
کەسیک هەر لە زگمەك چاوی هەر کویر بووبی، یان هەر شوینی چاوی قەپات
بووبی، عیسا ﷺ توانیویەتی دوعای بۆ بکات و خوا چاوی چاک بکاتەو،
یان بۆی پەیدا بکات.

موعجیزەى حەوتەم: ﴿وَالْأَبْرَصَ﴾، (أبرص)یش یانی بەلەك واتە: عیسا بەلەكیشى بە مۆلەتى خوا چاك كردۆتەوه، دیاره ئیستاشى لەگەڵدابى نەخۆشى بەلەك هەر چاك نابى.

هەشتەم: ﴿وَإِذْ أَخْرَجَ الْمَوْقَىٰ بِإِذْنِي﴾، ئەوهى كه زۆر جیى سەرنجە ئەوه كه دەفەرموى: كاتیك كه بە مۆلەتى من مردووت دەردهیان، ئەوه نابى یەكسەر مانا روالەتییەكەى لى بگری، چونكه كاتى خوى مردوو دەرھینانەوه لە گۆرستانان هەبووه، بۆ كفن و شتى وا، یان وایانزانیوه شتى لەگەڵ نیژراوه، مردوو دەرھینانەوه لە گۆر، هیچ نیه، مردوو بە زیندوویى دەرینیوه، گرنگه، كه تەنیا عیسا ﷺ ئەوهى كردوه، دوعای كردوه، ئەو مردوه بە زیندوویى لە قەبرەكەى هاتۆتە دەر، پرسىاریان لى كردوه، هەتا گێڕاوتەوه كه یەكێ لە كۆرەكانى ئادەمى زیندوو كردۆتەوه و هەندىك پرسىارى لى كردوون، بە هەر حال ئەوانە ئىمە لە رپپەكى روونەوه پیمان نەگەیشتوون، گرنگ ئەوهیه خوا بەگشتى دەفەرموى: كاتیك مردووت زیندوو دەكردنەوه، ئنجا مادام بە كو (جمع) هاتوه: (الموتى)، دیاره یەكێ زیاتر بووه، ئنجا سى، چوار، پینج ... چەند بوون؟ نازانین، بەلام كه مردووكانى زیندوو كردۆتەوه، مانای وانیه دواى هەر زیندوو بوون، بەلكو هەتا ئەو كاتەى خەلك پرسىارو وەلامیكان لىیان بووبى، ماون و دواى فەرموویەتى: بە فەرمانى خوا وەك خۆتان لىبیتەوه، وەفاتیان كردۆتەوه.

نۆیەم: ﴿وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾، وه یادبکەوه کاتیك كه وهچەى ئیسرائیل لى دوورخستیهوه تۆم لە شەرو زیانی وان پاراست، کاتیك كه بە بەلگه روون و ئاشکراکانه وه هاتى بۆ لایان، ئەوهش شتیکی زۆر سەیر بووه! عیسا ﷺ پیاویکی بى پشت و پەناو بە تەنیا، ئنجا جوولەكەكان هینده دزایەتیان کردوه، سەربارە رۆمەکانیشیان بە پشتەوه بووه، بەلام بە هەموویان زەفەرى پى نابەن، ئەوهش دیاره كه خوا پاراستوویەتى و موعجیزەیهکی دیکەیهتى.

دەیهەم: ﴿وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا ءَمَنَّا

وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾، واتە: وه یادبکەوه کاتیەک که وهحیم نارد بو حەوارییەکان و پیم راگەیاندن (خستەمە دئیانهوه)، که ئیمان به من و به پیغمبەرەکهەم بینن، ئەوانیش گوتیان: ئیمانمان هینا و شایەدبە که ئیمە مسوولمانین، ئەوه ده موعجیزه وه نيعمهتی ناوازه، که خوی پەروردگار به عیسی (علیه السلام) داون.

مەسەلە ی سییەهەم: ئنجا خوی پەروردگار دیتە سەر باسی ئەو خوانە ی که

پیشتر باسمان کرد، دەفەر موی: ﴿إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ

يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ

مُؤْمِنِينَ﴾، لێردا ﴿هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ﴾، به دوو شیوه خویندراوتهوه

﴿هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ﴾، ئایا پەروردگار دتوانی خوانیکمان له ئاسمانهوه

بو دابه زینتی پر بئ له خواردن؟! ئەویش دەفەر موی: پارێز له خوا بکەن ئەگەر ئیماندارن، هەرودها خویندراویشه تهوه: (هَلْ تَسْتَطِيعُ رَبُّكَ) یانی: (هَلْ تَسْتَطِيعُ سَوَّال رَبِّكَ) واتە: ئایا دتوانی داوامان بو له پەروردگار بکە، ئەوهمان بو بکات، عیسا (علیه السلام) که جاری باش له نیاز و مەبەستەکیان حالی نەبووه، فەرموویهتی: پارێز له خوا بکەن، ئەگەر ئیماندارن ئەو جوړه داویانه له خوا مەکەن.

دیاره به پپی خویندنهوهی دووهەم: (هَلْ تَسْتَطِيعُ رَبُّكَ) هیچ ئیشکالیکی نیه، به لام

به پپی خویندنهوهی یه کهەم: ﴿هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ﴾، ئیشکال ههیه، که بریتیه

لهوهی حەوارییەکان نهزانن، که ئایا خوی بالادەست فلان کارە پێدەکرئ یان نا؟!

منیش پیموایه به دوو شیوه ئەو ئیشکاله لادهچئ:

۱- مەبەست له: ﴿هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ﴾، توانینی ئەنجامدان (قدرة التنفيذ)

نیه، به لکو مەبەست ئەوهیه که ئایا حیکمەتی خوی کاربه جی رینگا به

کاریکی وا دەدات، یان نا؟! کە ئەو شیوازە دەربڕینەش شتیک باوە لە زمان و عورفی گەلاندا.

۲- وادیارە حەوارییه‌کان ئەو کاتە سەرەتای هیدایەت و خواناسیی یان بووە و مەرج نیە هەموو سیفەتەکانی خوایان ناسیبی و زانیبی.

مەسەلەی چوارەم: حەوارییه‌کان پاساو بەلگەکانی خۆیان دەخەنە ڕوو، کە

بۆچی داوا دەکەن سفرەو خوانیکیان لە ئاسمان بۆ بیته خوار: ﴿ قَالُوا نَرِيدُ

أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَ نَاوَنُكُونُ عَلَيْهِمَا مِنْ

الشَّاهِدِينَ ﴾، چوار پاساو دیننەو:

۱/ دەلێن: ﴿ نَرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا ﴾ دەمانەوی ئەو سفرەو خوانە بخۆین، دیارە برسییان بووە و پێویستییان پێی بووە.

۲/ ﴿ وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا ﴾، وە دلێشمان ئارام بگرێ، سفرەو خوانیکی گەورە بووە،

چونکە وەك لە ئینجیلەکاندا باسکراوە هەندیکیان گوتووین: چوار هەزار (۴۰۰۰) کەس لێیان خواردووە، بەلکو زۆربەیان دەلێن: پێنج هەزار (۵۰۰۰) کەس لەو سفرەیان خواردووە^(۱)، ئنجیل دواوی چەند سەبەتەیه‌کیشیان لێ هەلگرتۆتەو هەر لەو سفرەیه‌و، چەندان خەلکی دیکە لێیان خواردووە، کەواتە: شتیکی زۆر گەورە و سەرسوڕهێنەر بووە، واتە: تاكو به‌هۆی ئەو سفرەو، ئیمانمان زیاد بکات و دلمان زیاتر ئارام بگرێ.

(۱) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد الجديد، إنجيل: مَرْقُس، الأصحاح: ٦، (يسوع يطعم الخمسة آلاف)، ص ۲۰۰۲، وإنجيل: مَتَّى، الإصحاح: ۱۴، (يسوع يطعم الخمسة آلاف)، ص ۱۹۱۹.

بەلام باسی هاتنە خوارەوێ سفرە لە ئاسمان نەکراوە، بەلکو باسی ئەو کراوە کە عیسا ﷺ تەماشای ئاسمانی کردووە و دوعای کردووە پێنج نان و دوو ماسی یەکە بەرەکەتیان کەوتۆتی و زیادیان کردووە.

۳/ ﴿وَتَعْلَمَ أَنَّ قَدْ صَدَقْتَنَا﴾، سییەمیش ئەودیه کە بزانی تۆ راست دەکەى
لەگەلمان، وە بەراستی پیغەمبەرى خواى.

۴/ ﴿وَنَكُونَنَّ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾، وە پاساو بەلگەى چوارەممان ئەودیه کە
ئیمەش دەبینە شایەد کە تۆ پیغەمبەرى خواى، ئەو شتە گەوردەت کردووە،
لیڤەدا (سید قطب) رەحمەتى خواى لى بى له تەفسیرەکەى خۆیدا^(۱)،
قسەیهکی جوان دەکات، دەلى: تەماشای ئەو هەلۆیستەى حەوارییەکان بکەن
(حەوارییەکان واتە: برادەرە دانستە و تایبەتییهکانى عیسا کە زۆر لى نزیک
بوون و زۆر ئینسانى چاک و بە ئیمان بوون) حەوارییەکان داواى سفرەو خوان
لە عیسا دەکەن بۆیان دابەزیڤ، دەلى: بەلام هاوەلانی بەپیزی پیغەمبەر ﷺ
هەرگیز پۆژیک لە پۆژان داوایهکی وایان لە پیغەمبەرى خوا ﷺ نەکردووە،
راستیش دەکات، هەرگیز هاوەلانی پیغەمبەر خوا لىیان پازی بى داوايان لى
نەکردووە شتىکی وایان بۆ بکات، بەلى جاری وا هەبوووە خواردنیان کەم بوووە،
پیغەمبەر ﷺ دوغای لى خویندووەو زۆر بوووە، یاخود ئاویان لیڤراووە لەنیو
پەنجە موبارەکەکانى دا ئاو هەلقولادووە شتى دیکەش، بەلام هەرگیز ئەوان
داوايان لى نەکردووە شتىکی وایان بۆ بکات، کەواتە: هاوەلانی بەپیزی
پیغەمبەر ﷺ هەردەم ئیمانەکیان تەواوتر بوووە، عەقلەکیان کاملتر بوووە،
بیگومان ئەوانیش عاقل و بە ئیمان بوون، بەلام پلەى هاوەلانی بەرزتر بوووە
لە پلەو پایەى حەوارییەکان.

مەسەلەى پینجەم: ئنجا با بزانی عیسا ﷺ چى دەفەر موئى: ﴿قَالَ عِيسَى ابْنُ

مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا

وَأَيَّةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾، عیساى کورپی مەپەم فەر مووی: ئەو
خوایه پەرورەدگارمان! خوانیکی پر لە خواردنمان لە ئاسمانەووە بۆ دابەزیڤ،
ئنجا ئەویش سى بەلگەو پاساو دینیتەووە بۆ دابەزاندنى ئەو خواردنە:

(۱) ﴿ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا ﴾، بۆمان ببێ بە جەژن بۆ پێشین و پاشینمان، تەماشای بکەین! پێغەمبەرەکان چەند فراوانتر دەبینن، حەوارییەکان یەكسەر گوتووین: (ناکل منھا) لێی دەخوین، ئەو جارێ باسی خواردنی هەرنەکا دەلی: تاكو ئەو خۆان دابەزینە، ببیتە بۆنەیهکی گەورەو جەزنیك بۆ هەموو لایەكمان.

(۲) ﴿ وَآيَةٌ مِنْكَ ﴾، وە ببیتە نیشانەو موعجیزەیهك لە تۆوە، تاكو ئەو خەلكە زیاتر ئیمانێان دابەزێ. *www.AliBapir.com*

(۳) ﴿ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴾، ئەوان گوتیان: لێی دەخوین، ئەو دەفەرموێ: ﴿ وَارْزُقْنَا ﴾، وە بزیومان بەدیه! ئەو خەلكە ئاتاج و برسێیه، دیارە لە شوێنێکی چۆل بوون، وەك لە ئینجیلەكاندا هاتوو دەستیان لە هیچ خواردنێك گیرنەبوو.

مەسەلەى شەشەم و كۆتایی: ئەوەیە كە خوا وەلام دەداتەو: ﴿ قَالَ اللَّهُ إِنِّي

مَنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِّن

الْعَالَمِينَ﴾، وەك پێشتریش تەفسیرمان کرد، خوا دەفەرموێ: دايدەبەزێنم بۆتان، بەلام هەر كەسێك لە ئۆو دواى دابەزینی ئەو سفرەو خۆانە، بێپرۆبایی بە جۆریك سزای دەدم، كەسەم وا سزا نەدابی ئە جیهانییان، بۆچی؟ چونكە سونەتی خوايە هەر كەسێك خوا نيعمهتی زیاتری بدات، دواى توندتریش

لێپرسینهوێ لەگەڵدا دەكات، وەك دەفەرموێ: ﴿ ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ

النِّعَمِ﴾ ٨ الكاثر، ئەوەی عەقلى بەقووتتر بێ، لێپرسینهوێ قورسترە، ئەوەی زانیاری زیاترێ، لێپرسینهوێ گرانترە، ئەوەی دەستەلات، یان پارەو مال و سامانی زیاترێ... هتە، ئەوەی خوا نيعمهتی زیاتری بدات، زیاتری

لېدەپرسىتەو، خوا چەندت بداتى، ئەوندەشت لېدەپرسىتەو، ئەو دەى كەمترى بداتى، كەمتر لىى دەپرسىتەو، ئنجا عىسا ئەو موعجىزە گەورەيە پېشانى وان بدات و دواى ئەو دەش ھەر بېپروابىن! ماناى وايە شايستەى ئەو دەن بە جۆرىك سزا بدرىن، كە ھىچ كەس لەمەو پېش بەو شېوہە سزا نەدرابى، چونكە دواى خەلك دەلېن: ئەوانە ئەو دەشيان ديوە، ئيمان ناھىنن، ئىستا ئىمە بۆچى و چۆن ئيمان بېنن؟! وە سەرنجام دەبنە رى شكىن بۆ ئەو كە خەلك بيانويان بەدەستەو دەبى بۆ كافربوون.

جا ئايا ئەو سەفرەيە دابەزىو، يان دانەبەزىو؟! دوو را ھەن:

راى يەكەم: ھەندىك لە زانايان دەلېن: ئەو سەفرەيە دواى كە عىسا پېى فەرموون، خوا ئاوا دەفەرموى: ھەر كەسىك كافرىن لەمەو دوا بەو جۆرەى عەزاب دەدەم، گوتيان: نە سەفرەمان دەوى و نە ئەو عەزابەشمان تووشبى، ھەر لىگەرئ.

راى دوو دەم: بەلام زۆر بەى زانايان دەلېن: ئەو سەفرەيە دابەزىو، چونكە خوا

دەفەرموى: ﴿ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُرَلِّهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ،

عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴾، بىگومان من داى دەبەزىنم، كەواتە: سەفرەكە دابەزىندراو، منىش ئەم رايەى دوو دەم پى راستە.

ئنجا ئايا ئەو سەفرەو خوانە چى لەسەر بوو؟

ھەندىك گوتوويانە: ماسى بوو، ھەندىك گوتوويانە: كولىرەو ماسى بوو، ھەندىك گوتوويانە: ميوەى بەھەشت بوو، ھەندىك گوتوويانە: ... ھتە، زۆر شتيان گوتو، بەلام ھىچى بەلگەيەكى واى لەسەر نىە، بۆيە (طبري) لە (جامع البيان) دكەى خۇيدا قسەيەكى زۆر جوان دەكات، كە ديارە نازناوى پېشەواى تويژرەوانى ھەيە، پېموايە نازناو دەكى پىر بە پىستى خۇيەتى، بەراستى ھەندى بنچىنەى داناون بۆ تەفسىرى قورئان، زۆر بەجىن، يەكك لەوانە ئەو دەى كە دەلې: ئەو شتانەى كە خوا دەرى نەخستوون، پىويست ناكات بەدوايان

دابچین، ئەو سفرەیه چی لەسەر بوو؟ چەند کەس لێیان خوارد؟ چۆن بوو؟
 پێویست ناکات، مادام خوا باسی نەکردووە، پێغەمبەریش باسی نەکردووە، کەواتە:
 نابێ بە دواى بکەوی، چونکە ناگەیه هیچ ئەنجامێک، بۆ وێنە: گۆچانەکەى
 مووسا لە چ داریک بوو؟ کەشتیەکەى نووح لە چی دروست کرا بوو؟ چەند
 مەتر بوو؟ چەند کەسى تیدا بوون؟ مادام خوا باسی نەکردووە پێغەمبەر ﷺ
 باسی نەکردووە، بێگومان لە ڕێگای وەحییەوه نەبێ پەنھان (غیب) نازانری،
 ھەرکەس بەدوایدا بگەرێ، غەلەتە، (طبری) دەڵێ: (وَأَمَّا الصَّوَابُ مِنَ الْقَوْلِ
 فِيمَا كَانَ عَلَى الْمَائِدَةِ، فَإِنْ يُقَالُ: كَانَ عَلَيْهَا مَا كَوَّلَ، وَجَائِزٌ أَنْ يَكُونَ كَانَ
 سَمَكًا وَخُبْزًا، وَجَائِزٌ أَنْ يَكُونَ كَانَ ثَمَرًا مِنْ ثَمَرِ الْجَنَّةِ، وَغَيْرُ نَافِعِ الْعِلْمِ بِهِ، وَلَا
 ضَارَّ الْجَهْلَ بِهِ، إِذَا أَقْرَأَ تَالِي الْآيَةِ بظَاهِرِ مَا احْتَمَلَهُ التَّنْزِيلُ) ^(۱)، چەند جوان
 دەڵێ، واتە: قسەى راست ئەوێه دەربارەى ئەوێ کە لەسەر ئەو خوانە بوو،
 کە بگوترێ: خواردنیکی لەسەر بوو، ئنجا دەگونجێ ماسى و نان بووبی، وە
 دەگونجێ میوێ بەهەشت بووبی، وە دەگونجێ ھەرشتیکی دیکە بووبی، وە
 زانیاری ھەبوون بەوێ کە چی لەسەر سفرەکەى بوو، ھێچ سوودیگمان پێ
 ناگەیهنێ، وە کە نەشرانین چی لەسەر بوو، چ شتیک بوو، دیسان ھێچ
 زەردیگمان لێ نادات، مادام ئەو کەسەى کە قورئانی دەخوینیتەو، ئایەتەکە
 دەخوینیتەو، ئیمانی ھەبێ بەوێ کە خواى پەروردگار فەرموویەتی، کە
 رۆالەتی ئایەتەکە ھەڵدەگرێ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی بیست و پێنجەم

پێناسەی ئەم دەرسە

لەم دەرسەماندا پێنج ئایەتی کۆتایی سوورەتی (المائدة) تەفسیر دەکەین، کە ئایەتەکانی (۱۱۶، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۱۹، ۱۲۰)ن، لەو پێنج ئایەتە موبارکەدا چوارەمین بەسەرھات، وە کۆتا بەسەرھاتی نیو ئەم سوورەتە خراوتە روو، کە بەسەرھاتە کە بریتییە لە رووداویکی رۆژی دوایی، واتە: ئەم بەسەرھاتە پەیوەندیی بە دنیاوە نیە، بەڵکو وتووێژیکی خوا ﷻ لە قیامەتدا لەگەڵ عیسا ﷺدا، ئەویش لەبارەی پەرستراوە عیساو دایکی لەلایەن نەصرانییەکانەوە، کە خوا ﷻ لە عیسا ﷺ دەپرسێ: ئایا تۆ بە خەڵکت گوتووە: خۆم دایکم بپەرستن، بمانکەنە دوو پەرستراو؟ عیسا ﷺ نکووێی لەو دەکات، کە بە هیچ کەسی گوتبێ خۆی و دایکی بپەرستن، وە ئەو راستییە پادەگەییە، کە من تەنیا بە خەڵکم گوتووە: خوا کە پەروردگاری خۆم و ئێوەشە، بپەرستن، وە هەتا لە نیویشیاندا بووم، بەسەریانەو چاودێر بووم و ئاگام لە خەڵکەکە بوو، کە تووشی شیرک و لادان و غەیری خواپەرستن نەبن، بەلام دوا ئێوەی کە منت بەرزکردووە، ئەو خۆی پەروردگار! بۆخۆت ئاگاداری داخۆ چیان کردووە؟! ئنجا خوا ﷻ پادەگەییە، کە ئەمڕۆ (واتە: رۆژی قیامەت) راستان لە راستییەکیان بەھرمەند دەبن، ئەوانە کە راستیان کردووە: دڵیان راست بوو، زمانیان راست بوو، کردوویان راست بوو، لەگەڵ خۆیان، لەگەڵ خەڵک، لەگەڵ خوادا راست بوون، ئەمڕۆ بەھرمەند دەبن لەو راستییە خۆیان، ئەویش ئێوەیە کە بە بەهەشتی خۆی بەخشەر، وە بە ڕەزامەندی یەکە شاد دەبن، وە سەرفرازو بەختەوێر دەبن.

ئنجا لە کۆتاییدا خۆی بالادەست خاوەنداریتی ڕەھاو بێسنووری خۆی پادەگەییە، کە ئاسمانەکان و زەوی و هەرچی تییاندا یە، تەنیا مۆلکی خۆی پەروردگار، وە خوا بە ھەموو شتێک زاناو ئاگادارە.

﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ
مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُونُ لِيْ أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِيْ بِحَقِّ ۚ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ
فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۚ تَعَلَّمْ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۚ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴿۱۱۶﴾
مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ ۚ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا
مَا دُمْتُ فِيهِمْ ۖ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۱۱۷﴾
إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۚ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْمَرْزُقُ الْحَكِيمُ ﴿۱۱۸﴾ قَالَ اللَّهُ
هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّالِقِينَ صِدْقُهُمْ ۚ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۱۹﴾ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
فِيهِنَّ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۲۰﴾﴾

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

((وہ (یاد بکەوہ) کاتیک خوا فەرمووی: ئەو عیسا کوری مەریەم! ئایا بە خەلکت گوتوہ: من و دایکم لە جیاتی خوا بکەنە دوو پەرستراو؟ (عیسا) گوتی: پاکیی بۆ تۆ، من بۆم نیە شتیک بڵییم کە بۆم دەوا نەبێ، ئەگەر گوتبیتەم تۆ زانیوتە، تۆ نەینێ نیو دەروونی من دەزانێ، بەلام من نەینێ زاتی تۆ نازانم، بیگومان ھەر تۆی زانای نەینییەکان ﴿ ۱۱۶ ﴾ جگە لەوہی تۆ فەرمانت پیکردووم بڵییم، کە خوا پەروردگاری من و پەروردگارتان بپەرستن، هیچی دیکەم پێنەگوتوون، وە ھەتا لە نیویاندا بووم، بەسەریانەوہ چاودێر بووم، بەلام پاش ئەوہی منت بە تەواویی وەرگرت و منت لەنیویاندا نەھێشت، (و بەرزت کردمەوہ بۆ ئاسمان) ھەر خۆت بەسەریانەوہ چاودێر بووی، وە تۆ ئاگاداری ھەموو شتیکی و بەسەریەوہ چاودێری ﴿ ۱۱۷ ﴾ ئنجا ئەگەر سزایان بەدی، ئەوہ بیگومان ئەوان بەندەدی تۆن، وە ئەگەر لییان ببوو، بیگومان ھەر تۆی زالی کاربەجی ﴿ ۱۱۸ ﴾ خوا فەرمووی: ئەمە ئەو پۆژەییە کە راستیی راستان سوودیان پێدەگەینە، چەند باغیکیان ھەن، پووباریان بەژێردا دەپۆن، بە ھەمیشەیی تییاندا دەمیننەوہ، خوا لەوان رازییەو ئەوانیش لەو رازیین، ئا ئەوہ بردنەوہی مەزنە ﴿ ۱۱۹ ﴾ خاوەنداریتی ئاسمانەکان و زەوی و ھەرچی تییاندا یە خوا، وە ئەو لەسەر ھەموو شتیک بە توانایە ﴿ ۱۲۰ ﴾)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(إِلَهَيْنِ) واتە: دوو پەرستراو، (إِلَه) واتە: پەرستراو، (إِلَهَان) یان (إِلَهَيْنِ) واتە:

دوو پەرستراو، وشە (إِلَه) یانی: (مَعْبُود) بە کوردی دەلێن: پەرستراو، لە چیه‌وه هاتو؟ زانیان و شارەزایی زمانی عەرەبی سی ئه‌گه‌ریان داناوه:

(۱) هەندیکیان دەلێن: وشە (إِلَه) لە (أَلِه، يَأْلَه، إِلَاهَة) دوه هاتوه، واتە: (عَبْد، يَعْبُد، عِبَادَة) كه‌واته: (إِلَه) بۆیه‌ وای پێ‌ده‌گوتری، چونكه‌ ده‌په‌رستری.

(۲) وه هەندیکیان گوتووین: وشە (إِلَه) لە (أَلِه، يَأْلَه، أَيْ: نَحِير)، دوه هاتوه، واتە: سه‌رسام بووم، سه‌رسام ده‌بی، له‌به‌رئەوه‌ كه‌ له‌ ناسینی پەرستراوی به‌ هه‌قد، كه‌ خوای بێ‌وینه‌یه، سه‌رسام ده‌بی و خوا له‌ عه‌قل و خه‌یالی ئیمه‌دا جی‌گای نابێت‌وه، وه‌ك حه‌قیقه‌ته‌كه‌ی، به‌س وه‌ك سیفه‌ت و ناوه‌كانی ده‌یناسین.

(۳) - وه هەندیکێ دیکه‌ش گوتووین: وشە (إِلَه) له‌ (لَا، يَلُو، لِيَاها، أَيْ: احْتَجَب) دوه هاتوه، واتە: په‌نه‌ان بوو، له‌به‌رئەوه‌ی خوا په‌نه‌انه‌ و ئیمه‌ به‌هه‌سته‌وه‌ ده‌گانه‌مان به‌ چاوو به‌ بیستن و به‌ بۆنکردن و به‌ تامکردن و به‌ده‌ست لێدان، ناتوانین به‌ی به‌ خوا بیه‌ین، به‌لكو ده‌بی به‌ عه‌قل شوێنه‌واره‌کانی ببینین و، سیفه‌ته‌کانی كه‌ له‌ شوێنه‌واره‌کانیدا ده‌دره‌وشینه‌وه، بناسین.

(سُبْحَنَكَ) : واتە: پاکیی بو‌تۆ، یانی: (أَنْزَهُكَ) واتە: تۆ به‌ پاك ده‌گرم، جا

وشە (سبحان) له‌ (سَبَّح) وه هاتوه ده‌لێ: (نَهَسَلَى وشە (تَسْبِيح) له‌ (سَبَّح) دوه هاتوه: (السَّبْحُ: الْمَرُّ السَّرِيعُ فِي الْمَاءِ، أَوْ فِي الْهَوَاءِ)، (سَبَّح) واتە: تێپه‌رینی خێرا له‌ ئاودا یاخود له‌ هه‌وادا، وه‌ك چۆن ماسی له‌ ئاودا ده‌رۆن، یان مراوی و ئه‌و بالنده‌ی كه‌ به‌ هه‌وادا ده‌فرن، (يَسْبَحُ) واتە: مه‌له‌ ده‌كات، یان به‌ ئاودا ده‌روات، یان به‌ هه‌وادا ده‌روات، خوای په‌روه‌ردگار باسی خرۆكه‌كان

ده‌كات ده‌فه‌رموی: ﴿كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾ ﴿ ۳۳ ﴾ الأنبياء، نَجَا (التَّسْبِيح):

التَّنْزِيهِ) به پاکگرتن، ئەمە له وه وه هاتوه که که سَيِّئٌ بهراستی خوای بهر وهردگار بناسی، به پاکیی دهگری، وه زۆر خیرایی دهکات له بهندایهتی بوکردنیدا، وه خوا بهدوور دهگری له ههرچی که موکوری ههیه، له ههرچی ههلهو پهله ههیه.

(وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ) واته: من نایزانم چی له لای تو په نهان و شیردراوهیه، (نَفْسُ اللَّهِ: دَأْتُهُ)، (نَفْس) به مانای زات بهگاردی، ئەوه بۆیهش زانیان وایانگوتوه، چونکه خوا وشه ی نهفسی بۆخوای بهکارهیناوه، بهلام نهفس بهمانای رووح دی بۆ ئیمه، بهلام بۆ خوای بهر وهردگار به مانای زاتی خوا دی، ههر وهك چۆن دیتنی خوا، بیستنی خوا، دهسهلاتی خوا، بهزهیی خوا، حیکمهتی خوا، چوونه سههر عهرشی خوا، له سیفه تهکانی ئیمه جیان، دیاره نهفسی خوا، زاتی خواش، له نهفس و زاتی ئیمه جیایه.

(شَهِيدٌ): واته: چاودیر، یاخود شایهه، دیاره شایهه دیش بۆیه دهتوانی شایهه دی بدات، چونکه چاودیر بووه، ئاگای له شتهکه بووه، یاخود شایهه بهمانای ئاماده بوو دی، دهلی (من الشُّهُودِ وَالشَّهَادَةِ: الْحُضُورُ مَعَ الْمُشَاهَدَةِ، إِمَّا بِالْبَصَرِ أَوِ الْبَصِيرَةِ) واته: (شهید) له (شُهُودٌ) و (شَهَادَةٌ) وه هاتوه، که بهمانای ئاماده بوون دیت له گهل بینیدا، چ بینینی به چاو چ بینینی به عهقل، وه (الشَّهَادَةُ: قَوْلٌ صَادِرٌ عَنْ عِلْمٍ حَصَلَ بِمُشَاهَدَةِ بَصِيرَةٍ أَوْ بَصَرٍ، شَهَادَةٌ) بریتیه له قسهیهك که دهردهچی له کهسیکه وه که عیلمیکی ههیه، بههوی ئەوه وه که به چاو شتی بینیه، یاخود به عهقل دهرکی پیکردوه، بۆی پهیدا بووه.

(تَوْفِيَّتِي) واته: منت وهفاته پیکردوه، وشه ی وهفاته جیایه له وشه ی (موت) (أَمَاتُهُ) له (توفاه) جیایه، چونکه ئەگەر بلیی: (أَمَاتُهُ) واته مراندوو یهتی، بهلام (توفاه)، واته: به تهواوی وهریگرتوه، چونکه وهك دواپی باسی دهکهین، خوا که باسی وهفاتی عیسا دهکات، که بیگومان عیسا نه مردوه خوا نه میراندوه، بهلکو به رووح و جهسته وه وهریگرتوه بهرزی کردۆته وه بۆ ئاسمان، وهك له

سورەتی (آل عمران) و سورەتی (النساء) دا هاتو، لە بەرگی دووەم و سییەمی ئەم تەفسیرە خۆماندا باسمان کردو، ئُنجا دەئێ: (وتوفية الشيء بذله وافيًا، واستيفاءه تناوله وافيًا) کە بگوترێ: ئەو شتە تەوفیە کرد، واتە: بەتەواویی بەخشی، وە ئەگەر بئێ: (استيفاءه) یانی: ئەو کە بەتەواویی وەریبگرێ.

(الرَّقِيبَ): (الرَّقِيبُ الْحَافِظُ، وَرَقَبَتُهُ: حَفِظْتُهُ وَالْمَرْقَبُ: الْمَكَانُ الْعَالِي الَّذِي يُشْرِفُ عَلَيْهِ الرَّقِيبُ) وشە ی (رقیب) بە مانای پارێزەر دێ، یان چاودێر، (المراقب) واتە: چاودێر، (رَقَبَتُهُ) واتە: پاراستم، ناگام لێ بوو، (مرقب) بەو شوێنە بەرزە دەگوترێ کە گەسێک لەوێوە چاودێری شتێک بکات، ئەو بورج و شتانە ی دادەنرێن بۆ جەرسیات و ئیش ککرتن، پێیان دەگوترێ (مَرْقَبٌ) کۆیەکە ی (مراقیب).

(صِدْقُهُمْ): (صِدْقٌ) واتە: راستی، دەئێ (الصِّدْقُ مُطَابَقَةُ الْقَوْلِ الضَّمِيرِ وَالْمَخْبَرِ عَنْهُ مَعًا) (صدق) بریتیە لەو کە قسەیهێک کە دەیکە ی هەم لەگەڵ نێو دلتدا راست بێ، هەم لەگەڵ ئەو کە هەواڵی پێدەدە ی و هەواڵی لەبارەو دەدە ی.

مانای گشتی ئایەتەکان

خَوَا ﷺ لَه كُوتَايِي نَهَم سَووڤرته موبارەكەدا، كه سَووڤرتهی (المائدة)یه وتووێژێکی خۆی لەگەڵ عیسا ﷺ بۆ ئیمە باس دەكات، كه ئەو وتووێژە لە قیامەتدا بوو، واتە: ئەم بەسەرھاتی چوارەمە كه لەم سَووڤرتهی (المائدة) دایە پەيوەندیی بە دنیاوہ نیە، بەلكو لە قیامەتدا، ئەگەرنا ئەوانی دی ھەموو دیارە پەيوەندییان بە دنیاوہ ھەبوو، پێشتر باسمان کرد: لە ئایەتەکانی پێشدا

فەرمووی: ﴿ إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ ...

﴿ ۱۱۰ ﴾، لەم کۆمەڵە ئایەتەدا كه ئایەتەکانی (۱۱۰) تا (۱۲۰)ن، واتە: یازدە ئایەتن ھەموویان باسی بەرپەرچدانەوہی بیروکەیی نەصرانییەتە، كه عیسا ﷺ و دایکی (واتە: مەریەم) خوا لێی رازی بێ، دەپەرستن، لەگەڵ خواي پاك و تاك، خواي بئھاوتا بەرپەرچی ئەو بیروکەییە دەداتەوہ، وە چەند راستییەك دەخاتە ڤوو، دەربارەدی ئەوہ كه عیسا ﷺ بەندەییەکی خوا بوو، وە خوا کۆمەڵێك موعجیزەو نعیمەتی خۆی پێداون، ئنجا لێردا باسی ئەو وتووێژە دەکا كه لە نیوانی خوا ﷺ و عیسا ﷺ دا لە ڤۆزی قیامەتدا ڤوودەدات، دەربارەدی ئەوہ كه ئایا عیسا ﷺ بە خەلكی گوتوہ، كه خۆی و دایکی پەرستن؟ یان نەصرانییەكان ھەر لەخۆوہ ئەو سەرگەردانیی و سەرلێشیواوییەیان بۆخۆیان پەیداكردوہ، بەبێ ئەوہی كه ئەو بیروکەییە ھیچ ڤەگو و ڤیشەییەکی راستی ھەبێو، ھیچ پەيوەندییەکی بە وەحی و دینی خواوہ ھەبێ.

دەفەرمووی: ﴿ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي

وَأُنِي إِلَٰهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾، وە یاد بكەوہ! كاتیك خوا ﷺ فەرمووی: ئەوی عیسا کوری مەریەم! ئایا تۆ بە خەلكت گوتوہ كه بەنداییەتی بۆخۆت و بۆ دایكت بكەن، واتە: وەكو پەرستراو مامەلەتان لەگەڵدا بكری؟ ﴿ قَالَ سُبْحٰنَكَ

مَا يَكُونُ لِيْ أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِيْ بِحَقِّ ﴾، عیسا ﷺ گوتی: پاكی بۆ تۆ، من تۆ

به پاك دهگرم، بۆم نیه كه شتيك بڵییم، بۆم ههق و شایسته نهبی، یانی: ئهوه كه من بههرستن، یان دایکم بههرستن و بمانکهنه دوو پهڕستراو، شتیکی ناههقه، وه شتی ناههق گوتنیش له من ناوهشیتهوه، ﴿إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ﴾، ئهگهر گریمان گوتبیتیشم، ئهوه تۆ زانیوته، واته: كه تۆ بۆخۆت دهزانی و زانیاری تۆ ئهوهی تێدانییه كهواته: نههگوتوه، ههڵبهته لێرهدا مهبهست ئهوهنییه كه خوای پهنهانزان پهڕستیاری راستهقینه له عیسا بكات، كه ئایا واتگوتوه؟ چونكه كهسیك پهڕستیاری راستهقینه دهبرارهی شتيك دهكات، كه نهیزانی، بهلام ئایا ئهگهر عیسا ﷺ گریمان گوتبیتی: من و دایکم بکهنه پهڕستراو، خوا نهیزانیوه؟ با، كهواته: پهڕستیارهكه مهبهست پێی چییه؟ مهبهست پێی سهزرهنشتيكردنی نهصرانییهكانه، وه خوا دهیهوئ عیسا ﷺ له پۆزی قیامهتدا رایبگهیهنی كه شتی وایینهگوتوه، كهواته: ئهی نهصرانییهكان! مالی قهڵب سهربهخاوهنییهتی، ئیوه ئهوه قسهیهو ئهوه بیڕۆکهیهی پهیداتان كرد، كه بریتیه له پهڕستنی سییهكان (ئالوٲ)، وهك خوا

لهبارهیانهوه دهفرموی: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ...﴾ (۷۳) المائدة، واته: ئهوانه بیپروان كه گوتیان: خوا سییهمی سییهكانه، یانی: خوا بۆخۆی و عیسا ﷺ و مهڕیهم، یاخود: خوا و عیسا ﷺ و جبریل، مانای وایه ئهوه بیڕۆکهیه ئهصل و بناغهیهکی نییه، تهنیا لێرهدا مهبهست پێی ئهوهیه، ئهگهرنا بیگومان خوا ﷻ پهڕستیار له عیسا ﷺ ناکات، ئایا وایگوتوه، یان نا؟ چونكه كهسیك به كهسیك دهڵی: واتگوتوه، یان نا؟! كه بۆخۆی نهزانی، ئهوه دیاره خوا ﷻ ههموو شتيك دهزانی، بۆیه عیسا ش هلامی خوای لهسهڕ بی دهڵی:

ئهگهر گوتبیتیم زانیوته، ﴿تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ﴾، تۆ دهزانی چی له نیو دهروونی مندا ههیه، چی له پهنهانی مندا ههیه، چ لهلای من شیردراوهیه، بهس من نازانم چی لهلای تۆ شیردراوهیه، واته: تۆ نهیینی من دهزانی، بهس من نهیینی تۆ نازانم، هیچی من له تۆ شیردراوه نییه، ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ

الغُیُوبِ﴾، بیگومان ههر تۆی ههره زانی نادیارهكان و پهنهانهكان، ئهوه شتانهی كه

كەس نايانزانى، تۆ زۆر زۆر پىيان زاناي ﴿ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ ﴾، ھىچم پى نەگوتوون: جگە لەوەى كە تۆ فەرمانت پى كەردووم كە بىلیم، ئەویش بریتىە لەچى؟ ﴿ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ﴾، پىم گوتوون كە خوا بپەرستن پەروردەگارى منىش و پەروردەگارى خوشتانه، پەيداكەرى منىش و پەيداكەرى خوشتانه، خواەنى منىش و خواەنى خوشتانه، ﴿ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ ﴾، وە من بەسەريانەوە چاودىر بووم كە نەھىلەم بەلاریدا برۆن و بەھەلەدا بچن و غەيرى خوا بپەرستن، ﴿ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ ﴾، كاتىك منت وەرگرت بەتەواوى ھەر خۆت بەسەريانەوە چاودىر بووى، لىرەدا وشەى: ﴿ تَوَفَّيْتَنِي ﴾، بەمانای (منت مراند) نىە، چونكە عيسا ﷺ نەمردو، بۆيەش خواى پەروردەگار وشەى (أَمَاتُهُ) بۆ بەكارنەھىناو، چونكە وشەى (وہفات) مانای مردن دەگەيەنى، بەلام ئەوھش دەگەيەنى كە شتىك بە تەواوى وەرېگرى، لەبەرئەوہى عيسا ﷺ خوا بە رووح و بە جەستەو، بەھۆى فرىشتەكانەو وەرېگرتو، بە كلاً و پوژنەدا بەرزى كەردەو و بردى بۆ ئاسمان، كەواتە: ﴿ تَوَفَّيْتَنِي ﴾، يانى (أَخَذْتَنِي وَأَفِيًا، أَخَذْتَنِي كَامِلًا) واتە: بە تەواوى وەرگرتەم، وە منت لەنيو ئەوانەدا نەھىشت، ﴿ كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ ﴾، ھەر تۆ بەسەريانەو و چاودىر بووى، ھەر تۆ ئاگات لىيان بوو، من لەنيوياندا نەما بووم، ھەتا ئاگام لىيان بى، ﴿ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴾، وە تۆ بەسەر ھەموو شتىكەو و چاودىرى، وە ئامادەى ھەموو شتىكى، وە ئاگادارى ھەموو شتىكى.

ئىجا عيسا ﷺ روو دەكاتە خواى پەروردەگار و دەفەرموى: ﴿ إِنْ تَعَذَّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾، ئەگەر سزايان بەدى، ئەو بەندەى خۆتنو، بۆت ھەيە سزايان بەدى، لەسەر ھەلەو كەموگوربىيەكانيان، چونكە

خوَا ۞ کار به جییه و داد گهره، به ناهق کهس سزا نادات، وهك دهر رموی:

﴿ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ ۝۴۱ ﴾ فصلت، واته: پهروهردگارت سته مکار نیه له

بهندهکانی، وه له شوینی دی دهر رموی: ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۝۴۰ ﴾ النساء، واته: خوا به قه دهر قورسای گهر دیله یهك زولم له کهس ناکات، که چی نه گهر چاکه یان هبئ پاداشته که یان بؤ چه ند قات دهکاته وه، به لام زولم ناکات.

که واته: نه گهر سزایان بدهی، نه وه بهندهی خوئنو، دیاره هه له یان کردوه بویه

سزایان ددهی، ﴿ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَاِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۴۲ ﴾ وه نه گهر لبشیان

ببووری، نه وه لیبور دنه که ت له بهر بی ده سته لاتی نیه، بیگومان ههر توی زالی کار به جی، تو بالادهستی و زالی، وه کار به جی شی، که سیك سزای بدهی ده زانی بوجی سزای ددهی، وه که سیك لیی ببووری، دواي نه وهی له شیرك و کوفر توبه دهکات، دیاره تو توبه و مرگری، جا لی ردها مه به ست نه وه نیه که خواي پهروهردگار له وانه ده بووری که گوتوو یانه عیسا کورپی خوا به، وه عیسا ده به رستن، به لگو مه به ست نه وه یه، عیسا ۞ ویستوو یه تی رایبگه یه نی، که ویستی خوا و سهر جه م سیفه تهکانی خوا ره هاو بی سنوورن، ههر که سیکی بیهوی سزای ددهات، وه ههر که سیکیشی بیهوی لیی ده بووری، به لام چ سزادانه که ی، چ لیبور دنه که ی، له سهر بناغیه، وهك خواي داد گهر

له سهر زمانی شوعه یب دهر رموی: ﴿ اِنَّ رَبِّيْ عَلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ ۝۵۱ ﴾ هود، واته:

بیگومان پهروهردگاری من له سهر رییه کی راسته، واته: خواي پهروهردگار به رییه کی راسته مامه له له گهل بهندهکانیدا دهکات، چونکه هه ندی مه لاو زور له خه لکی خه لکی مسولمان و عه وام پیانوا به، که خوا ههر له به هانه یه!! نه خیر خوا له به هانه نیه، یان به شیوه یهك خواي کار به جی وینا ده کهن، که خوا به بیی بنجینه و به بیی حیساب و کیتاب خه لک سزا ددهات، نه وی ده باته به هه شتی و، نه وی دی ده باته دۆزه خ!! وانیه خوا زانا و کار به جییه، وهك پیره میردی شاعیر ده لی:

کاکه خوا کاری نابه جی ناکا تا کیو نه بینی به فری تیناکا

خوای پەرورەدگار مامەلەى ھەكىمانە لەگەل بەندەكانىدا دەكات، بەللى رەحمەت و بەزەى بە پىش توورەى كەوتۆتەو، بەلام ئەوى لىى ببوورى، لەسەر بناغەيەك لىى دەبوورى، ئەوھش كە سزای بدات، لەسەر بناغەيەك سزای دەدات.

نُجَا خَوَا ﷺ لَه كُوتَا قَسەيدا دەفەرموى: ﴿ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ

صِدْقُهُمْ ﴾، خوا فەرموى: (واتە: لە پۇژى قىامەتدا خوا رايگەياندا) ئەمە ئەو پۇژمە رەستان لە راستىيەكەى خۇيان بەھرمەند دەبن، راستى رەستان سووديان پى دەگەيەن، جا وشەى (صادقین) واتە: (رەستان) ئەك (رەستگۇيان) چونكە گوتن بەشیکە لە راستى، بەلام (صدق) تەنیا لە راست گوتندا خولاصە نەبۆتەو، دەبى دلت راست بى، زمانت راست بى، كردهوكانت راست بى، دیوى پەنھانت راست بى، لەگەل خوا راست بى، لەگەل دۆستو لەگەل دوژمن... ھتە، ئەو مانای راستى (صدق)ە، ئەوى دیکە راست گوتن (صدق القول)ە، خوا دەربارەى ئىسماعیل

دەفەرموى: ﴿ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴾ مەرىم، یانى: قسەى راست بوو، بەللىنى راست بوو، بەلام لىردە كە دەفەرموى: ئەمرو (واتە: پۇژى قىامەت) رەستان لە راستى خۇيان بەھرمەند دەبن، مەبەست پى راستىيە بە مانای فراوان و تەواى وشەى: (صدق)، ئەویش ئەودە كە (صادقین) رەستان لىردە مەبەست پى ئەوانەن كە بەندايەتیی راستیان بو خوا كرده، بە دل وەك لە خوا ترسان، ئاوا لە هیچ شتیک نەترسان، وە وەك خوايان خوشووستو، هیچ كەسو هیچ شتیکيان ئاوا خوشنەووستو، وە ھەر پشتیان بە خوا بەستو و بو خوا ملکہ چوون، خوايان بە گەورە گرتو و تا كۆتایى.

ھەرودھا بە دواى پىغەمبەرى خوا ﷺ كەوتوون، وە بە شەرىعەتى خواوہ پابەند بوون، بە رىك و راستى بە ساغى روالەت و پەنھانان راست بوو، ئا ئەوانە لەو راستىيەى خۇيان بەھرمەندن، چۇنەتەى بەھرمەندبوونەكەشيان ئەودە كە دەفەرموى: ﴿ هُمْ جَنَّتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ﴾، چەند باغىكيان

ھەن كە رووباريان بەژىردا دەروڻ ﴿ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ﴾، بو ھەمىشەى تىياندا

دەمیینهوه. ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾، خواش لەوان رازییهو ئەوانیش لە خوا رازیین، هەمیشە خوا ﷻ رەزامەندیی خۆی پیش دەخات، چونکە دەبی ئینسان وابێت کە خوا لیی رازی بێت، ئنجا خوا ﷻ ئەویش وای لی دەکات کە لە خوای خۆی رازی بێ، تۆ دەبی کاریکی وابکە ی خوا لیی رازی بێ، ئنجا دوایی وات مامەلە لەگەڵدا دەکات، کە تۆ لە خۆی رازی بکا، دوایی زیاتر ئەوه پوون دەکەینهوه، لە مەسەلە گرنگەکاندا، ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾، خوا ﷻ دەفەر موی: ئا ئەوه سەرکەوتن و بردنەوهی مەزنە، ئەو بەهرەمەندیوونە لەو راستییە، وە شادبوونە بە خواو دیداری خوا، بەهەشتەکانی خوا، ئەوه بردنەوهو سەرکەوتنی گەورەیه، ئەوه بە مراد گەیشتنی هەرە مەزنە، لە کۆتایی دا خوا بێرزو مەزن دەفەر موی: ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ﴾، مولکی ئاسمانەکان و زەوی و هەرچی تیاندایە هەمووی خوا خاودنیەتی، ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، وە خوا لەسەر هەموو شتێک بەتوانایە، جگە لەوهی کە ئاسمانەکان و زەوی و هەرچی تیاندایە، هەمووی هی خوایهو، لە ژێر پکێفو حوکمرانی دەستەلاتی خوادایە، دیسان خوا لەسەر هەموو شتێک بەتوانایە، لە غەیری ئاسمانەکان و زەویشدا، ئەو بوون (وجود)ە کە دروستی کردو، لەسەر هەموو شتێکی بەتوانایە، کە هەر جۆرە تەسەررۆفیکی تیادا بکات.

چەند مەسەلەیهکی گەرنە

مەسەلەیهکی یەکەم: که خوا دەفەرموێ: ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ

قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي آلِهَتَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ...﴾، هەندیک لە توێژمەوانی

قورئان دەلێن: ئەو لە دنیا دا بوو، بەلام رای راست ئەو دیه، نەك هەر رای راستەر، بەلكو رای راست ئەو دیه، كه ئەم وتوێژە هی قیامەتە، خوای پەروردگار لێردا بۆمان دینیتەوه، جا ڕەنگە یەكێك بلی: خوای ﷺ جارێ قیامەتی نەهیناوه، چۆن وا دەفەرموێ و بە کرداری ڕابردوو ش دەیهینێ؟ وەلامەكە ی ئەو دیه: لەراستیدا كات (زمن) بۆ ئێمه دا بەش دەبی بۆ سێ حالەت: ڕابردوو (ماضی)، ئێستا (حال)، داهاوو (استقبال)، ئەو بۆ ئێمه وایه، بەلام بۆ خوای پەروردگار كات وا نیه، جارێ ئەگەر بە قوولیی سەرئەجدەین (كات) بوونی هەر نیه و شتیکی ئیعتیباریی و وەهمیی نینتیزا عییه^(۱) ئەگەرنا زەمان بەمانای هەبوو (موجود) بوونیکی سەربەخۆ و راستەقینە ی هەرنیه، ئەو ی كه هەیه درێژبوونەو ی ماددیه كه شوین (مكان) پێكدەهینێ، وە جوولە ی ماددیه كه لە مێشکی ئێمه دا، پێی دەلێن: كات، ماددیه كه دەجوولێ، ئێستا ئەگەر زەو ی نەخولابایه وە بە دەوری خۆیدا، بە دەوری ڕۆژدا، نە شهوو نە ڕۆژ پەیدا دەبوون، نە سال و وەرەكان پەیدا دەبوون.

ئەجا بەنسبەت خوای پەروردگار وە كه لە دەرەو ی كات و شوین (زمان و مكان) ه، چونكه خوا لەسەر عەرش ی خۆیه تی، لە دەرەو ی دروستكراو هەكان ی خۆیه تی، بەو شیو دیه كه بۆ خوا شایسته یه، بۆ خوای پەروردگار ئێستا و ڕابردوو داهاوو، وەك یەكن.

(۱) واتە: مەرفە بە خەیا ل و وەهم كات (زمن) وەك هەبوو (وجود) یك ی سەربەخۆ وینا دەكات، ئەگەرنا لەراستیدا لە جوولە ی ماددە و ڕووداو هەكان دا ی دەنێ و بەرهەمی دینێ!

پاشان خوا ﷺ له شویڼی دیکه شدا له قورڼاندا که باسی بهه شت دهکات، به رابردو و باسی دهکات و دهفه رموی: ﴿وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ﴾ (۱۳) التکویر، واته: بهه شت نزیک خرایه وه، یان رازی نرایه وه بو پاریزکاران، یاخود دهفه رموی: ﴿وَبُرِزَتِ الْجَحِیمُ لِلْغَاوِینَ﴾ (۱۱) الشعراء، واته: وه دؤزمخ هیندرایه دهری و بهرجه سته کرا بو سهرگه ردانان، دیسان به رابردو و دیفه رموی، له بهرئه وه که خوا ئه وه ندله به سهر ئه و شتانه دا ده سترپویش توو و زله، وهک چوڼ جاری واهه یه تو به لئینی شتیک به که سیک دده دی ده لئ: ئاخر ئایا دهبی؟! توش ده لئی: بوو بوو، عه رهبیش ده لئین: (صار، صار) یانی: واه بزانه شته که بوو، یاخود یه کیک به لئینیک به که سیک دده دات، ده لئ: یانی ئه و شته م دده یه؟ ده لئ: واه بزانه له گیرفانت دایه، خوا ی بی وینه ش دیاره به سهر هه موو شتیکدا بالادسته، بو یه به شیوه ی رابردو و دهبیڼی، وهک ئه وه دی که بوو بی وایه.

ئنجى ئىسەم كە خوا دەفەرمۇي: وە يادىكەوۋە كاتىك خوا فەرمۇي: ئەي عىسا كۆرۈ مەريەم! ئايا تۆ بە خەلىك گوتوۋە من و دايكەم لە جياتى خوا بىكەنە دوو پەرستراو، ئەم پەرسىيارە وەك لە مانا گىشتىيەكەشدا باسما كەرد، بۆ سەرزەنش تەكرەدى نەصرانىيەكان و بۆ سەركۆنە كەردىيان وە بۆ بە درۆ خىستەنە وەيانە، نەك پەرسىيار كەردى پاستەقىنە بى لە عىسا ﷺ، چۈنكە پەرسىيار كەردى پاستەقىنە كەواتە: خۇي زانا و پەنەنزان ئاگادارى لىي نەبوۋە، داخۇ عىسا ﷺ وايگوتوۋە، يان وەينە گوتوۋە؟ شتى وەنيە خوا ﷺ دەزانى عىسا ﷺ وەينە گوتوۋە، بەلكو نەصرانىيەكان لەخۇۋە ئەوەيان ھەئبەستوۋە، لەپاستىدا ئەصل و پىشەيەكى نە، ئىنجا پەرسىيارەكى دىكە لىرەدا دەكرى ئايا نەصرانىيەكان كە عىسا ﷺ وەك پەرسىيارە تەماشا دەكەن و دەپپە رىستەن و دەلئىن: عىسا كۆرۈ خوايە، وەك لە دەرسەكانى رابردوۋدا لە (التفسير التبطيقي للكتاب المقدس)^(۱) لە چەند شوئىنكەدا ھىنامان، دەلئىن: عىسا خوايە، نەك ھەر بلىن: يەرسىيارە،

(۱) بروانه: ص ۲۰۷۴، که گوتوویه‌تی:

(فإن الله واحد في ثلاثة أقانيم لكنهم جوهر واحد متساوون منذ الأزل وإلى الأبد...).

بەلکو دەلێن: بەشیکە لە خوا، بەلام ئایا بۆ مەریەمیش ھەروا دەلێن؟ ئەم ئایەتە وادەگەییەن، بەلام نەصرانییەکان ڕەنگە نکوولیی لەووە بکەن، ئیئمەش لە وەلامدا دەلێن: نەصرانییەکان دەلێن: مەریەم دایکی خوا (أُمُّ إِلَهِ) یە! مانای وایە ئەویش ھەر خوا یە (إِلَهِ) ھ^(۱)، پاکیی و بەرزیی بۆ خوا.

پاشان ئیئمە نەصرانییەکان دەبینین وەك چۆن پەیکەری عیساو وێنەی عیسا لە پەرستگاکیان و لە کەنیسەکانیاندا ھەڵدەواسن و کړنووشی بۆ دەبەن و گەورەیی دەکەن و بە گەورەیی دەگرن، بە ھەمان شیوە وێنەو پەیکەری مەریەمیش ھەمان مامەلەیی لەگەڵدا دەکەن، کەواتە: ئەووی خوا فەرموویەتی وایە، بە حەقیقەت ئەوان وەك دوو پەرستراو مامەلە لەگەڵ عیساو لەگەڵ مەریەمدا سەلامی خوایان لێ بێ، دەکەن.

مەسەلەیی دووھەم: ئنجا عیسا ﷺ وەلام دەداتەووە، دەلێ: ﴿قَالَ سُبْحَنَكَ مَا

يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ﴾، عیسا لە وەلامی پرسیارەکی خوای پەروردگاردا کە دەزانێ پرسیارکردنەکی بۆ سەرزنشتکردن و سەرکۆنەکردن و بەدرۆخستنەووی نەصرانییەکانە، کە بە ھەلە عیساو مەریەمیان کردووە بە دوو پەرستراو، دەزانێ خوای پەروردگار دەیهوێ ئەوان سەرزنشت بکات، نەك بیهوێ پرسیاریك لەو بکات، کە ئایا ئەو شتە بوو، یان نەبوو؟ ئەو شتەیی گوتووە، یان نەگوتووە؟ بۆیە عیسا ﷺ پێش ھەموو شتێك دەلێ: پاکیی بۆ تۆ، یاخود تۆ بە پاك دەگرم^(۲).

(۱) ئەوان وشە (إِلَهِ) بۆ خوا (اللَّهُ) بەکار دێنن، کە ئەو ھەلەییە، وەك پێشتر باسمان کردووە.
(۲) (التَّسْبِيحُ تَنْزِيَهُ اللَّهِ تَعَالَى وَأَصْلُهُ الْمَرْ السَّرِيْعُ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ تَعَالَى وَسُبْحَانَهُ، مَصْدَرٌ نَحْوُ غُفْرَانَ) وشە (التَّسْبِيحُ) واتە: بە پاگرتنی خوای بەرز، خوا بە پاکدەگرم بە دووری دەگرم، وە ئەصلي وشە تەسبیح لە (سبح) ھو ھاتووە، (سبح) بریتیە لە ڕۆشتنی خیرا کە لێرەدا مەبەست پێی خیراییکردنە لە بەندایەتی خوادا، وە وشە (سبحان) لە ڕیشەدا چاوگە وەك (غُفْرَانَ). کەواتە: (سبحان الله) واتە: من خوا بە پاك دەگرم.

ئنجبا دەفەر موی: ﴿ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ ﴾، نالئ نەمگوتو،

بەلام ئەو بە شیوەیەکی دیکە نەفیەیکە دەخاتە ڕوو، دەلئ: ﴿ مَا يَكُونُ لِي أَنْ ﴾

﴿ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ ﴾، بۆم نیە شتیک بلیم کە ھەق نەبی، بۆچی؟ چونکە پیغەمبەرانی خوا (عليهم الصلاة والسلام)، ناگونجئ شتی ناھەق بلین، بەتایبەتی ناھەقی ھیندە گەورە، چونکە ئامانج لە ناردنی پیغەمبەراندای بە پلەیی یەکەم ئەو بوو کە خەلک فیئری بەندایەتیکردن بۆ خوا تەنیا خواپەرستن و خوا بە یەک گرتن (توحید) بکەن، ئنجبا بیلین شتیکی وا بلین! ئەو شتیکی زۆر زۆر ناھەق، بۆیە عیسا ﷺ دەلئ: ناگونجئ من شتی وا بایم و شایستە نیە، واتە: لیئردا عیسا ﷺ، ئەو قسەییە بە شیوەیک بەرپەرچ دەداتەو کە ھەر پئی تیئاجئ، وە ھەر ناگونجئ شتی وا گوترابئ و بگوتری، ئەک ھەر نەگوتراو، ھەر پئی تیئاجئ بگوتری.

مەسەلەیی سییەم: کە دەفەر موی: ﴿ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴾، عیسا ﷺ دیارە بە

خوای پەروردگار دەفەر موی: ئەگەر من ئەو قسەییەم گوتبی، ئەو تۆ زانیوتە، واتە: مادام تۆ دەپرسی: ئایا وابوو یان وانەبوو؟ کە دیارە پرسیارکردنە کە پرسیارکردنی راستەقینە نیە، کەواتە: دیارە ئەو مەسەلەییە لە زانیاری تۆدا نیە، ئنجبا ئەو خوایە! مادام ئەو شتە لە زانیاری تۆدا نیە کەواتە: نیە، چونکە

ھەر شتیک ھەبی لە زانیاری خوادا ھەیە، ئنجبا کە دەفەر موی، ﴿ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ﴾، تۆ دەزانی چی لە دلئ مندا ھەیە، لە دەروونی

مندا ھەیە، لە پەنھانی مندا ھەیە، بەلام من نازانم چی لە زاتی تۆدا ھەیە، وشەیی نەفس کە بۆ خوای پەروردگار بەکار دەھێنری، واتایە کە غەیری ئەو دیە کە بۆ ئینسان بەکار دەھێنری، نەفسی ئینسان دیارە دروستکراویکی خوایە، واتە: ڕووحی ئینسان، بەلام نەفسی خوا واتە: زاتی خوا، دواپی دەفەر موی:

﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ﴾، بیگومان هەر تۆی زانای پەنھانەکان، واتە: پەنھان و نەینییەکان تۆ زۆر زۆر پێیان زانای، هیچ شتێکی نەینییەکان لە تۆ شێردراوە نیە.

زانایان سەبارەت بە وشەی نەفس کە فەرمووی: ﴿تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ﴾، بە چەند شیوەیەک تەعبیریان لیکردووە:

یەكەم: ﴿تَعْلَمُ مَا أَخْفَى وَلَا أَعْلَمُ مَا تُخْفِي﴾، واتە: تۆ دەزانێ من چی پەنھان دەکەم، بەلام من نازانم تۆ جیت پەنھان کردووە، یان چی پەنھان دەکەیت! دووهم: ﴿تَعْلَمُ مَا عِنْدِي وَلَا أَعْلَمُ مَا عِنْدَكَ﴾، واتە: تۆ دەزانێ چی لەلای منە، بەلام من نازانم چی لەلای تۆیە!

سییەم: ﴿تَعْلَمُ مَا فِي غَيْبِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي غَيْبِكَ﴾ تۆ دەزانێ چی لە نەینیی و پەنھانی مندا هەیە، بەلام من نازانم چی لە نەینیی و پەنھانی تۆدا هەیە. چوارەم: ﴿تَعْلَمُ مَا كَانَ مِنِّي فِي الدُّنْيَا، وَلَا أَعْلَمُ مَا كَانَ مِنْكَ فِي الْآخِرَةِ﴾ تۆ دەزانێ لە دنیادا چی لەلای من هەبووە، بەلام من نازانم لە دواڕۆژدا چی لەلای تۆ هەیە.

پێنجەم: ﴿تَعْلَمُ مَا أَقُولُ وَأَفْعَلُ، وَلَا أَعْلَمُ مَا تَقُولُ وَتَفْعَلُ﴾ تۆ دەزانێ من چی دەڵێم و چی دەکەم، بەلام من نازانم تۆ چی دەفەرمووی و چی دەکەیت.

ئەجا وشەی نەفس لێردا مانای زاتە، کەواتە: ﴿تَعْلَمُ مَا فِي ذَاتِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي ذَاتِكَ﴾ تۆ دەزانێ چ لەزاتی مندا هەیە، بەلام من نازانم چی لە زاتی بێ وینە تۆدا هەیە، ئەو پەروردگار.

وشەی ﴿عَلَّمَ﴾، پێشتریش باسمان کرد، صیغە موبالغە (عَالِم)ە، واتە:

هەر زانای، زۆر زانای، ﴿الْغُيُوبِ﴾، کوێ (غَيْب)ە، (غَيْب)یش واتە: پەنھان، نادیار، کەواتە (غُيُوب)، واتە: پەنھانەکان، نادیارەکان.

مەسەلەى چوارەم: کە دەفەرموئ: ﴿ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا

اللَّهُ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ﴾، عیسا ﷺ دەفەرموئ: پێم نەگوتوون جگە لەوێ تۆ فەرمانت پێکردووم، واتە: جگە لەوێ کە تۆ فەرمانت پێکردووم، بیلێم، هیچی دیکەم پێ نەگوتوون، لە بواری ئەوەدا کە کێ بپەرستن، ئنجا ئایا ئەوێ کە خوا فەرمانی پێکردووە بیلێ: چیە؟! ﴿ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ﴾، ئەویش ئەوەبوو کە تۆ بە منت فەرموو، پێیان بایم: خوا بپەرستن، پەروردگاری منیش و پەروردگاری خوشتانە، ئنجا ئەمە دوو شتی لیۆردەگیرێن:

(۱) کەواتە پێغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام) بە موو، وە بە تۆز قَالَيْكَ لە فەرمانی خوا ﷻ لانادن، هەرچی بپەرموون وەک دین، ئەوە دیارە وەحی خوايە و فەرماشتی خوايە، نە هیچ شتێک لەوێ کە خوا پێی فەرموون، کەم دەکەن، نە لێی دەشارنەو، وە نە هیچ شتێک لەوێ کە خوا پێی فەرموون، زیاد دەکەن. (۲) ئەوێ کە لەم رێستە قورئانییە وەردەگیرێ، ئەوەیە نەسرانییەکان کە بەرنامە و بیروکەکیان بریتیە لە سێ پەرستراویتی (تثلیث)، ئەو سێکوچکە (ثالوث)، شتیکی پووچ و بۆشەو هیچ بناغەییەکی نیە، ئەو حەقیقەتەش خۆی تائ و پاک جگە لێرە، لە سێ شوینی دیکە قورئاندا، ئەوەندە ئیستایە یادمان بێ، فەرموویەتی کە عیسا ئاوی فەرموو:

یەکەم: لە سوورەتی (آل عمران) ئایەتی (۵۱) دا، عیسا ﷺ دەفەرموئ: ﴿ إِنَّ اللَّهَ

رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوا هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴾، واتە: بێگومان خوا پەروردگاری منیش و ئێوەشە هەر ئەو بپەرستن، ئا ئەمە پێی راستە.

دووەم: لە سوورەتی (مریم) ئایەتی (۳۶) دا، عیسا ﷺ دەفەرموئ: ﴿ وَإِنَّ اللَّهَ

رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوا هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴾، واتە: وە بێگومان خوا پەروردگاری منیش و پەروردگاری ئێوەشە، ئەمە پێی راستە.

سێیهەم: لە سوورەتی (الزخرف) ئایەتی (۶۴) دا، عیسا عليه السلام دەفەر موی: ﴿إِنَّ اللَّهَ

هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾، واتە: بێگومان خوا ھەر خۆی پەروردگاری منیش و پەروردگاری ئێوەشە، ھەر ئێوە بپەرستن، ئا ئێمە پێی راستە.

کەواتە: عیسا عليه السلام ئێوە راستیە مەزنە، یەکتاپەرستی (توحید)ی، بە نەصرانییەکان گوتوووە پێی راگەیانددون، بەلام ئێوان لایندادوە عیسیان وەك پەرستراو مامە ئە لەگەڵدا کردووە، وە ئەو ھەلوپستەیان ھێچ بە لگە یەك پشتراستی ناکاتووە، بە لکو شتیكە لە گیرفانی خۆیان دەریانھێناوە وەكو پێشینانیش دەلێن: (مالی قەلب سەر بە خاوەنیەتی) چونکە عیسا عليه السلام لە ھەرسێ شوێنەکان {واتە: لە سوورەتەکانی: (آل عمران و مریم و الزخرف) دا} داكوکی دەکات و جەخت

دەکاتووە لە سەر پەروردگاریتی خوا، بۆخۆی و، بۆ ئێوان: ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي

وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾، بۆچی؟ چونکە نەصرانییەکان پێیانواوە عیسا پەروردگارە لەگەڵ خواداو، دایکیشی بەشی ھەییە لە پەروردگاریتی و لە پەرستراویتی دا، بۆیە عیسا عليه السلام لەو شوێنانەدا کە خوا ئێوە بەسەرھاتە یاس دەکات، لە سوورەتەکانی (آل عمران و مریم و الزخرف) دا، زۆر جەخت دەکاتووە لە سەر ئێوە، کە ھەر خوا پەرستراو پەروردگارە، پەروردگاریش سەیدو خاوەن و گەورەییە، وە بەدیھێنەر و مشوورگیر و پەرستراو ھەر خواوە، وە ھەموو ئەو شتانە خۆیشی و ھی خەلکەکەش، ھی خوان، بۆیە دەبێ ھەر ئێوە بەندایەتی بۆ بکری.

مەسەلە ی پێنجەم: کە دەفەر موی: ﴿وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا

تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾، عیسا عليه السلام بە خۆی پەروردگار دەفەر موی: وە من بەسەر یانەو چاودێر بووم، ھەتا لە

نیویاندا بووم، یانی: که لەنیو نەصرانییەکاندا بووم، ئاگام لییان بوو، یەکتایی تۆو خوا بە یەگرتنم پی ڕاگەیاندن، وە ئاگام لییان بوو که لانه‌دهن و له غەیری تۆ نەپەرستن، ﴿فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ﴾، ئنجا کاتیك

منت وەرگرتو بەرزتکردمەو وە بۆ ئاسمان، هەر تۆ بەسەریانەو وە چاودیر بووی، ﴿وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾، وە تۆ لەسەر هەموو شتێك چاودیری و ئاگاداری و ئامادە، واتە: تا له دنیا بووم و له ژیاندا بووم ئاگام لییان بوو، بەلام پاش وەفاتم، تۆ بۆخۆت دەزانی چییان کردو! تۆ چاودیریان بووی، ئنجا رستە: ﴿فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي﴾

﴿﴾، هەندیک له زانایانی ئیسلام گوتوویانە: ئەمە ئەو دەرگەیه‌نی که عیسا عليه السلام خوا مراندوویەتی و دواپی جەستەکە ی بەرز کردۆتەو، که دیارە ئیمە لە سوورەتی (آل عمران) ئایەتی ژمارە (۵۵) دا، وە لە سوورەتی (النساء) ئایەتەکانی ژمارە: (۱۵۶ و ۱۵۷) دا، لە بەرگی دوو و سییەمی ئەم تەفسیردا بە تەفصیل باسی ئەوەمان کرد، بۆ وینە: لە سوورەتی (آل عمران) دا که خوا

دەفـهـرمـوی: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ارْفُاعَكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ

مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلَ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ

ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾، واتە:

کاتیك خوا جل جلاله فەرمووی: ئەی عیسا! من تۆ وەفات پێدەکەم، وە بۆ لای خۆم بەرزت دەکەمەو، وە لەوانە ی بیپروان پاکت دەکەمەو، له ویدا بە تەفصیل باسمان کردو، که لێردا (مُتَوَفِّيكَ) (آي: أَخَذُكَ كَامِلًا) بە تەواویی وەرت دەگرم، نەك دەتەرینم، خوا نەیفەرموو: (مُتَمِّثُكَ) دەتەرینم، وە لە هەموو شوینەکاندا خوای پەرودرگار بۆ ئەو حالە ی عیسا بەس وشە ی وەفات ی بەکارهیناو، بەلام له شوینی دیکەدا وشە ی (أَمَات) و (یَمِيت) ی بەکارهیناو،

﴿فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةً عَامًا ثُمَّ بَعَثَهُ﴾، البقرة، ﴿يُحْيِي وَيَمِيتُ﴾، البقرة،

﴿وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ﴾، الشعراء، چونکه مراندن ئەو ديارە، بەلام

وەفات پێکردن، هەم بە مانای مراندن دێ، هەم بە مانای ئەوەش دێ کە شتێک بەتەواوی وەربگری و مەرج نیە بيمرینی، بەلگەمان لەسەر ئەوە چیه؟ بەلگەمان

ئەو ئایەتەى سوورەتى (الزمر)، خوا دەفەرەمۆی: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ

مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ

الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾

واتە: خوا نەفسەکان وەفات پێدەکات لە کاتی مردنیاندا، وە ئەوانەش کە نەمردبن لە کاتی خەوتنیاندا... کەواتە: دیارە وەفاتکردنی کاتی خەوتن و وەفاتکردنی کاتی مردنیش هەیه، وەفاتکردنی کاتی مردن، یانی: خوا ئەو کەسە دەمرینی، ڕووحەکەى بەتەواوی وەردەگری، کەواتە: ئینسانی خەوتووش خوا ڕووحەکەى وەردەگری کە نەشەردووە، واتە: دەگونجی بەبێ مردنیش خواى پەروەردگار ڕووحی ئینسان وەربگری، بەلام دیارە ئەو وەرگرتن (وفا) بەتەواوی نیە، بۆیەش پێغەمبەرى خوا فەرموویەتی: ﴿النُّومُ أَخُو الْمَوْتِ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي شُعَبِ الْإِيمَانِ بِرَقْم: (٤٧٤٥)، وَالذَّيْلِيُّ بِرَقْم: (٦٩٠٧)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بِرَقْم: (١٠٨٧)}، واتە: نووستن بۆى مردنە!

ئنجایا لەوێدا کە دەفەرەمۆی: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ

إِلَىٰ﴾، ئەى عیسا! من وەرت دەگرم بە تەواوی و بۆ لای خۆم بەرزت دەکەمەوه،

دیارە ڕووحەکان هەموویان دەچنەوه بۆ لای خوا، ئەو شوێنەى کە خوا دەیهوێ،

کەواتە: لێردا کە بەتایبەت بە عیسا ﷺ دەفەرەمۆی: بۆ لای خۆم بەرزت

دەکەمەوه، واتە بە ڕووح و جەستەوه بەرزت دەکەمەوه، ئەگەرنا هیچ جیاوازییەک لە

نیوان کافرو مسوڵماندا نیە و ڕووحەکیان هەر بۆ لای خوا بەرز دەبێتەوه، بۆ

لای ئەو شوێنەى کە خوا دەیهوێ، کە ئەگەر مەبەست ئەوەبێ: ئەى عیسا

دەتمرینم و ڕووحەکەت بۆ لای خۆم هەڵدەکێشم، ئەوه هیچ جیاوازییەک نیە لە

نیوان عیسا و غەیری عیسا، کەواتە: لێردا ﴿إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَىٰ﴾،

یانی: بە جەستە و ڕووحەوه، وەرت دەگرم و بۆ لای خۆم بەرزت دەکەمەوه، وە

ئىستا عيسا عليه السلام له ئاسمانه، وهك له فهرموددى صهحيحى پيغه مبهريش ﷺ دا هاتود، وه له سوورپهتي (النساء) دا كه بهرگى سييه مى ئەم تهفسيرهيه، به تهفصيل باسماں كردود، لهو ئايه تانه دا كه خوا باسى جووله كه كان دهكاتو

دهفہ رموی: ﴿وَبُكَفِّرْهُمْ وَقُولِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ ۖ هُنَّا عَظِيمَا ۝۱۶﴾ وَقُولِهِمْ إِنَّا

قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَنَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن سُبِّهَ لَهُمْ
وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعُ الظَّنِّ وَمَا قَنَلُوهُ

يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾، وَاَقْبَهُ: بِهِ هُوَى

کوفریانەو دە بە ھۆی ئەو قسەو بوختانەیانەو دە کہ بۆ مەرپەمیان کرد، (کہ گوتیان: مەرپەم عیسای بە شیوەیەکێ ناشەرعی بوو، واتە: زۆڵە)، وە ئەو قسەیان کہ گوتیان: ئێمە عیسای کورێ مەرپەمی پیغەمبەری خوامان کوشتو، (دوایی خوا بە درۆیان دەخاتەو دەفەرموێ: وە نہ کوشتووینەو نہ ھەئیشیان واسیو، بە لکو وینە ی عیسیان بۆ برا سەر بە کێکی دیکو، ئەویان لە جیاتی عیسا ھەئاسیو کوشتیان...، دوایی دەربارە ی عیسا دەفەرموێ: **بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ** ^ج

وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾ النساء، واتە: بەلکو خوا بۆ لای خووی بەرزى
 كردهوه، واتە: بە رووحو جهستهوه، بۆ لای خووی بەرزى كردۆتهوه.

مَهْـلَهُ شَهْـشَهْـمُ: که ده‌فهرموی: ﴿إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ

أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ، نه‌گهر سزایان بدهی، نازاریان بدهی، نه‌ی خوایه! نه‌وانه به‌نده‌ی تو، نه‌سهر نه‌وه سزایان دده‌ی که منیان به‌رستوه دایکمیان به‌رستوه،

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٦﴾، وە ئەگەر لێیان ببوو، بێگومان تۆی زالی کاربەجی، هەندیک

لە زانایان گوتووین: چۆن عیسا عليه السلام لێردا دەفەرموێ: **﴿وَأِنْ تَعَفَّرْ لَهُمْ﴾**، ئایا دەگونجێ خوا لە کەسێک ببوو، کە عیسا بە کۆری خواو بە پەرستراو دادەنێ و مەریەم دەپەرستێ؟ لە وەلامدا دەلێین: نەخیر، عیسا مەبەستی شتیکی دیکەیه، جاری ئەم ئایەتە ئەوە دەگەیهێنێ کە: ئەگەر بە هۆی کوفرەکیانەو سزایان بدە، ئەوە بەندەیی خۆت، وە ئەگەر پاش تۆبەکردنێان لەو کوفرە (هەر لە دنیا) لێیان ببوو، ئەوە تۆ زالی و کاربەجی، ئەوە ماناکەیهتی، ئەدی بۆچی عیسا عليه السلام دەفەرموێ: **﴿وَأِنْ تَعَفَّرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾**، لێردا

مەبەست دەرخیستی رەهایی وستی خوا، نەک ئەوە کە خوا لێیان دەبوو، مەبەست ئەوەیه کە خوا بە تۆ هەرچی بنەوێ دیکە، وستی تۆ رەها (مطلق)و، هیچ سنووریکی نیه، دەتوانی سزایان بدە لەسەر کوفرەکیان، وە دەشتوانی لێیان بوو، دیارە لێبوردنی تۆش بە حساب و کیتابە، بۆیه لێیان دەبوو لەبەرئەوێ وازیان هێناو لە کوفرو شیرک، ئەگەرنا هەر کەسێک واز لە کوفرو شیرک نەهێنێ، خوا لێی نابوو، کەواتە: لێردا تەنیا مەبەست ئەوەیه کە رەهایی وستی خوامان بۆ دەرخیات، ئەگەرنا لە شوێنی دیکەدا خوا کاربەجی فەرمووویهتی: **﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ...﴾**

﴿ ٤٨ ﴾ النساء، واتە: خوا لەوە نابووێ هاوبەشی بۆ پەیدا بکری، بەلام جگە لەوە خوا لە هەر کەسێک یان لە هەر شتیکی بیهوێ دەبوو، ئنجا لەبارە ئێم ئایەتەو، ئەم فەرموودیه هیه: **﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ لَيْلَةٍ فَقَرَأَ بِآيَةِ حَتَّى أَصْبَحَ يَرْكَعُ بِهَا وَيَسْجُدُ بِهَا: ﴿إِنْ تَعَفَّرْ لَهُمْ﴾﴾**

﴿إِنْ تَعَفَّرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، فَلَمَّا أَصْبَحَ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! لَمْ تَزَلْ تَقْرَأُ هَذِهِ الْآيَةَ حَتَّى أَصْبَحْتُ، تَرْكَعُ بِهَا وَتَسْجُدُ بِهَا، قَالَ: إِنِّي سَأَلْتُ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ الشَّفَاعَةَ لِأُمَّتِي فَأَعْطَانِيهَا وَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ لِمَنْ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ شَيْئًا﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۱۳۶۶)، قَالَ الشَّيْخُ شُعَيْبُ الأَرْنَؤُوطُ:

إِسْنَادَهُ حَسَنٌ} ئەبو زەر خوا لیی رازی بێ، دەلی پێغەمبەری خوا ﷺ هەتا رۆژ بوو و دەوێژێ کرد، یەك ئایەتی دەخویند، ئایەتەكە دەخویند چەندان جار دووبارە دەکردهوه، دووبارە دەکردهوه، دوایی دەچوو و پکوع، و دەچوو و سەجده، دووبارە هەلدهستایهوه، لە رگاتەکانی دیکەشدا هەر ئەو ئایەتی دەخویند، ئەویش ئەمەیه: ﴿إِنْ تَعَذَّبْتُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، ئەگەر سزایان بدە، بەندە خۆتن و ئەگەر لێشیان ببووری تۆ زال و کاربەجیی، (یان: پێغەمبەر ﷺ) لە شەو نوێزەکانیدا جاسەعاتیک بوو، دوو سەعات بوو، چەند بوو، هەر ئەو ئایەتی دەخویند، لە هەموو رگاتەکاندا، کاتیک بەیانی کردو، گوتم: ئەو پێغەمبەری خوا ﷺ تۆ ئێم ئایەتەت دەخویندو، هەتا بەیانیت کردو، هەر دواي خۆیندنی ئایەتە کە تۆ رکووعت دەبردو سەجدەت دەبرد، واتە: تەنیا ئەو ئایەتەت دەخویند لە دواي سوورەتی فاتیحە، پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: من داوام لە پەروردگاری زال و مەزنم کرد، کە رێگام بدات نکا بۆ ئۆمەتەکەم بکەم و داواي لیبوردنیان بۆ بکەم لە قیامەت، خواي پەروردگاریش ئەو هەقەي پێدام کە من بۆم هەیه لە قیامەت داوا بۆ ئۆمەتەکەم بکەم، و ئەو شەفاعەتەي من ئەگەر خوا بیهوئ بە نسیب هەر کەسێک دەبێ، کە هیچ شتێک نەکاتە هاوبەشی خوا، (واتە: بە نسیب هەموو ئیمانداران دەبێ، مادام تووشی شیرکی گەورە نەبووبن).

هەروەها دەشگونجێ مەبەست لە پەستەي: ﴿إِنْ تَعَذَّبْتُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، ئەو دەبێ کە بە رەحمەت و لیبوردنی فراوان و بیسنووری خوا ئۆمیدەواریان بکاتو، تەماعی لیبوردنیان و دەربەربن، ئەگەر دەست لە کوفرو شیرکەکیان هەلگرن و بگەرێنەوه بۆ لای خوا!

مەسەلەي هەوتەم: کە دەفەرموئ: ﴿قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ

الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿﴾، خۆی پەرورەدگار دۆی ئه‌و وتووێژە له‌گه‌ڵ عیسا‌دا، رای‌گه‌یان‌د: ئه‌م رۆژه ئه‌و رۆژه‌یه که راستان له راستی خۆیان به‌هرمه‌ند ده‌بن، چه‌ند به‌هه‌شتی‌کیان هه‌ن، چه‌ند باغی‌کیان هه‌ن پ‌ووباریان به‌ژێردا ده‌رۆن، به‌هه‌میشه‌یی تێیان‌دا ده‌مێننه‌وه، خوا له‌وان رازییه، ئه‌وانیش له‌ خوا رازیین، وه ئه‌وه‌ش برده‌وه‌ی مه‌زنه‌.

ئه‌وه‌ی لێ‌رده‌ا پ‌یویسته با‌سبکری، ئه‌وه‌یه که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿يَوْمَ يَنْفَعُ

الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ ﴿﴾، ئه‌م‌رۆ ئه‌و رۆژه‌یه که راستان له راستی خۆیان به‌هرمه‌ند ده‌بن، وشه‌ی (صادق) ئه‌وه نیه که ته‌نیا قسه‌ی راست ب‌ی و زمان‌ی راست ب‌ی، به‌ل‌کو ده‌ب‌ی د‌لی راست ب‌ی، قسه‌ی راست ب‌ی، کرده‌وه‌ی راست ب‌ی، له‌گه‌ڵ خۆی راست ب‌ی، له‌گه‌ڵ خه‌ڵکی راست ب‌ی، له‌گه‌ڵ خواش راست ب‌ی، په‌نهانی راست ب‌ی، ئاشکرای راست ب‌ی، له‌گه‌ڵ د‌وست راست ب‌ی، له‌گه‌ڵ د‌وژمن راست ب‌ی، راستی (صدق) یش ئه‌وه‌یه که ئه‌و قسه‌یه‌ی ئینسان ده‌یکات، له‌ د‌ل‌یشی دا‌ب‌ی، وه کرده‌وه‌شی پ‌ی ب‌کات، وه ر‌واله‌ت و په‌نهانی وه‌ک یه‌ک ب‌ی، ئاشکراشه که کات‌ی ئینسان له‌گه‌ڵ خ‌وادا راست ده‌ب‌ی، واته به‌نده‌یه‌کی ر‌یک و راستی خوا ده‌ب‌ی، وه شوێن‌که‌وتوو‌یه‌کی ر‌یک و راستی پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ب‌ی، وه پا‌به‌ندی‌کی ر‌یک و راستی شه‌ریعه‌ت و ف‌ورئان و س‌وننه‌ت ده‌ب‌ی، ئینسان ئه‌گه‌ر له‌گه‌ڵ خ‌وادا راست بوو، له‌گه‌ڵ پ‌یغه‌مبه‌ردا ﷺ، له‌گه‌ڵ ئیسلام دا، له‌گه‌ڵ شه‌ریعه‌تدا راست بوو، ئه‌و‌کاته له‌گه‌ڵ خه‌ڵک‌شدا راست ده‌ب‌ی، پ‌یچ و په‌نای ناب‌ی ق‌و‌رت و گ‌ری و د‌رو و ده‌له‌سه‌ی ناب‌ی، ر‌واله‌ت و ئاشکرای پ‌یچه‌وانه‌ی یه‌ک‌دی ناب‌ی، قسه‌و کرده‌وه، یاخ‌ود قسه‌ی زار و د‌لی له‌ یه‌ک جیا ناب‌ن.

که ده‌فه‌رموی: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾، له‌ ق‌ورئاندا هه‌میشه ر‌ه‌زامه‌ندی

خوا پ‌یش خ‌راوه، خوا له‌وان رازییه‌و، ئه‌وانیش له‌ خوا رازین، ب‌و‌چی؟ چون‌که ده‌ب‌ی ئینسان ب‌و‌خ‌وی پ‌ی‌شی واب‌ی که خوا ل‌یی رازی ب‌ی، شایسته‌ی ئه‌وه‌ب‌ی خوا ل‌یی رازی ب‌ی، ئنجا د‌وایی خ‌وای پ‌ەرورەدگار ئه‌ویش له‌ خ‌وی رازی ده‌کات، خوا به‌ ج‌ی له‌ ئیمه‌ رازی ده‌ب‌ی؟ به‌گ‌شتی به‌ یه‌ک شت، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه ده‌فه‌رموی:

﴿وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائدة، واتە: ئیسلامم بە دین، بە بەرنامە بۆ پەسەندکردن، هەر کەسێک بەدوای ئەو بەرنامە پەسەندکراوە بکەوێ، کە خوا لێی رازییە، کە ئیسلامە، خواش لێی رازی دەبێ، ئەو ئیسلامەش دیارە ئیمان و عەقیدە، عیبادەت و تەقوای، حوکم و سیاسەت و هەموو پەڕههەندو لایەنەکانی ژيان دەگرتەو، هەر کەسێک بەدوای بەرنامە پەسەندکراوەکەى خوا، ئەو بەرنامەیهى کە خوا لێی رازییە، بکەوێ، خوا لێی رازی دەبێ، هەر کەسێکیش لە دنیا دا وایکرد، خوا لێی رازی بێ، لە قیامەتدا خواى پەرودرگار ئەو لە خوێ رازی دەکات، بەلکو من دەلێم هەر لە دنیا شدا رازیبوونی خوا لە ژيانى ئینساندا دەر دەکەوێ، وە رازیبوونی ئینسانیش لە خوا، دەر دەکەوێ، ئەویش ئەودیه کە ئەهلى تەهەوووف و عیبرافان، دەلێن: بەرزترین مەقامى مامەلەى ئینسان لە گەڵ خوادا، ئەودیه کە لە خوا رازی بێ، بەلێ پلە رازیوون (مقام الرضا) بەرزترین پلەیه، ئەویش ئەودیه بە جوړێک بى کە: خوا هەر شتیکت بەسەر بێنێو، هەر چۆنیکت مامەلە لە گەڵدا بکات، رازی بى و لە خوا توورە نەبى، گلهییت نەبى، لە دڵدا گلهییت نەبى، ئەگەرنا هونەر نیه بە زمان دەرینەبرى، بەلام دلت پری لە گلهیى و رەخنە لە خواى پەرودرگار و کاربەجى!! بەلکو دەبى بە دلێش هیچ رەخنە و گلهیى و گرژیهکت لە گەڵ خواى پەرودرگادا نەبى.

مەسەلەى هەشتەم و کۆتایی: کە خوا دەفەر موێ: ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ﴿ ۱۲۰ ﴾، موێکی ئاسمانەکان و زەوی و هەرچی تیایاندا هەى خوايه، وە خوا ﷻ بەسەر هەموو شتی کدا بە توانایه، کەواتە: عیساو مەریەم دوو بەندهى خوان و لە سنووری موێکی خوادان، وە خاوەنى هیچ شتی ک نین، تەنیا بەندهى خوان، کەواتە: ئەى نەصرانییهکان! ئێوه بەهەلەدا چوون، وە ئەى بتپەرستەکان! هەموو ئەو شتانەى کە لە جیاتى خوا دەیانپەرستن، هەموویان موێکی خوان و، دروستکراوى خوان و، بەندهى خوان، ئەگەر فریشتە و جند و ئینسان بن، یاخود موێکی خوان، ئەگەر شتەکان بن، وە

هەموویان خوا هیئاونیه دی، کەواته: شایستهی پەرستەران نین، ئەو کەسه
بپەرستن خاوەنی هەموو شتیکیه و بەدییهێنەری هەموو شتیکیه، پەروردگار و
مشوورگیر هەموو شتیکیه، وە لەسەر هەموو شتیکیش بەتوانایه.
لیڕەشدا دینە کۆتایی تەفسیری سوورەتی موبارەکی (المائدة).

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دوا پێداچوونەوهی، شەوی : ۲۶ - رمضان - ۱۴۳۵ ک

بەرانبەر شەوی ۲۵/۲۴ - تەمووزی - ۲۰۱۲ ز

والحمد لله الذي بنعمته تتم الصالحات

سهر چاوه كان

- (١) تفسير الطَّبْرِي الْمُسَمَّى جامع البيان في تأويل القرآن لأبي جَعْفَر محمد بن جرير الطَّبْرِي، تحقيق: هاني الحاج، عماد زكي البارودي، خَيْرِي سعيد، المكتبة التوفيقية، ٢٠٠٤ القاهرة.
- (٢) المصباح المُنِير في تَهْذِيب تفسير ابن كثير للإمام الجليل عماد الدين أبي الفداء إسماعيل بن عُمَر بن كَثِير القرشي الدمشقي، إعداد جماعة من العلماء، بإشراف الشيخ صفى الرحمن المباركفوري، دار السلام، الطبعة الثانية (١٤٢١هـ - ٢٠٠٠ م).
- (٣) التفسير الكبير أو مَضَاتِيخ الغَيْب للإمام فَخْر الدِّين محمد بن عُمَر بن الحسين بن الحسن ابن علي التميمي البكري الرازي الشافعي، حَقَّقَهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ وَخَرَّجَ أَحَادِيثُهُ عماد زكي البارودي المكتبة التوفيقية.
- (٤) الجامع لأحكام القرآن، تفسير القُرْطُبِي لأبي عبدالله محمد بن أحمد الأنصاري القُرْطُبِي، حَقَّقَهُ وَخَرَّجَ أَحَادِيثُهُ عماد زكي البارودي، خَيْرِي سعيد، المكتبة التوفيقية.
- (٥) أَحْكَامُ الْقُرْآنِ لأبي بكر محمد بن عبدالله المعروف بابن العربي، راجع أصوله وَخَرَّجَ أَحَادِيثُهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ محمد عبدالقادر عطا، الطبعة الأولى (١٤٠٨هـ - ١٩٨٨م).
- (٦) فتح القدير، الجامع بين فني الرواية و الدراية من علم التفسير (تفسير الشوكاني) تأليف: الإمام العلامة محمد بن علي بن محمد الشوكاني، تحقيق: عبدالرزاق المَهْدِي، دار الكتاب العربي، الطبعة الأولى (١٤٢٠هـ - ١٩٩٩م).
- (٧) تفسير القاسمي الْمُسَمَّى محاسن التأويل، تأليف: علامة الشام محمد جمال الدين القاسمي، دار الفكر الطبعة الأولى (١٣٩٨هـ - ١٩٧٨م).
- (٨) تفسير المراغي تأليف أحمد مصطفى المراغي، دار الفكر، بيروت.
- (٩) تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المَنان، تأليف: العلامة الشيخ عبدالرحمن بن ناصر السعدي، تحقيق: عبدالرحمن بن معلا اللويحق مؤسسة الرسالة، الطبعة الأولى (١٤٢٠هـ - ١٩٩٩م).

- (١٠) صفوة البيان لمعاني القرآن، تأليف: الشيخ حسين محمد مخلوف الطبعة الثالثة.
- (١١) صفوة التفاسير، تأليف: العلامة محمد بن علي الصابوني، مكتبة الهداية، أربيل/ العراق، الطبعة الأولى (١٤٢٥هـ - ٢٠٠٤م).
- (١٢) تفسير القرآن الحكيم الشهير بـ (تفسير المنار) تأليف: محمد رشيد رضا، دار المعرفة، الطبعة الثالثة.
- (١٣) الأساس في التفسير، تأليف: سعيد حوى، دار السلام، الطبعة الثانية (١٤٠٩هـ - ١٩٨٩م).
- (١٤) في ظلال القرآن، تأليف: سيد قطب دار الشروق، الطبعة الشرعية الخامسة والعشرون (١٤١٧هـ - ١٩٩٦م).
- (١٥) التفسير المُنير في العقيدة والسريعة والمنهج، تأليف: الأستاذ الدكتور وهبة الزحيلي، دار الفكر الطبعة الثالثة (١٤٢٦هـ - ٢٠٠٥م).
- (١٦) مُفردات ألفاظ القرآن، تأليف: العلامة الراغب الأصفهاني، تحقيق: صفوان عدنان داوودي، دار القلم، الطبعة الثالثة (١٤٢٣هـ - ٢٠٠٢م).
- (١٧) المعجم الوسيط، دار الدعوة، الطبعة الثانية.
- (١٨) لُبَاب النُّقُول في أسباب النزول، للإمام الحافظ جلال الدين عبدالرحمن بن أبي بكر السيوطي خَرَجَ أَحَادِيثُهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ عَبْد الرَّزَّاقُ الْمُهَدِّي، دار الكتاب العربي (١٤٢٦هـ - ٢٠٠٦م)، (أسباب النزول) للنيسابوري.
- (١٩) الموطأ للإمام مالك بن أنس برواية يحيى بن يحيى الليثي، تحقيق: الدكتور الشيخ خليل مأمون شيحا، دار المعرفة، الطبعة الثانية (١٤٢٩هـ - ٢٠٠٨م)، (أسباب النزول) للواحدي.
- (٢٠) المُسْنَدُ للإمام أحمد بن محمد بن حنبل، الناشر مؤسسة قرطبة، القاهرة، الأحاديث مذيلة بأحكام شعيب الأنثووط عليها.
- (٢١) صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ للإمام أبي عبدالله محمد بن إسماعيل البخاري، تحقيق: الدكتور الشيخ خليل مأمون شيحا، دار المعرفة، الطبعة الأولى (١٤٢٥هـ - ٢٠٠٤م).
- (٢٢) صَحِيحُ مُسْلِمٍ للإمام الحافظ مسلم بن الحجاج النيسابوري، حقوق أصوله وخرجه أحاديثه على الكتب الستة: الدكتور الشيخ خليل مأمون شيحا، دار المعرفة، الطبعة الثانية (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م).

- (٢٣) سُنَنُ أَبِي دَاوُدَ لِلإِمَامِ أَبِي دَاوُدَ سُلَيْمَانَ بْنِ الْأَشْعَثِ السَّجِسْتَانِي، تحقيق: محمد ناصر الدين الألباني، مكتبة المعارف، الطبعة الثانية (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م).
- (٢٤) سُنَنُ التِّرْمِذِيِّ لِلإِمَامِ الْحَافِظِ مُحَمَّدِ بْنِ عِيْسَى بْنِ سُوْرَةَ التِّرْمِذِيِّ، تحقيق: محمد ناصر الدين الألباني، مكتبة المعارف، الطبعة الثانية (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م).
- (٢٥) سُنَنُ النَّسَائِيِّ لِلإِمَامِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَحْمَدَ بْنِ شُعَيْبِ بْنِ عَلِيٍّ الشَّهِيرِ بِ(النَّسَائِيِّ)، تحقيق: محمد ناصر الدين الألباني، مكتبة المعارف، الطبعة الثانية (١٤٢٩هـ - ٢٠٠٨م).
- (٢٦) سُنَنُ ابْنِ مَاجَهَ، لِلإِمَامِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدِ بْنِ يَزِيدَ الْقَزْوِينِيِّ الشَّهِيرِ بِ(ابْنِ مَاجَهَ)، تحقيق: محمد ناصر الدين الألباني، مكتبة المعارف، الطبعة الثانية (١٤٢٩هـ - ٢٠٠٨م).
- (٢٧) سُنَنُ الدَّارِ قُطْنِي، لِلإِمَامِ الْحَافِظِ عَلِيِّ بْنِ عُمَرَ الدَّارِ قُطْنِي، تحقيق: مجدي بن منصور بن سي الشورى، دار الكتب العلمية، الطبعة الثانية (١٤٢٤هـ - ٢٠٠٣م).
- (٢٨) الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ لِلإِمَامِ الْحَافِظِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحَاكِمِ النَّيْسَابُورِيِّ، تحقيق: صالح اللحام، دار ابن حزم، الطبعة الأولى (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م).
- (٢٩) صَحِيحُ ابْنِ حِبَّانَ لِلإِمَامِ أَبِي حَاتِمٍ مُحَمَّدِ بْنِ حِبَّانَ الْخُرَّاسَانِيِّ، تحقيق: حقوق أصوله وَخَرَجَ أَحَادِيثُهُ: الدُّكْتُورُ الشَّيْخُ خَلِيلُ مَامُونِ شَيْحَا، دار المعرفة، الطبعة الأولى (١٤٢٥هـ - ٢٠٠٤م).
- (٣٠) الْمُعْجَمُ الْكَبِيرُ لِلْحَافِظِ أَبِي الْقَاسِمِ سُلَيْمَانَ بْنِ أَحْمَدَ الطَّبْرَانِيِّ، حَقَّقَهُ وَخَرَجَ أَحَادِيثُهُ حَمْدِي عَبْدِ الْمَجِيدِ السَّلْفِيِّ، مكتبة الأصالة والتراث، الطبعة الأولى (١٤٣١هـ - ٢٠١٠م).
- (٣١) سُنَنُ الدَّارِمِيِّ لِلإِمَامِ أَبُو مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْفَضْلِ بْنِ بَهْرَامِ الدَّارِمِيِّ، حَقَّقَهُ وَشَرَحَ أَلْفَاظَهُ وَجَمَلَهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ وَوَضَعَ فَهْرَسَهُ: الْأَسْتَاذُ الدُّكْتُورُ مُصْطَفَى دِيبُ الْبَغْدَا، دار المصطفى، الطبعة الأولى (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م).
- (٣٢) مَشْكَاةُ الْمَصَابِيحِ، تَأَلَّفَ: مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْخَطِيبُ الْتَبْرِيزِيُّ، تحقيق: محمد ناصر الدين الألباني، المكتب الإسلامي، الطبعة الثانية (١٤٠٥هـ - ١٩٨٥م).

- (۳۳) إرواء الغلیل فی تخریج أحادیث منار السبیل، تألیف: محمد ناصر الدین الألبانی، المکتب الإسلامی، الطبعة الثانية (۱۴۰۵ھ - ۱۹۸۵ م).
- (۳۴) السراج المُنیر فی ترتیب أحادیث صحیح الجامع الصغیر، للحافظ جلال الدین السیوطی، العلامة محمد ناصر الدین الألبانی، رتبہ وَعَلَّقَ عَلَیْہ: عصام موسی ہادی، دار الصدیق، الطبعة الثانية (۱۴۳۰ھ - ۲۰۰۹ م).
- (۳۵) السنن الکبری تصنیف: الامام أبی عبد الرحمن أحمد بن شعیب النسائی، تحقیق: دکتور عبدالغفار سلیمان البنداری، وسید کسروی حسن، دار الکتب العلمیة بیروت - لبنان، الطبعة الاولى (۱۴۱۱ھ - ۱۹۹۱ م).
- (۳۶) سلسلۃ الأحادیث الصحیحة، تألیف: مُحَمَّدُ ناصر الدین الألبانی، رحمہ اللہ، مکتبۃ المعارف للنشر والتوزیع، الرياض، الطبعة الأولى.

نیوهرۆک

لایه پەرە	بابەت
۳	پێشه کی ئەم تەفسیرە بە گشتی.
۷	پێشه کی ئەم بەرگە.
۸	پێناسەی سوورپەتی (المائدة) و نیوهرۆکە کە ی.
۱۳	پێناسەی دەرسەکانی سوورپەتی (المائدة).
۲۵	دەرسی یە کەم: نایەتەکانی (۱-۵) باسی پابەندی بە گرتیبەستەکانە و پاراستنی دروشمەکانی خواپەرستی و لە یەک جیاکردنە و لە لا و حەرەم لە خواردن و ئافرەت....
۶۵	و ئەلامدانە و دوو پرسیارو ئیشکال لەسەر پستی: (... لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهَرِ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا أَمِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامَ ...) .
۸۸	باسیک لەبارە ی سەرپرین (ذبح) ی ژياندارانە وە.
۱۰۲	وردبونە وە یەک لە پستی: (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ ...) .
۱۰۵	و ئەلامی پرسیارکی گرتگ.
۱۱۷	چوار رای زانایان لەبارە ی (بسم الله) کردنە وە لەسەر نیچیر .
۱۲۵	باسیک لەبارە ی شیان و نەشیانی ئافرەتی داوینپاکە وە بە پیاوی داوینپیس .
۱۴۴	دەرسی دووهم: نایەتەکانی (۶-۷) باسی دەستنوێژ و خوشۆردن و تەیه موم و حوکمەکانیان.
۱۹۲	کۆتا قسەم لەبارە ی دەستنوێژگرتنە وە.
۱۹۳	مەسح لەسەر خوف و گۆرەویی.
۲۰۳	کورتە باسیک لەبارە ی (تەیه موم) وە.
۲۱۰	چەند بەلگە یەک لەسەر پەوایی تەیه موم بۆ لا بردنی لەشیسی (جنابة) ..
۲۲۴	حیکمەتی دەستنوێژ و خوشۆردن و تەیه موم.
۲۳۳	دەرسی سییەم: نایەتەکانی (۸-۱۲)، باسی فرمانکردنی خوا ﷺ بە ئیمانداران کە شایەدی بە دادگەرانه بدن و پارێزکار بن....

لاپه ره	بابه ت
۲۶۱	دهرسی چواره م: ئایه ته کانی (۱۲ - ۱۴)، باسی ئه زمونی شکستخواردوی جووله که و نه صرانییه کان له بواری پابه ندیی به په یمان دا.
۲۹۷	دهرسی پینجه م: ئایه ته کانی (۱۵ - ۱۹) بانگ کردنی خوا ﷺ بۆ خاوه ن کتیبه کان که برپا به پیغه مبه ری کۆتایی بینن .
۳۱۳	چهند نمونه یه که له شار د نه وه ی خاوه ن کتیبه کان بۆ راستیییه کان.
۳۲۶	پینج وه سفی گه و ره و گرنگی قورئان بۆ پیناسه کردنی.
۳۴۰	ئیشکالیک له سه ر پرسته ی: (... نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّهُ) و وه لامدانه وه ی.
۳۴۸	دهرسی شه شه م: ئایه ته کانی (۲۰ - ۲۶)، باسی به سه رهاتی فه رمان کردنی موسا ﷺ به گه له که ی که بچه شاریکه وه و سه ریچی کردیان و سزادرانیان.
۳۶۳	چوار چاکه و نیعمه تی گه و ره ی خوا بۆ گه له ی موسا ﷺ.
۳۸۷	دهرسی سه وه ته م: ئایه ته کانی (۲۷ - ۳۱) به سه رهاتی قابیل و هابیل.
۴۱۷	دهرسی شه شه ته م: ئایه ته کانی (۳۲ - ۳۴) باسی سزای کوشتنی به ناهه ق و سزای ریگری و تیکدانی ناسایشی خه لک
۴۳۱	حه وت کورته باس له باره ی ئایه تی (... إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ) .
۴۴۳	رای زانیان له باره ی وه رگیران و وه رنه گیرانی به شیمان بوونه وه ی جه رده و ریگران داو چۆنیه تی مامه له له گه ل کردیان له لایه ن ده وه ته وه .
۴۴۹	دهرسی نو یه م: ئایه ته کانی (۳۵ - ۴۰) باسی پیناسه ی (تقوی) و (وسيلة) و (جهاد) و سزای ده ستبرین .
۴۶۵	باسیک له باره ی (وسيلة) و (توسل) وه .
۴۸۲	رای خۆم له باره ی (وسيلة) و (توسل) وه .
۴۹۳	باسیک له باره ی دری کردن و حوکی برینی ده ستی دزه وه .
۵۱۲	دهرسی ده یه م: ئایه ته کانی (۴۱ - ۴۳) باسی ئا راسته کردنی خوا ﷺ بۆ پیغه مبه ری خاته م ﷺ که چۆن مامه له له گه ل جووله که وه ده غه له کان دا بکات؟.
۵۳۴	مانای ریشه یی وشه ی (فتنة) و مه به سه ته کانی.
۵۴۷	دهرسی یازده یه م: ئایه ته کانی (۴۴ - ۴۷) باسی ئه زمونی جووله که وه نه صرانییه کان له بواری پابه ندیی یان به شه ریعه تی خواداو حوکی حوکمرانییک که حوکم به شه ریعه تی خوا ناکات.

لاپهړه	بابه
۵۶۹	ړای زانایان له باره یی حوکم پرائیکه وه که حوکم به شریعت ناکات.
۵۷۵	بیروړاو هه لویستم له باره یی حوکمی که سیکه وه که حوکم به به نامه یی خوا ناکات.
۵۸۴	قسه یی هندیک له زانایان و چند فممودیه ک... .
۵۹۲	دهرسی دوازه دیه م: نایه ته کانی (۴۸ - ۵۰)، باسی فرمان کردنی خوا به پیغمبره یی خاتمه که پابند بی قورئانه وه لپی لانه دات له بواری دادوهری دا.
۶۱۷	دهرسی سیزده دیه م: نایه ته کانی (۵۱ - ۵۳)، باسی ریگرتنی خوا له پرواداران که جووله که و نه صرانییه کان به دوست بگرن و خستنه پرووی سهره نجمی شوومی دنه خوشانی نه هلی کوفر به دوست گر.
۶۳۱	چند خالیکي گرنګ دهر باره یی دوستایه تیپي گرتنی پرواداران له کهل کافران دا.
۶۴۴	دهرسی چوارده دیه م: نایه ته کانی (۵۴ - ۵۶)، باسی هه لگه رانه وه له نیسلا م و هی نانی که سانیکی شایسته بو پابه ندیی له نیسلا م وه
۶۵۸	هه لوه سته یی که م: مه دحیکي گه وړه یی ناراسته و خوی (ابوبکر الصدیق).
۶۶۳	هه لوه سته یی دوو م: نه وانه یی که شایسته یی بووژانده وه یی نیسلا میان هیه ده بی خاوه نی شمش سیف هت بن..
۶۶۷	پروونکرده وه یی چه مک و واتای خوشه ویستی به نده (عبد) بو خوا.
۶۷۲	به رپه رچدانه وه یی شیهه له تیگه یشتنیکي هه لیهان دا .
۶۷۹	دهرسی پازده دیه م: نایه ته کانی (۵۷ - ۶۶)، باسی قه دهغه کردنی خوا له پرواداران که کافرانی گالته که به نایینه که یان به دوست بگرن، وه باسی هندیک سیفه تی خراپی جووله که و دهغه له کان.
۶۹۹	باسیک له باره یی بانگدان و قامه ت کردنه وه.
۷۲۲	ناماژیه ک بو راست تیگه شتنی نه و وشانه یی وه سفی خویان پیده کری.
۷۳۶	دهرسی شازده دیه م: نایه ته کانی (۶۷ - ۷۱) باسی نه وه که ده بی چون پیغمبره یی خاتمه و شوینکه و توانی مامه له له کهل جووله که و خاوه ن کتیه کان دا بکه ن؟
۷۵۱	هه لوه شانده وه یی بوچوونیکي هه لیه شیهه له باره یی نایه تی (... یَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ...) ده وه.
۷۷۷	دهرسی حه قده دیه م: نایه ته کانی (۷۲ - ۷۶) باسی نه صرانییه کان و به رپه رچدانه وه یی نه فسانه کانیان به تابه ت سیکوچکه یی: (خوا، پوله، گیانی پیروز).

لاپه‌ره	بابه‌ت
۷۹۳	سځى ئافره‌ت كه خوا ﷺ وه‌جى بۆ ناردوون پيغه‌مبه‌رن يان نا؟!
۷۹۸	ده‌رسى هه‌ژده‌يه‌م: ئايه‌ته‌كانى (۷۷- ۸۶)، باسى هه‌لويستى جووله‌كه‌و نه‌صرانييه‌كان له به‌رانبه‌ر پيغه‌مبه‌رى كۆتايى و ئيسلام دا، كه جووله‌كه‌ به‌گشتى توندو كه‌للە‌په‌قو نه‌صرانىي نهرمن... .
۸۳۳	ده‌رسى نۆزده‌يه‌م: ئايه‌ته‌كانى (۸۷- ۸۹)، باسى پيگريى له بروداداران كه شتى خو‌ش و سوودبه‌خش له خو‌يان قه‌ده‌غه‌ به‌كه‌ن و باسى سو‌يند خو‌اردن و كه‌فاره‌ته‌كه‌ى .
۸۵۳	باسي‌ك له‌باره‌ى سو‌يند خو‌اردن و كه‌فاره‌ته‌كه‌يه‌وه‌ .
۸۷۸	ده‌رسى بيستهم: ئايه‌ته‌كانى (۹۰- ۹۳)، باسى قه‌ده‌غه‌بوونى يه‌كجاره‌كيى مه‌يخو‌ريى و قومار‌كردن... .
۸۹۴	باسي‌ك له‌باره‌ى شه‌راب و قوماره‌وه‌، له‌ هه‌وت كورته خا‌ل دا..
۹۲۳	شي‌واژه‌كانى ده‌لاله‌تى ته‌وه‌ كه‌ شه‌راب و قومار قه‌ده‌غه‌ن.
۹۳۱	ده‌رسى بيست و يه‌كه‌م: ئايه‌ته‌كانى (۹۴- ۱۰۰)، باسى قه‌ده‌غه‌بوونى راووشكار له كاتى ئي‌حرام داو باسى دروشمه‌كانى خوا... .
۹۷۰	دوو هه‌لوه‌سته‌ى پيويست له به‌رانبه‌ر ئايه‌تى (... قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ ...).
۹۷۶	ده‌رسى بيست و دووهم: ئايه‌ته‌كانى (۱۰۰- ۱۰۴)، باسى به‌رپه‌رچدانه‌وى هه‌لويستى ته‌فسانه‌يى هاوبه‌ش بۆ خدا دانهران له بو‌ارى قه‌ده‌غه‌كردنى بى به‌لگه‌دا.
۹۸۸	باسي‌ك له‌باره‌ى په‌وايى و نا‌په‌وايى پرسيار‌كردنه‌وه‌ له شه‌ريعه‌ت دا.
۱۰۱۱	ده‌رسى بيست و سي‌يه‌م: ئايه‌ته‌كانى (۱۰۵- ۱۰۸)، باسى له‌خۆ وريابوونى برودادارن و باسى وه‌سيه‌ت‌كردنى باباي ري‌يوار له‌كاتى سه‌ره‌مه‌رگ دا.
۱۰۲۵	مانا لي‌كدانه‌ويه‌كى هه‌له‌ .
۱۰۳۸	چه‌ند حوكمي‌كى شه‌رعيى كه‌ له‌م ئايه‌تانه‌ وه‌رده‌گيرين.
۱۰۴۰	ئايا ئه‌م ئايه‌ته‌ نه‌سخ كراوه‌ته‌وه‌؟!
۱۰۴۲	ده‌رسى بيست و چواره‌م: ئايه‌ته‌كانى (۱۰۹- ۱۱۵)، باسى لي‌پرسينه‌وه‌ى خوا بۆ پيغه‌مبه‌ران و باسى گه‌توگۆى خوا ﷺ له‌گه‌ل عيساي كو‌رى مه‌ريه‌م ﷺ داو خستنه‌پرووى نيعه‌ته‌كانى و، باسى داواكارىيى هه‌واريه‌كان بۆ دابه‌زاندنى سفره‌و خواني‌ك... .
۱۰۶۳	باسى ده‌ (۱۰) له‌ موعجيزه‌كانى عيسا ﷺ .

لاپەرە	بابەت
۱۰۷۵	دەرسی بیست و پینجەم: ئایەتەکانی (۱۱۶ - ۱۲۰) باسی دواندنی خوا عزّ وجلّ بۆ عیسا <small>عليه السلام</small> لە قیامت دا لەبارەى پەرستانی خۆی و دایکی لەلایەن ئەصرانییەکانەو بەرئەتی عیسا <small>عليه السلام</small> لەو شیرک و کوفرەى ئەصرانییەکان... .
۱۱۰۲	سەرچاوەکان.
۱۱۰۶	نیۆەرۆک.

www.AliBapir.net
 F/AliBapir
 youtube/AliBapir1
 F/MediaAmeerOffice